sacerdoti cuz primis & litte

537

Jodocus Badius Ascensius: Egidio Turrario Sacerdoti cuz primis et litte
rato et probo unice dilecto Salutem dicit.

COgitanti mihi anxieque disquirenti/qua nam purgatione tã longi silentii culpam diluerem (q̃ q̃ Tabellariorum qui tot menses nos non vicerunt pe nuriam merito excusare possem) in mentem venit consilii cuiusdam non q̃ dem recti sed tamen per errorem arbitrantis se obsequium prestare deo: Saulis videlicet adhuc spirantis minarum et cedis in discipulos domini. Qui ut omnium manibus in protomartyrem Christi Stephanum lapides ne fãdos iaceret: seui⁹ custos ad omniũ lapidãtiũ vestimẽta cõsedit. Quid isti⁹ (inquies) simile cõmentus es Badi? Nempe ut te in hac tot epistolarũ fronte nuncuparem/eo videlicet consilio ut omnes (Nam multos fore confi dimus) qui vel titulum huius epistolii legẽt: te verbis meis saluere iubeãt: tu[illegible] decentissimi[illegible]ibus: graui doctrine et suauissime humanitati assurgant: quibus lucubratiũ cu[illegible] meas in totum hoc epistolarum opus tam vouenter dicatas intelligant. In quibus: q̃ q̃ possu mus precium dicere muneri: q̃d mueruerim⁹ sit tuũ tuique similiũ iudiciũ. De operis aut p̃stãtia et auc toris laudibus: tametsi cõsulti⁹ forsan sit tacere q̃ pauca dicere: tamen illud citauero qd̃ Marin⁹ Scodreñ. in medium attulit. Qui contra Sidonium Apollinarẽ disputans: quippe q̃ in epistolari stilo silẽdum prorsus de Cicerone autumat: eumque irridet Plinium illi preferens adducensque ne scio (inquit) quos Titianos et Frontonianos irrisionis sue auctores: in Ciceronis laudem sic prorum pit. Quibus ego (inquit Petrarcha) simulque oĩbus idem sentiẽtibus una voce respondebo: hoc solũ (sicut quidem verum est) illud Senece: quoniam quicquid habet Romana facundia: quod insolenti grecie aut opponat aut preferat: circa Ciceronem effloruit: verũque illud Quintiliani: ubi inter mul ta et gloriosa preconia viri huius dono prouidentie genitum dicit: quo totas virtutes suas e[illegible]quentia experiretur Et post multa quibus hoc probat. Quare (inquit) non immerito ab oĩbus etatis sue regnare in iudiciis dictus est: Apud posteros vero id consecut⁹ ut Cicero iam non hominis nomen sed eloquentie habeatur. Hunc igitur spectemus: hoc propositum nobis exemplum sit. Ille se profecisse sciat. Cui Cicero valde placebit. Sicut hec inquã vera sunt: sic illud quoque verissimum: Quibus dis splicet Ciceronis oratio eos vel non nosse verã perfectamque facundiam vel odisse. Atque ut semel dicaz quod verissime sentio. Marcus Tullius ut in omni eloquentie genere: ita in epistolari stilo sine dubio principatum obtinet et verborum et rerum ratione: q̃uis a Seneca Ciceronẽ carpi sciam q̃ in suis epi stolis de familiaribus negociis multa reposuerit: Et iniuria. Nãque ea duz scribebantur necessaria erant et nunc cognitu sunt non indigna. Post Ciceronẽ primum obtinet locum omnium iudicio Pli nius Cecilius siue minor (ut dicatur) mauis quem nepotis cognomine vulgo distingui iam cõceptũ im mo receptum video. Post quem longo interuallo sequuntur alii q̃uis pauci. Ex quibus Seneca An neus damnatur vel Fabii et Gellii iudicio. Et diuus Hieronymus laudatur a nobis. Tulliana enim eloquẽtia in eius epistolis minime desideratur. his dũtaxat exceptis: que Hebraicis translationib⁹ siue auctoritatibus referre: queque falso: aut dubio titulo eidem ascripte sunt. Hec ille: que q̃ grata tibi ceterisque Ciceronis amatoribus putabam in medium adducenda censui. Vale Turrarie opti me et me qd̃ facis ama. Ex officina nostra Chalcographa Quarto Kal. Julias. M. D. I.

Cicerõis p̃stãtia et laudes.

Qui i epi stolis ex cellant.

Minime desidera tur[illegible] de[illegible]

¶ Jodoci Badij Asensij in epistolarum compositionem compendium isagogicum: breuitate ꝛ facilitate preditum.

¶ De epistola ꝛ litteris. Titulus prim⁹.

Epistola littere sunt missiles aut mitti idonee quibus aut absentes facimus certiores si qd est qd eos scire aut no[stra] aut ipsoꝝ intersit: aut res graues de philosophia deqꝫ repu. tradim⁹ aut iubem⁹: aut familiares ꝛ iocosas significam⁹.

Tria epi-stolaꝝ eẽ genera.

¶ Unde tria sunt epistolarum genera de quibus titulo tertio. Dicta quidem est epistola ab epistello verbo greco quod est mitto: vnde missiles dixi litteras esse. Sane more greco fit diminutiuum epistolium quo Catullus vtitur. Dicuntur autem littere non tam (vt inquit Scodrensis) a litteraꝝ multitudine: ꝙ a lituris que in epistolis fiunt ꝙ non ea cura mittũtur ad amicos ꝛ familiares que cetera/que non ad familiares perferuntur. ꝙuis ꝛ pro disciplinis ꝛ scriptis omnibus vsurpentur. Ad literã dic quasi legiteram: eo ꝙ legenti iter pbeat vel ꝙ in legẽdo iteretur vel a lituris ꝙ scripta deleri possit: quoniam plerunqꝫ in ceratis tabulis antiqui scribere delereqꝫ solebant: vel ab eo ꝙ atramento liniatur: vel a linea: que grece dicitur: ꝙ ex linea constet: Seruius: Priscianus. Grammatici omnes: docent.

Lr̃a vnde dicantur.

¶ De epistole ꝛ litterarum consimiliũqꝫ quantum ad elegantiam cum numeralibus discrimine. Ti. ij.

¶ Epistola ꝛ quecunqꝫ alia singularem habentia citra distributionem posita distributiua refugiunt que littere et cetera in quouis significatu singulari carentia etiam admittunt: sub distributione autem omnia indifferenter distributiua efflagitant: sed ad tantum pluralia non fiet singulariter relatio.

¶ Huiu[s] dicti quattuor sunt membra. Primum ꝙ singularem habentia distributiua refugiunt nisi distributionem admittant. Secundum ꝙ singulari carentia saltem in qua significatione a nobis accipiuntur citra distributionẽ cum distributiuis poni possunt: vnde pro duabus epistolis recte binas litteras dixeris. Tertium est ꝙ omnia distributiue posita siue singulari carent: siue non. cum distributiuis rite ponuntur: vt dedi pueris meis binas epistolas idest singulis duas. Quartum est. ꝙ ad tantum pluralia non fiant relationes singulares quod te grammatica docuit puer: vnde si dixeris dedi ad te binas litteras. addes quarum vnis aut alteris respondisti: non vni aut alteri. Contra si duas dedi pueris meis epistolas: addam quarum alteri. si tamen binis: binas dederis ꝛ binis responsum sit: dices: quarum alteris. Similiter si propter adiunctum singulari careat: vt in Buco. Aurea mala decem misi: cras altera mittam: videlicet decem.

Distribu[tiua] ... qua- ...er cũqꝫ ...sin...ri ca-...r.

Uirgil⁹.

¶ Tria esse apud Ciceronem epistolarum genera. Ti. iij.

¶ Epistolarum genera secundum Ciceronem tria sunt. Unũ quo facimus certiores absentes si quid est quod eos scire aut nostra aut ipsorum intersit. Alterum seuerum ꝛ graue: vt de repu. ꝛ de philosophia. Tertium familiare ꝛ iocosum. Ad hec autem cetera reduci possunt omnia.

¶ De his vide Ciceronem lib. ij. epistola. iiij. ad Curionem.

¶ In primo genere sunt plurime apud Ciceronẽ ꝛ Plyniũ aliosqꝫ epistole quas scripserunt: q: presentes conuenire non poterant: ob id enim inuente sunt epistole. In scdo sunt diui pauli: senece: diui hieronymi: diui augustini: multorumqꝫ grauium virorum littere: quas scripserunt aut q: ne tũc quidem aut q: non sp cõuenire poterant quos docere volebãt. In tertio sunt nõnulle apud Ciceronẽ. plures apud philelphũ Pogiũ ꝛ alios qui res familiares aut iocosas scripserunt.

Qui epistolas scripserũt ꝛ quo gñe.

¶ De epistolari officio ex Scodrensi. Ti. iiij.

Hieronymus ad Marcellam scribens: Epistolare (inquit) officium: est de re familiari aut de quotidiana conuersatione aliquid scribere: ⁊ quodammodo absentes inter se presentes fieri: mutuoq; aut quid velint: aut quod gestum sit nunciare: licet interdū confabulationis tale conuiuium doctrine quoq; sale condiatur. Tullius ad Quintum fratrem libro primo. Illud: quod est epistole proprium vt is ad quē scribitur de hijs rebus quas ignorat: certior fiat pretermittendum esse non puto. Et ad figulum. Querenti mihi ⁊c. vide libro quarto epistolam. xiij.

¶ De epistolarum partibus. Ti. v.

Epistolarum autem familiarium partes quinq; poni solent. Salutatio. Exordium siue principium. Narratio. Petitio. Conclusio. In grauibus quidem omnes orationis partes locum habere possunt: non tamen omnes necessarie sunt. In familiarib⁹ autem insani sit capitis adhibere diligentiam vt omnes partes insint cum preter salutationem que tamen omitti subinde potest: ⁊ preter rei quam monendo. commendando. recitando. postulando. conquerendo. gratulando. ridendo iocando. fabulando aut aliud faciendo significare volumus narrationem: ⁊ preter quamlibet conclusionem: neq; exordio neq; insinuatione opus sit vllum. Unde (vt inquit) Scodrensis Narratio tenet totum fere corpus epistole: requirit tamen interdum orationis partes: Diuisionem: Confirmationem cōfutationem vti ⁊ exordium ⁊ conclusionem. sed has frequentius: illas rarius.

¶ Cicero enim in familiaribus raro aut nunquā exordijs vtitur. Orationis autem partes a Sulpitio in opusculo de epistolis explicantur: ⁊ late habentur in primo ad Herennium libro.

Orationis partes que sunt ⁊ vbi de his tractetur.

¶ De salutatione ⁊ speciebus eius. Ti. vj.

Salutatio est qua animus scribentis in eum ad quem scribit significatur prima conuentio. Eius autem species sunt tres subaudita: breuis: ⁊ plena.

¶ Subaudita est quoties properanter scribentes animos nostros solo epitheto: hoc est adiectino beneuolentie aut maliuolentie significamus hoc pacto. Suauissime fili. Nate dulcissime Parens optatissime. Pater desideratissime: aut in primis colende. Honerande obseruande. Frater optime aut charissime. Mater prestantissima Probe adolescens. Iuuenis studiose. Amicorum integerrime aut intime. Uicine bone. Compater dilecte ⁊ similibus. Ad quas addamus. Uelim scias aut opus est mihi hac vel illa re. Has cenas nos conuenito ⁊c. ¶ Breuis est qua suppresso nostro nomine eum ad quē scribimus saluere iubemus: hoc modo. Salue dulcissimum decus meum. Aue virorum clarissime. Saluus sis fili indulgentissime. Saluere te gaudeo fili charissime. Saluum te esse volupe est. Bene tibi sit. Bene tibi esse volumus. Optamus salutem. Premissa salute: aut salutem sine alterius accessione. ¶ Plena salutatio est que vltra salutandi partes ⁊ superscriptionis ⁊ subscriptionis fungitur munere. vt Iodocus Badi⁹ Ascensius Christiano stichilo filiolo suo charissimo salutem dicit. Alijs salutem alijs felicitatem: alijs sanctam vitam dicere licet. Poteris autem verbum subticere. Nam satis erit dum dices. Ascensius stichilo suo salutem. Neq; vero dices. Salutes plurimas: aut quot maris sunt harene: aut salutes: nam salus plurali caret. ¶ Precipiunt autem quidam magis audiendi nomen scribentis antequā eius ad quem scribit ponendum esse: etiam si minimus quisq; ad maximum scribat: idq; Ciceronis auctoritate firmatum volunt: qui nomen suum semper preposuisse comperitur. verumtamen cum consularis fuerit vir: difficile superiorem inuenerit. Quocirca non damnem eorum modestiam qui principum virorum nomina preponūt vnde est illud Sulpitij Uerulani viri in hac arte peritissimi. Clarissimo viro Falconi Simbaldo patricio Romano: protonotario apostolico: apostoliciq; fisci custodi Iohā. Sulpiti⁹ Uerulan⁹ Salu.

Salutationis partes ⁊ officium.

Nomen scribētis an ⁊ qn̄ in salutatione ꝑponi debeat.

Contra qui scribentis nomen preponendum censent non futilibus tutantur nominibus. Nam ⁊ Terentia Marco Tullio Ciceroni salutem dicit preposito suo vt pote scribentis nomine. Et ana charsis Scythe philosophi ad Ammonem regem epistola sic incipit Anacharsis Ammoni salutem Alexandri quoq; ad matrem extat epistola quã. A. Gellius lib. xij. capitulo quarto recitat sic icho ata. Alexander Jouis Ammonis filius Olympiadi matri salutem. Scodresi. autem superstitiose quosdam contendere dicit: ⁊ nimis illorum nomen ad quos littere scribuntur nunq̃ nomini scriben tis preponendum. Idem inquit. Alexandrum magnum salutem nemini in epistolis dixisse nisi Pho cioni ⁊ Antipatro scribit Plutarchus qui etiam auctor est Cesarem primum mutua amicorum per epistolas colloquia excogitasse quum ob negociorum multitudinem ⁊ vrbis magnitudinem viuos vr gentium causarum affatus haud tempus expectaret. Hec ille. E quibus non putes ante Cesarem neminem familiares epistolas missitasse. Hanc autem plenam salutationem non opus est premitte re nisi in litteris apertis ⁊ equales sunt que scribuntur ⁊ imprimuntur continue aut in facie librorum quando vero talis salutatio plena premittitur non est necesse in fine nomen scribentis repetere nisi aut modestie aut sui cõmendandi gratia. Tunc enim dicere licet sic. Idem tibi deditissimus alũn?. Aut tui obseruantissimus seu amantissimus cliens. discipulus. famulus: prout in Sulpitio videre lz Sed has salutationis partes altius prosequamur.

Familia res quisp mũ litte ras ex co gitauit.

De superscriptione. Ti. xij.

Superscriptio est exterior super epistolam scriptio: nomen: merita: locumq; eius ad quem scribimus continens.

Nomẽ p priũ ante officij aut dignitat nomẽ an preponi d beat.

locus ad quẽ mit tuntur lit tere quo casu sint scribende

Que ĩ epi stola vitã da.

Sunt autem qui nomen proprium ante officij aut dignitatis prenomina ponendum censeãt: qd in subscriptionibus quidem modestie gratia obseruamus. Vt Sixtus dei gratia seruus seruorũ dei Ludouicus prouidentia diuina francorum rex ⁊c. Sed in superscriptionibus si officia ⁊ merita p̄pol lent preponenda censeam: vt inuictissimo atq; christianissimo francorum regi Ludouico duodecimo ⁊c. Tam vero proprium nomen q̃ eius epitheta in dandi casu ponere solemus: quia subaudimus: aut dentur littere: aut salutem dicit. Liceat tamen dicere. Ad magnificum equitem auratum ⁊c. Locus autem vel in accusatiuo ponetur sine prepositione si est proprium loci minoris simplicis figure aut cũ prepositione si aliud. Vel in genitiuo seu ablatiuo expresso aut facile intellecto verbo aut partici pio quietis ⁊ motus in loco. vnde sic scribere licet. Romam ad edem diui Petri Lugdunum ad di uum Johannem baptistam. Aut sic. Studioso adolescenti Parrhisijs bonis litteris insudanti. Probo negociatori Brugis argenti Gandaui residenti ⁊c. Preconia autem pro dignitate iustum esset conficere: neq; fas est vno gradu preditos: si differentibus sunt meritis eodẽ modo affari. Nã licet quos ad scribimus oẽs sint bonarum artiũ professores: alios tñ doctos: alios cum primis vel ĩ pri mis vel inter primos doctos ⁊ eruditos: alios longe doctissimos: aut facile doctissimos: aut summa ma doctrina preditos nuncupabimus. Vitande autem sunt nimium fucate aut calamistrate com pellationes que adulationem suboleant: de quibus videbis Sulpitiana exempla. Epitheta autem que idem confuse ponit sic sua quibusq; accõmodabis.

Summo pontifici ascribenda epitheta.

Epithe ta ad vari os diuer sa tamen

Sanctissimo diui Petri successori. Summo Romanorum potifici. Reuerentia omniq; obserua tione dignissimo Pape antistitiq; Romanorum maximo. Sanctissimo Christi in terris vicario. Sũ mo vigilantissimoq; Christiani gregis pastori ⁊c.

Imperatoribus apta.

Diuo atq; inuictissimo Romanorum imperatori felicissimo totius orbis moderatori. Faustissi mo rerum potitori. Incomparabili orbis monarche. Diuo Cesari semperq; Augusto togatorũ prn cipi Inclytissimo: totius orbis triumphatori. ⁊c.

Cardinalibus apponenda.

In primis reuerendo cardinaliq; presbytero. Sanctissimo archipresul ac firmissimo Romani põ tificatus cardini. Summa obseruatione dignissimo romanorum pontificatus cardinali. Multa re uerentia digno romani pontificis assistori cardineo.

Regi addicenda.

Inuictissimo Romanorum regi. Magnanimo triumphatori ⁊ Christianissimo Francorum regi Clementissimo Hispanorum rectori sceptiferoq; principi ac regi. Excellentissimo sũmaq; virtute p̄ dito anglorum regi ⁊c.

Archiepiscopo conuenientia.

¶ In primis sancto patri & primatus Lugdunen. archipresuli. Reverend[illegible] admodum in christo anti stiti: & nerviorum tornatorumve presuli. Sanctissimo presuli & inclyto Leodic[illegible]um episcopo. Vigilantissime gregi suo superintendenti Cameracensium episcopo.

Archiduci duciq; congrua.

¶ Clarissimo atq; invictissimo archiduci. Inclytissimo bellatori invictissimo suorum d[illegible]tori & generosissimo atq; eidem splendidissimo duci. In primis strenuo atq; preter ceteros fortunato hor[illegible]illorum duci &c.

Abbati & ceteris prelatis applicanda.

¶ Reverendo patri Observando cum primis archiepresbytero. Religiosissimo viro ecclesie. N. archidiacono Vigilantissimo gregis dominici pastori. Magno ecclesie. N. curato. Eximio conventus carmelitarum presidi Observantissimo divine legis inter minores patri Disertissimo fratrum predicatorum concionatori &c.

Comitibus equitibusq; auratis debita.

¶ Fidelissimo imperatorie maiestatis comiti. Inclytissimo Flandrini comitatus principi. In primis strennuo bellatori equitiq; aurato. Aureo cingulo insignito summeq; virtute predito nec minus felici in bellis gerendis equiti. Alto loco nato clarisq; natalibus perspicuo equiti &c. Forti admodum equiti &c. in primis strennuo.

Religiosis & doctoribus quadrantia.

¶ Venerabili patri. Viro religioso admodum & in primis colendo, multa sanctitate perspicuo. Summa castimonia claro. Excellenti abstinentia ornato. Summa religione predito. Viro disertissimo Poetorum antistiti. Eloquij Romanorum principi. Iureconsultissimo Medico peritissimo Apoline artis expertissimo. Divinarum litterarum interpreti perfectissimo. Divine pagine professori eximio. Doctissimo bonarum artium doctori &c.

Iudici & prefectis urbium accommodanda.

¶ Incorruptissimo iuris administratori. Sanctissimo legum executori. Integerrimo legum interpreti. Vigilantissimo urbis prefecto. Diligenti admodum civitatis moderatori. Optimo morum censori. Iustissimo edili. Equissimo iudici. Inviolabili iusticie presidi. Fori totius splendori &c.

Civibus & negociatoribus ceterisq; bonis idonea.

¶ Splendido civi. Prudentissimo viro. Optimo civi Laudato admodum negociatori. Mercuriali viro probissimo. Negociatorum optimo. Diligenti operario. Solerti opifici. Probo mercatori. Studioso scholastico. Ingennuo adulescenti: spectate indolis puero &c.

¶ De subscriptione. Ti. viij.

Subscriptio autem est modesta notificatio scribentis cum loci temporis ac meritorum eius specificatione post vale sub calce epistole posita.

¶ Quattuor igitur ad eam pertinent. loci unde epistola mittitur descriptio: temporis quo scripta est notificatio: que duo continuo post vale scribi solent. Item scribentis & eius meritorum modesta declaratio: que si humilis est scribens in postrema parte poni solet: neq; vero ut dixi si plena sit salutatio premissa. necesse erit iterum scribentis nomen ac merita reponere. Quinetiam negociatores temporis & loci in fronte meminisse solent. Locus autem, iuxta regentis exigentiam, nunc in genitivo nunc in ablativo: nunc sine prepositione: nunc cum prepositione ponetur: ut ex officina nostra litteraria Parrhisijs. Ex Parrhisiorum Lutecia. Datum Rome. Scriptum Lugduni. Sed honestius talia iubaudiuntur: ut Vale Lugduni: kalendis martijs &c. Aut Lugduno &c. Cicero enim frequenter utitur ablativis pro adverbijs de loco positis. Tempus aut in ablativo sine prepositione ponemus aut cum prepositione in eo casu quem ipsa efflagitat. ut Lugduno anno millesimo quingentesimo septimo kalendas Aprilis: aut ad kalendas aprilis. Cum vero dicimus pridie kalendas: aut tertio kalendas perficitur sic: pridie idest die precunte aut preituro kalendas. Tertio die ante kalendas aut inter Kalendas: unde q; subauditur ante. ideo dies denoiabitur a sequentibus kalendis nonis aut idibus non precedentibus. Et ideo q; primus cuiusq; mensis dies kalende sunt. ideo qui ab eo denominabuntur dies erunt in mense precedente. Sed qui a nonis & idibus: in eodem mense. Sunt autem statim post kalendas: none in quattuor mensibus incipientibus ab his litteris immo. i. iulio: martio: maio: & octobri sex in reliquis quattuor: deinde in omnibus idus octo. post quas sunt Kalende sequentis mensis. Nam Kalendarum nonarum & iduum unum duntaxat diem esse voluit quem aut verius dies ab eis denominandi. Kalendis ipsis in ablativo ponemus dicentes kalendis nonis aut idibus augusti &c, quasi dicamus

Tempus in quo casu ponatur.

None quot sint & quando incipiunt.

Cum vero dicimus ad Kalendas est quasi iuxta aut circiter kalendas & dies incertus: sed pridie kalendas est dies precedens: propterea aut ꝙ ablatiuum die includunt: licet dicere pridie vel postridie Kalendarum: nec est postridie idem quod cras sed pesteriori die: vnde de preterito dici pōt. Postridie ꝙ pater defunctus erat epulum dedi: & de futuro: postridie ꝙ vxor morietur visceratione dabo &c. Item tertio kalendas est precipue is qui tertius est: computando kalendas pro vno & pridie Kalendarum pro altero. Sed ad tertium kalendas volunt intelligi eum qui ad. i. iuxta est siue tertius siue quatus. & ita in reliquis.

De forma & stilo epistolarum. Ti. ix.

Texende sunt familiares epistole verbis tritis & quotidianis latinis tamen & non fastidiosis stilo non multum elaborato: sed solerti quadam negligentia fulto.

¶ Nam vt Cicero meminit in libro de perfecto oratore quedam negligentia diligens est: itaq3 danda est opera: vt si fieri potest in epistolaru3 contextu nulla pelluceat iunctura dummodo vitetur plebei sermonis nimia vulgaritas.

¶ Sermo itaq3 erit purus: latinus & ad intelligendum facilis.

Qualis d3 esse in epistola sermo

¶ Unde. A. Gellius lib. xiij. c. viij. diui Augusti epistolas elegantia sermonis neq3 morosa neq3 anxia: sed facili & simplici laudat Plinius quoq3 iunior ad Thuscum ait. Et pressus sermo purusq3 ex epistolis petit. Seneca itē ad Luciliu3 epl'a. xl. inquit Minus tibi accuratas a me ep'as mitti frustra q̄reris. Quis em̄ accurate loquit: nisi q̄ vult putide loq. Qualis sermo meus esset. si vna sederemus aut ambularem? illaboratus & facilis tales volo esse epl'as meas q̄ nihil hn̄t exercitū nec fictū sed si fieri posset ondere ꝙ loqui mallem. Nō me hercule ieiuna esse & arida volo que de rebus tam magnis dicent. Neq3 em̄ phus ingenio renunciat. Multū tn̄ ope impendi verbis non oportet. Epistola. Etiam. xv. inquit. Sed ne epistole modū excedā: q̄ non d3 sinistrā manu legentis implere in alium. diem hanc litem cum dialeticis differam. hec ille qui sinistram manum legentis impleri significat cum longior fuerit epistola: tunc enim & dextera & sinistra teneri necesse est.

Ep'la ꝙtum dēat eē plixa.

¶ Verba epistolarum non tam erunt vetusta vt absoleta & de sita sint: nec tam recentia vt ignota: nec tam exculta vt morositatem pre se ferant: nec tamen ita neglecta vt fastidiant.

¶ Apud Datum plene videbis an vetuste loquendum sit. Et apud Sulpitium disce. Ex obscuris & exoletis que oīno vitāda sunt: famam eruditōis non affectandam esse. Sūt enim q̄ se multa vidisse glorientur & ex eo laudem captent: si nimis prisca verba in sermonem quotidianum reduxerint.

Antiqua verba ꝙtū debeamus imitari.

¶ De prouidentia in componendo habenda. Ti. x.

Quicquid dicturus aut compositurus es totum mentis oculis priusquam inceperis preuidebis et excogitabis. Excogitatum suo ordine dispones: et dispositum decenter exornabis.

Que i cōponendis epl'is sūt excogitāda.

¶ Sunt enim tres obseruāde pulchritudines. Ingeniosa excogitatio siue inuentio. Venusta dispositio atq3 economia Et decens verborum sniarumq3 exornatio. In prima autem pulchritudine considerande sunt sex orationis partes. Principium siue exordium: narratio: diuisio: confirmatio: cōfutatio: & conclusio. de quibus in rhethoricis Ciceronis videndum preterea.

Orationis mēbra quinq3: inuentio: dispositio: elocutio: memoria & pronunciatio.

¶ Oportet enim vt quas res dicere velimus diligenter excogitemus: excogitatas atq3 inuentas ordine suo disponamus: dispositas eloquentie stilo mandemus: mandatas scripto: memorie commēdemus: & demum facunde & cum decenti gestu pronunciemus.

¶ De materia propria epistolis ex Scodren̄. Ti. xj.

Opus est eum qui diligenter scribere epistolas velit simplicem & perspicua3 materiā proponere. & neq3 resecare neq3 producere supra ꝙ oporteat & exornare optima elocutione: non dictionibus turgidis & asperis sed attico more loqui & modice.

Perspicuitas ornet litteras et gratia [illegible] [illegible].

Omnino peritos sagittarios imitari debet: ne excedere signum nec deficere a signo.

Utendum est et historiis: et alique fabelle adducende: Aliquid ex monumentis antiquorum excerpendum. Semperque illud Appollinij ad Scopelianum ante oculos ponendum Genera orationis quinque esse: philosophicum: historicum: oratorium. epistolicum: et cōmentatorium: ut hec distinctis voluminibus assignemus.

Quos debeat bonā epl'am cudens viros in ano imitari.

Habent autem epistole non tam elocutionem propriam: sed res quasdā peculiares. Ut Aristoteles notauit: qui inquit.

Hoc non ad te scribo quoniam epistolicum non est. Nā si quis in epistola sophismata: phisiologias: que ab epistola aliena sunt: Si quis rerum naturam mathematicum ve aliquid scribebat: Is quidem scribit non utique epistolam que modesta ac prudens esse debet: venustate decorata legentibus obuia et grata: festiuitatis plena. De negocio simplici: simplicibusque nominibus constans: simplicem habet narrationem. Prouerbia sunt in ea crebra: quibus accepta congruaque de qua agitur materia: ita sapienter scribi opinantur. Quod in epistolis ut cunque versu custodit Horatius: q̄ epistola sicut prouerbium quiddam cōmune ac vulgare sit. Qui sententias scribit et adhortationes non similis videtur narranti per epistolam: sed per consilium.

Demetrius.

Qui decore sententiarum epistolam cupit implere non iam (inquit Demetrius) loquentis similitudinem gerit sed struentis aliquid. Et Dionysius sententias non pertinere ad epistolas clamat. Quare Senecam olim insectati sunt: nec hodie incessere desinunt eruditorum plurimi q̄ disputationes pro epistolis scripserit.

Aristoteles et demonstrationibus que proprie sunt epistolarum utitur: ut quum nititur ostendere q̄ eque magnis ciuitatibus et paruis benefaciendum sit. Dij inquit in utrisque equales sunt ergo bene facere oportet quum gratie dee in his equales tibi sint.

Epistole que plerunque ad ciuitates et reges scribunt paululum elate sint: et aliquanto cōptiores ac grauiores. Consideranda enim psona cui scribitur: que pfecto elata est.

De epistolarum magnitudine ex eodem. Ti. xij.

Scribētes epistolam meminerimus nos epistolam scribere ne sit volumē loco ep̄le.

Quemadmodum Aristotelis ad Alexandrum et ad dionis familiares epistole platonis. Nam Ciceronis epistole breues immo breuissime sunt preter paucas: que (ut dicam quod sentio: sentio autem quod de eius orationibus sensit Cecilius) optime sunt: utque alie bone res et bonus liber quoque meliores quo maiores pro materie ratione. Idem Auctor Cornelio Minitiano hunc in modum scribit Quid enim mihi cum tam longa epistola? Nolite ergo itentidem querere: quid Rome geratur: et tamen mementote non esse epistolam longam: que tot dies: tot cognitiones: tot denique reos causasque complexa est. Quibus verbis innuit epistolas longas fieri posse de multis magnisque rebus: que tamen longe cum tot et tanta contineant non sint censende. Hec ille: at post multa diui Hieronymi de breuitate epistolarum testimonia: affert illud diui Augustini ad Hieronymum. q̄ sane scripseram nullum me librum aduersus te Romam misisse ideo scripseram: quia et libri nomen ab ipsa epistola discernebam.

Cic. quales sint epistole.

Hieronymi. Augusti. Alexan.

Non tamen est nimia breuitas amanda: licet in ea nimis delectatus sit Libanius: et Lucianus in epistolis suis: quarum phalaris auctor vulgo creditur. Et pro materie ratione dilatanda est oratio.

De stilo epistolari ex Scodreñ. Ti. xiij.

Demetrij Phalerei sententia est. In tenui humilique dicendi genere epistolam versari. Cuius dicendi modus et stilus gracilis esse debet: Et infra.

Et pressus sermo paruisque ex epistolis petitur. Stilus quoque pro personarum ratione

efferendus aut deprimendus est: et cum oportuerit inter vtrunque temperandus. Et quamuis aliqui negligentiam pro cultu in epistolis afferant: tamen cum pro munere mittantur diligentia magis probanda, vt Plynio placuit. Atque Dionysius iubet: concinnitas adhibenda que ab arte amouetur.

Demum cum epistola ambitione carere debeat nec scribentis indolem ostentare nō semper agere affectat quoniam non est dialogus: tametsi apud Ciceronem et alios interdum agat: ea (puto) ratione quod dialogo sit affinis.

Epistola qualis eē debeat.

Cicero ad Petum in ea epistola que incipit Ain tandem. Qualis debeat esse epistola paucis explicat sic inquies. Uerumtamen quid ego tibi in epistolis esse videor: Nōne plebeio sermone agitur tecum. Nec enim semper eodem modo. Quid enim simile habet epistola: aut iudicio aut concioni. Quin ipsa iudicia nō solemus tractare vno modo. Priuatas causas et eas tenues agimus subtilius capitis aut fame scilicet ornatius: Epistolas vero quotidianis verbis texere solemus etc.

Epistola in plurali cōtra grāmaticorū quorūdā precepta.

Idem ad Atticum lib. j. tris eius Epistolas se accepisse scribit: Que inquit fuerunt omnes rhethorum pure loquuntur cum humanitatis sparso sale: tum insignes amoris notis.

Sunt tamen sicut in oratione oratoria tria stili genera in epistola: sed longe oratorijs inferiora: Infimus quidem oratoris stilus epistolari muneri summus est.

Nec omne genus epistolarum vnum et eundem stilum habet: vt quidam arbitrantur. Igitur gracili stilo proximus est stilus vitiosus qui aridus appellatur: Fit in tribus rebus. In sententijs: vt qui de Xerxe inquit. Descendit Xerxes cum omnibus suis. Debuit enim dicere cum tota Asia: nam quum dixerit cum omnibus suis valde rem diminuit. In dictione: quum res magne nominibus paruis enunciantur: vt ille qui de Phalaridi Tyranno dixit. Que enim Phalaris perturbauit agrigentinis: nō ijs dictionibus expressit tyranni crudelitatem: que magnis nominibus explicanda erat. In compositione quādo incisa densa sunt vt in Aphorismis. Uita breuis. Ars longa. tempus acutum. experientia dubia.

Epistole stilus qualis esse debeat.

Demum stilus epistole gracilis est iunctus cum gratioso Si demetrio et Dionysio credimus. Qui opinati sunt duplici genere dicendi miscendam epistolam gratioso et tenui. Gratiosus etiam in pluribus locis inuenitur. In rebus: ex prouerbio ex fabula. ex similitudine et hyperbole. In dictionibus cum nominibus pulchris aliquid exprimitur vt γηπολυστέφανος: terra multum coronata. Fit etiam ridiculum: quod profertur nominibus vilibus et vulgaribus: quod destruitur ornatu elocutionis: Nam qui ridicula graphice describit: similis est cuipiam simiā ornanti. Hec ex Marino Becichemo Scodrensi. Qui Ciceronis epistolas iustis laudibus extollit: et a Sidonij eleuatione defendit: vt in epistola nostra tetigimus.

¶ De ordine et constructu vocabulorum. Titu. xiiij.

De construendis collocandisque vocabulis tametsi lex certa dari nequit: vt plurimum tamen orator et grammaticus vtuntur contrarijs vijs: preterq̄ in dictionibus vim exordiendi habentibus quas vterque in fronte locabit.

Vocabula quo debeat in epistolis ordine locari

¶ Illam orator vocatiuum passim vbi concinnum videtur collocat: grammaticus in principio duntaxat.

¶ Orator determinans sepe preponit determinabili: vt obliquum rectori. verbum infinitum finito. aduerbium verbo. adiectiuum substantiuo. Idque frequenter aliquo interposito: vt multa viri virtus. Degeneres animos timor arguit. Amare te non desinam. Multas ad res summe conducit virtus. Grammaticus q̄ proxime potest determinans pone determinabile locat.

¶ Orator sepe relatiuum antecedenti preponit: et vtrumque eidem rectori tribuit. vt Quas credis esse has non sunt vere nuptie. Grammaticus contra antecedens preponit nec ab eodem nisi bis posito regi patitur.

Determinans et a quibus determinabili preponatur.

¶ Orator negationem includentia presertim signa vniuersalia in finem reducit: grammaticus in principium: sic tamen vt resolutione facta obliquum postponat: vt qui te plus amet habes neminē. Non habes quemq̄ qui te plus amet &c.

¶ Orator quesitiua etiam fini dat: vt partes orationis quot sunt? grammaticus principio.

¶ Orator multa in subauditione reliquit vt verba generalia. sum facio. gero et ad loquelam spectantia. Aut verba ipsa sine suppositis collocat Grammaticus nihil omittit quo ad integritatem sermonis aut sententiarum pertineat: ideoque omnia subintellecta reponit.

Negationem includentia quo loco ponantur.

¶ De particulis non commutandis. Titu. xv.

Sunt autem nonnulle particule que nisi proprijs locis ponantur fedant orationem. Quare he semper sunt preponende. At in oratione. ast in carmine sequente vocali: sed ac item que etiam in medio locantur nec: neque: vel: aut: ceterum: enimuero: verum si: sin: quatinus: seu: siue: ni: nisi. Ex his autem nullam in maioribus principijs non aliunde dependentib⁹ collocabis preter at indignatione: aut: vel: seu: siue: et ni. Postponuntur: que: ve: ne quidem: quoque: autem: vero: enim.

Que sint prepositiue et que subiunctiue particule

Et amat apponi post primam dictionem clausule dependentis. Presertim autem. enim: et vero. Que alibi nisi post secundam non collocantur: vt cetere: que et quoque post illam dictionem quam coniunctio et precederet locari volunt

Et enim potest preponi: vult autem in medio poni. Ve et ne post eam quam an et vel precederent subijci amant.

Cetere autem coniunctiones fere om̄es preponi supponique possunt. Sed ex his apte sunt primis in initijs.

Que dictione differēt principio aut fini aptantur.

Quoniam. cum q̄uis etsi: q̄q̄. licet quia quia: vt: si: In minorum initiorum ad aliud dependentium fronte. Quocirca propter: quãobrem et quare constituem⁹. Ergo et igitur in breuioribus conclusionibus. Itaque plurimum in maioribus.

¶ Quin et non preponuntur. Vtique postponitur. Sin nunq̄ dicitur nisi precesserit si: aut fuerit subintellectum. Ita pro valde postponitur.

Quia non ponitur ante sed. Ne dicas concinne. Non vero sed non autem. Nec neque autem: sed neque vero. Nec age autem sed age vero. Nec sane autem sed sane vero.

Nec iam autem: enim autem: at autem. Sed iam vero: enimuero: tum vero: at vero. Post non et nec enim appones: vt non enim: nec enim: vel neq; enim: non tamen dices: ne enim: aut ne vero.

¶ Neq; non ponitur ante nam: nec equidem ante atq;: dicimus enim nam neq; atq; equidem. Tum at geminamus quando partes sunt equales. Sed quando sunt inequales preponimus cum: cum minore: et postponimus tum cum maiore.

¶ Versus fere semper postponitur. Tenus frequenter inter. propter. circa. contra. et similes non raro.

Monosyllabe cōiūctiōes vbi ēplīs ponant.

Relique preponi gaudent: sed monasyllabe post adiectiuum et ante substantiuū id est inter vtrumq; poni solent.

¶ De vetusta vocum maritatione. Titu. xiij.

Nō solū quo ordine sed etiā quicū quelibet dictio locāda sit summe attendendum est.

In iūctura dictionū attendēdū esse

Omnis enim vult poni cum positiuo aut comparatiuo nunq̄ cū superlatiuo. Contra quisq; cum superlatiuo: aut vim eius habente. Cum superlatiuo autem non ponimus vim superlatiuam habentia sed cum positiuo: vt sunt in primis: apprime: per perq̄: sane saneq̄: oppido oppidoq̄. Ponemus tñ cum eo: longe facile. nimirum et q̄ pro valde. Tantum q̄tum modicum parum: nihil et nihilum satis tātūdē positiuis congruunt lōge facile tāto: q̄to et similia in o comparatiuis et superlatiuis.

¶ Dicemus ergo omnes boni viri: optimi quiq; milites: tamen apud Ciceronem leges oēs summi viri: sed id perinde est ac si dicas: omnes optimates. et si aliquem dixeris q̄ optimum: non addes genitiuum quale sit q̄ optimum omnium.

¶ De venusta iunctura. Ti. xiiij.

Syllabarū est attēdenda fm rei exigentiā lenitas et aspitas

¶ Iuncture quoq; que est apta vocabulorum structura et collatio sine offensione accurate studendum est. In qua litterarum syllabarumq; lenitatem et asperitatem attēdimus:

¶ Vitandus itaq; est eiusdem littere syllabe: aut actionis frequens concursus littere s cum i sibilus. Cacocephaton idest malum et turpem sonum aspernabimur.

Similiter cadentia vel desinentia vel declinata pueriliter non affectabimus.

Cauendum preterea est ne decrescat oratio: et fortiori subiungatur infirmius: vt sacrilego fur. Nam augeri et insurgere sententie debent.

Ambigua orō seu snia vitanda.

Et iuxta ordinem nature et vrbani sermonis obserua tionē prius viros q̄ feminas: deos q̄ homines: alios q̄ nos: genera q̄ species: communia q̄ propria pones.

Cauebis ne ordo pariat ambiguitatem neue prolixitas fastidium: aut breuitas obscuritatem.

Item ne longa sit verborum continuatio quam vno spiritu enunciare nequeas.

Cauebis adhoc ne ordine permutato quid fiat superuacaneum. Siquidẽ vt recte di- xeris fratres geminos et mulierem ancillã: ita superuacue geminos fratres et ancillã mulierem. Si enim gemini ⁊ fratres sunt si ancilla etiam ⁊ mulier est. Ceterum si quo ordine: res geste erunt narrabuntur multũ iuuabunt intellectum. Quin adeo in me taphoris rerum gerundarum ordinem conspiciam.

Ordinis permutatio ⁊ oẽ superuacaneũ vitãdum est.

Sicut in illo quintiliani. duxit me similis etas: vicerunt officia: cepit fides. amantem odisse non potui. Ubi consuetudinis seruatur ordo. Nam qui per consuetudinem amicitiam ineunt: primo loco ducuntur: vt liberi et nullo officio astricti aut vinculo capti: deinde vbi officia accedunt: vincũtur vt etiam si nolint amici videri debeant: at vbi perspecta fides est: capiuntur ac capti amantem odisse non possunt: que res in similibus est nobis animaduertenda. Nam prepostere dicas. hãc aluit. peperit. genuitq; puerpera prolem. Prius enim genuit q̃ peperit: et peperit q̃ aluit.

In rerum tamen narratione alius a poetis alius ab oratore seruabitur ordo.

Ali⁹ in rerũ narratiõe a poetis ali⁹ ab oratorib⁹ seruãdus est ordo.

Unde de poetico ordine dicit horatius in arte.

Ordinis hec virtus est ac venus: aut ego fallor.
Ut iam nunc dicat: iam nunc debentia dici:
Pleraq; differat: ⁊ presens in tempus omittat.

Orator enim fere quo ordine res geste sunt eas narrat poete autem sepe a fine aut a medio historie narrare incipiunt.

De elegantia sermonis obseruanda. Titu. xviij.

Elegantie sermonis vocũq; proprietates in epistolis ad vnguem obseruabuntur nõ minus q̃ in oratione: tametsi non tantus erit verborum splendor nec ornatus. Uerũtamen poetica. vt sunt caballus genitor genitrix peregrina. vt sunt gaza. esseda et summopere barbara. vt sunt guerra. bladum. ⁊ inepta. vt causare pro producere vel efficere. confiteri pro eo quod est confessionem audire: diligentius vitabimus.

Elegãtiarũ pcepta ad vnguẽ in epl'is seruanda esse.

De phuco et ornatu frequenti vitando. Titu. xix.

Phucus autem frequens ⁊ ornatus nimi⁹ vitabitur in familiari presertim epistola

De venustis locutionibus. Titu. xx.

Uenuste locutiones dummodo rebus congruant non sunt in epistolis (vt iam dictũ est) fugiende.

De quibus in Augu. dathum latius diximus.

Que in epl'is vitãda sunt ⁊ q̃ suãda.

Finis.

Index Copiosissimus Rerum ⁊ Verborum.

Academia. lvj.
Accuſatiuꝰ temporis. fo. lxxj.
Aegina. folio.lij.
Ageſilaus. fo.lxviij.
Amare ⁊ diligere. fo.cxxxv.
Ama.xxxvij. Ambitus. xliiij.
Anagnoſtes. fol'. lxxj.
Animi pendeo. fol'.cxvij.
Antiochia ⁊ Apamea. xxxvij.
Appelles. fol'.lxviij.
Appoſitio. ccxl.
Aſſentio ⁊ or. fol'. ij.
Audio me. fol'. xcvij.
Auxeſis. fol'.iij.
Bauli. fol'.cxiij.
Celandus. fol'.lxiiij
Careo. lxxviij.⁊. ccviij.
Caſſius epicureus. fol'. ccxlix.
Catonium. fol'. cviij.
Cenſor. fol'. xliij.
Cerno. fol'.lcxvij. lxxx.⁊.cxj.
Cyneas. fol'.cxlv.
Comparandus. fol'.cciij
Correctio.j. Corinthus. fol'.lij.
Declamatio. xliiij.
Defendenda pace. fo.xlviij.
Deſideranda. fo.lxiij.
Dialogꝰ.xvij.Dioceſis. xxxviij.
Diues ſm ſtoicos. fol'.ciij.
Doleo. fo. cxxiiij.
Duo in accuſatiuo. fo.cviij.
Ego.j.Elephanti. fo. xcv.
Epaminūdas. fo. lxvij.
Epicuri paradoxa. folio.lxxxj.
Erga.j.Eſedi.lxxxij. nondum occurrit aliud. folio. lxxxvij.
Eſt meum tuum. fo.lvj.
Eſt pro etiam fol'.ix.
Etſi.lxxx. Euenta.lxviij.
Euentus. fo.lxviij.
Expugno. fo.j.⁊.lxj
Exto. folio.xij.⁊.lxxiij.
Facio certiorem. fo. xvij.
Fautor huius. folio.ccxxj.
Fractum.lxx. Frigus.cxviij.
Greca fides. fol'.xliij.
Gratus. fol'.lxx.
Hectua. folio.xlvj.
Hector neuianus. fo.lxviij.
Herculis in voluptatem verba fol'.lxvij. Hedui. folio. c.
Hic ⁊ iſtic. fo.xlj
Hypothece. fo.ccxxiij
Homo.liij. Humile.fo.xlij.
Id etatis pro eius.fo. ccxlvij.
Idus.ij.Ignotus. fol'.lxiij
Inſtituo.Inſtitutiones ⁊ Inſtituta. folio. lxvij.
Iocundus fo lxxj.
Iouem lapidem iurare. fol'.cij.
Iſtum. folio. xxiij.
Laodicea. xxxiiij.
Lectica. fol'.lvj.
Liſippus. fo.lxviij.
Liuor. clxxiiij. Legeon. lxxv.
Maie fol'. lvj.
Mancipium. fo. cx.
Mediocris. fo. lix.
Mezaia.lij. Melite.fo.ccxxij.
Memini. fo. xxxviij.lxx.iij.
Memoria. fo.xlj.
Meum eſt. fo.xxvij.⁊.clxxiij
Minime. fol'. ccxxxvij.
Militum genera. fol'.xxxv.
Miles.clxx. Miranda.xlij.
Mors. ciij. Moroſus. ciij.
Nedum. fo.ccv.
Negationis vſus. fo.xliij.
Nemo homo. fo.ccxlvj.
Neq; autem. fo.lviij.
Non nollem. fo.xxvij.
Nos. fo.,liij.
Nouus homo fo. viij.
Numeri pluralis vſus. fo.vij.
Obelizo. ffol'. cxxxiij.
Oblitus. olio.cxxxvj.
Oenomaus. fol'. cxxxviij.
Offendo pro inuenio. fo.ccviij.
Officium. Officio. folio.j.
Omnis cū ſuplatiuo. ccxxj.ccxlvj.
Oppugno. fo.j.⁊.lxj.
Opto et ſpero. fo.viij.
Opus. fo.cxlix. xxj.
Orandi loca.ix. Oro. xxij.
Ordo. fo.lvij.
Perſequi. fo. xxxviij.
Petrinum. fol'.xxij.
Petaſatus. folio.ccl.
Philoctetes. fo.ciij.
Philomelum. xxxviij.
Pietas. folio.j.
Pyrrhus. fol'. cxlv.
Pyreus. folio. lij.
Plenus cum ablatiuo. fo.clvj.
Potiri regni ⁊ rerum. vij.ix.
Preſtaturus. fo.ix.lxxxvj.
Priſtinum.v. Pro. lxxxix.
Prouidentia deus. xciij.
Prolixus. fo.xxxix.
Ptolemais. fo.vij.
ꝙ cum poſitiuo. fo.lx
Me ꝙ ceterori. folio.lxxx
ꝙ primum. folio.cciij
Queſtor. fo.xxij.⁊.xxx
Quintilis. fo.xxj.
Quo ad eius. fo.lxiij.
Quodcūq; fol'.lxxiiij.
Quotidie fo.xvj.
Rabule. fo.ciij.
Recipere pro polliceri. fo.lxiiij.
Repone. fo.xvj.
Repugno. fol'lxix.
Res.j. Reſcire. fo. cxxiij.
Reuertor. fo. lxxxiij.
Reus.xvj. Rogo.xxij.
Samos. fo.xxxviij.
Schenobates. fo.cxiij.
Seductus. folio. clxiij.
Saleucia. xxxvij.
Semiſſes. folio.lxv.
Seruo. folio. xiij.
Seſtertium. fo.lxxv.
et rurſus. fo. clxxv
Sextilis. fo.xxij.
Synnada. fo. xxxviij.
Spero ⁊ opto. fo. viij.
Spiſſum. folio.xxiiij.
Soluendo non eſſe qui dicantur folio. xxxvij.
Stare quis dicatur. fol'.iiij
Studeo. folio. lxvij.
Subſcriptor. fo.cxviij.
Sumere ſibi. folio. lxxxj.
Summa. fol'. clxix.
Supplicatio. fol'.xxvj
Tempeſtas bona. fo.xxxiiij.
Thelogonus. fo. xviij.
Themiſtocles. fo.lxvij
Timoleon. fol'. xviij.
Triſtia. fo. xxxix.
Tueor. fo. clxxxv.
Tute. folio.ix.
Tuto. fo. ccxxxvij.
Valetudo. fo.lxx. ccxxxj.
Valebis. folio.ccl.
Verbum. folio.lxxj.
Vereor ne ⁊ vt fo. xviij.
Veternus. fo. cxvij.
Video ⁊ cerno. folio. lxxx.
Vocalium concurſus. fo. j.
Vrbs. fo.xxv.

Finis.

Quia ad Epistolarum primi libri cognitionem non parum coduxerit vite & casuum auctoris cognitio: eam complectar paucissimis. M. Tullius Cicero Arpini natus Rome quo puer perductus fuerat: tantu in dicendo profecit vt in causis dicendis primum locum consecutus sit: tantumq veritatis & reipub. studio potuit vt omneis honores suo ordine obtinuerit. In consulatu autez sic sese gessit: vt no minus vere glorie in toga meruerit q alius quispiam in armis: liberauit enim vrbem ab incendio & ciuitatem a cede coniuratoru Catilina duce/in quos cum animaduertisset: & Catilina iam in prelio cecidisset: primus & toga triumphauit: primusq parens patrie appellatus est: erectis eius glorie perpetuis monimentis: que res illi inuidie non parum peperit: presertim apud Cesarem: & paulopost apud Clodium virum apprime nobilem: qui captus amore Pompeie vxoris Cesaris in domo eius in veste muliebri deprensus est temerasse festa marib⁹ no adeunda bone dee: ob qua rem in ius vocatus negauit se tunc in vrbe fuisse: citatus autem Cicero i eu testis asseruit Clodium eo die secum Rome fuisse quod idem & alij preclari viri testati sunt. Clodi⁹ tamen iudicibus corruptis pecunia absolutus est. Cesar autem vxorem repudiauit: q diceret domu Cesaris non solum crimine: sed etiam suspitione criminis vacare debere: in Clodium vt Ciceroni i comodet nihil grauius egit. At Clodius vltionis auiditate a patribus ad plebem per adoptionem transiuit: factusq tribunisplebis Ciceroni diem dixit q nobilissimos ciues necasset in dicta causa. Erant autem tunc consules. L. Piso Cesaris socer: & P. Gabinius/qui prouinciarum spe Clodij conatibus fauebant. Quod intelligens Cicero cum neq a Pompeio neq ab alijs amicis satis tutaretur aufugit: absensq danatus est a Clodio vt bois eius publicatis quadringentis milibus passuum ab Italia igni & aqua illi interdiceretur. Qui vero hospitio suscepisset exul esset & sua amitteret omnia. Additumq rogationi est ne quis de eo reducendo referret: disputaret ve aut pedibus in sententiam iret/que omnia populus sciuit atq approbauit: maxima vt semper fuit animorum mutabilitate. Clodius itaq exulis villas diripuit & incendit domum in palatio a fundamentis demolitus est: & in area templum libertatis constituit. Fortunas omnis hast[a]e subiecit: nec tamen in tota illa auctione: sector quisq repertus est. Cicero in Macedoniam aufugit: vbi a Planco benigne exceptus est. Clodius autem ob victoriam insolentior factus etiam Pompeium in publica concione contumelijs proscidit. Quarens vt populus q Pompeius is esset responderet. Quis vno digito caput scaberet. Quis vir virum quereret? & similia. Qua contumelia irritatus. Pompeius: fretusq Lentuli auctoritate ad quem proxime sunt epistole: & qui Ciceroni amicissimus fuit: auctor fuit Tito Annio tribunople. vt rogationem ad populum ferret de Cicerone reuocando. Que res ingentes turbas concitauit. Clodius enim cum factione sua tribunitie obstitit rogationi: eoq obnitente aliquandiu nihil agi potuit. Certatumq est interim in publico armis: tribunitiaq potestas violata est. multi quoq interfecti: adeo vt Quintus Cicero Marci frater: inter cadauera latitans sit seruatus. Postremo Pompeius ingenti bonorum manu ad hoc ipsum ex tota Italia collecta Clodium foro expulit/auxilioq fuit vt populus sine aliquo maiore motu rogaretur. Nunqua maior populi Romani de aliqua re consensus fuisse dicitur neq tam magnum alias totius Italie studium/que ad hoc ipsum Romam confluxerat: vt non magis eleganter q vere Cicero postea gloriatus sit Italie se humeris ab exilio reportatum. Senatus charitate & beniuolentia cum populo certauit: decreuitq vt publice laudarentur ciuitates que Ciceronem humaniter accepissent: vt domus & ville ei⁹ publico instaurentur sumptu. Rediit sextodecimo mese postq vrbe eiectus fuerat. In senatuq aliquantum floruit/quo tempore ad Lentulum primi libri epistolas scripsit: deinde Ciliciam post lentulum & Appium Claudium pulchrum prouinciam obtinuit: vnde reuersus bella ciuilia inter Cesarem & Pompeium offendit orta: que res effecit vt triumphare non potuerit: diu autem ad cocordiam vtrunq frustra hortatus: Pompeium tandem secutus est quo victo & occiso per Dolobellam generum suum Cesari reconciliatus: cum in foro locus non esset: ad philosophiam se contulit. Tandem Cesare occiso: cum libertatis publice gratia eius percussores tutaretur & in marcum Antonium Cesaris vindicem philippicas habuisset: postq Antonius Lepidus & Augustus triumuiratum inijssent: ab Antonio. Alijs conniuentibus proscript⁹ est & in fuga depresus capite & manu qua philippicas scripserat truncatus est. Nunc paucis argumentum repetam.

Cicero natioe arpinas Rome educatus.

Cicero fit clodio infestus.

Ciceroni dies dicit

Ciceroni romaitalia interdicitur.

Quintus cicero. M. tullij ciceronis frater inter cadauera iacuit.

Cicero reuocatur & aliqua auiditate a cuctis recipitur.

Ciceronis interitus.

Argumentum epistolarum primi libri.

Postq̄ Lentulo consule ⁊ fautore: Pompeio aūt referente ⁊ adiuuante: Cicero ab exilio redierat: suauiter cum Pompeio ⁊ Lentulo Rome vixit. Quo tempore superuenit Ptolomeus Auletes Aegypti rex ab Alexandris pulsus aut ob mollem vitam (nam choraulam imprimis exercuit) aut ob nimiam pecunie exactionē: aut ꝙ Cyprum ob Romanorum fauorem vendicare sibi cum fratris prius fuisset nollet: postulansq; ab senatu populoq; Roma. in regnum restitui. Fugit autem clam suis: ita vt mortuum putantes Beronicen filiam eius natu maximā in regnum restituerint. Nupserat autem prius Cybiosatti Syro regia stirpe vt ipse credi volebat procreato: sed paucis post diebus ob sordidum ingenium regno expulso: deinde Archilao eius Archilai filio qui contra Syllam pro Mithridate pugnauit: Hac ergo nouis studente rebus Ptolomeus pater eius occulte Romam ingressus Pompeio est ab initio conciliatus: ⁊ per eum patribus cōmendatus: actumq; est, de eius reductione: simul ⁊ de legatorum cede q̄ supra centum ab Alexandria contra ipsum missi erant: ⁊ cum his Dion Academicus. Intelligētes enim Alexandrini se ab rege criminatum iri: tot oratores miserunt recriminaturos eum ⁊ eius scelera detecturos: quo cognito rex iam Rome agens multos eorum in itinere per insidias interficiēdos curauit: quosdam etiam in vrbe alios pecunia corruptos ablegauit: effecitq; vt eorum querela minus procederet: desperans tamen honorificam reductionem se in Ephesum recepit relicto Hammonio legato qui absentis rem curaret: largitionibusq; quos posset corrumperet: non solum vt reduceretur: verum etiam vt per principem rei militaris Gneum Pompeium: qui dissimulauit se velle reducere; propter Lentulum consulem: qui gloriosum putans de tanto rege optime meruisse / summopere contendit vt ab ea petitione Pompeius quem vnice timebat desisteret: fuitq; auctor patribus prefecture maritime ⁊ terrestris annone Pompeio decernende: vt maiorem ille dignitatem assecutus de reducendo rege omnem curam abijceret. Interea autem finito consulatu: proconsul fit Cilicie. Regis autem legati: rege id petente contenderunt vt per Pompeium potius reduceretur: magnamq; partem senatus pecunia ad hoc induxerant. Quam quidem pecuniā mutuo acceperat sub pollicitatione vsure ab Rabirio posthumio adhuc in Aegypto agens: ⁊ a quibusdam alijs romanis: qui videntes nisi rex restitueretur se pecuniam creditam amisisse: grandem denuo pecuniā mutuo dedere. Atq; vna cum legatis institere vt reductio per pompeium fieret: quod intelligens Lentulus iam in prouincia agens scripsit ad Ciceronem de quo optime meritus fuerat: quia vt dixi auctor fuerat eius restitutionis: vt contenderet reductionem regis sibi decerni. Nam prouincia Cilicia in via ad Aegyptum est. Cicero autem hac epistola. Respondet se tantum pro eo laborasset omnibus satisfecerit preterq̄ sibiipsi: eo ꝙ non possit efficere quod velit in causa eius. Dicit autem se oppugnari / largitionibus legati: ⁊ res agi per creditores scꝫ eos qui regi pecuniam crediderāt. Docensq; quid super ea re in senatu actum sit: innuit cum Catone adhortante quindecimuiri ac sacerdotes quibus Sybillinorum librorum inspiciendorum cura erat: ad senatum denunciassent carmen Sybillinum quo cauebatur ne rex egypti cum exercitu reduceretur vt statim dicam. Quidam e senatu censuerunt reditum regis Lentulo decernendum sed sine exercitu propter religionem. Alij pōpeio cum duobus lictoribus: aut eum mittendum cum totidem lictoribus ad Alexandrinos reconciliandos: quod Ptolemeo non omnino displicuit: sed senatui non satis tutum visum Pompeium Alexandrinorum furori credere. Alij censuerunt vt tres legati regem reducerent. Sed studio Ciceronis effectum erat vt senatusconsultum pro Lentulo factum fuisset: nisi libri Sybillini obstitissēt: quorum carmen erat huiusmodi. Si egypti rex auxilio quodam indigens venerit eius amicitiam ne abnueritis: sed illum quidem cum multitudine ne iuueritis: quod si aliter factum fuerit labores ⁊ pericula habebitis. Sic Georgius Valla. Alij carmen magis suis verbis recitant. Sane cum ea res diu suspensa maneret. Aulus Gabinius in iussu populi sed adhortante Pompeio Regem restituit: qui recepto regno filiam ⁊ Archilaum maritum eius occidit: nec ipse diu superuixit fatali morte absumptus relictis quattuor liberis duobus filijs ⁊ totidem filiabus. Ex quibus maiores natu testamento patris regnare iussi sunt Dionysius Ptolomeus qui puer adhuc Pompeium interficiēdum mandauit: ⁊ Cleopatra que Cesari ⁊ deinde antonio commixta est: post cuius necem Aegyptus in formam prouincie redacta est. Et hec pro argumento. Nunc ad explanationem.

Ptolemeus auletes egypti rex ab alexandrinis regno pellit.

Alexādrinorum copiosa legatio

Dissidiū inter. C. pompeiū ⁊ lentulū de reducēdo in regnum ptolomeo.

Romani religioni ab ātiquo dicati.

Carmen Sybillinum.

Ptolemei in regnū reditus mors et nati.

¶ Jodoci Badij Ascensij Epistolarum familiarium. M. Tullij Ciceronis familiaris ad modum ⁊ succincta explanatio.

Ego omni off. Quoniam argumentum huius epistole ⁊ fere totius primi libri iam explicauimus: satis fuerit pro more quem hic seruare constitui: primo elegantem dictionum quarundam vsum exponere: deinde ordinem cum explanatione subtexere. Ego pronomen non nisi ad emphasim exprimi solitum in principio sermonis magnam vim obtinet ad quam depingendam posuit multas vocales continuas: que cum mora ⁊ grauitate pronunciari volunt impediunt enim fluxum orationis: vt ego: omni officio ⁊c. Officiū est suum cuiusq; munus quasi ob qd faciendum ipse factus aut institutus sit: vt officium preceptoris est precipere: discipuli discere: boni viri gratiam referre. bone ciuitatis caduceatorib⁹ ⁊ summis magistratibus obuiam prodire. Ob enim prepositio duo notat: propter ⁊ contra: vnde officio. i. noceo quasi contra id quod vtile sit facio. Pietas addit officio obseruantiam quandam ⁊ venerationem: ⁊ ita fere: est in maiores: vt in deū: patriā: parētes: q̄s amāter colere dēm⁹: dico fere quia Virgilius pietatem pro pia custodia acceptam celo. i. celestibus in inferiores dedit dicēs: Dij si qua ē celo pietas que talia curet. Quia ergo Cicero Lentulo non solum officium: sed etiam pietatem tanquam parenti impendit per .i. correctionem addit ac potius pietate. Erga semper beniuolentiā significat contra fere hostilitatem: in vtrāq; affectionem. Mihi ipse: ita Cicero rarissime enim ipse ab eo componitur. Efficere est cū effectu ⁊ consummatione rei: ⁊ ita plus est q̄ facere. Vitam acerbā: pulchra coniunctio: cum vita nihil sit iocundius. Oppugnat qui vim infert: expugnat qui capit ⁊ vincit. Creditores sunt qui sua alijs credunt: hoc est quibus aliquid debetur. Ordo est. O lētule. Ego (inquit Cicero) satisfacio omni officio. i. debito mūere ac studio erga te: ac potius. idest quid poti⁹ dicam: omni pietate. i. veneratione ⁊ obseruantia erga te: ceteris omnibus. idest in oculis ceterorum oīm: aut q̄tū ceteris videri pōt. Ipse. i. egomet nunquā satisfacio mihi. idest in oculis meis aut iudicio meo. Pulchre quia repetitur verbum satisfactio: omittitur particula at. sed. vero autem ⁊ce. Affert causam dicti: ⁊ est optimus

¶ Marci Tullij Ciceronis Eloquij Romani parentis ep̄larū familiariū Liber primus. M. T. Ci. P. Lentulo proconsul. S. P. D.

Ego omni officio ac potius pietate erga te: ceteris satisfacio omnib⁹ mihi ipse nunquam satisfacio. Tanta enī magnitudo est tuorū erga me meritorum vt quoniam tu, nisi perfecta re de me non conquieuisti: ego quia non idem in tua causa officio: vitam mihi esse acerbam putem. In causa hec sunt Hammonius regis legatus aperte pecunia nos oppugnat. Res agitur per eosdē creditores per quos cum tu aderas agebatur. Regis causa si qui sunt qui velit: qui pauci sunt: omnes rem ad Pompeium deferri volunt Senatus religionis calumniam non religione sed maleuolentia: ⁊ illius regie largitiōis inuidia cōprobat.

Oratorū modus.

modus orationis dum quid sequitur premissi cām affert. Enim idest quia magnitudo tuorum meritorū erga me est tanta: vt qm̄ tu nō cōquieuisti de me. s. restituēdo ab exilio in vrbem nisi re pfecta .i. donec me restitutum videres: q: nō efficio idez in causa tua. i. q: nō efficio te voti cōpotem: putē vitā esse acerbam mihi. hec scilicet que dicā: sunt i causa. s. φ nō idē efficio. Hammonius pprīū est nomē: legatus regis. s. Ptolemei. i. quem rex Romam misit ad solitādam reductionē sui p Pompeium: oppugnat nos. i. contra nos pugnat: aperte pecunia. i. largitione pecuniaria qua senatus corrumpebat. Res. i. lis τ controuersia (Significat enim sine adiūcto. litem venerē τ diuitias litē vt hoc loco: venerē vt rem habuit cum vxore. diuitias vt re sine nullus eris. Cum adiuncto aūt varia notat: vt res litteraria: respublica. res militaris τc. Inepti aūt gentiuū rerū pro imperio poni. censet Valla: vt lacedemonij diu rerum potiti sunt. Ego potius subaudiā ablm̄ imperio. Nec mirandū si tam varie accipiat: cū auctore eodem Valla: ipsum nomē res sit vnū ac verū transcendens de omī ente dicibile) agitur p eosdem creditores. s. regis. i. qui regi pecuniā crediderant τ in egypto τ in vrbe: quam vt reciperēt summopere curabant regē potēter restitui: sunt tū qui creditores dicūt commissarios esse quibus litis descidende negociū cōmissum fuerat: p quos agebat cum tu aderas. Siq sunt q velint superem diri mi: causa. i. ex vtilitate τ voto regis: qui. s. id volentes: sunt pauci (hoc dicit ad cōsolationem Lentuli) oēs volūt rem. s. de qualis est: hoc est reductionē regis egypti deferri ad Pompeiū. i. honorifice cōmitti Pōpeio. s. Gneo: cognomento magno. Senatus. i. cōsiliuz senatorum seu patrū cōscriptorum: comprobat calūniā. i. callidā interpretationē religionis: hoc est impedimentū tibi illatū. p libros sybillinos vetātes regē cum exercitu reduci: cōtra quos facere religiosum. i. metuēdum erat: Comprobat dicit: non religione. i. vero metu faciēdi cōtra monita diuina: sz maleuolētia: q: tibi male vult: τ inuidia illius. s. famose τ aperte: largitiōis. i. pfusiōis pecunie ad captādū aut corrūpēdū fanatū facte regie. i. noīe regis τ p sollicitatores eius: hoc est odio in te sumpto: q: p largitionem oēs corrupti sunt.

Res. Res sm̄ dictiones quibus adiūgit̄ significat a variat.

Creditores q dicātur.

¶ Pompeium τ hortari τ orare τ iam liberius accusare τ monere: vt magnam infamiam fugiat: non desistimus. Sz plane nec precibus nostris nec admonitionibus reliquit locū. Nā cū in sermone quotidiano: tum in senatu palam sic egi cām tuā vt neqz eloquentia maiore quisqz: nec grauitate nec studio: nec contētione agere potuerit: cū summa testificatione tuorum in se officiorum τ amoris erga te sui. Marcellinū tibi esse iratū scis. Is hac regis cā excepta: ceteris in rebus se accerrimum tui defensorem fore ostendit. Quod dat: accipimus: Quod instituit referre de religione: τ sepe iam retulit: ab eo deduci non potest. Res ante idus acta sic est (Nam hec idibus mane scripsi) Hortensij τ mea τ Luculli sententia cedit religioni de exercitu teneri enim res aliter nō pōt. Sed ex illo senatusconsulto: qd te referēte factum est: tibi decernit: vt regē deducas: qd commode facere possis: vt exercitum religio tolat: te authorem senatus retineat Crassus treis legatos decernit nec excludit Pompeiū. Censet enim etiam ex ijs qui cū imperio sunt. Bibulus treis legatos etiam

¶ Pompeiū τc. Prosequitur que pro Lentulo egit reliqua dicens. Nos nō desistemus. in quo verbo summa notatur dili gētia: τ. i. simul hortari Pompeiū tanqz amicum: τ orare tanqz principez τ accusare etiam liberius. i. aliquanto magis libere qz nos deceat aut in nostra causa faciamus: τ monere. vt illi bene cōsulentes: vt fugiat magnam infamiā: quā incurrat si cōtra te cui tantū debz faciat. Sz sup. Pompeius nec reliqt plane idest manifeste aut oīno locum precibus nostris nec admonitionibus nostris. i. sic egit vt nō opus fuerit euz amplius precari aut monere. Nam ipse egit cām tuā. i. secūdū te stetit: cum. s. ita sit qz in sermone quotidiano .i. familiari cum amicis cōfabulatione: tum. s. multo manifestius egit causam tuā palam in senatu. i. cōsilio patrum cōscriptorum: sic vt quisqz neqz potuerit agere. s. cām tuaz: maiore nec eloquentia: nec grauitate: q̄ i gestu erat: nec studio quod in affectione nec cōtētione. i. certamine: cum testificatione. i. protestatiōe summa. i. maxima tuorum officiorum. idest decēter τ bñfactorū in se τ amoris sui erga te. i. quē habet in te. Tu scis. q. d. nō opus est dicto Marcellinum (alij Marcellum legūt) eē iratum tibi: q: cū sit vnus ex xv. viris: τ ita sybillinorū librorum vaticinia maximi faciens: tu cōtra ea facere pares Sūt qui iiratum legant vt sit tuis rebus etiā sacramēto addictum sed vulgatiorez sequimur lectionē. Is. s. Marcellinus aut Marcellus oñdit. i. prese fert: se fore. i. futurum esse accerrimum defensorē tui hac causa regia. i. de rege reducendo excepta: contra sybillinos libros nihil dicere au

Desistobuz assiduitatē summam diligētiaz denotat

Sermo quotidianus familiaris cōfabulatio.

ex ijs qui priuati sunt. Huic assentiuntur reliqui consulares. preter Seruilium: qui omnino reduci negat oportere: ⁊ Volcatium qui lupo referente: Pompeio decreuit: ⁊ Afranium qui assentitur Volcatio que res auget suspitionē Pompeij voluntatis. Nam aduertebatur Pompeij familiares assentire Volcatio. Laboratur vehementer Inclinata res est Libonis ⁊ Hipsei non obscura concursatio: ⁊ contentio: omniumqꝫ Pompeij familiarium studium: in opinionem rem adduxerunt: vt Pompeius cupere videatur. Cui: qui nolunt: ijdem tibi: ꝙ eum ornasti non sunt amici. Nos in causa authoritatem eo minorem habemus: ꝙ tibi debemus. Gratiam autem nostram extinguit hominuꝫ suspitio: ꝙ Pompeio se gratificari putant. Ut in rebus multo antequam profectus es ab ipso rege: et intimis ac domesticis Pompeij clam exulceratis: deinde palam a consularibus exagitatis: ⁊ in summam inuidiam adductis: ita versamur. Nostram fideꝫ omnes amoremqꝫ tui absentis presentes tui cognoscent. Si esset in ijs fides: in quibus summa esse debebat non laboraremus. Vale.

fit. Nos accipimus. i. gratum: et ratum habemus: quod dat. i. tibi concedit: idest quicquid in fauorem tui dicit gratum est Ipse non potest deduci. i. amoueri: ⁊ in cōtrarium adduci: ab eo quod instituit. i. proposuit referre. s. in consultationeꝫ senatꝰ aut Popu. Roma. adducere: ⁊ iam retulit sepe de religiōe. i. religiosa obseruatione vaticiniorum sybillinoruꝫ: Res. i. contētio: acta est sic idest in modum sequentē: ante idus. s. ianuarias: vt proxima epistola patebit. i. ante. xiiij. diem. nam ego scripsi hec idibus idest ipso die decimoquarto mane. In hunc autem modum res acta est. Sentētia hortēsij: ⁊ mea ⁊ Luculli cedit religioni. i. ꝯcors ē religiōi de exercitu. i. vetāti Regē reduci cū exercitu romano: ei. i. q: res nō pōt teneri. i. obtineri alr (q. d. si aliter possemus aliter sentiremꝰ) sed snia supple Hortensij: mea ⁊ luculli: decernit. i. adiudicat tibi: ex senatuscōsulto qd factuꝫ est te referente. i. in consultationeꝫ senatus adducente: an per te reduci debeat: decretum autem erat ꝙ sic: sꝫ postea icidit calumnia ex libris sybillinis negantibus cum exercitu reducenduꝫ: vt autem senatusconsultum seruetur: ⁊ contra religionem nihil fiat: decreuit snia nostra. vt tu deducas idest honorifice in patriam reducas regem: quod possis. facere commode. i. sine obstaculo: sic sup. vt religio. i. auctoritas librorum sybillinorum: tollat. i. demat tibi exercitum. i. ne deducas cum exercitu: ⁊ senatus qui decreuit per te reducendum: retineat te auctorem s. reductiōis: ⁊ ita vtrūqꝫ seruet: decretū ⁊ senatus ⁊ religionis: non enim vetuit religio deduci: sed cum exercitu: Crassus vnus e patribuscōscriptis decernit. i. pro snia sua cōstituit treis legatos. s. cū rege mittēdos in egyptuꝫ: nec excludit Pompeium. Eū ꝑ q: censet. i. iudicat legatos sumēdos: ēt ex ijs qui sunt cuꝫ imperio. i. q sunt i magistratu aliquo ꝑcipuo: Bibulus sup. cēset sumēdos treis legatos ēt ex ijs q sunt ꝑuati. i. nullo magr̄atu fungentes. Reliq sup. viri cōsulares. i. q aliqn̄ ꝯsulatū gesserūt: ⁊ ita primores patrꝫ assentiunt huic. s. Bibulo: ꝑter Seruiliū: q negat oportere. i. expedire oino sup. regeꝫ reduci: ⁊ sup. preter Volcatium: qui decreuit. i. adiudicauit Pompeio reductionem: Lupo. s. senatore: referente idest adducente in consultationem: ⁊ ita eiusdem sententie existente: ⁊ sup. preter Afranium qui assentitur Volcatio: que res. scilicet ꝙ assentitur Volcatio: auget suspitionem voluntatis Pompeij i. que habetur de Pompeio ꝙ velit regem reducere licet propter lentulum dissimulet. Naꝫ aduertebatur. idest comperiebatur a plerisqꝫ familiares Pompeij assentire (Ergo vtrumqꝫ dicitur ⁊ assentio: deponentaliter: ⁊ assentio actiue) Volcatio. Laboratur. i. contenditur vehementer. Sunt autem impersonalia aduertebatur ⁊ laboratur / aut laboratur a familiaribus Pompeij qui eius voluntatem amplius celare non possunt: quia res est inclinata. i. incipit tendere ad ruinam: hoc est consilium eorum incipit detigi: quia concursatio ⁊ contentio non obscura. idest manifestaria: Libonis ⁊ hipsei: ⁊ studium. idest diligens sollicitatio omnium familiarium Pompeij adduxerunt rem in opinionem vt Pompeius videatur cupere. scilicet reducere regem. Cui. scilicet Pompeio: q nolunt. i. nō bene volunt nec fauent: aut q nolūt reductionē decerni: ijdem nō sunt amici tibi: ꝙ. i. quia ornasti. i. honore affecisti ⁊ sublimasti eum. s. Pompeium. Nos habemus in causa. i. in hac cōtrouer

Res p cōtentione

Religioni aduersandum non esse.

Crassus patrū cōscriptorū vnus.

Consulares qui dicantur.

Assentior

Assentio.

Nolo nō sit eo.i.propterea auctoritatem.i vim persuadendi aut perorandi minorem.q̄ debemus.i.obnoxij ꝛ deuincti sumus tibi.s.per te in vrbem restituti. Sententiose hoc dictum.nam facilius creditur alienis q̄ necessarijs aut debitoribus aliquem cōmendantibus:illi enim quod expedit. hi quod optant suadere videntur. Autem pro sed:suspicio.i.latens opinio hominuz:extinguit.i.deprimit ꝛ anihilat gratiam nostram.i.qua apud eos alioqui valeremus:est enim gratia potestas ea qua quippiam valemus eo q̄ grati ꝛ accepti sumus:q̄.i.quia homines sup.putant se gratificari.i.rem gratam facere Pompeio.s.decernendo illi reductionem ꝛ ita maior gratia Pompeij extinguit minorem Ciceronis. Nos itaq̄ versamur ita vt sup.versabamur multo ante q̄ pfectus es.s.in prouinciam:in rebus i.causis:exulceratis.i.corruptis:clam.i.dissimulanter:ab ipso rege scilicet Ptolomeo/qui summis viribus annixus est a Pompeio reduci:ꝛ ab intimis ac domesticis Pompeij: deinde sup. in rebus exagitatis.i.eiectis violenter ꝛ ignominiose/palam a consularibus sup.viris:ꝛ adductis in summaz inuidiam.i.odium aut emulationem hoc est sicut ante profectionem tuam prius occulte deinde palam plurimi erant in hac causa corrupti:ita adhuc sunt. Omnes tui.s.amici presentes.i. qui in vrbe sunt:cognoscent nostram fidem ꝛ amorem sup.nostrum:tui absentis.i.quem habemus in te absentē. Alij legunt:presentisq̄ vt sint omnes tui cognoscent fidem nostram ꝛ amorem sup.nostrum: tui absentis.i.qui nunc abes:ꝛ p̄ntis.i.qū aderis. Si fides.i.fidelitas esset in hijs in quibus summa fides debebat esse:vt pote in Pompeio de quo optime meritus es:nos non laboraremus.i.sine labore te voti compotem faceremꝰ. Vale. Particula vulgata:quā in huius ep'le fine nō oēs textus habent.

Marginalia: fauere. — Dictum notabile. — Vera amicitia ē absentes ac p̄ntem colere.

M.T.C. Publio Lentulo.S.P.D..2.

Idibus Januarijs in senatu nihil est confectū:ppterea q̄ dies magna ex pte consumptus est altercatiōe Lentuli consulis ꝛ Caninij tribuniplebis. Et eo die nos quoq̄ multa verba fecimus:maximeq̄z visi sumꝰ senatum cōmemoratione tue voluntatis erga illum ordinem cōmouere:Itaq̄ postridie placuit vt breuiter sn̄ias diceremus videbat̄ em̄ cōciliata nobis volūtas senatus esse qđ tum dicendo:tum singulis appellandis rogandisq̄ perspexerā. Itaq̄ cum sn̄ia prima Bibuli pronunciata esset: vt tres legati regē reducerēt. Scđa hortensij: vt tu sine exercitu reduceres.tertia Volcatij:vt Pompeius reduceret:postulatum est:vt Bibuli sn̄ia diuideretur:quatenus đ religione dicebat. Cui rei q̄r obsisti non poterat:Bibulo assensum est de tribꝰ legatis:frequentes ierūt in alia oīa. Proxia erat Hortensij sententia. Cui lupus tribunus plebis q̄ ipse de Pompeio retulisset:intēdere cepit: ante se oportere discessionem facere q̄ cōsules eius: orationi vehementer ab oībus reclamatum est. Erat.n.iniqua ꝛ noua. Consules neq̄ ꝯcedebāt.

Idibus Ja. Superiorem epistolam scripserat idibus Januarijs mane:hac autez idicat nihil idibus in senatu confectum: recitatq̄ que postridie acta sint cuz modestia officij sui cōmendatione: demum pollicetur se Lentulum de omnibꝰ rebus certiorem facturum. Idus in singulis mensibus dixit octo:ego potius credaz singulas esse:sed idus octauum esse diez post nonas. Dicte enī sunt idus ab iduo i.viduo,ꝛ diuido:eo q̄ is dies fere mensem per medium diuidit. est enim in Januario decimusquartus. Cetera cum ordine explanabo. Ordo autem est. Nil est confectum.i.conclusuz ꝛ definitum in senatu i.in curia senatoria:idibus Januarijs ppterea q̄ dies est consumptus. ex magna parte:altercatione.i.contentione Lentuli consulis/quod dicit ad differentiā Lentuli ad quem scribit:qui erat proconsul.i. consulari potestate in prouincia fungens. ꝛ Caninij tribuniplebis qui aut de hoc aut potius de altero negocio cōtendebāt nam si eorum contentio ad rē/Lentuli pconsulis spectasset: Cicero eam expressisset. Nos quoq̄.i. etiam nos fecimus eo die multa verba.i.multa locuti sumus.et visi sumus.s.nobis:cōmouere.i.afficere beniuolentia in te:senatum maxime.i. precipue cōmemoratione voluntatis tue.i. eo q̄ indicauimus optimam voluntatez tuā erga illum ordinem.s.senatorium. Itaq̄ placuit vt diceremus sn̄ias breuiter.i.sine lōga disceptatione/postridie.i. die sequēte idus.ideo aūt placuit: enim pro quia: voluntas senatus videbatur esse reconciliata nobis i.in grāz rediisse ac iterum fauere nobis: hoc est cause nostre. quod.i.

Marginalia: Ep'le argumentū. — Idus. — Kl'e ordo. — Facere verba.

neq; valde repugnabāt. Diē cōsumi volebant: id qđ est factū. Perspiciebāt eni i hortēsij sniam mľtis partib⁹ plures ituros: q̄q̄ apte Volcatio assentirētur. Multi rogabant: atq; idipsum ꝯsulibus inuitis. Nā hi bibuli sniam valere cupierunt.

quā rem: ego prospexerā: i. deprehēderā: tum. i. pariter dicēdo. i. cū cām tuā dicerē: nā assentiri videbant. tum. i. pariter: appellandis ꝛ rogandis singulis. i. cū singulos alloquerer ꝛ rogarē quid sentirent. Itaq; cū sentētia Bibuli. vt tres legati reducerēt regē scz ptolomeum: eēt pnunciata prima: ꝛ snia Hortensij. s. vt tu reduceres sup. eū sine exercitu: eēt pnunciata scđa: ꝛ snia Volcatij. s. vt pōpei⁹ reduceret esset pnunciata tertia: postulatū est. s. a iudicib⁹ vt snia Bibuli diuideret quatenus. i. inquātū dicebat de religione diuideret inquā in duo membra: quorū vnū esset nō oportere ꝯ religionē cū exercitu reduci: alterū vt p tres legatos sine exercitu duceret. Cui rei. s. quatenus dicebat de religione: q: nō poterat obsisti. i. cōtrastari. Est autem impersonaliter dictū) hoc est q: nemo audebat cōtradicere: assensum est bibulo: q: oēs approbauerūt non esse deducendū cum exercitu. De tribus legatis. i. quātū erat q̄ per tres legatos deducendum censebat: frequentes. i. plurimi iudicū ierūt. i. eundo sniam ꝛ volūtatē suā declarauerunt: in alia oia. i. in alias snias potius q̄ in bibuli. Proxima. i. secūda sentētia erat Hortensij. s. vt tu sine exercitu reduceres. Cui. s. snie. Lupus tribunusplebis cepit intendere scz impedimentum ne approbaret: eo q̄ ipse retulisset. idest in consultationem adduxisset: de Pompeio. idest an ne potius per Pompeium reduci deberet. Intendit autem: id est obstitit ꝛ impedimentum iniecit: eo quod diceret: se oportere facere discessionem idest abeundo ad cuiuscunq; sententie auctorem vellet: eius sententiam approbare (propositis enim sententijs ne longum esset percunctari iudices de singulis quid sentirent: iubebantur auctores sentētiarū ab alijs discedere: ꝛ iudices ad eum cuius sniam approbarent accedere ꝛ ita eundo ferebant sniam) antequam consules. Reclamatum est vehementer ab omnibus orationi. idest assumpto eius. enim pro q: oratio eius erat iniqua ꝛ noua. i. inaudita. Inferendis eni sententijs prior locus erat consulibus q̄ tribunisplebis. Consules neq; concedebant. s. assertionem Lupi: neq; repugnabant valde. i. vehementer. q: ipsi volebant diem consumi. i. sine approbatione snie transigi: id quod factū est. Volebant aūt diē cōsumi: enī pro q: ipsi perspiciebant. i. perspicaciter videbant: aut pspiciebant. i. preuidebant plures ituros in sniam Hortensij: sup. a multis partib⁹ plures inquā q̄ in aliorum sniam: q̄q̄ ipsi qui irent in sentētiam Hortensij: assentirent a parte Volcatio qui Pompeio honorem addixerat. Multi. s. iudicum rogabantur. s. sniam: atq; id ipsum. si fiebat: consulibus inuitis. Nam hi. s. consules volebant sniam bibuli valere. i. approbari.

Prospitio deprehendo.

Proximus q̄s sit

Intendere obstare

Perspicere ꝛ prospicere.

¶ Hac controuersia vsq; ad noctem ducta: senatus est dimissus: ꝛ ego ea die casu apud pōpeium cenaui. natusq; tempus hoc magis idoneuz quā vnquā antea: q̄ post tuum discessum is dies honestissimus nobis fuerat in senatu: ita sum cuz illo locutus. vt mihi viderer aīum hominis ab omni alia cogitatione ad tuā dignitatē tuendam traducere. Quem ego ipsum cum audio: prorsus euz libero omni suspitione cupiditatis. cum autem ei⁹ familiares omniū ordinū video: perspicio id quod iam omnib⁹ est apertū: totā rē istā iāpridez a certis hoibus non inuito rege ipso consiliarijsq; ei⁹: esse corruptam. Hec scripsi ad. xvj. kalē. Februarij ante lucem. Eo die senatus erat futurus. Nos in senatu quemadmodum spero dignitatem nostram: vt potest in tanta hominum perfidia ꝛ iniquitate: retinebimus. Quod ad popu-

¶ Hac controuersia. s. de tribus sententijs: ducta. i. agitata ꝛ de industria plongata vsq; ad noctem. i. postq̄ sic ducta est senatus est dimissus. s. domum. ꝛ ego cenaui ea die: aut eo die idest in eius diei vespere apud Pompeium casu. i. euentu fortuito: aut quia illi obuiam factus ad cenam inuitatus est: aut ab amico illuc adductus: ꝛ nactus. i. assecutus hoc temp⁹ magis idoneum. s. ad agenda cum Pompeio que vellem: quā vnq̄ antea: q̄. i. eo q̄ is dies fuerat nobis: in senatu honestissimus idest honorificentissimus post tuuz discessum idest omniū dierū quos habueram post tuum discessum: aut q: primus sniam rogatus aut potius q: senatū maxime promouere visus ꝛ beniuole audit⁹ fuerat: sum locutus cum illo scz Pompeio: ita vt viderer mihi traducere animum hominis scz Pompeij: ab omni alia cogitatione ad tuendam dignitatem tuā que videret ledi si a petitione excideres. quē ipsum idest vt dicunt in ppria psona cum ego audio. s. de te loquentem: libero eum prorsus. i. oino: oī suspitione cupiditatis s. reducēdi regē cū aūt video familiares eius oīum ordinum. i. in quocunq; statu

Casus q̄d denotet.

Quantū honor istu debāt romani.

⁊ gradu dignitatis sint ego ꝓspicio .i. animaduerto id qđ est iā apertū .i. manifestū omnib⁹ ⁊c. totam rem istā .s. de reductione regis per te: esse iā pridē corruptā a certis hoibus non inuito .i. annuente rege ⁊ consiliarijs eius qui .s. malint eū per Pōpeium reduci. Ego scripsi hec ad decimūsextū sup. diē. Kalē .s. qui ē ante kalēdas cōnūerato tū die kalēdarū qui prim⁹ cuiusq; mensis est februarij: ante lucē: hoc ē summo mane. Senatus .i. cōgregatio ⁊ cōcinū senatorum: erat futurus .i. habēdus eo die. Non igitur quotidie fiebat senat⁹. Nos (queadmodū spero) retinebimus dignitatē nostrā .i. honeste stabimus ⁊ audiemur ꝑ te loquētes: in senatu: vt .i. quātū potest sup. fieri aut retineri in tanta perfidia hoīum. Quod .i. quantū attinet ad rationē popularem idest vulgarē hoc est quātū pertinet ad iudicium populi: nam dū lis a senatu discidi non poterat: facta concione referebatur ad populū: nos videbimur cōsecuti .i. obtinuisse hoc: vt nequid .i. vt nihil possit agi cū pupulo: idest referri ad populum: aut rogari populum aut transigi a populo: Aut saluis auspicijs: q: populus rogari non poterat auspicijs renuentibus: tūc aūt Cicero ostenderat aut ostendere paratus erat: auspicia abnuere: aut saluis legibus: q: leges vetabant tunc ppl'm rogari: aut deniq; fine vi .i. violentia: que q: nō facile fit: censet iudicium populi qui Pompeio faueret nō magnopere timendū. Auctoritas senatus grauissima .i. maximi ponderis ⁊ vigoris quia sanctissima itercessit .id est interposita est ⁊ addita: his rebus .s. nequid cū populo agatur pridie .i. diem anteq; scripsi hec: cui s; auctoritati ⁊ approbationi senatus cum Cato ⁊ Caninius intercessissent .i. suam auctoritatē ad impediendum interposuissent ⁊ ita obstitissent: tamē .i. nihilominus .ipsa est prescripta .i. i rez iudicatam ⁊ (vt Galli dicunt in arrestā) transacta: hoc est irrefragabiliter ratificata. Uideri possit mirum: quo Cicero vno verbo in eadem fere clausula tam diuerse vtatur: nam senatus intercessit .i. approbauit ⁊ Cato intercessit .i. impedire voluit. verū intercedere vnū significat: id videlicet qđ partes componentes: sed animus intercedentiū diuersitatē facit: nā authoritas senatus intercessit pro mulgationi legis vt ratificaret. Catonis vt refelleret: non ergo dicā intercessit .i. approbauit: sed intercedendo approbauit ⁊c. Ego arbitror: eā .s. auctoritatē senatus: aut legē prescriptā: esse missam ad te. Ego scribā ad te de ceteris rebus quicquid erit actū: ⁊ ꝓuidebo .i. ꝓspiciam: omni cura mea. opera .i. labore: diligentia ⁊ gratia: vt .s. cetere res agantur q; rectissime .i. valde decenter. Pulchra est auxesis in his vocabulis. cura opera diligentia gratia: nam multi curāt per alios: nec quisq; fere operam sine cura adhibet. nec diligentiam sine opera nec gratiam impartit sine diligentia: qui enī gratia sua aliquod facit: quicquid per se aut per alios potest facit. Sane licet inepte dixeris puer erit percussus ꝑcutietur: non tamē inepte dixit quicquid actum erit: non quicquid agetur: non enim dum agentur sed dum acta erunt scribenda censet.

[Margin: Pridie calendas]
[Margin: Modus diruēdis litib⁹ apō romanos]
[Margin: Intercedere qđ d notet.]
[Margin: Senatus authoritas legis ꝓmulgationi ꝑ illi⁹ approbatione interuenire debet.]

lare rōnē attinet: hoc videmur cōsecuti: vt negđ agi cū populo: aut saluis auspicijs: aut saluis legib⁹ aut deniq; sine vi possit. De his reb⁹ pridie q̄ hec scripsi: senatus authoritas grauissima intercessit: cui cū Cato ⁊ canini⁹ intercessisset: tū est prescripta: eā ad te missam esse arbitror. De ceteris rebus qcqd erit actū scribā ad te: ⁊ vt q̄ rectissime agant oī mea cura: opa diligētia: grā prouidebo.

Uale.

M. T. C. Pub. létu. S. P. D. 3

Ulo trebonio q in tua prouincia magna negocia ⁊ ampla ⁊ expedita habet multos annos vtor valde familiariter. Is cū antea ⁊ suo splendore ⁊ nostra ceterorūq; amicorū cōmēdatione gratissimus in ꝓuincia ꝓfuit: tū hoc tpe propter tuū i me amorē: nostraq; necessitatē vehemēter cōfidit: his meis lr̄is se apō te gratiosuz fore: q̄ ne spes eū fallat. vehemēter te rogo: cōmēdoq; tibi oīa ei⁹ negocia: liberos ꝓcuratores familiam ī primisq;: vt que tit⁹ appi⁹ de ei⁹ re decreuerit: ea

Ulo trebonio ⁊c. Hec epl'a cōmēdatitia in quibusdam exēplarib⁹ ad finē precedentis ascripta ē: in alijs seorsū posita: q seq̄ malui. eo q; verisimili⁹ est eā Trebonio ad ꝓferēdā eam qū velit traditam. Miro studio ⁊ aptissimis vbis licet paucis hoiem cōmēdat ita vt pueris sit penit⁹ ediscēda hec epl'a ⁊ ꝑ exemplari habēda. In cuius pricipio animaduertant nō ridiculū esse quod Seruius dixit per actm̄ tpis ꝯtinui ꝑsertiz honestiorem esse locutionē: nam Cice. ita fere locutus est: vt multos annos vtor ⁊c. quod nūc quasi necessariū erat. eo q; alter ablatiuus adest. Ordo est. Ego vtor valde familiariter: multos annos .q. d. ⁊ sum vsus iā multos ānos. Aulo trebonio qui habet in tua ꝓuincia .scilicet Cicilia que tibi proconsuli decreata est: negocia

[Margin: Epistole hui⁹ argumentum.]
[Margin: Seruius carpitur.]
[Margin: Lre structura.]

comprobes omnibusq; rebus eum ita tractes: vt intelligat nostram commendationem non vulgarem fuisse. Uale.

vt sunt mercature: magna. i. magne ipēse ꝛ ampla. i. honorifica: ꝛ expedita. i. nō implicita litib⁹: aut obnoxia publicanis. Is s. Aul⁹ Treboni⁹ cū. s. ita sitq; fuit sp ātea gratissimus in puīcia. s. ista: ꝛ. i. siml'/ suo splēdore. i. hōestate summa vite: ꝛ cōmēdatōe nr̄a ꝛ ceteroꝝ amicoꝝ (vbi notet puer ꝯiūctōem posse diuersos casus copulare dūmō dictio regēs eos exigat. vt hoc loco: nā cōmēdatōe nr̄m nō est in vsu qđ ēt notet: ꝛ cōmēdatōe nr̄i nō patit̄ significatio) tū. i. multo euidētius ꝯfidit hoc tpe pp tuū amorē in me. i. q: scit ꝙ abs te amori ꝛ pp nr̄am necessitudinē. i. vinculū amicitie: se fore gratiosum. i. plenū grē ꝛ cōmēdatōis apud te: his lr̄is meis: q̄ spes ne fallat. i. decipiat eū: rogo vehemēter te: ꝛ ꝯmēdo tibi oīa negocia eius: liberos. i. plē legitimā: q: pp multa dispēdia in Gallia sub Cesare accepta in Ciliciā cū tota familia migrauerat: pcuratores. s. negocioꝝ ꝛ cāꝝ ei⁹ quos factores vocant: familiā. s. oēm. ꝛ in primis vt cōprobes ea q̄ Titus Appius q añ te puinciā rexit decreuit de eius re: vt. s. merx eius libera sit a vectigalibus ꝛ portorijs: ꝛ vt tractes eū sup. in oibus rebus ita vt itelligat cōmendationem nostram fuisse non vulgarem: sed egregiam ꝛ valentem.

Coniunctio diuersos potest casus copulare si mō illos dictio regens exigat.

Procuratores qui sint.

Argumentum.

M. T. C. Publio. Lentulo. S. P. D. 4.

AD decimūsextū kalē. ꝛc. Protestatur se viriliter pro lentuli dignitate certasse/ parum tñ obtinuisse ob quorundam iniuriā

A D. xvj. kal'. Feb. cuȝ in senatu pulcherrime starem⁹. ꝙ iā illā sniam Bibuli de tribus legatis pridie eius diei fregeram⁹: vnūq; certamen eēt relictū snia Volcatij res ab aduersarijs nr̄is extracta est varijs calūnijs: cām ei frequēti senatu magna varietate: magnaq; iuidia eoꝝ q a te cām regiā alio trāsferebāt obtinebamus. Eo die acerbū habuim⁹ Curionē: Bibulū multo iustiorē: pene ēt amicum. Caninius ꝛ Cato negarunt se vllā legē añ comitia esse laturos. Senat⁹ haberi añ Kal'. Feb. p legem Pupiā id qđ scis nō pōt: neq; mēse febr. toto nisi pfectis aut reiectis legationibus: Hec tñ opinio est po. Romani a tuis inuidis: atq; obtrectatorib⁹ nomē inductū ficte religiōis nō taȝ vt te ipedirēt ꝙ vt ne qs pꝑter exercit⁹ cupiditatē Alexādriaȝ vellet ire. Dignitatis aūt tue: nemo est qn existiet habitam esse rationē ab senatu. Nemo est enim q nesciat quo min⁹ discessio fieret p aduersarios tuos esse factum. Nūc Po. Ro. noīe: re aūt vera sceleratissimo latrocinio si qua conabunt agere satis puisum est. vt neq̄d saluis auspicijs: aut legibus: aut iam sine vi agere possint. Ego neq; de meo studio. neq; de nōnulloꝝ iniuria mihi scribendū esse arbitror. Quid. n. aut me ostenteȝ: qui

Stare dicitur orator ꝛ actor: duȝ ea que orat aut agit placent. Comitia sunt dies ꝛ loca: quibus ꝛ ad q̄ coit populus ad creandos nouos magistratus aut ad res graues decernendas. Ordo ē. Cū nos starem⁹ pulcherrime. i. cuȝ actio nostra placeret: ꝛ pspera esset in senatu/ ad. i. circiter decimūsextū dieȝ: kalēdas. i. añ kalendas februarias: ꝙ. i. q: nos fregeramus. i. abrogaueramus pridie. s. ei⁹ diei i. die cum diē precedēte: illam. s. notam et sepe dictam sniam Bibuli de tribus legatis. s. pro rege sine exercitu mittendis: et vnū certamē esset relictū veȝ snia Volcatij: res est extracta. s. e manibus nostris: ab aduersarijs: varijs calūnijs. i. iniqs cauillatōibus eā. i. q: nos obtinebam⁹ cām s. tuam sup. in frequenti senatu ꝛ magna varietate. s. sniarum a diuersis latarum: ꝛ magna inuidia. i. odio coꝝ qui transferebant cām regiam a te alio. i. ad aliuȝ: vt pote ad Pompeiuȝ. Nos habuimus Curionem. scȝ causidicum qui postea Cesari adhesit: acerbum. i. acrem aduersarium ꝛ habuimus Bibulum iustiorem. i. equiorē multo: ꝛ pene etiam amicum. Caninius ꝛ Cato q̇ intercesserant ne lex ferret̄ ne ad ppl'm res referret̄: negarunt se esse laturos vllam legem ante comitia. i. priusquā ppl's conueniret ad magr̄atus eligēdos. Senatus. i. vt dicunt consistorium ꝛ curia senatorum: non pōt hr̄i ante kal'. Febr. p legem Puppiā: q̄ cauet vt tantisper duȝ Comitia fierent: senatus non haberet̄: id qđ. i. quā rem tu scis. non eñ recens erat ea lex. Neq; senatus pōt hr̄i toto mense februario/ nisi legationibus perfectis. id est determinatis: aut reiectis i. post habitis: ita vt non placeret de eis quicq̄ agi

Stare.

Comitia Lr̄e series.

Frangere qd sit.

Calūnia

Senatus quo tpe possit haberi copia

tā.i.nihilominus hec est oplo pop. Ro. nomen.i.mentionē religionis ficte i.stimulate(cū tñ verū eēt ita carmine sybillino caueri:sz potuit ppl's falso opiari id ab emulis fictū)iductū sup.eē ab iuidis ⁊ obtrectatoribus tuis:hoc est quos tu inuidos ⁊ detractores hēs:ac pateris : sz sic valla tui dicēdū pciperet.nō tā.i. nō tātope ea cā vt ipediret te.q̄.i.q̄tope:vt ne qs vellet ire Alexādriā. i. ad regiā vrbē egypti: pp cupiditatē exercit⁹.i.q: videbāt exercitū tā cupidū ei⁹ pfectiōis aut q: cupiebant exercitū. Aut.i.sz:nemo ē qn existiet rōnē.i.respectū honorificū tue dignitatis esse habitā ab senatu.ei.i.q: nemo est q̄ nesciat factū eē p aduersarios tuos quo min⁹.i. vt nō fieret discessio.i.latio snie cognitis iudicijs senat⁹ p discessionē ad sue cuiusq; opionis auctorē factā. Nūc i.deinceps:hi.s.emuli tui conabunt agere q̄.i.aliq̄ noie po. R.i.sub ptextu referēdi ad pplm eo q̄ senatū tibi fauentē videt:aūt.i.sz:re ɏa.i.nō sil'ata latrocinio sceleratissimo : q: p largitionē corrupti fas ⁊ nefas venale hnt:satis est puisum.s.p auctoritatē senat⁹ vt neqd possint agere(Uacat vt qs sepe apud Ciceronē sic repies).s.cū ppl'o:auspicijs saluis.i.auspicato:aut legib⁹saluis:aut iā post q̄ auspicia ⁊ leges refragant:sine vi.i.violētia:que actio nulla foret. Ego neq; arbitror scribēdū esse mihi:neq; de studio meo.s.in te.neq; de iniuria nōnullor.i.quorūdā. Em̄.i.q::qd.i.ad qd:aut ostentē me.i.iactē offm̄ meū in te:q̄ si pfundā.i.abunde exponā:vitā.s.meā p dignitate tua:nullā.i.non vllā:nō videar assecutus.i.eqparasse vllā ptē meritor tuor.s.in me. Aut qd q̄rar.i.cōquerar de iniurijs alior.qd.i.quā rē nō possum facere sine summo dolore:q.d.frustra. Ego nihil possum prestare.i exhibere ⁊ efficere tibi in hac imbecillitate magistratuū.i.in qua magistratus fere corrupti sunt:at i.sed ea.i.imbecillitate magistratuum excepta:possum confirmare.i.certificare: te retenturum tuaz dignitatem summo studio ⁊ senatus ⁊ po. Ro.i.tam senatus q̄ po. Ro. Uale.

Inuidus quiscūs subdatur

Nūc: futurum respicit.

si vitam pro tua dignitate profundam: nullam ptem videar meritorum tuoruz assecutus. Aut de aliorum iniurijs querar: quod sine summo dolore facere non possum. Ego tibi in hac presertim imbecillitate magistratuum prestare nihil possuz at ea excepta possum confirmare te : ⁊ senatus: et Populi Romani summo studio amplitudinem tuam retenturum. Uale.

Argumētum ep'le

Tametsi ⁊c. Lentulus egerat Cicerōi grās ob gratuz offm̄ in tuenda causa sua. Cui Cicero nunc rescribens dicit sibi dolere ea tempora incidisse:vt lentulus cogatur experiri fidem ⁊ beniuolentiam suorum ⁊ presertim ipsius Ciceronis erga se dolet etiam q̄ Cato legem tulerit de prouincia abroganda Lentulo:q̄ rem Lentulus verebatur euenturaz. De rege autem reducendo per Lentulum dicit se bene sperare cum videatur rex ipse id velle. Ordo ē. Tametsi.i.q̄ q̄ nihil fuit mihi optatius q̄ vt cognoscerer esse q̄ gratissimus.idest valde gratus:erga te : primum abs teipso:deinde a ceteris omnib⁹ tamen ego afficior summo dolore.i. summe doleo:ea tempora consecuta esse post tuam profectionem.i.abitum ab vrbe : vt tu absens experire. idest cogereris experiri ⁊.idest simul meam:⁊.idest simul. ceterorum fidem.i.fidelitatem ⁊ beniuolentiam erga te. Autem. idest sed ego intellexi ex tuis litteris te videre ⁊ sentire eandem fidem.i.fidelitatem/hominū in tua dignitate.s.seruāda:hoc est fictā ⁊ simulatam:quā ego suz exptus in mea salute(cū s.in exilio esset.) Nos cum niteremur maxime de causa regia. idest reductione re-

Littere ordinatio

M. T. Cicero. Publio. Lentulo. S. P. D.

Tametsi mihi nihil fuit optatius q̄ vt primū abs teipso deide a ceteris oībus q̄ gratissimus erga te esse cognoscerer: tñ afficior summo dolore eiusmodi tpa post tuam profectionem consecuta esse:vt ⁊ meam ⁊ ceterorū erga te fidē ⁊ beniuolentiā absens experire. Te aūt videre:⁊ sentire eandem fidē hoīm in tua dignitate:quam ego in mea salute sum expertus ex tuis litteris intellexi. Nos cum maxime consilio studio.labore.grā de causa regia niteremur subito exorta est nefaria Catonis pmulgatio : que nostra studia impediret ⁊ aīos a minore cura ad summū timorē traduceret. Sed tñ in eiusmodi pturbatione rerum q̄ q̄ oīa sunt metuenda: nihil magis q̄ perfidiam timemus:⁊ Catoni quoquō sese res habeat resistemus.

¶ De alexãdrina re: causaq; regia tm̃ habeo pol liceri: me tibi absenti: tuisq; presentib⁹ cumulate satisfacturũ. Sed vereor ne aut eripiatur a nobis regia causa: aut deseratur: quorꝫ vtrũ minus velĩ nõ facile possum existimare. Sed si res coget: est quidã tertiũ: qd neq; Selicio: neq; mihi displicebat: vt neq; iacere regẽ pateremur: nec nobis repugnãtibus ad eum deferri: ad quẽ prope iã de latum esse existimatur. A nobis agentur omnia diligẽter: vt neq; si quid obtineri poterit: nõ ꝯtẽdamus: nec si quid nõ obtinuerimus: repulsi esse videamur. Tue sapientie: magnitudinisq; animi est omnẽ amplitudinem: et dignitatẽ tuã in virtute atq; in rebus gestis tuis: atq; in tua grauitate positam existimare. Si quid ex his rebus: quas tibi fortuna elargita est: nõ nullorꝫ hominũ perfidia detraxerit: id maiori illis fraudi ꝙ tibi futurꝫ A me nullũ tempus pretermittitur de tuis reb⁹ ꝛ agendi ꝛ cogitandi. vtorq; ad oĩa. Qu. Selicio. Neq; enim prudentiorem quẽꝙ ex tuis: neq; fide maiorem eẽ iudico: neq; amantiorem tui.

gis: consilio. studio. labore. gratia. i. oĩbus virib⁹ nefaria ꝓmulgatio Catonis. s. vt tibi prouincia abrogaretur: est exorta iubi to: q. s. promulgatio impediret studia nostra. i. q̃bus nitebamur tibi reductionem decerni ꝛ traduceret aĩos nostros a minore cura. s. reductonis obtinẽde: ad summũ timorem. s. prouincie tibi amittende: sed ꝙꝙ oĩa sunt metuenda in eiusmodi perturbatione rerũ: tamẽ nihil timem⁹ magisꝙ perfidiã. s. eorum q̃ se amicos simulant: ꝛ resistem⁹ Catoni quoquõ idest quõcũq; res habeat sese. Ego habeo. i. possum tã tum polliceri de re alexandrina ꝛ pro idest cã regia idest de reductione regis Alexandriã: me satisfacturum cumulate. i. abũde tibi absenti ꝛ tuis pñtibus. s. quãtũ tu audies ꝛ illi videbunt. Sꝫ vereor ne aut cã regia eripiatur a nobis aut deseratur. s. ab senatu ꝛ ppl'o ro. hoc est ne rex aut ꝑ aliũ aut ꝑ nullum reducatur quorũ. s. duorꝫ: vtrum ego velim minus non possum existimare idest iudicare facile. Sꝫ si res coget scilicꝫ ad hoc deuenire: est quiddã. i. q̃dã ꝑ fugium tertium: qd neq; displicebat Selicio. scilicet amico tuo neq; mihi: vt neq; pateremur regem iacere idest neglectum esse nec nobis repugnantibus. i. q: nos repugnaremus: pateremur sup. negocium deferri ad eum. s. Pompeium: ad quẽ existimatur iam esse prope. i. quasi de latum. Oĩa agentur diligenter a nobis: vt neq; nõ cõtendamus. i. vt ꝛ cõtẽdamus si quid poterit obtineri: nec si q̃d non obtinuerimus: videamur esse repulsi. Est. s. officiũ: tue sapientie ꝛ magnitudinis animi. s. tui existimare idest iudicare: oẽm amplicitudinem ꝛ dignitatem tuam esse positam idest contineri: in virtute scilicet tua atq; in rebus tuis gestis: atq; in grauitate tua. Si nõnullorũ. i. quorundã hoĩm vt catonis ꝛ Pompeij: perfidia/detraxerit tibi q̃d. i. aliq̃d ex his reb⁹: quas fortuna ẽ elargita tibi. i. ex honoribus ꝛ dignitatibus externis: id futurum sup. est aut prudẽtie tue ẽ existimare: id futurꝫ sit. esse maiori fraudi idest detrimento illis. s. ꝑfidis ꝙ tibi. Nullũ tps ꝛ agẽdi ꝛ cogitãdi de tuis rebus: pretermittitur a me: ꝛ vtor ad oĩa Quinto selicio. neq; enĩ iudicio quẽꝙ ex tuis prudẽstiorem sup. eo: nec maiorem idest prestantiorem: fide idest fidelitate: neq; amãtiorem tui. i. qui te magis amet.

Perfidi sunt q̃ se amicos simulant.

Uter interrogatiue ꝛ alter de duob⁹ dicunt.

Hic q̃ agant quecq; acta sint. ea ter lr̃is multorꝫ ꝛ nũtijs cognoscere arbitror: q̃ aũt posita sũt i ꝯiectura queq; mihi videntur fore: ea puto tibi a me scribi oportere. Postea ꝙ põpei⁹ apud pplꝫ ad octauũ idus februarias cũ ꝑ Milone diceret: clamore: cõuitioq; iactat⁹ est: i senatu quoq; a catone aspere: ꝛ acerbe nimiũ magno silẽtio est accusat⁹. visus est mihi vehemẽ

Hic ꝛc. In multis exẽplarib⁹ pricipiũ est alteri⁹ ep̃le ꝛ ita potius ꝙ cũ superiore legatur. Ego arbitror te cognoscere ꝛ lr̃is multorꝫ ꝛ nunt ijs q̃ agantur queq;. i. q̃ ꝛ acta sint: hic. i. rome: aũt. i. sed ego puto oportere ea scribi a me tibi: q̃ posita sunt in cõiectura: queq;. i. ꝛ q̃ videntur mihi fore. i. futura esse. Postea ꝙ Põpeius cũ diceret. s. cãm ꝑ milone scilicet homicida: apud ppl'm ad octauũ idus februarias: iactatus est idest fere exagitatus est clamore ꝛ conuicio scilicet populi scilicet non admittẽdis ei⁹ orationẽ. accusat⁹ est quoq; idest etiã in senatu: a catone acerbe et silentio nimium magno.

Cicero milonem homicidam sua omnia defendit.

ter esse pturbatus. Itaq; Alexadrina cā: que nobis adhuc ītegra ē (nihil ei tibi detraxit Senat⁹ nisi id: qđ p eandē religionē dari alteri non pōt) vr̄ ab illo plane eē deposita. nūc id speram⁹: idq; molimur vt cum rex ītelligat sese. id qđ cogitabat vt a Pōpeio reducat: asseq nō posse: ꝛ nisi p te sit restitutus desertū se atq; abiectū fore: pficiscatur ad te. Qđ sine vlla dubitatōe: si Pōpeius paulū mō ōnderit sibi placere: faciet. Sed nosti hoīs tarditatē: ꝛ taciturnitatē. Nos tñ nihil qđ ad rē ptinet: ptermittim⁹. Ceteris iniurijs: q̄ pposite sūt a catōe: facile vt sperō: resistem⁹. Amicū ex cōsularibus neminē tibi esse video: pter Hortēsiū ꝛ Lucullū: ceteri sunt ptim obscuri⁹ iniq ptim nō dissimulanter irati. Tu fac aīo forti: magnoq; sis: spe resq; fore: vt fracto īpetu Leuissimi hoīs tuā pristinam dignitatem ꝛ gloriam consequare.

qđ signo erat: Catonē accusando pōpeio senatui placere: Pōpeius sup. visus ē mihi esse pturbat⁹ vehemēter. Itaq; cā alexādrina. que est nobis adhuc integra (ei i. q: senat⁹ nihil detraxit tibi nisi id qđ nō pōt dari. i. cōcedi alteri p eandē religionē s. libꝛoꝝ sybillinoꝝ hoc ē ne cū exercitu reducas) videt esse deposita plane. i. oīno aut manifeste: vt res tota vr̄ in plano sita Nos spamus nūc id: ꝛ molimur id: vt cuꝫ rex. s. Ptolomeus intelligat sese nō posse assequi id qđ cogitabat. s. vt a Pompeio reducat: ꝛ se fore desertum atq; abiectuꝫ nisi sit restitutus p te: ipse sup. pficiscat i. veniat ad te: qđ supp. rex faciet sine vlla dubitatōe si pōpei⁹ ōnderit mō. i. solūmō paulū. i. modico idicio aut signo placere sibi. s. vt ad te pficiscat. Sed tu nosti tarditatē hoīs. s. Pompeij: ꝛ taciturnitatem: q: nec dicto nec facto voluntatem suā indicare solebat: tñ nos nihil ptermittim⁹ qđ pertinet ad eam rem. s. vt inducamus Pompeium ad significandum se velle regem p te reduci. Nos resistemus facile (vt spero) ceteris iniurijs q̄ proposite sunt a Catone qui scꝫ volebat legem de abrogāda Lentulo puincia pmulgare. Ego neminēꝫ ex cōsularib⁹. i. ex ijs q̄ cōsules fuerunt aut cōsulatū gesserūt (Alibi ēt ij cōsulares dicuntur qui consulatu digni censentur) video. i. considero (refertur enim ad iudicium animi) amicum tibi preter Hortensium ꝛ Lucullum: ceteri sunt iniqui. i. offensi in te: partim obscurius i. occultius: partim sunt irati tibi non dissimulanter. i. aperte. Tu fac sup. vt (sed venuste subaudit particula vt) sis aīo forti ꝛ magno: ꝛ speres fore. i. futurum esse ꝛ euenturum: vt consequare. i. nanciscare ꝛ obtineas tuam dignitatem ꝛ gloriam pristinaꝫ. i. prioris status tui: hoc est quā prius habuisti (Est enim pristinum quod ab aliquo prius est habitum: Priscum qđ in prioribus fuit seculis. in alijs nimirum hominibus: vt prisca frugalitas Romanorum) ꝛ hoc impetu hominis leuissimi. s. Catonis: qui sine legitima causa te oppugnat: fracto. i. repercusso. Mirum aūt est q Catonem cui grauitas propria erat leuissimum dicat.

Res tota in plano sita est.

Pōpeij taciturnitas ꝛ mores.

Particula vt venuste.

Pristinuꝫ

Grauis cato.

M. T. C. Publio Lentulo. S. P. D.

Q Ue gerant accipies ex Polliōe: q oīb⁹ negocijs nō interfuit solū: sꝫ pfuit me in sūmo dolore: quem in tuis reb⁹ capio: maxie scꝫ ꝯsolat spes. q valde suspicor fore: vt īfringat hoīm īprobitas: ꝛ ꝯsilijs tuoꝝ amicoꝝ: ꝛ īpa die: q̄ debilitat cogitatōes: ꝛ inicoꝝ ꝛ pditoꝝ Facile scđo loco me cōsolat recordatio meoꝝ temporū: quoꝝ imaginē video in rebus tuis. Nam ꝛ si minore in re violatur tua dignitas: q̄ mea sal⁹ afflicta sit: tñ est tanta similitudo: vt sperē te mihi

Q Ue gerant ꝛc. Quia Pollio in Ciliciā ad lentulū pficiscebat: dicit eum oīa ex eo cogniturum: que q: plausibilia ꝛ grata nō sunt hortatur Lentulū ad fortitudinē: ꝛ opam suā (cum aliđ nō possit) pollicet illi strenuā. Ordo est. Tu accipies. i. intelliges ex Pollione. sup. ea que gerunt sup. Rome: q. s. pollio nō solū iterfuit. i. psns fuit oibus negocijs sed sup. ēt prefuit. s. tanq; preses. Spes cō solat maxime me in summo dolore quem capio in rebus tuis. s. taꝫ aduersis: q. i. q: s. suspicor valde: fore. i. futurū esse: vt iprobitas hominum infringatur. ꝛ. i. simul cō silijs tuorum amicorum: ꝛ ipsa die. idest tempore longo: que scilicet dies aut mora: debilitat cogitationes ꝛ inimicorum: et proditorum. Recordatio meorum temporum scilicet tam contrariorum vt in exi

Argumētum eplē

Nota inimicorum ꝛ pditoꝝ cogitationes debilitat.

ignoscere:si ea nō timuerim q̄ ne tu qdem vnq̄ ti
mēda duxisti. Sz prestate eū:q mihi a teneris (vt
greci dicūt) vnguiculis:es cognitus. Illustrabit
(mihi crede) tuā āplitudinē boīm iniuria. A me
oīa summa in te studia:officiaq3 expecta: non fal
lam opinionem tuam.   Uale.

liū abeundū fuerit: ɔsolat me facile scđo
loco:quoꝝ.s.tpm meoꝝ:imaginē.i.imita-
tionē ⁊ silitudinē ego video in reb⁹ tuis.
Nā etsi.i.q̄q̄ tua dignitas violat in mi-
nore re:q: repulsa modica:q̄ mea salus sit
afflicta:q: vt dixi exilio: tñ tāta silitudo
est vt sperē te ignoscere mihi si ego ea nō
timuerim/q̄ ne tu qdē duxisti.i.existima-
sti vnq̄ timenda sup.esse. Sed psta.i. ex-
hibe te eū.s.forti aio hoiem:qui cognitus
es mihi (vt greci dicunt.i. vt in prouerbio
grecoꝝ est grecis tñ verbis) a teneris vnguiculis.i.ab ineunte etate:apta tñ est tralatio: nā ab vno
vngue totus cognoscit leonis anim⁹ futur⁹. Crede mihi: iniuria hoīm illustrabit.i.clariorem faciet
tuam dignitatē.sicut Iuno ⁊ Euristheus Herculis auxerūt famā:⁊ tyranni martyꝝ Christi gloriā.
Expecta a me. idest polliceor tibi omnia summa studia et officia in te. Ego non fallam opinionem
tuam scilicet de me.   Uale.

A teneris vnguiculis qđ denotet.

M.T.C. Publio Lē. S.P.D.

Legi tuas lr̄as qb⁹ ad me scribis
gratū tibi esse:q̄ crebro certior p
me fias de oīb⁹ reb⁹ ⁊ meā erga te
beniuolētiā facile pspicias: quoꝝ
alteꝝ mihi vt te plurimū diligā: facere necesse est
si volo is esse:quē tu me esse voluisti. Alteꝝ facio
libēter:vt qm̄ interuallo locoꝝ:⁊ tēpoꝝ:disiuncti
sum⁹ p lr̄as tecū:q̄ sepissime colloqr. Qđ si rari⁹
fiet:q̄ tu expectabis id erit cause:q̄ nō eius gn̄is
mee lr̄e sunt:vt eas audeā temere cōmittere. Quo
ties mihi certoꝝ hoīm ptās erit quib⁹ recte dem
non ptermittā q̄ scire vis q̄ qsq3 i te fide sit: ⁊ vo
lūtate:difficile dictu est de singulis. Unū illud au
deo:qđ antea tibi sepe significaui nūc quoq3 re p
specta:⁊ cognita scribere:vehemēter quosdam ho
mines:⁊ eos maxie:q ⁊ te maxie debuerūt:⁊ plu-
rimū iuuare potuerūt inuidisse dignitati tue:simi-
māq3 in re dissili tui tpis nūc:⁊ nr̄i quōdā fuisse
rōnē:vt qstu reip.cā leseras:palā te oppugnarēt
q̄ꝝ authoritatē.dignitatē:volūtatēq3 defēderas
nō tā memores eēnt vtut3 tue:q̄ laudis inimici
Quoqdē tpe vt pscripsi ad te ātea cognoui Hor-
tensiū pcupidū tui: studiosum Lucullum ex ma-
gistratibus autem. L. Rutilium et fide et ani-
mo singulari. Nam nostra propugnatio: ac de-

Legi tuas lr̄as ⁊c. Rn̄dēs epi
stole Lentuli dicit se merito
et iubēter de reb⁹ Lētuli ad
eū scribere: polliceturq3 se
nullū certū nunciū ptermis-
surū (nā in certo credere talis lr̄as nō sit
tutū) quin ei ad Lentu.lr̄as det. Reĳcit
deinde culpam qua Lētuli vota dilata ac
impedita sunt/in quorūdā pfidiā:tñ lau
dat q̄ ad Pōpeiū hūāne scripserat. Tū
de rege reducēdo cōsiliū suū aperit. Tum
perfidiā quorundā detestat:⁊ tandē Lē-
tulū ad virtutē accēdit. Est autē longa ⁊
ita accurate scripta ep̄la. Ordo est. Ego
o Lentule:legi lr̄as tuas/quibus scribis
ad me:gratum esse tibi q̄ certior fias cre
bro per me de omibus rebus:⁊ sup.q̄ per
spicias.i.agnoscas facile: beniuolentiam
meam erga te. Quoꝝ alterum.s.vt diligā
plurimum te:necesse est mihi facere si vo-
lo esse is.idest talis:quem.idest qualem:
tu voluisti me esse:alterum.s.vt te certio-
rem faciam:facio libenter: vt qm̄ nos su-
mus disiuncti interuallo.idest interstitio
et distantia locorum et temporum:non q̄
sint diuersis temporibus:sed q̄ nō vno tē
pore eadem audire ⁊ videre possunt/ego
colloquar q̄ sepissime tecum per litteras
Quod scilicet me colloqui tecum per lit-
teras:si fiet rarius q̄ expectabis: id erit
cause/q̄ mee littere nō sunt eius generis
vt audeam committere. idest credere et
dare tabellarĳs:eas temere.idest inconsi
derate. Quoties potestas.idest facultas
certorum hominum erit mihi quibus dē.
idest committam recte.idest sine pericu-
lo:non pretermittam sup.ad te dare. Qđ
tu vis scire qua fide.idest fidelitate:⁊ vo-
luntate sit quisq3 in.i.erga ⁊ aduersus te
est difficile dictu.idest vt dicatur de singu
lis. Ego audeo scribere ad te illud vnum
quod significaui antea sepe tibi . nunc
quoq3. idest etiam nunc re perspecta et
cognita: quosdam homines et maxi-

Ep̄le huius argumentum.

Structura lr̄e.

Lr̄is amicis colloq mur.

Facile dictu ⁊ difficile dictu.i.ad dicēdum.

me eos q̄ ⁊ debuerīt maxie: ⁊ potuerīt pl'i mū iuuare te: iuidisse vehemēter dignita ti tue ⁊ simillimā rōnē tui tpis nunc. i. qḋ nūc ē: ⁊ nr̄i tpis quodā fuisse: in re dissili: q: i dignitate tua ⁊ i salute mea: vt sup. ħ.

fensio dignitatis tue propter magnitudinem beneficij tui fortasse plerisqꝫ officij maiorem autho ritatem habere videatur ꝙ sententie.

q̇s tu leseras cā reip. oppugnarēt te palā. ⁊ illi quoꝝ defenderas auctoritatē/dignitatē ⁊ volūtatē: nō essent tā. i. tm̄ memores v̄tutis tue: ꝙ. i. ꝙtū eēnt inimici laudis. s. tue. Quo qḋē tpe/ vt pscripsi (aut scripsi) ātea ad te. ego cognoui Hortēsiū ꝓcupidū tui. s. iuuādi: ⁊ luculū studiosū tui. Ant. i. sed ego cognoui ex magistratib⁹. i. q̄ tūc magistratu fungebāẛ: Luciū Rutiliū ⁊ fide ⁊ aīo singl'ari sup. i te. Et si q̇s dicat. qḋ de tua fide ⁊ aīo in Lētulū sentis Cicero: nūqḋ min⁹ singulari fide aut aīo in eū es aut fuisti ꝙ Rutili⁹: Rn̄de q̄si tacite obiectiōi: ac si dicat. dixi Rutiliū singl'ari fide. Nā nr̄a ꝓpugnatio. i. ꝯcertatio ꝓ te: ac defensio. i. ꝓtectio dignitatis tue: videaẛ fortasse plerisqꝫ h̄re maioꝛē auctoritatē officij. s. debiti ꝓsoluti: ꝙ sententie. s. vo iudicio de te late: ꝓpẛ magnitudinē b̄n̄ficij tui. Hoc est q: oēs nouerūt me tibi plurimū debere: eo ꝙ te referēte ab exilio reuocat⁹ sum minus credi tū est mihi de te preclara p̄dicanti ⁊ pollicēti: putatū est em̄ a plerisqꝫ me id facere non q: de te ita sentirem sed quia tibi plurimum deberem: quam sententiam etiam supra inseruit.

Magr̄atus sūt q̄ officia et magr̄at⁹ exercent.

Ordinatio lr̄e.

Cōicare quid sit.

¶ Preterea qḋē. Ordo est. qḋē. i. certe: p̄terea. i. isup ac p̄ter iā dictos: ego nemini. i. nō alicui: nō possuz esse testis alicui: aut studij/aut officij/aut animi amici erga te. Etem̄. i. q: certe: tu scis Pōpeiū/ q̄ solet cōicare. i. familiariẛ loq̄ mecū d̄ te: sepissime: nō solū ꝓuocat⁹. i. excit⁹ prius ad hoc a me: ſꝫ etiā sua spōte. i. a nullo ꝓuocat⁹: scis inquā Pōpeiū nō sepe fuisse i senatu illis tpib⁹. s. qb⁹ de tua cā agitatū ē: ⁊ ita tacite Pōpeiū purgat. Cui s. Pōpeio: qḋē. i. certe: lr̄e tue quas miseras ꝑrie/qḋ dicūt vltimate / fuerūt piucūde: qḋ. i. quā rē/ego itellexerim facile. Quidē. i. certe: vt de Pōpeio taceā: h̄ūanitas vel potius summa sapiētia tua visa est mihi nō solū iucūda: sed etiaꝫ admirabilis. i. digna admiratiōe. Em̄. i. q: tu retinuisti. s. in amicitia: illa epl'a. s. quā ꝓxime ad eū dedisti. virū excellentem: ⁊ deuinctū. i. obligatū tibi/tua p̄stanti liberalitate in eum suspicantē no nihil imo multum: te alienatū. i. alienū factū ⁊ auersuꝫ ab se: propter opinionem aliquorū: cupiditatis sue. i. quam quidam habuerūt de cupiditate sua reducendi regis. Qui. scꝫ Pōpei⁹: cū. s. ita sit ꝙ visus est mihi semper fauere laudi tue: etiam ipso suspiciosissimo tpe Caniniano. i. cum Caninius ⁊ Cato rem ad populum referri volebant eo ꝙ patres conscripti tibi fauere videbā tur tunc vero. idest tunc precipue et quasi ad verum lectis litteris tuis. idest post ꝙ legerat litteras tuas: ipse Pompeius perspectus est a me cogitare toto animo de te ac de ornamentis ac commodis tuis idest quomodo te aut ornare aut commodo aliquo afficere possit. Quare habeto idest teneto sic ea que scribam. q. d. ex cōsilio vtrinsqꝫ: vtpote me scribem ad te de sententia illi⁹. scilicet Pompeij atqꝫ auctoritate re spe cōmunicata cū illo. Qm̄ nullū senatusconsultū extat / quo redu

Ultima te barbare vtimur ꝓ ꝓxime

Suspiciosissimo sa tis debilis supellatiu⁹ loco cuius vtunẛ cōiter oratores positiuo cū magis.

¶ Preterea quidē de cōsularib⁹ nemini possum aut studij erga te aut officij aut amici animi esse testis. Etem̄ Pompeiū: qui mecū sepissime non solum a me prouocatus: sed etiam sua sponte de te communicare solet: scis tēporibus illis nō sepe in senatu fuisse. Cui quidem littere tue quas proxime miseras: quid facile intellexerim: periucunde fuerunt. Mihi quidem h̄ūanitas tua vel summa potius sapientia non iucunda solum: ſꝫ etiaꝫ admirabilis visa est. Uirum enim excellentem: et tibi tua prestanti in eum liberalitate deuinctū: nō nihil suspicantem propter aliquorum opinioneꝫ sue cupiditatis te ab se alienatum illa epistola retinuisti. Qui mihi cum semper tue laudi fauere vsus est: etiā ipso suspiciosissimo tpe caniniano: tū vero lectis tuis lr̄is ꝓspect⁹ est a me toto animo de te: acq̄ de tuis ornamentis ⁊ cōmodis cogitare. Quare ea q̄ scribā sic habeto: me cū illo re sepe cōicata de illi⁹ ad te sn̄ia: atqꝫ authoritate scribere: qm̄ senatusconsultū nullum extat: quo reductio regis Alexandrini tibi adempta sit: eaqꝫ q̄ de ea scripta est authoritas: cui scis intercessum esse: vt nequis oīno regem reduceret: tantam vim habet: vt magis iratorum hominū studiū: ꝙ constantis senatus cōsilium esse videaẛ: te perspicere

poſſe: qui Ciliciā Cyprumq; teneas. quid efficere quid conſequi poſſis. et ſi res facultatem habere videatur: vt Alexandriam atq; egyptum tenere poſſis eſſe et tue: ꝛ noſtri īperij dignitatis. Ptolemaide: aut aliquo propinquo loco rege collocato tecum claſſe: atq; exercitu proficiſci Alexādriā vt eā cum pace: preſidijſq; firmaris: Ptolemeus redeat in regnum: ita fore vt per te reſtituat̃: quēadmodum Senatus initio cenſuit: et ſine multitudine reducatur: quemadmodum homine religioſi Sibylle placere dixerunt. Sed hec ſententia ſic et illi et nobis probabatur: vt ex euentu homines de tuo conſilio exiſtimaturos videremus. Si cecidiſſet: vt volumus. et optamus omnes te ꝛ ſapienter et fortiter: ſin aliquid eſſet offenſum: eoſdem illos ꝛ cupide et temere feciſſe dicturos: quare quid aſſequi poſſis non tam facile eſt nobis: ꝙ tibi cui prope in conſpectu Egyptus eſt iudicare Id quidem nos hoc ſentimus: ſi exploratum tibi ſit poſſe te illius regni potiri: non eſſe cunctandū: ſin dubium: non eſſe conandum. Illud tibi affirmo ſi rem iſtam ex ſententia geſſeris: fore vt abſens a multis: cū redieris: ab omnib⁹ collaudare.

ctio regis Alexandrini ſit adēpta tibi: et ea auctoritas q̄ ſcripta eſt de ea. ſcʒ reductione: vt ne q̇s omnino reduceret: cui. ſcʒ auctoritati tu ſcis interceſſiſſe. i. quoſdā ſe oppoſuiſſe: ꝛ ita nō eſt pſcripta nec ratificata: habet tantā vim. q. d. fere nullā vtpote tm̄modo eā: vt videat̃ magis eſſe studiū hoim iratoꝝ qui recte conſulere nequeūt: q: impedit ira animū ne poſſis cernere veꝝ: ꝙ cōſiliū ſenat⁹ cōſtantis. i. firmi ꝛ ratione cōſultantis. Et habeto te qui teneas Ciliciā ꝛ Cyprum ꝓuincias: poſſe perſpicere q̇d poſſis efficere. ſ. in reducendo rege ꝛ q̇d ſcʒ emolumenti poſſis conſequi. i. obtinere. Et te perſpicere poſſe ſi res. i. negocium hoc: videatur habere facultatem vt poſſis tenere. i. poſſidere tanꝙ prouincias aut prouincie partes: Alexandriam regiam regum egypti: atq; egyptum ſcʒ reliquam: id ſup. eſſe dignitatis et ideſt ſimul: tue. ꝛ. i. ſimul: imperij noſtri. i. romani: hoc eſt ꝑtinere ad dignitatem tuam ꝛ totius imperij: te proficiſci ideſt vt proficiſcaris Alexandriam / cum claſſe atq; exercitu: et hoc rege collocato Ptolemaide. i. in ea vrbe pentapoleos inter egyptum et Aphricam olim Barce dicta: aut aliquo ſcilicet alio loco propinquo vt cum. ideſt poſtꝙ firmaueris eam. ſcilicet Alexandriā pace. ideſt concordia cum rege / et preſidijs. ideſt militib⁹ tuis ad tutelam vrbis ꝛ vt in fide ſeruet̃. (Eſt enim preſidium quod gallice dicitur garniſon.) Ptolemeus redeat in regnum / ita fore ideſt futurum eſſe (repete te perſpicere) vt ſcilicet Ptolemeus reſtituatur per te quemadmodum ſenat⁹ ex ſententia Hortenſij: cenſuit initio / et reducatur ſine multitudine ideſt ſine exercitu ſaltem tunc cū reſtitueretur preſente. (vnde callida perſpicitur religionis interpretatio) quemadmodum homines religioſi (Arcaiſmos eſt id eſt amara irriſio) ideſt ſe fingunt religione victos ita ſentire: dixerūt placere Sybille ideſt oraculo ſybillino: quod in prenotamentis recitauim⁹. Sed hec ſentētia ideſt hoc conſilium / probatur ſic ideſt eatenus illi ſcilicet Pompeio (et nobis. ideſt mihi: vt videremus homines exiſtimaturos. ideſt iudicaturos de tuo conſilio ex euentu. ideſt ſecundum quod euenerit et exitum habuerit inceptum tuum. Si ſcilicet inceptum tuum / cecidiſſet. ideſt eueniſſet vt volumus ſcilicet euenire et optamus / videremus omnes dicturos te feciſſe et fortiter et ſapienter: ſi aliquid eſſet offenſum. ideſt peccatum per te in eo conatu: eoſdem illos dicturos eſſe te feciſſe et cupide. ideſt ambitioſe et temere. ideſt inſipienter ac imprudenter. Quare. ideſt quamobrem non tam facile eſt iudicare nobis. ideſt Pompeio et mihi: ꝙ tibi in cuius prope. i. quaſi / conſpectu eſt egyptus: quid poſſis aſſequi ſcilicet an laudem an vituperationem populi. Id quidem ꝛc. hoc alij ſic diſtinguunt. vt particula id adhereat ſuperiori / et legatur. Nos quidem alij coniungunt ſic. Nos quidem ſentim⁹ id hoc. ſcilicet modo aut loco / ſi ſit tibi exploratum. ideſt compertum et certum (tracta metaphora ab exploratoribus viarum tempore belli) te poſſe potiri illius regni ſupple imperio (ſed ſicut nō addimus ablatiuum cum dicimus potior rerum: ita nec additur nunc genitiuo regni: quod valle annotandum erat / qui de rerum tantum mentionem facit) non eſſe cunctandum. ideſt immorandum tibi ſi ſit dubium ſcilicet vtrum poſſis potiri regni: non eſſe conandum. ideſt fruſtra annitendum. Nam conamur fere in vanum ac fruſtra. Ego affirmo tibi illud: ſi geſſeris rem iſtam ex ſententia. ideſt vt ſentis hoc ex voluntate tua cum proſpero euentu: fore. ideſt futurum eſſe: vt tu abſens. ideſt tantiſper dum aberis: collaudare. ideſt collauderis a multis: cum redieris ſup. collaudare ab omnibus.

Intceſſiſſe quid denotet.

Ira quid ſiniſtri pariat.

Alexandria regnū egypti regia.

Ptolomais.

Arcaiſmos. i. amara irriſio.

Potiri regni ꝛ rerum.

Ex ſniare agere q̇d denotet.

Ordo sic

¶ Offensionem &c. Ordo est. Ego video offensionē. i. errorē & pctm̄ i tali cā de qua tā locut⁹ est esse piculosam ,ppter auctoritatē. s. senat⁹ interpositā. i. q̄ intercessit cauēs neq̄d temere agat: & ,ppter religionē. i. metū quē incusserunt libri sybillini. Sed vt ego adhortor te ad certā laudē. s. si sine offensiōe rē peregeris: sic deterreo sup. te: a dimicatiōe. i. cōcertatiōe dubia: hoc est a dubie laudis conamie. q. d. non ausim penit⁹ ꝯsulere / cū sit res piculosa: sed tm̄ indicare q̄d fruct⁹ cōsequare si rē prospere gesseris monere volui. Et redeo ad id. i. ad narrationē illi⁹ qđ scripsi iitio: hoīes eē facturos iudiciū toti⁹ facti tui. i. de toto facto tuo / nō tā ex ꝯsilio tuo q̄ ex euētu. Quale iudicium egre ferens Sappho Ouidiana dicit. Exitus acta ,pbat. idest dicis mihi ꝙ exitus acta ,pbat. i. ꝙ ex euentu res prudenter aut iprudēter suscepta cēsebit. Careat successib⁹ opto: Quisqꝫ ab euētu facta notāda putat. q. d. nunq̄ felicē habeat exitū rei. q ab euentu prudentē inceptionē iudicat. Nā sepe p infortuniū res prudēter incepta infelicē hꝫ exitū: & ꝯtra p fortune applausum res temere cepta feliciter finit. Sꝫ vt hic Cicero innuit ppl's fere fortunā sequit & id prudēter iceptū putat. qđ feliciter [illegible]. Qđ si hec ratio. i. forma rei gerēde. s. q̄ā mō ad duxit videbit tibi piculosa: illud placebat s. mihi hec monenti: vt si rex p̄stitisset fidem suam. idest e [illegible] promissionem de restituendis sibi creditis amicis tuis / qui credidissent ei pecunias: per ,puinciā imperij tui: & adiuuares eū auxilijs tuis & copijs: placebat aūt dico: eā esse naturā & rōnē ,puincie tue: vt vel cōfirmares reditū illi⁹ adiuuādo. s. eum: vel impedires negligēdo: hoc est si senseris ꝙ per pecuniā a ,puincialib⁹ tuis mutuo datā restituendus sit: tuo cōsilio ꝙ ,puinciales nimirū sequant: aut reducetur aut negliget rex penes te ergo esset eius reductio. Tu ꝓspicies facillime & optime in hac ratione / quid res ferat. i. afferat. s. momenti: quid causa ferat: quid tēpus ferat. Ego putaui oportere te scire potissimum ex me: quid placeat nobis. Ubi notet puer in prima ꝑsona licere modo singulariter: modo pluraliter: modo mixtim de vno loqui: vt hoc loco ex me et nobis. et in sequenti particula. Qđ mihi de nostro statu &c. Nos minime. idest nequaq̄ miramur: ꝙ tu gratularis mihi de statu nostro. s. prospero vtpote de familiaritate Milonis: quē contra Clodij amicos Cicero postea defendit: de leuitate. idest inconstantia. & imbecillitate. i. impotentia

Euētu q̄lis fuerit res gesta censebit.

Ppl'us (ait Iune. saty. x.) fortunā seq̄t vt semp.

Nota de numero.

Clodius incōstātis & imbecilli. Uir guiui.

Offensionem esse periculosam propter interpositam authoritatem: religionemqꝫ video. Sꝫ ego te vt ad certam laudem adhortor: sic a dimicatione deterreo. Redeoqꝫ ad illud quod initio scripsi totius facti tui iudicium: nō tam ex consilio tuo q̄ ex euentu homines esse facturos. Qđ si hec ratio rei gerēde periculosa tibi videbitur placebat illud: vt si rex amicis tuis qui per prouinciam imperij tui pecunias ei credidissent: fidem suam prestitisset: et auxilijs eum tuis: & copijs adiuuares eam esse naturam & rationem prouincie tue vt illius reditum vel adiuuando confirmares: vel negligendo impedires. In hac ratione quid res: qđ causa: quid tempus ferat: tu facillime: optimeqꝫ perspicies: quid nobis placuisset: ex me potissimum putaui te scire oportere. Qđ mihi de nostro statu: de Milonis familiaritate: de leuitate: & imbecillitate Clodij gratularis: minime miramur te tuis vt egregium artificem preclaris operibus letari: q̄q̄ est incredibilis hominum peruersitas (grauior enim verbo vti non libet) qui quos fauēdo in communi causa retinere potuerunt: inuidēdo abalienauerunt: quorum maleuolentissimis obtrectationibus nos scito de vetere illa nostra: diuturnaqꝫ sentētia prope iam esse depulsos. nō nos quidem vt nostre dignitatis simus obliti: sꝫ vt habeam⁹ rōnē aliqñ etiā salutꝭ. Poterat vtrūqꝫ preclare: si esset fides: si grauitas in hoib⁹ consularib⁹: sed tāta est in plerisqꝫ leuitas: vt eos nō tā cōstantia in repub. nr̄a delectet: q̄ splendor offendat. Qđ eo liberi⁹ ad te scribo: qui nō solū tēporib⁹ ijs q̄ per te sum adept⁹ sed etiā olim nascēti ,ppe nr̄e laudi: dignitati: virtutiqꝫ prefuisti: simul ꝙ video: nō: vt antehac putabā: nouitati esse inuisū mee: in te. n. homine omniū nobilissimo: similia inuidorū vitia perspexi: quē tū illi esse in principibus facile sunt passi: euolare altius certe

Lentulus:memo: filij eius nomine paterno vocati:dicit: O Lentule fac erudias Lentulũ nostruꝫ.i.filium tuũ etiã mihi quasi paterna charitate dilectũ:adulescenteꝫ eximia spe summe virtutis .i. i quo est eximia spes,de summa virtute.s.futura)hec est vera lectio quã etiã Valla nõ diffitetur: sed ordinẽ nõ itellexit:nã nõ probauit diuersos casus ad vnũ referri: qua ꝓpter multi legũt summa virtute:quod multis nõ placet nõ enivero simile sit i adulescẽte summã essevirtutẽ:iõ genitiuꝰ summe virtutis nõ cõstruiť cũ nomine adulescẽtẽ:sꝫ cũ nomine spe(faci quã erudias eũ cũ.s.ita sit ꝙ ceterꝭ artibꝰ qbꝰ ipse.i.tu studuisti semp:tũ.i.tũc imprimis.i.pcipue imitatiõe tui.i. vt te talẽ patrẽ imiteť:Nulla eni disciplina erit pstãtior hoc.s.facto:ꝛita potiꝰ legã ꝙvt alij dicũt hac: Nõ eni i imitatiõe paterna videť disciplina:sꝫ factũ ac opus. Preterea si maxime censeret disciplinã esse in imitatiõe patris:videreť Cicero dicturꝰ fuisse istac.s.tua disciplina qua te imitari eũ docebis: potuisset tamẽ hac dixisse.s.quã tibi significo. ceterũ hoc quidã vrgẽtius habet)Quẽ.s.Lẽtuluꝫ filiũ tuum: nos amamꝰ ĩprimis.i.ĩter primos:ꝛhabemꝰ charũ:ꝛ.i.simul: q: tuus est filiꝰ:ꝛ.i.simul q: filiꝰ ẽ dignꝰ te.i.tali ac tã pstãti patre:ꝛ.i.simul q: diligit nos ꝛ dilexit nos semp. s.dũ ꝑ etatẽ potuit pulchre obseruat elegantiam: vt quod minus est videlicet diligere puero det:quod maius sibi: vnde non congruerit summa virtute eum dixisse.

Notat Vallam.

Imprimis qd de notet.

M.T.C.Publio Lentulo.S.P.D.

De omibus rebus que ad te ptinẽt:qd actũ:quid constitutũ sit: qd Põpeius susceperit optime ex Emplatorio cognosces: q non solũ ĩterfuit his rebꝰ: sꝫ etiaꝫ pfuit:neqꝫ vllũ officiuꝫ erga te hoĩs amantissimi: prudẽtissimi:diligẽtissimi: ptermisit. Ex eodẽ de toto statu reꝝ cõiuꝫ cognosces:q̃ q̃les sint:nõ facile est scribere. Sunt quidẽ certe i amicoꝝ nostroꝝ potestate:atqꝫ ita vt nullã mutationem vnqꝫ hac hoĩm etate habitura res esse videať. Ego qdẽ vt debeo ꝛvt tute mihi pcepisti:ꝛvt me dignitas vtilitasqꝫ cogit me ad eius rõnes adiungo:quẽ tu in meis ratiõibꝰ tibi eẽ adiũgẽdũ putasti. Sꝫ te nõ pterit ꝙ sit difficile sesũ i rep.psertim rectũ ꝛ cõfirmatũ deponere. Uerũtñ me ipse cõformo ad eiꝰ volũtatẽ:a q̃ honeste dissentire nõ possũ. Neqꝫ id facio(vt forsitã qbusdã videť)simulatione tm̃ eñ animi ĩductio:ꝛ me hercule amor erga Põpeiuꝫ apd me valet:vt q̃ illi vtilia sũt: ꝛ q̃ ille vult ea mihi omnia iam et recta et vera videantur. Neqꝫ(vt ego arbitror)errarent:ne aduersarij quidem eius si quum pares esse non possent pugnare desisterẽt. Me qdem ꝛ illa res consolatur ꝙ egõ is sum

De omibus ꝛc.dicit emplatoriũ ad lentulũ ꝓficiscẽtem vbi aduenerit oĩa q̃ ad rẽ lentuli ptinerẽt nũciaturum Quapropter Emplatoriũ ipsũ vt illi fides habeat: nõ parũ cõmẽdat. Ordo ẽ. Tu o lẽtule:cognosces optime .i. cõmodissime de omĩbꝰ rebꝰ q̃ ptinẽt ad te quid sit actũ:ꝛqd sit cõstitutũ ꝛqd Pompeius susceperit.s.faciẽdũ:cognosces inꝙ ex Emplatorio: viro illo pstãti: q̃ non solũ interfuit his rebus sꝫ etiaꝫ prefuit.s. tanꝙ precipuus actor aut curator: neqꝫ pretermisit erga te vllum offm̃ hominis amantissimi prudentissimi diligentissimiqꝫ Tu cognosces ex eodem de toto statu reum oĩm idest reip.que quales sint nõ est facile scribere. Sunt quidem certe in potestate amicorum nostrorum. s. M.crassi. C. Cesaris ꝛ Cn. Pompeij. Atqꝫ ita.i.taliter sunt in corum potestate. vt res nulla.i. nõ vllã : non videatur habitura esse vnqꝫ vllam mutationẽ hac etate.i. durante hac etate hominum. Ego quidem debeo:ꝛvt tute.i.tuipse(In ntõ ꝓpter tertiam personam verbi tumeo non dicimꝰ tumet: sed tute aut tutemet) precepisti idest mandasti mihi et vt dignitas cogit: quia indecorum est habere simultatem cum summis viris: et vtilitas cogit: quia durum est potentissimis resistere: ad iungo me ad rationes idest consilia ꝛ negocia eius.s. Pompeij:quem tu putasti adiungendum esse tibi idest ad vtilitatem tuam in rationibus. i. consilijs et factis meis. Sed non preterit te. i. tu bene nosti: ꝙ idest quantum difficile sit deponere sensum idest sententiam ꝛ iudicium in rep.i.in gubernatione et iuuamine reip. presertim rectum.i.non erroneum: ꝛ confirmatũ. Sentiebat autem Cicc. non vtile reipu. fore gubernacula ad paucos de

Argumẽtũ epistole.

Ordiatio litere.

Emplatorius.

Tute.

Simultatem cũ sũmis viris habere non est indecoꝝ.

Preterit.

Pau:o- ruz admi strationei pu. non p gruit. | Confor- mare qd sit.

uolui & quēuis vnū aut paucos contra le gem in magistratu stabiliri: & ita licet fa ueret Cesari & Pompeio vt summis vi- ris. Uerebatur tñ eorum potentiam rei- pu. offuturā. Uerumtñ ip se conformo. i. accōmodo me: alij legunt conformo: idest stabilio me ad voluntatem eius. s. Pom peij a quo non possuz honeste. i. saluo ho nore dissentire. Neqz facio id (vt videtur forsitan quibusdam) simulatione. i. per si mulationem aut simulanter: enim. i. quia inductio animi. i. persuasio qua induxi in animum meum Pompeium bene de re- pu. sentire: & Hercule me. s. ita iudicante vel vindicante vt verum aut falsum dico amor Pompeij. i. in Pompeium: tantū valet apud me: vt ea omnia que sūt vtilia illi: & que ille vult: videantur mihi iam et recta & vera. i. iusta. Neqz (vt arbitror) errarent ne quidam. i. non etiam aduersa rij eius. s. Pompeij si desisterent pugna re. i. repugnare aut contendere. s. cū Pō peio: cum non possent esse pares. Quidē

Et p ēt.

i. certe & i. etiam illa res consolatur me q ego suz is. i. talis: cui oēs cōcedant. i. per mittant: vel. i. etiam maxime vt vel. i. aut defendam ea que Pompeius velit vel ta ceam. i. nihil de eis dicam: vel etiaz id qd: i. que res libet maxime mihi referam: id- est iterum applicem me ad studia nostra litterarum. Quod ego faciam profecto. i. reuera si licebit mihi per amicitiam eius dem. s. pompeij. enim pro q: ea dignitas in sententijs dicendis. i. in iudicio ferēdo & ea libertas in repu. capessenda. i. geren da & administranda que fuerat proposita nobis cum essemus perfuncti. i. ad finem vsqz functi honoribus. i. magistratibus amplissimis vt sunt consulares: & labori- bus maximis in detegenda & vindicanda coniuratione Catiline & coniuratoruz est sup. sublata: idest subtracta nobis tota: sed nec magis mihi q̄ omnibus: scilicet alijs. Nam aut assentiendum est paucis cum nulla grauitate: aut dissentiendum frustra: quia nimis potentes sunt. Ego scribo hec ad te maxime ob eam causam: vt tu meditere. i. cogites quoqz iam de ra tione tua. Tota ratio senatus iudiciorum

Perfun cti hono re vel ma gistratu: q̄ dicant

cui vel maxime concedant oēs: vt vel ea defendaz: que Pompeius velit: vel taceam: vel etiam id qd mihi maxime libet ad nostra studia me referam litterarum. Quod profecto faciam si mihi p eius- dem amicitiam licebit. Que enim proposita fue- rat nobis cum & honoribus amplissimis: & labo- ribus maximis perfuncti essemus: dignitas in sententijs dicendis libertas in repu. capessenda: ea sublata tota: sed nec mihi magis q̄ omnibus. Nam aut assentiendum est nulla cum grauitate paucis: aut frustra dissentienduz. Hec ego ad te ob eam causam maxime scribo vt iam de tua quo qz ratione meditere. Commutata est tota ratio se natus iudiciorum: rei totius publice: ocium no- bis exoptandum est: quod hi qui potiuntur rex prestaturi videntur: siquidaz homines patienti9 eorum potentiam ferre potuerint. Dignitatem quidem illam consularem fortis & constantijs se- natoris nihil est q cogitemus. Amissa est culpa eorum qui a senatu ordinem coniunctissimum & hominem clarissimum abalienauerunt. Sed vt ad ea que coniunctiora rebus tuis sunt reuertar Pompeium tibi valde esse amicum cognoui: et eo consule quantum ego perspicio omnia que vo lem tu obtinebis. Quibus in rebus me ille sibi af fixum habebit. Neqz a me vlla res que ad te per- tineat negligetur. Neqz enim vereboꝛ ne sim mo- lestus illi cui iucundum erit: etiam propter idip- sum q me esse gratum videbit.

Potior rerum. pstatur9.

totius reipu. est cōmutata: & ita ociū est exoptandū nobis: qd. s. ociū. i. vacationez a repu. hi qui po tiuntur rex. s. imperio. i. qui dñantur: vt tres supradicti. vident prestaturi (Ergo presto ēt prestatū facit) si quidā hoīes potuerint ferre patiētius. i. equiore aīo: potentiaz eoruz. Nihil est q cogitem9 quidem illā dignitatem consularez: senatoris fortis & constātis. s. quā nos gessimus: & quales fuim9 & ideo non reprobo qui legunt dignitatem quondā illā &c. Sup. ea dignitas est amissa culpa eoruz qui abalienauerunt a senatu ordinem coniunctissimum. s. senatu vtpote equestrem: vt vero simile est: & hoīem clarissimum. s. Cesarem: cū vellent illi abrogare puinciam quam equites illi progataz volebant. Sed vt ego reuertar ad ea q̄ sunt coniunctiora rebus tuis: ego cognoui Pōpeiū eē val de amicū tibi: & tu obtinebis oīa q̄ voles q̄tū ego pspicio: eo cōsule. i. dū cōsul erit. In qbus rebus s. tuis ille habebit me affixū sibi. Neqz vlla res q̄ ptineat ad te negliget a me. Neqz ei vereboꝛ ne sim molestus illi. s. Pōpeio: cui erit iocundum ēt pp idipsum q videbit me esse gratum. s. erga te.

¶ Tu velim ita tibi persuadeas. nullam rē esse minimam que ad te pertineat: que mihi non charior sit ꝙ mee res omnes. Jd cum sentiam sedulitate mihimetipsi satisfacere non possum. re quidem ipsa ideo mihi non satisfacio: ꝙ nullā partē tuorum meritorum non modo referenda: sed ne cogitanda quidē gratia consequi possū. Rē te valde bene gessisse rumor erat. Expectabātur littere tue de quibus eramus iam cū Pompeio locuti: q̄ si erūt allate nostrū studiū extabit in cōueniēdis magistratibꝰ et senatoribus. Ceteraq̄ q̄ ad te ptinebunt quū et plus contenderimus ꝙ possumus: minus tamē faciemus ꝙ debemus.

¶ Tu velim ꝛc. Ordo est: velim. vt sup. tu persuadeas tibi nullā rē minimā eē que pertineat ad te: que mihi nō sit charior ꝙ mee res omnes. Cū sentiā id. s. qđ dictū est: nō possū satisfacere mihi metipsi: sedulitate. i. diligenti opera ꝛ seorsum a dolo facta: quidē. i. certe ero ideo nō satisfacio mihi. id ē iudicio meo: aut cupiditati mee: re ipsa. i. effectu ipso: ꝙ nullam idest non vllam: non possum consequi. idest obtinere aut equiparare: vllā partē meritorum tuoꝝ. s. in me aut de me: nō modo gratia referenda. i. equali beneficio reddendo: sed: ne qđē. i. nō saltē cogitāda. s. grā. i. in animo habēda. Rumor erat te gessisse rem. i. imperiū tuū in ꝓuincia: valde bene littere tue. s. ad senatum mittende: de quibus eramus locuti cū Pompeio expectabātur. s. a senatu: q̄ si erūt allate nostrum studium i. diligens opera: extabit. id est reliqua erit: in magistratibus et senatoribus cōueniendis. i. visendis loquēdi de te grā. Et cetera q̄ ad te ptinebūt sup. extabūt nobis procuranda: quum et. i. etiā cōtēderimꝰ plus ꝙ possumus tū faciemus minus ꝙ debemꝰ. Urbane dictū: vt pueri adnotabūt: cū illa pticula etiā honesta. Tu velim ita tibi persuadeas ꝛc.

Series littere.

Rē gerere qđ sit.

Urbana locutio.

M.T.C. Len. Proconsuli. S.P.D.

Periucūde mihi fuerūt lr̄e tue: quibus itellexi te pspicere meā in te pietatē: qđ em̄ dicā beneuolentiā: quū illud ipm grauissimū ꝛ sanctissimū nomē pietatis leuius mihi meritis erga me tuis esse videatur: Qđ aūt tibi grata me erga te studia scribis esse: facis tu quidem abundātia quadā amoris: vt etiā grata sint ea q̄ ꝑmitti sine nephario scelere nō pn̄t. Tibi aūt multo notior atq̄ illustrior meꝰ i te animꝰ esset: si hoc tpe oī quo se iūcti fuimꝰ ꝛ vna ꝛ rome fuissemus. Nā i eo ipo qđ te oñdis eē facturū: qđq̄ ꝛ i primis potes: ꝛ ego a te vehemēter expecto in sententijs senatorijs: et i oī actiōe atq̄ admīstratiōe reip. floruissemꝰ: de q̄ oñdā eqdē paulopost q sit meꝰ sensus ꝛ statꝰ: ꝛ rescribā tibi ea q̄ q̄ris. Sed certe ꝛ ego te authore amicissimo ac sapiētissimo ꝛ tu me ꝯsiliario fortasse nō ipitissimo fideli qdē ꝛ bn̄uolo certe vsus eēs. Quāq̄ tua qdē cā te esse

Periucunde ꝛc. Epistola hac sane lōga multa graphice scribit. Gratiā captat Lētuli: ei ꝙ gratulatur. Clodiū criminat. Se incōstātie purgat. ꝙ cū cesare Appio pulchro vatinio Crassoq̄ in grām redierit factoꝝ rōnes afferēdos: ac demū se Lētulo rursus ꝯmēdatū facit: vt cū ordie patebit. Ordo aūt ē. Lr̄e tue fuerunt mihi periucunde: q̄bus itellexi te pspicere. i. clare videre: meā pietatē. i. obseruātiā ꝛ venerationē in. i. erga te. Et q: dixit pietatē q̄ i supiores ē vt in principio scripsi addit. q. d. dixit pietatem: enim pro q: quid. i. ad qđ dicā beniuolentiā quū illud grauissimum ꝛ sctissimū nomen pietatis: videaꝛ mihi esse leuius. i. minoris momētis: meritis tuis erga me. Qđ autē scribis mea studia erga te esse grata tibi: tu quidem idest certe. (Non tamen significat proprie certe: sed cum sit expletiua coniunctio: ad ornatū ponit: vimq̄ quādā hꝫ p aliā vocē non explicabilē) facis sup. id: quadā abūdantia amoris vt etiā ea q̄ ꝑtermitti nō pn̄t sine nefario scelere: sint grata. s. tibi Aūt. i. sꝫ aius meus i te eēt tibi multo notior atq̄ illustrior i. clarior ꝛ pspectior: si fuissemus omni. i. toto hoc tpe (q̄ fuimꝰ se iuncti. i. sepati) ꝛ. i. simul vna. i. in vno loco: et Rome: vbi de rebꝰ tuis actū est. Nā nos floruissemus in eo tēpore: qđ. i. quam rē ꝛc. Alij legunt in eo ipso qđ tu ostendis facturum te esse. s. cū aderis: ꝛ quod tu po

Eple argumētū.

Ordinatio lr̄e.

Quidē expletiua cōiūctio qđ designet.

imperatorē prouinciamqȝ bene gestis rebus cuȝ exercitu victore obtinere: vt debeo letor. Sed certe qui tibi ex me fructus debentur: eos vberiores ⁊ prestantiores presens capere potuisses. In eis vero vlciscēdis quos tibi partim inimicos esse intelligis propter tuam propugnationem salutis mee: partim inuidere ꝓpter illius actionis amplitudinem ⁊ gloriam mirificum me tibi comiteȝ prebuissem. Quanꝙ ille perennis inimicus amicorum suoruȝ qui tuis maximis beneficijs ornatus in te potissimum fractam illam ⁊ debilitataȝ vim suam contulit: nostram vicem vltus est ipse sese. Est enim ea conatus quibus patefactis nullam sibi posterum non modo dignitatis: sed ne libertatis quidem partem reliquit.

tes in primis: ⁊ sup. qd: ego expecto vehementer a te (for. uissemus iniqt) in sententijs senatorijs idest in senatu dandis aut datis: ⁊ in omni actione atqȝ administratione reip. de qua scilicet rep. equidem idest ego quideȝ ostendā paulo post quis sit sensus meus idest qd sentiam et quid status. sup. ei⁹ aut meus in ea. ⁊ rescribaȝ scilicet paulo post tibi ea que queris. Sȝ certe idest indubitate: ⁊ ego sup. vsus essem te auctore amicissimo ac sapientissimo: ⁊ tu vsus eēs me consiliario non imperitissimo fortasse (qd ꝑ modestiam addit) quidem. i. qd dicere lȝ vsus eēs cōsiliario fideli: ⁊ certe idest oīno idubitant / beniuolo si. s. Rome fuisses. Quanꝙ ego letor vt debeo tua quidē cā. i. propter bonum tuū non meū: te esse imperatorem. s. in Cilicia: ⁊ obtinere prouinciam rebus bene. i. feliciter gestis: cum exercitu victore: sed. i. attū: certe tu pñs si pñs fuisses: potuisses capere ex me eos fructus qui debentur tibi ex me: vberiores idest fecundiores seu ampliores ⁊ prestantiores. Vero idest sed ego prebuissem idest exhibuissem me comitem (qui minor est ꝙ socius) mirificū. i. mira facientem in vlciscendis eis quos intelligis tibi esse partī inimicos: ꝓpter tuā propugnationē salutis mee. i. quia pugnasti ꝓ salute mea: ⁊ intelligis partim inuidere tibi ꝓpter amplitudinē ⁊ gloriam illius actionis. s. quia reductionem Ciceronis obtinuit. Nullo enim modo de rebus gestis in prouincia loquit̄ cū antea ꝙ in prouinciaȝ abierit hanc inuidiam contraxerit: neqȝ de rebus gestis in consulatu: cum consulis non sit agere causas sed dicere sñias. Quanꝙ idest Nihilominus ille perennis inimicus amicorum suorum idest a quibus beneficiū accepit: videlicet Clodius: q ornatus. i. honorifice adiutus tuis maximis beneficijs contulit potissimū in te suam vim illā fractā ⁊ debilitatā: ita vt non posset nocere: ipse vltus esse sese idest in seipso vicē nostram (aut sint accusatiui casus sese) sic: vltus esse vicē nostram. i. quē nos vti debebamus videlicet sese. docet quō vltus sit: enim idest quia: ipse conat⁹ est ea videlicet sacrilegium adulterium ⁊ incestum cum poppea vxore Cesaris noctu in veste muliebri dum agerentur sacra bone dee nō adeūde viris. A quo tñ scelere ꝑ corruptionē iudicum liberatus est Cesare potius dissimulante ꝙ persequente vltionem criminis: Repudium tñ vxori misit ꝙ diceret domum amplissimi viri non in culpa sed etiam susptione culpe debere vacare: Ne tñ Cesarem ledat Cicero non dicit sacrilegium ꝑpetrasse: qd etiam non constat: sed conatuȝ esse: deprehensus enim ⁊ agnit⁹ fuerat. Quib⁹. s. scelerib⁹ ei⁹ patefactis: nā in ius vocat⁹ est ob ea: sed vt dixi absolutus: nullā idest nō vllam: non reliquit sibi in posterum idest in tp̄s post illa futurū: vllam partem non modo dignitatis: sed ne quideȝ idest non saltem aut nō etiā liberatis: Nō em̄ liber est cesendus tali sceleri obnoxius.

Cōmendare seipsum licet apd ignotos exemplo ence dicentis apud marone. Sū pi⁹ eneas notis vero cū modestia.

Comes ⁊ socius ī q differāt.

Vlciscor quis cas⁹ subdat.

Te autē ⁊ si mallē in meis rebus expertum: ꝙ etiam in tuis: tñ etiā in molestia gaudeo eam fideȝ cognoscere hominum non ita magna mercede: quam ego maximo dolore cognorā: de qua ratione tota iam videtur mihi exponēdi tp̄s dari: vt tibi rescribā ad ea q̄ q̄ris. Certiorem te ꝑ litteras scribis eē factum me cum Cesare ⁊ cum Appio esse in gratia. Teqȝ id non reprehendere scribis. Vatiniū autē scire te velle ostendis quibus

¶ Te aūt ⁊c. Et si idest ꝙꝙ ego malleȝ te expertū esse in reb⁹ meis ꝙ etiā in tuis. i. licet mallem in meo malo ꝙ in tuo te quādam ꝑfidiā deprehendisse: tñ ego gaudeo ēt in molestia. i ī re molesta: te cognoscere eam fideȝ: que nulla est: hoc est perfidiam: tp̄m non ita magna mercede: q: non in periculo vite vt ego: sed dūtaxat dignitatis: quam. s. fidem / hoīm idest perfidiam: ego cognoram maximo dolore. De qua ratione. i. consideratiōe aut re tota: videt̄ tp̄s exponēdi. i. vt exponet̄: iā dari: vt ego ꝑscribā. i. rūdeā tibi ad ea q̄ queris. Tu scribis te factū eē certiorem. i. certificatum eē ꝑ lr̄as me eē cum Cesare ⁊ Appio. i. in gr̄a re conciliatione ⁊ scri

Fides. ꝑ perfidia.

rebus adductus defenderim 7 laudarim. Quod tibi vt plenius exponã: altius paulo rõnẽ consi-liorum meorũ repetã necesse est. Ego me lentule initio rerũ atq; actionũ tuarũ nõ solũ meis sed ẽt reipu. restitutum putabã. Et qm̃ tibi incredibilem quendam amorẽ 7 oĩa in teipsum summa ac singularia studia deberẽ reip. que te in me restituendo multũ adiuuisset: eũ certe me aĩm merito ipsius debere arbitrabar: quẽ antea tãtũmodo cõi officio ciuiũ nõ aliquo erga me singulari bñficio debitũ prestitissem. Hac me mẽte fuisse 7 senatus ex me te cõsule audiuit 7 tu in nostris sermonib? collocutionibusq; ipse vidisti. Et si iã primis temporib? illis. multis reb? me? offendebatur aĩs quũ te agente de reliqua nr̃a dignitate aut occulta nõ nullorũ odia. aut obscura in me studia cernebam. Nã neq; de monimentis meis ab ijs adiutus es a quib? debuisti: neq; de vi nefaria ꝙ cũ fratre erã domo expulsus: neq; hercle in ijs ipsis rebus que ꝙꝙ erãt mihi ꝓpter rei familiaris naufragia necessarie: tñ a me minimi putabantur i mei dãnis ex auctoritate senatus resarciendis: eam voluntatẽ quã expectarem prestiterunt. Que cum viderem (neq; enim erant obscura) non tamen tam acer-ba mihi hec accidebant quã erant illa grata que fecerant. Itaq; quãquã 7 Pompeio plurimum te quidem ipso predicatore ac teste debebam: 7 eũ non solum beneficio: sed amore etiam 7 perpe-tuo quodam iudicio meo diligebam: tamen non reputans quid ille vellet: in omnibus meis sen-tentijs de repu. pristinis permanebam. Ego se-dente. Cn. Pompeio: quum vt laudaret Pom-peium Sextius introisset in vrbem: dixissetq; te-stis Vatinius me fortuna 7 felicitate Cesaris cõ-motũ illi amicũ esse cepisse: dixi me eam Bibuli fortunã quã ille afflictam putaret: oĩm triũphis victorijsq; anteferre. Dixiq; eodẽ teste alio loco

bis te nõ reprehendere id aũt. i. sz tu ostẽdis te velle scire / quib? reb? ego adduct? i. ꝓuocatus / defenderim 7 laudarim. Vatiniũ manifestũ nuꝑ inimicũ. Qd. i. quã cãm vt ego exponã tibi pleni?. i. satis plene: necesse est sup. vt repetã paulo altius rõnẽ cõsiliorũ meorũ. Ego o lentule puta-bã me initio. i. ab initio rerũ 7 actionũ tuarũ. s. ꝑ me: esse restitutũ nõ solũ meis. sz amicis 7 necessarijs: sed ẽt reipu. vt in ea florerẽ sicut añ exiliũ. Et qm̃ ego deberem tibi incredibilẽ quẽdã amorẽ: 7 oĩa sũma ac singularia in teipsum arbitrabar me debere reipu. que in me restituẽdo. i. in restitutiõe mei: adiuuisset te multũ (Hoc eni noĩe lentulus Ciceronis restõnẽ impetrauit ꝙ ostenderet reip. maxime vtilẽ fuisse ac fore) debere inquã: certe. i. saltem eum aĩm. i. eum affectũ: merito. i. ꝓpter meritũ ipsius: quẽ ego prestitissem debitũ antea tantũmodo. i. dũtaxat cõi officio ciuium. i. qd̃ oẽs boni ciues reipu. debent. nõ aliquo singulari beneficio erga me. Et. i. simul senatus audiuit ex me te consule id est cum dicerem corã te consule. 7 idest simul ipse idest tu vidisti idest agnouisti: (est enim videre te sic Augustino cõmune ad omnes sensus) in nostris sermonibus 7 collocutionibus. sz priuatis. me fuisse hac idest huiusmodi mente. i. hoc animo i rempu. Etsi idest ꝙꝙ animus me? offen-debatur multis reb? iã primis illis tẽpo-ribus: cũ te agente de reliqua nr̃a digni-tate. i. de restitutiõe i pristine locũ dignitatis: cernebam aut occulta nõnullorum odia / aut obscura studia in me. idest fauores dubios: vt ab ijs qui non auderẽt aut nollent adhuc indicare ꝙ mihi studerent Nam neq; adiutus es ab ijs a quibus debuisti scilicet adiuuari: de monimentis meis idest de domo mea quã Clodius vt esset eternum rei monimentum. Libertati dicauerat / mihi restituenda: neq; adiutus es. de vi nefaria qua eram expulsus domo cum fratre. Neq; hercule prestiterant eam voluntatem quã expectarem in ijs. ipsis rebus idest fortune bonis: que quamquã erant mihi necessarie propter naufragia idest plenariam perditionem nedum iacturã rei familiaris (quia ĩ naufragio omnia pereunt: in iactura tm̃ que ad deonerandam nauim eijciuntur) ta-men putabantur idest estimabãtur a me minimi. s. valoris: in dãnis meis resarciendis idest recuperandis ex auctoritate senatus. Que scilicet eorum neglecta stu-dia: aut odia in me cum viderem idest perspicerem. (neq; enim erant obscura) ta-men hec nõ accidebãt mihi tam. i. tantuz

Ciceronis auctoritas post exiliũ i senatu minor fuit.

Ciceronis ab exilio reuocãdi causa.

Studiũ ꝑ fauore.

Res qd sit 7 qd illius appellatiõe veniat. Naufragium 7 iactura in quo differant.

Eosdē esse qui Bibulū exire domo ꝓhibuissent: ꝛ quo me coegissent. Tota vō interrogatio mea nihil habuit nisi reprehensionē illius tribunatus ī qua oīa dicta sunt libertate aīoq; maximo: de vi de auspicijs de donatione regnorū.

acerba: ꝙ. i quant[illegible] que fecerant. i restituendo me vrbi. (Vide tñ an ꝛ poti⁹ legendum sit que feceram: vt sint licet igrati essent in me gratū tñ erat ꝙ bene de illis meritus eram) erant grata. s. mihi. Itaꝙ ꝙꝙ ego. i. simul debebā plurimū Pōpeio: te quidē ipso predicatore. i. publico assertore ac teste: ꝛ. i. simul diligebā eum: non solum bñficio. s. suo in me sed etiam amore ꝛ quodā iudicio meo perpetuo: tamē ego nō reputās. i. agitans aīo: quid ille vellet permanebam in oībus sentētijs meis pristinis de repu. i. quas ante exiliū habuerā de repu. vt. s. libertas Romana cū legib⁹ vigeret. Ego (quū sedēte Gneo Pōpeio. s. in sede iudiciali. Sextius introisset in vrbē vt laudaret pōpeiū: ꝛ vatini⁹ testis. s. eoꝝ que a sextio in laudē Pōp. dicebanᵗ) dixisset me cōmotū i. ꝓuocatū fortuna ꝛ felicitate Cesaris cepisse esse amicū illi) dixi me anteferre oībus triūphis victorijsq; . s. Cesaris eā fortunā bibuli qui fuerat collega Cesa. in cōsulatu: quā. s. fortunā Bibuli ille scȝ Vatinius putaret afflictā/ Dixitq; eodē scȝ pōpeio teste: alio loco: eosdem esse qui ꝓhibuissēt Bibulum exire domo: nihil enim agere audebat in consulatu tanꝙ domū pro exilio haberet: ꝛ qui coegissent me. s. exire domo. dicitur ꝛ domū: sed frequēti⁹ domo. Vero pro sed: tota interrogatio mea nihil habuit nisi reprehensionē tribunatus illius vatinij cū Clodio: in quo (dicerē in qua. s. interrogatione aut reprehensione mea) oīa dicta sunt libertate sup. maxima: ꝛ aīo maximo. de vi. i. violentia ipsorum/ de auspicijs. s. contemptis: de donatione regnorū. i. de traditione reipu in man⁹ Crassi. Pōpeij ꝛ Cesaris. de quibus omnib⁹ extant testimonia in oratione Ciceronis in vatiniū. Que q: in manib⁹ est: ꝛ ab alijs cōmentarijs citata: non fuit nobis afferenda.

Nec vero hac in causa mō: sed ꝯstanter sepe ī senatu. Quinetiam Marcello ꝛ Philippo consulibus nonis aprilis mihi est senatus assens⁹: vt ō agro cāpano frequenti senatu idib⁹ maijs referretur. Non potui magis in arcē illius cause inuadere: aut magis obliuisci tēporū meorū: ꝛ meminisse actionū. Hac a me sñia dicta magnus aīoꝝ motus est factus: tū eorū quorū oportuit: tū illoꝝ etiā quorū nunꝙ putarā. Nā hoc senatuscōsulto in meā sñiam facto Pōp. quū mihi nihil ōndissȝ se eē offensum in Sardiniā ꝛ i aphricā ꝓfectus est Eoq; itinere Lucā ad Cesarē venit. Ibi multa ō mea sñia ꝗstus ē cesar ꝗppe q ēt Rauēne. Crassū añ vidisset ab eoq; ī me eēt incēsus. Sane moleste pōp. id ferre cōstabat. Qd ego cū audissem ex alijs maxīe ex meo frē cognoui. Quē quū ī sardinia pōpeius paucis post dieb⁹ ꝙ luca discesserat conuenisset: te inqt ipm cupio. Nihil oportuni⁹ potuit accidere: nisi cū M. frē diligēter egeris: depēdendū tibi ē qd mihi ꝓ illo spopōdisti. qd multa: ꝗstus est grauit. Sua merita ꝯmorauit. Quid egisset sepissime ō actis Cesaris cū ipo meo frē: qdq; sibi is de me recepisset in memoriā redegi. Seq;

¶ Nec vero sup. dixit in vatiniū ꝛ eos qs ille reipu. dominos iposuit: mō. i. solūmō i hac cā. s. quā agebā ꝯ vatiniū: aut q Vatinius testis me taxaret: sed sup. dixi sepe ꝯstanter in senatu: Quinetiā Marcello ꝛ Phil. cōsulib⁹ senatus ē assensus mihi nonis aprilib⁹ vt referreᵗ in frequēti senatu: idib⁹ maijs ō agro cāpano: quē Cesar volebat militibus suis deuidi: Cicero intercessit obtinuitq; in senatu: vt Idibus maijs frequenti senatu de ea re referreᵗ: atq; ita impedita est cupiditas Cesaris. Ego potui non inuadere magis in arcem i. expugnationē illius cause (q: qui arcem capit vrbe fere potitur) aut obliuisci magis tēporū meorū: ꝙ. s. ea libertate vtēdo in Cesarem: ꝛ meminisse (repete magis) actionū. s. ꝓstinarū. Hac sententia dcā. i. hoc iudicio lato a me: magnus motus animoꝝ est fact⁹ cū. i. cū ita sit ꝙ eoꝝ. s. mot⁹ aiorum sit factus quorū oportuit. s. eum fieri: hoc est quoꝝ iterfuit: tum i. multo magis etiam eoꝝ/ quorū nunꝙ putarā. s. motum fieri ꝓpterea. Nam hoc senatuscon sulto facto in meam sñiam. i. vt volebam. Pompeius cum nihil ostendisset se esse offensum: ꝓfect⁹ est in Sardiniā ꝛ i aphricā: ꝛ venit eo itinere qd in Sardiniā faciebat. Lucā. i. ad eā vrbē italie: ad Cesarē. Ibi vel vbi cesar ꝗstus est mlta de mea sñtētia: ꝗppe q ēt añ vidisset Rauēne crassum: ꝛ eēt incēsus ira ab eo. s. Crasso: i me Cōstabat Pompeiū ferre. i. pati. id. s. ꝙ Cesarē offendissem: sane. i. mltū moleste Qd cū ego audissem ex alijs: cognoui ex fratre meo. s. Quinto Cicerone. Quem

Cicero cōtra cesarē

Arce capta vrbe potimur.

Pōpeij i aphricam accessus.

que de mea salute egisset voluntate Cesaris egisse ipsum meum fratrem testatus est. Cuius causam dignitatemque mihi vt commendaret rogauit vt eam non oppugnarem: si nollem aut non possem tueri. Hec quum ad me frater pertulisset et quum tamen Pompe. ad me cum mandatis Bibulum misisset vt integrum mihi de campana cā ad suū reditum reseruarem. Collegi ipse me: et cum ipsa quasi repu. collocutus sum: vt mihi tam multa pro se perpesso atque perfuncto concederet: vt officium meum memoremque in benemeritos oīm fidemque fratris meis prestarem: eumque quod bonum ciuem semper habuisset: bonum virum esse pateret. In illis autē meis actionibus sententijsque oībus que pōpeium videbantur offendere certorum hominū quos iam debes suspicari sermones referebantur ad me qui cum illa sentirent in repu. que ego agebam sempque sensissent me tñ non satisfacere. Pōpeio: cesaremque inimicissimum mihi futurū gaudere se agebant. Erat hoc mihi dolendum sed multo magis illud quod inimicum meum clodium: meū aūt imo vero legū: iudiciorum ocij patrie: bonorum oīm sic amplexabantur: sic in manibus habebāt: sic fouebāt: sic me pñte osculabantur nō illi quidē vt mihi stomachum facerent: quem ego funditus pdidi sed certe vt facere se arbitrarentur. Hic ego quantū humano consilio efficere potui: circūspectis rebus oībus: rationibusque subductis: summā feci cogitationum mearum omnium: quam tibi si potero breuiter exponam.

s. fratrē meum quum Pompeius conuenisset. i. accessisset colloqndi grā in Sardinia paucis diebus postquam discesserat Luca inqt. s. cū primū videret frem: cupio te ipsum nihil potuit accidere opportunius. s. quam vt te conuenirē. Nisi tu egeris diligenter cū marco frē. s. cicerone: nō tñ ponitur: cicerone: q: iratorum ē breuiter loq dependēdū i. persoluendum est tibi quod spopondisti mihi pro i. lo. q. o. lōge aliter facit quam tu de illo pollicitus est. Quid multa? sup. dicā. Ipse conquestus est grauiter. Cōmemorauit sua merita in me inquit Cicero. Et redegit in memoriam quid egisset sepissime de actis Cesaris cum ipso fratre meo hoc est quomodo acta Cesaris que Ciceroni oberant antiquauit: et qđ is. s. frater meus recepisset i. pollicitus esset de me. Et testatus est. i. in testem sibi assumpsit ipsum fratrem meum se. s. Pompeiū egisse de voluntate Cesaris sup. ea que egisset de salute mea. Cuius. s. Cesaris cām et dignitatem rogauit Pompeius fratrem vt cōmēdaret mihi vt si nollē aut nō possem tueri. i. ptegere eā: nō oppugnarē eā. Cū frater. s. Quintus pertulisset hec ad me: et cū tñ. i. nihilominus Pōpeius misisset ad me Bibulum cum mandatis. i. mādans vt reseruarem mihi integrum. i. intactum totum negocium: de causa campana. i. de agro campano nō diuidendo sup. vsque ad redditum suum. Ipse. i. ego collegi me. i. vires rationis mee: et collocutus sum quasi cum ipsa repu. vt ipsa concederet mihi perpesso atque perfuncto tā multa pro se vt prestarem. i. exhiberem officium meum et animum memorem. i. gratum in bene meritos. i. Pompeium et Cesarē et prestarem fidem. i. sanctam promissionē de me fratris mei: et pateretur eum. s. me aut fratrem meum quem habuisset semp bonum ciuem: q: reipu. studiosum esse bonum virum. q: amicis fidelem. Aūt. i. sed sermones ceterorum hoīm: forte catonis et Caninij: quos tu debes iam suspicari. s. qui fuerint: referebātur ad me in illis actionibus meis et sententijs oībus: q. s. videbantur offendere. i. ledere pompeium: q̄ hoīes cum sentiunt in rep. illa que ego agebam. i. sentirent me recte agere: et sensissent semper: tamen agebant se gaudere me non satisfacere Pompeio. i. contra pompeium ad Pompeium vincendum. et Cesarem futurum mihi inimicissimū hoc erat dolendum mihi sed illud multo magis quod sic amplexabantur sic habebant se in manibus: tā quam rem charissimam: sic fouebant: sic osculabantur me presente: Clodium inimicum meum: meum autem. i. dixi meum immo inimicum legum iudiciorum: ocij. i. tranquilitatis patrie et bonorum omniū: non quidem sup. faciebant illi hoc vt facerent mihi stomachum. i. concitarent bilem aut prouocarēt ad iram: quem. s. stomachum ego perdidi funditus sed certe vt ipsi arbitrarentur se facere. i. mihi stomachum hic. i. in hac re ego quantum potui efficere consilio humano omnibus rebus circunspectis et omnibus rationibus subductis i. redactis in summam omnium cogitationum mearum quam exponam tibi breuiter si potero.

Iratorum ē breuiter loqui.

Antiqre est breuiter loqui.

Memor pgrato.

Maximum odij et inimicitie signū.

Scriptu-re ordo.

Pericu-la fortissi-mos etiā hoies mo-uent.

Extito.

Per se quid de-notat.

Fama in malā par-tē sumit hic.

Cicero cū quīto fratre ce-sari fuit amicissi-mus.

¶ Ego. vt dixi grandes orationes sic Cicero auspicari solet. Ordo ē. Si ego viderem rempu. teneri ab improbis & perditis ciuibus: sicut scimus accidisse & meis temporibus. i. in consulatu meo: & nōnullis alijs ego non modo nō cōpulsus vllis premijs: que. s. premia: minime. i. nequaq̄ valent apud me (alij legunt minimum: alij minimi;) sed ne quidem periculis (quibus tñ etiam fortissimi viri mouentur) adiungerem me ad causam eorum: ne quidem. i. nō etiam si summa merita eorum in me cōstarent. i. certa essent: autem. i. sed cum Cn. Pompeius esset princeps in rep. is vir q̄ consecutus esset. i. obtinuisset hanc potētiam & gloriam maximis meritis. s. suis in rempu. & prestantissimis rebus gestis: et cuius dignitatis ego extitissem fautor in adulescentia. i. cum esset adhuc adulescēs autem idest sed extitissem: idest fuissem etiam adiutor. s. dignitatis eius in pretura & consulatu: & quum idem: scilicet. Pōpeius adiuuisset me per se: idest sine socio auctoritate & sententia & tecum consilijs & studijs: idest fauoribus & haberet inimicum meum vnum. i. vnicum in ciuitate: idest quem solum habebam inimicum videlicet Clodium: non putaui famam. i. infamiam inconstantie: pertimescendam mihi si ego immutassem me paulum in quibusdam sententijs: & aggregassem meam voluntatem ad dignitatem viri summi: & meriti optime de me Cesar vt vides cōplectendus erat mihi in hac sententia: scilicet quam de Pompeio habebam in causa & dignitate coniuncta: quia dixerat Pompeius se Cesare fautore Ciceronē fuisse: & tunc temporis maxime concordes erant Pompeius & Cesar hic: idest in hac re & reconciliatione multum valuit: tum: idest pariter vetus amicitia quam tu nō ignoras fuisse mihi: & Quinto fratri cum Casare: tum idest pariter humanitas & liberalitas eius: scilicet Cesaris perspecta & cognita nobis breui tempore: et litteris et officijs: idest beneficijs eius. Etiam resp. mouit me vehementer que videbatur mihi nolle contentionem fieri scilicet a me: cum illis viris: scilicet tam excellentibus. Presertim maximis rebus gestis: idest postquam maxime res essent geste a Cesare: & resp. videbatur recusare: idest renuere vehemēter: ne scilicet cōtentio fieret. Autem idest: sed. & idest simul fides: idest sancta promissio Pompeij quem dederat Cesari de me: & idest simul fides fratris mei quam dederat pōpeio de me: impulit grauissime: idest potentissime me in hanc mentem. i. in hoc

¶ Ego si ab improbis & perditis ciuibus rēpu. teneri viderē: sicut & meis tpibus scimus & nōnullis alijs accidisse: non modo nō premijs (q̄ apud me minime valent) sed ne periculis quidem compulsus vllis (quib⁹ tñ mouent̄ ēt fortissimi viri) ad eorū cām me adiūgerē: ne si summa quidē eorum in me merita constarēt. Quū aūt in rep. C. Pompeius princeps esset viris qui hanc potentiam & gloriam maximis in remp. meritis prestātissimis rebus gestis esset cōsecutus cuiusq̄ ego dignitatis ab adulescētia fautor: in pretura aūt & incōsulatu adiutor ēt extitissem: quūq̄ idē authoritate & snia per se: cōsilijs & studijs tecū me adiuuisset meumq̄ inimicum vnum in ciuitate haberet inimicū. nō putaui famam incōstantie mihi pertimescendam: si quibusdam in sententijs paulum me immutassem: meāq̄ voluntatem ad summi viri de meq̄ optime meriti dignitatē aggregassē. In hac sententia complectendus mihi erat. Cesar vt vides in coniuncta & causa & dignitate. Hic multum valuit tamen vetus amicitia quam tu non ignoras mihi. & Quin. fratri cum Cesare fuisse tū humanitas eius & liberalitas breui tempore & litteris & officijs perspecta nobis & cognita. Vehementer etiā res ipsa publica me mouit: que mihi videbatur contentionem presertim maximis rebus a Cesare gestis cum illis viris nolle fieri. Et ne fieret vehementer recusare. Grauissime autem me in hanc mentem impulit: & Pōpeij fides quā de me Cesari dederat & fratris mei quā Pompeio. Erant p̄terea hec aīaduertenda in ciuitate: q̄ sunt apud Platonē nostrum scripta diuinitus. Quales in repub. principes essent tales reliquos solere esse ciues. Tenebam memoria nobis consulibus ea fundamēta iacta kalendis Januarijs confirmandi senatus: vt neminem mirari oporteret nonis Decembribus tantum vel animi fuis

se in illo ordine vel authoritatis. Idemqꝫ memineram nobis priuatis vsqꝫ Cesarem: et bibullum consules: quum sententie nostre magnuz in senatu pondus haberent vnum fere sensum fuisse bonorum omnium. Postea cum tu hispaniam citeriorem cum imperio obtineres: neqꝫ resp. consules haberet: sed mercatores prouinciarum et seditionum seruos ac ministros iecit quidam casus caput meum: quasi certaminis causa in mediam contentionem dissensionemqꝫ ciuilez. Quo in discrimine quuz mirifica senatus incredibilis Italie totius et singularis bonoruz oim̄ consensio: in metuendo extitisset: nō dicaz quid acciderit (multorum est enim et varia culpa) tantum dicam breui non mihi exercituz: sed duces defuisse. In quo vt iam sit in his culpa, qui me non defenderunt non minor est in his qui reliquerunt. Et si accusandi sunt: si qui pertimuerunt: magis etiam reprehendi sunt si qui se timere simularunt.

propositum et in hanc voluntatē. Preterea.i.insup: hec erant aiaduertenda sup. mihi/in ciuitate / que sunt scripta apud platonem nostrum. i. cuius secte nos fuimus diuinitus.i.quasi a deo missa Quales principes essent in repu. tales reliqs ciues solere esse. Ego tenebam memoria ea fundamenta senatus confirmandi: iacta i.cōstituta esse Kalendis Januarijs nobis consulibus.i.cuz essemus consules: vt neminem.i.non aliquē: non oporteret aliquem mirari tantum.i.tam multū vel ai.i.animositatis: vel authoritatis fuisse in illo ordine.s.senatorio. Nonis decembribus. Idemqꝫ.i.et ego idem meminerā nobis priuatis.i. cum nullo fungeremur magistratu vsqꝫ ad Cesarem et Bibuluz consules cum sententie nostre haberent magnum pondus.i.magnam authoritatem in senatu: vnum fere sensum bonoruz omnium fuisse.i.omnes fere bonos fuisse concordes in admīstratione reipu. Post ea.i.deinde cum tu o Lentule obtineres cum imperio.i.exercitu qꝫ imperator: hispaniaz citeriorem.i. que vicinior est Italie: neqꝫ respu.haberet consules.s. sibi fauentes. et ita veros qꝫ consules creantur vt reipu.potissimum consulant: sed haberet mercatores prouinciarum.i. qui prouincias venderent: vt mercatores merces suas: et seruos ac ministros seditionū quidam casus.i.fortuitus euentus non dedita opera: iecit.i.immisit caput meum quasi causa certaminis in mediam contentionem et dissensionem ciuilem. In quo discrimine.i.in quo periculo cū cōsensu senatus extitisset.i.fuisset aut euasisset mirifica et consentio totius Italie extitisset incredibilis: et omnium bonorum singularis intuendo i.defendendo me: non dicam quid acciderit (qꝫ notum est eum a quibus protegi debuerat et potuerat desertum in exilium erectum) est enim culpa multorum et varia: tantum.i.dumtaxat: dicam breui.i.paucis verbis: exercitum.i.multitudinem populi q̄ me defenderet: non defuisse sup.mihi: sed duces.i principes viros qui defensionem susciperent. In quo.s.facto: vt iam culpa sit in ijs qui non defenderunt me non minor.s.culpa est in ijs qui reliquerunt.s.me. Et si accusandi sunt qui pertimuerunt.s. defendere me: reprehendendi sunt etiam magis qui simularunt se timere.

Cicero in phia platonice secte fuit.

Quales principes in republica tales vt plurimuz fiet et reliqui ciues

Cicero aliqn̄ priuatus fuit.i. sine magistratu.

Cōsules creant̄ et dn̄r qꝫ reipu.potissimum cōsulant.

Simulatio plus timere carpitur.

Illud quidē certe nr̄m consiliū iure laudandū fuit: q meos ciues et a me conseruatos et me seruare cupiētis spoliatos ducibus seruis armatis obijci noluerim: declarareqꝫ maluerim quāta vis eē potuisset in consensu bonorum: si ij pro me stante pugna restitissent: cum afflictū excitare potuissent. Quoꝝ qdē aīm tu nō psperisti soluz cum de me ageres. sed ēt cōfirmasti atqꝫ tenuisti. Qua in cā non mō non negabo. sed ēt semp et meminero et pdicabo libēter. vsus es qbusdā nobilissimis hoībus fortioribus in me restituendo: qꝫ fuerāt ijdē

Illud quidē consilium nr̄m qđ ductu rus est: fuit laudandum iure.i merito.cōsilium inquā nr̄m.i.meū: qui noluerim ciues meos et conseruatos a me.s.in coniuratione catiline: et cupiem seruare.i. saluū facere me. (Saluo enim verbum in antiquorū vsu non erat sed seruo) obijci seruis.s. Clodianis armatis s.in me et meos spoliatos ducibus: quia Cicero illis dux esse nolebat cum tamen lucullus et quidā alij eum ad resistendum vi adhortarent. Preterea dixit iam soli duces non exercitum defuisse et qui maluerim declarare quanta vis potuisset esse in consensu bonoruz si ij: videlicet boni restitissent. idest mansissent: pugna.s.in concertatione: p me stante.i nondum expulso: qui potuissent excitare quasi de morte ad vitam:

Saluo veteris vtebantur p Seruo.

Cicero exiliuz voluntariuz viribus et resistētie pretulit.

in tenendo. Qua in sñia si constare voluissent suam authoritatē simul cum salute mea recuperassent Recreatis enim bonis viris consulatu tuo τ constantissimis atq; optimis actõibus tuis excitatis. Cn. pompeio p̄sertim ad cām adiūcto: quum etiā cesar reb⁹ maximis gestis singularibus ornatus τ nouis honorib⁹ ac iudicijs senatus ad authoritatē eius ordinis adiūgeret: nulli improbo ciui locus ad rēp. violandā esse potuisset. Sed attēde queso q̄ sint consecuta Primū illa furta muliebriū religionū. q̄ nō pluris fecerat bonā deam q̄ tris sorores: impunitatem scelerū sententijs assecutus. Qui quū tribunus plebis penas a seditioso ciue p̱ bonos viros iudicio persequi vellet: exemplū p̄clarissimū in posterū vindicāde seditionis de rep. sustulerūt (Idēq; postea nō meū monimētum nō eñ ille manubie mee: sed operis locatio mea fuerāt. Monimentū vero senatus) hostili noīe τ cruentis inustū literis esse passi sunt. Qui me homines q̄ saluum esse voluerūt: est mihi gratissimum. Sed vellem nō solū salutis mee quē admodū medici: sed vt alipte et virium τ coloris rōnē habere voluissent. Nunc vt Apelles veneris caput τ summa pectoris politissima arte p̱fecit: reliquā p̱tē corpis inchoatā reliquit: Sic q̄dā homines in capite meo solum elaborarūt: reliquū corpus imp̱fectū ac rude reliquerūt. In quo ego spem fefelli: non modo inuidorū: sȝ etiā inimicorū meorū: q de vno acerrimo τ fortissimo viro: meoq; iudicio oīm magnitudine aīi τ cōstātia p̄stātissimo. Qu. Metello Lucij filio quōdam falsā opinionē acceperūt. Quē post reditum dictitāt: fracto aīo τ demisso fuisse. Est vero p̱bādū q τ summa volūtate cesserit τ egregia animi alacritate abfuerit: neq; sane redire curaret: cū ob idipsum fractū fuisse: In quo eū oēs hoies tū. M. illū Scaurū singularē virū cōstātia τ grauitate superasset.

sup. me afflictū. i. nim[...]mitate affectū (Est fere sil'is sñia illi⁹ saluatoris nostri: an nescitis q̄ possum rogare patrem meū: τ mittet mihi τc. Nam vult dicere: cum posset maxime vi resistere noluit: cōtentus ōndisse se posse) Quorum. s. bonorum animū idest volūtatem. tu nō solum p̱spexisti cū ageres de me: sed etiam confirmasti atq; tenuisti idest p̱seuarare fecisti. In qua cā ego non modo idest non solum non negabo: sed etiam τ meminero τ predicabo semper libenter: tu vsus es q̄busdam hominibus nobilissimis fortioribus idest cum essent fortiores in restituēdo me: q̄ ijdem fuerant in tenendo sup. me in vrbe. Loquitur de Pompeio τ cesare. In qua sñia idest proposito si voluissent constare idest perseuerare: ipsi recuperassent suam auctoritatē simul cum salute mea. Enim pro quia bonis viris recreatis idest qd dicunt refectis τ ad pristinam animositatem restitutis: tuo consulatu: τ excitatis. s. ad audienduȝ: actionibus tuis optimis et constantissimis presertiȝ Cn. Pompeio aduto ad cām: quum etiam cesar rebus maximis gestis idest post q̄ res maximas gesserat: ornatus singularibus τ nouis honoribus ac iudicijs senatus adiunget ad auctoritatem eius ordinis. s. bonorum senatorum: nulli idest nō vlli locus nō fuisset vlli ciui improbo ad violandaȝ rempub. Sȝ attēde. i. aīaduerte diligēter/ q̄so q̄ sint cōsecuta. Primū secuta sunt illa furta religionum mulierium sup. eius. s. Clodij qui nō fecerat. i. no estimauerat pluris bonam deam q̄ tris sorores: quia sicut tris sorores per incestū polluerat: ita per sacrilegium sacra bone dee violare parauerat: assecut⁹ sententijs. s. corruptorum iudicum impunitatem scelerū: aut poti⁹ sic assecut⁹ impunitatē. s. incesti τ sacrilegij sui: sententijs scelerum idest scelestissimorū hoim. Sicut intentio: vbi est ille scelus q̄ me p̱didit τ Qui. s. scelesti homies / cum tribunus plebis vellet p̱sequi penas a seditioso ciue: iudicio. s. constituto p̱ bonos viros: sustulerunt in posterū. i. in oē tp̄s futurum: p̄clarissimū exemplū seditiōis de rep. vindicādi. i. puniēdi. Idem. s. corrupti iudices: passi sunt postea: monumētū idest edificium p̱petue memorie rerū a me gestorū cū titulo patris patrie nō meum idest nō pecunia mea erectū: nō eñ ille manubie mee. i. p̄tia rerū q̄ duci ex p̄da competunt sup. erant. q. d. nulla spolia ī hōestissima cui p̄ detraxi: vt ex manubijs arcus triūphales: aut templa aut alia monumenta erigere: sed locatio opis fuerat mea. i. ere meo facta: monimētū vo sup. fuerat sena

Uiȝ exercere noluit cōtentus se posse ostēdisse Cicero.

Temerare mulie bres religiones. Clodij vitia τ luxuria.

Cicero pater patrie appellatus.

tus: qui publico impendio id curauit esse inustum. i. cauterio inscriptũ noĩe hostili et cruẽtis litteris. Qui homines qui voluerunt me esse saluum est gratissimum mihi: sed vellẽ sup. vt voluissem habere rationem. id est respectũ et curã: nõ solũ salutis mee. i. vite: quemadmodũ medici. i. curatores egritudinũ sup. faciunt: sed voluissent habere etiam rationem virium et coloris. i. stabilimenti et dignitatis in senatu: vt alipte id est curatores mẽbrorũ morbidorũ et vulnerũ ac vlcerum. Nunc. vt. i. quem admodum: Appelles pictor nobilissimus: perfecit caput veneris: et summa. i. summas partes pectoris sup. ci9 arte politissima et reliqt reliquã partẽ corporis. s. veneris inchoatã. i. vt dicunt tantum pertractam: sic quidam homĩes elaborauerunt solũ in capite meo. i. in vita mihi seruanda: et reliquerũt reliquũ corpus. i. q ptinẽt ad ornatũ et dignitatẽ meã: imperfectũ ac rude. i. nõ politũ. hoc est de dignitate et ornatu meo nullã curam habuerunt. In quo. i. in qua re: ergo fefelli rem nõ mõ inuidorum q occulti sunt: sed etiã inimicorum meorum q manifesti sunt. Qui. s. inuidi et inimici acceperũt quondã falsam opinionẽ de vno viro acerrio: et fortissimo, et meo iudicio pstantissimo oĩm magnitudine et constãtia animi: videlicet Quinto Metello filio luchij: q de iugurta triũphauit licet summã victoriam illi Marius preripuerit: quem. s. hmõi maliuoli dictitãt. i. freqũeter dicũt fuisse post reditũ. s. ab exilio quia noluit regi male assentiri: animo fracto et demisso. i. abiecto. Est vero pbandũ: non solum dictictandum: eum: qui et cesserit. s. furori ciuium summa voluntate: et abfuerit. i. in exilio fuerit egregia alacritate animi: neq sane curaret redire fuisse ob idipsum fractũ i. victũ animo. In quo. s. facto cum superasset omnes hoĩes: tum Marcum illum scaurum virum singularem constantia et grauitate.

Appelles pictor per metonomiam.

Quintus metellus de iugurta triumphauit licet illi. Marius victorie summam abstulerit.

Sed qd de illo acceperãt: aut etiã suspicabant de me idẽ cogitabãt abiectiore animo me futurũ. Quum respublica maiorem etiam mihi animum qui vnq habuissem daret: que declarasset se se non potuisse me vno ciue carere. Quumq Metellum vnius tribuniplebis rogatio: me vniuersa respu. duce senatu: comitante Italia: promulgantibus omnibus: referente consule: comitijs centuriatis cũctis ordinib9: omnibus incumbentibus omnibus deniq suis viribus recuperasset. Neq ego vero mihi postea quicq assumpsi: neq hodie assumo: qd quẽq maleuolẽtissimũ iure possit offẽdere: tm̃ enitor: vt neq amicis: neq etiam alieniorib9 opera: consilio: labore desim. Hic mee vite cursus offendit eos fortasse: qui splẽdorẽ et spẽm huius vite intuentur: sollicitudinẽ aũt et laborẽ perspicere nõ possunt. Illud vero nõ obscure qrũtur in meis sentẽtijs qbus ornẽ Cesarẽ: quasi desisterem pristina cã. Ego aũt cum illo sequor: q paulo ante pposui: tum hoc nõ in postremis: de quo ceperam exponere. Non offendes eum bonorũ sensum Lẽtule quẽ reliqsti qui cõfirmatus cõsulatu nostro nũq postea ĩterrupt9 afflict9 ante te cõsulem: recreat9 abs te totus est. Nũc ab his quibus

Sed quod scilicet inuidi et inimici acceperant aut etiã suspicabãtur de illo. s. Quinto Metello: idẽ cogitabant de me: scilicet me futurũ aĩo abiectiore s. post reditũ. cũ respu. daret mihi maiorẽ animũ qui vnq habuissem que scilicet resp. declarasset sese nõ potuisse carere me vno ciue. Quumq rogatio scilicet de voluntate senatus populiq Romani an placeret Metellum reuocare ab exilio: vnius tribuniplebis scilicet Clodij. recuperasset. Metellum: vniuersa respubli. recuperasset me: senatu duce. Italia comitante: omnibus scilicet iudicibus: promulgantibus scilicet legem de me reducendo: cõsule qui maior est qui tribo. ple. referente idest rogante de me: comitijs centuriatis. i. per centurias conuocatis: cunctis ordinibus: omnibus incumbentibus. idest procliuis ad me reducendum: et deniq omnibus viribus suis Neq vero ego assumpsi postea: neq assumo hodie quicq quod possit offenderint. id est iusta ratione quemq maliuolentissimum. idest qui9 sit maliuolentissimus. Ego enitor. idest manifeste laboro tantũ idest tantum modo: vt neq desim amicis neq etiam alieniorbus scilicet a me opera cõsilio. labore. Hic cursus vite mee offendit fortasse eos qui intuẽtur splẽdorem et speciem. idest decentiam huius i. huiusmodi vite: autẽ. i. sed: nõ possunt perspicere sollicitudinem et laborẽ. Uero. i. sed: ipsi queruntur. i. cõquerunt nõ obscure. idest manifeste: illud in meis sententijs quibus ornem Cesarem: quasi desisterẽ. idest discederem a causa pristina. idest defensiõe rei pu. Ego autẽ cum sequor illa q proposui paulo añ: tñ sup. sequor hoc de quo ceperã exponere nõ in postremis. i. nõ iter mimũ curãda O lẽtule tu nõ offendes. i. non inuenies cũ redieris: eundem sensum

Respublica vno ciue Cicerone se carere n̄ posse dixit.

Desistere est discedere.

tuendus fuerat derelictus. Idq; non solũ fronte atq; vultu quibus simulatio facillime sustinent hi declarant qui tum illo nostro statu optimates nominabantur: sed etiam sensu sepe iã tabellaq; docuerunt. Itaq; tota iã sapientium ciuium qualem me et esse: et numerari volo: sententia et voluntas mutata esse debet. Id.n.iubet idẽ ille Plato. quẽ ego authorẽ vehementer sequor. tantũ cõtẽdere in repu. quãtũ ꝓbare tuis ciuibus possis: vĩ neq; parenti neq; patrie afferre oportere. Atq; hanc qdẽ ille causã sibi ait nõ attingende republi. fuisse. ꝙ cũ offendisset populum atheniensẽ prope iã desipientẽ senectute: cũq; eũ nec persuadẽdo nec cogendo regi posse vidisset: cũ persuaderi posse diffideret cogi fas non esse arbitraret. Mea ratio fuit alia: ꝙ neq; desipiẽte populo neq; integra re mihi ad cõsulendum: capesserẽ ne rẽp. iplicat⁹ tenerer. Sed let⁹ tñ sũ ꝙ mihi liceret ĩ eadẽ causa et mihi vtilia et cuius bono recta defendere. Huc accessit cõmemoranda quedã et diuina Cesaris in me fratremq; meum liberalitas: qui mihi quascunq; res gereret tuendus esset. Nunc in tanta felicitate: tantisq; victorijs etiam si in nos is non esset: qui est: tamen ornandus videretur.

s.eadẽ sententiã bonoꝝ.s.quẽ reliq̃sti. cũ in puinciã abijsti.q.s.sensus aut ꝯsensus bonorum.confirmatus consulatu nostro nunq̃ est postea interruptus: ⁊ afflictus ante te cõsulẽ.i.ante q̃ esses ꝯsul: est totus recreatus.i.reformat⁹ ⁊ refectus a te Derelict⁹ nũc ab ijs a q̃bus fuerat defendendus. Et.ij qui noiabant tum.i. tũc illo nostro statu.i. cum esset status noster. hoc est cum nos staremus et placeremus in senatu: optimates. idest optimi in ciuitate: declarant id.s. sensum bonorum esse derelictũ: non solum fronte: qua perspicitur animi iudicium: ⁊ vultu quo agnoscitur voluntas: quibus scilicet duobus mẽbris fronte et vultu: simulatio sustinetur. idest conseruatur: sed docuerũt idest ostẽderunt etiam sepe: sensu. idest sententia: ⁊ tabella. idest publico scripto. Itaq;. id est. et ita tota sententia et voluntas ciuiũ sapientium qualem scilicet ciuem sapientem. ego volo me et. idest simul esse: et id est simul: nũerari. idest reputari (Ab eo quod sequitur id quod precedit: q: quos numeramus cũ sapientibus aut inter sapientes: reputamus sapientes) debet iã idest deinceps esse mutata. Enim. idest quia: ille idem Plato. i. diuinus philosophus: quem authorem ego vehementer sequor: iubet id scilꝫ: contendere. idest vt contendas tantum in rep. quantum possis probare. idest persuadere et ostendere benefactum esse: ciuibus tuis. Et iubet neq; oportere afferre vim. i. violentiã parenti: neq; patrie. Atq; ille quidẽ ait hanc causam nõ attingende reipu. fuisse sibi: ꝙ cum offendisset. idest comperisset populum atheniẽ. iam prope desipientẽ senectute: cumq; vidisset eum nec persuadendo nec cogendo regi posse: cum diffidere posse ꝑsuaderi: q: vt senex delir⁹ in errore persisteret: ⁊ nõ arbitref fas sup. eũ cogi (Cõmentarij intelligunt desipientem senectute eo ꝙ in areopago. i. martis vico fere seniores sententiam dicebant ac iudices erant: quod mihi minime videtur: non em̃ tales p̃ficiebant iudicijs: vt delirare p̃ter ceteros putarentur: sed de toto populo atheniẽ. sentire videt Plato ꝙ iam senectute desiperet. i. inueteratus praua cõsuetudine fere icorrigibilis eẽt: dum em̃ noua istituit resp. omẽs suo fungunt cum sedulitate officio: vt de religionũ sectis videre lꝫ: at vbi consenuerit istitutio labascũt animi.) Mea ratio. i. vt vulgo dicũt: ꝯditio aut cõsideratio in gubernãda rep. fuit alia. s. a Platonis rõe: ꝙ tenerer iplicat⁹. i. perplexus ⁊ incertus: ne. i. an: capesserẽ. i. susciperẽ regendã rẽpu. neq; populo. s. Romano desipiente. i. cum populus Roman⁹ nondũ desiperet: amauit em̃ adhuc libertatem resp. neq; re. i. conditione aut statu resp. integra ad consulendũ: q: resp. a paucis tota occupabatur Sed tamen. i. lꝫ res nõ eẽt penitus integra: letus sum ꝙ liceret mihi in eadẽ cã. i. in eodẽ statu resp. defendere ⁊. i. simul. vtilia mihi ⁊ recta. i. iusta et honesta cui⁹ bono q: lꝫ illi tres principes soli rẽ potiri vellent: non tamen iniqua iudicia reciperent. huc. i. ad has rationes accessit quedã commemoranda. i. digna commemoratione: ⁊ diuina liberalitas Cesaris in me ⁊ fratrẽ meũ. s. Quintũ (Scio grammaticorũ ordinẽ exigere vt sic construam. Quedã liberalitas Cesaris cõmemorãda ⁊ diuĩa accessit. idest addita est huc: sed non tam construtionẽ illã quam cõtinuationẽ sermõis ⁊ explanationẽ mõ sector) q̃. s. Cesar. q: optime de nobis merit⁹: eẽt tuẽdus. i. defendẽd⁹ mihi. i. a me: quascũq; res geret. i. etiã si minimũ laudabiles. Nũc etiã si nõ esset is. i. talis in nos: q̃. i. qualis est: tñ videretur ornandus scilicet a nobis oratione ⁊ obseruantia: in tanta felicitate et tantis victorijs.

Tabella quid sit.

Quos sui dicem⁹ sapientes.

Senes vbi indicabant.

¶ Sic enim te existimare velim: quum a vobis mee saluti authoribus discesserim: neminem esse cuius officijs me tam esse deuinctum nō soluz cō fitear: sed et gaudeam. Quoniam tibi exposui: fa cilia sunt ea que a me de Vatinio et Crasso req̄ris. Nam de Appio ꝙ scribis sicut de Cesare te non reprehendere gaudeo tibi consilium proba ri meum. De Vatinio autem primum reditus in tercesserat in gratiam per Pompeium statim vt ille est pretor factus: quum quidem eius petitio nem grauissimis in senatu sententijs oppugnas sem. neqꝫ tam illius ledendi causa q̄ꝫ defendendi atqꝫ ornandi Catonis: post autem Cesaris vt il lum defenderem mira contentio est consecuta. Cur autem laudari: peto a te: vt id a me neue in hoc reo neue in alijs requiras. ne tibi ego idem reponam quum veneris: tam et si possum vel ab senti. Recordare enim quibus laudationem ex vltimis terris miseris: nec hoc pertimueris: nam a meipso laudantur et laudabuntur ijdem sed ta men defendendi vatinij: fuit etiam ille stimulus de quo i iudicio quū illū defenderē dixi me facere q̄ddā: qđ in Eunucho perasitus suaderet militi. Ubi noīabit phedriā tu Pāphilā ꝯtinuo: si qñ il la dicet: Phedriā intromittam⁹ comessatū: tu cā tatū: Pāphilā ꝑuocem⁹ Si laudabit hec illi⁹ for mā tu huius cōtra: deniqꝫ par pari referto quod eaz mordeat. Sic petiui a iudicibus vt quoniam quidam nobiles homines ⁊ de me optime meriti nimis amarent inimicum meum: meque inspec tante sepe euz in senatu mō seuere seducerent mō familiariter atqꝫ hilare amplexarentur quoniam que illi haberent suū Publium: darent mihi ipsi aliū Publium in quo possē eorū animos medio criter lacessitus leuiter repungere. Neqꝫ solū dixi sed etiam sepe facio dijs hominibusqꝫ appro bantibus. Habes de Vatinio: cognosce de Cras

¶ Sic enim veli te existimare. i. iudicare de causa mea: cum ego discesserim a vobis. s. te ⁊ Pompeio auctoribus salutis mee. i. cū nō respexerim ad vos: hoc est vobis ex ceptis: neminem esse cuius officijs. i. bene ficijs ego nō solū cōfitear: sed ⁊ gaudeam me esse deuinctū. i. obligatū tam. i. tanto ꝑ ꝙ vt cū Cesaris. Qđ. i. cu⁹ rōnez qm̄ ex posui. declaraui tibi: ea q̄ requiris a me. Vatinio ⁊ de Crasso sunt facilia. s. ad pur gādum aut stabiliendū rōnibus: Nam ꝙ scribis te non reprehēdere de Appio. i. ꝙ audisti me reconciliatū Appio: sicut non rep̄hendis de Cesare idest ꝙ audisti cum Cesare in gratiam redijsse: gaudeo meū consilium probari tibi. Autē. i. sed de Va tinio idest quantum est de Vatini i recon ciliatione: reditus in gratiam idest recon ciliatio eius: intercesserat primum per Pompeiuz: statim vt idest postq̄ꝫ ille. s. Vatinus est factus pretor: quū quidem oppugnassem. i. pugnando et resistendo molestassem. in senatu: petitionem. s. pre ture: eius. s. Vatinij sententijs grauissi mis. i. maximi ponderis. neqꝫ sup. oppu gnassem petitionem eius: tam. i. tantū: cā eius. s. vatinij ledendi q̄ꝫ. i. quantum: sup. causa Catonis defendendi atqꝫ ornandi. Autē. i. sed: mira cōtentio. i. instantia Ce saris: vt defenderē illum. s. Vatiniū reuz factum est consecuta post scꝫ illam oppu gnationem meam. Autem idest sed sup. cur laudarim idest laduerīz vatinium. q. d. si rogas cur etiam laudauerim eum ne dum defenderim. Peto a te vt non re quiras idest eius rei causam a me neue in hoc reo scilicet Vatinio: neue in alijs sup. reis. Est autem reus omnis cui cau sa dicenda est idest qui se purgare debet: et qui accusatur aut postulatur etiam si innocentissimus fuerit: ne ego reponam. idest iterum accumulatius dicam: cum ve neris scilicet e Cilicia Romam ¶ Et ita vi detur accipit vt in primo versu. Juuena lis. nunq̄ꝫ ne reponam? Est autem repo nere iterum ponere: ponimus autem cū aliquid primum scribimus vt in poeti ca: quia ponere totum nescit aut cum asserimus: vnde positio dialecticis: aut cum mutuo accommodato damus: qua si apponentes: Unde reponere. est aut iterum et ita emendatius scribere vt in eadem poetica: Scriptor honoratum si forte reponis Achillem. Aut restituere que nobis posita sunt idest credita: aut aliquid pro illis vnde iuturna. Vir giliana ad iouem. Hec rapta pro vir ginitate reponis?) tametsi idest quan quā ego possum scilicet ōndere cur Vati

Deuincti quid sit.

Reus.

Juuenalis. Repono.

Hora in arte poetica

Vergil.

Viri prudentis e sic accōmodare. Viri pru vna snia i gubernanda rep. nūq̄ est laudāda viris pstantib⁹: q: debēt sese ac cōmodare tpib⁹. S3 vt i nauigādo. i. i nauigatiōe est artis. i. ptinet ad artē: obseq. i. ob tēperare tēpestati: etiā si nō queas. i. qli bet nauta non queat: tenere. i. asseq portum: cū vero possis asseq id. i. tenere portū: velificatiōe. i. dispositiōe velor mutata stultū est tenere eū cursū quē ceperis. i. incepis: cū periculo. s. submersionis: poti⁹ q̄ puenire sup. eo quod velis: tū. i. tametsi eo. s. cursu tuo: cōmutato: sic cū pro positū debeat eē oib⁹ nobis i administrā da rep. id qd sepe dictū ē a me videlz ociū. i. trāquillitas vite cū dignitate. i. honestate splēdore: nos nō debem⁹ dicere semp idē: sed debem⁹ spectare. i. spectando conari assequi semp idē. Quā ob: ē vt posui. i. dixi pauloante: si omia eēnt mihi soluta. i. libera. tū nō essem alius in rep. atq;. i. q̄ sum nūc: vero. i. sed: cū ego i. simul alliciar. i. blāde inducar bñficijs hoim: impellar. s. violēter: iniurijs hoiz in hūc sensuz. i. in hāc sniam: ego facile patior me sentire ac dicere de rep. ea marie q̄ putē cōducere. i. vtilia eē multū cū. s. ita sit q mihi: tū. i. multo magis rōnib⁹. i. cōmodis reip. Aūt. i. s3: ego ago. i. tra cto dico: hec apti⁹ ac sepi⁹: q. i. q: . i. fil'. Quit⁹ fr me⁹ ē legat⁹ Cesaris i. miss⁹ cū cesare i Galliā: ad vices illi⁹ si opus fuerit gerēdas: i. simul nullū dictū meū minimū. i. etiā minimū nō mō. i. nō solū factū p cesare. i. qd fecerī3 p cesare: itercessit. s. ad impetrādū aliqd a Cesare: qd ille. s. cesar: nō acceperit sup. cū gr̄a ita illustri. i. pspicua clara: vt putarē. i putare posse3: eū deuinctū. i. obligatū mi hi. Itaq;. i. ita ego fruor sic: . i. fil' oi gr̄a ei⁹ q̄ sūma ē: opib⁹ quas itelligis eē marias: vt meis.

facile patior ea me de rep. sentire ac dicere q̄ mari me cū mihi multū tum etiā reip. rōnib⁹ putez cō ducere. Aptius aūt hec ago ac sepi⁹: q Qu. fra ter me⁹ legat⁹ est Cesaris nullū meū minimum dictū nō mō factū p Cesare intercessit: qd ille nō ita illustri gr̄a exceperit: vt ego eū mihi deuinctū putarē. Itaq; ei⁹ omi gratia: q̄ summa est: opi bus quas intelligis eē marias sic fruor vt meis.

¶ Nec video: mihi potuisse aliter fran gere consilia perditorum hoim de me: nisi coniunxissem cum ijs psidijs. i. tutamini bus vite mee: videlicet doctrina eloquio: fide constantia: integritate: que ego habui semper: nunc etiam beniuolentiam potētiū. s. virorum. Si ego habuissem te pūtem his consilijs idest cum inirem hec consilia: ego essem vsus eisdem vt opinio mea fert idest vt opinor: quia tu eadem suasisses. Ego enim noui temperantiam moderationem nature tue: noui animū tuum cum. s. ita sit q: amitissimum mihi tu3 scilicet multo verius est q: nulla maliuolentia in ceteros suffusum idest in fectum aspersumue. Et contra idest econtrario: noui eum eum. s. ita sit q magnu3 et excelsum: tum etiam apertum idest nō dissimulatum: et simplice3 idest non frau dulentum. Ego vidi quosdam tales in te: quales tu potuisti videre eosdem in me: ea que mouerunt me. s. ad ineundum in gratiam eade3 mouissent profecto te. S3 quocūq; tpe: potestas idest facultas tui presentis fuerit mihi: tu eris moderator oim consiliorum meorum: etiam dignitas mea erit tibi eidem cure. Certe tu habebis me socium tanq̄ parem: et comitem idest vt minorem: actionum sententiarū: voluntatum: deniq; idest vt semel dica3 omnium rerum tuarum. Neq; res scilicet aliqua: erit mihi tam idest tantopere proposita idest affectata in omni idest to ta vita scilicet mea: q̄ vt letere quotidie. idest in dies: vehementius: te

Lentulus ab ai tem perantia moderatione lau datur.

Quotidie.

¶ Nec mihi aliter potuisse videor hominum per ditorum de me consilia frangere nisi cum presidijs ijs que semper habui: nūc etiam potentium beniuolentiam coniunxissem. His ego consilijs si te presentem habuissem: vt opinio mea fert: essē vsus eisdem. Noui enim temperantiam et moderationem nature tue: noui aīum tuū cum mihi amicissiciū tum nulla in ceteros maliuolētia suf fusum: cōtraq; cū magnū excelsum: tū etiā aper tum simplicē. Vidi ego quosdā in te tales: quales tu eosdem in me videre potuisti. Que me mo uerunt: mouissent eade3 te pfecto. Sed quocūq; tpe mihi ptās pūtis tui fuerit: tu eris oim mode rator consiliorum meorum. Tibi erit eidem cui salus mea fuit etiam dignitas cure. Me quide3 certe tuarum actionum: sententiarum: voluntatum: rerum deniq; omniū: socium comitēq; habebis: Neq; mihi in omni vita res tam erit vlla p posita q̄ vt quotidie vehemētius te de me optime meritum esse letere.

esse meritum optime de me: hoc est ꝙ vt me tibi gratissimum iudices. Ponitur ergo quotidie etiaꝫ cum incremento quo in dies ⁊ in horas non carent.

¶ Quod rogas vt mea tibi scripta mittam: que post discessum tuum scripserim sunt orationesq̄dam quas Menocrito dabo: neqꝫ ita multe vt ptimescas. Scripsi etiam carmina quedam: (nam ab orationibus disiungo me: referoqꝫ ad mãsuetiores musas: que me maxime sicut iam a prima adulescentia delectarunt.) Scripsi etiam aristotelico more quemadmodum quidem volui tres libros in disputatione ac dialogo de oratore quos arbitror Lentulo tuo fore non inutiles. Abhorrent enim a communibus preceptis ⁊ omnem antiquorum ⁊ aristotelicam ⁊ isocraticam rationeꝫ oratoriam complectuntur. Scripsi etiam versibꝰ tres libros de temporibus meis quos iampridēꝫ ad te misissem: si esse edendos putassem. Sunt eñ testes: ⁊ erunt sempiterni meritoruꝫ erga me tuorum meeqꝫ pietatis. Sed q2 verebar non eos qui se lesos arbitrarentur (⁊ enim id feci parce ⁊ molliter) sed eos quos erat infinitum bene de me meritos omnes nominare: quos tamen ipsos libros si quem cui recte committaꝫ inuenero: curabo ad te perferendos. Atqꝫ istam quidem partem vitę consuetudinisqꝫ nostre totam ad te defero. Quãtum litteris quantum studijs veteribus nostris delectationis cõsequi poterimus: id omne ad arbitrium tuuꝫ qui hec semper amasti: libentissime cõferemus. Que ad me de tuis rebus domesticis scribis: queqꝫ mihi commẽdas: ea tante mihi cure sunt: vt me noli admoneri: rogari vero sine magno dolore vix possim. ꝙ de Qu. fratris negotio scribis te priore estate: ꝙ morbo impeditus in Ciliciam non transieris conficere non potuisse: nũc aũt oĩa facturũ: vt cõficias: id scito esse eiusmodi vt frater meus vere existimet adiũcto isto fundo patrimonium fore suum per te constitutum.

¶ Quod rogas ⁊c. hic quedam exemplaria principium noue habent epistole eo ꝙ alterius videntur que continentur in hac parte argumenti: sed potuit Lentulus in epistola sua: Primum scripsisse de studio Ciceronis in se: deinde de reconciliatiõe cum diuersis: ad quem hactenus respondit ⁊ demũ de studio litterario ad qd nũc respondet: ⁊ ita vna fuerit epistola vt pluribus placere volo: vñ non erat interserẽda particula. vale. Ordo igitur est. ꝙ. i. q2 rogas vt mittã tibi scripta mea q̄ scripserim post discessum tuum: sup. ea sunt orationes quedam quas dabo. s. portandas ad te: Menocrito. s. tabellario: neqꝫ sup. sunt: ita multe vt pertimescas sup. eas ꝑlegere: ⁊ est iocose aut modeste dictuꝫ q̄si vero cruciandus sit multarum lectione. Scripsi etiam carmina quedam (naꝫ disiungo. i. separo me ab orationibus. s. hñdis vnde patet non ita habitas esse orationes vt scripte sunt: nã ⁊ cultius ⁊ accuratius postea scripsit nõnullas: ⁊ refero me ad musas mansuetiores: vtpote in quibus nulla est contentio: quales sunt versus de astroꝝ rõne quibus aratũ transtulit: que. s. muse mãsuetiores sup. delectãt me maxie: sicut delectarunt me iam a prima adulescentia: non tñ optimaꝫ habuit in eis venam. Scripsit etiaꝫ more: Aristotelico quidem. i. certe quemadmodum volui. i. quantum cognatus sum: tres libros de oratore in disputatione ac: pro. i. dialogo. i. diuersarum disputantium sermone non enim dr̄ dialogus duoꝝ sermo: sed disputatio quotcũqꝫ iter se loquẽtiũ: a v̄bo dialegome: qd̄ est cõprobo disputo ⁊c. q̄s. s. libros ego arbitror fore non inutiles Lentulo tuo. s. filio eniꝫ. i. quia: abhorrent. i. alieni sunt a p̄ceptis cõmunibus (⁊ ita qui singularis euadere vult nõ debet in triuialibus versari) ⁊ complectunť. i. continent oẽm rationeꝫ oratoriam antiquorum ⁊ Aristotelicam ⁊ Isocratem: Scripsi etiam versibus tres libros de tꝑibus meis: quos emisissem iãpridem. i. iam a plusculo tꝑe: ⁊ adhuc mitterẽ si putasseꝫ edendos esse. i. edi ⁊ emitti debere: q2 aut tales non fuerunt opior deperiisse. Sunt enim ⁊ erunt testes sempiterni (cui sententie fata inuiderũt) meritorum tuorum erga me ⁊ pietatis me. s. in te aut potius in rempu. Sed quia verebar nominare non eos qui arbitrarentur se lesos (etenim i. quia certe: oro fere id i. lesi aliquos parce. i. sobrie ⁊ molliter. i. leniar, sed supple verebar nominare eos

Litere series.

Greco carmina qd̄ est cõtra vulgi opionem scripsit.

Dialogꝰ

In triuialibus versari nõ dꝫ q̄ singularis vult euadere.

Defero transmitto.

lis qd ꝫ Pōpeiū suscepit grandi pecūia corruptus eiusdē factus est defensor. scꝫ ꝗdē mercede: nā in aphrica ad Bragadā ꝫ Uarrū ⁊ iubā tanꝙ impator pugnans ꝓ cesare / cecidit: eiusqꝫ caput ad iubam allatū est. Nūc aūt ad eū scribit Cicero cum adhuc questurā in asia gereret lōge aū bellum ciuile: rūdens epistole qua tarditatis arguerat significansqꝫ illā accusatiōē sibi nō molestam eo ꝙ ex amore sit ꝓfecta: tametsi imeritā. Deinde ad virtutē cohortatꝛ. Ordo est. Quāꝙ i. tametsi o Curio ego doleo me esse suspectum tibi noie. i rōne aut pretextu negligentie: q: non scripserim ad te: tū nō tā. i. nō tantope molestum fuit mihi / officiū meū accusari. i. culpari noie negligentie: abs te: ꝙ. i. ꝙtū aut ꝙtopere iocūdū fuit sup. officium meum requiri. i. exigi abs te: presertim ꝙ vacarem. i. vacuus essem / culpa sup. eius aut in eo / in quo accusabar. Autē. i. sed in quo. i. in eo ꝙ significabas te desiderare literas meas pretefers. i. indicijs manifestis ostendis: amorem tuum sup. in me. quidē. i. certe: ꝓspectū. i. agnitū mihi: sed tū. i. nihilominus: dulcē ⁊ optatū. Quidē. i. certe: aut ego quidē. i. certe: neminem ꝑtermisi ꝗdē. i ne mētiar dico neminē: quē putarē ꝓuenturuꝫ ad te. cui nō dederim literas. Etenim. i. nā certe / quis est tā impiger. i. diligens in scribendo: ꝙ i. ꝙtuꝫ ego sup. suꝫ: q. d. nemo aut ꝑ ꝙ rarus. Uero. i. sed ego accepi sup. literas a te: bis vel pro vel ter ad summum i. vt plurimum: ⁊ eas per breuels. i. valde breues. Quare. i. quāobrē si tu es iniquus index in me: cōdēnando. s. me tarditatis ego cōdemnabo te eodem crie: sin. i. sed si: tu noles me id facere. i. te ꝯdēnare: tu debebis prebere mihi te equū. s. iudicē. Sꝫ hactenus sup. scripseriꝫ de lr̄is. q. d. confidēter. Non eñ vereor ne non. i. vt non expleam i. satiē te scribēdo: (Notū est cū verbis timendi ⁊ vetādi idē efficere affirmationē ⁊ negationem: vt vereor ne facias: ⁊ vt facias. caue ne facias: caue facias / caue vt facias: idē sunt: ⁊ hic: vereor ne nō ⁊ vt nō idē sibi volunt) ꝑsertim si nō aspernabere studiū i. diligens obsequium meum in eo genere. s. studēdi amico. Ego ⁊. i. simul doleo te abfuisse tā diu a nobis: ꝙ. i. q:: carui

Ordinatio lr̄e.

Vereor ne ⁊ vt

Fortuna optatis rūdet dū feliciter ⁊ prospere oia nobis succedūt.

requiri: presertim ꝙ inique accusabar: culpa vacarem: in quo aūt te desyderare significabas meas literas: pretefers perspectum mihi quidem: sed tamen dulcem: ⁊ optatum amorem tuum. Equidem neminem pretermisi: quem quideꝫ ad te peruenturum putarem: cui literas non dederiꝫ. Etenim quis est tam in scribendo impiger: ꝙ ego: A te vero bis: ter ve ad summum: ⁊ eas per breuels accepi. Quare si iniquus es in me iudex: condemnabo eodeꝫ ego te crimine: sin me id facere noles: te mihi equuꝫ prebere debebis. Sed de literis hactenus: non enim vereor: ne non scribendo te expleam: presertim si in eo genere studiuꝫ meum nō aspernabere. Ego te abfuisse tādiu a nobis. ⁊ doleo ꝙ carui fructu iucundissime consuetudinis: ⁊ letor ꝙ absens omnia cum maxima dignitate es consecutus: ꝙqꝫ in omnibus tuis rebus meis optatis fortuna respondit. Breue est. quod me tibi precipere meus incredibilis in te amor cogit. Tanta est expectatio vel animi vel ingenij tui: vt ego te obsecrare. obtestariqꝫ non dubitem: sic ad nos confirmatus reuertare vt quam expectationem tui concitasti: hanc sustinere ac tueri possis. Et quoniam meam tuorum erga me meritorum memoriam nulla vnꝙ delebit obliuio te rogo vt memineris. quantecunqꝫ accessiones tibi fient: ⁊ fortune ⁊ dignitatis: eas te non potuisse conseq: nisi meis puer olim fidelissimis atqꝫ amantissimis consilijs paruisses. Quare hoc animo in nos esse debebis: vt etas nostra iam ingrauescens in amore: atqꝫ in adulescentia tua conquiescat. Uale.

fructu i. voluptate iucundissime consuetudinis. i. conuersationis tecum: ⁊. i. simul: letor: / ꝙ tu absis consecutus es omnia. s. expectanda cum maxima dignitate: ꝙꝙ. idest ⁊ ꝙ fortuna respondit meis optatis idest votis: in omnibus rebus tuis. Breue est quod incredibilis amor meus in te cogit me precipere tibi. Tanta expectatio est vel animi. idest voluntatis: vel ingenij tui. idest intellectus ⁊ industrie tue: vt ego non dubitem obsecrare. idest per sacra vtpote per amicitiam rogare: et obtestari. idest fidem deorum ⁊ tuam obtestando: postulare: supple vt reuertare. idest reuertaris ad nos confirmatus sic: vt possis sustinere. idest exhibere: ⁊ tueri. idest protegere: hanc expectationem tui quam excitasti. idest vt tantus redeas: quantum te redditurum indoles tua: ⁊ cepta

studia pollicētur. Et qm̄ nulla obliuio delebit vnq̄ memoriā tuoꝝ meritoꝝ erga me: rogo te/vt memineris quantecunq̄ accessiones.i.quantacunq̄ incremēta ꝛ fortune ꝛ dignitatis fient tibi te non potuisse cōsequi eas.s.accessiones: nisi tu puer.i cū esses adhuc puer: paruisses.i.obediuisses olim consilijs meis fidelissimis atq̄ amantissimis.i.ob amorē tui datis. Quare tu debebis esse in.i.erga nos: hoc.i.hmōi aio vt etas nr̄a iam ingrauescens cōquiescat in amore atq̄ in adulescentia tua. Nihil enim iucundius est senibus ac videre adulescentes quibus optime voluit virtuti incumbere.

Senes a dulescentes videre plurimū affe rant.

M.T.C. Curionis.S.P.D.

Graui teste priuat⁹ sū amoris sūmi erga te mei p̄re tuo clarissimo viro q cū suis laudib⁹: tū vero te filio supasset oīm fortunā si ei cōtigisset: vt ante videret: q̄ e vita discederet. Sed spero nostram amicitiam non egere testibus. tibi patrimonium dij fortunent. me certe habebis. cui charus eque sis ꝛ periucundus ac fuisti patri.

Graui teste ꝛc. Significat sibi dolori esse mortē patris. Curionis oratoris clarissimi ꝛ viri grauissimi. ordo est. Ego (inqt Cicero) priuat⁹ sum graui teste sūmi amoris mei i.ḋ sūmo amore meo erga te videlicet/patre tuo viro clarissimo: q.s.p̄r tu⁹ cōscius amoris in te mei ꝛ ita optim⁹ testis: cum sup. superauit fortunā oīm laudibus suis i.sibi pp̄ijs tū v̄o superasset te filio.i. ex eo q̄ habuisset te filiū: si ꝯtigisset.i.cū difficultate quadā datū fuissꝫ eis dijs aut fatis: vt videret te.s.reuersuꝫ e puīncia. nā aliter sepe ꝛ diu viderat: anteq̄ discederet e vita. Sed spero amicitiā nostram non egere testibus. Dij fortunent.i.secundent ꝛ prosperum faciant tibi patrimoniū.i.quod derelictuꝫ est a patre: tu certe habebis me: cui sis eque charus ꝛ periucundus ac.i.sicut fuisti patri.

Epistole series.

Fortune.

Ad eundem.

Rempe studiū nō defuit declarādoꝝ munerum noīe: sed nec mihi placuit: nec cuiq̄ tuorum: quicquā te absente fieri. quod tibi: cum venisses: non esset integruꝫ. Equidem sententiam meam: aut scribam ad te postea pluribus: aut ne ad eam meditere: imparatum offendam: coramq̄ cōtra istam rōnem meam dicam; vt aut te in meam sn̄iam adducaꝫ. aut certe testatum: apud animum tuum relinquā qd senserim: vt si qn̄ (qḋ nolim) displicere tibi tuū cōsiliū ceperit: possis meū recordari. breui tn̄ sic habeto. in eū statū tēpoꝝ tuū reditū icidere: vt ijs bonis. q̄ tibi natura: studio fortūa data sunt facili⁹ oīa: q̄ sūt i rep. āplissima cōseq possis: q̄ muneribus. q̄rū neq̄ facultatē qsq̄ admirat̄ (ē enī copia rū nō virtutis) neq̄ qsq̄ ē: qn satietate iā defess⁹ sit: sꝫ aliter atq̄ oñderā: facio q ingredior ad explicandā rōnē sn̄ie mee. Quare oēm hāc disputationē i aduētū tuū differo. Sūma scito i expectatione te esse: eaq̄ a te expectari: q̄ a sūma virtute: sūmo

Nempe studiū. Interrogauerat Curio q̄re cicero nō curasset p̄ri ludos fūebres vt gladioꝝ paria pp̄lo i harena exhiberi (credebat ei miserrima gentiliū supstitio fraude dēmonioꝝ seducta. sanguinis effusionē defunctoꝝ manib⁹ gratā) ad hoc r̄ndet Cicero. Nēpe ꝛc. vn̄ recti⁹ nēpe q̄ nup legit̄ Et verius noua est ep̄la q̄ supioris pars. Ordo aūt est. Nēpe.i.certe vt rōnē assignē ad quesita tua: studiū.i.diligēs cura munerū.i.spectaculoꝝ gladiatorū certaminis; pp̄lo quasi p munere in funere parentis declarādoꝝ.i.exhibēdoꝝ noīe tuo i.cū declaratione nois tui: nō defuit sup. mihi: sed nec placuit mihi: nec cuiq̄ tuoꝝ quicq̄ fieri te absente: qḋ nō eēt integrū i.intactū tibi cum venisses.i.redisses ex puincia. Equidē.i.ego qdē aut scribaꝫ ad te postea plurib⁹ sup. verbis: sn̄iam meā: aut ne meditere.i.exercendo te cogites ad eam offendā te imparatū.i.oino iprouisū: vt non admonitū: ꝛ dicā corā.i.tibi p̄senti rōnem meā cōtra istā.s.tuā.i.tecū disceptabo: vt aut adducā te in sentētiaꝫ meā: aut certe.i.saltem: si non adduxero: relinquā testatum.i.ptestatū apud aim tuum: quid senserim: vt si qn̄.i.aliqn̄ cōsiliū tuū ceperit displicere tibi: qḋ.i.quam rem nolim.scꝫ accidere: possis recordari meum: tn̄.i.nihilomin⁹ licet aut pluribus alias aut nihil tecū de ea re agere ꝯstitueri habeto.s.sn̄iam meā breui.s.narratōe

Argumētū ep̄le.

Series littere.

denti petere aliquid magnum ab eo de quo se bñ meritum putet: ne id quod petat exigere magis q̃ rogare: & ĩ mercedis potius q̃ in bñficijs loco numerare videatur. Sed qr tua in me vel nota oĩbus vel ipsa nouitate meorum temporũ clarissima & maxima beneficia extiterunt. Estq3 animi ingenui: cui multum debeas: eidem plurimũ velle debere nõ dubitaui id a te per literas petere qd mihi oĩm esset maximum: maximeq3 necessariũ. Neq3 enim sum veritus ne sustinere tua in me vel innumerabilia beneficia non possem cum presertim considerem: nullam esse gratiã: quã non vel capere animus meus in accipiendo: vel remunerando: cumulandoq3 illustrare posset.

re.i.magna cura: & diligentia: has literas perferri ad te: q̃primũ.i.valde cito. Q cu ria si mea officia essent: in te.i.erga te: solũ tanta q̃ta solent predicare magis a te ipso q̃ ponderari a me: contenderẽ.i.obnixe peterem verecundius a te: .s. qua.i. aliqua magna res esset petẽda mihi. Enĩ i.qr graue.i.molestũ est homini pudenti idest habenti pudorem: aut verecũdo petere aliquid magnum ab eo de quo putet se: bene meritum: ne videatur magis exigere.i.violenter expostulare q̃ rogare qd petat: & numerare sup. illud potius in loco mercedis q̃ in loco beneficij.s.gratisfacti. Sed quia tua beneficia in.i.erga me: extiterunt vel nota omnibus: vel clarissima.i.euidentissima & maxima ipsa nouitate.i.propter ipsam nouitatem.i.raritatem temporum meorum.i.eorum que accidunt temporibus nostris: hoc est quibus consulatum gerebamus. Videntur enim tempora esse consulum quodammodo co q̃ ab eis denominabantur olim anni. Est q3.i. & est animi ingenui: sup. officium.i. pertinet ad animum ingenuum.i.minime seruilem: velle debere eidem cui debeas plurimum. sup. ideo ego non dubitaui.i.non sum veritus petere id ad te per literas quod esset mihi maximum omnium.s. expetendorum: & est maxime necessarium. Artificiosissime (vt dixi) ad obtinenda que vult incedit. Nam qua si aliud agens rei quam petit: & honestatem & necessitatem ostendit. Unde addit. Neq3 enim sum veritus: ne.i.vt non possẽ (dico ne.i.vt. Nã satis esset ne possem siue non: cum igitur apponat non, ne quod valet per se vt non valet tantum vt: quod ideo accidit: q̃ vt dixi verba timoris & vetandi que tacitam negationem important idem efficiunt cum & sine negatione: & ita tres negationes non plus efficiunt q̃ due) sustinere tua: vel.i.etiã innumerabilia beneficia in me: presertim cum considerem nullam esse gratiam quam animus meus non posset vel capere.i.comprehendere in accipiendo.i.cũ acciperet. vel illustrare.i.illustriorẽ facere remũerãdo & cumulãdo.i.augẽdo eã.

Contendere.

Tempus qd dicat eẽ nr̃um.

Que verba tacitã negationem important.

¶ Ego omnia mea studia: omnem operam: curam: industriam: cogitationem: mentem deniq3 oẽm in milonis consilio fixi: & locaui: statuiq3 in eo me non officij solum fructum: sed etiam pietatis laudem debere querere. Neq3 vero cuiq3 salutem ac fortunas suas tante cure fuisse vnq̃ puto: quãte mihi sit honos eius: in quo omnia mea studia esse decreui. Huic te vnum tanto adiumento esse: si volueris posse intelligo: vt nihil sit preterea nobis requirendum. Habemus hec oĩa: bonorũ studiũ cõciliatũ ex tribunatu: ꝓpter nr̃am (vt te spero itelligere) cãm vulgi ac multitudinis ꝓpter magnificentiã munerꝫ: liberalitatẽq3 nature iuuẽtutis & gratiosorum in suffragijs propter ipsius excellentem in eo genere vel gratiam: vel diligentiam; nostram suffragationem si minus poten

¶ Ego &c. Post longam insinuationem tandem aperit quid petat dicens. Ego fixi.i.firmaui & locaui in consilio Milonis omnia studia mea. oẽm operam sup. meã oẽm sup. curam: industriam: cogitationẽ: deniq3 oẽm mentem: statuiq3.i. & constitui me debere querere in eo non solũ fructum.i.vtilitatem officij.s.bñ locati: sed etiam laudem pietatis. Neq3 vero puto salutem ac fortunas cuiq3 suas fuisse vnq̃ tante cure: q̃te.s.cure. honos eius. sc3. Milonis: sit mihi: in quo.s.honore eius: ego decreui omnia studia mea esse. Ego intelligo te vnũ posse esse si volueris huic i.hmõi amico meo. tanto adiumento: vt nihil sit requirendum nobis preterea.i.pter te vnũ. Nos habemus hec oĩa: scilicet adiumenta vtpote: studiũ.i.fauorem bonorum.s.ciuium: consiliatũ.i.conquisitũ Miloni: ex tribunatu.s.eius quem decenter gessit: cõsiliatũ dico studiũ bonorꝫ propter nr̃am cãm: vt spero te intelligere: et studiũ vulgi ac multitudinis ꝓpter magnificẽtiã munerꝫ & liberalitatẽ nature.i. naturalẽ Milonis: & sup. studiũ iuuentu

Studiũ quibus sumatur.

tem at ꝓbatam tũ ⁊ iustã ⁊ debitã: ⁊ propterea for tasse etiã gratiosã. Dux nobis ⁊ author opus est ⁊ eoꝝ vẽtoꝝ: quos pposui: moderator qdã ⁊ quasi gubernator: q si ex oĩbus vnus exoptandus esset quẽ tecũ cõferre possem⁹: nõ haberemus. Quam obrẽ: si memorẽ: si gratũ: si bonũ virũ vel ex hoc ip so ꝙ tam vehemẽter de Milone laborẽ existima re potes: si dignũ deniq̃ tuis beneficijs iudicas hoc a te peto: vt subuenias huic mee solicitudini: vt huic laudi vel vt veri⁹ dicã ꝓprie saluti: tuũ stu dium dices. De ipo. T. annio tm̃ tibi polliceor te maioris animi grauitatis: cõstãtie: beniuolẽtie: ⁊ erga te: si cõplecti hoiẽ volueris: habiturũ esse ne minẽ. Mihi vero tm̃ decoris: tm̃ dignitatis adiũ xeris: vt eũdẽ te facile agnoscã fuisse ĩ laude mea qui fueris ĩ salute. Ego ni te videre scirẽ: cũ ad te scriberẽ: q̃tũ officij sustinerẽ: q̃ tope mihi essẽ in hac petitiõe. Milonis omĩ nõ mõ cõtẽtõe sꝫ etiã dimicatiõe elaborãdũ: plura scriberẽ; nũc tibi oẽz rez atq̃ cãm meq̃ totũ cõmẽdo: atq̃ trado. Vnũ hoc sic habeto: si a te hãc rem impetrato: me pene plus tibi q̃ ipsi miloni debituꝝ. Nõ eñ mihi taz mea sal⁹ chara fuit: ĩ qua ꝑcipue suz ab illo adiu tus; q̃ pietas erit in referenda grã iucũda: eam aũt vnius tui studio me asseq posse cõfido. Vale.

tis. i. multitudinis [illegible]: ⁊ gratiosoꝝ. idest eorum q̃ habẽt multã gratiã ⁊ prerogatiuã in suffragijs: ꝓpter excellẽtem vel gratiã vel diligentiaꝫ ipsius in eo gñe scꝫ hoim conciliando: ⁊ sup. propter nostram suffragationẽ si idest lꝫ forte minus potẽtem. at idest certe ꝓbatã ⁊ iustam ⁊ debitam: ⁊ ꝓpterea fortasse etiam gratiosaꝫ. Dux ⁊ auctor. s. huius petitionis est op⁹ idest necessarius nobis: ⁊ quidam moderator eorum ventoꝝ. i. aurarũ: hoc est fauoꝝ ⁊ suffragiorum: que sepe facillime vt venti leui momẽto mutantur: ⁊ quasi gubernator: q. s. moderator ⁊ gubernator: si vnus sit exoptãdus nobis ex oĩbus: non haberem⁹ suple. quẽpiã quẽ possemus conferre tecum. Quãobrem si potes existimare idest iudicare me virũ memorẽ. s. beneficij habendi in aĩo: si gratum in beneficio referendo: si virũ bonum: vel idest ex hoc ipso scꝫ facto meo: ꝙ laborem tam vehementer de Milone idest de honore miloni augendo: deniq̃ si iudicas me dignũ tuis bñficijs: ego peto hoc a te: vt subuenias huic solicitudini mee: vt dices i. dedicas aut dedas ⁊ quasi consecres ⁊ ꝓprium facias studium tuuꝫ huic laudi vel (vt dicam verius) saluti ꝓprie. Ego polliceor tibi de ipso Tito annio. s. Milone: tm̃ idest tam multum aut id solum: te neminẽ idest non aliquem: non esse habiturũ aliquẽ maioris animi grauitatis: cõstantie beniuolẽtie erga te sup. q̃ ipsuꝫ: si velis cõplecti idest in amicitiam tuam acceptare hoiem. Vero idest sed tu adiunxeris mihi tm̃ decoris: tm̃ dignitatis vt ego agnoscã facile te fuisse eũdẽ in laude mea: q fueris in salute. s. mea hoc est in recuperando reditu ab exilio. Ego ni idest nisi scireꝫ te videre idest ꝑspicere cum scriberem ad te; quantum officij. s. Milonis in me sustinerẽ: quamtopere esset mihi elaborãduꝫ ĩ hac petitiõe. s. consulatus Milonis idest qua milo cõsulatũ petit: nõ modo. i. nõ solũ omni cõtentiõe. s. verboꝝ: sed etiã omni dimicatõe idest dicertatiõe qualis est armoꝝ: scriberẽ plura. Nunc: q: ita est ꝙ rem oẽm nosti: cõmendo tibi oẽm reꝫ atq̃ cãm et me totũ: atq̃ trado. i. tibi dedo: habeto idest firmiter teneto hoc vnum sic: si ego impetrauero hãc vnã rem a te me debiturũ sup. esse tibi: plus q̃ ipsi miloni. Non eñ mea salus fuit mihi tam chara: in qua sum adiutus precipue ab illo. s. Milone: q̃ idest quantum pietas scilicet mea in referenda grata: erit iucunda idest delectabilis sup mihi. Autem pro sed ego confido me posse assequi idest obtinere: eam scilicet pietatem in Milonem: studio idest annixu ⁊ fauore tui vnius idest solius.

Opus.

Nemo quid denotet.

M. T. C. pcõsul Curiõi Tribuno ple. S. P. D.

SEra gratulatio rephẽdi nõ solet ꝑserti si nulla negligẽtia ꝑtermissa est. Lõge eñ absuꝫ: audio sero sed tibi ⁊ gratulo: ⁊ vt sempiterne

SEra gratulatio. Quo tẽpore Curio romã redierat ⁊ tribunus plebis creatus fuerat Cicero ciliciã ꝓuinciã regebat: c q̃ cũ audisset tãdẽ Curiõis successũ: gratulaẽ ei: purgãs tarditatẽ gratulatiõis ⁊ sil' adhortãs ne ꝗ̃mũis ꝯsilijs ab reip. studio auferaẽ: i q̃ re tacite Cesarẽ notabat. õmũ rogat vt

Argumẽtum epistole.

Ordo lre

Curio faciat ne [illegible] p̄nicia ,plōgef. Or⸗
do ē Gratulatio de bono alteri⁹:sera.
i.lʒ tarda :nō solet.rephēdi presertim.i.
hoc preasserto:si sup.gratulatio:nulla.i.
non vlla:non est pretermissa vlla neglige⸗
tia.i.per vllam negligentiam:subaudi q̄
lis est nostra.Enim.i.q: ego absum .s.ab
vrbe:longe:vtpote in Cilicia : audio.s. q̄
illic gerantur sero.i tarde : aliqñ sero est
nimis tarde. Sed licet sero:o Curio/ego
ꝛ gratulor tibi ꝛ exopto vt iste tribunat⁹
sit tibi: perpetue laudi. i . ad perpetuam
laudem. Et horto: te vt gubernes oīa: et
sup. vt moderere.i.temperes omnia pru⸗
dentia tua:ne consilia aliorum: presertim
Cesaris ꝛ Pompeij:auferant te.s. a re⸗
cto tramite iustitie ꝛ cure reipub. Nemo
est qui possit suadere tibi sapientius te⸗
ipso.i.ꝙtu ipse. Tu nunꝗ labere.i. cades
in errorem aut turpe facinus si aut dies
te.i.sequeris iudicium tuum. Ego nō scri
bo hoc temere.i.icōsulte:video.i.animad
uerto cui scribam. Ego noui animum : et
noui consilium tuuʒ: non vereor ne facias
quid.i.aliquid timide.i.ne pecces per ti⸗
morem:vt faciunt qui sciunt quid facien⸗
dum sit:sed faciunt quod potentioribus
placet ꝛ sup.ne facias quid.i.aliquid stul
te vt faciunt imprudentes qui cum bene
facere velint nesciunt si defendes ea que
ipse.idest tu senties esse recta. Tu vides
profecto ꝙ non incideris. s. casu fortuito.
in id.s.tam turbulentum tempus reipu.
cum.s.respu.est in periculo ne opprimat:
sed veneris.i sponte te immiseris . Enim
pro quia tu contulisti tribunatum tuum:
in ipsuʒ discrimen.idestpericulum rerum
in quo:scilicet discernitur quis rerum po⸗
tiatur:iudicio tuo.idest dedita opera nō
casu. Ego non dubito quin cogites quan
ta vis . idest violentia aut potestas tem⸗
porum scilicet pericluosorum: cum respu⸗
bli.ad paucorum gubernationem lapsu⸗
ra videatur:ꝛ quāta varietas rerum sup
ple sit:ꝙ idest quantum incerti exitus:ꝙ
idest quantum flexibiles idest mutabiles
supple sint voluntates omnium: quid in⸗
sidiarum:et quid vanitatis. idest menda
cij ꝛ falsitatis supple sit in vita .s. huma⸗
na aut eorum quos ipse nouit . Sed ama
bo te(Blandiendi verbum : quod cum ca
sum regat licet blande ponatur verbū ma
net ꝛ accentum suum retinet)cura ꝛ cogi
ta nihil noui:sed illud idē q̄ scripsi initio
Loquere tecū.i. cū iudicio tuo adhibe te
in consilium:audi te.i.obedi tibi.ꝛobtem⸗
pera.i.acquiesce tibi. Sup.aliq̄s q̄ possit
melius ꝙtu:dare consilium alteri non po
test inueniri facile; vero idest; sed certe

Modera ri p tem⸗perare.

Incidere est incasu inoposito cadere.

Amabo.

laudi tibi sit iste tribunatus exopto. Teqꝫ hortor
vt oīa gubernes ꝛ moderere prudentia tua : ne tē
auferant aliorum consilia:nemo est:qui tibi sapiē
tius:suadere possit teipso:nunꝗ labere:si te audi
es. Non scribo hoc temere:cui scribam video:no⸗
ui animum:noui consilium tuum: non vereor ne
quid timide:nequid stulte facias: si ea defendes:
que ipse recta esse senties ꝙ in in reip. tp̄s nō inci
deris:sed veneris:iudicio enim tuo non casu in ip
sum discrimen rerum contulisti tribunatum tuū.
Profecto vides:quāta vis in repu . sit temporuʒ
quanta varietas reruʒ:ꝙ incerti exitus: ꝙ flexibi
les hominum voluntates:quid insidiarum:quid
vanitatis in vita sit:non dubito quin cogites sed
amabo te cura:ꝛ cogita nihil noui:sed idem illud
quod initio scripsi:tecum loquere te adhibe in cō
silium. te audi:tibi contempera:alteri qui melius
dare consilium possit:ꝙ tu non facile inueniri po
test:tibi vero ipsi certe nemo melius dabit. Dij im
mortales:cur ego non adsum vel spectator laudū
tuarum vel particeps:vel socius vel minister con
siliorum:tametsi hoc minime tibi deest : sed tamē
efficeret magnitudo ꝛ vis amoris mei consilio te
vt posseʒ iuuare. Scribam ad te plura alias pau
cis enim diebus eraʒ missurus domesticos tabel
larios vt quoniam sane feliciter. ꝛ ex mea senten⸗
tia rempub. gessimus vnis literis totius a statis
res gestas ad senatum perscriberem. De sacerdo
tio tuo quam tam curam adhibuerim. ꝙꝫ diffi⸗
cili in re atqꝫ causa:cognosces ex ijs literis : quas
Thrasoni liberto tuo dedi. Te mi Curio pro tua
incredibili in me beniuolentia : meaqꝫ item in te
singuli. Rogo atque oro : ne patiare mihi quic⸗
quam ad hanc prouincialem molestiam tempo⸗
ris prorogari : Presens tecum egi cum te tribu⸗
nū ple.isto anno fore non putarem : itaqꝫ petiui

sepius p lras: sed tũ quasi a senatore nobilissimo & adulescẽte etiã gratiosissimo: nũc a tribuno ple. et a Curiõe tribũo: nõ vt decernaƭ aliqd noui qd solet esse difficilius: sed vt neqd noui decernatur vt senatuscõsultũ et leges defendas eaq; mihi cõditio maneat: qua pfectus sum: hoc te vehemẽter etiam atq; etiam rogo. Uale.

nemo dabit tibi melius.s. ɔsiliũ: repete q tu Dij.i. o dij immortales: cu ego nõ ad sum vel spectator laudum tuaruz: vel particeps: vel socius: vel minister consiliorũ: tametsi.idest.qq: hoc.s.habere ministrũ consiliorum: minime deest tibi: sed tamen idest nihilominus magnitudo & vis.i.abũdantia amoris mei efficeret vt possem iuuare te consilio. Ego scribam alias.i.alio tẽpore: plura ad te: cm.i.q::sup.cum hec scriberem missur⁹ erã/paucis diebus. scz post.hoc ẽ post paucos dies: tabellarios: domesticos.i.qui perferunt tabellas & litteras domesticas: non publicas. vtiqm̃ gessimus remp.sane.idest multum feliciter & ex sentẽtia mea.i.ex voto meo: perscriberem ad senatum, res gestas totius estatis vnis lris. Tu cognosces et ijs litteris quas dedi.s.ad te Thrasoni liberto tuo.i.a te manumisso & libertate donato: quantã curam ego inhibuerim: de sacerdotio tuo.i. quod me intercessore consequi sperasti: & inqp.idest qtum difficili re atq; causa. O mi Curio ego rogo atq; oro te pro tua incredibili beniuolentia in me: & pro mea singulari beniuolentia in te: ne patiare quicq temporis prorogari.i.prolongari & extendi mihi ad hanc molestiã puincialem.i.regende prouincie. Ego presens idest cum essem tecum Rome: cum non putarem te fore.idest futurũ tribunum plebis isto anno: egi tecum: et petiui sepius per litteras: ita scz vt non patiaris mihi puinciam prorogari: sed petiui supple tum i.tunc quasi a senatore.i.patricio nobilissimo: et adulescente etiã gratiosissimo.i. pleno maxime gratie: nunc sup.peto a tribuno plebis & a Curione.q.d.potentissimo & prudentissimo & amicissimo tribuno: non sup peto vt aliquid noui decernatur scilicet per senatusconsultum: quod scilicet decernere aliquid noui solet esse difficilius: sed vt nequid noui decernatur: qualis esset prorogatio imperij que sine.nouo decreto non fieret: vt defendas senatusconsultum et leges scz vetantes vltra prescriptum tempus prouinciam tenere: & ea conditio: qua profectus sum: scilicet vt expleto tẽpore legitimo redeam domum: maneat mihi. Ego rogo te hoc vehementer: etiam atq; etiã. idest frequenter. Ut commentarij dicunt sed non declarant: minus est in rogando q in orando. Rogare em̃ est proprie disquirere an velis facere: & ita pcari vt facias: si ita videaƭ. Orare vero est qsi oratorio more precari et implorare. Quia ergo parum est per se rogare addit vehementer & etiam atq; etiam.

M.T.C. Procon. Celio Edili Curuli. S.p.d.

Quid: tu me hoc tibi mãdasse existimas: vt mihi gladiatorũ ɔpositiones vt vadimonia dilata: & Cresti ɔpilationẽ mitteres: & ea q nobis cũ Rome sum⁹: narrare nemo audeat Uide qtũ tibi meo iudicio tribuã (nec me hercule iniuria n. te adhuc neminẽ cognoui) ne illa qdẽ curo mihi scribas: q maximis in reb⁹ reip. geruntƭ quotidie: nisi qd ad meipm ptinebit. scribẽt alij: multi nũtiabũt: pferet multa etiã ipse rumor. Quare ego nec preterita: nec psentia abs te: sz vt ab hoĩe lõge ĩ posteruz pspiciẽte futura expecto: vt ex tuis lris cũ formã reipu. viderim: quale edificiũ futurũ sit: scire possim. Neq; tamen adhuc habeo: quod te accusem:

Quid &c. Scribitur ad Celiũ Ruffum cui Cicero in Ciliciam proficiscens mandarat vt sepius ad se de repu. scriberet: Celius autẽ Ludicra rescripserat. Unde Cicero. Quid: mod⁹ est interrogandi: Existimas tu me mandasse tibi hoc: vt mitteres mihi. scilicet ĩ scriptis: compositiones. idest paria nã pares fere cõponebanƭ ad certamẽ gladiatorum scilicet in arena: et vadimonia. i.fideiussiones sistendi se aut alium in iudicio: dilata scilicet a pretore: et copilationem: idest furta et spoliationez: Cresti.i. cam quam Crestus furnotorius fecerit: & ea que cum sumus Rome nemo audeat narrare nobis eo q nimis vilia sunt. Uide quantum ego exibuaz tibi meo iudicio nec me hercule iniuria supple tribuo tibi tantum: enim.i.quia: ego neminẽ cognoui adhuc politicoterõ idest ciuiliorem te politicos grece est ciuilis aut vrbanus: vnde fit comparatiu⁹ politicoteros.idest ciuilior et vrbanior. Ille quidem.i.non etiam curo supple vt scribas mihi illa / q geruntƭ qtidie ĩ maximis reb⁹ reipu . nisi quid idest aliqd supple eorum pertinebit ad me: alij scri

Argumẽtum ep̃le

Lre fies

Politic⁹ quid sit.

neq; enim fuit quod plus tu prouidere posses ꝙ quiuis nostrum: in primisq; ego qui cum pompeio complures dies nullis in alijs: nisi de repu. sermonibus versatus sum: que nec possunt scribi nec scribēda sunt: tm̄ babeto ciuem egregiuz esse Pompeiū: et ad oīa que ꝓuidēda sunt in repu. et animo et consilio paratū. Quare da te homini complecteř mihi crede. Iā ijdem illi et boni ⁊ mali ciues videntur: qui nobis videri solent. Ego cū Athenis decem ipsos dies fuissem multūq; mecum .C. noster Caninius proficiscebar inde pridie nonas quintiles cum hoc ad te litterarum dedi. Tibi cum omnia mea commendatissima esse cupio tum nihil magis ꝙ ne tempus nobis prouincie ꝓrogetur. In eo mihi sunt oīa qd̄ qn̄ ⁊ qūo ⁊ ꝑ quos agendū sit: tu optime cōstitues. Uale

bent. scilz ea multi nuntiabunt sup. ea: et ipse rumor qui incertum habet auctorē: ꝑferet etiā multa. Quare. i. quāobrem ego nec expecto abs te nec preterita nec presentia: sed futura: vt ab homie prospicien te longe in futurū: vt cum viderim ex tuis litteris formam reipub. possim scire/ quale edificiū. idest qualis structura ac stat⁹ eius: sit futurū. i. futura aut futurus: metaphora ab edificio/ cuius conspecto fundamēto facile summa perspicitur. Neq; tamē habeo adhuc qd̄. i. propter qd̄ ego accusez te. Neq; em̄ fuit sup. aliquid qd̄ aut causa ꝙ tu posses ꝓuidere plus ꝙ qs nostrū: ⁊ in primis. i. precipue ego. i. ꝙ ego q versatus suz cū Pōpeio cōplures dies in nullis alijs sermonib⁹ nisi de repu. In sermonibus inquā eorū q̄ ⁊c. sic exponit. Hubertinus. potest etiaz sic accipi. Que i. que res. Habite cuz Pōpeio: nec possunt scribi: q: multa sunt: ⁊ disceptādo sine definitione aliqua inter nos dicta: nec sunt scribēda. i. talia q̄ debēt scribi. eo ꝙ multa sepe cū amicis fabulādo dicim⁹ q̄ nolim⁹ scriptis mādare. Tm̄. i. tm̄mō habeto i. ꝑ certo teneto: Pōpeiū: esse ciuē egregiū. i. nō vulgarē sz excellēter laudabilē. ⁊ paratū ⁊ aio. i. volūtate: ⁊ cōsilio. i. prudentia /ad oīa que sunt prouidēda in rep. Quare i. quāobrē: da. i. accōmoda aut de te hoi. s. Pōpeio. cōplecteř sup. te. i. suscipiet crede sup. id: mihi. Illi ijdem vidētur iam. nobis ⁊ boni ⁊ mali ciues qui solent videri hoc est illi boni qui solent videri boni et: illi mali qui mali: Ego cū fuissem athenis decem dies ipsos scilicet quibus cum Pompeio in sermonibus de repub. versatus sum: ⁊ Caius Caninius noster scilicet amicus aut familiaris fuisset multum idest. pro multa parte temporis mecum: proficiscebar. id est discedebam inde pridie nonas quintiles. idest que nunc sunt Julie cum. idest quo tēpore ego dedi id est misi ad te hoc litterarū. idest has litteras. Attende non recte scriptum fuisse Nonas Julias: quia quo tempore hec scripta sunt nondū quintilis. i. Julius qui quint⁹ est a martio et Sextilis idest Augustus qui Sextus est ab eodē a Julio ⁊ Augusto denominationem sumpserant. Cum scilicet ita sit ꝙ Cupio: omnia mea scilicet negocia: esse commendatissima tibi: tum nihil magis id ē vehementius supple cupio: ꝙ ne tempus prouincie scilicet gubernande prorogetur. idest prolongetur ⁊ extendatur mihi: In eo scilicet obtinendo sunt mihi omnia mea sup. vota aut cōmoda: qd̄. s. cure ne prouincia prorogetur mihi: quando id est quo tēpore: ⁊ quomodo ⁊ per quos sit agēdū: tu constitues idest iudicabis et discernes optime id est commodissime.

Hubertinus.

Quītilis et Sextilis.

M. T. C. Celio Ruffo Edili Curuli. S. P. D.

Rimūtibivt dēbeo: gratulor: letor, q: tū pn̄ti: tū et spata tua dignitate: seri⁹ n̄ negligētia mea sz ignoratiōe rerū oīz. In ijs ei suz locis: q̄ ⁊ ꝑpter lōgingtatē ⁊ propter latrocinia tardissime oīa pferunř: ⁊ cum gratulor: tūvero qb⁹ verbis tibi gratias agā nō reperio ꝙ ita fact⁹ sis: vt dederis nobis (quēadmodū scripseras ad me) quem semper ridere possemus Itaq; cuz primum audiui: ego ille ipse fact⁹ sum

Epl'e argumētis.

Rimuz. Gratulatur Celio ꝙ edilitatē cum expositione aduersarij assecutus sit: quod quasi assentanter facit sz perplexe vnde obscurior est epistola. Ordo aūt est. Ego gratulor primuz tibi vt debeo et letor. i. gaudeo: tū p̄senti dignitate tua: q: edilitatē assecut⁹ es: tū etiā spata: q: spat reliqs magrat⁹ cū suo tpe assecuturū. aut spata a nobis priusꝙ obuenisse: gratulor iquā serius. i. tardius ꝙ deceat aut aliquātulū tarde: nō negligentia mea sed ignoratiōe i. propter ignorationē rerū omniū. s. que gerantur Rome. Ego em̄ suz in his locis: quo. idest ad que: oia perferunř tardissime ⁊. i. pariter ꝑpter longinquitatē: ⁊. i. ꝑiter: ꝑpter latrocinia. i. impedimēta ⁊ ꝑicula propter

Series littere.

scis quē dico: egiq₃ omneis illos adulescētes q̄s ille iactitat. difficile est loq. te aūt cōtēplās absentem et q̄si tecū corā loq̄rer nō edepol quātam egeris rē: neq₃ quātū facin⁹ feceris. qđ q₃ p̄ter opinionem: mihi acciderat referebā me ad illud: icredibile hoc factū obijcif: repēte vero incessi oibus letitijs: in quo cū obiurgaret: ꝙ nimio gaudio pene desiperē: ita me defendebā. ego voluptatez habui nimiā. Quid q̄ris: dū illū rideo: pene sum factus ille. Sed hec plurib⁹: multaq₃ alia: et de te: ⁊ ad te: cū primuz ero aliq̄d nact⁹ ocij. Te vero mi Rufe diligo: quē mihi fortuna dedit āplificatorē dignitatis mee: vltorē nō mō inimicorū: sed etiaz inuidorū meo₊ꝛ vt eos partim scelerū ptim etiam ineptiarum peniteret. Uale.

latrones ⁊ obsessores viaruz. Et cū. s. ita sit ꝙ gratulor. tū vero. i. multo verius: nō reperio q̄bus verbis agaz tibi grās. ꝙ ita fact⁹ sis. s. edilis: vt dederis nobis (quem admodū scripseras ad me) sup. C. Attilium hoiem vanū ⁊ futilem: quē possemus ridere semper. Itaq₃. i. ⁊ ita: cū ego audiui primum: ego factus suz ille. s. p imagiationē. i. finxi me esse illū: tu scis quē dico. q. d. factus sum. C. Attilius: ⁊ egi. i. represen taui etiā p imagiationē: oēs illos adulescentes. sc₃ gratiosos: quos ille iactitat s. sibi suffragaturos fuisse. Difficile est loqui sc₃ ne itelligar ab oibus: aut poti⁹ q₃ risu impedior cū ista que scripsisti recolo. A. it. i. sed ego contēplās te absentē et q̄si lo q̄rer tecū coraz: edepol. i. per edē pollucis. nō sup. contemplās quantam rē egeris: neq₃ quātū facin⁹ feceris. s. vincendo. Attiliū: quod. s. per imaginationē assumpsisse pelonē Attilij: sine cōtēplatiōe tue victorie. i. adhuc talis qualis erat anteq̄ victus esset acciderit mihi preter opinionē i. nil tale opinanti: nec putanti ꝙ personā eius assumpseriz in animo meo: referebam me ad illud. i. totus versabar in ea cogitatiōe ac si essem Attil⁹: ⁊ sup. hoc incredibile. scilicz ꝙ tu eum sic vicisti: obijcit. s. cogitationi mee: vero. i. sed (incessi (alij ab incesso ego ab incedo deductum puto) id est pompose ingressus sum: sup. cū oibus letitijs. s. ꝙ cum illius personā egissem repente ad me reuersus per imaginationē tamen intellexi te victorē: in quo. s. superbo incessu propter letitias cū obiurgarer (. s. fantastice) ꝙ desiperē pene. idest insanirem quasi nimio gaudio defendebam s. per imaginationem quasi in somno: me ita. s. his verbis. Ego habui nimiā voluptatē: et ita nimium risi. Facile adducar in eorū sententiā q̄ censent hunc locū esse totū in aliqua veteri comedia. sicut in primo libro locū ex Eunucho Terētij nō multo minorē assumpsit. Nam letitijs Cicero nō dixisset. Sunt itaq₃ verba que alicuius gloriantis de se: q̄ cum quadret homini a Celio victo: adducuntur a Cicerone) Quid queris scilicet finē phātasie aut imaginatiōis mee? Dum ego rideo illuz scilicet a te victum Attilium: factus sum pene. i. quasi ille. i. ridiculus vt ille: Sed hec sup. scribentur a me: pluribus sup. verbis: multaq₃ alia: ⁊ de te. s. dicta: ⁊ ad te dicta: sup. scribentur a me pluribus: cum primum nactus ea aliquid ocij. Uero pro sed o mi Ruffe ego diligo te: vt pote quem fortuna dedit mihi amplificatorem dignitatis mee: ⁊ sup. vltorem non modo inimicorum sed etiam inuidoruz meorum: vt peniteret eos: partim scelerum suorum partim etiam ineptiarum: vt eum quez nunc taxat: in quo se vltum dicit. Cicero: eo ꝙ sibi quoq₃ aduersarius esset.

C. Attilius qualis fuerit.

Incessi a qui descēdat.

Terētius

M. T. C. imperator. M. Celio. Rufo edili curuli. S. P. D.

Tu vide ꝙ timide: ꝙ ad me littere non perferantur. nō. n. adduci possum: vt abs te postea ꝙ edilis factus es: nullas putem datas; presertim cum esset tanta res tante gratulationes de te: quia quod sperabam de nihilo. Balbus. n. suz: qđ nō putarā. Atq sic habeto: nullā me epistolā accepisse tuā post comitia ista preclara: q̄ me letitia extulerūt: ex quo ve

Tu vide. Querit se nihil ab Ruffo litterarum accepisse: rejciens culpam in tabellarios vnde veretur suas quoq₃ interceptas: scribit tamē quid in Cilicia gesserit: non sine laudis sue amplificatione. Ordo est. Tu vide ꝙ timide supp. perferantur littere: aut agant tabellarij qui propter latrocinia non audent in Ciliciam pficisci. ꝙ. i. quātuz nō. i. ꝙ omnino nō perferant littere ad me. Non enim possum adduci. s. in opinionem: hoc est persuaderi: vt putem nullas litteras datas abs te posteaꝙ factus es edilis: presertim cum esset tanta res ⁊ tante gratulationes de te. Quia quod sperabam &c. volebat aliq̄d dicere: qđ q₃ nō audet litteris cōmittere: addit.

Argumētuz ep̄le.

Ordiatio littere.

Marcus Tulius Cicero Imperator celio edili curuli. S. P. D.

[P]Utaresne vnquã accidere posse vt mihi verba deessent neqꝫ soluz ista vestra oratoria: sed hec etiã leuia nostratia: desunt autem propter hanc cãm: ꝙ mirifice sum sollicitus: quidnam de prouĩcijs decernatur. me mirum desideriuz tenet vrbis incredibile meorum: atqꝫ in primis satietas acte prouincie: vel qꝛ videmur eam famã consecuti: vt non tam accessio querenda. ꝙ fortuna metuenda sit: vel quia totum negocium nõ est dignum viribus nostris quia maiora in repu. onera sustinere ꝛ possim ꝛ soleã vel qꝛ belli magni timor impẽdet quod videmur effugere: si ad cõstitutã diem decedem⁹. De pantheris per eos: qui venari solẽt agitur mandato meo diligenter: sed mira paucitas est ꝛ eas. que sunt valde aiunt queri: ꝙ nihil cuiꝙ insidiarũ in mea ꝓuincia nisi sibi fiat: itaqꝫ cõstituisse dicuntur in Cariam ex nostra prouincia decedere. Sed tamen sedulo fit: ꝛ imprimis a Patiscbo. Quicquid erit tibi erit: sed quid plane eẽt nesciebamus. Mihi me hercule magne cure ẽ edilitas tua: ipsa me admonebat: scripsi enim hec ipsis megalensibus: tu velim ad me de omni reipu. statu quã diligentissime perscribas. ea enim certissima putabo: que ex te cognouero. Vale

Argumẽtũ ep̃le.

[P]Utaresne ꝛc. dicit sibi ꝓ sollicitudine verba deesse nimis se cupere in vrbem redire: ꝛ pãtheras quas Celius populo exhibendas petierat eẽ captu difficilimas.

Series littere.

Ordo est. o Celi putaresne posse accidere vnꝙ vt verba deessent mihi nõ solum ista vestra oratoria. i. quibus vos ꝗ in senatu aut ad populum loquimini/ vtimini: sed etiam hec leuia. idest facilia/ nostratia. i. quibus nostre secte hoĩes hoc est rei bellice intenti vtuntur. Desunt autẽ: scꝫ verba ꝓpter hanc cãm/ ꝙ sum sollicit⁹ mirifice/ quidnam decernatur. i. senatusconsulto ꝛ populi rogatione constitui debeat/ de ꝓuincijs. s. abrogandis aut prorogandis. Mirum desiderium vrbis: ꝛ incredibile desideriũ meorum scꝫ familiariũ ꝛ amicorum / tenet idest afficit me: atqꝫ i primis idest precipue sacietas ꝓuincie acte. i. peracte: vel quia nos videmur consecuti eam famaz: vt accessio. idest incremẽtum ꝛ additio ad eam: non sup. sit tam. i. tantum querenda quã idest quantũ fortuna s. aduersa sit metuenda. Vel qꝛ totum negocium. i. hoc bellum cum barbaris ꝛ indoctis hominibus non est dignuz viribus nostris: qui possemus etiam doctos regere: qꝛ ego et possim ꝛ soleam sustinere in repu. maiora onera. vel quia timor magni belli impendet. i. imminet. qđ scꝫ bellũ nos videmur effugere idest euitare. si decedemus. s. de prouincia ad diez constituã. i. ad tempus constitutũ.

Pãthera qđ sit animal.

Agitꝰ diligenter mandato meo de pantheris id est de eo quod petisti vt tibi mittã pãtheras. i animalia illa maculosa: ꝛ aspectu iocunda. per eos qui solẽt venari. sup. eas sed mira paucitas sup. earꝫ est: ꝛ aiunt. s. hoĩes eas que sũt queri. i. cõqueri valde: ꝙ nihil insidiarum fiat cuiꝙ in ꝓuincia mea nisi sibi: itaqꝫ ipse panthere dicũtur ꝯstituisse. idest proposuisse decedere ex ꝓuincia nr̃a in Cariã. Sꝫ tñ sup. negociuz aut venatio fit edulo. i. diligenter quasi sine dolo ꝛ in primis. i. precipue a Paticho propriũ est venatoris. Quicquid erit scꝫ captum: erit tibi: sed nos nesciebamus plane quid est. s. captum cũ hec scriberemus. Edilitas tua ẽ mihi me hercule magne cure: ipsa dies. s. que hec scribebam admonebat me. scripsi enim hec ipsis megalensib⁹ idest eo tpe quo spectacula exhiberi solẽt cybelli: seu magne matri deũ. Ego velim sup. vt tu ꝑscribas a me ꝙ diligentissime de oi statu reip. Ego enim putabo ea certissima que cognouero ex te.

M. T. C. ipator. M. celio edili curuli. S. P. D.

[S]Ollicitus equidem eram de rebus vrbanis. ita tumultuose conciones. Ita moleste quinquatrijs afferebantur:

Ep̃le argumẽtũ.

[S]Ollicitus ꝛc. Rursus miratur se nihil litterarum a Celio accepisse cum tamen qn quatrijs noue inciderint cõciones: dicitqꝫ vrbem cuius desiderio ipse teneretur Celio colendam. Ordo est. Equidem idest ego certe eram sollicitus de rebus vrbanis. idest

nam citeriora nondū audiebamus. Sed tamē nihil me magis sollicitabat: ꝙ in his molestijs non me: si qua ridenda essent: ridere tecum sunt enim multa: sed ea nō audeo scribere: illud moleste fero: nihil me adhuc his de rebus habere litterarū tuarum. Quare ⁊ si cum tu hec leges: ego iam annuū munus cōfecero: tamē obuie mihi velim sint littere tue que me erudiant de omni rep. ne hospes plane veniā: hoc meli⁹ ꝙ tu facere nemo potest. Diogenes tuus homo modestus a me cum Philone Pessimūte discessit iter habebant ad Laium regem: ꝙꝙ omnia nec benigna: nec copiosa cognorant. Urbem mi Rufe cole: et in ista luce viue: omnis enim peregrinatio: quod ego ab adulescētia iudicaui: obscura: et sordida est ijs quoruz industria Rome potest esse illustris. Quod cum probe scirem: vtinā in sententia permansissem: cū vna me Hercle ambulatiuncula: atq; vno sermone nostro omnis fructus prouincie non cōfero. Spero me integritatis laudē cōsecutū. Non erat minor ex cōtemnēda: ꝙ ex conseruata puincia. Spes triūphi: in qua gloriose triūpharem: si nō essem tādiu quidē in desiderio rerū mihi charissimorum: sed vt spero prope diem te videbo: tu mihi obuiam mitte epistolas te dignas.

que in vrbe transacte essent ita idest vsq; adeo tumultuose ita .i. intantum moleste conciones idest orationes habite ad populum cōuocatū: afferebant .i. annūciabantur mihi: quinquatrijs .i. ludis et festis Minerue habitis ex more quinto die post Idus dico inquit quinquatrijs: naz nondum audiebamus citeriora idest que facta essent citra quinquatria aut tempore viciniore nobis quia minus preterito: ꝙ sint quinquatria. Sed tamen nihil sollicitabat me magis idest vehementi⁹: ꝙ me non ridere tecum in his molestijs .s. quas patior in prouincia: si qua idest aliqua essent ridenda. Sunt enim multa sup. ridenda. Uidetur contrarium quod dixit: si qua essent et postea dicit sunt em̄ multa sed non est. Nam sensus est: priusq̄ ꝙ certior essem factus per alios: nihil sollicitabat me magis ꝙ me non posse ridere tecum si qua essent ridenda vbi autem certior factus sum: scio multa fuisse ridenda. Sed non audeo scribere ea: ne forte incidant in manus eorum: quos rideat. Ego fero moleste illud scilicz me nihil habere adhuc literarum tuarum de his rebus scilicet que tunc contingerunt. Quare ⁊ si idest ꝙꝙ cum tu leges hec ego confero idest finiero iam munus idest officium annum: tamen: veliz vt sup. littere tue sint obuiam mihi: que scilicet littere erudiāt me de omni: idest tota rep. ne veniam plane .is omnino hospes idest vt hospes ⁊ peregrinus ignarus omnium rerum vrbanarum. Nemo potest facere melius hoc scz ne plane hospes veniam ꝙ tu. Diogenes tuus scilicet prouocator rerum tuarum: homo modestus: discessit a me cum philone: pessimunte: idest ad eo loco insigni in phrygia ꝙ inde Cybelles Romam transuecta sit. q̄ pessimuntia dici solet: declinat aut Pessim⁹ pessimuntis: vt opus opūtis: amathus amathuntis: hiericus hieriantis ⁊c. Ipsi: scz ambo Diogenes ⁊ philo habebant iter .i. ire debebant ad Laium regem scz Asie: Alij legunt ad Deiotum: alij ad Hyacton ꝙꝙ ipsi cognorant omnia. scz que essent agēda cum rege: nec benigna nec copiosa idest magni fructus. O mi Ruphe cole i. inhabita: vrbem scz Romam: que cum vrbis per se ponitur semper intelligitur: ⁊ viue in ista luce: scilicet clarorum virorum. Omnis enim peregrinatio est obscura ⁊ sordida (quod ego iudicaui ab adulescentia) ijs quoruz industria potest esse illustris Rome. Quod cum ego scirem probe idest decenter ⁊ probabiliter: vtinā permāsissez in sententia: Me hercule. scz ita tractante vt verum dico: ego non confero: idest non comparo in valore et iucunditate omnis fructus prouincie: cum vna ambulatiuncula sup. nostra: atq; vno sermone nostro: qua3 ⁊ quē simul habere solemus. Ego spero me consecutuz laudem integritatis: idest ꝙ integram et minime auarā gesserim in prouincia vitam: spes triumphi non erat minor ex prouincia contemnēda: idest quam contemnerem amplius tenere: ꝙ ex prouincia conseruata sup. fuisset si eam conseruare idest diutius cum imperio seruare voluissem: aut minor spes triumphi: idest magne glorie erat ex prouincia si eam contemnere voluissem: ꝙ ex conseruata, scilicet per curam meam. In qua scilicet prouincia conseruata ego triumpharem gloriose quidem idest certe: si nō essem tandiu in desiderio rerum charissimarum mihi: idest amicorum et familiarium Sed vt spero ego videbo te prope diē .i. tempore mox futuro; tu mitte obuiā mihi epistolas dignas te .i. q̄ censeātur a te misse ⁊ scripte.

Quiquatrie ludi minerue sacri.

Pessimus pessimuntis q̄d sit.

Urbs.

Argumētū epistole.

R Aras ⁊c. Dicit litteras Celij raras quidē sed iucundas ad se dari ⁊ gratas presertī eas quibus hortat⁹ erat Celius vt ipse Cicero cum Appio gratiam ineat: ad quam iucundam idem Cicero dicit multas sibi causas esse: rursusq̄ desiderio vrbis se teneri: vt cū amicis rideat scribit.

Ordo lr̃e.

Ordo est. Ego accipio tuas litteras quidem idest certe raras (licet multas forte scripseris fortasse enim non perferuntur) sed suaues idest iocundas vel idest etiam eas quas acceperam proxime: q̄ idest quantum pruden tis ⁊ q̄ o q̄tum multi ⁊ officij ⁊ consilij. q.d. plurimi. Et si idest q̄q̄: ego constitueraz scilicet priusq̄ admoneres omnia agenda mihi sic vt tu admonebas: tamen nostra consilia confirmātur idest stabiliuntur cū sentimus idem videri prudentibus ⁊ sua dentibus fideliter sup. quod nobis Ego valde diligo Appium vt locutus sum sepe tecum: ⁊ sensi me ceptū diligi ab eo statim vt idest postq̄ deposuimus simultatē. i. latens odium ⁊ emulationē simulatam.

Nomina inicus terminata.

Nā ipse fuit et. i. simul honorificus. i. honorē faciens consul: in. i. erga me: ⁊ amic⁹ suauis: ⁊ studiosus etiam studiorū meorū: vo pro sed tu es testis mea officia: idest debita obsequia nō defuisse ei. Quoniaz martys idest marty: hoc est testis comicus hoc est qualis inducit̃ in comedia vtriq̄ nota: ex cōmodo scilicet phānia libertus: accidit (vt opinor) mihi hoc est sicut in comedia aliq̄s q̄ rē optime norat eo q̄ eam fere gesserat aut viderat ita Phānia libert⁹ eius de quo in prima ep̄la tertij libri: q̄ rem optime nouit mihi certissim⁹ ē testis. martys d: attice et cōi grecorū lingua martyr testis. Et me hercule ego feci. i. esti naui sup. Appiū etiam pluris q̄ idest q: ego sensi te amari ab eo. Tu iam scis me esse totum pompeij ⁊ intelligis brutū amari a me: quid igitur cause est. cur non sit mihi ī optatis. i. int̃ cetera optata: complecti hoīem florētem etate. i. q̄ est ī flore etatis: vcz Appiū: ⁊ florētez opibus honorib⁹: ingenio: liberis. i. legitima prole ꝓpinq̄s. s. cū sanguinitate affinitate idest ꝓpinq̄s vxoris. amicis scilicet acq̄sitis p̄sertim collegā meū. s. in collegio augur: ⁊ studiosū mei, i ip̄a laude ⁊ scientia collegij. Ego scripsi hec plurib⁹. i. cōplurib⁹ sup. v̄bis aut plꝰibus q̄ alio q̄ fecissē q̄ lr̃e tue significabāt mihi te subdubitare. i. occulte aut aliquātuž dubitare: qua voluntate ego essem erga illū videlicet Appiū Credo te audisse aliq̄d. s. simultat̃ aut odij mei ī eū. Credo mihi Ruffe si

M. T. C. Celio edili curuli. S. P. D.

R Aras tuas quidem (fortasse eñ nō perferunt̃) s; suaues accipio lr̃as: vl' quas proxime acceperā q̄ prudētis q̄ multi et officij et consilij. Et si oīa sic constitueraz mihi agēda: vt tu ad monebas: tñ cōfirmant̃ nostra cōsilia cum sentim⁹ prudentibus fideliterq̄ suadentib⁹ idē videri ego Appiū vt sepe tecū locut⁹ sum: valde diligo: meq̄ ab eo diligi statim ceptum esse vt multatem deposuimus: sensi. nā ⁊ honorificus in me cōsul fui: ⁊ suauis amicus ⁊ studiosus studiorū etiā meorum mea vō officia ei nō defuisse: tu es testis. quoniam

(vt opinor) accidit Phannia. et me Hercule etiā pluris eū feci: q̄ te amari ab eo sensi. Jā me Pōpei totu esse scis. Brutum a me amari intelligis: qd est cause: cur mihi nō in optatis sic cōplecti hominē florentē etate: opib⁹: honorib⁹: ingenio liberis: ꝓpinquis: affinibus: amicis: collegā meū p̄sertim: ⁊ in ip̄a collegij laude ⁊ sciētia studiosum mei. Hec ego pluribus scripsi: q̄ mihi significabant lr̃e tue subdubitare te qua essem erga illum voluntate: credo te audisse aliquid falsum est mihi crede: si quid audisti. Genus institutorum: et rationum meaꝝ dissimilitudinem nonnullam habet cum illius administratione prouincie. Ex eo quidam suspicati fortasse sunt animorum cōtentione non opinionum dissentione me ab eo discrepare. Nihil autem feci vnq̄: neq̄ dixi: qd cōtra illius existimatione esse vellem. Post hoc negocium autem: ⁊ temeritatē nostri Dolobelle: depcatorem me pro illius periculo p̄beo. Erat in eadē ep̄la veteran⁹ ciuitatis gaudebā sane: ⁊ cōgelasse nr̃z amicū letabar ocio Extrema pagella pupugit me tuo chirographo quid ais cesarē nō defendit curio quis hoc puta

ret preter me: nam ita in via putaui. Dij imorta les quam ego risum nostrum desydero: Mihi erat in aio quoniam iurisdictioné confeceram: ciuitates locupletare in publicanis etiã. Supiorib⁹ lustris reliqua sine sociorum vlla querela conseruata. in priuatis. imfinis: fueram iucundus: Proficisci i Ciliciam nonis maij: et cũ prima estiua attigissé: militaré rẽ collocassem decedere ex senatuscon sulto. Cupio te edilẽ videre: miroqz desyderio me vrbs afficit: et omnes mei: tuqz i primis. Uale.

audisti q̃d. i. aliquid. s. tale sup. id esse fal sum. Genus. i. ratio et forma instituto: uz. i. moruz: et rationum mearum s. viuẽdi: ha bet nõ nullã. i. quãdã dissimilitudinẽ: cũ administratiõe puincie illi⁹. Nã Cicero Appio successerat in prouinciam: quidaz suspicati sunt fortasse ex eo idest ea dissi militudine regendi: me discrepare ab eo cõtentione. i. pertinaci pugna aĩoz. i. vo lũtatum: non dissentione opinionũ. Aut idest sed: ego nihil feci aut dixi vnq̃ q̃d vel lẽ esse contra existimationem. i. iudicium illius. Alij legunt estimationem idest re putationem et auctoritatem illius. Autez i. sz: post hoc negociũ. s. q in forma guber nãde prouincie ab eo dissenseri: et post te meritatẽ Dolobelle nostri. s. generi (nam post mortẽ Crassipedis Tulliã duxit Cice ronis filiam) prebeo me deprecatorem. idest intercessorem et supplicatorem vt ignoscatur pro pericu lo illius scilicet Apph. In eadem epistola. s. tua erat Ueteranus ciuitatis. idest scripsisti de vetera no quodam ciuitatis. qui cum molestiam inferret cõmuni amico repulsus est: vnde ait Cicero. Gau debani sanc. idest multum: et letabar amicum nostrum congelasse. idest torpuisse ocio. idest sic illo Ueterano cessante ab infestatione refrixisse vt congelari censeatur. Extrema pagella. idest tabelle in qua scripta erant superiora manu a secretis Celij: pupugit. idest stimulauit: me tuo chirographo. idest scripto tuo manu: nam qui dictant epistolas priusq̃ claudantur et obsignentur pars solent in terdum quedam ascribere manu propria: que nolũt scribas suos scire: scripserat autem Celius Cu rionem non defendisse causam Cesaris. vnde Cicero. Quid ais: Curio non defendit Cesarem? Quis putaret hec preter me quasi dicat nemo. Ego tamen debebam putare vt qui Curionem ad hoc induxerim. vt nullis consilijs preter q̃ suis acquiesceret. postea tamen nimium Cesari adhesit. Affert tamen Cicero aliam rationem de industria dicens: nam ego putaui ita scilicet q non defende ret Cesarem: in via. O dij immortales: q̃. idest q̃tum ego desidero risum nostrum: Hactenus ad epistolam Celij. In animo erat mihi scilicet cum hec scriberem: quoniam confeceram. idest finieram iurisdictionem. idest tempus quo ius prouincialibus dicerem: locupletare. idest ditare: ciuitates scili cet Cilicie: etiam in publicanis. idest in publicanorum exactione refrenanda. Reliqua preter publi canorum negocia conseruata sunt superioribus lustris. idest lustrationibus et censuris sine vlla que rela sociorum. Jocundus aut, iustus fueram in priuatis. idest non gerẽtibus magistratum: in summis et infimis: et repete. In animo erat proficisci in Ciciliam forte ex Cypro: nam vtranqz par tem tenebant proconsules in Ciliciam missi: aut ab ea parte que est iuxta Amanum montem. nonis maijs scilicet tunc proxime futuris: Et in animo erat decedere ex senatusconsulto. idest sicut senat⁹ decreuerat: cum attigissem prima estiua. idest tẽpora apta militie et bello gerẽdo: et collocassem. idest disposuissem rem militarem. Ego cupio videre te: et vrbs. s. Roma afficit me miro desiderio / et omnes mei sup. afficiunt: et tu in primis sup. afficis me miro desiderio. Sunt qui superiora sic ordinent. Sine querela sociorum in priuatis summis et infimis. iocundus. i. letus fueram proficisci in Ciciliam et c. sz sequar priorem sensum.

Cicero ci licie post appiuz p̃ fuit.

Dolobel la: Mar. Tullij ci cerõis ge nere.

Amanus mons.

M. T. Cicero. Imperator. M. Celio Edili Curuli. S. P. D.

Fabio viro optimo et homine do ctissimo familiarissime vtor: mi rificeqz euz diligo cum propter summum ingenium eius sum mamqz doctrinam: tuz propter singularez modestiã. Eius nego

Fabio et c. Commendat Celio Fabium dicens. Ego vtor fa miliarissime Fabio viro opti mo et homine doctissimo et di ligo eum mirifice: cum scili cet ita sit q propter summum ingenium eius: et summam doctrinam: tum sup ple multomagis propter singularem mo destiam eius. Ego velim supple. vt susci pias scilicet adiuuandum: negocium eius sic: vt si esset res mea. Ego noui vos: hoc est te et tui similes: magnos patronos id est defensores magnorum reorum oportet supple. vt is qui velit vti opera vestra oc cidat hominem: Jocose: id dictum est. Sed ego nullam accipio. idest admitto

Argumẽ tuz eple.

Ordo li tere.

excusationē in hoc noīe. tu relinques oīa si amabis me cum. i. qñ Fabius volet vti opera. i. diligētia & labore tuo. Ego expecto vehementer & desidero res Romanas i. vt res romane scribātur ad me: & cupio in primis scire quid agas. Nam propter magnitudinem hyemis nihil noui afferebatur. s. cū hec scriberem: iam diu. i. amultis diebus/ad nos.

Argumētum ep'le

Non potuit &c. Re bene gesta a Cicerone in cilicia pcurauerunt Celius: & Curio supplicationem ei decernendam p qua eis grāz agit: dicitq; se sperare triūphū: demū non nihil de dolobella gñe suo meminit. Ordo est.

Series litere.

O Celi: non potuit agi accuratius. i. cū maiori cura: q̄ actum est a te cum Curione de supplicatiōe. s. mihi p re bene gesta decernenda. Est aūt supplicatio quā rogationē ac pcessionem gñalem vulgo appellant: q̄ p summa victoria decerni solet

Supplicatio.

vñ magna orit illi gl'ia q̄ eā peperit & me hercule res est ɔfecta ex snia mea cū. s. ita sit q̄ cōfecta est celeritate: tū q̄ is cōpetitor tuus. s. in edilitate. i. q̄ tecum petiuerat edilitatem: iratus. s. q̄ repulsam acciperet: & idem meus. s. competitor in obtinenda puincia assensus est ei. s. aut Pompeio aut Cesari aut alteri amico: qui ornauit. i. decorauit res nostras diuinis laudibus. Quare scito me sperare ea sequuntur. i. que sequi solent supplicationem vcz triūphū. ad q̄. s. obtinēda mihi tu parate Ego gaudeo primū dolobellam generum meū laudari abs te: deinde etiam amari. Nam ea que tu speras posse tēperari. i. moderari prudentia tullie mee. s. filie: vxoris dolobelle: scio cui ep'le tue respōdeāt. i. vñ id te spare significas. Quid sup. scriberes aut diceres: si legas meam ep'lam: quam ego mihi tū. i. tunc ex litteris tuis. s. excerptam: Ad Appiū: Et cum p imaginationem Ciceronis ad hec Celius miraretur. q. d. non debuisse ex literis suis epistolā mitti: rñdet Cicero. Sed q̄d agas: viuit. s. nunc fere ab oībus sic. i. vt talia faciant Dij immortales approbēt. i. secundent qd actum est. Ego spero dolobellaz sup. fore. s. futurū esse generū iucūdū nobis: Tua humanitas iuuabit nos multuz in eo. Respublica. i. status reip. sollicitat me valde. Ego faueo Curioni: qui Cesarem oppugnat. Ego cupio honestissime. i. vt honestissima contingant Cesari possum. i. eo aīo. sum vt possim emori p Pompeio: sed tū nihil ē mihi chari' rep. i q̄ tu nō iactas. i. nō ostētas te valde. Tu eni videris mihi eē district'. i. arctat' ne libere

cium sic velim suscipias: vt si esset res mea. Noui ego vos magnos patronos. hoiem occidat oportet qui vestra opera vti velit: sed in hoc hoie nullam accipio excusationez: omnia relinques: si me amabis cuz tua opera Fabius vti volet. Ego res romanas vehementer expecto: & desydero: in primisq; quid agas scire cupio. nam iam diu pter hyemis magnitudinem nihil noui ad nos afferebatur. Vale.

M. T. Cicero. Imperator. M. Celio Edili Curuli. S. P. D.

Non potuit accurati' agi nec prudentius q̄ actum est a te cum Curione de supplicatione: & me Hercle confecta res ex mea est sententia cum celeritate: tum q̄ is: qui erat iratus: competitor tuus: & idem meus: assensus est ei. qui ornauit res nostras diuinis laudibus. Quare scito me sperare ea: que sequūtur: ad que tu te para. Dolobellam a te gaudeo primum laudari: deinde etiam amari. Nam ea: que speras Tullie mee prudentia tpari posse scio: cui epistole tue respondeant. quid si meaz legas: quam ego tum ex tuis literis misi ad Appiū. sed quid agas sic viuitur. Quod actum est: dij immortales approbent. spero fore iucundum generū nobis multum in eo nos tua humanitas adiuuabit Resp. me valde sollicitat. faueo curioni. Cesari honestissime cupio: pro Pompeio emori possum. se tū ipsa repu. nihil mihi est charius: in qua tu non valde te iactas. districtus enim mihi videris esse: q̄ & bonus ciuis & bonus amicus es. Ego de prouincia decedens questorem Celium preposui prouincie: puerum inquis: puerum at questorem: at nobilem adulescentem: at omnium fere exemplux Neq; erat superiore honore vsus quē preficerem. Pontinius multo ante discesserat: a Qu. fratre

impetrari nõ poterat: quẽ tamẽ si reliquissem: dicerent iniqui nõ me plane post annũ: vt senatus voluisset ex prouincia decessisse: quoniã alterũ me reliquissem. Fortasse & illud adderent senatũ eos voluisse prouincijs preesse: qui antea non prefuissent fratrem meum triennium Asie prefuisse. Deniq3 nunc sollicitus non sum: si fratrem reliquissem: omnia timerem. Postremo non tam mea sponte q̃ potentissimorũ duorum exemplo: qui omneis Cassios Antoniosq3 complexi sunt: hominẽ adulescentem non tam allicere volui: q̃ alienare nolui. hoc tu mecum consilium laudes necesse est mutari enim nõ potest. De O cella parũ ad me plane scripseras: & in actis nõ erat. tue res geste ita note sunt: vt trans montẽ taurum ẽt de matrimonio sit auditũ. Ego nisi quid me ethesie morabuntur: celeriter (vt spero) vos videbo. Vale.

agas: q̃. i. q: tu es &. i. simul bonus ciuis: & ita nihil vis 3 rẽpu agere: & bonus amicus s. eorũ qui cũ repu. contendũt: & ita nihil vis cõtra eos agere. Ego decedens prouincia. s. Cilicia: preposui prouincie Celium s. alterũ: questorem. i. qui erat mihi q̃stor quẽ receptorẽ vulgo dicunt. Tu inquis. i. dicis mihi: sup. preposuisti prouincie puerũ sup. preposuisti: fateor: at. i. sed questorẽ: at. i. sed nobilẽ adulescẽtẽ: at exẽplũ fere oĩm. Neq3 erat sup. alter ĩ exercitu vsus superiore. i. altiore honore: quẽ preficerẽ s. prouincie. Nã Põtinius discesserat multo ante: & nõ poterat impetrari a Quinto fratre. s. meo vt preficeretur: quẽ tñ si reliquissem: iniqui dicerent: me nõ decessisse ex prouincia plane post annũ/ vt senatus voluisset: qm̃ reliquissem. s. in prouincia alterũ (q: frater dr̃ quasi fere alter). Et sup. iniqui adderent fortasse illud: senatũ voluisse eos preesse prouincijs q nõ prefuissent antea: & sup. fratrẽ meũ prefuisse Asie triẽniũ i. per spaciũ triũ annorum. deniq3 ego nõ sum nũc sollicitus: & si reliquissem pro me in prouincia fratrẽ/ ego timerem oĩa. Postremo nõ tã sponte. i. propria voluntate & inclinatione mea q̃ exẽplo duorum potẽtissimorũ. s. Cesaris & Põpeij. qui cõplexi sunt. i. chares habuerũt & fouerunt: oẽs Cassios vt Pompeius: & Antonios: vt Cesar: ego nõ tam volui allicere. s. in amicitiã meã hoĩem adulescentẽ: sc3 Celium: q̃ nolui sup. eũ alienare a me necesse est sup. vt tu laudes hoc cõsiliũ meũ. nõ enĩ põt mutari. i. aliter se hre: q: iã factũ est. Tu scripseras ad me parũ. i. nõ satis plane. i. plene: de O cella. i. de actis O celle & nõ erat sc3 factũ eius in actis. s. publicis ad me missis. Res tue geste ita sunt note: vt sit auditum etiam de matrimonio. s. tuo tranos. Tantum montem. s. maximũ in cõfinio Cilicie. Ego videbo vos celeriter vt spero nisi ethesie. i. venti illi subsolani. idest euri: estate tamen aboreali parte flãtes morabuntur. idest distinebunt in mora me.

Questor.

Tranus mõs maximus in cõfinio cilicie.

M. T. C. Imperator. M. Celio. S. P. D.

Magno dolore me affecissent tue littere: nisi iã & rõ ipsa depulisset oẽs molestias: & diuturna despatiõe rex obduruisset aĩus ad dolorem nouum. Sed quare acciderit vt ex meis superioribus litteris id suspicareris: quod scribis nescio: quid enĩ fuit in illis preter querelam tẽporũ q̃ nõ aĩm meũ magis sollicitũ haberet q̃ tuũ. Nã nõ eã cognoui aciem ingenij tui quod ipse videã te id vt nõ putẽ videre. Illud miror adduci potuisse te q me penitus nosse deberes vt existimares:

Argumẽtũ eple.

Magno dolore &c. quia rediẽs e prouincia intellexerat bella ciuilia inter Cesarem et Pompeium orta: noluit in vrbem redire: sed in cumanum agrum se recepit questus per litteras ad Celium missas de calamitatibus temporum suorum: quibus prohibebatur triumphare: immo locum se dignum in repub. recipere. Intellexerat autem Celius eo consilio in Cumano mansisse vt facilius posset ad Pompeium transire contra Cesarem: quod ne faciat dehortatus erat idem Celius per salutem filij & generi. Unde nunc se purgat Cicero: nihilominus adhesurus Pompeio. Ordo est. Littere tue affecissent me magno dolore: nisi iam cum allate sunt & idest simul ratio ipsa depulisset oẽs molestias & idest simul anĩmus. s. meus obduruisset. i. obduratus fuisset: diuturna desperatiõe rerum ad. i. cõtra dolorem nouum. Sed tñ

Ordo Ise

Acies q̄d

nescio quare acciderit: vt suspicareris ex superiorib⁹ litteris meis id qđ scribis sc3 me in cumano mansisse vt ad Pōpeium contra Cesarem trāsirē. Quid enim fuit in illis sc3 superiorib⁹ litteris meis preter querelā tēporū.i.de tēporib⁹ nostris.s.querela/nō haberet aīum meū magis sollicitum q̄ tuū. Illā ego n̄ cognoui aciem. id est acumē ingenij tui: eam.i.talem aut tale: vt nō putē te videre id qđ ipse.i ego videā. Ego miror illud. videlicet eē potuisse adduci: qui deberes nosse penitus me: vt existimares aut me tam improuidum: qui idest vt desciscerē.i.transirem: ab fortuna sc3 Cesaris excitata.i.vigente ꝛ exurgente: ad fortunā sup.s. Pōpeij inclinatam sc3 ad casum ꝛ ꝑpe.i.quasi iacentē aut tā inconstantē vt effunderē.i.penitus ꝑderem gratiā hoīs florentissimi videlicet Cesaris collectā.s longa manu⁹ ꝛ deficerem a me.i.a salute ꝛ bono meo: ꝛ interesse3 bello ciuili: qđ fugi in initio ꝛ semper. Igit qđ est triste ꝯsiliū meū.s.quod mihi obijcis. fortasse vt discederem in aliquas solitudines.i.desertas terras. Tu enim nosti non solū fastidiū i aspernationē superbā stomachi mei: cuius s. stomachi mei similē tu quōdā habebas: sed etiā fastidiū oculorū in indignitate.i.indignis honoribus hoim insolentiū.i superborꝫ petulanter agentiū. Etiā hec pōpa molesta.s.mihi lictorꝫ meorū: quos procōsul ac imperator nondū remiserat accedit.s.ad fastidium: ꝛ nomen imperij quo appellor: si ego carerem eo honore sc3 suscepti honoris ꝛ nominis contentus essem latebris. Italie quāuis.i quātūuis paruis. Sed hec nostra laurus.i.hic triumphus noster: incurrit: idest obijcitur: nō solū in oculos s3 etiā in voculas.i.obtrectantiū cūlas maliuolorū. Qđ cū esset ita tū nihil cogitaui vnq̄ de profectiōe.i.de discessione ab Italia: aut ab vrbe: n: si vobis approbantib⁹. Sed prediola mea sunt nota tibi: op3 me esse in his s. prediolis. hoc est paruis predijs meis ne sim molestus amicis: sup. me is (q: si Rome esset alterutri fauere cogeretur: vterq3 autē amicus erat. ꝛ dū alteri faueret alterū sibi ꝯsuis inimicū hr̄et) Qđ aūt sum in maritimis sup. locis.i. vicinis mari mouet facile nōnullis.i.quibusdā suspitionē/me velle enauigare.i. excedere Italia nauib⁹: qđ nō nollē qđ min⁹ est q̄ vellē: q: coactis quedā sūt q̄ neq3 voluit neq3 nolūt: q: nolle nō ꝑnt: ꝛ velle nō debent: si possem.s.enauigare ad ociū.s. alibi obtinendū: nā q̄dē.i.certe: q̄.i.q̄no conuenit.i.conueniens ꝛ vtile sit supple enauigare ad bellum presertim contra

Nō noll3

aut me tam improuidum: qui ab excitata fortuna ad inclinatā: ꝛ prope iacentem desciscerē: aut tam inconstantem vt collectā gratiā florentissimi hoīs effunderem: a meq3 ipse deficerem: ꝛ quod initio. semperq3 fugi: ciuili bello interessem. Qđ est igitur meū triste consilium: vt discederem fortasse in aliquas solitudines. Nosti enim non modo stomachi mei: cuius tu similē quondam habebas: sed etiam oculorū in hominū insolentiu3 indignitate fastidium. Accedit etiam molesta hec pompa lictorum meoru3: nomenq3 imperij: quo appellor: eo si onere carerem q̄uis paruis Italie latebris contētus essem. Sed incurrit hec nostra laurus non solum in oculos: sed iam etiam in voculas maleuolorum: quod cū ita esset nihil tamen vnq̄ de profectione nisi vobis approbantibus cogitaui. Sed mea prediola tibi nota sunt ī his mihi necesse est esse: ne amicis molestus sim. Quod autem in maritimis sum facile moueo nonnullis suspitionē velle me nauigare: quod tamē fortasse non nollem: si possem ad ocium. Nam ad bellum quidem qui conuenit: presertim contra eū cui spero me satisfecisse: ab eo: cui tamen satisfieri nullo modo potest. Deinde sententiam meam tu facillime perspicere potuisti iam ab illo tempore: cum in Cumanum mihi obuiam venisti: non enim te celaui sermonem. Sed nonne tum prouidisti q̄ abhorrerem ab vrbe relinquenda: qđ cū audissem nonne tibi affirmaui: quiduis me potius perpessurum: q̄ ex italia me ad bellum ciuile exiturum. Quid ergo accidit cur consiliū mutarem: nonne omnia potius: vt in snīa permanerē: credas hoc mihi velim qđ puto te existimare me: ex his miserijs nihil aliud querere: nisi vt homines aliquādo intelligāt: me nihil maluisse: q̄ pace3: ea desperata. nihil tā fugisse: q̄ arma ciuilia. Hui⁹ me cōstātie puto fore vt nunq̄ peniteat. Eteni mem ini

hoc genere gloꝛiari solitum esse familiarem nr̄m Hoꝛtensiū ꝙ nunꝙ̄ bello ciuili interfuisset. Hec nostra laus erit illustrioꝛ: quod illi tribuebatur ignauie: de nobis id existimari posse nō arbitroꝛ. Nec me ista terrent: que mihi ad te timoꝛam fidissime atqꝫ amantissime pꝛoponuntur. Nulla est eī acerbitas que non omnibus hac oꝛbis terrarum perturbatione impendere videatur: quamquidez ego a rep. meis pꝛiuatis: ⁊ domesticis incōmodis libentissime: vel istis ipsis: que tu me mones: vt caueam redemissem. Filio meo quem tibi charuz esse gaudeo: si erit vlla respu. satis amplum patrimonium reliquam memoꝛiam nominis mei: sin autem nulla erit: nihil accidet ei separatim a reliquis ciuibus.

eum: scꝫ Cesarez cui spero me satisfecisse: ⁊ ita nullam illi esse occasionem belli ī me: ⁊ enauigare ad bellum ab eo. i. discedēdo ab eo. s. Pompeio cui tm̄ nullo modo pōt satisfieri q: salutem suaz Cicero illi debebat. Deinde. i. secundo loco: tu potuisti ꝑspicere facillime sn̄iam meā: iā ab illo tēpore quū. i. quo venisti obuiā mihi in cumanum. s. agrū. Non cū celauit te sermonez s. de ea re. Sed nōne. q. d. maxime: tu ꝓuidisti. i. pꝛouidentia tua cognouisti: tum i. tunc ꝙ̄. i. ꝙ̄tum ego abhoꝛrerem. i. alienus essem ⁊ repugnarem ab vꝛbe relinqn̄da. Quod. s. te pꝛouidisse me ab hoꝛroꝛe ab vꝛbe relinquenda: cum audissem. s. ex te aut tuis: nonne affirmaui tibi me ꝑpessuruz potius quiduis. i. qōlibet incōmodum ꝙ̄ exiturū sup. esse ex Italia ad bellum ciuile. Quid ergo accidit cur mutarē cōsiliū. s. meū. q. d. nihil: vnde addit. Nōne oia sup. acciderunt potius vt permanerem in sn̄ia. q. d. maxime. Ego velim sup. vt credas mihi hoc qō puto te existimare i. iudicare de me sup. me nihil querere aliud ex his miserijs. s. quas patiebat̄ i agro nisi vt homines intelligant aliquando me nihil maluisse: idest magis voluisse ꝙ̄ pacem: ⁊ ea desperata: idest cum ea esset desperata a me: nihil fugisse: tam. i. tantopere ꝙ̄: idest quātopere: bella ciuilia. Ego puto me foꝛe: idest futurum esse huius constantie vt nunꝙ̄ peniteat sup. me huius sententie. Etenim ego memini Hoꝛtentium familiarem nostrum solitum esse gloꝛiari in hoc genere: scilicet viuendi ꝙ nunquam interfuisset bello ciuili. Hec laus nostra ꝙ abstinebimus a bello ciuili erit illustrioꝛ: idest clarioꝛ ⁊ nobilioꝛ ꝙ Hoꝛtensij quam non interfuisse bello ciuili tribuebatur illi: scilicet Hoꝛtensio ignauie: idest ad ignauiam: ⁊ imbecillitatem: ⁊ arbitroꝛ id: scilicet quam pꝛopter ignauiam abstinuerimus nos: non posse existimari: idest iudicari de nobis: quia pꝛouinciam impacatam petierat: vnde vix dum reuersus erat cum merito triumphi. Nec ⁊ non: ⁊ ista que pꝛoponuntur mihi fidissime atqꝫ amantisse: idest vt ab amico fidissimo ⁊ mei amantissimo: vtpote a te ad terroꝛem: idest vt deterreat a susceptione belli ciuilis: ne videlicet filio et filie ac genero graue inimicum paret non terrent me. Nulla enim acerbitas est que non videatur impendere: idest imminere hac perturbatione terrarum: omnibus: scilicet viuentibus siue bello intersint siue non: quam scilicet perturbationem: ego quidem redemissem libentissime a republi. meis incommodis pꝛiuatis ⁊ domesticis: vel: idest etiam istipsis que tu mones me vt caueam. Hoc est libenter passus essem vt liberi mei paterentur que illis impendere mones incommoda ⁊ respubli. his malis sit libera. Qui enim aliquid redimit vnum pꝛo alio dat: ⁊ ita Cicero vellet redemisse perturbationem reipu. perturbatione domus sue: idest effecisse per incommoda domus sue: vt respubli. nulla acciperet: vnde addit ego relinquam filio meo: scilicet Marco Ciceroni satis amplum patrimonium videlicet memoꝛiam nominis mei: si vlla respu. erit: scilicet futura finito bello: sinautem: idest sed si nulla erit: nihil accidet ei separatim a ceteris ciuibus idest quod non idem acciderit ceteris ciuibus: ⁊ ita dilemmate concludit frustra timeri pꝛo filio.

Phamā oibus pꝛeponere. Dilēma est partē flexi in vtrāuis lis sententia

¶ Nam quod rogas: vt respiciam gēneꝝ me adulescentem optimū mihiqꝫ charissimū: an dubitas cum scias quanti: cum illum: tum vero Tulliam meam faciam: quin ea mea cura vehementissime solicitet ⁊ eo magis ꝙ in cōmunibus miserijs hac

¶ Nam quod rogas vt respiciam: scilicet miseranter: generum meum videlicet Dolobellam adolescentem optimum et mihi charissimum: an dubitas quin ea cura sollicitet me vehementer: cum scias quanti faciam. idest estimem: cum: scilicet ita fit ꝙ plurimi faciam illuz: scilicet generum meum Dolobellam: tuz vero multo apertius est ꝙ plurimi faciam Tulliā meā. s. filiam ⁊ eo magis sup. sollicitet me ꝙ ego oblectabar in cōibus malis

tantum oblectabar specula. Dolobellam meum vel potius nostrum videbã fore ab his molestijs: quas liberalitate sua contraxerat: vacuum. Velis queras quos ille dies sustinuerit in vrbe: dũ fuit: ꝙ acerbos sibi: ꝙ mihi ipsi socero non honestos. Itaqꝫ neqꝫ ego hunc Hispaniensem casum expecto: de quo mihi exploratum est: ita esse vt tu scribis: nec quicquam astute cogito: siquando erit ciuitas: erit profecto nobis locus: sinautẽ non erit in easdem solitudines tuipse (vt arbitror) venies in quibus nos consedisse audies. Sed ego fortassis vaticinor: & hec omnia meliores habebunt exitus. Recordor enim desperationes eorum qui senes erant. Adolescente me: eos ego fortasse nunc imitor: & vtor etatis vitio: velim ita sit: sed tamen togam pretexam texi. Apio: puto te audisse: naꝫ Curtius noster Dibaphum cogitat: sed eum infector moratur: hec aspersi: vt scires: me tamen i sto macho solere ridere. ó Dolobella quod scripsi: sua deo videas: tanquam si res tua agatur. Extremum illud erit: nos nihil turbulenter: nihil temere faciemus: te tamen oramus: quibuscunqꝫ erimus in terris: vt nos liberosqꝫ nostros ita tueare: vt amicitia nostra: et tua fides postulabit.

Uale.

Diminutiua a noĩ bus q̃nte infleriõis p abiectiones dẽ s additio nemq; de cula for mantur.

tantum. i. dũtaxat hac specula. i. qua spe de filia mihi reliqua. Notũ est diminutiua in quinta fieri deponẽdo s. & addendo cula: vt dies diecula: spes specula: res recula. verũtñ ego hoc loco nõ dãnem eos: q sic exponũt. hac specula. i. speculatõe aut loco ad spectandũ apto sup. qua videbaꝫ Dolobellã meũ. s. generũ: vel potius nostrũ. s. amicũ cõem. fore vacuũ. i. immunẽ (alij legunt liberũ) ab ijs molestijs quas contraxerat liberalitate. i. largitate sua: alij tñ prodigũ dicunt: & sunt qui hic libertate legendũ censeãt vt sit quas ꝯxerat liberius loquẽdo in Pompeiũ: eis auteꝫ tunc vacuus fore videbat᷑ ꝙ in castris Cesaris militans ab eo tutandus esset: si liberalitate legendũ est sensus est eũ suspectũ fuisse Cesari ꝑ liberalitateꝫ forte in Pompeium aut aliquẽ amicoꝝ eius: qui difficilis est in re hmõi quã sat iserat & scribentem & eũ ad quẽ scribebat intelligere presertim cũ ex industria sepe mẽtẽ suam alios si forte in eoꝝ manus inciderint lr̃e celet. Velim queras. i. disquiras. quos. i. qualis dies ille. s. dolobella sustinuerit. i. passus sit dum fuit in vrbe: ꝙ. i. ꝙtũ acerbos sibi: ꝙ. i. ꝙtũ nõ honestos mihi ipi socero. s. illius. q. d. acerbissimos & minime honestos: forte indigna cõtumelia ꝓpter Cesarẽ a Põpeianis affectũ dicit: nõ tñ palã ꝓpter Ciceronem & liberalitatẽ suã lesum: vñ tacite laudat ꝙ ad Cesarẽ i castra ꝓfect⁹ ẽ: id tñ facit q: ita Celio placere videt: cum tñ Dolobellã retrahere a Cesare aliqñ conat⁹ sit. Itaqꝫ neqꝫ ego expecto hũc casum Hispañ. i. qui cõtiget in Hispania: quo ꝯ Petreiũ & Affraniũ Põpeianos duces cesare exercitũ suum duxerat: hoc est nõ simulo me alteri⁹ amicũ donec de casu Hispaniẽsi certior fiaꝫ. casum aut dicit aut dubiũ euẽtũ belli: aut poti⁹ cladẽ reipu. vteruter vicerit. de quo s. casu exploratũ. i. ꝓspectũ & clarũ ẽ mihi ita eẽ sicut tu scribis: hoc est ꝙ meliores ꝑ Cesare militẽt: nec cogito quicꝙ astute. i. callide & dissimulãter si ciuitas. i. cõicatio & libertas ciuiũ erit q̃ñ. i. aliq̃ñ sup. Rome ꝓfecto locus erit. nobis sup. in ea: sinaũt. i. sꝫ si ciuitas nõ erit: sꝫ sup. dñium alicui⁹ in vrbe (nõ eĩ vr̃ ciuitas nisi vbi ciuilia mea. i. ex sñia ciuiũ dñant᷑) tuipse (vt arbitror) venies. s. tãdẽ easdẽ solitudines. i. desolatões & vacuitates ciuiũ in q̃bus audies nos. s. seniores cõcedisse. q. d. licet ꝑ tpe forsan speres tibi aliꝙ rẽ p. & ita aliꝙ ciuitatẽ fore: tñ mox videbis solitudinẽ ciuiũ in vrbe: ẽt si plena sit hoĩm: vt propheticũ illud. Qñ o sedet sola ciuitas plena populo: ad intelligentiã hui⁹ loci faciat. Sed ego vaticinor. i. diuino fortassis. i. vt diuinãtes vana cõiectura futura hec dico: & hec oĩa hẽbũt meliores exitus Recordor eñ desperatões eoꝝ q̃ erant senes me adulescente. i. cũ essem adulescens: tpe forte Syllano & Mariano: ego imitor fortasse nunc eos: & vtor vitio etatis. s. senilis que ꝙ parũ habet sanguinis meticulosa est. Velim ita sit vt. s. vitio etatis hec licet non euentura: metuam. Sed tamen &c. locus hic sane obscurus est & per metaphoram intelligendus: intelligit᷑ aũt dupliciter: nã alij texi a tego deducunt: alij a texo: & priores Apio legunt: posteriores Apio prioꝛꝫ sensus est. Sed ego texi. i. operui togam pretestem. i vẽstem triũphalẽ apio. i. herba illa qua triumpantes olim vtebantur: vnde ille. Est apiũ dictũ ꝙ apex ferre solebat Victoris: veteꝝ fieret dum mote triũphus. q. d. Cicero ego paro iam mihi apparatum triumphalem: prius enim dixerat se sperare triumphum. Hubertinus quidem legit apio & texi a tego preteritum: sed in alio sensu vt sit apio: idest amari

Pitrei⁹ & Affrani⁹ duces exercitij põpeij.

Senes q̃ re sunt timidi.

tudie: est eñ verba amara: sed id nõ placet: q: se ridere cũ hec diceret fatet) puto te audisse scz, q̃ te xerim p̄ textã apio. Posterioꝝ sensus est. Sꝫ puto te audisse togã ptextã. i. vestẽ triũphalẽ texi. i. opi textorio fieri appio. s. pulchro. h ẽ spandũ ẽ qd ille triũphũ obticebit ĩ ista calamitate tpoꝝ qd p irrisionẽ dicit: cũ sciat illũ id frustra spare. Nã curtius noster cogitat. i. ptendit obtinere: dibaphũ. i. vestẽ purpure bis tincte nã dis d: bis bapto tingo. Hubertin⁹ tñ intelligit q̃ Curti⁹ vtriusq̃ ptis esse velit: ⁊ ita ab vtraq̃ purpurã expectet: ego mallẽ de vtriusq̃ vana spe ĩ obtinẽdo triũpho itel ligere: sꝫ infector. i. tinctor grece baptis moratur. i. tꝫ in mora eñ. s. curtiũ quomin⁹ haberet dibaphũ. Ego aspsi hec. s. de apio ⁊ Curtio vt scires me tamen idest tametsi ĩ stomacho. i. cũ bili ⁊ indignatiõe summa solere ridere. Qd scripsi de dolobella suadeo videas idest pspicias tanq̃ si tua res agat. Illud erit extremũ. s. hui⁹ epistole videlꝫ q̃ / nos nihil faciem⁹ turbulent: nihil temere. tñ nos oram⁹ te: ĩ q̃buscũq̃ terr) erim⁹: vt tueare nos ei liberos nr̃os ita vt amicitia nr̃a ⁊ fides tua postulabit. Vale.

M.T.C. Caninio. S.P.D.

Litteras a te mihi stator tu⁹ reddidit Tharsi ad. xvj. kalẽ. sextileis. His ego ordine: vt viders velle respondebo. De successore meo nihil audiui: neq̃ quenq̃ fore arbitror: quin ad diẽ decenda nulla causa est: presertim sublato me tu parthico cõmoraturum me nusq̃ sane arbitror. Rhodum ciceronũ cã pueroꝝ accessurũ puto: neq̃ tñ id certũ. ad vrbẽ volo q̃ primũ venire. Sꝫ tñ iter meũ reip. ⁊ rerum vrbanaꝝ ratio gubernabit. Successor tuus non põt ita maturare vllo mõ: vt tu me in asia possis cõuenire. De rõnibus referẽdis nõ erat incõmodum te nullã referre: quã tibi scribis a Bibulo fieri potestatẽ: sed id mihi vix videris p legẽ iuliã facere posse. Quã bibulus certa quadã rõne nõ seruat: tibi magnope seruãdã censco. Quod scribis Apamea presidiũ deduci non oportuisse videbã idẽ ceteros existimare: molesteq̃ ferebã de ea re minus cõmodos sermones maleuoloꝝ fuisse. Parthi trãsierint necne: preter te video dubitare neminẽ: Itaq̃ oĩa presidia: q̃ magna ⁊ firma parauerã: cõmonitus hoĩꝫ nõ dubio sermone dimisi. Rões mei questoris nec verum fuit me tibi mittere: nec tuꝫ erãt cõfecte: eas nos Apamee deponere cogitabamus. De preda mea preter questores vrbanos: idest pplm romanum

Argumẽtũ ep̃le.

Litteras ⁊c. Scribit hec ep̃la ad Caniniuꝫ, salustium e cilicia: vnde ĩ epistolarũ collectiõe nõ habit⁹ est respectus tẽpoꝝ sed psonarum ad quos misse sint cũ loco vnde misse. Quia ergo e Cilicia fere misse sunt huius scdi libri epistole: prius collegit tyro que ad Curionem date sunt: deinde que ad Celium. tum tris ad alios datas: que tamen prius scripte erãt q̃ superior. Nam superiorem e Cumano misit. Erat autem Caninius iste questor Bibuli qui preerat Antiochie / qui ad ciceronem duas miserat epistolas: vnam plenam variarum petitionum ad quas Cicero respondet: alteram qua petiari a Cicerone Bibulo pretori suo commendari: quod Cicero se facturum dicit: sed veterivt littere sue parum sint habiture ponderis apud Bibulum. Ordo est. Stator idest minister stare solitus paratus ire quo cum miseris reddidit mihi Tharsi id est cum essem Tharsi ad. xvj. Kalen. Sextilis idest Augusti. litteras supple datas aut scriptas a te. Ego respondebo his ordine: idest ad singulas particulas quo ordine scripte sunt: vt id est quemadmodum tu videris velle. De successore meo idest qd petisti de successore meo an haberem et quis esset: ego nihil audiuij: neq̃ arbitror quenq̃ fore idest futurum esse: et tamen nulla causa est quin decedam ad diem scilicet constitutam a senatu presertim metu parthico idest de bello cum parthis gerendo sublato idest de medio lato: et amoto. Ego arbirtror sane idest multum me commoraturum idest facturum moram nusq̃ idest in nullo loco: Puto supple me accessurum Rhodum ad vrbem aut insulam illam in mari pamphylio vnam ex cycladibus: causa Ciceronum puerorum scilicet filij et nepotis: qui illic erant. neq̃ tamen certum supple est id. volo venire q̃ primum idest valde cito: ad vrbem scilicet Romam. Sed tamen ratio id qualitas et status reipu. et rerum vrbanarum gubernabit iter

Tyro cicerõis libertus illius ep̃laꝝ collector.

Rhod⁹ vrbs ⁊ insula in mari pãphylio et vna cycladum.

meuʒ. Succeſſoꝛ tuus.i.qui tibi ſuccedet
non poteſt vllo modo maturare .i. accele
rare ſup.iter ſuum:ita vt tu poſſis conue
nire me in Aſia De rationibus.i compo
tis(vt dicunt)referendis.i.reddendis de
queſtura:coꝛaʒ deputatis ⁊ pꝛetoꝛe:non
erat incõmodum.ſ.tibi nullam . ſ. rõnem
referre:ꝙ̃ poteſtatem.ſ.non referendi rõ
nem:tu ſcribis fieri tibi a Bibulo.ſ. pꝛe
toꝛe tuo . Sed tu vix videris poſſe id face
re ꝑ legem Juliã que iubet vnũquẽqꝫ rõ
neʒ magiſtratus a ſe geſti ⁊ pꝛecipue que
ſture referre debere:quaʒ. ſ. legem Bibu
lus non ſeruat quadam rõne certa .ſ. ſibi
ego cenſeo ſeruandam tibi magnopere.
Qđ ſcribis nõ opoꝛtuiſſe pꝛeſidium.i.illđ
militum qđ erat impoſitũ vt vꝛbem defen
dat ab hoſtibus ⁊ in fide teneat : deduci
Apamea ab ea vꝛbe Aſie ego videbam ce
teros exiſtimare.i.cenſere:idem ⁊ ferebã
moleſte:ſermones maleuoloꝝ fuiſſe min⁹
cõmodos de ea re. i . de abductione pꝛeſi
dij. Ne.i.an parthi tranſierint.ſ.in ꝓuin
ciam noſtram:nec ne.i. an non : video ne
minem dubitare ꝑter te:q: oẽs ſciunt : ꝙ
nõ. Itaqꝫ ego cõmonitus nõ dubio ſmo
ne hominum dimiſi oĩa pꝛeſidia.ſ.vꝛbium
que paraueram magna ⁊ firma. Nec fuit
verum me mittere.i.ꝙ mittereʒ tibi ratio
nes.i.compotos queſtoꝛis mei nec erunt
confecte tum i.tunc:cũ eas diceret mitte
re. Nos cogitabamus deponere . i . relin
quere quaſi depoſito apud aliqueʒ: Apa
mee: Quiſꝙ̃ pꝛeter queſtoꝛes vꝛbanos.i.
vꝛbis rome.i.ppl'um ro.nec attigit nec ta
cturus eſt de pꝛeda mea:triunciuʒ.i.valo
rem trium vnciarũ eris. Ego arb troꝛ me
accepturuʒ Laodicee que vꝛbs antiochie
eſt pꝛedes.i.fideiuſſoꝛes omnis pecunie
publice:hoc eſt que ad erarium Ro.perti
net:vt cautum ideſt caute ꝓſpectum ſit
⁊ mihi ⁊ populo ſcilicet romano: ſine peri
culo vecture.i.quod eſt in vehendo per re
giones:vnde inuenti ſunt quos bãcarios
vocãt. Quod tu ſcribis ad me de.D.i.qn
gentis(alij tm̃.ccclij.habent) dꝛachmis.
i ponderibus eris cõſtãtib⁹ octodecim ſi
liquis vel tribus ſcrupulis. ſ. tibi mutuo
dandis:nihil eſt qđ poſſim cõmodare:i.
cõmodum facere aut pꝛeſtare cuiꝙ̃ i iſto
genere.ſ.officij. Omnis eniʒ pecunia tra
ctaẽ ita a pꝛefectis vt pꝛeda:aũt.i. ſed ea
pecunia que eſt attributa mihi : curatur
a queſtoꝛe i.eſt in manu queſtoꝛis.ꝙ que
ris quid exiſtimem de legionibus q̃ decre
te ſunt in Syꝛiã:ego dubitabã antea ne
ꝓ an venture ſint:nũc nõ eſt dubiũ mihi
qn ſi auditum erit antea ociuʒ.i. ceſſatio

Rõnes q̃ nos cõputa barba redicim⁹.

Apamia vꝛbs aſie.

Laodicee vꝛbs ãtiochie.

triuncium nec attigit:nec tacturus eſt quiſquam
Laodicee me pꝛedes accepturuʒ arbitroꝛ omnis
pecunie publice vt et mihi ⁊ populo cautum ſit ſi
ne vecture periculo. Quod ſcribis ad me de dꝛach
mis. D. nihil eſt quod in iſto genere cuiquaʒ poſ
ſim commodare:omnis enim pecunia tractatur:
vt pꝛeda a pꝛefectis:que auteʒ mihi attributa eſt:
a queſtoꝛe curatur. Quod queris:quid exiſtimeʒ
de legionibus:que decrete ſunt in Syꝛiam:antea
dubitabam venture ne eſſent : nunc mihi non eſt
dubium:quin ſi antea auditum erit ocium eſſe in
Syꝛia venture non ſint: Marium quidem ſucceſ
ſoꝛem tarde video eſſe venturum : pꝛopterea ꝙ ſe
natus ita decreuit : vt cum legionibus iret. Uni
epiſtole reſpondi:venio ad alteram. Petis a me
vt Bibulo te ꝙ̃ diligentiſſime commendem : in
quo mihi voluntas non deeſt : ſed locus videtur
eſſe tecum expoſtulandi : ſolus enim tu ex omni
bus qui cum Bibulo ſunt:certioꝛem me nunquã
feciſti ꝙ̃ valde Bibuli voluntas a me ſine cauſa
abhoꝛreret. permulti enim ad me detulerunt cum
magnus Antiochie metus eſſet:⁊ magna ſpes in
me atqꝫ in exercitu meo:ſolituʒ dicere quiduis ſe
perpeti malle:ꝙ̃ videri eguiſſe auxilio meo quod
ego officio queſtoꝛio te adductum reticere de pꝛe
toꝛe tuo non moleſte ferebam:quamquam quem
admodum tractarere audiebam. Ille autem cum
ad Thermum de parthico bello ſcriberet ad me
literas nunquam miſit:ad quem intelligebat ei⁹
belli periculum pertinere:tantum de auguratu fi
lij ſui ſcripſit ad me. In quo ego miſericoꝛdiã cõ
motus ⁊ ꝙ ſemper amiciſſimus Bibulo fui de
di operam vt ei quam humaniſſime ſcriberem.
Ille ſi omnibus eſt maleuolus quod nunꝙ̃ exiſti
maui minus offendoꝛ in me ſin autem a me alieni
oꝛ:nihil tibi litere mee ꝓderũt. Nã ad ſenatuʒ q̃s

Bibulus litteras misit in ijs quod mihi cū illo erat cōmune: sibi soli attribuit: se ait curasse vt cū questu populi pecunia permutaret̄: quod autem meum erat propriū vt alarijs transpadanis vti ne garē: id etiā populo se remisisse scribit quod vero illius erat solius id mecū cōmunicat eqtibus au xiliarijs inquit cū āpliꝰ frumēti postularemꝰ. Il lud vero pusilli animi et ipsa maleuolentia ieiuni atq̧ inanis ꝙ Ariobarzanē quia senatꝰ per me regem appellauit mihiq̧ cōmendauit iste in litte ris non regez sed regis Ariobarzanis filium ap pellat. Hoc animo q sunt deteriores fiunt roga ti. Sed tibi morez gessi lr̄as ad eum scripsi quas cum acceperis facies quod voles. Vale.

nem a bello eo ꝙ parthi abierunt: esse in Syria: legiones supple. venture non sint. Ego video quidem Marium. hominem illius etatis successorez. id est debeat suc cedere aut pretori aut tibi: esse venturum tarde propterea ꝙ senatus decreuit ita: vt iret. scilicet in prouinciam cum legioni bus. i. certorum numerorum copijs. Ego respondi vni epistole. s. tue vnio ad alterā Petis a me vt cōmendem ꝙ diligentissi me / bibulo. s. pretori tuo / te: in quo. i. ne gocio voluntas nō deest mihi: sz locꝰ expo stulandi scz agendi de iniurijs aut queru landi tecū videtur esse sup. mihi. Tu enīz solꝰ ex oībus q̄ sunt cū Bibulo: nūq̄ feci sti me certiorē ꝙ. i. ꝙ tuz valde volūtas Bi buli / abhorreret. i. aliena esset ⁊ auersa a me sine causa. Permulti enim detulerūt i. occulte nūtiauerūt mihi cuz magnꝰ me tus esset Antiochie / de aduētu Partho ruz. atq̧ magna spes in me ⁊ in exercitu meo: Bibulū sup. solitum dicere / se male perpeti quiduis. id est quodlibet incōmo dū aut malū / ꝙ videri eguisse auxilio meo Qd. s. dictū Bibuli ferebaz nō moleste te

Deferre occulte nū tiare.

adductū. i. ad hoc inductum: officio questorio. i. eo ꝙ esses questor Bibuli ⁊ ita illi deuinctꝰ: retice re de pretore tuo: ꝙ ꝙ audiebam queadmodū. i. ad quem modum et formam tu tractarere. idest tra ctareris a Bibulo. q. d. miseris modis. Autem. i. sed ille. s. Bibulus / cum scriberet ad Thermum pro pretorem Asie seu Bithinie: de bello parthico: nunq̄ misit litteras ad me: ad quem intelligebat pe riculum eius belli. s. parthici: pertinere: eo ꝙ Cilicia Anthiochie ꝓpinquior est ꝙ Asia sup. Bibulꝰ scripsit tantum ad me de auguratu filij sui. i. vt filius suus adoptaretur in collegium augurum: qd sine Ciceronis assensu facere non poterat. cuz Cicero augur esset: in quo scilicet facto aut filio eiꝰ ego commotus misericordia: ⁊ ꝙ fui semper Amicissimus Bibulo / dedi operam vt scriberem ei ꝙ hu manissime. Si ille scilicet Bibulus est maliuolus omnibus: qd nunq̄ existimaui id est indicaui de eo ego minus offendo: in me. i. si est maliuolus in me. Sin autē. i. sed: sed sup. est alienior a me ꝙ a cete ris: littere mee. s. commendatitie: nihil proderunt tibi. Nam in ijs litteris quas Bibulus misit ad senatuz: ipse sup. attribuit sibi soli: qd erat mihi cōmune cum illo. Nam ait se curasse vt pecunia po puli scilicet Romani permutaretur. i. daretur negociatoribus in prouincia: ⁊ reciperetur alia Rome cum questu. i. cum lucro. Autē. i. sed: ipse scribit se remisisse. i. relaxasse tanq̄ onus: populo scilicz Ro mano id quod erat meū propriū id est meo solius consilio ⁊ adiutorio factum: vt scz negarem vti ala rijs. s. militibus in alis. i cornibus aciei locandis: transpadanis. i. sumendis ex populo transpadum incolenti: vt sunt patauini veneti ⁊c. Vero pro sed: ipse cōmunicat mecū. i. mihi etiam attribuit: id quod erat illius solius scilicet consilio aut opera factum: inquit em̄ in epistola ad senatum: cum po stularemꝰ equitibus auxiliarijs amplius. i. plus ꝙ prius frumenti ⁊c. id autem Cicero suis non po stulauerat. Illud vero qd sequitur sup. fuit: animi pusilli ⁊ ieiuni. i. sterilis ⁊ infecundi quantū ad li berale facinus: ipsa maliuolentia id est propter maliuolentiā ipsam: ꝙ quia senatꝰ appellauit Ario barzanem per me. id est suasu meo: regem scilicet Capadocium: ⁊ cōmendauit mihi eum scz tutan dum: iste. scilicet vilis quia maliuolus ⁊ turpiter agens: videlicet Bibulus: appellat in litteris suis non regem sed filium regis: quia pater eius etiam Ariobarzanes nomine rex fuerat ij sup. qui sunt hoc. id est huiusmodi animo: scilicet tam maliuolo: fiunt deteriores. i. adhuc minus boni rogati. i. si co gentur sed ego gessi morem. i. obsecutus sum tibi: scripsi litteras ad eum: quas cuz acceperis: facias quod voles. i aut dabis aut retinebis eas.

Thermꝰ ꝓpretor.

Ariobar zanes a se natu re gno capa docie pre ficitur.

M. T. C. Imperator. Qu. Thermo. Procon. S. P. D.

Officiū meū erga rhodonē ceteraq̧ mea studia q̄ tibi ac tuis ꝓstiti tibi hoī gratissimo grata eē vehemen

Officium ⁊c. Thermus proꝑ tor seu ꝓconsul bithinie scri pserat ad Ciceronē sibi eius officiū in rhodonē grata fuis se de quo se gaudere nūc di cit. Cicero. monetq̧ ne legatos que stori presertim tam nobili et poten ti preficiat. Ordo est. Ego gaudeo ve

Argumē tuz ep̄le.

Ordo lr̄e

ter gaudeo: mihiq; scito indies maiori cure esse dignitatem tuam: que quidem a teipso integritate: et clementia tua sic amplificata est: vt nihil addi posse videatur. Sed mihi magis magisq; quotidie de rationibus tuis cogitanti placet illud meum consilium: quod initio aristoni nostro: vt ad me venit: ostendi graueis te suscepturum inimicitias: si adulescens potens: et nobilis a te ignominia affectus esset: et hercle sine dubio erit ignominia habes enim neminem honoris gradu superiorem: ille autem (vt omittam nobilitatem) hoc ipso vincit viros optimos hominesq; innocentissimos legatos tuos q; et questor est: et questor tuus. Nocere tibi neminem iratum posse perspicio: sed tamen treis fratres summo loco natos: promptos non indisertos te nolo habere inimicos: presertim iure: quos video deinceps tribunos ple. per triennium fore: tempora autem reipubli. qualia futura sint: quis scit mihi quidem turbulenta videntur fore: cur ego te velim incidere in terrores tribunitios: presertim cum sine cuiusq; reprehensione legatis questorem possis anteferre. Qui si dignum maioribus suis se prebuerit (vt spero et opto) tua laus ex aliqua parte fuerit: sin quid offenderit: sibi totum nihil tibi offenderit. Que mihi veniebant in mentem: que ad te pertinere arbitrabar: q; in Ciliciã proficiscebar existimaui me ad te oportere scribere: tu quod egeris: id velim dij approbẽt. Si me an dies: vitabis inimicitias: et posteritatis ocio consules. Vale.

hementer officium meum erga Rhodonem et cetera studia mea: que prestiti tibi ac tuis scilicet amicis: esse grata tibi homini gratissimo: et scito dignitatem tuã esse mihi cure indies maiori: que quidem dignitas tua: amplificat est a teipso integritate et clemẽtia tua: sic vt nihil videatur posse addi scilicet ad eam. Sed illud meũ consilium / quod ostendi Aristoni nostro scilicet communi amico initio vt idest postq;: venit ad me: placet mihi quotidie magis magisq; videlicet te suscepturum esse graueis idest molestas tibi inimicitias: si adulescens scilicet questor tuus quem nõ nominat: potens et nobilis: affectus esset a te ignominia: scilicet in preferẽdis illi legatis et hercule erit ignominia sine dubio Enim pro quia: tu neminem habes superiorem gradu honoris: autem. id est sed: Ille scilicet questor tuus: vt omittam. idest taceam nobilitatem eius: vincit hoc ipso legatos tuos viros optimos et homines innocentissimos: q; est. et id est simul / questor: et id est simul questor tuus. Questor autem a conquirendo et colligendo dictus est qui publica vectigalia recipiat: et stipendum militibus ponit. Ego perspicio (ne forte id dicat aut cogitet hoc addit) neminem iratum. id est licet sit iratus posse nocere tibi: sed tamen nolo te habere inimicos tres fratres natos summo loco id est clarissimis natalibus: promptos scilicet expeditos ad dicendum et faciendum: non indisertos id est non imperitos artis dicendi: quos video id est animaduerto: fore deinceps id est per ordinem tribunos plebis per triennium autem idest sed licet nemo tibi his rebus stantibus nocere possit: quis scit qualia tempora sint re id futura quasi dicat nemo: quidem id est certe ea videntur mihi fore turbulenta: sicut maxime fuerunt. vt ex vltima epistola ad Celium edilem patuit: igitur cur id est qua de causa quasi dicat nulla iusta: ego velim te incidere in terrores tribunitios: quasi dicat licet nocere forte non poterunt: terrere tamen poterunt: presertim cum possis anteferre legatus questorem sine reprehensione cuiusq;: qui scilicet questor: si p̃buerit se dignum maioribus suis: vt spero et opto sup. cum se prebiturum esse: fuerit sup. id laus tua ex aliqua parte: quia tu primus eũ ad dignitatem promouendis sin. idest sed si: ipse offenderit. idest peccauerit: quid id est in aliquo: ipsi offenderit: idest peccauerit totum sibi. idest detrimentum et dedecus suum: nihil tibi: quia tu eum quem debes pretuleris. Ego existimaui me oportere scribere ad te ea que veniebant mihi in mentem que arbitrabar pertinere ad te. q; scilicet hec scribens proficiscebar in Ciliciam: ego velim dij approbent id quod tu egeris. Si audies me. i. obedies mihi: tu vitabis inimicitias: et consules. i. p̃spicies ocio. id est paci posteritatis. id est post te futurorum: quia ex simultate iacta longa surgere solet discordia.

Questor.

M.T.C. Impa. C. Celio. L. Filio. S.P.D.

Cu̅ optatissimu̅ nu̅tiu̅ accepissez te mihi questore̅ obtigisse: eo iucu̅diore̅ mihi ea̅ sorte̅ sperabā fore: quo diuti⁹ in ꝓuincia mecum fuisses: magni em̅ videbat̄ interesse ad ea̅ necessitudine̅ qua̅ nobis sors tribuisset co̅suetudine̅ quoq3 accedere. Posteaq̄ mihi nihil neq3 a teipso: neq3 ab vllo alio de aduētu tuo scriberetur: verebar id ita caderet: qđ etiā nu̅c vereor: ne anteq̄ tu in ꝓuinciam venisses: ego de ꝓuincia decedere̅. Accipiu̅t a te missas litteras I ꝓuincia: cum essem in castris ad duodecimu̅ kale̅. quintileis scriptas humanissime: quibus facile ⁊ officium: ⁊ ingenium tuum perspici posset. Sed neq3 vnde: neq3 quo die date essent: aut quo tempore te expectarem significabant: nec is: qui attulerat: a te acceperat: vt ex eo scirem: quo ex loco: et quo tēpore essent date. Que cu̅ ee̅nt incerta: existimaui tn̄ esse faciēdu3: vt ad testatores meos: ⁊ lictores cu̅ lr̄is mittere̅: q̄s si satis oportuno tp̄e accepisti: gratissimu̅ mihi feceris: si ad me in Ciliciā q̄ primu̅ veneris. Nā q̄ ad me Curi⁹ co̅sobrinus tu⁹ vt scis mihi maxie necessari⁹ q̄ ite̅ consul Vergilius ꝓpinqui⁹ tu⁹ familiaris noster: de te accuratissime scripsit: valet id quide̅ apud me multu̅: sicuti debet hominu̅ amicissimoru̅ diligens commendatio: sed tue littere: de tuo presertim dignitate: ⁊ de nostra co̅iunctione maximi sunt apud me ponderis. Mihi questor optatior obtingere nemo potuit: quāobre̅ q̄cunq3 a me ornamēta in te proficiscentur: elaborabo vt omnes intelligant a me habitam esse rationez tue: maioru̅q3 tuorum dignitatis. Sed id iam facili⁹ co̅sequar: si ad me in ꝓuinciā veneris. qđ ego ⁊ mea ⁊ reipu. ⁊ maxie tua interesse arbitror. Vale.

Cum optatissimum ⁊c. Gratulatur Celio L. ucij filio no̅ quide̅ superiori sed alteri q̄ sibi questor sit designatus. Ordo e̅. Cu̅ ego accepissez nuntium optatissimum vtpote obtigisse. idest sorte quadaz euasisse questorem mihi. i. in prouincia mea mecu̅ sperabam ca̅ sortem. idest sortionem fore mihi iocu̅diorem eo. id est tanto: quo. id est quanto fuisses diutius mecum in prouincia: non em̅ solebant questores assidue aut statim ee̅ in prouincia: sed cum pecunia publica recipienda et militibus persoluenda esset: eniz. idest quia videbatur. s. mihi: interesse i. referre magni ad eam necessitudinem. i. vinculum amoris quam sors tribuisset nobis quoq3. idest etiā co̅suetudine̅. i. familiarem conuersationem accedere. idest addi. sed sup. Posteaq̄ nihil scriberetur mihi: neq3 a teipso / neq3 ab vllo alio: de aduentu tuo / verebar quod etiam nu̅c vereor: ne id caderet. idest eueniret ita: ne ꝓ vt priusq̄ venisses in prouinciam ego decederem de prouincia. Accepi autem cum essem in castris ad. id est circiter / duodecimum. s. diem kalendas. idest ante aut inter kalendas / quintiles. i. iulias litteras missas a te: scriptas humanissime: quibus et officium et ingenium tuu̅ posset ꝑspici facile. Sed lr̄e ille neq3 significabāt id est neq3 exprimebāt: vnde id est de quo loco: neq3 quo die essent date aut quo tēpore ego expectarem te. Nec is qui attulerat sup. eas / acceperat eas a te: vt scirez ex eo / ex quo loco et quo tempore ee̅nt date. Que scilicet quo loco ⁊ quo tēpore ⁊c. cum essent incerta: tamen. id est nihilominus ego existimaui esse faciendum vt mitterez ad testatores meos. id est satellites et nuncios ad hoc paratos / quales sunt quos postos dicunt galli: et lictores id est ministros publicos cum insignib⁹ suis cu̅ lr̄is meis: quos si accepisti tempore satis opportuno: vt scilicet ea que mandarem exeq̄ posses: tu feceris mihi gratissimu̅ / si veneris q̄primu̅ i. valde cito / ad me in Ciliciam. Nam q̄ Curi⁹ co̅sobrinus tu⁹. i. sororis patris tui filius: necessarius mihi maxime. i. maxima necessitudine deuinctus mihi vt scis: ite̅ q̄ Vergilius propinquus. i. co̅sanguine⁹ tuus: familiaris noster scripsit accuratissime de te: id quidez valet multu̅ apđ me (Tm̄ em̄ valuit q̄ eu̅ postea vicarium reliquerit) sicut diligens co̅mēdatio hoīm amicissimoꝝ dz. s. multu̅ valere: sed littere tue presertim de tua dignitate ⁊ de nr̄a ꝯiu̅ctōe. s. ꝑiculu̅ amicitie / sunt apđ me maximi pōderꝭ. Meo po

Argume̅tum ep̄le

Series littere.

Ad ꝓ posttio ꝓ circiter.

Satorꝗd sit.

Co̅sobrinus quis dicat.

Obtingere. tuit obtingere.i.forte euenire mihi q̄sto: optatio:.s. ꝙ tu:ꝓob:ē q̄cūq; ornamēta ꝑficeret a me in te:hoc est quibuscunq; te ornabo ego elaborabo vt oēs intelligāt rōnē.i.respectū ⁊ curā:dignitatis tue ⁊ maioꝝ tuoꝝ esse habitā a me.s.in te ornando. Sȝ ego ꝯsequar iā facilius .d.s. vt te orne ꝑ dignitate tua:si veneris ad me in ꝓuinciā.qđ scȝ tevenire in ꝓuinciā priusꝙ discessero:ego arbitror interesse.i.in re et vtilitate esse ⁊ mea ⁊ reip.et maxime id est precipue tua. Q: decreuerat cum derelinquere vicarium donec successor adueniret:quod etiaȝ ex superioribus fecisse constat. Vale.

Argumētum ep̄le

Si ipsa resp.⁊c. Hec est prima tertij libri epistola ad Appiuȝ pulchrum ad quē relique fere scribētur. Est autem amicitie reconciliatiua et imitatione digna: Primum commendat Phannie prudentiam: Deinde amorem suum in Appium modeste cōmemorat. et Appium mirifice laudat: tū Cilicem libertum eius extollit ⁊ demuȝ Valerium laudat: Sane quia Cicero Appio in Ciliciaȝ successit vnde secūdi libri ep̄le misse sunt cōstat argumēta tertij libri aū secūdi argumēta euenisse. Unde nō ꝯtexit̄ hic historia in epistolaruȝ serie. Ordo aūt verboꝝ vic ē. Si ipsa resp. posset narrare tibi o Appi/ q̄uo ip̄a haberet sese:tu nō posses facilius cognoscere scȝ id:ex ea: ꝙ ex Phānia liberto tuo:ita.i.vsq; adeo est ipse hō nō mō.i.non solū prudēs:verū etiā(qđ.i.quātū video)vir equ⁹.i.iustus ⁊ curiosus.i.solers scrutator rerū quapropter ille explanabit tibi oia.s.negocia reipu.id eñ est mihi ⁊.i.simul/apti⁹ ad breuitatē:⁊ ꝓuidenti⁹.i. consultius ad reliquas res. Etsi.i.ꝙꝙ tu potes cognoscere ex eodē phānia de beneuolētia mea erga te)tū etiā aliq̄ ꝑtes videntur mee. i. ad me spectare vt insinuē tibi. Em̄.i.q: ꝑsuade tibi sic te eē charissimū mihi cum.s. ita sit ꝙ ꝑpter multas suauitates ingenij:officij:humanitatis tue:tum.id est multo magis ꝙ itelligo ex l̄ris tuis ⁊ ex sermonibus multoꝝ oīa q̄ ꝑfecta sunt a me ī te.i.oīa bñficia q̄ in te tuleriȝ/accidisse gratissima tibi.

Cicero ī Cilicia: post appiū pl'chrū ꝑficitur.

Ordo l̄re

¶ Qđ.i.que res.s. oia a me profecta tibi grauissima accidisse cuȝ sit ita :ego perficiā ꝑfecto vt sarciā.i.reficiā: hoc ē reficiā ꝑfecto:vsurā.i.visufactū:cōmerciū ⁊ mutuū nr̄ivsuȝ lōgi tp̄is.i. quo ⁊ q̄vti potuissem⁹ ⁊ nō vsi ꝑ lōgū tp̄s vtpote q̄ caruim⁹ ꝯsuetudie.i familiari ꝯuersatiōe itermissa.i.ad tp̄s omissim⁹ sarciā inquit:et gr̄a crebritate.i.fauore meoꝝ ⁊ frequētia :et magnitudie officioꝝ.s.i te collatoꝝ ⁊ ego puto me facturū id(qm̄ tu vis ita.s. vt id putē)Minerua.i naturali idustria mea: ac vi igenij mei:nō iuita.i.a stipulāte. Vñ Flac. Tu nihil inita facies: dices ve minerua quā. s.mineruā: si ego forte sumpsero de tuis.s.reb⁹ ornādis:ego noīabo nō solū Pallada vt vulgo d̄r:sȝ ēt appiada:hoc ē noie a te ductovt sit minerua Appias aut q̄si apph filia:aut ꝙ Appiū ꝑtinēs:nā forma ꝓnimici femini sepe ꝑ possessiuo vtimur. Cilix.i.hō e Cilicia : ñ phānia sȝ alt'

Minerua naturalis idustria.

Eiusdem liber.iij.

M.T.C.Appio pulchro iperatori. S. P. D.

Si ipsa resp.tibi narrare posset q̄modo sese haberet:nō facilius ex ea cognoscere posses ꝙ ex liberto tuo Phannia. ita est homo non modo prudens verumetiam(quod vidi)vir equus:et curiosus quapropter ille tibi omnia explanabit:id enim mihi et ob breuitatem est apti⁹ et reliq̄s res ꝓuidēti⁹. De mea āt bñuolētia erga te:⁊ si potes ex eodē Phānia cognoscere:tū vidētur etiā aliq̄ mee partes. Sic enim tibi persuade: charissimū te mihi esse:cū ꝑpter multas suauitates īgenij:officij:hūanitatis tue: tū ꝙ ex litteris tuis:⁊ ex multoꝝ sermonib⁹ ītelligo:omnia que a me profecta sunt in te:tibi accidisse gratissima.

¶ Qđ cū ita sit ꝑficiā ꝑfecto:vt lōgi tp̄is vsuram qua caruim⁹ itermissa nr̄a ꝯsuetudie:⁊ gr̄a et crebritate:⁊ magnitudine officioꝝ meorū sarciaȝ:id ꝙ me(qm̄ tu ita vis)puto nō iuita Minerua eē facturū quā quidē ego si forte de tuis sumpsero: nō solū Pallada:sed etiā appiada noīabo. Cilix libert⁹ tuus ātea mihi min⁹ not⁹ fuit:sȝ vt mihi reddidit a te l̄ras plenas ⁊ amoris ⁊ officij:mirifice ipse suo sermone subsecut⁹ est hūanitatē l̄raꝝ tuarū. Jucūda mihi ei⁹ orō fuit:cuȝ de aīo tuo:de sermonib⁹ :quos de me haberes: quotidie mihi narraret. Quid q̄ris: Biduo fact⁹ est mihi familiaris:ita tamē vt Phāniā valde sim desyderatu

rus: quē cuz romā remittes: qđ (vt putabamus) celeriter eras facturus oībus ei de reb⁹: quas agi quas curari a me voles mādata des velim Luciū Ualerium iuriscōsultū: valde tibi cōmēdo sed ita etiā si nō est iuriscōsult⁹. meli⁹ ei cauere volo ꝙ ip se alijs solet: valde hoīez diligo: ē ex meis domesticis atꝗ itimis familiarib⁹. oīno tibi agit grās: sȝ idē scribit meas lrās maximū apud te pōd⁹ habituras id eū ne fallat te ēt atꝗ etiā rogo. Uale

libert⁹ tuus fuit mihi min⁹ not⁹ antea. sȝ vt reddidit mihi litteras a te. s. missas plenas amoris officij. i. honorifici obsequij ipse subsecutus est. i. cōprobauit ꝑmone suo, mirifice hūanitatē lrarū tuarū. Oro eius fuit iocūda mihi cum narraret mihi quotidie: de aīo tuo s. in me: de sermonibus quos haberes de me. Quid q̄ris. scȝ exitū rei. Ipse fact⁹ est mihi familiaris biduo. i. spacio duoꝝ dieꝝ: ita tū vt sim valde desideraturus Phaniā (ergo nō idē est quod Philetic⁹ tū asserit) quē. s. Phaniā cū tu remittes romā (qđ factur⁹ eras s. cū hec scriberem⁹: celeriter vt putabamus) velim sup. vt des ei mādata. i. vt dicunt cōmissiōes de oībus reb⁹ quas velis curari a me. Ego cōmendo tibi valde Luciū Ualeriū iurisconsultū: quo noīe eū irrisi in vltima epl'a primi libri (que iō forte ad finē hui⁹ erat ponēda ꝙ non sub Lentulo sed sub Appio in Cilicia eēt) vnde nūc addit: sed ita sup. cōmēdo eū: etiā si nō est iurisconsult⁹. ego eni volo cauere. i. cōsulere ⁊ ꝓuidere meli⁹ ei (hoc addendo: posset eni dicere Appi⁹ se nullū valeriū iuriscōsultuȝ illic nosse) quī ipse solet. s. cauere alijs. s. quos defendit. Ego diligo hominez valde ipse est ex meis domesticis atꝗ intimis familiarib⁹. Ipse agit oīno tibi gratias. s. de impensis beneficijs: sed idē scribit meas litteras habituras maximū pondus apud te: rogo te etiam atꝗ etiam: ne id quod scribit fallat eum. Uale.

Marcus Tulius Cicero. Appio Pul. Impera. S. P. D.

CUm ⁊ contra voluntatem meā. ⁊ ꝓter opinionē accidisset: vt mihi cuz imperio in prouinciaz ꝓficisci necesse esset: in multis ⁊ varijs molestijs cogitationibusꝗ meis hec vna cōsolatio occurrebat: ꝙ neꝗ tibi amicior: ꝙ̄ ego sum quisꝙ̄ posset succedere: neꝗ ego ab vllo ꝓuinciā accipere. qui mallet eā mihi ꝙ̄ maxime aptā: explicatā ꝙ̄ tradere: ꝙ̄ si tu quoꝗ eandē de mea voluntate erga te spē habes: ea te profecto nunꝙ̄ fallat. A te maximopere ꝓ nostra summa cōiunctiōe tuaꝗ singulari humanitate etiā atꝗ etiā peto: ⁊ q̄so vt quibuscunꝗ rebus poteris (poteris aūt plurimis) prospicias: ⁊ cōsulas rationibus meis. Uides ex senatusconsulto prouinciā esse habendam si eā (quod quidem facere poteris) ꝙ̄ expeditissimam mihi tradideris: facilior erit mihi quasi decursus mei temporis. Quid in eo genere efficere possis: tui consilij est. ego te: qđ tibi veniet i mētē

CUm ⁊ ⁊c. Argutissime significat Appiū gaudere debere se illi successorē esse dsignatū: cū sciat Appiū id minime velle: vel qđ ꝓuinciā sibi ꝓrogari mallet: vel minorē successorez dari: ne Cicero sui noīs splēdore ⁊ vite integritate famā ac gloriā Appij deprimat dicit ergo cōtra volūtatē suā accidisse: sȝ q: accidit se curaturū vt appio gratū sit. Ordo est. Cum accidisset ⁊. i. pariter cōtra voluntatē meā: ⁊. i. pariter ꝓter opinionē: vt necesse esset mihi ꝓficisci in prouinciā: sup. tuā qđ tū nō dicit: cum imperio. i. tanꝙ̄ imperatori: hec vna cōsolatio quā dicturus est: occurrebat mihi in multis ⁊ varijs molestijs ⁊ cogitationib⁹ meis videlicet ꝙ neꝗ quisꝙ̄ amicior. Errāt ergo qui amicitior dicant) tibi ꝙ̄ ego sum posset succedere tibi: neꝗ ego sup. possem accipere prouinciam ab vllo qui mallet. idest vellet magis scȝ quā tu: tradere mihi eam ꝙ̄ maxime. i. summe aptā: ⁊ explicatā. i. vacuā ⁊ expeditā oībus curis ⁊ impedimentis. ꝙ si tu quoꝗ habes eandem spē de voluntate mea erga te: profecto ea. s. spes nunꝙ̄ fallet te. Ego peto a te et queso. i. quero maximopere i. maxima diligentia ⁊ opera etiam atꝗ etiam idest iterū: atꝗ iterum pro summa nostra coniunctione ⁊ tua singulari humanitate idest propter vel per summam coniunctionem nostram ⁊ singularem humanitatem tuā vt prospicias ⁊ consulas rationibus. idest rebus meis in prouincia obeundis quibuscunꝗ rebus tu po-

Augmentū eplē.

Amicitior: nō ē dicendū ꝓ cōparatiuo de amicus sed amicior.

mea interesse valde rogo. Pluribus vbis ad te scriberem: si aut tua humanitas longiorē orōnē expectaret: aut id fieri nostra amicitia pateretur: aut res verba desideraret: ac non p seipsa loqueretur. Hoc velim tibi psuadeas: si rōnibus meis a te puisum esse intellexero magnā te ex eo: et perpetuā voluptatē esse capturum. Vale

Prouincie sena tusconsul to decernebant. — teris: poteris aūt plurimis. Tu vides (q: sit ei scriptū esse) prouinciam esse habendam. i. oportere haberi a me: ex senatuscōsulto: si tradideris mihi eam expeditissimam. i. minime implicatam (quod quidē poteris facere) facilior erit mihi quasi decursus. i. leuis transitus mei temporis. Est tui consilij. i. pertinet ad consiliū prospicere: quid possis efficere in eo genere. Ego rogo valde te. scz vt facias id qd veni et tibi in mentē. idest quod cōsiderabis interesse. in vtilitate esse mea. Ego scriberē ad te pluribus verbis: si aut humanitas tua expectaret orationē longiorē: aut nostra amicitia pateretur id fieri: aut res desideraret verba: ac ipsa. s. res non loqueretur pro se. Ego velim sup. vt persuadeas tibi hoc si intellexero esse puisum. i. consultum rōnibus idest rebus meis a te capturuz ex eo. i. ex ea re voluptatem magnam et perpetuam. Vale.

Argumētum ep̄le — Ad vndecimū et c. Significat se solitasse sicut Apij legat⁹ monuerat vt supplementuz presidij firmioris pro tuenda prouincia scriberetur. deinde rogat appium ea curet que sibi conducibilia norit. Demū tacite innuit ideo supplemēto opus esse q intellexerat Appium multos dimisisse.

Series littere — Ordo est. cuz ego venissent Brundusium idest in eam vrbē maritinam italie: ad vndecimum Kalendas iunias. Quintus fabius legatus tu⁹ fuit mihi presto. idest presens: et monuit me ex tuis mandatis ea que venerant in mentē non mihi ad quē pertinebant: sed vniuerso senatui videlicet opus eē ad istā puinciam scz quā regis vt pote Ciliciam tutandam: presidio. i. protectione et custodia militū fidelium firmiori. s. q habeas. Enim. i. q: oēs fere. s. patres cōscripti cēsebant. i. iudicabant. vt supplementū scriberetur in Italia: legionibus meis. i. mihi decretis: et legionibus Bibuli. i. bibulo vt antiochiam ducat assignatis. Idq̄ idest et id et: cū Sulpitius consul. s. anni illius negaret se passuz id. i. talem descriptionē militū: nos quidem. i. certe questi idest conquesti sumus multa: sed tantus ɔsensus senatus fuit vt proficisceremur. s. in prouinciam: mature idest celeriter: vt fuerit parenduz idest vt necesse fuerit parere senatui: et nos fecimus ita. i. statim pfecti sumus. Nunc velim id sit tibi cure: quod petij a te ijs litteris: quas dedi Rome tuis tabellarijs: vt cōplectare i. suscipias pro nostra constantissima voluntate erga te: cura et diligentia: tua: ea que is q̄ puinciam tradit: pōt cōmodare. i. cōmode facere: successori sup. tibi ɔiunctissimo scz necessitudine amicitie: vt oēs intelligant: nec me potuisse succedere cuiq̄ beniuolentiori: nec te potuisse tradere puinciā amiciori. i. magis amico homini. Ego

Presto. eē. — Mature celeriter

M. T. C. Appio pulchro. S. P. D.

Ad. xj. Kal. iunias Brūdusiū cū venissē. Qu. Fabi⁹ legat⁹ tu⁹ mihi psto fuit: eaq̄ me ex tuis mandatis monuit q̄ nō mihi (ad quē ptinebāt) sed vniuerso senatui venerant in mentē presidio firmiori opus esse ad istā puinciam. Cēsebant enim omnes fere vt in italia supplementū meis et Bibuli legiōib⁹ scriberet. Idq̄ cū Sulpitius ɔsul passurū se negaret multa nos qdez q̄sti sum⁹: sed tant⁹ cōsensus senat⁹ fuit: vt mature pficisceremur: parēdū vt fuerit: itaq̄ fecimus. Nunc qd a te petij lrīs ijs q̄s rome tabellarijs tuis ddi velim tibi cure sit vt q̄ successori cōiunctissimo cōmodare pōt is q puinciā tradit ea p nostra ɔstātissima voluntate erga te cura ac diligētia tua cōplectare vt oēs itelligāt: nec me bñuolētiori cuiq̄ succedere nec te amiciori potuisse puiciā tradere. Ex ijs litteris quaz ad me exēplū misisti quas i senatu recitari voluisti sic intellexeraz pmultos a te milites esse dimissos. Sz mihi fabi⁹ idē demōstrauit id te cogitasse facere: sed cū ipse a te discederet integrū militū nūerū fuisse id si ita ē pgratū mihi feceris: si ista exiguas copias: quas habuisti: q minimuz imminueris: qua de re senatuscōsulto q̄ facta sunt: ad te missa esse arbitror. Equi

dē pro eo quanti te facio qcqd feceris approbabo sz te q̄z cōfido ea eē facturuz q̄ mihi intelliges maxie eē accōmodata ego. C. pōtiniū legatū meum Brūdusij expectabā.eūqz añ kal. Junias Brundusiū vēturū arbitror q cum venerit cū primū nauigandi nobis facultas data erit:ea vtemur.

intellexerā ex his lrīs. quaꝝ exēplū idest qō dicūt duplū:ꝛ impiti copiā misisti ad meꝛ sup. q̄s voluisti recitari in senatu sic vcz per multos milites eē dimissos ad te. Sz idē fabi⁹.s.legat⁹ tu⁹ demōstrauit mihi te cogitasse facere id: sed integrum numeꝝ militūz fuisse cū ipē discederet a te. Si.i.ita.i. si dimiseris multos: tu feceris mihi ꝑgratū si imminueris q̄ minimū .i. valde parum:ꝛ q̄ minimū potes: istas .s. tuas copias.s militū exiguas:de qua re ego arbirtror missa eē ad te ea que facta sunt senatuscōsulto.i.per decretū senatus sup ea re cōsulti. Equidē.i.ego qdē approbabo qcqd feceris pro eo .i. tanto quāti te facio:sed ego confido te quoqz facturū sup. esse ea:que tu intelliges esse accōmodata mihi maxime.Ego expectabā Brūdusij Caiū Pontiniū legatū meū.i.ad Ciliciā regēdā mihi datū:ꝛ arbitror eū vēturū Brūdusiū añ Kalē. Junias.q.d.itra decē dies:q̄ cū venerit:cū.i.vbi primū:facultas nauigādi erit data scz a deoꝛnatura:nobis nos vtemur ea.

M.T.C..Appio pulchro.S.P.D.

PRidie nonas Junij cū essē Brūdusij litteras tuas accepi: quib⁹ erat scriptū:te Lētulo Clodio mādasse:q̄ illū mecū loq velles: eū sane expectabā: vt ea q̄ a te afferret q̄primū cognoscerē. Meū studiū; erga te et officiū tametsi multis iā reb⁹ spero tibi esse cognitū tñ in ijs maxie declarabo qb⁹ plurimū significare potero tuā mihi existimationē. ꝛ dignitatem charissimā esse. Mihi. Qu. Fabius vergilian⁹ ꝛ.C.Flaccus.L. filius:ꝛ diligētissime. M. Octauius. Cn. filius demōstrauit me a te plurimi fieri.Quod egomet multis iā argumentis ante iudicarā maximeqz illo libro augurali :quē ad me amātissime scriptū suauissimū misisti. Mea i te oīa summa necessitudinis officia constabūt. Nā cū teipsum ex quo tpe tu me diligere cepisti: quotidie pluris feci: tūc accesserūt etiā cōiunctiones necessarioꝝū tuoꝝū. Duos em̄ duarū etatū pluri mi facio. Cn. Pōpeiū filie tue socerum: et. M. Brutū generū tuū. Collegij cōiunctio pſertim tā honorifice a te approbata nō mediocre vinculū mihi qdē attulisse videt ad volūtates nr̄as copulādas. Sz si clodiū cōuenero ex illi⁹ sermōne

Argumētū episto

PRidie nonas ꝛc. Rursus indicat bn̄uolentiam suam ī Appiuz pulchrum: commemorat qz se grauium viroꝝum testimonio comprobatum,habere appij in se amorem. Quapropter multas causas affert cur Appium non vulgariter colat. Ordo est. Ego accepi lr̄as tuas pridie idest die immeditate precedēte nonas Junij que sunt quinto eusdem mensis die:cum essem Brundusij ergo nondū discesserat illinc quibus erat scriptum te mandasse Lentulo Clodio sup.ea que velles illum loqui mecum. Ego expectabam sane idest multum eum scilicet Clodium vt cognoscerem q̄ primum idest valde celeriter ea que afferret scilicet in mandatis a te. Tametsi ego spero meum studium erga te et officium esse iam cognitum tibi multis rebus: tamen ego declarabo .s. studium et officium meum erga te: maxie in his rebus qb⁹ potero significare plurimum idest abundantissime :existimationem idest iudicium ꝛauctoritatē tuā: ꝛ dignitatem tuā esse charissimā mihi Quintus Fabius Vergilianus ꝛ Caius Flacc⁹ filius Lucij sup.demonstrauerunt ꝛ Marcus octauius filius Cn .scilicet octauijs monstrauit diligentissime: me fieri idest estimari plurimi.i.maximo precio:aut viꝛū maximi precij: a te. Q.d.i quā rem ego met hoc est ego per meipm iudicarem ꝑ iudicaueram ante multis argumentis .i. approbationib⁹ aut medijs approbandi: ꝛmaxime illo libro augurali idest de arte augurandi quē scriptū amantissime ad me.i.ad illustrationē nois mei: tu misisti mihi suauissimū.i.iucūdissimū. Oia mea officia necessitudinis .i. cōiunctionis necessarie tecū Constabūt.i.euidētia erūt in te summa .i.maxima . Unde licet non apte dixeris oia summa officia:qō tñ non penit⁹ ab surdū sit:tñ aptissime dicere lz: oia officia mea constāt aut sūt in te sum-

Ordinatio littere

q̄primū valde celeriter.

Oia summa officia an recte dicamus

ma. Nã cũ scilicet ita sit: ꝙ ego feci quotidie pluris teipm ex sup. eo tpe .i. post id tps quo tpe tu cepisti diligere me. ꝛ tñ .i. multo manifesti⁹ accesserũt etiam coniũctones idest deuinctões necessarioꝝ tuoꝝ.

ad te scribã plura. ꝛ ipe operam dabo: vt te ꝙ primũ videã. ꝗ scribis tibi manẽdi cãm eã fuisse vt me ꝯuenires: id mihi ne mentiar gratũ est. Uale

Ego eñ facio plurimi duos .s. viros aut pceres duaꝝ etatũ .s. Cn. Põ. socerum filie tue: q: filia tua nupsit filio ei⁹: ꝛ ita Põpei⁹ iã senioꝝ: ꝛ Marcũ Bru. generũ tuũ .i. cui filia tua nupsit: ꝛ ita a iunioꝝ est: vñ eos duaꝝ etatũ dixit: Cõiũctio .i. cõmerciũ aut societas collegij .s. auguralis: pſertim approbata a te .s. in libro tuo: aut sciẽtia ꝛ vita tua tã honorifice: vt mihi quidem attulisse non mediocre: immo ingens vinculũ ad copulandas voluntates nostras. Sed si ego cõuenero idest adiero clodiũ .s. lẽtulum (non publiũ qui summus inimicus ciceroni erat) ego scribã plura ad te ex sermone illius: ꝛ ipse idest ego dabo operam vt videã te ꝙ primũ idest valde cito. ꝗ scribis eã fuisse tibi cãm manendi scilicet in prouincia: vt cõuenires me idest loqreris mecũ .i. mihi gratũ: ne mẽtiar scilicet si aliter dixero.

Cicero qse roma nis magnis faciebat.

Argumẽtũ eple.

Trallis veni ꝛc. Primũ dicit se trallib⁹ cõuentũ ab lucio cũ lrĩs ꝛ mãdatis appij. Deinde eũdeꝫ aptissimũ fuisse ad indicãda ea. q̃ maxio pe scire voleb at. Tñ grãs agit appio ꝺ bñficijs ei⁹ ac demũ qꝺ appi⁹ de sceuola scpſerat refellit. Ordo aũt ẽ. Ego veni trallis .i. in eã vrbẽ asie ad .xiij. kl'. sextileis .i. augusti ibi luci⁹ lucili⁹ fuit pſto .i. pñs ꝛ parat⁹ mihi ad expediẽda ea q̃ vellet mecũ agere cũ lrĩs ꝛ mãdatis tuis: Quo qdẽ hoieꝫ: neminẽ .i. nõ aliquẽ hoiem: nõ potuisti mittere aliquẽ nec amicioꝛẽ mihi: nec (vt arbitroꝛ) aptioꝛẽ ad cognoscẽda .s. ex eo: ea q̃ volebã scire: ve pvl' prudẽtioꝛẽ. Ego aũt ꝛ legi lrãs tuas libẽter: ꝛ audiui luciliũ diligẽter: Nũc qm̃ tu sentis ita (scribis eñ ea q̃ ego scripserã ad te ꝺ officijs nrĩs: ꝛ si ea fuerĩt iocũda tibi: tñ qm̃ repetita sunt ex alto .i. ex pmordijs cãrũ te putasse sup. ea nõ necessaria ꝛ reuera amicitia ꝯfirmata .i. postꝙ amicitia est ꝯfirmata: ꝛ fide ꝑfecta aut poti⁹ pspecta .i. ꝑfecte cognita cõmemoratio officioꝝ ẽ supuacanea .i. superflua) ego ꝑtermittã eã ptẽ oꝛonis .s. q̃ eẽt ꝺ ꝯmemoratõe bñficioꝝ: tñ .i. nihilomin⁹ ego agã tibi grãs vt debeo. Aiaduerti enim ꝛ didici ex lrĩs tuis te habuisse in omnibus reb⁹ rõnẽ .i. cõsideratiõnẽ ꝛ proposituũ vt consuleres .i. q̃si cõsulẽdo ꝓdesses mihi ꝛ vt restitueres .s. ablata: ꝛ ꝓpara res quodãmõ oia tã vetera ꝙ restituta: quo .i. iõ vt mea rõ .i. meũ negociũ i ꝓuincia: possit eẽ facilioꝛ ꝛ solutioꝛ .i. liberioꝛ ꝛ expeditioꝛ. Cũ ego dicã hoc offm̃ tuum eẽ gratissimũ mihi illud sequitur vt velim te existiare foꝛe .i. futurum eẽ: atꝙ esse .s. nũc mihi magne cure: iã primũ .i. illõ primũ: vt tu ipse ꝛ oẽs tui: deinde ẽt vt reliq possint scire me eẽ amicissimum tibi: qꝺ .s. me eẽ amicissimũ tibi: ij qb⁹ nõ ẽ adhuc pspectum satis videnẽ mihi nolle magis nos eẽ hoc .s. tã beniuolo aio ꝙ nõ itelligere quia lꝫ intelligãt: tñ q: inuident nobis et nolint nos esse concoꝛdes dissimulant

M. T. C. Appio pulchro. S. P. D.

Trallis veni ad .xiij. kl'. sextileis: ibi mihi pſto fuit. L. lucili⁹ cũ lrĩs mãdatisꝙ tuis. Quo quidem hoie neminem potuisti nec mihi amicioꝛẽ: nec (vt arbitroꝛ) ad ea cognoscẽda q̃ scire volebam aptioꝛẽ: prudentioꝛẽ ve mittere. Ego aũt et tuas litteras legi libenter: ꝛ audiui luciliũ diligẽter. Nũc qm̃ ꝛ tu ita sentis (scribis eñ q̃ de nrĩs officijs ego ad te scpſerã: ꝛ si tibi iucũda fuerũt: tñ qm̃ ex alto repetita sunt: nõ necessaria te putasse: ꝛ reuera ꝯfirmata amicitia ꝛ perfecta: fide: cõmẽoratio officioꝝ supuacanea est) eaꝫ ptẽ oꝛonis ꝑtermittã. Tibi tñ agã: vt ꝺbeo grãs Aiaduerti eñ ꝛ didici ex tuis lrĩs te oib⁹ in reb⁹ habuisse rõnẽ vt mihi ꝯsuleres: restituerescꝫ ꝛ ꝑpárares quodãmõ oĩa: q̃ mea rõ facilioꝛ: et solutioꝛ eẽ posset. Hoc tuũ offm̃ cũ mihi gratissimum eẽ dicã: sequiẽ illꝺ mihi vt te existimare velim magne cure foꝛe: atꝙ eẽ iã primũ: vt tu ipe tui ꝙ oẽs deinde etiã vt reliq scire possint: me tibi esse amicissimũ Quod qbus adhuc nõ satis est pspectuꝫ ij mihi nolle magis nos hoc animo esse: ꝙ nõ intelligere videntur: Sed profecto intelligent: neqꝫ eñ obscuris personis nec paruis causis res agetur sed hoc fieri melius ꝙ dici. aut scribi volo. ꝗ itinerum meoꝛum ratio te nonnullam in dubitationem videtur adducere visurus: ne me sis in ꝓuinciis: ea res sic se hꝫ. Brundusii cum loquerer

Littere sexies Trallis vrbs asie.

cum Phania liberto tuo: veni in eum sermonem vt dicerem me libenter ad eam partem prouincie primum esse venturum: quo te maxime velle arbitrarer: tunc mihi ille dixit: quo classe velles decedere: perfore accomodatum tibi: si ad illam maritimam partem prouincie nauibus accessissem. Dixi me esse facturum: itaq3 fecissem: nisi Lentulus Clodius noster Corcyre dixisset minime id esse faciendum: te laodicee fore ad meum aduentum. Erat id mihi multo breuius: multoq3 commodius: cum presertim te ita malle arbitrarer.

se pspicere amicitiã nrãm. Sed pfecto ipsi intelligent: neq3 ei res ageť psonis obscuris nec causis paruis. S3 ego volo hoc fieri melius q̃ dici aut scribi. Q̃d rõ itinerũ meoꝝ vr̃ te adducere in nõnullã dubitationem: ne. i. an sis viturus me in puincia: ea res h3 se sic. Cũ ego loquerer Brũdusij cũ Phãnia liberto tuo: veni in eu3 sermonẽ/ vt dicerẽ me libẽter vẽturũ esse primũ ad ea3 ptẽ puincie quo. i. in quam ego arbitrarer te velle maxie. s. me venire tũc ille. s. Phania dixit mihi: pfore. i. multũ fore accõmodatũ tibi si accessissem nauibus ad illam ptẽ maritimã puicie: quo i. ad quam velles decedere classe. ego dixi me eẽ factuꝝ sup. id: ⁊ ita fecissem nisi Lẽtulus Clodi⁹ nr̃. s. cõis amic⁹ dixisset Corcyre. i. in cocyra insula id eẽ mĩme. i. neq̃q̃ faciẽdũ ⁊ nisi dixisset sup. te fore ad. i. vsq3 ad meũ aduẽtũ Laodicea: Que est vrbs Syrie: teste Pomponio Mella/ in ea parte cui Antiochie cognomẽ est. Id. s. iter erat mihi breuius multo: ⁊ multo cõmodius: p̃sertim cũ arbitrarer te male. i. magis velle ita s. me facere. Sequentia statim explanabo. Sane Corcyra est insula in mari Ionio: vñ mirãdũ est q̃ nomẽ insule i gtõ posuit quasi aduerbialr̃: nisi dixerimus in ea insula vrbem esse eiusdem nois: qd̃ sepe cõtingit vt de rhodo supra diximus.

Laodicea.

¶ Tua ratio postea est cõmutata: nunc qd fieri possit: tu facillime statues: ego tibi meũ cõsilium exponã. ppe Kal. sextileis puto me Laodicee fore p paucos dies: dũ pecũia accipiť: q̃ mihi ex publica pmutatione debeť cõmorabor: deĩde iter faciam ad exercitum: vt circiter idus sextileis putẽ me ad Iconiũ fore: s3 si qd nũc me fallit in scribendo (pcul eñ absum a re ipsa ⁊ Locis) simul ac pgredi cepero: q̃ celerrime potero ⁊ q̃ creberrimis literis faciã: vt tibi nota sit omnis ratio dierum atq3 itinerum meorum. O neris tibi imponere nec audeo quicq̃: nec debeo: sed quod commodo tuo fieri possit: vtriusq3 nostrum magni interest prius vt te conueniam q̃ decedas: quam facultatem si quis casus eripuerit: mea tamen in te omnia officia constabunt non secus: ac si te vidissem. Tibi de nostris rebus nihil sum ante mandaturus per literas q̃ desperaro coram me tecum agere posse. Quod te a sceuola petisse: dicis: vt dũ tu abesses ante aduentum meum prouincie preesset cum ego Ephesi vidi: fuitq3 mecum familiariter

¶ Tua rõ. i. ppositũ tuũ cũ rõne est mutata. i. mutatũ post ea: nunc tu statues. i. cõstitues ⁊ ordinabis facillime q̃d posset fieri: ego exponã. i. declarabo tibi moũ cõsiliu3. Ego puto me fore Laodicee prope Kalẽdas sextileis. i. ad primũ diẽ augusti i p dies paucos dũ. i. donec: pecunia q̃ debeť mihi ex pmutatõe publica: vulgo cãbiũ dñt alij bancã: accipiť. s. a trazepitis aut negociatoribus q̃ restituẽdã accepãt deinde faciã. i. iterabo ad exercitũ: vt putẽ me fore ad Iconiũ oppidum cappadocie optime habitatũ oli circiter idus sextileis. i. decimũtertiũ diem augusti. S3 si qd fallit. i. dcipit me nũc in scribẽdo. i. dũ hec scribo: ego eñ absum pcul a re ipsa ⁊ locis: faciã: q̃. i. q̃tũ potero celerrime ⁊ q̃ creberrimis. i. plurimũ crebris lr̃is. vt ois rõ dierum atq3 itineꝝ meoꝝ sit nota tibi simul ac. i. stati postq̃. s. aut poti⁹ eodem tpe quo cepero progredi. Ego nec audeo nec debeo iponere tibi q̃cq̃ oneris. s3 qd̃ possit fieri sup. cũ cõmõ tuo: interest. i. refert magni: vtriusq3 nr̃m. s. ⁊ tua ⁊ mea vt pueniã pri⁹ te q̃ decedas. s. de puincia. Quã facultatẽ. s. pueniẽdi: siq̃s casus eripuerit tñ. i. nihilomin⁹ oia officia mea cõstabũt. i. pstãter fiet in te/ nõ secus. i. nõ alr̃. ac. i. q̃ si vidisse3 te. Ego nihil su3 mãdatur⁹ tibi de negocijs nr̃is p lr̃as anteq̃ despãro p despauero: me posse agere tecũ coram. i. in p̃ntia. Q̃d dicis te petisse a Sceuola vt preesset puincie dum i. donec tu abesses añ aduẽtũ meũ: Sup. non est sperãdũ: q: ego vidi eũ Ephesi: q̃ vrbs est Ionie olim ppter tẽplum Diane cla

Corcyre dicit.

Qualr bancã vel cambium latine dicamus.

rissima. ⁊ fuit mecum familiariter triduũ illud/ q̃ ego cõmorat⁹ sum. Ephesi: nec audiui ex eo q̃cꝙ q̃ diceret mãdatũ sup. eē sibi a te. Aũt. i. sꝫ: ego vellē sane. i. multum aut sano cõsilio: sup. eē potuisse obsequi volũtati tue nõ em̃ arbitror: sup. eē noluisse obseq̃. i. obtēperare volũtati tue.

Argumētũ ep̃le.

Cum meum ⁊c. Conqueritur Cicero ꝙ Appius visus sit occasionem quesisse ne conueniatur a se: ⁊ nolle magistratu ire cũ illo adhuc fungatur in prouincia: q̃ tamē Cicero in equiorem partem accipit. Accusat tamen Appium ꝙ tres cohortes dimiserit ⁊ rursus ꝙ appium conuenire nõ pōt: pollicetur tamē se amicitie in illũ partibus functurũ.

Ordo lr̃e

Ordo est. Cũ. i. q̃n ego cõparo factũ meũ cũ tuo: et si. i. ꝙꝙ ego non faueo magis in amicitia nostra tuēda. i. ꝓtegenda mihi ꝙ tibi: tñ ego delector multo magis meo facto ꝙ tuo. Ego cũ quesiui ex Phãnia scilicet liberto tuo (Cuius scꝫ Phanie: ego videbar mihi ⁊ idest simul: perspexisse fidelitatē erga te: ⁊. i. simul nosse id est cognoscere: locum. i. gradum estimationis quem is teneret erga te) in quam partem prouincie ipse putaret te velle maxime vt ego venirē primum: in succedendo s. tibi cum ille. s. Phãnia/ respõdisset mihi: me nihil gratius posse facere tibi: ꝙ si nauigassem ad Sidam. i. vrbem illam Lycie aut portum eius: hꝫ enim portuꝫ vrbs ea: et si. i. ꝙꝙ ille aduētus. s. in Sidaꝫ: habebat min⁹ dignitatis: ⁊ erat min⁹ apt⁹ s. ꝙ ceteri: mihi ad multas res. s. honeste gerendas: tamen ego dixi me esse facturũ ita. s. vt ille cõsuluerat. ego cũ cõuenissem Corcyre. i. in ea insula aut vrbe eius. Lentulum Clodiũ/ hoīem ita cõiũctũ tibi vt cũ loq̃rer cũ illo: viderer mihi loq̃ tecũ dixi me facturũ esse idē. i. eãdē rē (aut idem dixi) ita vt venirē primũ in eã partē queꝫ Phãnia rogasset: tũc ille cũ egisset gr̃as mihi petiuit a me magnopere: vt irē ꝓtinus Laodiceã: ⁊ sup. dixit te velle esse in prĩa ꝓuincia. i. ĩ prĩa parte Romã versus vt decederes ꝙ primuꝫ. i. valde cito. q̃n. i. ĩsup dixit te fuisse decessurũ: nisi ego eēm successor: quē tu cuperes videre antea ꝙ successum esset tibi. Q̃d. s. dictum Lentuli: erat quidem. i. certe. cõsentaneũ. i. consonũ ⁊ eiusdē sn̄ie: cuꝫ ijs lr̃is. s. tuis quas ego acceperã Rome. Ex quib⁹. s. lr̃is: ego videbar mihi perspexisse; idest clare vidisse ⁊ intellexisse: ꝙ. i. ꝙtum festinares: decedere. s. e prouincia vñ decedere non est per se mori: sed de loco aut officio aut prouincia cedere: sicut nec defungi est mori: sed a rerum functione abire: q̃ morientes faciunt. Ego respondi Clodio. s. Lentulo me facturum esse ita: ac quideꝫ

Sida vrbs et portus lycie.

Corcyra vrbs ⁊ insula.

triduũ illud: quod ego Ephesi commoratus suꝫ: nec ex eo quicꝙ audiui: quod sibi a te mandatuꝫ diceret. Sane aũt vellē potuisse obsequi voluntati tue: non enim arbitror noluisse. Vale.

M. T. C. Appio Pulchro. S.

Cum meum factum cum tuo comparo: et si nõ magis mihi faueo ĩ nostra amicitia tuenda: ꝙ tibi: tamen multo magis meo facto delector ꝙ tuo. ego enim Brũdusij quesiui ex phãnia (cuius mihi videbar ⁊ fidelitatem erga te perspexisse et nosse locum: queꝫ apud te is teneret) quam in partem prouincie maxime putaret te velle: vt in succedendo primum venirē: cum ille mihi respondisset: nihil me tibi gratius facere posse: ꝙ si ad Sidam nauigassem. et si minus dignitatis habebat ille aduentus: et ad multas res mihi minus erat aptus: tamen ita me dixi esse facturum. Idem ego cum Lentulũ Clodiũ Corcyre conuenissem hominẽ ita tibi coniunctũ vt mihi cum illo cum loquerer: tecum loqui viderer: dixi ei me ita facturum esse: vt in eam partem quam Phannia rogasset: primũ venirē: tũc mihi ille cuꝫ gratias egisset: magnope a me petiuit; vt Laodiceã ꝓtinus irē: te in prĩa ꝓuincia velle esse: vt ꝙ primũ decederes. q̃n nisi ego successor essem: quē tu cuperes videre te ãtea ꝙ tibi successuꝫ eēt: decessurũ fuisse. Quod q̃dē erat consentaneũ: cuꝫ ijs litteris: quas ego Rome acceperã. ex q̃bus ꝑspexisse mihi videbar: ꝙ festinares decedere. Respondi Clodio me ita esse facturum. ac multo q̃deꝫ libētius: ꝙ si illud esset faciendum: q̃ promiseram Phannie. Itaqꝫ ⁊ consilium mutaui. ⁊ ad te statim mea manu scriptas lr̃as misi. quas q̃dē ex tuis lr̃is ĩtellexi mature ad te satis eē perlatas.

multo libenti⁹ q̄ si illud qd̄ ꝓmiserā ꝓ hāc esset faciendū. Itaq. i. ꝛ ita: ego/ꝛ. i. simul mutaui cō-siliū: ꝛ misi statim ad te litteras scriptas manu mea: quas quidem ego intellexi ex litteris tuis: esse perlatas ad te satis mature. i. tempestiue aut cito.

Hoc ego meo facto valde delector: nihil enim potuit fieri amātius. Cōsidera nūc vicissim tuū. Nō mō ibi nō fuisti vbi me q̄primū videre posses sed eo discessisti: quo ego te ne ꝑsequi qdē trigin-ta dieb⁹ possem: q tibi ad succedēdū lege (vt opi-nor) cornelia ꝯstituti eēnt. Hoc tuū factū illis: q quo aīo inter nos sum⁹ ignorant: alieni hoīs (vt leuissime dicā) ꝛ fugiētis cōgressum meū: nō cōiū ctissimi ꝛ amātissimi eē videat. At mihi tn̄ āteq̄ in ꝓuinciā venirē: reddite sunt a te lr̄e qb⁹ etsi te Tharsum ꝓficisci demonstrabas tn̄ mihi nō du biam spem mei cōueniendi afferebas: cuꝫ interea credo equidem maleuoli hoīes (late eniꝫ ptꝫ hoc vitium: ꝛ est in multis) sed tamē ꝓbabilem mate riā nacti sermonis: ignari mee cōstātie conabant alienare a te voluntatē meam: qui te forum tharsi agere. statuere. multa decernere ꝛ iudicare dicerēt cum posses iam suspicari tibi esse successum: que ab ijs quidem fieri solerent: qui breui tpe sibi suc cedi putarēt. Horū ego sermone nō monebar: qn etiam (credas mihi velim) si quid tu ageres: leua ri me putabam molestia. ꝛ ex annua ꝓuincia: que mihi longa videretur ꝓpe iam vndecim mensium ꝓuinciam factā esse gaudebā: si absenti mihi vni⁹ mensis labor detractus esset. Illud (vere dicā) me mouet in tāta militū paucitate abesse treis cohor tes: q̄ sint plenissime: nec me scire vbi sint. Mole stissime aūt fero: q te vbi visurus sum: nescio. eo q ad te tardi⁹ scripsi: q quotidie teipsū expecta bā: cū iterea ad lr̄as qdē vllas accepi: que me doce rent: qd ageres aut vbi te visurus essem. Itaq vi rū forte mihiq in primis ꝓbatū antoniū ꝑfectū euocatorū misi ad te cui: si tibi videretur: cohortes traderes vt dū tp̄s anni esset idoneū: aliquid ne-

Hoc ꝛc. Ego delector: valde hoc facto meo qd̄ p̄narratū est: eni pro q: nihil potuit fieri amātius. i. magis amāter aut cū maiore amore meo in te. Cōsidera nūc vicissim tuū. scilicet factum. Tu nō mō. i. nō solū nō fuisti ibi. s. Laodice vbi posses videre me q̄primū. i. valde cito: ſ3 discessisti eo quo ego ne qdē. i. nō etiā triginta diebus. i. spacio triginta dierū: possem persequi. i. ad cōsummationē seq hoc est sequēdo attingere te: q. s. triginta dies essent cōstituti tibi (vt opinor) ad succedēdū tibi i. quib⁹ lege cornelia decedēdū tibi erat ꝓuincia. Hoc (aut vt) factū tuū videat illis qui ignorāt quo aīo sum⁹ inter nos. i. q ignorant beniuolētiā nostrā mutuā: esse hoīs alieni (vt dicā leuissimi. i. cum leuissima nota simultatis) aut hoīs fugientis cōgressum meū: nō cōiūctissimi ꝛ amantissimi mei. Attn̄ lr̄e sunt reddite mihi a te. s. scripte: anteq̄ venirē in ꝓuinciā: qb⁹ s. litteris: etsi. i. q̄q demonstrabas te ꝓficisci Tharsum. i. ad eā vrbē Cilicie: tn̄ afferebas mihi non dubiā. i. certā spem conueniendi mei. i. q cōuenires me: cū iterea (credo equidē) hoīes maliuoli (. Nā hoc vitiū. s. maliuolētie ꝛ inuidie: ptꝫ. i. extenditur late: ꝛ est in multis) ſ3 tn̄. i. nihilominus q̄uis maliuoli suspicari possent: nacti materiā ꝓbabilē sermonis. s. de nobis faciēdi: aut quē de nobis habuerūt: ignari constantie mee: conabant alienare voluntatem meam a te: qui dicerent te agere Tharsi forū. s. iudiciale: statuere. i. statuta cōdere decernere ꝛ iudicare mlta cū possis suspicari successum esse iam tibi. Que. s. iam dicta officia forū agere statuere ꝛc. solerent: quideꝫ idest certe fieri ab ħs q putarēt succedi. i. successionē fieri sibi breui tpe. i. vt hubert⁹ itelligit post breue tp̄s: nā qn̄ decedēdū est: solēt diligētissime reliqua mūera ꝓuincie explere. sed Appi⁹ sero id tunc fecisset: cū sibi successū esse suspicari debebat. Alijs videt hoc dicere Appium eo aīo id facere quo qui putaret successionē ciceronis breui tpe fore idest parum duraturam: ꝛ ita noluisse intermittere munera ꝓuincie. Ego nō mouebar. s. a constanti amore: sermone horū i. hmōi hoīuꝫ: quinetiā (velim credas mihi) ego putabā me leuari. i. exonerari/molestia. i. molesto negocio: si tu ageres quid idest aliqd in ꝓuincia. s. ꝛ gaudebā ꝓuinciā esse factā mihi ꝓpe. i. quasi vndeci mēsiū ex ꝓuincia annua. i. duodecim mensiū que videretur mihi longa: gaudebam in quā si labor vnius mēsis eēt detract⁹ mi-

Prouincia erat q̄ trigita dies lege cornelia abeundū

Tharsus vrbs cilicie.

Malinolorū est ingens vndiq copia.

vt absenti. Illud dicā vere) mouet.i.afficit dolore: me treis cohortes que sint plenissime.idest perfectissime: abesse.i.dimissas a te: in tanta paucitate militū: nec me scire vbi sint vt videlicet eas reuocet. Aūt idest.sed: ego fero molestissime: ꝙ nescio vbi visurus sim te: ꝛ eo.i.idcirco scripsi ad te tardius: ꝙ expectabam quotidie te ipsum: cum interea ne quidem.i.non saltem accepi vllas litteras.s.a te: que scꝫ littere docerent me: quid ageres: aut vbi visurus essem te. Itaqꝫ.i.ꝛ ita: ego misi ad te virū fortem ꝛ probatum mihi imprimis: videlicet Antonium prefectū.s.militū euocatorum.i.qui per euocationem militāt. Tria enim vt Seruius docet. erant militū gn̄a legitimum vnū eorū qui singuli iurabant pro rep. se esse facturos: ꝛ ij non discedebant nisi cōpleto militie tp̄e: alterum tumultus eorum videlicet qui orto tumultu ad vnum bellum militabant: vt in bello gallico ꝛ Italico: ꝛ tertium euocatiōis cum ad diuersa loca diuersi ꝑpter cogendos mittebantur exercitus. Cui.s. prefecto euocatorum: tu traderes cohortes. si videretur tibi. scꝫ ita faciendum vt posses gerere aliquid negocij dū.i.donec tp̄s anni eēt idoneū.s.ad bellū gerēdū. In quo.s.negocio gerēdo ꝛ amicitia nostra ꝛ lr̄e tue fecerāt: vt sperarē me esse vsurū ꝯsilio tuo. Sed plane.i.oīno: ne q̄dē.i.nō saltem suspicari possum vbi aut qñ sim visurus te. Ego curabo vt equi ꝛ iniqui intelligāt me eē amicissimū tibi tu videris dedisse iniquis non nihil loci.i.occasionis ꝛ quasi ausam: existimandi.i.iudicādi: secus.i.aliter de animo tuo in me: si tu correxeris id: erit valde gratum mihi Et vt possis habere rationem.i.modum: quo loco conuenias me: lege cornelia salua.i.intra trigesimū diem: ego veni in prouinciam pridie Kalē. sextiles.i.vltimo die Julij: ꝛ facio iter in Ciliciam per Cappadociam. Ego moui castra ab Iconio oppido illo Cappadocie: pridie Kalē. septembris.i.vltimo die Augusti: nūc tu constitues ꝛ ex diebus: ꝛ ex ratione itineris: si putabis me esse conueniendū: quo loco ꝛ quo die id.s. conuentus noster possit fieri cōmodissime. Uale.

Militum gn̄a tria.

Iconium oppidum capadocie.

negocij gerere possem. in qua tuo consilio vt me sperarē esse vsurum: ꝛ amicitia nostra ꝛ littere tue fecerāt. qđ ne nunc quidē despero. Sed plane quādo aut vbi te visurus sim: nisi ad me scripseris: ne suspicari q̄dē possim. Ego vt me tibi amicissimū esse ꝛ equi: ꝛ iniq ītelligāt: curabo. De tuo in me aīo iniqs secꝰ existimādi videris nō nihil loci dedisse. Id si correxeris: mihi valde gratuꝫ erit. Et vt habere rōnē possis: quo loco me salua lege cornelia conuenias: ego in prouinciam veni pridie Kal. sextiles: iter in Ciliciā facio ꝑ Cappadociā. Castra moui ab Iconio pridie kal. Septembris. Nunc tu ꝛ ex diebꝰ: ꝛ ex rōne itineris: si putabis me esse cōueniendū: cōstitues quo loco id cōmodissime fieri possit: ꝛ quo die. Uale

Eplē argumētū.

Pluribus verbis. ꝛc. Discedendo Appius ex prouincia cum Apamee essꝫ inde ad Ciceronem legatos miserat cum litteris plenis querelarum ꝙ Cicero edicto impediuissꝫ edificationē quā Apameani ceperāt in gloriosam memoriam Appij exactis tributis ex prouincia. Ad quod respondet Cicero se purgans ꝛ Appium callide accusans quod prouinciam oppresserit. Deinde purgat quod Appio non ierit obuiam. refellitqꝫ quod Lentuli nobilitatem sue nouitati tantopere pretulerit Appius. Ordo est Ego scribam ad te pluribus verbis. scilicet q̄ nunc: cum nactus ero plus ocij Ego scripsi hec subito: cum pueri.idest serui. Bruti conuenissent me.idest venissent ad me Laodicee.idest in ea vrbe. Anthiochie. ꝛ dixissent se ꝑperare.idest ꝑperant iter parare: romā. Itaqꝫ.i.ꝛ ita ego nullas.

Lr̄e scries.

M. T. C. Salutem dicit Appio Pulchro.

Pluribus verbis a te scribam: cū plꝰ ocij nactus ero. Hec scripsi subitō: cum bruti pueri laodicee me conuenissent: ꝛ se romam properare dixissent. Itaqꝫ nullas ijs preter q̄ ad te ꝛ ad Brutuꝫ dedi litteras: legati apameani mihi volumen a te plenuꝫ querele iniq̄ssime reddiderūt: ꝙ eorꝫ edificationē lr̄is meis īpedissem eadē eplā petebas: vt eos q̄primū ne in hyemē īciderēt ad facultatē edificandi liberarē: ꝛ simul peracute q̄rebare: ꝙ eos tributa exigere vetareꝫ. priꝰ: q̄ ego recognita

permisissem: genus aũt quoddam fuisse impediẽ
di: cum ego cognoscere non possem: nisi cum ad
hyemen me ex Cilicia recepissem. Ad oĩa accipe ⁊
cognosce eq̃tatẽ expostulatiõis tue. Primũ cũ ad
me aditum esse tabijs q̄ dicerẽt a se intollerabilia
tributa exigi: q̄d habuit iniq̃tatis me scribere ne
facerent anteq̃ ego rem. cãmq; cogoscerem. Non
poteram credo ante hyemen (sic em̃ scribis) Qua
si vero ad cognoscendum ego ad illos non illi ad
me venire debuerint. Tam longe inquis. Quid
cum dabas ijs litteras per quas mecum agebas:
ne eos ĩpedirem quominus ante hyemẽ edifica-
rẽt: nõ eos ad me venturos arbitrabare. Tamet
si id quidem fecerunt ridicule. Quas em̃ litteras
afferebant vt opus estate facere possent eas mihi
post brumam reddiderunt. Sed scito: et multo
plureis esse qui de tributis recusent: ꝙ qui exigi
velim: ⁊ me tamen qd̃ te velle existimem esse factu
rũ. De apameanis hactenus A. Pausania Létu
li. Liberto ac Cesonio audiui cũ dicerent secũ esse
questum ꝙ tibi obuiam nõ prodissem scilicet cõ
tempsi te nec potest fieri me quicq̃ superbius. Cũ
puer tuus ad me secunda fere vigilia venisset: isq;
te ante lucem iconium mihi vẽturum nunciasset
incertumq; vtra via cum essent due altera Varro-
nem tuum familiarissimum altraq; Leptam pre
fectum fabrum meum tibi obuiam misi. manda
ui vtriq; eorum: vt ante ad me excurrerent: vt tibi
obuiam prodire possem. Currens Lepta venit mi
hi q; nunciauit te iam castra pretergressum esse.
Confestim Iconium veni cetera iam tibi no-
ta sunt. An ego tibi obuiam non prodirem pri
mum Appio Clodio. deinde imperatori de-
inde more maiorum. deinde (quod caput est
(amico: presertim cum in isto genere mul-

idest non vllas: non dedi ijs: idest eis vl-
las litteras preter ꝙ ad te ⁊ ad brutu; Le
gati Apameani idest ab Apamea vrbe an
tiochie (Sunt tamẽ qui appiani legant;:
sed errant vt patebit in epistola qui inci-
pit Vix tandẽ) reddiderunt mihi a te .s.
missum: volumẽ idest libellũ: plenũ quere
le iniquissime. i. iniustissime: ꝙ idest q̇a ego
impediuissem lr̃is meis edificationem eo
rũ. lcz legatoꝝ (videt potuisse dicere suã)
Tu petebas eadẽ epistola: vt liberarẽ. i.
liberos facerẽ ⁊ potestatem eis facere. i fa
cultatem edificãdi idest vt possint edifica
re ꝙ p̄rimũ. i. valde cito: statiuisis litteris
tuis ne inciderẽt ĩ hyemẽ qua magna edi
ficia fieri non solẽt: ⁊ q̄rebare. i. q̄rebaris
simul: ꝑ acute. i. multũ subtiliter ꝙ ego ve
tarẽ eos exigere tributa. s. ad edificatio-
nem ꝑficiendã (erat autẽ ĩ honorem Ap-
pij cepta) prius. i. ante ꝙ ego ꝑmisissem re
cognita: hoc est ꝙ nõ prius exigerent ꝙ ꝑ
misissem: ⁊ nollem ꝑmittere nisi re cogni-
ta: Aũt. i. sz q̄rebare. i. q̄r̄edo dicebas: fuis
se: quoddã genus. i. formam aut rationẽ
ĩpediendi. i. me non aliud quesiuisse ꝙ vt
impedirem edificationem: cum ego non
possem cognoscere. s. rem: nisi cum ad hye
mẽ recepissem me ex Cilicia: in hyeme au
tẽ vt dixi edificatio minus apte fieret. Ac
cipe sup. responsum ad omnia: ⁊ cognosce
equitatem) quã nullã putat) expostula-
tionis tue. i. manifeste postulationis iniu
riaꝝ de me. Primum: cum aditum idest
accessum esset ad me: ab ijs scilicet Cilici
bus: qui dicerent tributa intolerabilia. i.
grauissima exigi a se: quid iniquitatis ha
buit me scribere idest ꝙ scriberem: ne. i. vt
non facerent anteq̃ cognoscerem rem et
causam? Credo (sic enim scribis) non po-
teram sup. cognoscere rem et causam an-
te hyemem (et est per ironiam dictũ vnde
addit) Quasi vero ego debuerim ire ad il
los scilicet legatos tuos qui pecuniaz exi
gebant: ⁊ illi non debuerint venire ad me.
Inquis: idest scio ꝙ iam dicis: venirent il-
li ad te: tam longe? Quid? modus inter-
rogandi cum dabas ijs litteras: per quas
agebas mecum: ne impedirem eos: quo
minus idest vt non aut quin edificarent
ante hyemen: non arbitrabare eos ventu
ros ad me. Tametsi. i. nihilominꝰ tñ etiã
si nõ arbitratus esses ipi fecerunt quidẽ.
i. venerũt ad me: ridicule. i. stulte ita vt ri
deri possent. Em̃. i. q: ipsi rediderũt mihi
post brumã. i. breuissimũ tp̄s lucis: hoc est
post medium hyemis: eas lr̃as quas affe
rebant vt possent facere opus estate. s.
durante. Sz scito: ⁊ id ẽ simul plures mul
to esse qui recusent; scilicet exactionez de

Apamea vrbis ãtiochie.

Potestatẽ facere.

Quid interrogandi particula.

to etiam ambitiosius facere soleam ꝙ honor me⁹ ⁊ dignitas postulat. Sed hec hactenus.

tributis ꝙ qui velint sup. ea exigi ⁊ tamē i. nihilominus me esse facturum qđ existimem te velle. Hactenus sup. respōdi aut scripsi de Apameanis. s. legatis. Ego audiui a Pausania libero Lentuli: ac a Cesonio cum dixerent idest audiui eos dicentes te questuȝ. i. conquestū esse secum ꝙ non prodissem obuiā tibi. s. redeūti e ꝓuincia. Scilicet. i. scire licet quamobrē q: cōtempsi te: nec q̇cꝙ pōt fieri superbius me. Cū puer. i. seruus tuus venisset ad me secūda vigilia noctis: ⁊ is nūciasset te venturum Iconiū i. in eā vrbē: Cappadocie: ante lucem ⁊ incertum sup. eēt vltra via. i. qua duarum viarum. s. venturus esses cum due. s. vie essent: ego misi altera via obuiā tibi Varronem familiarissimum tuum. ⁊ altera. s. via: Leptam perfectum meum fabrum pro fabrorum: ⁊ mandaui vtriqȝ eorum vt excurrerēt. i. extra ordinem ac pompā precurrerēt ad me vt possem prodire obuiam tibi. Lepta currens venit et nunciauit mihi te iam ꝑtergressum esse castra. s. Romana. Ego veni confestim. i. cum festinatione. Iconiū. i. in eā vrbē Cappadocie. Cetera sunt iaȝ nota tibi. q. d. scis ꝙ per te steterit quominus te conuenerim. An. i. vtrum verisimile est ꝙ ego non prodirē obuiam: primū Appio Clodio. s. pulchro quasi dicat homini nobilissimo: deinde imperatori: deinde more maiorū. i. ex vetere instituto: deinde quod est caput. i. precipuum momentum rei amico. Presertim cum soleam facere in isto genere: scilicet officiorum etiaȝ multo ambitiosius. i. copiosius ⁊ curiosius ꝙ honor meus ⁊ dignitas sup. mea postulat. Sed hec hactenus sup. sint dicta.

¶ Illud idem Pausania dicebat te dixisse: quidni Appius Lentulo Lentulus Appio processit obuiam Cicero Appio noluit. Queso etiam ne tu has ineptias homo mea sententia summa prudentia: multa etiam doctrina plurimo rerum vsu. addo vrbanitatē que est virtus vt stoici rectissime putant vllam appietatem aut lentulitatem valere apud me plus ꝙ ornamenta virtutis existimas. Cum ea consecutus nondum eraȝ que sunt hominum opinionibus amplissima tamen ista vestra nomina nunꝙ sum admiratus viros eos qui ea vobis reliquissent magnos arbitrabar. Postea vero ꝙ ita ⁊ cepi et gessi maxima īperia vt mihi nihil neqȝ ad honorem neqȝ ad gloriam acquirendam deesse putarem superiorem quidē nunꝙ sed parem me vobis speraui esse factum. Nec me hercle aliter vidi existimare vel Cn. Pompeium quē omnibus qui vnꝙ fuerunt vel publium lentuluȝ quem mihi ipsi ante pono. Tu si aliter existimas nihil errabis si paulo diligentius vt quid sit quid intelligas. Athenodorus Sandonis filius quid de his rebus dicat attenderis. Sed vt ad rem redeam me tibi non amicum modo veruȝ etiam amicissimū existimes velim. Profecto omnibus meis officijs efficiam, vt ita esse vere possis iudicare. Tu auteȝ si ad agis vt minus mea cā dū

¶ Illud ⁊c. Idē Pausania. s. libertus. Lentuli dicebat te dixisse illud. Quid ni? i. cur nō ita fieret: est ironia. Appius sup. ꝓcessit obuiā. Lētulo redeūti e ꝓuicia cū ille succederet: ⁊ Lētul⁹ ꝓcessit obuiā Appio. s. ex ea eadē rdeūte: hoc ē nobilissim⁹ nobilissimo. Cicero hō nouus noluit. s. ꝓcedere obuiā appio. Queso. i. q̄ro ex te tune sup. effutiuisti has. i. hmōi ieptias: hō i. cum sis hō mea sententia. i. quātum ego de te sentio: summa prudentia. i. habens summam prudentiam: etiaȝ multa doctrina. i. habens multam doctrinam: ⁊ plurimam vsurarum: addo vrbanitateȝ. i. asteismon: hoc est morum honestateȝ que in vrbibus potius ꝙ in agro est: que. s. vrbanitas est virtus vt stoici putāt. i. censent rectissime: existimas i. iudicas tu vllam appietatē. i. nobilitatē ⁊ gentilitateȝ appiorum: aut Lentulitatem. i. nobilitateȝ Lētulorum: valere plus. i. eē maioris estimationis apud me: ꝙ ornamenta virtutis? q. d. longe erras. nam cū nōdū consecutus erā ea q̄ sunt amplissima opionibus. i. ꝑȝ opiniones hoīȝ videlicet cōsulatū ⁊ triūphos tū. i. nihilominus: ego nunꝙ sum admiratus. s. tanꝙ reȝ admiratione dignā: ista. s. que iactatis noīa vestra: sed sup. arbitrabar viros qui reliquissent vobis ea. s. nomina preclara: magnos: nam nisi illi magni fuissent non reliquissent posteris suis noīa preclara. Vero. i. sed postea ꝙ ego cepi. i. adiui ⁊ gessi impia maxia: ita vt putarem nihil deesse mihi neqȝ ad honorem sup. acq̇rendū: neqȝ ad gloriā acq̇rendā: speraui me esse factū nunꝙ quidem superiorem sed parem vobis. Nec me hercule ego vidi vel Cneū pōpeiū quē antepono omnibus qui vnꝙ fuerunt vel Lentulum quem antepono mihi ipsi existimare. i. cēsere ⁊ iudicare aliter: scilicet ꝙ ꝙ par vo-

Iconium vrbs cappadocie.

Morum ex ꝓprijs instar patron⁹ minoris ficta.

Cneus Pompeius quāti fuerit a Cicerone estimat⁹.

ego absum debere videaris: q̄ ego tua Laborari libero te ista cura πάρεμοιγε καιαλλοικε μέτι μητοσ ο ιμαλιο άλε μητιευτάζευσ: Si autez natura es φιλαιτιοσ illud nō perficies: quo mi nus tua cā veli hoc asseq̄re: vt quā in ptē accipias: minu: laborē Hec ad te scripsi liberi⁹ fretus conscientia officij mei: beneuolētiaqʒ: quā a me certo iudicio susceptā: quoad tu voles: ꝯseruabo. Uale.

bis factus essem. Tu oꝛ Appi si existimas. i. iudicas aliter: nihil errabis si vt intelligas quid sit exoche. i. excellētia quid sup. sit .i. nobilitas ꝛ bōa natiuitas: attenderis i. aiaduerteris q̄d Athenodorus filius Sandonis (additur aūt id q: vt Strabo refert fuit etiā alter Cordilion dictus) hic aūt sandonis filius fuit pretoꝛ Cesaris dicat de his rebus: q: nobilitatem vitute metiebat: dicebatqʒ quod Iuuenalis. Tota licet veteres exoꝛnent vndiqʒ cere Atria nobilitas sola est atqʒ vnica virtus. Sed vt redeam ad rez i. quod ad vtilitatē faciat. Ego veliz sup. vt existimes: me non modo. i. non tm̄ amicum tibi: verumetiā amicissimū. Profecto ego efficiā oīb⁹ officijs meis vt tu possis iudicare ita esse vere. Tu autez si agis. i. pꝛetendis id: vt tu videaris debere minus sup. laboꝛare mea causa dum. i. donec ego absum: q̄ ego laboꝛarim ꝑ laboꝛauerim tua sup. cā ego libero te ista cura. i. sum contentus vt mea cā non laboꝛes: nam vt inq̄t Agamennon homericus ad Achillem iratum in pꝛimo iliados: .i. apud me. .i. ꝛ alij sup. sunt qui me honoꝛabunt. maxime aūt consiliari⁹ iuppiter. Quasi. d. Cicero si tu minus honoꝛabis me: honoꝛabūt alij. Si aūt es natura. i. ꝑ naturā i. q̄rulus tūc nō perficies quo minus. i. vt non velim. s. laboꝛare aut ꝓdesse in cā tua. aut sic quo. i. vt velim minus sup. ꝓpterea in cā tua sed sup. tu assequere. i obtinebis hoc: vt laboꝛem. i. curem min⁹ in quam ptem accipias s. hec a me scripta siue in bonam: siue in malā. Ego scripsi has ad te liberi⁹ i. multum libere aut liberius q̄ par est: fretus conscientia officij mei: ꝛ beniuolentie sup. mee: quam susceptam certo iudicio a me: conseruabo quoad idest q̄diu tu voles.

Atheno dorꝰ duo.

Iuuenalis.

Cicero Salutem dicit Appio pulchro.

Etsi. Rñdet eplē Appij: qua multa obiecerat que purgat vt legenti facile patebit. Ordo autem est Etsi idest q̄q̄: ego videbam (q̄tum potui intelligere ex litteris tuis: te lecturum sup. esse hanc epistolam cū venisses ad vrbem s. Romā sermone leuissimo. i. inconstantissimo hoim ꝓuincialiū: qui iniq̄ conquesti fuerūt de Cicerone: refrigeratū. i. tēperatū ꝛ sedatū iā: tm̄ cūz tu scripsisses ad me tā multis verbis de oꝛatione. i. locutione: hoim impꝛoboꝛum: ego putaui faciendūz mihi. i. me debere facere: vt rñderem breui. i. breuiter: vel breui sup. eplā vel respōsione lr̄is tuis. Sed duo pꝛima capita. i. pꝛincipales sn̄ie epistole tue: relinquenda sunt mihi quodāmodo tacita: eniz. i q: nihil habent qd̄ sit aut definitū. i. determinatum aut certum: nisi me significasse vultu ꝛ taciturnitate. i. eo q̄ vultum iratum haberē: ꝛ nihil dicerem. me sup. nō eē amicū tibi: idqʒ. i. ꝛ id potuisse intelligi ꝑ tribunali. i. aū tribunal: cū aliq̄d ageret: ꝛ i nōnullis. i. q̄busdā cōuiuijs. Ego inquit Cicero possuz itelligere hoc totū nihil eē i. ex vana suspitione esse oꝛtum sed cūz sit nihil. s. in re: nec quidē. i. nō ēt aut nō saltem: intelligo quid dicatur. Quidez. i. certe: ego scio illud multos sermones meos habitos ꝛ illustreis. i. claros: ꝛ ex supioꝛe loco. i. cū in sede magistrali sederē: ꝛ i loco

Eplē argumentū

Ordo lr̄e

Etsi quātum ex literis tuis intelligere potui videbā te hanc epistolam: cum ad vrbē venisses: esse lecturuz: refrigerato iā leuissimo sermone hoim ꝓuincialiū: tm̄ cū tu tā multis v̄bis ad me de ipꝛo hoꝝ oꝛōne scripsisses: faciēdū mihi putaui: vt tuꝫ lr̄is breui rñderē. Sꝫ pria duo capita eplē tue tacita mihi quodāmō relinq̄nda sunt nihil ei hn̄t: qd̄ aut definitū sit: aut certū: nisi me vultu ꝛ taciturnitate significasse tibi nō eē amicuꝫ. idqʒ ꝑ tribunali cum aliq̄d agere: ꝛ nōnullis in cōuiuijs itelligi potuisse. hoc totū nihil eē possū itelligere: sed cū sit nihil nec q̄d dicat q̄dē intelligo. Illu ꝗ q̄dez scio: meos mltos: si illustreis: ꝛ ex supioꝛe ꝛ ex eq̄ loco sermones habitos cū tua summa laude: ꝛ cū magna sollicitudine: ꝛ significatione nostre familiaritatis ad te verre potuisse deferri. Nam qd̄

ad legatos attinet: quid a me fieri potuit: aut elegantius aut iustius: quam vt sumptus egentissimarum ciuitatum minuerem sine vlla imminutione dignitatis tue: presertim ipsis ciuitatibus postulantibus: Nam mihi totum genus legationum tuo nomine proficiscentium notum non erat. Apamee cum essem multarum ciuitatum principes ad me detulerunt sumptus decerni legatis nimis magnos: cum soluendo ciuitates non essent. Hic ego multa simul cogitaui: primum te hominem non solum sapientem: verumetiam: vt nunc loquimur: vrbanum: non arbitrabar genere isto legationum delectari: idque me arbitror Synadis pro tribunali multis verbis disputauisse. Primum Appium Clodium senatui populoque Ro. non myndensium testimonio (in ea enim ciuitate mentio facta est) sed sua sponte esse laudatum: deinde me ista vidisse accidere multis vt eorum causa legationes Romam venirent: sed his legationibus non meminisse vllum tempus laudandi: aut locum dari. studia mihi eorum placere: quod in te bene merito grati essent: consilium totum videri minime necessarium. si autem vellent declarare in ea officium suum laudaturum me: si quis suo sumptu functus esset officio concessurum si legitimo: non permissurum si infinito. Quid ei reprehendi potest: nisi quod addis visum esse quibusdam edictum meum quasi consulto ad istas legationes impediendas esse accommodatum iam vero non tantum mihi videntur iniuriam facere ij qui hec disputant quod si cuius aures ad hanc disputationem patent Rome composui edictum nihil addidi nisi quod publicani me rogarunt cum Samum ad me venissent vt de tuo edicto totidem verbis transferrem in meum diligentissime scriptum. caput est quod pertinet ad minuendos sumptus ciuitatum quo in capite sunt quedam noua salutaria ciuitatibus quibus ego magnopere delector. Hoc vero ex quo suspicio nata est me exquisiuisse aliquid in

equo. i. plano: cum vt priuatus loquerer: cum summa laude tua: et cum magna sollicitudine. i. anxietate et significatione familiaritatis nostre potuisse deferri. i. delatorie afferri ad te vere. i. veraciter. Nam quod attinet ad legatos: qui communibus sumptibus volebant. Romam proficiscivt Appium publice laudarent quid potuit fieri a me aut elegantius. i. decentius aut iustius/quam vt minuerem sumptus. i. expensas ciuitatum egentissimarum: sine vlla imminutione dignitatis tue: presertim ipsis ciuitatibus/postulantibus sup. illud: q. d. nihil. Nam totum genus legationum. i. legatorum proficiscentium. i. abeuntium tuo nomine non erat notum mihi. i. non erat approbatum a me: cum nescirem iustam rationem eorum. Cum ego essem Apamee. i. in vrbe antiochie aut vt alij dicunt phrigie (Sed strabo dicit sic) Antiochensibus ad Austrum Apamea est in mediterranea sita. Et paulo ante de Antiochensi prouincia que est pars syrie loquens dicit. Vocatur etiam tetrapolis ex insignibus vrbibus que ibi sunt: et si plures sint maxime tamen quatuor sunt: Antiochia apud Daphnem: et Seleucia in Pieria. et Apamea et Laodicea: que propter concordiam sorores dicebantur. Eas Seleucus condidit: Maxima ab eius patre Antiocho Antiochia dicta est: Munitissima ab eo. Apamea vero ab eius vxore: Laodicea autem a matre nominata est. Alibi tamen dicit Apameam et Laodiceam Phrygiarum vrbium maximas. Sed phrygia generaliter ea quoque pars dicitur. Principes multarum ciuitatum detulerunt ad me. i. clam insinuauerunt mihi: sumptus nimis magnos decerni. i. decreto adiudicari: legatis. s. Romam ituris cum ciuitates non essent: soluendo. i. vt soluant Ego cogitaui multa simul: hic. i. in hac re aut hoc tempore primum arbitrabar te hominem non solum sapientem: verum etiam vt nunc loquimur vrbanum. i. politum sermone et moribus: non delectari isto genere legationum. s. que in vanum exhaurirent egentissimas ciuitates et ego arbitror me disputasse id multis verbis pro tribunali. i. in tribunali synadis. i. in eo oppido carie: vbi vis est marmorum que synadica inde dicuntur. Alij phrigie quoque eam addicunt: quia vicina sunt loca phrigiaque maior ea complectitur. (Est autem forma ablatiui pluralis.) Primum sup. dixi disputando: appium Clodium esse laudatum senatui: et populo Romano. i. a senatu et populo Roma. aut coram senatu et po. Ro. non testimonio myndensium. i. legatorum e myndo oppido carie (mentio eius legationis mittende facta est in eo oppido) sed sua sponte. i. sine alicuius intercessione. Nam senatus de rep. bene

Apamea.

Antiochia.

Saleucia.

Laodicea.

Marmor synadicum.

Myndum oppidum carie.

quo offenderē: traslatitiū est. Neq3 eñ erā tā desipiens: vt priuate rei cā legari putarē: q 7 tibi non priuato: 7 pro re nō priuata sua: s3 publica: nō in in priuato: sed in publico orbis terre cōsilio: idest in senatu: vt gratias agerent: mittebantur.

meritos spōte laudare solebat: deīde sup ple dixi: me vidisse ista accidere multis: vt legatiōes venirēt Romā causa eorū. s. lau dandorum: sed dixi me non meminisse vl lum tempus aut locū laudandi dari his. idest huiusmodi legatiōib⁹ (Sicut Agre cius dicit memini exigit p̄sens tempus vt memini videre non vidisse: 7 hic dari non datum esse. Idq3 Cicero fere obseruat

Valla tamen in Raudēse3 ip̄obat. Certū aūt est virg. in geor. dixisse Memini Corciū vidisse senē: 7 Persiu3 memini somniasse: sed frequētior est p̄ pñs locutio.) Dixi sup. studia eo2 qui ire aut mitte re volebant: placere mihi / q̄ essent grati in te bene merito: s3 sup. dixi: ɔsiliū totū. s. de mittēdis lega tis videri minime necessarium. Si aūt vellēt declarare officium suum in eo. s. cōsilio aut incepto: dixi sup. me laudaturum si q̄s funct⁹ eēt officio. s. legatiōis Romā tui laudādi gr̄a: suo. i. ,p̄prio sumptu non ciuitatum egentiū: 7 dixi: cōcessurū si sup. funct⁹ esset suo sumptu legitimo. i. rōnabili / qualē le ges permittūt 7 sup. dixi me: nō p̄missurū si in finito. s. sumptu q: cederet in detrimentū reipu. cui ex pedit vt vnusquisq3 re sua bene vtatur. Disputaui aūt publice fateor me disputasse publice: quid ei potest rep̄rehendi. s. in meo facto: nisi q̄ addas visum esse q̄busdā edictū meū esse accōmodatum i. applicatū: quasi cōsulto. i. consilio preuio ad istas legatiōes ip̄ediēdas? Iā vo ij. q hec disputant. i. varijs sermonib⁹ agitāt: nō videnť mihi facere iniuriā tm̄. i. in tm̄: q̄. i. quātū sup. is si cuius. i. si quis talis sit q̄ eius aures patent ad hāc disputationē: tacite notat Appiū: q detractores libenter audit modestius tñ dicit: si cui⁹ q̄ si diceret vt multi legūt q̄ ij quo2 7c. aut is cu⁹ 7c. Ego cōposui edictum Rome i. cū adhuc Rome eēm: nec q̄cq̄ de legatiōib⁹ istis suspicaret. 7 nihil addidi: nisi id quod pu blicani. i. q̄ pub. vt vectigalia ɔducūt 7 tractāt: rogarūt me: cū venissent ad me Samū. i. i eā vrbē isule eiusdē nois: s3 vrbs ēt same dr̄: isula tm̄ samos: vt trāsferrē. i. trāsmutarē: de tuo edicto i meū. s. edictū scriptū diligētissime: totidē verbis: q̄t eēt scriptū i tuo edicto: hoc est vt qd̄ erat i tuo edicto ponerē alit i meo: 7 sup. illō qd̄ voluerit trāsferri: ē caput. i. capl'm: qd̄ ptinet ad minuēdos sumpt⁹ ciuitatū: i q̄ capite st̄ q̄dā noua / salutaria cītatib⁹ q̄b⁹ ego delector magnope. Vere p̄ s3: hoc ex q̄ suspitio nata ē / me ex q̄siuisse. i. excogitasse aliq̄d / i q̄ offenderē te: ē trasiatitiū seu trāslatitiū. i. fictitiū 7 falso i me trāslatū ex malicia eo2 q talia cogitāt 7 faciūt. Neq3 eñ erā tā desipiēs vt putarē sup. eos legari cā rei priuate q̄ mittebāť vt gr̄as agerēt: 7 tibi nō priuato s3 pub. magistratu functo 7 nō p̄ re priuata sua. i. sibi ,p̄p̄a: s3 pub. 7 nō. s. gr̄as agerēt i p̄uato. s. loco. s3 i pub. ɔsilio orb3 terre. i i senatu. s. Romāo

Memini

Publicani qui sunt.

Samos.

Fictitiū.

¶ Neq3 enim cum edixi: ne q̄s in iussu meo profi cisceret: exclusi eos q me in castra: 7 q trans Tau rum persequi nō possent. Nam. i. maxime in tuis lr̄is irridēdū. Quid ei erat q̄ me p̄sequerenť i ca stra: Taurūve trāsirēt: cu3 ego Laodicea vsq3 ad Iconiū iter ita fecerim: vt me oīm illarū diocesiū q̄ cis Tau2 sunt oīmq3 earū ciuitatū magistra tus: legatiōesq3 cōuenirent: nisi forte postea cepe runt legari q̄ ego Taurū transgressus su3: quod certe non ita est. Cum enim Laodicee cum Apa mee: cum synadis: cū Philomeli: cum Iconij es se3: quibus in oppidis omnibus cōmoratus su3 omnes iam istius generis legationes erant con stitute. Atq3 hoc tamē te scire volo me de isto sum ptu legationū: aut minuendo: aut remittēdo de creuisse nihil: nisi q̄ principes ciuitatu3 mane po

¶ Neq3 ei cū edixi. i. publico mādato iussi: neq̄s ,p̄ficisceret. s. romā: iniussu. i. sine iussu meo: exclusi eos: q̄ nō possent p̄seq. i. ad finē vsq3 seq̄ (Nō eñ semp in malu3 accipit) me in castra: et q̄ nō possent p̄se qui me trās Taurū. s. montē: q: q̄ neq̄s di cit oēs icludit sub vetatiōe sua. Nā. i. ma xime irridēdū in lr̄is tuis. Sūpserat ei Ap pius mordēdo Cicerone q̄ cum ,p̄hibuis set que q̄ iniussu suo ,p̄ficisci Romā nō ,p̄ hibuerit ,p̄ficisci secū i castra 7 trās Tau rū immo dicit Cicero generale3 se fecisse ,p̄hibitionē: neq3 opus fuisse vt legatio nes mitterenť secū aut in castra aut trās Taurū. Quid ei erat q̄. i ,p̄pter quod: p̄ seq̄renť in castra: ve ,p̄vel / trāsirent Tau rū: nomē maximi mōtis armeniam a Cili ca dirimētis: cū ego fecerim iter: Laodi cea. id ē ab eā vrbe antiochie aut syrie seu phrygie maioris vsq3 ad Iconiū oppidu3 capadocie: ita vt magr̄at⁹ legatiōes oī3 diocesiū. i. iurisdictionū ac gubernationū (a verbo dioceo qd̄ est guberno: vñ scd̄a p̄ e scribitur. 7 tertia grecis p̄ 7 ita ā be iunt lōge: estq3 diocesis di spositio gubernatio iurisdictio) que sunt cis. i. citra taurū: 7 omnium illarū ciu ta

Perseq.

Taurus mōs igēs armenia3 a cilíciadi uidens.

Diocesis

ſtulaſſent:ne invēditionē tributoꝝ:⁊ illā acerbiſſimam exactionē:quam tu nō ignoꝛas capitũ:atꝗ oſtioꝝ īducerent ſumptꝰ minime neceſſarij. Ego autē cum hoc ſuſcepiſſeꝫ:nō ſolũ iuſtitia : ſed etiā mīa adductꝰ:vt leuarē miſerijs ꝑditas ciuitates: et ꝑditas maxīe ꝑ magiſtratꝰ ſuos:nō potui in illo ſumptu nō neceſſario negligēs eē . Tu cũ iſtiꝰ modi ſermones ad te delati de me ſunt:nō debuiſti credere:Si autē hoc genere delectaris : vt q̄ tibi in mentē veniāt:alijs attribuas :genus ſermonis inducis in amicitiā minime liberare. Ego ſi in ꝓuīcia detrahere de tua fama vn̄ꝙ cogitaſſem nō ad generũ tuum Cn. Lentulũ: neꝗ ad libertũ tuum Brũduſij:neqꝫ ad p̄fectũ fabꝛum Coꝛcyꝛe: quem in locũ me venire velles :retuliſſem. Quare potes doctiſſimis hoībus authoꝛibus : quoꝛum ſunt de amicitia gerenda ꝓclariſſime ſcripti libꝛi genus hoc totũ oꝛatiōis tollere. Diſputabant ergo cōtra diſſerebaꝫ dicebāt:ego negabā. An mihi de te nihil eē dictũ vn̄ꝙ putas:ne hoc qdem ꝙ cũ me Laodiceā venire voluiſſes Taurũ ip̄e trāſiſſes ꝙ ijſdē diebꝰ meus cōuentꝰ erat Apamee Synadis. Philumeli:tuus Tharſi. Nō dicā plura ne in quo te obiurgem idipſum videar imitari. Illud dicam vt ſentio ſi iſta que:alios loqui dicis ipſe ſentis tua ſumma culpa eſt . ſi autem: alij tecum hec loquuntur tua tamen ꝙ audis culpa nonnulla eſt.

tum:cōuenirēt me.ſ.agēdi mecũ de rebꝰ ſuis grā:niſi foꝛte legati ſup.ceperunt legari.i.mitti poſtea ꝙ ego trāſgreſſus ſuꝫ. Taurũ:qd certe non eſt ita. Cũ em̄ eſſem Laodicee:cũ eſſem Appamee:cum/ epe te eſſem)ſynadis cũ.i.eſſem philomeli cũ eſſem Iconij q̄ ſunt oppida iam nota in ꝓuincia ſita:Iconiũ q̄deſt in cappadocia: Philomelum in phꝛygia.ſ.maioꝛe:qd ſitum eſt in magna planicie a ſeptentrione cetera pꝛiꝰ dicta ſunt. Synnada q̄dē vꝛbs eſt aſiatica ad Carie fines:⁊ vt ſtrabo dicit non magna eſt:ad quam planicies iacet oleis conſita.lx.fere ſtadioꝛum. Ulterius eſt doꝛcivicus et Synnadici lapidis fodina. De declinatiōe autem nequid heſites:quia Cicero Synnadis aduerbialiter dicit credam vti ablatiuo pluri vt ſit nominatiuus ſynnada ſynnadoꝝ:Calepinus tamen dicit apud Sydoniũ declinari ſynnas ſynnadis :qd hic dici non poſſet:nā ad eo ntō diceret̃ hic ſynnade aut ſynnadi nō ſynnadis) In qbꝰ oībus oppidis ego cōmoꝛatꝰ ſum.i.moꝛā traxi:oēs legationes iſtiꝰ generis ſcꝫ q̄ mitterent̃ tui laudādi gratia:erant cōſtitute ideſt trāſacte:Atꝗ ego volo te tñ ſcire hoc me nihil decreuiſſe.i.decreto cōſtituiſſe:de iſto ſumptu legationuꝫ aut minuendo aut remittendo ſcilicet illis qui eo onerabātur niſi quod pꝛincipes ciuitatũ poſtulaſſent mane.i.matutino tempoꝛe eius diei quo decreueram/ne ſumptus minime.i. omnino non neceſſarij:inducerentur in venditionem tributoꝛum:interduꝫ enim tributa vendunt̃ ⁊ q̄ ea emunt acerbiſſime exigunt:et illā acerbiſſimā exactionem capitum atꝗ oſtioꝛum.i.de ſingulis capitibꝰ atꝗ oſtijs domus:quā tu non ignoꝛas:q: eius tempoꝛe vigebat/aut ab eo aut eius gratia inſtituta erat. Ego autem cũ ſuſcepiſſem.i.faciendũ recepiſſeꝫ hoc ſcꝫ ne fierent ſumptus nō neceſſarij. adductus ſcꝫ ad hoc non ſolum iuſtitia que nimiam exactionem pꝛohibet:ſed etiam miſericoꝛdia:vt leuarem.id eſt deonerarem miſerijs:ciuitates perditas.id eſt pereuntes ⁊ perditas maxime per magiſtratus ſuos:non potui negligens eſſe in illo ſumptu non neceſſario ſcꝫ vetando : Tu cũ ſermones iſtiuſmodi ſcilicet detractoꝛij et inimicitiaruꝫ generatiui eſſent delati ad te de me non debuiſti credere. Si autem delectaris hoc genere ſcilicet fictionum aut ſermonum:vt attribuas alijs. id eſt dicas tibi dicta eſſe ab alijs:que veniant tibi in mentem.i.que putaris dicta aut facta eſſe potuiſſe:tu inducis in amicitiam genus ſermonis minime.ideſt nequaꝙ liberale.ideſt libero homie dignũ Si ego cogitaſſem vn̄ꝙ detrahere de tua fama in pꝛouincia.id eſt cum eſſem in pꝛouincia: non retuliſſem ad Cn. Lentulum generum tuum.id eſt ad iudiciũ et voluntatē generi tui Cnei lentuli:neꝗ ad libertum tuum ſcꝫ Phanniā/Bꝛunduſij.i.cũ adhuc eſſeꝫ Bꝛunduſij que eſt vꝛbs italie: neꝗ ad pꝛefectum fabꝛum pꝛo fabꝛoꝛum Coꝛcyre ideſt cum eſſem Coꝛcyꝛe aut in coꝛcyꝛa inſula : in quem locum velles me venire ſcilicet ad conueniendum te:aut vt conueniar a te . Quare tu potes doctiſſimis hominibus auctoꝛibus.i.id appꝛobantibus:quoꝛuꝫ ſcilicet auctoꝛum libꝛi ſunt ideſt extant ſcripti pꝛeclariſſime de amicitia gerenda:tollere hoc totum genus oꝛationis.ſ.quale eſt dicentiũ. Sup. homines aut inimici:diſputabāt:ſcilicet de alicuiꝰ perfidia. Ego differebā.i.diuerſa ab eis aſſerebā

Philomelum. Synnada.

Calepinꝰ notatur.

Decernere.

Bꝛunduſie vꝛbs italum.

contra. Ipsi dicebant.s.aliquid mali de te aut de alio:ego negabā. Talia enim solent dicere qui volunt videri amici cum non sint:quia fingunt se refellisse ea q̄ nunq̄ dicta sunt:vt non ipsi sed alij ea dixisse putentur:sic tamen vt licet dicant se contradixisse/putent inimicos illorū de quibus talia dicta narrant:vera censere non omnes intelligunt hunc locum. An o Appi:putas nihil vnq̄ esse dictū mihi de te? ne quidem.idest non saltem hoc:q̄ cū voluisses me venire Laodiceā:ipse transisses Taurum:& q̄ meus cōuentus.i.iurisditio erat Apamee:synnadis:philomeli:& tu⁹ conuentus erat Tharsi hijsdem diebus:quod argumentū erat te nolle ꝓuincia decedere. Non dicam plura.ne videar imitari idipsum in quo ego obiurgē te:Ego dicam illud vt sentio:si ipse.id est tu:sentis.i.exꝫnia tua asseris ista que dicis alios loqui:est tua summa culpa:sin autem.i.sed si:alij loquuntur hec tecum.tamen tua culpa est nonnulla.id est ex aliqua parte/q̄ audis scilicet tales.

Tāte appiū notat

Mea rō in tota amicitia nr̄a cōstans: et grauis reperiet̄.q̄ si qs me astutiorē fingit:quid pōt eē in callidi⁹:q̄ cū te absentē semp defenderim:cū ꝑsertim mihi vsuuētu rū non arbitrarer: vt ego q̄q̄ absens a te defendēd⁹ eēm:nūc cōmitterē:vt tu iure optimo me absentē deserere posses: Unū genus excipio sermonis:in quo psepe aliqd dicitur:qd te putem nolle dici: si aut legatoꝝ tuoꝝ qspiam:aut ꝑfectorū:aut tribunorū militū male dicit:qd tn̄ ipsum nō me hercule adhuc accidit me audiente:vt aut grauius diceret̄:aut impuri⁹: q̄ mecum Corcyre Clodi⁹ est locutus cum in eo gn̄e maxie q̄reret̄ te aliorū iprobitate min⁹ felicē fuisse. Hos ego sermones q̄ & multi sunt & tuā existimationē:vt ego sentio:nō offendūt:lacessiui nunq̄ sꝫ nō valde repssi. Si qs est:q nemīnē bōa fide in grām putet redire posse:nō nostrā is pfidiam coarguit:sed indicat suā:simulq̄ nō de me ijs peius: q̄ de te existimat. Sin autē quē mea īstituta in prouincia nō delectāt: et quadā dissimilitudie institutoꝝ meorū:ac tuorum ledi se putat:cū vterq̄ nostrū recte fecerit sꝫ nō idē vterq̄ secut⁹ sit hūc ego amicū habere nō curo. Liberalitas tua vt hoīs nobilissimi lati⁹ in ꝓuīcia patuit nr̄a si angustior & si de tua plixa bn̄ficaq̄ natura limitabit aliqd posterior ann⁹ pp quādā tristitiā tpoꝝ nō dn̄t mirari hoīes cū & natura sp ad largiēdū ex alieno fuerīt restrictior & tpib⁹ qb⁹ alij mouent̄ ijsdē ego mo ueamne esse acerbū sibi vt sim dulcis mihi. De re-

Mea ratio.i.forma faciēdi & dicēdi reperiet̄ cōstans & grauis in tota amicitia nr̄a.q̄ si quis fingit me astutiorē idest callidiorē:quid pōt esse i callidi⁹ idest magis nō callidū:hoc est stulti⁹ & simplici⁹:q̄ cū ego defenderim semper te absentē (ꝑsertim cū ego nō arbitrabar vsuuēturū.i.euēturū mihi: vt ego essem defendend⁹ a te absens) ego cōmitterē nunc vt tu possis optimo iure.i.equissimis rōnibus deserere me absentē.i.existentem in prouincia: Ego excipio vnum genus sermonis .i. nihil dico de eo in quo aliquid dicit̄ persepe quod putem te nolle dici.i.vt dicat̄ si aut quispiam legatoꝝ tuoꝝ.i.q̄ tui in prouincia legati fuerāt:aut tribunorum militū male dicit.s.de te:qd ipꝫ.s. maledicere de te:me hercule nō accidit adhuc me audiē te:vt su.q̄ cū diceret̄ aut grauius.i. molestius:aut impuri⁹.i.obscenius.s.de te: q̄ Clodi⁹.s.Lētulus:est locut⁹ mecū Corcyre:cū q̄reret̄.i.cōquereret̄ maxie in eo genere.s.sermonis te fuisse min⁹ felicē.s.in gubernāda ꝓuincia:iprobitate.i. ꝓpter improbitatē aliorū hoc aūt dicēdo:significauit nō bn̄ rexisse ꝓuinciā:non enim infelix ē q̄ bn̄ regit. Ego nūq̄ lacessiui.i. ꝓuocaui hos .i. huiusmodi sermones de te q̄ ipsi sunt:et.i.sil' multi:et ita non erant lacessendi.id est captandi aut ꝓuocādi cū gratis fierent:et q̄ non offendunt existimationē.id est auctoritatē tuā (nescio an rectius legat̄ estimationē tui) vt ego sentio:sed ego non repressi valde.id est ꝓmisi eos fieri. Si quis est qui putat neminem posse redire in gratiam bona fide .i. sine deceptione:is nō coarguit perfidiam nostram:quia nō sim⁹ tales:aut nō scit nos: tales etiā si sumus:sꝫ indicat suam. s.perfidiam:simul.i.& simul:is.i.talis: non existimat.idest iudicat:peius de me q̄ de te. Sin autem.i sed si mea instituta.i.mores mei:in prouincia nō delectāt:quem.i. aliquem:ac putat se ledi quadā dissimilitudine īstitutoꝝ meoꝝ.i. morū meoꝝ aut rerū īstitutarū a me:cū vterq̄ nostrū fecerit recte:sed vterq̄ nostrū :nō sit secutus idē:ego nō curo habere hūc.i. hmōi amicū. Liberalitas patuit lati⁹ in ꝓuīcia :vt

Usuueni re.

Estiatio tua an rectius estimatio tui

hoīs nobilissimi: si nostra sup. liberalitas erit aut patebit angustior: .i. strictior: ⁊ minus lata: ⁊ si ann⁹ posterior .i. quītuñ annum secutus est (Tacite autem taxat profusionem Appij: Quia sicut agricolis raro sunt due messes fertiles continue: eo ꝙ prioris abundantia fecunditatē: terre exhaurit: ita cum Appius anno suo: quē fertilem censet/tantum pecunie exhauserit non est mirandum si posterior sit sterilis) limitabit .i. arctabit et restringet/ aliq̄d: de tua natura. id est tuo ingenio: prolixa. idest larga (Unde Comicus: Accipit nemo prolixi⁹. qd̄ tñ ad tēpus referri (pōt) et beneficia .i. inclinata ad benefaciēduz: limitabit dicit/propter quādā tristitiā .i. infelicitatē ⁊ infecunditatē. tēporū. q: sicut leta dicim⁹ q̄ fecunda sunt: ita tristia q̄ sterilia: sane argute vitia appiana in tēpora transfert: hoīes nō debēt mirari: cū ego fuerim semp restrictior .i. parcior: ⁊ .i. simul: natura. id est per naturā ⁊ indolez meā: ad largiendū ex alieno (qd̄ Appius fecit) ⁊ .i. simul: mouear .i. cōmouear hisdē tpibus .s. tribus: quib⁹ alij mouentur me esse acerbū sibi .i. eo ꝙ sum acerb⁹ sibi: vt sim dulcis mihi .i. vt nō ledā conscientiam meā largiendo de alieno: Unde q: nō largior: quibus Appi largit⁹ es: suz illis acerbus: at mihi quia recte sentētie conscius sum dulcis sum. Sunt qui in emendatis codicibus scriptum asserāt: non esse acer

[margin: Due messes fertiles raro se subsequūtur. — Prolix⁹. — Terētius. Tristia.]

bus vrbanis ꝙ me certiorē fecisti cū p se mihi gratuz fuit: tū q̄ significasti tibi oīa mea mādata cure fore. In quib⁹ vnum illud te pcipue rogo: vt cures ne qd mihi ad hoc negocij: aut oneris accedat aut temporis. Hortēsiūq3 nostrū collegaz: ⁊ familiarez roges: vt si vnq̄ mea cā qcq̄ aut sensit aut fecit: de hac quoq3 sentētia bima discedat: qua mihi nihil pōt esse inimici⁹. De nr̄is reb⁹ qd̄ scire vis: Tharso nonis octobris Amanū versus profecti sumus. Hec scripsi postridie eius diei: cū castra haberē in agro Mosestie. Si qd egero: scribā ad te: neq3 domū vnq̄ ad meas litteras mittā: quin adiūgā eas quas tibi reddi veliz. De Parthis qd̄ q̄ris: fuisse nullos puto Arabes: qui fuerūt admixto parthico ornatu dicunt omes reuertisse. Hostē eē in Syria negāt vllum. Tu veli ad me q̄ sepissime: et de tuis reb⁹ scribas: ⁊ de meis: ⁊ de omni reip. statu de quo sum sollicit⁹ eo magis ꝙ ex tuis litteris cognoui Pompeium nostrum in Hispaniam iturum. Uale.

bum vti nos legimus me esse acerbum: dicantq3 sensum aliter stare nō posse: sed ego contra sentio. ꝙ fecisti me certiorem de rebus vrbanis cum scilicet ita sit ꝙ fuit gratum mihi per se: tum sup. magis fuit gratum: ꝙ .i. quia significasti omnia mandata mea fore tibi cure. In quibus scilicet mandatis: ego rogo te illud vnum precipue/vt cures ne quid aut oneris au t temporis .i. prorogatiōis: accedat .i. addatur mihi/ad hoc negocij scz prouincialis. ⁊ sup. vt roges Hortensium collegam nostrum: in auguratu: ⁊ familiarem: vt si vnq̄ aut sensit/aut fecit quicq̄ mea causa. decedat quoq3 id est etiam de hac sententia bima. id est biennij mihi prorogandi qua scilicet sententia nihil potest esse mihi inimicus. id est magis contrarium. Quod vis scire de rebus nostris. Nos sumus profecti Amanum versus (semper postponitur versus: et est Amanus mons inter Ciliciam et Antiochiam) Tarso ex ea vrbe Cilicie. nonis octobris Ego scripsi hec postridie eius die. id est diei sequente nonas octobris cuz haberem castra in agro Mosestie que in asia est. Scribam ad te si egero quid. id est aliq̄d: neq3 mittam vnq̄ litteras domum ad meos: quin adiungam sup. litteras quas velim reddi tibi. Id quod q̄ris de parthis an scilicet venerit contra Romanos: ego puto nullos scilicet parthos fuisse: ⁊ arabes qui fuerunt parthico ornatu admixto: quia partim vestiti erant more parthico: dicuntur omnes reuertisse sup. se. in patriam. Negant scilicet homines aut exploratores: vllum hostem esse in Syria. Ego velim sup. vt tu scribas ad me q̄ sepissime .i. valde sepe: ⁊ de tuis reb⁹ scilicet priuatis ⁊ de meis ⁊ de omni statu reip. de quo sum sollicitus: eo magis ꝙ cognoui ex litteris tuis Pompeium nostrū scilicet communem amicū iturum in hispaniam.

[margin: Uersu ppositio ē: postpositiua particula.]

Vix tandē. Multa quest⁹ fuerat de Cicerone Appi⁹ vt supra vidimus: sed post q̄ in vrbem redierat: ⁊ Fauorem Ciceronis in se itellexerat amicas scripsit litteras: vñ nunc familiari⁹ omissa simultate ad euz scribit dicens: Ego vix. id est cū difficultate legi tandez litteras dignas Appio Clodio .i.

[margin: Argumētum eplē — Ordo lr̄e]

M.T.C. Appio Pulchro .S.P.D.

Vix tādē legi lr̄as dignas Appio Clodio: plenas hūanitatis officij diligētie. Aspect⁹ vez vrbis tibi p̄stinā vrbanitatē reddit. Nā quas

ex itinere anteq ex Asia egressus es ad me litteras misisti: vnas de legatis a me prohibitis proficisci: alteras de Apameorũ edificatione impedita legi perinuitus. Itaq conscientia mea constantis ega te voluntatis rescripsi tibi subiratus his vero litteris lectis quas Philotimo liberto meo dedisti cognoui: intelleriq in puincia multos fuisse: qui nos quo animo iter nos sum ect nolent. Ad vrbẽ vero vt recesseris vel potius: vt primum tuos videris cognosse te ex ijs qua in te absentẽ fide: qua in omnibus officijs tuendis erga te obseruãtia: et cõstantia fuissem. Itaq qñti illud me estimare putas: qd est i tuis litteris scriptum: si quid inciderit quod ad meã dignitatez pertineat et si vix fieri posset: tñ te parez mihi gratiam relaturũ. tu vero facile facies. nihil est enim quod studio et beneuolentia vel amore potius effici non possit. Ego et si ipse ita iudicabã: et fiebam crebro a meis p litteras certior: tamẽ maximã leticiam cepi ex tuis litteris de spe minime dubia: et plane explorata triumphi tui. Neq vero ob eam causam: quo ipse facilius consequerer (nã id quidem επικούρειον est) sed me hercle q tua dignitas atq amplitudo mihi est ipsa chara per se. Quare qm plureis tu habes q ceteri: quos scias in hanc prouinciam proficisci q te adeunt fere omnes si quid velis gratissimuz mihi feceris si ad me simul atq adeptus eris quod et tu cõfidis et ego opto litteras miseris. Longi subsellij (vt noster Pompeius appellat) iudicatio et mora si quẽ tibi item vnum alterumve diem abstulerit (quid enim potest amplius) tua tamen dignitas suum locum obtinebit. Sed si me diligis si a me diligi vis ad me litteras vt quãprimum leticia afficiat mittito. Etiam velim relinquum quod est promissi ac muneris mihi persoluas cum ipsam cognitionem iuris augurij 2sequi cupio: tũ me her

que scriberent ab appio Clodio vtpote plenas hũanitatis: officij diligentie. Videlicet. idest videre licet vnde id euenerit q2 aspect9 vrbis. s. rome: reddidit tibi vrbanitatẽ. i. comitatẽ et ciuilitatẽ: pristinã i. quã habueras pusq vrbe exiueras Nã ego legi perinuitus. i. valde inuitus litteras. s. binas quas misisti ad me: ex itinere priusq egressus es ex asia: vnas de legatis prohibitis a me proficisci. s. Romam: alteras de edificatione Apameorum impedita scz vt querebaris a me. (Ex hoc loco patet supra legendum esse Apameani legati non appiani). Itaq. i. et ita ego subiratus idest aliquantulũ iratus tibi conscientia mea. i. pp ter cõscientiã meã voluntatis cõstantis erga te. i. q2 mihi cõscius erã nihil in te peccasse vo. i. sed his litteris quas dedisti philotimo liberto meo lectis cognoui intelleriq multos fuisse i puincia qui nollent nos esse. i. vellẽ nos nõ esse eo aio. i. ea beniuolentia inter nos quo et qua sum9. Vero p sed vbi recesseris ad vrbẽ vl' poti9 vt primũ videris tuos s. amicos et necessarios. intellexi sup. te cognosse pro cognouisse alij legũt cognoscere: ex ijs: scz tuis: qua fide. i. fidelitate fuissem in te absentem qua obseruantia et constantia fuissem erga te in tuendis. idest ptegendis et conseruandis oibus officijs: que scz amicus amico d3. Itaq. i. et ita: quanti putas me estimare. i. appreciari illud qd est scriptum in litteris tuis. Si quid inciderit qd pertineat ad meã dignitatẽ. i. qd noris ad meã voluntatẽ pertinens te posse facere: etsi. i. qq vix posset fieri. s. vt referas mihi parẽ gratiã: tñ. i. nihilominus: te relaturũ sup. cẽ mihi parez grãm. q. d. nemirũ maximi. Verũ. i. s3 tu facies facille. s. id qd vix fieri posse. dicerasenĩ. i. q2 nihil est qd nõ possit effici studio et beniuolentia vel poti9 amore Ego etsi ipse. i. ego per me iudicabã ita: et fiebã crebro i. frequenter certior per litteras a meis. s. datas ad me. tñ ego cepi maximã leticiã ex litteris tuis de spe triumphi tui minime dubia et explorata. i. tanq explorata pfecta. Neq vo sup. cepi maximaz leticiã de spe triũphi tui: ob eã cã3 quo. i. vt ipse. i. ego 2sequerer. i. obtinerẽ facili9 s. triũphũ in cõsimili negocio. (Nã quidẽ idest certe id: scz letari de bõis amici quatenus ad suũ cõmodũ: faciant est idest epicureũ t ad epicureos pertinens qui omnia ad suam voluptatẽ et commeda propria metiuntur bona sed me hercle ob eam supple causam letabar. q dignitas tua atq amplitudo ipsa est chara mihi per se idest etiã sine re

Tarat q rũdã iperitiam.

Epicureorum sñia

spectu cōmodi mei) Dixi prius raro Ciceronē cōponere pronomē ipse & se: vnde non dixit per seipsam: sed ipsa per se). Quare qm̄ tu habes plures q̄ ceteri quos scias proficisci in hanc vbi ego sum prouinciam/videlicet in Ciliciam q. i. qr fere omnes venientes. s. in ciliciam adeunt te. scz sciscitantes si quid velis: tu feceris mihi gratissimum/si miseris ad me litteras simul atqz i. statim postq̄: aut eodem tempore quo adeptus eris id qd & tu cōfidis s. te adepturum esse: & ego opto: videlicet triumphum. Iudicatio & mora longi subsellij. i. plurimorū qui in subsellijs sunt q̄

cle tuis incredibiliter studijs erga me: muneribusqz delector. q autē a me tale quiddā desideras: sane mihi cōsiderandū est quonā te remunerer potissimū genere. Nā profecto nō est meū: q in scribendo (vt soles admirari) tantū industrie ponā: cōmittere: vt negligēs in scribēdo fuisse videar: p̄sertim cū id non modo negligētis: sed ēt ingrati animi crimen futurū sit. Uerum hoc videbimus

& multi: sunt & diu consultant cum si perperā iudicent facile reprehendantur (vt Pompeius noster scz. cōis amicus/appellat) si abstulerit tibi quē. i. aliquē diez. s. prius q̄ triūphes. item. i. siľr adhuc vnum diem ve pro vel alterū. i. tertiū (qd enim pōt amplius. s. auferre. q. d. nihil) tn̄ dignitas tua tenebit suū. i. sibi debitū locū. i. statutū triumphū. Sed si tu diligis me: & vis diligi a me: mittito ad me litteras vt afficiar leticia. i. leter q̄primū. i. valde cito. Etiā velim persoluas mihi reliquū qd est promissi ac muneris tui: hoc est qd de augurali scientia te perfecturū pmisisti: qd tn̄ qr priusq̄ pmitterer nō debebat: addit ac muneris In superioribus autē cōstat librū de augurali scientia Appius Ciceroni dicatū misisse. Nā sup. cū ita sit q cupio consequi ipsam cognitionē iuris augurij: tum mehercule sup. multomagis est q delector incredibiliter studijs tuis erga me & muneribus tuis. q aūtē desideras a me quiddā tale. i. litterariū. munus tibi nuncupatū: sane. i. valde considerandū est mihi quo nā genere potissimū. i. e plurimis: ego remunerer. i. referendo munus donante. Nā pfecto nō est meū. i. officij mei q̄ ponā vt soles admirari tm̄ idustrie. i. studiose ope: in scribendo: cōmittere. i. pati vt videar fuisse negligēs in scribendo: presertim cū id futurū sit crimē non modo. i. nō solū animi neglīgens sed etiam ingrati: verum idest sed nos videbimus hoc. i. quid de hoc agemus.

Curare

Suppli catio qd sit.

Impator qn quis ab exercitu salutabatur.

¶ Illud quod polliceris &c. Sunt qui putent de augurali adhuc libro perficiendo loqui: & ita legunt Enitare autem vt &c. quasi duo precetur alij vtrunqz ad supplicationem referunt sic. Ego velim cures & sup. enitare: illud quod polliceris. scz te curaturum: pro fide & diligētia tua & pro nostra amicitia non instituta. idest incepta sup. nuper: sed iam inueterata. i. longa consuetudine firmata vt supplicatio. i. vt dicunt totius populi vt nunc fit i processione generali gratiarum actio pro re bene gesta: decernatur. s. per senatuscōsultum nobis q̄ honorificentissime & quā primum: ego misi scz ad senatum de victoria: oino serius. i. tardius q̄ vellē litteras In quo scz in mittendis litteris: cum scz ita fuerit q difficultas nauigādi fuit odiosa. i. molesta nobis tum sup. magis odio sum fuit q credo litteras meas incidisse in ipsum discessum senatus idest cum vacationes fierent in senatu non enim semper senatus cogebatur alij aliter intelligunt. Sed ego feci id. idest serius misi litteras meas adductus idest persuasus & ad hoc inductus auctoritate & consilio tuo: & puto id factum a me recte: quod non miserim statim vt sum appellatus scilicet ab exercitu pro iusta victoria: imperator. (Obtenta enim legitima victoria solebat exercitus ducem suum salutare imperatorem: & non aliter litteras) scilicet ad senatum alijs rebus additis & estiuis confectis idest eo q alie res etiam honore digne sint addite: & estiua iam sint confecta: vt non sit timor de nouo bello. Igitur hec erunt tibi cure. Idest ad curam: quemadmodum ostendis. Et habebis me totum et mea scilicet negocia aut bona. Et meos scilicet amicos & necessarios commendatos scilicet tibi. Uale

¶ Illud quod polliceris velim pro tua fide diligentiaqz & pro nostra non instituta sed iam inueterata amicitia cures enitare vt supplicatio nobis q̄ honorificentissime q̄primūqz decernatur. Omnino serius misi litteras q̄ vellē in quo cū difficultas nauigandi fuit odiosa tum in ipsum discessum senatus incidisse credo meas litteras. Sz id feci adductus authoritate & consilio tuo. Idqz a me recte factum puto: q non statim vt imperator appellatus sum alijs rebus additis: estiuisqz confectis litteras miserim. Hec igitur tibi erunt cure: quemadmodum ostendis: meqz totum & mea & meos commendatos habebis.

Uale.

Cicero Appio pulchro. S.P.D.

Um est ad nos allatū de temeritate eoꝝ q tibi negociū facerint: ꝛ si grauiter primo nuncio cōmot⁹ suz ꝙ nihil tā pter opinionē meā accidere potuit: tamen vt me collegi cetera mihi facilima videbantur ꝙ ꝛ in ipo maximam spem ꝛ in tuis magnā habebam: multaqꝫ mihi veniebāt in mētem quāobrē: tibi ēt honori putarem fore. Illud plane moleste tuli: ꝙ certissimū ꝛ iustissimum triumphum hoc inuidoꝝ consilio esse tibi ereptū videbā. Qd tu si tāti facies quanti ego sēp iudicaui faciēdū eē facies sapiēter ꝛ ages victor ex inimicoꝝ dolore triūphū iustissimū. Ego ei plane video fore neruis op⁹ sapiētiaqꝫ tua vehementer: vt iimicos tuos peniteat intēperātie sue. De me tibi sic obstās oēs deos ꝓmitto atqꝫ cōfirmo me ꝓ tua dignitate (malo eniz dicere ꝙ̄ ꝓ salute) in hac ꝓuīcia cui tu pfuisti: rogādo depcatoris laborādo ꝓpinq: authoritate chari hoīs vt spero: apud ciuitates grauitate imperatoris susceptuꝝ officia atqꝫ pteis. Oia volo a me ꝛ postules ꝛ expectes: vincā meis officijs cogitatiōes tuas. Qu. Seruili⁹ p breueis a te mihi līas reddidit: q̄ mihi tñ nimis lōge vise sunt iiuriā ei mihi fieri putabā cū rogabar. Vellē accidisset tēp⁹ in quo pspicere posses quāti ego te quāti Pōpeiū quē vnū ex oibus facio vt debeo plurimi: quāti Brutū facerez: ꝙ̄ꝙ̄ i cōsnetudine quotidiana pspexisses: sicut pspicies sz qm̄ accidit si qd a me ptermissuz fuerit cōmissum facim⁹ ꝛ admissum dedecus cōfitebor.

Um ē ad nos. Cū intellexisset Cicero Appium ambitus accusari consolatur eum dicens se confidere eam curam ꝛ iniuriam aliquando ad honorem eius facturum. Et quia triumphū sibi inuidorum obtrectatione ereptum q̄stus erat: hortatur magno id aio ferat: pollicetur se eius nomen in prouincia protecturum. Rogat deinde Appium vt det operam ne quid sibi tpis ad prouinciam prorogetur. Dicitqꝫ se non mirari fauorem oim ordinum i appium cum eo dignissimus sit. Postremo accuratissime attestatur se non impediuisse legationem prouincialium ad laudandum Appium in senatu mittendam vt cum ordine patebit. Ordo autem est. Cum idest quando allatum est ad nos (Sunt qui legant cum nobis allatum est: cuius eadem est sentētia: sed forma dicendi minus Ciceroniana) de temeritate corum: qui facesserint idest fecerint tibi negocium idest curam ꝛ molestiam purgādi te de crīe ambit⁹ (quo accusabantur qui largitiōibus precibus: minis promissis: alijsqꝫ corruptionibus magistratum petebant: cui⁹ conuicti de saxo tarpeio vt Mallius Capitolinus: olim p̄cipitabantur) etsi idest ꝙ̄ꝙ̄. cōmotus suz grauiter primo nūcio. ꝙ idest q: nihil potuit accidere: tā idest tātū contra opinionem meam. ꝙ̄ sup. illud: tñ vt. i. postꝙ̄ collegi me idest vires animi mei ex ea cōmotione cetera. i. que restarēt. s. vt absoluaris: videbantur mihi facillima ꝙ habebaz maximā spē in teipo. i. in innocētia ac dignitate tua. ꝛ magnā spē i tuis. s. amicis ꝛ necessarijs ꝛ multā veniebāt mihi in mētē i ocurrebant cogitationi mee quāobrem. i. ob q̄: putarē istū laborē. s. purgādi. fore idest futurum esse tibi etiā. i. insuper honori idest ad honorem. Ego tuli. i. passus sum. illud plane. i. oino moleste: ꝙ videbaz triumphum certissimū ꝛ iustissimuz eē ereptū tibi: hoc ɔsilio inuidoꝝ. Qd. i. quā ereptionē triūphi factā esse tibi: si tu facies. i. estimabis tāti: quanti ego iudicaui semp faciendū esse: hoc est minimi. Quia Cice. nunꝙ̄ in talibus felicitatem constituit nec triūphū inter expetēda locauit tu facies sapiēter: ꝛ tu victor. i. voti cōpos sperādo. sicut Xpiani bōi vicerūt mūdū: aies triūphū iustissimū ex dolore inicoꝝ. s. tuoꝝ: qb⁹ dolebit ꝙ tibi nō doleat ꝛ ꝙ tā ɔstāter ɔtūeliā erepti triūphi feras. Ego ei video fore op⁹ plane. i. oino neruis. i. vib⁹ ɔstātia. ꝛ sapiētia tua vehemēter vt peniteat iimicos tuos i tēperātie. i. imodestie aut poti⁹ petulātie ꝛ isolētie sue. Ego obtestās. i. in testimoniū vocās oēs deos ꝓmitto atqꝫ cōfirmo tibi de me: me susceptuꝝ ꝓ dignitate tua) malo ei dicere sup. sic ꝙ̄ ꝓ salute s. tua. i. ꝙ̄ dicere me susceptuꝝ ꝓ salute tua: nō ei putat salutē i pculo eē: aut si putat cuitādi mali oīs gr̄a dicere nō vult) i hac ꝓuīcia cui tu pfuisti: officia atqꝫ pteis. i. munera ꝛ debita obseqa: depcato: s. i. pcātꝫ ne culpe def: rogādo. i. ꝓ te: officia ꝓpiq. s. ɔsāguinitate: laborādo. s. ꝓ te: officia hois chari: vt spo. s. me eē apō ciuitates: auctoritate. i.

Argumētū litterę.

Ordo littere.

Ambitio so etiam magistratibus pendis pena.

Obtestari qd sit.

per auctoritatem meam intercedendo: et officia ac parteis imperatoris: grauitate idest per grauitatē qua vtar in te laudando. Ego volo sup. vt postules & expectes omnia. s. officia a me. ego vincam. i. superabo cogitationes tuas officijs meis idest plus faciam pro te ꝙ cogitare poteris. Quintus seruilius redidit mihi a te: scilicet datas: per breuis litteras: q̄ tū vise sunt mihi nimis longe: ego enim putabam iniuriam fieri mihi cum rogabar scilicet a te. Ego vellem sup. vt tp̄s accidisset i quo possis perspicere idest clare videre. quāti ego facerē te: ꝙti ego facerē Pōpeiū. s. socerū filie tue: quē vnū omnibus: ego facio (vt debeo) plurimi: quanti facerem Brutum: ꝙ ꝙ perspexisses in quotidiana consuetudine idest conuersatione: si scilicet in vrbe fuissem & perspicies scilicet quando adero: s₃ qm̄ sup. tale tempus accidit: si quid scilicet officijs fuerit pretermissum a me: ego confitebor facinus: idest factum turpe commissum & dedecus admissum scilicet ad me: idest me incurrisse ipsum.

Qui i precio et rōanis erant apud Ciceronem.

Pontinius qui a te tractatus est prestāti ac singulari fide: cuius tui beneficij sum ego testis prestat tibi memoriam: beniuolentiamq₃ quam debet qui cum maximis rebus suis coactus a me inuictissimo decessisset: tamē vt vidit interesse tua conscendens iam nauem Epheso Laodiciam reuertit. Talia te cum studia videam habiturum esse innumerabilia: plane dubitare non possum: quin tibi amplitudini ista sollicitudo futura sit: si vero efficis vt censores creentur: & si ita gesseris censuram vt debes & potes: sed tibi solum sed tuis omnib⁹ video impꝑpetuū summo id ꝑsidio futurum. Illud pugna & enitere nequid nobis tp̄is prorogetur vt cum hic tibi satisfecerimus: istic quoq₃ nostrā in te beniuolentiā nauare possim⁹: Que de boīm atq₃ ordinū oīm erga te studijs scribis ad me: minime mihi miranda & maxime iucunda acciderūt: eadēq₃ ad me ꝑscripta sunt a familiaribus meis. Itaq₃ capio magnā voluptatem cum tibi cuius mihi amicitia nō solu₃ ampla sed etiā iucunda est: ea tribui que debeātur tū vero remanere etiam nūc in ciuitate nostra studia ꝑpe omnium consensu erga forteis et industrios viros: que mihi ipsi vna semper tributa est merces laborū et vigiliarum mearū. Illud vero mihi ꝑmirum accidit tantā temeritatē fuisse in eo adulescente₃ cuius ego salutē duob⁹ capitis iudicijs summa contentione defendi: vt tuis inimicitijs suscipiēdis obliuisceretur patroni omniū fortuanarū ac rationū suarū: presertim cū tu omibus vel orna-

Pōtinius. Argumēto a beniuolētia Pontinij sumpto argumentat̄ multorū studijs rem Aplj aditum iri. Fueratis Pontini⁹ cū apio in Cilicia & cū discederet pararet: q: itellexit Appij interesse vt illic diutius eius nomē defendiatur⁹ maneret ab itinere reuersus est. Ordo est. Pōtinius (opinor publicanum esse) q̄ tractatus est a te in cilicia: scilicet prestanti & singulari fide: cui⁹ bn̄ficij tui. s. in eū: ego sū₃ testis: prestat idest exhibet tibi memoriā idest gratitudinem (sicut memores gratos dicimus) & beniuolentiam quā debet: q̄ cū coactus maximis rebus suis decessisset a me inuictissimo: quia voluissem eum retinere: tū vt. i. postꝙ vidit. i. cognouit interesse tua. i. in re & vtilitate tua esse redi tū suū in ꝑuinciā. cōscendēs iā nauē. i. vt in Italiā transfretaret: reuertit. i. rediit Epheso Laodiciā. Cū ego videā te habiturū esse innumerabilia talia studia. i. fauores i te: ego nō possu₃ plane. i. oino: dubitare: q̄n ista solicitudo sit futura tibi amplitudini. i. ad amplitudinem & maiorem dignitate₃. Si vero efficis vt cēsores creentur: & si tu gesseris cēsūram (ergo videt̄ cōsequēs esse si cēsores creentur Appium cēsorē fore q ex eo forte argumētatur Cicero ꝙ nouit Appium id maximopere contendere: aut quia qui anno omnino preterito prouinciam laudabiliter rexerit: cē suram fere adeptus sit) ita vt debes ne a maioribus tuis precipue ab Appio Ceco degeneris: & potes quia vir prudens es: ego video id futurum summo presidio: nō solum tibi: sed sup. etiam omnibus tuis. Sunt qui legant summo te presidio vt si video te futurum summo presidio &c. sed decentius dicitur questuram laudabiliter gessisse futurum Appio presidio: ꝙ ipsum Appium sibi. Pugna: idest quasi pugnando contende et enitere i. lud: vi videlicet nequid temporis prorogetur: idest prolongetur nobis scilicet in prouincia: vt cum satisfecerimus tibi hic vbi nunc sumus possimus nauare idest grauiter exercere nostram beniuolentiam in te quoq₃ idest etiā istic. s. Rome vbi tu es. Ex hoc loco potuit Valla facile agno

Ordo litere

Mēoria.

Maiorū₃ ꝑclara facinora nos inducere dicūt.

mentis:vel presidijs redundares:illi vt leuissime dicam multa deessent:cuius sermo stultus τ pue-rilis erat iam antea ad me a. M.Celio familiari nostro perscriptus: de quo item sermone multa scripta sunt abs te. Ego autem citius cum eo,qui tuas inimicitias suscepisset:veterem coniunctio-nem diremissem:q̄ nouam conciliassem. Neq̧ ei de meo erga te studio dubitare debes: neq̧ idest obscurum cuiquam in prouincia:nec Rome fuit Sed tamen significatur in tuis literis suspitio q̄dam:τ dubitatio tua:de qua alienum tempus est mihi tecum expostulandi: purgandi autem mei necessarium. Ubi enim cuiquā ego legationi fui impedimento quo minus Romam ad laudem tuā mitteretur. Aut in quo potui:si te palā odis-sem:minus quod tibi obesset facere: si iā magis aperte inimicus essem: Quod si essem ea perfidia qua sunt ij:q in nos hec conferunt: tamen ea stul-titia certe non fuissem:vt aut in obscuro odio ap-tas inimicitias:aut in quo tibi nihil nocerē: sum-mam ostenderem voluntatem nocendi.

scere qđ de hic τ istic precipit. Ea q̄ tu scri-bis ad me de studijs oīm hoim atq̧ ordi-nū erga te:acciderūt mihi mime miranda: q: miramur quoꝝ cām ignoramus: aut q̄ tam magna sunt vt vix agnoscamus: aut tam bona vt imitemur: τ acciderunt ma-xime iucūda: τ eadē sunt pscripta ad me a familiaribus meis. Itaq̧ capio magnā voluptatē:cū.s.ita sit φ capiā voluptatē: ea tribui tibi q̄ debeanᵗ tibi:cuius amici-tia est mihi nō solū ampla.i.honorifica:sȝ ēt iucūda:tū vero.i.tūc magis verū est φ voluptatē capiā:studia.s.hoim: remane-re ēt nunc.q.d.in pditissimis tpibus:ī ci-uitate nr̄a:erga fortes τ idustrios.i.soler-tes viros:ppc.i.q̄si ɔsensu oīm:q̄ merces s.φ studia hoim fere sint erga fortes τ in-dustrios:ē tributa semp mihi ipsi: vna.i. sola:laborū τ vigiliaꝝ meaꝝ. Uero.i.sed illud accidit mihi pmirū.i.valde mirū: tā-tā temeritatē fuisse i eo adulescēte/cuius salutē.i.vitā:ego defendi summa ɔtentio-ne in duobus iudicijs capitis.i.in quibus agebaᵗ de periculo capitis eius:videlicet Uatinij:vt ipse obliuisceretᵗ tuis inimici-tijs suscipiendis.i.dū.tuas inimicitias su-sciperet:patroni.i.ptectoris oīȝ fortuna-rum ac rōnum suaꝝ vcȝ mei q.d. Cicero si ad me respexisset cū sciret me tibi summū esse amicū:nō suscepisset tecū inimicitias p̄sertim cum tu redundares oibus vel or-namentis vel presidijs:τ sup.multa dees-sent illi vt dicam leuissime.i.mime graui-ter in eum:q: si verum vellet aperte dice-re:diceret illi oīa deesse. Cuius scilȝ adu-lescentis vtpote Uatinij:sermo stultus τ puerilis erat iam antea perscriptus ad me a Marco Ce-lio familiari nostro:de quo item sermone multa scripta sunt abs te.i.a te: sed abs venuste preponiᵗ q τ t. Ego autem sup.si Rome fuissem citius diremissem.i.soluissem τ dirupissem veterem coniun-ctionem cum eo:qui suscepisset tuas inimicitias:citius inquam q̄ conciliassent nouam si cuȝ eo si nō fuisset coniunctus. Neq̧ enim debes dubitare de studio meo erga te:neq̧ id.s.studium meuȝ in te: est obscurum cuiquam in prouincia:nec fuit.s.cum illic essem obscurum cuiquam Rome. Sed tamen suspitio quedam significatur in tuis literis:τ dubitatio tua:de qua tempus est alienum.i. importu-num expostulandi tecum.i.arguendi te iniuriarum φ inique suspiceris ac dubites: tempus autem purgandi mei.i.vt me purgem:est necessarium. Nam que obiecit vera non erant. Unde dicit enim. i.quia:vbi fui ego impedimento cuiquam legationi quo minus.i.vt non mitteretur Romam ad tuā laudem. Aut si ego odissem te palam:in quo potui minus facere quod obesset.i.noceret tibi:si essē iam magis aperte inimicus. Quod si essem ea perfidia:qua sunt ij qui conferunt hec in nos: tū ego certe non fuissem ea stultitia vt aut ostenderem in odio obscuro: si obscure te odissem: inimicitias apertas:aut ostenderem summam voluntatem nocendi.supple in eo in,quo nihil nocerem tibi vt in impedienda legatione.

Iudicium capitⁱ qđ dicatur.

Abs ptí-cula qbᵘ venuste litteris p̄ponatur.

¶ Ad me adire quosdā memini: qui dicerent ni-mis magnos sumptᵘ legatis decerni: qbᵘ ego nō tam imperaui q̄ cēsui sumptᵘ legatis q̄ maxime ad legē corneliā decernēdos: atq̧ ī eo ipso me nō pseuerasse testes sūt rōnes ciuitatū in qbus quan

¶ Ad me τc. Memini (hoc verbum vt dixi presente gaudet).i. memoria teneo: quosdam adire idest φ quidam adirent me:qui dicerent nimis magnos sumptus decerni idest decreto pretorio attribui le-gatis scilicet Romam mittendis quibus ego non tam imperaui idest iussi auctori-tate imperatoria: q̄ idest q̄ tum censui. id ē probaui τ iudicaui tanq̄ consilij da-

Memini

Lex cornelia sumptus legatis dari differunt

to: sumptus decernendos ꝙ maxime. s. fieri posset: aut proxime ad legem corneliaꝫ i. ẜm legem Corneliā/que definierat sumptus legatis decernendos. Atq; me non perseuerasse. i. permansisse/in eo ipso. scꝫ iudicio aut consilio meo: testes sunt rationes. i. supputationes ciuitatum: in q̄bus s. rōnibus queq; ciuitas indixit. i. inscripsit sup. tm̄: quantum voluit gratuꝫ sup. esse legatis: non ꝙtum lex cornelia vellet Aūt ꝑ sed: quibus. i. o qualibꝰ mēdacijs hoīes leuissimi. i. vanissimi: onerarunt te: videlicet sumptus legatorum non modo. i. non solum sublatos. i. subductos ⁊ imminutos: sed etiam repetitos ⁊ ablatos a ꝓcuratoribus eorum qui iam ꝓfecti essent i. discessissent: ⁊ eam causam fuisse multis oīno non eundi Quererer tecum. i. de te

Querormore poetico vt alia verba pugnā denotanti posuit.

atq; postularem tecum. i. agerem de iniurijs: nisi vt supra scripsi: mallem purgare me tibi hoc tpe tuo. s. aduerso ⁊ periculoso: cuꝫ potius iuuandus ab amico ꝙ accusandus sis: ꝙ accusare te: ⁊ nisi putarē id. s. vt me purgem esse rectius ꝙ vt te accusem. Itaq; nihil sup. dicam de te ꝙ credideris. s. non credenda de me: ⁊ sup. dicam pauca: quamobrem non debueris credere s. Italia de me. Nam si tu habes perspectum. i. euidenter cognitum ⁊ exploratuꝫ

Habere ꝑspectū.

in maximis rebus: me sup. virum bonum: ⁊ dignū ijs studijs ⁊ ea doctrina: cui dedi aut dedidi. i. addixi me pueritia: si sup. ꝑspectum habes me esse viruꝫ satis magni animi: ⁊ nō minimi consilij in maximis rebus (quod superiori quadrat videlicet ꝑticiule perspectum) tu nihil debes agnoscere in me: non modo. i. non solum ꝑfidiosum. i. plenum perfidie: ⁊ insidiosum ⁊ fallax in amicitia: sed ne quidem. i. non saltē

Humile.

humile. i. vile ⁊ abiectū. (Nunꝙ ei hūile laudatur a veteribus) aut ieiunuꝫ. i. timide ⁊ dissimulanter dictum aut factum. vt viri minus integri solent. Sin auteꝫ. i. sed si: libet s. tibi fingere (non enim id vere dicere posset) me sup. viruꝫ esse: astutum. i. versipellem ⁊ perniciose calidum: ⁊ occultum i. tectū ⁊ fraudulentū: quid est quod minus possit cadere in naturā hmōi. s. tā astutā ⁊ duplicē: ꝙ aut aspernari beniuolentiā hoīs florentissimi: qualis erat Appius: aut oppugnare in ꝓuincia existimationē. i. auctoritatem aut estimationeꝫ. i. famā eius: cuius laudeꝫ defenderis domi: aut ostendere aīm inimicū in ea re in qua

Astutia Cicerōis

nihil. i. ī nullo obsis. i. noceas. Id Cicero calide: non semel asserit: vt saltem id credidisse putetur: nā Appius credidit plurimam offuisse: si eīm legati ipm laudaturi Romā venissent forte ambitꝰ accusatꝰ nō

tum queq; voluit legatis tui datum indixit. Te autē quibus mendacij homines leuissimi onerarent: non modo sublatos sumptus: sed etiam a ꝓcuratoribus eorum: qui iam profecti essent repetitos ⁊ ablatos eamq; causam multis omnino nō eundi fuisse. Quererer tecum atq; expostularem nisi: vt supra scripsi: purgare me tibi hoc tuo tpe: ꝙ accusare te mallem: idq; putarē esse rectius. Ita ꝙ nihil de te: ꝙ credideris de me: quāobrem non debueris credere: pauca dicam. Nam si me virum bonū si dignū ijs studijs eaq; doctrina: cui me a pueritia dedi: si satis magni animi: non minimi consilij in maximis rebus perspectum habes. nihil in me nō mō perfidiosuꝫ ⁊ insidiosum ⁊ fallax in amicitia sed ne humile quidem: aut ieiunum debes agnoscere. Sin autem me astutū ⁊ occultū libet fingere: qd est quod minus cadere in eiusmodi naturam possit: ꝙ aut florentissimi hoīs aspernari beniuolentiam: aut eius existimationem oppugnare in prouincia: cuius laudem domi defenderꝫ aut in ea re animum ostendere inimicuꝫ in qua nihil obsis: aut id eligere ad perfidiaꝫ: quod ad indicandum odium aptissimum sit: ad nocendum leuissimum. Quid erat aūt cur ego in te taꝫ implacabilis essem: cum te ex fratre meo ne tunc quideꝫ. cum tibi prope necesse esset eas agere partes inimicū mihi fuisse cognouissem. Cum vero reditum nostrum in gratiaꝫ vterq; expetisset qd in consulatu tuo frustra mecum egisti: quod me aut facere aut sentire voluisses. Quid mihi mandasti: cum te puteolis prosequerer in quo non expectationem tuam diligentia mea vicerꝫ: Quod si id est maxime astuti oīa ad suā vtilitatē referre quid mihi tandeꝫ erat vtilius: quid cōmodis meis aptius ꝙ hoīs nobilissimi atq; honoratissimi coniunctio cuius opes: ingeniuꝫ liberijs affines ꝓpinq mihi magno vel ornamēto vel ꝓsidio esse

possent. Que tamē ego oīa in expetēda amicitia tua non astutia quadā: sʒ aliqua potius sapiētia secutus sum. Quid illa vincula qbus qdē libentissime astringor: quāta sunt: studiorum similitudo suauitas consuetudinis delectatio vite atq victꝰ sermonis societas littere iteriores atq hec domestica. Quid illa tandem popularia: reditus illustris in gratiam: in quo ne per imprudentiā qdē errari pōt sine suspitione pfidie. amplissimi sacerdotij collegiū: i quo nō mō amicitiā violari apud maiores nostros fas nō erat: sed ne optari qdē sacerdotē licebat. q cuiq ex collegio esset inimicus.

fuisset. Aut eligere id ad perfidiā. s. exercendā: qđ fit aptissimū aut potius aptissimū ad indicandum. i. prodendum odium latens. s. prius in animo: ⁊ sup. leuissimuʒ idest minimi momenti ⁊ valoris ad nocendum. Aūt idest sed: quid erat cur. i. quā obrem ego essem tam implacabilis in te: cū cognouissem ex fratre meo. s. Quinto Cicerone: te ne quidem. i. non saltē tunc fuisse inimicū mihi: cum esset tibi prope. i. quasi necesse agere eas partes. s. inimici: hō ē cū agerem reum Publium Clodium propinquum tuum (nam hic Appius dictus est Clodius: cognomento pulcher) Cum vero vterq nostrum expetisset reditum in gratiam. idest reconciliationem quid egisti mecuʒ modestius dicit q quid petisti a me: in consulatu tuo. i cum consul esses: frustra. i. sine obtentione eius qđ voluisses me aut facere aut sentire. q. d. nihil. Quid mandasti mihi cuʒ prosequerer. idest honorifice sequerer te puteolis. i. cū essemꝰ puteolis vrbe Italie: in quo ego nō vicerim. i. superauerim diligētia mea expectationē tuā. q. d. nihil. Qđ si. i. sup. hoīs astuti maxime referre oīa ad vtilitatē suā: quid tandē erat mihi vtilius: qđ aptius cōmodis meis: q cōiunctio hoīs nobilissimi atq honoratissimi: cuiꝰ opes īgeniū / liberi / affines / ppīqui: possent esse mihi magno vel ornamento vel psidio. q d. nihil. Que tū oīa ego secutus sum in expetenda amicitia tua: nō astutia quadā. i. malitiosa calliditate: sed potiꝰ sapiētia. Quid illa vincula scʒ necessitudinis quibꝰ ego astringor libentissime quāta sunt. q. d. maxima nimirū / videlicet: similitudo studiorū suauitas cōsuetudinis / delectatio vite atq victus. i. cōuictus / societas sermonis / littere interiores. idest secretiores vt de re augurali aut alia quauis arcana: atq hec domestica. s. negocia. Quid tandē sup. sunt dicenda aut cēsenda: illa postularia. i. populo nota ⁊ plausibilia: videlicet reditus in gratiā. i. recōciliatio nostra: illustris. i. clara ⁊ perspicua oibus: in quo. s. reditu: ne quideʒ idest nō etiā aut saltē potest errari. s. ab aliquo. s. error aliqs cōmitti per imprudentiam. i. licet esset per imprudentiam ⁊ non malitiam: sine suspitione perfidie: qꝛ si quid peccetur post reconciliationē licet per ignorantiam factum fuerit: putabitur per perfidiam factum. itē collegiū. i. cōpar munus ⁊ societas sacerdotij amplissimi. s. auguralis in quo. s. collegio non modo. i. non solū: fas nō erat apud maiores nostros amicitiā violari. i. vt violetur: sed ne quidē. i. nō saltē aut nō etiā licebat: optari. id est eligi sacerdotē qui esset inimicus cuiq ex collegio. Notum est eleganter inter ne ⁊ quidem id poni cui quid conuenire maxime videt: ⁊ tamē non cōuenit: vt ne deus quidem facta infecta facere potest: ne optare quidē licebat ⁊c. hac aūt Cicero frequenter ⁊ eleganter vtitur.

Puteole vrbs italie.

Id elegātissime interponit ne ⁊ qdē

¶ Que vt omittā tā multa atq tāta qs vnq tanti quēq fecit aut fecere potuit aut debuit qti ego Cneum Pompeium socerum filie tue. Eteniʒ si merita valēt: patriam. liberos. salutem. dignitatem. memetipsum mihi per illū restitutum puto. Si cōsuetudinis iucūditas. Que fui vnq amicitia cōsularium in nrā ciuitate cōiunctio. Si vlla amoris atq officij signa. Quid mihi ille non cōmisit. Quid non mecum cōicauit. Quid de se in senatu cū ipse abesse per quēq agi maluit. Quibus ille me in rebus non ornatū voluit amplissi-

¶ Que scʒ popularia aut necessitudinū vincula vt ommittam tam multa atq tāta. i. tam magna: scʒ alia: quis vnq fecit aut facere potuit aut dbuit vnq tāti quē q. quanti sup. feci Cneū Pōpeiū socer i. patrem mariti filie tue. Et enim si merita valent. s. ad aliquē magni faciēdum vt certe valere debent. ego puto patriam: qua donatus erat: liberos: salutem dignitatē: memetipsum restitutum mihi per illum. Si iucunditas consuetudinis supp. valet ad hoc: que amicitia consularium sup. virorū idest eorum qui aliquando cōsulatum gesserunt fuit vnq in nostra idest Romana ciuitate coniunctior: q scʒ nostra. i. mea ⁊ Pompeij. q. d. nulla Si vlla signa amoris atq officij (repete valent ad hoc). Quid ille. s. Pompeius: non cōmisit. i. credidit ac mandauit mihi. q. d. nihil. ⁊ ita oia cōmisit: qđ non cōmunicauit

me. Qua deniq3 ille facilitate qua hũanitate tulit contentionẽ meã ꝓ milone aduersantẽ interdum actionib⁹ suis. quo studio ꝓuidit ne qua me illi⁹ tẽporis inuidia attingeret: cũ me ꝯsilio: cũ autho ritate cũ armis deniq3 texit suis. quib⁹ quidẽ tpi bus hec in eo grauitas: hec animi altitudo fuit: ñ mõ vt phrygi alicui: aut lycaoni: qđ tu in legatis fecisti: sed ne sũmoꝝ qdez hoĩm maleuolis de me sermonibus crederet. Huius igitur fili⁹ cũ sit ge ner tuus: cũq3 preter hãc cõiunctionẽ affinitatis q̃ suis Cn. põpeio charus: q̃q3 iucũdus intelligã quo tandẽ aĩo in te esse debeo: cũ p̃sertim eas ad me litteras miserit: qbus etiã: si tibi cui sum ami cissimus hostis eẽm placarer tamẽ: totũq3 me ad eius viri ita de me meriti volũtatẽ: nutũq3 ꝯuerte rẽ. Sed hec hactenus: plurib⁹ enĩ fortasse verbis: q̃ necesse fuit: scripta sunt. Nũc ea q̃ a me ꝑfecta: queq3 instituta sint cognosce. Atq3 hec agimus ⁊ agem⁹ magis ꝓ dignitate: q̃ ꝓ piculo tuo. te eñ vt spero ꝓpediẽ censorẽ audiemus: cui⁹ magistra tus officia q̃ sunt maximi animi: summiq3 ꝯsilij tibi diligenti⁹ ⁊ accurati⁹: q̃ hec: que nos de te agi mus cogitanda esse censeo. Vale

mecũ. q. d. ẽt nihil ⁊ ita oĩa cõicauit mecũ Quid maluit agi per queq̃ aliũ. s. q̃ ꝓ me de se in senatu cũ ipse abesset. q. d. nihil ꝓ quẽcunq3. In quib⁹ reb⁹: ille. s. põpei⁹ nõ voluit me ornatũ amplissime. q. d. in nul lis nõ voluit ⁊ ita in oĩb⁹ voluit (Legi põt sine negatiõe ĩ eadẽ tñ sñia sic. In quib⁹ reb⁹ ille voluit me ornatũ amplissime. q. d. ĩ oĩb⁹). Et sic quadrat cũ sequẽti parti cula: priore mõ quẽ magis sequor cum p̃ cedentib⁹. Deniq3. i. vt simul multa dicã ac tãdẽ cõcludã: qua facilitate. q. d. maxi ma: qua humanitate. i. mansuetudine: il le tulit. i. passus est: cõtẽtionẽ meã ꝓ Mi lone: aduersantẽ interdũ actiõib⁹ suis. q. d. etiã maxima põpei⁹ aũt ꝓpter affinita tẽ cũ Clodijs interdũ ꝓ Clodio egerat Quo studio. i. qua diligentia: sup. Pom peius ꝓuidit. i. ꝓspexit ⁊ cauit: ne qua. i. aliqua inuidia. i. molestia: illi⁹ tpis: attin geret: mecũ texit. i. ꝓtexit me ꝯsilio. s. suo cũ texit me auctoritate. s. sua deniq3 cũ te xit me armis sup. suis (nõ est igitur ordo texit cũ armis suis: sed cũ. i. qñ ꝓ quo ẽt quũ scribit: texit armis suis ⁊c.) q. d. ma ximo nimirũ studio. Quib⁹ qdẽ tẽporib⁹ s. ꝓpter factiones multorũ periculosis: h i. hmõi grauitas: ⁊ hec altitudo animi fu it in eo: nõ mõ vt nõ crederet de me alicui Phrygi aut Lycaoni. i. nato in phrygia aut Lycaonia: qđ tu fecisti in legatis. sc3 quos illis credidisti a me ꝓhibitos. sanc phrygia ⁊ Lycaonia regiones sunt Asie: ⁊ plurime vrbes in quib⁹ se Cicero egisse ĩn superiorib⁹ cõmemorauit sunt Phry gie: sed ne qdẽ qđ tñ magis debuiss3 cre didit maliuolis sermonib⁹ hoĩm sũmorũ de me. Priusq̃ cetera ꝓsequar aperien dus est mihi locus de vsu negationũ: na3 cũ Laurẽti⁹ valla argutissime doceat has particulas non modo: non solum: non tantum affirmatiuã cõstituere orationem nisi altera subditur negatio: dum enim dico non modo te diligo: sed etiam amo: non nego me diligere te: sed tantum diligere: ⁊ ita ne gatio non cadit in verbum sed in particulam restrictiuam: Guillielmus tamen Budeus vir acutissi mo ingenio: ⁊ multa exercitatione preditus q̃ plurimis exemplis ꝓbat summos viros dictis parti culis tanq̃ negatiuis vsos: vt videre est in annotationibus pandectarum: id autem mirum est aut Vallam non animaduertisse aut illos cõmisisse: nisi dicamus Vallam putasse errore imperitorum li brariorum negationem sublatam: que tamen repetenda non est: vbi principali verbo negatio prepo nitur vt hoc loco: sed ne summorum quidem: tunc enim negatio pro vtraq3 clausula agere censebitur quapropter eã repetij: ⁊ putem sic loqui potuisse si voluisset non modo vt nõ Phrygi alicui aut ly caoni ⁊c. Phryges autem ⁊ Lycaones vt cretes ⁊ ceteri fere greci mendaces sunt: vnde greca fide mercari apud comicos est presenti pecunia: grecis enĩ ꝓpter mendacia ⁊ perfidiam nõ credit. Igit idest vt ad rẽ redeã: filius hui⁹. s. Põpeij: cui tñ tribuo: cũ sit gener tuus. i. maritus filie tue cũq3 in telligã q̃. i. q̃tũ charus q̃q3. i. ⁊ q̃tũ iucundus sis Cneo Põpeio preter hãc cõiunctionẽ affinitatis q3 filius ei⁹ tibi gener est quo tãdẽ aĩo debeo esse in te: presertim cũ is. s. Pompeius miserit ad me eas. i. eiusmodi litteras: qbus. i. cuiusmodi ẽt si essem hostis tibi cui sum amicissim⁹ tamẽ. i. nihilomi nus placarer. i. fierẽ amicus ⁊ tranqllo in eũ aĩo: ⁊ cõuerterẽ me totũ ad volũtatẽ ⁊ nutũ. idest signũ voluntatis eius. i. talis viri meriti. ita. i. taliter de me. Sed hec sup. scripta sunt. hactenus. i. in hanc vsq3 partẽ: ⁊ in hunc locũ aut hoc tẽpus. Sunt enim scripta fortasse pluribus verbis quã fuit neces se. Nunc idest deinceps cognosce ea que sint perfecta. i. consummata a me: queq3. i. ea que sint insti tuta. i. incepta. Atq3 nos agimus ⁊ agemus hec magis pro dignitate. s. tua: idest vt nihil detrahatur

phrygia ⁊ lycoania regiones asie.

Negatio nis vsus.

Guillel. Budeus.

Vallam notat.

Greca fi des

de dignitate tua ꝙ pro periculo tuo.i. vt euites periculum ſalutis tue qđ nullū putamus tibi impendere.enim pro q: nos audiemus propediem.i.ſtatim q: prope eſt dies: vt ſpero te cenſorem: cuius ſ. cenſure magiſtratus.i.magiſtralis honoris ꝛ poteſtatis officia que ſunt maximi animi:ne. ſ. formidet potentes notare: ꝛ ſummi cōſilij ne immeritos notet: ego cenſeo eſſe cogitanda tibi i. a te diligētius.i.maiore opera: ꝛ accuratius.i.maiore cura: ꝙ hec que nos agimus de te.i. vt accuſationem ambitus expugnes: aut ꝙ hec que nos in prouincia agimus.i.diſputamus de te.de quibus ſupra conqſtus erat ꝙ non amice agerentur a Cicerone. Cenſor dr̄ arbiter morum: ꝛ rerum q: eius officij erat: mores taxare: ꝛ ab ordine priſtino ſi meruerint amouere ꝛ ornamenta vt equos ꝛ phaleras adimere: preterea quantum aliquis licite poſſideret eſtimare ꝛ ꝑ eo cenſum imponere.

M.T.C. Appio Pulchro (vt ſpero) cenſori. S.P.D.

Cum eſſem in caſtris ad fluuium pyramum reddite mihi ſunt vno tp̄e a te ep̄le due quas ad me Qu. Seruilius tharſo miſerat: earum in altera dies erat adſcripta nonaꝝ aprilium: in altera que mihi recentior videbatur: dies non erat. Rn̄debo igit̄ ſuperiori in qua ſcribis ad me de abſolutiōe maieſtatis. De qua ꝛ ſi per multum an̄ certior factus eram lr̄is.nuncijs fama deniqꝫ ipſa. (Nihil enim fuit clarius: ꝙ qſꝙ alr̄ putaſſet: ſed ꝙ nihil de inſignibus ad laudem viris obſcure nūciari ſolet) tn̄ ea dē illa letiora fecerunt mihi tue lr̄e: non ſolum q: planius loquebantur: ꝛ vberius ꝙ vulgi ſermo: ſed etiam q: magis tibi videbar gratulari cū de te ex te ipſo audiebam. Complexus igitur ſum cogitatione te abſentem: epiſtolam vero oſculatus: ꝛ ipſe mihi gratulatus ſuꝫ. Que enim a cūcto populo. a ſenatu a iudicibus.ingenio. induſtrie: virtuti tribuuntur: q: mihi ipſe aſſentior fortaſſe cum ea eſſe in me fingo: mihi quoqꝫ ipſi tribui puto. Nec tam glorioſum exituꝫ tui iudicij extitiſſe: ſed tam prauam inimicorum tuorum mentem fuiſſe mirabar. De ambitu vero quid intereſt inquies an̄ de maieſtate. Ad rem nihil: alterum ei non attigiſti: alteram auxiſti. Uerumtn̄ eſt maieſtas: vt Sylla voluit ne in quēuis impugne declamari liceret. Ambitus vero ita apertam vim hꝫ: vt aut accuſetur improbe: aut defendatur. Qui enim facta: et non facta largitio ignorari po-

Cum eſſem ꝛc. Gratulatur primū ꝙ abſolutus ſit maieſtatis vniuerſe pene reipu. ſuffragio. Deīde alteris eiꝰ lr̄is rn̄dens gr̄as agit formā reip. ab Appio ſibi expreſſam. Et q: i magno negocio fuit Appiū non petit ab eo libros augurales quos ſupra ꝑficiēdos monebat: ſed orōnes eius. Purgans demū ꝙ viſus eſt ſcripſiſſe ad Appiū lr̄as ſtomachoſas. Ordo eſt. Cū ego eſſeꝫ in caſtris apud fluuium Pyramum qui eſt in Cilicia. due ep̄le tue ſunt reddite mihi vno tē pore quas Qu. Seruiliꝰ miſerat Tharſo i. ex ea vrbe aſie. dies. ſ. q̄ data erat: erat aſcripta in altera eaꝝ vcꝫ nonarum apriliū in altera que videbatur mihi recentior dies non erat. ſ. aſcripta. Rn̄debo igit̄ prius ſuperiori. ſ. in qua dies aſcripta erat. In qua ſcribis ad me de abſolutione maieſtatis. ſ. affectate. De qua. ſ. abſolutiōe: ꝛ ſi i. ꝙꝙ. certior factus eram ꝑ multuꝫ. ſ. tꝑis an̄. lr̄is. i. ꝑ lr̄as nūcijs. i. per nuncios: deniqꝫ. i. tandem fama ipſa. i. per famam ipſam. Nihil eniꝫ fuit clarius. i. euidentius aut illuſtrius nunciatū: non ſup. ita fuit clare nunciatū: ꝙ quiſꝙ putaſſet aliter. ſ. futurum: ſed ꝙ nihil ſolet nunciari obſcure de viris inſignibꝰ. i. īſignitis laude aut non ſegnibus ad laudem (q: ſunt etiaꝫ inſignes ad vicia) tn̄ lr̄e tue fecerūt mihi eadem illa. ſ. a tot nunciata: letiora. i. iucundiora: non ſoluꝫ q:. ſ. lr̄e tue loquebantur planius. i. manifeſtius (eo ꝙ in plano ſita melius vident̄ ꝙ inter colles) ꝛ vberius. i. abundantius ꝙ ſermo vulgi: ſed ēt q: ego videbar magis gratulari tibi: cū. i. qn̄ ego audiebam. ſ. tam leta: de te ex teipſo. Igitur ego complexus ſum cogitatione. i. per imaginationē: te abſentem: vo ꝑ ſed ego oſculatus ſum ep̄l'am ꝛ ipſe i. egomet gratulatus ſum mihi. i. felicitati que mihi in tua felicitate ſperanda erat: Que enī tribuuntur ingenio. i. bone indoli ꝛ vi: nobis ingenite. induſtrie. i. ſolertie exercitatiōe acquiſite aut aucte: ꝛ virtuti iaꝫ rōne ſtabilite: a cuncto populo a ſenatu: a iudicibus q: oīum ſuffragijs abſolutus fuerat: ego puto tribui. quoqꝫ. i. etiam mihi ipſi q: ipſe: ideſt ego aſſentior. ideſt blandior:

Argumētum ep̄le

Ordo lr̄e

Pyramꝰ fluuius cilicie.

In plano ſita meliꝰ ꝙ q̄ inter colles ſūt vidētur:

Appius dr̄ ambitu interpellatus abſolutꝰ fuit.

test. Tuorum aūt bonorum cursus sui suspectus vnq̄ fuit. Me miserum: qui non affuerim: quos ego risus excitassem. Sed de maiestatis iudicio duo mihi illa ex tuis literis iucundissima fuerūt: vnum q̄ te ab ipsa rep. defensum scribis: que quidem etiam in summa bonorum: ⁊ fortium ciuiuz copia tueri taleis viros deberet: nunc vero eo magis q̄ tanta penuria est in omni vel honoris: vel etatis gradu vt tam orba ciuitas tales tutores cōplecti debeat. Alterum q̄ Pompeij. Brutiq̄ fidem beniuolentiamq̄ mirifice laudas. Letor virtute: ⁊ officio cum tuorum necessariorum: meoruz amicissimorum: tum maxime alterius omniuz seculorum: ⁊ gentium principis: alterius iampridē iuuentutis: celeriter: vt spero ciuitatis.

fortasse mihi: cuz ego fingo. i. imagino: ea s. iā dicta: ingeniū: industriā: ⁊ virtutē eē in me. Nec mirabar tam gloriosum exitū iudicij tui. i. de te habiti fuisse: sz sup. mirabar mētē tuoꝝ inimicoꝝ fuisse tā prauā iniquā ⁊ ꝑuersam. Tu vero q: ego pri⁹ dixi q̄ in ep'la ad me scribis de absolutione maiestatis: inq̄es q̇d interest de ambitu s. sim accusatus ⁊ absolut⁹ ac. i. q̄ aut an de maiestate. q. d. nihil vū ⁊ Cicero respōdet. Nihil sup. interest ad rem. i. ad litē ⁊ negocium tuū q: cū vtriusq̄ sis innocens eñ. i. q: tu nō attigisti: alterū. s. ambitum ⁊ auxisti alterā. s. maiestatē quā tam gloriose gessisti: alij exponunt ad rē. i. molem criminis: q: conuictus maiestatis: nō minus punitur q̄ ambitus: sed facilius ē cōuincere ambitus q̄ maiestatis. Maiestatis eñ re⁹ est q̇ arguit̄ ambitiōe quadā affectas se maiestatez aut decerni sibi aut ꝓrogari indecēter. Ambit⁹ vero: qui largitionib⁹ precib⁹. minis. pollicitationibus ⁊ alijs corruptionib⁹ ad magistratuz viā affectat. Unde ambitio ⁊ crimē maiestatis in aīo est: ambit⁹ in ope ipso ⁊ reb⁹ exterioribus ⁊ ideo q: de occultis non est agendum sine testibus. Sylla noluit declamationes fieri ī reum maiestatis: reum autem ambitus licebat vnicuiq̄ agere: dum in probationibus non deficeret vnde addit. Uerūtamen maiestas est sup. talis vt Sylla voluit. i. lege cauit ⁊ sanciuit: ne. i. vt non liceret declamari. i. declamationē fieri de crimine maiestatis in quēuis. i. quemlibet impune. i. passim sine punitione. ¶ Declamatio autem est ad vtrāq̄ partem de crimine ⁊ absolutione alicuius: ⁊ de faciendo ⁊ non faciendo aliquo negocio disputatio: quam exercitationis gratia rhetorum discipuli facere solebant: non sine clamore; vt induerent animos ⁊ formam in veris causis agendiꝫ vero idest sed ambitus habet vim ita apertam idem manifestam: vt aut accusetur improbe: vtpote quādo accusatur innocens: aut defendatur improbe. s. a patrono manifesti criminis. Enim. i. q: qui. i. quō pōt largitio facta ⁊ non facta i. an facta an non facta sit ignorari. q. d. nullo modo cum fiat publice nec paucis. Imperium eñ aut dñatio non potest a paucis dari. Sed dubiuꝫ est dum largitiones fiunt quo animo fiant quod coniectura quadam ex verbis ⁊ ceteris factis largientis perspicitur. Aūt pro sed cursus. i. continuatio honoꝝ. s. magistratuum tuoꝝ cui fuit vnq̄ suspectus. q. d. nulli. Me miserum. ¶ Modeste ne excandescere videatur subiicet particulā o) q̇ nō affuerim. s. in absolutione: tui quos risus ego excitassem. i. in accusatores tam temerarios. q. d. maximos. Sed de iudicio maiestatis quo scilicet absolutus erat: illa duo fuerūt mihi iucundissima ex litteris tuis. Unū q̄ scribis te defensuz ab ipsa rep. q̄. s. respu. hoc est oēs ei⁹ gubernatores: deberet tueri. i. ꝓtegere tales viros. s. qualis tu es: qu dē. i. certe etiā in summa copia ciuium bonorum ⁊ fortium: nunc vero sup. deberet eomagis q̄ tanta penuria. i. paucitas ⁊ difficultas inueniendi tales viros: est in oī gradu vel honoris i. tam magistratuum q̄ priuatorum: vel etatis. i. tam senum q̄ iuuenum vt ciuitas tam orba. i. priuata patronis: debeat complecti. i. fouere tales tutores. Alterum. s. mihi iucundum fuit: q̄ laudas mirifice fidē ⁊ beniuolentiam Pompeij ⁊ Bruti. letor virtute ⁊ officio. i. propter virtutem ⁊ officium cum. s. ita sit q̄ tuoꝝ necessarioꝝ. s. Pompeij ⁊ Bruti qui sunt tibi affines ⁊ ita necessarij: ⁊ amicissimorū meorum: tum maxime. s. letor virtute ⁊ officio alterius. s. Pompeij. principes omnium seculorum ⁊ gentium. i. omnium hominum qui sunt aut fuerunt in quauis natione: ⁊ sup. virtute ⁊ officio alterius. s. Bruti iampridem. i. iam a plusculo tempore principis supp. iuuentutis. s. romane. ⁊ sup. futuri celeriter vt spero: principis ciuitatis s. totius excepto tamen Pompeio: hoc est letor primum tantum virtutis ⁊ officij esse in viris tibi maxime necessarijs ⁊ mihi amicissimis: deinde ⁊ multomagis: in viris summis ⁊ principibus: altero totius mundi ⁊ omnium temporum: altero nunc iuuentutis ⁊ mox totius ciuitatis futuro.

Ambitus Syllepce ptum.

Declamatio.

¶ De mercenarijs testibus a suis ciuitatibus notandis: nisi iā aliqd factū est p Flaccum fiet a me:

¶ De testibus. i. qō scribis de testibus mercēnarijs. i mercede ꝯductis ad dādū ꝫ te falsum testimoniū notātis. s nota ifamie: a ciuitatibus suis nisi aliqd fcm̄ ē iaz

Mercēnarij testes qui dicantur.

cum per Asiam decedam. Nunc ad alteram episto lam venio. qd ad me quasi formam communium temporum: et totius reipublice misisti expressam: prudentia literarum tuarum valde est mihi gra ta. Video enim et pericula leuiora: quam timebam: et maiora presidia: si quidem (vt scribis) omnes vi res ciuitatis se ad Pompeij ductum applicaue runt: tuumque simul promptum animum et alacrem prosperi ad defendendam rempublicam mirifi camque cepi voluptatem ex hac tua diligentia: qd in summis tuis occupationibus: mihi tamen reipu bli. statum per te notum esse voluisti. Nam augu raleis libros ad commune vtriusque nostrum ocium serua. Ego enim a te cum tua promissa per literas flagitabam ad vrbem te ociosissimum esse arbitra bar. Nunc tamen vt ipse polliceris: pro augurali bus libris orationes tuas confectas omnes expe ctabo. Tullius cui mandata ad me dedisti non con uenerat me nec erat iam quisquam mecum tuo rum preter omneis meos: qui sunt omnes tui. Sto machosiores meas literas quas dicas esse: non in telligo. Bis ad te scripsi me purgans diligenter: te leuiter accusans in eo qd de me cito credidisses. Quod genus querele mihi quidem videbatur esse amici: sin tibi displicet: non vtar eo post hac. Sed si: vt scribis he litere non fuerunt diserte: scio me as non fuisse. Ut enim aristarchus. Homeri ver sum negat: quem non probat. sic tu (libet enim mi bi iocari) quod disertum non erit: ne putaris me um. Vale. et in censura iam es censor (vt spero) de proauo multum cogitato tuo.

per Flaccum. s. presidem illis a me consti tutum: fietque me cum decedam. s. de prouin cia per Asiam. Venio nunc ad alteram epi stolam: qd misisti. s. in altera illa epistola: ad me quasi formam. i. designationem et spe ciem temporum communium et totius reipu. expressam i. expresse descriptam: prudentia literarum tua rum est mihi valde grata. Video enim et pe ricula leuiora qd timebam et maiora presidia. s. reipu. sup. qd sperabam. Siquidem. i. quoniam aut si due sunt particule: quidem. i. certe: si vt scri bis: omnes vires ciuitatis applicauerunt se adductum. i. auspicium felicitatem et pruden tiam ducendi: Pompeij: et perspexi simul tuum animum promptum et alacrem. i. acrem et strenuum vt sumus in rebus quas alacres facimus: ad defendendam remp. et cepi mi rificam voluptatem ex hac diligentia tua. Si dicas ergo hic ad secundam quoque per sonam respicit: Dicam vnam rem a duo bus possideri posse: et ita ad diuersos fieri respectum. Unde cicero de diligentia Appij: q: ab eo profecta est: dicit hac. q. d. que in his literis quas teneo scripta est: qd in sum mis occupationibus tuis voluisti tamen. i. ni hilominus statum reipu. esse notum mihi per te. Nam serua. i. concedo vt serues libros augurales: quos supra perfici petijt: ad ocium commune vtriusque. i. donec et tibi scri bendi et mihi legendi eos dabitur ocium. Ego enim cum flagitabam. i. exigebam per li teras a te tua promissa. s. de perficiendis libris auguralibus: arbitrabar te esse ocio sissimum ad vrbem. i. in vrbe. Raro tamen ad pro iponitur sepius pro apud: quo cir ca posset dici ad vrbem. i. circa res vrbanas Nunc tamen expectabo vt ipse. i. tu polli ceris orationes tuas omnes confectas. i. absolutas: pro libris auguralibus. i. loco librorum auguralium. Tullius cui dedisti mandata ad me. i. que mihi diceret: non con uenerat me. i. non venerat ad me locutu rus mecum nec quisquam tuorum: scilicet familiarium erat iam mecum: preter om nes meos qui sunt omnes tui. Ego non in telligo quas literas meas dicas esse sto machosiores. i. ex nimis magno stomacho i. indignatione scriptas. Ego scripsi ad te bis purgans diligenter. s. de crimine per fi die ac lese amicitie: accusans leuiter te in eo qd credidisses cito de me. Quod genus querelle videbatur: quidem. i. certe mihi esse amici. i. pertinere ad amicum hominem: q: reconsiliato ria est amicitie potius qd offensi natalis querela. Sin. i. sed si. id genus querele displicet tibi: non vtar eo amplius posthac. i. post hoc tempus Sed si (vt scribis) he litere. s. stomachosiores non fuerunt di serte: scito non fuisse meas: hoc iocose et confidenter dicit. Ut enim aristarchus negat versum sup esse homeri: quem non probat. i. non approbat: sic tu (libet enim mihi iocari) quod non erit dissertum ne putaris. pro putaueris. i. nolim vt putes meum sup. esse. Vale. et cogitato multum de proauo tuo. s. Appio Ceco: qui clarissimam gessit censuram: in censura. i. in gerenda censura: si es iam censor vt spe ro scilicet te esse.

Res ma a duobus possideri pot sed di uersis re spectibus.

Flagitare quid sit.

Stoma chosa res que dicatur

Aristar chi indici um de ver sibus ho meri.

Argumentum epistole.

Ratulor: etc. Gratulatur Appio de absolutione ambitus: purgatque Tullia se absente data sit nuptum dolobelle homini Appio inimicissimo: et pollicetur propter affinitatem illam se nihil de amicitia appiana detracturum.

Cice. Appio Pulchro. S. P. D.

Gratulabor tibi prius (ita enim rerum ordo postulat) deinde ad me convertar. Ego vero vehementer gratulor de iudicio ambitus: neque id quod nemini dubium fuit: absolutum esse te: sed illud quo melior civis: quo vir clarior: quo fortior amicus es: quo plura virtutis et industrie ornamenta in te sunt: eo mirandum est magis: nullam ne in tabelle quidem latebra fuisse absconditam malevolentiam que te impugnare auderet. Non horum temporum: non horum hominum: atque morum negocium fuit nihil iam sum pridem admiratus magis.

Ordo littere. Ordo est: Ego gratulor: aut gratulabor tibi prius idest priore per te epistole: deinde convertat ad me idest ad rem meam purgandam. ordo enim rerum postulat ita. si fieri ut prius de amicis: deinde de nobis agamus. Ego vero gratulor sup. tibi vehementer/ te absolutum esse de iudicio ambitus. i. in quo causam dicebas de ambitu idest maiestate malis artibus attentata: neque id quod nemini dubium fuit scilicet futurum: videlicet te absolutum esse: mirandum est sed illud quod quanto idest quanto melior civis est quanto idest quanto vir clarior: q. i. quanto amicus fortior. i. constantior es: eo est mirandum magis nullam. i. non ullam: ullam malivolentiam que auderet. s. tam impudenter oppugnare te non fuisse absconditam ne quidem. i. non saltem in latebra. i. angulo aliquo: tabelle. i. libelli accusatorii: hoc est quod ipsa pre verecundia si quam habuisset. se non abscondérit in aliquo loco abdito tabelle accusatorie et diffamatorie: sed palam te accusare ausa sit. Non enim negocium quod factum est tibi: fuit horum temporum: in quibus virtuti adhuc locus et honestos est et boni florent: non horum hominum: qui boni fere sunt et tibi fere necessarii: atque morum sup. horum hominum et temporum: et ita ego nihil sum admiratus magis iampridem. i. iam a plusculo tempore scilicet quam quod inventi sint tam impudentes ut auderent non modo per occultam delationem: sed etiam per manifestam accusationem in publico iudicio te ambitus postulare quod Cice. satis assentanter dicit: precipue cum antea ei de eadem re gratulatus sit: sed videtur appius assentationis appetens: et potuerint superiores littere non esse perlate: idque Ciceronem vereri.

¶ De me autem suscipe paulisper meas parteis: et eum te esse finge: qui ego sum: si facile inveneris: quid dicas noli ignoscere hesitationi mee. Ego vero velim mihi tullie mee sicut tu amicissime et suavissime optas: prospere evenire ea que me insciente facta sunt a meis: sed ita cecidisse: ut agerentur eo tempore spero omnino cum aliqua felicitate et opto: verumtamen plus me in hac spe: tua sapientia et humanitas consolatur: quam opportunitas temporis. Itaque quemadmodum expediam exitum huius institute orationis: non reperio. Neque enim tristius dicere quicquam debeo in eam rem: quam tu ipse omnibus optimis prosequeris: neque non me tamen mordet aliquid: in quo unum non vereor ne tu parum perspicias ea que gesta sunt: ab illis esse gesta: quibus ego ita mandaram: ut cum tam longe abfuturus essem: ad me ne referrent: agerent quod probassent. In hoc autem mihi illud

¶ De me autem. Aggreditur secundam partem epistole dicens. Autem. i. sed de me. i. quantum ad nuptias filie mee attinet: suscipe paulisper. i. per paulum temporis: partes meas. s. purgativas: finge te esse eum quem ego sum si tu inveneris facile/ quid dicas. i. respondeas ad purgandum factum ipsum aut damnandum: noli ignoscere. i. parcere aut veniam dare hesitationi idest perplexitati et tarditati mee in loquendo. Ego vero. i. certe: velim ea que facta sunt a meis me insciente evenire prospere mihi et Tullie mee scilicet filie: hoc est nuptias eius cum Dolobella: sicut tu optas amicissime et suavissime (moris enim est duz de novis nuptijs aut loquimur aut scribimus dicere feliciter. unde Iuve. dictum est feliciter: aut dij bene vertant: aut quas dij secundent: quod et Appius videtur scripsisse magis ex more aut per Ironiam quam ex animo: Cicero tamen callide interpretatur ex animo scriptum) sed cecidisse idest casu evenisse: ita ut agerentur eo tempore. s. quo abessem: aut quo dissensiones orirentur inter principes: Dolobella enim Cesari adhesurus videbatur Appius et Brutus Pompeio spero omnino et opto: sup. cecidisse cum aliqua sed incerta mihi felicitate: verumtamen sapientia et humanitas tua consolatur me plus

Tullie ciceronis filia Dolobelle uxor: Iuvenalis.

occurrit quid tu i zitur si affuisses: Rem probassem de tempore nihil te inuito: nihil sine consilio egissem tuo. Uides sudare me iamdudum laborantē quomodo ea tuear que mihi tuenda sunt τ te nō offendam. Leua me igitur hoc onere. nunq̄ enim mihi videor tractasse causam difficiliorem. Sic habeto tamen: nisi iam tunc omnia negocia cum summa tua dignitate diligentissime confecissem (tametsi nihil videbatur ad meum erga te pristinum studiū addi posse) tn̄ hac mihi affinitate nūciata non maiore equidem studio: sed acrius aptius significantius dignitatem tuam defendissem. Decedenti mihi: et iam imperio annuo terminato ante nonas sextiles: cum ad Sydam naui accederem et mecum. Q. Seruilius esset: littere a meis sunt reddite: dixi statim Seruilio (et enim videbatur esse commotus) vt omnia a me maiora expectaret Quid multa: beniuolentior tibi. q̄ fui nihilo sum factus diligentior ad declarandam beniuolentiam multo. Nam vt vetus nostra simultas antea stimulabat me: vt cauerem ne cui suspitionem ficte reconciliate gratie darem: sic affinitas nouam curam mihi affert cauendi ne quid de summo meo erga te amore detractum eē videatur. Uale.

in hac spe scȝ de felicitate nuptiarū q̄ opportunitas temporis: quia difficile est in dissensione principum ciuitatis feliciter viuere. Itaq̄ nō reperio quemadmoduȝ expediam·id est expedire faciam exitum. id est finem huius oratiōis institute.i.incepte de nuptijs filie. Neq̄ enim debeo dicere quicq̄ tristi⁹ in eam rem id est i nuptias filie: quam tu ipse prosequeris oib⁹ i.p̄cationibus auspicijs/optionibus/votis/optimis nam dum boni τ prudētes viri bona precātur τ optant aliq̄bus ceptis omen est idest indicium boni euentus. nec q̄ nō. id ē attamē aliquid mordet. i. tristi tia afficit me: in quo nō vereor: i. nō dubito: vnum videlicet ne. i. vt aut quin (Notum est cum verbis vetandi timēdiq̄ ideȝ facere negationem τ affirmationem. vt vereor ne facias τ vt facias) perspicias idest cognoscas parū: ea q̄ gesta sunt de cōtractu matrimoniali: esse gesta ab illis scilicet amicis τ necessarijs meis: quibus ego scilicet discedens mandaram ita: vt cum essem absfuturus tam longe scilicet ab eis ne referrent ad me. id est ne consulerent me super illo: agerēt: quod probassent id est vtile censuissent. In hoc auteȝ scilicet dicto ad ostendendum meo consilio nō eē factuȝ: occurrit id est obijcitur: hoc est obijci pōt mihi illud. Igitur o Cicero q̄d tu sup. fecisses: si affuisses? Respondet. Ego probassem. idest approbassem rem. id est contractum matrimonialem: sed supple. (quia dicis hoc tempore tam periculoso nō debuisse fieri) ego nihil egisseȝ te inuito τ nihil egisseȝ sine consilio tuo de tempore idest nuptiarum celebrandarum. Uides me sudare idest angore quodam opprimi: iamdudū. i. ab eo tempore quo incepta est mentio de nuptijs filie: laborānteȝ quomodo tuear. idest defendā ea: que mihi sunt tuenda. i. defendenda. τ non offendā. i. ledam te. Igitur leua. i. libera me hoc onere. q. d. q̄d purgare vix possum purgatum fer. Ego enī nunq̄. i. nō vnq̄: nō video: mihi tractasse vnq̄ causam difficiliorem. Tamē habeto sic. i. pro certo teneto: nisi ego confecissem. i. perfecissem iam tunc scȝ cuȝ talia mihi nunciata sunt diligentissime oīa negocia cum summa dignitate tua (tam et si nihil videbat̄ posse addi: ad pristinū studium meū erga te) tn̄ hac affinitate. s. cū dolobella inimico tuo nūciata mihi. i. si fuisset pri⁹ nūciata: equidē. i. ego q̄dem defendissem dignitatē tuā scȝ in p̄uincia nō maiore studio: q: id fieri nō potuisset: sed acri⁹ apti⁹ significāti⁹. i. cū maiore euidētia/eo q̄ suspect⁹ fuissem. Sed sup. lr̄e sunt reddite a meis: mihi decedēti s. de p̄uincia: τ annuo impio iam terminato añ nonas sextiles. i. augusti mēsis q: venerat in p̄uinciam pridie Kalēdas sextiles vt supra dixit: cū accederē naui. i. in naui. ad Sydā: vrbē lycie añt portum eius: rñ hic τ pri⁹ p̄positionē apposuit: τ Quintus Seruili⁹ esset mecū. Dixi statim Seruilio (ideo statim etem. i. q: ipse videbat̄ esse ꝯmot⁹ q̄ talē nuntiū accepissem) vt expectaret a me oīa scȝ officia maiora. s. q̄ prius. Quid multa: sup. dicā ego nihilo. i. in illo sum fact⁹ beniuolentior tibi q̄ fui (q: putat id fieri nō potuisse) sed sup. fact⁹ sum multo diligētior q̄ fui: ad beniuolentiaȝ declarandā. Nā vt. i. quemadmodū: vetus simultas nr̄a. i. latēs odiū τ emulatio: stimulabat. i. vrgebat me/ante a vt cauerē ne darē cui. i. alicui/suspitionē gr̄e reccōciliate. i. iterum inite et renouate ficte. i. simulāter. τ nō vere: sic affinitas. s. cum dolobella. affert mihi nouam curam cauendi ne quid videat̄ esse detractū de summo amore meo erga te. Uale.

Ome q̄d sit.

Negatiua verbis prohibendi iuncta idem operatur q̄d τ affirmatiua τ diuerso idē.

Sydas vrbs maritima lycie

Argumentum epistole.

Quasi diuinarem. Gratias quodammodo agit Appio quod se absente plurima in familiam suam beneficia cõtulerat quocirca profitetur se cũ Appio in omnibus conuenturum: annixurumque vt dolobellã in cõis partes trahat. Et demũ dicit se sperare Appiũ Censorem esse vnde epistola tota beniuolentie significatiua est. Ordo autem est. Ego inseruiebã honori tuo: cum agebatur idest disceptabatur de rebus tuis gestis scilicet in prouincia: sic quasi diuinarem studium tuum fore aliquando expetendũ mihi in tali. id est consimili officio. (Ubi fore cum futuro videtur adherere) sentio tu reddidisti plus quam acceperas scilicet beneficij. Quis enim non prescripsit? q. d. nemo: hoc est vnusquisque perscripsit ad me / te nullum onus officij fecisse cui quod reliquũ id est reliquisse cui quod faciẽdum cum tu vniuersum solus obires: non solum auctoritate oratiõis et sententia / quibus eram id est fuissem; vt in ser. decies centena dedisses: Nil erat id est fuisset in loculis. Uirgi. ingeor. laurus erat pro esset) cõtentus a tali. i. tam excellenti viro: sed etiam opera. consilio: veniẽdo domum scilicet meam: et supple. cõueniẽdis. id est visitandis colloquendi gratia: meis scilicet familiaribus. Hec scilicet officia tua sunt. id est reputantur aut estimantur: mihi ampliora multo / quam illa ipsa. s. supplicãtiões aut triumphus / propter quod hec laborantur. i. cu labore fiunt Enim pro quia multi assecuti sunt insignia virtutis vt honores seu magistratus et triumphos sine virtute quia alij vi alij malis artibus alij forte fortuna: sed supple sola virtus potest assequi tanta studia talium virorum. accurate loquitur: quia magni viri interdũ indignis leuia studia impendunt: et tãta studia interdum conferũtur sed non a talibus viris. Itaque ego propono. i. cõstituo mihi fructum idest vltimum finem expetende amicitie: ipsam amicitiam. i. nihil amplius peto in amicitia quam ipsam amicitiã: qua. s. amicitia nihil est vberius. id est abũdantius presertim in ijs studijs. s. auguralis et legalis sciẽtie: quibus vterque nostrum deuinctus. i. obligatus est. Nam ego profiteor me tibi et i. simul socium in rep. de qua sentimus idẽ: et coniunctũ sup. fore / in vita quotidiana: cũ ijs artibus et studijs quod colimus. Ego vellim fortuna tulisset ita vt tu possis facere oẽs meos tãti quanti ego facio omnes tuos: hoc dicit propter dolobellã generum suum Appio inimicum: quod ipsum. s. te posse omes meos tanti facere: tamen. i. nihilominus non despero. s. aliquãdo fore: nescio qua diuinatione. idest quo presagio animi. Sed hoc nihil ad te sup. pertinet: onus hoc est nostrũ. i nobis id curã dũ est vt ita fiat. Uelim sup. vt habeat. i. certum teneas illud. s. quod iam dicã: vez quod intelliges: hac re nouata. i. per hãc rẽ nouatã: potius aliquid additũ quam detractum esse ad meum studiũ erga te: cui. s. studio nihil videbatur posse addi. Ego sperabam cũ scribebam hec: te iam esse censorem: eo. idest propterea hec epistola est breuior: et modestior. id est temperatior in verbis: vt scilicet esse debet: aduersus. id est erga magistrum morum: hoc est censorem.

Littere series.

Hora. in satyra.

Magni quoque viri indignis leuia studia ipendunt.

M. Cicero. Appio. Pulchro. S. P. D.

Quasi diuinarem tali in officio fore mihi aliquãdo expetendũ studium tuum: sic cum de tuis rebus gestis agebatur inseruiebam honori tuo. Dicam tamen vere: plus quam acceperas reddidisti. Quis enim ad me non perscripsit: te non solum authoritate orationis et sententiã tua quibus ego a tali viro contẽtus eram: sed etiam opera consilio: domum veniendo: conueniendis meis: nullũ onus officij cui quod reliquũ fecisse: Hec mihi ampliora multo sunt quam illa ipsa propter que hec laborantur. Insignia enim virtutis multi etiam sine virtute assecuti sunt: taliũ virorum tanta studia assequi sola virtus potest. Itaque mihi propono fructum amicitie nostre ipsam amicitiam: qua nihil est vberius presertim in ijs studijs quibus vterque nostrum deuinctus est. Nam tibi me profiteor et in rep. socium de qua idem sentimus: et in quotidiana vita coniunctum cum ijs artibus studijsque que colimus. Uelim ita fortuna tulisset: vt quãti ego omeis tuos facio tãti tu meos facere posses quod tñ ipsum nescio qua pmutus animi diuinatiõe nõ despero. Sed hoc nihil a te: nostrũ ẽ onus. Illud velim sic habeas quod intelliges hac re nouata additũ potius aliqd ad meũ erga te studiũ cui nihil videbatur addi posse: quam quicquam esse detractũ. Cũ hec scribebam censorẽ iam te esse sperabã eo breuior est hec epistola et (vt aduersus magistrũ morum) modestior. Uale.

¶ Sequitur liber.iiij.

M.T.C. Seruio Sulpitio. S. P. D.

Caius Trebati⁹ familiaris meus ad me scripsit, te ex se quesisse, quibus in locis essem: molesteqꝫ ferre: q̄ me propter valitudinez tuā cum ad vrbē accessissem, non vidisses, et hoc tempore velle te mecum: si propius accessissem de officio vtriusqꝫ nostrū cōicare. Utinā Serui saluis reb⁹ (sic enim est dicendum) colloqui potuissem⁹ inter nos, pfecto aliqd opis occidenti reip. tulissem⁹. Cognorā ei iā absens te hec mala multo añ puidētē: defensorē pacis: ⁊ ī ꝯsulatu tuo ⁊ post ꝯsulatū fuisse. Ego aūt cū ꝯsiliū tuū pbarē: ⁊ idē ipe sentirē: nihil pficiebā. Sero ei veneraꝫ: solus erā: rudis eē videbar in cā, inciderā in hoīm pugnādi cupidor īsanias. Nūc qm̄ nihil iam videmur posse opitulari reip. si qd est in quo nobismet ipsis ꝯsulere possumus, non vt aliqd ex pristino statu nostro retineam⁹, sed vt q̄ honestissime lugeamus: nemo est oīm, qui cū potius mihi q̄ tecū cōmunicādū putē. Nec em̄ clarissimorū virorꝫ quorꝫ similes eē debem⁹ exēpla: neqꝫ doctissimorꝫ: quos semper coluisti: precepta te fugiunt.

Caius Trebati⁹ ⁊c. Reuersus e Cilicia offēdit Cicero motus belli ciuilis iter Cesarē ⁊ Pōpeiū attamē vtriusqꝫ amicos ad ꝯcordiam solicitans Pōpeiū mitigare satagebat: vt eō positis reb⁹ triūpharet. Qua spe dē posita in cāpanū agrū secessit: raroqꝫ in vrbeꝫ rediit: cū incert⁹ esset vtri⁹ partes seqref: Naꝫ Pōpeij opes ī iustiorī cā fractas vīdebat: Cesaris in minus iusta florentes: Quo circa tādē p rep. cū Pōpeio ꝯtra Cesarem stetit: ei manifeste significās nihil sibi repu. chari⁹. Ita q̄ cū abesset ab vrbe scripsit ad eum Trebati⁹. Seruium Sulpitiū desyderare eū de repu. ꝯmodis inter se agerēt: cui rñdēs innuit id sero futurum: se facturū tñ vbi seruio cōueniens videaf. Ordo est. Caius Trebatius familiaris meus: qui sub Augusto postea propter legalem scientiam in honore fuit scripsit ad me, te quesisse ex se in q̄bus locis essem: ⁊ sup. te ferre moleste q̄ non venisses me cum accessissem propter valitudinē tuā. s. malam ⁊ scripsit te velle hoc tpe cōicare mecum de officio vtriusqꝫ nostrū. s. circa reip. curā si accessissez ppius. scilicet ad vrbem: aut ad te. o Serui: vtinam potuissemus colloq inter nos: rebus. scilicet publicis ⁊ nostris saluis (Sic em̄ ē dicenduꝫ hoc est dici reb⁹ saluis: q: mihi salue nō videntur) profecto nos tulissem⁹. i. attulissem⁹ aliquid opis. i. auxilij reipu. occidenti. i. tendenti ad interitum. Ego enim absens, cognoram pro cognoueraꝫ, te prouidentem hec mala, multo añ. s. q̄ euenirent: fuisse defensorē. i protectorem pacis: ⁊. i. tum in consolatu tuo: ⁊. i. tum post consulatum. s. tuū. Ego aūt cum probarem consilium tuum: ⁊ ipse id est egomet aut per me sentirē. idem: nihil proficiebā. i. vtilitatis faciebam. Em̄ pro q: venerā. s. e prouincia: sero. i. nimis tarde: ego eram solus. s. in ea sententia: videbar esse rudis. i. minus expert⁹ in causa: inciderā. s. improuisus in insanias hoīm. s. Cesaris ⁊ Pompeij: cupidorū pugnādi: alij legunt. rudis ⁊ si videbar: inciderā tamen in hoīm ⁊c. Sed id minus placet: nō em̄ illud tñ cōgruit cum proprie particula: nō em̄ ideo minus videbatur incidere posse in insanias illas q̄ rudis eēt: vnde potius legam: incideramqꝫ vel rudis vt esse videbar inciderā ⁊c. Nunc quoniam nihil. id est non aliquid: nos nō videmur posse iam opitulari reip. i. auxiliari aliq̄d. i. in aliquo si q̄d est in quo possum⁹ aut possum⁹ ꝯsulere. i. cōsulto pdesse⁊ opitulari nobismetipsis: nō sup. id dico, vt retineam⁹. i. quasi sperē nos posse retinere aliq̄d ex pristino. i. priore ⁊ prius a nobis habito statu nostro. sed vt lugeam⁹. s. statū nostrū ac reip. q̄ honestissime. i. valde honeste: nemo est omniū. s. mortalium q̄ cū. i. cum quo ego putē poti⁹, cōicandū sup. esse mihi: sup. cōsilium meuꝫ: q̄ tecū Nec enim exempla virorum clarissimorum. i. nobilissimorū, quorꝫ similes esse debemus. scilꝫ in moribus vñ in gtō dixit: neqꝫ precepta doctissimorū. s. virorꝫ quos coluisti semp: fugiunt te. i. scientiā tuā: hoc est te non latent: illis autem duobus maxime prudenter euadimus.

Argumētum ep̄le

estando la rep.

Lr̄e explanatio.

¶ Atqꝫ ipse antea ad te scripsissem: te frustra ī senatū: siue poti⁹ in cōuentū senatorū eē vēturū: ni veritus essem: ne eius animū offenderē: q a me: vt

¶ Atqꝫ ipse. i. ego scripsissem antea ad te: te venturum eē frustra in senatū: siue potius in cōuentū senatorꝫ (Nō em̄ senatum iam putat, cum libertas decernendi ablata sit) ni. id est nisi essem verit⁹: ne offenderē animuꝫ ei⁹. s. Cesaris: q̄ petebat

Senat⁹ nō est sublata ptāte decernendi.

a me vt inuitarē te.s.adveniendū in senatum:cui.s.Cesari:quidem.i.certe:cum rogaret me vt adessē in senatu:ostendi me eē dicturū.i.decreturū:omia q̄ dicta sūt a te: de pace τ de hispanijs.scʒ ad mistrā dis ꝑ legatos nō ꝑ Pōpeiuʒ ipsum vt volebat Cesar. Tu vides rem.i.statum reip. quomodo habet aut habeat se.vt pote vides orbem terrarum ardere bello:iperijs distributis.s.Cesarianis τ Pompeianis τ vides vrbem scilicet Romam relictā direptiōi τ incēdijs:sine legibus:sine iudicijs sine iure/sine fide: Itaqʒ nihil pōt venire mihi in mentē.i.nihil possum cogitare nō modo:id est non solum quid sperem.i. sperare debeam: sed iam vix sup.in mentē venit quid audeā optare. Ut supra dixi cuʒ in plus se extendat minoris difficultatis est optare q̄ sperare. Optamus em̄ omnia que vtilia sint. speramus dumtaxat ea que ob merita nostra aut ex benignitate ei⁹ a quo ea speramus:nobis cōtingere posse confidimus. Si autem.i.sʒ si:nos colloqui: videtur tibi homini prudentissimo esse vtile:q̄q̄ ego cogitabam discedere ab vrbe etiam. id est adhuc longius q̄ sim: cuius. scilicet vrbis ego audiam iam inuitus etiam nomen: tamen accedam propius. Ego mandaui Trebatio si tu velles eum mittere quid. idest aliquid ad me:ne recuset.s.mittere illud:et velim vt facias id.i mittas ad me aliqd per Trebatiū aut si voles mittas ad me quem. s. aliquem: tuorum fidelium:ne necesse sit aut tibi exire ex vrbe:aut mihi accedere.s.vrbem Ego tribuo tibi tantū scʒ prudētie τ auctoritatis quantum arrogo idest arroganter summo:fortasse mihi:vt habeā exploratū.i.certissimū:q̄cqd nos statuerim⁹ sententia cōmuni omnes homines probaturos id. Vale.

Leges fides:τ Iura.tpe belli cessant.

Tribuere alicui.

te inuitarē petebat:cui qdē ego:cū ī ne rogaret vt adessem in senatu eadē oīa:q a te de pace et de hispanijs dicta sunt:ostēdi me esse dicturū. Rem vides:qūo se habeat:orbē terrarū iperijs distributis ardere bello.vrbeʒ sine legib⁹ sine iudicijs: sine iure, sine fide, relictam direptiōi τ incēdijs. Itaqʒ mihi venire in mentē:nihil potest:nō modo quid sperem, sed vix iam qd audeā optare. Sin autē tibi homini prudētissimo videtur vtile esse, nos colloqui, q̄q̄ lōgius etiā cogitabā ab vrbe discedere, cuius iam etiā nomē inuitus audio:tamē ꝓpius accedā. Trebatioqʒ mādaui: si qd tu eū velles,ad me mittere ne recusaret:idqʒ vt facias velim:aut si queʒ tuoꝝ fideliū voles:ad me mittas,ne aut tibi exire ex vrbe necesse sit: aut mihi accedere. Ego tibi tm̄ tribuo:q̄tū mihi fortasse arrogo: vt exploratum habeam:quicqd nos cōmuni sentētia statuerimus:idoneis homies probaturos. Vale.

Argumētum ep̄le

Ad tertium kalen. τc. Accusat Philotimum q̄ ad se nō venerat cum mandatis Sulpitianis: deinde dicit vxorem et filium Seruij consuluere vt in cumanum ad se veniat. Tum de reipu. auxilio q̄ difficile sit disputat: et demum quo consilio ad se in cumanum venire possit explanat. Ordo est. Ego accepi litteras tuas ad ad tertiū kalēdas Maias.i. biduo ante primū diē Maij:cū eēm ī Cumano.s.agro:qb⁹ lectis cognoui Philotimū fecisse nō satis prudēter:q cum haberet mādatū abs te sup.loquēdi mecuʒ de omnibus reb⁹ vt scribis: ipse i. qd dicunt in persona:nō venisset ad me: τ sup. misisset litteras tuas/q̄s intellexi:fuisse breuiores:q̄ putasses euʒ perlaturū τ ita reliqua dicturuʒ. Sed tn̄ postq̄ legi l̄ras tuas: Posthumia tua.scʒ vxor conuenit me.i.venit ad me τ Serui⁹ nr̄ q: tuus filius τ mihi charus:sup. conuenit me: placuit ijs.s.vxori τ filio:vt tu venires in Cumanū.scilicet agrū q etiā egerūt mecū.i.

Ordinatio l̄re.

M. T. C. Seruio Sulpi. S. D.

Ad tertiū kalē. Maias cū essem in Cumano accepi tuas l̄ras: qbus lectis cognoui nō satis prudēter fecisse Philotimū:q cū abs te mandatum haberet(vt scribis)de omnib⁹ rebus:ipse ad me non venisset l̄ras tuas misisset quas ītellexi breuiores fuisse:q̄ eum platurum putasses. Sʒ tn̄ postq̄ l̄ras tuas legi. Posthumia tua me cōuenit τ Serui⁹ nr̄ ijs placuit:vt tu ī Cumanū venires:q ēt mecū: vt ad te scriberē egerūt. q̄ meū cōsiliū exquiris.i.tale vt cape facili⁹ ipse possiʒ: q̄ alteri dare. Quid ei est: qd audeā suadere hoī summa authoritate sūmaqʒ prudētia. Si qd rectissimū sit q̄rimus:pspicuū

est. Si qd maxie expediat: obscurū sin ꝗ sum⁹ q
pfecto esse debem⁹ vt nihil arbitremur expedire
nisi qd rectū honestūq3 sit nō pōt eē dubiū qd fa
ciendū nobis sit. ꝙ existimas meā cām cōiunctaz
esse cū tua: certe filis in vtroq3 nrm: eūdez sentire
mus: error fuit. Nā oia vtriusq3 ꝯsilia ad ꝯcordiā
spectauerūt: ꝙꝙ ipi Cesari bello nihil esset vtili⁹
Gratiā quoq3 nos inire: ab eo defendēda pace ar
bitrabamur. Quātū nos fefellerit: ⁊ quē in locuz
res deducta sit: vides. Neq3 solū ea pspicis q̄ ge
runt: queq3 iā gesta sunt: s3 etiā q curs⁹ rerū q exi
tus futur⁹ sit. Ergo aut pbare op3 ea q̄ fiūt aut
interesse: etiā si nō pbes quaꝝ altera mihi turpis
altera etiā piculosa nō videt. Restat vt discedēdū
putē in quo reliqua videt esse deliberatio qd con
siliū i. discessu: q loca sequamur: oino cū miserior
res nūq̄ accidit: tū ne deliberatio qdē difficilior.
Nihil em̄ constitui pōt qd nō incurrat in magnā
aliquā difficultatē. Si videbitur: ita cēseo facias
vt si habes iā statutū quid tibi agendū putes: in
quo nō sit coniunctum cōsilium meū cum tuo su
persedeas hoc labore itineris: si autem est quod
mecum cōmunicare velis: ego te expectabo. tu qd
tuo cōmodo fiat ꝙprimum velim venias: sicut in-
tellexi ⁊ Seruio ⁊ Posthumie placere. Vale.

induxerunt me vt scriberē ad te. ꝙ tu exq̄ris. s. per litteras tuas: ꝯsiliū meū: id sc3 ꝯsiliū meū ē tale: vt ipse. i. ego possim faci li⁹ capere. s. ꝯsiliū ꝙ dare alteri. Quid eni est qd audeam suadere hoi summa aucto ritate ⁊ sūma prudentia. q. d. nihil. Si q̄ rimus idest disquirimus: quid sit rectissi- mū. s. factu id sup. est perspicuū. i. euidēs q: rectissimū est a repu. etiā vsq3 ad mor tē stare Si sup. querim⁹: qd expediat. i. vtile sit/maxime obscurū sup. est. Sin. i. sed si: nos sumus q̄ debemus pfecto esse: vtpote h. i. tales vt arbitremur nihil expe dire idest vtile: eē nisi quod sit rectū ⁊ ho nestum: non potest esse dubiuz quid sit fa ciendum nobis. i. quid facere debeamus q. d. certum est ꝙ debeamus pro rep. cer- tare vsq3 ad mortē. ꝙ tu existimas meam cām esse coniunctam cū tua: certe filis er ror fuit in vtroq3 nostrū: cū sentirem⁹ idē Nam oia cōsilia vtriusq3 spectauerūt. id est tetēderunt ad concordiam sc3 Cesaris ⁊ Pompeij. quāquā nihil esset vtilius ip si Cesari bello. i. ꝙ bellum: tamē sup. nos arbitrabamur nos inire: quoq3. i. etiam gratiam ab eo sc3 Cesare: defendēda pa ce. i. defendendo pacē (Ubi notabit grā- maticus Ciceronem malle loqui per ab- latiuos gerundiuales in designatione se quele positos ꝙ per gerundium cum ca- su ab eo recto: sed frequentius per abla- tiuos plurales: vt in prefatione officioꝝ legendis nostris pro legendo nostra ⁊c.) Tu vides quantū scilicet opinio aut spes fefellerit nos: ⁊ in quem locum idest sta- tum res deducta sit. Neq3 perspicis so- lum que geruntur quoq3: idest ⁊ que nō gesta sunt: sed etiā3 qui cursus ⁊ quis exi tus rerum sit futurus. Ergo oportet sci- licet te qui es in vrbe: ⁊ quemlibet alium: aut probare idest approbare ⁊ consensu confirmare: ea que fiunt scilicet in vrbe: ⁊ precipue in senatu: aut interesse idest presentem esse: etiam si non probes idest non approbes ea quarum scilicet rationum ac conditionum. altera ratio scilicet probantis ea que fiunt: cum non sint probanda: videtur mihi esse turpis: altera ratio: scilicet eius qui interest ijs que non probat: vide- tur etiam periculosa: quia iram prouocat eorum qui probari cupiunt. Restat idest reliquum ē, vt pu tem discedendum scilicet Roma vbi sine turpitudine aut periculo vite esse non liceat: in quo scili- cet quod restat. Hoc est in discedendo: videtur deliberatio esse reliqua idest relicta: quod consi- lium que loca sequamur in discessu. idest discedendo: cum scilicet ita sit: quod res miserior sci- licet quā patriam fugere ⁊ nescire quo te recipias: nunquā accidit nobis. Tum scilicet multo vero rius est ꝙ ne quidem idest non etiam deliberatio accidit supple vnquā difficilior. Nihil enim po- test constitui idest deliberate statui. Quod non incurrat idest celeriter incidat/in aliquam ma- gnam difficultatem. Si videbitur scilicet consultum ⁊ vtile: ego censeo supple vt facias ita: vt si habes iam statutum: idest decretum: quid putes agendum tibi. in quo scilicet agendo: consilium meum non sit coniunctum cum tuo: supersedeas idest non vtare hoc labore itineris: scilicet veni- endi ad me. Si autem idest sed si supple aliquid quod velis communicare mecum: ego expectabo te scilicet in Cumana. Ego velim tu venias quāprimum idest valde cito: quod fiat tuo commodo: si- cut intellexi placere: et idest simul. Seruio scilicet filio tuo: ⁊ idest simul. Posthumie scilicet vxori tue.

Vale.

Pro re pu. oia vle timū etiā suppliciū quis ppe ti debet.

Defendē da pace.

M. C. S. D. Servio Sulpitio.

Vehementer te esse sollicitũ & in cõibus miseriis pcipuo quodaz dolore angi: multi ad nos quotidie deferunt. quod quãquã minime miror: & meũ quodammodo agnosco doleo; tñ te sapientia pditũ ppe singulari: nõ tuis bonis delectari potius q̃ alienis malis laborare. Me qdẽ & si nemini ꝯcedo: qui maiorẽ ex pernicie & peste rei pu. molestiã traxerit tñ multa iã cõsolant maxĩe q̃ cõscia ꝯsilioꝝ meorũ. Multo eni ante tanq̃ ex aliqua specula pspexi tẽpestatẽ futurã. Neq̃ id solũ mea sponte: sed multo ẽt magis monente & denunciãte te. Etsi enim abfui magnã partẽ consolatus tui: tñ & absens cognoscebã que esset tua in hoc pestifero bello cauẽdo: & pdicẽdo snĩa & ipse affui primis tpibus tui cõsolatus cũ accuratissime monuisti senatũ collectis oĩbus bellis ciuilib9: vt & illa timerẽt: que meminissent & scirẽt cũ superiores nullo tali exẽplo antea in rep. cognito: tã crudeles fuissent: quicunq̃ postea rẽp. oppressisset armis: multo intolerabiliorẽ futurũ. Nã qđ exẽplo fit: id et iure fieri putãt sz aliqd atq̃ adeo multa addũt: & afferunt de suo. quare meminisse debes eos: q authoritatẽ & ꝯsiliũ tuũ nõ sunt secuti: sua stultitia occidisse: cum tua prudẽtia salui eẽ potuissent. Dices: qd me ista res cõsolat in tãtis tenebris: & quasi ppetuis reip. Est oĩno vix cõsolabil dolor (tãta ẽ oĩm rex amissoꝝ desperatio recuperandi) sz tñ & Cesar ipse ita de te iudicat: & oẽs ciues sic existimãt quasi lumẽ aliqđ extinctis ceteris elucere sanctitatẽ: & prudẽtiã: & dignitatẽ: tuaz. Hec tibi ad leuandas molestias magna esse debent.

Argumẽtũ epl'e.

Vehementer &c. Cũ preesset Seruius Sulpitius Achaie post bellũ pharsalicũ: grauiter angebat multa p Cesarẽ imperiose geri in vrbe: qđ cũ cicero ex multis itellexisset: cũ hac epl'a cõsolat adducẽs multas cãs consolatorias: iter quas pcipue adducit rectã scientiaz & studia litterarũ: quibus ostendit acquiescendũ esse. Postremo scribit Seruiũ sulpitii filium studiosum liberaliũ artiũ: ipsumq̃ a se & se ab eo vehemẽter diligi. Ordo est. Multi deferunt ad nos quotidie. i. denunciant nobis te eẽ sollicitum vehementer: & angi idest angustiari & premi: quodã dolore precipuo. i. singulari & preter ceterorum dolores magno in miseriis cõmunibus. Quod q̃q̃ miror minime: & agnosco. s. in dolore tuo: quodã modo meũ. s. dolorẽ: quia equalis & de cõsimili cã est. doleo tñ te pditũ sapientia ppe. i. quasi: singulari. idest tam magna vt tibi soli cõtingat: nõ delectari potius tuis bonis s. animi: hoc est virtutibus et scientiis: q̃ laborare. i. angi: malis. i. vitiis alienis: vt Cesaris tyrãnide. Quidẽ. i. certe: & si. i. q̃q̃ nemini cõcedo qui. i. vt is traxerit maiorẽ molestiã. i. cruciatũ animi ex pernicie. i. erũna & peste. i. calamitate rei pu. tamẽ multa consolant iam me: & maxime conscientia consilioꝝ meorũ: hoc est q: mihi conscius sum nihil me consuluisse Pompeio aut alteri ob qđ hec mala subsecuta sint. enim pro q: ego pspexi tanq̃ ex aliqua specula. i. loco alto ad speculandum apto: multo ante. s. q̃ veniret tempestatem futurã. Neq̃ sup. feci. id idest perspexi tempestatẽ futurã: solum idest solũ modo: mea sponte. i. ppria natura & instigatione seu (vt dicũt) meo solius instictu: sed etiã multo magis: te monẽte & denũciante. i. significante futurũ quasi ex certo augurio: vt pullarii denũciare solebant. Enim. i. q: & si. i. q̃q̃ abfui. s. vrbe magnaz partẽ. i. durãte magna pte (vñ manifeste pz Ciceronẽ tp̃s cõtinuũ in actõ libent ponere cõsulat9 tui. i. tpis quo cõsul eras tñ & . i partim absens. i. cũ abesses: cognoscebã que. i. qualis snĩa tua esset in cauẽdo. i. fugiendo: & predicendo. i. denũciãdo hoc bello pestifero. s. Cesaris & Põpeii quo respu. periit & . i. ptim: affui primis tẽporib9 cõsulatus tui: cũ. i. qñ monuisti accuratissime. i. cum sũma cura & diligentia senatũ. i patres cõscriptos: oĩbus bellis ciuilibus collectis. i. simul cõmemoratis in oratione admonitione tua: monuisti dicit: vt scz patres conscripti: & idest simul timerent illa idest similia eoꝝ: que meminissent. i. memoria tenerẽt iã trãsacta: & scirẽt quicũq̃ postea. i. tpibus futuris/ oppressisset armis rẽp. futurũ intolerabiliorẽ mlto scz q̃ superiores. cũ superiores. s. oppressores reip. Ut Sylla & marius: fuissent tam crudeles: nullo tali

Series litere deferre qd sit.

Nã quod malo exẽplo vt Juue. ait cõmittit nemo se iudice nocẽs absoluitur.

Tp̃s cõtinuum in actõ cas9 apte ponitur.

exēplo cognito in rep.i.licet nullū haberent cuius crudelitatē imitarenť eo q̄ primi libertatis op pressores erant: ⁊ ita magis debebant vereri violare tā atrociter rēpu.q̄ q̄ aliorū exempla sectarenť. Nā sup.fere oēs hoies: putāt id qđ fit exēplo.i.ad exēplū: fieri ēt iure sed ipsi addunt: afferūt aliqđ atq̄ adeo.i.ad hoc vsq̄ q̄ multa addunt de suo.i.pprio ingenio atq̄ more. Quare tu debes meminisse: eos qui nō sunt secuti auctoritatē ⁊ cōsiliū tuū occidisse.i.perhisse stultitia sua: cū potuissent esse salui prudentia tua.i.p prudentiā tuā. Dices.i.respondebis. Quid.i.in quo. ista res cōsolatur me in tantis ⁊ quasi perpetuis tenebris.i.obscurationibus ⁊ oppressionibus reipu. Rūdet Cic. Dolor de amissione reip.est oino vix cōsolabilis.i.cōsolatōe mitigabilis (tāta est amissio oim rerū ⁊ desperatio recupandi sup.earū aut eas) sed tū.i nihilominus: ⁊.i.tū Cesar ipse.s.caput oim malorū: iudicat ita de te: ⁊ oēs ciues existimāt sic sanctitatē.i.incorruptionē vite: ⁊ prudētiā ⁊ dignitatē tuā elucere.i.manifeste lucere: tanq̄ aliqđ lumen.s.magnū: ceteris.s.luminibus aut talibus viris extinctis. Hec.s.q̄ de te credunť: debent esse tibi magna.i.magni momenti: ad molestias.s.animi tui: leuādas i.mitigandas ⁊ minuendas.

Memini

¶ Quod aūt a tuis abes: id leuius ferēdū est: q̄ eodē tpe a multis ⁊ magnis molestijs abes: quas ad te omneis pscriberem: nisi vererer ne ea cognosceres absens: que q̄ non vides mihi videris melior esse conditione: q̄ nos qui videmus. Hactenus existimo nostram consolationem recte adhibitam esse quoad certior ab hoie amicissimo fieres ijs de rebus quib⁹ leuari possent molestie tue. Reliqua sunt in teipso: neq̄ mihi ignota nec minima solatia: ⁊ vt quidem ego sentio multo maxima que ego ipse experiens quotidie sic pbo: vt ea mihi salutem afferre videantur. Te autem ab initio etatis memoria teneo summe omnium doctrinarum studiosum fuisse: omniaq̄ que a sapientissimis ad bene viuendū tradita essent: summo studio curaq̄ didicisse que quidem vel optimis rebus: ⁊ vsui ⁊ delectationi esse possent: his vero tēporibus habemus aliud nihil in quo acquiescamus. Nihil faciam insolenter neq̄ te tali vel scientia vel natura preditum hortabor: vt ad eas te referas arteis quib⁹ a primis tpibus etatis studiū tuū dedisti. Tm̄ dicā: q̄ te spero approbaturū me: postea q̄ illi arti: cui studuerā nihil eē loci: neq̄ in curia: neq̄ in foro viderē: oēm meā curā: atq̄ operā ad philosophiā cōtulisse. Tue scie excellenti ac singulari nō multo plus: q̄ nostre relictum est loci. Quare nō egdē te moneo: sed mihi ita psuasi te quoq̄ in ijsdē vsari rebus q̄ ēt si minus pdessent

¶ Quod aūt abes a tuis (erat eī i achaia) sup.id ferendum.i.patienđū ⁊ tollerādū est leuius.i.facilius: ideo q̄ habes codē tpe a multis ⁊ magnis molestijs: quas.s.molestias: ego pscriberē ad te oēs: nisi vererer ne.i.vt tu absens cognosceres ea s.mala vrbis. que q̄ nō vides: videris mihi esse meliore cōditione.i.statu vite: quā nos q̄ videmus sup.ea. Ego existimo nostrā ↄsolationē esse adhibitā.s. tibi recte i.decenter hactenus.i.hunc finē: quoad i.quatenus aut quatinus fieres certior.i. scientior: ab homine amicissimo de ijs rebus quibus molestie tue possent leuari. i.minui. Reliqua solatia sunt i teipso nec minima: nec ignota mihi: ⁊ quidem.i. certe: vt ego sentio: multo.i. longe maxima: que.s.solatia: ipse.i.ego experiens quotidie pbo.i.cōprobo sic: vt ea.i.cōsimilia videanť afferre mihi salutem. Aūt.i. sed vt rē de qua loquor aperiā: ego teneo memoria te fuisse ab initio etatis: hoc est ab ineunte etate studiosum summe.i. summopere. oim doctrinarū.s.liberalium: ⁊ didicisse summo studio ⁊ cura.s. summa oia q̄ essent tradita a sapientissimis ad viuendum bene: que.s.tradita a sapientissimis quidem.i.certe possent esse vel.i.ēt optimis.i.in letissimis rebus: ⁊.i.simul: vsui.s. vtilitati: ⁊.i.simul delectationi.i. voluptati: vero p sed: nos nihil habemus aliud i quo aqeiscamus.i.cōtenti simus his temporibus.s.malis. Ego nihil faciam insolenter.i.supra modū ⁊ superbe: neq̄ hortabor te pditū tali vel scia.i.acq̄sita: vel natura.i. naturali prudentia vt referas te ad eas artes quibus dedisti.i. addixisti: studium tuum a primis temporibus etatis.s. tue. Ego dicam tū.i.tantummodo sup.id quod spero te approbaturum videlicet me contulisse omnem curam meā: atq̄ operam ad philosophiam: postq̄ videram nihil loci esse: neq̄ in curia.i. senatu: neq̄ in foro.s.iudiciali: illi arti.scilicet oratorie aut benedicendi cui studueram (Solebant autē orationes in tribus locis

Letior est q̄ rem ini quā non videt q̄ q̄ pñte sit.

Ab ineunte etate ⁊ a teneris vnguiculis.

Insolenter factū.

fieri in senatu ad patres conscriptos i in dicio ad iudices: et in cōcione ad quirites: vnde orātes sup. cōpellant aut patres cō scriptos: aut iudices aut quirites. i. popu lum Roma. Non multo plus loci i. experti tionis et vsus relictū est sciē tue. s. legali ex cellenti ac singulari: ꝙ nostre. s. oratorie et causidice. Quare equidē. i. ego quidē nō moneo te: sꝫ persuasi ita mihi. i. iudico ita mihi visum esse: te quoqꝫ versari. i. vtile eē si ēt tu verseris in ijsdē reb⁹. s. philosophi cis: que. s. res ēt si pdessent minus. i. non satis: tū abducerēt aīꝫ a sollicitudīe. Qui dē. i. certe. q. d. quicquid tu facturus sis.

Equidē ia dixi su pra ppe rā pro ego quideꝫ su mi.

animum tamen a sollicitudine abducerent. Seruius quidem tuus in omnibus ingenuis artib⁹: in primisqꝫ hac in qua ego me scripsi acquiescere ita versatur vt excellat. A me vero sic diligitur: vt tibi vni concedam preterea nemini mihiqꝫ ab eo gratia refertur: in quo ille existimat (quod facile apparet) ꝙ me colat: et obseruet: tibi quoqꝫ in eo se facere gratissimum. Vale.

Seruius tuus. s. filius: versat in oībus artibus igenuis. i. ingenuo dignis hoc est liberalibus: et in pri mis in hac sup. arte: hoc est in philosophia in qua scripsi. s. pauloante me acquiescere. i. contentū esse et quieteꝫ aī inuenire. Vero pro sed ipse diligitur sic a me: vt concedam. i. locum dem: tibi vni. i. soli: pre terea. i. preter te: nemini hoc est vt plus tū diligatur a te: sed a nemine altero: et gratia refertur mihi ab eo. i. quantū amoris a me accipit tantum refert: et ita non minus me diligit ꝙ diligatur a me. In quo. s. facto: hoc est in gratia referenda et in mutuo amore mihi prestando: ille existimat sup. id quod facile apparet. i. euidens satis est: se in eo ꝙ colat et obseruet me: facere quoqꝫ. i. etiam tibi gratissi mum. Vale.

M. T. C. S. D. Seruio Sulpitio.

Epl'e ar gumentū

Ccipio excusationeꝫ. Pur gauerat se seru⁹ ꝙ multas eiusdē exēpli literas misisset q: dubitaret an pores eēnt perlate: et ꝙ inopia sermōis alterius exēpli scribere nequiret quaruꝫ excusationū priorem. Cicero accipit non posteriorem: laudat deinde consiliuꝫ Ser uij quo achaicum negocium nō recusaue rat hortaturqꝫ eum tacite Cesaris clemē tie confidere et filium rursus laudat. Or do est. Accipio. i. approbo excusationē tu am qua vsus es: cur dedisses ad me sepi⁹ literas eodem exemplo eadem forma ver borum; sed accipio. i. approbo eam ex ea parte quatenus scribis fieri aut negligen tia aut improbitate corum: q eplas acci piant. s. pferendas: ne perferant ad nos. Ego nec nosco. i. deprehēdo in scriptis tu is nec pbo illā ptem excusationis qua tu scribis te mittere sepius eplas ijsdem ver bis: paupertate. i. inopia sic enim appel las orōnis. i. ratiōis dicendi. Et ego ipse quem tu dicis per iocum (ego eniꝫ accipio i. intelligo sic. s. te id: dicere) habere diui tias orationis: agnosco me nō esse admo dum. i. valde: inopem verborū: enī. i. q: nō est necesse: ironeuesthe i. ironice ac dissimulanter loq: sed tū ideꝫ s. ego: nec ironeyonenos i. ironice loquens: sed vere et ex aīo hoc. s. qd dicā cedo facile. i. fateor me succumbe re: subtilitate et elegantie tuorum scripto rum. q. d. syncere loquēs. nec te inopē ser monis nec ditiorem ꝑ ego sim estio.

Ordo lr'e

Inops v borum.

Ccipio excusationem tuam qua vsus es: cur sepius ad me literas vno exemplo dedisses. Sed acci pio ex ea parte: quatenus aut ne gligentia aut improbitate coruꝫ qui epistolas accipiant fieri scribis ne ad nos pferantur: illam parteꝫ excusationis: qua te scribis orationis paupertate (sic enim appellas) isdem verbis epistolas sepius mittere nec nosco nec pro bo et ego ipse quem tu per iocum (sic ei accipio) diuitias orationis habere dicis me non esse ver borum admodum inopem agnosco: enim non necesse est. sed tamen idem ne hoc facile cedo tuorum scriptorum sub tilitati et elegantie. Consilium tuum quo te vsum scribis: hoc achaicum negocium non recusauisse cum semper approbauissem: tamen multo magis probaui lectis tuis proximis literis omnes enim cause quas cōmemoras iustissime sunt: tuaqꝫ au toritate et prudentia dignissime.

Cū ego semp approbauissem: hoc ꝯsiliū tuū quo vsum. i. cum sis eo vsus: scribis te nō recusauisse hoc negociū achaicū. i. qd publice geris in achaia tam pbaui multo magis pximis lr'is tuis lectis. Oēs eni cause qs cōmemoras sunt iustissime et dignissime tue auctori tate et prudētia. i. q a te tali viro approbarent aut q te tā prudētē et magnū [illegible]

¶ Quod aliter cecidisse rem existimas: atque opinatus sis: id tibi nullo modo assentior: sed quia tanta perturbatio: et confusio est rerum: ita perculsa: et prostrata: fedissimo bello iacent omnia: vt is cuique locus: vbi ipse sit: miserrimus esse videatur: propterea et tui consilij penitet te: et nos qui domi sumus tibi beati videmur. At contra nobis non quidem vacuus molestijs: sed pre nobis beatus. Atque hoc ipso melior est tua quam nostra conditio: quod tu: quid doleas scribere audes: nos ne id quidem tuto possumus: nec id victoris vitio: quo nihil moderatius: sed ipsius victorie que ciuilibus bellis semper est insolens. vno te vicimus: quod de Marcelli collegae tui salute paulo antequam tu: cognouimus: etiam me hercle quod quemadmodum ea res agebatur vidimus. Nam sic fac existimes post has miserias. i. postquam armis disceptari ceptum est: de iure publico nihil esse actum aliud cum dignitate. Nam et ipse Cesar accusata acerbitate Marcelli (sic enim appellabat) laudataque honorificentissime et equitate tua et prudentia: repente preter spem dixit se Senatui roganti de Marcello ne hominis quidem causa negaturum. Fecerat autem hoc senatus: vt cum a L. Pisone mentio esset facta de marcello: et cum marcellus se ad Cesaris pedes abiecisset: cunctus consurgeret et ad Cesarem supplex accederet. Noli querere: ita mihi pulcher hic dies visus est: vt speciem aliquam viderer videre quasi reuiuiscentis reipu. Itaque cum omnes ante me rogati gratias Cesari egissent: preter volcatium. is enim si eo loco esset: negauit se facturum fuisse. Ego rogatus mutaui meum consilium. Nam statueram non me hercle inertia sed desyderio pristine dignitatis in perpetuum tacere. Fregit hoc meum consilium et Cesaris magnitudo animi: et senatus officium. Itaque pluribus verbis egi Cesari gratias: neque metuo: etiam in ceteris rebus me: honesto ocio

¶ Quod existimas rem cecidisse aliter atque. i. quam sis opinatus: ego nullo modo assentior i. astipulor: et concedo tibi id: sed quia tanta perturbatio et confusio rerum est: omnia iacent ita perculsa et prostrata fedissimo: quia ciuili et inter affines/bello vt is locus videretur cuique miserrimus vbi ipse sit: propterea. i. ideo et. i. simul: penitet te consilij tui: et. i. simul: nos qui sumus domi videmur tibi beati. At. i. sed sup. tu videris nobis contra. i. econtrario: non quidem vacuus molestijs. i. omnino sine molestijs: sed beatus pre nobis. i. respectu nostri. Atque tua conditio. i. fortuna aut forma viuendi: est melior quam nostra hoc ipso. i. propter hoc ipsum: quod tu audes scribere quid doleas: nos ne quidem i. non saltem possumus. id. s. scribere quid doleamus tuto. i. sine periculo: nec id sup. accidit vitio victoris. i. Cesaris/quo nihil sup. est moderatius. i. temperantius vtens victoria: sed sup. vitio ipsius victorie: que est semper insolens. idest immoderata et superba supple in bellis ciuilibus: eo quod domi semper habet qui victor est occultos hostes reliquos. Nos vicimus te. i. beatitudinem tuam superauimus: vno. i. vna re: quod cognouimus de salute Marcelli collegae tui. s. in consulatu cui Cesar ignouit: paulo. i. modico ante quam tu et me hercle quod vidimus quemadmodum ea res. i. reconciliatio. Marcelli agebatur. Nam existimes. i. censeas sic: nihil aliud actum esse cum dignitate post has miserias i. postquam ceptum est disceptari armis de iure publico. i. imperij Romani: vnde Lucanus: Iusque datum sceleri. Nam et ipse Cesar acerbitate. i. pertinaci instantia Marcelli (ipse enim Cesar: appellabat sup. constantiam Marcelli: sic. i. acerbitatem) castigata. i. reprehensa: et equitate et prudentia tua: laudata honorificentissime: dixit repente preter spem se ne quidem. i. non saltem causa hominis. i. licet Marcellus nimis acerbus esset se negaturum senatui roganti de Marcello. i. reductione Marcelli in vrbem cum bona venia Cesaris autem. i. sed senatus fecerat hoc. s. quod dicet: vt cum mentio facta esset de Marcello a Lucio Pisone: et cum Marcellus. s. Lucius frater Marci Marcelli: abiecisset se ad pedes Cesaris scilicet Iulij: ipse. s. senatus: consurgeret cunctus i. simul totus: et accederet supplex ad Cesarem. Noli querere supp. quomodo Cesar senatum ad se accedentem acceperit: quia hic dies quo hec contigerunt: visus est mihi ita pulcher: vt viderer. s. mihi: videre aliquam speciem. i. representationem et effigiem quasi reuiuiscentis. i. iterum vitam capientis et renascentis reip. Itaque cum omnes rogati. s. sniaz: ante me. i. antequam ego: egissent gratias

Marcelli constantia.

Reuiuiscere et renasci.

priuari: quod erat vnum solatium in malis. Sed tñ qm̃ effugi eius offensionez: qui fortasse arbitraretur: me hanc rempu. non putare: si perpetuo tacerem: modice hoc faciam aut etiam intra modũ: vt ⁊ illius volũtati. ⁊ meis studŷs seruiam. Nam ⁊ si a prima etate me omnis ars ⁊ doctrina liberalis: ⁊ maxime philosophia delectauit: tñ hoc studium quotidie ingrauescit: credo ⁊ etatis maturitate ad prudentiam: ⁊ his temporum vitiŷs: vt nulla res alia leuare animum molestŷs possit.

Cesari: de reuocatione. M. Marcelli preter Volcatiũ. Is ei negauit se esse facturũ. i. redituruz ad Cesarem: aut eius gratiam. si esset eo loco. s. quo Marcell⁹. i. in eo statu (Sunt qui intelligant in eũ locũ i. in senatu: ⁊ negauit se factuꝝ. vt ageret grãs: sed turpiter errãt: quõ ei rogari poterat sniam si non erat in senatu. Rogatũ añt fuisse indicat particula pter) Ego rogatus. s. sniam de reditu Marcelli: mutaui cõsilium meũ: nam statuerã tacere in ꝑpetuũ. s. in senatu. i. nullã sniaz dicere: nõ (me hercle. s. ita iudicante ac tractãte vt veꝝ dico) sup. id statuerã inertia. i. ppter inertiam. i carentiam artis ⁊ industrie: sꝫ desiderio dignitatis pristine. i. prius habite. Et. i. simul magnitudo ai Cesaris: ⁊. i. simul offm̃ senatus q̇ ita ꝓ Marcello intercessit: fregit hoc ꝯsilium meũ: de perpetuo silentio in senatu hñdo. Itaq; egi Cesari grãs plurib⁹ verbis. s. q̄ constituerẽ/ aut pluribus. i. multis. Neq; ꝓpterea q̄ semel sniam dixi: metuo me priuari/ ocio honesto. i. vacatione a negocio reipu. decenti: etiaz in ceteris rebus: qđ. s. ociũ: erat vnũ. i. solũ solatiũ in malis. Sed tñ qm̃ effugi offensionẽ eius. s. Cesaris q̇ arbitraret fortasse me nõ putare. i. cẽsere. hãc que nũc est sup. esse rẽp. si tacerẽ ꝑpetuo: ego faciã hoc modice. i. parce loquar in senatu: aut ẽt intra (alŷ legũt ĩfra aut citra). i. nõ vsq; ad: modũ i. iustã mensurã (sed sicut dicimus extra modũ ꝓ supra modũ: ita ĩtra modũ ꝓ ĩfra modũ) vt seruiã. i. inseruiam ⁊ obsequar: ⁊. i. simul: voluntati eius: ⁊. i. simul: studŷs meis. Naz etsi. i. q̄q̄: oĩs ars ⁊ doctrina liberalis ⁊ maxime philosophia. i. moralis delectauit me a prima etate: tñ hoc studiũ. s. philosophie: ingrauescit. i. fit grauius ⁊ maioris auctoritatis quotidie credo; ⁊. i. simul maturitate etatis ad prudentiam (q: iuuenes authore philosopho sunt philosophie moralis inutiles auditores eo q̄ mores ꝓbati eis aĩo sapiũt: ⁊ hĩs vitŷs. i. ppter hec vitia tpoꝝ: que tanta sunt; vt nulla alia res preter philosophiam possit leuare animum a molestŷs.

Cesar a senatu rogatus.

Extra modũ ⁊ itra modum.

Huberti numdam nat.

¶ Consulto in multis locis ab expositione Hubertini discedo. Is enim ita exponit hoc studiũ eloquentie ⁊ agendi gratias. Sed errat: Nam ideo intra modũ dicit se dicturum sniam vt studŷs suis inseruiat; non quidem eloquentie sed philosophie moralis Que studia licet illi in prima etate iucunda fuerunt: tñ eoꝝ authoritas ⁊ amor cũ etate crescit presertim ea malicia tpoꝝ qua nõ licebat in senatu ⁊ iudicŷs eloquentiã exercere.

¶ A quo studio te abduci negocŷs intelligo ex tuis literis: sed tamen aliquid iam noctes te adiuuabũt: Seruius tuus. vel potius noster summa me obseruantia colit: cuius ego cum omni probitate summaq; virtute tamen studŷs: ⁊ doctrina delector. Is mecum sepe de tua mansione aut decessione communicat. Adhuc in hac sum sententia: nihil vt faciam⁹: nisi quod maxime Cesar velle videatur. Res sunt eiusmodi vt si Rome sis te nihil preter tuos delectare possit: de reliquis nihil melius ipso est Cesare. Ceteri ⁊ cetera eiusmodi: vt si alterutruz necesse sit: audire ea malis q̄ videre. Hoc nostrum consilium nobis minime iucundum est qui te videre cupimus: sed consulim⁹ tibi. Vale.

¶ A quo studio. s. phie: ego itelligo ex tuis lr̃is: te abduci negocŷs. i. ꝑ negocia. sed tñ noctes que lõgiores tũc fiebãt adiuuabunt te iam. i. deinceps: aliqd. i. in aliquo Non ergo de eloquentie sed phie studio locutus est: non ei eloquentia noctu exercetur. Seruius tuus. s. filius vel poti⁹ noster. s. cõis filius: tuus ꝑ naturã: meus per amorem paternũ: colit. i. veneraẽ me: summa obseruãtia. Cuius. s. seruŷ tui: ego delector cũ. s. ita sit q̄ delector: oĩ ꝓbitate: ⁊ summa virtute: tñ sup. multo verius est q̄ delector: studŷs ⁊ doctrina. Is. s. Seru⁹ tuus cõicat. i. familiariter loquiẽ mecum sepe de mansione aut decessione tua. s. in aut de prouincia. Ego sum adhuc in hac snia: vt nihil faciamus: nisi quod Cesar videaẽ velle maxime. Res sunt eiusmodi. i. ita se habent: vt si sis Rome: nihil possit delectare te preter tuos. De reliqs. i. iter reliquos qui non sunt tui: nihil est melius ipso Cesare. Ceteri. s. homines: ⁊ cetera. s. negocia sup. sunt: eiusmodi. idest talia: vt si sit necesse alterutrum. idest vnum duoꝝ aut videre aut audire ea tu malis

Res esse eiusmodi

idest magis velis audire ea ꝙ videre. Hoc consiliũ nostrũ. s. quo deterremus ꝛ a videndis que Rome fiant: est minime. i. oino non iucundum nobis: qui cupimus videre te: sed nos consulimus. idest pro spicimus ꝛ vtile consilium damus tibi. Vale.

Seruius Sulpitius. M. T. C. S. P. D.

Posteaꝙ mihi renunciatũ est de obitu tullie filie tue: sane ꝙ ꝓ eo ac debui, grauit: molesteꝙ tuli: cõmuneꝙ eã calamitatẽ existimaui: qui si istic affuissem, neqꝫ tibi defuissem: coraꝙ meũ dolorẽ tibi declarassẽ. Et si gen⁹ hoc ꝯsolationis minimũ: atqꝫ acerbũ ẽ: ꝓpterea, ꝙ p quos ea fieri debẽt ꝓpinquos: ac familiareis: ipsi pari molestia afficiũt, neqꝫ sine lachrymis multis id conari q̃unt, magis ipsi videantur alioꝝ ꝯsolatiõe idigẽ: ꝙ aliis posse suũ offm̃ pstare: tñ q̃ i psñtia i mẽtẽ venerũt: decreui breui ad te pscribere: nõ ꝙ ea te fugere existimẽ: sꝫ ꝙ forsitan dolore ipedit⁹ min⁹ ea pspicias. Quid ẽ ꝙ tãtope cõmoueat tu⁹. cogita queãdmodũ adhuc fortuna nobiscũ egerit: ea nob erepta eẽ: q̃ hoib⁹ nõ min⁹: ꝙ liberi chara eẽ debẽt: patriã honestatẽ dignitatẽ: honores omneis. H vno incõmodo addito: qd ad dolorẽ adiũgi potuit: aut q nõ i illis reb⁹ exercitat⁹ aĩus callere iã dꝫ: atqꝫ oia minoris existimare. An illi᷎ vicem credo doles. Quoties i eã cogitationẽ necesse ẽ ꝛ tu veneris: ꝛ nos sepe incidim⁹ hisce tpib⁹ nõ pessime cũ iĳs esse actũ qb⁹ sine dolore licitũ est mortẽ cũ vita cõmutare. Quid autem fuit qd illã hoc tpe ad vinẽdũ magnope inuitare posset; q̃ res: q̃ spes: qd aĩ solatiũ: vt cũ aliq̃ adulescente primario ꝯiũcta etatẽ ageret: licitũ est tibi credo ꝓ tua dignitate ex hac iuuẽtute generũ dligere: cui⁹ fidei liberos tuos ꝛ te tuto cõmittere putares. An vt ea liberos ex sese parere: quos cũ florẽteis videret. letaref: q rẽ a parẽte traditã per se tenere possent: honores ordinatĩ in rep. petituri essent: in amicoꝝ negocĳs libertate sua vterentur. Quid honũ fuit: qd nõ prius: ꝙ datũ: adeptũ sit.

Posteaꝙ ꝛc. Audita morte Tullie filie Ciceronis consolatur eum Seruius Sulpitius cuius est hec consolatoria epistola vsqꝫ adeo Ciceronianis in stilo filis vt (qd Valla ait) sublato noie vix internoscas. Ordo ẽ. Post ea ꝙ renunciatũ est mihi de obitu Tullie filie tue: ego tuli sup. eũ: sane ꝙ. i. pꝙ grauiter ꝛ moleste: pro eo. i ꝙ debui: ꝛ existimaui. i. iudicaui eã. s. amissionẽ liberoꝝ sup. eẽ cõeꝫ calamitatẽ oĩm parẽtũ. Qui s. ego: si affuissem istic. i. Rome aut vbi tu es: neqꝫ defuissem tibi. i. tibi affuisseꝫ auxilio ꝛ cõsolatiõi: ꝛ declarasseꝫ tibi corã. i. in psentia meũ dolorẽ. Etsi. i. ꝙꝙ genus hoc cõsolationis est minimũ atqꝫ acerbũ q: de grauissima iactura: propterea q: ipsi per quos ea. s. genera aut officia consolationis debent fieri: vtpote: p ꝓpiquos ac familiares. (Rñdet eleganter precedẽti. nã in cõi loquela diceretur: ꝓpinqui ac familiares) afficiuntur pari. i. equali molestia: neqꝫ possunt conari id. i. consolari pinquũ in morte libertorũ sine multis lachrymis: vt ipsi videantur magis indigere consolatione alioꝝ ꝙ pstare aliis officium suũ. s. cõsolandi sibi charos: tñ ego decreui pscribere ad te breui. s. epistola aut oratione ea que venerũt sup. mihi in mentẽ: in presentia. i. mõ: nõ ꝙ) alĳ legũt quo sed minus placet). idest q: existimẽ sup. ea que venerunt mihi in mentẽ fugere. id est latere te: sed ꝙ impeditus dolore pspicias ea forte minus. i. nõ satis: aut minus idest nõ perspicias ea: aut minus sup. ꝙ ego. Quid est qd. i. ꝓpter qd dolor intestinus. i. intra viscera tua inherens cõmoueat. i. conturbet ꝛ afficiat tãtope. i. tam vehementer te. Cogita queãdmodũ fortuna egerit adhuc nobiscum: videlicet ea erepta esse nobis: que debent esse chara hoibus non minus ꝙ liberi: vtpute: patriam. honestatẽ. s. vite dignitatẽ. s. persone. honores omneis ab alĳs impendi solitos hoc vno incõmodo. s. de morte filie qd respectu superiorũ paruũ censet: addito qd potuit adiungi. i. addi ad dolorẽ q. d. parum aut nihil: q: tantus esse debuit vt nõ admittat accessionẽ: aut qui. i. quis aĩus exercitatus in illis rebus. scꝫ malis ꝛ multis ac diuturnis: non debet iam callere. i. obdurescere ꝛ callũ cõtrahere. q. d. null⁹ nõ debet: ꝛ ita ois debet: atqꝫ debet estimare. idest appretiari: oĩa minoris sup. ꝙ illa. An (credo quod per ironiã iserit) do

Argumẽtũ eple.
Ordo lre
Consolatio in grauissima iactura patrum prodest.
Dolor intestinus.

les.i.dolenter fers:tu vicē.i.forte:illi⁹.s.filie tue defuncte? Quoties necesse est.q.d.frequentissime: sup.vt tu veneris.s.ordinate ꝓpter:obiecta tibi presentia:⁊ nos incidimus.s.casu qn̄ aduersa vrbis afferuntur aut occurrunt nobis:sepe.in eā cogitationē.i.vt cogitemus non pessime:imo bn̄ actū eē hisce.i hmōi tā malis tēporib⁹:cū ħs quibus licitū est cōmutare mortē cum vita.i.accipiendo mortē dare vitam sine dolore.s.alio vtpote amisse patrie.honoris dignitatis ⁊c. Quid autem fuit quod posset inuitare.i.illicere:magnopere illam.s.filiā tuā ad viuendū? que res que spes:qd̄ solatiū animi q.d.nulla ⁊ nullū. An sup.vt ipsa coniuncta.s.matrimonio(duo enim viri ei⁹ mortui fuerāt. Credo inquit seruius:licitū est tibi ꝓ dignitate tua.i.que est dignitas tua:deligere.i.de multis legere:generū.i.maritū filie si adhuc viueret:cuius fidei tu putares cōmittere tuto liberos tuos ⁊c. An sup.iō vt ea pareret ex sese.s.ipsa liberos.quos cū videret florentes.s.in ciuitate libera:letaret̃? qui possēt tenere ꝑ se.i.sine presidio alterius:rē traditā a p̄re.i.patrimoniū auitū:⁊ qui essent petituri ordinatim.i.ex ordine:honores.i.magistratus:⁊ sup. qui vterent̃ in negocijs amicoꝝ:libertate sua.i. libere suos defenderent.q.d.frustra hec speres vnde addit. Quid horū fuit.s.sperandū filie quod nō sit prius ademptum.i.ablatum:quia impeditū ne daretur.ꝙ datū.q.d.nihil.

¶ At vero malū est liberos amittere:maluz: nisi hoc peius sit hec sufferre ⁊ perpeti. Que res mihi nō mediocrē cōsolationē attulit:volo tibi cōmemorare:si forte eadē res tibi dolorē minuere posset. Ex asia rediēs cū ab egina megarā v̄sus nauigarē:cepi regiones circūcirca ꝓspicere.post me erat egina:ante megara:dextera pire⁹:sinistra Corinthus:que oppida quodā tempore florentissima fuerunt:nunc ꝓstrata: ⁊ diruta ante oculos iacent. Cepi egomet mecū sic cogitare:hē nos homunculi indignamur.siqs nostrū interijt:aut occisus est quorū vita breuior esse debet:cum vno loco tot oppidorū cadauera ꝓiecta iacent:vis ne tu te Serui cohibere:⁊ meminisse hoīem te esse natum. Crede mihi cogitatione eā nō mediocriter sum confirmatus. Hoc idem:si tibi videt̃/fac āte oculos tibi ꝓponas. Modo vno tpe tot viri clarissimi interierūt:de imperio p̄terea tāta diminutio facta est:oēs ꝓuincie conquassate sunt:in vnius muliercule animula si iactura facta est tātope cōmoueris:ꝙ si hoc tpe nō suū diē obijsset paucis post annis tn̄ ei moriendū fuit:qm̄ homo nata fuerat. Etiā tu ab hisce rebus aīum ad cogitationē tuaz auoca:atq3 ea poti⁹ reminiscere:ꝙ digna tua persona sunt:illā ꝙdiu ei op⁹ fuerat vixisse vna cū repu.fuisse:te p̄rem suū pretorē:cōsulē:augurem vidisse:adulescentibus primarijs nuptam fuisse: omnibus bonis ꝓpe ꝓfuncta [illegible] id

¶ At vero ⁊c. Obijcit alia dolenda que mox purgat dicēs. At.i.sed vero.i.ꝓ certo:malū est amittere liberos i.legitimam ꝓlē:vnde hic ⁊ in terētio de vnica filia liberi dicunt̃. Malū sup.sit nisi hoc sit peius videlicet sufferre ⁊ ꝓpeti hec.s.dicta icōmoda de amissiōe libertatis ⁊ honoris. ego volo ꝯmemorare ꝙ tibi res attulit mihi:nō mediocrē.i.excellētē cōsolationē:si forte eadē res posset minuere tibi dolorē. Ego rediens ex Asia:cū nauigarē ab egina vrbe eaci in egeo mari circa peloponesson epidaurio littori ꝓxima:in qua habitasse dicunt̃ mirmidones ex formicis scd̄z fabulas homines facti:dictaq3 pri⁹ erat Oenopia.vnde ouidius Oenopiam veteres appellauere:sed ipse Aeacus Aeginā matris de noīe dixit. Megarā versus. id est ad eā vrbē olim in attica clarā: cepi circūspicere regiones circuncirca.i.que iacebant in circuitu. Aegina.s.vrbs erat post me:megara erat ante me. Pireus vrbs ⁊ porticus in attica olī non longe ab athenis erat sup.dextera sup.parte: Corith⁹ vrbs in achaia olim florentissima:pri⁹ cecyra deinde ephyra :ac demum a Corintho Orestis filio a quo erat īstaurata corinthus dicta :sup.erat sinistra s. parte: que oppida:fuerunt quodā tēpore florentissima nunc iacent ante oculos.s. hoīz ꝓstrata . Egomet cepi cogitare mecū:sic Hem indignantis particula nos homunculi/indignamur .i.egre patimur:si quis nostrū iterijt.s. ꝓpria morte:aut occisus est que mors est violenta:quoꝝ vita deb3 esse breuior:cū cadauera.i.reliquie ⁊ ruine:tot oppidorū iacent ꝓiecta vno loco: hoc est spacio parū distāte o Serui (alloquit̃ seipsū) vis ne tu cohibere.i.continere intra terminos mortalitatis tue:te: et meminisse te eē natū hoīem.i.aīal mortale.crede mihi o cicero supl.ego sum confirmatus.i.firmior fact⁹ ad mortez meā aut meoꝝ equo aīo feredā:nō mediocriter i mo sūme aut excellēter ea.i. eiusdē cogitatiōe de interitu oppidorum prestantiū

Egina.

Megara

Pireus

Corithus quali oliz vocabat̃.

Hem indignantis particula

ret vita excessisse. Quid est quod tu aut illa cum fortuna hoc nomine queri possis. Denique noli te obliuisci Ciceronem esse: et eum qui alijs consueris precipere: et dare consilium: neque imitare malos medicos qui in alienis morbis profitentur se tenere medicine scientiam ipsi securare non possunt: sed potius que alijs tute precipere soles: ea tute tibi subijce atque apud animum propone. Nullus dolor est quem non longinquitas temporis minuat atque molliat. Hoc te expectare, tempus tibi turpe est: ac non ei rei sapientia tua te occurrere: quod si quis etiam in feris sensus est: qui illius amor in te fuit pietasque in omneis suos: hoc certe illa te facere non vult. Da hoc illi mortue: da ceteris amicis ac familiaribus: qui tuo dolore merent: da patrie ut si qua in re opus sit: opera et consilio tuo uti possit. Denique quoniam in eam fortunam deuenimus ut etiam huic rei nobis seruiendum sit: noli committere: ut quisque te putet: non tam filiam quam reipu. tempora et aliorum victoriam lugere.

Fac si vis tibi.s.utile aut faciendum supp. ut proponas tibi ante oculos.s. mentis hoc idem.s.urbium desolationem sup. et quod etc. aut hoc.s.quod dicam.item.i.consimiliter: aut hoc idem i.consimilie videlicet tot viri clarissimi interierunt modo.i.pauloante uno tempore.i.conflictus pharsalici: et ex illo etiam alij: ut Pompeius et Cato qui postea perierunt. Preterea tanta diminutio facta est de imperio.s.Romano. Omnes prouincie sunt conquassate.i. frequenter concusse: commoueris.i.conturbaris tu tantopere si iactura.i. perditio facta est in animula.i.vita unius mulieraule.s. filie tue omnia diminuit ad leuandum dolorem iacture: Que.s.muliercula hoc est filia tua: si non obijsset.i.consummasset diem suum.i.tempus vite sue: tamen.i.nihilominus moriendum fuit.i.necesse fuit ei mori post.i. postmodum paucis annis.i.intra paucos annos: quoniam fuerat nata homo. Ubi homo dicitur muliere dicitur. Etiam tu s aduoca.i.adhuc cogitationem tuam ab hisce.i.huiusmodi rebus que te cruciant: atque reminiscere potius ea: que sunt digna persona tua.i.viri consularis et oratoris clarissimi philosophique prestantis: reminiscere itaque: illam vixisse quam diu fuerat opus.i.utile ei: fuisse.s. in vita una.i.simul cum rep.s.Romana vidisset te patrem suum.consulem sup.et augurem.i. sacerdotem in collegio augurum fuisse nuptam adulescentibus primarijs.s.in urbe: utpote Crassipedi et dolobelle esse prope i.quasi perfunctam omnibus bonis: quia bonis natura cum esset elegans et facunda: bonis fortune: ut honoribus diuitijsque bonis animi ut virtute et scientia preterea bonis matrimonij liberis et fide matrimoniali: excessisse vita: cum resp.occideret. Quid est quod tu possis aut illa.i.filia.tua: possit queri cum fortuna hoc nomine i.causa talis mortis.q.d.nihil. Denique noli obliuisci te esse Ciceronem: et eum qui consueueris precipere alijs: et dare consilium.neque imitare medicos malos: qui profitentur se tenere scientiam medicine: in morbis alienis: et ipsi non possunt curare se. Sed potius tute.i.tu ipse subijce tibi ea que tute.i.tuipse soles precipere alijs atque propone sup.ea apud animum.s.tuum. Nullus dolor est.s.tam magnus quam longinquitas temporis non minuat atque molliat.i.mitiget. Turpe est tibi s.viro prudenti expectare hoc tempus.s.longum: ac te non occurrere ei rei.i.mitigationi doloris per longinquitatem temporis: hoc est preuenire illam rationem mitigandi doloris: sapientia tua.i.per sapientiam tuam: quod si quis sensus.i.perceptio rerum que hic fiant est etiam inferis (quis amor.i.is ei fuit amor illius.s.filie tue in te: et sup. quanta pietas: hoc est ea pietas fuit illius in omnes suos) illa certe non vult te facere hoc.i.expectare mitigationem doloris ex longinquitate temporis. Da.i.concede hoc.s.nunc.ut dolorem mitiges illi.s.tam chare filie tue mortue: et ceteris amicis et familiaribus qui merent tuo dolore.da patrie ut si opus sit in qua i.aliqua re: ipsa possit uti opere et consilio tuo. Denique quoniam deuenimus in eam fortunam.s.miserrimam ut etiam seruiendum.i.prospiciendum sit etiam huic rei noli committere ut quisque putet te lugere non tam filiam quam tempora reipu.s.calamitosa et victoriam aliorum precipue cesaris.

Multi viri preclari in bello pharsalico interierunt.

Conquassari.

Homo.

Proprium nomen aliquando tacitam habet epithera sic ut apud Verg. tu neille eneas quem dardanio anchise Alma venus phrygiis genuit symoentis ad undam.

Plura me ad te de hac re scribere pudet: ne videat prudentie tue diffidere. Quare si hoc unum proposuero: finem faciam scribendi. Vidimus aliquoties secundam pulcherrime te ferre fortunam: magnamque ex ea re te laudem adipisci: fac aliquando intelligamus aduersam quoque te eque ferre posse neque id

¶ Plura etc. Pudet me scribere ad te plura de hac re.i.de consolatione tui ob mortem filie: ne videar diffidere prudentie tue. Quare ego faciam finem scribendi: si.i.postquam proposuero hoc unum. Nos vidimus aliquoties te ferre pulcherrime fortunam secundam.i.prosperam: ut in consulatu et reditu ab exilio: et te adipisci.i.acquirere magnam laudem ex ea re: fac sup.ut intelligamus aliquando; idest tandem; te posse ferre

Ferre fortunam

eq̄.i.eq̄ aio: aut equal'r vt scđa: aduersa: sup. fortunā: neq̄.i. ⁊ nō ⁊ fac vt itelligamus: id nō videri tibi onus maius q̄ debeat. ne hec vna virtus. s. magnanime patiētie: videat' deesse tibi ex oibus virtutibus hoc est cu3 alias oēs habeas. Qđ.i. q̄ res aut q̄tu3 seu quaten⁹ attinet ad me ego faciā te certiorē de h̄s reb⁹ q̄ gerunt' hic: hoc est in puincia: ⁊ queādmodū puicia s. Achaia se h3: tūc sup. certiorē te facia3: cū cognouero te esse aio trāquiliorē.i. habere aīm tranquiliorem. Vale.

Argumētum ep'le

Ego vero ⁊c. Respondet superiori epistole Seruij Sulpitij: eumq̄ pn̄tem sibi fieri miro expoſcit: vt de rōne vite inter se cōsultēt. vt cū ordine latius patebit. Ordo aūt est. O serui ego vero.i. p certo ⁊ citra simulationē vellem sup. vt affuiſſes (vt scribis) in meo dolore grauiſſimo. s. de morte filie. Ēm p q: ego facile intelligo q̄tū potueris.i. potuiſſes me adiuuare presens.i. si presens fuiſſes. Alij legunt pn̄tia sup. tua: quod quadrat cum particula l'ris) ⁊ cōsolādo: ⁊ dolendo prope.i. quaſi: eque.i. equaliter: atq̄ ego intelligo inq̄ ex eo q acquieui aliq̄tulum literis tuis. Na3 tu ⁊.i. simul scripsisti ea que poſſent leuare.i. diminuere luctu3: ⁊ ipse.idest tute adhibuisti non mediocre3 sed ingentem dolorem animi in me consolando. Tamen.i. licet presens non fuisti ⁊ absens satisfecisti Seruius tuus. s. filius declarauit oibus officijs que potuerunt tribui illi tempori: ⁊.i. simul: quāti ipse faceret me: ⁊ q̄.i. q̄tum putaret talem aīm suum erga me fore.i. futurum gratum tibi. Cuius. s. filij tui officia fuerunt. s.i. qđ scire licet cu3 sit euidens: sepe iucundiora mihi: q: in re leta.i. in qua est iocunditas. tamen nunq̄ fuerunt gratiora.i. acceptiora ⁊ vtiliora mihi. Aūt.i. sed: nō solu3 oratio tua ⁊ pene.i. q̄si societas.i. equalitas egritudinis. s. animi ex dolore: sed etiam auctoritas tua consolatur me. Ego enim existimo turpe me non ferre ita casum meum: vt tu preditus: idest pre ceteris a deo ⁊ natura ac studio tuo donatus tali sapientia putas ferendum supple esse. Sed ego opprimor. scilicet dolore interdum: et vix: id est cum difficultate resisto dolori: quod ea solatia.i. ee res consolatorie: deficiunt.i. deserunt me que non defuerunt in simili fortuna ceteris: corā propono mihi exempla. Nam et Quintus. s. Fabius Maximus qui amisit filium consularem: idest qui consulatum gesserat: virum clarum: idest illustrem magnis rebus gestis: i. postquā magnas res gesserat ⁊ Lucius

Ordo l're

Predit⁹ quid sit.

maius q̄ debeat tibi onus videri ne ex omnibus virtutibus hec vna tibi videatur deesse. Quod ad me attinet: cum te tranquilliore animo esse cognouero: de hijs rebus que hic geruntur: quemadmodumq̄ se prouincia habet certiorem faciam.

Vale.

M. C. Salutem. D. Seruio Sulpitio.

Ego vero Serui vellem: vt scribis in meo grauiſſimo casu affuiſſes. Quantum enim presens me adiuuare potueris: ⁊ consolando ⁊ prope eque dolendo: facile ex eo intelligo q literis tuis lectis aliquantum acquieui. Nam ⁊ ea scripsisti: que leuare luctum poſſent et in me consolando non mediocrem ipse animi dolore3 adhibuisti. Seruius tamen tuus omnibus officijs: que illi tempori tribui potuerunt: declarauit: ⁊ quanti ipse me faceret: ⁊ q̄ suum talem erga me animum tibi gratu3 putaret fore: cuius officia iucundiora scilicet sepe mihi fuerunt: nunq̄ tamen gratiora. Me autem non oratio tua solu3 ⁊ societas pene egritudinis. sed etiam autoritas consolatur. Turpe enim esse existimo me non ita ferre casum meum vt tu tali sapientia preditus ferendum putas. Sed opprimor interdum ⁊ vix resisto dolori: q ea me solatia deficiunt: que ceteris quoru3 mihi exempla propono: simili in fortuna non defuerunt. Nam ⁊ Qu. Maximus: qui filiū consularem clarum viru3 ⁊ magnis rebus gestis amisit: ⁊ L. Paulus: qui duos septem diebus ⁊ noster Gallus. ⁊ M. Cato qui summo ingenio: summa virtute filium perdidit: ijs temporibus fuerūt: vt eos tū ipsorū dignitas consolaretur ea: quam ex repu. consequebantur: mihi aūt amiſſis ornamētis ijs: q̄ ipse cōmemoras q̄q̄ erā maximis laboribus adept⁹: vnū manebat illud solatiū: qđ ereptū est. Nō amicorū negocijs: nō reipu. procu

ratiōe īpediebant cogitatiōes mee: nihil in foro agere libebat aspicere curiā nō poterā: existimabā id: qd erat omneis me ⁊ industrie mee fructus et fortune perdidisse. Sed cū cogitarē hec mihi tecū: ⁊ quibusdā esse cōmunia: ⁊ cū frangerē iam ipse me: cogerē q; illa ferre tolleranter: habebam quo cū fugerē: vbi cōquiescerē: cui⁹ in sermone: ⁊ suauitate omneis curas: doloresq; deponerem. Nūc aūt accepto hoc tam graui vulnere etiam illa: que consenuisse videbantur: recrudescunt.

Paulus scilicet macedonicus: q̄ Persaz regem in triumphum duxit: qui septem diebus idest spacio septem dierum amisit duos scz filios: p̄catus deos vt si quid detrimēti reip. parent: in domū suā deflecterent. ⁊ Gallus noster. s. familiaris: ⁊ M. Cato q̄ pdidit filiū sūmo ingenio ⁊ sūma virtute. i. habētē summū ingeniū ⁊ summā virtutē: fuerūt. s. oēs dicti hs idest talib⁹ tpibus vt dignitas ipsoꝝ/ quā cōsequebātur ex rep. ɔsolaretur tum. i. tunc eos: autem. i. sed vnū illud solatiū qd ereptū est vcz filia indulgentissima: manebat. i. reliquū aut reliqua erat mihi: hs ornamētis que ipse. i. tu cōmemoras hoc est cōsulari ⁊ augurali dignitate. ⁊ q̄ erā adeptus maximis laboribus. amissis. s. p occupationē reip. a Cesare. Cogitationes mee non impediebant negocijs amicoꝝ: non impediebant pcuratiōe reipu. q: nihil libebat sup. mihi agere in foro. s. iudiciali pro amicis: ⁊ non poterāt pre indignatione/ aspicere curiaz idest senatū: vbi pro rep. stare solebam ego existimabā idest iudicabam id qd erat: scz me pdidisse oēs fructus ⁊ idest simul: idustrie idest naturalis artis ⁊ fortune mee. i. p fortunā acquisitos. Sed cum ego cogitarem: hec scilicet in commoda ⁊ dāna: esse mihi communia tecū ⁊ cū quibusdā scilicet alijs bonis: ⁊ cū ipse idest egomet frangerē iam me. i. ppositum meū dolēdi de amissione honoꝝ ⁊ bonoꝝ nō filie: ⁊ cogerē me ferre tolerāter. i. patiēter: illa. s. tam insignia aduersa: videlicet amissionē fructuū industrie ⁊ fortune: ego habebā. s. ante mortē filie: quo. i. ad quā: cōfugerem scz solatiuz habiturus: ⁊ vbi idest in qua conquiescerem. i. tranquillitatē animi inuenirē: ⁊ in cuius sermone ⁊ suauitate scz sermonis ⁊ morum: ego deponerem idest exuerem ⁊ reijcerem oēs curas ⁊ dolores: Autem id est sed nunc scilicet post mortem filie: etiam illa que videbantur consenuisse idest antiquata ⁊ e memoria per longitudinem temporis deleta: recrudescunt. i. recentia rursus fiunt ⁊ in priore egritudine hoc vulnere tam graui: scilicet de morte filie accepto.

Paulus macedonicus de persa rege triūphauit.

Cōsenuisse que dicantur.

¶ Nō em̄: vt tū me a rep. mestū dom⁹ excipiebat que leuaret si. nūc domo merēs ad rēp. cōfugere possū: vt in eius bonis acquiescā: Itaq; ⁊ domo absum ⁊ foro: ꝙ nec eū dolorē quē a rep. capio domus iam cōsolari pōt: nec domesticū resp. Quo mag' te expecto: teq; videre ꝙ̄primū cupio. Maior mihi ratio afferri nulla pōt ꝙ̄ cōiunctio cōsuetudinis; sermonūq; nr̄oꝝ: ꝙ̄ꝙ̄ sperabā tuū aduēc tū (sic em̄ audiebā) appropinquare. Ego aūt cū multis de causis te exopto ꝙ̄primū videre: tū etiā vt ante cōmentemur inter nos: qua rōne nobis traducendū sit hoc tps: qd est totū ad vnius volūtatē accōmodandū ⁊ prudētis: ⁊ liberalis: ⁊ (vt perspexisse videor) nec a me alieni: ⁊ tibi amicissimi. Quod cū ita sit: magne tñ est deliberationis: que ratio sit ineunda nobis nō agendi aliquid: sed illius concessu: ⁊ beneficio quiescendi. Vale.

¶ Nō em̄ ⁊c. ordo est. Em̄. i. q: vt. i. quez admodū: domus. i. familia ⁊ p̄cipue filia excipiebat me tum. i. tūc ante mortē filie ⁊ stāte rep. mestū. i. reuersuz mestū e rep. i. si quid aduersi in rep. vidissem: excipiebat inquit que idest talis que aut que. i. vt leuaret me scilicet ab ea egritudine: sic ego merēs nunc domo ppter mortē filie nō possum confugere ad rempubli. vt acquiescā. i. tranquillitatē animi accipiā: in bonis eius. Itaq; ⁊ ita ego absum ⁊ domo ⁊ foro: ꝙ. i. q: nec domus pōt iam consolari. i. consolando leuare/ eū dolorē quē capio a rep. nec respu. potest ɔsolari dolorē domesticū idest quē capio domi ob mortē filie. quo. i quocirca: ergo expecto te magis. s. ꝙ̄ expectarē si aliūde cōsolationē inuenirē: ⁊ cupio videre te ꝙ̄primū. i valde cito. Maior ratio. s. ad cōsolationē nulla pōt afferri mihi ꝙ̄ cōiuntio ɔsuetudinis i. frequētius cōuersatiōis sup. tue: ⁊ sermonū tuoꝝ: ꝙ̄ꝙ̄. i. tamet si sperabā aduētū tuū appropinquare: audiebā em̄ sic. Ego aūt cum. s. ita sit ꝙ exopto te videre ꝙ̄primū de mltis causis. i. ob multas causas: tum. i. multo magis etiā vt commentemur. i. cōminiscendo disquiramus inter nos: aū scz ꝙ̄ tps aut oportunitas elabatur qua rōne. i. via ⁊ mō: hoc tps sit traducēdum. i. trāsigendū nobis: qd tps est ac

Frequēs conuersatio tristiciam alleuat.

cōmodādū .i. ꝯformādū totū ad volūtatē vnius .s. hominis: vt pote Cesaris / ꝛ prudētis / q: modeste ꝛ sagaciter vsus ē victoria ꝛ liberalis: quia clementer multis etiā gratis ignouit: ꝛ vt video: ꝑspexisse nec .i. nō etiam alieni a me: q: Cesar Ciceronem monuerat vt a bellis ciuilibus abstineret: ꝛ post victoriam cum sepe amice ad curiā inuitarat: ꝛ amicissimi tibi: quia sepe absentem laudarat. Quō cum sit ita: tamen est magne deliberatiōis / q̄ ratio sit ineūda .i. inceptāda nobis: nō agēdi aliquid: sed quiescēdi concessu idest per cōcessum ꝛ beneficio .i. per beneficium: illius scilicet Cesaris. Vale.

Argumētū ep'le.

Et si ꝛc. Marcellus collega Seruij sulpitij i cōsulatu: Pōpeianas ꝑtes secut⁹ . post pharsalicam cladē se Athenas contulit vt ibi reliquū vite ageret: verū cū Cicero ꝛ alij multi pro eo intercessissent: ānuit Cesar mō ille redire vellet: qō vt velit nunc agit Cicero hac ep'la dicēs. Etsi o Marcelle ego intelligo te vsum adhuc .i. in hoc vsq₃ tēpus eo .i. tali ꝯsilio: vt non audeā reprehendere id: nō quin .i. ꝙ nō ipe .i. ego dissentiā / ab eo .s. ꝯsilio tuo: sꝫ ꝙ iudicicē te eē ea sapiētia / vt nō āṗonā tuo cōsilio: meū .s. cōsiliū: tū vetustas amicitie nostre: ꝛ sūma beniuolētia tua erga me: q̄ cognita est mihi iam a pueritia tua (non dicit mea q: mio: erat marcellus) hortata est me vt scriberem ea ad te: que arbitrarer conducere .i. vtilia esse saluti tue ꝛ que ducerē .i. existimarē eē nō aliena a dignitate tua .i. nihil factura contra dignitatē tuā. Ego memini preclare .i. egregie te esse eū idest talē qui videris initia bonū malorū multo ante .s. ꝙ euenerūt: ꝛ qui gesseris cōsulatū magnificētissime / atq₃ optime / Sed sup. ego idē vidi .i. aiaduerti etiā illa: videlicet: te neq₃ probare .i. approbare ꝛ laudare: consiliū belli ciuilis gerendi ita: vt gestū est: neq₃ copias idest potentias exercitus nec genus exercitus Cnei Pōpeij: ꝛ diffidere semper: summe idest summopere: in qua sententia ego arbitror te tenere memoria: me quoq₃ idest etiam me fuisse. Itaq₃ .i. ꝛ ita: neq₃ tu interfuisti multū rebus gerēdis. ꝛ ego egi sempꝰ id ne interessem .s. reb⁹ bellicis gerendis Em̄ .i. q: nos non pugnabam⁹ .i. certabamus: ijs reb⁹ q̄bus poteramus valere: videlicet consilio auctoritate: causa: que .s. tria dicta: erāt supiora .i. meliora ꝛ priora: in nobis scilicet sup. pugnabamus .i. pugnabatur lacertis .i. robustis brachijs: et viribus: quibus non eramus pares: Igitur q: pares non eramus victi sumus. aut si dignitas non pōt vinci: nos certe sum⁹ fracti idest debilitati et abiecti in quo nemo potest non laudari idest quisq₃ cogitur laudare maxime consilium tuum ꝙ abiecisti cum spe vincendi etiam cupiditatem certandi: et ostēdisti .s. per factū tuū: ciuem sapientem et bonum suscipere iui

Ordo littere.

Pugna pōt q̄nq₃ fieri sine armis.

M. Cicero salutē dicit. M. Marcello.

Etsi eo te adhuc ꝯsilio vsuꝫ itelligo vt id reprehēdere nō audeā non quin ab eo ipe dissentiam: sed ꝙ ea te sapiētia eē iudicē vt meū consiliū non āṗonā tuo: tū amicitie nostre vetustas: ꝛ tua summa erga me beniuolentia q̄ mihi iā a pueritia tua cognita ē hortata est me vt ea scriberē ad te q̄ ꝛ saluti tue cōducere arbitrarer ꝛ non aliena esse ducerē a dignitate. Ego eum te esse: q boruꝫ malorū initia multo ante videris: consulatū magnificētissime: atq₃ optime gesseris preclare memini. Sꝫ idem etiam illa vidi neq₃ te consiliū ciuilis belli ita gerēdi: neq₃ copias Cnei. pompeij nec genus exercitus ꝓbare sp̄q₃ summe diffidere: q̄ in snia me q̄q₃ fuisse memoria tenere te arbitror. Itaq₃ neq₃ tu multū interfuisti reb⁹ gerendis ꝛ ego id sp egi ne interessem: Non enim ijs reb⁹ pugnabam⁹: qb⁹ valere poteram⁹: ꝯsilio: auctoritate: cā: q̄ erāt i nobis supiora: sꝫ lacertis: ꝛ virib⁹ qb⁹ pares nō eram⁹. Victi sum⁹ igitꝰ: aut si vinci dignitas nō pōt: fracti certe ꝛ abiecti: i quo tuū cōsiliū nemo pōt nō maxie laudare: ꝙ cū spe vincēdi simul abiecisti certādi etiā cupiditatē: ondisti sapientē ꝛ bonū ciuem initia belli ciuilis iuitū suscipere extrema nō libēter ꝑsequi. Qui non idem cōsiliū: quod tu secuti sunt: eos video i duo genera esse distractos. Aut eñ renouare bellum conati sunt: ijq₃ se in Aphricā cōtulerūt: aut quē admodū nos se victos esse crediderunt. Mediū quoddam tuū consilium fuit: qui hoc fortasse humilis animi duceres: illud pertinacis.

tum initia belli ciuilis: et nō persequi libēter extrema: in quibus est multorū innocentū trucidatio: vt victor securior viuat. Ego video eos qui nō sunt secuti idē cōsiliū qđ tu. s. secut⁹ es eē distractos. i. diuisos in duo gña. Aut enim conati sunt renouare bellū. s. ɔtra Cesarē: vt Catovticēsis: hiq;. i. ⁊ hi. cōtulerūt se in Aphricā ad Iubā regē: aut crediderūt se esse victos quēadmodū nos sup. credidi mus: hoc est ego credidi. Nō enī lʒ ad marcellū loquat: marcellū demonstrat: qđ nouum videretur ignorātib⁹ ī p̄ria p̄sona licere pluraliter de vno loq: ī scđa nō licere: q̄ añt marcellū nō demōstret: ptʒ ex eo quod subdit. Cōsiliū tuū fuit quoddā mediū: q: neq; se plane victū fatebatur neq; renouare bellum probabat: vt pote: q̄ duceres. i. existimares fortasse hoc. i. posterius dictū. s. se victum fateri: supple esse animi humilis. i. abiecti: illud scilʒ renouare bellū: pertinacis: scilicet animi esse.

Quare victor cru delitatē et tyrannidem in victos exercet.

Nos.

Fateor a plerisq; vel dicā ab oībus: sapiēs tuū consiliū. a multis etiā magni: ac fortis animi iudicatū. Sʒ hʒ ista rō vt mihi q̄d ē videt: quēdā modum: p̄sertim cū tibi nihil deesse arbitrer ad tuas fortunas omneis obtinēdas p̄ter voluntatē. Sic enī itellexi nihil aliud esse q̄ dubitationem afferret ei: penes quē est potestas: nisi q̄ veret ne tu illud bñficiū oīno nō putares. De quo q̄d sentiam nihil attinet dicere: cū appareat ipse q̄d fecerim. Sed tñ si iā ita cōstituisses: vt abesse ppetuo malles q̄ ea q̄ nolles videre: tñ id cogitare debes: vbicūq; esses te fore ī eius ipsi⁹ quē fugeres potestate. Qui si facile passurus esset: te carentem patria: ⁊ fortunis tuis q̄ete ⁊ libere viuere: cogitādū tibi tñ esset: Rome ne: ⁊ domi tue: cuiusmodi res eēt: an mitylenis. aut Rhodi malles viuere. Sʒ cū ita late pateat ei⁹ p̄tās quē veremur: vt terrarū orbē cōplexa sit: nonne mauis sine piculo domi tue eē q̄ cū piculo aliene? Egdē ēt si oppetēda mors eēt: domi atq; in patria mallē: q̄ ī externis: atq; alienis locis. Hoc idē oēs q̄ te diligūt sentiūt: quorꝫ ē magna p̄ tuis maximis clarissimisq; v̄tutib⁹ m̄ltitudo. Habem⁹ etiā rationē rei familiaris tue: quā dissipari nolum⁹. Nā ⁊ si nullā pōt accipe iniuriā q̄ iniuria ppetua sit, ppterea q̄ neq; is: q̄ tenet rē pu. patiet: neq; ipsa resp. tñ ipetū p̄donū in tuas fortunas fieri nolo: ij autē qui essent: auderē scribere nisi: te intelligere confiderem. Hoc te vnius sollicitudines: vnius etiam multe et assidue la-

Fateor: tuūʒ cōsiliū iudicatū sup. esse a plerisq; vel dicā ab omnibus sapiens. s. sapientis hominis: et a multis etiā. i. insup supple iudicatū esse/animi magni ac fortis: quod ad eam rē plus facit: nā sapiēs inquantū sapiēs: sapit quid faciendū magnanimus ⁊ fortis quod sapit/audet. Sʒ ista ratio. id est consideratio consilij tui: habet (vt quidem videtur mihi) quendaʒ modum. idest quandam mensurā aut formam faciendi: presertim cum arbitrer nihil deesse tibi preter voluntatē ad obtinēdas oēs fortunas. id est opes tuas. Ego enim intellexi sic: videlicet nihil aliud esse quod afferret dubitationem ei: scʒ Cesari penes quem est potestas: nisi q̄ vereretur ne. i. vt: tu: non putares idest existimares omnino: illud scilicet recipere fortunas tuas: beneficium supple esse. De quo scilicet consilio tuo q̄d sentiā/nihil attinet dicere: cum appareat quid ipse idest ego fecerim. q. d. nō videar aliud cōsultur⁹ q̄ ipse fecerim. recepi autē fortunas meas a Cesare. Sed tñ si tu cōstituisses. i. pposuisses iam ita/vt malles abesse scilicet ab vrbe: perpetuo: q̄ videre ea que nolles tñ tu debes cogitare id: vbicunq; esses (q: tunc fere mundi monarcha erat Cesar) te fore in potestate eius quem fugeres. i. fugere velles. Qui scʒ Cesar: si. i. tametsi/passurus esset facile te carentem patria ⁊ fortunis tuis: viuere. scilicet exhortarē: q̄ete ⁊ libere. idest sine persecutione: tamen cogitandum esset tibi: ne pro an: malles viuere: Rome et domi tue: cuiusmodi id ē qualis res id est vtilitas tua esset/videt tamen scribendum: cuiusmodi id est cuiuscunq; modi hoc est qualiscunq; res esset siue perdita siue salua) an mitylenis. idest in ea vrbe in mitylene insula in mari egeo/que et lesbos dicitur clarissima: aut Rhodi in ea vrbe Rhodi insule: nunc q̄ʒ p̄clara. Sʒ cū potestas ei⁹. s. Cesaris quē veremur/pateat ita late: vt sit cōplexa orbē terrarū. nōne mauis. i. magis vis eē domi tue sine piculo q̄ sup. domi aliene cum piculo. Ex hoc loco reor. Valla sum sisse genitiuū domi admittere tantū adiectiua que loco congruant: vt mee. tue. sue nostre vestre, aliene proprie vbi est mauis

Cōsiliuꝫ sapiens.

Cesar monarcha.

Mityle ne vrbs ⁊ insula in Mari egeo. de q̄ Flaccus hodie laudabunt alij clarā Rhodon aut mitylenen.

Gtīs domi adiectiuis tm̄ localibus iūgitur.

chryme. C. Marcelli fratris optimi deprecãtur. Nos cura et dolore primi sum⁹: pcib⁹ tardiores q ius adeũdi cũ ipsi depcatore eguerim⁹: nõ habemus. Gratia tñ possumus: quantũ victi. Sed tñ cõsilio: studio marcello nõ desum⁹: a tuis reliquis nõ adhibemur: ad oĩa parati sum⁹. Vale.

legendũ credaz malis. i. magis velis. Eqdem. i. ego quidẽ etiã si mors esset oppetẽda. i. fortiter obeunda: mallẽ sup. oppetere mortem aut viuere domi atq in patria q̃ in locis externis atq alienis. Omnes q diligũt te: sentiũt hoc idẽ: scz faciendũ tibi. quor. s. te diligentium: est magna multitudo p tuis maximis et clarissimis virtutib⁹. Nos etiaz habemus rõnem. i. bonũ respectũ: rei tue familiaris/ quã nolum⁹ dissipari. Nã et si sup. res tua familiaris/ nullã põt accipere. i. pati iniuriã q̃ sit ppetua pter ea q neq is. s. Cesar (quẽ tñ vt inuisum. Metello nõ noiat) q tenet rẽp. patief. s. iuriã tibi ppetuã fieri: neq ipsa resp. patief: tñ nolo impetũ pdonũ vt erãt satellites Cesariani/ fieri infortunas tuas aũt. i. sz ego auderẽ scribere q eẽnt. h. s. pdones nisi ɔsiderẽ te itelligere. s. q̃ sint. sollicitudines vni⁹. i. soli⁹ etiã si nõ essent pluriũ: etiã multi et assidue lachrymevnius: vcz Cath. Marcelli fratris. s. tui optimi depcanẽ te hoc. i. ne patiaris fortunas tuas diripi. Nos sum⁹ primi. i. simillimi fris tui/ aut facto ei⁹: cura et dolore. s. p te susceptis. sz sup. sum⁹ tardiores. s. q̃ frat tu⁹: pcib⁹. s. faciẽdis p te Cesare: q cũ ipsi. i. nosmet eguerim⁹. s. ãñ veniã obtẽtã: depcatore. i. q. p nobis intercedat: aut (vt alij legunt) depcatione. i. intercessiõe alicui⁹ pro nobis nõ habem⁹ ius adeũdi. s. cesaris aut Cesarẽ. Nos possum⁹. s. erga Cesarẽ tñ grã. i. per gratiã nostrã: quantũ sup. possunt victi. Sed tñ non desumus Marcello scz fratri tuo. consilio et sup. studio: nos adhibemur. s. ad cõsiliũ a reliquis tuis scz amicis. sed sup. parati sumus ad omnia. id est etiam ad alijs consilia danda si exposcerent. Vale.

M. C. Salutẽ dicit. M. Marcello.

Neq monere te audeo pstãti prudentia virũ: nec ɔfirmare maximi animi hoiez virũq fortissimũ: cõsolari vo nullo mõ. Nã si ea q̃ acciderũt ita fers vt audio: gratulari magis vtuti debeo: q̃ cõsolari dolorẽ tuũ. Sin te tãta mala reip. frãgũt nõ ita abũdo igenio vt te ɔsoler: cũ ipe me nõ possiz. Reliquũ ẽ igr vt tibi me i oĩ re eũ pbeã pstẽq vt ad oĩa q̃ tui velit adsiz psto: vt me nõ solũ oĩa debere tua cã: sz ea q̃z etiã q̃ nõ possum putẽ.

Argumẽtuz eple.

Neq monere te etc. Argumẽtum quadrat cũ superiore vt cum ordine patebit qui sta lis est Neq aut adeo monere te virum prudentia prestanti: nec supple. audeo confirmare hominem maximi animi et virum fortissimũ (indifferẽter ergo dicim⁹ virum prestãti prudentia et prestãtis prudẽtie. Nã postq̃ dixit virũ pstãti prudentia adiecit/ hoiem maximi animi) vero p sed: nullo mõ sup. audeo cõsolari. s. talem virum. Nam consolamur desolatos et animi egẽtes. Naz si fers ea que acciderunt ita: vt audio. i. accipio et itelligo te ea ferre: ego debeo magis gratulari virtuti singulari. scilicet tue: q̃ cõsolari dolorem tuũ Sin. idest sed si: tanta mala. id est incommoda reip. frangunt te: ego non abundo ingenio: ita. id est vsq adeo: vt consoler. i. possim consolari te: cũ ipse. i. egomet nõ possim. s. cõsolari me. Igitur cũ neq audeã te consolari si cõsolatiõis nõ idiges: neq possim si indiges: reliquũ. i. id solũ relictũ est vt prebeã et pstez tibi me in omni re eũ. i. talẽ: vt ita sim presto ad oĩa q̃ tui velit vt putẽt (sunt q putẽ legãt) me debere causa tua omni re eũ. i. propter te: non solum omnia sup. que possum: sed etiam ea quoq que me non possum.

Nota.

Consolẽtio adq̃ spectet.

Illud tñ multũ me monuisse vel censuisse puta vel propter beneuolẽtiã tacere non potuisse vt qđ ego facio: tu quoq animum inducas si sit aliqua resp. in ea te esse oportere iudicio hoim teq principem necessitate cedentẽ tempori: sin autez nulla sit: hunc tñ aptissimũ esse etiam ad exulandũ locum. Si enim libertatez sequitur quis locus hoc

Illud tamen etc. Tamen puta. i. existima/ me monuisse vel (si monere te non debuissem) cẽsuisse. i. iudicasse pro opinione multum. idest abundãter: vel (si etiaz censere non debui) non potuisse tacere propter beniuolentiam: vt quod ego facio/ q tẽpori cedo: tu quoq inducas aĩum vt facias sup. idem: monuisse inquam vel censuisse/ vel non potuisse tacere illud. si aliqua. idest qualiscunq respub. sit: te oportere esse in ea: iudicio. id est scdm iudicium hominum: teq. id est et te/ oportere esse in ea / principem id est precipuum et

Princeps pcipuus.

dominatu vacat: sin qualemcunqꝫ locū: qs est domestica sede iucundior: Sed mihi crede etiā is q oīa tenet fauet ingenijs nobilitatē vero: ⁊ dignitatem hoim: quātū ei res ei ipsius causa cōcedit amplectit. Sꝫ plura ꝙ statueraꝫ. Redeo ergo ad vnum illud: me tuū fore cum tuis si modo erunt tui: si minus: me certe i oibus rebus satis nostre coniunctioni amoriqꝫ facturum. Vale.

quod dicunt principalē: cedentē tempori necessitate. i. quia aliter non posset esse: Sin autem. idest sed si: nulla sit. s. futura respu. tñ. i. nihilominus: hunc locum s. in quo ego sum: hoc est Romam: esse locū aptissimum etiam ad exulandum vt in eo sis tanꝙ in exilio: eo ꝙ procul. a rep. ꝑbat assumptū suū: dicens. Em. i. q: si nos sequimur. i. sectamur. i. q̄rim⁹ libertatē: qs locus vacat hoc dominatu. s. Cesaris: q. d. null⁹. Sin. id est sed si: seqmur sup. qualēcūqꝫ locum: quis. s. locus: est iucūdior: se de domestica. i. proprie dom⁹: q. d. nullus. Multi text⁹ habēt q̄ loc⁹ ⁊ qui est sed aptio: locutio est quis: Scio tamen sequente dictiōes incepta per s lr̄am: venuste dici qui pro quis: vt nec q̄ sum q̄ris alexi. Et attamē iste deus q̄ sit da Tityre nobis. Sed o Marcelle: crede mihi: etiā is. s. Cesar: qui tenet oia. s. in potestate sua: fauet ingenijs: vero pro sed: amplectitur nobilitatē ⁊ dignitatē hoim: quantū res. i. vtilitas aut opportunitas: ⁊ causa ipsius rei / cōcedit. i. permittit. Sed plura sup. scripsi: ꝙ statuerā sup. scribere. Ergo q: non sunt plura dicēda aut scribenda: ego redeo ad illud vnum / me fore tuum cū tuis scꝫ amicis ⁊ necessarijs: si modo. i dūmō sup. aliq̄ erūt tui: si minus. i. si non sup. aliq̄ erunt tui. i. si nūꝙ recuperabis res tuas ⁊ ita nulli erūt tui: redeo sup. ad illud me satisfacturū certe in oibus rebus / coniunctioni nostre: ⁊ amori supple nostro. Vale.

Princeps pro precipiuus.

Virgil⁹.

M. Cicero. S. D. M. Marcello.

Etsi perpaucis añ dieb⁹ dederā. Qu. Mutio lr̄as ad te pluribus verbis scriptas: qb⁹ declarauerā quo te animo censerē esse oportere: et quid tibi faciēdū arbitrarer: tñ cuꝫ Theophilus libertus tuus ꝓficeceret: cui⁹ ego fidē erga te bñuolētiāqꝫ ꝑspexerā: sine meis lr̄is eū ad te venire nolui. ijsdē igit̄ de reb⁹ etiā atqꝫ etiā hortor: quib⁹ supiorib⁹ lr̄is hortat⁹ sum: vt in ea rep. q̄cū est ꝙ primum velis esse. Multa videbis fortasse que nolis: non plura tamen ꝙ audis quotidie. Non est porro tuū vno sensu solū oculorū moueri cū illud idem aurib⁹ percipias: qđ etiā mai⁹ videri solet min⁹ laborare. At tibi ipsi dicendū erit aliquid: qđ nō sentias: aut faciendū qđ nō probes: primū tpi cedere: id est necessitati parere: sp sapiētis ē habitū: deinde nō habet (vt nunc quidē est) id vitij res. Dicere fortasse: que sentias non lꝫ: tacere plane licet. Omnia eni delata ad vnū sunt. is ..titur cōsilio ne suorum quidē: sed suo quod non

Etsi perpaucis. Hortatur rursus. Marcellum ad patriam reuerti nec tam moleste ferre ꝙ Cesari oia cesserint cum Pompeij victoria molestior fuisset monet ꝙ vitanda pericula: que vbicūqꝫ esset: nisi in Cesaris gr̄a sit magna sint. Ordo ē. Etsi. i. ꝙꝙ dederā perpaucis diebus añ s. harum dationē. Quinto Mutio ad te litteras scriptas: pluribus. i. multis: verbis: q̄bus sup. lr̄is ego declaraueraꝫ: quo animo ego censerem oportere te esse ⁊ q̄d arbitrarer faciendum tibi: tñ cum Theophilus libertus tuus proficisceret. s. hinc ad te: cui⁹. s. Theophili ego perspexeram fidem. i fidelitatē ⁊ beniuolentiā erga te nolui eū venire ad te: sine lr̄is meis. Igit̄ ego hortor te etiā atqꝫ etiaꝫ. idest accuratissime: de ijsdem rebus. quibus. i. de quibus: ego hortat⁹ sum te litteris superioribus: vt velis esse ꝙ primum. i. valde cito: i ea rep. scilicet quam Cesar tenet: q̄cūqꝫ est. i. siue aliqua / siue nulla. Tu videbis fortasse multa que nolis. id est velis non videre: tamen non videbis plura: ꝙ audis quotidie. Porro. i. sed: non est tuū i. tue nature: aut dignitatis: moueri. id est turbari: solum. i. dumtaxat / vno sensu oculorū. id est in his q̄ vides: cū ꝑcipias illō idē auribus. i. audiēdo: sup. illud quod videri solet etiā maius. i. euidentius. laborare. i. in periculo esse minus. At. i. sꝫ: aliquid dicendum erit tibi ipsi. s. in curia quod non sentias. i. dicendum: aut aliqd erit faciendum quod nō probes. i. approbes faciendum. Primum cedere tēpori i. parere ne

Argumētuꝫ epl'e.

Ordo lr̄e

multo secus fieret:si is rēp.teneret: quē secuti su-
mus. An q in bello:cum oīm nr̄m cōiunctū esset
periculū suo:ceteroꝝ boīm minime prudentium
cōsilio vteret: eum magis cōem censem⁹ in victo-
ria futurū fuisse:q̄ ceteris in rebus fuisset.⁊ q nec
te consule tuum sapientissimū consilium secutus
esset:nec fratre tuo cōsulatum ex authoritate tua
gerente nobis authorib⁹ vti voluerit:nunc oīa te-
nentē nostras sentētias desyderatuꝝ cēses fuisse.

cessitati. est habitū.idest existimatū:sem
per sapientis.scilicet viri factū. Deide q
dem.i.certe vt nunc est :res nō habet idvi
tij.i.mali quod obijci solet . nam fortasse
sup.dices mihi. Non licet Rome dicere q̄
sentias. Respōsio.licet plane.i. oīno tace-
re. Omnia eniꝫ sunt delata.idest redacta
ad vnam.i ad potestatē vnius. scꝫ Cesa-
ris. Is vtitur consilio ne quidē.i.nō saltē
suo:ū:sꝫ suo.s.vnius qđ fieret:nō multo se
cus.i.aliter:si is.s. Pōpeius/ quē sumus
secuti/teneret rēp.vt tenuisset si i Phar
salico cōflictu vicisset. Et q: dicere potest
Marcell⁹ id male de Pōpeio suspicari:
probat illud ex euidenti coniectura dicēs
An censemus eum.s. Pōpeiū q̇ cū in bello periculū oīm nostrū eēt coniunctū suo.s.periculo: vtere-
tur;minime consilio ceteroꝝ hoīm prudētiū:censem⁹ dico eū fuisse futurū magis cōem.i.cōicantē con
silia sua:in victoria.idest si vsus fuisset victoria q̄ fuisset in ceteris rebus suis? q.d.id non esse censen
dum. Et censes eū sup.qui nec te consule.i.cū esses consul ⁊ ita primario dignitatis;in vrbe. secutus
esset consiliuꝫ tuū sapientissimū.i.licet sapientissimū:nec voluerit vti frē tuo sclꝫ. C.seu. L. Marcel
lo:gerente consulatū ex auctoritate.i.approbatiōe tua:nobis authorib⁹.i.id factum eius approbā-
tibus:censes inquā eum tenentē,oia.i.habentē oia(si modo habuisset vt Cesar tunc habebat) i po
testate sua:fuisse desyderaturum.i.expectaturū/sententias nostras.i.quid nos sentiremus in sena
tu de ijs que ipse ex sententia sua facere constituisset q.d.id non esse cēsendum.

Omia sunt misera in bellis ciuilibus:q̄ maiores
nr̄i:ne semel qdē nr̄a etas sepe iā sensit :sꝫ miseri⁹
nihil q̄ ip̄a victoria:q̄ etiā si ad meliores venit: tū
eos ipsos ferociores ip̄otētioresq̄ꝫ reddit: vt etiā
si natura tales nō sint:necessitate eē cogāt . Mul
ta ei victoria eoꝝ arbitrio:p quos vicit:etiā inuito
faciēda sunt. An tu nō videbas mecū sil' q̄ illa cru
delis esset futura victoria: Igit tūc q̄ꝫ patria care
res:ne q̄ nolles:videres. Nō inqes . Ego eñ ipse
tenerē opes:⁊ dignitatē meā. At erat tue virtutis
in minimis tuas res ponere:de rep.vehemēti⁹ la
borare. Deīde q finis istius cōsilij ē . Nā adhuc et
factū tuū pbatur ⁊ in tali re etiā fortuna laudat.
Factū q initium belli necessario secut⁹ sis :⁊ extre
ma sapiēter psequi nolueris: Fortuna : ⁊ honesto
ocio tenueris ⁊ statū ⁊ famā dignitatis tue. Nūc
vero nec locus tibi vllus dulcior esse dꝫ patria:nec
eā diligere minus debes:q deformior est:sꝫ mise-
reri poti⁹ nec eā multis claris virꝭ orbatā priuare
etiaꝫ aspectu tuo . Deniqꝫ si fuit magni ai nō esse

Omia sunt mis̄a.i.miserāda(nō tā quā
tum ad eos q̇ inferūt / q̄ q̇ ea patiuntur:
sed tū etiā quodāmodo quātū ad inferē-
tes q: cū multos habeāt inimicos in ciui-
tate sua cogunt tyrannū agere:i bellis ci
uilibus:que.scilicꝫ bella ciuilia aut poti⁹
misera q̄ ꝯtingūt i bellis ciuilib⁹:maiores
nr̄i ne qdē.i.nō saltē semel sup.senserūt:
etas nr̄a sensit iā sepe. Sub Sylla ⁊ Ma
rio.sub Sertorio Carbōe ⁊ ppēna: ac Ci
na:sub Cesare ⁊ Pōpeio:sed nihil sup .ē
in bellis ciuilibus miseri⁹:q̄ ipsa victoria;
q̄ victoria etiā si venit ad meliores. s. pro
rep.tamen reddit.idest efficit eos ipsos fe
rociores ⁊ impotentiores i.minus sibi;im
perantes ⁊ se ab illicitis minus cohiben-
tes post victoriam: vt etiam si non sint ta
les.s.feroces ⁊ impotentes:natura.i.per
naturā cogātur esse tales necessitate. Ei
i.q: multa facienda sunt victori etiā inuito:
arbitrio.i.ad arbitrium eoꝝ per quos vi-
cit. An tu non videbas simul mecū:q̄.i.q̄
tum crudelis illa victoria esset futura? q.
d.maxime. Igitur careres.i. carere debe
res/quoq̄ꝫ idest etiā tunc:patria:ne vide
res que tu nolles scꝫ videre. Inquies.i.re
spondebis mihi. Non sup.carcerem tunc
patria Ego eniꝫ tenerem opes sup.meas
et dignitatem meam: Obiectio. At.i.sed
erat virtutis tue.i.pertinebat ad virtuteꝫ
tuam:poneres tuas in minimis .idest in-
ter minimi reputanda: et supple . labora
re vehemētius de rep. Deniq̄ꝫ aut poti⁹
deinde.s.vt secūdo loco obijciā: q.i. quis
finis istius scilicet tui: consilij est ? Nam

Bella ci-
uilia ⁊ ca
lamitates
roma sub
Sylla et
Mario ꝑ
tulit.

supplicē victori: vide ne supbi sit aspernari eiusdē liberalitatē. Et si sapientis est carere patria durië nō desiderare: ꝛ si rep. nō possis frui stultū est nolle priuata. Caput illud est vt si ista vita tibi cōmodior esse videatur: cogitandū tamē sit ne tutior nō sit magna gladiorū est licentia: sed in externis locis minor etiam ad facinus verecūdia. Mihi salus tua tante cure ē vt marcello fratri tuo aut par aut certe primus sim. tuū est consulere tpibus: ꝛ incolumitati ꝛ vite ꝛ fortunis tuis. Uale.

ꝛ factū tuū pbatur adhuc: ꝛ fortuna tua laudatur etiam adhuc: vt in tali re scʒ in qua nihil plene laudabile cōtingit. Fctm̄ inquā tuū pbatur ꝙ secut⁹ sis necessarie initiū belli. s. cōtra cesarē: ꝛ nolueris sapienter .i. in quo fecisti sapient persequi extrema. s. belli ciuilis: vt illi qui in aphrica perierunt. Fortuna sup. tua laudatur: ꝙ tenueris sup. i ocio honesto: q: litterario vtpote Athenis ꝛ statum sup. tuum/ ꝛ famam dignitatis tue. Nunc vero nec vllus locus debet esse tibi dulcior patria. i. quā patria: nec debes diligere eā minus sup. propterea ꝙ est deformior. s. ꝙ prius: sʒ misereri potius sup. eius: nec priuare eaʒ orbatam. i. spoliatam multis claris viris: Et aspectu tuo. s. quo eū aspicias: aut aspectu tui/ quo aspiciaris: aut potissimū aspectu tuo. i. facie ꝛ presentia tua. Deniq̄ si fuit magni animi non esse supplicē victori: vide idest animaduerte: ne. i. an sit: aut vide i. caue ne. i. vt nō sit superbi sup. animi: aspernari. i. cōtemnere liberalitatē eiusdē. s. victoris. Et si est sapientis carere. s. patient patria est duri. i. pertinet ad durū ꝛ immitē: nō desiderare supple patriā. Et si nō possis frui rep. stultū est nolle sup. frui priuata sup. re. Illud. s. quod modo dicetur: est caput. i. principale momentum vt si ista. s. in ocio ꝛ terra peregrina: vita videatur tibi esse iucundior: tamē cogitādū sit sup. tibi ne sit nō tutior. s. ꝙ esset in vrbe. Magna est licentia gladiorūʒ: nā facile possit aliqs athenas mitti vnde occidaris: ꝛ reuera paulopost a magio Chilone familiari suo pugione interemptus est: sed minor etiam verecundia ad facinus. s. tale perpetrandum: est in locis externis. Salus tua est mihi tante cure vt sint Marcello. s. C. aut Lucio fratri tuo: aut par. i. equalis in cura tali: aut certe primus. Tuū est idest ad te pertinet (Raro aut nunꝙ legit tua cū ꝟbo est) cōsulere. i. cōsilio pspicere tēporib⁹. i. ne tēpora ista periculosa tibi noceant ꝛ incolumitati: ꝛ vite: ꝛ fortunis tuis ne. s. eis noceatur. Uale.

Marcellus a magio chilone suo familiari pugione ictus occubuit.

Cicero Marcello. S. D.

Etsi nihil noui: qd ad te scriberē: habebam: magisq̄ litteras tuas expectare icipiebā: vel te poti⁹ ipsum tñ cū theophil⁹ pficisceret: nō potui nihil ei litterarū dare. Cura igit vt ꝙprimū venias: venies eñ (mihi crede) expectat⁹ neq̄ solū nobis: idest tuis: sed prorsus oībus. Uenit. n. mihi in mētē subuereri interdū ne te delectet tarda decessio. ꝙ si nullū haberes sensuʒ nisi oculorū prorsus tibi ignoscerē: si quosdā nolles videre. Sʒ cū leuiora nō multo essent q̄ audirent ꝙ que viderent: suspicarer aūt interesse rei familiaris tue te ꝙprimū venire: atq̄ in omneis parteis valere putaui ea de re te esse admonēdū. Sed qm̄ qd mihi placeret ostendi: reliqua tu pro tua prudētia cōsiderabis: me tñ velim: qd ad tempus te expectem⁹ certiorem facias. Uale.

Etsi. Eiusdē fere argumēti est cum superiore hortatur enim Marcellū ꝙprimū domū redire. Ordo est. Etsi idest ꝙꝙ nihil noui habebā quod scriberē ad te: ꝛ incipiebā magis expectare litteras tuas: vel potius teipsuʒ tñ cū Theophilus. s. familiaris tu⁹ pficisceretur. s. Roma ad te nō potui nihil litteraꝛ dare. i. qn aliqd litterarū dareʒ ei. Igit: quia a te tantope expectam⁹ curare venias ꝙprimū: enī. i. q: (crede mihi) tu venies expectatus. i. desiderat⁹ ꝛ optatus: neq̄ solū nobis. i. tuis (q: nos tui sumus) sed prorsus. i. omnino: oibus. Uenit enim mihi in mentē. i. cogitādo cōpellor: subuereri. i. aliquātulū vereri interdū ne discessio. s. ab Athenis: tarda. i. sera: delectet te hoc est ne tedio afficiaris Romam reuerti ꝙ si nullum haberes sensum nisi oculoꝛ ego ignoscerem prorsus. i. omnino tibi: si scilicet tunc nolles videre quosdam: vt rei pu. oppressores. Sed cum ea que audirē tur. s. a te essent nō multo leuiora ꝙ q̄ viderent. s. si rome esses. aūt. i. sed suspicarer i ter esse. i. ad vtilitatē ptinere: rei familiaris tue: te venire. s. domum ꝙprimū atq̄ valere. i. vtile esse in. i. ad oēs ptes: putaui te esse admonendū de ea re. Sʒ qñ aut qm̄ ostendi sup. id qd placeret mihi / tu

Series litteré

considerabis reliqua.i.an recte sentiam:pro tua prudentia idest fm prudentiam tuam. Velim tamen facias me certiorem ad quod tempus expectemus .i.expectare debeamus te. Vale.

Argumētū ep'le.

P Lurimū rc. Quid Ciceronis epistole apud marcelluz valuerint. Marcellus ipse hac epistola significat dicens se ab eo persuasum Romam venturū. r que pro se acta essent cum Cesare grata habere.

Ordo.

Ordo est. O Cicero tu potes existimare.idest iudicare:tuā auctoritatē valuisse semper plurimum apud me: cum scz ita sit q potes existimare illud in omni re.s.alia tum maxime in hoc negocio .s. domum redeundi. Cū Caius Marcell' frater sup.meus:amantissim' mei:non solum daret mihi consiliū/sed quoqz.i.etiā obsecraret.i.ob sacra oraret me precibus nō potuit prius persuadere mihi:q effectū est litteris tuis/vt vterer potissimum consilio vestro scz amborum. Littere vestre.i.tue r fratris:declarant mihi:quemadmodū res.i.reconciliatio mea :aut venie datio sit acta.s.in senatu cum Cesare Gratulatio tua/etsi.i.quāquaz est mihi probatissima.i.maxime approbata:q idest quia:fit ab optimo aio:tamen hoc est mihi iucundius r gratius multum/q cognoui in summa paucitate amicorum:propinquorum ac necessariorū/qui fauerent vere idest non ficte/saluti mee:te cupidissimum mei :r prestitisse mihi beniuolentiam singularē. Reliqua .s.bona que ante habebam:sūt eiusmodi quib' i.q eis ego carebam facile r equo aio quoniā hec. id huiusmodi erant tēpora.s.tam mala vero idest sed ego statuo hoc.s.quod mihi prestitistis:esse eiusmodi vt quisq neqz possit viuere in fortuna aduersa neqz in fortuna secunda i.pspera/ sine beniuolentia/talium virorum r amicorū :itaqz ego gratulor mihi in hoc. Vero pro sed ego pstabo.s.effectu ipso vt tu itelligas te tribuisse hoi amicissimo videlicet mihi officiū.i.opportunū beneficiū. Vale

Epl'a! qd habeat!.

E T si scio rc. Deficit.M. Marcelli necem a. P. Magio Chilone familiari eius acceptam recitatqz studium suum in cōmunis amici sepulturam dicens.

Lre structura.

Etsi idest q q scio me allaturum vobis scz qui rome estis.nuncium nō iucundissimū:immo tristissimū:tn quoniam casus r natura dominat in bonis: qr etiam boni aut casu aut natura cogente sepe pererunt:visum est scz mihi faciendum facere idest vt facerem vos certiores quoquo idest quocunqz modo res haberet se. Cum ego adnect' essem naui ab Epidau

Marcelus Ciceroni. S.

P Lurimum valuisse apud me tuam semper authoritatē:cum in oi re:tū in hoc maxime negocio potes existimare. Cuz mihi. C. Marcellus frat amantissimus mei non solum cōsilium daret:sed precibus quoqz me obsecraret:nō prius mihi psuadere potuit :q tuis est effectū litteris:vt vterer vestro potissimum consilio. Res quemadmodum sit acta. vestre littere mihi declarant . Gratulatio tua etsi est mihi probatissima : q ab optimo fit aio : tū hoc mihi multo iucundius est.r gratius:q i summa paucitate amicorum ppinquoruz ac necessariorum qui vere mee saluti fauerent:te cupidissimum mei :singularēqz mihi beneuolentiam prestitisse cognoui. Reliqua sunt eiusmodi: quibus ego:quoniam hec erant tēpora facile:r equo animo carebam:hoc vero eiusmodi esse statuo:vt sine talium virorum:ramicorū beneuolentia:neqz in aduersa:neqz in secunda fortūa quisq viuere possit. Itaqz in hoc ego mihi gratulor. Tu vero vt intelligas homini amicissimo te tribuisse officium re tibi prestabo. Vale.

Seruius Sulpitius Ciceroni. S. P. D.

E T si scio nō iucūdissimum nūciū me vobis allaturū:tū qm casus: r natura in bonis dominat:visū est faciēdum quoquo modo res se haberet vos certiores facere. Ad decem kalendas Junij cum ab Epidauro Ipireum naui aduectus essem:ibi Marcelluz collegam nostrum conueni:eumqz diem ibi consumpsi:vt cum eo essem. Postero die:cū ab eo digressus essem:eo cōsilio:vt ab Athenis in boetiā irez

reliquāqȝ iurisditionē absoluerē: ille vti aiebat su pra maias Italiā versus nauigaturus erat. Postridie eius diei cū ab Athenis pficisci in animo haberē: circiter horaȝ decimā noctis Posthumius familiaris eius ad me venit: et mihi nūciauit. M. Marcellū collegā nostrum post cene tēpus. P. Maio Chilone familiari eius pugione pcussum esse et duo vulnera accepisse: vnū in stomacho: alterū i capite scdm aurē: sperare tñ eū viuere posse. Magiū seipm interfecisse: postea se a Marcello ad me missum esse: qui hec nunciaret et rogaret: vti cogerē medicos: coegi et e vestigio eo sum profectus prima luce: cum nō lōge a Pireo abessem puer Acydini obuiā mihi venit cū codicillis in qbus erat scriptū paulo ante lucē Marcellū diem suuȝ obijsse. Ita vir clarissimus ab homine deterrimo acerbissima morte est affectus: et cui inimici propter dignitatem pepercerāt inuentus est amicus qui ei mortem afferret.

rorum de Achaie Aesculapij sacello insigni. Pireū.i.ad portū illū Atheniensem: ad idest circiter decimū Kalēdas Junij: ego conueni.i.adiui colloquēdi et visendi gratia.ibi.s. in Pyreo. Marcellū collegam nostrū.s. quōdā in cōsulatu et cōsumpsi eū diem ibi vt essem cū eo.s. Marcello. Cum digressus essem ab eo die postero i. sequenti cum quo conuenerā.eo cōsilio vt irē ab Athenis in Beotiā q̄ attice vicina est regio: et absolueraȝ reliquā iurisdictionē.s. prouincie suscepte: ille.s. Marcellus nauigaturus erat vt aiebat Italiam versus supra Maias idest maio mense peracto: cuius adhuc sex aut septem restabant dies(Huber. quia dies in plurali masculinū est censet de diebus intelligendum non esse: et licet apud nullum idoneū erit probet locum maiarum nomine significari. Ego contra sentio: nam licet vsitatius in masculino vtamur: tamen non sutilis auctor dixit. Uenit post multas vna serena dies. Propterea sicut p kalendas nonas et idus dies significamus: sic et per Maias: omnes maij mensis dies significatos intelligo: nō tamen dixero dies maias: sicut nec kalēdas: sed maiaȝ: vt Kalēdarū. Quidam textus bis habent supra maias sic vt ab Athenis supra maias in Beotiā irem etc. qd si est non pōt accipi p loco sed p tēpore: sed nō putē bis legēdū: eo q Seruius iā digressum se dicit vt .s. statim non supra Maias in Beotiā iret. nam addit) Postridie eius diei.i. die sequēte eū diē cum haberem in aio pficisci ab Athenis: Posthumius familiaris eius.s. Marcelli aut familiaris meus, venit ad me: circiter horā decimā noctis scilicet post meridiē computādo horas: et nūciauit mihi Marcum Marcellū collegā nostrum pcussum eē post tempus cene: a Publio Magio Chilone familiari eius pugione idest gladio acuto quo pūctim vulnera fiunt: et accepisse duo vulnera: vnum in stomacho: alterum in capite secundum .i. pone et post aurē: tñ sperare euȝ posse viuere. Magiū interfecisse seipsum: aut desperatione vite: aut dolore q ebrius amicū sic vulnerasset repete et mihi nunciauit se postea missum a Marcello ad me: ergo familiaris Marcelli erat: qui idest vt nunciaret scilicet mihi hec: et rogaret sup. me vti idest vt cogerē.i.cōgregarē et in vnū locū ppellerē medicos.s.manuales. i. chyrurgicos: coegi sup. eos: vt sum profectus eo idest Athenas ad Marcellum: e uestigio.i. continuo: quasi non mutato vestigio: prima luce idest prima parte diei: aut diliculo ipso: cū nō abesseȝ longe a Pyreo scilicet portu puer.i.seruus Acydini viri vtriqȝ noti: venit obuiā mihi cū codicillis.i. tabellis in quibus erat scriptum Marcellū obijsse diem suū pauloāte lucē. Ita vir clarissimus affectus est morte acerbissima ab homine deterrimo idest perditissimo: et inuentus est amicus: saltem simulatus aut ebrius: qui afferret ei mortem: cui inimici vt Cesar pepercerant propter dignitatem scilicet eius.

Maie.

Pugio quid sit.

¶ Ego tñ ad tabernaculū eius perexi: inueni duos libertos: et pauculos suos reliquos aiebāt pfugisse metu pterritos q dñs eorum ante tabernaculum interfectus eēt. Coactus sum in eadē illa lectica: qua ipse delatus erā: meisqȝ lecticarijs in vrbē eū referre: ibiqȝ p ea copia q̄ Athenis erat funus ei satis amplū faciēdū curaui. Ab Atheniēsibus locū sepul-

¶ Ego tñ.i.licet obijsse intellexeram: perexi ad tabernaculū.i.diuersoriū et hospitiū eius extra vrbē: inueni sup. illic duos libertos sup.eius: et pauculos seruos aiebāt.s.q aderāt reliqs.s. seruos pfugisse. i.procul fugisse pterritos metu q: dñs eorum interfectus esset ante tabernaculū.s.suū. Nā serui tenebāt corpa sua p dño obijssere: Coactus suȝ.s.officio eū.s. Marcellū referre in vrbē.s. Athenas: in illa eadem lectica qua ipse.s. ego erā delatus.s. a Pyreo: et lecticarijs meis.i. q me portare

Lectica.

in lectica.i.istro admodū cathedre ad portādū hoīes i hūeris suis apto:portabanť eā tūc a seruis potētiores vt nūc a iumētis:aut corpa sanctorų in supplicationib⁹ circūferunť ꝛ ego curaui ibi.i.in vrbe: funus.i.pōpā funebrē:faciendū ei satis amplū ꝑ ea copia.s.hoīz q̄ erat athenis.Ego nō potui impetrarē ab atheniēn. vt darēt sup.ei locū sepulture intra vrbē:ꝙ dicerēt se ipeditos religiōe:q: ꝓhibitū erat quē ꝙ q nō esset ciuis natus in vrbe sepeliri: neqȝ tū hoc est lȝ supstitiosuȝ videreť aut quesite occasionis:tū nō cōcesserāt id cuiꝙ antea.Permiserūt nobis sup.id quod fuit primū.s.ad honorē sepeliendi intra vrbē vti.i.vt sepelirem⁹ eū in quo vellem⁹ gymnasio.i.exercitatorio lr̄ario: q̄ fere extra vrbē erant:ꝛ nos delegim⁹ locū in nobilissimo gymnasio orbis terrarų.s in gymnasio academie:in quo plato docuerat cū distaret ab vrbe mille passus:ꝛ spinis horreret:vn̄ Horatius i ep̄lis. Atqȝ inter syluas acadami querere verū:dictā aūt voluit academiā ab academo heroe ꝛ eius loci quē platoni cōcessit dn̄o:ꝛ cōbussim⁹ eū.s.marcellū ibi.ꝛ curauim⁹ postea:vt ijdem atheniēn.locarēt.i.mercede statuta opificib⁹ darēt monumētū marmoreū faciēdū ei.s. Marcello in eodē loco.Itaqȝ nos p̄stitimus ei.s.Marcello ꝛ viuo ꝛ mortuo sup.ea q̄ fuerūt officia nr̄a:ꝑ collegio:q: in cōsulatu collega illi⁹ fuerat:college aūt vt cōcorditer rē gessisse videreňť sp deinceps iter se amabāt: ꝛ ꝓpinq̄tate.s. sanguinis.Uale Ascriptū in q̄b⁹ est.D.i Datū aut data est ep̄la pridie kal'.Junijs Athenis.

ture intra vrbē vt darēt īpetrare nō potui: ꝙ religiōe se īpediri dicerēt:neqȝ tū id antea cuiqȝ ꝯcesserāt.Qđ primū fuit:vti ī quo vellemus Gymnasio eū sepelirem⁹:nobis ꝑmiserūt nos in nobilissimo orbis terrarų gymnasio Academie locū delegimus:ibiqȝ eū ꝯbussim⁹ posteaqȝ curauim⁹ vt ijdē Atheniēses ī eodē loco monumētū ei marmoreū faciendū locarēt.Ita q̄ nostra officia fuerūt ꝑ collegio ꝛ ꝓpinq̄tate:ꝛ viuo ꝛ mortuo oīa ei prestitimus.Uale.Datuȝ Pri.Kalen.Junij Athenis.

Academia.

M.Cicero.S.D.P.Figulo.

Argumētū ep̄le.

Uerēti.P.Figulus Nigidius vir doctrina singulari Pōpeio cuius ptes secutus erat victo exulabat angebaturqȝ cuȝ sua tum reip.calamitate quo circa cōsolatur eū Cicero polliceturqȝ operaȝ suam in ipso restituēdo.

Ordo.

Ordo est.Non mō nulla res certa:sȝ ne quidē.i.non etiam aut nōsaltē vsitatū gen⁹ lr̄arų veniebat in mētē.i. occurrebat mihi q̄renti.i.disquirēti iādiu: q̄d potissimū scriberē ad te.Em̄.i.q: tp̄s eripuerat vnā ptē ꝛ cōsuetudinē earų lr̄arų q̄bus solebam⁹ vti reb⁹ scđis.i.cū eēnt scđe:ꝛ fortuna.s.aduersa pfecerat:ne possent scribere q̄d.i.aliq̄d tale.s.letū ꝛ iocūdū: aut oino cogitare.Quoddā genus lr̄arų triste ꝛ miserū ꝛ cōsentaneū his tpib⁹:relinquebať s.mihi sed id quoqȝ deficiebat.i.relinquebat me in quo debebat esse aut ꝓmissio auxilij alicui⁹aut ꝯsolatio doloris tui.nā non erat q̄d pollicerer: eni.i.q: ipse.i.ego abiectus pari fortuna qua tu:sustentabā casus meos.i.me inter m'ltos casus opib⁹ i.potentijs:ꝛ auxilijs aliorum: ꝛ veniebat mihi in mentem sepius queri.i. vt querar ꝙ viuerē ita i.tam misere ꝙ gaudere ꝙ viuerem.ꝙꝙ ei nulla insignis iniuria pepulit i.pcussit meipm priuatim.i.peculiariter nec q̄cꝙ veīt mihi tali tpe ī mētē optare.i.vt optē q̄d cesar nō detulerit.i.pnitauerit mihi vltro.i.ēt prius ꝙ rogarem tamē ego nihilominus conficior.i. consumor

Uerenti mihi iādiu q̄d ad te potissimū scriberem:nō mō certa res nulla:sed ne genus q̄dē lr̄aruȝ vsitatum veniebat in mentē:vnaȝ eī partē ꝛ cōsuetudinem earų ep̄larų quibus scđis rebus vti solebam⁹ tp̄s eripuerat ꝑfeceratqȝ fortuna:ne q̄d tale scribere possem : aut oino cogitare.Relinquebať triste quoddā ꝛ miserū ꝛ his tpib⁹ cōsentaneū gen⁹ lr̄arų:id quoqȝ deficiebat me in q̄ debebat eē: aut ꝓmissio auxilij alicuius:aut ꝯsolatio doloris tui.Quid pollicerer: nō erat:ipe eī pari fortuna abiect⁹ aliorų opib⁹ casus meos sustētabā:sepiusqȝ mihi veniebat in mētē:q̄ri ꝙ ita viuerē:ꝙ gaudere:ꝙ viuerē.ꝙꝙ eniȝ nulla meipm priuatiȝ pepulit īsignis iniuria:nec mihi q̄cꝙ tali tpe ī mētē venit optare:qđ nō vltro mihi Cesar detulerit:tū nihilomin⁹ eis ꝯficior curis:vt ipm:ꝙ maneā in vita peccare me existimē. Careo eī cū familiarissimis m'ltis:quos aut mors eripuit nobis:aut distraxit fuga:tum oībus ami

eis quorum beniuolentiaꝫ nobis conciliarat per me quondam te socio defensa respub. versorꝙ in eorum naufragijs: ⁊ bonorũ direptionibus: nec audio solum: quod ipsum esset miserum: sed etiaꝫ video: quo nihil est acerbius: eorum fortuna dissi pari: quibus nos solum adiutoribus illud incen dium extinximus. Et in qua vrbe modo gratia: authoritate: gloria floruimus: in ea nunc his qui dem omnibus caremus. Obtinemus ipsius Ce saris sũmam erga nos humanitatem: sed ea plus non potest ꝙ vis ⁊ mutatio omnium rerum atꝙ temporum.

eis.i.eiusmodi curis vt existimē me peccare ipm.i.pp idipm aut in eo ipo ꝙ maneā in vita. Eni.i.q: Careo cũ.s.ita sit ꝙ mult familiarissimis: qs aut mors eripuit nob aut fuga distraxit.i.in diuersa loca traxit tñ sup.ml'to euidēti⁹ē ꝙ careo oib⁹ amic quoꝝ respu.defensa quodā p me: te socio ꝯciliarat nobis beniuolentiā: ⁊ vsoꝝ.i.assi du⁹ sum: in naufragijs eoꝝ ⁊ direptionib⁹ bonoꝝ: nec solũ audio: qđ ipm.s.audire es set miseꝝ: sꝫ et video (quo nihil ē acerbi⁹) fortũas eoꝝ dissipari/ qb⁹ nō solũ adiuto rib⁹ nos extinxim⁹ illđ icēdiũ.s.ꝙ a cõiura tis patũ erat. Et i q̃ vrbe nos floruim⁹ mō i.paulo añ gr̃a: auctē: gl'ia: in ea nũc q̃deꝫ carem⁹ oib⁹ his.s.gr̃a auctē: gl'ia. Nos ob tinem⁹ summā humanitatē ipsi⁹ Cesaris q̃.s.caput totius rei est: erga.i.aduersum nos: sꝫ ea.s.humanitas Cesaris nō p̃t pl⁹ ꝙ vis.i.violētia ⁊ mutatio oim reꝝ atꝙ tpoꝝ. Quib⁹ vbis innuit pplexitatē in q̃ q̃libet tyrān⁹ ē: q̃ tametsi clemēs p naturā sit: tñ q: occupādo rēp.oēs offendit: cogit si viuere vult suos i subiectōe tenere: qđ sine austeritate nō possit: cũ nesciat quales sint suoꝝ in se ai. Jđ aũt Cesarem laudat vt Nigidio spem reditus faciat.

Quibus pplexitatibus tyrannus innouatur.

¶ Itaꝙ orbus ijs rebus: quibus ⁊ natura me: ⁊ voluntas: ⁊ consuetudo assuefecerat: cum ceteris (vt quidem videor) tum ipsi mihi displiceo. Na tus ei ad agendũ semp aliqđ dignũ viro: nũc non mō agēdi rōnē nullā habeo: sed ne cogitandi qdē ⁊ q antea aut obscuris hoib⁹: aut ēt sontibus opi tulari poteram: nunc. P. Nigidio vni omnium doctissimo: ⁊ sanctissimo: ⁊ maxima quondā gr̃a ⁊ mihi certe amicissimo: nec benigne quidem pol liceri possum. Ergo hoc ereptum est literaruꝫ ge nus. Reliquum est: vt consoler: ⁊ afferam rōnes: quibus te a molestijs coner abducere. At ea qui dem facultas vel tui: vel alterius consolandi in te summa est. si vnꝙ in vllo fuit. Itaqꝫ eā partē: que ab exq̃sita q̃dā rōne: ⁊ doctrina ꝓficiscit non attin gā: tibi totam relinquā. Quid sit forti: ⁊ sapiente hoie dignũ: qđ grauitas: qđ altitudo ai: qđ acta tua vita: qđ studia: qđ artes: q̃bus pueritia florui sti: a te flagitēt: tu videbis. Ego qđ intelligere: et sentire: q: sum Rome ⁊ q: curo: attendoqꝫ possuꝫ id tibi affirmo: te in istis molestijs: in quibus es hoc tpe non diutius futurum: in ijs autem in qui

¶ Itaꝙ ego sup.orbus.i.priuatus om nibus ijs rebus quibus ⁊ natura ⁊ volun tas ⁊ cõsuetudo assuefecerat me: cũ.s.ita sit ꝙ (vt quideꝫ videor) displiceo ceteris: tum multo magis est ꝙ displiceo mihi ip si. Eniꝫ.i.q: ego natus.i.per naturā apt⁹ ad agendum semper aliquid dignuꝫ viro: habeo nunc non modo nullam rationem agendi: sed ne quidem.i.non saltem: cogi tandi. et qui poteram antea opitulari.i. opē ferre aut hominibus obscuris.i.igno bilib⁹ aut quoꝝ innocētia in obscuro erat aut ēt sontibus i.manifeste nocētibus.vt Miloni ⁊ vatinio nũc nec q̃dē.i.nō salteꝫ possum polliceri. s. aliquid opis Publio Nigidio: vni doctissimo ⁊ sctissimo oium ⁊ quondam maxia gr̃a.i.q̃ quodā maxiaꝫ gr̃am habuerat: ⁊ certe.i. qđ indubitatũ est amicissimo mihi. Ergo hoc lr̃aꝝ gen⁹ s.quo opē polliceamur: ē ereptũ. Reliquũ est.i.id solũ restat: vt consoler.s.te ⁊ affe ram rōnes: quib⁹ coner abducere te a mo lestijs. At.i.sed: ea q̃dem facultas cõsolā di vel te vel alteri⁹: est summa.i. maxima in te: si fuit vnquā in vllo scilicet homine. Itaꝙ ego non attingam eam partem scilicet consolatoriam: que proficiscitur. idest oritur ab ratione quadam et quisi ta. idest excogitata at singulari: ⁊ a do ctrina (quia ea in te summa est) ⁊ ideo re linquam tibi: supple eam totam. Tu vide bis idest considerabis per teipsum quid sit dignum homine forti ⁊ sapiente. idest quid faciendum sit decenter homini forti ⁊ sapient in re aduersa: ⁊ quid grauitas: quid altitudo animi: qđ vita tua acta: qđ

bus etiam nos sumus fortasse semper fore. Uide
or mihi perspicere primum ipsius animum: qui
plurimum potest: propensum ad salutem tuam.
Nõ scribo hoc temere: quo minus familiaris suz
hoc: sum ad inuestigandum curiosior. quo facili⁹
quib⁹ est iratior rñdere tristius possit: hoc est ad
huc tardior ad te molestia liberandũ. Familiares
vero eius: & ij qdem qui illi iucundissimi sunt mi
rabiliter de te & loquunt & sentiunt. Accedit eodẽ
vulgi voluntas: vel potius consensus oĩm. Etiaz
illa: que minimũ nũc qdẽ põt (sz possit necesse ẽ)
resp. quascunqz vires habebit: ab ijs ipsis qbus
tenet de te ꝓpediem (mihi crede) impetrabit. Re
deo igit ad id vt iã tibi ẽt pollicear aliqd: qđ prio
omiserã. Nã & cõplectar eius familiarissimosqꝫ me
admodũ diligũt multũqꝫ mecum sunt: & in ipsius
consuetudinẽ: quã adhuc meus pudor mihi clau-
sit: insinuabo: & certe omneis vias ꝑsequar qbus
putabo ad id qđ volumus: ꝑuenire posse. In hoc
toto genere plura faciã: ꝙ scribere audeo. Cetera: q
tibi a mltis prompta esse certo scio: a me sunt pa-
ratissima: nihil in re familiari mea est qđ ego meũ
malim esse: ꝙ tuum. Hac de re: & de hoc gñe toto
hoc scribo parcius. ꝙ te (id: qđ ipse confido) spe-
rare: malo te esse vsurum tuis. Extremũ illud ẽ vt
te horter & obsecrem aĩo: vt maximo sis nec ea soluz
memineris: q̃ ab alijs magnis viris accepisti: sed
illa etiam: que ipse ingenio studioqꝫ peperisti: q̃ si
colliges: & sperabis oĩa optime: & que accident: q̃-
liacũqꝫ erunt: sapiẽter feres. Sed hec tu meli⁹: vł
optie oĩm. Ego que pertinere ad te intelligaz: stu
diosissime omnia: diligentissimeqꝫ curabo: tuorũ
qꝫ tristissimo meo tempore meritorũ erga me me
moriam conseruabo. Uale.

Sentire quid sit & quid ab intelligere discrepet

studia. s. tua: quid artes. s. tue: quibus flo
ruisti a pueritia: flagitent. i. acriter depo
scant a te. Ego qđ possunt intelligere et
sentire. i. percipere sensu: q: sum Rome: &
q: curo & attendo. s. aĩm ad eam rem affir
mo tibi id: te non futurũ diutius / in istis
molestijs. s. exilij: in quibus es hoc tpe: &
sup. fore. i. futurũ esse fortasse semp in ijs
s. molestijs: in quibus ẽt nos sumus: vide-
tis. s. remp. ad vnũ reuolutũ. Ego video:
mihi perspicere. i. clare videre. primũ ani
mũ ipsius. s. Cesaris / qui põt plurimum /
ꝓpensum. i. inclinatum ad salutem tuaz.
Ego non scribo hoc temere. i. inconsidera
te & sine rõne q: quo. i. quãto / ego sum mi
nus familiaris. s. Cesari: hoc. i. tanto sum
curiosior: ad inuestigandũ. i. scrutandum
aĩm eius. Quo. i. vt: possit rñdere tristius
sup. hijs quibus est iratior. i. dare rñsuz tri
stius: hoc. i. ideo: est adhuc tardior ad li-
berandum te molestia. q. d. contentus fue
rit te petentem veniam tristi responso af
flixisse daturus mox veniam: vero. i. sz: fa-
miliares eius: & quidem. i. certe ij: q̃ sunt
iucundissimi illi: &. i. simul loquunt: &. i. si-
mul sentiunt mirabiliter de te. Volũtas
vulgi vel potius consensus oĩm accedit. i.
addit eodẽ. i. ad confirmationem eiusdez
rei. Etiam illa. s. resp. que nunc quidẽ põt
minimum sed necesse est sup. vt possit. s.
plurimuz: quascũqꝫ vires habebit / ab ijsi
psis quibus tenet. s. Cesarianis: impetra
bit (crede mihi) propediem. i. statim aut
intra paucos dies: de te. s. restituendo pa
trie. Igit ego redeo ad id vt pollicear eti
am tibi aliqd: qđ omiseraz primo: q: dixe
rat se nihil polliceri posse. Nam &. i. simul:
cõplectar familiarissimos eius. s. Cesaris:
qui. s. familiarissimi eius: diligunt me ad-
modum. i. valde: & sunt multum mecum: &
i. simul insinuabo. i. ingeraz: me in consue
tudinem ipsius. s. Cesaris: ꝙ. s. ꝯsuetudi-
nem eius pudor meus clausit mihi adhuc
& certe persequar oẽs vias. i. oĩa media q
bus putabo posse ꝑuenire ad id qđ volu-
mus. Ego faciam plura in hoc toto gene-
re. s. ambiendi ꝓ te: ꝙ audeo scribere. Ce
tera. s. auxilia: q̃ ego scio certo esse prom-
pta. i. parata tibi a multis: sunt paratissi
ma a me. Nihil est in re mea familiari qđ
ego malim esse meũ ꝙ tuum. Ego scribo
parcius. i. magis sobrie: de hac re & de to
to hoc gñe. s. subueniẽdi p rẽ suã amico: ꝙ
malo. i. magis volo te sperare te vsuruz es
se tuis. s. rebus id qđ. i. ꝙ rẽ: ipse. i. ego cõ
fido. Illud. s. qđ nũc dicã: est extremũ. vt hortet & obsecrẽ te: vt sis aĩo maximo: nec memineris soluz
ea q̃ accepisti. i. didicisti ab alijs magnis viris: sed ẽt illa: que ipse. i. tu: peperisti. i. excogitasti & in-
uenisti ingenio & studio. s. ꝓprio: que. s. a te pta: si colliges. i. ad aĩz reduces. tu &. i. simul sperabis om
nia optime: & feres. i. patieris aut portabis sapienter: que accident: qualiacunqꝫ erunt.

Sed tu sup.diceres hec melius .s.ꝙ ego:vel optime oīum. Ego curabo studiosissime ꝛ diligētissime omnia que intelligam pertinere ad te:ꝛ conseruabo.s.apud me:memoriam tuorum meritorum erga me:tempore meo tristissimo.i.quo exulabam. Vale.

M.Cicero.S.D.Cn.Planco.

Binas accepi litteras Corcyre datas quarum alteris mihi gratulabare: ꝙ audisses me meā pristinā dignitatē obtinere: alteris dicebas: te velle que egissē bene: ꝛ feliciter euenire. Ego autē si dignitas est bene de rep.sentire: ꝛ bonis viris probare: qđ sentias: obtineo dignitatē meā: sin autē in eo dignitas est: quod sentias aut re efficere posse aut deniqꝫ libera oratione defendere: ne vestigium quidē vllū est reliquū nobis dignitatis: agiturqꝫ p̄clare: si nosmetipsos regere possumꝰ: vt ea q̄ partim iā adsunt ptim īpendent moderate feramus qđ est difficile ī eiusmodi bello: cui exitus ex altera parte cedē ostētat: ex altera seruitutem. Quo in periculo nō nihil me cōsolatꝰ: cū recordor hec me tū vidisse: cū secūdas etiā res nostras non modo aduersas pertimescebam: videbamqꝫ quāto periculo de iurepublico disceptaretur armis: quibus si ij vicissent: ad quos ego pacis spe non belli cupiditate adductus accesseram: intelligebā tamen ꝛ iratorum hominum ꝛ cupidorum: ꝛ insolentium quā crudelis esset futura victoria. sin autem victi essent: quantus interitus esset futurꝰ ciuium partim amplissimorum: partim etiā optimorum: qui me hec p̄dicentem: atqꝫ optime cōsulentem saluti sue malebant nimiū timidū q̄ satis prudētē existimari. Qđ aūt mihi de eo qđ egerim gratularis: te ita velle certo scio: sed ego tam misero tempore nihil noui ꝯsilij cepissem: nisi in reditu meo nihilo meliores res domesticas q̄ rem pub.offendissem: qbꝰ enī p meis imortalibus bñficijs carissima mea salus: ꝛ mee fortune eē debe

Binas ꝛc. Scribit ad Cn. Plancum ad quē lib.x. cō plures scribētur post cedē Cesaris: hec autem scripta est feruentibus bellis ciuilibus. Respondet aūt Planco qui gratulatus fuerat Ciceroni/ꝙ dignitatem suā retineret apud Cesarē: qđ Cicero ostendit aliter esse. Et qꝛ optauerat feliciꝰ euenire qđ Cicero egerat: dicit se id quoqꝫ cōfidere: pollicens demū planco se ꝛ operam suā oēm. Ordo est. Ego accepi. scꝫ a te binas lr̄as.i.duas epistolas datas corcyre i.in ea insula que est vicina adriatico mari qꝛ tū in gtō posuit ptē eē non ē vrbis in ea insula: quarū scꝫ litterarum alteris: tu gratulabare mihi ꝙ audisses me obtinere pristinam dignitatē meam.scilꝫ apud Cesarem: alteris dicebas te velle ea que egissem euenire bene ꝛ feliciter. Ego autem si dignitas est bene sentire de rep. ꝛ pbare qđ sentias bonis viris.i.sententia bonoꝝ viroꝝ obtineo dignitatē meā: sinaūt.i.sed si dignitas est in eo videlicet aut posse efficere e qđ sentias: aut deniqꝫ defendere qđ sentias/voce libera: ne quidem.i.non saltē: vllum vestigiū dignitatis est reliquum nobis agitur .s. nobiscū preclare: si possumus regere nosmetipsos: vt feramus moderate ea que partim adsunt: ꝛ partim impendent.i.imminēt: quod est difficile in eiusmodi bello: cuius exitus ostentat ex altera parte.s. pompeiana: cedem idest occisionē oim eoꝝ q ꝯ rēp.a Cesare steterint: ꝛ sup ostētat seruitutē ex altera sup.pte videlicet Cesaris(qui si victor esset in seruitutem redacturus videbatur)Ergo(dices) Cicero sentit Pompeiū crudeliorē fore ipso Cesare: certum est ꝙ superbior fuerit: qꝛ noluit parē pati in rep.ꝛ Cesar parē quidē sed non superiorē ferre poterat ꝛ forte benignior etiam erat Cesar per naturā sed cause diuersitas facit hanc opinionem de exitu belli. Si enim pōp eius vicisset: senatus decreto omnes Cesariani hostes iudicati fuissent: si Cesar: cuꝫ solus regnaret facile quibus imperaret pepercisset) In quo periculo nō nihil.i.in aliquo consolatur mecū recordor me vidisse. ꝛ cognouisse hec.s.mala: tū.i.tunc: cū.i.qñ ego ptimescebam etiā res nr̄as scđas.i. prosperas non mō.i.nedū aduersas: ꝛ vidēbam quāto periculo disceptaretur armis d iure publico.i.ad rēp.ptinēte qbꝰ.s. armis.s.ij i.Pompeiani vicissent ad quos ego

Argumētū eple.

Ordo lre

Pōpeiꝰ celare superbior q̄ perē hr̄e noluit sibi in rep. Cesar vo superiorē nō ptulit

accesserā: adductus spe pacis. s. vt trahe rē pōpeiū ad cōcordiā: nō cupiditate belli: tñ. i. nihilominꝰ / intelligebā: q̄. i. q̄tuz crudelis eēt futura victoria: hoīm iratoꝝ s. ob illā tā iniuriā: ⁊ cupidoꝝ. s. rerū. hono rū aut vindicte: ⁊ insolentiū. i. supbe age tiū: illnaūt. i. sed si victi essēt. s. Pompe iani: intelligebā quātus interitꝰ eēt futu rus partim ciuiū amplissimoꝝ: partim ēt optimoꝝ / qui malebāt me predicēte hec: atq̄ cōsulēte optime saluti sue: vt videli cet potentie cesaris cedāt: existimari. i. iu dicari aut existimare. i. iudicare: nimium timidū: q̄ satis prudentē. Qd aūt gratu laris mihi de eo qd egerim / scz de nuptijs cum noua vxore scio certo. i. pro certo te velle ita: sed ego nihil noui consilij cepis sem tam misero tēpore. s. bellorū ciuilium nisi offendissem in reditu meo. s. e Cilicia puincia: res domesticas / quas vxor dissi pauerat: nihilo idest in nullo meliores: q̄ rēp. enim. i. q: sup. ē (videlicet. Quintus frater qui in Ciceronē orationē scripserat

bát: cū pp̄ter eoꝝ scelꝰ nihil mihi intra meos pari etes tutū: nihil insidijs vacuū viderē: nouarū me necessitudinū fidelitate cōtra veterū perfidiā mu niendū putaui. Sed de nostris rebꝰ satis vel etiā nimiū multa. De tuis velim: vt eo sis animo: quo debes esse: idest vt neq̄ tibi p̄cipue timendū pu tes: si enim statꝰ erit aliq̄s ciuitatis: q̄cūq̄ erit: te oīum piculoꝝ video expertē fore. Nā alteros tibi iā placatos eē itelligo: alteros nūq̄ iratos fuisse. De mea aūt in te volūtate sic veli indices: me q̄bus cūq̄ rebꝰ opꝰ eē itelligā (q̄q̄ videā q̄ sim hoc tp̄e ⁊ q̄d possiz) opa tñ ⁊ ꝯsilio: studio q̄dē certe: rei fa me: saluti tue p̄sto futuꝝ. Tu veli ⁊ q̄d agas: ⁊ q̄d actuꝝ te putes facias me q̄ diligētissime certiorē.

quā cesari recitaret ⁊ Quinti f̄ris filiꝰ q̄ de nece ciceronis patrui sui cogitarat: ⁊ Terentia q̄ impudi ce vixerat ⁊ patrimoniū dissiparat: vñ eā repudiauit. quā Salustiꝰ Ciceroni inimicꝰ factꝰ vt ex ea eiꝰ secreta sciret q̄ criminaret duxit) quibꝰ mea salꝰ ⁊ mee fortune debebāt eē charissima p immortalibꝰ beneficijs meis: cū viderē nihil mihi tutū intra parietes meos. i. ppria domo: ⁊ nihil vacuū insidijs pp̄ter scelus coꝝ: q: cato nullā sensuit adultera q̄ nō eadē si posset: venefica eēt. Putaui me muniē dū fidelitate nouaꝝ necessitudinū. i. affinitatū cū noua vxore ꝯ perfidiā veterū. s. necessitudinū. Sz satis sup. scripsimꝰ: de rebꝰ nostris: vel etiā nimiū multa: vt de tuis. i. scribā de tuis: ego velim sis eo aīo quo debes esse. i. vt neq̄ d. i. nō aliq̄d: nō putes aliq̄d timēdū tibi p̄cipue. i. singulariter aut pre ce teris. si enim aliquis status ciuitatis. s. Romane erit siue sub Pompeio siue sub Cesare: ego video te fore. i. futurū expertē. i. imunē oīm periculoꝝ. Nā intelligo alteros. s. Cesarianos esse iā placatos tibi. i. remisisse irā in te suā: ⁊ alteros. s. Pompeianos nunq̄ fuisse iratos. s. tibi. Aūt idest sed ego ve lim iudices sic de mea voluntate in te: me (q̄q̄ videā q̄. i. qualis sim: alij legūt q̄s sim: sed honestius ad euitādū sibilū deponit s vt in buco. Attñ iste deꝰ q̄ sit ds tityre nobis: ⁊ despectꝰ tibi sum / nec q̄ simꝰ q̄ris alexi. hoc tp̄e. s. tā periculoso ⁊ mihi aduerso: ⁊ q̄d possim. q. d. video q̄ minimū) tñ quibus cūq̄ rebꝰ intelligā opus esse sup. tibi opa ⁊ ꝯsilio certe q̄dē studio. i. indubitant studio si parū opera aut cōsilio possem futurū p̄sto. i. paratū ⁊ auxiliarē rei fame sup. ⁊ saluti tue. Tu velim sup. vt facias me certiorē q̄ diligentissime: ⁊ quid agas. s. mō: ⁊ q̄d putes te acturū. s. deinceps. Admenuit supra ex Laurentio Valleñ. in oratione soluta: raro aut nunq̄ dici facio te certum: sed certiorem.

Saluſtiꝰ ciceronis inimicus terētiā a cicerone repudiatā duxit

Accepi ⁊c. Argumētū pspicu um est. Ordo aūt ē. Ego ac cepi lr̄as tuas perbreues. i. valde breues: qbꝰ nō potui cognoscere id qd cupiebā sci re cognoui aūt id qd nō fuit mihi dubiū. Nā nō intellexi q̄. i. q̄tū fortit ferres mi serias cōes: pspexi facile: q̄. i. q̄tū amares me: sed scierā hoc. s. posteriꝰ dictū: si scisse illud i. priꝰ dictū vcz q̄ fortit ferres cōcis miserias accōmodassem lr̄as meas ad id Sed tametsi. i. nihilominꝰ etsi. i. q̄q̄ scrip si ātea q̄ existimaui oportere scribi tñ pu taui te cōmonendū breuit hoc tp̄e ne exi stiares te eē in quo. s. aliquo) piculo ppri o: nos sumꝰ oēs i magno. s. piculo: sz tñ cō muni. Quare nō debes postulare aut for tunā ppriā aut precipuā. i. preemineutē;

Lr̄e ſcrie es.

M. Cicero. S. Cn. planco.

Accepi pbreues tuas lr̄as: quibus id qd scire cupiebā cognoscere nō potui: cognoui āt id qd mihi du biū nō fuit. Nā q̄ fortiter ferres cōmuneis miserias: nō intellexi: q̄ me amares: facile perspexi: sed hoc scieram illud si scissem: ad id meas litteras cōmodauissem. Sed tametsi an tea scripsi: q̄ existimaui scribi oportere: tñ hoc tē pore breuiter cōmouendū putaui: ne quo in peri culo te pp io existiares eē: i magno oēs: sz tñ i cōi

sumus. quare non debes aut propriam fortunaꝫ aut precipuam postulare aut cōcꝫ recusare. Qua propter eo aīo simus inter nos quo semꝑ fuim⁹. Qđ de te sperare: de me prestare possum. Uale.

aut recusare. i. renuere cōem. s. fortunam Quapropter simus inter nos eo aīo hoc est beniuolo quo fuimus semꝑ qđ. s. ita fore: ego possim spare de te: ꝛ prestare. i. exhibere ꝛ efficere e me. Uale.

Argumētū eplē.

Si vales ꝛc. Hec quīti libri epl'a acerbe q̄dez est in Ciceronem scripta: sed iō preposita vt sequētium quibus se purgauit Cicero argumenta apiat: Scribit a q̄nto Metello imꝑatore i hispanijs agēte q̄ intellexerat frem suū a Cic. ob dictū ac v̄bū vnū grauit' oppugnari. Ordo est. Si vales bū est. i. recte se res hꝫ. Ego existimauerā ꝑ mutuo aīo iter nos: ꝛ ꝑ gratia rēcōciliata. i. propter beniuolētiā ꝛ recōciliationē: nec sup. me absentē lesum iri i. offendendū esse ludibrio. s. tuo precipue in fratrē. Nec metellū frem. s. meū oppugnatū iri: ꝑ te: capiteq; ac fortūis. i. eiusmodi accusatiōe vbi agereꝛ de piculo vite ac reꝫ eius. Quē. s. frem meū: si pudor ipsi⁹ defendebat parū. s. a te: vel dignitas familie nr̄e vel studiū meuꝫ erga vos. s. te ꝛ fratrē tuū: aut oēs q̄ rome estis: ꝛ erga rēp. ꝑ qua i hispania bellū gerebat: debebat subleuare. s. ab onere talis oppugnatiōis satis. Nūc video illū. s. fratrē meū circūuentū i. insidijs captū ꝛ seductū: ꝛ me desertū. s. auxilio ꝛ ope aut honore: sup. ab illis a q̄bus cōueniebat. i. ꝯdecens erat mīme. i. nequaq̄. q. d. a te a q̄ optīe meriti sumus. Itaq;. i. ꝛ ita ego suꝫ i luctu: ꝛ squalore. q. d. talis sum q̄lis fr̄ q̄ capite oppugnabaꝛ: tales eēm rei vt iudicum aut ppl'i miam ꝓmereanꝛ squalida ꝛ demissa barba: ꝛ vestib⁹ situ ꝛ pudore victis e carcere ꝓdibant. ego inquit qui p̄sum prouincie:

Ordo lr̄e

M. T. C. Epistolarū familiarū. Lib. v.

Qu. Metel. Qu. F. Ce. procō. S. D. M. T. Ci.

Si vales bene est. Existimaraꝫ ꝑ mutuo inter nos aīo ꝛ ꝑ re conciliata gratia nec absentem ludibrio lesuꝫ iri nec Metellum fratrem ob dictum: capiteq; ac fortunis per te oppugnatuꝫ iri. quē si parum pudor ipsius defendebat: debebat vel familie nostre dignitas: vel meuꝫ studium erga vos remq; pu. satis subleuare. Nunc video illum circūuentum: me desertum a quibus minime conueniebat. Itaq; in luctu ꝛ squalore sum: qui prouincie: qui exercitui p̄sum qui bellum gero. Que quoniam nec ratione nec maiorum nostrorum clemētia administratis non erit mirandum si vos penitebit. Etiam mobili in me meosq; esse animo non sperabam. Me iterea nec domesticus dolor: nec cuiusq; iniuria a repu. abducet.

q̄ p̄sum exercitui: ꝛ q̄ gero bellū ꝑ rep. in hispania vt dixi. Tales aūt debebāt apparere leti ꝛ maiestatis ac dignitatis pleni. Que. s. ꝓuincia exercitū ꝛ bellū: qm̄ nec admistratis. i. tractatis rōne: nec clementia maioꝝ. i. q̄lis erat priscis. Romanis maioribus nr̄is in absentes: nō erit mirandū si penitebit vos. Pl'r loquiꝛ inuidiose q̄si a multis ledaꝛ nō tū honoris gr̄a ad vnū. Ciceronē pl'r loquitur: qđ galli liguā suā sequētes facile dicerēt: ſꝫ lꝫ p̄ciue Ciceronē taxet: tū ēt ad iudices oēs loquiꝛ. Etiā non sperabā sup. vos esse in me ꝛ meos p̄sertim in frem aīo mobili. i. tā variabili. Interea. s. dū tales eritis: nec dolor domesticus nec iniuria cuiusq; abducet me a rep. i. ꝓcuratōe salutis eius. Facile apparet a ꝯturbato ꝛ iracūdo hoīe epl'am scriptam presertim cum vera non sint que scribat.

M. T. M. F. Ci. Qu. Me. Q. F. Ce. Pro. s. d.

Si tu exercitusq; valetis bene est. Scribis ad me te existimasse pro mutuo inter nos aīo ꝛ pro recon ciliata gratia nunq̄ te a me ludibrio lesuꝫ iri: qđ cuiusmodi sit satis ītelligere nō possuꝫ: ſꝫ tū suspicor ad te esse allatū me in senatu: cuꝫ disputarem permultos esse

Si tu ꝛc. Rn̄det pticulati epistole supiori refellitq; singula fere ei⁹ dcā: ꝓbās nec sim ac amoreꝫ metelli fuisse mutuū: nec se habuisse ipsiꝫ ludibrio: nec gr̄aꝫ recōciliatā nec se frem ei⁹ ob dcm̄ capite oppugnasse: ſꝫ se aduersus eū defēdisse cū dictaret ea pēa Ciceroneꝫ affici debere q̄ ipe ciues rōanos affecissꝫ: veꝫ catilinā lētulū cethegū ꝛ ceteros coniuratos. At contra significasset se vl. m

erga fratrem Metelli omni humanitate et clementia. seq; metelli amicitiam conseruaturum rogans vt simili in se sit animo. Ordo est. Si, tu ⁊ exercitus valetis bene est. idest id recte se habet Scribis ad me te existimasse: pro mutuo inter nos animo ⁊ pro reconciliata gratia : te nunq̃ lesum iri idest ledendum fuisse a me ludibrio idest contumeliosa irrisione presertim in facto: cum iocus sit in verbis: qđ scilicet scriptum aut dictum tuum cuiusmodi sit: non possum intelligere satis: sed tamen suspicor esse allatum ad te. idest tibi denunciatũ me dixisse in senatu: cum disputatẽ i. disputando assererẽ: pro mltos eẽ qui dolerent rẽpu. seruatam sup. esse a me. propinquos tuos quibus non posses. s. decẽter negare: hoc est fratrẽ tuũ impetrasse a te: vt faceres ea: que statuisses dicenda sup. esse tibi idest a te: in senatu de laude mea : hoc est eos impediuisse ne a te laudarer. Quod cũ dicerẽ adiunxi illud officiũ fuisse mihi in retinenda salute reip. dispartitũ. i. diuisũ tecũ: vt ego sup. defenderẽ vrbẽ. s. Romam ab insidijs ⁊ ab scelere intestino. i. qđ a ciuibus oriri possit: vtpote ab incendio ediũ accede bonorum tu defenderes Italiam ⁊ ab hostib⁹ armatis s. auctore Catilina sub Mallio quodã. Nam Quintus Metellus celer ad quẽ hec scribuntur tẽpore belli Catilinarij pretor erat in agro piceno cui pmissum erat exercitum comparare. vt scribit Salustius ⁊ ab occulta coniuratione. i. ne alie ciuitates conspirarẽt atq; sup. adiũxi hanc societatẽ nostram tanti i. tam magni ⁊ tã pclari muneris: vtpote cõseruationis reip. Romane: labefactatã idest debilitatam: ⁊ dissolutam a propinquis tuis (fratrem. Utrunq; tangit) qui cum tu ornatus esses a me rebus amplissimis atq; honorificentissimis: q: pretura ⁊ auctoritate exercitus deligendi: timuissent ne qua pars voluntatis. i. beniuolẽtie mutue : tribueretur mihi abs idest a te. Cũ i hoc sermone exponeret a me: que. i. qualis aut quãta expectatio mea orõnis tue eẽt. i. quãtopere expectassem orationẽ tuã de laude mea. Et in quãto merore versatus essẽ oratio sup. me: visa est. s. audientib⁹: non iniucũda ⁊ risus quidam non mediocris consecutus est non in te sed magis in merorẽ meũ ⁊ q̃ confitebar aperte atq; ingenue idest simpliciter ⁊ sine dissimulatione vt ingenuum decet me cupisse laudari abs te propter quem risum forte Marcellus se ludibrio habitum scripserat: in quo errauit vnde addit iam hoc non potest esse dictum in te : non. honorifice : me

Ordinatio.

Quitus Metell⁹ celer

mediocr]

qui remp. a me conseruatam dolerent: dixisse a te ppinquos tuos: qbus negare non potuisses impetrasse: vt ea que statuisses tibi in senatu de mea laude esse dicẽda reticeres. Qđ cuz dicerem: illud adiunxi mihi tecũ dispʒtitũ officiuz fuisse in reip. salute retinẽda: vt ego vrbẽ domesticis insidijs: ⁊ ab ĩtestino scelere tu italiã: ⁊ ab armatis hostib⁹: ⁊ ab occulta cõiuratione defenderes: atq; hãc nostram tanti ⁊ tam preclari muneris societatem a tuis propinquis labefactatam qui cum tu a me rebus amplissimis atq; honorificentissimis ornatus esses : timuissent: ne qua mihi pars abs te voluntatis mutue tribueretur. Hoc in sermõe cũ a me exponeretur: que mea expectatio fuisset orationis tue: quãtoq; in merore versatus essem: visa est oratio non iniucunda : ⁊ mediocris quidam est risus consecutus: non in te sed magis in merorem meum: ⁊ q̃ me abs te cupisse laudari : aperte atq; ingenue confitebar. Jam hoc non põt in te non honorifice esse dictum : me in clarissimis meis atq; amplissimis rebus : tamen aliqđ testimonium tue vocis habere voluisse. q̃ autem ita scribis, pro mutuo inter nos animo: quid tu existimes esse in amicitia mutuum nescio : equidem hoc arbitror cum par voluntas accipitur et redditur. Ego si hoc dicam me tua causa pretermisisse prouinciam: tibi ipse leuior videar esse: me enim rationes ita tulerunt: atq; eius mei consilij maiorem in dies singulos fructuz voluptatẽq; capio. Illud dico me vt primum in concione prouinciã deposuerim: statim queadmodum eam tibi traderem: cogitare cepisse. Nihil dico de sortitione vestra: tantum te suspicari volo: nihil in ea re per collegã meũ me insciente esse factum. Recordare cetera: q̃ cito senatũ illo die facta sortitione coegerim: q̃ multa de te vba fecerim: cũ tu ipse mihi dixisti, orationẽ meã nõ solũ in te honorificã ʒ ẽt

incollegas tuos cõtumeliosam fuisse. Jam illud senatuscõsultum: quod eo die factũ est: ea prescriptione est vt dum id extabit: officiũ meum in te obscurum esse non possit. Postea vero q̃ profectus es: velim recordare: que ego de te in senatu egerim: que in concionibus dixerim: quas ad te litteras miserim. Que cum omnia collegeris: tu ipse velim iudices: satis ne videatur his omnib⁹ rebus tuus aduentus: cum proxime Romã venisti: mutuo respõdisse. Quod scribis de reconciliata nostra gratia: nõ intelligo cur reconciliatã esse dicas: que nunq̃ imminuta est. Quod scribis nõ oportuisse Metellum fratrẽ tuum ob dictũ a me oppugnari: primũ hoc veli existimes: animũ mihi istum tuum vehementer probari. & fraternam plenam humanitatis: ac pietatis voluntatem. Deinde si qua ego in re fratri tuo reipub. causa restiterim: vt mihi ignoscas: tam eñ sum amicus reipubli. q̃ qui maxime. Si vero meã salutem cõtra illius impetum in me crudelissimũ defenderim: satis habeas: nihil me etiã tecũ de tui fratris iniuria cõqueri: quẽ ego cũ comperissem oẽm sui tribunatus conatũ in meã perniciẽ parare atq; meditari: egi cum Claudia vxore tua: & cũ vestra sorore Mutia: cuius erga me studiũ pro. Cn. Pompeij necessitudine multis in rebus perspexeram: vt eum ab illa iniuria deterrerent.

voluisse habere & aliquod testimoniũ vocis. i. orationis tue: tñ tametsi in clarissimis atq; amplissimis reb⁹ meis. q. d. que laudis nõ egerent. q̃ autẽ ita scribis pro mutuo inter nos animo nescio q̃d tu existimas mutuũ esse in amicitia: equidẽ. i. ego quidem: arbitror hoc. s. mutuũ esse in amicitia: cũ par. i. similis & equalis volũtas accipit & redditur. Ego si dicã hoc vt me ptermisisse puinciam. i. hispaniã: tua cã: vt. s. tu eã obtineres: ipse. i. ego videar tibi esse leuior. i. nimis leuis & incõstans in amicitia: aut iactantior in dicto. Ratiões eñ mee. i. dispositiões & cõditiões status mei tulerũt. i. exegerũt: ita. s. vt tibi puinciã pmitterẽ: atq; capio in dies singulos maiorẽ fructum & voluptatem: eius cõsilij mei. Ego dico. i. affirmo illud: me vt primũ deposuerim in concione. i. recusauerim puinciã: cepisse statim cogitare: queadmodũ ego traderẽ eã tibi. Ego nihil dico de sorditione vestra idest tua & college: ego tñ idest dũtaxat volo te suspicari nihil esse factũ in ea re: p collegã meũ. s. Caiuz Antonium qui mecũ cõsul fuit me insciente: & ita non minus p me q̃ per collegam puinciam sortitus es. Recordare. i. reduc ad memoriam cetera: q̃ cito coegerim. i. congregari fecerim: senatũ illo die: sortione scilicet puincarũ facta: q̃ multa verba fecerim de te: cum tu ipse dixisti mihi orationem meam fuisse non solũ honorificaz in te: sed etiam cõtumeliosam in collegas tuos. i. cõpetitores. Jam cõtinuatiua est particula: illud senatuscõsultũ qd factũ ẽ eo die est ea perscriptione. i. habet eã prescriptionẽ. i. titulũ vt dum. i. donec id scz senatusconsultũ: extabit. s. scriptũ i publicis actis: officiũ meũ nõ possit esse obscurum in te. Vero. i. sed velim recordere: q̃ ego egeram in senatu de te: postea q̃ profectus es que ego dixerim de te in cõcionibus: quas idest q̃tũ amicabiles ego miserim litteras ad te. Que cum collegeris idest ad memoriam reduxeris omnia veliz

Recordari qd sit.

sup. vt tu ipse iudices: ne idest an tuus aduẽtus cũ aduenisti proxime. i. breuissime post Romam: videatur respõdisse mutuo: satis oibus his rebus. i. officijs meis in te. q. d. scio q̃ nequaq̃. Non intelligo sup. id qd scribis de gratia nostra reconciliata: cur dicas sup. gratiam nostram reconciliatam: q̃ nunq̃ imminuta est. Quod scribis non oportuisse Metellum fratrez tuum opugnari a me ob dictũ: ego velim existimes primum hoc istum animũ tuũ scilicet fratrem tam pium. & voluntatẽ fraternam plenam humanitatis ac pietatis probari. i. cõprobari & placere mihi vehementer. Deinde sup., velim qd a superiore repetitur: alij addiderũt peto. si ego restituerim fratri tuo: in qua idest aliqua re causa reip. vt ignoscas mihi: ego enim sum tam idest tantopere amicus reip. q̃. i. quãtopere sup. is est: q̃ maxime est amicus ei⁹. Si vero defenderim salutem meam contra impetũ eius crudelissimũ in me: habeas satis scilicet esse me nihil cõqueri tecũ etiã de fratis tui iniuria quẽ. s. fratẽ tuũ cũ ego comperissem parare atq; meditari idest non exercere: omnem conatum tribunatus sui in perniciem meã egi cum Claudia seu Clodia vxore vestra: & cum Mutia sorore tua: cuius studium idest fauorem erga me: ego perspexeram idest cognoueram in multis rebus pro necessitudine Cnei Pompeij idest que erat nobis cum Pompeio: vt deterrerent eum ab illa iniuria scilicet mihi inferenda.

Recõsiliatio qd sit

Atq; ille .s. frater tuus (qđ credo te au
disse) affecit pridie .i. die precedēte kalē.
Januarias: hoc ē vltimo decēbris. me cō
sulē ea iniuria qua nemo ciuis ip̄robissim⁹
.i. lз esset improbissimus affectus est vnq̄
in aliquo magistratu .i. dū gereret aliquē
magistratum lз infimū: affecit inq̄ me in
iuria cū cōseruassem rēpu. atq; priuauit
me abeuntē magistratu .s. cōsulari: ptāte
cōcionis .i. orōnis ad ppl'm conuocatū ha
bende: cuius iniuria fuit tñ .i. nihilominus
sup. mihi summo honori. Nā cū ille .s. fra
ter tuus nihil permitteret mihi scilз age
re aut dicere: nisi vt iurarē .s. iuste contra
coniuratos ꝓcessisse / ego iuraui magna
voce: vt omnes audirent iusiurandū .i. iu
ramentum verissimū atq; pulcherrimū.
.i. honestissimū: qđ ppl's idē .s. cui coactus
sum iurare aut qđ idem ppl's iurauit ma
gna voce me iurasse vere. Hic .i. hoc tpe ꝛ
loco ego tā insigni iniuria accepta .i. post
q̄ tam insignē iniuriam acceperam / tamē
.i. nihilominus misi illo ipso die ad Metel
lum .s. fratrez tuum: amicos cōmuneis .s.
nobis: qui agerent cum illo .i. rogarent ꝛ
monerent illum: vt desisteret ab illa men
te .i. volūtate tam iniqua in me quibus il
le rñdit nō esse integrum sibi .i. se non ha
bere amplius integram potestatē .s. desi
stendi. Etenim .i. q2 / ipse dixerat pauloan
te in concione .i. oratione ad ppl'm habita
nō oportere potestatē ad dicēduз: fieri ei
ipsi: qui animaduertisset in alios .i. acri
ter puniuisset alios .s. coniuratos: cā indi
cta .i. non purgata hoc est nō dato reis ad
se purgandum loco / Hoīem (ironia est q̄
vt non videatur ex ira nasci non adiecit p
ticulam) o .i. o hominem grauem ꝛ ciuem
egregiū: vcз Metellū fratrez (Est vt dixi
ironia) qui iudicaret dignum eadeз pena
qua senatus affecerat consensu omnium
bonoꝝ eos q̄ voluissent incendere vrbeз /
trucidare .i. truculēter occidere magistra
tus .s. annuos: ꝛ senatum .i. patres conscri
ptos: ꝛ voluissent conflare .i. construere
bellum maximum: eum qui liberasset / cu
ram .s. patrum conscriptoꝝ cede ꝛ liberas
set vrbem incendijs: ꝛ Italiaз bello. Ita
q; ego resisti Metello fratri tuo p̄senti.
Nam ego disputaui in senatu kalendis
ianuariis: de repu. sic vt sentiret pugnan
dum esse sibi cuз viro forti ꝛ constanti (qđ
idem est ac si dicat Cicero mecum) Cum
.s. Metellus frater tuus: agere .i. discepta
re cepisset ad tertium nonas Januarias
appellabat me tertio quoq; verbo de tri
bus verbis orōnis sue: semp vno ꝛ mina
bat mihi. Neq; quicq̄ fuit deliberati⁹ ei
idest magis deliberare constitutuз ab eo

Atq; ille (quod te audisse credo) pridie Kalē.
Januarias: qua iniuria nemo vnq̄ in aliquo ma
gistratu improbissimus ciuis affectus est: ea me
consulem affecit cum rempub. conseruassem atq;
abeuntem magistratu concionis habende pote
state priuauit: cui⁹ iniuria tamen honori summo
fuit. Nam cum ille mihi nihil: nisi vt iurarem per
mitteret: magna voce iuraui verissimum pulcher
rimumq; iusiurandum: quod populus idem ma
gna voce me vere iurasse iurauit. Hic accepta taз
insigni iniuria: tñ illo ipso die misi ad Metelluз
cōmuneis amicos qui agerent cū eo vt ab illa mē
te desisteret: quibus ille rñdit sibi non esse integꝝ
etenim pauloāte in concione dixerat ei: q in alios
aīaduertisset in dicta cā ad dicendū ipsi potestatē
fieri non oportere. Hominez grauē: ꝛ ciuem egre
gium: qui qua pena senatus cōsensu bonoꝝ oīum
eos affecerat: qui vrbeз incendere magistratus: ac
senatū trucidare: belluз maximū conflare voluis
sent: eadem dignum iudicaret cū: qui curiaз cede:
vrbem incendijs: Italiam bello liberasset. Itaq;
ego Metello fratri tuo presenti restiti. Naз in se
natu kal. Januarijs sic cū eo de rep. disputaui: vt
sentiret sibi cū viro forti ꝛ cōstāti esse pugnandū.
Ad tertium nonas Januarias cū cepisset: tertio
quoq; verbo oratōis sue me appellabat: mihi mi
nabat. Neq; illi quicq̄ deliberati⁹ fuit q̄ me qua
cunq; ratione posset: non iudicio: neq; discepta
tione: sed vi atq; impressione euertere. Huius ego
temeritati si virtute atq; animo non restitissem.
quis esset qui me in consulatu non casu potius
existimaret: q̄ consilio forte fuisse. Hec si tu Me
tellum cogitare de me nescisti: debes existimare te
maximis de rebus a fratre esse celatum. si autem
aliquid impartiuit tibi sui consilij leuis a te: et
facilis existimari debeo: qui nihil tecum de ip
sis rebus expostulem. Et si intelligis nihil nō me

dicto Metelli vt scribis: sȝ ꝯsilio eius animoq; i me iīmicissimo eē ꝯmotū: cognosce nūc hūanitatem meā: si humanitas appellāda est in acerbissima iīuria remissio animi ac dissolutio. Nulla est a me vnq̄ snīa dicta in fratrē tuū: quotiescūq; aliqd est actū sedēs iis assensi: q mihi leuissime senti re visi sunt. Addā illud ēt: qđ iā ego curare nō debui: sȝ tñ fieri nō moleste tuli: atq; etiā vt ita fieret ꝑ mea parte adiuui: vt senatuscōsulto meꝰ inimicus q: tuus frater erat subleuaret. Quare non ego oppugnaui fratrē tuū: sȝ fratri tuo repugnaui. Nec in te: vt scribis: animo fui mobili: sed ita stabili vt in mea erga te voluntate: desertus ab officiis tuis permanerem. Atq; hoc ipso tempore tibi pene minitanti nobis per litteras hoc rescribo atq; respondeo.

scȝ fratre tuo: q̄ euertere me quacunq; ratiōe posset: non iudicio: neq; disceptatione: sed vi atq; impressione. i. violento impetu. Si ego non restituissem virtute atq; animo temeritati huius. i. huiusmodi inimici: quis esset nō qui nō existimaret. i. iudicaret/ me fuisse fortem in consulatu/ scilicet meo: potius casu q̄ cōsilio. i. proposito deliberato. q. d. nullus. Si tu nescisti Metellum. s. fratrem tuum: cogitare hec de me tu debes existimare te esse celatuȝ i. occultationeȝ tibi factam a fratre. s. tuo de rebus maximis: sin autem. idest sed si sup. frater: impartiuit tibi. i. communicauit: tecum aliquid consilii sui. ego debeo existimari a te leuis et facilis. idest in constās ꝛ minime strennuus: q̄ nō expostulē tecū. i. agā tecū. iīuriarū de ipis rebꝰ. i. ꝓpter ipsas res. Et si itelligis me nō eē cōmotum dicto. i. solo verbo Metelli. scȝ fratris tui: vt scribis: sed consilio eius et animo inimicissimo in me: cognosce nunc humanitatem meā (si remissio ac dissolutio. i. fractio animi: in iniuria acerbissima: est appellanda humanitas. q. d. potius appellabitur ignauia aut inertia seu pusillanimitas) nulla sententia est dicta vnq̄ a me: in. i. contra fratrem tuum. quotiescunq; aliquid est actum scilicet in fratrem tuum: ego sedēs: ꝛ ita parū intentus: assensi his/ qui visi sunt mihi/ sentire leuissime. i. facillime ꝛ minimū grauiter in fratrem tuum. Ego addā etiā illud: qđ ego non debui iam. scilicet animo eius cognito/ curare: sed tñ tuli fieri. i. vt fieret nō moleste. i. non grauate. atq; etiam adiuui pro meo parte vt fieret: vcȝ vt inimicus meus quia erat frater tuus/ subleuaretur. i. ab accusatione liberaretur: senatusconsulto. i. decreto totius senatus. Quare ego non oppugnaui fratrem tuum: sed repugnaui fratri tuo. Oppugnat enim qui prior inuadit: Repugnat qui oppugnanti resistit: Expugnat autem qui quos oppugnat vincit ꝛ capit. Nec fui in te (vt scribis) animo mobili idest variabili: hoc est non habui aīm mobilē: sȝ fui aīo ita stabili/ vt ego desertus ab officiis tuis/ permanerem in mea voluntate. i. beniuolentia erga te: atq; rescribo atq; respōdeo hoc ipso tempore tibi pene minitanti nobis per litteras. Rescribo inquam que sequuntur.

Oppugno. Repugno Expugno.

¶ Ego dolori tuo nō solū ignosco: sȝ summā etiā laudē tribuo: meꝰ enīȝ me sensus q̄ta vis fraterni sit amoris admonet: a te peto: vt tu quoq; equȝ te iudicē dolori meo: ꝓbeas: si acerbe: si crudeliter si sine cā suȝ a tuis oppugnatꝰ vt statuas mihi nō mō nō cedēdū: sȝ etiā tuo: atq; exercitꝰ tui auxilio i eiusmodi cā tuēdū fuisse. Ego te mihi sp amicū eē volui: me vt tibi amicissimum esse itelligeres: laboraui: maneo ivolūtate: ꝛ quoad voles tu ꝑmanebo: citiusq; amore tui frēm tuū odisse desinam q̄ illiꝰ odio qcq̄ ō nr̄a bñuolētia detrahaꝫ. Uale.

¶ Ego non soluȝ ignosco dolori tuo: quē de fratris aduersitate cepisti sed tribuo. sup. ei: etiam summam laudeȝ eniȝ. i quia sensus meus. i. proprium ingenium ꝛ propria natura: admonet me: quāta. i. quam magna sit vis idest ꝑtās amoris fraterni. Expertus enim erat in Quintū fratrem suum: peto idest qđ dicunt requiro: quoq; a te: vt prebeas/ te iudicē equum dolori meo si ego sum oppugnatꝰ a tuis: acerbe: si crudeliter: si sine causa: vt statuas. idest in animo tuo iudices: non modo non cedēdū sup. fuisse: mihi: sȝ etiā supple me fuisse tuendū. i. protegendum in eiusmodi causa: scȝ pro repu. auxilio tuo atq; exercitꝰ tui. Ego volui te esse semper amicū mihi: ꝛ laboraui vt itelligeres me esse amicissimum tibi: maneo/ in voluntate: ꝛ permanebo quoad idest donec voles: ꝛ ego desinam citius amore tui. i. propter amorē meum in te: odisse fratrem tuum q̄ quicq̄ detrahatur de beniuolentia nostra: odio illius. Notum est odisse licet preterite sit vocis: etiaȝ presentis esse significationis: a verbo odi nam odio in vsu peritorum non est: nisi forte odias semel apud Ciceronem pro oderis scriptum velis.

Qu. Metellus nepos. S. D. M. Ciceroni.

Hominis iportunissimi cõtumelie: qb⁹ crebis cõciõib⁹ me onerat: tuis erga me officijs leniũt: & vt sũt leues eiusmõi hoies: a me despiciũt: libẽterq; cõmutata psona te mihi fratris loco eẽ duco: de illo ne meminisse q̃dẽ volo tametsi bis eũ iuitũ seruaui. De me: meisq; reb⁹: ne vobis multitudine lrarũ molestior eẽm ad Leliũ pscripsi de rõnib⁹ puincie q̃d vellẽ fieri: vt is vos doceret: & cõmonefaceret. Si poteris velim pristinam tuam erga me voluntatem conserues. Vale.

Hominis &c. Hoc epistolio Metellus reconciliata gratia forsitan epistola superiore: etiam contempto fratre cõmendat Ciceroni rẽ suaȝ quam ad Leliũ perscripserat. dicẽs Contumelie. idest contumeliose de te querele hois importunissimi: vȝ fris mei: q̃ cum te cũ in grã esse mihi: & gratũ & iucunduȝ sit/discordiam interserere nititur. quibus onerat. idest vsq; ad fastidiuȝ me fatigat: crebris cõcionib⁹. i. litteris tam pli. is et accurate scriptis quasi ad populum contra te oraret: leniuntur. i. mitigãtur tuis officijs i. officiosis dictis & factis erga me et eiusmodi homines: tã frater q̃ alij vt sunt leues. idest faciles et inconstãtes despiciuntur a me: et libenter duco. id est reputo: te esse mihi loco fratris: persona. s. fratris commutata. s. in tuaȝ. vt tu sis mihi fratris loco: & ille q: leuis & iniurius in te: sit mihi pro hoste habendus: vt te imerituȝ habueram. Ego ne quidem. i. nõ saltẽ volo meminisse. i. mẽtionẽ amplius facere de illo: tametsi seruaui eum bis inuitum. i. nolentem seruari sȝ sese piculo cõmittere gestiẽtẽ: siue in foro siue in bello ignotũ est. Ego perscripsi ad Lelium de me & reb⁹ meis ne eẽm molestior. i. plus q̃ decet molestus: vobis: hoc est tibi & ceteris: amicis multitudie litterarũ: vt is doceret vos & cõmonefaceret q̃d vellẽ fieri de rõnib⁹ prouincie. Velim si poteris sup. id facere: vt sup. conserues pristinaȝ volũtatẽ tuam erga me. Vale.

M. Cicero. S. D. Qu. Metello proconsuli.

Litterre. Qu. fris. et. T. Pomponij necessarij mei tm̃ spei dederant: vt in te nõ min⁹ auxilij: q̃ in tuo collẽga mihi cõstitutũ fuerit. Itaq; ad te litteras statim misi: per quas vt fortuna postulabat: & gratias tibi egi: & de reliquo tempore auxilium petij. Postea mihi non tam meoȝ littere q̃ sermones eorũ qui hac iterfaciebant: animum tuum immutatũ significabant: q̃ res fecit: vt tibi lr̃is obstrepere nõ auderẽ. Nunc mihi. Qu. frater meus mitissimam tuã orationẽ: quã in senatu habuisses pscripsit: qua iduct⁹ ad te scribere sum coactus. & abs te q̃tũ tua fert volũtas: peto q̃soq;. vt tuos mecũ hues poti⁹ q̃ pp arrogãtẽ crudelitatẽ tuorũ me opugnes. Tu tuas iimicitias. vt rei pu. donares te vicisti alienas vt ɔ rẽp. ɔfirmes adduceris. q̃ si mihi tua clemẽtia opẽ ɔtuleris: oib⁹ in reb⁹ me fore in tua pãte tibi ɔfirmo. Si mihi

Litterre &c. Verum est q̃d Comic⁹ dicit: rerũ eẽ vicissitudinẽ: in superiori ep'la cũ Cicero adhuc in senatu staret & Metell⁹ in Hispanijs ageret: eguit Metell⁹ opa Ciceronis: quã illi/q̃ erat humanitate & prudẽtia predit⁹: nõ grauate ipẽsaȝ nũc quũ factiõe Clodij ob cedem ciuiũ exularet dyrachij: repetit dicẽs se maximã spẽ de restitutiõe sui in Metello potuisse ob lras q̃s accepat: sȝ itellexisse illũ mutasse aiȝ & se velle deserere q̃d ne faciat rogat: & vt accuret iterea dũ põt. Ordo est Lre Quinti fratris. s. mei: & Titi Põponij necessarij mei: dederũt mihi tm̃ spei: vt nõ min⁹ auxilij fuerit ɔstitutũ. i. aio cõceptum/mihi in te: q̃ in collega tuo scȝ. Lẽtulo: de quo in pria primi libri epistola dictũ ẽ. Itaq; i. & ita: ego misi stati litteras ad te: p quas vt fortuna postulabat (q: vt dr in hecyra Terentiana. Profecto vt puto hoc sic est oĩbus nobis: vt res dãt sese ita magni atq; hũiles sum⁹) &. i. simul: egi tibi grãs: & i. simul petij auxiliũ. s. tuũ: de. i. p reliquo tpe. Postea nõ tã lr̃e meoȝ q̃ sermones earũ q̃ faciebãt iter hac. i. p hunc locũ vbi sum. hoc ẽ vt pl'es volũt p dyrachiũ: significabãt mihi aĩm tuũ imutatũ: q̃ res fecit/ vt nõ auderẽ obstrepere. i. iuite audituro strepitũ facere lr̃is meis. Nunc Quitus frater meus scripsit mihi orõnẽ tuam mitissimam. i. placatissimi animi indicem:

neq; magistratum neq; senatu; neq; populũ auxiliari ꝑpter eã ꝟim q̃ me cũ r.ep. vicit: Licuerit: vide ne: cum velis reuocare tp̃s oĩm reseruandorũ: cum qui seruetur non erit: nõ possis. Uale.

qua habuisses in senatu: qua oratiõe. id est cuius orationis fiducia ego inductus/ coact⁹. i. cõpulsus sum/ ne p̃ter officiũ facere: scribere ad te ꝛ peto abs te: quãtu; volũtas tua fert. i. patit̃. s. rogari: ꝛ q̃so. i. oro: vt serues poti⁹ tuos sc; necessarios vt frẽm ꝛ Clodiũ mecũ. q̃ oppugnes me pro pter arrogantẽ. i. superbã credulitatẽ tuoꝝ. Tu vicisti teip̃m. i. irã tuã: vt donares reip. i. ob amore; ꝛ vtilitatẽ reip. iimicitias. s. q̃s cõcepisti i me: ꝛ adduceris. i. finis aut fines te adducit vt ꝯfirmes/ alienas. s. inimicitias vt Clodianas: ꝯtra rẽp. q̃ si tuleris mihi opẽ: clemẽtia tua. i. ꝑpter clemẽtiã tuã: ego ꝯfirmo. i. firmiter ꝑmitto: me fore in potestate tua in oĩbus rebus. Si neq; licuerit. s. licitũ fuerit magistratũ. i. eos q̃ publicũ gerũt honorẽ: neq; senatũ. i. ordinẽ patrũ cõscriptoꝝ auxiliari mihi ꝑpter eam. i. violentiã q̃ vicit me cum rep. hoc ẽ tribunitiã vim quã Clodius exercuit: vide ne cu; velis renouare tẽpus oĩm reseruandoꝝ. i. iterũ seruadorũ: quod vulgo dicitur saluandorũ: nõ possis supple reuocare: cũ is q̃ seruet̃ nõ erit: q. d. cũ Clodi⁹ effecerit quod Catilina conatus fuerat.

M. Cicero. S. D. C. Antonio. M. filio Impa.

Etsi statueram nullas ad te lr̃as mittere nisi cõmẽdatitias nõ q̃ eas intelligerem satis apud te valere: s; ne ĳs: qui me rogarẽt aliqd de nostra cõiũctiõe iminutũ eẽ oñderẽ: tñ cũ. T. Põponi⁹ hõ oĩm meoꝝ in te studioꝝ ꝛ officioꝝ maxime cõsci⁹: tui cupidus nostri amãtissim⁹ ad te ꝑficisceret̃: aliqd mihi scribendũ putaui: p̃sertim cũ aliter ipsi Põponio satisfacere nõ potuisse;. Ego si abs te summa officia desiderẽ: mirũ nemini videri debeat: oĩa eñ a me in te ꝑfecta sunt: q̃ ad tuũ cõmodũ q̃ ad honorẽ q̃ ad dignitatẽ ꝑtinerẽt: pro ĳs reb⁹ nullã mihi abs te relatã eẽ grã;: tu es optimus testis. Cõtra etiã eẽ aliqd abs te ꝑfectũ ex multis audiui: nã cõperisse me nõ audeo dicere ne forte idip̃m verbũ ponã qd̃ abs te aiũt falso in me solere cõferri. S; ea q̃ ad me delata sunt: malo te ex Põponio: cui nõ minus molesta fuerũt: q̃ ex meis lr̃is cognoscere Me⁹ in te anim⁹: q̃ singulari officio fuerit ꝛ senat⁹: ꝛ ppl's Roman⁹ testis est Tu q̃ grat⁹ erga me fueris ip̃e existimare potes: quãtũ mihi debeas: ceteri existimẽt: ego q̃ tua causa antea feci volũtate sum adduct⁹: postea q; ꝯstãtia. S; reliq̃ (mihi crede) multo maius meũ studium maiorem q; grauitatem et laborẽ desiderãt: qui ego si non ꝑ

Etsi statueram. Dicimus supra epistolas Ciceronis non esse collectas pro ratione temporis: sed personarum: na; huius epistole argumẽtũ contigit lõge añ supiores a Metello ꝛ ad Metellum epistolas: qui a quo tempore Cicero adhuc consulatum gessit Unde Caius Antonius Ciceronis in consulatu collega cum Ciceronis persuasione rem extra vrbẽ i agro pistoriẽ. gereret: eo ꝯsilio vt min⁹ piculi ab eo cũ foris esset reip. imineret: ꝛ vt meli⁹ ꝯiuratos opp̄imeret: primũ id equo aio tulit: arbitrãs ꝛ huberiorẽ ꝛ nõ min⁹ honorificã eã eẽ cõditionem: s; vbi cõsiliũ Ciceronis resciuit egerrime tulit: scripsitq; Ciceronẽ in se multa iniqua dixisse atq; fecisse: q̃ Cicero partim purgat partim negat. Ordo est. Et si. i. q̃q̃ statueram nullas. i. non vllas: nõ mittere ad te vllas litteras: nisi comendatitias. i. quibus tibi aliquẽ cõmẽdarẽ: nõ q̃ intelligerem eas valere satis apud te: s; re ostẽdere;. s. renuẽdo/ ĳs q̃ rogarẽt me. s. vt se commendarem tibi: aliqd esse immunitũ de cõiunctiõe nr̃a i. vinculo amicitie nr̃e: tñ cũ Tit⁹ Põpei⁹ homo maxime ꝯscius omnium studioꝝ ꝛ officiorũ meoꝝ in te: et cupidus tui ꝛ amantissim⁹ nr̃i/ ꝑficisceretur ad ne: putaui aliquid scribendũ mihi p̃sertim cũ nõ potuissem satisfacere aliter ipsi Pomponio. Si ego desiderẽ abs idest a te: summa officia: sup. id nemini debeat videri miru;: oĩa eñ q̃ ꝑtinerẽt ad cõmodũ tuũ q̃ ad honorem tuũ/ q̃ ad dignitatem tuam: ꝑfecta sunt a me in te: ꝛ sup. tu es optimus testis nullã grãm esse relatam mihi abs te. Audiui etia; ex multis: aliquid eẽ profectũ abs te: ꝯ. i. in ꝯriũ Nam non audeo dicere: me cõperisse ne forte ponã idipsum verbũ / qd̃ aiunt solere ꝯferri falso abs te in me dicẽtes. scilic; q̃ dicere soles te compẽrisse multa ma a me in te profecta: quod vere dicere non

potes. Sed malo. i. magis volo cognosce-re ex Pôponio cui fuerunt non min⁹ mo-lesta. s. ꝙ mihi: ꝙ ex lr̃is meis ea q̃ delata sunt ad me. Et. i. simul senatus ꝛ popul⁹. Romanus testis est ꝙ. i. ꝙtũ singulari of-ficio anim⁹ me⁹ fuerit i te Tu potes existi-mare. i. iudicare ipse. i. per teip̃m: ꝙ. i. ꝙtũ gratus fueris erga me: ceteri existimēt. i. iudicēt: quantũ debeas mihi. Ego suz ad ductus sup. ad ea faciēda: q̃ feci antea. i. ꝙ te ingratũ offenderē: cã. i. in cã tua volũ tate. i. beniuolētia mea in te ꝛ postea. i. q̃ postea feci sup. suz adduct⁹ ꝯstatia. s. mea

fundere ac ꝑdere videbor: oib⁹ meis virib⁹ sustine-bo. Sin aũt igrata eē sentiã: nõ ꝯmittã vt tibi ipe insanire videar. Ea q̃ sint ꝛ cuiusmodi poteris ex Pôponio cognoscere: atq3 ip3 tibi Pôponium ita ꝯmēdo vt ꝙꝙ ipi⁹ cã ꝯfido te factuꝝ eē oĩa: tñ abs te hoc petaz: vt si qd residet in te amoris erga me id oē in Pôponij negocio ostēdas. Hoc mi-hi gratius facere nihil potes. Uale.

ne arguar icõstātie. S3 crede mihi: reliqua. i. ea q̃ restãt tibi ꝑagēda: desiderãt. i. expetũt: studium meũ multo maius. s. ꝙ qð hacten⁹ ipēdi: ꝛ grauitatē ꝛ laborē sup. multo maiorē: q̃. s. studium. graui-tatē. laborem: si nõ videbor ꝓfundere ac ꝑdere. ego sustinebo. i. faciã: vt ꝑsistãt erga te: oibus viri-bus meis. Sin aũt. i. sed si ego sentiã esse ingrata. s. tibi: ego nõ cõmittã. i. nõ efficiã id: vt ipse. i. ego-met/ videar tibi insanire. vt faciũt q̃ inuitos ingrata conferũt bñficia: si quidem ipsoꝝ gratia et nõ dei potius id precipiētis aut cõsulētis faciũt. Tu poteris cognoscere ex Pôponio. s. Tito: q̃ ꝛ cuius modi sint ea. s. q̃ restãt. Atq3 ego cõmendo tibi ipsum Pôponiũ ita vt ꝙꝙ ego confido te esse factu rũ oĩa causa ipsi⁹: tñ ego petã abs te hoc vt si qd amoris erga me residet. i. reliquũ manet in te: osñ das id oẽ in negocio Pomponij. Tu nihil potes facere mihi grati⁹ hoc. i. ꝙ sit hoc. Uale.

Cum ad me ꝛc. Hec epistola ꝺm Hubertinum et vetusta quedam exemplaria ad Lē tulum proconsulem scripta est habens in superscriptio ne. P. lentulo vbi aldinum exemplar ha bet P. Sextio: quod cur potius sequa-mur in fine huius particule dicaz. Docet autem quid egerit pro Sextio in senatu dicitq3 se emisse domum Crassi ob quam se ere alieno oppressum ioco dicit. Ordo ē Cum Decius librarius. s. tuus. i. scriptor librorum tuũ venisset ad me: ꝛ egisset me-cum. i. rogasset aut monuisset me vt darē operã. i. diligenter curarez: ne succederet tibi. s. in prouinciam/ hoc tpe: ꝙꝙ existia-bam illum. s. Deciũ hominez frugi. i. non vanum sed sedulum: ꝛ amicum tibi: tamē ꝙ. i. quia: tenebaz memoria/ cuiusmodi lit teras misisses antea ad me (q: petētes vt illi succidatur) ego nõ satis credidi volun tatē esse mutatã tã valde hoi prudēti: vt3 tibi: cui nõ est ꝯmittendũ vt dicat nõ pu

M. C. S. P. Sextio. L. filio. procon.

Cum ad me Decius librari⁹ venisset egissetq3 mecũ vt operã darē: ne tibi hoc tpe succederet ꝙꝙ il-lũ hoiem frugi: ꝛ tibi amicũ exi-stimabãt tñ ꝙ memoria tenebã cuiusmodi ad me lr̃as ãtea misisses: nõ sat3 credidi hoi prudēti ta3 valde eē mutatã volũtatē. S3 postea ꝙ ꝛ Cornelia tua Terētiã ꝯuenit ꝛ ego cũ Qu. Cornelio locut⁹ suz: adhibui diligētiã q̃tiescũq3 senat⁹ fuit vt ades sez: plurimũq3 i eo negocij habui: vtq3 Qu. Fusiũ tri. ple. ꝛ ceteros: ad q̃s tu scripseras: cogerē mihi potius credere ꝙ lr̃is tuis. Oino res tota in mē sem Januariũ reiecta erat: sed facile obtinebat.

tabam ꝛc. Sed postea ꝙ ꝛ Cornelia tua. s. vxor: ꝯuenit Terētiã. s. vxorē meã: ꝛ ego locut⁹ suz cũ Quito Coinelio adhibui diligētiã vt adessez q̃tiēscũq3 senat⁹ fuit: ꝛ habui i eo plurimũ negotij. i. difficul tatis ꝛ vt cogerē Quitũ Fusiũ tribunũ plebis ꝛ ceteros ad quos tu scripseras credere potius mihi ꝙ litteris tuis. Res tua reiecta est. i. dilata oĩno i mēsez Januariũ: s3 obtinebat facile. s. vt tibi non succederetur. Q vero Lentulo successit Appius/ ꝛ Appio Cicero: nõ putē Lentulo: s3 Sextio scri ptam. Hubertinus tamē nescio quõ exponit: obtinebat vt tibi daret successor: qui tñ legit prius ne succederet. i. ne daret inq̃t tibi successor. cũ legēdũ eēt vt succideret ꝺm illi⁹ sniam. S3 vide sequētia

¶ Ego tua gratulatiōe ꝛc. Hoc mãifeste arguit ad Lētulũ nõ scriptã eē hãc ep̃lã3 Nã ei emit domũ Crassi cũ lētul⁹ eēt i ꝓuicia. s3 añꝙ i exiliũ abijsset: Lētulo autē scripsit ab exilio reuocat⁹: scribit ergo ad Sextiũ. Ordo est. Ego cõmotus gratu-latione tua ꝙ scripseras pridem ad me te

¶ Ego tua gratulatiōe ꝯmot⁹ ꝙ ad me pridē scri pseras velle te bñ vēire: ꝙ de Crasso domũ emissez emi eã ipaz domũ milib⁹ nũmũ. xxxv. aliquãto p⁹ tuã gratulationē. Itaq3 nũc me scito tãm bñ eē cris

alieni vt cupiã cõiurare: si quisq̃ recipiat: sz ptim odio inducti me excludũt: ꝛ aperte vindicẽ cõiuratiõis oderũt: partim nõ credũt: ꝛ a me insidias metuũt nec putãt ei nũmos deesse posse q ex obsidione feneratores exemerit. Hoĩ semissi hui⁹ magna copia ẽ: ego ãt meis reb⁹ gestis hoc sum assecut⁹: vt bonũ nomẽ adept⁹ existimer. Domũ tuã atq̃ edificationẽ oẽm pspexi: ꝛ vehemẽter ꝑbaui. Antoniũ ꝛ si ei⁹ in me officia oẽs desiderãt: tñ in senatu grauissime ac diligẽtissime defendi senatũq̃ vehemẽter orõne mea: atq̃ authoritate cõmoui. Tu ad me velim lr̃as crebri⁹ mittas. Vale.

velle bñ venire. i. ꝓspere succedere q̃ emissem domũ de Crasso / ditissimo illo ciue q̃ in parthis postea periit: emi eã ipsam domũ aliquãto post tuã gratulationẽ: triginta quinq̃ milib⁹ nũmũ ꝑ nũmorum: Hubertinus legit sestertiis: sunt q̃ nũmorũ scribant: sed cũ noĩe nũerali apta est syncope. Itaq̃ scito me habere nũc tm̃ eris alieni. i. tm̃ debiti cõtraxisse: vt cupiã coniurare. i. facere cõiurationẽ cũ aliis debitorib⁹ multi eris i oẽs diuites vt fecerat Catilina cũ lentulo ꝛ Cethego aliisq̃ ꝑcipue vt Salusti⁹ asserit ob es alienũ sublenãdũ. Loquit̃ aũt cicero ironicos: imo satis dicaciter: ꝛ insolẽter q̃buscã videt̃ q̃sisse occasionẽ taxande cõiuratiõis a se oppresse si q̃sq̃. s. ꝓditoꝝ hoium recipiat me. s. in societatẽ cõiuratorũ sz sup. tales hoies excludũt me. s. a coniuratione faciẽda aut a societate sua: partim. i. pro parte: adducti odio. s. in me sumpto eo q̃ cõiuratos ꝓsecutus sum: ꝛ oderunt a pte sup. me vindicem. i. vltorẽ cõiurationis: partim. i. pro parte nõ credũt. s. me cupere cõiurare: ꝛ metuũt insidias a me quasi velim eos indicare. nec putant nũmos posse deesse ei: q̃ exemerit hoc est mihi qui exemerim. i. ex obsidione. i. coniuratoꝝ qui iã aio diuitũ domos obsidebãt: feneratores. i. ad fenus ꝛ vsurã dare solitos ꝛ qui dederant catiline ac sociis eius. Magna copia. i. potestas hui⁹. s. cõiurationis faciende aut huiusmodi. s. recipientiũ cupientẽ cõiurare est hoi semissi. i. qui nihil emit aut molitur qd̃ pluris sit semissi. i. dimidio assis ego aũt assecut⁹ sum meis reb⁹ gestis vt existimer adeptus bonũ nomen. s. hois iusti ꝛ potentis. Ego perspexi domũ tuã atq̃ oẽm edificationẽ: q: locauerat eam edificãdã: ꝛ ꝑbaui. i. cõmendaui eam vehemẽter. Ego defendi Antoniũ. s. Caiũ collegam meũ: in senatu grauissime ꝛ diligentissimi: etsi idest q̃q̃: oẽs desiderãt. i. oẽs dicunt nõ extare: officia eius in me. Desideramus enim que absunt ꝛ non extant. Vñ in bello legim⁹ tot aut tot desiderata militũ milia. i. occisa esse ꝛ periisse: ꝛ cõmoui. s. ad faciendũ qd̃ orabã: senatũ vehemẽter oratione mea. Ego velim sup vt tu mittas ad me lr̃as crebri⁹: qd̃ etiã Lentulo nõ cõuenit q̃ satis crebro scripserat. Vale.

Desideranda.

M. T. Cicero. S. D. Cn. põpeio Imperatori.

Si tu exercitusq̃ valetis: bñ est. Ex lr̃is tuis q̃s publice misisti: cepi vna cũ oib⁹ incredibilẽ voluptatẽ. tantã eni spẽ ocii ostẽdisti: quãtã ego semp omnibus te vno fretus pollicebar. Sed hoc scito tuos veteres hostes nouos amicos vehement lr̃is pculsos atq̃ ex magna spe ẽturbato iacere. ad me aũt lr̃as q̃s misisti. q̃q̃ exiguã significationẽ tue erga me voluntatis habebãt: tñ mihi scito iucũdas fuisse. Nulla eĩ re tã letari soleo q̃ meoꝝ offõrũ cõscia: qb⁹ si q̃ñ nõ mutuo rñdet̃: apud me pl⁹ officii residere facilime patior. Illud nõ dubito quin si te mea summa erga te studia parum mihi adiunxerunt: respu. nos inter nos cõsiliatura cõiuncturaq̃ sit. Ac ne igno

Si tu ꝛc. Quo tpe cõiurationẽ repressit Rome Cicero Cne⁹ põpeius Mithridatẽ ponti regẽ deuicit vñ litteras ad senatũ dederat e quib⁹ nũc cicero dicit se sperare ocium a bellis externis. Deide q: i lr̃is ad se dat̃ põpei⁹ parũ honorifice meminit de re bñ gesta ab ipso Cicerone significat se in ea re desiderare gratulationẽ ei⁹: iucundas tñ fuisse lr̃as presertim cũ putet gratulationẽ omissaꝫ ne offendat maliuolos. Ordo est. Si tu ꝛ exercit⁹ tuus valetis: bñ ẽ. Ego cepi vnã cũ oibus. s. aliis incredibilẽ voluptatẽ ex litteris tuis: quas misisti publice. i. ad senatũ publice legẽdas. Tu enim ostendisti tantã spẽ ocii. s. ab externis belli futuri: quãtã ego pollicebar semper oibus: fretus. i. confisus ꝛ adiutus te vno i. solo. Sed scito hoc hostes tuos veteres amicos nouos. s. qui fortunã sequẽtes se iamdudũ amicos simulant perculsos: idest attonitos et stupefactos vehementer litteris. s. tuis: atq̃ iacere deturbatos. i. cũ turbatiõe deiectos ex magna spe quam conceperant de interitu tuo.

res quid ego in tuis litteris desiderarim scribam
aperte: sicut ⁊ mea natura: ⁊ nr̃a amicitia postu-
lat. Res eas gessi: quaꝝ aliquā in tuis lr̃is ⁊ nr̃e
necessitudinis: ⁊ reipu. cā gratulationē expectaui.
quā abs te ego ꝑtermissaꝫ esse arbitror: ꝙ vereba-
re ne cuiꝰ aīum offenderes. Sed scito ea: q̄ nos ꝓ
salute patrie gessimus orbis terre iudicio ac testi-
monio cōprobari. Que cū veneris tu cognosces
vt tibi multo maiori: q̄ꝫ Africanus fuit: me non
multo minorē q̄ꝫ lelius: facile ⁊ in repu. ⁊ in amici-
tia adiunctum esse patiare. Vale.

Autē. i. sꝫ scito has litteras q̄s misisti ad
me: q̄ꝫ habebāt exiguā. i. exilē ⁊ modicā
significationē. i. notificationē voluntatis
tue. s. bone erga me. tñ fuisse mihi iocun-
dos. Enim. i. q: ego nulla. i. nō vlla: non so-
leo letari vlla re tā. i. tātopere: q̄ꝫ. i. q̄ꝫ tope
conscientia meoꝝ officioꝝ. i. decenter fa-
ctorū: quibꝰ scꝫ officijs meis si q̄n. i. aliq̄n
nō respondet mutuo. i. nō satisfit ab ijs q
bus ea impedi: patior facillime. i. equissi-
mo aio: plꝰ officij residere. s. quasi ociosū
esse apud me. Ego non dubito illud quin
si summa studia mea erga te: adiunxerūt
parum mihi te respu. sit nos conciliatura
⁊ coniunctura inter nos. Ac ne ignores q̄d
ego desiderarim. idest non inuenerim: in-
uenisse tamen voluerim: in litteris tuis
scribam aperte: sicut ⁊ natura mea que
nihil simulare nouit: ⁊ amicitia nostra q̄
omnia manifesta esse vult: postulat. Ego gessi eas. i. tam insignes res. s. in oppressione cōiuratorū/
quarum ego expectaui in tuis litteris aliquā gratulationē: cā ⁊. idest simul necessitudinis nostre: et
idest simul reipu. quā. s. gratulationē ego arbitror esse pretermissaꝫ a te ꝙ verebare. i. timebas ne of-
fenderes. i. lederes cuius. i. alicuiꝰ animū: sed scito ea que nos gessimus pro salute patrie cōprobari
iudicio ⁊ testimonio orbis terrarum. Que. s. gesta mea cum veneris scꝫ Romam tu cognosces esse ge-
sta a me tanto consilio ⁊ tāta magnitudine animi: vt patiare facile: me non multo minorē. i. iferioris
virtutis q̄ꝫ lelius nobilissimus amicus Scipionis sup. fuit adiunctum esse tibi mlto maiori q̄ꝫ Aphri-
canus. s. Scipio ab aphrica deuicta sic dictus fuit ⁊ in repu. ⁊ in amicitia. Modeste se lelio non mul-
to minorem dicit: sed tamen satis iactanter gesta sua cōmemorat Vale.

Argumētū ep̄le.

QUantū. Inter Ciceronē ⁊ Crassum post amicitiā magnā inciderat simultas magna presertim ob defensionem gabinij tandem per intercessionem Cesaris ⁊ Pompeij sic facti sunt amici: vt Crassus in parthicum bellum fere ex hortis crassipedis generi Ciceronis sit progressus: ad quem nunc Cicero scribit se ita pro eo in senatu contendisse: vt omnes intellexerint suū erga Crassum studium: ostenditq; que Crassus audierat nō esse vera: pollicēs se illi cōstantē seruaturū voluntatē, rogāsq; vt talē erga se seruet: scribatq; de rebus suis oibus.

Ordo lr̄e.

Ordo ē. Ego nō dubito quin oēs tui scripserint ad te quātū studiū meū extiterit. i. eminuerit aut fuerit dignitatis tue vel tuende idest protegende: vel etiaꝫ augende. enim idest q: sup. studiū meum nō fuit aut mediocre sed ingēs: aut obscurum i. occultū: aut eiusmodi. i. tale: quod possit preteriri idest aboleri silentio. Nā ego decertaui scꝫ pro te: ⁊ idest simul cū cōsulibus ⁊ cum multis cōsularibꝰ. i. qui prius consulatū gesserāt: tanta contentione quāta nunq̄. s. decertaui antea in vlla cā ⁊ suscepi mihi. i. ad placitū meuꝫ: ꝑpetuā propugnationē. i. decertationem pro oibus ornamentis tuis: ⁊ reddidi cumulate i. abundanter officiū debitū veteri neces-

M. T. C. S. D. Licinio. P. filio Crasso.

QUātū meū studiū extiterit digni-
tatis tue vl tuēde: vel ēt augēde n̄
dubito qn ad te oēs pscripserint.
Nō enī fuit aut mediocre aut ob-
scuꝝ: aut eiusmodi: qd silētio pos-
set ꝑteriri. Nā ⁊ cū cōsulibꝰ ⁊ cū multis ꝯsularibꝰ
tanta cōtētione decertaui: quāta nunq̄ antea vlla
in cā: suscepiq; mihi ꝑpetuā ꝓpugnationē ꝓ oibꝰ
ornamētis tuis: veteriq; nostre necessitudini iam
diu debitū: sed multa varietate tēporū interruptū
officiū cumulate reddidi. Neq; me hercule vnquā
mihi tui: aut colēdi: aut ornādi volūtas defuit: sꝫ
quedā pestes hoim laude aliena dolentiū: ⁊ te nō
nunq̄ a me alienarūt. ⁊ me aliq̄n immutarūt tibi
Sed extitit tps optatū mihi magis: q̄ꝫ speratū vt
florētissimis tuis rebꝰ mea ꝑspici posset: ⁊ memo-
ria volūtatis ⁊ amicitie fides. Sum enī cōsecutꝰ

nō modo vt domus tua tota: sed vt cūcta ciuitas me tibi amicissimuꝫ esse cognosceret. Itaqꝫ ⁊ prestātissima oīm feminaꝝ vxor tua: ⁊ eximia pietate: virtute: gratia tui Crassi meis cōsilijs monitis studijs: actionibusqꝫ nituntur: ⁊ senatus populusqꝫ Ro. intelligit tibi absenti nihil esse tam promptum: aut tam paratum: q̄ in omnibus rebus: que ad te pertineant: operam: curam: diligē tiam: authoritatem meam. Que sunt acta: queqꝫ agam domesticorum tibi litteris declarari puto. De me sic existimes: ac tibi persuadeas vehementer velim: nō me repentina aliqua volūtate: aut fortuito tuam amplitudinem meis officijs amplectandam incidisse: sed vt primum forum attigeriꝫ spectasse semper: vt tibi possem q̄ maxime esse cōiunctus. Quo quidā ex tempore memoria teneo: neqꝫ meam tibi obseruantiam neqꝫ mihi tuam summam beniuolentiam: ac liberalitatem defuisse. Si qua interciderunt non tam re: q̄ suspitiōe violēta: ea cum fuerint ⁊ falsa ⁊ inania: sint euulsa ex omni memoria: vitaqꝫ nostra. Is enim tu vires: et eum me esse cupio: vt quoniam in eadem reipu. tempora incidimus: coniunctionem amicitiamqꝫ nostram vtriqꝫ nostrum laudi sperem fore. Quamobrē tu quantum tuo iudicio tribuendum nobis esse putes statues ipse: et vt spero statues ex nostra dignitate. Ego vero tibi profiteor atqꝫ polliceor eximiū: ⁊ singulare meum studium in omni genere officij quod ad honestatem: et gloriam tuam spectet in quo etiam si multi mecum contendent: tamen cum reliquis omnibus: tum Crassis tuis iudicibus omneis facile superabo: quos quidem ego ambos vnice diligo. Sed ī Marco beniuolentia impari. Hoc magis sum Publio dedit⁹: q me q̄ q̄ a pueritia sua semper tamen hoc tempore maxime: sicut alterum parentem: ⁊ obseruat ⁊ diligit.

situdini nostre .i. coniunctioni quasi necessarie aiorum: et interruptum multa varietete tēporum. q.d. non culpa nostra sed temporum. Neqꝫ me hercule voluntas tui aut colendi aut ornandi.i. honorandi defuit mihi vnq̄: sed quedam pestes hoīꝫ idest quidam homines pestiferi q̇ nō merētur homines dici: dolentiū laude aliena: ⁊ idest simul alienarūt.i. alienū fecerūt non nunq̄.i. interdū te a me: ⁊ immutarunt me aliq̄n tibi.i. vt alius tibi viderer. Sed tēpus optatū mihi magis q̄ speratū: nō em̄ sperare poterat, cū nō haberet presentia ad hoc merita: nec euidētes videret causas: optabat tamen q: bonum quodlibet optabile est: extitit .i. emersit ⁊ exortū est: vt reb⁹ tuis florentissimis .i. in summa felicitate tua: et idest simul: memoria mea nostre volūtatis idest beniuolētie pristine: ⁊ fides amicitie .i. ī amicitia conseruāda: posset ꝑcipi.i. clare videri ⁊ agnosci. Sum em̄ cōsecutus.i. obtinui vt nō mō.i. nō solū dom⁹ tua tota: sꝫ sup. etiā vt cūcta.i vniuersa ciuitas .s. Romana: cognosceret me esse amicissimuꝫ tibi. Itaqꝫ ⁊.i. simul: vxor tua p̄stātissima.i. q̄ est p̄stātissima oīꝫ feminaꝝ: ⁊ crassi.s. filij tui: eximia pietate: v̇tute grā.i. q̇ hn̄t eximiā pietatē.s. in te eximiā v̇tutē ⁊ grām in oclis oīꝫ nitunt̄.i. suffulciunt̄ ꝯsilijs monitis studijs ⁊ actionibus meis: ⁊.i. simul senatus ⁊ populus Romanus intelligit: nihil esse tā prōptum aut tā paratū tibi absenti q̄ operā curā diligentiā auctoritatē meā ī oibus rebus q̄ ꝑtineant ad te. Ego puto declarari tibi litteris domesticis q̄ sint acta ⁊ que agā.s. pro te. Ego velim vehementer sup. vt existimes .i. iudices de me: ac persuadas tibi: me nō incidisse aliqua voluntate repētina.i. subitanea: aut fortuito.s. casu: aut amplectādā.i. ꝓsequendā amplitudinem tuā officijs meis: sed vt primū attigeriꝫ foꝝ.s. iudiciale: spectasse.i. tetēdisse ad hoc semꝑ: vt possem esse q̄ maxime cōiunct⁹ tibi. Quo q̇dem tꝑe teneo memoria neqꝫ obseruātiā meā.i. meā venerationē ⁊ cautionē ne te ledaꝫ: defuisse tibi: neqꝫ summā beniuolētiā ac liberalitatē tuā defuisse mihi. Si qua.i. aliqua .s. discordie semina interciderunt non tam re: q̄ suspicione violenta ea cum fuerint ⁊ falsa ⁊ inania sint euulsa ex om̄i.i. tota memoria et vita nostra. Tu em̄ es is.i. talis vir: ⁊ ego cupio meū esse.i. talē: vt quoniam incidimus in eadē tꝑa reip. vt simul remp. tractem⁹: ego sperem coniunctionē ⁊ amicitiam nostrā: fore.i. futuram esse vtriqꝫ nostrū laudi.i. ad laudem q: honestum est bonos inter se amare ⁊ iu

tare. Quaobrē tu ip̄: statues idest constitues ī aīo tuo quātū p̄tes.i.putare debeas: tribuendū nobis: iudicio tuo.i.ſm iudiciuʒ tuum: ⁊ vt spero: tu statues sup. illud: ex dignitate nr̄a.i.ſm dignitateʒ nostram. Ego vero profiteo: tibi atqʒ polliceo: eximiū ⁊ singulare studiū meū ī omi genere officij qd̄ spectet ad honestatē ⁊ gloriam tuam. In quo etiā si multi cōtēdēt mecū: tū superabo facile omneis scilicet contendētes mecū: cū.s.sit ꝙ superabo reliq̄s omib⁹ iudicibus.i.ita iudicātibus.tū.i.multo euidentius Crassis tuis.s.filijs iudicibus: quos ambos scilicet liberos tuos ego diligo vnice.i.vt vnicos filios diligerem: sed beniuolentia impari idest minore in Marco.s.filio tuo: ego suʒ deditus idest addictus magis Publio.s.filio tuo: ꝙ Marco: hoc idest propter hoc.ꝙ ꝙ̄ꝙ̄.sup.obseruauit ⁊ dilexit me semper a pueritia scilicet sua: tū obseruat ⁊ diligit me maxime hoc tp̄e sicut alteꝝ parētē.i.patreʒ.

¶ Has litteras velī existimes federis habituras esse vim: nō epistole meqʒ ea: que tibi promitto ac recipio sanctissime esse obseruaturū: diligentissimeqʒ facturum. Que a me suscepta defensio est te absente dignitatis tue: in ea iā ego nō solū amicitie nostre: sed etiam constantie mee causa permanebo. Quamobrem satis esse hoc tempore arbitratus sum hec ad te scribere: me si quid ipse intelligerē: aut ad voluntatem aut ad cōmodum aut ad amplitudinē tuā pertinere mea sponte id esse facturum: sin autem quippiā aut a te essem admonit⁹ aut a tuis effecturū vt intelligeres: nihil neqʒ te scripsisse neqʒ quē ꝙ tuoꝝ ū ad me frustra detulisse. Quamobrē velim ita et ipse ad me scribas de omnibus minimis maximis mediocribusqʒ rebus vt hominē amicissimū ⁊ tuis precipias vt opera consilio authoritate gratia mea: sic vtantur in omnibus publicis priuatis forensibus domesticis tuis: amicorum hospitum clientū tuorū negocijs vt quoad eius fieri possit presentie tue desiderium meo labore minuatur. Vale.

¶ Has ⁊c. Velim sup. vt existimes has litteras habituras esse viʒ.i. potestatē federis.s.tectū ictū: nō epistole.i.dūtaxat: ⁊ me obseruaturū eē sanctissime ⁊ diligentissime ea que promitto ac pro idest recipio tibi. Recipere enim interdum est ꝓmittere interduʒ reseruare interdum seruare: vnde canere receptui interdum accipere debita. Ego ꝑmanebo nō solū causa amicitie nostre: sed etiā causa cōstantie mee.i.vt cōstans sim et videar in ea sup defensione dignitatis tue: que defensio dignitatis tue: suscepta sup. est a me te absente. Quaobrem ego arbitrat⁹ sum: satis hoc tempore scribere ad te: hoc.s.sequētia: si ipse.i.ego intelligerē quid.i.aliquid pertinere aut ad volūtatem sup. tuā: aut ad cōmodū sup. tuū: aut ad amplitudinem tuā: me factuʒ esse id sponte mea.i. qd̄ dicunt ꝓprio instinctu. si nāū.i.sed si: eēm admonitus: aut a te aut a tuis sup. me effecturū vt intelligeres: nihil neqʒ te scripsisse neqʒ quē ꝙ tuoꝝ ū detulisse.i.denunciasse ad me frustra. Quaobrē veli sup. vt ⁊.i.simul: ipse.i.tute: scribas ad me de omnib⁹ reb⁹ minimis maximis mediocrib⁹ vt.i.tāꝙ ad hoiem amicissimū: ⁊.i. simul p̄cipias tuis.s.necessarijs ⁊ amicis vt vtantur sic opa.ꝯsilio.auctoritate: gr̄a mea in oib⁹ negocijs tuis publicis q̄ magistratū cōcernūt ⁊ rep.priuatis q̄ ad rē p̄uatā spectāt: forēsibus: q̄ in foro iudiciali agunt: domesticis.i.familiaribus tuis: ⁊ sup. amicoꝝ hospitū cliētū tuoꝝ: vt desyderiū presentie tue minuanᷣ quo ad ei⁹.i. quatenus id possit fieri labore meo.i.ꝑ laborem meū: cū faciā fere que tu sis adsis. Vale.

Recipere.

Quoad eius.

Vatinius imperator Ciceroni suo. S.

Si vales bene est: ego valeo. Si tuam cōsuetudinē in patrocinijs tuendis seruas. P. Vatini⁹ cliēs ad te venit. qui pro se causam dicier vult non puto repudiabis in honore quē in periculo recepisti. Ego autē quem potius adoptem: aut inuocem: ꝙ illū quo defen

Si vales ⁊c. Vatini⁹ Ciceronē rogat vt p reb⁹ bn̄ in Illyria gestis supplicationē sibi decernēdā ꝓcuret: policeturqʒ se curaturum vt fugitiuus Ciceronis comꝓhendatur dicēs Si vales o Cice. bn̄ est. ego valeo.s. bene. Si tu seruas consuetudinē tuam in tuendis.i. ꝓtegēdis ꝓ̄ocinijs.i.clientibus ꝓ̄ocinio tuo commissis. Publi⁹ vatin⁹ cliens.s.tuus.i.te aduocatuʒ ⁊ ꝓ̄onū suū colēs venit ad te honesti⁹

dente vincere didici: An verear ne qui potentissimorum hoim conspirationē neglexerit pro mea salute: is pro honore meo pusillorum ac maleuolorum obtrectationes: et inuidias non prosternat: atq3 obterat. Quare si me. sicut soles: Amas: suscipe me totum: atq3 hoc: quicquid est oneris ac muneris: pro mea dignitate tibi tuendum: ac sustinēdum puta. Scis meam fortunam nescio quo mō facile obtrectatores inuenire: non meo quidē mehercule merito: sed q̄ti id refert: si tñ fato nescio quo accidit: Si quis forte fuerit: qui nostre dignitati obesse velit: peto a te vt tuam consuetudinez et liberalitatem in me absente defendendo mibi prestes. Litteras ad senatum de rebus nostris gestis: quo exemplo miseram infra tibi perscripsi. Dicitur mibi tuus seruus anagnostes fugitiuus Vardaci esse: de quo tu mibi mandasti: ego tñ terra: mariq3 vt conquireref: premādaui: et pfecto tibi illum reperiam: nisi in dalmatiam aufugerit et inde tñ aliqñ eruā. Tu nos fac ames. Vale. Ad. iij. Idus quintileis ex castris Narona.

dicit q̄ si dicat: ego P. ecc. venio: q̄ vult cām dicier (p dici) p se. i. p supplicatiōe sibi ipetrāda. ego nō puto sup. q̄ repudiabis in honore. s. obtinēdo aut in re hōesta quē recepisti. s defendendū in pīculo. s. capitis. Aūt. i. sed: quē ego adoptē aut inuocē potius q̄ illū / quo defendente didici vincere. q. d. nullū. An verear ne s. Lic. quis neglexerit. i. paruifecerit / conspiratione hominū potentissimoꝝ. s. mibi aduersantiū: p salute mea. i. vt me saluum faciat: is nō psternat atq3 obterat obtrectationes et inuidias pusillorum ac maliuoloꝝ: pro honore meo. s. augendo? q. d. nequaq̄. Quare si amas me siue sicut soles suscipe me totū / atq3 puta. i. existima: hoc q̄cq̄d ē oneris ac muneris. i. officij tuendū ac sustinēdū sup. ee tibi: p dignitate mea. Scis fortunā meā inuenire facile: nescio qūo: obtrectatores. i. maledicos: quidez. i. certe: mehercle. s. ita iudicante: nō merito. i. peccato meo: sed quāti refert. i. interest: id. s. an merito an imerito fiat: si tñ. i. nihilominꝰ accidit nescio quo fato. i. infortunio mibi ex astroꝝ aut deoꝝ dispositione impēdente: pmittit em̄ deus ēt bonis aduersa contingere vt inde meliores euadāt: sed malū culpe a fato nō depēdet: s3 a arbitrio nostro. Si forte q̄s. i. aliq̄s fuerit / q̄ velit obesse. i. nocere et obsistere dignitati nostre: peto a te: vt prestes mibi tuam ꝯsuetudinē et liberalitatē in me abs̄te defendēdo. Ego pscripsi tibi infra. i. in inferiore pte tabelle: lr̄as sup. meas eo exēplo: q̄ exēplo i. qua forma: miserā ad senatū: aut perscripsi tibi quo exēplo et c. seu prior expositio plus placet: priore ei. pe mō dyploma. i. qō duplū dūt et exēplū lr̄aꝝ suaꝝ scripserit: posteriore tm̄ formā qua scripte eēnt Seruus tuus fugitiuus s. dionysius noie anagnostes. i. lector tuus: aut in mensa aut in lectica: (nō est ergo propriū sed officij nomen: a vbo qō est lego: vnde anagnosis lectio) dr̄ esse in Vardaci. i. in eo oppido in illyrijs: de quo tu mandasti mibi. s. vt curez cōprebendendū ego tñ premandaui. i. anteq̄ eo pfugeret: vt conquireref terra: mariq3: et pfecto ego reperiam tibi. i. ad vtilitatem tuam: illum nisi aufugerit in dalmatiam seu delmatiam que est pars illyrie: et tñ. i. licet eo fugerit: ego eruā. i. auellā eū aliqñ. i. tandē inde. i ab eo loco. Tu fac sup. vt ames nos. Vale. Ex castrij Narona. i. i eo loco ad tertiū idꝰ q̄ntileis. i. Julias.

Anagnostes.

Vatinius Cice. suo Salutem. D.

SI vales bene est. ego qdem valeo De Dionysio tuo adhuc nibil extrico: et eo minꝰ q̄ me frigus dalmaticū: qō illinc eiecit: ēt hic refrigerauit. s3 nō desistā: qn aliqñ eruaz. Sed tñ omnia mibi dura imperas. De Catilio nescio qd ad me scripsisti deprecationis dili

SI vales. Idez Vatinius ex eadem prouincia hanc ad Ciceronez dedit epistolam: in qua primuz scribit se nibil certi adhuc habere d̄ Dionysio seruo fugitiuo: sperare tantum posse eum aliquādo eruere dalmatia. Deinde q2 Cicero et Seruilius deprecati fuerant pro quodaz Pirata Catilio nomine: quem Vatinius bello ceperat: adducit multas causas quare ei non debeat parcere: rogatq3 Ciceronem vt causam suaz defendat Rome. quia potuissent supplicationes sibi decerni pro rebus in dalmatia bene gestis: Sed Cesar qui debebat referre de ea re

gentissime. Apagete cuz nostro Sexto Seruilio: nam me hercle ego quoq3 illum amo. Sed huius modi vos clientis: huiusmodi causas recipitis: hominem vnum omnium crudelissimuz: qui tot ingenuas matresfamilias stuprauit: tot ciueis Roma. occidit: disperdidit regiones vastauit: Simul vero semissis homo contra me arma tulit: et eum bello cepi. Sed tamen mi Cicero quid facere possum. Omnia me hercle quidem cupio: que mihi imperas. Meam animaduersionem: et supplicium quo vsurus eram in eum quem cepissem: remitto tibi: et condono: quid illis respōdere possuz: qui sua bona direpta: naueis expugnatas fratres. Liberos. parentes occisos. actores expostulant si me hercule Appium haberem: in cuius locum suffectus sum: tamen hoc sustinere non possem. quid ergo est: faciaz omnia sedulo: que te sciā velle: Defenditur a Qu. volusio tuo discipulo: si forte ea res poterit aduersarios fugare: in eo maxime spes est. Nos si quid erit istic op⁹ defendes. Cesar adhuc mihi iniuriam facit de meis supplicationibus: et rebus gestis dalmaticis adhuc nō refert: quasi vero non iustissimi triumphi in Dalmatia res gesserim: Nam si hoc expectandum sit: dum totum bellū conficiam viginti oppida sunt Dalmatie antique: que ipsi sibi asciuerunt amplius sexaginta. hec nisi omnia expugno mihi supplicationes non decernuntur: Longe alia condițione ego sum ac ceteri imperatores. Vale.

nihil adhuc retulerat: qđ iniquū censet/ cōmemorans quedā preclare gesta. Deinde se totū Ciceroni ab eo defendendū tradidit. Ordo est. Si vales bñ ē: ego quidē valeo. Ego nihil adhuc extrico. i. expedio et extricis et inuolueris seruo de Dyonisio tuo. s. seruo fugitiuo. i. nihil adhuc certi afferre possum: et eo. i. tanto minus supp. extrico aliquid: ꝙ frigus dalmaticum/ qđ eiecit sup. me: illinc. i. e dalmatia: refrigerauit. i. iterū frigus generauit etiaz hic. s. vbi nūc suz. i in hac pte illyrie. q. d. ppter frigus nihil hactenus potui agere: vnde ēt pigrū a Vergilio d: q: pigros facit: s3 nō desistā quin eruā. i. extrahā quasi ferā e latebris: illum. s. seruum tuum / aliqn. i. tandē. Sed tñ tu imperas mihi oīa dura i. difficilia factu. Scripsisti nescio qd dep̄cationis diligentissime. i. qua diligentissime p̄catus es ne aiaduertā in Catiliū: de Catilio. s. pirata a me capto Apagete. Comicus et plauto familiaris sermo: quo more sup: adixit dicier p dici. Videt autem grecū vbū ab apo et ago compositum. Nā et ago grece dicitur: vt sit apagete. i. amouete: procul agite: tu sup. cuz Sexto Seruilio nostro: nam me hercule ego amo q3 illum. s. Seruiliuz: (quare dixerat nostro Seruilio) sed recipitis vos. s. tam sancti et prudētes viri: causas huiusmodi clientis i. rei. s. pirate. q. d. id non decere. Suscipitis inquam defendendum: hominē vnuz i. solū crudelissimū oium: q stuprauit tot ingenuas. i. nulla seruitute sua aut maiorum suoꝝ notatas matresfamilias: et sup. qui occidit tot ciues Romanos: qui arripuit disp̄didit. s. tot ciues romāos: et sup. qui vastauit regiones. Siml vero: homo

Semissis

semissis. i. vixa sse et dimidio eius estimandus: vnde prius hoi semissi legendum duxit: tulit arma contra me: et cepi eum bello se iusto. Sed tamen mi Cicero quid possum facere. i. in hac re. quidem. i. certe ego cupio sup. facerē oia: me hercle: que tu mihi. Ego remitto tibi. i. ad placitum tuuz: condono meaz animaduersionem. i. iustā punitionē Catilij et supplicium: quo eraz vsurus in eū/ quē cepissem: quid possum rñdere illis qui actores. i. cum sint actores et accusatores: expostulāt. i. iuste et manifeste postulāt: bona sua direpta. s. a Catilio: naues expugnatas. i. captas et victas ab eo: fratres: liberos pentes occisos. s. ab eodē. q. d. nihil possum honeste respondere si eum absoluo. Me hercle: si haberē Appiū. sc3 pulchrū: hoiem cauillosum et cautū: sup. adiutorē aut defensorem: in cuius locum ego suz suffectus. i. substitutus: tñ nō possem sustinere hoc. i. hanc iniquissimam absolutionem: aut expostulationē tā instā in Catiliū agentiū. Ergo sup. inquies qd est. s. reliquū. Ego faciam sedulo. i. sco: sum a dolo diligēter oia q sciā te velle. Sup. Catilius defendit ꝯ actores: a Quinto Volusio discipulo tuo: si forte ea res. i. fama patroni: poterit fugare aduersarios. s. eius: spes est maxie in eo. Tu defendes nos istic i. vbi tu es: hoc est Rome: si qd erit op⁹. Cesar facit mihi adhuc iniuriā de supplicationib⁹ meis et nō referē adhuc. i. nō affert in cōsultatōem senatus: de reb⁹ gestis. s. a me: dalmaticis. i. in dalmatia: q̄si vero non gesserim in dalmatia res iustissimi triumphi. i. triumpho dignissimas. Naz si hoc. i. referre

de rebus meis sit expectandum: dum.i.donec conficiam.i.finiã totũ bellũ vigiti oppida sunt dalmatie antique: que asciuerunt.i.attraxerunt sibi amplius sexaginta sup.oppidis: que dicuntur dalmatia noua: nisi ego expugno.i.capio hec oĩa: supplicationes nõ decernuntur mihi.q.d.id iniquũ esse. Ego sum (si hoc fit) longe alia q: deterior conditione/ac.i.q̃ ceteri imperatores. Uale.

P.Uatinius.M.T.Ciceroni.S.D.

Ego post supplicatiões mihi decretas i dalmatiã pfect⁹ sum: sex oppida vi oppugnãdo cepi: vnũ hoc qđ erat maximum: quater a me iã captũ quattuor.n.turreis: ⁊ quattuor muros cepi ⁊ arcem eorũ totã ex qua me niues: frigora: ĩbres detruserunt: ĩdigneq́ mi Cicero oppidũ captum: ⁊ iã confectuz relinquere sum coactus: quare te rogo si opus erit: ad cesarẽ meam causam agas: neq́ tibi in omneis ptes defendẽdũ putes: hoc existimãs neminẽ te tui amãtiorẽ habere. Uale. Nonis decembrib⁹ Narona.

M.Cic.P.Uatinio Imperatori.S.

Grata tibi esse officia mea nõ miror, cognoui enĩ te gratissimũ omniũ: idq́ nunq̃ destitit predicere. nec.n.tu mihi gratiam modo habuisti: verũetiã cumulatissime retulisti: quãobrẽ reliquis tuis reb⁹ omnibus pari me studio erga te ⁊ eadẽ voluntate cognosces. qđ mihi feminã primariã põpeiaz vxorẽ tuã cõmendas: cũ Sura nr̃o statim tuis lr̃is lectis locutus sum vt ei meis verbis diceret: vt qcqd op⁹ esset mihi denũciaret: ⁊ me omnia que ea vellet: sũmo studio: curaq́ facturũ: itaq́ faciã: eãq́ si opus eẽ videbitur: ipse conueniam. Tu tamen ei velim scribas: vt nullam rem: tam magnam: neq́ tam paruã putet: q̃ mihi aut difficilis: aut par me digna videat. Oĩa q̃ ĩ tuis rebus agã: ⁊ nõ laboriosa mihi ⁊ honesta videbunt. De dionysio (si me amas) confice quancunq́ ei fidem dederis: prestabo. Si

Ego.principiũ est noue eple. Ego sum pfectus in dalmatiã post supplicationes decretas mihi.s.a senatu.ego cepi sex oppida oppugnando sup.ea: vi. Unum sup.oppidũ quod erat maximum: captum sup.est a me iam quater: cepi enim quattuor: turres ⁊ quattuor: muros: ⁊ totam arcem.id est quod dicunt fortelitium eoruz ex qua scz arce niues/frigora: imbres: detruserũt me: ⁊ o mi Cicero coactus sum indigne id est quod indigne fe endum est relinquere oppidum captum: ⁊ iam confectum. Quare rogo te: agas causam meam ad idest apud Cesarem. si sit opus ⁊ putes me defendendum tibi in omnes partes: existimans hoc te: neminem habere amãtiorem tui. Uale. ⁊c.

Grata ⁊c. Nõ respondet superiori eple: sed alteri qua Uatinius egerat Ciceroni gratias p impẽsis benefi ijs pollicet igitur se in officio ⁊ voluntate p mansurũ monetq́ vt vxori scribat eam sibi cõmẽdatissimã eẽ: ⁊ demũ monet vt fugitiuũ persequat Dionysium videlicet. Ordo est. Ego non miror officia mea eẽ grata.i.accepta tibi cognoui enim te gratissimũ sup.eẽ: oĩm.s.hoĩm ⁊ ego nunq̃ destiti p̃dicare id aliter tamẽ Appio scripsit: eni.i.q: tu nec mõ.i.nõ solum habuisti.s.in aĩo: gratiã mihi verum etiã retulisti.i.reddidisti re ipsa: sup.gratiã cumulatissime: quãobrẽ tu cognosces me pari studio ⁊ eadẽ voluntate erga te: sup.in reliquis reb⁹ tuis oĩbus. Qđ.i.q: tu cõmẽdas mihi feminã primariã: Põpeiã.s.noie vxorẽ tuã ⁊ ego locut⁹ sum statim lectis litteris tuis idest postq̃ legerã litteras tuas: cũ Sura nostro.s.familiari vt diceret ei.i.vxori tue: verbis meis i.nomine aut ex mandato meo: vt sup.ipsa denunciaret mihi quicquid opus esset sup. illi ⁊ me facturum sup.eẽ oĩa q̃ ea vellet: summo studio ⁊ cura sup.summa: ⁊ si videbitur opus.i.operepreciũ esse: ego ipse.i.egomet: conueniã eã.i.ibo ad eã. Tñ ego velim sup.vt tu scribas ei: vt nullã rẽ putet neq́ tã magnã neq́ tã paruã: q̃ videatur mihi aut difficilis: si sit sane magna: aut par digna me.i.opera mea si sit nimium parua ⁊ facilis. Oia q̃ agã in tuis rebus videbuntur mihi: ⁊ nõ laboriosa idest

Argumẽtũ eple.

Ordo ĩste

non difficilia nec multi laboris/ et honesta Confice. i. consumma et finē fac de dionysio. s. seruo fugitiuo vt redeat: si amas me quēcūq; fidē dederis ei. i. quicqd ei pmiseris de me (vtpote qꝫ cū non cedat: nec minus amet: aut ppterea vituperet et fil'ia) Ego prestabo. i. exhibebo et seruabo sup.

Cōficere quid sit.

vero improbꝰ fuerit: vt est: duces eū captiuū i triūpho. Dalmatis dij male faciāt: q tibi molesti sūt sed vt scribis: breui capienf: et illustrabūt res tuas gestas. semp eniz habiti sunt bellicosi. Uale.

eam. Si vero fuerit improbus. i. iprobādus et incorrigibilis: vt est: duces eū captiuū in triūpho. Dij male faciāt Dalmatis qui sunt molesti tibi: sed vt scribis. ipsi capienf breui. Ridicula est et assentatoria ipecatio in hostes ppterea qꝫ nō sinūt se capi ad voluntatē hostilis iperatoris cupientis de eis triūphare: et illustrabūt. i. illustriores et clariores facient res tuas gestas: q: quāto victoria fuerit difficilior: et quāto hostis fortior et animosior: tanto corona ac triūphus cōtinget gloriosior: vnde addit: enim. i. q: ipsi. s. dalmate habiti. i. extimati et reputati aut inuenti sunt semp bellicosi. Et eā ob rem dicūt Alexādrū regē noluisse cū amazonibꝰ cōfligere: cū victoria parū honoris vtpote de mulierculis haberet: et fuga eternū dedecꝰ blandif ergo Cicero Uatinio. Imitāda tū est alioqui epistola.

Dalmate pugnantes.

Coram et c. Luciꝰ Lucceius vir dicēdi peritissimus Italici ciuilisq; belli historiā scribebat in qua se facturū mentionē gestorū a Cicerone significauerat: verū cuz Cicero auidissimꝰ esset glorie videretq; Lucceiū rem differre stimulat eū monetq; que et qua forma de se scribi velit: que si Lucceius recusauerit ipse perscripturus sit/ magnorum virorum exemplo. Ordo est. Pudor quidam pene. i. quasi: sub rusticus. i. aliquātum rusticus: et agrestis: rusticis aūt verentur sepe vbi vereri nō debeant/ eo qꝫ nesciūt qū bene faciāt: deterruit me conātē sepe hec eadē agere. i. tractare tecū: corā. i. in psentia: que ego absens exponaz. i. declarabo nunc audacius. Eniz. i. q: epl'a nō erubescit: et ita longe audemus plura scripto qꝫ verbo petere Ego ardeo i. vror/ cupiditate incredibili/ neq; reprehēdēda (vt ego arbitror) quia de re honesta: videlicet: vt nomen nostrum illustretur. i. nobilitetur et clarius fiat et celebref. i. celebre fiat: scriptis tuis. Qd. i. quā rē: etsi. i. qꝫqꝫ: ostēdis mihi sepe te esse facturum: tū velim: sup. vt ignoscas huic festinationi mee. Eniz. i. q: genus scriptorū tuorū: etsi. i. qꝫqꝫ erat semp expectatū. i. optatū a me vehementer: tū vicit i. superauit: opinionē meaz. i. elegantiꝰ et meliꝰ est: qꝫ opinabar: et vel ce pit. i. affecit quasi captiuū: vel incēdit. i d est inflāmauit: me ita: vt cuperē rumores nostros. i. sermones incertorū auctoruz q

Luciꝰ Lucceiꝰ vir dicendi peritissimꝰ.

Ordo lre

M. C. Salutē dicit. L. Lucceio. Qu. Filio.

Coraz me tecū eadē hec agere sepe conantem deterruit pudor qdam pene sub rusticus q̄ nūc exponam absens audaciꝰ. Epistola enī nō erubescit. Ardeo cupiditate incredibili: neq; (vt ego arbitror) repħēdenda: nomē vt nostrū scriptis illustref: et celebref tuis. Quod et si mihi sepe ostēdis te esse facturū: tū ignoscas velim huic festinationi mee. Genꝰ enī scriptorum tuorū, etsi erat semp a me vehemēter expectatū: tamē vicit opinionem meā: meq; ita vel cepit: vl'incendit: vt cuperē qꝫ celeriter rumores nostros monimentis cōmendari tuis. Nō eniz me solū cōmemoratio posteritatis ad spem quādā imortalitatis rapit: sed etiā illa cupiditas: vt vel authoritate testimonij tui: vel iudicio beneuolētie: vel suauitate ingenij viui perfruamur. Neq; tamen hec cum scribebam eram nescius: quantis oneribus pmerere susceptarum rerum: et iam institutarum

Qꝫ cum positiuo rōne.

habentur de rebus a me gestis: cōmendari. i. laudari: aut cōmitti monumētis tuis. i. testimonijs scriptorum tuorū: que legentē moneāt rerū a me gestaz: qꝫ/ pro perqꝫ celeriter. Rarū genus locutiōis: psertim apud Ciceronē: in quo qꝫ pro valde ponatur cū positiuo. nā scdm Uallā dicendū esset qꝫ celerrime nisi fortassis dicas: qꝫ. i. o qꝫtū celeriter: sicut in andria Terentij. Reiecit se in eā flens: qꝫ familiariter. i. o qꝫtū familiariter vt exponit Ualla: cū possit dici qꝫ p pqꝫ positū vt hoc loco. Nō enim solū cōmemoratio posteritatis. i. eoz qui post nr̄az etatē futuri sunt rapit me ad quādā spē imortalitatis. s. fame et nois: sed etiā illa cupiditas vt viui pfruamur auctoritate testimonij tui: vel iudicio beniuolentie scz tue in me: vel suauitate ingenij. s. tui in contexendis historijs: viui inquā. i. tantisper dū viuamus. Nā non dubitatꝰ quin cessante inuidia: vt post obitū inuisorū fieri solet: virtꝰ defunctoz in honore sit. Neq; tamē cū scribebā hec. i. has litteras: erā nescius. i. nō ignorabā: quātis oneribꝰ re-

rum susceptaꝝ.s.a te:vt eas pscribas:τ in debitā formā histoꝛie digeras:τ istitutaꝝ.i.inceptarū iam cū instituere est q̄si a pꝛimoꝛdijs erudire quēq̄ τ inde institutū d: q̄si ꝓpositū τ inceptū.instituta vo moꝛs a pncipio alicui⁹ ciuitatis instituti. Institutiōes āt sunt foꝛme τ rōnes instituendi ac pꝛeceptiones vt Valla obseruauit)tu pꝛemerere.i.q̄si obꝛuereris: hoc est q̄ tc molis sit rez talē perficere.

Institutiones. Instituta.

¶ Sed quia videbam Italici belli τ ciuilis histo riam iam pene ad te esse perfectam: dixeras autē mihi te reliquas res oꝛdiri deesse mihi nolui: qui te admonerez: vt cogitares coniucte ne malles cū ceteris rebus nostra contexere: an vt multi greci fecerunt Calisthenes troicum bellum Thimeus Pyꝛrhi Polybius Numantinum: q omnes a ppetuis suis histoꝛijs ea que dixi bella separauerūt. tu quoq̄ item ciuilem coniurationem ab hostib⁹ externisq̄ bellis seiungeres: equidem ad nostraz laudem non multum video interesse: sed ad pꝛoperationem meam quidam interest: non expectare donec ad locum venias: ac statim causam illam totam τ tempus arripere. Et simul si vno in argumento: vnaq̄ in persona mens tua tota versabit: cerno iaz animo quanto omnia vberioꝛa: atq̄ oꝛnatioꝛa futura sint. Neq̄ tū ignoꝛo q̄ impudēter faciam: qui pꝛimum tibi tantū oneris: imponā: pōt enim mihi denegare occupatio tua: deinde ēt vt oꝛnes me postulem. Quid si illa tibi non tanto pere videntur oꝛnanda. Sed tamen qui semel verecundie fines transierit eum bene τ nauiter opoꝛtet esse impudentem. Itaq̄ te plane etiam atq̄ etiam rogo: vt τ oꝛnes ea vehementius: q̄ foꝛtasse sentis: τ in eo leges histoꝛie negligas: gratiā q̄ illam de qua suauissime quodam in pꝛohemio scripsisti: τ a qua te affici non magis potuisse demonstras q̄ Herculem Xenophoncium illum a voluptate ea si me tibi vehementi⁹ cōmēdabit: ne aspernere amoꝛiq̄ nr̄o plusculū ēt q̄ cōcedit veritas largiare. Qd̄ si te adducem⁹: vt hoc suscipias: erit vt mihi psuadeo materies digna facultate: et copia tua. A pꝛincipio em̄ coniurationis vsq̄ ad reditū nr̄m videt mihi modicū quodam coꝛpus

¶ Sed q: videbam histoꝛiam belli Italici.i.socialis: quod cum Italis a Romanis gestum est: . uilis qd̄ inter ciues Romanos gestū est: d quo Appianus scripsit: eē iam pene.i.quasi pfectā a te: dixeras aūt mihi te velle oꝛdiri.i.ex oꝛdie aggredi aut icipe reliquias res nolui deesse mihi.i. honoꝛi meo: quin admonerē te vt cogitares. ne.s.an malles.i. magis velles contexere i.sub vno filo τ ductu oꝛationis per modū rapsodie cōscribere nostra.i. res a nobis gestas: cū ceteris rebus: an multi greci fecerunt vtpote Calisthenes sup. fecit seoꝛsum bellū troicū. Thime⁹ sup. bellū Pyꝛrhi epirotarū regis cū Tarentinis cōtra Romanos bellū gerentis. Polybius numantinū sup. bellū: q̇ oēs separauerūt ea que dixi bella: a ppetuis.i.continuatis histoꝛijs suis: hoc est ea bella seoꝛsuz scripserunt: τ in Rapsodia alioꝛuz non posuerūt vt nostris tpibus Ant. Sabellicus pꝛeter Rapsodiaz ab oꝛigine mundi scripsit seoꝛsum res venetoꝝ: tu quoq̄.i.ēt: itē simili ter se iungeres.i.segregares: coniurationem ciuilem.s. Catiline τ socioꝝ ab hostibus τ a bellis externis. Equidem.i.ego q̇dem: video interesse.i.referre non multū ad laudē nr̄am.i.q̄tum sit ad laudē nr̄az: sed q̇dā.i.q̄dā certa res: interest ad ꝓperationē meā nō expectare donec.s.scribēdo cetera: venias ad locū vbi ciuilia bella essent scribēda: τ arripere stati cām illam totam.s. suscepti ac oppꝛessi belli ciuilis τ tp̄s.i.quibus consulibus oppꝛessum sit. Et simul.i.pꝛeter ꝓperationem meā: cui sic facilius satis fiat: ego cerno iam aīm (Cernere em̄ ꝓpꝛie ad exterioꝛa ptinet: vnde adiecit animo) quanto omnia futura sint vlterioꝛa atq̄ oꝛnatioꝛa si mens tua versabitur tota in vno argumēto.i.in vna materia: τ in vna persona: significat psonam suam quasi vero collega nihil egerit. Neq̄ tū ignoꝛo q̄.i.q̄tum impudenter faciam: qui pꝛimū imponam tibi tātū oneris: occupatio em̄ tua pōt mihi denegare.s.qd̄ peto: deinde q̇ postulē ēt vt oꝛnes me.i.honoꝛifice de me scribas. Quid supp. dicendum sit: si illa.s.que peto: non videantur tibi oꝛnanda.i.laudibus decoranda: tantopere.s.vt ego postulem. q.d. obmutescendum sit: sed tamen oppoꝛtet cum q̇ transierit semel fines verecūdie.i. que semel inuerecunde egerit aut petierit esse impudentem bene i. multum et nauiter: idest strennue: alioqui ruboꝛe suf

Contexere qd sit.

M. Antoni⁹ Sabellic⁹ qd scripserit

confici posse: in quo et illa poteris uti ciuilium coniurationum sententia: vel in explicandis causis rerum nouarum vel in remedijs incommodorum: cum et reprehendes ea que vituperanda duces et que placebunt exponendis rationibus comprobabis. Et si liberius ut consueuisti. agendum putabis: multorum in nos perfidiam insidias: proditionem notabis. Multam etiam casus nostri tibi varietatem in scribendo suppeditabunt plenam cuiusdam voluptatis que vehementer animos hominum in legendo scripto retinere possit. Nihil enim est aptius ad delectationem lectoris quam temporum varietates fortuneque vicissitudines: que etsi nobis optabiles in experiendo non fuerunt in legendo tamen erunt iucunde. Habet enim preteriti doloris secura recordatio delectationem: ceteris vero nulla perfunctis propria molestia casus alienos sine vllo dolore intuentibus etiam ipsa misericordia est iucunda.

funderetur. Itaque .q.d. quia semel verecundie fines transiui: ego rogo te plane .i. manifeste: et atque et: vt et .i. simul omnes ea .s. que a me gesta sunt: vehementius quam sentis fortasse .s. ornanda esse: et negligas in eo leges hystorie quarum prima est: omnia vere et nihil ad gratiam alicuius dicere. et ne aspernere .i. ne contemnas gratiam illam de qua scripsisti suauissime in quodam prohemio .s. quod multos subuertat et a vero deflectat: a qua demonstras te non potuisse affici .i. moueri a vero magis quam Herculem illum .s. nobilissimum xenophontium .i. de quo scribit xenophon (Quo .s. vt narratur in primo officiorum: Hercules in desertum adductus. vidit duas vias: alteram voluptatis: que amenissima erat: sed mortem habebat in exitu: alteram virtutis que aspera et ardua in principio: immortalitatem promittebat in exitu: grauibus verbis voluptatem increpitans virtutem est complexus) potuisse .s. affici a voluptate: qui nullo modo affici potuit: si ea .s. gratia commendabit me vehementius .s. quam deceat: et largiare .i. indulgeas amori nostro plusculum .i. aliquanto plus et quam veritas concedit. quod si adducemus te .i. persuadebimus tibi: vt suscipias hoc .s. bellum catilinarium perscribendum erit vt persuadeo mihi materies digna facultate .i. facili potestate et copia .i. abundantia tua .s. in scribendo. Enim .i. quia quoddam corpus modicum .i. quoddam volumen aut quendam tractatus per se. verum mihi posse confici .i. compleri a principio coniurationis vsque ad reditum nostrum .s. ab exilio in quo .s. corpore poteris vti et .i. etiam illa sententia ciuilium coniurationum .i. que lata est in coniurationes ciuiles (sunt qui legant scientia .i. cognitione) vel in explicandis causis rerum nouarum .i. cur res innouate sint a coniuratis .s. ob es alienum: vel in remedijs incommodorum que .s. secuta fuissent (repete) explicandis cum et idest simul reprehendas ea que duces .i. existimabis vituperanda: et sup. dum comprobatis explicandis rationibus .i. explicando rationes sup. eorum: que placebunt. Et si putabis agendum liberius vt consueuisti sup. agere in descriptione rerum: tu notabis perfidiam insidias proditionem multorum in nos. Casus etiam nostri .i. varia euenta. aut erunt: suppeditabunt .i. subministrabunt tibi in scribendo varietatem plenam cuiusdam voluptatis: que .s. voluptas possit retinere vehementer animos hominum in legendo scripto .i. eo quod scriptum est. Nihil enim est aptius ad delectationem lectoris quam varietates temporum. et vicissitudines fortune: que .s. vicissitudines. etsi .i. quamquam non fuerunt optabiles nobis experiendo .i. dum eas experiremur: erunt tamen iucunde in legendo .i. dum a nobis legentur. Enim .i. quia recordatio secura .i. sine timore et cura doloris preteriti habet delectationem: vero pro sed: et ipsa misericordia est iucunda ceteris nulla .i. non nulla non perfunctis vlla propria molestia intuentibus .i. dum vident casus alienos sine vllo dolore.

Herculis ad voluptatem verba.

Quem enim nostrum ille moriens apud Mantinam Epaminundas non cum quadam miseratione delectat qui tum denique sibi auelli iubet spiculum posteaquam ei percontanti dictum est clypeum esse saluum: vt etiam in vulneris dolore equo animo cum laude moreretur. Cuius studium in legendo non erectum. Themistoclis fuga redituque retinetur. Etiam ordo ipse annalium mediocriter nos retinet quasi enumeratione fastorum. At viri sepe excellentis ancipites

Epaminundas.

¶ Quem enim. etc. Probat iocundam esse lectionem alienę cladis quem miseria prosequamur exemplo. Epaminunde thebanorum imperatoris fortissimi et philosophi acutissimi qui contra lacedemonios viriliter pugnans letale vulnus accipit: relatusque in castra quesiuit non scutum ademisset hostis: quod vt saluum audiuit et osculatus est ipsum tamquam socium laboris: deinde sciscitando audiens suos vicisse ludens expirauit. Ordo est. Enim .i. quia Epaminundas ille .s. nobilissimus imperator thebanorum moriens apud Mantinam aut vt strabo scribit Mantiniam (Est autem locus vbi plurimum cum lacedemonijs commisit) quem nostrum non delectat cum

varijq; casus habēt admirationem letitiam mo-
lestiā spem timorem. Si vero exitu notabili con
cluduntur: expletur animus: iucundissime lectio
nis voluptate. Quod mihi acciderit aptatius: si
in hac sententia fueris: vt a continentibus tuis
scriptis in quibus perpetuam rerum gestarum
historiam complecteris secernas hanc quasi fabu
lam rerum euentorumq; nostrorum. Habet enī
varios actus: multasq; actiones & consiliorum & tē
porum. Ac non vereor ne assentatiuncula quadā
aucupari tuam gratiam videar: cum hoc demon
strem me a te potissimū ornari: celebrariq; velle.
Neq; enim tuis: quis is nescius: & qui eos magis
qui te non admirenf inuidos: q̄ eos qui laudēt:
assentatores arbitrere. Neq; autem ego sum ita
demens vt me sempiterne glorie per eum commē
dari velim: qui non ipse quoq; in me commendā
do propriam ingenij gloriam consequatur. Neq;
enim Alexander ille gratie causa ab Apelle potis
simum pingi: & a Lysippo fingi volebat: sed q̄ illo
rum artem cum ipsis tum etiam sibi glorie fore
putabat. Atq; illi artifices corporis simulacra
ignotis nota faciebant: que si vel nulla sint nihi-
lo sint tamen obscuriores clari viri. Nec minus
enim est Spartiates Agesilaus ille perhibend?:
qui neq; pictam: neq; fictam imaginem suam
passus est esse: q̄ qui i eo genere laborarunt. Un?
enim Xenophontis libellus in rege laudando
facile omneis imagines hominis: statuasq; su-
perauit. Atq; hoc prestantius mihi fueris: et ad
letitiam animi: et ad memorie dignitatem: si in
tua scripta peruenero: q̄ si in ceterorum q̄ non in
genium mihi solum suppeditatum fuerit tuū: si
cut Timoleonti a Timeo aut ab Herodoto Th-
mistocli: sed etiā authoritas clarissimi & spectatis
simi: & i rep. maximis grauissimisq; causis cogniti
atq; in primis pbati viri: vt mihi nō solū pconiū

quadam miseratione? q.d. nullū non: et
ita vnū quemq; delectat: Qui iubet scili-
cet vt narraf in historijs q̄ rem quasi pre
sentē oculis legentium exibent: vnde pre
sentivtitur tpe: tū deniq; .i. tunc primū:
spiculū idest telū acutū: auelli .s. e corpo
re suo: postea q̄ dictum est ei percontan
ti .i. disquirēti nū clypeus ablatus sit: cly
peum esse saluum ita sup. auelli spiculum
vt etiam moreref in dolore vulneris equo
aio cū laude. Cuius studiū non tenetur
erectū .i. vigilias & attentū in legendo .i.
dum legit historiam Themistoclis ducis
atheniēs. fortissimi cuius adolescētie pri
ma gloria & future imperatorie virtutis
prima indoles apparuit eo prelio quo/
duce Melciade Perse sub Dario rege
victi fusiq; sunt. Deinde dux belli aduer
sus Xerxē factus: non solū patriā sed vni
uersam greciā a barbarorum seruitute li
berauit: vt scribit Justinus lib. ij. Is po-
stea per inuidiam suis ciuibus in exilium
actus: & deinde cum magna oīū letitia re-
uocatus est. Cuius inquā studiū nō tene
tur erectum in legēdo fuga .i. p fugā: & re
ditu i. per reditū honorificum themisto
clis. q.d. nullius non retinetur & ita vniuſ
cuiusq; retinetur: & est aptū exemplum
p fuga redituq; Ciceronis. Etiam ordo
ipē .i. series: annaliū .i. librorū q̄bus singu-
lorum annorum magistratus & gesta per seriē
scribunf. Hoc eñ exigit ordo historie vt
primum gesta scribantur: Poeseos sepe
contra vnde Flaccus. Ordinis hec virtus
erit & venus (aut ego fallor) Ut iā nūc di-
cat iam nunc debentia dici: Pleraq; dif-
ferat & presens in tps omittat .i. vt aliqua
quo or[illegible] gesta sint dicat poeta: aliqua
longe postea idest inuento loco breuiter
narrandi) retinet nos in legendo medio-
criter: quasi enumeratione fastorum .i. libro
rum: in quibus totius anni per ordinē fe
sta cum causis eorum scribunf. Talia eñ p
cuiusq; affectione etvt dicūt deuotione li
benter legunf. At casus ancipites .i. du
bij & varij viri excellētis habēt sepe admi-
rationē: leticiam: molestiā: q; affecti illis
dolem? aduersis legēdis: spē timorē. Ue
ro .i. sed si sup. tales casus cōcludunf exi
tu notabili .i. insigni vt de suo exitu pretē
dit Cicero: sed finalem exitum non vide-
bat hec scribens: animus expletus volu-
ptate lectionis iucundissime. Quod acci
derit mihi idest in historia mea optati?:
si fueris i hac sentētia si secernas .i. sepa
res a scriptis tuis cōtinētibus .i. cōtinua
tis & perpetuo filo currētibus: in quibus
complecteris ppetuā .i. non interruptam
historiā rerū gestarū: hāc q̄si fabulā .i. vt
fabulosā narrationē q̄ a poetis solet iter

Themi stoclis.

Ordo.

qđ cũ in Sigeum venisset Alexãder ab Homero Achilli tributũ esse dixit: sed ẽt graue testimoniũ imptitũ clari hoīs: magniq; videaꝛ. Placet eniꝫ Hector ille mih i. Neuianus: q non tantũ laudari se letatur. sed addit etiã a laudato viro.

Euenta.

sei i ad voluptatẽ legentium: rerũ ⁊ euentoꝝ i. eoꝝ que euenerũt nobis: vt valla notat in singulari d: hic euẽtus. tustui: ī plurali hec euẽta toꝝ: sed ẽt euẽtus legimus: ⁊ euenta sunt sepe q̃ euenerũt: euẽtus est modus eueniẽdi. Eñ. i. q: sup. hec historia nr̃a: hꝫ varios actus. sicut in comedijs q̃nq; solent esse act⁹: q̃ tũc fininuꝛ dũ ꝑsceniũ derelinquiꝛ vacuũ: ⁊ multas actiones. s. in foro habitas: cõsilioꝝ de tpoꝝum. i. ꝑ varietate tpoꝝ: ⁊ q: varios actus hꝫ: hñ quasi fabulaꝫ dixit: Ac nõ vereoꝛ ne videar aucupari. i. captare/ qño aucupes captãt ⁊ iescãt aues suaui aliquo bolo ꝑposito: quadã assentatiũcula. i. leui assentatõe: grãm tuam: cum demonstrẽ hoc vcꝫ me velle ornari ⁊ celebrari potissimũ a te. Neq; eñ tu es is. i. talis: qui. i. vt sis nescius: ⁊ q̃ non arbitrere magꝫ inuidos eos qui non admirenꝛ te: ꝙ assentatores eos qui laudent te. Neq; añt (Valla diceret neq; vero) ego sum ita demens: vt velim me cõmẽdari sempiterne gl'ie ꝑ eum qui nõ consequaꝛ quoq;. i. ẽt ꝑpriam gl'iam ingenij in me cõmendando. i. laudãdo: aut cõmẽdando gl'ie sempiterne. Neq; eñ Alexander ille. s. nobilissimus Macedonũ rex: volebat pingi. s. coloꝛib⁹ in tabella aut peplo seu muro: potissimũ. i. ꝑcipue imo ẽm quosdã solũ: ab Apelle nobilissimo ⁊ artificiosissimo pictore: cã gratie i. beniuolẽtie qua ꝑsequebaꝛ Apellem: ⁊ fingi. i. sculpi aut fundi seu cõflari ⁊ ad viuũ in imagine exprimi a Lysippo optimo plaste ⁊ statuario: repete cã gratie: sed ꝙ putabat artẽ illoꝝ fore glorie. i. ad gl'iã: cũ. s. ita fuerit ꝙ ipis: tñ ẽt sibi vñ Flacc⁹ i epl'is. Edictũ fecit ne q̃s se ꝑter apellẽ. Pingeret/ aut ali⁹ Lysippo duceret ere. Atq; illi artifices faciebãt siml'acra. i. effigies corpis. nota ignotꝫ. i. extnis ⁊ ignorãtibus: q̃. s. simulacra si vel. i. ẽt nulla sint tñ clari viri nihilo. i. ĩ nullo sint obscuriores. Nec ei Agesilaus ille. i. notissimus: spartiates. i. Laccdemonioꝝ rex Sparte genitus: nã lacedemon ⁊ sparta seu sparte vna est ciuitas: ꝓhibẽdus. i. cõmemorãdus est minus q̃ neq; passus ẽst imaginẽ suã eẽ pictã neq; fictã: ꝙ sup. ij qui laborarunt multũ in eo gñe. i. qui se fingi ⁊ pingi anxie curauerũt. Eñ i. q: vnus libellus Xenophontis superauit in eo rege laudando facile oẽs imagines ⁊ statuas hoim qđ poematis tribuit Horatius dicẽs. Neq; eñ ꝑ ahenea signa: ꝙ per vatis opus mores animiq; virorum clarorum apparent. Atq; hoc fuerit mihi prestantius. i. efficacius ⁊ ad leticiam animi. ⁊ ad dignitatem memorie: si ꝑuenero in tua scripta. i. si a te scriptus fuero: ꝙ si sup. ꝑuenero. in ceteroꝝ sup. scripta: ꝙ nõ solũ ingeniũ tuũ fuerit suppeditatũ. i. admĩstratũ ⁊ impẽsuꝫ mihi: sicut ingeniũ suppeditatũ est Timoleonti a timeo: q̃ Timoleontem Corinthiũ virũ lõge clarissimũ vt q̃ patriã tyrãnide ⁊ Siciliã seruitute liberauerit: descripsit aut Themistocli ab Herodoto: q̃ Themistoclem descripsit vult dicere ꝙ non solum historia sua clarior ⁊ nobilior erit ꝙ a tali ingenio ꝑscripta sit: vt historie Themistoclis ⁊ Timoleontis clariores sunt ꝑpter ingenia describentiũ: sed ẽt auctoritas viri clarissimi ⁊ spectatissimi ⁊ cogniti in repu. causis maximis ⁊ grauissimis atq; in primis probati: supp. erit mihi suppeditata: vt non solum preconium. i. buccinatio (qđ. i. quale Alexander. s. magnus cum venisset in Sigeum. i. Sigei maris ꝑmontoriũ vbi erat sepulcrũ Achilis: dixit esse tributũ achilli ab Homero: dixit eñi o felix Achilles cui magni Homeri diuino ingenio ⁊ ore cani contigit:) sed ẽt graue testimonium clari ⁊ magni hominis videaꝛ imptitum. i. impensum mihi. qđ pulcrũ esse docet dicẽs. Placet eñ mihi Hector ille Neuianus. i. qui a Neuio in fabula inducitur: qui non tñ letatur se laudari: sed addidit ẽt a laudato viro: Valla tñ in epistola nuncupatoria elegantiarum dicit. vt ille apud Accium inquit. Gaudeo abs te laudari pater laudato viro: vnde opoꝛtet aut idem ab Accio dictum esse: aut memoriam Valle lapsam: cum Accium pro Neuio citet.

Neq; autem.

Alexãder Apelles. Lysipp⁹

Ignotus

Agesila⁹.

Timeolõ

Alexã. ad sepulcruꝫ Achillis.

Hector Neuianus.

⁋ Quod si a te hoc impetro: non est si qua te res impedierit. (Neq; enĩ fas esse arbitror quicq̃ me rogantẽ abs te non impetrare) cogar fortasse facere qđ nõnulli sepe reprehendunt: scribaꝫ ipse de me multoꝛũ tñ exemplo: ⁊ claroꝝ viroꝛuꝫ. Sed qđ te non fugit: hec sunt in hoc genere vitia: ⁊ verecũdius ipsi de se scribant: necesse est: si quid est laudandum ⁊ preterieant: si quid reprehendendũ est.

⁋ Quod scilicet abs te laudari: si nõ impetro: hoc est si qua. i. aliqua res impedierit te. (Neq; eniꝫ arbitror fas esse me rogantem non impetrare quicq; abs. idest a te) cogar fortasse facere id quod nõnulli reprehendunt sepe: hoc est ipse scribam de me: tñ sup. id faciam exemplo multoꝛũ ⁊ clarorum viroꝝ. Sed (qđ te non fugit. i. qđ bene scis) hec vitia sunt in eo genere. s. se scribentium: ꝙ. s. necesse est: sup. sꝫ vt ipsi scribant verecundius de se/ si qđ est laudandum: ⁊ preterieant siquidem reprehẽdẽdũ. Accidit ẽt vt minor sit fides: ⁊ sup. minor authoritas: ⁊ sup. deniq;: vt multi reprehendant ⁊ dicant ꝑcones. i. commen

Accidit etiã: vt minor sit fides: minor autboritas multi deniq̧ reprebẽdat: ⁊ dicãt verecũdiores eẽ ꝑcones ludorũ gymnicorũ q cum ceteris coronas iposuerũt victorib⁹ eorũq̧ noĩa magna voce ꝓnũciauerunt cũ ipsi ante ludor missionẽ corona donentur: alium preconem adbibeant ne sua voce ipsi se victores esse predicẽt. Hec nos vitare cupimus: et si recipis causam nostram: vitabimus: id q̧ vt facias rogamus. Ac ne forte mirere cur: cũ mibi sepe ostẽderis te accuratissime nr̃or tꝑorũ consilia: atq̧ euentus litteris mandaturum: a te id nunc tantopere: et tam multis verbis petam⁹. Illa nos cupiditas incendit: de qua initio scripsi festinationis ꝙ alacres animo sumus: vt et ceteri viuentibus nobis ex libris tuis nos cognoscãt ⁊ nosmetipsi viui gloria nostra perfruamur. His de rebus qd actur⁹ sis: si tibi nõ est molestũ rescribas mibi velim. Si enĩ suscipis causam: conficiaꝫ commentarios rerum omnium. Sin autem differs me: in tempus aliud coram tecum loquar: tu interea nõ cessabis: ⁊ ea que babes instituta perpolies nosq̧ diliges. Uale.

datores ⁊ tubicies publicos ludeor gymnicorũ .i. palestritar qui nudi sese exercẽt esse verecũdiores .s. ꝙ rerum suarũ descriptores: q̄ .s. precones gymnici cum .i. postꝙ iposuerũt: ceteris victoribus coronas: ⁊ ꝓnũtiauerũt noĩa eorũ magna voce: cum ipi .s. precones donẽtur scꝫ si bñ functi fuerint officio: corona ante missionẽ .i. dimissionẽ ⁊ cõsummationeꝫ ludorũ: adbibeãt alium ꝑconem ne ipsi predicent. sua voce: se esse victores .s. in officio preconũ. Nos cupimus vitare bec scꝫ vitia seipsos describentiũ: ⁊ vitabimus si recipis causam nostraꝫ .i. aggrederis onus describendi res nr̃as et rogam⁹ vt facias id. Ac ne mirere forte (cur petamus a te id nunc tãtopere ⁊ tam multis verbis: cum ostẽderis mibi sepe te mandaturũ litteris .i. descripturũ accuratissime ꝯsilia tẽporũ nostrorum atq̧ euent⁹ .i. exit⁹ fortuitos (vñ pat⁊ apud Ciceroneꝫ q̧q̧ euent⁹ dici) Rñsio. Illa cupiditas icẽdit nos: de qua scripsi initio .s. epistole vcꝫ festinatiõis ꝙ sum⁹ alacres .i. arrecti ⁊ leti animo / ⁊ vt. ⁊ .i. simul: ceteri cognoscant nos ex libris tuis nobis viuentibus .i. dum adbuc viuemus / ⁊ nosmetipsi viui .i. adbuc viuentes: ꝑfruamur gloria nostra .idest fructũ vltimũ ⁊ voluptatẽ capiamus ex gloria nostra. Veliꝫ sup. vt rescribas mibi: qd acturus sis de bis reb⁹: si nõ est molestũ tibi scꝫ rescribere. Si enĩ suscipis cãꝫ .i. negociũ boc ꝑscribẽdũ: ego ꝯficiã ꝯmẽtarios .i. breniaria ⁊ summaria omniũ reruꝫ scilꝫ a me gestarũ. Sin auteꝫ .i. sꝫ si: differs me .i. voluntatẽ meã aut res meas i aliõ tꝑs ego loq̄r tecũ corã .i. facie ad faciẽ qõ nũc se dixit erubuisse. tu nõ cessab⁹ .i. nõ eris ocio sus iterea: ⁊ ꝑpolitas .i. ad sũmã politionẽ ꝑduces: ea q̄ babes istituta .i. icepta / ⁊ diliges nos. Uale.

Euentus

M. T. C. S. Dicit. L. Luceio. Qu. filio.

Quamꝙ ⁊c. Bellis ciuilibus et Cesaris tyranni de repu. afflicta cũ Cicero mestissim⁹ se in agrum ne talia videret contulisset: scripsit ad eum Lucius consolatorias litteras: quib⁹ nũc Cicero respondens ait se magnum fructum ex illis cepisse et velle acquiescere: et se ad litterarum studia transferre: sicut Luceius monuerat. Ordo est. quãꝙ ipsa consolatio litterarum tuaruꝫ est gratissima mibi / declarat enim summam beneuolentiam coniunctam pari prudentia (vbi gratia ꝑpositiõis abltũs regitur) tñ ego cepi ex lr̃is tuis illũ fructũ vel .i. etiaꝫ maximũ ꝙ cognoui te contẽnentem preclare res bumanas ⁊ paratuꝫ atq̧ armatum optime contra fortunam. Quã laudem sapientie quidem statuo maximam .s. non pendere .i. non esse suspensum ad salutẽ babendã aliũde .s. ꝙ a se: nec bꝛe rõ

Argumentum ep̃le

Quãꝙ ipsa ꝯsolatio litterarũ tuarũ mibi gratissima est: declarat eĩ summã beniuolẽtiã ꝯiunctã pari prudẽtia: tñ illũ fructũ ex tuis litteris vel maximũ cepi: ꝙ te preclare res bũanas cõtemnentẽ: et optime cõtra fortunã paratum armatũq̧ cognoui. Quã eqdẽ laudem sapiẽtie statuo esse maximã: nõ aliũde pẽdere: nec extrinsec⁹ aut bene aut male viuendi suspensas babere rationes. Que cogitatio cũ mibi non omnino excidisset (etei penitus insederat) vi tamẽ tempestatum

Ordo ꝉre

et concursu calamitatũ erat aliquantũ labefacta-
ta atqꝫ conuulsa: cui te opitulari: ⁊ video, ⁊ id fecis-
se etiã proximis litteris: multũqꝫ ꝓfecisse sentio.

nes viuẽdi bene aut male suspẽsas extrinse-
cus. vñ illud ꝑsianũ / nec te quesiueris ex-
tra. Que cogitatio cũ non excidisset mi-
hi omnino. i. cum adhuc in memoria aliq̃-
tenus esset: etem̃. i. q: certe: ipã insederat
i. sedẽ occupauerat penitus. i. penes inte-
riora scꝫ cordis tamen erat labefacta atqꝫ cõuulsa aliquantulũ vi. i. violentia tempestatum idest ma-
lorũ temporũ ⁊ concursu. i. subita accumulatione calamitatũ. Cui sclꝫ cogitationi ego video te opi-
tulari ⁊ sentio te fecisse etiam proximis litteris profecisse multum.

¶ Itaqꝫ hoc sepiꝰ dicẽdũ vbiqꝫ nõ significãdũ so-
lum: sꝫ etiã declarãdũ arbitror: nihil mihi eẽ po-
tuisse tuis lr̃is gratiꝰ. Ad cõsolandũ autẽ cuꝫ illa
valent: q̃ eleganter copiose qꝫ collegisti: tum nihil
plus: q̃ ꝙ firmitudinẽ: grauitatẽqꝫ animi tui ꝑ-
spexi: quã nõ imitari turpissimũ existimo. Itaqꝫ
etiã hoc fortiorẽ me puto q̃ teipsm p̃ceptorẽ forti-
tudinis: ꝙ tu mihi videre spẽ nõnullã habere, hec
aliqñ futura meliora. Casus eñ gladiatorꝫ simili-
tudinesqꝫ hꝫ: tum rationes in ea disputatiõe a te
collecte, vetabãt me reip. penitus diffidere. Itaqꝫ,
alterum minus mirũ, fortiorẽ te esse: cuꝫ aliqd spe-
res, alterum magis mirũ, spe vlla teneri. Quid est
eñ nõ ita affectũ: vt id nõ deletũ: extinctũqꝫ oĩe
esse fatear e: Circunspice oĩa membra reip. que no-
tissima sunt tibi: nullum reperies profecto: qd nõ
fractuꝫ, debilitatũqꝫ sit. Que prosequerer: si aut me-
lius ea viderem: q̃ tu vides: aut cõmemorare pos-
sem sine dolore, q̃ q̃ tuis monitis preceptisqꝫ om-
nis est abijciẽdus dolor. Ergo et domestica fere-
mus vt cẽses: ⁊ publica paulo ẽt fortiꝰ fortasse q̃
tu ipse: q p̃cipis. Te eñ spes aliqua cõsolaꝫ: vt scri-
bis, nos erimꝰ etiã ĩ oĩ desperatiõe fortes: vt tu tñ
idem ⁊ hortaris, ⁊ precipis. Das eniꝫ mihi iucun-
das recordationes conscientie nostre, rerumqꝫ ea-
ruꝫ: quas, te in primis authore gessimus. Presti-
timus eñi patrie non minꝰ certe q̃ debuimus plꝰ
ꝑfecto q̃ est aĩo cuiusq̃ aut ꝯsilio hoĩs postulatũ.
Ignosces mihi de meipso aliqd predicãti. Qua-

¶ Itaqꝫ. i. ⁊ ita ego arbitror: hoc. s. qd
sequitur dicẽdũ sup. eẽ sepiꝰ vbiqꝫ: nõ solũ
significandũ. i. signa indicandũ: sed etiaꝫ
declarandum. i. manifeste exprimendũ: ni-
hil potuisse eẽ gratiꝰ mihi tuis lr̃is. Autẽ
i. sed cũ. s. ita sit / ꝙ illa q̃ collegisti. i. cita-
sti ⁊ adduxisti seu allegasti elegãter ⁊ co-
piose: valẽt ad cõsolandũ. s. me ⁊ quẽlibet
aliũ tñ suppleueriꝰ est: ꝙ nihil plus supp.
valet ad cõsolandũ me: q̃ ꝙ perspexi / fir-
mitudinẽ ⁊ grauitatẽ animi tui: quã. s. fir-
mitudinem animi tui: nõ imitari: ego exi-
stimo sup. esse turpissimũ. Itaqꝫ. i. ⁊ ita /
ego puto me fortiorẽ q̃ teipsum precepto-
rem fortitudinis: hoc. i. in hoc aut ꝓpter
hoc / ꝙ tu videre. i. videris mihi habere nõ-
nullã. i. aliquam spẽ / hec futura. i. vt sint
futura aliqñ. i. aliquo tpe futuro: meliora
s. q̃ nunc sint. Eñ. i. q: casus gladiatorũ.
i. qd adduxisti mihi de casibꝰ gladiatorũ /
quorũ nunc hi nũc illi superiores fiunt. ⁊ he
similitudines: tũ. i. multo magis rationes
collecte. i. allegate: a te in ea disputatiõe:
scilicet de mutatione statuũ etiã reip. ve-
tabãt me diffidere penitꝰ reipu. i. restitu-
tioni eius. Itaqꝫ alterũ scꝫ duorũ que di-
cet: est sup. minus mirũ te fortiorẽ eẽ sup.
tunc: cũ aliquid speres: alterũ sup. est ma-
gis mirũ: videlicet te teneri vlla spe. dico
te fortioreꝫ tunc nõ fortioreꝫ me: q: prius
cõtrarium dixit Cicero vcꝫ se fortiorẽ esse
q̃ lucceiũ p̃ceptorẽ fortitudinis eo ꝙ ipse
nihil: ille aliqd speret: quocirca possit hic
subaudiri me: vt sit: alterũ minus mirũ ẽ
videlicet me fortioreꝫ esse: cum scilicet ita
sit ꝙ tu aliquid speras: ego nihil et hanc
expositionẽ credã esse de mente Cicero-
nis vt infra dicam. Ratio tamen superio-
ris dicti subobscura est. Non enim for-
tior est qui aliquid audet sine spe: sed po-
tius temerarius: sꝫ intelligemus propter
ea Ciceronem censere se fortiorem sine
spe: non ꝙ aliquid tentet aut moliatur
sed ꝙ decreuit infractum animum tenere
⁊ in philosophia in eo attentiꝰ incumbere
ꝙ a foro sine spe reuertendi exclusus sibi
videatur. Probat mirum eẽ Lucceiũ ali-
quid adhuc sperare dicens. Quid enim
est non ita affectũ. i. cõcussum ⁊ saucium
vt nõ fateare id omne esse deletũ ⁊ extin-

rũ eñ tu rerũ cogitatiõe nos leuare egritudĩe voluisti: earũ etiã cõmemoratiõe lenimur. Itaqȝ vt mones quãtũ potero, me ab oib⁹ molestijs: τ angoribus abducã: trãsferãqȝ aĩm ad ea qb⁹ scḋe res ornanť: aduerse adiuuanť: tecũqȝ τ ero tm̃: quãtũ patiať vtriusqȝ etas: τ valetudo: etsi eẽ vna minus poterim⁹ ꝙ volumus: aiorũ tñ ꝯiunctiõe ijsdẽ studijs ita fruemur: vt nũꝙ non vna esse videamur.

membra reip. q̃ notissima sunt: tibi. i. oẽs fauentes reip. τ libertati cõi ciuiũ tu pfecto nullũ. s. mẽbrũ inuenies qḋ nõ sit fractũ τ debilitatũ. Videť nõ debito ordine id quod alterũ icludit ꝑponere: nã dices: si fractũ ergo debilitatũ sȝ norim⁹ fractũ dici qḋ est cõcussum: τ debilitatũ etiam si non sit ruptũ: vt: enei. scḋo fracti aio fatis ꝙ repulsi ductores danauũ: fractũ ergo i. cõcussum τ pro. i. debilitatũ. Que. s. mẽbra: aut q̃ detrimẽta reipu. ego psequerer/ si aut viderem ea meli⁹ ꝙ tu vides ea: aut si possem cõmemorare ea sup. sine dolore: ꝙꝙ omnis dolor est abijciendus tuis preceptis τ monitis. i. ẽm precepta et monita tua. Ergo nos feremus. i. tolerabimus τ patiemur τ i. simul domestica. s. incommoda/ vt censes. i. iudicas ea ferenda: τ. i. simul referemus publica. s. incõmoda aut mala: fortasse etiã fortius ꝙ tu ipe q̃ pcipis. s. ea ferẽda. Eñ i. quia/ aliqua spes ꝯsolatur te: vt scribis: nos erimus fortes etiã in omni desperatiõe: tñ sic erim⁹ fortes: vt tu hortaris τ pcipis. ¶Hinc ptȝ exponendum illud fortiorẽ te esse sic. me eẽ fortiorez te. i. ꝙ tu sis τc.) Tu eñ das mihi iucundas recordatiões conscientie nostre/ τ earum rerũ/ quas gessim⁹ te auctore in primis i. precipuo Nos eñ ꝑstitim⁹ patrie. s. cõseruãde in libertate: certe. i. indubitate nõ min⁹ ꝙ debuimus: τ sup. pfecto plus ꝙ est postulatũ animo aut consilio cuiusꝙ hominis. Tu o Lucei/ ignosces mihi predicanti aliquid de meipso. Enim. i. q: nos lenimur. i. demulcemur τ ꝯsolamur cõmemoratiõe. i. narratione recitatione etiam earum rerum quarũ rerum cogitatiõe tu volu sti leuare. i. liberare aut deonerare nos egritudine. s. animi hoc est ideo dabis veniã ꝑdicãti de me aliquid: q: sicut monuisti vt recordarer a me preclare gesta pro rep. ad leuãdam egritudinẽ animi: sic eorũ ꝑdicatio τ commemoratio lenit dolorẽ aut animum meũ. Itaqȝ (vt mones) adducã me quãtũ potero ab oibus molestijs τ lãgoribus: τ transferam. i. traducã animũ. s. meũ/ ad ea quibus secunde. i. pspere res ornanť: et aduerse sup. res adiuuãtur: non vt maiores fiant: sed vt tolerentur aut minuãtur: hoc est ad philosophiã moralem. τ ero tecum quantum etas vtriusqȝ. s. nostrũ τ valetudo patietur. qnia τ senes τ valetudinarij ambo esse ceperant. Diciť autẽ valetudo. q: secunda pducit quasi a valẽdo: nam a validus fieret validitudo) etsi. ꝙꝙ. poterimus minus esse vna. i. simul: ꝙ volumus: tamẽ tuemur ijsdem studijs cõiunctione animorum ita/ vt nunꝙ non. i. semper videamur esse vna. Vale.

Valetudo.

Fractus.

L. Luceius. Qu. filius. Sa. D. M. Tullio Ciceroni. M. filio.

Si vales bñ ẽ: ego valeo sicut soleo paulo ẽt deteri⁹ ꝙ soleo. Te reqsiui sepi⁹ vt viderẽ Rome: q: postea ñ fuisti ꝙ a me discesseras: mirat⁹ sũ: qḋ itẽ nũc miror. Nõ habeo certũ q̃ te res hinc maxĩe retrahat Si solitudĩe delectare cũ scribas τ aliqd agas eorũ quorũ ꝯsuevisti gaudeo: ne rephẽdo tuũ cõsiliũ: nã nihil isto pt eẽ iucũdi⁹ nõ mõ miseris his tpib⁹ τ luctuosis: sȝ etiã trãqllis τ optatis. ꝑsertĩ vel aĩo defatigato tuo: q nunc requiẽ q̃rit magnis occupatiõib⁹: vel eruditõ: q sp aliqd ex se ꝓmat qḋ alios delectet: teipm̃ laudib⁹ illustret: sin aũt sicut h dũ eras τ lachrymis: ac tristicie tetra

Si vales τc. Hac epistola dicit Luceius se approbare consilium Ciceronis si eo se animo in rus abduxerit vt egendo τ scribendo alios in re litteraria iuuet: sin vt se lachrymis dedat dãnareqȝ ita lugeat casũ reip. q̃si nõ ꝓuiderit futurũ. Preterea docet i utile eẽ lugere τ in merore eẽ/ cũ res imutari nequeãt. Ordo ẽ. Si vales bñ est: Ego valeo sicut soleo: τ etiã paulo. i. modico deteri⁹. i. minus bñ ꝙ soleo. Ego reqsiui sepi⁹ te vt viderẽ τc. Ego miratus suȝ qḋ itẽ. i. sĩr iter miror: nũc te nõ fuisse Rome postea ꝙ discesseras a me. Nõ habeo certũ. i. exploratum aut pspectũ: q̃ res. i. q̃ occasio retrahat te maxie. i. pcipue hic. i. ab vrbe. Si delectare. i. delectaris solitudine/ cũ scribas τ agas aliqd eorũ q̃ consuevisti. s. agere: plurimi tñ textus habẽt quorũ cõsuevisti supple. al. qd agere: sed Huber. legit que gaudeo: neqȝ rephẽdo ꝯsiliũ tuũ: nã nihil potest esse iucũdi⁹ isto scȝ genere vite cũ lr̃is τ musis: nõ mõ his tpibus miseris τ luctuosis: sȝ etiam tranquilis τ optatis: presertim vel animo tuo

Argumẽtuȝ ep̃le.

Ordo lr̃e.

defatigato: q̄ querit nūc magnis occupationibus requiem: vel erudito / q̄ semper promat aliquid ex se: quod delectet alios τ sup. illustret teipm̄ laudib⁹. Sin autem id est sed si: tradidisti te τ lachrymis τ tristitie: sicut dum eras hic. i. Rome doleo q: tu doles τ angere. i. angeris hoc est afficeris angore animi. Si tu ꝯcedis. i. ꝑmittis vt dicam liberius qđ sentimus. s. ego τ reliqui amici tui alioqui numerū mutaret. (Sed dicūt grāmatici licitū eē in p:ia ꝑsona de vno mō singulari mō plurali: mō vtroq̄ nūero loqui: verūtn̄ aptio: est sermo dū nūer⁹ obseruat̄ idē: quocirca multi legūt dicam⁹: sꝫ pōt (vt dixi) de se dicere dicā: τ de se ac alijs sentimus (p̄sertim cū scribat̄ etiā ab illis q̄ dicamus legūt possum non possumus) non possum non accusare te idest quin accusem te. Quid eniꝫ/ principium accusandi sumptum a particula indignatiua tu solus non videbas aperta. i. manifesta τ euidēter futura: q perspicis occultissima. i. abditissima propter acumen scꝫ oculorum tuorum metalium: non enim de exteriore loquitur perspectione. Et sup. tu tam prudens homo

Aduerte grāmaticū dictū.

didisti: dol[eo]: q: doles τ angere: nō possuꝫ te: si cōcedis qđ senti[mus] vt liberi⁹ dicā: nō accusare. Quid enī tu sol⁹ apta nō videbas q̄ ꝑpter acumē occultissima ꝑspicis: Tu nō itelliges te q̄relis q̄tidianis nihil ꝑficere. Nō itelliges duplicari sollicitudines: q̄s eleuare tua te prudētia postulat: ꝙ si nō possumus aliqd ꝑficere suadēdo: gratia cōtendimus et rogando: siqd nostra cā vis: vt istis te molestijs laxes: τ ad cōuictū nostruꝫ redeas: τ ad cōsuetudinē: vel nostram cōmunē vel tuam solius ac propriam. Cupio nō optūdere te. Si non delectare nostro studio. cupio deterrere ne permaneas in incepto: cū due res iste contrarie me conturbēt: ex q̄bus aut in altera mihi velim: si potes obtemperes: aut in altera non offendaris. Vale.

non intelliges idest permittetur ꝙ nō intelliges te nihil idest in nullo proficere idest commodū facere aut remedium mali inuenire: querelis quotidianis? q. d. id nō esse vero simile. Tu non intelliges sollicitudines duplicari. i. geminari: quas tua prudentia postulat te eleuare. i. imminere: tracta metaphora a bilance in qua res minoris ponderis eleuatur: vnde quia minoris quoq̄ estimatur: solet eleuare pro diminuere de laude ac precio alicu⁹ vsurpari. ꝙ si nos non possumus proficere suadēdo scꝫ tibi: vt a lugendo desistas: nos cōtendimus. idest instamus gratia scilꝫ qua apud te valemus: et rogando: si vis sup. facere: quid. i. aliquid: causa nostra: vt laxes te istis molestijs: τ redeas ad conuictū nostrum. i. ad cōmunioneꝫ vite seu ad conuersationē nostram: τ ad cōsuetudinē. i. consuetā rationem viuendi: vel nostraꝫ ꝯmunē. i. qua simul vti solemus: vel sup. ad cōsuetudinē tuam solius. i. vni⁹ ac propriā. i. peculiarē tibi. Notum est quia in significatione actiua τ possessiua genitiui mei. tui. sui nostri. τ vestri: qui tantuꝫ passiue significāt cōstrui non possunt: pro illis possessiua pronoīa ponūt: cū quibus vel continue vel coniunctiōis interuentu cetera que recte in gtō regi possunt cōstruunt̄. vt mea vnius opera tua solius cura τc. Ego cupio non obtundere. i. non hebetare te. i. auditum tuū mētalem. idest te non onerare multis verbis. Si tu non delectare. i. delectaris studio nostro. i. quo nos delectamur. ego cupio deterrere te / ne permaneas in incepto. i. proposito lugēdi procul ab vrbe: Cū iste due res cōtrarie scꝫ nolle obtundere τ velle cum deterrere ab incepto: conturbēt me: ex quibus scilicet duabus rebus: ego velim sup. vt aut obtemperes mihi si potes in altera. i. non manendo in ꝑposito: aut non offendaris in altera scꝫ dum a nobis obtunderis.

Argumētuꝫ ep̄le.

Omnis amor τc. Quia multis verbis ꝯsolatorijs dānarat Luccius merorem Ciceronis dicit Cicero se agnoscere amorē lucej in se: sed eū nō capere cām meroris q̄ erat ꝙ nullū viderat remediū. Ordo est. Ois. i totus amor tuus oñdit se sex oibus partib⁹ in ijs litteris quas accepi proxime a te: non quideꝫ ille. s. amor tuus ignot⁹ mihi / sꝫ tū grat⁹ τ optatus: dicerē iucūdus: nisi ꝑdidisseꝫ id verbū. s. iucūdus qđ nō nisi rei lete competit. (Ex hoc autem loco accepit valla dr̄iam quam ponit iter iocūd⁹ τ gratus allegans hec Cicerōis verba vt Gratū sit vtile τ acceptū lꝫ non habeat dele

Ordo lr̄e

Gratus.

M. Cicero. L. Luceio. S.

Omnis amor tuus ex oibus partibus se ostēdit in ijs lr̄is: q̄s a te ꝑxime accepi: nō ille qdē mihi ignotus se tamen grat⁹ τ optat⁹: dicerē iucūdus: nisi id verbū in omne tēpus perdidissem. Neq̄ ob eā vnā causam quā tu suspicaris τ in qua leuissimis me et amantissimis verbis vtens re grauiter ac cusas: sed ꝙ illius tanti vulneris: q̄ remedia esse

debebant: ea nulla sunt. Quid enim: ad amicos ne cōfugiā: q̄ multi sunt: habuimus enim fere cōes quorū alij occiderūt: alij nescio quopacto obduruerunt. Tecū viuere possem equidē: et maxime vellē: vetustus est amor: cōsuetudo: studia paria: qd vinculū que res deest nr̄e cōiunctioni. Possum' ne igitur esse vna. Nec me hercle itelligo: qd ipediat: sed certe adhuc nō fuimus cū essem' vicini in Tusculano: in Puteolano. Nam qd dicā in vrbe: in qua cū forū cōmune sit: vicinitas non requiritur.

ctationē anexā: Iocūdū tm̄ voluptuosū. Preterea signādū q̄ ois pars orōnis verbū dicat (nā iocund' qd nomē est hic vbū d:) in omne tp̄s sc3 futurū. Neq3 sup. perdidi illud verbū ob eā vnā cām quā tu suspicaris: sc3 q̄ respu. amissa sit: Hubertinus exponit q̄ filia mortua sit: sed de filia nihil meminit in superiori epistola Lucceius: et i qua. s. causa turtens verbis leuissimis et amantissimis accusas me grauiter e. i. in snia ipsa. Na3 turpe est viro forti lugere que neq3 vitare potuit priusq̄ euenirent: neq3 emendare vbi euenerint: qualia erant incōmoda reipu. sed q̄ ea q̄ debebant esse remedia illius tanti vulneris. i. alti doloris sunt nulla. i. non extant. Quid enim idest nam quid faciam? Confugiam ne ad amicos? quā idest quantu3 multi sunt sup. amici. q. d. nimirū paucissimi. Et si querat Lucceius cur id a se petat Cicero addit: ideo peto: enī. i. q: nos habuimus fere. s. oēs sup. amicos cōmunes: et ita si scis q̄ pauci sint tibi amici reliqui: facile etiā scias q̄ pauci sunt mihi. Quorū. s. amicorū cōiu3: alij. i. aliq̄ occiderūt. i. mortui sunt: ab occido pe. breui alij nescio quopacto. i. mō obduruerunt. i. durissimi facti sunt vt nō misereant mei: et ita me dereliquerunt. Equidē. i. ego quidē possem viuere tecū. Respicit id qd lucceius rogauerat: vt ad cōiunctū suū redeat: et vellem maxime. s. viuere tecum. Nam supple. amor noster est vetustus: consuetudo sup. est vetusta: studia sup. nostra sunt paria. i. consimilia: et ita qd vinculū: que res deest cōiunctioni nostre. q. d. certe nullū et nulla. Ergo possumusne esse vna. i. in vno loco? Nec me hercule sup. ita vindicāte vt verū dico: intelligo. i. nō perspicio quid impediat. s. nos vna esse: sed certe. i. qd euidēter scio: nos nō fuimus adhuc. s. vna cū essem' vicini in tusculano. s. agro: vbi Cicero erat: et Tusculanas scripsit questiones: et sup. in puteolano supple agro: vbi Lucceius erat. Nam qd dicamus in vrbe. i. cū ambo essemus in vrbe. s. roma: in qua cum forū sit cōe: in qd oēs conueniant presertim causidici: nā de foro iudiciali intelligit vicinitas nō req̄ritur: et non erant simul q: nullus erat bonis viris in foro locus.

Cicero vbi questiōes tusculanas scripsit.

Sed casu nescio quo in ea tp̄a nostra etas incidit vt cum maxime florere nos oporteret: tum viuere etiam puderet. Quod enim poterat mihi eē pfugium spoliato et domesticis et forensibus ornamentis atq3 solatijs: littere credo. quibus assidue vtor: quid enim aliud facere possum: sed nescio quo modo ipse ille excludere me a portu et pfugio videntur: et quasi exprobare: q̄ in ea vita manea3: in qua nihil insit: nisi propagatio miserrimi temporis. Hic tu ea me abesse vrbe miraris in qua domus nihil delectare possit: summum sit odium: temporum hominum: fori curie. Itaq3 sic litteris vtor: vt quibus consumo omne temp' non vt ab his medicinam perpetuam sed vt exiguam doloris obliuionem petam. Quod si egissemus ego atq3 tu: quod nē in mentem quidem nobis veniebat. Propter quotidianos metus

Sed nostra etas incidit nescio quo casu in ea tempora: vt cū oporteret. i. deceret et iustum esset nos florere maxime sc3 in curia et foro: cum oibus perfuncti essent honoribus: puderet tum idest tunc etia3 viuere: cum sine dignitate viuant. Quod enim pfugium: (quod dicunt refugiu3) poterat esse mihi spoliato idest violenter erepto et priuato: et idest simul ornamentis domesticis idest quib' ornabar domi mee et forensibus idest quibus ornabar prius in foro: et solatijs sc3 domesticis et forensibus quasi dicat nullum: quod per locum a maiore declarat. Credo sup. q̄ littere sc3 poterant mihi esse profugium: quib' scilicet litteris ego vtor assidue: quid eni3 possum facere aliud. s. q̄ litteris incumbere quasi dicat nihil: sed nescio quō ille ipse. s. littere videntur excludere me a portu et profugio. i. a requie et securitate: et quasi exprobrare idest probro dare q̄ maneam in ea vita: in qua nihil insit: nisi propagatio. idest extēsio: temporis miserrimi. Tu miraris hic idest in hac conditione vite et temporum: me abesse ea vrbe: in qua domus sc3 propria nihil possit delectare: et in qua s. p. sit summū odium: temporu3: hominū: fori: sc3 iudicialis curie: scilicet sena

tus? Itaq̧ q: in vrbe ee nō licet ego vto: litteris sic: vt q̄bus cōsummo omne tp̄s: nō vt petā ab ijs.s.litteris medicinā ꝓpe tuā: sed vt sup.petā exiguā.i.modicā obliuionē doloris. Q̄ō.s.ita vti litteris: si ego atq̧ tu egissem? qō.s.agere ne q̄dē.i.non saltē veniebāt nobis in mentē ꝓpter quotidianos metus qui vsum rōnis

omne tp̄s vna fuissemus: neq̧ me valetudo tua offenderet: neq̧ te meror me⁹ qō q̄tuz fieri poterit cōsequamur: quid eni vtriq̧ nostrū aptius: ꝓpe diem te igitur videbo. Vale

Accusatiuus tp̄is, impediebant: nos fuissemus oē tp̄s vna.i.simul. Dixi signandum Ciceronem libenter vti accusatiuo tēporis cōtinui: tā cū nota continuationis vt hic oē: q̄ sine ea vt alibi sepe) Neq̧ valetudo tua.s.varia ꝛ nō bona: offenderet.i.lederet me: neq̧ meror me⁹ sup.offenderet te. Quod consequamur.i.obtineamus: quantū poterit fieri: quid enim aptius supple est vtriq̧ nostrū.q.d.nihil. Igitur ego videbo te propediem.i.mox ita vt prope sit dies.

M.T.Cicero.S.D.Titio.

ETsi vnus ex oībus minime sum ad te consolandum accōmodat⁹ q̄ tm̄ ex tuis molestijs cepi doloris vt cōsolatione ipse egerē: tm̄ cū lōgi⁹ a sūmi luctus acerbitate meus abesset dolor q̄ tu⁹: statui nostre necessitudinis esse: meeq̧ in te beneuolētie nō tacere tāto in tuo merore tādiu: sed adhibere aliquā meā consolationē: q̄ leuare dolorē tuū posset: si minus sanare potuisset. Est aūt cōsolatio peruulgata quidē illa maxime: quā semper in ore atq̧ in aīo habere debemus: hoīes nos vt esse meminerimus ea lege natos: vt oībus telis fortune ꝓposita sit vita nostra. Neq̧ id esse recusandum quo minus ea qua nati sumus conditione viuamus ne ve tam grauiter eos casus feramus quos nullo cōsilio vitare possumus: euentisq̧ aliorꝫ memoria repetēdis nihil accidisse nobis noui cogitemus. Neq̧ he neq̧ cetere cōsolationes q̄ sunt sapiētib⁹ viris vsurpate memorieq̧: ꝛ litteris ꝓdite: tm̄ videnꝭ ꝓficere debere quātū status ipse nostre ciuitatis: ꝛ hec perturbatio tēporū perditorꝫ cū beatissimi sint q̄ liberos nō susceperunt, minus aūt miseri q̄ his tēporib⁹ amiserūt: q̄ si eosdē bona aut deniq̧ aliq̄ rep. ꝑdidissent. q̄ si tuū te desideriū mouet: aut si tuarū rerꝫ cogitatiōe meres: nō facile exhauriri tibi istū dolorē posse vniuersum puto: sin illa te res

Et si vnus. Consolaꝭ Titiū ciuē romanū dolētez sup morte liberorū suorū quos sub dominatu Cesaris amiserat: docens id perperam ab eo fieri. Ordo est. Etsi.i.q̄q̄ ego sum vnus ex oībus: minime accommodatus.i. aptus ad consolādū te: q̄.i.q: ego cepi tātū doloris ex mestitijs tuis vt ipse.i. egomet/ egerē cōsolatiōe: tm̄ cū dolor me⁹ abesset longius ab acerbitate sūmi.i. maximi luctus q̄ tu⁹ statui.i.putaui esse necessitudinis nostre ꝛ beniuolentie mee in te idest pertinere ad necessitudinē nostrā ꝛ beniuolentiā meā in te: nō tacere tādiu i tāto.i.tā vehementi dolore tuo: sed adhibere aliquā cōsolationē meā que possꝫ leuare idest iminuere: dolorē tuū: si minus idest non satis potuisset sanare.i.penitus abolere dolorem tuum: dū enim egritudo sanatur perit: dum homo conualet. Est aūt consolatio peruulgata: maxime quidem illa/ quā debemus habere semp in ore atq̧ in aīo: vt meminerimus nos esse hoīes: natos ea lege: vt vita nostra sit ꝓposita oībus telis fortune. Neq̧ id eē recusandum: quo minus.idest vt non: viuamus ea conditione qua sumus nati: ve.i. vel: ne feram⁹ tā grauiter eos casus/ quos nullo consilio possumus vitare: ꝛ cogitemus repetendis memoria euentis.i.dum repetimus memoria euenta aliorum: nihil noui accidisse nobis. Neq̧ he.i.hmōi neq̧ cetere.s.tales consolationesque sūt vsurpate.i.in vsum adducte: ꝛ ꝓdite.idest mandate memorie ꝛ litteris.i.scriptis a viris sapientibus: videntur debere ꝓficere.i.ꝓfectū facere: tm̄ quātū status ipse ciuitatis nostre ꝛ hec perturbatio tēporū perditorū: cū illi qui liberos non susceperunt.i.sustulerunt aut genuerunt: sint beatissimi: aūt.i.sꝫ illi sup.q̄ amiserūt liberos suos his tꝑibus: sint minus miseri q̄ si ꝑdidissent eosdem repu.sup.ente bona aut deniq̧.i.saltem aliqua: cum iā sit nulla. q̄ si desideriū tuū.s.in filios tuos: mo

cruciat q̃ magis amoris est: vt eorum qui occiderunt miserias lugeas vt ea nõ dicã q̃ sepissime ꝛ legi et audiui, nihil mali eẽ i morte, i q̃ si residẽat sensus immortalitas illa poti⁹ q̃ mors dicẽda sit, sin sit amissus nulla videri miseria debeat: q̃ nõ sentiat

idest permaneat: illa scilicet res dicitur mors: dicenda sit potius imortalitas q̃ mors: sin idest, sed si sup. sensus sit amissus nulla miseria debeat videri, que non sentiatur. Recte cõcludit animos aut animas non mori aut non pati si moriantur: sed non conuincit quin noxiorum anime crucientur: nõ eñi sequitur immortalitatem habet ergo beatitudinem

net.i.afficit te: aut si meres idest in merores: cogitatione rerum tuarum: ego puto istum dolorem non posse exhauriri tibi fa cile vniuersum .i. simul cẽm: sin idest sed, si illa cruciat te: que est magis amoris: vt lugeas miserias eorum qui occiderũt.i. liberorum tuorum: vt non dicam ea q̃ legi ꝛ audiui sepissime nihil mali esse in morte .i. in eo quod est esse mortuum: i qua .s. morte. si sensus idest ꝑceptio ꝛ sensio residẽat

¶ Hoc tñ non dubitãs cõfirmare possum, ea misceri parari impendere reip. q̃ q reliquerit. nullo modo mihi quidem deceptus esse videat. Quid est enim iam nõ modo pudori, probitati, virtuti, rectis studijs, bonis artibus. sed omnino libertati ac saluti loci. Nõ me hercule quem q̃ audiui: hoc grauissimo ꝛ pestilentissimo anno adulescentulũ: aut puerum mortuum: qui mihi nõ a dijs immortalibus ereptus ex his miserijs: atq̃ ex iniquissima conditione vite videretur. Quare si tibi vnum hoc detrahi põt: ne q dijs quos amasti mali putes cõtigisse: permultum erit ex merore tuo dimi nutũ. Relinquet eñi simplex illa iã cura doloris tui: q̃ nõ cũ illis cõmunicabitur: sed ad teipsum ꝑprie referet, in qua nõ ẽ iã grauitatis ac sapientie tue: quã tua puero prestitisti ferre immoderati⁹ casum incõmodorum tuorum: q sit ab eorum: quos dilexeris miseria malorum seiunctus. Etenĩ eũ semper te et priuatis in reb⁹ ꝛ publicis p̃stiti: tuenda tibi vt sit grauitas ꝛ cõstantie seruiendũ. Nã qd alla tura est ipsa diuturnitas q̃ maximos luctus vetustate tollit: id nos p̃ripere consilio prudẽtiaq̃ debemus. Etenĩ si nulla vnq̃ fuit liberis amissis tã imbecillo mulier aio q̃ nõ aliqñ lugẽdi modũ fecerit: certe nos qd est dies allatura: id consilio anteferre debem⁹ neq̃ expectare tp̃is medicinã

te.si sensus idest ꝑceptio ꝛ sensio residẽat potius imortalitas q̃ mors: sin idest, sed si

¶ Hoc tñ. Tñ ego nõ dubitãs possum cõ firmare hoc scilicet ea sup. mala aut in cõ moda misceri idest cõflari parari impẽdere pe. longa: i. imminere reip. q̃.s. mala is qui reliquerit scilicet moriẽdo videatur mihi quidem nullo mõ esse decept⁹.i. defraudatus cõditione vite: cum meliorem adierit hec esse possit: aut saltẽ malam euaserit. Eñi .i. q: quid loci est iam nõ mõ .s. nõ solũ pudori ꝑbitati: v̄tuti rectis studijs: bonis artibus: sed omnino libertati ac saluti. q. d. nihil. Mehercule ego non audiui: quẽq̃ adulescentulũ aut puerum mortuũ hoc anno grauissimo ꝛ pestilentissimo q̃ nõ videret mihi ereptus a dijs immortalib⁹ ex his miserijs atq̃ iniquissima cõditione vite: in qua vnus dñatur; om̃ib⁹ nec locũ ꝑbitati relinquit. Quare si hoc vnũ põt detrahi tibi: ne qd. i. vt nihil mali putes contigisse is qs amasti .s. liberis tuis: ꝑmultũ erit diminutũ.i. detractum ex merore tuo. Eñi.i.q: iam.i. tũc cura doloris tui relinquet simplex .i. sine respectu liberorum vt pote que nõ cõicabit cum illis scz defunctis: sz referet ꝑprie.i. peculiariter ꝛ vnice ad te. in quã scilicet cura iam non est grauitatis ac sapientie tue quam prestitisti.i. exhibuisti a puero.i. a puerili etate ferre imoderati⁹ casuz in cõmodorum tuorum q̃ sit seiunctus.i. separatus a miseria ꝛ malo eorum quos dilexeras. Eteñ tu prestitisti.i. exhibuisti semꝑ te eũ.i. talẽ ꝛ priuatis ꝛ in publicis rebus vt grauitas sit tuẽda tibi ꝛ seruiendũ sit tibi cõstãtie vt eã teneas: Nã nos debem⁹ p̃ripere cõsilio ꝛ prudentia id qd ipa diuturnitas q̃ maximos luctus tollit vetuste est allatura. Etiam si nulla mulier fĩ tã imbecillo .i. debili animo amissis litteris que nõ fecerit aliqñ idest tandẽ modũ.i. finẽ lugẽdi certe nos debem⁹ añ ferre id cõsilio qd dies idest diuturnitas est allatura: neq̃ expectare medicinam tp̃is quã poss m⁹ representare .i. in p̃ñs exhibere ratione idest per rationẽ. Si ego ꝑfecissem qd.i. in aliquo his litteris ego existimabam me esse

assecutū q̄dā optādū: sin. i. sed si: forte be lr̄e valuissent minus. i. non satis: tn̄ existimabam me esse functum officio. s. hois beniuolentissimi atq3 amicissimi quē velim vt existimes me ⁊ fuisse semper: ⁊ cōfidas esse futurum. Vale.

quā represētare ratione possimus. His ego lr̄is si quid preciū existimabā optandū quidaʒ me esse assecutuʒ: sin minus forte valuissent: officio tn̄ esse functū bn̄uolētissimi: quē me tibi ⁊ fuisse semp existimes velim: ⁊ futurū esse cōfidas. Vale.

Argumētum ep̄le P. Sextius Ciceroni non verbis mō sed ⁊ armis obsequut⁹ est

Non obliuiōe. Quo tpe Clodius Ciceronē acerrime pse q̄bat̄ eijciēdūq3 vrbe satagebat Publi⁹ Sexti⁹ Cicero in vna cū Milone aduersus Clodium ⁊ Clodianos assistit nō verbis mō: s3 ⁊ armis ita vt grauiter vulnerat̄ in ede castoris p occiso derelictus sit. Dein de accusatus factiōis elegāti orōne q̄ adhuc extat a Cicerone defensus est: p⁹ mō tn̄ in exiliū missus quo ad eū nunc scribit Cicero ↄsolās eū: ⁊ prio se purgat q̄ non sepius scripserit. deīde filij ipsi⁹ sexti pietatē laudat: ⁊ operā suā Sextio pollicet̄ hortat̄q3 demū forti ac cōstāti sit animo.

Ordo.

Ordo ē: Ego nullas. i. non vllas: nō dedi ad te vllas lr̄as tpibus supiorib⁹: nō obliuiōe. i. non pter obliuionē amicitie nr̄e: neq3 intermissione. i. p tps īterruptōe cōsuetudinis mee: qua consueui ad amicos scribere sed q̄ priora tpa. s. postq̄ p̄termisi scribere ad te iacuerunt in ruinis reipu. ⁊ nr̄is posteriora aūt. s. tpa retardarūt me a scribēdo iniustissimis atq3 acerbissimis incōmodis. Cū vo. ⁊ sil' interuallū iā sat3 longū fuisset ⁊ recordat⁹ eēm mecū diligētius vtutē tuā ⁊ magnitudinē ai nō putaui eē alienū institutis. i. a morib⁹ meis scribere a d te hec. s. q̄ sequunt̄. Ego o publi Sexti ↄ̄fendi te. i. simul primis illis tpib⁹ q̄bus abs̄n s. s. ab vrbe vocabare. s. ab inimicis tuis in inuidiā. i. odiū ⁊ in crimē. i. criminationē ⁊ accusationē de crīe. ⁊. i. sil' cū tuus crimen coniungeret̄ in iudicio ac pīculo familiarissimi tui. s. milonis. q̄ in simili cā si fuisset cōuict⁹ ēt sextius conuictus fuisset q: de similibus d3 idē esse iudiciū: tutatus sum te ⁊ cām tuā: vt. i. q̄tum potui accuratissime: ⁊ prime recēti aduētu meo. s. cū offēdissē. i. p̄ter spē iuenisseʒ. rē. i. litē tuā: īstitutā al'r: ac. i. q̄ placuisset si affuissem: tn̄ nulla re. i. in nullo auxilio defui saluti tue. i. in oī re affui: ⁊ auxilio fui. Cūq3. i. ⁊ cū. s. ita fuerit q̄ inuidia annone. i. q̄ ↄ̄cisti ex liberali largitōe ānone: nō solū inici tui. s. Clodij: verūetiā amicoꝝ tuoꝝ ⁊ sup. iniq̄tas iudicij q̄ ↄdēnat⁹ es: ⁊ ml'ta alia vitia reip. i. coꝝ q̄ rēp. tractabāt valuissēt pl⁹ q̄ cā ipsa ⁊ veritas' nun q̄ defui Publio tuo. s. filio: neq3 opa. i. diligētia neq3 ↄsilio neq3 labore: neq3 gr̄a q̄ apud alios valebā: neq3 testimonio qd̄ de illo phibebā.

De similibus idē est iudicium.

M. C. S. D. P. Sextilio. P. filio.

Non obliuione amicitie nostre: neq3 intermissione consuetudinis mee superioribus temporibus ad te nullas literas misi: sed q̄ priora tempora i ruinis reipu. nostrisq3 iacuerunt posteriora autē me ascribendo iniustissimis atq3 accerbissimis incōmodis retardarunt. Cum vero ⁊ interuallum iam satis longum fuisset: ⁊ tuā virtutē aīq3 magnitudinem diligentius essē mecū recordatus: nō putaui esse alienū īstitutis meis hec ad te scribere. Ego te. P. Sexti. et primis tpibus illis q̄bus in inuidiā absens: ⁊ in crimē vocabare defendi: ⁊ cū in tui familiarissimi iudicio ac pīculo tuū crimen coniūgeret̄: vt potui accuratissime te tuāq3 cām tutat⁹ sum: ⁊ prime recēti aduētu meo cū rē aliter īstitutā offendisseʒ: ac mihi placuisset: si affuissem: tn̄ nulla re saluti tue defui. Cūq3 eo tpe inuidia annone inimici nō solū tui: verūetiā amicorū tuorū: iniq̄tas toti⁹ iudicij: multaq3 alia reip. vitia plusq̄ cā ipsa: veritasq3 valuissent. Publio tuo neq3 opa neq3 ↄsilio neq3 labore neq3 gratia neq3 testimonio defui.

¶ Quāobrē oībus officijs amicitie seruatis diligenter ⁊ sancte. i. inuiolabiliter a me ne q̄dē. i. nō saltē aut nō ēt duxi. s. estimaui hoc. s. qd̄ mō faciā: esse p̄termittēdū vt hortarer ⁊ rogareʒ te vt meminisses te esse hoiem ⁊ virum. i. vt ferres sapienter casum cōem ⁊ incertū quē q̄sq3 nr̄m neq3 pōt vitare: neq3 p̄stare vllo pacto. i. mō b ē vi fortune i quā nō hēmus ptātē: ⁊ resisteres fortiter dolori ac fortune; et cogi

¶ Quāobrē oībus officijs amicitie diligenter a me sancteq3 seruatis ne hoc qdē p̄termittēdū esse duxi te vt hortarer rogarēq3 vt hoiem te ⁊ virū eē meminisses: id est vt cōem incertūq3 casum queʒ neq3 vitare quisq3 nostrum neq3 prestare vllo pacto potest sapienter ferres: et dolori fortiter ac

fortune resisteres cogitaresq;: et in nostra ciuitate: et in ceteris: que rerum potite sunt: multis fortissimis atq; optimis viris iniustis iudicijs taleis casus incidisse. Illud autem vtinam ne vere scriberem ea te rep. carere: in qua neminem prudentem hominem res vlla delectare possit. De tuo autem filio vereor ne si nihil ad te scripserim: debitũ eius virtuti videar testimonium non cepisse: sin autem omnia que sentio prescripserim: ne refricez meis literis desyderium: ac dolorem: tuum. Sed tamen prudentissime facies: si illius pietatez: virtutem: industriam vbicunq; eris tuam esse tecuz duces. Nec enim minus nostra sunt: que animo complectimur: q̃ que oculis intuemur. Quaobrem et illius eximia virtus: summusq; in te amor magne tibi consolationi debent esse: et nos ceteriq; qui te non ex fortuna: sed ex virtute tua pendimus. sempq; pendemus: et maxime amici tue conscientie: cum tibi nihil merito accidisse reputabis: et illud adiunges: homines sapientes turpitudine: non casu et delicto suo: non aliorum iniuria cõmoueri. ego memoria nostre veteris amicitie et virtute: atq; obseruantia filij tui monitus nullo loco deero: neq; ad consolandum: neq; ad leuandum fortunam tuam: tu si quid ad me forte scripseris perficiam ne te frustra scripsisse arbitrere.

tares tales casus vt exilia: icidisse iniustis iudicijs. i. p iniusta iudicia: multis fortissimis atq; optimis viris: et in nostra ciuitate: vt Furio Camillo: vtriq; aphricano. Ciceroni et c. et in ceteris. s. ciuitatibusque potite sunt rerũ. s. imperio vt Themistocli. Aristidi: Theseo et Alcibiadi apd Athenieñ. apud Lacedemonios Licurgo: apd Cartagineñ. Hanibali. Illud aũt vtinã ne scriberem vere: te carere ea rep. in qua vlla res neminẽ prudentẽ hoiem possit delectare. Aũt. i. sed ego vereor: ne si nihil scripseri ad te de filio tuo: ego videar non cepisse testioniũ debitũ. i. nõ exhibuisse conueniẽs testioniũ vtuti ei⁹. Sin aũt. i. sz si: ego pscripseri oia q̃ sentio vereor sup. vt refricẽ. i. renouẽ meis lr̃is desideriũ ac dolorẽ tuũ: q: graue ẽet tã excellẽtis filij psentia carer. Sz tñ facies prudẽtissime: si vbicũq; eris: duces. i. reputabis: pietatẽ. virtutẽ industriã: illi⁹ esse tuã tecũ. Nec eñ minus nr̃a sunt q̃ cõplectimur aio. i. q̃ cõtẽplamur: q̃ q̃ intuemur oculis. s. exteriorib⁹ (Ergo ituear: dr inspicere) Quaobrẽ et. i. sil' eximia vtus illi⁹. s. filij tui: et summ⁹ amor i te: debẽt eẽ tibi magne cõsolatiõi. i. ad magnã cõsolationez: et nos ceteriq; q̃ pẽdim⁹. i. estimauim⁹: et pẽdem⁹. i. estimabimus sp te nõ ex fortuna tua sz ex vtute tua: et maxie amici cõscie tue: sup. debem⁹ eẽ tibi cõsolatõi. cũ reputabis nihil accidisse tibi merito. i. iuste et ob peccatũ tuũ: adiũges et. i. ẽt illud: hoies sapiẽtes cõmoueri turpitudie. i. si aliqd turpe admiserit: nõ casu: et cõmoueri dlicto suo / nõ iniuria aliorũ. Ego monit⁹ mẽoria veterj amicitie nostre: et vtute atq; obseruãtia. i. reuerẽtia erga me: filij tui nullo loco deero neq; ad consolandum neq; ad leuanduz fortunaz tuam. idest infortunium tuuz. Tu si forte scripseris quid. idest aliquid ad me: pficiã me arbitrere te scripsisse frustra. Uale.

Casus forti etiã ac pstantis viros tetigerũt

Intueor quid sit.

Optimi amici itidẽq; perfecti signum.

M. Cicero. S. D. T. Fabio.

Et si egomet qui te consolari cupio consolandus ipse sum: propterea q̃ nullam rez grauius iã diu tuli: q̃ incommodum tuuz: tamen te magnopere non hortor solum: sed etiam pro amore nostro rogo atq; oro: te colligas: virumq; prebeas. et qua conditione oẽs hoies: et quibus tẽporibus nati sum⁹ cogites. Plus tibi vtus tua dedit: q̃ fortuna abstu

Et si egomet. Consolat Tantiũ Fabiũ: hoiez q̃dem nouum: sed qui pstanti virtute: et industria ad summos honores ante Cesaris tyrãnidez euectus fuerat: sed Cesare regnante in exilio degebat in merore. Hortat ergo vt forti aio ferat cõmunia dãna cũ sint q̃ grauiora patiãtur. Nam fortunas et liberos atq; amicos adhuc icolumes habebat. et pp̃ter Cesaris potentiã nõ ob peccatum aliqued exulabat. Ordo est. Etsi egomet qui cupio consolari te: ipse (videtur vacare aut met aut ipse: sed ad emphasim vtrũq; penit) cõsolãdus sum. s. ab alijs: pp̃terea q̃ nullã rẽ tuli: idest passus sum iam diu grauius. i.

Argumẽtũ eple.

Ordo lr̃e

molestius q̄ incōmodū tuū: tū ego nō solū hortor te magnopere / sed et rogo p amore nr̄o atq ōro sup. vt colligas te i. vires aīi tui (Metaphora tracta: a merce fracta sic vt fragmenta nullius sint momenti: et ita pstrata iacent vt nullꝰ colligere velit & prebeas. i. exhibeas sup. te virū & cogites qua cōditōe: q: ea vt aliqñ moriamur: et multa si diu viuimꝰ patiamur: & qbus tpibus nati simus: q: pessimis: in qbus oībꝰ nobis necesse est pati plurima virtus tua dedit tibi plus. s. veri boni & honoris quā fortuna abstulit: ppterea. q adeptus es sup. id: qđ nō multi hoīes noui. i. q primi ī familia sua ad eū honorē puenerunt sup. adepti sunt: hoc est summos q̄sq magistratus: amisisti sup. id qđ mlti nobilissimi vcz admistrationē reip. Deniq. i. vt qđ summū est dicā: ea. i. talis q: pessima cōditio legū: iudicioꝝ tpoꝝ vr̄ impēdere. i. iminere. vt videat actū eē optie cū eo. i. optime contigisse ei q̄ discesserit ab hac. s. tā misera rep. pēa leuissima / quale est exiliū. Tu vero q habeas & fortunas. i. diuitias: & liberos & nos & ceteros cōiūctissimos tecū necessitudine & beniuolentia: & q̄ sis habiturus magnā facultatē. i. cōmoditatē viuēdi nobiscū & cuz oībus tuis: & cū vnū sit iudiciū ex tā multis qđ reprehendat. s. de exilio tuo: cū de oībus eiectis in exilium tu vnus iniuste eiectus iudiceris: id potius dicam q̄ q vniꝰ Cesaris iudicio exulet: sz tū ppter Cesarē id pnunciatū innuit dicens. & id. s. iudiciū existimet cōdonatū. i. indulgēter datū: vna snia. s. Cesaris cui ↄdicere nō audebant & ea. s. snia: dubia. i. nō satis euidēte. potētia. i. ppter potentiā alicuius: vcz Cesaris: Valla dixisset cuiusdā / tu debes de his oībus causis. s. ob has oēs cās ferre. i. tolerare: q̄ leuissime. i. facillime: istā iniuriā. s. exilij tibi illatā. Aius meꝰ erit in. i. erga te & liberos tuos sp sup. talis: quē. i qualē tu vis sup. eū esse: & q. i. qualis dz esse. q. d. beneuolentissimus. Vale.

lit. propterea q adeptus es quod non multi homines noui: [illegible] quod multi homines nobilissimi. Ea deniq videtur conditio impendere legum: iudiciorum: temporuz: vt optime actum cū eo videatur esse qui q̄ leuissima pena ab hac rep. discesserit. Tu vero qui & fortunas & liberos habeas: & nos ceterosq necessitudine & beneuolentia tecum coniunctissimos: quiq magnam facultatem sis habiturus: nobiscum: & cum omnibus tuis viuendi: & cum vnum sit iudicium ex tā multis: qđ reprehendat: idq vna snia: eaq dubia potentia alicuius cōdonatuz existimet: oībus his de causis debes istam molestiaz q̄ leuissime ferre. Meus animus erit in te: liberosq tuos semper quem tu esse vis: & qui esse debet. Vale.

Metaphora.

Alicuius.

Argumētū eple.

Series litere.

resque [illegible] nte.

S T si mihi &c. Titiū Ruffum q̄ Ciceroni q̄stor i. publici eris questor & receptor fuerat: ante C. Celiū quē discedēs questorē reliquerat: cohortat vt Pōpeianis partibus adhereat (Reuersus ei e puīcia Cicero: offendit ciuiles discordias īter Cesarē & Pōpeiū; Simulq docet viri fortis & ciuis boni partium esse fouere pias cās & reipu. fauentes dicitq si eo aīo ad se veniat. Ordo est. Etsi. i. q̄q: nunq̄ fuit dubium mihi: quin essez charissimus tibi: tū ego perspicio id quotidie magis: & id qđ ostenderas mihi qbusdā literis: vcz te fore hic. i. in vrbe mecum studiosiorem. i diligentiorē in me colēdo: q̄ fuisses in puīcia: extat. i. apparet & eminet: vt res que extant. i. extra sunt: & non intus latent: et si meo iudicio nihil potest addi ad officium tuum prouinciale. i. quod in prouincia mihi impendisti: quo. i. per quod aut propter qđ iudicium tuum. s. de me colendo: possit esse liberiꝰ. i. aptius & largius. Ita q & i. simul lr̄e tue superiores. i. q̄s prius

M. Cicero. T. Ruffo. S. D.

E T si mihi nunq̄ dubiū fuit: quin tibi essem charissimus tū quotidie magis id pspicio: extatq id qđ mihi ondēras: quibusdā lr̄is hic te studiosiorē ī me colēdo fore: q̄ ī puīcia fuisses: etsi meo iudicio nihil ad tuū puīciale offm̄ addi pōt: quo liberiꝰ iudiciū eē posset tuū. Itaq me & supiores lr̄e tue admodū delectarūt (qbus & expectatū meū aduētū abs te amāter videbā: & cū aliter res cecidisset: ac putasses: te meo ↄsilio magnope eē letatuz) & his maxie lr̄is magnū cepi fructuz & iudicij & officij tui. Iudicij q ītelligo te id: qđ oēs fortes: ac bōi viri facere debēt nihil putare vtile eē: nisi qđ rectū hōestūq sit.

Officij: q̃ te mecũ quodcunq; cepiss[es] cõsilij: pol liceris fore: quo neq; mihi grati[us] neq; (vt ego ar bitror) tibi honesti[us] esse q̃cq̃ põt. Mihi cõsilium captũ iãdudũ est: de quo ad te non quo celandus esses nihil scripsi antea: s; q: cõicatio consilij tali tpe: q̃si q̃dã admonitio videt̃ eẽ officij: vel potius efflagitatio ad coeũdã societatẽ vel p̃iculi: vl labo ris. Cũ vero ea tua sit voluntas: hũanitas bene- volẽtia: erga me: libẽter amplector talẽ aĩm: s; ita (nõ enĩ dimittã pudorẽ ĩ rogãdo meũ) si feceris id qđ ostẽdis magnã habebo gratiã: si nõ feceris: ignoscã: ⁊ alterũ timori: alterũ mihi te negare nõ potuisse arbitrabor. Est enim res profecto maxi- ma. Quid rectum sit: apparet: quid expediat ob scurum est: ita tamẽ: vt si nos ij sum[us]: qui esse de- bemus: idest studio digni: ⁊ litteris nr̃is: dubita re nõ possim[us] qn ea maxime cõducãt q̃ sunt rectis sima. Qđ si tibi simul placebit statim ad me venies sin idem placebit: atq; eodẽ mõ nec cõtinuo po- teris omnia tibi vt nota sint: faciã. Quicquid sta tueris: te mihi amicum: sin id quod opto: etiam amicissimum indicabo. Vale.

misisti: ⁊ quibus significasti te hic studio siorẽ mei fore delectarũt ad modũ .i. val- de me (quib[us] ⁊.i.tũ videbã aduentũ meũ expectatũ amãter.i.vt fit ab amante: abs te: ⁊ cũ res cecidisset .i. accidisset aliter: ac.i.q̃ putasses: videbã te letatũ magno pere ɔsilio meo) ⁊.i.simul cepi magnũ fru ctũ.i.voluptatẽ, ⁊ iudicij ⁊ officij tui his litteris p̃rimis.i.vltimo missis. Judicij i quã fructũ capio q̃.i. q: ego intelligo te sup.facere id: qđ oẽs fortes ⁊ boni ciues facere debent: vc; putare nihil esse vtile: nisi quod sit rectũ.i.iustũ ⁊ honestũ. Offi- cij sup. fructũ capio: q̃ tu polliceris te fo re mecũ/quodcunq;.i.quicquid cõsilij ce pissem. (Q: quicquid resoluit̃ in quod- cũq; ⁊ nõ in quidcunq;: id enim nõ dicit̃ ideo quodcunq; dum ponitur pro quic- quid genitiuũ regit tanq̃ substantiuum vt hoc loco: dum pro quodquod adiecti- ue construit̃ vt si dicat̃ quodcunq; consi- lium ⁊c.) Quo sc; officio aut facto quicq̃ neq; potest esse grati[us] mihi: neq; (vt ego arbitror) honestius tibi consilium est ca ptum.i.initũ mihi iãdudũ.i.a plusculo tẽ pore: decreui enĩ partes Põpeianas seq̃ de quo.s.cõsilio meo: nihil scripsi ad te an tea: nõ qđ.i. đ quo aut lege nõ q̃ celand[us] i.occultãdus es Noue id dictũ videt̃: nã potius dicendũ fuit. non qđ celandum te aut tibi esset: sed q: cõmunicatio consilij tali tẽpore: videt̃ esse quedã admonitio officij: vel potius efflagitatio.i. aspera ex postulatio ad coeũdã.i.conciliandã socie tatem vel periculi vel laboris. Vero.i. s; cum voluntas: humanitas: beniuolentia tua sit ea .i.talis erga me: ego amplector i.accipio libenter talẽ aĩm.s.se vltro offerentẽ: sed ita (nõ enĩ dimittã pudorẽ meũ.i.verecũdiã meam in rogãdo: hoc est nõ rogabo te ipudẽter) si feceris id qđ ostendis.s.te factura habebo sup. tibi ma gnã gratiã: si nõ feceris ignoscã.i.veniã dabo: ⁊ arbitrabor te nõ potuisse negare alterũ.s.nõ facere qđ ostendis: hoc est non seq̃ partes põpeianas mecũ: timori.s.quẽ de Cesaris potẽtia cõceperis ⁊ alterũ.s.si feceris arbitrabor te nõ potuisse negare mihi. Enĩ.i.q: res est profecto.i.reuera: maxima i. est maximi momenti. Apparet.i.euidẽs est quid sit rectũ.i.decens ⁊ honestũ: quid expediat.i. vti le sit: ⁊ tutum: est obscurũ: q: licet Cesar videretur potẽtior: q: tũ iniquiorẽ habebat cãm: incertum erat an victor euasurus esset: tũ ita est.s.obscurũ. vt si nos sumus ij qui debemus esse.i.digni studio sc; philosophico: ⁊ litteris nostris: non possimus dubitare: quin ea conducant.i.vtilia sint maxime que sunt rectissima idest equissima ⁊ decentissima. Quod si placebit simul.i.pariter tibi (Alij legũt Quare tu ⁊c.) venias statim ad me: sin.i.sed si idem placebit: atq; eodẽ modo.s.quo mihi: nec pote ris sup.facere aut sequi: continuo.i.statim faciã: vt oĩa sint nota tibi. Quicquid statueris.s.facere: si ne timori siue amori cedere: ego iudicabo te amicum mihi: sin.i.sed si: sup. statueris id qđ opto.i.seq̃ partes Pompeianas: iudicabo te etiam amicissimũ mihi. Accurate inuitat hoĩem ad partes suas vt si eas sectatus non sit amicus tamen maneat ⁊ se deferre erubescat.

Quocun q;.

Celand[us].

M.Cicero.S.D.Ruffo.

QUomõ potuissẽ: te cõuenissem: si eo: quo cõstitueras venire voluis ses. Quare ⁊ si mei cõmodi cãm

Quomodo potuissem ⁊c. Cum faciẽda esset ratio pe cuniarum prouincialium in ter questorem Ruffum ⁊ im peratorem Ciceronem: Ci- cero id muneris relinq̃rat seruo scribe et Cãcellario (vt aiunt) suo, ⁊ ipsi ruffo ant

Argumẽ tũ ep̃le.

potius vt hic dicet fratri ei⁹ obeũdũ q̃d cum obijssent scripsit Ruffus se in ea rõne lesũ. Cicero ergo hac epistola purgat se ꝛ seruũ dicens neutrius culpa lesũ. Deinde respondet ad quedam alia a Ruffo in eadem epistola obiecta. presertim de cẽtum sestertijs pretermissis. Est ãt epistola subobscura ꝙ res nota erat Ruffo: nec scripta pluribus opus erat fuisse/nec operepreciũ erat vt alijs innotescat: quinetiam Cicero scindendã ꝛ annihilandaꝫ censet vnde sunt qui ab eius lectione supersedeant: alijs negata placent. Ordo est.

Ordo lr̃e

Ego cõuenissem te. i. venisseꝫ a te quo modo potuisseꝫ: si voluisses venire eo quo constitueras. scilicet venire. Quare etsi idest quãquã noluisti me commouere idest disturbare causam cõmodi mei: alij legunt: causa: vt sit noluisti cõmouere idest impedire me: causa cõmodi mei idest propter cõmodum meũ: tñ velim existimes. i. iudices de ea re sic: me antelaturum. i. prelaturum fuisse: cõmodo meo voluntatem tuã si venisses ad me. Ad ea idest quantũ ad ea que scripsisti: equidem. i. ego quidẽ possem scribere cõmodius ad te de singulis rebus. si Tullius scriba idest cancellarius ꝛ rationum scriptor meus/adesset. i. p̃sens cẽt mihi: a q̃. s. Tullio scriba meo exploratũ ẽ mihi. i. certũ ꝛ euidẽs dũtaxat. i. solũmõ ĩ rõnib⁹ referẽdis. i. ĩ reddẽdis ꝛ recognoscẽdis supputationib⁹ (nõ possũ affirmare de ceteris reb⁹: quia in alijs nõ erat scrutatus curam eius) exploratuꝫ in quã est mihi: eum nihil fecisse scientem. i. quod scierit quod esset contra aut rem. i. vtilitatem: aut existimationem. i. authoritatem tuã.

Scriba q̃s dicat.

Deinde. i. insuper: si vetus ius rationũ referendarũ. i. discutiendarum ꝛ mos antiquus maneret: me non fuisse relaturum rationes. i. quod dicunt daturuꝫ compotum: nisi contulissem. idest cõmunicassem ꝛ fecissem tecum pro coniunctione necessitudinis nostre. igitur feci id quod ego fecissem ad vrbem. idest in vrbe: cum questore vrbano: si consuetudo pristina. idest prisca ꝛ antiqua maneret. feci inquã in p̃uincia: qñ idest quãdoquidẽ necesse erat scilicet lege Iulia: relinquere rationes in prouincia ꝛ referre easdem scꝫ rationes ad erarium. idest fiscum Romanũ totidem verbis. idest vt nihil additum nihilqꝫ detractum sit.

Rõnes referre q̃d sit.

Neqꝫ feci ita vt adducerem te ad arbitrium meum idest coram te rederem tales rationes quales vellem: sed tribui tibi tantum. scꝫ obseruantie: quantum nunꝙ penitebit me tribuisse. Tradidi enim tibi. s. discutiendum totum scribã meum. s. Tulliũ: quẽ video esse

cõmouere n[illegible]uisti: tñ ita existimes velim: me ante laturum fu[illegible]: si ad me venisses: voluntatẽ tuã cõmodo meo. Ad ea que scripsisti: cõmodius egidem possem de singulis ad te rebus scribere: si mihi Tullius scriba meus adesset: a quo mihi exploratum est in rationib⁹ dũtaxat referendis. de ceteris rebus affirmare nõ possum nihil eum fecisse scientẽ: q̃d esset cõtra aut rẽ: aut existimationem tuã. Deinde si rõnũ referendarũ ius vetus. ꝛ mos antiquus maneret: me relaturũ rõnes: nisi tecum p̃ cõiunctione nostre necessitudinis contulissem: fecissem ꝙ: non fuisse. Q̃d igitur fecissem ad vrbẽ si cõsuetudo pristina maneret: id qñ lege iulia scꝫ relinquere: rõnes in p̃uincia necesse erat: easdem ꝙ totidẽ verbis referre ad erariũ. feci ĩ prouincia. Neqꝫ ita feci: vt te ad meũ arbitrium adducerem sed tribui tibi tantum quantũ me tribuisse nunquã penitebit. Totũ enim scribã meũ: quem tibi video nunc esse suspectum: tibi tradidi. tu ei. M. Mindiũ fratrẽ tuũ adiunxisti: rõnes cõfecte me absente sũt tecũ. ad q̃s ego nihil adhibui p̃ter lectionẽ: ita accepi librũ a meo seruo scriba vt eũdẽ acceperim a fratre tuo. Si honos is fuit maioreꝫ tibi hr̃e nõ potui: si fides maiorẽ tibi habui: ꝙ pene ipi mihi. Si p̃uidẽdũ fuit: neq̃d aliter: ac tibi honestũ ꝛ vtile esset referret: nõ habui: cui poti⁹ id negocij darem ꝙ Tullio scribe. Illud q̃dẽ certe factũ est: q̃d lex iubebat vt apud duas ciuitates laodicensem ꝛ Apamẽsem: que maxime videbant: quoniam ita necesse erat: rationes confectas: ꝛ consolidatas deponeremus. Itaqꝫ huic loco primum respondeo: me (quãquã iustis de causis rationes deferre properarim) tamen te expectaturum fuisse: nisi in prouincia relictas rationes p̃ latis haberem. Quãobrem de volusio quod scribis: nõ ẽ id rationũ. docuerũt enĩ me periti homi

nes in ijs cum omnium peritissimus: tum mihi amicissimus. C. Camillus ad volusium transferri nomen a Ualerio non potuisse: predes valerianos teneri neqz id erat sestertijs trigīta vt scribis, sed.xix.erat enim curata nobis pecunia. Ualerij mancipis nomine ex qua reliquum quod erat in ratiōibus retuli. Sed sic me τ liberalitatis fructu priuas τ diligentie et (quod minime tamen laboro) mediocris etiam prudentie. Liberalitatis ꝙ mauis scribe mei beneficio: ꝙ meo legatum meuz prefectumqz. Qu. Leptam maxima calamitate leuatos, cum presertim non deberent esse obligati. Diligentia ꝙ existimas de tanto officio meo: tanto etiam periculo: nec scisse me quicꝙ nec cogitasse: scribam: quicquid voluisset cum id mihi ne recitauisset quidem retulisse. Prudentie: cum rem a me non insipienter actam nec cogitatam quidem putes: nam τ volusij liberandi meum fuit consilium, τ vt multa tam grauis Ualerianis predibus ipsiqz. T. Mario depelleretur a me inita ratio est: quam quidam omnes non solum probant sed etiam laudant: τ si verum scire vis: hoc vni scribe meo intellexi non nimium placere.

suspectū nūc tibi tu adiunxisti ei.s.scribe meo. Marcū Mindiū fratrē tuū τ rōnes sunt ꝯfecte.i.cōsummate tecuz me abūte ad ꝗs ego nihil adhibui pter lectionē: ita em̄ accepi librū a seruo meo scriba: vt acceperim eundē a fratre tuo: nullo.s. imutato. Si his fuit honos ego nō potui haberē tibi maiorē.s.honorē.si fides.i.credulitas τ bōa estimatio ō te sup.fuit ego habui tibi maiorē.s.fidē.i.plꝰ tibi credidi: pene.i. ꝗsi ꝙ mihi ipsi. Si fuit ꝓuidenduz neqd referret.i.recenseret cōputaret: al'r,ac.i. ꝙ honestū τ vtile esset tibi nō habui sup. aliquē cui darē potius id negocij ꝙ Tullio scribe.s.meo. Quidē.i vt cetera omittā: certe illud factū est qđ lex.s.iulia iubebat vt deponeremꝰ.i. custodie derelinqueremus qm̄ ita erat necesse: apud duas ciuitates.s. Laodicēsē τ Apamēsem ꝓ Apameensem: ꝗ videbat maxie ꝓuincie illiꝰ: rōnes ꝯfectas τ ꝯsolidatas.i.ꝯfirmatas. Itaqz rīdeo primū huic loco me (ꝙꝙ ꝓperarim.i. festinauerim iustis de causis.i. ob iustas cās deferre.s. Romaz rōnes) tñ fuisse expectaturū te nisi haberem.i. existimarē rōnes relictas in ꝓui ia ꝓlatis.i.tā ꝙ latas. Quāobrē qđ scribꝭ de volusio: nō est rōnū.i.nō ptinet ad rōnes em̄.i.q: homines periti τ in his Caius Camillꝰ cuz.s.ita sit ꝙ est pitissimꝰ oīm: tū.s. multo magis ē amicissimꝰ mihi: docuerūt nomen.i. debitum nō potuisse trāsferri a Ualerio ad Volusiū: τ ita pdes.i. fideiussores Ualerianos teneri.i. obligatos adhuc esse. neqz id erat.i.nō tenebant. vt scribis: sestertijs triginta.i. lxxv. libris sed nouēdecim sup. sestertijs.i.xlviij.libris cū semis.nam sestertiꝰ aut sestertiū đr quasi semitertiū i.duo cū dimidio tertiū: vt duo sestertia sint ꝗnqz libre. Enim.i.q: pecunia erat curata.i.cū cura acceruata: noie valerij mancipis.i.q eā rē a populo manū leuatā tenēte redemerat: ex qua pecunia quod erat reliquū i nō debituz Ualerio rettuli in rationibus.i.vt dicunt compotis. Sed tu priuas me sic s.sentiendo aut censendo de me fructu liberalitatis τ diligentie τ (qđ licet sup. dico tñ minime laboro.i.nequaꝙ curo) etiam mediocris prudentie: Liberalitatis in quā fructu me priuas: ꝙ mauis s. dicere legatum meum τ Quintum leptam prefectum meum leuatos.i. liberatos maxima calamitate beneficio scribe mei.s. Tullij ꝙ meo presertim cum ipsi non deberent esse obligati. Diligentie ꝙ existimas me nec scisse nec cogitasse quicquam de tanto officio meo τ etiam de tanto periculo. Prudētie (repete fructu me priuas) cum putes rem nec cogitatam quidem a me non insipienter: aut lege actam: sic: cum putes rem actam a me non insipienter ne cogitatam quidem. Nam τ consilium liberandi Volusij fuit meum: τ vt mulcta i. pena tam grauis depelleretur predibus.i. fideiussoribus Ualerianis τ ipsi Tito mario: ratio.i.via est inita.i.inuenta a me quāquidam.s.rationem oēs non solum ꝓbant: sed ēt laudāt qđ plus est. Et si vis scire verum: ego intellexi hoc non placere nimium: vni.i. soli scribe meo cui tñ Rufius iam accepta tulerat dicens ab eo non a Cicerone acta.

Ipse fide

Lex iulia

Sestertium.

¶ Sed ego putaui esse viri boni: cum populum suum seruaret: consulere fortunis tot amicorum vel ciuium. Nam de Luceio est ita actum: vt authore Cn. Pompeio ista pecunia in phano pone

¶ Sed ego putaui esse viri boni.i.pertinere ad viꝝ bonū cū seruaret populū suū cōsulere.i.prospicere debito cōsilio τ ꝓuidētia: fortunis τ facultatibus tot amicoꝝ vel ciuiū. Nā actū est de Luceio ita vt auctore Cn. Pompeio ista pecunia.s. quaz mihi obijcis: poneretur in phano: idest

Phanū quid sit.

ede sancta in qua publica asseruabat pe
cunia. Ego agnoui id oē factū iussu meo
qua pecunia Pōpeius est vsus vt tua. i.
tanq̄ a te deposita: qua tñ Sextius depo
suerat. Sed ego intelligo hec nihil ptine
re ad te. Ego ferrē illō moleste: vcz me nō
aīaduertisse: vt ascriberē. s. adrōnes ꝓsoli
datas: te deposuisse iussu meo pecuniam
in phano: nisi ista pecunia esset testata. i.
corroborata ⁊ munita: grauissimis ⁊ cer-
tissimis monimentis. i. testimonijs cui da
ta esset: quo senatusconsulto: quibus lite
ris tuis ⁊ quibus literis meis: esset tradi
ta Publio Sextio. q. s. oīa cū viderez im
pressa tot vestigijs. i. tot sigillis signataq̄
imprimēdo signāt: vt nō sit errari. i. error
fieri in his: non ascripsi id. s. te iussu meo
deposuisse eā pecuniā: qd nihil referebat
i. intererat tua (ego tamen mallem ascri-
psisse) quando. i. quoniam video te deside
rare id. Sicut scribis id esse referendum
i. reddendum ⁊ computandum coram de-
putatis vt dicūt: tibi. i. a te: ipse. i. ego sen
tio idem: neq; rationes sup. tue: discrepa
bunt quicq̄. i. in aliquo a rationibus me-
is. Tu enim addes. s. ad scripta de rationi
bus nostris meo iussu. s. te deposuisse aut
fecisse: quod ego nunq̄ addidi: nec causa
est cur negem. scilz addi posse nec si causa
esset: ⁊ tu nolles: eam. s. causam esse nega
rem. Nam de non gentis. i. nonies centuz
milibus sestertiuz (sunt qui sestercijs scri
bant sed puto Ciceronem Sester. dumta
xat scripsisse aut alijs signis eam summaz
expressisse. Uerumtamen qz numeralia
petunt genitiuum syncopatum: ⁊ neutra
habentia singularem in um: nolunt synco
pari: ideo fere legimus expensuz quadra
gies sestertium: vt sit singularis numeri:
legi tamen potest sestertium per syncopā
hoc loco. quia ⁊ sesterti⁹ dicitur) certe re
latum est: idest, scriptum in libro rationuz
ita vt tu sup. voluisti: siue vt frater tuus
referri voluit. Sed si quid est (quando. id
est quoniam parum gratiosuz. i. plausibi
le est de logeo idest quod scribis de logeo
idest rationato: io: enim
rationatorius seu locus referendarum ra
tionum: dicitur ratio) quod
ego possum corrigere etiam nunc: in ratio
nibus referendis de eo non sum vsus mi-
hi. i. ad placitum aut cōmodū meum sena
tusconsulto i. decreto senatus: sunt qui le
gant visurus: sed oīa sunt sub obscura. cō
siderandū est q̄d liceat p leges certe quic
quid leges aut senatusconsulta pmittant
non oportuit efferre. i. extollere te ita. i. tā
tope in pecunia exacta ex meis rationib⁹
relatis. i. iam reditis nisi quid. i. aliquid

Monimēta. — Nata. — Numeralia genitiuum syncopatum requirūt — Logos. — Logeon.

retur: id ego agnoui meo iussu esse factuz: qua pe
cunia Pompeius est vsus: vt tua quaz tamen de
posuerat Sextius: sed hec ad te nihil ītelligo per
tinere. Illud me non animaduertisse moleste fer-
rem: vt ascriberez te in phano pecuniaz iussu meo
deposuisse: nisi ista pecunia grauissimis esset cer-
tissimisq; monimentis testata: cui data quo sena
tuscōsulto: quibus tuis quibus meis literis. P.
Sextio tradita esset. Que cum viderem tot vesti-
gijs impressa: vt in his errari nō posset: non ascri
psi id, quod tua nihil referebat. Ego tamen ascri
psisse mallez, quando te video id desyderare: sicut
scribis tibi id esse referendum idem ipse sentio ne
q; in eo quicq̄ a meis rationibus discrepabunt
tue. Addes eniz tu meo iussu: quod ego nunquā
addidi nec causa est cur negem: nec si causa esset ⁊
tu nolles negarem. Nam de sester. nongentis mi-
libus certe ita relatum est: vt tu: siue frater tuus re
ferri voluit. Sed si quid est (quando de logeo pa
rum gratiosum est) quod ego in rationibus refe-
rendis etiam nunc corrigere possum: de eo mihi
senatusconsulto non sum vsus quid per leges li-
ceat considerandum est: te certe in pecunia exacta
ita efferre ex meis rationibus relatis non oppor
tuit nisi quid me fallit: sunt enim alij peritiores.
Illud caue dubites: quin ego omnia faciam que
interesse tua aut etiā velle te existimem: si vllo mo
do facere possim. Quod scribis de beneficijs: sci-
to a me ⁊ tribunos militaris ⁊ prefectos ⁊ contu
bernales dumtaxat meos delatos esse in quo qui
dem me ratio fefellit. liberum enim mihi tempus
ad eos deferendos existimabam dari. postea cer-
tior sum factus triginta diebus deferri necesse esse
quibus rationes retulissem. Sane moleste tulli
non illa beneficia tue potius ambitioni reserua-
ta esse: q̄ mee qui ambitione nihil vterer. De cētu
rionibus: tñ ⁊ de tribunoꝝ militariuz cōtuberna

lib⁹ res est in integro: gen⁹ eñ bo[ne]ficiop̄ defi nitũ. Lege nõ erat: Reliquũ est [d]e sestertijs cẽtũ milib⁹ de qbus memini nubi a te Smyrna litteras esse allatas: non mei errati: sed tui in quo peccatũ videbat̄ esse: si mõ erat fratris tui: & Tullij.

iuris fallit me: sunt eñ peritiores in legali scientia sup. q̄ ego. Caue dubites illõ s. qõ sequit̄ qn ego faciã oia. s. que restãt adhuc. que existimã .i. iudicem interesse. i. in rervtilitate eẽ tua: aut ẽt te velle: si possim facere vllo mõ. Qõ scribis. i. quãtũ ad id qõ scribis de beneficijs scilicet delatis nõ p te. Solebant eñ imperatores pacta puincia denũciare qui se preclare gessissent in bello: vt a senatu ppl'oq̄ ro. premijs donarent: qõ cũ faciebat impator: dicebat̄ bñficiũ facere: ne ad hoc obligatus putet̄: id añt voluisset Ruffus p se factũ fuisse vñ dicit Cicero: scito tribunos militares & p̄fectos/ & cõtubernales dũtaxat meos esse delatos. i. denũciatos a me: i quo quidem ratio idest supputatio fefellit me: q: debuissem etiam Ruffum & alios denũciasse/ aut ratio. i. opinio: existimabam enim liberũ tp̄s ad deferẽdos. i. denunciãdos eos: dari mihi: postea sum factus certior necesse esse deferri triginta diebus idest intra triginta dies: quib⁹ .i. post quos retulissem rõnes Tu li sane idest valde moleste: illa beneficia. s. denũciandi: nõ esse reseruata potius ambitioni. i. cupiditati honoris: tue q̄ mee: qui scilicet ego nihil vterer ambitione. Tamen res est in integro. i. adhuc sui iuris sine prescriptione tp̄is: de centurionibus & contubernalibus .i. cohabitatoribus tribunoꝝ militariũ. Genus eñ horum beneficioꝝ nõ erat definitũ. i. limitatũ lege. Reliquũ. s. querele tue: est de centum millibus sestertium/ aut de sestertijs cẽties mille (legũt tñ quidã de sestertijs centũ milib⁹ forte signis delusi: cũ scriptũ fuerit. C. M. (Valle enim non videret̄ cõstare ratio congruitatis vt dicatur millibus sestertijs: cũ mille declinatũ sit substantiuũ gt̃m exigẽs. Nisi tñ sunt Liuius & quidam alij non multum differẽter loqui ab eo qõ est in euangelio duodecim milia signati) de quibus memini litteras esse allatas mihi a te. Smyrna idest ex eo oppido in quo tunc eras: litteras dico errati nõ mei sed tui: in quo videbatur esse pctm̃: si mõ erat. s. pctm̃ fratris tui & Tullij qui inter se rõnes supputauerant: sed quõ erit erratũ Ruffi: si fratris & Tullij: nẽpe q̄ Ruffus cui nõ debebat Ciceroni iputabat. Alij legunt erat: vt si non erat mei sed tui: in quo &c. sed Cicero diceret: meum & tuũ &c

Mille declinatum substantiuũ est genitiuũ exigens.

¶ Sed cũ corrigi non posset: q̄ iã depositis rõnibus ex puincia decessim⁹: credo me qdẽ tibi pro animi mei volũtate: proq̄ ea spe facultatũ quam tũ habebam⁹ q̄ hũanissime potuerĩ rescripsisse Sz neq̄ tũ te hũanitate meaꝝ lr̃aꝝ obligatũ puta: neq̄ me tuã hodie ep̄lam de sestertijs cẽtũ sic accepisse: vt hi accipiũt: qbus ep̄le p hec tp̄a moleste sunt. Simul illud cogitare debes: me omnẽ pecuniã: q̃ ad me saluis legib⁹ puenisset Ephesi apud publicanos deposuisse: id fuisse sester. xxij. M. eã oẽm pecuniã Põpeiũ abstulisse: qõ ego siue equo aĩo siue iniquo fero: tu de sester. centum equo aĩo ferre debes: & existiare eo min⁹ ad te vel de tuis cibarijs: vel de mea liberalitate puenisse. q̄ si mihi expẽsa ista sester .c. tulisses: tñ que tua est suauitas: qq̄z in me amor nolles a me hoc tp̄e estimationẽ accipere: nã numeratũ si cuperẽ: non erat: sed hec iocatum me putato: vt ego te existi

¶ Sed cũ id. s. erratũ nõ posset corrigi: q̄. i. q: decessimus ex puincia rõnibus depositis iã. s. apud Laodiceã et Apameã: credo quidẽ rescripsisse tibi q̄. i. q̄tum potui hũanissime pro volũtate .i. bñuolẽtia animi mei & p ea spe facultatũ .i. diuitiarum quam habebamus tum. i. tũc in proprijs diuitijs quas Terentia paulo post dissipauit: Scripsisse añt videt̄ si quid erratum fuerit in publicis rõnibus: id se de proprio repositurũ Sed puta. i. existima te obligatum. i. deuinctũ nõ fuisse: tum. i. tunc humanitate lr̃aꝝ meaꝝ: neq̄ me accepisse hodie ep̄lam. s. tuã: de cẽtũ sestertijs non relatis: sic vt hi quibus ep̄le sunt moleste p hec tp̄a .s. periculosa: accipiũt scz ep̄las hoc est in deteriorẽ ptem simul debes cogitare illud me deposuisse: Ephesi apud publicãos. i. publicoꝝ vectigaliũ redẽptores: oẽm pecuniam que peruenisset ad me. i. ad possessionẽ meã saluis legib⁹: & debes cogitare id. s. pecunie fuisse viginti duo milia sestertiũ: aut bis & vicies mille sestertia (Sũt qui legant solũ modo vigintiduo sestertia: sed quõ diceret eã oẽm pecuniam: & ruffum debere de centum sestertijs equo aĩo ferre: quasi de longe minori summa aut quõ ad imperatorem non nisi. xxij. sestertia ptinerẽt) et Pompeium abstulisse oẽm eã pecuniã qõ siue ego fero equo aĩo siue iniq: tu debes ferre eq̃ aĩo de sestertijs cẽtũ p erro

Terentia ciceronis vxor: magnam sue facultatis partẽ dissipauit.

rem non adductis: et existimare eo minus (quia ablata erat tota pecunia) peruenisse ad te vel de cibarijs tuis id est tibi ab imperatore debitis: vel de liberalitate mea: quam tibi impedissem. quod si tulisses expensa mihi ista centum sestertia. idest si computasses ea tanquam expensa a me recepta: hoc est si ea pro mea exposuisses: et in rationem retulisses: tamen que idest ea est suauitas tua: quicquam idest et qui: hoc est: et his est amor scilicet tuus in me: tu nolles accipere estimationem. i. valorem centum sestertium / a me hoc tempore scilicet tam calamitoso mihi: nam si cuperem numeratum, sup. reddere: non erat. Sed putato me iocatum idest per iocum scripsisse hec vt ego existimo te. s. iocatum. Ego tamen cum tullius scilicet scriba redierit rure: mittam eum ad te: siquid putabis pertinere ad rem idest cōmodum tuum. Nulla causa est cur nō velim hanc epistolam scindi. i. lacerari. Vale.

mo. Ego tamen cum Tullius rure redierit: mittam eum ad te si quid ad rem putabis pertinere. Hanc epistolam cur non scindi velim causa nulla est. Vale.

M. T. C. S. dicit. L. Messino.

Argumentum epistole.

Grate etc. In tumultu bellorum ciuilium cum exercitus esset in aphrica: rebus in potestatem Cesaris Rome redactis Lucius Messinus merore oppresse libertatis secesserat rus: vt interea molestijs vrbanis leuaretur: scripserat autem se Ciceronem videre velle: ad quod Cicero amice rescribit dicens. Littere tue fuerunt mihi grate: ex quibus intellexi: quod etiam arbitrabar sine litteris te affectum esse summa cupiditate videndi mei: quod ego accipio libenter: ita tamen: vt non concedam tibi. i. non vincar a te in consimili cupiditate: vt pote tui viuendi. Nam ita contingant mihi omnia cōia quod opto. i. quod ad rem. spectant quibus nihil gratius Ciceroni esset (vel omnia que opto eueniant mihi ita cōia. i. mediocria: nisi cōmoda legendum putem?: aut priorem rationem amplectendam) vt velim vehementer esse tecum. Ut enim. i. nam (videtur enim vna particula nam vt aliter vacare videretur) cum. i. quamuis esset maior copia et virorum et ciuium bonorum: et hominum iucundorum: et amantium mei. i. qui me amabant: tamen nemo erat: quicum. i. cum quo ego essem libentius quam tecum et pauci sup. erant: quibuscum. i. cum quibus essem eque libenter sup. ac tecum vero. i. sed hoc tempore. cum alij. s. ex amicis interierit alij absint mutati voluntate quia fortunam secuti me diuisfidius. i. ita me hercules iouis filius iu dicet aut mediante fide mea: ego posuerim libentius. i. cum voluptate maiore tecum vnum diem quam hoc omne tempus cum plerisque eorum: quibus cum. i. cum quibus viuo necessario: quia tempori inseruiendum erat: aut quia alios non habebat. Ego enim nolim te existimare solitudinem non esse iucundiorem mihi quam tamen ipsa non licet vti quia sermones eorum qui frequentant domum meam: excepto vno aut ad summum altero. i. secundo hominibus qui rome sunt ego vtor eodem profugio. i. lenimine cu

Ita que idest et ita quia non iubet vsari cum ijs

Grate mihi tue littere fuerunt ex quibus intellexi: quod et iam sine litteris arbitrabar: te summa cupiditate affectum esse videndi mei: quod ego ita libenter accipio: vt tamen tibi non concedam: nam tecum esse ita mihi cōmunia omnia: quod opto contingant vt vehementer velim. Ut enim cum esset maior et virorum et ciuium bonorum: et iucundorum hominum et amantium mei copia: tamen erat nemo: quicum essem libentius: quam tecum: et pauci: quibuscum essem eque libenter: hoc vero tempore: cum alij interierint: alij absint: alij mutati voluntate sint: vnum mediusfidius tecum diem libentius posuerim: quam hoc omne tempus cum plerisque eorum: quibuscum viuo necessario. Nolim enim existimare te: mihi non solitudinem iucundiorem esse: qua tamen ipsa vti non licet: quam sermones eorum qui frequentant domum meam excepto vno aut ad summum altero. Itaque vtor eodem perfugio quo tibi vtendum censeo litterulis nostris preterea etiam conscientia consiliorum meorum. Ego enim is sum quemadmodum tu facillime potes existimare qui nihil vnquam mea potius quam meorum ciuium causa fecerim cui nisi inuidisset is: quem tu nunquam amasti (me enim amabas) et ipse beatus esset et omnes boni.

Uti perfugio quod sit

rarum ad quod profugio quo censeo. i. iudico vtendum tibi: vel litterulis nostris. i. studijs philosophie potissimum que litterulas vocat aut modestie gratia aut quod illis temporibus modica esse permittebantur aut quod plus litterarum censeat in causis forensibus expediendum si liceat. Preterea. i. propter litterulas nostras vtor etiam scilicet ad se dandam animi molestiam conscientia consiliorum meorum. i. eo quod mihi conscius sum nihil cuiquam consuluisse vnde resp. iacturam fecerit. Et econuerso multa multis quod si sequi voluissent resp. adhuc staret. Ego enim sum is quemadmodum tu potes existimare. i. iudicare facillime: qui nihil fecerim vnquam potius causa mea idest proprij cōmodi gratia: quam causa ciuium meorum quod dicit quia consul et imperator iam tum fuerat: aut quia vsitatum est ciuium meorum pro cōciuium dicere. Cui. s. mihi nisi is. s. Clodius (vt opinor potius quam

Cesar) quē tu nunq̄ amasti: amabas eū ... inuidisset: ꝛ pcurasset. s. mittendū in exiliū: ꝛ. i. fil' ipse esset btūs: ꝛ oēs boni. Alij legūt btūs esse ... co ꝙ de Cesare intelligunt: q̄ tunc beat⁹ videbat: et ita nō diceret btūs esset sꝫ esses ... non intelligi manifestū est: nunq̄: enim Cicero apertas inimicitias cum Cesare habuit: quo ... potuit quis (vt etiam plures sup. a vidimus) vtroq̄ꝫ amasse. cum iam dictum sit ideo. Messinum nunq̄ amasse illum ꝙ Ciceronem amabat

¶ Ego sum q nullius viꝫ plus valere volui: q̄ ho nestum ociū idemq̄ꝫ cum illa ipsa arma: q̄ semper timuerā plus posse sensi: q̄ illum cōsensuꝫ bonoꝝ quē ego idem effecerā: q̄uis tota conditione pacem accipere malui q̄ virib⁹ cum valētiore pugnare. Sed ꝛ hec et multa alia corā breui tēpore licebit. Neq̄ꝫ me tñ vlla res alia Rome tenet: nisi expectatio rerum Aphricanarum: videtur eī mihi res in ppinquū adducta discrimē puto aūt mea non nihil interesse: q̄ q̄ idipsum: quid intersit nō sane intelligo: verumtamen quicquid illinc nunciatum sit. non longe abesse velim a consilijs amicorum. Est enim res iam in eum locum adducta vt q̄ q̄ multum intersit inter eorū causas: qui dimicant: tamen inter victorias non multum interfuturum putem. Sed plane animus: qui dubijs rebus forsitan fuerit infirmior: desperatis confirmatus est multum quem etiaꝫ tue superiores litterere confirmarunt: quibus intellixi: q̄ fortiter iniuriam ferres: iuuitq̄ꝫ me tibi cum summam humanitateꝫ: tum etiam litteras tuas profuisse. Uerum enim scribam: teneriore mihi animo videbare: sicut omnes fere: qui vita ingenua in beata: et libera ciuitate viximus. Sed vt illa secunda moderate tulimus: sic hanc non solum aduersam sꝫ etiam funditus euersam fortunam fortiter ferre debemus: vt hoc saltem in maximis malis bonis consequamur, vt mortem quam etiam beati contemnere debebamus: propterea ꝙ nullum sensuꝫ esset habitura: nunc sic affecti non modo contemnere debeamus: sed etiam optare. Tu (si me diligis) fruere isto ocio: tibiq̄ꝫ persuade: preter culpam ac peccatum qua semper carui.

¶ Ego sum sup. is q̄ nulli⁹. i. nō vlli⁹ non voluivim. i. potentiā aut violentiā vllius valere plus q̄ ocium honestum vt est litterarū: idē q̄ꝫ. i. ego idem: cū sensi illa ipa arma. s. Cesaris q̄ timueram semper posse plus q̄ illum consensum bonorū scꝫ ciuiū. quem. s. consensum ego idē effecerā (ꝯuocatis enim senatoribus Cicero ea fundamenta pacis iecerat q̄ nūq̄ interrūpi posse videbātur) malui accipere pacē cōditione q̄uis. i. q̄tūuis torta. i. violenta et iniqua: q̄ pugnare viribus cum valentiore. i. potentiore viribus. (Sunt qui legant tota: vt sit q̄uis tota conditione pacis. i. nihilo detracto de conditionibus pacis q̄s Cesar proposuerit: Sunt etiam qui tum legunt ibi: idemq̄ꝫ tum illa ꝛc. sed plures cum legunt) Sed licebit sup. nobis dicere aut disputare corā. i. i presentia mutua breui tpe idest intra breue tempus hec. s. iam dicta et multa alia. Neq̄ꝫ tamen vlla alia res tenet me Rome: nisi expectatio rerum aphricarum. idest quid Cato et ceteri Pompeiani in Aphrica contra Cesarem fecerint enim. idest quia: res videtur mihi adducta in discrimen. i. periculum propinquum ita vt paucis diebus de summa rerum in Aphrica concertandum sit. Autem idest sed: ego puto nonnihil. i. aliquantulum interesse. i. referre mea scire licet vtra pars victoriam habitura sit: q̄ q̄ non intelligo sane. idest multum quid id ipsum scilicet vtra pars vicerit: intersit. id est discriminis habeat. Uerumtamen q̄cquid nunciatum sit illinc. id est ex aphrica: ego velim non abesse longe a consilijs amicorum. Res enim est adducta in eum locum: vt q̄ q̄ multum intersit. i. differentie sit: inter causas eorum qui dimicant: quia melior est Pōpeianoꝝ causa: tamē putem non multum interfuturū. i. differētie futurum inter victorias. Nam vt sepe alibi testat⁹ ē putauit paulo mitiorē Pōpeianoꝝ fuisse victoriā Sed plane. i. omnino/anim⁹. s. meus q̄ fuerit. i. permittam⁹ vt fuerit: forsitā infirmior: reb⁹ dubijs. i. cū res essent dubie ꝯfirmat⁹ est multuꝫ: rebus despatis: quē sup. aīm: lr̄e tue superiores/cōfirmarūt etiā q̄bus. s. litteris intellexi q̄. i. q̄tum fortiter ferres iniuriam ꝛ iuuit. i. delectauit me cū. s. ita sit ꝙ iuuit me summā hūanitatē tuā pfuisse. i. vtilē fuisse tib: tū etiā sup. iuuit me lr̄as tuas pfuisse tibi, Scribā eī verum. Tu vide

Cicero nunq̄. apertus fuit cesari inimicus.

Cato et Pōpei⁹ ꝯtra Cesarem in aphrica dimicarūt.

bare mihi fuisse aio tenerio:e.i. multuz te nero: aut teneriore ꝙ decuit: sicut fere nos oēs sup. videbamur fuisse: qui viximus vi ta ingenua.i. nulla seruitute notata/in ci uitate beata.i. opulenta ac felici ꝛ libera Sed vt tulim⁹.idest portauimus mode rate.i. temperāter: illa scda.i. pspera ꝛ le ta: sic debemus ferre fortiter hanc fortu nam nō solū aduersam: sꝫ etiā euersaꝫ fū ditus.i. a primis fundamentis: quantum ad libertatem: vt consequamur in maxi mis malis saltem hoc boni vt debeamus nūc affecti sic.s. desperatione salutis: aut libertatis nō modo.i. nō solū cōtēnere sꝫ etiā optare mortem: quā scꝫ mortē nos de bebam⁹ cōtēnere etiam beati.i. cum essemus beati: ppterea ꝙ ipsa nullū sensum esset habitura: qꝺ dicit ꝑm Epicureos quos tū alibi reprehēdit: nisi forte putem⁹ ppterea dicere ꝙ beatis tanta fue rit leticia vt tormēta mortis non sentiāt. Unde nō dicit se in morte aut post mortē nullū sensum ha bituros fuisse: sed mortem ipsam. Tu (si diligis me) fruere isto ocio.i. cape fructū ꝛ voluptatē ex isto ocio qꝺ nactus es: ꝛ persuade tibi/nihil posse accidere aut accedere.i. addi homini qꝺ sit horribile aut pertimescendū: pter culpā ac peccatū qua scꝫ culpa tu caruisti.i. vacuus fuisti ꝛ carebis semp. Ego veniā breui. scꝫ tempore: ad te: si videbitur posse fieri recte: si quid acciderit vt.i. ita vt consilium sit mutandū: ego faciam statim te certiorē. Tu fac sup. vt sis cupidus mei videndi ita vt ne.i. nō mo ueas te istinc idest ab isto loco: valetudine sup. tua ante tam infirma: nisi ꝗ̄sieris prius ex me per lit teras: quid velim te facere.i. vt tu facias. Uelim (vt facis) sup. vt diligas me: ꝛ seruias.i. inseruias va letudini tue ꝛ tranquillitati animi scilicet tui. Uale.

Fruí ocio

sti ꝛ carebis homini accidere nihil posse: quod sit horribile aut [illegible]. Ego si videbit recte fie ri posse ad te veniā breui si qd acciderit vt mutan dū cōsiliū sit: te certiorē faciā statim. Tu ita fac cu pidus mei vidēdi sis: vt istinc te ne moueas tā in firma valitudine: nisi me pri⁹ ꝗ̄sieris p lr̄as: qd te velim facere. Me velim: vt facis: diligas: valetu diniqꝫ tue: et tranquillitati animi seruias.

Uale.

Argumē tuꝫ epl'e.

Etsi ꝛc. Aulus torquat⁹ post pharsalicam cladem se athe nas contulit vt pleriqꝫ alij: interea dū bella adhuc seui rent inter Cesarem et Pō peianos. Eum ergo a merore auocat hac epl'a Cicero dicens Et si ea perturbatio est omnium rerū vt quemqꝫ peniteat ma xime fortūe sue. vt nemo sit quin malit es se vbiuis.i. vbilibet ꝙ ibi: vbi est tamen nō est dubium mihi quin miserrimum sit bo no viro: esse hoc tempore rome: Nam et si quocunqꝫ in loco quisquis est: idem sen sus est esset eadem acerbitas ex interitu rerum publicarū ꝛ suarū.s. priuatim tum ocu.i.i. visus augēt dolorē: q: cogūt.s. nos intueri.i. inspicere: ea ꝗ̄ ceteri audiūt: nec scilicet oculi sinunt.i. permittunt supple nos auertere cogitationem a miserijs.

Quem quam sue fortūe pe nitet.

¶ Quare.i. quamobrē etsi.i. ꝙꝙ. necesse ē angi.i. pmi ꝛ affici vehemēter desiderio multarum rerū. tū libera.i. solue animuꝫ tuum illo dolore quo audio te confici ma xime. scilicet ꝙ non sis Rome. Enim.i. q: et si desideras cum magna molestia.idest magna molestia animi concomittante: tu os.scilicet amicos ꝛ necessarios: ꝛ tua scꝫ bona: tū illa qdem ꝛ ꝗ̄ reqris.i. exigis te nent statū suum.i. sibi debitum: nec tene rēt meli⁹ si tu adesses: nec sunt in vllo pi culo pprio. Nec tu debes cuꝫ cogitas de tuis s. amicis ꝛ rebus: aut postulare. scꝫ a deo fortunā aliquam precipuā idest ex

M. T. C. Epistolarum Familiariū. Liber. vj.

M. Cicero. S. Dicit Aulo quarto.

Etsi ea perturbatio est omnium rerum vt sue quemqꝫ fortune ma xime peniteat: nemoqꝫ sit quin vbiuis: ꝙ vbi est esse malit tamen mihi dubium non est quin hoc tempore bono vi ro Rome esse miserrimum sit. Nam et si quocun qꝫ in loco quisquis est idem est ei sensus: ꝛ eadem acerbitas ex īteritu rerū: ꝛ publicarū ꝛ suarum tū oculi augent dolorē: q ea ꝗ̄ ceteri audiūt: ītueri co gūt: nec auertere a miserijs cogitationē sinunt. Quare et si multarum reruꝫ desiderio te angi ne cesse est tamen illo dolore: quo maxime te confici audio: ꝙ Rome nō sis animum tuū libera. Et si enim cū magna molestia tuos tuaqꝫ desideras: tamē illa quidē ꝛ ꝗ̄ requiris suum statum tenent: nec melius si tu adesses: tenerent nec sunt vllo in proprio periculo. Nec debes tu: cum de tuis

cogitas aut precipuam aliquam fo[rtu]nam postu
lare: aut communem recusare: [Tu]o autem ipso.
Torquate est tuum sic agitare animo: vt non ad
bibeas in consilium cogitationum tuarum despe
rationem aut timorem. Nec enim is: qui in te ad
huc iniustior: q̄ tua dignitas postulabat fuit: nō
magna signa dedit animi erga te mitigati. Nec
tamen is ipse: a quo salus petit̄: hꝫ explicatā aut
exploratam rationem salutis sue. Cunqꝫ omniuꝫ
bellorum exitus incerti sint: ab altera victoria ti
bi periculū nullū esse perspicio: qd quidem seiun
ctū sit ab oīm interitu: ab altera teipꝫ nūq̄ timuis
se certo scio. Reliquū est: vt teipm (qd ego quasi
consolationis loco pono) maxime excruciet: com
mune periculū reip. Cuius tanti mali: q̄uis do
cti viri multas dicāt: tn̄ vereor: ne consolatio vlla
possit vera reperiri: preter illam q̄ tanta est: quātū
in cuiusqꝫ animo roboris est atqꝫ neruoꝝ. Sic ei
bene sentire recteqꝫ facere satis est ad bene beate
qꝫ viuendum: non vereor: ne eum. q se optimoruꝫ
ꝯsilioꝝ cōscientia sustētare possit: miserum esse ne
fas sit dicere. Nec em̄ nos arbitror victorie p̄miis
ductos patriam olim et liberos ⁊ fortunas reli
quisse: sed quoddam nobis officium iustū ⁊ piū:
et debitum reipu. nostreqꝫ dignitati videbatur q
nec cum id faciebamus: tam eramus amētes: vt
explorata nobis esset victoria. Quare si id euenit:
quod ingredientibus nobis in causam proposi
tum fuit accidere posse: non debemus ita cadere
animis: quasi aliquid euenerit qd fieri posse nun
q̄ putaremus. Simus igitur eā mente quā ratio
⁊ veritas prescribit: vt nihil in vita a nobis p̄stā
dum p̄ter culpam putemus eaqꝫ cum careamus
omnia humana placate: ⁊ moderate feramus. At
qꝫ hec eo pertinet oratio: vt perditis rebus omni
bus tamē ipsa virtus se sustentare posse videatur.
Sed si est spes aliqua rebus communibus: ea: tu

cellentē/ aut recusare cōem: scꝫ fortunam
Ant. i. sed: o Torquate: tuū ē. i. officiū tui:
agitare aīo sic de teipso/ vt non adhibeas
in consiliū cogitationū tuarum despera
tionē. s. melioris fortune aliqū habende/
aut timorē. s. de peiore. Nec em̄ is videli
cet Cesar/ qui fuit adhuc iniustior in te:
q̄ dignitas tua postulabat: nō dedit: hoc
est dedit nā ne cū affirmatiua vox ē: ma
gna signa. i. indicia/ animi. s. sui/ mitigati
erga te. Nec tn̄ ipse, videlicet Cesar / a q
salus petitur habet rationē. i. viā et mo
dū salutis sue explicatam. i. promptam/
aut exploratam. i. euidentem: qd paulo
post patuit cum in senatu tribus et vigin
ti vulneribus interemptus est. Cunqꝫ. i.
et cum: exitus omnium bellorum sint in
certi: quia nondum finitum erat bellū ci
uile hoc dicit: ego perspicio. id est intelli
gere: nullum periculum esse tibi ab alte
ra victoria. s. Cesaris/ qui tibi placato est
animo: quidem. i. certe qd periculum sit
seiunctum. i. separatum ab interitu. i. li
bertatis omnium: et certo scio te nunq̄ ti
muisse/ ab altera scilicet victoria: vtpote
Pōpeianorum. Reliquum est i. restat vt
cōmune periculū reip. excruciet maxime
teipsum: qd. s. solū a cōmuni periculo cru
ciari: ego pono quasi loco consolationis.
Cuius tanti mali: q̄uis. i. licet docti viri
videlicet philosophi: aut docti ciues: di
cant multa. s. remedia: aut legamus mul
tas vt sit q̄uis dicant multas sup. conso
lationes ab eo quod sequitur: tn̄ vereor vt
vlla cōsolatio vera possit reperiri hoc est
vereor: nullā verā posse reperiri (Idem ei
efficit verbū vereor: cum negatione ⁊ sine
ea) preter illam. s. cōsolationē q̄ est tanta
quantū roboris. i. fortitudinis atqꝫ ner
uorū. i. idest viriū firmatū est in aīo cuiusqꝫ.
Si enim sentire bene et facere recte est.
satis ad viuendū bene ⁊ beate s̄m stoicos
qui in virtute beatitudinem ponunt: non
vereor: ne nefas sit dicere euꝫ esse miserū/
qui possit sustentare sese conscientia. s. eo
q̄ sibi conscius est optimoꝝ cōsilioꝝ. Nec
ei arbitror nos ductos. i. inductos/ p̄miis
victorie. i. q̄ victoria talis afferre solet reli
quisse olim. i. dum Pompeium secuti su
mus: patriam ⁊ liberos ⁊ fortunas. i. diui
tias. sed videbat̄ nobis quoddā officium
iustum ⁊ pium et debitū reip. ⁊ dignitati
nostre: qui nec cum faciebam⁹ id. i. cum de
relinquebamus nostros ⁊ nostra: eramus
tam amētes. i. insani: vt victoria esset. i. re
putaretur nobis explorata. i. certa. Qua
re si id qd propositū fuit posse accidere
nobis ingredientibus causam. i. quod vi
debamus ante oculos: hoc est Cesarem

Vereor verbū si ne nega tiones ha beat sine non idem notat.

victorē fore:euenit:nos non debemus cadere animis ita :quasi aliquid euenerit/ qđ putaremꝰ nūq̄ posse fieri. Igit̄ simꝰ ea mēte.i.habeamꝰ eam mentē quā ratio ⁊ veritas prescribit.i.statuit nobis vt putemus.i.existimemꝰ nihil prestādū.i. emēdandū a nobis invita.s.ista.i. eorum q̄ cōtingunt vita nr̄a durante:p̄ter culpā scilꝫ nostrā ⁊ cum careamꝰ ea.s.culpa. (Ergo caremꝰ etiā ijs q̄ habere nolimꝰ) feramꝰ oia hūana.i.que omni hoī accidere pñt incommoda:placate ⁊ moderate. Atq; hec oratio.scilicet mea ꝑtinet eo.i.ad id: vt ꝑditis omnibus rebꝰ.i.lꝫ oēs res sint perdite:tamen ipsa virtꝰ videat̄ posse sustētare sese. Sed si aliqua spes est rebꝰ.i.de rebus cōibus:tu nō debes carere ea.s.spe:quicunq; statꝰ est futurus. Atq; veniebat mihi scribenti hec:in mētem.i.cogitationē:me esse eum cuius desperatiōeʒ tu solitus esses accusare:quēq;.i.⁊ quē (Sūt enim due partes) tu solitꝰ esses excitare tua auctoritate/cunctantem.i.hesitantem:⁊ diffidentē.i.quasi desperātē de repu. Quoquidē tpe.s.quo tu me accusabas sic ⁊ excitabas:ego non improbabā causaʒ nr̄am q̄ semꝑ iusta visa est:sed cōsiliū sup.nostrū q: dixi nos male ꝯsultos esse q̄ tāte Cesaris potētie obuersaremur:cū tñ iustissima esset ratio belli contra eum:vnde addit dicti sui rōnē dicēs:eñ.i.q:ego videbā.i.intelligebā nos aduersari sero.i.minus tarde:ijs armis q̄ erant cōfirmata per nosmetipsos multo añ:q:tūc cū Cesari decretū est imperium in gallia:⁊ dolebā deceptari de iure publico.i.de principatu Romano:pilis.i.telis longis romanorum proprijs:et gladijs:non consilijs neq; auctoritatibus nostris.

Careo.

Cūctare qđ denotet.

quicūq; sta[t]ꝰ est futurꝰ:carere nō debes. Atq; hec mihi scribēti [ve]niebat in mētē:me eē eū cuius desperationē accusare solitꝰ esses: quēq; authoritate tua cūctantē:⁊ diffidētē excitare. Quoquidem tpe nō ego causam nostrā ſ; cōsiliū improbabā: Sero eñ nos ijs armis aduersari videbā: q̄ multo ante cōfirmata per nosmetipsos erant:dolebā q; pilis:⁊ gladijs:non consilijs :neq; authoritatibus nostris de iure publico deceptari.

¶ Neq; ego cū dicebam ea fore.i futura esse ⁊ dimittere q̄ facta sunt videlicet nūc diuinabā.i.quasi diuino inflatꝰ spū ꝑdicebā futura:sed timebā ne id accideret: qđ videbā ⁊.i.simul:posse fieri:et fore exitiosum.i.perniciosum :si euenisset ꝑsertiʒ cū si promittendū eēt mihi alterutrū. i. alterū duorū de euētu atq; exitu rerū :posseʒ ꝓmittere exploratius.i.certiꝰ id qđ euenit:videlꝫ Cesarem victurū in conflictu pharsalico aut simili si cōtigisset cōfligere cū pompeianis. Nos eni q̄ Pompeiū secuti sumus:prestabamꝰ.i. meliores eramus his.i.hmōi rebus q̄ non prodeūt in aciem.i.contra armatam manum hostiuʒ autem . i .sed:nos eramus inferiores vsu armorū:⁊ robore militū. Sꝫ q̄so tu adhibe nunc illuʒ animum/ quo censebas me oportere eē tūc. Ego scripsi hec eo . idest propterea et Philargyrus (nomē est liberti ipsiꝰ torquati:qn̄ autē appellatiuū est dicitur amator argenti:hoc est auarꝰ) tuus.s.libertꝰ. narrauit mihi requirenti omnia de te narrauit dico aīo fidelissimo: vt q̄dē visus est mihi.s.narrare(q: fraus interdū occulit̄)te solere esse iterdū sollicitū vehemētiꝰ.i.vehemēter aut vehemētiꝰ q̄ deceat qđ non deberes facere:nec dubitare q̄n sis futurus sup.is q̄ debes eē aliqua rep.s.futura:aut rep.sup.ꝑdita .i. si sit perdita:futurꝰ sis cōditiōne.i statu vite:non afflictiore q̄ ceteri. Uero.i.sed tu debes ferre hoc tp̄s quo nos oēs sumꝰ exanimati.i.priuati animo ⁊ suspēsi idest stu

Presto qđ notet.

Fraus interdū nō videtur.

¶ Neq; ego ea que facta sunt fore cum dicebam diuinabā futura:ſ; quod et fieri posse ⁊ exitiosuʒ fore:si euenisset: videbā id ne accideret timebam. presertim cum si mihi alterutrum de euentu atq; exitu rerum promittendum esset:id futurum qđ euenit exploratius possem promittere. His eniʒ rebus prestabamus q̄ non prodeunt in aciem vsu autem armorū et militum robore inferiores eramus. Sed tu illū animū nūc adhibe q̄so quo me tunc esse oportere censebas. Hec ego scripsi q; mihi Philargyrus tuus oia de te requirēti fidelissimo animo vt mihi quideʒ visus est narrauit te interdum sollicitū solere esse vehementius: quod facere nō deberes:nec dubitare quin aut aliqua repu. sis futurꝰ qui esse debes aut perdita non afflictiore cōditione q̄ ceteri. Hoc vero tempus quo exanimati omnes:⁊ suspensi sumus:hoc moderatiore aīo ferre debes q; et in ea vrbe es: vbi nata et alita est ratio: ac moderatio vite: et habes Seruium Sulpitiuʒ: quē semp vnice dilexisti qui te p

fecto τ beneuolentia: τ sapientia consolatur: cuius si essemus τ authoritatem: τ consilium secuti: togati potius potentiam q̄ armati victoriaʒ subissemus. Sed hec longiora fortasse fuerunt q̄ necesse fuit: illa que maiora sunt: breuius exponam. Ego habeo cui plus: quā tibi debeam neminē: quibus tantum debeam quātum tu intelligis: eos mihi huius belli casus eripuit: qui sim autē hoc tempore intelligo sed quia nemo est taʒ afflictus: qui si nihil aliud studeat: nisi id quod agit: nō possit nauare aliquid: τ efficere. omne meum consiliū operam studium: certe velim existimes tibi: tuisq̄ liberis esse debitum. Uale.

pefacti: animo moderatiore: scʒ q̄ reliqui hoc idest propter hoc: q̄ idest quia: tu es τ .i. simul in ea vrbe: scʒ atthenienfi: vbi ratio τ moderatio vite: est nata τ alita. idest nutrita: τ idest simul habes Seruium Sulpitium / quem dilexisti semper vnice qui profecto consolatur te τ beniuolentia τ sapientia: cuius si nos essemus secuti auctoritatem τ consilium: nos subissemus potius togati idest in pace potentiā quā armati victoriam. Sed hec scʒ consolatoria verba: fuerunt fortasse longiora q̄ fuit necesse. ego exponam breuius illa q̄ sunt maiora. Ego neminem habeo cui debeam plus q̄ tibi: τ casus belli eripuit mihi eos / quibus debeam scʒ si viuant: tantum quantum tu intelligis. autem idest sed ego intelligo qui idest qualis τ quam miser sim hoc tempore: sed quia nemo est tam afflictus qui si nihil studeat aliud q̄ id quod agit (vbi studeo cum accusatiuo construitur) non possit τ ita quilibet possit nauare τ efficere aliquid: scʒ aduersus Cesarem: ego velim supple: vt existimes omne consiliū meum: operam scilicet meam omnem / certe: idest haud dubie: studium sup. meum omne esse debituʒ tibi τ liberis tuis. Uale.

Studeo cū accusatiuo.

Marcus Cicero Antonio Torquato. Salutem dicit Plurimam.

Peto a te: ne me putes obliuione tui rarius ad te scribere q̄ soleaʒ: sʒ aut grauitate valetudinis: qua tamē iam paululū videor leuari: aut q̄ absim ab vrbe: vt q ad te proficiscantur scire non possim. Quare velim ita statutum habeas me tui memoriam summa cum beneuolentia tenere: tuaq̄ omneis res non minori mihi cure quā meas esse. Quod in maiore varietate versata est adhuc tua causa quam homines aut volebant: aut opinabantur: mihi crede: non est pro malis temporum quod moleste feras Necesse est enim aut armis vrgeri rempubli. sempiternis: aut ijs positis recreari aliquādo: aut funditus interire. Si arma valebunt nec eos: a quibus recesseris vereri debes: nec eos quos adiuuisti. Si armis aut cōditione positis aut defati

Peto. Argumētū ē quale superioris epl'e. Adducit enī cice. multas rōnes: q̄bus pbat nihil eē qđ torquat⁹ merito moleste ferat: q̄ nō sit adhuc consecutus id qđ volebat. τ q̄ cā ei⁹ sit obuersata in maiore varietate q̄ quis opinat⁹ eēt Purgat aūt i principio q̄ raro ad eū scripserat dicēs peto a te ne putes me scribere ad te rarius q̄ soleā: obliuiōe .i. pp obliuionē tui: sʒ aut grauitate valetudinis .i. egritudinis: qua tū ego videor leuari. liberari iā paululū .i. modicuʒ: aut modicule aut sup. iō: q̄ absim ab vrbe vt nō possim scire q̄ pficiscant ad te .s. athenas Quare ego velim vt sup. hēas statutū .i. ɔstitutū τ firmatū: me tenere memoriā tui cuʒ beniuolētia sūma .i. maxia τ oēs res tuas esse mihi nō minori cure: q̄ meas .s. res q̄ .s. vt scribis: cā tua v̄sata est adhuc ī maiore varietate q̄ hoies aut volebāt aut opīabant: crede mihi nō est sup. aliqd tibi pro malis .i. ฿m mala tēpoꝝ: qđ feras .i. ferre debeas moleste. Necesse est eni aut rēp. vrgeri armis sempiternis aut rēp. recreari aliqñ: his scʒ armis positis .i. depositis: aut sup. cā interire funditus .i. a fundo vel ad fundū vsq̄. Si arma valebunt nec debes vereri eos .s. Cesarem τ Cesarianos: a quibus recesseris: nec eos quos adiuuisti vcʒ Pōpeianos si aut armis positis idest depositis cōditione .i. pactione: aut abiectis defatigatione: aut detractis victoria. Scilicet alterius partis: ciuitas

Argumētū epl'e.

Ordo lr̄e

scꝫ Romana:respirauerit:licebit tibi frui z dignitate tua z fortunis tuis. Si omnia scꝫ reipu.iura:interierint oino.i. ex omni parte:z is exitus scꝫ bellorum fuerit:quē Marcus Antonius orator insignis q̄ fuit auus illius Marci Antonij qui triumuir Ciceronem postea proscribendū curauit z proscriptum comprehendendū ac trucidandum:precipue ob philippicas orationes in eum scriptas. vir prudentissimus timebat iam tum idest tunc cum suspicabatur tantum malorum instare. Consolatio illa est quidem misera:presertim talia ciui z viro:sed tamē necessaria:videlicet nihil esse dolendū cuiꝙ precipue.i.singulariter /aut peculiariter in eo quod accidat vniuersis.

Marcus antonius auus marci antoni. triūuir in quē Cicero philippicas scripsit.

gatione ab[...]tis:aut victoria detractis ciuitas respirauerit:[...]dignitate tua frui tibi z fortunis licebit. Si oia [...]iteri erit oia fueritꝙ is exit⁹ quē vir prudētissim⁹. M. Antoni⁹ iā tū timebat:cū tm̄ instare maloꝝ suspicabat̄:misera ē illa qdē ꝯsolatio tali presertim ciui:z viro sꝫ tū̄ necessaria nihil esse precipue cui ꝙ dolēdū in eo qd accidat vniuersis.

¶ Que vis zc. Si tu attēdes qd facis:q̄ vis sit in his paucis.s. primo loco iaꝫ habitis:pauca aūt ideo scripsit enim.i.quia plura non erant committenda epistole: que breuitate gaudet:tu profecto intelliges etiam sine litteris meis te habere aliquid:quod speres.idest sperare possis. z nihil sup.habere:quod timeas idest timere debeas:aut hoc aut aliquo statu reip. sup.extante Si omnia interierint:cuꝫ ne velis quidem si liceat te esse superstitem idest super victurum reipu.intelliges supple fortunam esse ferendam presertim q̄ absit a culpa. Sed hec supple scripta sint hactenus. Velim supple vt tu scribas ad me quid agas:z vbi sis futurus:vt possiꝫ scire aut quo scribam: aut quo veniam. Vale.

¶ Que vis īsit in his paucis verbis(plura enī cōmittenda epistole nō erāt)si attēdes qd facis:profecto eam sine meis litteris intelliges: te aliquid habere qd speres:nihil quod aut hoc aut aliquo reipu.statu timeas:oia si interierint:cuꝫ superstitem te esse reipu.ne si liceat quidem velis:ferendā esse fortunam presertim que absit a culpa. Sꝫ hec hactenus. Tu velim scribas ad me quid agas et vbi futurus sis:vt aut quo scribam:aut quo veniam scire possim. Vale.

Superiorib⁹ lr̄is zc. Hec epistola inquit Hubertinus:videtur preponenda superiori:quia scripta videt̄ post primam in qua cicero mlta adduxit ad consolandum Torquatum :propter que dicit se nunc breuiorē debere esse. Consolatur tū̄ eū etiam hac epistola:quātū potest:licet dicat Torquatū esse in ea vrbe vt pote Athenieñ. vbi vel ipsi parietes ornatius ꝙ Cicero ipse loqui possint. Ordo ē Ego fui longior.s.ꝙ decuit aut aliquātulum longius superioribus litteris quarū initium est. Et si ea perturbatio zc. adductus scꝫ ad hoc magis beniuolentia : ꝙ ꝙ res idest necessitas postularet ita. Neꝙ enim virtus tua egebat confirmatione nostra:neꝙ ea.i.talis erat cā mea atꝙ fortuna vt cui ipsi oia deessent cōfirmarem alterum. Debeo:itē.i.similiter eē breuior hoc tempore:enim.i.q: siue nihil opus fuit tum idest tunc tā multis verbis nihilo.idest in nullo est nunc magis opus s.tam multis verbis:tū̄.i.tunc illud scilꝫ quod tunc scripsit:satis est presertim cuꝫ

Atheniēsiū laus.

M. Cice. S. D. Aulo Torquato.

Superiorib⁹ litteris beniuolentia magis adductus ꝙ ꝙ res ita postularet:fui longior. Neꝙ enī cōfirmatione nostra egebat virtus tua:neꝙ erat ea mea causa : atꝙ fortuna vt cui ipsi omnia deessent: alterum confirmarem. Hoc item tempore breuior esse debeo: siue enim tum nihil opus fuit tam multis verbis nihilo magis nunc opus est:siue tum opus fuit illud satis est:presertim cum accesserit nihil noui Nam z si quotidie aliquid audimus earum rerū quas ad te pferri existimo:sūma tū̄ eadē est z idē exitus:quē ego tam video aio ꝙ ea que oculis cernimus. Nec vero quicꝙ video qd non idē te videre certo scio. Nā z si quē exitū acies habitura sit, diuinare nemo pōt:tū̄ z belli exitū video: z si id

minus,hoc quidē certe:cū sit necesse alterutrū vincere qualis futura sit vel hec:vel illa victoria. Idq̄ cum optime perspexi tale video:nihil vt mali videatur esse futuruʒ:si id vel ante ceciderit: qđ vl' maxime ad timorē ꝓponitur. Ita eni viuere,vt tuʒ sit viuēdū:miserrimū est,mori aūt nemo sapiens miserū dixit:ne beato quidem. Sed in ea es vrbe:in qua hec vel plura ꝛ ornatiora parietes ipsi loqui posse videantur. Ego tibi hoc ꝯfirmo:ꝛ si leuis est cōsolatio ex miserijs alioꝝ:nihilo te nūc maiore in discrimine esse,q̄ quēuis:aut eoꝝ q discesserunt,aut eorū qui remāserūt,alteri dimicāt:alteri victorē timēt. Sed hec cōsolatio leuis est: illa grauior:qua te vti spero,ego certe vtor: nec enī dum ero angar vlla re:cū oī vacē culpa:ꝛ si nō ero:sensu omnino carebo:sed rursus

q ad te hec. Mihi tu:tui:tua oia maxie cure sunt ꝛ dum viuam erunt. Uale.

nihil noui acciderit. Nam etsi.i.q̄q̄. nos audiuimus quotidie.i.singulis dieb⁹ aliquid eaꝝ reꝝ quas ego existimo perferri i.cōplete nunciari ad te:tū summa.i. finalis snia ꝛ cōclusio de statu reipu.est eadē ꝛ exitus est idē.i.ad eūdē f.nē oia tēdunt quē scʒ exitū.ego video aio tā.i.tā perfecte ꝛ euidēter hoc ē perspicio futurū:quā i.quātū perfecte sup.video aut vidimus ea que cernimus oculis.s.exteriorib⁹. Ex hoc loco traxerūt quidā differentiā inter cerno ꝛ video:dicentes cernere ad oculos exteriores:videre etiā ad iteriores ꝑtinere. Nec ꝟo video quicq̄ qđ nō scio certo: idest ꝑ certo te videre idē. Nā etsi nemo pōt diuinare quē exitū acies.i.conflictus duarū acierū sit habitura.s. in philippis campo pharsalie:tū video ꝛ.i.simul exitū belli.i.id qđ bellū sequet̄ vtpote oppssio nē reipu.ꝛ si sup.video min⁹.i.nō satiscla rend scʒ qđ dictū est:hoc ē exitū belli : cer te video quidē.i.saltē hos.s.cū sit necesse alterutrū.i.vnū duoꝝ aut Cesarem aut Pompeianos:vincere video sup.qualis victoria vel hec.s. Pōpeianorū.vel illa.s. Cesaris sit futura.q.d.cū amissione libertatis cū vtriq̄ velint opprimere aduersarios suos. Et cū.i.postq̄ ꝓspexi:id.s.qualis futura sit victoria :optime.i. perfectissime:ego video sup.ipsum tale:vt nihil .i. nō aliquid:vt aliquid mali nō videat̄ futurū:si vel.s.ēt id qđ ꝓponit̄.s.nobis ab inimicis:vel.i.etiā maxie:ad timorē.i.ad incutiendū nobis timorē:hoc est mori aut occidi:ceciderit ante.s.ꝑfectā alterutri⁹ victoriā:Eniʒ.i.q: viuere ita.i.in seruitute quadā publica:vt.i.qualiter viuendū sit tunc.s.post alterutriusvictoriā est miserrimū:aūt.i. sed nemo sapiens dixit aut duxit mori miserū(. Unde maro. Usqueadeo ne mori miserū est?) ne q̄dē.i.nō saltē beato:hoc est cū(vt Flaccus dicit) Mors vltima linea rerū sit ꝛ ita finis maloꝝ saltem hui⁹ mūdi:ita videtur mors miseris optāda beatis fugiēda.) Unde Boeti⁹ mortē censet felicē q̄ se nec dulcib⁹ annis inserit:ꝛ mestis sepe vocata venit)tamē sapiētes ne beato q̄dē miserū putāt mortē interuenire:cū sit ineuitabilis:ꝛ citra culpā nostrā:ob culpā tū primi parētis accidere possit.verū Christianis placet qđ dicit̄ ꝑciosa in cōspectu domini mors sanctoꝝ eius. Et beati q in dño moriuntur:ꝛ cōtra. Mors peccatoꝝ pessima:sed reuertamur ad ordinē. Sed tu es in ea vrbe.s. Athenensi in qua ipsi parietes videant̄ posse(propter frequētē lectionē philosophie. Uñ Iuuenalis simili hyperbole vtitur satira pria. Frontonis platani cōuulsaq̄ marmora clamāt. Semp ꝛ assiduo rapte lectore colūne)loqui hec vel plura ꝛ ornatiora. Ego cōfirmo tibi hoc etsi.i.q̄q̄ consolatio ex miserijs alioꝝ est leuis.i.modici ponderis momēti)q: licet solatiū est miserissociū habere in penis:tū nō minus crucianṫ:qui cū multis crucianṫ q̄ si soli essent(te nihilo.i.nullo mō:esse nunc in discrimine.idē i periculo maiore: q̄ quēuis aut eorū qui discesserunt.s.ab vrbe:aut eoruʒ qui remanserunt. Alteri scʒ qui recesserunt ab vrbe secuti alterutrum ducem:dimicant.i.certant:pro victoria ꝛ ita in periculo vite sunt alter: scʒ.qui remanserunt tanq̄ neutrius factionē opprobrantes timent victorem.s. taʒ Cesarem q̄ Pompeium. Sed (vt iam dictum est)hec.i. huiusmodi cōsolatio est leuis.i. modici momenti:illa scʒ quā dicet:est sup.grauior:.i.maioris ponderis:qua.s.ꝯsolatiōe ego spero te vti ego certe vto: sup.ea. Nec enim angar vlla re dū.i.donec aut q̄diu ero.s.in hac vita:rerū. vacē.i.vacu⁹ꝛ purus sim:oī culpa:ꝛ si nō ero.s.in hoc mūdo:carebo oīno sensu.i.perceptione earū rerū que hic gerentur. Est ergo magni momenti cōsolatio:qua dilēmate quodā cōuincit virū bonū ꝛ sapientē nō debere angi pro rebus que hic accidant. Nam aut interierit malis huius vite aut nō sit itererit nō augeṫ eis que citra culpam suam contigerunt:vt mala belli ciuilis cuius Cicero neutri fuerat author: aut non interierit:ꝛ ita :non sentiet:saltem cum dolore cum fine culpa sua contigerint:videtur,tamen epicurice innuere:nullum manere post mortem in homie sensum;cuius contrariuʒ alibi docet. Sed rursus sup.mitto i.noctuas i.ad i.eis athenas vbi maxima vis

Cerno ꝛ video q̄l'r iter se discrepent.

Philippi cāpus pharsalie

Uergili⁹ horatius Boetius.

Hyperbole Iuuenalis Miseroꝝ ū solamē ē socios penarū habere.

Glaucas eis athenas.

noctuaꝝ est. hoc ē prudentiorē me doceo: q̄si sus mineruā: q̄ sc3 scribo hec ad te. s. hominē tā3 doctū tu tui: ꝛ tua oīa sunt mihi cure: ꝛ erunt donec. i. q̄diu viuā. Est aūt zeugma ab inferiori: nam per conceptionem diceret estis ꝛ eritis.

zeugma.

Nihil quod ad te scriberem ꝛc. Cōsimili fere argumēto cū superioribus ostēdit Cicero magnum impendere periculum ex bellis ciuilibus siue Pompeiani siue Cesar victor futurus sit. Deinde cōsolatur Torquatū fere hisdē rōnibus: quibus in superioribus ꝛ precipue in prima epistola.

Argumētū ep̄le.

Ordo lr̄e

Ordo est. Nihil noui erat sup. mihi quod scriberē ad te. ꝛ tm̄ si q̄d sup. noui eēt: sciebā te solere fieri certiorē. i. te edoceri a tuis. s. familiaribus ꝛ necessarijs. Autē. i. s3 ꝛ si. i. q̄uis dicere de rebus futuris est semper difficile: presertim de contingentibus qualis est exitus belli ad quē fortuna mltum pōt: tm̄ tu possis. i. q̄libet possit accedere. s. ad verā cognitionē ꝓpius. i. aliq̄ntulum aut multum ꝓpe: cōiectura. i. ꝑ cōiecturam: tūc sup. cū. i. qn̄ res est hmōi cuius. i. vt eius exitus possit ꝓuideri. Nos videmur nunc intelligere tm̄ bellum non diuturnum sup. futurum: etsi. i. licet: id ipsum: scilicet bellum non futurum diuturnum: videatur nonnullis. i. aliquibus aut quibusdā: secus. i. aliter: hoc est ꝛ si videatur quibusdam diuturnū fore (vbi ꝛ si cōstruitur cum subiūctiuo verbo) Equidē i. ego quidem: cum. i. quando scribebam hec putabam iam aliquid. s. de bello finiēdo actum non supple id scribo: quo (ꝑ legam aut quo). i. per quod sciam certo: sed ꝙ. i. q: coniectura erat aut. i. non difficilis: hoc est q: facile poteram per coniecturam consequi (quod sequentibus probat vnde non subscribam tollentibus negationem) nam cū oīs mars. i. auctor victorie belli sup. sit cōis. i. neutri pti adiuratꝰ ꝛ cum exitus pliorum sint semp incerti tm̄ magne copie dr̄ esse hoc tp̄e parate vtriq3. i. ab vtraq3 pte: ad pugnandū ita vt vtercūq3. s. exercitus vicerit nō sit futurū mirū. i. mirādū: vtercūq3. i. q̄cūq3 duorū vicerit: q: vterq3 exercitus optime instructus erat: illa opinio hoīm (quā dicturus es) cōfirmat. i. auget ꝛ roborat in singulos dies magis ꝛ magis: opinio aūt est: ēt si. i. q̄uis intersit. i. drīe sit aliq̄ntulū inter cās armorū: q: Pōpeiani iustiorem cām eo ꝙ a rep. stabāt habebāt: tm̄ non multū inter futurum. i. differentie futurū inter victorias eo ꝙ vtraq3 pars victoria insolēter visura videbatur. Nos sumus experti ꝓpemodum. i. quasi alteros. s. Pompeianos

Etsi.

Mars cōmunis.

Pompeius iustā cām fouebat.

M. T. Cicero A. Torquato. S. D.

Nihil quod ad te scriberem nihil erat, et tamen si quid esset: sciebā te a tuis certiorem fieri solere. De futuris autem rebus ꝛ si semper difficile est dicere: tamen interdum coniectura possis propius accedere: cum res est eiusmodi, cuius exitus prouideri possit. Nunc tantum videmur intelligere non diuturnum bellum: et si id ipsum nonnullis videatur secus: Equidem cum hec scribebam, aliquid iam actum putabam, non quo ego certo sciam: sed quod haud difficilis erat coniectura. Nam cum omnis belli Mars communis: ꝛ cum semper incerti exitus preliorum sint: tamen hoc tempore magne vtrinq3 copie ita parate ad pugnandum esse dicuntur: vt vtercunq3 vicerit: non sit mirum futurum: illa in dies singulos magis: magisq3 opinio hominum confirmatur: etiam si inter causas armorum aliquantum intersit: tamen inter victorias non multum inter futurum, alteros prope modum iam sumus experti: de altero nemo est: quin cogitet cum sit metuendus iratus, victor armatus. Hoc loco si videor augere dolorem tuum: quem consolando leuare debebam: fateor: me cōmunium malorum consolationem nullam inuenire preter illam: que tamen si possis eam suscipere, maxima est, quaq3 ego quotidie magis vtor: cōscientiam recte voluntatis, maximam consolationem esse rerum incommodarum: nec esse vllū magnum malum preter culpam: a qua quando tantum absumus: vt etiam optime senserimus: euentusq3 magis nostri consilij, q̄ consilium reprehendatur: et quando prestitimus: quod debuimꝰ, moderate quod euenit: feramus. Sed hoc mihi tamen non sumo: vt te consoler de communibus mi

scrijs: que ad consolandum maioris ingenij: et ad ferendum singularis virtutis indigent. Illud cuiuis facile e docere: cur precipue tu dolere nihil debeas: Eius enim: qui tardior in te leuando fuit: quam fore putaremus: non est mihi dubia de tua salute sententia: de illis autem non arbitror te expectare quid sentiam.

lanos. Nemo est quin cogitet de altero. s. Cesare/scz quin insolenter sit vsurus victoria: cum sit metuendus iratus eo quod est iratus ob negatum triumphum: et imperij prorogationem: victor. i. si fuerit victor: eo quod victoria insolentiores facere solet: armatus. i. cum sit futurus vi armorum preditus. Si ego videor angere dolorem tuum hoc loco. i. dicto huius loci: quem. s. dolorem debebam aut debeam: leuare. i. imminuere. fateor me nullam. i. non vllam: non inuenire vllam consolationem malorum communium. i. reipublice. preter illam (quam dicet) que tamen est maxima: si possis suscipere. i. in vsum tuum conuertere eam: et que ego vtor quotidie magis: videlicet: conscientiam voluntatis recte esse maximam consolationem rerum incommodarum. i. nociuarum: hoc est: si quis sibi conscius sit quod ad mala que euenerunt non prebuerit consensum: nec vllum malum esse magnum preter culpam. i. si non adsit culpa: de qua. s. culpa quoniam. i. quoniam: nos absumus tamen: et etiam senserimus optime: quia pacem qualemcunque potius quam bellum suscipiendum: et euentus consilij nostri: quo duximus Cesari resistendum. reprehendatur magis quam consilium. s. nostrum: quia licet male euenit: bene tamen consuluimus vnde Sappho Ouidiana egre ferens consilium suum damnari ab illis qui dant Exitus acta probat: addit: careat successibus opto. Quisquis ab euentu facta notanda putat. Et quoniam i. quoniam prestitimus. i. exhibuimus et effecimus quod debuimus feramus. i. patiamur: moderate. i. temperato animo id sup. quod euenit: licet malum sit. Sed tamen ego non sumo. i. non attribuo et arrogo mihi (vnde rectius dicatur vir sibi multa sumens quam vir presumptuosus: vt vulgo dicunt) hoc vt consoler te de miserijs communibus: que. s. miserie communes indigent maioris ingenij sup. quam meum sit: ad consolandum. i. vt consolentur passiue: hoc est vt de eis consolemur: et indigent singularis virtutis ad ferendum. i. vt ferantur. Facile est cuiuis. i. cuilibet: docere illud: cur tu nihil debeas dolere precipue. i. preter ceteros. Enim. i. quia: sententia de tua salute: eius s. Cesaris: qui fuit tardior in leuando te. s. ab exilio aut timore: quam putaremus fore. i. futurum esse: non est dubia mihi: hoc est: est mihi perspecta: scio enim quod te saluum esse cupit. autem i. sed: non arbitror te expectare quid sentiam de illis. s. Pompeianis: si forte vicerint: quia omnes sciunt te Pompeio semper fauisse.

Triumphus Cesari denegatus.

Ouidius

Sumere sibi.

¶ Reliquum est vt te angat: quod absis a tuis tandiu res molesta ab ijs presertim pueris quibus nihil potest esse festiuius. Sed vt antea ad te scripsi tempus est huiusmodi vt suam quisque conditionem miserrimam putet: et vbi quisque sit: ibi esse minime velit: Equidem nos: quod Rome sumus: miserrimum esse duco: non solum quod in omnibus malis acerbius est videre: quam audire: sed etiam quod ad omneis casus subitorum periculorum magis obiecti sumus: quam si abessemus. Et si meipsum consolatorem tuum non tantum littere: quibus semper studui: quantum longinquitas temporis mitigauit: quanto fuerim dolore meministi. In quo prima illa consolatio est: vidisse me prius quam ceteris cum cupiebam quamuis iniqua conditione pacem: quod et si casu non diuinatione mea factum est: tamen hac inani prudentie laude delector: Deinde quod mihi ad consolationem commune tecum

¶ Reliquum est. i. id solum restat: vt quod absis tandiu a tuis: angat. i. cruciet et torqueat te: appositorie res molesta. i. quod est res molesta: presertim sup. abesse: ab ijs pueris. i. filijs: quibus nihil potest esse festiuius i. letius et lepidius. Sed (vt scripsi antea ad te) tempus est huiusmodi. i. tale: vt quisque putet conditionem suam. i. statum vite sue: miserrimam: et vt quisque minime. i. nequaquam velit esse ibi: vbi sit. Equidem. s. ego quidem hoc est certe: duco. i. existimo: miserrimum. i. rem miserrimam esse quod sumus Rome: non solum quod. i. quia: in omnibus malis acerbius est videre sup. ea quam audire: sed etiam quod nos qui Rome sumus: sumus magis obiecti ad omnes casus periculorum subitorum quam si abessemus. Etsi, litere. idest scientie philosophice literis commendate: quibus studui. i. operam diligentem dedi semper. non sup. mitigauerunt: tantum. i. intantum aut tantopere: meipsum consolatorem tuum (Valla diceret tui nisi quodammodo possessio importetur) quantum longinquitas. i. prolixitas temporis mitigauit meipsum etc. tu meministi. id est, memoria tenes: supple in quanto dolore fuerim in quo scilicet dolore illa est prima consolatio: me vidisse prius quam ceteri supple viderint. (Aliter diceret quam ceteros) cum cupie

Reliquum est quod notet

vallam taxat.

Me quam ceteri.

est: si iam vo[care]r ad exitum vite non ab ea republi. auellar: qua c[ar]endum esse doleam: presertim cu3 id sine vllo sensu futurum sit. Adiuuat me etas ⁊ acta iam vita: que cum cursu suo bene confecto delectatur: tum vetat in eo vim timere: quo nos iam natura ipsa bene perduxerit. Postremo is vel et ij viri hoc bello occiderunt: vt impudentia videatur eandem fortunam si (res cogat) recusare. Egdem mihi omnia propono: nec vllum est tantum malum: quod non putem impendere: sed cũ plus in metuendo mali sit: q̃ in illo ipso: quod timetur desino: presertim cum id impendeat in quo non modo dolor nullus: verum finis etiam doloris futurus sit: Sed hec satis multa: vel plura potius q̃ necesse fuit: facit autẽ non loquacitas mea sed beniuolentia longiores epistolas. Seruium discessisse Athenis moleste tuli: non enim dubito: quin magne tibi leuationi sit solitus esse quotidianus congressus: ⁊ sermo tum familiarissimi hominis tum optimi: ⁊ prudentissimi viri. Tu velim te: vt debes ⁊ soles: tua virtute sustentes. Ego que te velle queq3 ad te ⁊ ad tuos pertinere arbitrabor: omnia studiose diligenterq3 curabo: que cum faciam beneuolentiam tua3 erga me imitabor: merita non assequar. Uale.

bam pacem cõditione q̃uis .i. q̃tũuis ini qua. sup. id qd etsi .i. q̃q̃ factũ est casu .i. alea belli: nõ diuinatõe mea: hoc est Cesarẽ victorẽ fore: tñ ego delector hac inani .i. friuola laude prudentie .i. prouidentie q̃ ita fore preuidebã. Deinde sup. consolaẗ me: aut mihi cõsolationi est: id qd ẽ mihi cõe tecũ ad cõsolationẽ vez q̃ si ego vocer iam ad exitũ vite .i. ad mortẽ: ego nõ auellar .i. abstrahar inuitus ab ea .i. eiusmodi rep. qua .i. cuiusmodi doleã carendũ eẽ .i. q̃ carere debeã: p̃sertim cũ id sit futurum sine vllo sensu (Videẗ iterũ Epicurice loqui forte q̃ Torquat⁹ ei⁹ secte erat. Epicurei ei dictitabãt oẽm sensum hois in morte perire. Nã Epicurus ipse iactitabat se gen⁹ humanũ liberasse duobus maximis malis: timore .s. deoꝝ in vita: cum doceret deos nõ curare mortalia: ⁊ cruciatuz post hanc vitã: cũ doceret aĩos cũ corporibus i terituros more pecuinio) Aetas .s. senilis adiuuat me: ⁊ vita iam acta .i. consummata fere: que .s. vita cum .s. ita sit, q̃ delectatur cursu suo cõfecto .i. cõsummato: bene .i. decẽter: tñ .i. multomagis, vetat nos timere vim in eo .i. in morte: quo .i. ad qua3 ipsa natura pduxerit iam pene nos. Postremo .i. vltimo loco me cõsoleẗ q̃, is sup. vir .s. Põpeius occidit .i. occubuit: vel ẽt ij .i. tales viri occiderũt .i. cesi ⁊ mortui sũt hoc bello .s. ciuili vt imprudentia videaẗ: vel vt videaẗ imprudentie recusare eãdez fortunã quã illi passi sunt si res cogat. Egdez .i. ego qdẽ ꝓpono mihi oĩa .s. mala obeunda, nec vllum malũ est, qd nõ putem impendere .i. in perniciẽ meã iminere: sed cũ plus mali sit in metuẽdo .s. i metu mortis: q̃ in illo ipso qd timeẗ: hoc est q̃ i morte ipsa: desino sup. metuere: p̃sertim .i. precipue: cũ id ipendeat .i. imineat. vez interitus: i q̃ nõ mõ .i. nõ solũ nullus dolor sit futurus verũ ẽtiã .i. insup finis dolorũ sit futurus. Sed hec sup. sunt satis multa: vel fortasse plura q̃ fuit necesse: aũt .i. sed: nõ loquacitas mea .i. auiditas loquendi: sed bñuolentia mea: facit epistolas longiores .s. q̃ alioqui essent. Ego tuli moleste: Seruium .s. Sulpitium: discessisse Athenis: non enim dubito quin solitus sit esse tibi magne leuationi .s. de miserijs aĩ: congressus ⁊ sermo quotidianus tum .i. simul: hois familiarissimi .s. tibi: tum .i. simul viri optimi ⁊ prudentissimi. Veliz sup. vt tu sustentes te tua virtute: vt debes ⁊ vt soles. Ego curabo studioseq3 p .i. ⁊ diligenter: omnia que arbitrabor te velle: queq3 .i. ⁊ que: arbitrabor pertinere ad te ⁊ ad tuos: que .s. oĩa cum faciam: imitabor beniuolentiam tua3 erga me: non assequar .i. nõ equiparabo: merita .s. tua: erga me: cõferendo .s. paria in te: q: id non potero. Uale.

Epicuri paradoxa.

Cicero senex has epistolas scripsit.

Qui ciceronem in epistolis plixũ facit.

Argumẽtum ep̃le

Quotienscunq3. Aulus Cecinna Pompeiane factionis vir insignis scribendo temporis sui gesta laudauerat Pompeianos: et carpserat Cesarem: quã obrem Cesar ei vrbe interdixerat: cuius cum desiderio angeretur consolatur eum Cicero dicens. Quotienscunque video filium tuum; (video

M. Cicero. A. Cecinne. S. D.

Quotiescunq3 filium tuum video, (video autem fere quotidie) polliceor ei studiuz qdem meũ, ⁊ operã sine vlla exceptiõe aut laboris, aut occupationis, aut tp̃is: gra

tiam autem: atq3 authoritatem cum h[ac] exceptione quantum valeam quātūq3 poss[im]. Liber tu⁹ & lectus est: & legitur a me diligenter: custoditur diligentissime. Res & fortune tue mihi maxime cure sunt: que quidem quotidie faciliores mihi & meliores videtur: multisq3 video magne esse cure quorum de studio & de sua spe filium ad te perscripsisse certo scio. His aūt de reb⁹ quas coniectura consequi possumus: non mihi sumo: vt plus ipse perspiciam q̄ te videre: atq3 itelligere mihi psuaserim. Sed tamen quia fieri potest: vt tu ea pturbatiore animo cogites: puto esse meū: quid sentiam exponere. Ea natura rerum est: & is cursus tēporum vt non possit ista aut tibi: aut ceteris fortuna esse diuturna: neq3 herere in tam bona causa: & in tam bonis ciuibus tam acerba iniuria. Quare ad eam spem: quā extra ordinem de te ipso habemus non solum ppter dignitatem & virtutem tuā (hec enim ornamenta sunt tibi etiā cū aliis cōmunia) accedunt tua pcipua propter eximiū igeniū: summāq3 virtutē: cui me hercule hic cuius in potestate sumus multum tribuit. Itaq3 ne punctum quidē tēporis in ista fortuna fuisses: nisi eo ipso bono tuo: quo delectatur: se violatū putasset quod ipsum lenitur quotidie: significatur q3 nobis ab hijs qui simul cum eo viuunt, tibi hāc ipsam opinionem ingenij apud ipsum plurimū profuturam. Quapropter primuz fac animo forti: atq3 magno sis: ita enim natus: ita educatus: ita doctus es: ita ēt cognitus: vt tibi id faciendum sit: deinde spem quoq3 habeas firmissimaz propter eas causas: quas scripsi: a me vero tibi omnia liberisq3 tuis paratissima esse confidas velim: id enim & vetustas nostri amoris: & mea consuetudo in meos & tua multa erga me officia postulant. Vale.

autem fere.i.quasi quotidie/sup. toties polliceor: ei quidem.idest certe / studium meum & operam: sine vlla exceptione: aut laboris: aut occupationis aut tēporis: autem i.sed: ego polliceor ei gratiā atq3 authoritatē sup.meā apud Cesarē.s.cū hac exceptiōe.i.cum hac clausula exceptiua aut restrictiua: quātū valeā: q̄tūq3.i.& q̄tū possim. Liber tuus.s.de gestis tui temporis: & idest simul: lectus est: & legitur a me diligenter & custoditur diligentissime. Res.i.negocia: & fortune.i.diuitie tue: sūt mihi maxime cure: q̄.s.res & fortune q̄dē idest certe videnf: mihi quotidie faciliores & meliores: faciliores quidem res.i.negocia: meliores aūt fortune: & ego video idest aīaduerto sup.res & fortunas tuas esse multis magne cure De quoz studio scio certo filiū.s.tuū: perscripsisse.i.complete scripsisse ad te: & de spe sua s.quā habet de restitutione tui. Aūt.i.sed ego non sumo.i.attribuo aut arrogo mihi vt ipse idest ego perspiciā plus de his reb⁹: quas possumus consequi idest intelligere futuras: coniectura idest per cōiecturam: pl⁹ inquā: q̄ persuaserim mihi te videre atq3 intelligere. Sed tamen: q: fieri potest: vt tu cogites ea: animo perturbatiore.s.quā ego puto esse meū.i.mei officij: exponere idest declarare tibi quid sentiā. Ea natura rerum & is cursus tempor[u]ū est: vt ista scz aduersa fortuna nō possit esse diuturna: aut tibi aut ceteris: neq3 tam acerba iniuria vt ē exulare a patria: sup.possit: herere.i.firmiter inesse in tam bona causa: & in tam bonis ciuib⁹. Quare tua supple ornamenta precipua idest peculiaria ppter eximium ingeniū summāq3 virtutem sup.tuam: cui me hercule scz ita iudicante: vt ex animo loquor: hic scz Cesar i cuius potestate nos sumus: tribuit multum accedunt.idest adduntur: ad eā spez quā habemus de te ipso: extra ordinez.i.singulariter: non solum.i.nedū ppter dignitatem & virtutē tuā (hec enim ornamēta.s.dignitas & virtus: sunt tibi cōia etiā cum multis). Itaq3.i.& ita: q: cesar tibi tm̄ tribuit: fuisses nequidem.i.nō saltem punctum.i.minimam partē tēporis: i ista scz aduersa fortuna: nisi.s.Cesar putassz se violatū eo ipso bono tuo.s.eximio ingenio in scribenda historia: quo delectatur: quod scz se violatum putare ingenio tuo lenitur idest minuitur quotidie: & significatur nobis ab hijs qui viuunt simul cū eo scz Cesare: hanc ipsam opinionē igenij p[ro]futurā: sup.tibi plurimū apud ipsū.s.Cesarē. Quapropter fac pmū sup.vt sis animo forti atq3 magno. eēī.i.quia: tu es.na

Sumere qd decuerit.

Graue est exilium immeritum maxime.

tus: ita educatus ita doctus ita: & cognitus, etiam ita: quid sit faciendū tibi .i. vt te deceat ita facere hoc est forti & magno animo esse. Deinde sup. fac vt h[...] idest etiam spem firmissimam ꝑpter eas causas quas scripsi. Vero .i. sed: aut provero: vel sup. vt confidas omnia paratissima esse tibi & liberis tuis a me. Enim idest q: & .i. simul: vetustas amoris nostri: & consuetudo mea in .i. erga meos & multa officia tua erga me postulant id .s. vt mea oīa sint tibi, tuisq̧ liberis paratissima.

Argumentū ep̄le.

Vereor &c. Purgat p̄io loco ꝙ ad Aulum Cecinnam diu non scripserat / ꝙ sperarat ob reditum Cecinne ei gratulatorias potius ꝙ̄ cōsolatorias propediē scripturū. Deinde ꝓmisso ex auguralis scientia cito reditu cur reconciliatio eius tm̄ dilata sit: docet / videlicet ꝙ Cesar nollet, vna cū Cecinna reliquis Pōpeianis a quib⁹ magis offensus erat tā cito ignoscere qđ tn̄ fieri decuisset vt pote in pari fere cā. Tum cōsolatur Cecinnam a cōscientia rectorū cōsiliorū: pollicetur q̧ demum Cecinne & ei⁹ filio omnem quā possit operā. Ordo est. Vereor ne (idem esset si diceret) vt desideres officium meum: hoc est ne ducas me non functū esse officio meo in te aut confirmādo aut iuuando: desideramus enim que nō adsunt quod scz officium / non debet deesse tibi: pro coniunctione nostra idest propter coniunctionem nostrā / & studiorū .s. litterariorꝝ p̄sertim auguralis scientie: et partiū .s. bellicarū: q: vterq̧ Pompeium secutus fuerat sed tn̄ vereor ne requiras idest exigas a me officiū litterarꝝ .i. epistolarū ad te missionē: quas scz lr̄as: ego misissem tibi pridez etiā Esedi. (Sicq̧ vidi exemplaria hn̄t oīa: sed cōmentarij nihil exponunt: videtur aūt loci nomen: cui⁹ tn̄ strabo & plerīq alij nō meminerūt: neq̧ si maxime locus esset recte dici videretur nā si quo mittant̄ lr̄e significaret diceret Esedū siue esedo: nisi sit Esio legēdū: qđ qđ oppidū Italie ē: vn̄ sunt q̄ essedis .i. vehiculis legendū putent: aut esede sicut e vestigio .i. statim vt sedēs scripserim lr̄as locus certe obscurus est: si certi⁹ qđ iuenero in tabula dicā in vocabo esedū) nisi ego expectās quotidie meli⁹ .s. quippiā de te maluissem cōplecti lr̄is .i. scribere gratulationē .s. de reditu tibi cōcesso: ꝙ̄ cōfirmationē .i. corroborationē animi tui ꝯ dolorē de exilio cōtractū nūc (vt spero) gratulabimur .s. tibi breui .i. itra paucos dies: itaq̧ .i. & ita argumētū .i. materia epistole .s. gratulatorie: differret̄ in aliud tempus. Aūt idest sed ego puto aīum tuū: quē et audio & spero esse minime .i. nequaꝙ̄ ibecillē .i. fragilē aut ifirmū: cōfirmādū esse his lr̄is: et atq̧ etiā: authoritate hoīs et si .i. ꝙ̄ꝑ nō sapientissimi: at .i. tamen aut certe amicissimi .q.d. authoritate mea: sz modestius de se tanquā de alio loquitur: Nec quidem .s. puto aīm tuū cōfirmādū

Ordinatio lr̄e.

Esedij.

Essedi vehiculū.

Imbecilli s. qđ sit.

M. Cicero. A. Cecinne. S.

Vereor ne desyderes officiū meū: quod tibi ꝑ nostra & meritorū mutuorū: & studiorꝝ: & partiū cōiunctione deeē nō dz: sz tn̄ vereor: ne lr̄arū a me offm̄ requiras: q̄s tibi ēt pridem Esedi misissez: nisi quotidie melius expectans gratulationē: ꝙ̄ cōfirmationē animi tui cōplecti lr̄is maluissem: nunc (vt spero) breui gratulabimur: itaq̧ in aliud tēpus argumētū epistole differet̄. His aūt litteris aīuz tuū: quē minime imbecillē esse & audio: & spero: & si nō sapiētissimi: at amicissimi hominis authoritate cōfirmādū etiā atq̧ etiam puto. Nec ijs quidē verbis: q̄bus te cōsoler, vt afflictū: & iā oī spe salutis orbatū: sed vt eū de cuius incolumitate non plus dubitez: ꝙ̄ te memini dubitare de mea. Nam cū me ex repu. expulissent ij qui illā cadere posse stāte me nō putarūt: memini me ex multis hospitib⁹: q ad me ex Asia in qua tu eras venerant audire te de glorioso & celeri reditu meo confirmare. Si te ratio quedam vetuste discipline: quā a patre nobilissimo atq̧ optimo viro acceperas non fefellit: nec nos quidem nostra diuinatio fallet: quantum sapientissimorum virorum monimētis: atq̧ preceptis: plurimoq̧ (vt tu scis) doctrine studio. Tum magno etiam vsu tractande reipubli. magnaq̧ nostrorum temporum varietate consecuti sumus. Cui quidem diuinationi hoc plus confidimus ꝙ ea nos nihil in his tam obscuris rebus tamq̧ pertubatis oīno vnꝙ̄ fefellit. Dicerem que antea futura dixissem, ni vererer ne ex euētis fingere viderer. Sz tn̄ plurimi sūt testes me & initio ne ꝯiū-

geret se cum Cesare monuisse Pom[...]um: et post ea ne se iungeret coniunctione frangi senat⁹ opes: disiunctione ciuile bellum excitari videbam. At qui vtebar familiarissime Cesare, Pompeium faciebam plurimi. Sed erat meum consilium tum fidele Pompeio, tum salutare vtrique. Que preterea prouiderim pretereo. Nollo enim hunc de me optime meritum existimare ea me suasisse Pompeio: quibus ille si paruisset: esset hic quidem clarus in toga, et princeps, sed tantas opes quantas nunc habet: non haberet. Eundum in hispaniam censui, quod si fecisset, ciuile bellum nullum omnino fuisset. Rationem haberi: absentis non tam pugnaui: vt liceret: quam vt quando ipso cõsule pugnante: populus iusserat haberetur. Cã belli orta est, quid ego pretermisi, aut monitorũ: aut querelarũ cũ vel iniquissimã pacem iustissimo bello anteferrẽ. Victa est authoritas mea non tã a Põpeio (nã is mouebatur) quam ab iis qui duce Pompeio freti pro opportunam: et rebus domesticis, et cupiditatibus suis, belli victoriam fore putabant. Susceptum bellum est, quiescente me: depulsum ex Italia manente me: quoad potui, sed valuit apud me plus pudor meus quam timor: veritus sum deesse. Pompeii saluti: cum ille aliquando non defuisset mee. Itaque vel officio vel fama bonorum: vel pudore victus vt in fabulis Amphiaraus: sic ego prudens et sciens ad pestem ante oculos positam sum profectus: quo in bello nihil aduersi accidit non predicente me. Quare quando vt augures et astrologi solẽt, ego quoque augur publicus ex meis superioribus predictis constitui: apud te authoritatẽ augurii, et diuinationis mee: debet habere fidem nostra predictio. Non igitur ex altis volatu: nec ex cantu sinistro: oscinis: vt in nostra disciplina est: nec ex tripudiis solistimis: aut somniis, tibi auguror, sed habeo alia signa: que obseruem.

iis.i.eiusmõi verbis quib⁹ consoler te vt afflictũ et orbatũ iã oi spe salutis (talis enim nõ erat) sed vt cũ: de cu⁹ incolumitate.i.salute nõ dubitem.i.non debeã dubitare plus quam memini te dubitare.i.cum dubitares de mea (Valla diceret dubitasse). Nã cum ii expulissent me ex rep.i.admistratõe eius q putarãt.i.putauerãt illã.s.rẽpu.nõ posse cadere me stãte.i.cantisp dũ ego starem in ea: memini me audire (iterũ cũ presenti ponit memini iuxta regulã Agrecianã) ex multis hospitibus qui venerant ad me ex asia in qua tu eras: te confirmare.i. quod tu confirmares et assereres firmiter de reditu meo.s.in vrbem ab exilio glorioso et celeri. Si ratio quedam discipline vetuste.i. diu obseruate videlicet auguralis: apud ethruscos repte. (Unde Lucanus.) Hec propter placuit tuscos de morte vetusto Acciri vates. Et Ouidius augur erat: nomen longis intercidit annis. Nuper ab ethrusca venerat exul humo etc.) quem acceperas a patre sup. tuo viro nobilissimo atque optimo: non fefellit te cũ diceres me cito rediturum: nec quidem nostra diuinatio fallet nos.s.de reditu tuo: quam scilicet diuinationem hoc est diuinandi peritiam: nos consecuti sumus.i. obtinuimus tum.i.partim: monimentis atque pro.i. preceptis virorum sapientissimorum: et plurimo studio doctrine.s.auguralis vt tu scis: tum.i.partim: magna varietate temporũ nostrorum: in qua multa experiri licuit. Cui quidem diuinationi nos cõfidimus plus: hoc.i.propter hoc quod ea nihil fefellit omnino nos vnquam in his rebus tam obscuris tanque.i.et tam pertubatis. Dicerem.i. recitarẽ tibi quod dixissem antea futura: ne i.nisi vererer ne viderer fingere sup. ea ex euentis.i.iis que euenerunt: sed tamen plurimi sunt testes me: et.i.simul: commonuisse initio.i.ab initio belli Pompeium: ne cõiungeret se.s.per affinitatem cum Cesare: et postea ne se iũgeret.i.separaret se a Cesare, quia sup. videbam opes senatus frangi coniunctione.s.duorum principum virorum et bellum ciuile excitari disiunctione. i.dissentionem eorum. Atqui.i.sed quomodo ego vtebar Cesare familiarissime et faciebam Pompeium plurimi. Sed meum consilium erat: tum.i.simul: fideli Pompeio tum.i.simul salutare vtrique. scilicet tam Pompeio quam cesari: ego pretereo que viderim.i.prenouerim preterea.i.preter iam dicta Enim.i.quia ego nolo hũc.s. Cesarem meritum optĩe de me: existimare me suasisse Põpeio ea quib⁹ si ille.s. Põpei⁹ paruisset.i.obediuisset hic.i. Cesari eẽ quidẽ clarus in toga. i. senatu pacifico sed non

Meminit

Valla.

Meminit

Lucanus

Ouidi⁹.

haberet tantas opes quantas nunc habet. Ego censi[illegible] dicit que negauit se dicturū) Pōpeio eum dum sup. fuisse in Hispaniā qđ si fecisset. i. si iuisset in [illegible] bellū ciuile nullū fuisset. Ego non tam idest tantopere: pugnaui. i. quasi pugnando asserui[illegible] liceret rationē. i. respectū beniuolū in cō sulatu conferendo absentis: scilicet Cesaris: quia Cesa[illegible] absens petijt cōsulatū sibi deferri: quod illi lege negatum est: ꝙ sup. pugnaui: vt haberetur scilicet ratio absentis postꝙ licuit: quādo ipse populus iusserat: ipso consule scilicet Paulo Aemilio: pugnāte. i. acriter decertāte pro eo: q: Cesar eū pecunia in sententiam suam traxerat. Causa belli orta est: eo ꝙ cōsulatus ⁊ prorogatio imperij Cesari negata quid aut monitorum aut querelarum ego pretermisi. q. d. nihil: cū anteferrē bello iustissimo: pacem: vel idest etiam iniquissimam. Auctoritas mea est victa. i. oppressa: nō tā a Pompeio: nam is mouebatur scilicet auctoritate mea: ꝙ ab ijs qui freti duce pompeio vt Cato Marcellus. Seruiꝰ ⁊c. putabant victoriam belli fore per opportunam. i. valde accōmodatam ⁊ idest simul rebus domesticis suis: ⁊ idest simul cupiditabus suis. Bellum est susceptū. s. cōtra Cesarem me quiescente bellum sup. est depulsum ex italia quia in Epirum ⁊ deinde Pharsaliā trāslatum: me manēte. s. in Italia: quoad idest ꝙdiu potui: sed pudor meus valuit apud me plus ꝙ timor: hoc est plus feci propter pudorem q̄ ne dessem Pompeio me traxit in bellum ꝙ timor quem de infelici exitu conceperem: retraxit: nam sup. verius sum deesse saluti Pompeij: cum ille. s. pōpeius: nō defuisset aliquādo mee. s. saluti: quia ego rogante reductus sum. Itaqꝫ ego victus (alij legunt inuitus) vel officio. s. Pompeio debito vel fama bonorum scilicet virorum: qui Pōpeiū sequebantur: vel pudore ego vt Amphiaraus aut Amphiareus sup. profectus est ad bellū thebanū cū argiuis: in fabulis idest sicut habet in fabulis ꝙ coactꝰ est ire ad id bellū vnde preuiderat se non rediturum (Cum enim amphiaraus Declei filius esset diuinandi peritissimus: et vidisset si ad id bellum qđ Argiui thebanis inferebant se non rediturū occuluit se sola vxore. Eryphile nomine conscia: que corrupta a Polinice monili aureo Argie vxoris eiꝰ: iudicauit maritum atqꝫ ita compulsus ad bellum profectus est in quo preuiderat se periturum: perijtqꝫ: nam vt Ouidius tangit: ⁊ ad longum in Thebaide Statius narrat: hiatu terre ibi absorptus est) profectus sum sic prudens et sciens ad pestem idest perniciē ante oculos. s. mentales positam in quo bello nihil aduersi accidit me nō predicēte idest ꝙ nō fuerit a me predictū. Quare qñ. i. quando quidem: aut cū. i. qm̄ vt augures ⁊ astrologi solent. ego quoqꝫ. i. etiā augur publicus: q: in augurū collegio sacerdos: constitui apud te ex predictis meis superioribus que. s. vera comperta sunt auctoritatem augurij idest sciētie auguralis ⁊ diuinatiōis me: p̄dictio. i. ꝓphetia nostra dꝫ habere fidem idest credulitatē passiue. Igit̃ ego nō auguror tibi ex volatu alitis. i. auis nec ex cātu sinistro. i. a sinistra ꝑte aut aduerso: oscinis idest ore canētis auis. Vt est in disciplina nr̄a. s. augurali: nec ex tripudijs solistimis idest soloteꝰ aut super solum factis: aut ex somnijs sꝫ habeo alia signa q̄ obserueꝰ. ¶ Que. s. signa ⁊ si. i. ꝙꝙ. nō sunt certiora illis. s. auguralibꝰ qđ dicit q: illi sciētie iuratꝰ erat: habent tamen minus vel obscuritatis vel erroris. hoc quoqꝫ astrologi ꝑtendere solent sciētiam videlicet esse certissimam: sed multos per errorē propter obscuritatē labi: ⁊ cuꝫ vix quisqꝫ sit q̄ nō erret: deū excusant q̄ astris imperet. Aūt. i. sed: signa notant̃ mihi ad diuinandum quadam via dupli: ci: quarum scilicet viarꝫ ego duco alteram a Cesare ipsu scilicet capite rei alteram: a natura ⁊ ratione tēporꝫ ciuiliū. Hec scilicet signa recōciliationis tue sunt in cesare: natura mitis ⁊ clemens: qualis exprimitur p̄clare illo lib. querelarꝫ tuarum accidit. i. addit̃: ꝙ cesar delectat̃ mirifice ingenijs excellentibus quale est tuū. Preterea Cesar cedit voluntatibus multorꝫ iustis ⁊ incensis officio nō inanibus aut ambitiosis in quo. i. ꝓposito ethruria. s. patria tua cōsentiēs. s. reductioni cui mouebit sup. eum vehemēter: Igitur (sup. dices) cur hec. s. signa q̄ in Cesare sunt ꝓfecerūt adhuc parū scꝫ ad te restituēdum. Rūsio. Q: Cesar putat se non posse sustinere causas multorū si cōcesserit tibi cui videt̃ posse irasci iustiꝰ. s. ꝙ illis: cū tū minus irascat̃. Igit̃ (inques) q̄ spes es ab

¶ Que ⁊ si nō sunt certiora illis: minꝰ tū habent vel obscuritatis vel erroris. Notātur autem mihi ad diuinandū signa duplici quadā via: quaruꝫ alteram duco a Cesare ipso: alteram a tēporꝫ ciuiliū natura atqꝫ ratione. In cesare hec sunt: mitis clemēsqꝫ natura: qualis exprimit̃ p̄clare illo libro q̄relarū tuarꝫ accedit ꝙ mirifice ingenijs excellentibus quale est tuū: delectat̃: preterea cedit multorum iustis et officio incensis non inanibus: aut ambitiosis voluntatibus. In quo vehementer eum consentiens Ethruria mouebit. Cur hec igitur adhuc parum profecerunt. Quia non putat se sustinere causas posse multorum: si tibi cui iustius videtur irasci posse concesserit. Que est igitur inquies spes ab irato. Eodē fonte se haustū intelligit laudes suas: equo sit leniter aspersus. Postremo hō ē valde acutꝰ: multū ꝓuidēs

Lege cauebat̃ cōsulatū ab sentē non adipisci qđ tū cesar fecit.

Pōpeio rogāte cicero exul rediijt. Amphiaraꝰ ⁊ eiꝰ historia.

Astrologia sciētia est, certissima ꝓpter cuiꝰ obscuritatem multi in errorē labūt̃.

intelligit te hoiem in pte Italie mi ne cōtēnenda facile oim nobilissimū: τ in cō ni rep. cuiuis summoꝝ tue etatis vel ingenio: vel gratia vel fama ppli ro. parē: nō posse ꝓhibere a rep. diutius. Nolet hoc tpis poti⁹ eē aliqñ bñficiū ꝙ suū. Dixi de Cesare: nunc dicā de tempoꝝ rerūq; natura. Nemo est tā inimicus ei cause ꝙ Pō. aiatus: melius ꝙ paratus susceperat: q nos malos ciueis dicere: aut hoies improbos audeat: in quo admirari soleo grauitatem τ iusticiam τ sapientiam Cesaris: nunꝙ nisi honorificentissime Pompeiū appellat. At in eius personam multa fecit asperius. Armorum ista τ victorie sunt facta nō cesaris. At nos quemadmodum est cōplexus: Cassium sibi legauit: Brutū Gallie prefecit: Sulpitiū Grecie: Marcellum cui maxime succēsebat: cū sūma illius dignitate restituit. Quo igit̄ hec spectant. Rerum hec natura τ ciuilium temporū non patiet̄: nec manens: nec muta ratio feret: primum vt non in cā pari eadem sit τ conditio τ fortuna omnium: deinde vt in eam ciuitatem boni viri: τ boni ciues nulla ignominia notati nō reuertant̄ in quam tot nefariorum scelerum cōdemnati reuerterūt. Habes auguriū meū: quo siquid addubitarem: non potius vterer ꝙ illa cōsolatione: qua facile fortē virū sustentarem te: si explorata victoria arma sumpsisses ꝓ rep. (ita enim tum putabas) non nimis esse laudandum. Sin ꝓpter incertos exitus euentusq; belloꝝ posse accidere: vt vinceremur putasses, non debere te ad secundam fortunam bene paratum fuisse: aduersam ferre nullo modo posse. Disputarem etiam ꝙto solatio tibi conscientia tui facti: ꝙtene delectationi in rebus aduersis littere esse deberent.

irato. s. Cesare. Rñsio Cesar intelligit se hausturū laudes suas eodē fonte. s. ingenij tui equo sit aspersus. i. sparsiꝫ notat⁹ leuiter. i. modice Postremo hō. s. Cesar est acutus valde: τ ꝓuidens multū: intelligit sup. se non posse prohibere diutius a rep. te hoiem facile nobilissimū oim: in parte Italie cōtēnēda mime vꝫ in ethruria: τ intelligit te in repub. cōi. s. Romanis τ ethruscis municipibus: hoc est Romana (Alij legūt in cōi rep.) te parem cuiuis. i. cuilibet summoꝝ. s. viroꝝ etatis tue vel in genio vel grā: vel fama po. ro. τ nolet hoc s. restitutū esse reip. esse aliqñ. i. tandē potius bñficiū tpis: q: ꝓhibere diutius nō posset ꝙ suū: si cū posset ꝓhibere noluerit. Dixi de cesare: dicā nūc de natura tēpoꝝ τ reruꝫ (duas em̄ has diuinādi vias pscripsit.) Nemo est tā inimic⁹ ei cause ꝙ Pōpeius suscepat. s. tutādā: ens sup. aiatus meli⁹ ꝙ parat⁹. i. instruct⁹: q audeat dicer̄ nos. s. Pōpeianos ciues malos aut hoies improbos: in quo. s. verecūdie gñe: ego soleo admirari grauitatē τ iustitiam τ sapiāꝫ Cesaris q sup. nunꝙ appellat. i. noiat Pōpeiū nisi honorificētissime. At i. sed (Dices sup. ꝙ Cesar) fecit in. i. aduersus psonā eius. s. Pōpeij: multa asperius. i. valde aut nimꝭ aspere. Rñsio. Ista s. que duriora sunt, sunt facta armoꝝ et victorie non Cesaris. At. i. sed ecōtrario: quēadmodū est cōplexus nos. s. Pōpeianos. q. d. hūanissime: q: legauit. i. legatū cōstituit sibi Cassiuꝫ prefecit gallie Brutū: a qbus duobus potissimū postea occisus ē: pfecit sup. grecie Sulpitiū. s. Seruium: restituit Marcellū cui maxime succēsebat. i. irascebat̄: cū summa dignitate illius. s. Marcelli q tñ patriā videre nō potuit a familiari suo athenis interfectus. Igit̄ quo. i. ad qd spectāt hec. Natura rerū τ tēpoꝝ ciuiliū. s. belloꝝ: que tandem se dari debent: non patiet̄: nec rō manēs. s. in pectoribus hoim: nec muta. i. que nō est scripta sed in aio locata: feret. i. patiet̄ primū. i. id primū nō patietur nec feret: vt nō sit eadē τ cōditio τ fortuna oium in cā pari: deinde vt viri boni τ nulla ignominia notati, non reuertant̄ in eā ciuitatē i quā reuerterūt (Ergo vtrūq; d: τ reuerto: sꝫ reuertit quis quasi se hoc sponte sua reuertit̄ quodāmodo ab alio: sed vt ex hoc loco patet confundunt̄) tot. s. ciues condēnati sup. crie scelerum nepharioꝝ: hoc est in ciuitatē Romanā. Tu habes. i. intelligis auguriū meū q. s. augurio: nō vterer poti⁹ (si addubitarē qd. i. aliqd) ꝙ illa cōsolatione qua sustentarē ne labatur animo facile virū fortē. Cōsolatio aūt est te nō esse nimis laudādū si sumpsisses arma victoria pata pro rep. tu em̄ putabas tunc. s. cū arma sumeres. ita scilꝫ ꝓ rep.

Cesaris laudes

Romani τ ethrusci municipes.

Cesar pōpeium honorificentissime lꝫ suꝰ eēt inimicus semp noiabat.

Reuertor τ reuerto.

arma te sumere: & a rep. victoriam statutã: sin. i. sed si: putasses posse accidere vt vinceremur: ppter incertos exitus & euentus bellorum: te nõ debere fuisse paratum ... i. decenter aut multũ: ad fortunaz secundam. i. psperã. & sup. nullo. i. nõ vllo non posse ferre vel ... nõ aduersam. s. fortunam. Etiã siquid addubitarem de augurio meo: disputarẽ. i. disputando adducerẽ te quãto solatio consciã. s. recta: facti tui: sup. deberet esse tibi: ve pro vel. qp te delectationi litere. i. scie & doctrine tue deberent esse tibi in rebus aduersis: q: maxime. Turpe em̃ est homini docto id non posse facere qđ faciendu[m] ex philosophie preceptis didicerit: ac alijs faciendum esse subinde preceperit: presertim in moralibus que non discimus vt sciamus: sed vt boni efficiamur.

Dictum nõ minus elegãs q singulare.

Cõmemorarẽ sup. ẽt grauissimos casus nõ solũ veterũ. s. ducũ: sed ẽt horũ recentiũ vel ducũ vel comitũ tuorum: ẽt noiarem multos claros viros externos: vt Lacedemõios: Thebanos: Athenienses. Em̃ i. q: recordatio quasi cõis legis & cõditiõis humane leuat. i. minuit aut mitigat dolorẽ. Etiã exponerẽ. i. declararẽ tibi queadmodũ viueremus hic. s. rome: & in quãta turba. i. in quãta confusione rerũ oim. Enim i. q: necesse est: carere sup. cum minore desiderio: rep pdita q bona. i. salua & locuplete: sed nihil opus est sup. tibi: hoc gñe s. consolationis: nos videbimus vt spero: vel potius vt pspicio te cito. i. ppediem incolumẽ. Interea ego iãpridẽ. i. iã a plusculis diebus & pollicitus sũ & detuli. i. exhibui: tibi absenti: & huic imagini animi tui & corporis tui. s. filio tuo constantissimo s. in paterna pietate aut virtute: & optio: q adest. i. pñs est nobis: studiũ/officiuz/ operã laborẽ meũ. Nũc sup. deferaz: vel ẽ hoc amplius: qp cesar amplectit me amicissime/ quotidie magis: quidẽ. i. certe familiares eius. s. Cesaris sup. amplectuntur me: sicuti neminem. i. ita vt neminẽ tanto pere. apud quẽ. s. cesarẽ quicqd valebo vl' auctoritate vel grã: ego valebo tibi. i. ad vtilitatẽ tuã. Tu cura vt sustẽtes te cum. scilicet ita fit quod sustẽtes te fortitudie animi tui: tũ. i. tũc magis decet qp sustentes te spe optima. s. d reditu hñda. Vale.

Cõmemorarem nõ solum veterum: sed horum etiam recentiũ vel ducum vel comitum tuorũ grauissimos casus. Etiam externos multos claros viros nominarem. (Leuat enim dolorem cõmunis quasi legis & humane conditionis recordatio). Exponerem etiam queadmoduz hic & quã ta in turba: quantaqz in confusione reruz omniũ viueremus: necesse est enim minore desiderio perdita rep. carere q bona. Sed hoc genere nihil op9 est: incolumem te scito: vt spero: vel potius: vt pspicio videbimus. Interea tibi absenti & huic qui adest imagini animi & corporis tui constantissimo atqz optimo filio tuo: studium: officium: operam: laborem meum: iampridẽ & pollicitus sum: & detuli. Nũc hoc amplius qp me amicissime quotidie magis Cesar amplectitur: familiares quidem eius sicuti neminem: apud quem quicquid valebo vel authoritate vel gratia valebo tibi. Tu cura: vt cum fortitudine animi tui te: tum etiam spe optima te sustentes. Vale.

Argumẽtũ eplẽ.

Quod tibi &cẽ. Excusat qp libros a cicerone expetitos ei nondum exhibuerat: eo qp filius eos edere non ausus fuerat: ostẽdit qp q difficile genus scribendi aggressus sit ad demum Ciceronis patrocinium implorat.

Series litere.

Ordo est. Ignosce timori nño qp liber. s. d historijs belli ciuilis: non est redditus tibi tam cito. s. vt volueras: & miserere temporis. s. calamitosi: & suspecti: vt audio filius pertimuit. i. multum timuit si liber exisset. s. in manuz Cesaris (neqz iniuria qñ i. qñquidem non interest. i. refert: tam. i. tantopere: quo animo scribatur. i. descriptio rerum fiat: q. i. qtopere interest quo s. animo accipiatur. s. ab ijsdẽ quibus scriptum est) pertimuit inquam: ne ea res

A. Cecinna. M. Ciceroni. S.

Quod tibi non tam celeriter liber est redditus ignosce timori nño: & miserere tpis. Fili9 vt audio ptinuit (neqz iniuria) si liber exisset (qñ nõ tã interest: quo aio scribat: q q accipiat) ne ea res inepte mihi noceret: cũ presertim adhuc stili penas dem: q quidem in re singulari sum facto. Nam cuz mendum scripture litura tollat: stultitia fama mulctetur: meus error exilio corrigit: cui9 sũma criminis est, qp armat9 aduersario male

dixi. Nemo nr̃oꝝ est (vt opinor) qn vota victorie sue fecerit: nemo qn etiã cũ de alia re. immolaret tñ eo quidẽ ipso tpe: vt ꝙ primũ Cesar superaret optaret. hoc si nõ cogitat oĩbus in rebus felix est: si scit: ꝛ persuasus est: qd irascit ei: q aliqd scripsit ↄtra suã volũtatẽ: cũ ignorit oĩbus q multa deos venerati sunt cõtra eius salutẽ. Sꝫ vt eodẽ reuertar: cã hec fuit timoris: scripsi de te parce mediusfidius: ꝛ timide non reuocãs me ipse: sed pene refugiens. Genus autẽ hoc scripture nõ modo liberũ sed incitatũ: atq̃ latũ esse debere qs ignorat: Solutum existimat esse alteri maledicere: tñ cauẽdũ est: ne in petulanciã incidas: impeditũ seipm laudare: ne vitiũ arrogãtie sub sequat: solũꝫ vero liberũ alterũ laudare: de quo quicquid detrahas necesse est: aut ĩfirmitati aut ĩuidie assignet. At nescio an tibi grati⁹ opportuniusq̃ acciderit. Nam qð p̄clare nõ poterã primũ erat nõ attigere: scðm bñficiũ ꝙ p̄itissime facere sꝫ tñ ego me qdẽ sustinui: mlta minui: mlta sustuli ↄplura ne posui qdẽ.

idest editio lib: i. noceret mihi ĩepte quia potuissem cauere: presertim cum deꝫ adhuc penas stili. i. patiar adhuc incõmoda ꝛ audiã male: ob stili immaturitatẽ: i qua qdẽ re. ego sum fato. i. infortunio singulari: nam cum mẽdum. i. vitium aut erratũ scripture: tollatur litura. i. deletione eius quod male scriptum est: et cum stulticia scꝫ scribẽtis: mulctetur. i. puniatur: fama idest per infamiam: error meus: quo dicor non bene scripsisse: corrigitur exilio: cui⁹ criminis summa. i. principalis ratio est/ ꝙ armatus. i. cũ essem armatus pro rep. cõtra Cesarẽ maledixi aduersario scꝫ Cesari: quẽ iure belli tunc interficere licuisset si potuisset: nedum verbis lacessere: Nemo nostrorũ. i. de nostris (dicit etiã ne nostrũ. i. de nobis) est vt opinor/ quin fecerit vota victorie sue: quinetiaꝫ cum imolaret de alia re. i. ob aliã rem: tñ optaret quidẽ idest certe: eo ipso tẽpore vt Cesar superaret ꝙ p̄mũ Si sup. Cesar nõ cogitat: hoc i. oẽs contra se vota fecisse: ipse est felix in omnibus rebus: q: in bello vbi superauit ꝛ post bellũ: vbi nulla cura ãgit: si scit supple. oẽs contra se vota fecisse: ꝛ p̄suasus ẽ. i. firmiter credit: qd. i. ad qd/ irascitur ei: q scripsit aliqd ↄtra volũtatẽ suã: cũ ignorit. i. veniã dederit: oĩbus q venerati sunt. idest venerando precati deos: multa contra salutẽ eius? Sed vt reuertar eodẽ scꝫ quo ceperã/ hoc est ad purgandũ ꝙ nõ celeri⁹ est tibi liber reddit⁹ hec causa fuit timoris. Scripsi mediusfidius. i. ita me iouis filius iuuet hercules: aut deus fidei ita me iudicet: vt verũ dicã: scripsi de te. i. de gestis tuis parce. i. modice ꝛ timide/ quia non audebat Cesarẽ taxare: ipse non reuocãs. i. excitans me ad pristinos animos/ sed pene refugiẽs. Autẽ idest sed: quis ignorat: hoc genus scripture: quo publice gesta scribũtur: debere esse non modo idest non solũ liberũ. s. ab omni formidine ꝛ fauore: sed sup. etiam incitatum. i. stimulatũ ꝛ vehemens atq̃ latum. i. diffusum? q. d. nemo. Maledicere alteri putatur esse solutum. i. liberum legibus tñ cauendũ est ne incidas in petulantiã. Laudare seipsum: putatur esse impeditũ: ne vitiũ arrogantie subsequat: verum. i. sed: solum laudare alterum putatur liberum: de quo scꝫ genere laudandi: quicquid detrahas: necesse est sup. vt assignetur aut infirmitati aut inuidie. At nescio an acciderit tibi o Cicero/ gratius. i. vtilius ꝛ opportunius. s. ꝙ parce ꝙ si plixe te laudarim. Nam primum idest prima lex: aut primum decorum/ erat non attingere quod non poteram scilꝫ perficere: preclare: quales putat laudes Ciceronis: scðm sup. erat facere beneficium ꝙ peritissime. idest callidissime: hoc antem fit dissimulanter laudando: nam qui in laudem propensior est minus proficit ꝙ deuinctus putatur: sed tamen ego quidem sustinui me. i. personaꝫ historiographi minui multa: sustuli multa: ꝛ me quem. i. non saltem posui. idest attigi complura.

Fatuꝫ in malaꝫ partem.

Cesar felix in oĩbus.

Mediusfidi⁹ quid notet.

Laudare seipsum.

¶ Quemadmodũ igitur scalarũ gradus si alios tollas alios incidas nonnullos male herentes relinquas ruine periculũ struas non ascensum pares sic tot malis tum victũ tum fractũ studiũ scribendi quid dignũ auribus aut probabile potest

¶ Quemadmodum ꝛc. Probat se in ea perturbatione non potuisse seruare decorum scribendi dicens Igitur quemadmodum si gradus scalarum tollas idest aufe ras alios. i. quosdã: ꝛ incidas alios: ꝛ reliquas nõnullos male herentes. i. infixos: tu struas periculum ruine ꝛ non pares ascensum: sic studium scribẽdi tuꝫ. i. partꝫ victum tum. i. partim fractum tot malis. idest aduersis rebus: quid potest affer-

Perturbatio mẽtem auertit.

Comparatio venusta.

re dignum aurim⁹/aut probabile? q.d. ni mirũ nihil. Vero .i. sꝫ cum veni ad nomen ipsius Cesaris : ego cõtremisco (plus est ꝙ si dicat ego cõtremui) q.d. adhuc timo rẽ perseuerare: toto corpore: non metu pe ne. scꝫ inferende a Cesare sed iudicio aut metu iudicij ipsi⁹. i. ꝓpter iudiciũ facien dũ de ipso Cesare non enĩ noui totũ Ce sarem i. animũ eius aut ꝓpter iudicium qđ de scriptis meis factur⁹ sit Cesar. Nã quẽ animum putas esse sup. scriptori: vbi loqueꝶ secũ. dicens sup. Cesar : probabit hoc verbũ: hoc verbũ est suspiciosum. idest quod in malã partẽ iterpretari possit? qđ sup. erit: si ego muto hoc scꝫ verbũ: at vere or: ne sit peius .s. qđ in illius locum infere tur. Age vere/est in deliberãdo adhortã tis ⁊ disputantis cõtra remorsum conscię tie: si ego laudo aliquẽ: nũ .i. nũquid offẽ do? q.d. nõ alij text⁹ habent non: et in idẽ redit. Vero .i. sed: cũ .i. ꝙuis offendã: qđ sup. fiet: si non vult. i. nõ admittit genus scribendi. Ipse persequitur stilum arma ti. scilꝫ adhuc ꝯtra se: ⁊ ita publici hostis quid faciet sup. de stilo victi ⁊ nonduꝫ re stituti? q.d. multo magis persequeꝶ. Tu etiam o Cicero/ Auges mihi timorem ꝙ caues .i. prospicis tibi in oratore tuo .i .i li bro de oratore ꝑ Brutum ⁊ queris socium ad excusationeꝫ .s. scripti tui vbi tu patro nus .i. defensor hoim .s. reoꝝ: facis hoc .i. ꝙ ris sociũ ad excusationeꝫ: qđ oportet me veterẽ clientẽ tuum/ nũc clientẽ omniuꝫ: quia omnium egentem patrocinio: senti re? Igitur cum plurima scribanꝶ /in hac hac calũnia timoris ⁊ in tormento suspi tionis cece .i. occulte ad coniecturam sen sus alieni: non ad iudiciũ suum .i. propriũ ꝙ .i ꝙtum difficile sit euadere .s. culpaꝫ: si ei minus .i. non satis expertus? q.d. diffi cillimum. sed nos sentimus ꝙ ingenium summum ⁊ excellens armauit idest muni uit te ad omnia .s. que velis scribẽda ⁊ ob eunda Sꝫ tñ ego dixerã filio sup. vt lege geret tibi librum: ⁊ auferret .s. lectũ : aut daret .s. tibi ea conditione/ si reciperes .i. promitteres te correcturum: hoc est si fa ceres totum alium: hoc ꝑ modestiaꝫ dicit Ego feci de itinere Asiatico. id est qđ in asiã mihi assignasti: vt .i. quemadmoduꝫ imperasti: ꝙꝙ .i. tametsi: summa necessi tas. idest penuria rerum premebat me. Quid horter te supple facere pro me ? tu vides tempus venisse quo sit necesse con stitui de nobis aut reducendo aut perpe tuo exilio damnando. O cicero nihil est quod. idest propter quod expectes filiuꝫ meum. idest officium filij mei: ipse est adu lescens: non omnia potest excogitare vel

Nota.

Age hortãtis particula.

Cliens.

afferre: Cum vero ad ipsi⁹ Cesaris nomẽ veni to to corpore contremisco: nõ pene metu: sꝫ illius iu dicio: Totũ enim Cesarẽ non noui. Queꝫ putas animũ ee ẏbi secũ loqueꝶ hoc ꝓbabit: hoc verbum suspiciosum est: qđ si hoc muto: at vereor: ne pei⁹ sit. Age vero laudo aliquẽ: nũ offendo: cuꝫ porro offendam quid si nõ vult: Armati stiluꝫ ꝑsequiꝶ: victi ⁊ nondũ restituti qđ faciet: Auges etiaꝫ tu mihi timorem: q in oratore tuo caues tibi ꝑ Bru tum: ⁊ ad excusationem sociũ queris: vbi hoc om niũ patronus facis: qđ me veterẽ tuum nunc oim clientẽ sentire oportet. In hac igitur calumnia ti moris et cece suspitionis tormento: cuꝫ plurima ad alieni consensus coniecturam: non ad suũ iu diciũ scribantur. ꝙ difficile sit euadere si min⁹ ex pert⁹ es. ꝙ te ad omnia summũ atqꝫ excellens ar mauit ingenium nos sentimus. Sed tamen ego filio dixeram librum tibi legeret ⁊ auferret aut ea cõditiõe daret si recipes te correcturũ hoc ẽ si totuꝫ alium faceres. De Asiatico itinere ꝙ ꝙ summa necessitas premebat. vt iperasti feci. Te ꝑ me qđ horter: vides tẽpus venisse ꝙ necesse sit de nobis constitui. Nihil est mi Cicero ꝙ filium meum expectes adulescẽs est oĩa excogitare vel studio vel etate: vel metu non potest. Totum negocium tu sustineas oportet: in te mihi omnis spes est tu pro tua prudentia quibus reb⁹ gaudeat: quib⁹ ca piatur Cesar tenes: a te omnia proficiscantur et per te ad exitum perducantur necesse est apud ip sum multum: apud eius amicos plurimum po test: vnũ tibi si persuaseris nõ hoc esse tui muneris: si quid rogatus fueris vt facias quamꝙ id ma gnum et amplũ est sed totum tuũ esse oĩe on⁹ perficies: nisi forte aut i miseria nimis stulte: aut i amicitia nimis iprudẽter tibi onus ipono. Sꝫ vtriqꝫ rei excusationem tue vite consuetudo dat:

nam q ita cõsuenisti pro amicis laborare: nõ iaz sic sperãt abs te:sed etiam sic imperant tibi famires. Qð ad librũ attinet: quẽ tibi filius dabit: peto a te ne exeat:aut ita corigas ne mihi noceat. Vale.

studio:aut q: alijs reb9 adhuc studet:aut q: nondũ satis studuit:vel etate:q: p etatẽ nõ licuit. Semb9 ei maiorẽ rerũ experiẽtia vel metuit.i.q: metuit Cesarem vt quẽ prĩ iratũ scit:op3 sup.vt tu sustineas totũ negociũ sup meũ aut de me restituẽdo. Õis spes est mihi in te:tu tenes.i.intelligis p tua prudẽtia.i.pp̃ter prudẽtiã tuam:quib9 reb9 Cesar gaudeat:7 quib9 capiat.i.afficiat oblectet vehemẽter.ita vt captus videat necesse est sup.vt omnia.s.q̃ pro me fiãt:pficiscãtur.i.originẽ capiãt 7 veniãt 7 perducant ad exitũ.i.optatũ finem per te. Tu potes multũ apud ipsum.s.Cesarẽ 7 potes plurimũ apud amicos ei9. qð Cicero ipse scripserat ep̃la superiore his verbis: Nunc hoc ampli9 q me amicissime quotidie magis Cesar amplectitur.familiares q̃dem eius sicvti neminẽ. Si psuaseris tibi vnũ.s. hoc quod sequitur hoc non esse muneris tui.i.non pertinere ad munificentiã tuã:vt facias si fueris rogat9 q̃d.i.aliquid 7 sup. aliter nõ(q̃q̃ id.i.facere qð rogat9 fueris/est magnũ 7 amplũ)sed psuaseris tibi:omne onus esse tuum:tu perficies.s.votũ meũ de reditu:nisi forte ego impono tibi onus nimis stulte in miseria.i.eo q sum miser 7 miseris vicina est stultitia.i.nimia affectio felicioris status:aut nimis.i.inuerecunde in amicitia.i.eo q sum tibi coniunct9 vetera amicitia:licet aũt amicorũ deberent omnia esse communia:impudentis tamẽ esset oĩa expostulare. Sed cõsuetudo tue vite:q̃ facilis et bñficus in oẽs esse soles:dat vtriq3 rei.s.7 stultitie 7 impudẽtie:excusationẽ. Nam q.i.q::tu cõsueuisti laborare p amicis ita.i.tam attente 7 accurate vt omnia pro ipsis audeas:vt patuit de Milone: 7 alijs multis quos in causa difficillima defendit 7 absolutos reddidit:familiares.s.tui non sperãtis sic scilicet te pro se facturũ:quod tamẽ magnũ eẽt:nã nõ speram9 nisi de quib9 spes sit sed imperãt etiam tibi sic.idest 7 stulte et impudenter:7 tñ feliciter:q: q̃ imperãt impetrãt. Est ergo ep̃la imitatione digna:7 ideo a Cicerone Ciceronis liberto cum Ciceronianis collecta 7 perpetuitate donata: Nam non est dubium longe plures aut respõsiuas aut a Cicerone scriptas fuisse:sed eas dumtaxat conseruatas in quib9 aut dicendi maior ẽvenustas:aut ad eas q̃ cõseruate sunt ĩtel:igẽdas maior opportunitas. Quod attinet ad librũ.s.historiarũ bellorũ ciuiliũ:quẽ fili9 dabit tibi:peto ne exeat a te: aut vt corrigas ita ne noceat mihi. Pri9 aũt dictũ est. S3 tñ ego filio dixerã libru3 tibi legeret 7 auferret:aut ea conditione daret si reciperes te correcturũ:hoc est si totũ aliud faceres. Modestius ergo in sua persona de libro statuit q in filijs:nã nõ auferẽ dũ sed sic dũtaxat corrigẽdũ vt non noceat monet.

Cicero cesaris intimus.

Miseris vicina est subtilia.

Cicero q̃ lez se amicis exhibuit.

M.Cicero.A.Cecinne.S.D.

Cum eẽt mecũ Largus hõ tui studiosus locut9 kalẽ. Januarias p̃finitas esse: q oĩbus in reb9 pspexeraz: q̃ Balb9 7 Oppi9 absẽte Cesare egissent:ea solere illi rata esse:egi vehementer cum his:vt hoc mihi darent tibi ĩ Sicilia quoad vellemus esse vt liceret:q mihi ɔsuessent: aut libẽter polliceri :si qd eẽt eiusmodi:qð eorũ aĩos non offenderet aut etiaz negare 7 afferre rationẽ: cur negarent huic mee rogationi potius non continuo responderunt: eodem die tamẽ ad me reuerterunt:mihi$ hoc dederunt vt esses in Gallia quo ad velles:se prestaturos:nihil ex eo te offensionis habiturum. Quando qd tibi permittatur cognouisti: quid mihi placeat: puto te scire oportere: actis his rebus littere a te mihi sunt reddite qui.

Cum esset mecũ 7c. Cecinna vrbe prohibitus et in Sicilia ad kalendas vsq3 maias manere permissus consuluerat Ciceronem an cõtra p̃hibitionem Cesaris in Sicilia amplius maneret:an in Asiã pficiscat. Cicero ita q3 cũ amicis Cesaris se egisse significat/ vt illic manere posset licet nõ bene impetrarit:cõsulit tñ vt potius immoretur:pollicetur q3 se cõmẽdaturũ Cecinnam familiaribus Cesaris / 7 pro eo ad ipsos scripturum. Ordo est. Cum Largus: homo studiosus tui.i.studẽs multũ saluti 7 vtilitati tue:esset locut9 mecũ kalẽdas Januarias esse prefinitas.i.limitatas et prefixas tibi ne ampli9 esses in Sicilia q.i. quia:ego psperã.i.cognouerã ea q̃ Balbus 7 Oppi9 egissent Cesare absente: solere esse rata.i.firma 7 approbata illi. sc3 Cesari:ego egi vehemẽter cũ ijs:vt darẽt i.cõcederẽt tibi hoc:vt i liceret tibi esse in Sicilia quoad.i.q̃di vellem9. Qui. scil3 Balbus 7 Oppius cum cõsueuissent aut polliceri mihi libenter siquid esset eiusmodi quod non offenderet animos eoru3 aut etiam negare:et afferre ratione3 cur negarent:potius. i. libentius non respon

Argumẽtu3 ep̃le.

Lre structura.

Balbus et oppius cesaris per necessarij.

derunt huic rogationi mee: ipſi tamen re uerterant eodem die ad me: ꝛ ſup. dede rūt. i. permiſerūt aut cōceſſerūt mihi hoc vt eſſes in Gallia quo ad velles: et ſup. ſe pſtaturos (dicitur ergo vtrūqꝫ pſtatur⁹ ꝛ pſtitur⁹) te nihil offenſiōis habituꝝ ſup. eſſe ex ea re. Qū. i. qm̄ tu cognouiſti quid ꝓmittatur tibi: puto opoꝛtere te ſcire q̄d placeat mihi his rebus factis. i. poſtꝗ̄ he res eſſent acta: littere ſunt reddite mihi a te. i. que miſſe erant a te: quibus petis cōſiliū a me: ꝙ ſim tibi auctoꝛ. i. approbꝛatoꝛ ꝛ conſultoꝛ: ne. i. an ſubſidas. i. locum manendi capias in Sicilia pꝛouincia: an vt pꝛoficiſcare ad reliquias negociatiōis Aſiatice id eſt quam in Aſia obeundā ſuſceperas. Hec deliberatio tua nō ē viſa mihi conuenire cuꝫ oꝛatione. i. ſermone Largi. Ille eñ locut⁹ erat mecū ita: que ſi nō liceret cōmoꝛari diuti⁹ in Sicilia: tu autē deliberas ita quaſi conceſſum ſit tibi. Sꝫ ſiue hoc ſcꝫ qđ tu inuiſti: ſiue illud qđ Largus dixit: eſt / ego cēſeo cōmoꝛandū tibi ī Sicilia. Nam ſup. pꝛopinquitas locoꝛuꝫ adiuuat vel ad impetrādū. ſ. reditū: crebꝛis litteris / ꝛ nuntijs: vel ad celeritateꝫ reditus / re aut impetrata aut cōfecta. i. tranſacta / qđ ſpero / aliqua ratiōe. Quā obꝛem cenſeo magnopere commoꝛanduꝫ ſup. eē in Sicilia. Ego cōmendabo te diligentiſſime Tito Furfano Poſthumio familiari meo: ꝛ legatis ei⁹ itē. i. ſimiliter familiarib⁹ meis cū venerint. ſ. in vꝛbē. Erāt eñ ſcꝫ cū hec ſcriberē: oēs Mutine. i. i ea vꝛbe Italie nō lōge a Bononia: viri ſunt optimi: ꝛ ſtudioſi ſimiliū tibi. i. ingenioſorū: ꝛ neceſſarij mei. i. mihi neceſſitate cōiūcti. Ego faciā mea ſpōte. i. etiā nō rogat⁹ a te: ea q̄ arbitraboꝛ ꝑtinere ad te. Si ego ignoꝛabo q̄d. i. aliq̄d ſcꝫ ꝑtinēs ad te, ego admonit⁹. i. cū fuero admonit⁹: vincā. ſ. ſupabo: ſtudia oim. Ego etſi loquar cum Furfano. ſ. poſthumio de te / corā. i. in pn̄tia eius: ita vt nihil opus ſit tibi lr̄is meis ad eū tū qm̄ placuit tuis. ſ neceſſarijs ꝛ amicis habere lr̄as meas quas redderes ei: ego geſſi ijs. ſ tuis morem. i. illis obſecutus ſum: exemplum earum litterarum eſt ſcriptum infra. i. id quod ſequitur.

Preſtaturus.

Mutina vꝛbs italie cum pcul a bononia.

bus a me conſiliū petis: ꝙ ſim tibi autoꝛ ī Sicilia ne ſubſidas: an vt ad reliquias Aſiatice negociationis pficiſcare. Hec tua deliberatio non mihi ꝯuenire viſa ē cū oꝛone largi. Ille ei mecū q̄ſi tibi nō liceret in Sicilia diuti⁹ commoꝛari ita locut⁹ erat, tu aūt quaſi ꝯceſſuꝫ ſit ita deliberas. Sꝫ ego ſiue hoc ſiue illud eſt: in Sicilia cēſeo cōmoꝛādūꝫ. Propiquitas locoꝝ vel ad īpetrādū adiuuat crebꝛis lr̄is, ꝛ nūtijs, vel ad redit⁹ celeritatē: re aut impetrata aut (qđ ſpero) aliqua ratiōe ꝯfecta. Quā obꝛē cēſeo magnope ꝯmoꝛādū. T. Furfāo poſthumio familiari meo: legatiſqꝫ ei⁹ itē meis familiarib⁹ diligētiſſime te cōmēdabo, cū venerit: erāt ei oēs Mutine: viri ſunt optimi: ꝛ tui ſimiliū ſtudioſi: ꝛ mei neceſſarij. Que mihi venient in mentē, q̄ ad te pertinere arbitraboꝛ: ea mea ſpōte faciaꝫ. Si qđ ignoꝛabo de eo admonit⁹ oīm ſtudia vicā. Ego etſi corā de te cū Furfano ita loquar: vt tibi lr̄is meis ad eū nihil opus ſit tn̄ qm̄ tuis placuit te habere meas lr̄as: quas ei redderes: morē his geſſi, earū lr̄arū exēplū infra ſcriptum eſt. Vale.

Eple argumētū ꝛ oꝛdo.

CUm. A. ꝛc. Cōmēdatio eſt quā ī ſuperioꝛis eple pmiſit. Oꝛdo eſt. Tāta familiaritas ꝛ cōſuetudo fuit mihi ſemꝑ cū Aulo Cecinna: vt nulla poſſit eſſe maioꝛ. Nam nos vſi ſum⁹ plurimū patre ei⁹ homine claro: ꝛ viro foꝛti: et ſemper dilexi a puero: hunc. ſ. Aulū: ꝙ. id eſt q: ꝛ. i. ſimul: afferebat mihi ſpem ſumme pbitatis: ꝛ ſumme eloquētie: ꝛ. i. ſil: viuebat mecū ꝯiūctiſſime / nō ſolū officijs amicitie: ſꝫ etiā ſtudijs ꝯmunib⁹. ſ. eloq̄ntie: ꝛ poſtea auguralis ſciētie: ſic inquam dilexi: vt cū nullo homine viuerē ꝯiūcti⁹. Nihil attinet. ſ. ad rem: me ſcribere plura, ꝙ neceſſe ē mihi tueri, id eſt pꝛotegere

Cōmēdatio Cecinne.

M. Cicero. T. S. D.

CUm. A. Cecina tāta mihi familiaritas cōſuetudoqꝫ ſemꝑ fuit: vt nulla maioꝛ eē poſſit. Nā ꝛ patre ei⁹ claro hoīe ꝛ forti viro plurimū vſi ſum⁹, ꝛ hūc a puero, q̄ ꝛ ſpē mihi magnam afferebat ſūme pbitatis: ſūmeqꝫ eloquētie: ꝛ viuebat mecū ꝯiūctiſſime ñ ſolū officijs amicitie: ſꝫ ēt ſtudijs cōib⁹ ſic ſp dilexi: vt nullo cū hoīe ꝯiūcti⁹

viuerem. Nihil attinet me plura scribere: q mihi necesse est eius salutem: τ fortunas quibuscūq re bus possim tueri: vt vides. Reliquum est: vt cum cognorim plurib⁹ rebus: quid tu: τ ꝺ bonorū fortuna τ de reipu. calamitatibus sentires: nihil a te petam nisi vt ad eam voluntatem quā tua sponte erga Cecinnam habiturus esses, tantus cumulus accedat commendatione mea quanti in ea te fieri intelligo. Hoc mihi gratius facere nihil potes Uale.

M. Cicero. Trebatio. S. D.

Ego quanti te faciam semperq fecerim: quanti me a te fieri intellexerim sum mihi ipse testis. Nam τ cōsiliū tuum vel casus potius diutius ī armis ciuilibus cōmorādi semper mihi magno dolori fuit, τ hic euentus: q tardius q̄ est equum et quā ego vellem: receperis fortunam τ dignitatem tuam mihi non minori cure est: quā tibi semper fuerint casus mei. Itaq Posthumuleno τ Sextio τ sepissime Attico nostro proxime Teude liberto tuo totum me patefeci: τ hec bis singulis sepe dixi quacunq re possem me tibi τ liberis tuis satifacere cupere: idq tu ad tuos velim scribas Hec quidem certe que in potestate mea sunt vt operam studium consilium rem fidem meam sibi ad omnes res parata putent. Si authoritate et gratia tantū possem quantū in ea rep. de qua ita meritus sum posse deberem: ita quoq is esses: q fuisti: cum omni gradu amplissimo dignissimus tū certe ordinis tui facile princeps. Sed quoniaꝫ eodē tpe: τ eadēq de causa nostrū vterq cecidit tibi τ illa polliceor: q̄ supra scripsi: q̄ sūt adhuc mea, τ ea q̄ ꝑter ea videor mihi ex aliqua parte retinere tanq̄ ex reliquijs pristine dignitatis: neq enī ipe Cesar (vt multis rebus intelligere potui) est alienus a nobis τ omnes fere familiarissimi ei⁹ qua-

salutē τ fortunas eius q̄buscunq rebus possem: vt vides. Reliquū est vt cū. i. postq̄ cognorim. i. cognouerim plurib⁹ rebus q̄d tu sentires de fortuna bonoꝝ. s. viroꝝ τ de calamitatib⁹ reip. nihil petā a te nisi vt tantus cumulus accedat cōmendatione mea ad eā voluntatē quā habiturus esses tua sponte erga Cecinnā: quāti ego itelligo me fieri. i. estimari a te. q. d. q̄cq̄d ꝑ me factur⁹ sis pro illo facias. Nihil gratius potes facere mihi hoc. i. q̄ hoc. i. hr̄e Cecinnā tibi q̄ cōmēdatissimū. Uale.

Ego quāti τc. Trebatius ciuis Romanus egregi⁹ / ob eādē cām ob quā Marcellus Sulpitius. Figul⁹. Cecinna τ pleriq alij patria τ fortunis suis carebant vrbe exulabat a qua prohibebatur eo magis q victo pompeio eius causam non deseruerat. Hunc Cicero docet quantum cupidus sit τ satisfaciendi τ eius liberis subueniendi: polliceturq se pro eo intercessurum purgās q non prius scripserit. Ordo est. Ego ipse sum mihi testis quanti faciam te τ semper fecerim: τ quanti intellexerim me fieri a te. Nam τ consilium tuum vel potius casus manendi semper scilꝫ post victum Pompeium in armis: fuit mihi magno dolori. τ hic euentus idest inopinatus exitus q receperis fortunam τ dignitatem tuā tardius quā equū. i. iustum est. τ quā ego vellē: τ mihi non minori cure q̄ casus mei idest erūne mee fuerint tibi semper. Itaq idest τ ita ego patefeci me totum idest aperui penitus animuꝫ meū. Post humuleno τ Sextio τ sepissime Attico nostro. s. intimo amico: τ proxime. i. dieb⁹ prime preteritis. Teude liberto tuo. i. a te libertate donato τ dixi sepe bis singulis hec: me cupere satisfacere tibi τ liberis tuis: quecunq re possem: τ velim supple vt tu scribas id ad tuos: vt putent quidē idest saltem hec certe. i. indubitanter que sunt in potestate mea: vtpote: operaꝫ studium consilium: rem idest diuitias fidem meā: esse sup. parata sibi ad omnes res. Si ego possem authoritate τ gratia tātū quātū deberē posse in ea rep. s. Romana: de qua sum merit⁹: ita. i. tā egregie: tu q̄ esses is q̄. i. talis: qualis fuisti: cū. s. ita eēt q eēs aut q es: dignissim⁹ oi gradu āplissimo: tū certe sup. eēs aut dignissim⁹ esq esses facile princeps tui ordinis. s. senatorij aūt poti⁹ iurispitoꝝ. Sꝫ qm̄ aut qn̄. i. qm̄ vterq nostrū cecidit eodē tpe τ eadē de cā: ego polliceo tibi τ illa: q̄ scripsi supra operā studiū ꝯsiliū rē fidē q̄ sunt ad huc mea. i. mihi ñ erepta: τ ea que videor

Argumētū eplē.

Series littere.

Patefacere se q̄d denotet.

Cicero se rēp. rei ꝺ meruisse dicit.

res familiaris esset tamen iucundior si vlla resp. esset Nestorius familiaris noster scripsit ad me: te agere mihi maximas gratias. Hec predicatio tua scilicet de meritis meis in te: est mihi valde grata: tpatior facile idest libenter fero: vti ea idest eiusmodi rerum scilicet ita fit q apud alios: tum me ber cule apud Syronem amicum nostrum. Enim idest q: nos volumus ea que facimus esse probata. i. ap probata maxime cuiq prudentissimo idest omni valde prudenti: Ego cupio videre te q primum.

M. C. Appio Balbo. S. D.

Gratulor tibi mi Balbe: vereq gratulor, nec sum tam stultus vt te vsura falsi gaudij frui velim: deinde frangi repente atq ita cadere: vt nulla res te ad equitate animi postea possit extollere. Egi tuam causam apertius q tpa ferebat. Vincebatur enim fortuna ipsa debilitate gratie nostre: tui charitate: et meo perpetuo erga te amore culto a te diligentissime. oia pmissa confirmata: certa et rata sunt: q ad reditum et salutem tuam ptineant. Vidi cognoui interfui. Etenim omnes Cesaris familiares satis opportune habeo implicitos consuetudine et beneuolentia sic: vt cum ab illo discesserint: me primum habeant. Hoc Pansa Hircius: Balbus: Oppius: Marius: Posthumius plane ita faciunt: vt me vnice diligant.

Argumentum epistole. Gratulor et cetera. Scribit ad Balbum non quidem eum de quo vltima in epistola ad Cecinnam meminit vt poste q Cesaris partes secutus fuerat: sed ad alterum a Cesare exultatem prius: nunc autem restitutum patrie q litteras restitutionis nondum haberet. Gratulaturq ei de restitutione docens quo contra tpis qualitatem pro eo orauerit: et cur littere restitutionis dilate sint. Ordinatio littere. Ordo est. O mi Balbe ego gratulor tibi: et gratulor vere idest ob veram causam: nec sum tam stultus vt velim te frui: vsura. i. fructu immodico falsi gaudij: deinde. i. postq perceperis te deceptam te frangi repente atq cadere ita: vt nulla res possit extollere te postea ad equitatem animi. Ego egi causam tuam apertius q tpa scilicet periculosa ferebant idest exposcebant aut patiebantur. Enim. i. q: ipsa fortuna vincebatur debilitate gratie nostre. i. vt superba conten nebat contendere cum debilitate gratie nostre. Fortuna neta humilia despicit. Alij legunt debilitate: vt sit participium gti casus sic: fortuna gratie nostre debilitate vincebatur charitate tui. i. q debilis erat mihi gratia: tamen propter charitatem tui ipa resumpsit vires et amore meo pperpetuo erga te: culto diligentissime a te. Oia q ptineant ad reditum et salutem tuam sunt pmissa: confirmata: certa et rata. Ego vidi: cognoui interfui scilicet dum tibi reditus concederetur: Etenim ego habeo satis opportune oes familiares Cesaris implicitos consuetudine idest familiaritate et beneuolentia sic. vt cum discesserint ab illo scilicet Cesare habeant me primum. i. coniunctissimum sibi Pansa. Hircius Balbus Oppius Marius. Posthumius. qui omnes sunt Cesaris amici faciunt hoc ita vt diligant me vnice idest singulariter.

Quod si mihi per me efficiendum fuisset: non me peniteret: p ratione temporum ita esse molitum. Sed nihil est a me inseruitum temporis causa: veteres mihi necessitudines cum his oibus intercedunt quibuscum ego agere de te non destiti. Principem tamen habuimus Pansam tui studiosissimum mei cupidum: q valet apud illum non minus authoritate: q gratia Cimber autem Tullius mihi plane satisfecit. Valent tamen apud Cesarem non tam ambitiose rogationes: q necessarie: quas q: Cimber habebat: plus valuit q pro vllo alio valere potuisset. Diploma statim non est datum, q mirifica est improbitas in qbusdam: q

Quod s. factum Panse: Hircij: Balbi et ceterorum p te. si efficiendum fuisset mihi p me. i. qd dicunt in ppria psona (Hubertinus expo nit p me. i. p salute mea. S, veri textus hunt p me) non peniteret me. i. non videretur mihi parum esse molitum. i. operem mollitus ita p ratione tempor q: illis tpibus non erat opportunitas instandi et si q svelit v: genti annitit: sensus autem est. ita amicos illos p Appio Balbo intercessisse: vt si ipse Cicero ita fecisset contentus esse potuisset. Sed nihil est inseruitum a me (vbi impsonale ablatiuum hz loco suppositi). i. nihil inseruiui nec cuiq supplex fui causa tpis: nam consuetudines veteres vcz ante ciuile bellum contracte. intercedunt. i. sunt conciliate mihi cum his oibus quibus cum. i. cum quibus ego non destiti agere de te tamen nos habuimus Pansam principem. i. pcipuum vt pote studiosissimum tui cupidum mei. q. s. Pansam valet apud illum vcz cesarem non minus auctoritate q gratia

Hubertini taxat.

Nota.

Priceps precipuus.

tulissent acerbius veniam tibi dari quam illi appellabant tubam belli ciuilis: multaqꝫ ita dicunt: quasi non gaudeant id bellum incidisse. Quare visum est occultius agendum: neqꝫ vllo modo diuulgandum: de te iam esse perfectum: sed id erit perbreui: nec dubito quin legente te has litteras confecta iam res futura sit. Pansa quidem mihi gratus hō ꝛ certus nō solū cōfirmauit: verum ēt recepit ꝑceleriter se ablaturū Diploma. Mihi tū pacuit hec ad te perscribi: minus: ei te firmū ſmo Epuleie tue: lachrymeqꝫ Appie declarabant: ꝙ significāt lr̄e tue: atqꝫ ille arbitrant: cū a te abessēt ipse: multo in grauiore cura te futurū. Quare magnopere putaui angoris ꝛ doloris tui leuandi cā: pro certis ad te ea: que essent certa: perscribi oportere. Scis me antea sic solitum esse scribere ad te: magis vt consolarer fortem virum: atqꝫ sapientez ꝙ vt exploratam spem salutis ostenderem: nisi eā quam ab ipsa rep. cum hic ardor extinctus esset: sperari oportere censerez. Recordare tuas literas quibus ꝛ magnum animum mihi semper ostendisti: ꝛ ad omnes casus ferendos constantē: atqꝫ paratum: qđ ego non mirabar: cum recordarer te ꝛ a primis temporibus etatis in rep. esse versatū: ꝛ tuos magistratus in ipsa discrimina incidisse salutis: fortunarumqꝫ communium: ꝛ in hoc ipsuz bellum esse ingressum non solum vt (si victor) beat⁹ sed etiam: vt (si ita accidisset) victus ꝛ sapiēs esses. Deinde cū studiū tuū consumas in virorum fortiū factis memorie ꝓdendis: consyderare debes nihil tibi esse cōmittendum: quāobrem eoruz: quos laudas non te similez prebeas. Sed hec ratio magis esset apta ad illa tempora que iam effugisti. Nunc vero te tantum para ad hec nobiscum ferenda quibus ego si quam medicinam inuenirem: tibi quoque eandem traderem sed est vnum profugium doctrina ac littere: quibus semper

aūt.i.sed Cimber vir ille Tullius cognomēto: satisfecit mihi plane.i.omnino. Tamen.i.nihilominus ꝙuis vrgenter illi itercesserint: rogationes ambitiose.i. ambitiose facte: nō valent tam.i.tantum apud Cesarem: ꝙ.i.ꝙtum valēt rogationes necessarie: quas.s.rogatiōes q: Cimber habebat: ipse valuit.s.pro te: plus ꝙ potuisset valere ꝑ vllo alio. Diploma.i.dupluz actoꝝ non est datuz statim.s. post ꝙ reditus tibi cōcessus est: ꝙ.i.quia mira improbitas est in quibusdam: qui tulissent acerbius.i.nimis acerbe veniam dari tibi: quē illi appellabant tubam.i.buccinatorem ꝛ ꝑuocatorem summū belli ciuilis: ꝛ dicunt multa ita.i.in detestationem belli ciuilis quasi non gaudeant id bellū incidisse: cū tamen in tāto honore non essent. Quare visum est sup.nobis tibi fauentibus: agēdum sup.esse occultius: neqꝫ diuulgandū esse vllo modo: sup.negociuz de te.i.de reditu tuo: esse iam perfectū: sed id.s.ꝙ non diuulgabitur aut ꝙ diuulgabit (vtrūqꝫ em̄ in idem recidit) erit perbreui sup.tpe nec dubito quin te legente.i.cum legebas has literas: res sit futura iam confecta.i. penitus transacta Quidem.i.certe. Pansa hō gratus mihi ꝛ certus nō solum confirmauit: verum etiam recepit.i.ꝑmisit ꝛ ad se onus accepit: se ablaturuz.s. e manibus inuiduloꝝ.diploma.i.vt dixi duplum instrī quo continetur veniā tibi datā esse: perceleriter.i. valde cito tū placuit mihi hec perscribi ad te: ei.i. q: sermo Epuleie (alij legunt Epulie) tue s.vxoris: ꝛ lachryme Appie.s.filie tue: declarabant te sup. esse minus.i.non tam firmum.i. forti aīo ad ferendū longū exiliū.ꝙ.i.ꝙtum firmū litere tue significabant te esse. atqꝫ ille.s. vxor ꝛ filia arbitrantur cum ipse ab essent a te: te futurum in cura multo grauiore. Quare ego putaui magnopere oportere ea que essent certa perscribi ad te pro certis.i.tanꝙ certa: cā angoris.i.augustie aī ꝛ doloris tui leuandi.i.minuendi. Tu scis me solitum esse scribere antea ad te sic: vt magis cōsolarer virū fortē atqꝫ sapientē: ꝙ vt ośnderem spem salutis.s.tue exploratam.i.certam ꝛ cōpertā mihi nisi eā.s.spē quā censerem oportere spari ab ipsa rep. cum hic ardor.s.belli ciuilis ꝛ iraruz inde ꝯceptarum esset extinctus. Recordare.i reduc ad memoriā lr̄as tuas: quibus ostendisti mihi semp ꝛ.i.simul magnū aīm: ꝛ.i. simul constantem atqꝫ paratū ad oēs casus ferendos: qđ ego non mirabar cum recordarer te ꝛ.i. simul eē v̄satum a primis tpibus etatis.s tue in rep. ꝛ.i.simul magistratus tuos icidisse i ipsa discrimia.i ꝑti-

Diploma quid sit.

Epuleia et appia vxor ꝛ gnata appij Balbi.

Pro.

Recordari qd sit.

cula: salutis & fortunarũ cõium: & esse ingressum in hoc ipsum bellũ non solũ vti. i. vt esses victor: beatus: sed etiam vt (si accidisset ita) esses victus & .i. et sapiẽs .i. sapiẽter latur⁹ aduersitatẽ. Deide cũ consumas studiũ tuũ in factis viroꝝ fortiũ ꝑdendis memorie i. in scribendis gestis viroꝝ fortiũ: tu debes cõsiderare nihil esse cõmittẽdũ tibi: ꝓobrẽ .i. ob qđ nõ ꝑbeas te sil'em eoꝝ quos laudas. Hoc est fortiũ viroꝝ. Sȝ hec orõ esset magis apta ad illa tpa. s. añ recõciliationẽ q̃ effugisti .i. euasisti & trãsegisti sine incõmodo. Vero .i. sed: para te nunc tm̃ ad ferẽda .i tolerãda nobiscũ hec. scȝ incõmoda reip. oppresse: quibus si ego inuenirẽ .i. inuenire possem: quã .i. aliquã medicinã .i. aliqđ remediũ ego traderem ꝙ .i. et tibi eandẽ: sȝ vnũ est ꝓfugiũ. s. a pñtibus miserijs: doctrina ac lr̃e q̃bus fuimus sp vsi: q̃ videbant̃ hr̃e mõ .i. solũmõ delectationẽ: rebus scđis .i. cũ res essent ꝓspe ro .i. sȝ videnẽ nũc hr̃e ẽt salutẽ. Sȝ vt ego reuertar ad initiũ .i. ad id qđ ĩ initio dixi aut dicere istitui: caue dubites q̃n oĩa sint pfecta .i. plene trãsacta: & cõpromissa de salute ac reditu tuo. s. in vrbẽ. Vale.

Fortis viri officiũ.

psi fuimus: que scđis rebus delectationeȝ modo habere videbant̃: nunc vero etiam saluteȝ: Sed vt ad initium reuertar: caue dubites: quin oĩa de salute ac reditu tuo perfecta sint. Vale.

Argumẽtum ep̃le

Et si tali &c. Scribit ad Quintum ligariũ qui ante bella ciuilia cum considio consule in Aphricam legatus eius profect⁹ fuerat: & post consulis abitum ꝓuincie prefectus fuerat: post bella exilio damnatus: fratribus eius in vrbe manentib⁹. Eum itaq; docet cur tardius scripserit: polliceturq; Cesarem placatiorẽ futurũ: & se intercessurum eidem. monens vt forti sit aĩo: Extat añt Ciceronis pro hoc ligario oratio. Ordo est. Etsi .i. ꝙ ꝙ oportebat pro nostra amicitia .i. propter nostrã amicitiam me scribere aliquid ad te tali tpe tuo. s. tam calamitoso: causa tui aut consolandi aut iuuandi: tamen ego non feci id adhuc: q: neq; videbar posse lenire neq; leuare dolorem tuum oratione. s. mea: vero .i. sed postea ꝙ cepi habere magnã spẽ: fore .i. futurum esse: vt haberemus te incolumen breui tpe: non potui facere: quin declararem tibi & sententiam & voluntatem meam. Igitur ego scribam primuȝ ꝙ intelligo & perspicio .i. deprehendo: Cesarem non fore .i. non futurum duriorem. s. ꝙ est: aut multum durum in te: nam & res .i. vtilitas & status rerum: & dies .i. tpis ꝓlixitas & opinio hoim qui censent iram remittendam: & vt videtur mihi: etiam natura sua facit eum. s. Cesarem mitiorem quotidie: & cum. s. ita sit: ꝙ sentio id: de reliquis. s. exulibus: tum .i. multomagis est ꝙ etiam audio ea familiarissimis eius. s. Cesaris de te: quibus. scȝ. familiarissimis eius ego non destiti supplicare vna cũ fratribus tuis: ex eo tpe .i. statim post illud tempus: quo nuncius s. tuus venit primũ ex Aphrica: quorum. s. familiarissimorum eius quidem .i. certe: & virtute & pietate: & amor singularis in te & assidua & perpetua .i. non intermissa cura salutis tue profecit tm̃: vt nihil sit qđ nõ existimẽ ipsum

Ordo lr̃e

Ira tpe labascit.

M. Cicero. Qu. Ligario. S. D.

Et si tali tuo tempore me aut cõsolandi: aut iuuãdi tui cã scribere ad te aliqđ ꝓ nostra amicitia oportebat: tñ adhuc id non feci: q: neq; lenire videbar oratione: neq; leuare posse dolorem tuũ: postea vero ꝙ magnam spem habere cepi fore: vt te breui tempore incolumen haberemus: facere non potui: quin tibi & sniam: & voluntatem declararem meam. Primum igitur scribam: ꝙ intelligo: & perspicio: non fore in te cesarem duriorem: nam & res eum quotidie & dies: & opinio hominum: & vt mihi videt̃: etiam sua natura mitiorem facit: idq; cum de reliquis sentio: tum de te etiam audio ex familiarissimis eius: quibus ego ex eo tpe quo primum ex Aphrica nuncius venit supplicare vna cuȝ frĩb⁹ tuis nõ destiti: quorũ q̃dem & virtute & pietate & amor in te singularis: & assidua & ꝑpetua salutis tue cura tm̃ ꝓfecit vt nihil sit: qđ non ipsum cesarem tributurũ existimẽ: & si tardius fit ꝙ volum⁹ magnis occupationibus eius a quo oĩa petunt̃: aditus ad eum difficiliores fuerũt: & simul Aphricane cause iratior: diutius velle videt̃ eos habere solicitos: a quibus se putat diuturnioribus esse molestijs cõflictatũ. Sed hoc ipsuȝ intelligimus

cũ quotidie remissius: ⁊ placati⁹ ferre: quare mi bi crede: ⁊ memorie manda me tibi id affirmasse te in istis molestijs diutius nõ futurũ. Quando quid sentirẽ exposui, qd vellẽ tua cã re potius de clarabo q̃ orone. Etsi tãtũ possez quãtũ in ea re pu. de qua ita meritus sum vt tu existimas: pos se debes ne tu quidẽ in istis incõmodis esses. ea dẽ eni cã opes meas fregit: q̃ tuã salutẽ i discrimẽ adduxit. Sed tñ qcqd imago veteris mee digni tatis: qcqd relique grẽ valebũt: studiũ: cõsiliũ ope ra: gratia: fides mea: nullo loco deerit: tuis opti mis fratrib⁹. Tu fac habeas fortẽ aĩm: quẽ semp habuisti: primũ ob eas causas quas scripsi: dein deq̃ ea de repu. semp voluisti: atq̃ sensisti: vt non modo secunda sperare debeas: sed etiaz si oĩa ad uersa essent: tñ cõscientia ⁊ factorũ ⁊ cõsiliorũ tuo rum quecunq̃ acciderent fortissimo ⁊ maxĩo ani mo ferre deberes. Vale.

Cesarem tributurum sup. esse tibi: etsi i. q̃q̃ sit tardius q̃ volum⁹. q: sup. magni occupatiõib⁹. i. pp magnas occupatiões eius. s. Cesaris a quo oĩa petunt: aditus ad eũ fuerunt difficiliores: ⁊ simul sup. fu it iratior. s. q̃ ceteris cause aphricãe. i. ijs q deuicto Pompeio bellũ i aphrica repa rauerunt: videtur velle habere sollicitos diutius eos a quibus putat se esse confli ctatum molestijs diuturniorib⁹. Sz nos intelligimus ipsum ferre hoc quotidie rez summus ⁊ placatius: quare crede mihi ⁊ manda memorie: me affirmasse tibi id. scz te non futurum diutius idest multum diu in istis molestijs. s. in quib⁹ nunc es. Quã do. i. quãdoquidem ego exposui quid sen tirem: declarabo potius re q̃ oratione. i. quã verbis quid vellẽ causa tua. i. p vtili tate tua. Et si ego possem tantũ quantũ debeã posse vt tu existimas: in ea repu. de qua sum meritus ita. i. taz bene (vt parẽs patrie primus meruerit appellari) ne q̃ dẽ. i. non saltem aut non etiã tu esses in istis incõmodis. Enim. i. q: eadẽ cã scz fa uor in rempu. fregit opes meas: que ad duxit salutẽ tuã in discrimen. i. in pericu lum. Sed tñ quicquid imago. q. d. aliud non restare. veteris. i. pristine dignitatis mee: ⁊ quicquid gratie relique. i. que re stant adhuc: valebunt: studium consiliuz opera: gratia fides mea: nullo loco deerit fratrib⁹ tuis optimis. s. i cã tua. Tu fac / sup. vt habeas for tẽ aĩm quẽ habuisti semp: primũ ob eas causas: quas scripsi. deinde q̃. i. q: tu voluisti. ⁊ sensisti sem per de rep. ea. i. eiusmodi res: vt debeas non mõ. i. nõ solũ sperare scda. i. pspera: sed etiã, si oĩa essent aduersa tamẽ deberes ferre aio fortissimo ⁊ maximo quecunq̃ acciderent: cõscientia. i. pter cõsci entiam. ⁊ idest pariter factorum ⁊ consiliorum tuorum. Vale.

Cicero q̃ re primus parẽs pa trie appel lat⁹ est.

M. Cicero. Qu. Ligario. S. D.

Me scito oẽm meũ laborẽ: oẽz ope rã: curã: studiũ: in tua salute cõsu mere. Nã cũ te semp maxime di lexi: tũ fratrũ tuorũ: quos eque at q̃ te sũma bñuolẽtia sũ cõplexus singularis pietas: amorq̃ fratern⁹ nullũ me pati tur officij erga te: studiq̃ mun⁹ aut tps ptermitte re. sz que faciã: fecerimq̃ p te ex illoz te lris: q̃ ex meis malo cognoscere. Quid aũt sperẽ: aut confi dã: ⁊ exploratũ habeã de salute tua: id tibi a me de clarari volo. Nã si qsq̃ ẽ timid⁹ in magnis: peri culosisq̃ rebus: spq̃ magis aduersos rerũ exitus metuẽs: q̃ sperans secũdos: is ego sũ: etsi hoc vi

Eple ar gumẽtũ

Me scito ⁊c. Rursus ostendit se totis viribus contendere pro salute Ligarij. deinde spei sue causas aperit / ac de muz vt fortior sit monet. Or do est. Scito me consumere oẽm laborem meum oẽm operã curã: studiũ sup. oẽ: in salute tua. s. pcuranda. Nã cũ. s. ita sit: q̃ te dilexi semper maxie te: tũ. s. magis vez est q̃ singularis pietas ⁊ amor fraternus s. in te: fratrũ tuoz quos sũ cõplexus sũ ma beniuolentia: eque. i. equaliter atq̃ i. ac te: nullũ. i. nõ vllũ nõ patitur me pre termittere vllũ mun⁹ officij ⁊ studij erga te aut vllũ tps. Sed malo te cognoscere ex litteris illoz. s. fratrũ tuorũ q̃ ex meis: quid faciam. s. mõ: ⁊ quid fecerim p te: au tẽ. i. sed: quid sperẽ aut confidã / ⁊ habeã exploratum. i. cõpertũ de salute tua: volo id declarari tibi a me. Nã si quisq̃ est ti midus in reb⁹ magnis ⁊ periculosis: ⁊ sp metuens magnis exit⁹ reruz aduersos q̃ sperans secundos. i. psperos: ego sum is idest talis: est si hoc est vitiũ. s. meticulo

Structu ra littere

sit iis aut pusillanimitatis :ego cõfiteor me non carere eo.(ergo vt alibi notaui carem:) set tñ ijs que habere nolim⁹) Ego tñ idem.s.qui ppẽsior ad timorẽ sum : cũ venissem ad scõm Kalendas intercalares.i.bissextiles/priores.i.i februario. Locus videtur nõ satis integer:nã scdo kalẽdas negant dicẽdũ:eo ꝙ pro illo dicimus pridie verũ illud facile purgatur:nã licz aptius dixeris pridie kalẽdas ꝙ̃ scdo : nõ ꝙ vt dicũt kalẽde precedunt ⁊ secũdus a se quẽdo dicit:nã licet secũdus dies kalendas:Kalẽdas precedat:sequit tñ tertiũ) sed ꝙ magis ppriũ est vocabulũ: tñ pro eo qđ est ad scõm kalendas nõ recte dixeris pridie Kalendas:tũc enim ad scõm dicitur:cũ iuxta scõm sit:siue ipso secundo siue tertio:pridie aũt dũtaxat de die immediate precedente. Preterea cũ intercalatio.i.vnius diei qui bissextus dicitur iterpositio:dũtaxat in Februario fiat: videt nõ recte addi priores :presertim cũ kalende februarij sint preter primũ diem in Januario:vnde videt ideo additũ priores vt Kalendas pretendentes intercalationem

Bissext⁹ quis sit ⁊ quando.

ciũ ẽ:eo me nõ carere ↄfiteor. Ego idẽ tñ cũ ad .ij kal.intercalares priores:rogatu fratrũ tuorũ venissem mane ad Cesarẽ:atq3 oẽm adeundi ⁊ conueniendi illi⁹ indignitatẽ:⁊ molestiã ptulissem cũ fratres ⁊ ppinq tui iacerẽt ad pedes: ⁊ ego essem locutus:que cã:q̃ tps tũ postulabat.nõ solum ex oratione cesaris:q̃ sane mollis ⁊ liberalis fuit sed etiã ex oculis ⁊ vultu ⁊ mutis pterea signis:q̃ facilius pspicere potui ꝙ̃ scribere:hanc i opinionẽ discessi:vt mihi tua salus:dubia nõ eẽt. Quãobrem fac aĩo magno fortiq3 sis:⁊ si turbidissima sapiẽter ferebas:tranquilliora lete feras.ego tñ tuis rebus sic adero:vt difficilimis neq3 cesari solũ:sz ẽt amicis ei⁹ oĩbus quos mihi amicissimos cognoui pro te:sicut adhuc feci: libẽtissime supplicabo.

intelligamus:⁊ ita de penultimo Januarij sit intelligendũ aut de penultimo Martij:cuius sunt priores intercalares:Kalende licet in feb.sint preter primum diem:⁊ posteriores sint Aprilis sed i martio)ad Cesarem mane:rogatu.i.ex rogatione ⁊ requisitione fratrũ tuorum :atq3 pertulissem oẽm indignitatem.i.humilitationẽ cõtra dignitatez meã:⁊ molestia illius.s.Cesaris adeundi ⁊ conueniẽdi.idest colloquendi ⁊ cum eo agendi gratia:visitandi:cum fratres ⁊ ppinqui tui iacerent ad pedes ⁊ ego essem locutus sup.ea que causa ⁊ tempus postulabat tum.i.tunc ego discessi: non solum ex oratione Cesaris:que fuit sane.i.valde mollis ⁊ liberalis:sz etiam ex oculis ⁊ vultu ⁊ preterea ex signis mutis.i.tacitis:ꝙ̃ potui .s.tunc perspicere.i.agnoscere facilius :ꝙ̃ scribere.s.nunc :discessi (inquit)i in hanc opinionẽ:vt salus tua non esset mihi dubia. Quãobrẽ fac sup.vt sis magno aĩo ⁊ forti:⁊ si tu ferebas sapient turbidissima:feras lete tranquilliora. Ego:tamẽ adero.i.auxilio.ero rebus tuis sic vt difficilimis.q.d.vigilantissime neq3.i.⁊ non:⁊ supplicabo pro te:non solum Cesari:sed etiaz amicis eius:quos ego cognoui amicissimos mihi:sicut feci adhuc libentissime. Uale.

Epl'e argumẽtũ ⁊ ordo.

Tibi ⁊c. Breuis est gratulatio ⁊ admonitio de re scribẽdi ⁊ lecturo dumtaxat nota. Ordo autem est . Gratulor tibi scz pro re feliciter gestat aut que feliciter euenit:gaudeo mihi.i.idest pro cõmodo meo:eo ꝙ tua bona mea sunt :ego amo te:tueor.i.protego tua volo amari a te:⁊ fieri certior q̃d agas: ⁊ q̃d agatur.s.ab alijs qui istic sunt Uale. Ex hoc loco trahi potest nota differentia inter gratulor ⁊ gaudeo:q: gratulamur alienis cõmodis gaudemus nostris.

Gratulor ⁊ gaudeo in quo disconueniunt.

M. Cicero Basilio Salutem.

Tibi gratulor:mihi gaudeo : te amo; tua tueor :a te amari:⁊ quid agas: quidq3 agatur certior fieri volo. Uale.

Epistole argumentũ ⁊ ordo

Si mihi ⁊c. Cõmẽdat se ⁊ sua Bithyni⁹ Ciceroni lepide q̃dẽ ac docte dicens . Si cause amicitie ⁊ multe ⁊ iuste non essent mihi tecum : repeterẽ initia amicitie ex parẽtibus.i. pgenitoribus nr̃isq3.s.petere initia amicitie ex parentib⁹ ego existimo faciẽdũ ijs q̃ ipsi.idest in proprijs personis aut per se: nullis officijs prosecuti sunt:idest continuauerunt amicitiam paternam. Itaq3 idest ⁊ ꝙ

Bithynius Ciceroni Salutem.

Si mihi nõ tecũ ⁊ mlte ⁊ iuste cause amicitie priuatiz eẽnt:repeterẽ initia amicitie ex parẽtib⁹ nr̃is: qđ faciẽdũ ijs existimo q paternã amicitiam nullis ipsi officijs prosecuti sunt. Ita contentus ero nostra ipsorum amicitia cuius

fiducia peto a te vt absentem me quibuscunque in rebus opus fuerit: tueare si nullum officium tuum apud me intermoriturum existimas. Vale.

ita q: al'r inter nos est: ego contentus ero amicitia nostra ipsorum.i.q̄ nobis est ppria. (Sic dicim⁹ nr̄a oīm mea vni⁹ &c.) cuius s.amicitie nr̄e ipsorum fiducia.i.p cui⁹ fiduciā ego peto a te vt tueare.i.ptegas me absentē: i qbuscūqꝫ reb⁹ opus fuerit: si existimas nullū offm̄ tuū itermoriturum.i.piturū & obliuiōi ppetue dandū apd me. Vale.

Nr̄a ipsorum.

M. Cicero Bithynio. S.

Cum ceterarum rerum cām cupio esse aliquando rempub. constitutam: tum velim mihi credas accedere id etiam: quo magis expetam promissum tuum quo in literis tuis vteris. Scribis enim si ita sit: te mecum esse victurum. Gratissima mihi tua voluntas est: facisqꝫ nihil alienum a necessitudine nostra iudicijsqꝫ patris tui de me summi viri. Nam sic habeto beneficiorum magnitudine eos qui tempoꝛib⁹ valuerūt aut valeāt cōiūctiores tecū esse: qꝫ me necessitudine neminem. Quamobrē grata mihi est: & memoria tua nostre coniunctionis: & eius etiam augende voluntas. Vale.

Argumētum ep'le.

Cum ceterarum &c. Rn̄deret epistole Bithyni: nō q̄dē supiori: sꝫ alteri q̄ nō extet: significās gratā sibi cū eo ꝯsuetudinē si resp. vigeret fore. Ordo ē. Cū.s.ita sit qꝫ cupio cā ceterarū rerū rēp. ꝯstitutā sup. eē aliqn̄.i.tādē: tū.i. multomagis velim (credas mihi) id ēt accedere. idest addi: aut accidere idest contingere vt respubli. sit constituta. idest stabilita: q.i.iō vt expetā.i.exigā a te magis promissum tuū: q.s. pmisso vteris i lr̄is tuis: nō tū vt dixi in supioꝛib⁹. Scribis eī si sit ita: te eē victurum mecū. Volūtas tua ē gratissima mihi: & facis nihil alienū.i. diuersum a necessitudine nr̄a: & iudicij spr̄is tui viri summi: de me.i.q̄ habuit de me. Nam hēto sic.i.teneto id rarissimū: eos q̄ valuerūt tpib⁹.i.qb⁹ tpa fuerūt scda: aut q̄ valeant.s.mō tpib⁹: eē ꝯiunctiores tecū magnitudie bn̄ficiorum qꝫ me: q: cū illis tēpora eēnt pspa: potuerūt facile in te ꝯferre bn̄ficia qꝫ ego. sꝫ sup. neminē sup eē ꝯiunctiorē tecū qꝫ me necessitudine.i.vinculo necessarie ꝯiunctiōis ex pentibus ꝯtc. Quāobrē.i.fil: memoria tua.s.actiua: ꝯiūctōis nr̄e (passiue).i.qꝫ habes de ꝯiunctōe nr̄a: est grata mihi: & volūtas eius.s.cōiunctōis nr̄e ēt augēde ē mihi.i.habeo cā. Sepe Cicero vni substātiuo potissimū verbali adiūgit aut duos genitiuos: & loco alteri⁹ pnomē possessiuū: quorum alter passiue: alter siue alterum actiue aut passiue significat vt Studiū Seruij iuris ciuilis prior genitiuus actiue: posterior passiue accipitur.

Series litere.

Aduerte regulam hanc.

M. Cicero Lepte. S.D.

Simul vt accepi a Seleuco tuo litteras: statim quesiui e Balbo per codicillos quid esset in lege: rescripsit eos q facerēt preconiū vetari eē in decurionib⁹ q fecissent nō vetari. Quare bono aīo sint petui & mei familiares: Neqꝫ eī erat ferēdū: cū q hodie haruspicinā facerēt i se natu Rome legerent, eos q aliqn̄ pcōiū fecisset i mūicipijs decuriōes eē n̄ licer. De hispāis moui nihil: magnū tn̄ exercitū pōpeiū hr̄e ꝯstat. Nā cesar ipē ad nos misit exemplū Patiatij lr̄arum in quo erat: illas.xi. esse legiones: scripserat enim Mesala Qu. Salas

Epistole argumentum.

Simul vt &c. Interrogauerat Lepta Ciceronem vtrum precones possent per leges fieri decuriōes municipiorum. De quo dicit se consuluisse Balbum iureconsultum: exponitqꝫ eius sententiam deide scribit quid audierit de rebus Cesaris et Pompeij in Hispania: & hortatur vt filius Lepte ediscat librum de oratore: et carmina illa hesiodica que expōit. Ordo autem est. Simul vt accepi litteras tuas a Seleuco statim quesiui e Balbo.i.iuris consulto per codicillos.i.per literulas q̄d esset in lege.s.quid iuris esset: de eo quod quesiuisti. Rescripsit eos qui facerēt preconium.i.precones publicos adhuc offm̄ exercētes: vetari esse in decuriōibus.i. in numero decurionum: eos sup. q̄ fecissent s.preconium & non amplius facerent non vetari. quare & tui: & mei familiares sint bono aīo. Neqꝫ eīm erat ferēdū.i. tollerādū eo qꝫ esset iniquū: cū sup. hi qui facerēt

Ordo lr̄e

M. C. Torano Salutem.

Ederam triduo ante pueris Cn. Plantij literas ad te: eo nunc ero breuior: teque vt antea consolabar: hoc tempore monebo. Nihil puto tibi esse vtilius quam ibidem opperiri: quoad scire possis: quid tibi agendum sit: nam preter nauigationis longe: et hyemalis: et minime portuose periculum quod vitaris: ne illud quidem negligendum: quamuis subito cum certi aliquid audieris: te istinc posse proficisci. Nihil est preterea cur aduenientibus te offerre gestias. Multa preterea metuo: que cum Milone nostro communicaui: quid multa: loco opportuniore in his malis nullo esse potuisti: ex eo te quocunque opus erit facillime: et expeditissime conferas: quo si recipiet ille se: ad te tempus aderis: sin (quoniam multa accidere possunt) aliqua res eum vel impediet: vel morabitur: tu ibi eris: vbi omnia scire possis. Hoc mihi prorsus valde placet. De reliquo: vt te sepe per literas hortatus sum: ita velim tibi persuadeas: te in hac causa nihil habere: quod timendum sit preter communem casum ciuitatis: qui etsi est grauissimus: tamen ita viximus: et id etatis iam simus: vt omnia que non nostra culpa nobis accident: fortiter ferre debeamus. Hic tui omnes valent: summaque pietate te desyderant: et diligunt: et colunt. Tu et cura vt valeas: et te istinc: ne temere commoueas.

Uale.

Argumentum epistole

Ederam rc. Toranus eandem cum Cecinna causam secutus et cum eo in Sicilia exulans decreuerat inde discedere a quo Cicero eum dehortatur: suadensque ne Cesari ex Hispanijs redeunti obuius fiat: fortitudinis eum admonet. Ordo est. Dederam triduo ante. s. quam hec scriberet pueris. i. seruis Cnei Plantij literas ad te: eo. i. eam ob rem: ego ero nunc breuior: et vt cosolabar te antea. s. in dictis epistolis: ita supple. monebo te hoc tempore. Ego nihil puto esse vtilius tibi: quam opperiri. i. expectare ibidem. s. vbi nunc est: quoad. i. donec possis scire: quid sit agendum tibi. nam preter periculum nauigationis longe et hyemalis et minime portuose. i. vbi paucissimi sunt portus: quod. s. periculum tu vitaris. i. vitaueris opperiendo et manendo in Sicilia: ne quidem. i. non etiam aut non saltem: illud. s. quod dicam est negligendum te posse proficisci. i. discedere istinc. i. ab isto loco vbi es: quamuis. i. quantum nis cito: cum audieris aliquid certi. Preterea nihil est. i. nulla est causa: cur gestias. i. nimium cupias. Ita vt gesta cupiditatem indices: offerre te aduenientibus. i. Cesarianis ex Hispania. Preterea ego metuo multa que communicaui cum Milone nostro scilicet amico. Quid supple scribam tibi multa? Tu nullo loco opportuniore potuisti esse in his malis. i. durantibus his malis: quam supple vbi es: tu conferas. i. traducas te facilime et expeditissime ex eo: scilicet loco: quocunque erit opus. i. vtile aut expediens quo idest ad quem locum: si ille scilicet quem metuis: hoc est Cesar: recipiet: idest tanquam in locum tutiorem conuertet se: tu aderis ad tempus: sin idest sed si: quoniam multa scilicet impedimenta possunt accidere: aliqua res impediet eum: vel morabitur idest retinebit eum: tu eris vbi possis scire omnia. Hoc scilicet consilium placet mihi prorsus idest omnino valde. De reliquo (vt sum hortatus te sepe per litteras) velim supple: vt persuadeas tibi ita: te nihil habere in hac causa quod sit timendum: preter communem casum ciuitatis scilicet Romane qui. s. casus communis: etsi est grauissimus: tamen nos viximus ita: et sumus iam id etatis idest in ea etate: vt debeamus ferre fortiter omnia que non accident culpa nostra Omnes tui. scilicet necessarij et amici: valent hic: scilicet Rome: et desiderant te summa pietate idest charitate cum obseruan

Series littere.

Necessarij que sunt

tia quã debẽt inferiores maiorib⁹ vt liberi parẽtibus ⁊ nos oẽs deo: ⁊ diligunt ⁊ colunt te: Tu cura ⁊.i.simul: vt valeas: ⁊.i.simul ne cõmoueas te istinc.i.a loco vbi nũc es: temere.i.inconsulte. Vale

Cicero Torano Salutem dicit.

ET si cum hec ad te scribebã: aut appropinqre exit⁹ huius calamitosissimi belli, aut iã aliquid actũ ⁊ cõfectum videbatur: tamẽ quotidie cõmemorabã te vnum in tãto exercitu mihi fuisse assensorez: ⁊ me tibi: solosq; nos vidisse qtum esset in eo bello mali: in quo spe pacis exclusa ipsa victoria futura esset acerbissima: que aut interitum allatura esset si victus esses: aut si vicisses: seruitutem. Itaq; ego quem tũ fortes illi viri: ⁊ sapiẽtes Domitij ⁊ Lentuli timidum esse dicebant: (eraz plane) timebam enim ne euenirent: ea que acciderunt: idem nunc nihil timeo: ⁊ ad oẽm euentũ parat⁹ sum: Cum aliquid videbatur caueri posse: tum id negligi dolebam: nunc vero euersis oĩbus rebus cum cõsilio proficĩ nihil possit vna ratio videtur qcqd euenerit: ferre moderate, pſertim cum oĩm rerum mors sit extremum ⁊ mihi sim cõscius me: qđ licuerit: reip. ↄsuluisse: ⁊ hac amissa: salutez retinere voluisse. Hec scripsi: non vt de me ipse dicerẽ: sed vt tu: q coniũctissima fuisti mecum: ⁊ sñia et volũtate: eadez cogitares. Magna em̃ consolatio est cum recordare etiã si secus acciderit: te tñ recte vereq; sensisse: atq; vtinã liceat aliqñ aliquo reip. statu nos frui: interq; nos cõferre sollicitudines nostras: quas pertulim⁹ tum cum timidi putabamur: qr dicebamus ea futura: q̃ facta sunt. De tuis rebus nihil esse: quod timeas preter vniuerse reipu. interituz tibi confirmo: de me autem sic velim iudices: qtum ego possim: me tibi: saluti tue liberisq; tuis summo cum studio presto semper futurum.

Vale.

ET si ⁊c. Consolatur eundem Toranum fere consueto modo consolandi dicens. Et si.i.q̃q̃ cuz ego scribebam hec ad te: aut exitus huius belli calamitosissimi: quia ciuilis ⁊ in perniciez reipu. vergentis: videbat̃ appropinquare: aut aliquid videbatur iam actum ⁊ cõfectum.s. de bello: tñ ego cõmemorabam.i. memoria reuoluebam: quotidie te vnum fuisse in tanto exercitu assensorem mihi et me tibi: quia ambo sentiebant potius pacis inique conditiones suscipiendas q̃ bellum obeundum. et nos solos vidisse. id est considerasse: quantum mali esset in eo bello: in quo spe pacis exclusa: ipsa victoria vtriusq; scilicet partis: esset futura acerbissima: que aut esset allatura tibi interitum si esses victus: aut seruitutez sub dominatione Pompeianorum si vicisses: aut accipiatur generaliter secunda persona pro quacunq;: nam vtriusq; partis victi interitum passuri erant: et victores seruitutem: cum alteruter victor videbatur rempu. oppressurus. Itaq; ego / quem illi viri scz nobilissimi domitij et Lẽtuli: fortes et sapientes tum. idest vt tunc videbãtur: dicebant esse timidum: eram plane scilicet timidus: Timebam eniz ne ea que acciderunt euenirent: Loquitur ergo de bello Aphricano aut alio post Pharsalicum conflictum gesto: idest nunc nihil timeo: et sum paratus ad omnem euentuz. Causam affert cur tunc timuerit ⁊ nunc non timeat. Cum.i. q̃diu: aliquid videbatur posse caueri: tum. id est tunc dolebam idest egre ferebam illud negligi: nunc vero omnibus rebus euersis: cum nihil possit proficĩ. id est nullus possit fieri profectus: consilio: vna. idest sola ratio videtur scilicet amplectenda: vtpote ferre moderate / quicquid euenerit: presertim cum mors sit extremum omnium rerum vnde Flaccus in epistolis. Mors vltima linea rerum est ⁊ sup. cuz sim conscius mihi: me consuluisse reipu. quod licuerit: et voluisse retinere salutem hac scilicet repu. amissa. Ego scripsi hec: non vt ipse dicerem de me: sed vt te: qui fuisti ⁊ sententia ⁊ volũtate coniunctissima mecũ: cogitares eadem. Magna em̃ consolatio est: cuz recordare. id est recordaris: etiaz si acciderit secus idest aliter: te tamen sensisse recte et vere.i. iuste atq; vtinam liceat aliquando nos frui aliquo statu reipub. et conferre inter nos sollicitudines nostras quas pertulimus (Id enim iocundum esse innuit.

Argumẽtũ ep'le.

Horati⁹. Mors.

Vergili⁹ Confirmare. Aeneas apud Maronē sic. Forsan ⁊ hec olim meminisse iuuabit: tūc cum putabamur timidi: sup. ideo: quia dicebam⁹ futura ea q̄ facta sunt. Ego ɔfirmo.i.firmiter assero tibi: nihil esse quod timeas idest timere debeas: de rebus tuis preter interitū vniuerse reip.q.d.non esse specialiter notatū aut inuisum cuiq̄. Autem.i.sed: ego velim sup. vt indices de me sic: me futurū semper presto.idest paratū

Presto. auxilio tibi saluti tue: ⁊ liberis tuis: cum summo studio.i.summo studio cōcomitante: si enim pro in strumento acciperet non adderet prepositionem. Vale.

Argumētū ep̄le. Non ea res ⁊c. Cum domiti⁹ post cladem Pharsalicam in Italiam se recepisset: nec Cicero quicq̄ ad eum scripsisset: hac se epistola excusat et operam suam illi pollicetur dicens.

Ordo lr̄e. Ea res q̄ tu nullas litteras miseras ad me postea q̄ venisti in Italiā non deterruit me quo minus mitterē litteras ad te: hoc est nō ideo non nisi ad te postea lr̄as. Sed quia nec reperiebā q̄d pollicerer tibi: ipse egēs rebus oībus: nec q̄d suaderē tibi: cum cōsiliū deesset mihi metipsi: nec q̄d cōsolatiōis afferrē in tantis malis. Hec.s. omnia iam dicta: q̄ q̄ nihilo.i.in nullo sunt meliora nūc: ⁊ supple. sunt etiam atq̄ etiā.i.cumulate desperatiora multo: tamē malui meas litteras eē

Inanis. inanes.i.friuolas/ ⁊ inefficaces: q̄ nullas. Ego si intelligerem te conatum esse suscipere causa reip. plus muneris.i. obsequij ⁊ laboris q̄ quantū potuisses.s.verisimiliter: prestare.i.exhibere: tamē.i.nihilominus ego hortarer te quibuscunq̄ reb⁹ possem/ad eam conditionem viuendi que daretur.i.concederetur tibi. ⁊ q̄ esset. sed cū tu statueris tibi eum finem consilij tui suscepti bn̄.i.decēter et fortiter: quē ipsa fortuna voluisset eē terminū.i. exitū contentionū nostrarū: ego oro et obtestor te pro

Vetus in ablatiuo vetere nō veteri tn̄ et voluit. alexāder. nostra vetere cōiūctione ac necessitudine ⁊ pro summa beniuolentia mea in te: ⁊ pariter tua.s.beniuolētia in me. vt cōserues te saluū nobis: parēti ɔiugi: ⁊ oībus tuis q̄bus es ⁊ fuisti semp charissimus: ⁊ sup. vt cōsulas.i.ɔsilio tuo auxilio sis et p̄spicias incolumnitati tue ⁊ tuoꝝ q̄ pēdent.i. quorum salus pendet ex te: ⁊ sup. vt vtare pro tempore ijs que didicisti ⁊ comprehendisti memoria ⁊ scientia pulcherrime ab adulescentia.s.tua: tradita.s.tibi: a viris sapientissimis hoc est: feras desideriū id est mortem et absentiam eorum quos coniunctos.s.tibi summa beniuolentia et plurimis officijs: amasti: feras inquam: si non equo animo. at.i.saltem forte scilicet animo. Ego nescio quid possī vel potius sentio me posse parum: tamen ego polliceor tibi illud: me esse facturum / quecunq̄ arbitrabor conducere idest vtilia fore saluti ⁊ dignitati tue: tanto studio. quanto studio et officio tu fuisti semper in re-

Deferre. bus meis. Ego detuli.i.denunciaui. hanc

M.T.Cicero.Domitio.S.D.

Non eas res me deterruit: quo mi nus postea q̄ Italiā venisti: litteras ad te mitterē q̄ tu ad me nullas miseras. Sed q̄ nec quid tibi pollicerer ipse egens rebus oībus: nec quid suaderē cū mihimetipsi ɔsiliū deesset: nec q̄d ɔsolatiōis afferrem in tantis malis repiebā. Hec q̄q̄ nihilo meliora sunt: nūc etiā atq̄ etiā multo despatiora tn̄ ianeis eē meas lr̄as: q̄ nullas malui. Ego si te intelligerē pl⁹ conatū eē suscipe reip. cā muneris q̄ quātū p̄stare potuisses: tn̄ q̄buscūq̄ reb⁹ possē ad eā ɔditionē teviuēdi: q̄ daretur q̄q̄ esset hortarer: s̄ cū ɔsilij tui bn̄ fortiterq̄ suscepti: eū tibi finē statueris: quē ipsa fortuna terminū nr̄arū ɔtētionū eē voluisset: oro obtestorq̄ te p nr̄a vetere cōiūctione ac necessitudine: pq̄ summa mea in te bn̄uolētia: ⁊ tua in me pariter: te vt nobis parēti: cōiugi: tuisq̄ oībus: q̄bus es: fuistiq̄ semp charissimus saluū cōserues: īcolumitati tue: tuorūq̄ q̄ ex te pendēt cōsulas: q̄ didicisti: q̄q̄ ab adulescentia pulcherrime a sapiētissimis viris tradita memoria ⁊ sciētia cōprehendisti: ijs hoc tp̄e vtare. quos cōiūctos summa beneuolētia plurimisq̄ officijs amasti eorū desideriū si nō equo aīo at forti feras. Ego q̄d possim: nescio vel poti⁹ me parum posse sentio. Illud tn̄ tibi polliceor: me quecūq̄ saluti: dignitatiq̄ tue ɔducere arbitrabor: tanto studio esse facturū. quanto semp tu ⁊ studio et officio in meis rebus fuisti. Hāc meā voluntatē ad matrem

tuam optimā feminam: tuiq3 amātissimā detuli. Si quid ad me scripseris: ita faciam vt te velle intellexero. Sinaūt tu minime scripseris: ego tamē omnia: que tibi vtilia esse arbitrabor summo studio diligenterq3 curabo. Uale.

M.T.C. Epistolarum. Familiarium. Liber Septimus.

M. Cicero. M. Mario Salutē dicit.

SI te dolor aliquis corporis: aut infirmitas valitudinis tue tenuit: quominus ad ludos venires: fortune magis tribuo ꝙ sapientie tue. Sin hec que ceteri mirantur contemnenda esse duxisti: et cum per valitudinē3 posses venire: tamen noluisti: vtrunq3 letor: et sine dolore corporis te fuisse: et animo valuisse: cu3 ea que sine causa mirantur alij neglexeris: modo vt tibi constiterit fructus ocij tui: quoquidem tibi perfrui mirifice licuit: cum esses in ista amenitate pene solus relictus. Neq3 tamē dubito: quin tu ex illo cubiculo tuo: ex quo mihi Stabianum perforasti, et patefecisti Scianum: per eos dies matutina tempora lectiunculis cōsumpseris: cu3 illi interea qui te istic reliquerunt: spectarent communes mimos semisomni. Reliquas vero partes diei tu consumebas his delectationibus: quas tibi ipse ad arbitrium tuum comparatas: nobis autem erant ea perpetienda: que scilicet Spurius Metius probauisset. Omnino si queris, ludi apparatissimi, sed non tui stomachi: coniecturā eni3 facio de meo. Nam primum honoris causa in scenam redierant ij: quos ego honoris causa de scena decessisse arbitrabar: delitie vero tue noster Esopus eiusmodi fuit: vt ei desinere per omēis homines liceret: is iurare cu3 cepisset: vox eū defecit in illo loco. Si sciens fallo. Quid tibi ego alia nar-

voluntatē meā / ad matrē tuam feminam optimā ⁊ amātissimam tui. Si scripseris quid i. aliquid ad me: ego faciam ita: vt intellexo te velle. Sinautem. i. sed tu minime. i. nequaꝙ scripseris: ego tū. i. nihilominus: curabo summo studio ⁊ diligēter omnia que arbitrabor esse vtilia tibi. Uale.

Si dolor ⁊c. M. Marius ciuis amplissimus podagra laborās ruri agebat: quo circa: cum audisset Rome celebratos esse ludos magnificētissimos: absentiā suam egre ferens scripserat ad Ciceronē3 vt de eis ad se scriberet Cui nunc respōdens Cicero extenuat illorum magnificentia3 laudatq3 otiū Marij: describitq3 fere totū apparatū ludorum superuacaneū. Et postremo dicit se velle expeditis negocijs cum eo in villa ocio vacare. Ordo est. Si aliquis dolor corporis aut infirmitas. i. debilitas: valitudinis. i. sanitatis tue: tenuit te quo min⁹. i. vt nō venires ad ludos scilicet: Rome exhibitos ego tribuo magis fortune tue que noluit te frustra acciri Romā: que sapientie tue: q: per ipsam non steterit ꝙ nō venisti: sin. i. sed si tu duxisti. i. existimasti hec. s. ludicra: que ceteri vt pote plebeij / mirātur: esse contemnenda / ego letor: vtrumq3. s. ⁊. i. simul te fuisse sine dolore corporis ⁊. idest simul: te valuisse animo: cum neglexeris ea que alij mirantur sine causa: eo ꝙ non sunt admiratione digna. modo vt. i. dū mō ita sit: vt fructus. i. vtilitas ocij tui: constiterit. i. notus fuerit tibi q: nō omnes qui beati esse possunt continuo beati sunt: eo ꝙ nesciunt: vnde Maro. O fortunatos nimiū: bona si sua norint Agricolas quo. sc3 ocio licuit tibi pfrui. i. ad plenū frui: mirifice. cū esses relict⁹ pene. i. quasi solus in ista amenitate. sc3 rurali. Neq3 tamē dubito quin consumpseris per eos dies tempora matutina lectiunculis. i. legēdo subinde libros aliquos: ex illo cubiculo tuo: ex quo perforasti mihi. i. ad votū meū (alij tū habēt tibi) Stabianū partem ville sic nominatam: ⁊ patefecisti. Scianum: alterum loco ville: forte a scia. i. vmbra dictum: vnde patefecit eū faciēdo fenestras cum ante esset vmbrosus: cum illi qui reliquerunt te istic. i. ruri: aut in villa tua: spectarent interea cōmunes. i. vulgares / mimos. idest histriones ⁊ actores ludorū gesta corporum: entei sup. semisomni. i. qui non nisi ad dimidium satis dormierant: aut propter lentam actionem somno oppressi: vero. idest sed: tu consumebas reliquas partes diei. id est preter matutina

Argumētū3 ep̄le.

Series littere.

Uergi.

Scia vmbra.

Cōmunes populi.

tempora: his delectatiōibus quas ipse id est tute/compararas. i. conquisiueras ad arbitriū tuum: Ea autem que scz Spuri⁹ Metius: pretor vrbanus (Pretorium ludos celebrandos conducebat Iuuenal'. Nullius fibula ducat vocem vendētis pretoribus interdum tñ ediles curules ludos curabāt: vt patet de comedijs. Terentianis. Sūt q̄ pro Spurio Publium legāt. Scilicet autē per indignationē ponitur. q. d. si dijs placet) probauisset: erāt nobis perpetienda: cum q̄ indoctis placent sint

Iuuenalis.

rem nosti ei reliquos ludos: qd ne id qdē leporis habuerūt: qd solent mediocres ludi. Appatus ei spectatio tollebat oēm hilaritatē. Quo qdē apparatu nō dubito qn aīo eqssimo carueris: quid. n. delectatiōis habent sexcenti muli in Clytēnestra: aut equo troiano cratera tria milia & armatura varia peditatus: & equitatus in aliqua pugna.

doctis cruciatui. Si queris omnino: scilicet scire quales fuerit ludi: ludi sup. fuerūt apparatissimi. i. s. maximo sumptu & apparatu instructi: sed non sup. fuerunt stomachi tui. i. qui tibi saperent ac placerent: facio enim coniecturam de meo. s. stomacho cui nō sapuerunt. Nam primū hi/quos ego arbitrabar decessisse de scena. i. de proscenio: hoc est loco in quo agebantur ludi: causa honoris ne scilicet p̄sentia sua ludos dehonestent cum essent inhonesti: redierunt in scenam causa honoris idest vt ludos honorificēt: vero. i. sed Aesopus noster scz histrio nobilissimus/appositorie/delitie tue. idest in quo tantopere oblectaris: fuit eiusmodi. idest talis in agendo: vt liceret ei per omnes homines. idest nullo reclamante: cum omnes satiati essent ante finem ludorum: desinere scilicet ab agendo: is cum cepisset iurare: vt sit in fabulis: vox defecit. idest deseruit eum in illo loco. idest cum diceret illa verba Si sciens fallo. Quid. i. ad quid: ego narrem tibi alia. Tu enim nosti reliquos ludos: in quibus scilicet parū eē decoris solet. Quid: supple. dico reliquos: hi sup. nequidem. idest non saltem habuerunt id decoris quod ludi mediocres solent scilicet habere. Enim. idest quia: spectatio. idest frequens inspectio apparatus: tollebat omnem hilaritatem. Quoquidem apparatu non dubito qnin carueris equissimo animo. Enim idest quia: quid delectationis habent sexcenti muli in Clytemnestra scilz p pompaz deducenda in fabula: aut tria millia craterarum. i. id genus poculorum: Dicitur hic crater in accusatiuo hunc cratera vnde fit nominatiuus hec cratera. Huiusmodi autem cratere ostentabātur pro inclusis in equo ad vsum potandi: nisi sit legendum cratium: quibus equus intrinsecus integebantur (Certum est q̄ Clytemnestra est nomen fabule: sicut equus troianus: que denominātur a re precipua in eis acta. Clytemnestra autem erat vxor Agamemnonis principis exercitus grecorum: que cum Aegistho adulterium commisit absente marito: et reuersum eius consilio interfecit: vnde ab Oreste filio interfecta est. Cum ergo ageret imperatricem sexcentis mulis in fabula vsa fingebatur. In equo autem troiano q̄ plurimi grecorum fuerant inclusi vnde ad pompaz illis tria millia craterarum in fabula assignabantur) et armatura varia peditatus & equitatus in aliqua pugna quid delectionis habet: q. d. nihil.

Aesop⁹ histrio nobilissimus.

Crater & cratera.

Clytēnestra & eius historia.

¶ Que scilicet supradicta in apparatu superfluo consistentia: aut ea que habuerunt admirationem popularem: nullam delectationem attulissent tibi. q̄ si tu dedisti per eos scilicet quibus ludi tales exhibebantur protogeni scilz liberte & anagnoste. idest lectori tuo (sonat autē Protogenes id quod primus generis) dūmodo is scilicz Protogenes anagnostes tu⁹ legerit tibi potius quiduis idest quancūq̄ aliam rem: q̄ orationes meas: ne idest certe tu habuisti haud. i. nō: paulo pl⁹ imo multo plus: delectatiōis q̄ quisq̄ nostrum. Modeste autem dicit q̄ oratiōes meas: quasi vero in illis aut operam perdidisset aut minus delectationis habuisset. Non enim puto te desiderasse ludos grecos aut oscos. idest aut: apud grecos inuentos: vt sunt fere comedie et tragedie: aut apud oscos vt sunt attelane fabule: sed per iocum rationes affert cur tales non debeat desiderare. presertim cum possis spectare ludos oscos id est ab

Protogenes primus generis.

Quos ludos greci & q̄s osci: adinuenerint.

¶ Que popularez admirationem habuerūt: delectationē tibi nullā attulissent: q̄ si tu p eos dies operam dedisti Protogeni tuo: dūm mō is tibi quiduis potius: q̄ orationes meas legerit: ne tu haud paulo plus: q̄ quisq̄ nostrum delectatiōis habuisti. Non enim te puto grecos: aut oscos ludos desiderasse: presertim cum oscos ludos vel in senatu nostro spectare possis. Grecos vero ita ames: vt ne ad villam quidē tuam via greca ire soleas. Nam quid ego te Athletas putem desiderare qui gladiatores contēpseris: in qbus ipse Pōpeius confitetur se & operā & oleū perdidisse. Reliqe sunt venatiōes: bine per dies quiqz magni

fice nemo negat. Sed que potest esse homini po-
litico dilectatio: cū aut homo imbecillus a valen
tissima bestia laniatur: aut preclara bestia vena-
bulo transuerberatur. Que tamē si videnda sint:
sepe vidisti: neq3 nos: qui hec spectauimus quicq̄
vidimus noui. Extremus elephantorum dies fu
it: in quo admiratio magna vulgi: atq3 turbe: de
lectatio nulla extitit. quin etiam mīa quedam cō-
secuta est: atq3 opinio eiusmodi esse quandam illi
belue cum genere humano societatem. His ego
tamē dieb⁹ ludis scenicis: ne forte videar tibi nō
mō btūs: sed liber oīno fuisse: dirupi pene me in
iudicio Gellij Caninij familiaris tui: q si tam fa
cilē populum haberē: q̄ esopus habuit: libent me
hercule artē desinerē: tecūq3 τ cum similibus no-
stri viuerē. Nā me cū antea tedebat quū τ etas et
ambitio me hortabant: τ licebat deniq3 quē no-
lebā: nō defendere tum vero hoc tēpore vita nulla
est. Neq3 enim fructū vllū laboris ex his peto: τ co
gor nonnunq̄ hoīes non optime de me meritos
rogatu eorum: qui bene meriti sunt defendere.
Itaq3 quero causas omneis aliquando viuendi
arbitratu meo: teq3 τ istam rationem ocij tui: et
laudo vehementer τ probo: q̄q3 nos minus iter-
uisis: hoc fero animo equiore: q si Rome esses ta
mē neq3 nos lepore tuo neq3 te: siquis est in me.
meo frui liceret. ꝑpter molestissimas occupatio-
nes meas: qb⁹ si me relaxaro (nā vt plane exoluā
nō postulo: τ ipsū qdē multos annos nihil aliud
cōmentor:) docebo ꝑfecto qd sit humaniter viue
re. Tu modo istā imbecillitatem vallitudinis tue
sustēta τ tuere: vt facis: vt nostras villas obire: τ
mecum simul lecticula concursare possis. Hec ad
te pluribus verbis scripsi. q̄ soleo: nō ocij abun-
dantia: sed amoris erga te: quo me quadam epi-
stola subinuitaras si memoria tenes: vt aliquid

obscenitate oris denominādos vel i. etiā
in senatu nostro idest Romano: i quo vter
q3 erat. q. d. illic esse obscenitate loquen-
di oscos representētvo. i. sup. cū tu ames
grecos ita. i. tanto odio ꝓsequaris: vt ne
quidē. i. nō saltē soleas ire ad villā tuā via
greca. Nā quid idest ad q̇d ego putē te
desiderare athletas. i. pugiles τ luctato-
res qui cōtempseris gladiatores: quorū
tamē spectaculum videt delectabili⁹ / cū
sit periculosius τ artificiosius: in quib⁹. s.
gladiatorib⁹: ipse pōpei⁹ q̇ eis plurimum
oblectari solebat: cōfitetur se ꝑdidisse et
operā τ oleū. i. impensam τ laborē. Reliq̄
sunt. i. p̄ter dictos apparatus: sunt vena
tiones per dies quinq3 bine. i. singulis e
quinq3 diebus due: τ ita decē: magnifice
q. d. dices forte ex aliorū relatu q fuerint
magnifice: nemo negat sc3 magnificas fu
isse. Sed que delectatio potest esse homi
ni politico. i. ciuili cū aūt hō imbecillus la
niatur a bestia valentissima: aut bestia p̄
clarara transuerberatur venabulo. i. cu-
spide venatoria. q. d. nulla talia autem fie
bant in venationibus in harena exhibi-
tis. nam ad bestias damnati obijcieban-
tur bestijs: aut ad hoc exercitati sese loca
rūt ad transfigendas feras. Que scilicet
spectacula: tamen idest nihilomin⁹ si sint
videnda: tu vidisti sepe. Neq3 nos q̇ spe-
ctauimus hec: vidimus quicq̄ noui. Ex-
tremus. i. vltimus dies ludorū: fuit elephā
torum. s. exhibitorum spectaculo: in quo
sc3 die magna admiratio vulgi atq3 tur-
be extitit: nulla delectatio extitit. i. emer
sit: quinetiam quedam misericordia est
consecuta atq3 opinio eiusmodi videlicet
quandam societatem esse illi belue: idest
elephanto: cum genere humano: quia cū
potuissent seuire in homines victos no-
luerunt. vnde Solinus Elephanti iuxta
sensum humanu3 intellectus habent me
moria pollent: syderum seruant discipli-
nam: inest illis clementie bonum: quippe
si per deserta vagabundum hominem for
te viderint ductus ad notas vsq3 vias
prebent. vel si concertis pecoribus occur-
sitent: itinera sibi blanda τ placida ma-
nu faciunt. neq3 animal interimunt con-
flictu fortuito. Si quando pugnatur non
mediocrem habent curā sauciorum: nam
fessos vulneratosq3 in medium receptant
τc. Tamē ne videar tibi fuisse his diebus
non mō. i. non solū: beat⁹ ludis scenicis. i.
ꝑpter ludos scenicos sed omnino liber. s.
ab omni cura: ego dirupi pene me: in iudi
cio Gellij Caninij familiaris tui quē de
fendit ne ꝯtra eū iudiciū fieret. q si habe
rē pplm tā facilē q̄. i. quātū facilē habuit

Operam τ oleū perdere.

Elephanti.

Elephantorum natura.

ad te hmói scriberem: quo minus te pretermisisse ludos peniteret. Qd si assecutus sum gaudeo: sin minus hoc me tñ cõsolabor: q posthac ad ludos venies nosq; vises: neq; in eplis relinques meis spem aliquã delectationis tue. Vale.

Aesopus: qui ob malã actionẽ statim dimissus est: me hercule: ego libẽter desererẽ artẽ. s. causidicorum: & viuerẽ tecũ & cũ similibus nostri. i. viris studiosis. Nã cũ. s. ita sit q debebat me antea. s. sollicitudinis in causis dicẽdis: cũ. i. qñ & etas. s. valida et iuuenilis & ambitio. i. cupiditas perueniendi ad magnos honores: hortabant me. s. tali officio p qd emergere possem incũbere: & licebat deniq; nõ defendere quẽ nolebãt. s. defendere: q: nulli erat obnoxius: tñ vero. i. tunc ita ẽ p vero: q vita ẽ mihi nulla hoc tpe. hoc est q sic crucier agendo tot cãs inuite / vt videar mihi nõ viuere. Neq; enim peto ex his vllũ fructũ laboris: & cogor nõnũq; i. interdũ defendere hoies nõ optime: imo nequaq; meritos de me rogatio. i. ppter preces eorum qui benemeriti sunt. s. de me. Itaq;. i. et ita quero aut queso. s. a dijs: oẽs cãs. i. vias viuendi aliqñ. i. tandẽ arbitratu meo: & laudo vehementer & pbo. i. approbo te & istam rõnẽ ocij tui / q q;. i. q minus. i. non intermisis. i. interdũ visitas nos: fero hoc / aio equiore / q. i. q: si tu esses rome: tñ nõ liceret nos frui lepore. i. venusto sermone tuo: neq; te meo: siquis. s. lepor est in me: ppter occupationes meas molestissimas: quibus. s. occupationibus si relaxaro. i. leuauero me (nã nõ postulo vt exoluã. i. liberem me plane. i. oĩno) et quidẽ. i. certe cõmentor. i. aio agito multos annos ipsum. s. vt absolui possim: nihil aliud. Alij legũt sic: & ipsum quidẽ q multos annos nihil aliud cõmentor docebo te pfecto &c. sed nõ placet vt dicaz se talẽ virũ docere velle (presertim id qd nõ ipse faciat) docebo pfecto. i. reuera qd sit viuere hũaniter. i. benigne & vt hoie dignũ est. Tu modo. i. solũmodo: aut nunc sustenta & tuere. i. protege ne qd deterius patiar: istã. i. tuã imbecillitatẽ. i. infirmitatem valitudinis / vt facis / vt possis obire i. circumire nostras villas. i. domos in agro positas: & cõcursare mecũ simul lecticula: in qua lenes & potentes portabãtur a seruis. ego scripsi hec ad te pluribus verbis q soleo nõ abundantia ocij sed amoris erga te: quo. i. per quẽ amorẽ tu subinuitaras. i. occulte inuitaueras me quadam epistola: si tenes memoria. i. si non es oblitus: vt scriberem ad te aliquid hmói: quo. i. per quod minus. i. nõ / aut nõ tantopere peniteret te pretermisisse ludos. s. Rome celebratos. Quod. s. scripsisse quo te minus peniteret: si sum assecutus. i. si obtinui & effeci: gaudeo sin minus. i. si non sum assecutus. tamẽ ego cõsolabor me hoc. i. hac re / q venies post hac ad ludos: & vises nos: neq; relinques aliquam spem delectationis tue in epistolis. idest quaz capies ex eis: cum he non delectent. Vale.

Amor abundãtez facit.

Argumẽtũ eple.

Mandatũ tuũ &c. Cicero acceperat ex testamẽto predium de quo Marius scripserat vt sibi emat a Cicerone q minimo queat: vñ iocans Cicero dicit sua interesse vt q maximo vendat: dicit tñ se curaturũ eius negociũ: ac demum dicit se vicisse aduersariũ suũ noie Bursam de quo sperat mariũ gauisurum.

Lre structura.

Ordo est. Ego curabo diligenter mandatũ tuũ. s. vt pdiũ tibi emat: sed tu hõ acutus (qd iocose dicit) tu mãdasti scz pdiuz tibi emi q minimo: potissimũ. i. maxie ei: cui expediret. i. vtile eẽt: illud. s. predium venire. i. vendi: q plurimo. i. maximo ptio hoc est mihi eius ex testamẽto possessori: sed tu vidisti. i. pspexisti multũ eo q prefinisti ne emerẽ pluris. s. q scripserat: qd si scripsisset: eme q minimo poteris: sine quibus paulo / atquanti qbis: potuisset Cicero maximo vendidisse precio: ipse tamen per iocũ dicit sese contra fuisse facturum addens qd si permisisses mihi. i. arbitrio meo: & nõ prefiniuisses mihi precium que meus amor est in te. idest fm amorez quo te prosequor ego fecissem scz emptionem cũ coheredibus: q: ipse non erat solus heres; nunc quoniam ego qui sum in

M. T. C. M. Mario. S. D.

Mandatũ tuũ curabo diligẽter: sz homo acutus ei mãdasti potissimũ cui expediret illud venire q plurimo: sed eo vidisti multũ q pfinisti: ne pluris emerez: qd si mihi pmisisses q meus amor in te ẽ: cõfecissez cũ coheredibus: nũc qm̃ tuũ pciũ noui in licitatione potius ponã q illud minoris veneat: sz de ioco satis ẽ. Tuũ negociũ agã secuti debeo: diligenter. De Bursa te gaudere certe scio: sed nimis verecũde mihi gratularis: putas enĩ vt scribis: ppter hominis sordes minus me magnã illã leticiã putare. Credas mihi velĩ: magis me iudicio hoc: q morte inimici letatũ. Primũ enĩ iudicio malo q gladio: deinde gl'ia potius amici q calamitate. In primisq; me delectauit tantũ studium bonorum

in me extitisse cõtra incredibilẽ contentionẽ clarissimi ⁊ potẽtissimi viri. postremo (qḋ vix verisimile videt fortasse) oderã multo peius hũc q̃ illũ ipsum Clodiũ. Illũ em̃ oppugnarẽ hũc defenderẽ. Et ille cũ oĩs resp. in meo capite discrimẽ eẽt habitura magnũ quiddã spectauit nec sua quidẽ spõte s3 eorum auxilio q me stãte stare nõ poterãt. Hic simiolus animi causa me in quẽ inueheretur delegerat psuaseratq3 nonnullis inuidis meis se in me emissariũ semp fore: Quamobrez valde iubeo gaudere te. magna res gesta est: nunq̃ vlli fortiores ciues fuerunt q̃ q ausi sunt eum cõtra tantas opes eius a quo ipsi lecti iudices erant condẽnare: quod fecissent nunq̃: nisi ijs dolori meus fuisset dolor. Nos hic multitudine et celebritate iudiciorũ: ⁊ nouis legibus ita detinemur vt quotidie vota faciamus: ne intercaletur vt q̃primuz te videre possimus. Uale.

parte heres: noui precium tuuz. i. quanti tibi sit: ego ponã potiꝰ in licitationẽ. i. vẽditionẽ qua cedat plus ceteris offerenti: q̃ illud. s. p̃diũ: veneat. i. vẽdat minoris. s. q̃ p̃finiuisti: sed satis est de ioco. Ego agã negocium tuum diligẽter sicut debeo. q. d. propter p̃tez meam non curabo vt pluris veneat q̃ parsit. Ego certo scio te gaudere de Bursa: idest q̃ bursam vicerim: s3 tu gratularis mihi nimis verecũde Putas enim (vt scribis) me putare illam leticiam minus magnã propter sordes hoĩs. s. victi. Uelim sup. vt credas mihi: ne magis letatum hoc iudicio qḋ cõtra Bursaz latũ est q̃ morte inimici em̃. i. q: primum malo. s. victũ esse iudicio q̃ gladio: deinde gloria. i. cũ gloria amici p quo Cicero contra eũ egit: q̃ calamitate: que secuta fuisset si gladio vindictã sumpsisset. Et in primis delectauit me tantum studiũ bonorũ extitisse in me: contra incredibilẽ cõtentionẽ viri clarissimi ⁊ potẽtissimi Crassi q̃ pro bursa steterat Postremo (qḋ videt fortasse icredibile) ego oderã multo peiꝰ idest grauiꝰ ⁊ cũ maiore execratiõe ⁊ mali in illum optione: hũc. s. inimicũ q̃ illũ ipm Clodium scilicet singularẽ inimicũ ⁊ huiꝰ amicum. Em̃. i. q: ego oppugnarẽ. s. priꝰ illuz: sc3 Clodiũ: ⁊ ita merito inimicꝰ fuit: ⁊ defenderã hũc. s. Bursam: qui postea factus est inimicus. Et ille scilicet Clodius cũ omnis resup. esset habitura discrimẽ idest periculum in meo capite idest si ego in periculo essem: spectauit. i. pretendit quiddã magnũ. i. quoddã emolumẽtũ singulare: nec quidem sua spõte. i. proprio ingenio aut naturali industria: sed auxilio eoz qui non poterant stare me stante. i. si ego mãsissem in statu meo. Hic. s. Bursa. Simiolꝰ. i. turpis imitator Clodij delegerat causa animi idest vt satisfaceret malicie animi sui: me in quem inueheretur ⁊ persuaserat nõnullis inuidis meis se fore semper emissarium in me i. qui inueheretur in me ⁊ semper propius esset vt emittatur in me. Quãobrem ego iubeo. i. volo s3 tñ aliquantulũ impiose qḋ ex gaudio dicit (Seruius autem ad illud Aenei. Infandũ regina iubes: dicit idest vis s3 tñ Aeneas modeste potuit dicere Reginam iubere) te gaudere valde (q: sup. magna res est gesta) nunq̃ fuerũt vlli ciues fortiores q̃ qui ausi sunt comdemnare eum scilicet Bursam contra tantas opes eius scilicet Crassi a quo ipsi erãt lecti iudices quod ipsi nunq̃ fecissent: nisi dolor meus fuisset is dolori. Nos detinemur hic multitudini et celebritate iudiciorum et nouis legibus ita vt faciamus quotidie vota: ne intercaletur ne fiat intermisso et suspensio iudicorum vt possimus videre te q̃primum quod non liceret nisi iudicijs absolutis. Uale.

Gauder e ⁊ gratulari differt.

Discrimẽ pro periculo.

Iubeo aliqd denotat iperij. Seruius.

M. T. C. M. Mario. S. D.

Persepe mihi cogitãti d cõibꝰ miserijs i qbꝰ tot ãnos v̾samur ⁊ vt video v̾sabimur solet i mẽtẽ venire illiꝰ tẽporis q̃ prime fuimꝰ vna qui et ipm diẽ meoria teneo. Nã ad tertiũ idꝰ maias Lẽtulo ⁊ Marcello ꝯsulibꝰ cũ i Põpeianũ vesperi venissẽ tu mihi sollicito animo p̃sto fuisti. Solici

Persepe ⁊c. Commemorat quo consilio aduersus Cesarem in bellum Pharsalicum abiuerat ⁊ se post victoriam Cesaris in vrbẽ receperat docens miserũ esse illic versari sed alibi longe miserius maximam tamẽ se consolationem capere ex cõscientia rectorũ consilioz habereq3 quibus se cõfirmet scientiã bonaz artiũ ⁊ gloriã rerũ gestarũ: qbus argumentis in oĩbus fere epistolis semp cõsimili re consolatorijs vitur. Ordo est. Solet venire mihi cogitandi persepe de miserijs cõibus i quibꝰ versamur tot annos: ⁊ versabimur vt video idest quãtũ p̃spicio: i mente. i. mẽ

Argumẽtuz ep̃le.

Ordinatio l̃re.

tione3 ⁊ memoriã illꝰ tpis quo fuimus p̃xime. i. p̃xime elapsis diebus vna. i. simul ⁊ in vno loco q̃ etiam teneo. i. cõplector me memoria ipsu3 diem. Nã ad. i. circiter tertiũ. s. diẽ idus. i. q̃ est inter idus aut añ idus maias: ⁊ ita ẽ. xi. dies maij. Lẽtulo ⁊ Marcello ɔsulibꝰ cũ veisse vespi in Pompeianũ. s. agꝛ: tu fuisti mihi p̃sto. i. affuisti mihi aĩo sollicito. i. hñs aĩm sollicitũ: dicerem hñti aĩm sollicitũ: nisi sequeret. Aũt i. sed cogitatio tum officij tu3 ẽt periculi mei habebat te sollicitũ. Nã sup. tu verebare ne deessem. i. non satisfacere3 officio si manerem in Italia ⁊ p̃iculum meu3 cõmouebat. i. anxietate afficiebat te: si p̃ficiscerer ad bellũ. s. Pharsalicũ cũ põpeio Quo tpe tu vidisti p̃fecto. i. reuera. me q̃q3. i. ẽt ɔturbatũ: vt nõ explicarẽ. i. dijudicarẽ q̃d esset optimu3 factu (vl' optimũ de duobus dicere. Nam duo erant aut cũdum in bellũ: aut manẽdũ in vrbe) malui tñ cedere. i. succũbere pudori ⁊ fame. i. facere q̃d pudor ⁊ fama exigebãt q̃ ducere rõnẽ. i. hr̃e respectũ salutis mee: cuius facti mei penituit me nõ tã p̃pter periculũ meũ q̃ p̃pter multa vitia quo offendi. i. p̃ter spem reperiri: ibi quo veneram. Primũ sup. offendi copias neq3 magnas neq3 bellicosas: deinde reliq̃ extra. i. p̃ter ducẽ ⁊ preterea. i. preter eum paucos (Loquor de principibus. i. vt dicũt nũc de capitaneis) supp. fuerunt primum rapaces in ipso bello: deinde ita crudeles in oratione vt horrerem ipsam victoria3: quia si victores euasissent multo crudeliores futuri videbantur aut. i. sed: sup. offendi aut ibi fuit maximum es alienum. i. debitum virorum amplissimorum. s. añ bellũ. Quid q̃ris. sc3 plura? Nihil boni sup. fuit illic: p̃ter cãm que ɔ Cesarẽ iusta erat. Que cũ vidisse3 ego desperans victoriã cepi primũ suadere pacem: cuius fueram semp̃ auctor. i. approbator. Deinde cũ Pompeius abhorreret. i. alienus eẽt ⁊ dissentiret valde ab ea snia. s. pacis componende: institui. i. cepi suadere vt duceret. i. p̃duceret ⁊ extenderet bellũ donec meliorẽ haberet exercitum. Pompeius p̃babat interdũ hoc. s. bellum p̃ducendum: ⁊ videbat fore in ea snia ⁊ fuisset fortasse nisi cepisset cõfidere suis militibus ex quadã pugna. s. p̃spere ɔ Cesarianos gesta. Ex eo tpe. i. post illõ tps: vir ille summus. s. Pompeiꝰ fuit nullus loris. i. nullius valoris imperator contulit signa. s. militaria. i. vexilla ad cõmittendum preliu3 exercitu tyrone. i. nouitio ⁊ collectio. i. ex varijs collecto cu3 legionibus robustissimis: q3 veteranorũ ⁊ ex gal

Presto esse.

Principes exercitus sunt quos vulgus capitaneos appellat.

Tyro.

tum autem te habebat cogitatio: tum officij: tum etiam periculi mei. Si manerem in Italia: verebare: ne officio deessem. Si proficiscerer ad bellu3, periculum te meum cõmouebat. Quo tpe vidisti p̃fecto me quoq3 ita conturbatum vt non explicarem quid esset optimum factu: pudori tñ malui: fameq3 cedere q̃ salutis mee ratione3 ducere. Cuius me mei facti penituit non ta3 p̃pter periculũ meu3 q̃ p̃pter vitia multa: que ibi offendi quo veneram. Primum neq3 magnas copias neq3 bellicosas: deinde extra ducem paucosq3 preterea (de pricipibus loquor) reliqui primo in ipso bello rapaces: deinde in oratione ita crudeles: vt ipsam victoriam horrerem, maximũ aũt es alienu3 amplissimorum virorum, quid queris. Nihil boni preter causam. Que cum vidissem, desperans victoriam, primum cepi suadere pacem: cuius fueram semp̃ auctor: deinde cum ab ea snia Pompeius valde abhorreret: suadere institui vt bellũ duceret. Hoc interdu3 probabat: ⁊ in ea snia videbat fore, ⁊ fuisset fortasse, nisi quadam ex pugna cepisset suis militibus confidere. Ex eo tpe vir ille summus nullus imperator fuit. Signa Tyrone ⁊ collectitio exercitu cum legionibus robustissimis contulit, victus turpissime amissis etia3 castris solus fugit. Tunc ego belli mihi finem feci, nec putaui, cu3 integri pares non fuissemus, fractos superiores fore. Discessi ab eo bello in quo aut in acie cadendũ fuit, aut in aliquas insidias incidendu3, aut deueniendum in victoris manus, aut ad iubam confugiendum, aut capiendus tanq̃ exilio locus, aut cõsicienda mors voluntaria. Certe nihil fuit p̃terea si te victori nolles: aut non auderes cõmittere. Ex oĩbus aũt ijs q̃ dixi incõmodis nihil tolerabilius exilio p̃sertim inocenti vbi nulla adiũcta est turpitudo, addo ẽt cũ ea vrbe careas in q̃ nihil sit q̃d vi

dere possis sine dolore. Ego cum meis si qcq nuc cuiusq est: etia in meis esse malui. Que acciderut omnia dixi esse futura. Ueni domuz: non q opti ma viuendi conditio esset: sed tn si esset aliqua for ma reip. tanq in patria vt essem: si nulla: tanq in exilio. Mortem mihi cur consciscerem causa non visa est: cur optarem multe cause. vetus est em: vbi non sis: qui fueris, no esse: cur velis viuere. Sz tn vacare culpa magnum est solatium: presertim cuz habeam duas res: quibus me sustentem: optima rum artium scientiam: et maximarum rerum glo riam: quaruz altera mihi viuo nunq eripietur: al tera ne mortuo quidem.

lica gente bellicosissima: et ipse victus tur pissime: et castris amissis: fugit solus vt Lucanus cecinit ad Rege egypti: cui9 as sensu obtruncatus est. Tunc ego feci mi hi finem belli nec putaui sup. nos fractos fore. i. futuros supiores: cum no fuissemus pares integri. Ego discessi ab eo bello in quo aut fuit cadendum. i. moriendum ca dendo in acie: aut incidendum in aliqs in sidias: aut deueniendum in manus victo ris: aut confugiendum ad Iubam. s. Re gem in aphricaz: aut locus. s. aliquis erat capiendus. i. eligendus tanq exilio: aut mors voluntaria. i. propria manu aut ius su illata: oficienda. i. peragenda sup. erat certe nihil fuit preterea. i. preter dictas co ditiones belli: si nolles aut non auderes comittere victori. s. Cesari te. Aut. i. sed: nihil est tolerabilius ex oibus his incom modis que dixi: exilio. i. q exiliu: presertiz innocenti: vbi nulla turpitudo. scz propter peccati est adiuncta: addo etiam cum ca reas ea vrbe. s. Roma: in q nihil sit qd possis videre sine dolore. Ego malui esse cu meis. s. necessariis et si quicq nunc est cuiusq malui: esse et in meis. s. rebus. Ego dixi oia futura que acciderunt. Ueni domu non q optima coditio viuedi esset. s. domi: sed tn si esset aliqua forma reipu. vt essem tanq in patria. si nulla. s. forma reip. esset: essem tanq in exilio. Causa. i. iusta no est visa. s. mihi cur consciscerem. i. accelerarem et concitarem: mihi mortem: multe cause sup. vise sunt cur optarem. s. mortem ho nestaz. Est em vetus. s. dictu: vbi. i. postq no sis qui fueris. i. in ea dignitate in qua fueris: non esse. s. causam cur velis viuere. aut ibi: aut simpliciter. Sed tn licet triste est amisisse dignitatem: tn magnu solatium est: vacare. i. vacuum et purum esse culpa: presertim cu habeaz duas res quibus sustentem me. s. ne in desperationem aut summam miseriam cadam videlicet scientiam optimarum artium: vt legalis auguralis. oratorie philosophie. Et gl'iam maximarum reru. s. gestarum in consulatu: in quo in toga non minus glorie nactus est: q quiuis imperator in armis: preterea Ciliciam prouincia glo riose rexerat. Quarum. s. duarum rerum: altera. i. optimaz artium scia nunq eripietur mihi viuo. (qn etiam bone scientie quibus hic deum veneramur ne mortuis quidem eripiuntur: vnde Hiero. noster. Discamus sciam in terris que nobiscum manebit et in celis. Casu tn vt vulnere capitis aut morbo potest labi memoria et perire scientia in terris) altera. s. maximaru reru gl'ia: nunq eripietur mihi ne q dem. i. non saltem mortuo: immo mortuis augetur gloria q viuis detraxerat liuor.

Duz non es q fuisti non est ca cur viuas.

Diuus Hierony.

Hec ad te scripsi verbosi9: et tibi molest9 fui: q tetu mei: tu reip. cognoui amatissimu: notuz tibi oe cosiliu meu esse volui: vt primu scires me nunq voluisse plus queq posse: q vniuersam remp. po stea aut q alicuius culpa tn valeret vnus vt obsi sti non posset: me voluisse pace, amisso exercitu: et eo duce: in quo spes fuerat vno: me voluisse et re liqs oibus postq no potuerim mihi ipsi finez fe cisse belli. Nuc aut: si hec ciuitas est: ciue esse me: si no: exule esse no incomodiore loco: q si Rhoduz: aut Mitylenas ptulissem. Hec tecu cora malue ra: sed qr logius fiebat: volui p literas eadem: vt

Hec &c. Ego scripsi hec. scilicz supradi cta verbosius. i. nimis verbose ad te et fui molestus tibi. s. multitudine verboruz: sed scripsi ideo: q cognoui te amantissimuz. i. maximum amatore tum. i. pariter reipu. Ego volui oe consilium meum esse notuz tibi: vt scires primu me nunq voluisse que q neq Pompeium neq alterum posse plus q vniuersam remp. (licet in rep. vo luerit vnum plus posse q alium) autem. i. sed posteaq vnus. s. Cesar valeret culpa i. pter culpam alicuius (. q. d. vnius qs quis ille fuerit: certum tn est q de Pom peio loquatur: cuius primum fauore in ce sarem Cesari confirmata erat puincia in alterum quinquennium: deinde ei9 culpa (vt vidim9) male pugnatu fuerat: maluit tn alicuius q cuiusdaz dicere (ne de certo videat loqui) vt no posset obsisti. s. illi sci res ne voluisse pacem (exercitu amisso: et eo duce. s. Pompeio amisso. in quo vno

spes.s.victorie fuerat:scires ēt me voluisse fecisse ciuē belli:mihi ipsi:postꝙ nō potuerim.s.fecisse pacē reliqs oibus. Nunc aūt si hec ciuitas est repete scires: me eē ciuem:si non sup.est ciuitas:scires me esse exulem loco non incōmodiore.i.nō magis incōmodo sed eque cōmodo ꝙ̄ si contulissem me Rhodum aut mytilenas: Mytilene in lesbo sunt insulam: Rhodus aūt ꝛ vrbis ꝛ insule nomen notum. Ego maluerā i.magis volueram sup.agere aut narrare tecum hec coram.s.te:hoc est in presentia tua:sed qꝛ.s.coraz agere fiebat longius.i. differebatur nimis volui.s.agere aut cōminisci eadem ꝑ litteras: vt haberes qd aut quod diceres si qñ incidissesin vituperatores meos.(Valla diceret mei).i.qui me ꝓpterea vituperant ꝙ post pharsalicū cōflictū me Romā ꝯtulerim.

Rhodos ꝛ Mytilene

Meos Valla.

haberes:quid diceres si qñ i vituperatores meos incidisses. Sunt enim qui cuz meus interitus nihil fuerit reipu.profuturus:criminis loco putant esse:ꝙ viuam. Quibus ego certo scio non videri satis multos perisse. Quid si me audissent: ꝙ̄uis iniqua pace honeste tamen viuerent: armis enim inferiores:non causa fuissent. Habes epistolam verbosiorem fortasse ꝙ̄ velles: quod tibi ita videri putabo: nisi mihi longiorem remiseris. Ego si q̄ volo expediero:breui tēpore te(vt spero)videbo.

Vale.

Sunt.n.q̄/cū.i.ꝙ̄uis/interit⁹me⁹nihil fuerit ꝓfuturus reip.putāt esse loco cris.i.ꝑ crīe hñdū ꝙ viuā. Quib⁹ ego certo scio videri non satis multos ꝑijsse:q.s.extincti aut interempti:si audissent me.i.obediuissent mihi(Non em̄ sꝑ audio ꝑ obedio datiuo iungit: sed audiens ꝓticipiū frequēti⁹)ꝙ̄uis viuerent pace iniqua.i.iniquis ꝯditōibus cōparata:viuerēt tñ.i. nihilominus honeste:fuissent em̄ inferiores armis nō cā. Si dicas nō mō fuissent / sed ꝛ nūc fuerunt tres qꝛ ꝑ iusta cā perierūt:dicā vt fuerūt:ita fuisse si audissent Ciceronē:sed honeste vixissent ꝙ̄ cū vincere nequirent pacē accepissent:Habes epl'am fortasse verbosiorez ꝙ̄ velles:qd ego putabo videri tibi ita.i.ꝙ verbosior sit hec epistola:nisi miseris mihi longiorem. Ego videbo te breui tꝑe vt spero si expediero sup.ea que volo.s.prius expedire.i.transigere ꝛ consummare. Vale.

Audio me

Epl'e argumentū

D nonum ꝛc. Scribit ex agro ad Mariū ad quē se ꝓfecturuz pollicetur:monens. vt cum podagra paciscat̄ ne ab ea dum aderit vexetur. Sane qꝛ nondum erāt Kalēde Julie sed sextiles: aut certe ēt Cesare viuēte Julie cepant appellari: sunt qui Junias legāt. Ordo est. Ego veni cū libone tuo vel poti⁹ nr̄o.i.cōi amico: in cumanū.s.agrū vbi Cicero villā habebat ad nonū kalēdas Julias aut Junias cogito sup.ire aut ꝓficisci statim in Pompeianum:vbi Mario erat villa: sed faciā te certiorez añ.s.ꝙ̄ venero. Cū.s.ita sit ꝙ cupio:te valere sꝑ:tum.i.tūc maxime ita

Structura litere.

M. Tul. Cicero. M. Mario. S. D.

D.ix.kal. Julias in cumanū veni cū Libone tuo vel nr̄o potius: in Pompeianum statim cogito Sz faciam te ante certiorem. tecuz sꝑ valere cupio:tū certe dum hic simus. Vides enim ꝙ̄to post vna futuri sumus. Quare si qd constitutum cum podagra habes: fac in alium diez differas. Cura igitur vt valeas ꝛ me hoc biduo aut triduo expecta. Vale

est ꝙ:diū.i.ꝙ̄diu nos sum⁹ hic.i.agro. Tu ei vides ꝙ̄to.s.tꝑe post.s.hoc tp̄s nos sum⁹ futuri vna.i.pariter in vinis edibus. Quare si habes qd cōstitutū cū podagra.i.si hēs aliqd cōmerciū trāsigēdū cū ea:hoc estcū dolore pedū tuoꝝ ꝛ ita ꝯstitueris ei diē:fac differas in aliū diē. Igit̄ hoc est vt aperte dicā:cura vt valeas:ꝛ expecta me hoc biduo aut triduo.i.intra biduū aut triduū ꝓximū. Vale.

Ide ꝛce. Cesar vt Ciceroni gratificaretur ante belluz ciuile scripserat sibi Marcuz Martium aut potius. M. Ruffum a Cicerone missum gratum esse:monueratqꝫ si aliū amicum haberet quē ad se mitteret se eundem ornaturum:qua beneuolentia erectus Cicero cōmēdat eidē. C. Trebatiū iurisconsultum:vtiturqꝫ exquisito cōmēdationis

Argumētum epl'e

M. T. Ci. C. Cesari Imperatori. S. D.

Ide ꝙ̄ mihi persuaserim,te me eē alterꝝ:non mō in ijs reb⁹ q̄ ad me ipsum,sꝫ ēt in ijs q̄ ad meos ptinent. C. Trebatiū cogitarā quo

eunq exire mecũ ducere:vt eũ meis:oib⁹ studijs: beneficijsq ornatissimũ domũ reducerẽ. Sʒ post eaq̃ ꝛ põpeij cõmoratio diuturnior erãt, q̃ putarã,ꝛ mea q̃dã tibi nõ ignota dubitatio:aut ĩpedire ꝑfectionẽ meã videbatur:ant certe tardare:vide quid mihi sumpserim:cepi velle ea Trebatiuz expectare a te:que expectasset a me. Neq me hercule minus ei prolixe de tua voluntate promisi: q̃ eram solitus de mea polliceri.

genere ꝑpterea q doctus ad doctũ ꝛ de hoie docto scribit. Ordo est. Vide.i.cõsidera/agnosce o Cesar q̃.i.quãtũ persuaserim mihi/te esse alterũ me.i. vt verum amicũ vnũ velle ꝛ nolle mecũ nõ mõ.i. nõ solũ in his rebus que pertinẽt ad meipsũ sed ẽt in his que pertinẽt ad meos.s. amicos ꝛ necessarios.cogitarã ducere mecuz quocunq irẽ:tanq̃ fidelissimũ ꝛ iucũdissimũ hoiem(vñ:vt dixi callide eũ cõmendat. Caiũ trebatiũ vt reducerẽ eũ domũ s.suũ ornatissimũ oibus studijs ꝛ beneficijs meis. Sed posteaq̃ ꝛ.i.simul: cõmoratio.i.tardatio Põpeij:qui tũc adhuc amicus cõis erat:erat diuturnior q̃ putarã.s.futurã ꝛ quedam dubitatio forte de voluntate Põpeij:nõ ignota tibi.i.quã bene nosti:videbatur aut impedire ꝑfectionẽ meã:aut certe.i.saltẽ:tardare.i.differre:vide qd.i.quãtũ sumpserim.id est arrogauerim mihi cepi velle Trebatiũ expectare ea.s.beneficia ꝛ ornamẽta a te: que expectasset a me si.s.mecũ profect⁹ fuisset. Neq me hercule ꝑmisi ei min⁹ plixe.i.ampliter de voluntate tua.s erga eũ:q̃ erã sollitus polliceri de mea.s.voluntate. Videt cũ res sit eadẽ ꝑ eodẽ accidere ꝑmittere ꝛ polliceri. Nisi forte rogatus a Trebatio ꝑmiserit que spõte de se pollicitus fuerat.

Lr̃e seri es.

Promittere ꝛ polliceri an differant.

Casus vero mirificus quidam interuenit quasi vel testis opinionis mee:vel sponsor humanitatis tue. Nam cum de hoc ipso Trebatio cum balbo nostro loquerer accuratius, domi mee littere mihi dantur a te:quib⁹ in extremis scriptuz erat M. Ruffum quẽ mihi cõmẽdas:vel regẽ Gallie faciã:vel lepte legatũ. Si vis tu:ad me aliũ mitte: quẽ ornẽ. Sustulim⁹ man⁹ ꝛ ego ꝛ balb⁹:tãta fuit opportunitas:vt illud qd nõ fortuitũ: sʒ diuinuz videret. Mitto igit ad te Trebatiũ:atq ita mitto:vt initio mea spõte:post aũt inuitatu tuo mittendũ duxerim. Hũc mi Cesar sic velim oĩ tua comitate cõplectare:vt oia que ꝑ me possis adduci: vt in meos cõferre velis:in vnũ hũc conferas. De quo tibi hoie hec spondeo:nõ illo vetere vbo meo qd cũ ad te de Milone scripsissem iure lusisti:sed more romano qũo hoies nõ inepti loquunt probiorẽ hoiem:meliorẽ virũ prudentiorẽ esse neminẽ. Accedit etiã qd familiaritatẽ idũcit ĩ iure ciuili singularis memoria:summa scientia. Huic ego tribunatum neq prefecturaz:neq vlli⁹ officij certũ nomẽ peto:beneuolẽtiã tuã ꝛ liberalitatẽ peto

Casus vero qdã mirificus interuenit s.inter supradictas cogitatiões quasi vel testis opinionis mee:qua opinabar te eẽ alterũ me ꝛ factuꝝ ꝑ me trebatio quãtũ facturus fuissem:vel sponsor.i.quodãmõ obses humanitatis tue. Nã cũ loquerer accurati⁹.i.diligenti⁹ cũ Balbo nr̃o.s.cõi amico:de hoc ipso trebatio.s.de quo nũc mentio est lr̃e dantur mihi domi.i.cũ eẽm domi:a te.s.misse:qb⁹.s.litteris scriptuz erat in extremis.s.partib⁹. M. Ruffũ ꝛc. verba sunt Cesaris vsq ad eũ locũ. Sustulimus manus ꝛc. Ordo est. Ego faciã inquit Cesar Marcũ Ruffum quẽ cõmẽdas mihi:vel regem Gallie: qui Gallos regat noie imperatoris Romani:vt reges eos suo noie regere solebant vel legatuz Lepte:quẽ in Galliam imperatorẽ mittere cõstituerat. Si tu vis:mitte aliũ ad me quẽ ornem.s. honoribus ꝛ magistratibus Nos hoc est ꝛ ego ꝛ Balbus qui tũc aderat:sustulimus.idest sursum hoc ad celos extulimus manus:vt faciunt qui deo gratias agũt:tanta opportunitas fuit.s. munificentie oblate:vt illud nescio quid.i.incertũ oblatũ tuũ:q: de quocunq vellem: videretur non fortuitum.i.a fortuna cecidisse:sed diuinum.i.diuina ꝑuidentia datum. Nam dei ꝑpriũ est prouidere:vnde interdũ prouidentia pro deo ponitur: ꝛ de⁹ grece theos a theoto qd est inspicio:q: oia videt:dicit. Igit:q: ita polliceris:mitto ad te Trebatiũ:atq mitto ita:vt duxerim.i.iudicauerim vtile mittẽdũ spõte mea.i. ꝑprio vt dicũt instictu aũt.i.sed:post.i.postq̃ legi lr̃as tuas:tuo inuitatu.i.q: ad hoc me inuitasti. O mi cesar/ego velim sup. vt cõplectare hũc omni

Quante fuerit Cicero estiatiõis apd cesarem.

Prouidẽtia de⁹

Neq3 impedio:quo min⁹(si tibi ita placuerit) etiā hisce eū ornes glorie īsignib⁹. Totuz deniq3 hoiem tibi trado de manu(vt aiūt)in manū tuam istā ⁊ victoria:⁊ fide ꝑstantē. Sum⁹ enī pudētiusculi ꝙ p te vix licet. Verū vt video licebit. Cura vt valeas:⁊ me vt amas ama. Vale.

Adduci.

comitate idest benigna affabilitate tua hunc.s.Trebatiū sic:vt cōferres ī hūc vnū oia que vt velis cōferre i meos possis adduci.i.persuaderi p me. De quo hoie.s. Trebatio ego spondeo hec.nō illo vetere i.cōsueto verbo meo:qd cū scripsissez ad te de Milone:tu lusisti.i.ludēdo risisti iure.i.merito:sed more Romano:quo hoies nō inepti loquūtur:videlicet neminē esse hoiem probiorē:virū meliorē:prudētiorē ꝙ.s.Trebatium. Accedit.i.additur etiā ad eius cōmendationē singularis memoria in iure ciuili ⁊ sūma scientia quod idest que res inducit familiaritatē:q: ex tali hoie quasi ex promptuario quodam possis quelibet haurire. Ego neq3 peto huic tribunatū:neq3 prefecturā:neq3 sertū nomē.i insigne vllius officij:peto beniuolentiā ⁊ liberalitatē tuā. Neq3 impedio.i.obsto:quo minus.i.vt non omnes eum etiam hisce.i.huiuscemodi īsignibus glorie vt sunt tribunatus ⁊ prefectura:si placuerit tibi ita Deniq3 idest vt vno verbo cōcludam:ego trado tibi totum hoiem/de manu(vt aiunt)in manū tuā istam/prestantem.idest que manus tua prestat:⁊ victoria ⁊ fide. Sumus eniz prudētiusculi.i.aliquāto plus prudentes ⁊ verecūdi:ꝙ vix licet per te:verū licebit vt video.i.cōsidero(. Locus videt̃ mihi obscurus. Nā ꝑpter illud verū licebit putem legendum:impudentiusculi.i.aliquanto plus impudētes:ꝙ vix licet per te verum licebit aliquando prioris tamē clausule bonus est sensus legendo pudētiusculi:vt sit q: omnia obtulisti vt licet nobis esse pudentibus:sed quomodo licebit:nisi ad aliud referas. Cura vt valeas:⁊ ama me vt amas. Vale.

Vñ flaccus in epistolis qd si depositꝫ laudas ob amici iussa pudorē scribe tui gregis hunc.

Ep'e argumētū ⁊ ordiatio.

M. Cicero Trebatio. S. dicit.

In oibus meis epistolis:quas ad cesarē aut ad balbū mitto: legitia qdā ē accessio cōmēdationis tue: nec ea vulgaris:s3 cū aliquo īsigni indicio mee erga te beneuolentie. Tu modo ineptias istas:⁊ desyderia vrbis:⁊ vrbanitatis depone:⁊ quo cōsilio ꝑfect⁹es:id assiduitate ⁊ virtute cōseqre. Hoc tibi tā ignoscem⁹ nos amici:ꝙ ignouerūt medee q̄:corīthū arcē altā habebāt matrone opulēte:optimates:qb⁹ illa manib⁹ gypsatissimis ꝑsuasit:ne sibi ille vitio vertcrēt ꝙ abesset a pr̄ia. Nā multi suā rē bene gessere,⁊ publicā,a patria ꝓcul:multi q domi etatē agerēt:ꝓpterea sunt improbati. Quo in numero tu certe fuisses:nisi te extrusissemus. S3 plura scribemus alias. Tu qui ceteris cauere didicisti in britānia:ne ab essedarijs decipiaris:caueto:⁊ qñ cepi agere medeā illō sp memēto:q ipse sibi sapiēs prodesse nequit:nequicq3 sapit. Cura vt valeas.

In omnibus. Penituerat trebatium profectionis in galliam:quod Cicero damnat:docens honestius esse rem bene curare foris quā domi male. Ordo est.accessio idest augmentatio quedam legitima idest iusta:cōmendationis tue est in omnibus epistolis meis / quas mitto ad Cesarem aut ad Balbum:nec ea sc3 accessio est vulgaris sed cum aliquo insigni.idest singulari indicio idest significatiōe beniuolentie mee erga te. Tu modo idest solummodo/depone istas.s.tuas ineptias ⁊ desideria vrbis sc3 Rome:⁊ vrbanitatis idest vrbane ciuilitatis Romane:⁊ consequere assiduitate ⁊ virtute id quo idest qd ꝑfectus est consilio.s.tuo. Nos amici sc3 tui:ignoscemus tibi hoc.s.qd res bene geras foris:tam.i.tantū:ꝙ.i.ꝙtū matrone opulente.i.diuites optimates.i.inter optimas habite que habebāt.i.habitabant corinthum vrbē Achaie in isthmo altam:vnde Acrocorithus ea ps d: ignouerunt:medee.s.ꝙ extra patriā ageret. prodito eniz thesauro paterno seu aureo vellere ⁊ interfecto fratre Jasonē secuta est qui Creusam Corinthi regis superduxit filiam:quibus.s.matronis illa.s.Creusa:manibus gypsatissimis.i.maxime indicantibus eam esse quasi seruam venalē eo ꝙ tali amatori inseruiret:naz serui dū venundabantur habebant pedes gypsatos:vnde tibullus. Nota loquor:regnum ipse tenet quē sepe coegit Barbara gypsatos ferre catasta pedes. Ingenij autē ligulam nigre alute intexebant:ancille vero videnť ne inhonestum sit pedes ostentare manus habuisse gypsatas:aut gypsatas intelligemus ex opere assiduo. persuasit.idest ad hoc induxit:ne ille scilicet matrone verterent sibi vitio ꝙ abesset a patria:docuit

Corinth⁹ ⁊ Acrocorinthus.

Medea Jason Creusa

Tibullus

Iis qui mores hominum multorum viderint: et vrbes meliores euadere. Nam multa bene gessere rem suam.i. ppriam et publicam procul a patria: multi qui agerent etatem domi sunt improbati propterea in quo numero.s. improbatorum te certe fuisses: nisi extrusissemus te.i. vi quandam exire coegissemus. Sed nos scribemus alias plura. Tu quid didicisti cauere ceteris eo quod sit iurisperitus: in britannia: vbi nunc Cesar agebat: nunc dicitur Anglia: caueto ne decipiaris ab essedarijs.i. carrucarijs: hoc est qui asseda.i. vehicula quibus homines in Anglia vehunt de oppido in oppidū quod genus hominum vbique cauillosum esse solet. nedum in anglia. Et qn̄.i. quoniam cepi agere medeam.i. citare que in fabula Medee habentur: memento semper illud. Qui sapiens nequit ipse prodesse sibi: sapit ne quicquam.i. nullo modo sapiens. Cura vt valeas.

Anglia caueto decipiaris ab essedarijs.

M. Cicero Trebatio. S.D.

Sgo te cōmendare non desisto: sed quod proficiam ex te scire cupio. Spem maximam sepissime scribo. Illud soleo mirari non me toties accipere tuas litteras: quoties a Qu. fratre mihi afferunt. In Britānia nihil eē audio: neqꝫ auri neqꝫ argenti. Id si ita est essedū aliqḋ suadeo capias, et ad nos quam primum recurras. Sin autem sine Britannia assequi id quod volumus possumus perfice vt sis in familiaribus. Cesaris. multum enim te in eo frater adiuuabit meus, multū Balbus. sed mihi crede tuus pudor et labor plurimum. Imperatorem liberalissimū etatem opportunissimam commendationem certe singularem habes, vt tibi vnum timendum sit ne ipse tibi defuisse videare.

Ego te cōmēdare. Declarat diligētiā suā in commēdādo Trebatio iocaturqꝫ cū eo vt legēdo patet poterit. Ordo est. Ego nō desisto cōmendare te.s. Cesari sꝫ cupio scire ex te. qd pficiā.i. quātū cōmēdatꝰ sit Cesari. ego scribo sepissime spē maximā.s. de te cōceptā. Soleo mirari illud vꝫ me nō accipere toties lr̄as tuas quoties afferunt mihi sup. lr̄e nō tue sꝫ illiꝰ a quīto fr̄e. Ego audio nihil esse in Britānia neqꝫ auri neqꝫ argēti.q. d pꝰ locū te illic nihil lucrari: id si est ita.i. si nihil est auri ac argēti: suadeo sup. vt capias aliqḋ essedū .i. pilētū aut vehiculū: et recurras ad nos quam pmū.i. valde cito. Sin aūt.i. sed si tm̄.i. nihilominꝰ nos possimꝰ assequi qḋ volumus.i. te p Cesarē ad gloriā et honorē pmoueri: pficere vt sis in familiaribꝰ.i. in numero familiariū Cesaris em.i.q: fr̄ meꝰ.s. Quintꝰ adiuuabit te multū in eo.s. vt sis i familiaribꝰ Cesaris: Balbus adiuuabit te multū sꝫ crede mihi pudor.i. verecūdi mores: et labor tuus sup. iuuabūt te plurimū in eo. Tu habes ipatorē.s. cesarē liberalissimū etatē.s. tuā iuuenilē opportunissimā.s. ad laborem: habes certe.i. haud dubitāter cōmēdationē singularē.s a me. vt vnū sit timendū tibi: vꝫ ne ipse.i. tute videare p videaris defuisse tibi.i. vtilitati tue. Uale.

Eple argumētū et structura

Essedum quid sit:

Cicero Trebatio. S.D.

Scripsit ad me Cesar perhumaniter. nondum se tibi satis esse familiarem propter occupationes suas, sed certe fore, cui quidē ego rescripsi, quam mihi gratum esset futurum, si quam plurimū in te studij, officij, liberalitatis sue cōtulisset. Sed ex tuis literis cognoui preproperam quandā festinationē tuā: et simul sum admiratus cur tribunatus cōmoda dēpto presertim labore militie cōtempseris. Querar cū Vacerra et Manilio. Nam Cornelio nihil audeo dicere, cuius cū periculo stultus es, quando te ab eo sapere didicisse profiteris. Quin tu vrges istam occasio

Scripsit et c. Argumētū patꝫ Ordo ē. Cesar scpsit ad me phumaniter: sꝫ nōdū eē satis familiarē tibi ppt occupatiōes suas: sꝫ fore.s. futurū certe.i. infallibilr. Cui qdē ego scripsi: quam.i. quā tū gratū eēt futurū mihi si cōtulisset i te.i. si tibi bn̄fice tribuisset quam plurimuꝫ.i. valde multū studij officij sup. et liberalitatis sue. Sꝫ ego cognoui ex lr̄is tuis quādā festiatōeꝫ tuā pproperā.i. nimis pperātē et admiratus sum simul cur cōtēpseris cōmoda tribunatꝰ pserti labore militie dēpto. hoc p iocū dicit: qꝛ vo Trebatius tribunatū affectauerat prius quam meruerit alijs serio dem placet. querar cū Vacerra et Mani.s. cōibus amicis qbus te cōmēdaui.s. qꝛ te pmittunt ita desipere. Nā nihil audeo dicere Cornelio cuius cū periculo tu stultus es: quando.i. quādoquidem tu profiteris te

Ordo lr̄e

didicisse sapere ab eo ꝛ ita si tu erras etiā ille errat: vñ cū piculo ei⁹ stultus es: siue eo cōsultoꝛe tribunatū oblatū spreueris: siue imeritū affectaueris. Quin. i. cur tu nō vrges. i. instāter psequeris istā occasionem ꝛ facultatē. s. obtinēdi tribunatus q̄ nunq̄ reperiet̄ melioꝛ. Qđ scribis de illo Pretiāo aut pꝓpriū ē nom̄: aut a loco aut a pꝛecio deductū: notū Trebatio q̄ pet̄it se ei cōmēdari iurecōsulto: ego nō desino cōmendare ei te. Ipse ēt scribit mihi te debere agere gratias sibi eo q̄ de te bñmeritus sit. Cura vt sciam de eo quid sit. Ego expecto litteras vestras Britannicas. i. e britannia ꝛ de rebus britannicis a te ꝛ a frate scriptas. Vale.

nem ꝛ facultatem: qua melioꝛ nunq̄ reperietur. Quod scribis de illo Pretiano iurecōsulto: ego te ei non desino commendare. Scribit etiam ipse mihi te sibi gratias agere debere, de eo quid sit: cura vt sciam: ego vestras Britānicas litteras expecto. Vale.

Argumētum ep̄le

Iamdiu ignoꝛo quid agas Nihil enim scribis: neq̄ ego scripseram ad te his duobus mensibus: q2 non eras cum Quinto fratre meo: nesciebam quo. i. ad quem locū mitterē aut cui darem. Cupio scire q̄d agas ꝛ vbi sis hyematurus. i. hyberna tp̄a transacturus. Equidem. i. ego quidem velim sup. vt sis hyematurus cū Cesare: sed nihil ausus sū scribere ad eū pꝛopter occupationes eius scripsi tamen ad Balbum. Noli tu deesse tibi. i. vtilitati tue. Redi supp. ad nos potius serius i. tardius q̄ sup. citius. i. dūmodo sup. redeas plenioꝛ. s. rebus ꝛ honoꝛibus. Nihil est qđ. i. ꝓpter qđ: aut quid. i. cur ꝓperes. i. festines huc. i. Romā: pꝛesertim Baltera qui tibi pdesse poterat moꝛtuo. Sed cōsiliū nō deest tibi. Cupio scire quid constitueris sup. facere Cneus Octauius aut Cneus Coꝛnelius sup. incertū est: quidem. i. certe familiaris tuus natus summo gn̄e q2 filius terre. i. hō minime generosus qui nescit an se octauioꝝ an Coꝛnelioꝝ familie mentiat̄ cū pꝛimioꝛem nesciat citare ꝓpinquitatē q̄ q̄ sit filius terre: filij aūt terre habebunt̄ q̄ oꝛiginē suā nesciuerūt ignobilissimi: vt gygantes q̄ cū vasto cēut coꝛpoꝛe filij terre dicebant̄ ad qđ alludēs Iuuenalis dicit. Vñ sit vt malim fraterculus esse gigantū. i. ignobilissimus q̄ ob nobilitatem periclitari. Is. i. homo vanus: q2 scit me esse familiarē tuū: inuitat me crebꝛo ad cenā sed sup. non potuit adhuc perducere. s. me ad cenam suam: sed tñ gratum est mihi q̄ eo. s. aio sit. Multa aūt ad Trebatiū sic scribit Cicero vt nescias ioco ne an serio loquatur.

Q: do lr̄e

Fili⁹ terre. i. homo ignobilis.

Cicero Trebatio. S. D.

Iamdiu ignoꝛo quid agas: nihil enim scribis: neq̄ ego ad te his duobus mensibus scripseram: q2 cum Qu. fratre meo non eras q̄ mitteram aut cui darem nesciebā. Cupio scire quid agas, ꝛ vbi sis hyematurus. Eqdem velim cum Cesare, sed ad eū propter eius occupationes nihil sum ausus scribere, ad Balbū tñ scripsi, tu tibi deesse noli, serius potius ad nos dum plenioꝛ. Qđ huc ꝓperes: nihil est, pꝛesertim Baltera moꝛtuo. Sed tibi consilium non deest, quid constitueris cupio scire. Cn. Octauius aut Cn. Coꝛnelius qdem tuus familiaris summo genere natus: terre filius: is me, q2 scit tuū familiarem esse crebꝛo ad cenam inuitat: adhuc non potuit perducere sed mihi tñ gratum est. Vale.

Argumētum ep̄le

Egi lr̄as ꝛc. Scripserat Trebatius magnā esse de se apđ Cesarē opionē de pitia iuris ciuilis in quo Cicero iocat̄ nūc cū trebatio ꝛ cū familiariter ridet multis de rebus. deinde dicit se velle scire q̄tum pfesserint cōmēdationes sue ac demū ꝯsulit vt vtilitati sue ꝯsulat aut manēdo diuti⁹ cū cesare aut redeūdo q̄pꝛimū. Q: do ē. Legi lr̄as tuas ex qb⁹ itellexit te videri Cesari nr̄o. s. cōi amico ꝛ pꝛīcipi: valde iurecōsultū. i. ꝯsultū i iure dicūdo: aut ꝯsultū. i. pitū iur. Est qđ. i. p

Series littere.

Cicero Trebatio. S. D.

Legi tuas lr̄as ex qbus itellexi te cesari nr̄o valde iurecōsultū videri. Est qđ gaudeas: te in ista loca venisse: vbi aliqđ sapere videare. q̄ si in Britāniā q̄3 pfect⁹ esses pfecto nemo i illa tāta isula pitioꝛ te fuisset: verūtñ rideamus: lz sum ei te inuitatus. Subinuideo tibi: vltro te etiam accersitū ab eo: ad quem ceteri-

nõ ,ppter ci⁹ superbiã: sʒ ,ppter occupationẽ aspirare nõ possunt. Sʒ tu in ista ep̃la nihil mihi scripsisti de tuis reb⁹: q̃ me hercule mihi non minori cure sunt q̃ mee: valde metuo ne frigeas i hybernis: quamobrẽ camino luculẽto vtendum censeo. idem τ Mutio: τ Manilio placebat: p̃sertim qui sagis non abundares: q̃q̃ vos nunc istic satis calere audio: quoquidẽ nuntio valde me hercule de te timueraʒ: sed in re militari multo es cautior: q̃ in aduocationibus: qui neq̧ in Oceano natare volueris studiosissim⁹ homo natandi: neq̧ spectare Esedarios. quẽ antea ne andabatã quidem defraudare poteramus. Sʒ iam satis iocati sum⁹. Ego de te ad Cesarem q̃ diligenter scripserim tu te scis: q̃ sepe ego. Sed me hercule iam intermiseram: ne viderer: liberalissimi hoĩs: meiq̧ amantissimi voluntati erga me diffidere. Sʒ tamen his l̃ris quas proxime dedi putaui esse hoĩem cõmonendũ; id feci: quid profeceris facias me velim certiorẽ τ simul de toto statu tuo; cõsilijsq̧ oĩbus Scire eñ cupio qd agas q̃ expectes q̃ longum istũ tuũ discessum a nobis futurũ putes. Sic eniʒ tibi persuadeas velim; vnũ mihi esse solatiũ quare facilius possem pati te esse sine nobis; si tibi id esse emolumento sciam: sinaũt id nõ est, nihil duobus nobis ẽ stulti⁹; me, q te nõ Romã attrahã; te q non huc aduoles; Una me hercule nr̃a vel seuera: vel iocosa cõgressio plus erit: q̃ nõ mõ hostes sed etiã fratres nostri Hedui. Quare oĩb⁹ de rebus fac q̃primum sciam: aut consolando: aut cõsilio: aut re: iuuero. Uale.

pter qđ gaudeas: idest gaudere possis: te venisse in ista loca vbi videare sapere aliquid. q. d. per iocum: cum si Rome esses nihil sapere videreris. q̃ si profectus esses quoq̧ idest etiam in Britãniã profecto nemo fuisset peritior te in illa tanta insula: q̃ reuera maxima τ potentissima est. Uerumtñ licet. i. licitum est sup. vt rideam⁹. i. ioco loquamur: sum enim inuitatus. s. ad ridendum: a te. s. p l̃ras tuas ridiculas. Subinuideo. i. latẽter aut aliquantulum inuideo tibi: te esse accersitũ. i. aduocatũ τ assumptũ in familiaritatẽ ab eo. s. Cesare; ad quẽ ceteri nõ possint aspirare. i. spẽ perueniendi habere: non ,ppter supbiam eius: sed propter occupationẽ eius. Sed tu nihil scripsisti mihi de tuis reb⁹ in ista epistola. s. tua. q̃. s. res tue sunt mihi (me hercule) nõ minori cure q̃ mee. i. res. Ego metuo valde ne frigeas idest torpeas potius ocio q̃ frigore i hybernis. i. locis vbi hyemabis: quamobrem cẽseo vtendum. s. tibi: camino idest igni luculento idest claro: allegoricos vt reor: aut ad hortatorem ad virtutem intelligit aut igniculũ glorie. Est autem caminus ignis ipse in foco nõ fumarium quod vulgus caminum vocat. Ideʒ. s. vt camino vtaris placebat Mutio τ Manilio cõmunibus amicis meis: p̃sertim sup. tibi qui nõ abũdares sagis. i. tegminibus militaribus que villosa sunt: q̃q̃ ego audio vos satis calere istic: scilicet estis calore quidẽ auaritie: aut poti⁹ metu nauigationis τ belli: quo licet peccora frigeant: facies tamen sudare solent. Quo nuntio. s. de metu belli ineundi ego me hercule timuerã valde de te. Sʒ tu es multo cautior in re militari: q̃ in aduocationibus. Q: in re militari non cõmisit se periculo aut labori: in aduocationib⁹ prestandis sepe operã perdiderat; q: melius alijs q̃ sibi ,p̃perit. vnde addit Cicero: q̃ neq̧ volueris natare in oceano: hõ. i. cum sis hõ studiosissimus natãdi: sed in tyberi: oceano aũt natare nõ solẽt nisi qui naufragium fecerint vnde sensus mihi videt: Trebatiũ nõ esse ingressum oceanũ: neq̧ in Britanniam ,p̃fectum timore naufragij: vnde pri⁹ dixerat. q̃ si in Britanniam quoq̧ profect⁹ esses τc. Neq̧ volueris expectare Essedarios. i. gubernatores curruũ: q̃ ɔtumeliosi τ iniurij fere sunt: quem nos antea neq̧dẽ. i. nõ saltẽ andabatã. i. more andabatarum (qui authore diuo Hieronymo in prima epistola ad Iouinianum oculis clausis pugnant) clausos oculos habentem: poteramus defraudare: cum esses calidissimus: vnde nunc cautior factus videtur eo q̃ nevidens quidẽ ausus sic expectare Essedarios Britãnicos: ridet ergo q̃ nõ sit profectus in Angliã aut ,ppter periculuʒ maris aut propter petulãtiã Essedarioꝝ q̃ sunt in Britannia. Sed nos sumus iam satis iocati idest per iocum locuti. Tute idest tuipse scis q̃. i. q̃tũ diligeter ego scripserim de te ad Cesarẽ. q. d. tu scis q̃tũ id tibi ,p̃fuerit: qđ si multũ ,p̃fuit; etiã me multũ

Subinuidere quid sit.

Allegoria

Oceano natare, q̃ dicantur.

Andabate clausis oculis pugnãt Essedarij Britannici.

diligēter scripsisse fis: aut iudicas / ego scio: q̄ idest q̄tum sepe sup. scripserim. q ꝺ. s. pissime. Sȝ me hercule ego iam intermiseram. i. ad tps omiserā ad cesarē de te scribere: ne viderer diffidere volun tati erga me: hoīs liberalissimi ⁊ amātissimi mei scilicet cesaris. Sed tñ putaui hoīem eē cōmonēduȝ his litteris quas dedi. s. ad eū ꝓxime. i. nuperrime: ⁊ feci. i. commonui eū: velim sup. vt facias me certio rem quid ꝓfecerim. i. vtilitatis tibi fecerim mittēdo ad eū lr̄as cōmonitorias: ⁊ simul sup. facias me certiorem de toto statu tuo: ⁊ consilijs oībus. Cupio em̄ scire q̄d agas: q̄d expectes. i. quid boni spe res tibi futurum q̄ longū putes futurū istū discessum tuū a nobis. Uelim em̄ sup. vt ꝑsuadeas tibi idest firmiter credas sic: vnuȝ solatiū eē mihi. i. me habere vnū solatiū de absentia tua: quare. i. ob q̄ possem pati facili⁹ idest minus moleste: te esse sine nobis: si vcȝ sciam id: vcȝ te sine nobis esse: esse tibi emolumento idest lucro ⁊ cōmodo: sin aūt. i. sed si: id nō est. i. nullū est tibi emolumētū ex absentia: nihil est stultius nobis duobus: me. s. nihil est stultius: q̄ nō attrahā te romā: ⁊ te, q̄ nō aduoles. i. q̄ celerrime venias romā. Me hercule vna congressio nostra vel seuera vel iocosa: erit pluris idest maioris pretij ac valoris seu estimationis ꝑ voluptatem quam ex ea capemus q̄ sup. sint nō mō. i. nō solū hostes scilicet Britāni: quorū cōgressio si victi fuerint plurimi eēt faciēda: sed ridet Trebatiū: q̄ visus est eorum congressum vitauisse: sed etiā Hedui ppl'i in Burgūdia fratres nr̄i. i. po. ro. antiquo iure: vnde grata deberet esse Terbatio cōgressio hospitalis cum illis: aut sensus est / pluris faciendum Ciceronis ⁊ Trebatij cōgressum: q̄ illius ⁊ hostium aut sociorum po. ro. cū hostis timeat: socijs parum charus aut clarus sit. Sane vt Cor. Tacitus lib. xj. scribit Hedui primi senatorum ius in vrbe adepti sunt: datū id federi antiquo ⁊ quia soli Gallorūȝ fraternitatis nomen cum ppl'o roma. vsurpant: q̄d etiam Plutarchus in vita cesaris attestatur. Quare fac vt sciam q̄ primum idest valde cito: de reb⁹ tuis: nam sup. iuuero te aut consolando aut consilio aut re idest auxilio ⁊ ope. Uale.

Hedui. Burgundie ppl'i quare fratres romanorū dicte fuerūt.

Cicero trebatio. S. D.

Nisi. Hortatur Trebatiū vt libenter absit ab vrbe: q: si adessȝ cuperet abesse ꝓpt̄ seditiōes ciuiles monetq̄ȝ vt res suas diligēter curet. Ordo est Nisi ꝓfect⁹ esses. i. discessisses: roma: tu certe relinqueres nūc eā. Quis ci desiderat iuriscōsultū tot iterregnis. i. vacatōib⁹ regnorū: cū oēs in senatu regnare velint: ⁊ nulli ab alijs admittantur: aut vacatōibus in consulatu: cū, qui cōsules dārent interreges inter se concordari nō possint. Ego dederim. i. velim dedisse omnibus vnde i. a q̄b⁹ petit sup. consiliū sup. hoc consilij: vt postulent binas aduocationes. i. patrocinia aduocatorū aut iura aduocādi: a singulis interregib⁹. i. magistratib⁹ ad quos ꝯsules ⁊ olim regno vacāte ius cōsulis ac regis ꝑtinebat: ideo aūt binas: q: cū toties mutarent̄ ꝑ seditionē singule nō suffecisset: ⁊ tū dicit vt dicit Huber. vix vna pro q̄nq̄ȝ dies aduocatio peti posset: vñ iocando addit. Uideor me tibi didicisse satis ius ciuile abs te hoc est dederim ne tale cōsiliū satis ex snīa iuriscōsultorū. Sed heu tu q̄d agis ecq̄d sit? s. a te. Uideo em̄ te iā iocari ꝑ litteras. Hec signa. i. indicia ai tui: sunt meliora q̄ sup. erāt in Tusculano meo. s. agro cū villa: vbi tristis Trebatius longe aberat a iocis. Sed cupio scire q̄d sit. i. q̄ ita aīm mutasti. Scribis q̄dem te cōsuli. i. cōsiliū peti a Cesare sed ego mallē: consulil. i. prospici ⁊ prouideri ac rem vtilē fieri tibi a cesare Qd̄ cesarem tibi ꝯsuli: si aut fit aut putas futurū ꝑfer. i. ad finē vsq̄ȝ fer istā militiā ⁊ ꝑmane. s. apō cesarē vsq̄ȝ ad finē belli: ego em̄ consolabor. i. q̄si ꝑ cōsolationeȝ

Nisi āte Roma ꝓfectus esses: nūc eā certe relinqueres: q̄s em̄ tot interregnis iuriscōsultū desiderat. Ego oīb⁹ vñ petit: hoc cōsilij dederim: vt a singulis interregib⁹ binas aduocationes postulent. satis ne tibi videor abs te ius ciuile didicisse. Sed heu tu q̄d agis: ecquid fit: video em̄ te iā iocari ꝑ litteras. Hec signa meliora sunt q̄ in meo Tusculano. Sed q̄d sit scire cupio. Cōsuli quidē te a cesare scribis: sȝ ego tibi ab illo cōsuli mallē. Quod si aut fit, aut futurū putas, perfer istā militiā ⁊ ꝑmane: ego em̄ desiderium tui spe tuorū cōmodorū consolabor. Sin aūt ista sunt inaniora: recipe te ad nos. Nam aut erit hic aliquid aliq̄ñ: aut si minus: vna me hercule collocutio nostra pluris erit: q̄ oēs Samarobrine. Deniq̄ȝ si te cito retuleris sermo nullus erit, si frustra diuti⁹ abfueris nō modo laberiū: sed etiā sodalē nostrū Ualeriū ꝑtimesco: mira em̄ ꝑsona induci pōt britānici iuriscōsulti. Hec ego nō rideo: q̄uis tu rideas: sed de re seuerissima tecum vt soleo: iocor. Remoto ioco tibi hec amicissimo aīo precipio vt si istic mea cōmendatione tuā dignitatē obti

Orolke.

Ager Tusculanus ⁊ villa ꝗ ciceróis erāt.

nobis perferas nr̃i desideriũ honestatẽ ꝛ facultates tuas augeas: sin aũt ista frigebunt recipias te ad nos. Oia tñ: q̃uis ꝛ tua v̑tute ꝑfecto: ꝛ nostro: summo erga te studio cõsequere. Uale.

medicabo ꝛ sustinebo: desideriũ tui.i. qđ habeo ex absentia tua: spe tuoꝝ ꝯmodoꝝ i. quã habuere de ꝯmodis tuis. Sinãt.i. sꝫ si: ista.s.q̃ spere sint inanio:a.i. nimis iania: recipe.i. reduc q̃si i locũ tutio:ẽ te ad nos: nã aut aliqđ.s. ꝯmodi erit hic.s. Rome aliq̃n: aut si min⁹.i. si nõ supp. erit hic aliquid: me herculevna collocutio nr̃a erit pluris.i. maio:is emolumẽti ꝛ voluptatis q̃ oẽs Samarobrine.i. ciues ei⁹ vrbis in Britãnia: si fuerit a te capti: aut cesi. Deniq̃ si retuleris.s.e Britãnia te cito ſmo.s. de te ac ꝯstãtia tua: erit nullis: q: oẽs putabũt te remissuꝫ a Cesare: aut noluisse suscipere ꝯditiões ab illo oblatas: si abfueris. diuti⁹ frustra.i. nihil consequẽdo a Cesare: ego ꝑtimesco nõ modo Laberiũ equitẽ Romanũ in loq̃ndo ꝛ mordẽdo liberrimũ: qui ne Cesari quidẽ perpercit accerrimis verbis in eũ inuect⁹: cũ iã admodũ senex iussus eẽt a Cesare mimos agere: vt aucto: ẽ Macrob. i saturnalib⁹ sꝫ ẽt Ualeriũ sodalẽ.i. ꝯuicto:ẽ nr̃ꝫ: ei.i. q: mira.i. multũ ridicula ꝑsona iuriscõsulti Britãnici: hoc est tui: ꝑt iduci.s.i fabulã de te factã. Ego nõ rideo.i. nõ ridẽdo puto aut nõ dico ioco: q̃uis tu rideas: sed ioco: tecũ vt soleo de re seuerissima: q.d. illud Horatianũ. q̃ q̃ ridentem dicere verũ Quid vetat: Ego ꝑcipio tibi hec aĩo amicissimo: ioco scꝫ eũ remitto: vt si obtinebis q̃ scꝫ apđ Cesarẽ vbi nũc es: tuã dignitatẽ.i. locũ hono:is te digni: ꝯmẽdatõe mea.i.ꝑ ꝯmẽdatiõeꝫ meã: ꝑferas.i. ad finẽ vsq̃ feras desideriũ nr̃i: ꝛ sup. augeas/ hõestatẽ ꝛ facultates tuas sinantẽ.i. sꝫ si: ista.s. dignitas ꝛ facultates: frigebũt.i. frigide obueniet tibi: recipias te ad nos. Tu ei ꝯsequere idest obtinebis scꝫ Rome; oĩa q̃uis: ꝑfecto/ ꝛ.i. simul: virtute tua: ꝛ studio nr̃o summo.i. maximo: erga te. Uale.

Horati⁹.

M.C. Trebatio. S.D.

Mirabar quid esset: q̃ tu mihi litteras mittere intermisisses. Indicauit mihi Pansa meus Epicureum te esse factum. O castra ꝑclara: quid tu fecisses: si te Tarentum et non Samarobrinam misissem: Jam tum mihi non placebas: cum idem intuebare: quod ꝛ Titius familiaris meus. Sed quonam modo ius ciuile defendes cũ oĩa tua causa facias: nõ ciuiũ: vbi porro illa erit formula fiducie: iter bonos bñ agier opꝫ: quis.n.est: qui facit: nihil nisi sua causa. Quod ius statues cõi diuidundo: cũ cõe nihil possit eẽ apud eos q oĩa voluptate sua metiunt. Qũo aũt tibi placebit iouẽ lapidẽ iurare: cũ scias iouẽ iratũ eẽ nemini posse: Quid fiet porro ꝑplo vlubrano: si tu statueris non oportere. Quare si plane nobis deficis moleste fero: sin Panse assentari commodum est: ignosco modo scribas aliquando ad nos quid agas et a nobis quid agi: quid fieri aut curari velis.

Uale.

Mirabar ꝛc. Intellexerat Cicero Trebatiũ effectuꝫ Epicureum: quod detestatur dicens. Mirabar quod esset/ ꝑ tu intermisisses mittere litteras mihi. Pãsa me⁹.s. amic⁹ vet⁹ indicauit mihi te factũ eẽ Epicureũ.i. voluptati studẽtẽ ꝛ oĩa ad ꝯmoda ꝑpria referẽtẽ. O castra ꝑclara: ironia est quasi dicat o p:eclare tecũ i castris actum: cũ ad tantã dementiã deueneris: quid fecisses/ si misissem te tarentũ.i.i eã ciuitatem Calabrie vbi voluptuose viuitur. vnde Juuenalis. Atq̃ co:onatũ ꝛ petulans madidũq̃ tarentum: non Samarobrinam.i. in eam vrbem Britannie regionis frigide ꝛ bellicose. Tu non placebas mihi tantum.i. ab eo statim tempo:e cum intuebare.i. inspectabas in blando: quod et.i. Titius/ alij legunt Ethiti⁹ familiaris meus idest ad lucrum aut voluptatem vt ille. Sed quonãmodo defẽdes ius ciuile scꝫ quod p:oficeris: cum facias omnia causa tua. idest p:op:ij cõmodi: nõ ciuiuꝫ: cum ius ciuile dictum sit eo. q̃ ciuium vtilitati cõsulat. Porro.i. sed ꝑfecto vbi: erat illa fo:mula fiducie.i. illa lex ꝛ regula iuris e qua fiduciã habeamus videlicet inter benos ꝛc. Quidam textus habet vt inter ꝛc. sed videtur particula vt redundare: nisi sit oportet agier.i. agi bene vt idest veluti inter bonos i. perinde ac decet iter bonos agi. fo:mula aũt est vt dixi lex aut regula: vt lib. iij. offi. Modũ ei amplius p:otulerat de dolo malo fo:mulas. Quis ei est sup. bon⁹/ q̃ nihil facit nisi cã sua. q.d. null⁹ ꝛ ita fo:mule illi nõ cẽt loc⁹ aut qs.i. qualis est. q.d. inhuman⁹ ꝛ auatus est ꝛc. Quod ius statues sup. de comꝫ

Argumẽtuꝫ eple. ꝛ o:do.

Samarobrina.

Cōmmune est nihil apud eos q̄ sua bōa voluptuo se absolununt Iouem lapidem iurare.
Lucanus
Horati⁹
Politeuesthe.
Argumētū epl'e.

muni diuidundo: cū nihil possit esse cōe apud eos: q̄ mettunt oia. i. bōa sua voluptate. i. q̄ nihil dicūt bonum/ nisi vnde singulariter captent voluptatē. q. d. nullū. Aute. i. sed: quo placebit tibi. s. ex iure. Romano: iurare iouē lapidē. i. rep̄sentatū p lapidē quem iurans in manu tenebat: Sicut enim nunc quidā iurant Brachiū sancti Antonij aut ignē sacrū: ita olim iouē lapidē: tenētes. s. lapidē ac dicētes vt Festus Pompeius dicit: Si sciēs fallā me diespiter salua vrbe arceq; bonis eijciat vt ego hūc lapidem quo dicto lapidē eijciebant: cū scias. s. ex paradoxo Epicuri: q̄ dicebat deū nō curare mortalia: & q̄ deus vt dicit Luc. Nec bū p̄ro meritis capit: nec tangitur ira: iouē nemini posse esse iratū. Porro q̄d fiet populo vlubrano. i. colenti vlubras oppidū italie satis desertū: de quo Hora. Est vlubris animus si te non deficit equus. si tu statueris nō oportere. politeuesthe. i. administrare rēp. q. d. ab omni politia deserētur. Quare fero moleste si deficis. i. discilcis plane a nobis. s. stoicis: sin. s. scz ad cōmodū est scz tibi: assentari Pause. scilicet epicureo: ignosco: modo. i. dummodo scribas aliquando/ quid agas: & quid ve ūs agi/ quid fieri aut curari a nobis. Uale.

Series littere.
Inaurari.

(marginal manuscript note:) ...petendi... in manum infectio...

Ideo ne. Dicit se iter misisse dare lr̄as ad Trebatium non q̄ irascebat illi/ sz q̄ nesciebat vbinā ille eēt iocās q; vocat eū supbum; monet q; vt treuiros p̄resertim prouocare timeat. Ordo est. Ne. i. an existimasti. i. iudicasti me esse adeo iniustum vt irascerer tibi vi derere. i. videris mihi/ par ꝯstās & nimiū cupidus discedēdi & arbitrarere me non misisse iā diu lr̄as ad te ob eā cām. s. q̄ tibi irascerer. Perturbatio animi tui quā p̄spiciebam primis lr̄is tuis/ attulit mihi molestiam neq; vlla alia causa intermissionis lr̄arū fuit/ nisi q̄ nesciebā plane. i. omnino vbi esses. Tu insimulas. i. occulte arguis & accusas etiā hic. i. in hac purgatione mea: nec accipis satisfactionem meā i. purgationē qua tibi conor satisfacere. O mi (Blādiēdi vox) Testa. i. tu Trebati q̄ & testa appellaris (Appellat em̄ Trebatius testa: sz affectāter Testā nūc vocat: q̄si durū & fragilē & ita inaniter de virib⁹ superbiētē) audi sup. qd̄ q̄ro: & dic: vtrū. i. quod duorū facit te supbiorē/ pecūia an q̄ Cesar cōsulit te. i. petit cōsiliū a te. Moriar ni. i. tu si puto te malle ꝯsuli. i. consiliū peti a Cesare q̄ inaurari. i. totus aureus fieri: hoc ē locupletari ita vt auro tegaris: aut inaurari. i. honore portādi aurei ornamēti decorari: q̄. i. q: ita magna est gl'ia. i. cupiditas glorie tue. Si vero vtrūq; ē. s. q̄ & pecunia & q̄ Cesar te cōsulit/ te superbū facit q̄s feret. i. tolerabit te: p̄ter me qui possū ferre oia. i. etiā supbissimos mores tuos. q. d. nēo. Sz vt redeā ad rē. ego gaudeo vehemēter te nō eē istic inuitū: & vt. i. queadmodū illō. s. te supbū factū eē erat molestū sic hoc sup. iucūdū. Ego. tm̄. i. dūtaxat metuo ne artificiū tuū. i. p̄itia iuris p̄sit tibi parū. Nā vt audio nō manu cōsertū ex iure sup. ē istic. i. i anglia: hoc ē nō vēdicat res legitime ex iiectiōe man⁹ p legitimas actiōes: more ciuili: sz repetūt rē. s. ablatā aut debitū alioqui: magis. i. frequenti⁹ ferro. i. vi armorū: & tu soles adhibere facūdiam. i. naturalē eloquentiā tuam: ad vim. i. violētiā: hoc est tu soles vim aliorū reprimere eloquētia tua. Neq; est sup. causa aut legitima ratio: hoc est nō oportet. q̄ tu pertimescas. s. agēdo in Britania/ illā exceptionē. i. p̄hibitione q̄ nota est i actiōib⁹ Romanis: q̄ tu non veneris prior in omnibus armatis. i. vt nō occupes rē vi armata; sed ex iure p̄cedas: q: in illic oia

M. C. Trebatio salutē dicit.

Ideo ne me iniustū esse existimasti: vt tibi irascerer q̄ parū mihi constās & nimiū cupidus decedēdi viderere: ob eāq; causā me arbitrarere lr̄as ad te iādiu nō misisse: Mihi perturbatio animi tui: quā primis lr̄is perspiciebā molestiā attulit: neq; alia fuit vlla cā intermissiōis litterarū: nisi q̄ vbi esses plane nesciebam. Hic tu me etiā insimulas: nec satisfactionē meā accipis. Audi mi Testa vtrū superbiorē te pecunia facit an q̄ te impator ꝯsulit moriar ni (q̄ tua gloria ē) puto te malle a Cesare ꝯsuli: q̄ inaurari. Si v° vtrū q; est: q̄s te feret p̄ter me: q oia ferre possum. Sz vt ad rē redeā: te istic iuitū nō eē vehemēter gaudeo & vt il[illegible] molestū: sic hoc iucūdū. Tm̄ metuo ne [illegible]iū tuū tibi parū prosit. Nā (vt audio) istic nō ex [illegible]are manu cōsertum sz magis ferro rē repetūt & tu soles ad vim facundiā adhibere. Neq; ē q̄ illā exceptionē in iterdicto p̄timescas q̄ tu prior in oib⁹ armatis nō veneris. Scio eī te nō esse p̄cacē in lacessendo. Sed vt ego q̄z te aliq̄d de nr̄is cautionib⁹ admoneā: treuiros vites censeo: audio capitales eē mallē auro argēto ere eēnt: sz alias loquimur. Tu ad me de istis reb⁹ oib⁹ scribas velim q̄ diligētissime. Ad. iij. nonas Martias.

aguntur. Scio em̃ te nõ esse ꝓpacẽ in lacessendo.i.ꝓuocãdo:hoc est petulantẽ ⁊ nimis molestũ ꝓuocato:ẽ ad iram. Sed vt ego quoq̧ moneã te aliq̃d de cautionib⁹.i.(vt dicunt)cautelis nostris: cẽseo sup.vtvites:Treuiros.i.populos illos Germanie trãs rhenũ:q: audio sup.eos eẽ capitales scl3 hostes:hoc ẽ caput potius q̃ rẽ hostiũ petẽtes. Mallẽ sup.eos esse capitales.i.ꝑniciosos in auferendo nõ capite:s3 auro/argẽto/ere.aut mallẽ eos eẽ ex auro argẽto.ere.i.mat̃ia vñ fierẽt q̃s amas pecunie:nũc ei facili⁹ ⁊ libẽti⁹ eos inuaderes. S3 nos iocabimur alias.i.alio tp̃e. Velis sup.vt tu scribas ad me:de oĩbus reb⁹ istis q̃ diligẽtissime. Scriptũ sup. Rome:ad tertiũ Nonas Martias. Vale.

Treuiri germanie trans rhenuz ppl'i.

Cicero Trebatio.S.D.

Chrysipp⁹ Vecti⁹ Cyri Architecti libert⁹ fecit:vt te nõ imemorẽ putarẽ mei:salutẽ em̃ mihi v̄bis tuis nũciauit. Valde iaz laut⁹ es q gravare lr̃as ad me dare hoĩ p̄sertim ꝓpe domestico. q̃ si scribere oblit⁹:minus multi iaz te aduocato cã cadẽt. Si nr̃i oblit⁹ es:dabo operã:vt istuc veniaz añq̃ plane ex aĩo tuo effluo. Sin estiuorũ timor te debilitat aliq̃d excogita: vt fecisti de Britãnia. Illud q̃dẽ p̄libẽter audiui ex eodẽ Crysippo te eẽ Cesaris familiarẽ:s3 me hercule mallẽ id q̃õ erat equi⁹:de tuis reb⁹ ex tuis lr̃is q̃ sepisime cognoscere:q̃õ certe ita fieret:si tu maluisses bñuolẽtie q̃ litiũ iura ꝑdiscere. Sed hec iocati sum⁹ et tuo more:⁊ nõ nihil etiã nr̃o. Te valde amam⁹ nosq̧ ate amari tũ volum⁹ tũ etiã ꝯfidim⁹. Vale.

Chrysippus ⁊c. Conqueritur vt videtur ioco: sed tamen serio q̃ Trebatius nihil scripserat dicẽs. Chrysipp⁹ Vectius libertus Cyri architecti.idest principis edificatorũ:fecit vt nõ putarem te immemorem mei: nunciauit enim mihi verbis tuis salutem. Tu es iam valde laut⁹.idest delicatus:qui grauare idest grauaris dare litteras ad me preser tim homini prope.'idest quasi domestico: videlic3 Chrysippo. q̃ si oblitus es scribere minus multi cadent supp.a causa:sup. sua.idest amittent rem in lite:te aduocato:cum aduocati soleant defensiones scribere. Si tu es oblitus nostri:dabo operã vt veniam istuc.scilicet vbi tu es:ante q̃ effluo.i.celeriter elabor plane.i.oĩno ex aĩo tuo. Sin.i.sed si:timor estiuorum.i.bellorũ que proxima estate gerẽda sint:debilitat te:excogita aliquid.i.aliquã occasionẽ nõ ꝓficiscẽdi ad locũ prelij: vt fecisti de Britannia:iam em̃ in Germaniã res tralata erat. Audiui quidẽ illud libenter ex eodẽ Chrysippo/te eẽ familiarẽ Cesaris:s3 me hercule mallẽ id q̃õ erat equ⁹.i.iusti⁹.v3: me cognoscere q̃ sepissime ex tuis lr̃is q̃ ex relatu/aliorũ:de reb⁹ tuis:q̃õ certe fieret ita:q̃õ tu faceres si maluisses ꝑdiscere iura beniuolẽtie.s.i amicos:q̃ litiũ.i.sitã legẽ amicitie q̃ iuridicã calleres. Sed nos iocati sum⁹ hec:⁊ tuo more q̃ libẽter iocaris: ⁊ nõ nihil etia nr̃o.s.more. Nos amam⁹ valde te:⁊ tum.i.si volum⁹.tũ.i.sil' ꝯfidim⁹ etiã nos amari a te. Vale.

Argumẽtuz ep'le. et ordo.

Cicero Trebatio.S.dicit.

Quam sint morosi:qui amant: vel ex hoc intelligi potest;moleste ferebam antea te inuitum istic esse. pungit me rurs⁹: q̃ scribis te esse istic libenter. Neq̧ enim mea commendatione te nõ delectari facile patiebar:⁊ nũc angor: quicq̃ tibi sine me esse iucũdũ:s3 tñ hoc malo nos ferre desideriũ: q̃ te nõ ea q̃ spero:cõsequi. q̃ vero in C. Marij suauissimi doctissimiq̧ hoĩs familiaritatẽ venisti:nõ dici potest: q̃ valde gaudeam:

Quam sint ⁊c. Iocando dicit se moleste ferre id: quod prius placuit: Galliaz videlicet placere Trebatio deinde laudat et commendat familiaritatem eius cum Caio. Mario:quem vt ex superioribus epistolis patet Cicero ipse magnopere obseruabat. Morosus a moribus prima longa dicitur qui difficilis est et varius in moribus: vt cuius mores alij ferre non possunt vtpote cui nunc hoc nunc illud placet:et vtrunq̧ sine comitate. Sed ordo est. Potest intelligi(vtrunq̧ impersonaliter capitur) q̃.idest q̃tum morosi. idest anxij et variorum et difficilium morum sint:sup.ij. qui amant: vel.idest etiam ex hoc.i.ex hac re quam dicturus est. Ego ferebam. scilicet antea moleste te esse istic.i.in Gallia aut

Argumẽtuz ep'le.

Morosus

Ordiatio littere.

qui facvt te q̄ maxime diligat mihi crede nihil ex ista prouincia potes: quod iucundius sit: deportare: Curavt valeas. Uale.

apud Cesarē inuitū: pungit. i. dolore afficit me rursus. i. econtrario q̄ scribis te esse istic libēter. Probat vtrunq; addens. Neq; em̄ patiebar facile te nō delectari cōmēdatione mea. s. qua te cōmendabaȝ Cesari: hoc aūt ideo fiebat q: īuit⁹ apud illū erat qd̄ Cicero tūc moleste ferebat: ⁊ ego ango: nūc/ q̄ cq̄ esse iucūduȝ tibi sine me. Sed tñ ego malo. i. magis volo: nos ferre. i. pati: hoc desideriū. s. tui absentis: q̄ te nō cōsequi. i. obtinere a Cesare ea q̄ spero. s. te consecuturū. Uero ꝑ sed: nō potest dici q̄. i. q̄tum valde gaudeā quia venisti in familiaritatē Caij Marij hoīs suauissimi ⁊ doctissimi: q. s. Mar.⁹ facvt diligat te q̄ maximi. Sat ȷ icō suetudo more ponitur qui sed nō cōstruit cū verbo fac: sȝ cū diligat. Cōsuetius diceretur: sed nō elegantius: fac igitur vt is te q̄ maxime diligat ⁊c. Crede mihi/ tu nihil potes portare ex ista prouincia s. in qua apud Cesarem militas: qd̄ sit iocūdius. s. q̄ diligi a tali viro. Curavt valeas.

Ep'le argumētū.

In equo troiano ⁊c. Quest⁹ fuerat Trebatius q̄ nondum magistratum assecutus erat cui respōdet. Cicero hac ep'a: iocādo disputatq; quomodo intelligat Trebatiū futurū diuitē. Sane controuersia est inter doctos de lectione huius epistole. Angel⁹ em̄ Politianus: homo anxie doct⁹: nō Philoctetē: sed Philotheorum legēdū eē cōtēdit: qd̄ eius imitatori Petro Crinito non placet: q lib. iij. cap. xij. discipline honeste ita scribit. M. Cice. loc⁹ exponēdus est in ep'a ad Trebatiū iure consultū quo loco de Philoctete agitur: cui similez dicit Trebatiū in locis varijs peragēdis: deinde q̄ in Britania inquit non minus q̄ Philoctetem te prebuisti plane nō repꝛhendo. Quibus verbis Cicero significat Trebatiū ipsum parū certo loco cōsistere: sȝ ꝑegre vagari/ ⁊ spectacula cōplura q̄ritate ad exēplum Philoctetis: vt ex grecis quoq; fabulis colligim⁹: in q̄bus Philoctetes inducit post acceptā iniuriā ꝑ varias vrbes ac regiones deferri. Sȝ eiusdē Ciceronis verba repetēda sunt ex epistola ad Quintuȝ fratrē: vt aperti⁹ intelligam⁹ q̄ sit absurda hoc loco mentio de Philotheoro. De repu. inq̄t nimiū te laborare doleo: ⁊ meliorē ciuē esse q̄ Philoctetē: q accepta iniuria illa spectacula q̄rebat: que tibi acerba eē video. Ex his aūt verbis nemo est q non: videat Philoctetem esse legenduȝ non Philotheoruȝ: qm̄ ⁊ veteres quoq; codices huic snie astipulātur. Quod ego cū Politiano retulissem ingenue quidē ⁊ amice ꝓfessus est non fa[...]es modo se hac in re/ sed ipsam dȝ possessionē cōcedere. Hec ille. quibus astipulandū censeo.

Ange. politianus.

Philoctetes.

Faceta cauillatio

Angelus politian⁹ notatur.

Cicero Trebatio. S. dicit.

In equo troiano scis eē ī extremo sero sapiūt: tu tñ mi vetule nō sero: primū illas rabiosulas sat fatuas dedisti: deide q̄ ī Britānia nō min⁹ q̄ Philoctetē te ꝓbuisti plane nō repꝛhēdo. nūc vero ī hybernis iniect⁹ mihi videris. Itaq; te ꝯmouere nō curas. vsq; quaq̄ sape opȝ: id erit te celū accerrimū. Ego si foris cenitarē Cn. Octauio familiari tuo nō defuissem: cui tñ dixi cuȝ me aliquoties īuitaret: oro te qs tu es. Sed me hercule extra iocū homo bell⁹ est: vellē eū tecū adduxisses Quid agatis ⁊ ecqd in italiā vēturi sitis hac hyeme fac plane sciā. Balb⁹ mihi ꝯfirmauit te diuitē futurꝫ: id vtrū Romano more locut⁹ sit bñ nūmatū te fu[...]i quō Stoici dicūt: oēis eē diuites: q celo [...] ra frui pñt: postea videro. Quid istinc veniūt supbiā tuā accusant: q̄ negēt te ꝑcūctantib⁹ rñdere: sȝ tñ ē qd̄ gaudeas: cōstāt eniȝ iter oēis neminē te vno. Samarobrine iuris pitiorē eē. Uale.

Ordo l'r̄e

Ordo autem est. Tu o Trebati scis esse in equo troiano. i. i ea fabula q̄ ab eq̄ troiano nomē sumpsit: ī extremo. i. extrema parte fabule. Sero sapiūt sup. Phryges qd̄ ī ꝓuerbiū abijt. de ijs q post rē prudētes fiunt cū serū est. Uñ nascit in simili sniaȝ alterū adagium passus stultus cognouit. hoc est accepto vulnere aut incōmodo cognouit primum se male agere: prudētis aūt est/ vt Cicero alibi docet: non cōmittere vt dicendū sit nō putarā: Sȝ ordinē ꝓsequamur: tñ tu mi vetule. i. aliquātulū veterane ⁊ expte: nō sero sup. sapuisti: primū sup. q̄ dedisti illas ⁊c. aut nō sero. i. nō min⁹ tarde dedisti: illas prias. s. l'r̄as tuas rabiosulas. i. mordaces ⁊ litigiosas: vñ tales hoīes more canino mordaces Rabulas vocāt: sat. i. satis fatuas. i. īsulsas ⁊ sine rōne mordentes. Deinde nō repꝛhēdo plane: q̄ ꝓbuisti te in Britānia nō min⁹ q̄ Philoctetē. i. solertē comitem Cesaris vt Philoctetes erat Herculis: ⁊ indagatorē locorum minorū: ⁊ variorū specta-

Rabule.

torũ vt ex verbis a Crinito/citatis iam clare patuit. Vero.i.sed: tu videris mihi nunc hybernis idest cum sis in hybernis.i.locis tutis vbi milites hyemare solent dum per tẽpestatẽ rem gerere nõ licz iniectus.i.torpẽs ⁊ ĩmobilis vt insectus aut in saccũ/aut glis in antrũ suũ tpe.hyemali quod dormitando absumit: itaq̃.i.⁊ ita cũ sis quasi iniectus securus ⁊ torpẽs: tu nõ curas te cõmouere qḋ laudabile nõ est: q: opz sapere vsquequaq̃.i.omni loco ⁊ tpe. id telũ.i.id verbũ reprehensoriuz erit acerrimũ.s.cui resistere nequeas: cũ nõ possis inficias ire quin verũ sit: ⁊ si verũ est: nullus erit locus: nullumq̃ tempus inertie ⁊ ignauie Nũc redit ad aliã partẽ ep̃le Trebatiane: scripserat enim trebatius gratũ sibi fore. si cicero familiaritatem cũ Cneo Octauio cõtraheret. ad qḋ Cicero more suo iocans dicit. Si ego cenitarẽ.i.essem eius consuetudinis: vt cenarẽ frequenter: foris.i.extra domũ meam: non defuissem.s.in cena: Cneo Octauio familiari tuo: cui tamẽ dixi s.satis superbe ⁊ cõtumeliose: cũ inuitaret me.s.ad cenaz aliquoties.i.aliquãtulũ frequẽter oro te.i.queso dic mihi quis es tu? scz vt apud te cenẽ? Sed me hercule extra iocũ sup.loquor: aut dempto ioco quo vti nescit ipse ẽ homo bellus.i.aliquantulũ bonus ⁊ lepidus: vellem adduxisses eũ tecũ.s.in expeditionẽ: vt te oblectet .q.d.mihi enim voluptatẽ afferre nequit. Fac sciam plane.i.oĩno quid agatis.s.vos oẽs Cesar: tu ⁊ reliquus exercitus: ⁊ q̃cq̃d.i.anne: venturi sitis hac hyeme in Italiã balbus confirmauit mihi.i.firmiter asseruit: te futurũ diuitẽ: ego videro.i.disquisiuero: hoc est disquirã: aut ꝑmitte vt disquirã postea: vtrum.s.balbus locutus sit te diuitẽ futurũ more Romano.i.quo romani aliquẽ diuitem censent vtpote te futurũ bene.i.multum nũmatum.i.nũmis abundantẽ: an quo modo Stoici dicũt omneis esse diuites qui possunt frui celo ⁊ terra idest hac vita in qua vescimur ⁊ aura ethera/⁊ terra crescẽtibus. aut quecunq̃ contingunt ⁊ in hac vita que per terrã significat: ⁊ futura q̃ per celum: si mõ dixero stoicos cognouisse vitã hoĩm in celo futurã. sup.hoies aut nũc hĳ: q̃ veniunt istinc.i.e Gallia vbi tu es: accusant.i.arguũt ⁊ rep̃hẽdũt supbiã tuã: ꝙ negẽt te rñdere.i.q: dicũt te nõ respõdere percũtãtibus.i.te sciendi cã aliquid interrogantib⁹. Sz tñ est qḋ.i.ꝓpter qḋ gaudeas: enim.i.q: constat i.sine cõtrouersia tenet inter omneis: neminẽ esse peritiorẽ iuris te vno.i.solo Samarobrine.i.in ea vrbe Britannie: per quã totã insulam intelligit.

Secũduz stoicos diues.

Cicero Trebatio.S.D.

Ex tuis litteris ⁊ Qu.fratris grãs egi: ⁊ te aliqñ collaudare possũ ꝙ iã videris certa in sñia constitisse. Nã primoꝝ mẽsiũ lr̃is vehemẽter cõmouebar: ꝙ mihi interdũ (pace tua dixerim) leuis in vrbis: vrbanitatisq̃ desiderio: iterdũ ĩpiger interdũ timidus in labore militari sepe aũt ẽt: qḋ a te alienissimũ est: sub ĩpudẽs videbare. tãꝙ̃ enĩ syngraphã ad ĩperatorẽ: non ep̃lam attulisses: sic pecunia ablata domũ redire ꝓꝑabas. Nec tibi in mentẽ veniebat eos ipsos q̃ cũ singraphis venissẽt Alexãdriã: nullũ adhuc nũmuz auferre potuisse. Ego si mei cõmodi rõnẽ ducerẽ: te mecũ eẽ maxime vellem. Nõ enim mediocri afficiebar vel voluptate ex cõsuetudinẽ nr̃a: vel vtilitate ex cõsilio atq̃ opera tua. Sed cũ te ex adulescẽtia tua in amicitiã: ⁊ fidẽ meã cõtulisses: semp te nõ mõ tuẽduz mihi: sz etiã augendũ atq̃ ornãdũ putaui. Itaq̃ quoad opinatus sum me in ꝓuinciã exiturũ: que

Ex tuis litteris ⁊c. Laudat Cicero ꝙ Trebati⁹ ex ꝯsilio quinti fratris sui gallis placeat: monetq̃ vt vtilitati sue cõsulat: ⁊ vtat cõmoditati tẽporis: ⁊ cesaris: cui eũ diligenter cõmendat. Ordo autẽ ẽ Ego ⁊ idest simul egi ex lr̃is tuis.i.postꝙ̃ legi litteras tuas ex hĳs que in litteris tuis erãt: grãs. Quinto fratri s.meo/est enĩ ciceronis frat ⁊ possum collaudare te aliqñ.i.tandẽ. ꝙ videris iã cõstitisse in sñia certa.i.ꝓposito firmo. Nã ego cõmouebar vehementer litteris primorũ mẽsiũ.i.quas primis mensib⁹ postꝙ̃ hinc ꝓfectus eras ad nos dedisti: ꝙ videbare mihi interdum (dixerim.i.liceat mihi id dixisse: pace tua scz salua) leuis.i.mobilis ⁊ incõstãs in desiderio vrbis.s.rome: ⁊ vrbanitatis.i.vrbane vite ⁊ politie Romane: ⁊ videbare interdum impiger.i.acer ⁊ strenuus: interdũ timidus in labore militari ⁊ ita inconstãs ac leuis fuit antẽ idest sed videbare etiã sepe sub ĩpudens.i.aliquantulũ lz nõ plane impudẽs: q: ea que nõ debebat petebat: vt supra patuit tribunatus cõmoda sine labore militie: qḋ.s.esse impudentem est alienissimũ a te.i.a consuetis moribus tuis. Probat impudentẽ fuisse enĩ.i.q: tu ꝓꝑabas pecunia.s.ex stipẽdio assignata ablata: ꝓꝑare domuz sic tanꝙ̃ attulisses ad imperatorẽ scz Cesarẽ: syngrapham idest cedulã ex pactione conscriptam. In qua obligatus esset Cesari eam afferenti statim pecuniam nu-

Argumẽtũ ep̃le.

Structura littere.

Pace tua qd denotet.

batiū auaritie. Sane psao rado significat: ide res vt tabella aut alia rasa: ⁊ iterū significat: vñ palipsestes res iterū rasa. Sȝ minor q̄d fuit i illa chartula. s. rasa: qȝ malueris delere ꝙ scribere huc. i. ad nos: nisi forte malueris delere: formulas tuas. i. reglas iuris aut formas instrumentorū pficiēdoꝝ. Nō eīm puto te delere eplas meas radēdo. s. mēbranas i qb⁹ scribo: vt reponas. i. iterū i eisdē scribas tuas. s. eplas. An significas h̄ nihil fieri. s. lucrosū tibi i exercitu te frigere. i. ociosum eē: nec q̄dē. i. ⁊ nō saltē suppeditare. i. subministrare tibi chartam: aut si est suppeditari lege: ne q̄dē. i. nō saltē chartā suppeditari. i. subministrari tibi ad scribēdū. Jam ista culpa. s. q̄ te tā prudenter taxo ē tua: q̄ etuleris. i. extra vrbē tuleris tecū ⁊ nō reliq̄ris hic nobiscū verecūdiā. Ego cōmendabo te Balbo more Ro. i. ingenue ⁊ fidel'r vt Romanū decet: cū. i. qñ sup. Balbus pficiscet. i. istinc discedet ad nos. Tu si interuallū. i. inter capedo ⁊ itermissio lraꝝ meaꝝ erit lōgi⁹. i. diuturnior: ne sis admirat⁹: erā ei abfutur⁹. s. domo mēse apli. Ego scripsi has lras i pōtino. i. agro illo i sinu cumano cū diuertissē. i. cā hospiti a via me vertissē ad villā. i. domū i agro sitā. Metrilij philomenis: viri sic dicti ⁊ vtriq; noti ex q̄. s. villa ego audierā iāstrepitū cliētū meoꝝ. i. hoim liberoꝝ me colētiū vt illi p̄ocinū p̄starē quos q̄dē cliētes tu ꝯciliasti. i. cōparasti mihi eoq; p eis Cice. Trebatiū ꝯsulere solebat. Nā ꝯstabat. i. manifestū ⁊ in cōfesso erat maximā vi i. multitudinē ranūculoꝝ. i. paruuloꝝ hoīȝ rustice simul loq̄ntiū in morē ranaꝝ cōmosse. i. cōmouisse se vlubris. i. in eo oppidulo iculto cā honoris mei i. vt me honorifice accipēt cura vt valeas. Scriptū sub. de pōtino. i. de eo loco vi. Idus Aprilis.

ro s vt tu bella rasa palim.

Epistolā ⁊c. Mādarat Trebatius eplam quandā quam ad Cice. scripserat ab eo lacerari quod se Cice. fecisse dicit cuȝ nullam agnosceret causaȝ cur rescindi deberet: suspicans. Forte aliam misisse que ad se non sit plata. Ordo est. Ego concidi. i. dilaceraui innocenter. i. sine culpa mea ac eple: nisi sit legendum innocentem. i. res sic meritaȝ. Ipsa enim nihil habebat. i. scriptum continebat quod nō posset legi recte. i. decēter ⁊ impune: vel. i. ēt in cōciōe. i. cōsilio ⁊ cetu totius ppli. Sȝ ⁊. i. ēt. Aruntius q̄ eā attulit: aiebat te mādasse ita. i. vt ita facerē ⁊ tua ascripseras. i. ad cetera mādata tua in fine eple scripseras sup. ita: verū esto illud. s. ꝙ mandaras illam a me rescindi sine causa: ⁊ nō potius aliā quā non viderim: demiror. i. multū miror: (Nā de nunc auget nūc diminuit nūc ꝯriū indicat) te nihil scripsisse postea ad me: presertim rebus tā nouis. i. cum res tā noue contigerint.

Eple materiam.

Marcus Cice. Trebatio. S. D.

Epistolam tuam quam accepi ab L. Aruntio conscidi innocenter, nihil enim habebat qȝ nō vel i cōcione recte legi posset: sȝ ⁊ arūtius ita te mādasse aiebat, ⁊ tu adscripseras. verū illud esto: nihil te ad me postea scripsisse demiror, p̄sertim tā nouis reb⁹.

Vide ⁊c. Dicit Cice. ꝙd qȝ fere negaret: vel certe nō tribueret Trebatio si psīs eēt tribuit absenti. Nam cum velia i quo oppido trebati⁹ vehementer diligebatur discederet Cicero recordatus trebatij ꝓpter illud oppidum transtulit topica Aristotelis in latinū qȝ opus ad trebatiū missum vehementer cōmendat dicitq; eum nō debere mirari si aliqua videbunt obscuriora cum in qualibet arte opus sit interprete ⁊ doctore oñdit tñ trebatium posse multa consequi per se si modo voluerit se exercere. Ordo est. Vide. i. considera ꝙti. i. ꝙ magne estimationis tu sis apud me ⁊ si. i. ꝙꝙ id quidē sup. sit iure. i. merito tuo nō eīm vinco te amore. i. nō plus te amo ꝙ amer a te verumtñ quod ꝓpe i quasi subnegarē. i. aliquātulū negarē tibi pñti: certe. i. saltē aut qȝ certū est. non tribuerē. i. nō sponte offerrem tibi pñti non potui sup. negare aut (vt aliqui hñt) nō dedere (Alij tamē hñt non debere: sed nō placet) tibi absenti id. itaq; vt primum. idest cum primum aut vbi primum. idest statim postꝙ cepi nauigare. idest discedere nauigādo velia i. ab eo oppido in quo Trebati⁹ (vt dictū est) multū diligebat instituit cōscribere. s. latino sermōe topica aristotelica. i. libros aristotelis phi nobilissimi de topis locis argumētationū cōmonitus ab ipa vrbe amātissima tui. Ego misi tibi eū librū. s. topicoꝝ a me tralatoꝝ scriptum

Cicero Trebatio. S. D.

Vide ꝙti apud me sis, ⁊ si iure id q̄dē nō ei amore te vinco, verūtñ qȝ pñti tibi ꝓpe subnegarem: nō tribuerē certe id abséti nō potui. ita ꝙ vt primū velia nauigare cepi: institui topica aristotelica cōscribere ab ipsa vrbe cōmonitus amātissima tui. Eū librū tibi misi Rhegij scriptū ꝙ plenissime res illa scribi potuit. sin tibi q̄dā videbunt obscuriora cogitare debebis: nullā artē lris sine iterpte ⁊ sine aliq̄ exercitatiōe pcipi posse. Nō lōge abieris. nū ius ciuile vestꝝ ex libris cognosci pōt: q ꝙꝙ pluri mi sūt: doctorē tñ lumēq; desiderāt: ꝙꝙ si tu attētē leges, si sepius p te oīa cōsequere, vt certe intelligas, vt vero etiam ipsi tibi loci proposita questione occurrant: exercitatione cōsequere: in qua quidem nos te continebimus si ⁊ salui redierimus ⁊ salua ista offenderimus. Vale.

Rhegij.i.i eo oppido q̄.i.q̄tū potuit illa res scribi pleissime. Si.i.s3 si q̄dā videbūť sup.i eo obscurio ra.s.ad itelligēdū pria lectiōe:tu debebis cogitare:nullā artē posse pcipi lr̄is.i.ex scripto sine iterp̄te ꝛ sine aliq̄ exercitatiōe. Nō abieris lōge.s.a pfessiōe tua ad cōfirmādū qd̄ dixi exēplo. Nū.i. nūq̄d ius ciuile vr̄m.i.qd̄ vos iuriscōsulti pfitemini: pōt cognosci.i.pfecte disci ex libris.s.q.d.scio q neq̄ q̄ vn̄ addit q̄.s.libri q̄q̄ sunt plīmi:tn̄ desyderāt doctorē ꝛ lumē.i.elucidationē.q̄q̄.i.tāetsi tu si leges s.librū topicorū attēte.i.cū accuratiōe ꝛ diligētia:ꝛ sup.si leges sepi⁹:q: qd̄ p̄ma lectiōe capere nō pos sum⁹ iterata lectiōe nō raro ꝯseq̄mur:tu ꝯseq̄re.i.obtiebis p te.i.sine interp̄te aut doctore certe:vt itelligas oīa q: pspicacissimo erat igēio ꝛ ex legali scīa ad topica viā mūiuerat:vo.i.s3:vt ēt q̄stiōe p posita.s.post q̄ q̄stio ac mr̄ia aliq̄ fuerit tibi pposita:ipi loci occurrāt tibi:sic vt eis statī3 vti possis: ꝯseq̄re sup.id exercitatiōe.s.sola i qua q̄dē.s.exercitatiōe:nos cōtinebim⁹ te:q: q̄n aderis:q̄tidie te exercebim⁹:ꝛ q̄stiōes tibi pponem⁹ ad q̄s locos ꝯgruos applices:si ꝛ.i.siml:redierim⁹.i.Romā sal ui ꝛ offenderim⁹.i.q̄si p̄ter spē inuenerim⁹ ista.s.q̄ sūt vbi nūc es.i.res vrbanas:salua.i.non corru pta nec occupata bello ciuili qd̄ iā tūc instare formidabat. Jā.n.Trebati⁹ e Gallia redierat:ꝛ Rome agebat vt seq̄ntes etiā ep̄le indicabūt. Uale Rhegio.i.ex eo oppido.(Scribit aūt Cicero fere locū equo non in quo ꝛ ita in abltō.(quinto Kalē. Sextiles.

Cicero Trebatio Salutem dicit.

Amabilior mihi velia fuit:q te ab ea sensi amari. S3 q̄d ego dicā te: quē q̄s nō amat: Rrusi⁹ mediusfi dius tu⁹ ita desyderabať:vt si eēt vnus e nobis. S3 ego te nō repre hēdo q illū ad edificationē tuā traduxeris: q̄q̄ ei velia nō ē vilior:q̄ lupcal: tn̄ istuc malo q̄ hec oīa. Tu si me audies:quē soles:basprn̄as posbiones tenebis:nescio q̄d.n.veliēses vebanť neq̄ Alece3 nobilē amnē rellq̄s: nec papirianā domū deseres q̄q̄ illa q̄dē b3 locū:a q̄ ēt aduene teneri solēt:quē tn̄ si exciderī:mltū pspexeris. S3 i primī opportu nū vr̄ his pserti tpib⁹ hr̄e pfugiū primū eo vrbē q̄b⁹ char⁹ sis:deide ēt tuā domū:tuosq̄ agros eaq̄ remoto:salubri amēoq̄ loco:idq3 ēt mea iteree mi Trebati arbitror. S3 valebī:meaq̄ negocia vide bis:meq̄ Dijs iuuātib⁹ añ brumā expectabī: ego a Sex. Fabio Niconis discip̄lo librū abstuli Νικω ΡΟΣ ΠΕΡΙ ΠΟΛΥΦΑΓΙΑΣ. O medicu3 suauē: meq3 docilē ad hanc disciplinā:s3 Bassus nr̄ me de hoc libro celauit:te q̄dem non vr̄. Uentus increbrescit cura vt valeas.xiij.kal.sextiles Uelia.

Amabilior: ꝛc. Laudat Uēliā vrbē lucanie i q̄ Trebati⁹ do mū amenā habebat: eo vt vi deť aio:ne Trebati⁹ eā vēdat Ordo est. Uelia.s.vrbs ꝛ por t⁹:vn̄ enei.vī.portusq̄ req̄re velinos:fuit mihi amabilior.i.magī amabilis q̄ sēsi te amari ab ea.i.ab ei⁹ i colis. S3 q̄d ego di cā te.s.amari ab ea quē q̄s nō amat. q.d. nemo:ita nō eē mirū si ab ea amaťBusi⁹ aut(vt alij legūt)Ruffi⁹ tu⁹ mediusfidi⁹ i.ita me hercules iouis fili⁹ amet:aut de⁹ fidei vtrūq̄ dico:desyderabať ita vt si eēt vn⁹ e nobis.s.q̄ illic possessiōes habem⁹. S3 ego nō rep̄hēdo te q̄ traduxeris illū. s.Busiū aut Ruffiū ad edificationē tuā ei i.q: q̄q̄ velia nō ē vilior q̄ lupercal.i.loc⁹ ille Rome sub palatino mōte tn̄ ego malo istuc.s.istō ip̄3 lupcal.q̄ h̄ oīa.s.q̄ velie sūt ꝛ ita nō rep̄hēdit q ad illius edificationē traduxerit Busium. Tu si audies me.i.si obedies mihi quē soles.s.audiř: tenebī.i. ñ vēdes hasposbiōes p̄rnas.i.a p̄re obtē tas:qd̄ sup.scribo:ci.i.q: Ueliēses vebāť nescio q̄.s.q audierit te velle alieñař:neq̄ reliq̄s alecē ab alex alecis vt Strabo legit aut alecē ab ales vt Theocrit⁹ amnē nobi lē iuxta domū tuā:nec dseres domū Pa pirianā.i.q̄ oli Papyrij fuit:q̄q̄ illa.s.do m⁹ q̄dē.i.certe:h3 locū:a q̄ aduene solent teneri.i.imorari delectatōe capti: aut isi diis:quē.s.locū:aut piculosū aut delecta bilē:si exciderī.i.diruerī pspexeris.i. por ro ispexerī de domo tua mltū:aut ꝯsuleris vtilitati tue:si piculū dep̄seris. S3 vr̄ op portunū i p̄mis.i.p̄cipue:pserti his tpib⁹ piculosis aut pp seditiōes aut pp pestes: hr̄e pfugiū.i.locū ad quē cōfugias:p̄mū vrbē eo q̄b⁹ sis char⁹ deide ēt domū tuā:ꝛ agros tuos:ꝛ hr̄e ea:loco remoto.s.a strepitu pplari aut ab vrbe:salubri ꝛ amēo:ꝛ arbitror o mi Trebati id.s.te tenere eas posbiōes:iterec.i.in re ꝛ vtilitate. vē:ēt mea.vt.s.tecum habea3 confugiū. S3 tu valebis ꝛ videbis mea negocia:ꝛ expectabis me ante Brumā.i.solstitium hyemale quo dies sunt breuissimi dijs iuuātib⁹.s.me sine quo adiecto quicq̄ de se polliceri turpe sit Christiano hoi:cum ethnicus id adijciat. Ego abstuli a Sexto Fabio discipu lo Niconis librum niconos.i. Niconis:peri.idest de polyphagras.idest multa comestione. certe lau do persimoniam tuam qui noluisti tabellas nonas perdere dando eas ad me: ꝛ ita tacite notat tre

Ep̄le nar ratio ꝛ or do.

Alecem

O modicā.s. Miconē suauē: & me docilē ad hāc disciplinā.s. multe comestionis: q̄ dcō poti⁹ Trebatiū taxat q̄ se. Sꝫ Bassus nr̄.s. amic⁹ celauit me d̄ hoc libro.i. nullā mihi mētionē fecit: q̄dē.i. certe nō rr̄ sup. celasse te: d̄ hoc libro.q.d. tu eī⁹ disciplinā egregie calles. Vēt⁹.s. auster aut ali⁹ vētri cibꝫ onusto pniciosi⁹: icrebrescit.i. fit crebrior: cura vt valeas. Velia.i. ex ea vrbe. xiij. kal. sextil.i. q̄ nūc augu. sūt.

M. Cicero Trebatio. S.D.

Silij causaꝫ te docui: is postea fuit apud me: cum ei dicerem tibi videri sponsionem illam nos sine periculo facere posse: si bonorum Turpilie possessionez Lepio pretor ex edicto suo mihi dedit, negare aiebat Seruium tabulas testamenti esse eas quas instituisset is: qui factionem testamenti non habuerit: hoc ideꝫ Offilium dicere, tecum se locutum negabat: meq̄ rogauit: vt se & causam suam tibi commendarem. Nec vir melior mi Testa: nec mihi amicior. P. Silio quisquaꝫ est: te tamen excepto. Gratissimū igitur mihi feceris si ad eū vltro veneris: eiq̄ pollicitus fueris: sed si me amas: q̄ primum. Hoc te vehementer etiam atq̄ etiam rogo. Vale.

Argumētum ep̄le & ordo.

Silij cāz &c. Cōmēdat Silij amici cōis cāz Trebatio dicēs Ego docui te cām Silij.i. q̄d iuris hēret. Is.s. Sili⁹ fuit postea apd̄ me: cū dicerē ei: videri tibi.i. q̄ videret̄ tibi nos posse facere illā spōsionē.s. quā volebat facere: sine piculo: si Lepio p̄tor dedit mihi ex edicto suo bonorꝫ possessionē (que iuris est cū possessio bonorꝫ sit facti: vn̄ pposui genitiuū bonorꝫ) Turpilie.s. mulieris testantis. aiebat.s. Sili⁹ Seruiū.s. Sulpitiū iurꝫ pitissimū negare: eas tabulas eē testamēti.i. hr̄e viꝫ legitie negatōis q̄s is istituisset q̄ n̄ habuerit fractionē.i. ius faciēdi testamēti: & aiebat.s. Silius. Offiliū.i. iurispitū dicere hoc ideꝫ: negabat se locutū sup. esse tecū: & rogauit me: vt cōmēdarē tibi se & cām suā. Nec o mi testa.s. trebati: q̄s q̄ ē melior vir nec amicior mihi Silio: te tn̄ excepto. Fecerꝫ igit̄ mihi gratissimū: si veneris vltro.i. nō req̄sit⁹ ab eo ad eū: & pollicitus fueris ei: sup. operam aut ɔsiliū tuū: sed q̄ primū.i. statiꝫ si amas me: ego rogo vehementer ēt atq̄ etiam hoc.

Cicero Trebatio. S.D.

Illuseras heri inter scyphos: q̄ dixeram controuersiam esse posset ne heres quod furtum antea factum esset: recte furti agere. Itaq̄ etsi domum bene potus: seroq̄ redieram: tamen in caput vbi hec controuersia est: notaui & descriptū tibi misi: vt scires id: quod tu neminem sensisse dicebas Sex. Helium. M. Manilium. M. Brutum sensisse. Ego tamen Sceuole: & Teste assentior. Vale.

Epistole materia

Illuseras &c. Cū cenasset Cicero apd̄ Trebatiū proposuerat ei hoc dubium: vtrū q̄ esset institutus heres ab aliq̄ hr̄et actioneꝫ furti qd̄ fuisset factū añ q̄ ipse esset institut⁹ heres: ad qd̄ Trebatius negatiue rn̄dit addiditq̄ neminē iuriscōsultorꝫ id sentire: ɔ cui⁹ opiōnē affert nūc Cicero sn̄ias q̄rūdā iuriscōsultorꝫ.

Series littere.

Ordo ē. Illuseras i. irriseras heri iter scyphos.i. pocula h̄ ē it̄ potādū: q̄ dixerā eē ɔtrouersiā.i. rē dubiā & ad vtrāq̄ p̄tē: pbabilē: ne.i. an hr̄s posset agere recte furti i. aliquē furti accusare in iudicio: qd̄ furtū eēt fcm̄ ātea.s. q̄ heres istitut⁹ eēt. Itaq̄ etsi redierā domū bn̄.i. ml'tū pot⁹.i. potu opplet⁹: & sero.i. tarde: q̄n notaui id caput vbi hec ɔtrouersia.i. disputatio: & misi tibi descriptū: vt scires Sextū Heliū Marcū Maniliū: Marcuꝫ Brutuꝫ sensisse: id quod tu dicebas neminem sensisse. Ego tamen assentior Sceuole & Teste.i. trebatio: q̄ ɔ sentiūt. Vale.

M. C. M. Fabio Gallo. S.D.

Tantum ex Arpinati veneram: cū mihi a te lr̄e reddite sunt: ab eodemq̄ accepi Aluiani lr̄as: in quibus hoc erat li

Argumētum ep̄le

Tantū &c. Cū istituisset Cicero ornare bibliothecā suaꝫ imaginibus mādarat Fabio gallo amico suo vt eas sibi emeret; ille p̄o emit hac

beralissimū: nomina se facturū cū venisset: q̄ ego vellē die. Fac queso: qui ego sū: eē te: est ne aut tui pudoris aut nr̄i primū rogare de die, deinde pl⁹ annua postulare. Sed essent mi Galle oia facilia si ⁊ ea mercat⁹ esses: q̄ ego desyderabā, ⁊ ad eā sūmā quā voluerā. Attn̄ ista ipsa: q̄ te emisse scribis nō solū rata mihi erūt: sed ēt grata. Plane enī intelligo te nō modo studio: sed etiā amore vsū, q̄ te delectant hoiem: vt ego semp iudicaui in oī iudicio elegātissimū: q̄q̄ me digna putaris: coemisse Sz velim maneat Damasippus in snia: prorsus enim ex istis emptionibus nullā desydero: tu aūt ignar⁹: istituti mei q̄ti ego gen⁹ oino signorū oīm nō estimo: tāti ista q̄ttuor aut qnq̄ sumpsisti. bacchas istas cū musis Metelli cōparas: qd simile.

chas hoc est baccharū bacchi sacerdotularū imagines quas Cicero ostēdit pfessioni sue nō cōuenire: q̄: poti⁹ cōueniāt his qui vinorū ebrietate oblectantur. Deinde dicit se velle exornare porticum picturis. Postremo q̄: Gall⁹ erat emptur⁹ domū iuxta ciceronis edes: ostēdit q̄tū operam dederit vt id fieret deinde q̄ gratū sibi futurū sit q̄ eā domū gall⁹ habeat. Ordo est. Ego tm̄ .i. solūmodo venerā ex arpinati s. agro: cū lr̄e reddite sunt mihi a te s. misse ⁊ accepi ab eodē. s. tabellario lr̄as amanas in quib⁹ hoc erat liberalissimū se facturū noia .i. debitores inscriptis noibus eorū in libro debitorū: aut debita: hoc est se creditur mihi pecunias: cū .i. post q̄ venisset: qua die ego vellē. Queso fac .i. finge te eē sup. eū qui ego sū. est ne pudoris tui aut nostri p̄mū rogare de die .i. vt credat nobis vsq̄ ad certū diē. Deinde postulare sup. diem .i. dilationē: plus .i. longiorem annua. s. die .i. q̄ post annū venerit. Sed o mi galle oia essent facilia: etsi .i. simul mercatus eēs ea. s. signa q̄ ego desiderabā: et ad eā sūmā quā voluerā. q. d. se eas posse

presenti pecunia soluere. Attn̄ .i. licet alia q̄ desiderabā emeris: tn̄ ista ipsa: q̄ scribis te emisse / erunt mihi non solū rata .i. approbata. q. d. nolim rescindere qd̄ per te factū est: sed etiā grata .i. vtilia ⁊ accepta. Intelligo enim plane te vsum nō mō .i. nō solū studio .i. diligenti mihi obsequenti conatu: sed etiā amore: emisse que delectant te / hoiem (vt ego iudicaui semp) elegantissimū .i. curiosissimū ⁊ politissimū in oī iudicio: queq̄ .i. ⁊ que putaris p putaueris: digna me .i. statu meo ⁊ dignitate mea. Sz veli sup. vt Damasipp⁹ qui eadē signa redimere aut recipe si Ciceroni nō placerēt: pmisit: maneat in snia .i. pposito. Ego enim nullā prorsus .i. oino desidero ex oibus istis emptionib⁹ .i. ex oibus que emisti mihi: tum aūt ignarus instituti .i. moris ⁊ ppositi mei: q̄ tu sumpsisti .i. accepisti mihi persoluēda certa die ista quattuor aut quinq̄ sup. signa: tanti .i. tam caro p̄cio: q̄ti .i. q̄ magno precio ego nō estimo .i. appretior oino: genus oim signorū. Tu cōparas istas. s. quas emisti bacchas .i. imagines bacchi sacerdotū ⁊ cōparas sup. eas musis metelli .i. imagines aut signa musarū que metellus comparauerat sibi. Quid simile sup. est inter ipsas. q. d. nihil: quod ⁊ sequentibus probat.

Ordo lr̄e

Damasippus.

Primū ipsas ego musas nunq̄ tāti putassem, atq̄ id fecissem musis oib⁹ approbātib⁹ sz tn̄ erat aptū bibliothece studijsq̄ nr̄is cōgruēs: bacchis vero vbi est apud me loc⁹? At pulchelle sunt: noui optime: ⁊ sepe vidi, noiatim tibi signa mihi nota mādassem, si pbassem. Ea enim signa ego emere soleo, que ad similitudinem gymnasiorum exornent mihi in palestra locum. Martis vero signū q̄ mihi pacis authori: gaudeo nullū saturni signū fuisse. Hec enī duo signa putarē mihi esse alienū attulisse mercurij mallē aliqd̄ fuisset: felicius puto: cū Auiano trāsigere possemus. Qd̄ tibi destinaras trapezephorū si te delectat habebis: sin aūt se

Primū ego nō putassem ipsas musas .i. musarum imagines. s. quanti emisti bacchas longe viliores: atq̄ fecissem id oib⁹ musis approbantib⁹ cū. s. verum sit. sz tn̄ sup. habere musas. erat aptū bibliothece: ⁊ cōgruens studijs nostris. Uero p sz vbi est locus bacchis .i. sacerdotib⁹ Bacchi apud me. q. d. nusq̄. At .i. sed sup. Bacche sunt pulchelle .i. aliquantulū pulchre Ego noui optime: ⁊ vidi sup. eas sepe: si pbassem. s. emptionē: mandassem tibi noiatim .i. per ppria nomia signa nota mihi. Ego enim soleo emere ea signa: que exornent mihi locum in palestra .i. exercitatorio meo: hoc est in bibliotheca mea: ad similitudinē gymnasiorū .i. locorū exercitationis publice siue litterarie siue alterius. Uero .i. sed: quo .i. ad quid aut ad quē vsum signum Martis supp'e est aut sit mihi auth: pacis .i. cum Mars sit deus belli: ego aūt semp amator pacis. Gaudeo nullū signū saturni sup. fuisse itercа

Bacche sacerdotisse.

tẽtiã mutasti: ego habebo. s. ista qdẽ sũma ne ego libentius emerim diuersoriũ Terracine, ne sp hospiti molest⁹ sim: oĩno liberti mei video eẽ culpam, cui plane res certas mãdarã: itẽq iunij quẽ puto tibi notũ eẽ Auiani familiarẽ. Exedra: qdã mihi noua sunt instituta: i porticula Tusculani: ea volebã tabellis ornare: z eni siqd gñis istiusmõi, me delectat. Sed tñ si ista mihi sunt hñda: certiorem velim me facias: vbi sint qñ accersant quo gñe vecture. Si eni damasipp⁹ in snia non manebit alĩ quẽ pseudo Damasippũ vel cum iactura reperiemus. Qd ad me de domo scribis iterũ: iam id ego pficiens mandabã me Tullie. Ea enim ipsa hora acceperã tuas litteras egerã ẽt cũ tuo Nicia q is vtit vt scis familiariter Cassio. vt redij aũt: prius q̃ tuas legi has proximas lr̃as: q̃siui de mea Tullia: qd egisset p Liciniũ se egisse dicebat: sed opinor Cassiũ vti nõ ita multũ sorore: eam porro negare se audere: cũ vir abesset (est eñ pfectus in Hispaniã dexi⁹) illo z absente z insciente migrare. Est mihi gratissimũ tãti a te estimatã cõsuetudinẽ vite victusq nostri: primũ vt eã domũ sumeres vt nõ mõ ppe me sz plane mecũ habitare posses: deinde vt migrare tãtope festines: sed ne viuã si tibi cõcedo: vt ei⁹ rei tu cupidior sis q̃ ego sum. Itaq oĩa experiar, video eñ qd mea itersit: quid vtriusq nostrũ. si qd egero: faciã vt scias. Tu z ad oĩa rescribes: z quando te expectem facies me (si tibi videbitur) certiorem. Uale.

Signũ saturni z martis⁹ z quibus p̃stant.

q̃ emisti. Ego eĩ putarẽ hec duo signa. s. Martis z saturni: attulisse eẽ alienũ. scz debitũ: aut q: martis z saturni planetaꝝ ea vis est: aut q per bellũ cui preest pecunie sepe exhauriunt: z Saturn⁹ tãq senex z auarus erariũ publicũ in ede sua cõseruet. Mallẽ aliqd sup. signũ Mercurij. s. dei mercationũ recõciliationũ. facũdie. factoꝝ zc. puto sup. q ppt Mercuriũ possemus: trãsigere. i. pacisci cũ Auiano felicius. i. cũ minore dãno. Tu habebis Trapezephoron. i. signũ cuiusdã sacerdotis q̃ cũ alio sacerdote nomĩe Cosmo oĩa sacra Minerue administrabat authore Suida: q̃d aũt quasi mensifer. i. mẽsaꝝ nũmulariorũ ferens: quod scz signũ tibi destinaras idest aio adiudicaueras tibi. Sin autez. i. sed si mutasti sniam. i. si non amplius petis: ego habebo sup. ipsum. Scilicet idest vt scire licet: ista quidẽ sũma sup. est. i. p̃cipua snia: ne. i. certe ego emerim libentius multo diuersoriũ. i. hospitiũ aut edes ad quas ab itinere me diuertã. Terracine. i. apud terracinã vrbẽ iuxta Circeiũ: ne sim semper molestus hospiti. s. meo ad quem frequenter accedere solebat iure hospitalitatis nõ mercede apud eũ victurus. Nã tũc pauce erãt caupone murenarie aut diuersoria oib⁹ precio patentia. Ego video culpã sup. aliquã esse oĩno liberti mei: cui mandarã plane. i. apte res certas: hoc est vt haud cũctanter domũ emeret: aut res certas quas tu mihi emeres itẽq. i. z cõsimiliter video culpã esse Junij: quẽ familiarẽ Auiani. i. cũ sit familiaris Auiani: ego puto esse notũ tibi. Quedã noua sũt instituta. i. incepta mihi exhedra. i. i sedili: aut loco ad sedendũ: in porticula. i. parua porticu Tusculani. i. ville tusculane (dici posset quedã exhedra: nisi exhedra femininũ sit) ego volebã ornare tabellis. s. depictis ea: vcz noua. Etenim siquid istiusmodi generis: qd ad ornatũ ptinet: delectat sup. me pictura delectat. Sed tñ si ista. s. signa que emisti: sunt hñda mihi. i. si debebo ea hr̃e: veliz sup. facias me certiorẽ vbi sint: qñ accersant. i. afferant z quo genere vecture. Si enim Damasipp⁹ nõ manebit in snia: q: dicebat se ea velle retinere: nos reperiemus aliquẽ pseudo. i. falsum. Damasippũ i. qui ea signa recipiet: vel. i. etiã cũ iactura. i. dãno rei nostre: q: mioris illi vendem⁹ q̃ nobis cõstet. qd scribis iterũ ad me de domo. s. tibi emẽda aut poti⁹ cõducenda: ego iã pficiscẽs: mandabã id Tullie mee. s. filie. Ego enim acceperã litteras tuas ea ipsa hora. s. qua pficiscebar. Egerã etiã cũ nicia tuo s. liberto aut amico: q. i. q: is. s. Nicia vtitur familiariter Cassio: vt scis. Aũt. i. sed: vt. i. postq̃ redij: prius q̃ legi has lr̃as tuas prias. q̃siui de tullia mea. s. filia: qd egisset. s. de negocio tuo: dicebat se egisse per Liciniũ. Sed opinor Cassiũ. s. familiarẽ Nicie nõ vti ita multũ sorore. s. sua aut tua (Res inter eos nota nobis ppterea obscurior) Porro. idest sed: ea. s. soror negare. idest negabat: audere se cum vir abesset. (Dexius enim vir. i. maritus eius profectus est in Hispaniam) migrare. i. mutare habitationẽ: illo. s. viro: z absente z insciente. Gratissimũ est mihi cõsuetudinem vite victusq nostri: estimataz sup. esse: a te tanti. Primũ vt sumeres eam domũ, itam vicinã domui mee: vt nõ mo

Trapezephoron. Cosmus.

Terracie.

Exhedra

Tullia cicerõis gnata.

do possem habitare prope me:sed plane.i.omno mecum:quia frequenter vna sint futuri:deinde vt fe stines tantopere migrare.i.mutare habitationē τ immigrare in eam domum: sed ne viuam.i.nolim vt viuam si concedo tibi vt tu sis cupidior eius rei.s.vt mecū aut prope me habites ꝙ ego sum. Ita ꝙ ego experiar.i.tētabo oia.i.que ad hoc cōducere poterūt. Eñ.i.q: ego video.i. cognosco qd interfsit mea.i.quantū sit mihi vtile:τ qd intersit vtriusq; nostrū.i.qd vtilitatis vtriq; afferat. Ego si qd egero.s.de ea re faciā vt scias Tu τ.i.pariter:rescribes ad oia.τ facies me certiorē:si videbitur.s. vtile futurū:qn̄ expectē.i.expectare debeā τc. Uale.

M.T.C. M. Fabio Gallo S.D.

Amoris qdē tui quoquo me verti vestigia vel p̄rie de Tigellio pspexi. Sensi enī ex lr̄is tuis valde te laborasse. Amo igit voluntatē. sed pauca de re,citius opinor:olim non oibus dormio.sic ego nō oibus mi Galle seruio. Et si (que est hec seruit⁹) olim cum regnare existimabamur non tam ab vllis,ꝙ ob tpe obseruor a familiarissimis Cesaris oibus pter istū. Id ego in lucris pono non ferre hoiem pestilētiorē patria sua:eumq; addictū iā tū puto eē calui Licinij Hipponacteo pconio. At vide qd succēseat. Phamee causam susceperā:ipsius qdē cā (erat eni mihi sane familiaris) is ad me venit:dicitq; iudicē sibi operam dare:cōstituisse,eo ipso die:quo de P. Sextio in cōsilium iri necesse erat:rn̄di nullo mō me facere posse ꝙ vellet aliū diē si sumpsisset me ei nō defuturū. Ille aūt qui sciret se nepotē bellū tibicinē hr̄e,τ sat bonū vnctorem:discessit a me vt mihi videbat,iratior. habes sardos venaleis,aliū alio negorem. Cognosti meā cām:τ isti⁹ salaconis iniqtatem. Catonem tuū mihi mitte: cupio eī legere,me adhuc nō legisse,turpe vtriq; nostrum est. Uale.

Amoris τc. Cōqueritur de leuitate Tigellij sardi cantoris τ musici:de quo Horatius li.j. sermonum. Omnibus hoc vitium cantoribus: inter amicos vt nunꝙ inducant animos cantare rogati. Iniussi nunꝙ desistant. Sardus habebat ille Tigellius hoc τc. petit deinde librū quem Gallus de Catone scripserat Ordo est. Ego perspexi quoquo.i.quocūꝙ verti me:quidem.i.certe:vestigia amoris tui:vel.i.etiā pꝛime de Tigellio.i. in eo qd egisti p me de Tigellio Sensi eñ ex lr̄is tuis te laborasse velle. Igit amo voluntatē.s.tuā licet parū effecisti:sꝫ sup. loquar pauca de re.i.de negocio qd mihi cū illo est:opinor citius sup.ꝙ credat cogēdum qd iustū est facere. Olim non omnibus dormio: alijs placet esse verbum Ciceronis vt subaudiatur particula : vt sic. vt mi Galle ego olim.i.iam a multo tempore:non dormio omnibus.i.nō nego omnibus operaꝫ meam:sic non seruio omibus q: Tigellio si opera mea eguerit non seruiero. alijs videntur vt etiam mihi verba superba Tigellij:dicentis cum illi exprobratum esset a Cicerone ꝙ ad cenam inuitatus loco cantus dormiebat:olim nō omnibus dormio:vt sit:sicut dixit sup. Tigellius:ego olim nō omnib⁹ dormio:sic ego o mi Galle nō omib⁹ seruio. Etsi.i.tametsi q̄.i.qualis ē hec seruit⁹.s. mea in patrocinio prestādo.q.d.nulla q: ego nō obseruabar olim cū existimabar regnare: eo ꝙ ex snīa mea omnia fiebant:tam.i.tam vehementer ab vllis:scꝫ clientibus aut ciuib⁹ ꝙ.i.ꝙtum ego obseruor.i.color τ honoror nunc ab omibus familiarissimis Cesaris preter istū.s. Tigelliū. Ego pono id in lucris aut lucrūnon ferre.i.ꝙ non fero : aut nō cogor ferre.i.tollerare:cū nulla sit mihi familiaritas cum eo hominem pestilentiorē patria sua.i.qui sit pestilētior ꝙ Sardinia patria sua que tn̄ pestilēs est precipue duabus rebus: soli fuga serpēte perigno:τ herba Sardonia que si edulio admisceatur neruos vescētibus cōtrahit:τ diducit ora rictu sic vt morīētes ridere videant. vnde est risus Sardonicus in adagio. Preterea in ea est vis taxi:vn̄ mel inficit. Et puto eñ addictū.i destinatū:iam tuꝫ.i.iā ab eo tpe quo mihi inimicari cepit preconio Hipponacteo.i.carmini iābico graui τ mordaci quali hipponax vsus est. Calui Licinij.i.quo caluus Licinius hipponactis imitator eū pscindet. At.i.sꝫ vide.i.animaduerte aut agnosce:quid.i.pp qd succēseat.i.irascat mihi. Ego receperā aut susceperā.s.ptegendā cām phamee:qdē.i.certe cā ipsius.s.phamee erat eñ mihi familiaris sane.i.valde. Is.s.phamea venit ad me:dicitq; iudicē constituisse dare operam sibi:eo ipso die quo.s.die necesse erat ire in consiliū de Publio Sextio.i. pter negociuꝫ Publij Sextij rn̄di me nullo modo posse facere.i.agere cām ipsi⁹ τ rn̄di si sumpsisset aliū diē quē vellet me non defuturum ei. Ille aūt q.i.vt pote q̄ sciret te habere tibicinē.i.canentē in tibijs.bellum.i.aliquātulū bonū τ vn

Argumentum epl'e Horatius

Tigellius Ordo lr̄e

ctorē scz palestritarū hoc est aliptem quod vile ⁊ sordidum erat officium: sat. i. satis bonum: idest peritum: vt pote Tigellius: ne potē. i. qui sibi nepos esset discessit ē me iratior. i. aliquātulū iratus quasi q̄ minitaretur se expostulaturū eā iniuriā eorum nepote suo: vt videbat̄ mihi. s. ex vultu eius. Habes Sardos. s. duos Phameam ⁊ tigelliū venaleis. i. facili precio corruptibiles ⁊ quasi seruilis conditionis aliū nequiorem alio. Valla diceret alterū altero: nisi plures sint q̄ duo. Tu o Galle cognouisti cām meam: ⁊ iniquitatem istius Salaconis. i. arrogātis ⁊ inaniter superbientis: vt pote depropinquitate Tigellij Salacon em̄ vir fuit qui cū paup esset se diuitē simulabat: vnde Salacones inaniter superbia: ⁊ Salaconia supbia d: auctore Suida mitte mihi catonē tuū. i. librū quem de Catone scripsisti: cupio em̄ legere sup. eū quē sup. me nō legisse adhuc est turpe vtriq3 nostrum. Vale.

Salacōes

Quod epl'am ⁊c. Mandarat Gallus Ciceroni quendam epl'a3 lacerare: deinde petierat id eū nō facere: vñ scribit se eā integrā habere. Deide quedā obscura que erāt in illa epistola sic tangit vt preter eos vix quisq3 intelligere possit nec mirū cum secretū id heri velint Verūtū illud qd̄ Hubert. penitus incognitū cēset: ne in Catonium ⁊c. Beroaldus explicare v̄r dicit em̄ Catoniū Laberianū esse vocabulū hoc est quo Laberi⁹ vsus est p inferno: in illo versu. Tollet bona fide vos orcus nudas in Catoniū. i. infernū. Et legit nō Catonios sed catonos vt sit vereor ne cato nos sup. deducat i catonium. s. quasi ad orcū aut mortē. Si qs tū Catonios malit legere nō absurd⁹ fuerit sensus vt cū ordine aperiā. Ordo autē est. q̄ dolos epl'am. s. quā iusseras pscidēdā cōscissam sup. esse nobili laborare. i. p pterea dolore affici ipsa sup. est domi. scz mee salua. i. adhuc integra petes sup. eā a me: cū. i. quādo iubebit. Valde gratū est sup. mihi q̄ mones me: scz cauere aut pspicere mihi ⁊ rogo vt facias id semp. Tu em̄ videris mihi vereri: nisi habuerimus istū s. defensorem aut alium quē impune ridere possemus: rideamus. idest q̄ rideamus

Catoniū

Cicero. M. Fabio Gallo: S. D.

Quod epistolā cōscissam doles: noli laborare, salua est, domi petes cū libebit. Quod me mones, valde gratum est: idq3 vt semper facias rogo. Videris enim mihi vereri: nisi istum habuerimus, rideamus

Sed heus tu, manum de tabula: magister adest citius q̄ putaremus: vereor ne in catonium Cato nos. Mi Galle caue putes quicq̄ melius q̄ epistole tue partē: ab eo loco. Cetera labuntur. secreto hoc audi: tecum habeto ne Appelle quidem liberto tuo dixeris preter duo nos: loquitur isto modo: nemo: bene male ne videro, sed quicqd est nostrum est. Vrgeo igitur ne transuersum vnguem (quod aiunt) a stilo. Js enim est dicēdi opifex: atq3 equidem aliquantum, iam etiam noctis assumo. Vale.

,i risum. ,i. pernitiosum qualēt rident qui herbam Sardoniā comederunt ⁊ facie ridētibus simili moriuntur aperto ore Sed heus tu: reuocātis est vox: ⁊ adhortātis sup. retrahe manū de tabula. s. lusoria vt quidā opinātur. i. noli iocari cū lupus sit in fabula aut de tabula in qua quicq̄ in Cesarē scribas magister. i. quē vt magistrum timere debeamus Cesar adest citius q̄ putaueramus. s. affuturum vereor ne Cato. s. cuius nos imitatores sumus sup. trahat aut ducat aut precipitet in catoniū i. orcum aut baratrum inferni hoc est ne eius imitatio sit nobis causa mortis. Si legatur Catonios p catonis nos sensus ēst: vereor ne sup: Cesar mittat Catonios. i. catonis ptes sequētes aut facta pbantes vt Gallus q̄ in catonis laudē librum cōposuerat vt in fine superioris epistole ⁊ Cicero ob quē anticatones scripserat Cesar. Alludit ergo ad vocabulum catonium vocās catonios catonis amicos: id aūt potius dixero q̄ catonos iā em̄ cato mortuus fuerat: sed tū cato. i. laus q̄ de eo scribebat̄ ⁊ studiū eius poterat mittere in catoniū: qd̄ vocabulū nō est a catone deductū qsi infernū significat. O mi Galle caue putes quicq̄ melius q̄ partē epl'e tue ab eo loco. Cetera labunt̄ Audi hoc secreto: habeco tecū. ne quidē. i. nō saltē dixeris Apelle liberto tuo. Nemo loquit̄ isto modo preter nos duo. i. duos antiquus est actūs authore Prisciano: quo ⁊ Virgili⁹ vtit̄ in eneide. Si duo ptereа tales Jdea tulisset Terra viros Et Horatius in sermo. duo. s. discordia vexet inertes ⁊c. Videro. i. pmitte vt videā: ne. s. an sup. nos sic loquamur bñ an male. Sed quicquid est. i. siue rectū siue prauū genus loquēdi sup. ipm est nostrū. i. nobis peculiare Vrgeo igit̄ ne sup. quidē vnguē trāsuersum a stilo. i. nō exorbito a stilo in transuersum ad latitudinem vnguis: quod est in prouerbio hoc est ego signo stilum libere fluere ⁊ nō cogo: cuz vllius metu. Js em̄. s. stilus est opifex. scz optimus (quod etiam Fabius ait) dicendi. atq3 equidē assumo iam etiam aliquantum noctis id est aut noctu scribo aut obscure.

Duo in actō.

Cicero Gallo Salutem dicit.

C Am decimū iā diē grauiter ex inte stinis laborarē: neqꝫ ijs: qui mea opa uti volebāt: pbarē me nō vale re: q: febrī nō haberē: fugi i Tuscu lanū, cū quidē biduū ita ieiun⁹ fuissem vt ne aquā quidē gustarē: Itaqꝫ cōfect⁹ lāguore: ꝛ fame ma gis tuū officiū desideraui: ꝙ abs te reqri putaui meū. Ego aūt cum oēs morbos reformido: tū ꝙ Epicurꝫ tuum Stoici male accipiūt: quia dicant molesta esse. quorū alterꝫ mor bum edacitatis eē putāt: alterꝫ etiā turpioris intē perātie. sane. pertimueram. Sed vi sa est mihi vel loci mutatio: vel animi etiā relaxa tio: vel etiā fortassis iā senescētis morbi remissio fuisse. Attā ne mirere: vnde hoc acciderit, quō ve cōmiserim, lex sumptuaria que videtur attulisse, ea mihi fraudi fuit. Nā dū volūt isti lau ti terra nata: q̄ lege excepta sunt: in honorē addu cere fungos, heluellas; herbas omneis: ita con diūt vt, nihil possit eē suaui⁹. In eas cū icidissem i cena augurali apud Lētulū tāta me arripuit: vt hodie pmū videar cepisse cōsistere: Itaqꝫ ego qui me ostreis ꝛ murenis facile abstine bā: a beta etiā ꝛ malua decept⁹ sū. Post hac igit erim⁹ cautiores: tu tn̄ cū audisses ab Anitio (vi dit eīn me nauseātē) nō mō mittēdi cām iustā ha buisti: sed etiā visendi. Ego hic cogito cōmorari, quoad me reficiā: nā ꝛ vires corpus amisi. Sed si morbū depulero: facile; vt spero: illa reuocabo.

C Am decimū ꝛc. Dicit se pe tisse Tusculanū suuꝫ q: iam decem dies laborauerat ex fluxu ventris quem in cena augurali contraxerat. do cetqꝫ se inde non alituꝝ do nec conualeat. Ordo est. Cū ego labora rem grauiter ex inte stinis idest dolore et p fluuio alui: iā decimum diem: neqꝫ p barem. i. persuaderem ijs q̄ volebant vti opera mea: me non valere. i. non esse sa num ꝛ validum quia non haberē febrim: non enim putabant morbum alui sine fe bre satis grauem vt causis dicendis absti neat: fugi. scilicet a frequentia populi: in Tusculanū. s. agrū ꝛ villā: cū quidē fuisse mus iā ita ieiunus: vt ne q̄dē gustarem a quā. Itaqꝫ. i. ꝛ ita: ego cōfect⁹. i. fere con sumpt⁹: lāguore ꝛ fame: desideraui magis officium tuū: vt. s. me sustentes: ꝙ putaui officiū meū requiri abs te. Ego autē cū. s. ita sit ꝙ reformido oēs morbos tū ꝙ. i. q: stoici male accipiunt. i. tractāt: hoc est carpunt ꝛ arguūt. Epicureū tuū idest cu ius sectā sequeris: q: dicāt. s. stoici pathe idest passiones et morbos: ca idest male ꝛ inādi aut mingēdi cū grauitate et excoriatiōe vesice idest intestinoꝝ male se amentium: esse molesta, p pter vi tia vñ procedāt. Sane particula dys: grecis in cōpositione malū notat: sicut in terdū per nobis vt peruersus perfid⁹ ꝛc. vñ dysuria. i. mala aut diffi cilis natiuo ꝛ mictio cum vesice excoriatio ne: adiectiue autē dicitur disuricus. Vñ q: pathos neutri est generis ꝛ in plurali di citur pathe dixit dysurica pathe molesta similiter entera dicuntur intestina: vnde dysenteria intestinorum morbus ꝛ adiecti ue dysenterica pathe aut vt greci pronun ciant pathi quorum. s. dictoꝝ: ipsi putant alterꝫ i. dysentericum pathos esse morbū edacitatis. i. auide ac nimie comestionis: alterum. s. dysuricū pathos: intēperātie etiāꝫ turpioris vt pote venerie que nimiā potationē sequitur. Sane ego ꝑtimuerā dysenteriam. i. malam intestinoꝝ disposi tionem ꝛ alui profluuiuꝫ: sed visa est mihi profuisse vel mutatio loci vel relaxatio ēt animi vl' ēt fortassis remissio morbi iaꝫ se nescentis idest debilitati p diuturnitatē. Attā ne mirere. i. mireris: vñ hoc. s. gen⁹ morbi aut pathos acciderit ve pro vel: quō cōmiserim: lex sumptuaria idest lata de sumptibus in conuiuijs imminuen dis: que. s. le x videt attulisse litoteta: pfertur tñ grecis litotyta. i. frugalitatem: naꝫ litotes litotetos ꝛc. frugalitas est: ea fuit mihi fraudi. idest detrimēto sospitatis. idest imposuit mihi. Nam dum isti lauti idest elegantes ꝛ exquisiti puiuioꝝ instructores: volunt adducere in honorem nata terra idest fruges herbas ꝛ similia: que sunt excepta lege: q: de coꝝ sumptu lex non loquitur ipsi condiūt fungos heluellas idest minuta holera (auctore Festo) ꝛ herbas oēs: ita vt nihil possit esse suauius. Cum incidissem in eas scilicet herbas dictas; aut in ea. i. terra nata in cena augu

Argumē tuꝫ ep'e.

Series lit tere.

Dysuri ca. ce dyse terica.

Dysēthe ricum pa thos. Dysuri cum pa thos.

Litotes frugali tas.

rali.i.que augurū collegio erat apposita: apud Lentulū: tanta diarroia.i. effusio aut profiio alui arripuit me: vt videar cepisse primū hodie consistere.i. fluxum repressisse & stare fecisse. Itaq.i. & ita ego qui abstinebā me ostreis.i. dedicatis illis & lubricis cōchyliis: & murenis.idest delicatis piscibus quas Lāpredas quidā alij flutas greci plotas vocāt deceptus sum etiā a beta & malua herbis notis & vulgaribus. Igitur nos erimus post hac.i. deinceps cautiores. Tu tñ cū audisti.s. morbū meū ab Anitio (cū.i.q: Anitius vidit me nauseantē.s. e languore) habuisti cām iustā: non modo mittēdi scz aliquē ad me: sed etiā visendi.i. veniendi visum. q.d. quoꝝ neutrum fecisti. Ego cogito cōmorari hic i.in Tusculano: quoad.i. donec reficiā me. Naz amisi & vires & corpus.i. corpulētiā: sz reuocabo.i. recuperabo facile illa.s. vires & corpus: vt spero: si depulero morbum: vcz fluxum alui. Vale.

Lāpreda, delicatus piscis quē q̄dā flutā. & greci plotas vocāt

Eple argumentū & ordo.

Miror &c. Reijcit culpaz acerbitatis eple scripte in Gallum sic meritū dicens. Miror cur accuses me: cum non liceat tibi facere id.i. accusare me: q: in me culpa non est: qđ si liceret tñ non debebas.s. accusare me. Ego enim obseruaueram.i. honorauerā te in cōsulatu & ais fore.i. futurum: vt cesar restituat te s. patrie aut pristine dignitati. Tu quidez dicis multa: sz nemo credit tibi. Tu dicis te petisse mea cā tribunatum: vtinam tu esses sp tribunus: q: sup. nō quereres intercessorem. Negas me audere dicere qđ sentiā quasi rñderim tibi parum fortiter: cū rogares me parū prudenter. Ego scripsi tibi hec.i. has acerbas lras vt cognosceres te nihil eē.i. nihil posse aut valere: i isto ipso gñe.s. accusandi & maledicendi aut minitandi: in quo vis posse aliqd. & si questus eēs mecū.i. de me sz mecū.i. scribēdo ad me hūaniter.i. mansuete & benigne ego purgassez me tibi libēter & facile. Nō enim ea que fecisti sunt ingrata mihi: sed ea molesta sunt q̄ scripsisti. Aūt.i. sed ego demiror me non visum tibi liberū: sed more seruili sub Cesare degere: pp̄ter quez i.cuius in consulatu vigilantiā ceteri libere sunt. Nam si falsa fuerunt ea.s. preconia que tu detulisti ad me: vt ais: quid debeo ego tibi. q.d. nihil boni: sin vera sup. fuerunt: tu es optimus testis quid popls Romanus debeat mihi: q: dixisti & plurimum cum per me saluus sit.

M. Cicero. M. Fabio Gallo. S. D.

Miror cur me accuses: cū tibi id facere non liceat qđ si liceret tñ non debebas. Ego eū te in cōsulatu obseruaram: & ais fore: vt te Cesar restituat: multa tu quidem dicis sed tibi nemo credit. Tribunatum plebis dicis te mea cā petisse, vtinaz semper esses tribunus, intercessorem non quereres. Negas me audere: qđ sentiā: dicere quasi tibi cum parū prudenter ne rogares: parū fortiter responderim. Hec tibi scripsi: vt isto ipso in genere: in quo aliquid posse vis, te nihil esse cognosceres, & si humaniter me cum questus esses: libenter tibi me & facile purgassem: non eū mihi ingrata sunt: que fecisti, sed que scripsisti molesta. Me aūt pp̄ter quem ceteri liberi sunt: tibi liberū non visum demiror. Nam si falsa fuerunt: q̄ tu ad me (vt ais) detulisti: quid ego tibi debeo: sin vera, tu es optimus testis: qđ mihi populus Romanus debeat. Vale.

Argumētuz eple.

Structura littere

Memini &c. Dicit se laudare absentiā Curij pp̄ter acerba que rome contingebā: licet prius eam condemnauerat: dicitq se ad litteras cōtulisse. Ordo est. Memini.i. memoria teneo & videbare.i. videbaris mihi desipere i. male sapere & viueres potius istic.s. in grecia vbi nunc es: q̄ nobiscum hoc est rome. Enim idest q: domicilium.i. habitatio huius vrbis.s. Rome (quidem.i. certe cum idest quando: hec supple erat/vrbs: non spelunca latronum / aut regnum dominorum: aut quid simile intelligit) aptius humanitati: & suauitati tue: q̄ tota Peloponnesus. idest insula a Pelope di

M. Cicero. M. Curio. S. D.

Meminiq mihi desipere videbare, & istic potius viueres: q̄ nobiscum. Erat eū multo domiciliuz huius vrbis: cū quidem hec vrbs aptius humanitati & suauitati tue: q̄ tota Peloponnesus: nedum Patre: nunc contra & vidisse mihi multum videris, cum prope desperatis his rebus: te in Greciam contulisti: & hoc tempore non soluz sapiēs: qui hinc absis: sed etiā beatus: q̄ q̄quis: qui aliqd sapiat: nūc btūs

eē pōt. Sʒ qδ tu: cui licebat: pedibꝰ es ꝯsecutus vt ibi esses: vbi nec Pelopi datum: nosti cetera: nos idē propemodū cōseqmur alia ratione. Cū em̄ salutationi nos dedimꝰ amicoꝝ: que fit hoc etiā frequētius q̄ solebat: ꝙ quasi auē albā vidētur bene sentiētē ciuē videre: abdo me in bibliothecā. Ita ꝙ opa efficio tāta quāta fortasse tu senties. Intellexi eniʒ ex tuo sermone quodā cū mestitiā meā: et despationē accusares: domi tue dicere te ex meis libris animū meum desiderare. Sed me hercule ꝛ tum rēp. lugebā: q̄ nō solū suis erga me: sʒ etiaʒ meis erga se beneficijs erat mihi charior: ꝛ hoc tēpore: q̄ꝙ me nō ratio soluʒ cōsolatur: q̄ plurimū debet valere: sed etiā dies: q̄ stultis quoqꝫ mederi solet: tū doleo ita cōmunē rem esse dilapsaʒ: vt ne spes quidē melius aliquādo fore relinquat. Nec vero nunc quidē culpa in eo est: in cuiꝰ potestate oīa sunt: nisi forte idipsum esse non debuit, sʒ alia casu: alia etiam nostra culpa sic acciderunt: vt de preteritis nō sit querendū. Reliquā spem nullam video: quare ad prima redeo: sapiēter hec reliquisti: si consilio: feliciter si casu. Uale.

cta: medum. idest non solum supple q̄ patre: que sunt in eavrbs vna. Nunc contra i. econtrario / tu videris mihi et. i. simul: vidisse. i. prospexisse multum cum contulisti te greciam his rebus scʒ vrbanis / prope. i. quasi desperatis: ꝛ. i. simul: videris hoc tempore non solū sapiēs / qui. i. ꝙ absis: hinc. i. ab his malis: sed etiam beatus q̄ꝙ quis: qui sapiat aliquid: potest nunc esse beatus: q. d. nemo insipientes autēʒ qui nesciunt q̄tum amiserint rep. opp̄essa: sibi beati frustra videntur. Sed quod tu cui licebat. s. abire: cōsecutꝰ es pedibꝰ. i. abeundo: hoc est ocium securum vt eēs ibi: vbi nec Pelopi / qui insulaʒ a se denominauit: datuʒ est scilicet secure vitaʒ agere aut quid simile: nosti cetera scʒ que ad historiā Pelopis pertinent: nos conseqmur idem propomodū. i. quasi / alia ratione scʒ q̄ pedibus. Enim. i. quia: cū. i. postq̄ dedimus. i. adhibuimus: non salutatiōi amicoꝝ que prima diei hora fiebat (q̄ salutatio amicoꝝ fit etiaʒ freqūētius q̄ solebat: hoc. i. propter hoc ꝙ scilicʒ diuites amici quos saluto: videntur videre ciuem bene sentientem scʒ de rep. quasi auem albam. i. auspicatissimam vt est cignus nautis ꝙ nunq̄ mergitur: aut rarissimam vt ē coruus albus) abdo. i. abscondo ꝛ includo me in bibliothecaʒ: quam librariā dicunt Itaqꝫ officio, tanta opera / quāta tu senties. i. pcipies fortasse quia missurus erat ea ad Curiū. Intellexi eī q̄dā s̄mōe tuo cū accusares mestitiā meā ꝛ despatiōeʒ s. de salute reip. te dicere. i. ꝙ tu diceres domi tue. i. inter familiares tuos: te desiderare animū meū ex libris meis. i. vt talem animū haberē qualem scribendo ostenderē aut potiꝰ vt aīm meū scribēdo indicarē. Sʒ me hercule ego lugebā: ꝛ. i. sil' tū. i. tūc rēp. q̄ erat mihi chario: s. q̄ reliq̄s: nō solū bn̄ficijs suis erga me: q: p eā ꝯsulatū obtinuerat: sʒ ēt meis erga se: q̄ i ꝯsolatu eā ab iniuria ꝯiuratoꝝ defenderat: res aūt q̄ bꝰ multa ipēdimꝰ nobis chariores sunt: ꝛ. i. simul sup. lugeo: hoc tpe: q̄ꝙ nō solū rō. i. prudētia: q̄ dʒ valere plurimū: sʒ etiā dies. i. diuturnitas: q̄ solet mederi qʒ. i. etiā stultis / ꝯsolat me: tū doleo rem cōem. i. publicā / ita dilapsaʒ: vt ne spes q̄dē reliquat: fore. i. futurū esse sup. aliq̄d meliꝰ. Nec verbo culpa ē nūc in eo in cuiꝰ potestate sunt oīa: hoc est in Cesare: nisi forte idipm̄. s. vt oīa in eius potestate sint: nō debuit esse: sed alia acciderunt casu / alia etiā culpa nostra: sic vt non sit q̄rendū de p̄teritis. Ego nullam speʒ video reliquā. i. relictā: quare ego redeo: ad prima. i. q̄ in principio epistole tibi ꝯmendaui ꝛ in te laudaui. Tu reliquisti hec scʒ vrbana: sapienter si reliquisti ea ꝯsilio: ꝛ feliciter si casu. Uale.

Salutatio amicorū q̄ hora fiebat.

M. Curiꝰ. M. Ciceroni. S. D.

Si vales bn̄ est. Sū eī, ΧΡΗΣΕΙ ΜΕΥ tuꝰ ΚΡΗΣΕΙ ΔΕ. Attici nr̄i. Ergo fructꝰ ē tuꝰ, mācipiū illiꝰ: qδ q̄dē q iteruos senes ꝯcionales venale p scripserit, egerit nō m̄ltū. At illa nr̄a p̄dicatio q̄ti ē

Si vales ꝛc. M. Curius Ciceroni blandiens dicit se totum esse ipsius et Attici petitqꝫ litteras commendatitias: iocans in fine. Principiū autē epistole exponit vir doctissimus Guillelmꝰ Budeꝰ in annotationibus in pandectas legales argute dicēs. Mācipiū ꝛ significat. i. hoc ē hoiem in bellū captū ꝛ seruituri mancipatum ꝛ

Eplē argumētū.

Mācipiū

.i. dominij cōparationē possiden dicq̄ ius/atq̄ etiā .i. dominiū τ .i. mācipationē. Mancipium latine dici debet id qđ Sesinā lingua vernacula dicim⁹: τ mācipare Sesine: cū scilicet aliquem rei sibi titulo iusto quesite possessio: ez afficere volumus τc. O:do est. Si vales bñ est. q. d. oēs valemus. Sū em̄. .i. qdē. Ch:esi. i. vsufructu: tuus: q: tu veris me qñ vales. de. i. aūt .i. macipio hoc est dñio et iure possessiōis/Attici nr̄i. s. cōis amici. Ergo fruct⁹. i. vsufruct⁹ ē tu⁹ mācipiū. i. ius possidendi τ dñiuz mei illi⁹. s. Attici est. Od. s. dominiū τ ius possidēdi: quidē. i. certe: (is q̇ ꝓscripserat venale inter vos concionales. i. q̄ frequētatis ꝯciones τ ꝑconia: scitisq̄ q̄ venalia sunt: egerit nō multū q: neuter vr̄m velit me emisse. At quāti est. i. estima ƙ a te illa ꝑdicatio. i. cōfessio nostra? q. d. merito plurimi ꝑdicatio autē est: nos ꝙ sim⁹ in rerū natura: ꝙ habea mus. s. aliqđ ꝙ existimemur hoīes: habere id oē abs te. Quare o mi Cicero ꝑseuera ꝯstāter nos con seruare: τ cōmēda nos de melio:e nota i. qua vinū optimū signari solet. i. verbo ex aio ꝑlato: Sulpitio successo:i. s. tuo: quo. i. vt possimus facilius obtēperare ꝑceptis tuis. τ videre te iubēter ad. i. ꝓpe ver (aliȷ v: bē legūt) τ defigere. i. trnnsmutare τ depo:tare tuto nostra. i. res nostras. i. ad aliū dñm transire. Sed o magne amice: noli ostendere Attico hanc epistolā: sine. i. ꝑmitte eū errare τ putare me eē virū bonū/nec solere dealbare de eadē fidelia. i. testa: qua colo:es ꝯtinētur / duos parietes. i. duob⁹ inseruire. Ergo a patrone me bene vale: τ saluta ty:onem libertum tuum verbis nostris τc.

Chirosi. Macipiū

Re stru ctura:

Ethesi.

nos ꝙ sim⁹ ꝙ habeam⁹ ꝙ hoīes existimemur: id oē abs te habere: Quare Cicero mi ꝑseuera ꝯstanter nos conseruare: τ Sulpitio successori nos de meliore nota cōmēda: quo facili⁹ tuis ꝑceptis obtēpare possim⁹: teq̄ adver iubēte rvidere, τ nr̄a defigere deportareq̄ tuto possim⁹. sz amice magne, noli hāc ep̄laz Attico oñdere: sine eū errare: τ putare meyirū bonū eē: nec solere duos parietes de eadē fidelia dealbare. Ergo patrōe mi bñ vale Tironē q̄ meū saluta nr̄is vbis Dat. ad. iiij. kal. no.

Cicero Curio. S. Dicit.

Argumē tuz ep̄le.

Ego vero τc. Laudat iterum ꝙ Curius tanta mala quanta Rome contingebant non videat. recitatq̄ ridiculum facinus in commitijs euenisse: et se ad philosophi po:tum collatum. O:do est. Ego vero. i. ꝓ vero τ certo nec coho:to: iam te nec rogo vt redeas domū idest in v:bem: quin. idest quinimmo ipse idest egomet/cupio euolare. idest celeriter discedere hinc. idest ab v:be vbi sum / et peruenire aliquo: vbi nec audiam nomen pelopidarū. i. nepotum pelopis thiestis et attrei: de quibus frequens in peloponneso fit mentio: nec facta eo ꝙ turpissimo inter se odio inter se certarunt cum essem fratres: nam Thiestes Aeropem attrei coniugē incesto polluit: τ atreus thiesti p:op:ios filios epulandos apposuit. Simile autem quiddam inter Cesarē socerum et Pompeium generum eius contingit: et quotidie: tunc inter Cesarianos et Pompeianos contingebat. Incredibile est/ꝙ. idest q̄tum turpiter videar mihi facere: qui intersim his rebus. scilicet pene tragicis: Me. idest certe: tu videris p:ouisse multo ante: quid scilicet mali: im penderet. id est immineret/ ab impēdeo: vnde media est longa tractata metapho ra a g:adio i caput familiaris dionysij Tyrāni sy:acusani impēdēte: tum. i. tunc: cū i. qñ p:ofugisti hinc: q̄ꝙ hec scz que rome fiunt licet ea non videas: sunt etiam acer

Sructu ra littere

Thiestes τ eius historia.

Meta phora.

Ego vero iam te nec ho:to:: nec ro go: vt domum redeas: quin hinc ipse euolare cupio: τ aliquo ꝑuenire: vbi nec Pelopidarū nomen: nec facta audiā. Incredibile est: q̄ turpiter mihi facere videar, qui his rebus intersim. Me tu videris multo ante ꝓuidisse: qđ ipēderet: tū cū hinc ꝓfugisti: q̄ꝙ hec etiaz auditu acerba sunt, tū audire intollerabili⁹ est: ꝙ videre. In cāpo certe non fuisti: cū ho:a scđa comitijs q̄sto:ijs istitutis sella Qu. Maximi quē illi ꝯsulē eē dicebāt posita eēt: q̄ mo:tuo nūciato sella sublata est. Ille aūt qui comitijs tribunitijs esset auspicatus cēturiata habuit: ꝯsulem ho:a septima ren unciauit: qui vsq̄ ad Kalē. Januarias esset: q̄ erant future mane postridie. Ita Canino consule scito neminē p:andisse: nihil tū eo cōsule mali factū est: fuit eniz mirifica vigilātia qui suo

toto cõsolatu somnũ nõ viderit. Hec tibi ridicula videnť: nõ eñ ades, q̃ si videres lachrymas non teneres. Quid si cetera scribã: sunt eñ innumerabilia generis eiusdẽ, q̃ quidẽ ego nõ ferrẽ nisi me in philosophie portum cõtulissem: et nisi haberem sociũ studioꝝ meoꝝ Atticũ nr̃m: cuius qñ ꝓpriũ te esse scribis mãcipio ⁊ nexu: meũ autez vsu: ⁊ fructu: contẽtus isto sum: id eni cuiusqꝫ est propriuz quo quisqꝫ fruitur: atqꝫ vtitur. Sed hec alias pluribus. Attilius q in greciã cum legionib⁹ missus est: maximo meo bñficio affectus est: bis enim est a me iudicio capitis rebus saluis defensus: et est hõ non ingrat⁹: meqꝫ vehemẽter obseruat. Ad eũ de te diligẽtissime scripsi: eamqꝫ epistolã cum hac coniunxi: quã ille quãdo acceperit ecquid pollicitus sit: velim ad me scribas. Vale.

ba auditu. i. dum audiuntur vel ad audiẽdum: tñ tolerabili⁹ est audire sup. ea: ꝙ videre. Certe licet forte audiuisti: quid actuz sit: tu nõ fuisti in cãpo. s. cz martio tpe comitioꝝ: cum. i. qñ: comitijs q̃stoꝝ. s. i. cõuocationib⁹ populi ad eligẽdos questores: sella. Quinti Maximi/ quẽ illi. s. fautores eius dicebãt eẽ ꝯsulẽ: eẽt posita hora secunda: quo. s. Quinto maxio: nũtiato mortuo: sella. i. sedes illi posita ẽ sublata. i. clã ablata. Autẽ. i. sꝫ: ille q̃ cẽt auspicat⁹. i. pauspicia iitiat⁹ ⁊ habilis fact⁹: co mitijs tribũitijs. i. ad comitia tribũitia habenda habuit cẽturiata. s. comitia. i. ꝑ centurias plebe vocata ad ꝯsules legẽdos renũciauit. i. ex suffragijs declarauit consulem. s. Caniniũ hora septima. s. diei. Renũciare dicitur q̄ qð ab alijs accepit alijs nunciat: qui. s. ꝯsul. eẽt futur⁹: vsqꝫ ad kalen. Januarias. i. primũ Januarij diẽ: q̃ s. kalẽde erãt future postridiẽ. i. die seqñte diez electionis mane. i. prima luce: ⁊ ita paulo plus vna nocte consul futur⁹ erat. Itaqꝫ scito nemĩnẽ prãdisse. i. prãdiũ fecisse. Caninio cõsule: q: post prãdiũ erat creat⁹ ⁊ añ prãdiũ seqñs abrogat⁹. Prãa eñ hora in ortu solis erat. ⁊ ita ad q̃ntaz ea tẽpestate meridies erat: tñ nihil mali factũ est eo cõsul: qð difficile eẽt ꝓbare: eñ. i. q: mirica vigilãtia fuit: scz Caninij q̃ curis distẽtus: nõ viderit. i. ꝑceperit somnũ toto cõsulatu suo. Hec videť tibi ridicula. i. digna risu: nõ ei ades: q̃ si videres / nõ teneres. i. ꝯtineres lachrymas. Quid sup. faceres si scribã cetera? Sũt eniz innumerabilia eiusdẽ generis q̃ ego q̃dẽ nõ ferrẽ. i. tolerarẽ: nisi ꝯtulissem me in portum philosophie. i. studium eius: ⁊ nisi haberẽ. Atticũ nr̃m sociũ studioꝝ meoꝝ: cui⁹ qñ. i. quoniam tu scribis te esse ꝓpriũ mãcipio. i. dñio: ⁊ nexu. i. deuictiõe. meũ ãt vsu ⁊ fructu: ꝯtent⁹ suz isto. s. vsu ⁊ fructu: id ei est cuiusqꝫ ꝓpriũ: q̃ quisqꝫ fruitur atqꝫ vtitur. Sꝫ sup. scribã hec alias pluribus scz verbis. Attilius q̃ missus est in greciã cũ legiõibus: affectus est maximo bñficio meo: eñ. i. q: defensus est bis a me iudicio capitis. i. invite periculo: reb⁹ saluis ⁊ est homo nõ ingratus ⁊ obseruat i. venerať me. Scripsi ad eũ diligẽtissime de te: ⁊ ꝯiũxi eã epistolã cũ hac: quã velim scribas ad me: qñ ille acceperit ⁊ quid sit pollicit⁹ tibi aut quãdo accepit ecquid. i. quid sit pollicitus tibi ⁊c.

Auspica ri q̃ sit.

Caninio consule nihil actũ ẽ male ⁊ q̃ ꝯsul nõ cepit sõme nõ cepit.

Cicero Curio. Salutẽ dicit

Facile ꝑsperi ex tuis lr̃is: qð semp studui: ⁊ me a te plurimi fieri: ⁊ te intelligere: ꝙ mihi char⁹ eẽs. Qð qñ vterqꝫ nr̃z cõsecut⁹ est reliquũ ẽ vt certemus officijs inter nos qb⁹ equo aĩo vel vincam te: vel vincar abs te. Ad attiliũ nõ fuisse necesse meas dari litteras facile patior. Sulpitij tibi opa intelligo ex tuis litteris nõ multũ op⁹ fuisse propter res tuas ita cõtractas: vt queãdmodũ scribit: nec caput: nec pedes. equidẽ vellem vti pe-

Facile persperi: ex litteris tuis supple. id: quod studui scilicet assequi semper: videlicet et idest simul: me fieri plurimi a te: ⁊ te intelligere ꝙ idest ꝙtum charus esses mihi. Quod quando. idest quoniam vterqꝫ nostrum est assecutus: reliquum est id est. id restat vt certemus officijs iter nos idest mutuis: quibus ego vel vincam te vel vincar a te animo equo. idest inoffenso. Facile patior non fuisse necesse dare litteras meas ad attilium. Intelligo ex litteris tuis: non fuisse tibi opus multum opera. idest labore et industria. Sulpitij: propter res tuas contractas ita. idest attractas: vt nec haberẽt caput nec pedes. id est nec principium nec finem: quemadmodum. scilicet Sulpitius scribit. Equidez. i. ego quidem vellem: vti i. vt haberẽt pedes: vt redires aliquando. idest tandem.

Argumẽtũ eplẽ ⁊ ordo.

Urbanitas pro lepor et salibus.

Tu vides em̄ veterē vrbanitatē .i. leporez et sales vrbis exaruisse iam: vt Pōponi⁹ noster .s. attic⁹: possit dicere iure suo .i. auctoritate sibi debita (qđ aliqñ dixisse videtur) Nisi nos pauci retineamus gloriam antiquā atticam .i. atheniēñ. ergo is .s. attic⁹ succedit tibi .s. i vrbanitate: nos succedem⁹ ei .s. attico. Ueni igit̄ q̄so ne tātū semē vrbanitatis itereat vna cū rep. Uale.

Epl'e argumētū.

Uod &c. Laudat volūnium ob facetiarum prestantiam cum enim duo essent volūnij dicit se cognouisse verius eē̄t epistola ex solis facetijs quas commendans innuit libros suos de oratore velle defendi a Uolūnio: monetq́z vt ad se scribat.

Ordinatio lr̄e

Ordo est q̄ misisti ad me epistolā familiariter vt debebas sine p̄nomine: quo eiusdē nominis hoīes discerni solebāt: primū addubitaui nū .i. nunq̄d sup. epl'a esset a Uolūnio senatore cū q̄ est mihi magn⁹ vsus .i. magna consuetudo viuendi. Deinde

Eutrapelia, faceta vrbanitas

i. faceta vrbanitas et comitas: litterarum fecit vt intelligerē eē̄ tuas. In quib⁹ litteris oīa fuerūt mihi p̄iucūda . p̄ter id q̄ possessio . idest ius possidēdi: syluaruz mearū aut salinarū .i. locoruz in quib⁹ sal fiebat: sz malim syluarum legere et prouariarum rerū cōgerie in vnū codicē: potius q̄̄ pro siluis arboreis defendit̄ parū diligēter a te p̄curatore. Ais enim: oīa dicta

Apophthegmata et scōmata.

i. a poththegmata et scōmata omniū: conferri in me: vt .i. postq̄̄ ego discesserīz et ais in his .s. dictis: etiā Sextiana . scilicet dicta cōferri .i. iaculari: i. i. p̄tra me. Quid? modus interrogandi ex indignatione: tu pateris id? q. d. nō deberes pati: nōne defendis? nōne resistis? Eqdē, i, ego qdez: sperabā: me reliquisse gn̄a dictorū .s. vrbanorum: ita notata .i. signata vt possent cognosci sua sponte .i. p se sine defensore cuius essent possessoris: hoc est vt possent agnosci mea: vnde de syluis dictorum prius locutus est. Sed qn̄ .i. quoniam: tanta fex .i. corruptio et infectio lingue Romane est in vrbe .s. Roma: vt nihil sit a kyrō .i abrogatū aut altiston .i. fabricatum aut akreton i. imperfectum quod non videatur alicui eē venustū: pugna .i. acriter insta si amas me: nisi sup. in dictis meis sit amphibolia idest dubia locutio aut ambiguitas sententie acuta .i. subtilis: et nisi sit hyperbole .i. superlatio sententie seu locutio per hiperbolem elegans idest apta et culta: nisi pa

Paragramma venusta inscriptio.

ragramma idest inscriptio venusta: nisi bellum: nisi ridiculum idest risum excitans: para prosdokiā, idest preter expe

---

des haberent: vt aliquādo redires. Uides enim exaruisse iam veterem vrbanitatem. Ut Pomponius noster suo iure possit dicere: nisi nos pauci retineamus gloriam antiquam atticaz. ergo is tibi: nos ei succedimus. Ueni igitur queso, ne tantum semen: vrbanitatis, vna cum remp. intereat.

Uale.

M. Licero Uolumnio. S.

Uod sine pronomie familiariter (vt debebas) ad me epistolā misisti: primuz ad dubitaui, num a Uolūnio senatore esset: quo cū mibi est magn⁹ vsus: deide ευτραπελια litteraruz fecit: vt intelligerem tuas esse. Quibus in litteris omnia mibi per iucūda fuerunt, preter illud q̄ parum diligenter possessio siluarum mearum a te p curatore defen ditur. Ais enim vt ego discesserim omnia omnium dicta in bis etiaz Sextiana ī me cō ferri. Quid: tu id pateris: nonne defendis: nonne resistis: Equidem sperabam ita notata me reliquisse genera dictorum meoruz: vt cognosci sua sponte possent: sed quādo tanta fex est in vrbe, vt nibil sit tam ακυρον quod non alicui venustū eē videat: pugna si me amas, nisi acuta αμφιβολια nisi elegās υπερβολη nisi παραγραμμα nisi belluz nisi ridiculum παραπροσδοκιαν nisi cetera: q̄ sunt a me in secundo libro de oratore per antonij personā: disputata de ridiculis ευτεχνια: et arguta apparebunt: vt sacramento contendas mea non esse. Nam de iudicijs quod quereris multo laboro minus: trabātur per me pedib⁹ omnes rei, vel Selius tam eloquens: vt possit probare se liberum: non laboro. Urbanitatis possessionem amabo: quibusuis interdictis defendam, in qua te vnum metuo, contemno ceteros. Derideri te putas: Nunc demum intelligo te sapere: sed me ber

cule extra iocũ valde mihi tue littere facete:elegãtes𝔮 vise sunt. Illa q̃uis ridicula essent sicut erãt mihi tamẽ risum non mouerũt. Cupio enim illũ nostrũ amicum in tribunatu q̃plurimuz habere grauitatis:id cũ ipsi⁹ causa(est enĩ mihi vt scis:in maioribus)tũ me hercule etiã reipu.quã quidez q̃uis in me ingrata sit tamẽ amare nõ desinam. Tu mi volũni quãdo ⁊ istituisti:⁊mihi vides esse gratũ:scribe ad me q̃ sepissime de rebus vrbanis de repu. Jucundus est mihi sermo litterarũ tuaꝝ Preterea dollobellam:quẽ ego ꝓspicio: ⁊ video cupidissimum eẽ:atq𝔮 amantissimum mei cohortare ⁊ confirma:⁊ redde plane meũ:nõ me hercule quo quic𝔮 desit,sed q: valde cupio: non videor nimium laborare. Uale.

ctationẽ:nisi cetera que sunt disputata a me scdo lib.de oratore per personã Antonij.s.oratoris clarissimi de ridiculis.i.dictis apparebunt entechna.i.artificiosa:⁊ arguta.i.subtilia ⁊ callida:vt cõtendas sacramẽto.i.affirmes iuramẽto nõ eẽ mea. Nã quod quereris de iudicijs.i.q in eis dicar dormitasse laboro multominus:nõ laboro trahantur.i.etiã si trahantur oẽs rei.i.accusati per me.i.quãtũ est de iudicijs per me tradis:pedib⁹.s.anterioribus iniecto vnico:vel.i.etiam Selius tam eloquens vt possit probare sicut iactat se liberũ sup.esse Amabo: blandientis vox o volũni defendamus possessionem vrbanitatis.i.vt nostra dicatur propria:quibusuis interdictis:in quo.s.cz possessione meo tuo te vnum,scz ne eripias eã mihi,cõtenno ceteros. Putas te derideri.q d.etiaz vnde addit. Ego intelligo nunc demũ te sapere:sz me hercule sup.loquor:extra iocũ:tue littere vise sunt mihi valde facete ⁊ elegantes. Illa.s.alia in ep̃la tua scripta q̃uis essent ridicula.sicut erãt:tamẽ non mouerunt mihi risum.cupio enim illu n'amicũ nostrũ habere q̃plurimũ grauitatis in tribunatu:cũ.s.ita sit q velim id:cã ipsius(est enĩ mihi vt scis in maiorib⁹.s.amicis)tum me hercule:etiã reipu.s.causa quã.s.rẽp.q̃uis sit ingrata i me ta.nẽ nõ desinã amare. Tu o volũni:qñ.i.qm̃ ⁊.i.simul instituisti i.incepisti ⁊ vides esse gratũ mihi: scribe ad me q̃ sepissime de rebus vrbanis:de rep. Sermo litterarũ tuarũ est iucundus mihi. Preterea cohortare ⁊ cõfirma ⁊ redde plane meũ Dollobellã scz generũ meũ:quẽ ego video esse cupidissimũ atq𝔮 amantissimũ mei. Me hercule:nõ sup.i.peto:quo legã q quis𝔮: scz amoris eius in me desit:sed q: cupio valde:non videor laborare nimiuz. Uale.

Uncũ pedibus inijcere.

M. Cicero Uolũnio. S. D.

Quod declamationib⁹ nostris cares dãni nihil facis.q hircio inuideres:nisi eũ amares:non erat cã inuidẽdi:nisi forte ipsi⁹ eloquẽtie:magis q̃ q me audiret inuideres. Nos enĩ plane mi suauissimi Uolumni aut nihil sum⁹ aut nobis quid ẽ ipsis displicemus

Quod declama.⁊c. Scripserat Uolũnius se cupiduz eẽ declamationũ Ciceronis:et q nisi esset amicus hircij ei inuideret q esset auditor Ciceronis. Respondet igitur Cicero se ⁊ sua non esse tanti. Ordo est.q cares declamationibus nostris nihil facis damni.q inuideres Hircio nisi amares eum: non erat causa inuidendi:nisi forte inuideres magis eloquẽtie ipsi⁹ q audiret me. Sũt autem declamatiões orones in scholis rhetorũ habite quib⁹ oratorie studentes ad vtranq𝔮 partẽ argumẽtantes se exercent in fictis causis vt ad veras habiles fiant. Se aũt extenuat dicẽs. Eni.i.q:. O mi suauissime volũni nos aut nihil sumus idest nullius artificij:aut displicemus nobis ipsis.⁊ hoc.

Eple materia.

Ordina tio littere

Gregalibus illis:quibus te plaudente vigebamus amissis:vt etiã siquãdo aliquid dignuz nostro nomine emisimus:ingemiscamus q hec pẽnigero:non armigero in corpore tela exerceantur vt ait Philoctetes apud Accium abiecta gloria. Sed tamen oĩa mihi erunt si tu veneris hila

Gregalibus.idest sodalibus illis gregatim nos frequẽtare solitis: quibus vigebamus te plaudente.idest applaudente amissis.i.post q̃ eos amisimus:vt ingemiscamus etiã si qñ.i.aliquãdo emisimus aliquid dignum nomine nostro:quod tũc celebre erat ⁊ nunc celeberrimum est: ingemiscamus inquã:q hec tela Allegoricos loquitur alludens ad verba Acciani in Philoctetis. vnde dupliciter expo nam primo vt secundum historiã accipien

Gregales qui dicãt

da sunt: deinde vt scdm allegoriã. Scdm historiã igitur. sic scz fatalia ad euersionẽ troie destinata: exerceant (vt ait philoctetes apud Acciũ poetã tragicũ) in corpore pẽnigero. i. i nauib⁹ sagitta petẽdis nõ i corpore armigero. i. viri belligeri: gloria abiecta: q: auẽ deiecisse parũ est glie virũ bellicosũ multũ. Alij in corpore pẽnigero legũt: q: in suo corpore erunoso exercuit. Scdm allegoriã aũt sic ꝙ hec tela. i. ṽba acuta ⁊ oratoria: exerceant in corpore pẽnigero. i. in auditorio molli ⁊ indocto ⁊ nõ in corpore belligero. i. auditorio iacri ⁊ ad oratoriã apto: gloria amissa: vt ait lz in alio sensu Philoctetes comes herculis apud Acciũ in fabula. Sed tñ oia erũt mihi hilario: a. i. letiora ꝙ nunc sint: si tu veneris ꝙꝙ venies: vt. i. queadmodũ ipse idest tute intelligis quasi in cõcursũ maximarũ occupationũ: quas scz occupationes si exceperim⁹. i. supauerim⁹ vt apud Virgi. Excipit incautum aut expleuerimus vt volumus ego: dicã vero. i. ex aio: ⁊ ꝓvero ml'tã salutẽ ⁊ foro. s. iudiciali: ⁊ curie. i. senatui: corã illis enim orandũ est: ⁊ in cõcione ⁊ viuã tecũ ⁊ cũ omnibus amatorib⁹. i. quos possidemus: aut nostri. i. q nos amant.

Auẽ deijcere parũ est glie.

Vergili⁹

riora: ꝙꝙ venies vt ipse intelligis i maxiaꝝ q̃si cõcursum occupationũ: q̃s si vt volum⁹: exceperim⁹ ego ṽo multã salutẽ ⁊ foro dicã ⁊ curie viuãq̃ tecũ multũ ⁊ cũ oibus nr̃is amatorib⁹. Nã ⁊ Cassius tu⁹ ⁊ dolobella nr̃ vel poti⁹ vterq̃ nr̃ studijs hisdẽ tenenť: ⁊ me eq̃ssimis vtunť aurib⁹. Op⁹ est huic limatulo ⁊ polito tuo iudicio: ⁊ illi interiorib⁹ litteris meis: q̃bus sepe verecũdiorẽ me i loquendo facis. Mihi eñ iudicatũ ẽ (si mõ hoc cesar aut patieť: aut volet) deponere illã iã ꝑsonã: in q̃ me sepe illi ipsi ꝓbaui: ac me totũ i lr̃is abdere: tecũq̃ ⁊ cũ ceteris earũ studiosis honestissimo ocio ꝑfrui. tu vellem ne veritus eẽs: ne plurib⁹ legerẽ tuas lr̃as si mihi quẽadmodũ scribis: lõgiores forte misisses ac velim posthac sic statuas tuas mihi lr̃as lõgissimas quasq̃ gratissimas fore. Vale.

Nam ⁊ cassius tuus. s. amicus: ⁊ Dolobella noster vel poti⁹ vterq̃ noster tenenť hisdẽ idest hisipsis studijs ⁊ vtunť me aurib⁹ equissimis. i. libentissime audiũt me. Opus est huic: vcz Dolobelle: iudicio tuo limatulo. i. belle limato ⁊ terso: ⁊ pro. i. polito: q: nõ est tanto iudicio vt tu: ⁊ illi. s. Cassio opus est: litteris meis interioribus. i. secretis ⁊ arcanis quas nõ omnibus cõsco: aut quas nõ oẽs imitari possunt: quib⁹. s. litteris: facis me sepe verecũdiorẽ in loquendo / aut ꝙ ea: sic imiteris vt me superes aut ꝙ me imodice ob eas extollas Eniz. i. q: iudicatũ. i. penitus decretũ est mihi (si mõ dũmodo Cesar aut patieť / aut volet hoc) deponere iã. i. deinceps illã personã. s. oratoriã ⁊ causidicam in qua. s. persona: ego ꝓbaui. i. cõmendatũ feci me sepe illi ipsi. s. Cesari: ac iudicatũ est mihi abdere. i. abscondere me totũ in litteris. i. ocio litterario. ⁊ ꝑfrui honestissimo ocio tecũ ⁊ cũ ceteris studiosis earũ. s. litterarum: precipue ethicaꝝ. Vellẽ ne. i. vt non esses veritus ne. i. ꝙ nõ legerẽ litteras tuas pluribus sup. verbis scriptas: si forte misisses mihi longiores: quẽadmodũ scribis: aut plurib⁹ sup. vicib⁹: ⁊ nõ semel: ac velim statuas. i. cõstituas ⁊ persuadeas tibi posthac sic litteras tuas lõgissimas quasq̃ i. vt queq̃ erunt longissime: fore mihi gratissimas. i. ita futuras mihi gratissimas.

Argumẽtũ ep̃le.

Q Uod tibi decedẽs ⁊c. Tot⁹ hic octau⁹ liber ẽ marci Celij. ei⁹ vcz ad quẽ libro scdo a cicerone scripte sũt ꝯplures ep̃le: vez q: ad Ciceronẽ scripte sunt: ⁊ ad ciceronianũ stilũ accedunt: inter ciceronianas cõputanť. Huius aũt argumẽtũ est huiuscemodi. Cũ cicero manẽs in ꝓuicia mãdasset Celio ꝓficiscẽti Romã vt ad se diligenter scribere queq̃ in vrbe fierẽt scribit se parasse q̃ oia ẽt minima queq̃ scriberet: quã diligentiã si cicero nõ ꝓbaret monet vt rescribat. Deinde que ab illo ꝑtermissa putat scribit q̃ rumores sint in vrbe de Pompeio ⁊ Cesare: ⁊ postremo vbi sit planc⁹ quẽ cicero plurimũ diligebat. Ordo ẽ. ꝙ. i. q: ego decedẽs. s. a te

Series littere.

M. Tulij Ciceronis Epistolarum familiarium. Liber. viij.

M. Celius. M. Ciceroni. S. dicit.

Q Uod tibi decedens pollicitus sũ me omnes res vrbanas diligentissime tibi perscripturum data opera paraui qui sic omnia persequeretur: vt verear ne tibi arguta nimiũ hec sedulitas videať. Tãetsi tu scio ꝙ sis curios⁹: ⁊ ꝙ oib⁹ ꝑegrinãtib⁹ gratũ sit miniaꝝ

quoqz rerũ: que domi gerant fieri certiores tñ in hoc te: deprecor ne meũ hoc officiũ arrogãtie condẽnes: q hunc laborẽ alteri delegaui. Non quin mihi suauissimũ sit: et ad litteras scribẽdas: vt tu nosti: pigerrimo: tu memorie dare operaz. Sed ipsum volumẽ quod tibi misi: facile (vt ego arbitror) me excusat. Nescio cuius ocij esset non modo perscribere hec: sed oĩno animaduerte. Omnia enim sunt tibi. S. C. dicte fabule rumores.

in vrbem: pollicit⁹ sum me pscripturũ tibi diligẽtissime oẽs res vrbanas. i. que i vrbe fieret: paraui. i. pparaui et disposui: opa data. i. ex pposito et deliberato pposito: sup. scribã: q psequeretur i. plene pscriberet hec oĩa: sicut verear: ne hec sedulitas. i. diligentia mea et fidelitas in seruãdis pmissis (cõ: em quasi seorsuz a dolo) videat tibi nimiũ arguta. i. callide iterptata mãdatũ tuũ. Tametsi scio q. i. qtum: gratũ tu sis curiosus. s. rerũ nouaꝶ: et q. i. qtũ gratum sit oib⁹ pegrinãtib⁹. i. i externis regionib⁹ agẽtib⁹: sup. eos fieri certiores: quoq. i. ẽt: minimaꝶ rerũ q gerant domi i sua cuiusq patria. Tñ ego depcor te i hoc: ne cõdemnes hoc officium meum arrogantie scilicet vitio q delegaui idest commisi alteri hunc laborem. s. ad te scribendi que hic gerantur: Non sup. delegaui alteri hoc officium. quin idest q non sit suauissimum, mihi. et idest simul: aut licet occupato: et pigerrimo, ad litteras scribendas: vt nosti scilicet per experientiam: dare operã tue memorie. s. excitande. Sed ipsum volumen. s. rerũ vrbanaꝶ: qd misi tibi: excusat me facile vt ego arbitror. q. d. talia scripta in eo esse: vt Cicero non censeat ea a Celio fuisse scribenda. Nam nescio cuius ocij esset idest quis tanto ocio redundaret vt vacet / non modo idest non solum perscribere hec idest cuiusmodi nugas et res nullius momenti: sed oĩno animaduertere idest animo complecti et considerare. Omnia enim sunt tibi idest in eo volumine: vtpote senatusconsulta idest decreta fabule dicte scilicet in senatu rumores scilicet incerto auctore perlati.

Quod exẽpluz si forte minus te delectarit: ne molestiã tibi cũ impẽsa mea exhibeã: fac me certiorẽ. Si qd in rep. maius actũ erit: q isti operarij minus cõmode perseq possint: et queadmodũ actũ sit: et que existimatio cõsecuta: queq de eo spes est: diligẽter tibi pscribem⁹. Ut nũc est, nulla magnopere expectatio est. Nam et illi rumores de comitijs transpadanoꝶ Cumarum tenus caluerunt. Romã cũ venissem ne tenuẽ quidẽ auditionẽ de ea re accepi. Preterea Marcellus qdez adhuc nihil retulit de successione puinciarum Galliarũ: et i Kal. Junij. vt mihi ipse dicit: eã distulit relationẽ. q sane meos sermones expressit q de eo tum fuerant cũ rome nos essemus. Tu si Pompeiũ: vt volebas: offendisti: q tibi visus sit: et quaz orationẽ habuerit tecum: quãq ostenderit voluntatem (Solet enim aliud sentire: et loq. Neq tantuz valere ingenio vt non appareat: quid cupiat) fac mihi pscribas Quod ad cesarem crebri: et nõ belli de eo rumores: sed susurrationes duntaxat veniunt: equidẽ perdi disse. qd opinor certe fa

Quod exẽplũ. i. que forma scribendi res vrbanas etiã minimas: si nõ delectãt te: fac me certiorẽ ne exhibeam tibi molestiã. i. tediũ cũ impẽsa mea. i. pecunia quã his rebus scribendis impendi: et impendam. Si quid. i. aliqd maius. i. maioris momẽti. erit actũ in rep. qd isti operarij. i. scriptores rerũ leuium possint pseq minus. i. non satis cõmodi: et. i. simul: queadmodũ sit actum: et que existimatio. i. opinio sit consecuta: idest actionẽ talẽ: et que spes est de eo. s. quod inceptũ est: nos perscribemus tibi sup. hec oĩa diligẽter. Ut nũc est. i. scdm q res nunc se habẽt: nulla expectatio. s. magne rei est magnopere. Nã et illi rumores. i. sermones ab incerto auctore orti: de comitijs trãspadanoꝶ. i. eorũ q trãspadũ incolant: habendis. s. an deberẽt i ciuitatẽ recipi aut ad bellũ mitti aut qd simile: caluerunt. i. increbuerũt: cumarũ tenus. i. vsq cumas: que vrbs est in littore maris tyrrheni. Cũ ego venissez Romam ne quidem. i. nõ saltẽ accepi auditionẽ tenuã. i. quantuz vis exilẽ de ea re. Preterea marcellus qdẽ nihil retulit. s. ad senatum. i. nihil egit adhuc in senatu de successiõe puinciarum galliarũ: et distulit eã relationẽ vt ipse dicit mihi: in idest vsq ad Kal. iunij. s. mẽsis: q. s. Marcellus: expressit i. explicauit sane idest oĩno sermones meos: qui fuerãt de eo tũ. i. tunc cuz. i. quando nos essemus Rome. Tu si offendisti i. conuenisti obuiã habitũ Põpeiũ vt volebas: fac pscribas mihi: q. i. qualis: sit tibi visus: et quã orationem

Rumor e̅ mo incerto auctore ortus.

Cume ciuitas vrbs vet⁹ in littore maris tyrrhe.

i. qualẽ sermonẽ habuerit tecũ: et quã .i. qualẽ volũtatem. s. suã ostenderit. s. vultu et alijs indicijs inter loquẽdum. Solet eni alind sentire et loq; neq; valere ingenio tã tũ. i. tam multũ. i. non esse tã callidus et cautus: vt non appareat q̃d capiat. Qd. s. attinet aut spectat ad Cesarẽ: crebri et non belli. i. non boni sermones sed dunta xat susurratiões. i. que in aures dicũtur: veniunt. i. afferuntur ad nos de eo: alius sup. dicit Cesarẽ pdidisse equitez. i. equi tatũ: quod opinor certe factũ esse: alius sup. dicit aut sustinet septimã legionẽ va pulasse. i. cesam aut pcussam eẽ: et sup. ip sũ circũsederi. s. a gallis: iterclusum ab re liquo excercitu apud beluacos populos gallie olim iã bellicosos: quorũ fama et no mẽ adhuc durat: neq; quicq̃ certi est ad huc: neq; tamẽ hec incerta iactant vulgo sue narrant secreto inter paucos quos tu nosti plane. q. d. Cesaris inimicos. At. i. sed Domitius sup. talia narrat fingens se nolle aut non audere talia dicere: cum apposuit manũ ad os. i. cum digito cõpes cuit labellũ nec quicq̃ perperam dicat. Subrostarij. i. q̃ sub rostris sedent noua rũ rerũ captatores: nã e rostris oĩa Rome

Eques p equitatu siue equi tuz cater ua.

ctum esse: alius septimã legionẽ vapulasse: ipsum apud Beluacos circũsederi interclusum ab reliquo exercitu: neq; adhuc certi qcq̃ est: neq; hec incerta: tamen vulgo iactantur. Sed inter paucos quos tu nosti plane secreto narrantur. At Domitius: cũ manus ad os apposuit. Te ad .ix. kalẽ. Junij. subrostrarij: quod illorũ capiti sit, dissiparãt perijsse: ita vt in vrbe: ac foro toto maximus rumor fuerit: atq; Pompeiũ in itinere occisum. Ego qui scirẽ. Qu. Pompeiũ Bauli scenobaticam facere: et vsq; eo. vt ego misererer eius esuriei, non sum cõmotus: et hoc mẽdacio si q̃ pericula tibi impenderent: vt defungeremur optaui. Plancus quidẽ tuus Raue ne est magno cõgiario donatus a Cesare nec beatus: nec bene instructus est: tui pollitici libri omnibus vigent. Vale.

edicebantur: dissiparunt idest in vulgum disseminauerant te perijsse ad nonuz Kalendas Junij qd scilicet perijsse sit idest eueniat capiti idest in caput eoz. vt Ene. ij. Qd dij pri omen in ipsuz. Cõuertãt: ita sup. dissiparant: vt maximus rumor fuerit in vrbe ac foro totũ: atq; sup. dissiparũt Põpeiũ. s. Quintum non Cneũ occisum in itinere, ego q̃ scirẽ Quintũ Põpeiũ facere Bauli. i. in eo loco apud Baias vbi hercules bonũ stabulũ fecit: vñ Bauli q̃si Boauli. i. boum aula, idest caula dicti sunt facere schenobaticã idest artẽ funabuloz. i. ambulãtiũ ac gradientiũ sup funẽ extẽtã schoenos eñ dicit funis beno gradior: ãbulo: q̃ talia facit grece schenobates: latine funabul9 dr: et scirem eum facere schenobaticam vsq; eo. i. intantum artificij qd nullũ illi erat vt ego misererer esuriei idest famis eius: non sum cõmotus. s. ex tali rumore: et optaui sup vt nos defungeremur hoc mendacio idest liberaremur et absolueremur vt apud Maronem. O tandem magnis pelagi defuncti periculis idest illis transactis liberate (Credebant autem miseri gentiles malum q̃ dij pararent alio malo posse deuitari: vt mendatio premo: quod impenderet malum) sup. periculis: si qua pericula impẽderent tibi. Plancus tuus quidem. idest certe quasi dicat q̃ sine mendatio dicitur: est Rauane: in ea vrbe Italie a thessalis condita: et donatus a Cesare magno congiario idest munere vt a principe et imperatore in eum collato: nec beatus est nec bene instructus Libri tui politici idest quos de repu. et politia scripsisti vigent omnibus: idest omnibus eos legentibus sunt in vigore: hoc est placent et tractantur.

Vale.

Bauli Schenobatica Schenobates. Vergili9 Rauena vrbs italie a thessalis cõdita.

Celius Ciceroni. S. D.

Erte inquã. Scripserat Cice. se mirari quendam vtriq; notũ absolutum: vnde confirmans id dicit Celius. Certe in quã absolutus est. Pronunciatum est. s. iudiciũ de eius absolutione me p̃sentãte. i. exhibente reuz aut supplicationẽ: et quidẽ sup. absolutus est: omib9 ordinibus. i. ab iudicibus omnis ordinis: sed et i. etiã singulis sententijs in vno quoq; genere scilicet iudicium Vide modo i quis: s. an ne q̃d vtrũ verũ adas: aut q̃d simile. Respõsio: nõ me hercule sup. quicq̃ addo aut mẽtior. nihil eñ accidit vnq̃

Epl'e argumẽtũ et ordo

Erte inquã absolutus est: me representante pronũciatũ est, et qui dẽ oĩbus ordinibus sed et singulis in vno quoq; genere sentẽtijs. Vide mõ inqs. Non me hercule, nihil eñ tam preter opinionẽ, tã qd videret oĩb9 indignũ accidit. qn ego cũ p amicitia validissime fauerem: ei et me ad dolẽdũ p̃parassem: postq̃ factũ est: obstupui et mi

bi visus sum captus esse Quid alios putas: clamoribus maximis iudices corripuerunt: et ostenderūt plane esse: qđ ferri nō posset. Itaqꝫ relictus lege Licinia maiore esse periculo videtur. Accessit huc ꝙ postridie eius absolutionis in theatrum. Curionis Hortensius introijt: puto vt suum gaudium gauderemus Hic tibi strepitus: fremitus: clamor: tonitruum et rudentum sibilus: hoc magis animaduersum est: ꝙ intactus a sibilo peruenerat Hortensius ad senectutē. Sed tot bene: vt in totā vitam q̄uis: satis esset: et peniteret eum iā vicisse. De rep. qđ tibi scribam nihil habeo. Marcelli impetus resederunt: nō inertia: sed (vt mihi videbatur) consilio. De comitijs: consularibus incertissima est existimatio Ego incidi in competitorem nobilē: et ignobilē egentē. Nā. M. Octauius Cn. filius: et. C. Hirrus mecū petit. hoc ideo scripsi ꝙ scio te acriter ꝓpter hirrū nunciū nostrorū comitiorū expectaturū. Tu tñ simul ac me designatū audieris: vt tibi cure sit: qđ ad pantheras attinet: Syngraphā Sitianā tibi commēdo. Cōmentariū rerū vrbanarū primū dedi. L. castrinio peto: secūdū ei: q has litteras tibi reddet. Uale.

tam preter opinionem et quod videretur omnibus tā indignū. Hec est vera lectio quā nō intelligentes: credebāt deesse verba: q aliȷ supposuerūt sic: vide mō iniquis mihi litteris ostendēs me isto missurum alios. aliȷs sic vide mō iniquis et c. habent ꝙ ante hāc epistolas octo: quas aliȷ post ponunt. Quin. i. qn etiā ego cū fauerem ei validissime pro amicitia: scꝫ nostra: et preparassem me ad dolendū. s. de cōdemnatione eius obstupui. s. de eius absolutione et visus sum mihi esse captus. i. priuatus sensu aut intellectu pre stupore Quid putas alios sup. fecisse. Responsio: aliȷ sup. corripuerunt. i. reprehēderūt iudices maximis clamoribus: et ostenderunt plane eē s. iudicatum aut iuditiū: aut facinus: qđ nō posset ferri. i. tollerari equis animis. Itaqꝫ sup absolutus illo iudicio: relictus s. a iudicibus videt esse maiore periculo: lege Licinia: per quā contra sniam populi absoluti iterū in iudiciū vocabant. Accessit huc. i. ad hāc rem: ꝙ Hortensius. s. orator insignis qui absolutū defenderat: introijt postridie eius absolutionis. i. die q̄ proxime absolutionem eius secutus est in theatrum. Curionis: puto: sup. introijsse vt gauderemus gaudium suū. i. vt sibi gratularemur. Sic et comicus in andria locutus est: Nullū est eñ verbum quod nō regat actm̄ propotionabilis significationis vt gaudeo gaudiū: eo iter. curro cursum: viuo vitā miserā et c. Hic sup. factus et factum est: tibi: vacat tibi: quod tñ ex more loquendi apte additū est: quomodo dicimus: hic mihi semper dormit et c. strepitus s. pedū fremitus. s. oris: clamor tonitruū i. tantus sonus ex reflectione vocū in theatro vt tonitruum putet: et sibilus rudentiū. i. more asinorum obstrepentiū. Hoc animaduersum. i. annotatum est a populo magis ꝙ Hortensius peruenerat ad senectutē. i. senex factus erat: intactus a sibilo. i. nunq̄ adhuc explosus exibilatus aut irrisus ob turpem aut iniquā actionem. Sed sup. egerat tot bene. i. decenter. vt satis esset. s. ei laudis in totam vitam q̄uis. i. q̄tūuis sup. longam, et peniteret eū vicisse iam. s. in causa illius rei inique absoluti. qꝛ nisi vicisset sibilum passus non esset. Nihil habeo de rep qđ scribam tibi Aut si est quid legi sit Quid scribam tibi de rep. nihil habeo. Impetus Marcelli resederunt. idest sedati sunt. non inertia. scilicet Marcelli sed consilio vt videbatur mihi. Existimatio. idest diiudicatio de comitijs consularibus. scilicet habendis. est incertissima. Ego incidi in competitorem. scilicet edilitatis mecum nobilem et ignobilem. quia egentem aliȷ legunt et nobilem agentem. idest pre se ferentem. Nam Marcus Octauius filius Enei. et Caius Hirrus. petit mecum scilicet edilitatem. Ego scripsi hoc ideo ꝙ scio te expectaturum acriter propter Hirrum: nuncium comitiorum nostrorum. scilicet editiorum. Tu tamen simul ac. idest eodem tempore quo. aut statim postq̄ audieris me designatum. scilicet edilem. fac sup. (aliȷ habent rogo: sed sic diceretur te: nisi greco more quem comici sequuntur proximo dederit quod sequentis est: dicunt enim: me scis quid velim: pro eo quod est: scio quid ego velim. Hoc aūt loco. qꝛ Celius multa subaudire solet: credam verbum omissum) vt cure sit tibi sup. id: quod attinet ad Pātheras. scilicet in Cilicia capiendas et ad edilitatis pompam Celio mittendas: de quibus lib. ij. sepe meminit Cicero. Ego commendo tibi: vt scilicet absoluas syngraphan Sictianam. i. quā Sictius ad te afferet: periturus pecuniam: vulgus bulletam aut cedulam obligatoriam vocat: vt lib. vij. in epistolis ad Trebatium patuit. Ego dedi primum commentarium rerum vrbanarum Lucio Castrinio Peto: Secundum sup. dedi ei/ qui reddet tibi has litteras. Uale.

Damnat aliquorū inertiam.

Lex licinia in indicium q̄ popli sententiā absolutos revocabat.

Syngrapham vulgus bulletam aut cedullam obligatoriā dicit.

Argumẽtum ep͡le

Est ne? Celi⁹ gestit ꝛ pene exultat ex voto suo: vt constituerat euenisse ꝛ se vicisse. Cicero enĩ abiens dixerat ꝛ quasi spõsiones fecerat ꝛ deposuerat non nihil: Celiũ ad se abũtẽ nõ daturũ lr̃as. Qd̃ cũ Celi⁹ curasset faciendũ: se vicisse gestit: ꝛ cãz affert cur diligẽti⁹ scribat: vcz ꝙ aliud nõ hẽat q̃ ociũ suũ oblectet. Nãz cũ Cicero Rome eẽt interdũ negligebat vtileꝫ cõsuetudine: q̃ nũc vti velit: demũ nõ nihil de cõpetitore Hirri locut⁹: mõet Ciceroneꝫ vt ad se scribat.

Ordo est

Ordo est. Est ne? i. euenit ne vt dixerã hoc est scribo ne ad te. q. d. planissime vnũ addit: vici: ꝛ .p. i. mitto lr̃as tibi: qd̃ tu discedẽs sup. me curaturũ. Rñdet aũt ipse ad interrogatum illud. est ne: dicens. Est. i. euenit vt dixerã quidẽ. i. certe: si sup. lr̃e quas do. idest mitto ad te: pferrunt. Atq; facio hoc. i. curo ad te litteras dãdas eo. i. ppter ea libentius ꝙ cũ. i. qñ sim ociosius nõ habeo plane. i. oĩno vbi delectẽ. i. cum delectatione trãsigã ociũ meũ. Cum. i. qñ: tu eras Rome: hoc negocium erat mihi vacãti. s. a ceteris negocijs: certuꝫ: ac iucũdissimũ: vcz consumere tecũ id tp̃s ocij. i. vacationis a publico presertim negocio. ꝛ desidero nõ mediocriter immo vehemẽter: id: videlicet cõsumere ociũ tecum: ita sup. vt nõ mõ. i. non solũ: sup. videar mihi esse solus: sed solitudo videatur esse facta Rome te profecto. i. postꝙ tu es profectus ꝛ discessisti Rome. q. d. q: tecũ non sum solus mihi eẽ videor: ꝛ est adamãter dictũ. Et qui (que negligentia mea est) nõ accedebã ad te: sepe multos diqs. i. per spaciũ multorũ dieꝝ: cum erat hic. i. vbi nũc sum: hoc est Rome: discrucior. i. varijs tormentis animi ꝛ quasi crucib⁹ q̃busdã torqueo: nũc quotidie te nõ esse. s. Rome. i. nõ adesse: ad queꝫ cursitẽ. i. frequẽter currã. Id aũt frequẽter vsuuenit: vt dũ copiã rerũ habemus eas cõtemnemus: quas eis carentes desideramus postea. Vero. i. sed Hirrus cõpetitor. s. edilitatis mecũ: curat. i. efficit etiã: si nõ curet maxime. i. precipue: vt querã te dies ꝛ noctes. Quõ putas illũ. s. temerariũ ꝛ insanũ: cõpetitorẽ tuũ augurat⁹. i. qui ausus est tecũ petere auguratũ: vcz Hirrũ: dolere ꝛ dissimulare q. d. egerrime licet plurimũ conet: me cãdidatũ i. designatũ futuꝝ edilitatis cõpetitorẽ. accepto candido habitu quẽ accipiebat precipue duabus de causis. altera vt cãdido aĩo ꝛ e rep. petere idicarẽt altera vt nõ ex meritis suis que in vestib⁹ insignib⁹ cõspici poterãt. sed ex mero populi dono sperare profiterent. De quo. s. Hirro. vt accipias nunciũ sup. eũ. i. talẽ quẽ. i. qualẽ optas hoc est eũ esse a me victum ego cupio mediussidius magis tua cã ꝙ mea. q. d. scio te magis gauisurum ꝙ meipsum.

Celius Ciceroni S. D.

Est ne: vici: ꝛ tibi sepe: qd̃ negaras discedẽs curaturũ: lr̃as mitto est: si quidẽ perferunt quas do. Atq; hoc eo diligẽtius facio ꝙ cũ ocio sus suz: plane vbi delectẽ ociũ meũ non habeo. Tu cũ Rome eras: hoc mihi certum ac iucundissimũ vacanti negociũ erat: tecũ id ocij tempus cõsumere: idq; nõ mediocriter desydero: vt non modo mihi solus esse: sed Rome te profecto solitudo videatur facta, ꝛ qui (que mea negligẽtia est) multos sepe dies ad te: cũ hic eras nõ accedebã: nunc: quotidie nõ eẽ te, ad quẽ cursitez: discrucior. Maxime vero: vt te dies noctesq; queram: competitor Hirrus curat. Quõ illuz putas auguratus tuum cõpetitorem dolere: ꝛ dissimulare me certiorem ꝙ se Candidatum: de quo: vt quem optas ꝙ primum: nuntiũ accipias tua me diussidius magis ꝙ mea causa cupio.

Nam (affert causam dicti superioris que sane obscura est dicens) si forsitam fio. s. edilis. mea. s. causa. i. quantum ex ea re vtilitatis capiam ego feram. s. vtilitatẽ cum relocupletiore. i. abundantiore vtilitate aut si referã vna est dictio sic referaz i. recensebo ꝛ cõmemorabo forsitan cum locupletiore. i. tecum qui plus commodi ex ea re capies ꝙ ego eo: ꝙ vltus fueris ẽt inimicum tuum in petitione auguratus. Sed hoc. s. vicisse Hirrum est suaue idest delectabile vsq; eo. idest valde quod si acciderit risus. id est occasio ridendi non poterit deesse nobis tota vita. idest per totaz vitam. Alij legunt posse ꝛ ꝙ sic vsque

Nã mea si fio forsitã cum locupletiore referam Sed hoc vsq; eo suaue est qd̃ si acciderit tota vita risus nobis deesse nõ poterit. sz tãti sed me hercule nõ mltũ. M. Octaui⁹ eorũ odia: q hirrũ pmũt, q̃ p multa sunt: subleuat. Qd̃ ad philotimi liberti officiũ ꝛ bona Milonis attinet: dedim⁹ operã: vt ꝛ philotim⁹ ꝙ honestissime Miloni absenti: eiusq; necessarijs satisfaceret: ꝛ secũdũ eius fideꝫ: ꝛ le

dulitatẽ existimatio tua cõseruaret. Illud nũc a te peto si eris: vt spero: ociosus aliqd ad nos: vt intelligamus nos tibi cure esse: syntagma scribas. Qui tibi isthuc inquis in mẽtẽ venit homini nõ inepto: aliqd ex tam multis tuis monumẽtis extare: quod nostre amicitie memoriã posteris quoq̃ prodat. Cuiusmodi velim puto queris. Tu aptius: qui omnẽ nosti disciplinã qd maxime cõuenit excogitabis. Genere tamen qd ꝛ ad nos pertineat. ꝛ διδασκαλιαν quãdam: vt versetur: inter manus habeat. Uale.

co.i.in tantũ ꝙ (si acciderit.s. Hirrus vinci) risus nõ possit deesse nobis tota vita. sed tanti sup.fuerit risus.i.tant i momenti vt semp ridere velim⁹. Sed me hercule Marcus Octaui⁹ qui ẽt cõpetitor erat ꝛ ita odio habẽdus: tamẽ nõ multũ subleuat.i.imminuit odia cor qui p̃mũt.i.opprimũt Hirrũ: que.s.odia sunt permulta ꝛ tũ minus solet esse odiũ in aliquẽ si socium habuerit culpe: ꝙ si solus peccauerit: parcitur enim sepe multitudini. Qd atti net ad officiũ.i.debitũ obsequiũ. Philotimi liberti.s.tui ꝛ ad bona milonis.s.amici tui: quẽ cõtra Clodiũ defenderat Cicero: nos dedimus operã.i.curauim⁹: vt et i.siml': Philotim⁹ satisfaceret ꝙ honestissime.i.decentissime Miloni absenti ꝛ necessarijs eius: ꝛ.i.simul existimatio tua.i. auctoritas ꝛ reputatio.cõseruaret̃ scdm fidem.i.fidelitatẽ ꝛ sedulitatẽ: eius.s. Philotimi: hoc ẽ vt fides quidẽ eius ꝛ sedulitas agnosceret̃: sed tamẽ totũ officiũ tibi acceptum ferretur. Ego peto nũc illud a te: si eris (vt spero) ociosus: vt scribas ad nos aliquid syntagma.i.aliquam ordinationem rerum ꝛ aliquid opus preceptorium vt intelligamus nos eẽ tibi cure. Inquis idest scio quod modo dicis: qui idest quomodo isthuc.i.ista res: vt istud petas: venit in mentẽ tibi homini non inepto. Respõdet Celius: venit sup.in mentem aliquid ex tam multis monumentis tuis.s. litterarijs: hoc est scriptis tuis extare idest vt aliquid extet: quod prodat.i.manifestet: quoq̃ idest etiam posteris.i.post nos venturis hominibus: memoriam amicitie nostre. Puto sup. ꝙ tu nunc queris: cuiusmodi velim sup.scriptum aut syntagma. Responsio tu qui nosti omnem disciplinam: excogitabis aptius sup.id quod conuenit maxime sup.nobis. tamen sup.id habeat genere.i.in generali aut sit in eo genere scribendi vt habeat sup.illud autem aliquid quod ꝛ.i.simul pertineat ad nos: ꝛ idest simul habeat quãdam didascaliã.i.doctrinam: vt versetur inter manus.i.sit nobis tanq̃ enchiridion: nam libri in q b⁹ bone doctrine continentur debent nobis assidue esse in manibus. Sane

Dare operam.

Didascalia dicitur do. ceo magister doctor: hypodidascalus sub magister: hoc est sub alio docens. Didascalia doctrina didascalicus preceptorius doctrinalis: didascalice liber doctrinaꝫ tradens ꝛc. Uale.

Didascalos doctor ꝛ magister ꝛ hypo didascalus

Celius Ciceroni. S. D.

Inuideo tibi ꝙ multa quotidie: q̃ mirereris istoc: pferunt̃: primũ illd absolutũ Messalã. deide eũdẽ cõdẽnatũ. C. marcellũ cõsulẽ factuꝫ. M. Claudiũ a repulsa postulatũ a Gallis duob⁹ P. Dolobellam quindecimuirum factũ. Hoc tibi nõ inuideo: caruisse te pulcherrimo spectaculo Lẽtuli Sure repulsi vultũ nõ vidisse. At q̃ spe: ꝙ certa opinione descẽderat: ꝙ ipso diffidẽte Dolobella: ꝛ hercule nisi nr̃i q̃ acuti⁹ vidissent, pene cõcedente aduersario supasset. Illud te nõ arbitror miratum. Seruium Tribunũ pleb. designatuꝫ cõdẽnatũ cui⁹ locũ. C. Curio petijt. Sane ꝙ multis incutit q eũ facilitatẽq̃ ei⁹ nõ norũt magnum me

Inuideo ꝛc. scripserat cicero ml'ta ad se affer q̃ sub aliori que facta erãt in vr be: quapropter nunc scribit celius se inuidere Ciceroni ꝙ tãta ad eũ deferrent̃: narrat ꝙ multa q̃ rome aut agebant̃ aut iaꝫ acta erãt: ꝛ nõ nihil de reb⁹ cesaris ꝛ põpeij Et postremo petit a Cicerone vt pãtheras e puincia sibi mittat: ꝛ se certiorẽ faciat ꝗd Aegypti post mortẽ ptolomei regis agant. Ordo est. Inuideo tibi hoc ẽ puto te nimis fortunatũ ꝙ multa q̃ mireris (sunt qui legunt mirer) pferũtur quotidie istoc p istuc.i.i ciliciã vbi tu es. Primũ illud sup.pfert̃ aut platũ est. Messalã absolutũ.s.in iudicio: deinde eũdẽ condẽnatũ. Caiũ Marcellũ factũ sup. esse: consulem. Marcum Claudium seu Clodium: postulatum.i.in ius vocatũ: a duobus Gallis.s.cognomẽto a repulsa. idest post repulsam Dolobellã factum quindecimuirum.i.vnuꝫ in magistratu q̃ndecim viror: ñ: vt erant quibus libri sybillini cure

Epistole argumentum.

Series littere.

erant. Ego nō inuideo tibi hoc.i.in ea re fuisti minus felix: q: felicib⁹ inuidemus nō miseris: te caruisse spectaculo pulcherrimo: et nō vidisse vultū. Lentuli Sure repulsi.s.a quindecimuiratu. At.i.atti qua i.o quali spe: q̄.i.o q̄tū certa opinione: descenderat sup. ipse in cāpū. Martiū locū comitiorū et disceptationis cū Dolobella

Inuidemus felicibus nō miseris quibus cōpatimur.

tū. Sed vt spo: et volo: et vt et se fert ipse bono: et senatus mallet tot⁹ (vt nūc est) hoc scaturit: Huius aūt volūtatis initiū et cā est: q eum non mediocriter cesar qui solet infirmorum boīm amicitias sibi qualibet impensa adiungere valde contēpsit.

q.d.cum euidentissima spe: et certissima opinione victorie: et q̄.i.quātū ipso Dolobella diffidente. q.d.plurimū Et hercule nisi nostri.s.amici: vidissent qua.i.aliqua.s parte: acutius: Lentulus sup. superasse pene.i.quasi a duersario.s.Dolobella concedente.i.locum dante. Ego arbitror te non miratum illud. (Ergo in principio legendū est mireris non mirer) videlicet Seruium designatum idest declaratum a populo tribunū: cōdemnatū scz a Cesare: vt verosimile est. Cuius scz Seruij condemnati locum Caius Curio petijt. Et sup. Curio qui orator fuit: et Cesari primū aduersarius deinde sic amicus presertim pecunia corruptus vt pro eo occisus sit incutit sane q̄ multis.i.valde multis (q̄ superlatiuo construi vult: sed precedentibus. oppido. sane. per. positiuo) qui non norunt.i. nouerūt eū et facilitatem.s.ad veniam dandā idest benignitatē eius: magnū metū Sz vt spero et volo et vt et idest simul. ipse.s.Curio fert.i.gerit se: bono idest in bono aut ad bonum: et sup. senatus totius mallet: hoc scaturit.i.pullulat in aures omniū et diuulgatur: vt nunc est. Hubertinus legit bonos: quomodo non est legendum se: sed vt ipse fert bonos: vt cūq̄ legatur obscura est locutio: sensus aūt videtur. Licet multi metuerint tribunatum Curionis: tū sicut prefert et senatus mallet eum esse ita fama diuulgatur ipsum fore. Aūt.i.sed initium et cā voluntatis huius scz noue a Curione accepte ē q Cesar qui solet adiungere valde sibi qua ibet.i.quantalibet impensa: amicitias hominum infirmorum.i.minus potentium: contempsit eū.s Curionē non mediocriter.i.vehementer.

q̄ quibus cōstruat.

¶ Qua in re.i.in qua re iaz dicta illud videtur mihi cecidisse.i.accidisse p q̄.i. valde venuste.i.pulchre qd aīaduersum.i.cōsideratū est quoq̄.i.etiā eo vsq̄.i. cōsummate a reliquis.s.ciuibus vt Curio q̄ nihil facit consilio.s.aliorū videretur vsus ratione.idest consideratione ppria et isidijs s.aliorū: hoc est cōuertisse insidias aliorū in vtilitatem suam: nam cum senserit sibi insidias tendi attentior factus est in euitandis consilijs eorum qui intēderant se idest acriter exhibuerant aduersarios in tribunatum eius scz Curionis. Dico Lelios et Antonios et Valentes scz viros id genus idest eius generis: hoc est nobiles et egregios. Ego misi tibi has litteras maiore interuallo idest dilatione post rez gestam eo idest propterea: q dilationes comitiorum idest temporuz quibus noui eligerentur magistratus quasi dicat electionum habebant me occupatiorem. scilicet in sollicitandis rebus meis: quos galli brigas vocant: et cogebant me expectare exitum. scilicet comitiorum idest declarationem eorum qui electi essent vt omnibus confectis. idest plene factis et electis: ego facerem te certiorem scilicet de electis Ego expectaui scilicet exitum rerum: vsq̄ ad Kalendas Sextilis idest primum diem Augusti: quedā more: idest dilationes: inciderunt pretorijs.s.comitijs.i. habendis de pretore eligendo. Porro idest sed nescio quē.i qualem euentū.i.exitum fortuitum cum sit in volūtate plebis comitia mea.i.edilitia: in quibus competitor

Id gen⁹ qd denotet.

Sextilez mensem nos augustum dicimus.

¶ Qua in re mihi videt illud per q̄ venuste cecidisse: qd a reliquis quoq̄ eo vsq̄ est aīaduersum: vt curio q̄ nihil cōsilio facit: rōne: et insidijs vsus videret in euitandis eorū cōsilijs: q se intenderāt aduersarios in eius tribunatū: Lelios et Antonios et id genus valentes dico. Has ego tibi lrās eo maiore misi interuallo: q comitiorū dilatiōes occupatiorem me habebāt: et expectare in dies exitum cogebant: vt cōfectis oib⁹ te facerē certiorem. ad Kalēdas sextilis vsq̄ expectaui pretorijs more quedam inciderunt. Mea porro comitia quē euentum sint habitura nescio: opinionem quidem, quod ad Hirrum attinet: incredibilem ad pleb. comitijs nacta sunt. Nam. M. Celium vicinianum mentio illa fatua: quā deriseramus oliz et promulgatio de dictatore subito deiecit et deiectum magno clamore insecuta est. Inde Hirrum cuncti ad non faciendum: flagitare. Spero te celeriter et de nobis: quod sperasti, Et de illo quod vix sperare ausus es: auditurum. De

rep. iam noui quicq̄ expectare desieramus. Sed cum senatus habitus esset ab Apolinis ad.xj. ka len.sex.⁊ referretur de stipēdio Cn. Pompeij mē tio facta est de legione ea: quam expēsam tulit. C. Cesari Pompeius: quo numero eēt: quo appete retur: cū ex Gallia coactus esset dicere Pōpeius se legionem abducturum: sed non statim, sub men tionem: ⁊ conuicium obtrectatorum. Jnde inter rogatus de successione C. Cesaris: de qua hoc est de prouincijs placitum est: vt cum primum ad vr bem reuerteretur Cn. Pompeius corā eo de suc cessione prouinciarum ageretur: Nam ariminum ad exercitum Pompeius erat iturus ⁊. S. C. pu to Jdi. Sex. de ea re factum iri. Profecto aut trā sigetur aliquid: aut turpiter intercedetur. Nam di sputando coniecit illam vocē. Cn. Pōpeius oēs oportere senatus dicto audientes esse. Ego tamē sic nihil expecto: quō paulū consulem designatum primum sententiā dicentem. Sepius te admoneo de syngrapha sitiana: cupio eni te intelligere eam rē ad me valde ptinere. Jtē de Pantheris: vt Cy biratas accersas: curesq̄ vt mihi vehantur. Prete rea nunciatum est nobis ⁊ pro certo iam habetur regem Alexandrinum mortuū: quid mihi suade as: quomodo regnum illud se habeat, quis pcuret diligenter mihi perscribas Kal. sexti. Uale.

ero: sint habitura. Quidē.i. certe sup. co mitia mea. nacta sunt comitijs ad plebes s. habitis: anteq̄ electio fieret: opionē icre dibilem.i. difficilē creditu: qđ.i. q̄tū atti net ad Hirrū. q: oēs opinant eū cū ōrisio ne exibilandū ⁊ explodendū. Nam illa fa tua mētio.i. cōmemoratio rei quā tacuisse meli⁹ fuisset: q̄ nos deriseram⁹ olim: ⁊ p mulgatio de dictatore.s. creādo: deiecit.s. ab spe ⁊ petitione Marcū Celium Uici nianum: qui alioq̄ cōpetito: fuisset: ⁊ inse cuta.i. psecuta est: magno clamore.s. ppl'i explodētis: deiectū.s. M. Celiū. Jnde.i. deide hoc viso: aut inde.i. ex ea re: cuncti flagitare sup. ceperūt: aut flagitare.i. fla gitabant Hirrum ad non faciendū.i. vt nō faceret.i. nō peteret mecū edilitatem. Spero sup. itaq̄ te auditū celeriter ⁊.i. simul: de nobis qđ sperasti.i. nō ediles de signatos: ⁊ de illo.s. Hirro qđ vix ausus es sperare: vcs aut explosum cū ignominia: aut ēt damnatū. Nos desideramus: aut potius desieramus iā expectare quicq̄ no ui de rep. Sed cū senatus habitus esset. ad Apollinis.s. edē. ad.i. iuxta vndecimū kalēdas Sextilis.i. Augusti ⁊ referretur i. consultaret: de stipendio Cnei Pōpeij mentio facta est de ea legione.s. militum: quā Pōpeius: tulit expēsam.i. tanq̄ eēt expensa Caio Cesari: quo numero esset s. legio illa: quo.s. numero appeteret.i. exi geret esse: aut quo.i. ad quid appeteret cum Pompeius coactus est dicere: se ab ducturum legionē ex Gallia: sed non sta tī sup. coactus est dicere: aut dixit: id sub i. post mentionē ⁊ cōuiciū obtrectato:ū. s. Cesaris. inde.i. deinde. Pōpeius inter rogatus sup. est de successiōe cesaris.i. an Cesari succederet de qua.sc. successione hoc est de prouincijs omnibus placitum est.s. senatui vt cum primum Cneus Pō peius reuerteretur ad vrbem ageret corā eo de successione prouinciarum. Nam pō peius erat iturus Ariminum ad exercitū: scilicet Romanum vt puto illic locatum ne Cesar rubiconem armatus transiret ⁊ puto. S. C. idest Senatusconsultum factum iri: idest faciendum esse de ea re. Jdibus Sextilis: idest Augusti. Profe cto.i. reuera sup. tunc aut aliquid transigetur aut intercedetur idest opponetur ab aliquibus turpi ter: idest inhoneste. Nam Cneus Pompeius: coniecit: idest cum alijs verbis in mediū iecit dispu tando. idest consultando de repu. illam vocem oportere omnes ergo etiam Cesarem esse audientes: idest obedientes dicto. idest decreto ⁊ mandato senatus: scilicet Romani. Ego tamen nihil expecto sic: idest eo modo quomodo: scilicet expecto Paulum: scilicet Emilium: designatum idest declaratū consulem dicentem primum: idest vt dicat prima vice sententiam: scilicet suam de re super qua con sultabitur. Deinde ad priuata negocia rediens dicit. Ego admoneo te sepius de syngrapha: idest ce dula obligatoria conscripta a duobus: Sictiona. idest per quam Sictius ad te pecuniam postula uit: cupio enim te intelligere eam rem: scilicet vt Sictius pecuniam recipiat: pertinere valde ad me. Jtem admoneo te sepius de pantheris: scilicet pro edilitatis pompa mittendis: vt accersas Cybiratas: idest ad te venire facias Cybiratas: idest ex Cybira vrbe Asie australis auctore Strabone libro quarto: et cures: vt scilicet panthere vehantur mihi. Preterea nunciatum est nobis ⁊ habetur: id est tenetur iam pro certo: regem Alexandrinum idest Ptolomeum regem Egypti cuius regia erat

Referre p consultari.

Cybira vrbs asie australis

Alexandria regia regnū egipti.

Alexandrie mortuum sup. esse: perscribas sup. igitur mihi diligenter quid suadeas mihi: scz tentandum: propter mortem eius quo regnum illud habeat se. s. post mortem regis. Quis pcuret. s. regnū illud: ꝛ ita q̄siuit quid sibi suaderet Cicero an videlicet eius pcurationē sibi deposcat. Quarto kal'. Sextiles. s. Augusti. Vale.

Argumētum ep'le

Qua tu ꝛc. Cū dubitaret̄ de bello Parthico scribit Celius se vehementer de ea sollicitum: monetq; Ciceronē vt dimicare tam paruis copijs fretus caueat. Ordo est. Nescio qua cura tu sis. i. quā curā habeas: qd. i. q̄tuz attinet ad pacem puincie tue. s. Cilicie: ꝛ regionum finitimarum: vt Antiochie Aegypti: ꝛc. ego quidē pendeo animi sup. cura sicut discrucio: animi apud comicuz vehementer. Nam si possemus moderari hoc more. idest hoc modo: aut hoc. idest hanc rem: mora. idest dilatione: ꝛ magnitudo belli existeret pro viribus. i. secundū vires copiarum tuarum: ꝛ supple non amplior: ꝛ assequeremur supple tantum quā tuz opus esset glorie ꝛ triumpho. idest ad interpretationem glorie ꝛ triumphi: nihil esset optandum tam. idest tantopere. Nunc scilicet vbi tibi tam parue sunt copie: si Parthus. idest populus particus mouet aliquid: scilicet belli: scio cōtentionem. idest concertationem: fore. i. futuruz non mediocrem. idest vehementem porro idest sed: tuus exercitus vix potest tueri. idest defendere a transitu Parthorum: vnum saltum. i. locum siluosum ꝛ spatiosum. vbi fere ꝛ pecora saliant. Autem. id est sed nemo. scilicet senatorum aut populo Roma. ducit hanc rationem. idest habet hanc considerationem de paucitate exercitus tui: sed omnia desiderantur id est expetuntur ab eo qui prepositus esset negocio publico: hoc est ab imperatore in prouincia agente. quasi dicat a te tanquā nihil sit denegatum ei quominus. idest vt non esset q̄ paratissimus. i. valde parat⁹ ad omnem casum: et ad omnem vim hostilem repellandam. Accedit. idest additur huc. i. ad hanc difficultatem prouincie q̄ obiuisti q̄ non video successionem futurā. scilicet tibi propter controuersiam. idest dissentionem Galliaruz quas Cesar amplius regere volebat: vetāte id Pompeio cum bona parte senatus: tametsi ego puto constitutum. i. decretum a te de hac re quid facturus esses. i. an tibi succedi velis: nec tecū: tamen visum est: scilicet operepretium: vt facerem te certiorem quo. i. iō vt constitueres maturius. i. citius: sed cuz maturitate cum puidebam. i. pspiciebā futurum hunc euentū. i. exitum rerū Gallicarum. Tu enim nosti hec translaticia: idest de vna re ad aliam accomodatitia

Structura littere

Pendeo animi.

Saltus loc⁹ siluosus.

Celius Ciceroni. S. D.

Qua tu cura sis: qd ad pacē puincie tue finitimarūq; regionū attinet nescio. Ego quidem vehemēter animi pendeo. Nam si hoc more moderari possemus: ꝛ pro viribus copiarū tuarum belli quoq; existeret magnitudo, ꝛ quantum glorie triumphoq; opus esset: assequeremur. periculosam ꝛ grauem illam dimicationem euitaremus: nihil tam esset optandum. Nunc si Parth⁹ monet aliquid scio non mediocrez fore contentionem: tuus porro exercitus vix vnum saltum tueri pōt. Hanc aūt nemo ducit rationez: sed omnia desiderant̄ ab eo: tanq̄ nihil denegatū sit ei quominus q̄ paratissimus esset: qui publico negocio prepositus esset. Accedit huc, q̄ successionē futurā pp̄ter galliarū controuersiam non video: tametsi hac de re puto, a te constitutum quid facturus eēs, habere tñ, quo maturius constitueres: cū hūc euētum puidebā visum est vt te facerem certiorē. Nosti eniz hec translatitia de Gallijs constituet̄: erit q̄ intercedat. deinde ali⁹ existet: q̄ nisi libere liceat de oībus puincijs decernere senatui: reliquas impediat: sic multū ac diu ludet̄: atq; ita diu: vt plus biēnio in his tricis moretur: Si qd noui de rep. qd tibi scriberem: haberē vsus essem mea cōsuetudine: vt diligenter ꝛ qd actū esset: ꝛ qd ex eo futurum sperarē: pscriberē. sane tanq̄ vi quadā in Cilicia oīa adheserūt. Marcellus idē illud de puincijs vrget: sed neq; adhuc frequētē senatū efficere potuit: hoc si preterito āno Curio tribunus: ꝛ eadē actio de prouincijs introijt: vt q̄ facile nunc sit oīa impedire: ꝛ q̄ hoc Cesari: qui sua cā remp. nō curet: superet: nō te fallat. Vale.

(Huber.dicit fictitia qḋ mihi non placet) Constituetur.s.in senatu de Gallijs: vt scilicȝ successio illic fiat: erit sup.aliquis noie Cesaris/qui intercedat.i.obsistat: deinde alius existet.i.emerget ⁊ exorietur: qui impediat reliquas idest reliquaꝝ ꝓuinciaꝝ successiones: nisi liceat senatui decernere libere de omnibus prouincijs. Sic.i.hoc mō: ludet.i.frustra certabit multū ac diu/atq; diu/vt moretur idest mora fiat.in his tricis idest difficulatibus ⁊ nexibus ꝓuinciarū inextricabilibꝰ plus bienio.i. ꝙ bienniuȝ. Si haberem quid.i.aliqḋ noui de rep.qḋ scriberem.i scribere possẽ tibi: vlus essem ꝯsuetudine mea: vt perscriberem diligēter ⁊ quid actū esset: ⁊ qḋ sperarē futurū ex eo.s.qḋ actū esset. Sane oia adheserunt in Cilicia.i firma mansuerunt ⁊ immutata tanq̄ vi quadā. Marcellus vrget.i. vrgēter procurat illud idē.s.qḋ antea vrgebat de prouincijs.s.successoribus decernēdis: sed neq; potuit. efficere adhuc senatum frequentem: vt.s.de ea re senatusconsultū fiat. Hoc.s.factū fuisset: si Curio sup.fuisset tribunus anno preterito: ⁊ sup. nō isto/⁊ eadē actio de prouincijs introijt.s.in curiam: vt non fallat idest lateat te: ꝙ idest q̄tum facile sit nunc impediret omnia idest omnium prouinciarum successionem: ⁊ ꝙ idest q̄tum hoc superet idest suppeditet Cesari: qui non curet rempu. sua causa idest propter proprium commodum. Uale.

Adhere re firmuȝ cē ⁊ immutabile.

Celius Ciceroni S.D.

Non dubito: qn perlatum ad te sit Appiū a Dolobella reuȝ factū: sane nō ea quā existimauerā: inuidia Neq; em̄ stulte Appius: q simul atq; Dolobella accessit ad tribunal: introierat in vrbem: triumphiq; postulationē abiecerat: quo facto retulit sermones paratiorq; visus est: ꝙ sperauerat accusator. Is nunc in te maximaȝ spem habet. Scio tibi eum non esse odio: ꝙ velis eum obligare in tua manu est: cum quo simultates si tibi non fuissent liberiꝰ tibi de tota re esset. Nunc si ad illam summam veritatem: legitimū ius exegeris: cauendum tibi erit: ne parum simpliciter: et parum candide posuisse inimicitias videaris.

Non debito. Utrisuȝ est lib. iij. Accusatus fuerat Appius pulcher ambitꝰ a Dolobella et fautoribus eius: quare triumphum amisit: quod nunc Celius scribit: monens ciceronem vt deposita simultate Appio reconcilietur. Ordo est: Non dubito quin perlatū sit ad te Appium.s. pulchrum qui ante ciceronem Ciliciam ceperat: factū reum scȝ ambitus ⁊ maiestatis a Dolobella qui postea gener cicerōi fiet sane non ea.i.tanta inuidia quam.i. quantam existimaueram.s. Appio futurā. Neq; em̄ Appius stulte sup.egit: qui simul atq;.i.statim postq̄ Dolobella accessit ad tribunal.s. accusaturus Appiuȝ introierat in vrbem ⁊ abiecerat postulationem triūphi: quem qui sperabat foris manebāt donec decretum senatus fieret: quo facto Appius rettulit sermones.i. respondit: ⁊ visus est paratior.s. ad se purgādū: ꝙ accusatorꝰ scȝ Dolobella sperauerat. is scilicet Appius: habet nunc maxima spem in te: Scio em̄ scilicet Appium non esse tibi odio: est in manu.i potestate tua: obligare eum scilicet tibi: ꝙ.i. q̄tū velis: cū quo.s. Appio: si simultates non fuissent tibi scilicet prius: esset tibi liberius scilicet agere de tota re: quia posses eum iuuare ⁊ deserere vt velles. Nunc si exegeris legitimū ius idest rigorem iuris: ad illam summam veritatem idest iusticiam: sicut verum pro iusto sepe ponitur: cauendum erit tibi ne videaris posuisse idest deposuisse inimicitias parum simpliciter idest sine dolo ⁊ parum candide idest sine liuore.

Eplē materia.

Ordinatio lr̄e.

Jus legitimū ē iuris rigor.

In hāc partē porro tutū tibi erit: si quid volueris gratificari. Nemo em̄ necessitudinē: ⁊ amicitia te deterritū ab officio dicet. Illud mihi occurrit: ꝙ inter postulationem ⁊ noīs delationē vxor a dolobella discessit. Quid mihi discedēs mandaris: memini. qḋ ego tibi scripseri: te non arbitror oblitū: nō est iam tp̄s plura narrādi. Unuȝ illud monere te possuȝ: si res tibi nō displicebit: tamen

In hanc ⁊c. Ordo est: Porro.i.sed tutum erit tibi si qḋ volueris gratificari.i. gratū facere Appio in hāc partē.s. mitiorē. Nemo em̄ dicet te deterritū ab officio necessitudine ⁊ amicitia: que.s.tibi est cuȝ dolobella: videt tū nondū cū hec scriberētur Ciceroni gener factus: qr id post Appij liberationē purgauit lib.iij. qḋ etiam sequens clausula cōprobat ⁊ si intelligam ideo id neminem dicturuȝ: eo ꝙ tunc nulla fuerat ciceroni cū dolobella necessitudo aut amicitia Illud.s. qḋ sequit occurrit mihi ꝙ vxor.s. dolobelle: discessit.s.p diuortiū: a dolobella: inter postulationē ⁊

vocationē in ius: τ delationem nois.s.rei. Memini.i.mēoria teneo: qđ tu discedēs s.in puinciā: mādaris/ p mādaueris mihi q.d.φ Tulliā tuam idoneo marito locarē ēt te incōsulto. Et arbitror te non oblitū qđ ego scripserim tibi.scз.de dolobella: φ esset idone⁹ gener futurus. Tps narrādi plura non est iam. Ego possuz monere te illud vnū si res nō displicebit tibi sup. cuz dolobella posse mrimoniū Ibi tū nihil ostēdas de volūtate tua hoc tpe.s. lite pendēte: τ expectes queadmodū.s.dolobella accusator: exeat ex hac cā.i. accusatione Appij. Deniq si emanarit.i.diuulgatuz fuerit filiā tuaz nubere dolobelle Appij accusatori id sup. sit tibi inuidiosum Porro.i. sed: si vlla significatio.s.voluntatistue/intercesserit.i.interuenerit: id sup. fiat clarius.i.manifestius φ deceat aut expediat i.vtile sit. τ ita monet vt occultissimuz habeat. neq ille.s.dolobella: poterit tacere eā rē.i.tua voluntate filiā tuā sibi desponsataz: q.s.res acciderit tā opportuna spei sue.s.de condēnatione Appij queq.i.τ q̄ s.res erit tāto illustrior.i.clarior τ magis pspicua in negocio conficiundo.i.pficiēdo psertim cū.s.dolobella sit is.i.talis q̄ si.i. τ si sciret pernitiosum esse loqui de hac re s.quā īter nos agim⁹.hoc est de matrimonio filie tue: tū.i.nihilomin⁹ vix.i.cū sūma difficultate cōtineret se.i. abstineret a loquendo Pōpeius dr valde laborare pro appio.i. vt Appius absoluat qđ ēt contingit: vt ēt putēt.s.hoies Pōpeiū sup. missuz ad te alterutrū de filijs.s.suis vel Sextū vel Cneū: iđ aūt missurus putabat: vt Cicero q tūc erat in puincia vbi Appius crimē cōmisisse accusabatur facta hōne τ (vt dīt) informatōe beniuole rē īterptet τ ad senatū rescribit. Nos oēs absoluim⁹ s.quodā pīudicio hic.i. Rome: sup. Appiū hoc est opinamur eū absoluēdū τ hercule i.p herculē: oia cōcepta.s. cria ō Appio.i. que in eius accusationez libello cōtinenf: sup. sunt feda τ inhonesta. Aūt.i.sed: nos hēmus cōsules summa diligētia.s. pditos qđ vt Huber.plz p ironiā dicit: nā addit: ipsi sup. nullū.i.nō vllū nō potuerūt facere adhuc vllū senatusconsultū.i.decretuz ex senatus snia factū: nisi de ferijs latinis.s. celebrandis. Tribunatus conglaciat.i. friget plurimū: hoc est abolet: Curioni nrō: sed nō pōt dici qnō oia iaceant.i.neglecta sint τ torpeāt hic.i. Rome: nisi ego pugnarē cuz tabernarijs τ aquarijs.i.vendentibus aquam aut portantibus aquam pretio. Iuuenalis: Veniat conduct⁹ aquarius: veternus.i.torpor ex morbo intercute τ hydropisi: occupasset ciuitatem.s. Romanam: hoc est iuuentutem militarē: aut ex nimio potu: quocirca dicit se pugnare cum tabernarijs. idest cauponibus: et aquarijs ne

cōglaciari qđ sit.

Vetern⁹

hoc tempore nihil ō tua voluntate ostendas: τ expectes quemadmodum exeat ex hac causa. Deniq inuidiosum tibi sit: si emanarit. Porro significatio vlla si intercesserit: clarius: φ deceat: aut expediat fiat. Neq ille tacere eaz rem poterit: q̄ sue spei taz opportuna acciderit: queq in negocio cōficiendo tanto illustrior erit: cum presertim is sit: qui si perniciosuz sciret esse loqui de hac re: vix tū se contineret. Pompeius dicitur valde pro Appio laborare: vt etiam putent alterutrum de filijs ad te missurū. Hic nos omnes absoluimus: τ hercule concepta omnia: feda τ inhonesta sunt. Consules autem habemus summa diligentia: adhuc Senatusconsultum nisi de ferijs latinis: nullum facere potuerunt. Curioni nostro tribunatus cōglaciat. Sed dici non pōt quomodo hi omnia iaceant. Nisi ego cum tabernarijs: τ aquarijs pugnarem: veternus ciuitatem occupasset. Si Parthi vos nihil afficiunt: nos nihil frigore frigescimus: tū quoquō hic oia iaceant: potuit sine Parthis. Bibulus in Amano nescio quid cohorticularum amisit: hoc sic nunciatuz est. Quod tibi supra scripsi Curionem frigere: iam calet: nam feruētissime concerpitur: leuissime enim q: intercalando non obtinuerat: transfugit ad populum. τ pro cesare loqui cepit: legemq viariam non dissimilē agrarie Rulli, τ alimentariam: quas iubet ediles metiri: iactauit, hoc nondū fecerat cum priorē epistole partem scripsi. Amabo te: si quid: quod op⁹ fuerit Appio facies: ponito me in gratiā, de dolobella integrū tibi serues: suadeo. τ huic rei: de qua loquor: τ dignitati tue equitatis: quod opinio est hoc ita facere expedit. Turpe tibi erit pantheras grecas me non habere.

scilꝫ tantā vim potus venditent: aut ex torpore eorꝫ. Unde Philippus beroaldus ex hoc loco argumētatur lib ij. in epl'a cui⁹ principiū est. Raras tuas quidē ⁊c. vbi vulgo legitur. Erat in eadē epl'a vct e rannus ciuitatis. legendum esse veternus ciuitatis: Sic eñ (inquit) Pōpeiū appellat. quo legionū Romanarum ꝑfecto nullū exercitamentū ppl'o Romano dabatur. Hec ex illo. Uerūtamen nō videt dicta epistola huic respōdere: ꝓpterea q̄ dicit in eadeꝫ epistola scriptū esse manu Celij: Ciceroneꝫ nō defendi a Curio. sꝫ potuit illa pars seorsum scripta deleta eē. Uerūtū min⁹ placet q̄ dicat Pōpeium veternū dici: cum dicat se gaudere q̄ amicus in ocio sit: intelligā ergo de ocio totius ciuitatis: aut de intercute vt dixi vt nimia potatiōe: melius tamen de torpore eo q̄ p̄misit: q̄ñ hic oīa iaceant. q.d. nullaꝫ litem agitari cum nisi tabernarijs ⁊ aquarijs pugnarē. i. in foro iudiciali: accusando hos pluris iusto precio operā suam aut aquaꝫ vendere: illos res corruptas. Si parthi nihil afficiunt nos aut vos. i. si nullum incutiunt timorē: nos nihil frigescim⁹. i. frigidi simus aut sumus: frigore. i. metu eo q̄ metus frigus inducit vsqueadeo vt frigus pro metu ponatur enei. ij. Extemplo enee soluuntur frigore mēbra tamen quoquomodo i. quomodocunqꝫ oīa iaceant hic: potuit. s. vetern⁹ esse sine parthis. i. nisi parthi nos sollicitos facerēt: Bibul⁹ qui Antiochiā curabat: amisit nescio q̄d cohorticulaꝝ in Amano. s. mōte in ꝯfinio Cilicie: hoc est nūciatū. s. senatui nūc sic. q̄. i. q̄p̄ scripsi tibi supra: Curionem frigere. i. in ocio esse: ipse calet iam. s. rubore: nā cōcerpit. i. a multis carpit feruētissime. Eñ i. q: ipse non obtinuerat intercalādo. i. remittendo: ip̄e transfugit leuissime. i. incōstantissime: ad populum: ⁊ cepit loqui pro Cesare: ⁊ iactauit legem viariā. i. de vijs faciēdis: non dissimilē agrarie. s. legi Rullim quam Rullus tulit ⁊ iactauit legem alimentaria. i. de alimentis faciēdis: quas. s. leges: ip̄e iubet ediles metiri. s. metiēdo exercere ⁊ in vsum adducere (Hubert. legit mētiri qđ nō placet) Cū ego scripsi priorem partē epl'e. s. hui⁹ (Nam pri⁹ vnā partē scripserat: deinde post aliquot dies eam absoluit nō deletis pri⁹ scriptis) sup. Curio nōdū fecerat hoc. i. nondū iactauerat. Amabo te bladiēter dictū: si facies q̄d. i. aliquid qđ fuerat opus. i. vtile Appio: ponito me in gratiā. s. Apph. Suadeo sup. vt serues tibi sup. negociū de dolobella integrū: ita vt eum ⁊ suscipere generuꝫ ⁊ refutare libere possis. Expedit eñ ⁊ huic rei de qua loquor. i. matrimonio filie tue: aut gratie Apph conseruande: ⁊ dignitatis equitatis tue: facere hoc ita: quod opinio est. Me nō habere. i. si nō habuero cū munera edilitia dabo pantheras grecas: erit turpe tibi: quia culpaberis defuisse amico. Uale.

Beroaldus.

Frigus.

Amanus mons in confinio cilicie.

Dannat huberti nus.

Amabo blādiēt particula

Argumētuꝫ epl'e.

Uaꝫ cito ⁊c. Dicit se cupere vt Cicero ex prouincia discedat afferatqꝫ iocosa quedam vtpote Ocellam deprehensum in adulterio: nec tamen dicit cum qua volens Ciceroneꝫ id ex alio inquirere. Ordo est. Nescio q̄. i. q̄ tum cito tu cupies discedere istinc. i. ex ꝓuincia vbi nunc es: ego q̄dē cruciabor: de periculo. i. ꝓpter periculū belli parthici: dum. i. donec eris istic. i. in cilicia: eo. i. tanto magis: quo. i. quāto felici⁹ gessisti adhuc res q: fortuna solet mutari: nec cuiq̄ cē ꝑpetuo bona. Uñ philipp⁹ macedo cuꝫ tres letos nuncios vno die accepisset deos p̄catus est vt modicum supplicij pro tātis bonis reponāt ne aliquis metus perturbet hūc. i. quem hic habeo risum meum. Ego dedi tabellario. i. tabellaꝝ hoc est litterarum perferēdarū ministro: publicanoꝝ. i. qui publica ꝯduxerūt ꝓperanti. i. festinanti subito: has lr̄as breuiores. dederaꝫ pridie. idest die precedenti hanc / tuo liberto litteras sup. scriptas pluribꝰ v̄bis. Autem. i. sed: res sane. i. multū noue nulle acciderūt: nisi vis hec. i. huiusmodi res scribi tibi: que certe vis: quia ridicula putat. Cornificius adulescens despondit sibi filiam Oristille. Paula valeria soror Triarij: fecit diuortiū idest dissolutionem matrimonij ⁊ sepationem a viro sine causa: supp. eo die: quo die vir. idest mari

Ordo lr̄e

Tabellarius.

Diuortiū facere q̄d sit.

Celius Ciceroni salutē dicit.

Uam cito tu isthinc decedere cupies nescio: ego q̄dem eo magis: quo adhuc felici⁹ res gessisti: duꝫ isthic eris: de belli ꝑthici periculo cruciabor: ne hūc risum meū met⁹ aliq̄s ꝑturbet. Breuiores has lr̄as ꝓꝑāti publicanoꝝ tabellario subito dedi tuo liberto pluribꝰ verbis scriptas pridie dederā. Res aūt noue nulle sane acciderūt. nisi hec vis tibi scribi, q̄ certe vis. Cornifici⁹ adulescens Orestille filiā sibi despōdit. Paula Ualeria soror Triarij diuortiū sine cā: quo die vir e ꝓuincia vētur⁹ erat: fecit: nuptura est. D. Bruto: nōdū retulerat. Multa in hoc gn̄e icredibilia te absente acciderunt. Serui⁹ Ocella nemini ꝑsuasisset se mecbū eē nisi triduo bis dep̄hensus eēt. Queres vbi: vbi hercule ego minime vellē. relinq̄ tibi: qđ ab alijs q̄ras: neqꝫ eñ displicet mihi impatorē singulos percunctari: cum qua sit aliquis deprehensus.

tus vẽturus erat e puincia vñ Cicero reuersus etiaz repudiũ facturus erat ea sup. nuptura est Decio Bruto ipsa nondũ retulerat. i. ad senatuz tulerat an senatui placeret. Multa incredibilia i hoc genere s. matrimoniali: acciderunt te absente. Seruiꝰ O cella nemini psuasisset se esse mechum: nisi deprehensus esset. s. in adulterio: bis triduo. i. intra tris dies. Queres vbi. s. depñhensus sit. i. in cuiꝰ domo ⁊ cum cuiꝰ vxore: hercle sup. illic: vbi ego minime vellem. Relinquo tibi quod queras ab alijs. Nihil enim displicet mihi imperatorem. scꝫ te percunctari. i. interrogare singulos: cum qua aliquis sit deprehensus. q. d. sic Ciceronem quoqꝫ vxoris sue culpam nosciturum.

Argumẽtũ ep'le.

Etsi ⁊c. Dicit Semproniũ Calumnias cum plausu tulisse: affertqꝫ multa de rep. de senatusconsulto: et q̃ scribe fuerint in eo: que cum sit ipsis dumtaxat nota: obscuriora visa sunt Hubert. q̃ꝫ vt a se explanentur. Nobis tamen breuiter explicãda videtur: si nõ plane at qualiter poterimꝰ. Ordo itaqꝫ est. Etsi. i. q̃q̃ habeo q̃ scribam. i. scribere possim tibi de rep. tñ nihil habeo quo putez te gauisurum magis q̃ hoc. s. qd sequitur. Scito Caium Semproniũ Ruffum: mel. i. dulcedinem ac delitias tuas: tulisse. i. accepisse calũniã. i. cõtumeliã: maximo plausu/ nõ suo sed populi eam libenter videntis. Queris qua causa scilicet affectus sit calumnia? Ea supp. est q̃ fecit Marcum Tutium accusatorẽ suum. i. vñ prius accusatus fuerat/ reum post ludos Romanos lege plotia de vi scilicet illata: hoc consilio q̃ videbat si nemo accessisset reus extra ordinarius: causam esse dicendam sibi idest se esse defendam hoc anno. Nam causam dicit qui se purgat et defendit: sententiaz dicit qui iudicat. Porro. idest autez sup. id non erat dubium illi. Nemini. idest nõ alicui: non maluit. i. non magis voluit deferre. i. pñtare hoc munusculuz. scilicet vt reus extraordinariꝰ fieret: vlli aut alicui q̃ accusatori suo. scilicet Marco Tutio p amaram autem irrisionez vocat talem delationez ⁊ accusationẽ munusculũ. Itaqꝫ i. ⁊ ita: Sẽproniꝰ descendit. s. in forum causarũ ad litẽ fouẽdã. sine vllo subscriptore.

Are struẽtura.

Celius Ciceroni. S. D.

Etsi de rep. q̃ tibi scribã habeo: tñ nihil: quo magis gauisurꝰ te putẽ habeo q̃ hoc scito. C. Semproniuz Rufuz: mel ac delicias tuas calumniã maximo plausu tulisse. Queris qua cã: M. Tutiũ accusatorẽ suũ post ludos romanos reũ lege plotia de vi fecit: hoc ɔsilio, q̃ videbat: si extraordinariꝰ nemo reus accessisset, sibi hoc anno cãm esse dicẽdã: dubiũ porro illi nõ erat, nemini hoc deferre munusculũ maluit: q̃ suo accusatori. Itaqꝫ sine vllo subscriptore descendit: ⁊ Tutium reũ fecit. Atqꝫ ego simul atqꝫ audiui, iuocatꝰ ad subsellia rei accurro surgo neqꝫ verbũ de re facio. Totũ Semproniũ vsqꝫ eo pago vt Mestoriũ q̃ꝫ iterponã ⁊ illã fabulã narrẽ. quemadmodũ tibi pro bñficio dederit: si qd iniurijs suis eẽt: quo Mestoriꝰ teneref: hec q̃ꝫ magna nũc ɔtentio forũ tenet. M. Seruiliꝰ postq̃ icepat oĩbꝰ in rebus turbarat: neqꝫ qd nõ vẽderet qcq̃ reliq̃rat.

Subscriptor.

i. assensore aut a stipulatore: q̃ secũ sentiret. Solẽt eñ idẽ sentiẽtes noĩa sua subscribere: vñ tractuz vt subscriptores sint supioris scripti approbatores: ⁊ subscribere superiꝰ scripta pbare: ⁊ fecit Tutium reum. Atqꝫ ego simulatqꝫ. i. eodẽ tẽpore quo: aut statiz postq̃ audiui. s. Tutiũ a Sẽpronio reũ factũ accurro inuocatꝰ. i. licet nõ eẽm vocatꝰ: ad subsellia rei. i. vbi reus sedebat cãm dicturꝰ: surgo vt more aduocati causam dicturꝰ: neqꝫ verbũ facio de re. i. causa Tutij: aut lege de reo scꝫ Tutio: ego perago. i. cõuinco Peragere enim est ad finẽ vsqꝫ agere: tũc aũt per actũ est quando quis victus ⁊ condemnatus est. Semproniũ totum. i. ex omni parte: vsqueeo. i. intantum: vt interponam quoqꝫ. i. etiã Mestorium. i. calũniam Sempronij in Mestorium: ⁊ narrẽ. i. recitem illam fabulaz: queadmodũ dederit tibi pro beneficio. i. loco beneficij: siquid esset iniurijs suis quo Mestorius teneretur. i. afficeretur. Hec quoqꝫ magna contentio tenet. i. ocupat nunc foruz scꝫ iudiciale. Marcꝰ Seruiliꝰ postq̃ scꝫ Sempronius inceperat. scꝫ agere: turbarat supp. eum in omnibus rebus: neq̃ reliquerat quicq̃ qd non venderet. vt dixi obscure loquitur: neqꝫ opere precium esset mentem eius indagasse.

Marie p̃cipue.

¶ Maxieqꝫ. i. ⁊ supp. Seruiliꝰ aut potiꝰ Sẽproniꝰ erat traditꝰ marie. i. p̃cipue nobis iuidie. i. ad iuidiã. i. molestiã illi excitandam: neqꝫ Laterensis (propriũ est nomen) pausania postulante idest cũ Pau

¶ Maximeqꝫ nobis traditus erat inuidie: neqꝫ Laterensis pretorẽ postulãte pausania nobis patronis quo ea pecunia puenisset: recipere voluit.

q Pilius necessarius Attici nostri de repetun-dis eum postulauit: magna illico fama surrexit: et de damnatione feruētur loqui est ceptuz. Quo vēto proijcitur Appius minor vt implicet de pecunia ex bonis patris peruenisse ad Seruiliuz: preuaricatiōisq causam diceret: depositū. ij.s.lxxxj. admiraris amentiā: immo actiones stultissimas quid si nefarias patris cōfessiōes audisses. Mittit in consilium eosdem illos qui litis estimarāt iudices: quum equo numero sentētie fuissent Laterensis leges ignorans pronunciauit quid singuli ordines iudicassent: et ad extremum: vt solēt non redigant postq̄ discessit: et pro absoluto Seruilius haberi ceptus legisq vnum et centesimum caput legit: in quo ita erat: qđ eorum iudicuz maior pars iudicarit id ius: ratumq esto: in tabulas absolutum non retulit ordinum iudicia perscripsit postulante rursus Appio: cum Lucio Lolio transegit: et relaturum dixit. Sic nunc neq absolutus: neq damnatus Seruilius de repetūdis Seruio Pylio tradetur Nā de diuinatione Appius: quū calūniā iurasset: cōtendere ausus non est Pylioq cessit et ipse de pecunijs repetundis a Seruilijs est postulatus et preterea de iure vsuū quodam suo emissario reus factus recte hoc par habet. Quod ad remp. pertinet: oīno multis diebus expectatione Galliarum actum nihil est. Aliquādo tū sepe re dilata et grauiter acta: et plane pspecta Cn. Pōpeij volūtate in eam partem vt eū decedere post kal. Martias placeret. Senatuscōsultū: qđ tibi misi factū ē: authoritatesq pscripte. S.C. authoritas pridie kalē. Octobris i ede Appollinis. Scribe affuere Luci9 Domiti9 Cnei fili9 Aenobarb9. Qu. Celius: Quīti frater Metell9. Pi9. Scipio. Lu. Juli9. Lu. fili9 Publi9 Anna-

sanias postulatet pretorem: nobis patronis sup. entibus. alij legunt Laterense pretore. Pausania postulante: nobis patronis voluit recipere. i. approbare: q ea pecunia peruenisset: q Pilius necessarius Attici nostri. scilicet communis amici postulauit eum reum de repetundis. i. pecunijs mala arte a prouincialibus ablatis et ita iure repetendis. Magna fama surrexit illico: et ceptū est loqui feruenter de dānatione. scilicz Sempronij. Quo vento. i. qua obiectiōe: Appius minor/proijcitur. i. obruitur vt implicet. i. innuat de pecūia ex bonis patris peruenisse ad Seruiliū/ et diceret causam preuaricatiōis. i. quare fecerit preuaricationem. Sestertiū semel et octogies esse depositūz: Dixi alibi quia sestertium etiam neutri est generis: et genitiui nominum neutri generis habentiū singularem non solent sincopari ne cum singularibus casibus coincidant: cum tamen venusta sit cū numeralibus sincope: decentius dici semel et octogies sestertiuz q̄ octogintaunuz sestertia/ aut serstertiorum. Scribitur autem sestertium. ij. s. i. due lib. cum semis. Tu admiraris dementiam/ immo actiones stultissimas. Quid supple faceres aut diceres/ si audisses nefarias confessiones patris scilicet Appij. Ipse mittit in consiliuz illos eosdem iudidices qui estimarant litis pro lites: quum sententie fuissent equo. id est equali nūero. id est tot absoluentium quot condemnantium et econuerso. Laterensis ignorās leges pronūciauit quid singuli ordines iudicassent: et ad postremum non redigant. scilicet iudices sentētias varias ad vnā certam: et vt solent sclz redigere: postq̄. scilz Laterensis discessit: et Seruilius ceptus est haberi pro absoluto: et legit vnum aut primum et centesimum caput legis: i quo scilicet capite erat ita scilicet scriptum: Id qđ maior ps eorū iudicū iudicarit: esto ius et ratum. i. certum et approbatū. Laterensis sup. non rettulit absolutuz in tabulas. i. instrumenta publicorum actorū: perscripsit iudica ordinum: et Appio postulante. i. in ius vocāte rursus: transegit cum Lucio Lolio et dixit sup. se relaturuz s. ad senatum aut ad iudices. Sic Seruilius nunc neq absolutus neq damnatus de repetūdis tradetur. Seruio pylio. s. discutiendus: sunt q legāt tradetur sauci9. i. lesus in fama sz (vt dixi) oīa obscura sūt Nam Appius iurasset de calumnia. idest calumniam factam: de diuinatione nō est ausus contendere scilicet vltra: et cessit. i. traditus est aut locū dedit Pylio: et ipse

Sestertius neutri generis. Nota.

Postulare i ius vocare.

lius. Caius Septim⁹ Titi fili⁹. Quirin⁹ Caius Lucius Caij filius. Pupbirens: Caius Scribonius Caij filius. Publius. Curio: Lucius Atteius Lucij filius An capito. Vale.

postulat⁹ est a Seruilis de pecunijs repetundis. τ preterea reus factus es de iure vsuũ: de quodã emissario suo scilȝ equo cuiusvsum alter sibivendicarat: hoc par. s. contendẽtiuȝ bȝ se recte q: vterq̃ cautelosus τ litiũ amãs ẽ. Nõ. i. q̃tũ ptinet ad remp. nihil actũ ẽ oĩno multis dieb⁹ / expectatiõe. i. propter expectationẽ / galliarũ. i. sentẽtie dande de gallis aut successori ɔmittẽdis aut Cesari prorogandis: tamen ne dilata sepe τ acta grauiter τ volũtate Cnei Põpeij perspecta aliqñ. i. tãdem in eam partemvt placeret eum decedere scȝ in galliam ad succedendum Cesari post kalendas Martias. Senatusconsultũ quod misi tibi est factum τ auctoritates perscripte sup. sunt. i. q̇ ei⁹ rei auctores fuerunt. Auctoritas. S. C. i. senatusconsulti sup. scripta est pridie kalẽdas Octob. in ede Apollinis. Scribe idest vt dicũt notarij aut suscriptores: affuere seq̃ntes Luci⁹ domitius τc.

Quod Marcus. Hec quoq̃ epistola propter rerum de quibus loquitur ignorationẽ intacta derelinqui solet a commentarijs quo circa cumvix multo labore sensum ex ea colligere possimus parumq̃ȝ vtilitatis assequamur etiã si collegerimus preter augmentum nihil dicere constituimus. Expõitur itaq̃ i ea obscure ijs qui negocia de quibus agitur ignorant: quid in senatu et comitijs actũ sit qui interfuerint senatusconsulto. et quid de prouincijs decretum sit: et quid Pompeius in cesarem. Senatui non parentem dixerit: ex quibus dictis in Cesarem populus intellexit Pompeio negocium cum Cesare futurum. demuȝ de Curione τ rebus familiaribus loquitur: vt legenti constare poterit.

Argumẽtuȝ ep̃le.

M. Celius. M. T. C. S. dicit.

Quod Marc⁹ marcellus ɔsul. Nonis. F. de pͥuicijs consularib⁹ cernit vti. C. Paul⁹. C. Marcellus consules cũ magistratũ inissent ad. x. kal. Mar. que in suo magistratu futura essent de cõsularib⁹ pͥuicijs ad senatũ referrẽt: neqȝ quid prius ex kalẽ. Martijs ad senatũ referrẽ neq̃ q̇d coniunctiȝ de ea referret a Cons. vtiq̃ eius rei cã per dies comitiales senatũ haberẽt. Senatũ vterq̃ ɔsul faceret: τ cũ de ea re ad senatũ referret a Cõs. eoꝝ q in. ccc. iudicibus essent: sex adducere liceret: si quid ea re ad populum vel ad plebem opus esset vt Seruius Sulpicius: Marcus Marcellus. Consul pretores Tri. qȝ pleb. Quibus commvideretur ad populum plebem ve referrent quod ij non tulissent: vtiqȝ quicunqȝ deinceps essent. ad Po. ple. ve ne ferrẽt. S. A. D. P. R. Kalen. Octob. in ede Appollinis: scripti affuerunt. L. D. Cn. F. Aenobarbius: Quintus Mar. Quinti Filius. Pius. Scipio. L. Julius. L. fili⁹ Pob. Annalis. C. Septimus. T. filius. Quirinna. C. scribo. C. filius Po. Curio. L. Atteius. L. filius. An. capito. M. Oppius. M. filius Tetia q̄. M. Marcel. consu. vt de prouincijs D. E. R. J. C. senatum existimare neminẽ eoruȝ q potestatẽ habent intercidendi: ipediẽdi morã afferre opportere Quomin⁹ de repub. Qu. P. ad senatum referre senatusqȝ consulto fieri posse: q impedierit: eum senatũ existimare contra rẽp. fecisse. Si quis huic senatuscõsulto itercesserit: Senatui placere authoritatẽ pscribi: et ea re ad senatũ: populũqȝ referre: huic senatuscõsulto itercessit. C. Celi⁹. L. P. Cornelius. C. Juli⁹ Pãsa. Itẽ Senatui placere authoritatẽ pscribi de militib⁹ q in exercitu. C. Cesaris: sunt q eorum stipẽdia: merita causas: quibus de causis missi fieri debeant: habeant ad hunc ordinẽ referre: vt eorũ ratio habeatur: causeqȝ cognoscantur.

Si quis huic senatusconsulto intercessisset: senatui placere authoritatez perscribi: et de ea re ad hũc ordinem referri. Huic senatusconsulto intercessit celius. C. Pãsa Tri. ple. Itemq́ senatui placere in Ciciliam prouinciam: ⁊ in.viij. reliquas prouincias. quas pretorij pro pretore obtinerent: eos qui pretores fuerunt: neq́ in prouincia cuz imperio fuerunt: quos eorum ex senatuscõsulto: cũ imperio in prouincias pro pretore mitti oporteret eos sortito in prouincias mitti placere: si ex numero quos. S.C. in prouincias ire oporteret ad numerum: non essent: qui in eas prouincias proficiscerentur: tum vti quoq́ collegium primum. P.R. fuisset: neq́ in prouincias profecti essent: ita forte in prouincias proficiscerentur. sed ad numerum non essent tunc deinceps proximi cuiusq́ collegij: qui pretores fuissent: neq́ in prouincias profecti essent in sortem conijcerentur: quoad is numerus effectus esset: quem ad numerum in prouincias mitti oporteret. Siquis huic senatuscõsulto intercessisset authoritas perscriberetur. Huic senatusconsulto intercessit. C. Celius. C. Pensa tribunus ple. illa preterea. Cne. Pompei. sunt animaduersa: que maxime confidentiam attulerunt hominibus: vt diceret se ante Kalendas Mar. non posse sine iniuria de prouincijs Cesaris statuere. Post kalendas Mar. se non dubitaturum. Cum interrogaretur si qui tum intercederent: dixit non interesse vtrum cesar senatus dicto audiens futurus nõ esset an pararet: qui senatum decernere non pateretur. Quid si (inquit) alius ⁊ cõsul esse: ⁊ exercitũ habere volet. At ille quã clementer: quid si filius meus fustem mihi impingere volet. His vocibus: vt existimaret hoies põpeio cum cesare esse negociũ: effecit. Itaq́ iam vt video alterutrã ad cõditionẽ descendere vult Cesar: vt aut maneat: neq́ hoc anno sui ratio habeatur: aut si designari poterit decedat: curiose cõtra eum totum parat: quid assequi possit nescio. Illud video bñ sentientẽ: ⁊ si nihil effecerit cadere non posse. Me tractat liberaliter. Curio: ⁊ mihi suo munere negocium imposuit. Nam si mihi non dedisset eas: que ad ludos ei aduecte erant Aphricane: potuit supersedere. Nunc eum dare necesse est: velim tibi cure sit: quod a te semper petij: vt aliquid istinc bestiarum habeamus. fictianamq́ syngrapham tibi cõmẽdo. Libertũ Philonem istuc misi: ⁊ Diogenem grecum quibus mandata: ⁊ litteras ad te dedi: eos tibi ⁊ rem de qua misi velim cure habeas: nam q̃ vehementer ad me ptineat: in ijs quas tibi illi reddent: litteris descripsi. Vale.

¶ Quia e postrema pte hu9 eple facile est excerpere sniam: ⁊ nõ illepida est locutio possimus ordinez sic contexere. Cum scz pompeius interrogaretur si qui intercederent. s. pro cesare tum. i. tunc: dixit non interesse. i. nullũ esse discrimẽ aut nihil referre: vtrũ cesar nõ esset futurus audiẽs. i. obediẽs dicto. i. mãdato ⁊ decreto senat9: an pararet sup. aliquẽ q̃ nõ pateret. s. p intercessionẽ suã. Senatũ cernere. s. qd̃ vellet. Quid sup. dices inquit ali9. Si sup cesar volet simul ⁊ cõsul eẽ ⁊ hr̃e exercitũ. At ille q̃. i. o quãtũ clementer sup. rñdit. Quid sup. dicẽdũ aut faciendũ eẽt si fili9 meus volet impingere. i. incutere mihi fustẽ. i. colaphũ Põpeius sup. effecit his. i. hmõi vocib9 vt hoies existimarent negocium. i. dissidium ⁊ certamẽ: eẽ. s. futurũ Põpeio cũ cesare. Itaq́. i. ⁊ ita vt video cesar vult descẽdere iam ad alterutrã. i. vnã aut alterã cõditionẽ: vt aut maneat. s. in puincia Cetera notiora sunt.

Celius Ciceroni. S.D.

Si tu inquis Pirrum tractasti: immo si scias q̄ facile: q̄q̄ ne cō tentionis quidē minime fuerit: pudeat te ausum vnq̄ esse incede re tanq̄ tuū competitorē. Post repulsam vero risus facit, ciuem bonum ludit, et contra Cesarem sententias dicit: expectationē cor ripit. Curionem prorsus non mediocriter obiur gatus hac repulsa se mutauit: preterea qui nun quā in foro apparuerit non multum in iudicijs versatus sit. agit causam liberaliter sed raro post meridiem. De prouincijs quod tibi scripseram idibus Sextilis actum iri: interpellat iudicium. Marcelli cons. designati in kal. reiectum ne fre quentiam quidem efficere potuerit. has litteras ad. iiij. No. Septemb. dedi: cum ad eam diem ne profligatum quidem quicquā esset. Ut video cau sa hec integra in proximum annū transferet: et q̄ tum diuino: relinquēdus tibi erit: qui prouinciā obtineat: nā nō expeditur successio, qū Gallie que habēt intercessorē in eandē cōditionez quā cetere puincie vocantur: hoc mihi non est dubiū quo ti bi magis scripsi: vt ad hunc euentum te parares. Fere litteris omnib' tibi de pantheris scripsi: tur pe tibi erit Patiscū Curioni; decē pātheras mi sisse te nō multis ptib' plureis: quas ipsas Curio mihi: et alias Aphricanas decē donauit: ne putes illū tantū pdia rustica dare scire: tu si modo me moria tenueris: et Cybiratas accersieris: itēq3 in Pamphiliā litteras miseris: naz ibi plures capi aiunt: qd voles efficies. Hoc vehementius laboro nunc: q seorsum a collega puto mihi oia parāda: amabo te, impera tibi hoc cura: soles libenter: vt ego maiorem partem: nihil curare in hoc negocio nulla tua nisi loquendi cura est: hoc ē imperandi

Argumē tū ep'le.

Si tu inquis &c. Hac epi stola etiam sub obscura do cet Celius quid Rome age batur: instat de pantheris captandis et cōmendat Ci ceroni. M. fendiū.

Ordo lre

Ordo est. Tu inqs .s. i epistola que nō extat. Tu o celi tractasti Pirrū sic. i. superasti eum cū explosione. Immo supple id dicas aut mireris: si sci as quā. i. quantū facile sup. tractauerim sic. Pirrum: quāquā. i. nō saltem minime contentionis. i. laboris ac difficultatis pu deat te illū scz Pirrū ausum esse vnquā incedere. s. pompose: tanq̄ cōpetitorē tu um: hoc est q eum non sic vicisti vt nō au sus sit se amplius tecū conferre. Uero. i. sed: Pirrus sup. facit nobis: risus. i. pre bet materiam risus: post repulsam: ludit idest ad ludum nobis faciendum agit bo num ciuem. i. reipu. fauentem: et dicit sen tentias contra Cesarem: et corripit expe ctationem idest dilationē executionis sen tentiarū contra Cesarē latarū obiurga tus (deponentaliter ponit cū etiā actiue dicatur obiurgo) prorsus. i. in omnez par tem Curionem non mediocriter. i. vehe menter: q. s. lentius in Cesarē agat. Nā in superiore epistola dictuz est. Curio se contra eum. videlicet: Cesarē totum pa rat: sed tamē idē postea corruptus pecu nia: Cesaris totus a cesare stetit vnde Lu canus Uenalis Curio lingue Pirrus sup. mutauit se. i. mores suos: hac repulsa. scz in edilitatis petitiōe accepta. Preterea ipse qui nunq̄ apparuerit in foro non sit versatus multum in iudicijs: agit causaz liberaliter. q. d. sine exactione magne pe cunie: q: si eam exigeret nullam causam agendam haberet: sed raro agit post me ridiē aut q: ventris causa agit: et ita prān sus nihil facit: aut q: pot' agere nihil po test: aut quia hora nona claudebatur fo rum. Unde meretrix tunc prostare per missa nonaria dicta est. Quod scripseraz tibi actum iri. idest quod agatur de pro uincijs. Idibus Sextilis aut sextilibus idest Augusti mensis iudicium Marcel li Consulis designati reiectum in Kalen das scilicet eiusdem mēsis interpellat. i. impedit: ne quidem. i. vt non saltē potue rit efficere frequētiam. s. senatus. Ego de di. i. misi tibi has litteras ad quartū no nas. Septēbris cū ne quidē. i. nō saltem quicq̄ esset profligatū. i. confectū ad eaz diem. idest vsq3 ad quartum nonas Se ptembris. Ut. i. quātum video hec causa transferetur integra. i. intacta in primū annum vt quantum diuino. i. futurū antu mo: sup. aliquis locū tuū tenturus erit re

Obiurga tus tā ac tiui q̄ de ponentis est parti cipium.

Lucanus

Mere trix nona ria que di catur.

et mandandi. Nã simulatq3 erunt capte, q allant eas: τ deportẽt, habes eos: quos ad Sitianã syngrapham misi. Puto etiã si nullã spem. vt in tectovitÿ cetera mihi probabũtur. Marcũ fitidiũ equitẽ Romanũ amici mei filiũ bonũ. τ strẽnuũ adulescentẽ: qui ad suũ negociũ istbuc venit: tibi cõmendo: τ te rogo: vt eum in tuorũ numero habeas agros: quosfructuarios habent ciuitates vult tuo beneficio: qnod tibi facile et bonestum factu est: immunes esse: gratos τ bonos viros tibi obligaris. Nolo te putare fauonium a columnarÿs preteritum esse: optimus quisq3 eum no fecit. Pompeius tuus aperte Cesarem: et prouinciam tenere cum exercitu: et consulatum: ipse tñ hanc sententiam dixit: nullũ hoc tempore senatusconsultũ faciendum Scipio hanc: vt kalen. Martÿs de prouincÿs Gallicis neu quid coniunctim referret. Contristauit hec sentẽtia Balbum Corneliũ: et scio eũ conquestu3 esse cũ Scipione. Callidius in defensione sua fuit disertissimus: in accusatione satis frigidus. Uale.

liquẽdus tibi: qui obtineat prouinciã .i. regat eã donec successo: mittatur nã successio nõ expeditur .i. nõ fit mature. qñ .i. qm Gallie q̃ habent intercessorẽ .i. oppositorem τ impeditorem successionis: videlicet Cesarẽ vocantur in eandẽ cõditionẽ in quã cetere prouincie: τ ita si Gallÿs nõ detur successo: nec alÿs dabitur. Hoc nõ est mihi dubium quo .i. quocirca aut quãtomagis scripsi tibi: vt parares te ad hũc euentu3. Ego scripsi tibi fere oĩbus litteris de pãtberis .s. capiendis τ mittendis ad edilitatis põpã exhibẽdã. Turpe erit tibi patiscũ .s. minus potẽtẽ amicũ misisse Curioni decẽ pãtberas: te non sup. misisse aut mittere plures .s. q̃ decẽ multis partibus .i. e multis locis prouincie tue. Quas ipsas .s. decẽ Pãtberas Curio donauit mihi: τ alias decẽ Aphricanas: ne putes illum .s. Curionem scire dare tñ predia rustica: q̃ videtur Curio in detrimentũ suũ dedisse: vnde tacite ridet eũ. Tuc si mõ tenueris memoria accersieris .s. aduocaueris: τ .i. etiã Cybiratas .s. venatores ex Cybira vrbe Asie: aut vt Huber. vult accesieris .i. adduci feceris: τ idest Cybiratas scilicet pantberas: iuxta Cybiram captas: iteq3 miseris litteras in Pãphiliam que non procul a cilicia est: Nam aiunt .s. qui illinc veniunt: plures capi ibi: tu efficies quod voles. Ego laboro .i. curo hoc nunc vebementius q̃ puto oĩa paranda mihi seorsum a collega idest ceodili. Amabo te blãdiẽtis vox impera tibi curare .i. vt cures hoc tu soles libenter nihil curare: vt ego maiorem partẽ sup. curare soleo et non totũ negociũ: aut vt ego nihil curare soleo maiorẽ partẽ. Nulla cura tua est in hoc negocio scilicet mittẽdi pantheras: nisi loquẽdi .i. mãdandi. Nã simulatq3 idest statim postq̃ capte erant: habes eos qui alant τ deportent eas quos misi a Syngrapham Sicianam idest ex pecunia ex illius obligatione recipienda impensas faciant. Puto etiam si nullã spẽ scilicet in syngrapha haberem: sup. te pecuniã expensurũ aut q̃d simile more suo innoluit: deinde obscurius addit: vt in tecto vitÿ sup. nihil est certera probabuntur mihi idest mihi placebũt Marcũ τc. Aggreditur secundam partem epistole dicens. Commendo tibi Marcum fitidiũ aut feridium equitem Romanum filium amici mei adulescentem bonum et strennum qui venit istuc .idest ad te: ad negocium sum scilicet curandum. Et rogo te vt habeas eum in numero tuorum vult agros .s. suos quos ciuitates scilicet Cilicie habent fructuarios .i. fructum pendere obligatos: esse immunes: idest liberos ab ea pensione: tuo beneficio .idest per beneficium tuum: quod est tibi facile et honestum factu: idest vt fiat: videtur tamen hic accipi vt facias. Tu sup. si id feceris: obligaris pro obligaueris tibi viros: scilicet patrem τ filium gratos τ bonos. Nolo te putare Fauonium aut (vt alÿ legunt) Fauoliu3 esse preteritum idest neglectum a columnarÿs: idest aut ad columnas scribentibus aut opus columnarum curantibus: optimus quisq3 non fecit eum: scilicet obnoxium aut tanti Pompeius tuus aperte sup. pronunciauit Cesarem: et idest simul tenere prouinciam cum exercitu: et consulatum: ipse tamen dicit hanc sententiam: videlicet nullum senatuscõsultum faciendum hoc tempore Scipio sup. tulit hanc scilicet sententiam: vt referretur: idest consularetur Kalendis Martÿs: de prouinciÿs Gallicis: neue idest neue: quid referretur coniunctim scilicet de alÿs prouinciÿs: hoc est q̃uis in Galliam non mitteretur successor: non ideo in alias prouincias non esse mittendum. Hec sententia: scilicet Scipionis contristauit Balbum Cornelium. et scio eum conquestum esse cum scipione: scilicet eius sententie auctore. Callidius fuit disertissimus idest facundissimus in difensione sua: idest in se defendendo: et fuit satis frigidus: idest negligens in accusatione: scilicet aduersarÿ sui. Omnia autem obscure dicit: quia de rebus Ciceroni facile notis loquitur.

Cibira vrbs asie et cibirate venatores ex illa vrbe.

Argumentuz ep'le.

Ane q̄ rc. Scribit Celius se commotū esse vehemēter ob nuncium quez acceperat de parthis qui ferebantur trās'isse Euphratem: idq3 cā Ciceronis quem sciebat non habere exercitum idoneū ad tm̄ hostem repellendum. Deinde exponit q̄ sermones essent in vrbe super hmōi terrore: Rogatq3 Ciceronez vt ad se scribat diligēter quō se se res habeat: polliceturq3 se curaturum vt ipsi succedatur. Ordo est. Nos sumus sane: q̄.i. valde cōmoti lr̄is Caij Cassij r Deiotarij s. regis armenie. Nā Cassius scripsit copias.i. exercitus copiosos Parthorum esse cis Euphratē.i. trāsisse Euphratem Romana prouinciā versus: Deiotarus sup. scripsit pfectas sc3 copias Parthorū in prouinciā nostrā. i. romanaz per comagenē. s. partē illā Syrie. Ego quidē habui precipuū metū: qō.i. quantū attinebat ad te.i. spectaret ad periculū tuuz qui scirē q̄.i. q̄tū hoc est quātū paruz paratus esses ab exercitu.i. quātū ab exercitu auxilij sperares: ne hic tumultus afferet dignitati tue qō.i. aliquod periculuz. s. aut vite aut fame Nā si esses parati ab exercitu.i. si haberes exercitū satis instructum r copiosum timuissem de vita. s. tua q: sciebā te pugnaz non detrectaturū nunc exiguitas copiaz presagiebat.i. quodam presagio futurū denunciabat: recessum. s. tuū non dimicationē tuaz. Vereor etiā nunc quomodo hoies acciperēt.i. interpretarent hec. s. te ob paucitatem copiarum recessisse si forte recesseris: r q̄.i. quantū probabilis necessitas: sc3 recedendi futura eēt: neq3 desinā formidare prius q̄ audiero te tetigisse Italiam. Sed nuntij excitarunt sermones vanos r ita minus constantes de transitu Parthorū. Eniz pro quia. alius sup. censet dicit Pompeium mittenduz. scilicet contra Parthos alius sup. censet Pompeium non remouendū ab vrbe: alius sup. cēset Cesarem sup. mittendū: cū suo exercitu. s. quem hz in puincia: alius sup. censet consules mittendos: nemo tn̄ ex senatuscōsulto censet sup priuatos. i. non fungentes magistratu sup. mittendos. Consules autem nolunt omnino senatū haberi. i. consulationem de ea re fieri: q: verentur ne illud senatusconsultū. i. decretū senatus fiat. sc3 vt consules exeant. i. in bellum paludat. i. veste imperiali vt ad publicos hostes pficiscentes insigniti: r vel aut verentur ne res transferatur ad alium. s. imperatores preter eos: cōtumeliose. i. qō in cōtumeliā eoz cederet: si senatus plus spei in alio re

Series lit tere.

Deiotarus armenie rex.

Presagire quid sit

Paludatus quis dicatur.

M. Celius. M. C. S. D.

Ane q̄ lr̄is. C. Cassij: r Deiotari sumus cōmoti. Nam Cassius cis Euphratem copias Parthoruz esse scripsit Deiotarus profectas per Comagenē in puinciā nostrā. Ego qdē precipuū metuz. qō ad te attinebat habui: qui scirē q̄ paratus ab exercitu esses ne quod hic tumultus dignitati tue periculū afferret. Naz de vita si paratior ab exercitu esses timuissez. Nūc exiguitas copiarū recessum nō dimicationem mihi tuam presagiebat. Hec quō acciperent hoies q̄ probabilis necessitas futura esset: vereor etiam nunc neq3 prius desinam formidare: q̄ tetigisse te Italiam audiero. Sed de Parthorum transitu nūtij varios sermones excitarunt. Alius enim Pompeium mittendū: alius ab vrbe nō remouendum: alius cesarē cum suo exercitu: alius consules nemo tn̄ ex senatuscōsulto priuatos. Cōsules aūt q: verent ne illud senatusconsultū fiat vt paludati exeant: r contumeliose: preter eos ad aliū res trāsferatur oīno senatū haberi nolunt. Usq3 eo: vt parū diligentes in rep. videantur. Sed honeste siue negligētia siue inertia est: siue ille quē pposui: metus latet sub hac temperantie existimatione nolle puinciā. A te littere non venerunt: r nisi Deiotari subsecute essent in eā opinionem Cassius venerat: que diripuisset ipse vt viderent ab hoste vastata: finxisse bellum r Arabas in puinciam immisisse: eosq3 parthos esse senatui renunciasse. Quare tibi suadeo quicunq3 est istic status rerū diligēter r caute perscribas: ne aut velificatus alicui dicaris: aut aliquid qō referret scire reticuisse. Nunc exitus est anni: nam ego has litteras ad. xiiij. kalen. Decembris scripsi: plane nihil video ante Kalen. Januarias agi: posse: Nosti Marcellum q̄ tardus r parum efficax sit. item Seruius q̄ cūta

tor. Cuiusmodi putas hos esse: aut qui id: quod nolint cōficere posse: qui que cupiunt: ita frigide agunt: vt nolle existimentur: Nouis magistratib⁹ autem: si Parthicum bellum erit: hec causa primos menses occupabit: sin autē aut non erit istic bellum: aut tuū erit: vt vos aut successores paruis additis copijs sustinere possint. Curionē video se dupliciter iactaturum: primum vt aliquid Cesari adimat: inde vt aliquod Pompeio tribuat: quoduis: quālibet tenue munusculum. Paulus porro non humane de prouincia loquitur: huius cupiditati occursurus est furnius noster: plures suspicari non possū. Hec noui: alia que possunt accidere non cerno. multa tempus afferre & prepa rata multa esse scio. Sed intra fines hos quecunq₃ acciderint vertentur.

poneret: vsqueco. i. intantum sup. nolunt senatum haberi: vt videantur parum diligentes in rep. Sed siue negligentia est siue inertia: siue ille metus quē proposui. i. modo dixi: sup. ea aut is latet. i. occultat honeste: sub hac existimatione. i. opiniōe temperantie: nolle. i. ꝙ ipsi nollent obire aut e ipere tibi prouinciā. Littere nō venerunt. i. non sunt misse ad senatū a te: & nisi littere sup. Deiotari. s. regis essēt subsecute. i. lras Cassij: Cassius venerat. i. venisset in eam opinionem: finxisse. i. ꝙ finxisset bel'ū vt ea que ipse rapuisset viderentur vastata ab hoste: & immisisse. Arabas in prouinciam (Cicero aūt confirmauit Arabas fuisse in habitu Parthico) & renunciasse. i. significasse senatui eos esse Parthos. Quare ego suadeo tibi: quicūꝗ iste status rerum est: sup. vt perscribas diligenter & caute: ne videaris alicui aut velificatus. i. velo tectus delituisse: sicut apud Maronem. Velificatus athos: per velū autē tentorium intelligo: Huber. nauigasse exponit aut reticuisse aliq̄d quod referret. i. expediret scire. Exitus anni. s. tui in prouincia: est. i. appropinquat nūc. Nam ego scripsi has litteras ad decimū quartū Kalendas Decembris: & plane. i. omnino nihil video posse agi ante Kalē. Januarias. in quibus est noui anni principiū. Tu nostri Marcellū ꝟ. i. ꝙtū tardus sit & ꝙ parū efficax. s. ad procurandū tibi successorē: itē ꝗ. i. & similiter nostri ꝟ. i. ꝙtū Seruius. s. Sulpitius sit cūctator. i. immorator. Cuiusmodi putas hos esse: aut qui. i. quō putas eos sup. posse cōficere. i. perficere id: quod nolint. s. cōfici: qui agūt ita frigide ea que cupiunt: vt existiment nolle. Aūt. i. sed: si bellū Parthicū erit hec causa occupabit nouis magistratibus primos menses. Sin aūt. i. sed si: aut nō erit istic bellū: aut tū. i. tunc post nouos magistratus erit vt successores. s. vestri: possint sustinere. i. defendere contra Parthos: vos paruis copijs additis. Ego video. i. considero Curionem iactaturum. i. periculo obiecturum se dupliciter: primū vt adimat. i. auferat aliquid Cesari: cui tunc aduersabatur. inde. i. deinde vt tribuat Pompeio aliquod munusculū: quoduis. i. quodlibet: & ꝗlibet. i. ꝙtumlibet: tenue. idest exile & modicum. Porro. i. sed: Paulus. s. Aemylius: loquitur de prouincia non humane. Furnius noster. s. cōis amicus: occursurus est. i. obstabit cupiditati huius. s. Pauli: ego non possum suspicari plures. s. occursuros. Ego noui hec: & non cerno. s. animo: alia que possunt accidere. Scio tempus. scз noui anni: afferre multa. s. noua: & multa esse preparata. s. vt fiant: sed quecunꝗ acciderint vertentur intra hos fines. s. presentis anni.

Velificatus esse quid sit.

Cerno.

C Illud addo ad actiones. C. Curionis de agro Cāpano de quo negant Cesarē laborare: sed Pōpeiū valde nolle: ne vacuus aduenienti Cesari pateat. Quod ad tuū decessum attinet: illud tibi nō possum polliceri me curaturū vt tibi succedatur. illud certe ꝑstabo: ne amplius proroget. Tui consilij est si tempus: si senatus coget: si honeste a nobis recusari non poterit: velis ne perseuerare: mei officij est meminisse que obtestatione decedens mihi ne paterer fieri mandaris. Vale.

C Illud addo ad actiones Caij Curionis de agro Cāpano. s. ad volūtatem Cesaris diuidēdo: de quo. s. agro: negant. scз pleriꝗ Cesarē laborare. i. sollicitū eē: sed Pōpeiū valde nolle. s. vt diuidat: ne pateat Cesari veniēti. s. ex gallijs: vacuus. s. Romano milite. Qō. i. quātū attiet ad decessū tuū. s. ex ꝓuincia: ego nō possū polliceri me curaturū illō vt succedat tibi: certe. i. haud dubie ꝑstabo. i. exhibebo illō ne. s. ꝓuincia ꝓroget. i. extendat tibi ampli⁹. Est tui ꝯsilij. i. ptinet ad ꝯsiliū tuū si tp̄s coget: & si senat⁹ coget: & si nō poterit recusari a nobis. s. q̄ ꝓ te precamur honeste. i. an velis pseuerare. s. in ꝓuincia. Mei officij est meminisse q̄ obtestatiōe tu decedēs mādaris ꝓ mandaueris mihi: ne paterer fieri. s. ꝓrogationē imperij. Vale.

Argumentum epistole.

NOn diu. Rebus bene gestis in Cilicia vt visum est libro ij. Rogauerat Cicero Celium vt sibi curaret sibi supplicationes decerni: idq; alios itidem rogauerat non ignorante Celio qui nunc scribit quid quisq; aut dixerit aut fecerit pro Cicerone. Exponitq; contentiones que in senatu facte erant & quid pro Cesare Curio fecerat.

Ordo litere

Ordo est. Supplicationes tue i. quas petisti tibi decerni: torserunt. s. angore: nos non diu sed acriter: enim. i. quia nos incideramus in nodum difficilem. idest in rez cuius difficilis erat exitus. Nam Curio cupidissimus tui: cui comitiales. scilicz di

Comitiales.

es eripiebantur quia differebantur aut absumebantur omnibus rationibus negabat se posse pati vllo modo supplicationes decerni. Ne si adeptus esset quid. id est aliquid boni fauore. idest per fauorem Pauli. s. Aemilij: videretur amisisse supple illud sua culpa: & existimaretur. i. iudicaretur preuaricator. idest desertor cause publice. i. ad rempu. spectantis. Itaq;. i. & ita nos descendimus. idest deuenimus ad pactionem. idest vt dicunt compositionem: & consules confirmarunt. pro confirmauerunt: supple se non vsuros in hunc annum de his supplicationibus.

Plane omnino.

Plane i. omnino est quod. i. propter quod agas gratias vtrisq; consulibus: certe magis Paulo. Nam Marcellus respondit ei sic: sup. se non habere spem in istis supplicationibus. Paulus sup. respondit se non dicturum. s. sniam de supplicationibus omnino in hunc annum. Renunciatum erat nobis Hirrum dicturum diutius. i. q vellet diutius dicere q in hunc annum. Noshprehendimus eum. i. obuiam factum complexi sumus deprecantes ne id faceret: & ipse non modo. i. non solum non fecit. s. quod renunciatum erat eum facturum: sed cuz ageretur de hostib9. s. a te deuictis: & posset impedire rem. s. quam petis: hoc est supplicationem. si postularet vt sup. hostes numerarentur: tacuit. i. noluit hoc postulando impedire tantum. i. solummodo assensus est. Catoni: qui etsi locutus honorifice. s. de te: non decreuerat sup. tamen: supplicationes Fauonius accessit ad hos. scilicet duos Hirrum & Catonez: tertius. i. eiusdem cum eis sententie. Quare gratie sunt agende: sup. a te: pro natura & instituto. i. moribus vniuscuiusq;: his. i. posterius noiatis: sunt agende gratie q tantuz i. duntaxat ostenderunt voluntatem. s. suaz: et sup non pugnarunt. i. non acriter contenderunt: p snia. s. sua stabilienda. cum possent im

M. Celius. M. Ciceroni. S.D.

NOn diu sed acriter nos tue supplicationes torserunt: incideramus enim in difficilez nodum. nam Curio tui cupissimus cui oibus ronib9 comitiales eripiebantur: negabat se vllo modo pati posse decerni supplicationes: ne siquid fauore pauli adeptus esset boni: sua culpa videretur amisisse: & preuaricator cause publice existimaretur. Itaq; ad pactionem descendimus: & confirmarunt consules se bis supplicationibus in hunc annum non vsuros. Plane qd vtrisq; consulibus gras agas est. Paulo magis certe. Nam Marcellus sic rndit ei: spem in istis supplicationibus non hre. Paulus se oino in hunc annum non dicturum: Renunciatum nobis erat Hircium diutius dicturum prehendimus eum non mo non fecit: sed cum de hostibus ageretur: & posset rem impedire: si vt numerarent: postularet: tacuit: tantum Catoni assensus est: qui & locutus honorifice non decreuerat supplicationes. Tertius ad hos Fauonius accessit. Quare pro cuiusq; natura: & instituto gratie sunt agende. His q tantum voluntatem ostenderunt: pro sententia cuz impedire possent: non pugnarunt. Curioni vero q de suarum actionum cursu tua causa deflexit. Naz: Furnius & Lentulus vt debuerunt: quasi eorum res esset: vna nobiscum circumierunt: & laborarunt Balbi quoq; Cornelij operam: & sedulitatem laudare possum. Nam cum Curione vehementer locutus est. Et eum si aliter fecisset iniuriam Cesari facturuz dixit: tum eius fidem in suspitionem adduxit. Non deerant quidez: qui inique transigi volebant Domitij. Scipiones: quibus hanc rem ad intercessionem euocandam interpellantibus venustissime Curio rndit: se eo libenti9 non itercedere: q quosdam

qui decerneret:videret confici nolle. Quod ad rẽ pub. attinet: in vnam cãm omnis contentio: coniecta est: de prouincijs in quam adhuc incubuisse cum senatu Pompeius videtur: vt Cesar ante Idus Nouembres decedat Curio omnia potius subire constituit: ꝙ id pati ceteras suas adiecit actiones. Nostri porro: quos tu bene nosti ad extremum certamen rez deducere non audẽt.

pedire.s.supplicationem. Curioni vero sup.agende sunt grẽ:ꝙ defexit sup.se cã tua.i.ꝓpter te:de cursu suaꝝ actionũ:q̃ differebantur eo quod de rebus tuis referebatur. Maꝫ. Furnius ⁊ Lentulus circũierunt ⁊ laborarunt pro laborauerunt vna.i.pariter nobiscũ vt debuerũt q: tibi obnexij erant:quasi esset ius.i.negocium eorum. Ego possum quoqꝫ laudare operam ⁊ sedulitatem Balbi Cornelij:nã ipse locutus est vehementer cũ curione.s.ꝓ te.⁊ dixit euz facturũ iniuriã Cesari:si fecisset aliter.s.ꝙ dictũ est tum.i. insuper adduxit fidem eius.s. Curionis in suspitionẽ:vt si nocere voluisset non potuisset. Quidẽ.i.certe:nõ deerant qui volebant rẽ transigi iniquã vtpote. Domitij ⁊ Scipiones:quibꝰ interpellantibꝰ.i.inter agendũ asserentibꝰ hanc rem euocandã sup. esse ad intercessionẽ .i.impeditionẽ: Curio respondit venustissime:se nõ intercedere.i.ipedimẽtum facere eo libentius ꝙ videret quosdã qui decernerẽt.i.adiudicarent tibi supplicationem: nolle sup.eã cõfici.i.executioni mandari. Quod.i.quãtũ attinet ad rẽp. oĩs cõtẽtio.s. Cesaris ⁊ Põpeij coniecta est i.redacta in vnã cãm .i.actionẽ:de ꝓuincijs.s.non ꝓrogandis:in quã.s.cãm Pompeius videtur adhuc incubuisse.i.inclinatus est cũ senatu i.vt sentit senatus.s.vt Cesar decedat .s. de prouincia:ante idus Nouẽbres. Curio cõstituit potius subire oĩa ꝙ pati id:⁊ adiecit ceteras actiones suas quas supra dixit dilatas. Porro .i. sed nostri.s.amici quos tu nos tu nosti bene:non audẽt deducere rem ad extremum certamen.s.cum Cesare futurum.

Intercedere quid sit.

¶ Summa rei totius hec. Pompeius: tanquaz Cesarem non impugnet:sed quod illi equum putet constituat ait, Curionem querere discordias. Valde autem non vult ⁊ plane timet, Cesarem cõsulem designatum prius: quã exercitum ⁊ prouinciam tradiderit. Accipitur satis male a Curione ⁊ totus eius secundus consulatus exagitatur. Hoc tibi dico, si omnibus rebus prement curionem: Cesar defendetur, intercessorem: si quod videntur: reformidarint Cesar quoad volet manebit. Quam quisqꝫ sententiam dixerit: in commentario est rerum vrbanarum: equo tu que digna sunt selige: multa transi: in primis ludorum explosiones ⁊ funerum: ⁊ ceterarum ineptiarum plura habet vtilia. Deniqꝫ malo in hanc partem errare: vt que non desyderes audias: ꝙ quicquã quod opus sit pretermittatur. Tibi cure fuisse de Sictiano negocio: gaudeo: sed quando suspicaris minus certa fide eos tibi visos: tanꝙ procurator si agas: rogo. Vale.

¶ Sũma.i.finalis sñia totiꝰ rei sup.ẽ hec Pompeiꝰ tanꝙ nõ ipugnet Cesarẽ:sꝫ cõstituat qđ putet equũ illi:ait Curionẽ q̃rere discordias.s.negãdo Cesarẽ debere decedere. Aũt.i.sed põpeius nõ vult valde:⁊ timet plane.i.manifeste:cesarẽ designatũ sup.iri cõsulẽ priusꝙ tradiderit exercitũ ⁊ ꝓuinciã Sup. Põpeiꝰ: accipitꝰ i.tractatur satis male a Curione ⁊ totꝰ secũdus cõsulatus eiꝰ.s.põpeij:exagitatꝰ i.ab eo turpiter depellitur. Ego dico .i. denuncio tanꝙ certũ:tibi hoc:si.s. Pompeius ⁊ senatus.ꝑment Curionẽ oĩbus rebus: Cesar defendetꝰ.s.a ꝓuincie continuatione:si reformidarint intercessorẽ.s. Curionẽ:qđ videntꝰ.s.facturi: Cesar manebit.s.in prouincia quoad.i.ꝙdiu volet. Est.i.habetꝰ in cõmẽtario rerũ vrbanarũ ad Ciceronẽ tũc misso:quã sñiam quisqꝫ dixerit:equo.s.cõmẽtario:tu selige.i.seorsum ab alijs elige:que sunt digna . sciꝫ lectione:transi multa:in primis explosiões i.cõtumeliosas exagitationes : ludorum aut ludiorum.i.actorum fabularum ⁊ sup. narrationes:funeruꝫ ⁊ ceterarũ ineptiarũ sup.cõmẽtariũ aut cõmẽtariusꝫ plura.i.multa vtilia. Deniqꝫ ego malo.i.magis volo errare i hãc ptẽ.s.nimis mľta scribendo vt audias ea q̃ non desideres:quã sup.vt quicꝙ qđ sit opꝰ.s.scitu ꝑtermittatꝰ.gaudeo fuisse tibi cure de negocio sictiano vt singrapha sictiana ꝓsoluatꝰ. Sꝫ qñ.i.qm̃ suspicaris eos.s.q̃ attulerunt visos tibi fide minus.i.nõ satis certa:rogo agas sic tanꝙ ꝓcurator.s. eoꝝ nõ index

Seligere quid sit.

Commentariũ ⁊ cõmentarꝰ

Argumētū ep͞le.

P Udet me ⁊c. Celius p̄rio loco huius ep͞le exponit magnā Appij cognomē to pulchri erga se ingratitudinē: qui cū plurimum deberet g͞re ceperat odisse. Deinde narrat queadmodū idē Appius subornauerat quendam qui ipsuz Celium accusaret: cōtra quē dicit se defensū esse: retorquendo accusationē eandē actionis in eum qui accusarat cū insigni eius infamia. Erat aūt appius: vt ex superioribus patet: hō superbo ⁊ nobili ingenio Ciceroni magis ꝓpter nobilitatem ⁊ potentiam: ꝙ ob virtutē obseruatus. Ordo est. Pudet me confiteri tibi. s. rei veritatē ⁊ queri. i. conqueri: de iniurijs. Appij scz pulchri: hoīs īgratissimi: qui cepit odisse me: q̄z debebat mihi beneficia maxima scz a me recepta: qui enim accepit beneficiū etiā gratis collatū: obligat̄ si pōt saltem paria referre. Et cum homo auarus scz ipse Appius non posset imperare sibi idest adducere aīm suū auaritia captum ad hoc vt solueret ea. s. debita beneficia indixit mihi bellū occultū. i. simultates latentes: tamē. i. nihilominꝰ ita occultum: vt multi renunciarent mihi: ⁊ ipse. i. egomet aīaduerterē facile eū cogitare male de me. i. vt faciat mihi malū. Uero. i. sed: postea ꝙ cōperi eū tentasse. i. sollicitasse cōtra me collegium vt opinor augurum: nā ipse augur fuit: vt prius visum est: deinde locutū aperte cū quibusdā. i. etiā mihi notis ⁊ aīaduerterē deliberare cū Lucio domitio hoīe inimicissimo mihi vt nūc est: q̄z nō semꝑ ita fuit: velle deferre Cneo Pompeio etiā inimico: q̄z Cesari fauebat Celius: hoc munusculū. i. facere hāc gratiolam libenter eñ vidisset Celiū accusari: cū ego reprehēderē ipsum. s. appiū non potui impetrare vt deprecarer. i. precando amouerem ab eo iniuriam scz mihi inferendā: quē putaram debere mihi vitā Quid ergo est sup. inquies. i. quid contigit postea. Responsio. Tum idest tunc quidem locutus sum aliquot amicis qui testes erant meorū meritorum in. i. erga illum posteaꝙ sensi illū. s. Appiū ne quidez. i. non saltem habere. i. estimare me dignum cui satisfaceret. i. reponeret debitū: malui me obligare. i. deuincere collegę. i. concensori eiꝰ homini alienissimo mihi ⁊ non equissimo, idest nō plurimum faventi: nec rectissimo in me animo: propter amicitiam tuam idest quia nouit me tibi esse amicum: ꝙ subire vultum. idest me offerre tanꝙ supplicem: conspectui illius simie. idest turpissimi hominis nihil preter figuram hominis habentis videtur autem inuidiose Simiam dicere: cū illi cognomentum pulchri fuerit. Postquā supple. Appius rescijt. idest post rem cognouit id scilicet me obligatum collegę suo. (Rescire proprie ē percipere rem aliquam postꝙ facta est. Deprehendere autem in ipso facto: vt in adulterio aut furto. Et ideo quia naute in mari sunt quasi in alieno elemento: dicuntur a tempestate deprehendi. vnde maro deprehensis olim statio tutissima nautis) excanduit. idest inflammatus est ⁊ multa ira incensus: ⁊ clamatauit. idest frequenter clamauit me querere causam inimiciarum: vt si ipse Appius minus: idest n[illegible] satisfecisset mihi in pecunia: quā videtur mutuo accepisse a Celio: eo consectarer. idest persequerer eum: per hanc speciem simultatis. idest latentis odij Postea scilicet quā in apertas inimi

Ordo l͞re

Auarꝰ sui nō est dn̄s

Habere pestimar̄

Rescire ⁊ ꝓhēdere.

Celius Ciceroni. S. D.

P Udet me tibi confiteri ⁊ q̄ri de appij hoīs īngratissimi iniurijs: qui me odisse: q̄z magna mihi ōbebat beneficia: cepit. Et cū homo auarꝰ: vt ea solueret sibi īperare non posset, occultū bellū mihi indixit, ita occultū tamē, vt multi mihi renūciarent, ⁊ ipse facile aīaduerterē, male eū de me cogitare. postea ꝙ vero cōperi, eū collegiū tentasse: deinde aperte cū quibusdā locutū: cū. L. Domitio: vt nunc ē: mihi inimicissimo hoīe deliberare velle, hoc ē, munusculum deferre. Cn. Pompeio, cū ip̄m rep̄hendere: vt ab eo dep̄carer iniuriā quē vitā mihi debere putarā: impetrare nō potui. Quid ergo est: tū q̄dē aliquot amicis: q testes erāt meorū in illū meritor: locutꝰ sum postea ꝙ illū ne cui satisfaceret quidē: me dignū habere sensi: malui collegę eiꝰ homini alienissimo mihi ⁊ ꝓpter amicitiā tuā non equissimo me obligare: ꝙ illiꝰ simie vultū subire. Id postꝙ rescijt excanduit: ⁊ me cām inimicitiarum querere clamauit vt si mihi in pecunia minꝰ satisfecisset: per hanc speciem simultatis eum consectarer. Postea non destitit accersere palā Seruium accusatorem: inire cum Domitio consilia. Quibus cum parum procederet; vt vlla lege mihi poneret accusatorem: compellari ea lege me voluerunt: qua dicere non poterant.

ctias res deuenit: ipse Appius non destitit accersere. idest incitare aut in auxilium suum aduocare palam idest manifeste Seruium accusatorem: et inire consilia cum Domitio. s. homine inimicissimo: quibus. s. consilijs cum procederet parum vt poneret mihi accusatorem vlla lege. i. per vllam legem voluerũt me cõpellari. i. in ius locari ea lege: qua. i. per quã ipsi non poterãt dicere. i. agere cõtra me.

C Insolentissimi homines summis circensibus ludis meis postulandũ me lege scãtinia curant. Vix hoc erat prelocutus cum ego Appium Censorem eadem lege postulaui. Quod melius caderet: nihil vidi: nam sic est a populo et non infimo quoq; approbatum: vt maiorem Appio dolorem fama q̃ postulatio attulerit. Preterea cępi sacellum in domo quod est ab eo petere. Conturbat me mora serui huius, qui tibi litteras attulit: nam acceptis prioribus litteris amplius quadraginta diebus mansit Quid tibi scribam: nescio: scis Domitio diem timori esse. Expecto te valde: et q̃ primum videre cupio A te peto vt meas iniurias proinde doleas: vt me existimas et dolere: et vlcisci solere tuas. Vale.

C Insolentissimi et c. Probat q̃ dixerat eos iusta lege se accusare nõ posse: sz iniuste agere q: ipsi hoies insolentissimi. i. protervissimi et superbissimi: curãt me postulãdũ. i. in ius vocandũ et accusandũ summis circẽsibus ludis meis. i. quo tpe summo edilitatis mee honore fungar: q: circenses ludos populo exhibebo: lege scãtinea: q̃ lata est in pedicones et masculorũ cõcubitores omnium facile turpissimos sed Rome saltẽ illis tẽporibus frequẽtissimos: vnde Juuenalis q̃ si vexant leges et iura citari ante oẽs debet scãtinia et c. Sup. Appius vix erat prelocutus hoc. i. vt me lege scãtinia postularẽt cũ ego postulaui eadẽ lege s. scãtinia Appium Censorez nihil vidi qd caderet melius: q: ea lege in aliũ agere curabat: qua ipse reus faciendus erat: nam sup. id factũ meũ: est approbatuz sic a populo et a quoq; nõ infimo. i. a summo quoq; homie: vt fama. i. diffamatio attulerit Appio maiorẽ dolorẽ q̃ postulatio. i. vocatio in ius aut accusatio. Preterea: id est insuper cepi petere ab eo sacellum: id est locum sacris addictum: vulgus Capellã vocat quod est in domo scz Appij: aut quia eius ornamẽta Celij erãt: aut q: in eo turpiter vixerat et pueros ad sacra inuitatos corruperat: vt sit cepi petere ab eo quod. i. quale sacellũ est in domo. s. eius. q. d. bacchanaliũ aut impudicorũ. Hactenus autẽ de Appio et eius inuidia locutus cõuertit sermonẽ ad alia negocia dicens. Mora serui huius. i. mei qui attulit tibi litteras: cõturbat. i. multum turbat me. Nã prioribus litteris acceptis. i. postq̃ acceperat priores litteras. mãsit amplius quadraginta dieb⁹. Nescio quid scribã tibi: scilz de exitu litis nostre. Tu scis diẽ. s. iudicij futuri: esse timori. i. ad timorẽ Domitio. Expecto valde te: et cupio videre q̃ primũ: id est valde cito: quia iam expleta fuerat Ciceroni prouincia. Peto a te vt doleas. i. dolenter et cũ dolore feras iniurias meas. idest mihi illatas eb Appio vt existimas. i. iudicas et censes ac opinaris me solere et dolere et vlcisci tuas. s. iniurias. i. tibi illatas. Notũ est doleo cũ datiuo et cũ accusatiuo construi posse. sed cum datiuo quasi absolute positũ. vnde dicimus dolet mihi aduersus casus tuus. i dolori est. et ita verbum ipsum adiungit rei dolorem inferenti. interdum etiã parti dolorem patienti vt dolet mihi caput. dolẽt tibi ilia et c. quod non dicemus poetice doleo caput. doles ilia et c. Cum accusatiuo aũt additur rei accipienti dolorẽ. vt doleo iniurias tuas et c

Juuenalis.

Sacelluz quod vulg⁹ barbare capellã vocant.

Doleo q̃ h⁹ casib⁹ iungatur

M. Celius. M. Cicero. S. D.

Gratulor tibi affinitate viri medius fidius optimi. Naz ego hoc de illo existimo: cetera porro quibus adhuc ille sibi parũ vtilis fuit et etate iã sunt decursa: et cõsuetudine atq; authoritate tua pudore Tullie si qua restabunt cõfido celeriter sublatum iri. Nõ est enim pugnax vitijs neq; hebes ad id qd melius sit itelligẽdũ: deinde

Gratulor et c. Cum Cice. preesset Cilicie Tullia filia eius post mortem crassipedis nupsit dolobelle opera amicorum quibus id oneris abiẽs dederat. vt etiam se inconsulto filiam locarent si virum illa dignum inuenerint. vt Cicer. ipse supra ad Appium scripsit. purgans quod Dolobelle Appij inimi conupserit. Itaq; Celius Appij inimicus vt proxima epistola visum est gratulatur id ei. laudatq; Dolobellam et ostendit se ab eo amari. deide scribit q̃d egerit de curiõe de puincijs et addit nõnulla de Cneo põpeio. ordo ẽ gratulor tibi. i. felici

Argumẽtuz epl'e.

Ordo l're

tatē tuā mihi gratā predico affinitate.i. ꝓpter affinitatem. aut de affinitate viri (mediusfidius.i.ita me deus fidei aut iouis filius (Hercules iuuet vt verum dico) optimi.s.dolobelle. Nam ego existimo.i. iudico hoc de illo.s.ꝙ sit vir optim⁹. Porro.i.sed cetera.s.instituta eius que ad rē domesticā pertinent aut ad bona fortune augenda q̄bus ille fuit adhuc parum vtilis;sibi:sunt decursa.i.transacta ⁊ abolita iam ⁊.i.simul etate q: nō est amplius adulescēs: adulescētibus aūt raro est animus ad rem auidior ⁊ consuetudine.i. conuersatione cum maturis viris: atq; si qua.i. aliqua restabunt ego confido sup. ea sublatum iri.i.abolenda celeriter. authorita te tua:q:verebitur sub tali socero luxuriose aut prodigaliter viuere ⁊ pudore Tullie.s.filie tue prudentissimis in cuius presentia non audebit post hac peccare Em i.q: ipse non est pugnax.i. ꝑtinaciter addictus vitijs aut pugnax.i. contumax ī vitijs:neq; ē hebes.i.tardus ⁊ obtusus ad intelligendum id quod sit melius:deinde quod maximum est(q: quos amamus nō

Adulescē tib⁹ raro est aīs ad rez auidi or.

quod maximum est ego illum valde amo. Velles Cicero Curionem nostrum lautuz intercessionis de prouincijs exitum habuisse. Naz cum de intercessione referretur:que relatio fiebat ex senatuscōsulto primaq; M. Marcelli sententia pronunciata esset:qui agendum cum tribunisplebis censebat frequens senatus in alia omnia ijt. Stomacho est.s. Pompeius magnus nunc ita languenti:vt vix id:quod sibi placeat:reperiat. Trāsierat illuc vt ne ratio esset eius habenda qui neq; exercituz:neq; ꝓuincias traderet: quemadmodū hoc Pompeius laturus sit:cuz cognoscat quid nam reipubli. futurum sit: si aut non possit:aut non curet vos senes diuites videritis. Qu. Hortensi⁹ cum has litteras scripsi:animam agebat. Vale.

animus faciliter corrumpi:⁊ optimos iudicamus)ego amo illum valde. O cicero tu velles Curionē nostrū (ironice dicit:q: contra sentiebat)habuisse exitum intercessionis.i.obstaculi de ꝓuincijs lautum.i.pulchrum Nam cum referret.i.consultaretur de intercessiōe(que relatio fiebat ex senatuscōsulto)⁊ sñia M. Marcelli esset pronunciata prima qui censebat agendū cū tribunisplebis:senatus ijt frequens in alia oīa.i. aliter censuit. Scilicet.i.scire licet quid venerit Pōpeius magnus.s.prius habitus:est nunc stomacho.i.animo:ita languenti vt vix reperiat quod placeat sibi. Trāsierat.i. cōfugerat illuc:vt ne ratio esset habenda illius.s. Cesaris qui neq; traderet exercitum neq; prouincias. Vos senes diuites videritis quemadmodum.i.quomodo Pompeius laturus sit hoc: cum cognoscat quidnā futurū sit reip.si aut non possit aut non curet s. iuuare eam. Quitus hortēsius agebat animam.i.expirabat:cum scripsi has.s.litteras. Vale.

Ager animam expirare.

Epistole huius argumentū ⁊ ordo.

Tanti ⁊c. Narrat risum quez domitius repulsa accepta ꝑbuerat: denunciatq; bellum futuruz inter cesarem ⁊ Pōpeium. Ordo est capere Arsasem regē persarum ⁊ expugnare.i.pugnādo superare Seleuciam:non fuit tanti.i. est tanto precio estimandū: vt careres.i. deberes velle carere spectaculo earum rerum que geste sunt hic.i. Rome. Oculi nū ꝙ doluissent tibi:sed semꝑ excitassent te ad risum si vidisses vultum domitij in repulsa.scilicet magistratu petito. Illa comitia quibus populus coiuerat ad creandos magistratus fuerunt magna: q: multi conuenerant: et studia.i.fauores apparuerūt plane.i.oīno aut euidēter ex sensu i.sñia partium:scz competitorum:perpauci secuti necessitudinem:idest co ꝙ essent necessarij prestiterunt officium Triplex est sensus aut ꝙ pauci prestiterunt officium alicui :q: plurimi secuti erant necessitudinem: aut ꝙ pauci prestiterunt officium domitio: vtpote soli secuti necessitu

Comitia q̄ dicant.

Celius Ciceroni.S.D.

Tanti nō fuit arsasez capere:⁊ Seleuciam expugnare: vt earum rerum: que hic geste sunt: spectaculo careres: nunꝙ tibi oculi doluissent si in repulsa Domitij vultum vidisses magna illa comitia fuerunt ⁊ plane studia ex partiuz sensu apparuerūt: perpauci necessitudinez secuti officium ꝑstiterūt itaq; mihi est Domitius inimicissimus:vt ne familiarē quidē suū quēq; tā oderit ꝙ me. Atq; eo magis:ꝙ per iniuriam sibi putat ereptū: cuius ego author fuerim. Nunc furit tam gauisos homines suum dolorem: vnūq; me vt studiosiorem Antonij. Nam Cn. Saturninuz

adulescentem ipse Cn. Domitius reũ fecit: Sane q̃ superior reivita inuidiosa: qd iudiciũ nũc i expectatione. Inest etiam in bona spe post. S. Peducei absolutionez. De summa reip. sepe tibi scripsi: me annum pacem nonvidere. Et quo propi⁹ ea contentio q̃ fieri necesse eo clarius id periculum apperet. Porpositum hoc est de quo qui rerum potiuntur: sunt dimicaturi: q̃ Cn. Pom. cõstituit nõ pati. C. Cesarẽ ꝯsulem aliter fieri: nisi exercitum ꝛ prouincias tradiderit: cesari autem ꝑsuasum est: se saluum esse non posse: si ab exercitu recesserit. Fert illam tñ conditionẽ ambo exercit⁹ tradant. Si illi amores: ꝛ inuidiosa cõiũctio non ad occultam recedit obtrectationẽ: ſʒ ad bellum se erũpit. Neq̃ meaꝝ rerũ qd cõsilij capiã: repio qd ne dubito: qn te quoq̃ hec deliberatio sic perturbarit. Nã mihi cũ hoibus hisꝛ gr̃aꝛ necessitudo est: tum cãm illã: nõ hoies odi. Illud te nõ arbitror fugere: qn hoies in dissensione domestica debeãt: q̃diu ciuiliter sine armis certetur: honestiorẽ sequi ꝑtem vbi ad bellũ ꝛ castra ventũ sit: firmiorẽ: ꝛ id meli⁹ statuere: qd tutius sit. In hac discordia video Cn. Põpeiũ Senatũ: quiq̃ res iudicãt secum habiturũ: ad Cesarẽ oẽs q in timore: aut mala spe viuãt accessuros. Exercitũ conferendũ nõ eẽ: mõ sat spacij sit ad ꝯsiderãdas vtriusq̃ copias: ꝛ eligendã partẽ. Prope oblitus sum: qd maxie fuit scribẽdũ. Scis Appiũ censorẽ hic ostẽta facere de signis: ꝛ tabulis: de agris mõ: de ere alieno acerrime agere. Persuasum est ei censurã lomentum aut vitrũ esse: errare mihi videtur Nã sordescit vere vultu ꝛ venas sibi omneis: ꝛ viscera aperit. Curre per deos: atq; hoies: ꝛ q̃ primuz hec risum veni: legis Scãtinie iudiciũ apud Drusum fieri. Appiũ de tabulis: ꝛ signis agere: crede mihi est properandũ. Curio noster sapienter id

dinẽ: aut q̃ ꝑ pauci secuti necessitudinẽ. idest etiam de necessarijs domitij prestiterunt officium domitio: q̃ sensus cõgruit ei qd sequitur. Itaq̃ domitius est inimicissimus mihi: vt nequidem. i. non saltem oderit quẽq̃ familiarẽ suũ: tã. i. tm̃ q̃. i. q̃tum me. Ideo autem odit familiares. q̃ licet essent necessarij: non tñ ꝑstiterũt officiũ domitio. Atq̃ domiti⁹ odit eo magis me: q̃ putat. s. magistrũ: ereptum sibi ꝑ iniuriã: cui⁹. s. iniurie ego fuerim auctor Nunc domitius furit hoies tam. i. tm̃ gauisos dolorẽ suũ. i. ꝑpter dolorẽ suũ: q: sicut dicim⁹ gaudeo gaudiũ tuũ: ita dolorez tuũ. i. cum gaudeo video et sup. furit me vnũ. s. gauisum dolorẽ suũ: vt studiosiorẽ Antonij. i. magis fauentẽ Antonio. Nã ipse Cn. Domiti⁹ fecit Cne. Saturninũ adulescẽtẽ reũ. i. accusauit eũ: Vita sup. erit ꝛ inuidiosa: sane q̃. i. multo magis q̃ superior: qd iudiciũ. s. de Saturnino: est nũc in expectatione. sup. Saturninus in est etiam in bona spe. s. absoluẽdi: post absolutõem Sexti pedocei. Scripsi tibi sepe de sũma reip. me nõ videre pacẽ annũ. i. q̃ duret annũ aut itra hũc ãnũ. ꝛ q̃. i. quãto ea cõtentio. s. Cesaris ꝛ Põpeij: accedit ꝑpius q̃ necesse est fieri. eo. i. tanto id periculũ apparet clari⁹. i. euidẽti⁹. Propositũ de quo sunt dimicaturi. qui potiuntur reꝝ est hoc. i. hmõi q̃ Cneus Põpeius cõstituit nõ pati Caiũ cesarẽ cõsulẽ fieri aliter nisi tradiderit exercitũ ꝛ ꝑuincias: Cesari aũt ꝑsuasuz est: se nõ posse esse saluũ si recesserit ab exercitus: tamen ipse fert. i. offert illã cõditionem: vt ambo tã ipse q̃ põpeius tradãt exercitus. s. senatui Si c. i. i tm̃ illi amores. s. Soceri ꝛ generi: ꝛ cõiunctio. s. affinitatis inuidiosa. i. cui plurimi inuiderũt: nõ recedit ad obtrectationẽ occultã: ſʒ erũpit i. extẽdit se ad bellum. Neq̃ repio qd consilij meaꝝ rerũ capiã: qd. i. ꝑpter qd ne sup. quidẽ: dubito: quin hec deliberatio ꝑturbarit quoq̃ te sic. s. vt me. Nã et gratia ꝛ necessitudo est mihi cũ his hoibus. s. qui bellum acceptãt: tum. i. in sup ego odi cãz illam. s. certaminis nõ hoies. s. ipsos. Ego nõ arbitror: illud fugere te. i. non dubito te scire quin homines debeãt sequi partẽ honestiorẽ in dissensione domesticia idest ciuili: q̃diu certetur ciuiliter sine armis vbi idest postq̃ vẽtũ sit ad bellũ. ꝛ castra: sup. seq partem firmiorẽ. i. fortiorem ꝛ statuere idest estimare id meli⁹ qd sit tuti⁹. Ego video Cneum Pompeium habiturum secũ in hac discordia: senatũ. s. oẽs senatores ꝛ qui iudicant res. i. indices: ꝛ omnes qui viuãt in timore aut mala. i. dubia

Facer' re um est accusare.

Cõditiones cesari date ꝑ cõsequendo consulatu.

Senat⁹ ꝛ C. Pompeio fauebat contra Cesarem.

qd remisit de stipēdio Pōpeij fecisse existimat. Ad summā queris qd putem futurū: si alteruter eorꝫ ad Parthicum bellū nō eat: video magnas impendere discordias: quas ferrum ⁊ vis vindicabit: vterqꝫ ⁊ animor copijs est paratus: si sine periculo fieri posset: magnum et iucūdum tibi fortuna spectaculum parabit. Uale:

spe: accessuros ad Cesarē: Exercitū sup. eorꝫ nō eē pferēdū. i. pparandū oino: cum lōge melior sit Cesarian⁹ aut pferēdū ad dimicādū mō. i. dūmodo lat. i. satis spatij sit ad considerandas copias vtriusqꝫ et ad partem eligendam. Ego prope idest quasi oblitus sum qd erat maxime scribēdum Scis Appium censorem facere hic ostenta idest monstra in censendo ⁊ agere acerrime de signis idest effigiebus reruꝫ: de tabulis scilicet pictis: de agris modo idest interdum: de ere alieno idest debito: Persuasum est ei censuram esse lomētum idest extēdi posse vt lomenta: aut vitrum. i. frangi posse vt vitrū. Nam s. Appius: sordescit. i. fit sordidus vere vultu/ ⁊ aperit sibi venas omēs ⁊ viscera. i. intima animi sui manifestat Curre scilicet admonitus per deos atqꝫ hoies. ⁊ veni visum hec pprimū. Iudiciū legis scantinie. i. de turpi libidine: fieri apud Drusum scilicet turpissimum. Appium. s. censorē agere de signis ⁊ tabulis. s. nō possidendis Crede mihi properandum: scilicet est tibi. Curio noster existimatur fecisse sapienter id quod remisit idest detraxit de stipendio Pompeij. Ad summā. i. finaliter queris qd putem futuruꝫ: si alteruter scilicet aut cesar aut Pompeius nō erat ad bellum parthicū: video impēdere. i. imminere magnas discordias/ quas ferum ⁊ vis idest violentia: vindicabit. i. vlciscetur: Uterqꝫ est paratus et animor ⁊ copijs: si possit fieri sine periculo scilicet reip. fortuna parabit tibi spectaculuꝫ magnum et iucundum: qui enim in arena dimicantes spectans extra periculum.

Ostēta q̄ sunt.

Celius Ciceroni. S. D.

Ecquādo tu hoiēꝫ ieptiorē: q̄ tuū Cn. Pōpeiū vidisti: q tātas turbas: q taꝫ nugax eēt: cōmorit: Ecquē aūt cesare nostro acriorē i rebus gerēdis: eodeꝫ in victoria tēperantiorē aut legisti: aut audiuisti. Quid est. nūc tibi nostri milites: q durissimis ⁊ frigidissimis locis teterrima hyeme bellū ambulādo pfecerūt malis orbiculatis: esse pasti vident. Quid iā inqs: gloriose oia si scias q̄ sollicit⁹ sum: quū hāc meā gloriā: que ad me nihil ptinet: derideas. Que tibi exponere nisi corā nō possum: idqꝫ celeriter fore spero. Nam me cū expulisset ex Italia Pōpeius: cōstituit ad vrbē vocare: idqꝫ iaꝫ existimo cōfectū: nisi maluit Pōpeiū Brundusij circūsedere: p eā si minima cā est: pperandū isto mihi: q te videre: ⁊ oia intima cōferre discupio. Habeo aūt q̄ multa: hui vereor (qd solet fieri) ne cum te videro: aīa obliuiscar. Sꝫ tum qdā ob scelus iter mihi necessariuꝫ retro ad alpeis versus incidit. adeo q intemelij in armis sunt: neqꝫ de magna cā. Bellienus ver

Eple materia.

Ecquādo. Laudādo cesarē vituperat Pompeiū qui excitauerit populum romanum ad arma: dicit se optare aduentum ciceronis et queretur sibi trans alpes pficiscendum esse. Ordo est Ecqū. i. nunqd aliquādo vidisti hoiem ineptiorem q̄ Cn. Pōpeiū tuū: q cōmorit p cōmouerit tantas turbas. i. turbatiōes rerū: q eēt tā nugax. i. vanus ⁊ futilis: q d. non. Ecquē. i. nū qd aliquē aut legisti aut audiuisti actiorē cesare nr̄o: ī reb⁹ gerēdis. s. fortiter: ⁊ tēperātiorē eodē in victoria. q. d. scio q nullū: Quid ē: hoc ē qris cur sic gestiā: Milites nr̄i. i. cesariani q ābulādo locis durissimis ⁊ frigidissimis: hyeme teterrima i. asprima: cōfecerūt. i. finiuerūt nūc tibi (ad nullā psonā spectat illō tibi) bellū: vident esse pasti malis orbiculatis. i. pomis rotūdis sūt q allegorice mūdū itelligere dicāt. q. d. mūdi imperium obtinuisse: alij epomorꝫ pastu macilētes factos. Quid iquis iā: suꝫ sit. Rn̄det oia gloriose: si scias q̄. i. q̄tū sollicitus sum: cū derideas hanc gloriā meā q nihil ptinet ad me. Que. i. quales res: ego nō possum exponere tibi: nisi corā. i. in presentia: ⁊ spero. id. s. q possim coram exponere fore celeriter. Nam cum cesar expulisset ex Italia pompeiū/ constituit vocare me ad vrbē. s. romam: ⁊ existimo id esse cōfectum. i. pactū mō: nisi maluit sup. me circumsedere. i. obsidere in pōpeiū Brūdusij. Per eā si ē cā minima: Properādū ē mihi isto. i. ad istū locū vbi

Structura lr̄e.

Malū orbiculatū.

Cesar Pompeiuꝫ italiā deturbauit.

na Demetrij q ibi cum p̄sidio erat. Domitiū quē dam nobilem illic cesaris hospitē a contraria factione nūmis acceptis cōprehēdit: et strāgulauit. Ciuitas ad arma ijt.eo.cuz.iiij.cohortib⁹ mihi p niues eundū est. Usqquaqz inqs.sz Domitij mali dant. Uellē quidē verna ppugnatur⁹ tm̄ animi habuisset in nostro Domitio: quantū ipse cathenatus in hoc habuit Ciceronē. FF. Uale.

tu es q.i. quia discupio.i. anxie cupio videre te: et cōferre scz tecum oia itima. Habeo autez q.i.o qtum multa hui: vereor ne obliuiscar oia cuz videro te: qd solet fieri sed tum.id est insuper iter necessarium incidit mihi ob quoddam scelus retro.i. retrorsum ad alios versus: adeo scz necessarij q intemelij populi trāsalpini illi sunt in armis. Neqz de magna causa.i. nō ob magnā causam. Bellien⁹. Uerna.i. seru⁹ demetrij q erat ibi cū p̄sidio: cōprehēdit et straugulauit illic domitiū quendam nobilez hospitē cesaris nūmis acceptis.i. eo q nūmos accepat: a factiōe cōtraria. Ciuitas ijt i. cōfluxit ad arma: eūdū ē mihi.i. debeo ire eo.i. ad eū locū cum quattuor cohortib⁹ p niues: q: tpe hyemali. Inquis.i. tu forte modo dicis: Usque quaqz.i. an semp tibi laborandū erit: q.d. vellem quidē aliter eē: sed domitij mali.i. perniciosi dant scz id mali aut negocij. Uellē qdē sup. vt Uerna.s. Bellienus ppugnaturus: habuisset tm̄ animi in domitio nostro scz Romano aut hospite et amico: quantū ipse cathenatus alij legunt cathenandus/habuit in hoc Cicerone fratris filio.

Bellien⁹

Celius Ciceroni. S. dicit.

Exanimatus suz tuis litteris quibus te nihil nisi triste cogitare ostēdisti: neqz id quid esset perscripsisti: non eniz quale esset qd cogitares aperuisti. Has ad te illico lr̄as scripsi. p fortunas tuas Cicero per liberos oro: obsecro ne quid grauius de salute et incolamitate tua consulas. Nam deos hoiesqz amicitiāqz nostram testificor: me neqz temere predixisse: neqz temere monuisse Sed postq̄ Cesarē cōuenerīz: sn̄iamqz ei⁹: qualis futura esset parta victoria cognouerim: te certiorē fecisse. Si existimas eādē rōnem fore cesari in dimittēdis aduersarijs: et cōditiōib⁹ ferēdis erras. Nihil nisi atrox: et seuū cogitat atqz etiā loq̄tur: irat⁹ senatui exilit: his intercessiōib⁹ plane incitatus est: nō erit depcationi locus. Quare si tibi tu: si filius vnic⁹: si domus: si spes tue tue reliq̄ tibi cure sunt: si aliqd apud te nos: si vir optimus gener tu⁹ valet eorū fortunas nō debes velle cōturbare: ne eam causaz in cuius victoria salus nostra est: aut odisse: aut relinquere cogamur: aut impiā cupiditatem contra salutem tuam habeamus.

Argumētuz ep̄le.

Exanimatus zc. Cū versaretur respu. in magnis pi culis propter discordias. Cesaris et Pōpeij: idqz quest⁹ esset Cicero: suspicatus Celi⁹ ip̄m a Cesare ad Pōpeiū defecturū monet ne id faciat. Huic āt ep̄le rn̄det illa lib. ij. Magno dolore zc. Ordo est. Ego sum exanimat⁹.i. fact⁹ expers animi tuis lr̄is.i. p lr̄as tuas: qbus ostēdisti te nihil cogitare nisi triste: neqz scripsisti quid id eēt: nō em̄ aperuisti quale eēt qd cogitares. Scripsi illico has lr̄as ad te: qb⁹ sup. o Cicero oro te et obsecro p fortunas.i. facultates tuas et p liberos tuos: ne cōsulas i. p deliberationē incipias ac facias quid.i. aliquid: grauius de salute et incolumitate tua hoc est ne aut tibi per desperationē manum inferas aut ea incipias vnde saluti tue timendū eēt: Nā ego testificor.i. testes facio: deos et hoies et amicitiā nostrā: me neqz temere pdixisse.s. qcq̄/neqz monuisse. Sed postq̄ cōuenerim.i. allocutus fuerim Cesarē: et cognouerim sentētiā ei⁹ qualis eēt futura parta victoria.i. si obtinuerit victoriā: testifico: sup. me fecisse te certiorez.i. tibi eā significasse. Si existiās eadē rationē fore Cesari i dimittēdis aduersarijs.i. hijs qui eū persecuti fuerint: et sup. inferēdis.i. offerēdis cōditionibus.s. cōcordie: erras: q: si victor fuit in eos: nihil cogitat nisi atrox et seuum: atqz etiam nihil loquitur: ip̄e iratus senatui exilit.i. se prorīpit e senatu: ipse est plane.i. omnino incitatus.s. ad irā: his intercessionibus.i. obstaculis a senatu factis. Loc⁹ non erit deprecationi id ē purgatiōi culpe: aut petitioni venie/si vicerit: Quare si tu supple es: cure tibi; si filius vnicus scilicet

Ordo lr̄e

Marcus Cicero: si dom⁹. i. familia: et si reliq̄ spes tue sunt tibi cure: si nos sup. valem⁹ et si gener tu⁹ Dolobella amicus Cesaris: vir optim⁹: nō talis tn̄ oib⁹ visus: valet aliq̄d apō te. i. habem⁹ aliq̄d auctoritatis: tu nō debes velle pturbare fortunas eoꝝ scʒ tibi charissimoꝝ et maxie necessarioꝝ ne cogamur aut odisse aut relinquere eā causam. scʒ Cesaris in cui⁹ victoria sal⁹ nr̄a est: aut ne habeam⁹ impiam cupiditatē cōtra salutem tuā scʒ adherendo. Cesari et inimicis ei⁹ omnib⁹ exitium optando.

Dom⁹ p familia.

¶ Deniqꝫ cogita illud. Videlicet q̄d offense. idest lesionis Cesaris fuerit in ista scilicet tua: cunctatiōe. i. mora te subijsse idest paruisse prius: et supp. facere nunc contra victorem: quem noluisti ledere rebus dubijs. i. cum adhuc dubius esset bellli exitus: et accedere ad eos scilicʒ Pompeianos: fugatos scilicet a Cesare: quos nolueris sequi resistentes. i. quum adhuc resisterent: est summe stulticie. Vide. id est attende et prospice ne dum pudet te esse paruʒ. idest non satis optimatem idest haberi in numero optimatum et primorū ciuitatis: eligas parum diligenter supple. id quod sit optimuʒ. quia melius esset in media dignitate secure viuere q̄ ad summam properantem interfici. q si non possum persuadere tibi totum. i. vt omnino. Cesari reconcilieris: expecta saltem dum idest donec scitur/ q̄d agamus de hispanijs: quas scʒ hispanias ego nuncio. i. indico tibi fore nostras. i. nostrarum partiū aduentu Cesaris scilicʒ in eas: quod etiā euenit. Nescio quam spem isti scilicet temerarij Pompeium sequentes habeant i. habere possint hispanijs amissis. Porro. idest sed: mediusfidius non reperio. id est non possum cogitare: quod. idest quale consilium tuum sit accedere ad desperatos. scilicʒ de salute tuenda: Cesar audierat hoc quod tu significasti mihi non dicendo. idest vehementem dolorem tuum propter Pompeij aduersitatem aut debilitem quam non es ausus mihi scribere sed solummodo signis ostendere: ac simul atqꝫ dixit mihi hec: exposuit statim quid audisset de te: negaui me scire: sed tamen petij ab eo: vt mitteret litteras ad te: quibus scilicʒ litteris posses commoueri maxime ad remanendum scilicet in prouincia donec res cum Pompeio trāsigatur. Cesar ducit me in hispaniam secum: nam nisi faceret ita: ego percurrissem ad te: prius q̄ accederem ad vrbeʒ: vbicunqꝫ esses: et ego presens idest coram/contendissem idest diligenter impetrare studuisseʒ hoc a te: atqꝫ retinuissem te omni vi. O Cicero cogita etiam atqꝫ etiam. idest sepe et diligenter ne euertas funditus te et tuos omnes: ne tu sciens et prudēs. idest prouidens periculum demittas te eo. id ē ad id piculi: vnde vides nullū exitū eē: q si aut voces optimatum te ad Pōpeiū inuitātiū pmoueat aut non potes ferre. i. tolle

Cunctatio p mora vnde maro fabi. tu maximus ille es. Unus qui nobis cunctando resti tuis reʒ.

Cōtēdere q̄d sit.

¶ Deniqꝫ illud cogita: quid offense fuerit i ista cunctatione te prius subijsse: nunc te contra victorem facere: quem dubijs rebus ledere noluisti: et ad eos fugatos accedere: quos resistenteis sequi nolueris: summe stultitie est. Vide ne dum pudet te parum optimatez esse parum diligēter q̄d optimum sit: eligas. q si totum tibi persuadere non possum saltem dum quid de hispanijs agamus: scitur: expecta quas tibi nuntio aduentu Cesaris fore nostras. Quam isti spem habeāt: amissis hispanijs: nescio. Quod porro tuum consiliū sit ad desperatos accedere non mediusfidius reperio. Hoc quod tu non dicendo mihi significasti: Cesar audierat: ac simulatqꝫ hec: mihi dixit: statiʒ quid de te audisset: exposuit: negaui me scire: sed tamē ab eo petij: vt ad te litteras mitteret: quibus maxime ad remanendū commoueri posses. Me secum in hispaniaʒ ducit: nam nisi ita faceret: ego prius q̄ ad vrbem accederem: vbicunqꝫ esses: ad te percurrissem: et hoc a te presens contēdissem: atqꝫ omni vi te retinuissem. Etiam atqꝫ etiam Cicero cogita: ne te: tuosqꝫ omneis funditus euertas: ne te sciens: prudensqꝫ eo dimittas vnde exitum vides nullum esse. q si te aut voces optimatū cōmouent: aut nōnullorum hoīm insolentiam et iactationē ferre non potes: eligas censeo aliquod oppidum vacuum a bello dūʒ hec decernuntur: que cum erunt confecta: et ego te sapiēter fecisse iudicabo: et cesarem non offendes.

Vale.

rare insolentiam.i.superbiā & iactationem nonnullorum.idest quorundam hominum Cesari adulātiū:censeo sup.vt eligas aliquod oppidum vacuum.i.immune a bello:dum.i.donec & q̄diu hec scilicz negocia bellica: decernuntur scz vtri cedant:que cum.i.postq̄ aut quando erunt confecta idest expleta:&.i.pariter ego iudicabo te fecisse sapienter:& non offendes.i.non ledes Cesarem/qui permittet te neutrius partes sequi. Uale.

Celius Ciceroni. S.dicit.

Ergo ne poti⁹ pficisci in Hispa fuisset: q̄ Formijs esse añq̄ tu pfect⁹es ad Pōpeiū: qd vtinā aut Appi⁹ Claudi⁹ in ista parte pbibuisset:aut.C.Curio:cui⁹ amicitia me paulatim in hanc partē causei posuit. nam mihi sentio bonā mentē iracūdie tumore ablatā. Tū tu porro:cum ad te pficiscēs noctu Ariminū venissez dum mihi pacis mandata das ad Cesarē: & mirificū ciuem agis:amici officiū neglexisti: neq; mihi 9suluisti Neq; hoc dico q̄ diffidā huic cause. Sz crede mihi perire satius est:q̄ hos videre. q̄ si timor vestre crudelitatis nō eēt:eiecti iāpridē hinc essem⁹. Nā hic nunc pter feneratores:paucos: nec hō:nec ordo quisq; est:nisi Pōpeian⁹. Equidē iam effeci: vt maxime ptes & q antea noster fuit ppl's:vester esset. Cur hoc inqs:immo reliqui expectāt. Uos inuitos vincere coegero:irritaui in me Catonez. Uos dormitis: hec adhuc mihi videmini intelligere q̄ nos pateamus: & q̄ simus imbecilli. Atq; hoc nullius premij spe faciaz: sed q̄ apud me plurimum solet valere doloris atq; indignitatis cā. Quid isthic facitis: preliū expectatis: qd firmissimum est. Uestras copias nō noui. nr̄i valde depugnare: & facile algere: & esurire 9sueuerūt. Uale.

Argumētum hui⁹ epistole.

Ergo ne &c. Scripserat Celius se cum Cesare abducendum in hispaniam quo tamen abductus nō erat: sed Formijs manserat: quod Cicero improbarat:vn̄ Celius nunc durere ad eū scribit incusans eū neglecte amicitie se tn̄ Pompeianū effectuz dicit sed sic vt risisse putari possit ordo ē. Ergo ne fuisset potius pficisci in hispaniā q̄ esse formijs? q.d.sic:licet Cicero aliter cōsuluerat: anteq̄ tu profectus es ad Pompeiū (tn̄ non erat profectus ad euz) quod vtinam aut Appius Claudius phibuisset in ista parte :aut Caius Curio: cuius amicitia imposuit me paulatiz in hāc partem cause.s. Pōpeiane. Nā sentio mētē bonā ablatā mihi tumore.i.inflatione iracundie Nam impedit ira animū. Tum.i. insuper tu porro cum proficiscens ad te venissem noctu Ariminum :dum das mihi mandata.pacis.i. vt te pacificum nunciarem ad Cesarē & agis ciuem mirificū:ironia est neglexisti officium amici:neq;.i.q: non consuluisti.i. cōsilio prospexisti mihi. Neq; dico hoc q̄ diffidam huic cause. scz Cesariane. Sz crede mihi satius idest melius est perire q̄ videre hos.idest nostros milites & fautores tam insolentes:q̄ si timor crudelitatis vestre.i.quam exerceretis inuitos (vt Cicero ipse non semel futurum fuisse testatus est) nō esset:nos essemus iampridem.s.a pluribus dieb⁹ eiecti hinc.i.ex vrbe.aut per superbiaz Cesarianorum / aut sponte. sed inuidiose eiectos fuisse dicit: Nam nec homo nec ordo quisq̄ est nūc hic preter paucos feneratores/nisi Pōpeian⁹. Eqdē.i.ego quidem effeci iam vt maxime partes sup.sint vestre: & vt popul⁹ qui fuit antea noster esset vester. Tu inqs:immo reliq̄ expectant supple scire:cur hoc scilz effecerim . Ego coegero vos inuitos vincere scz nos:vos i. quā Corñcanū & .M. Catonem. Aut irritaui Catonem in me vt expergiscatur. Uos dormitis:nec videmini mihi intelligere adhuc q̄.i. quantum nos pareamus.s.iniurie: & q̄.i.q̄tū simus imbecilli.i. debiles : Atq; faciaz hoc.i.cogaz vos inuitos vicere:nulli⁹.i.nō alicui⁹:nō spe alicui⁹ pmij:sed q̄.i.q: aut qd .i.q̄.res solēt valere plurimū apd me cā doloris atq; idignitat.i.idignatiōis. Quid facitis istic. Expectatis pliū q̄ ē firmissimū.i.acertissimū futurū. Ego nō noui copias vr̄as. Nr̄i.s.milites vz Cesariani 9sueuerūt valde depugnare.i.detractare pugnā:aut finire pugnā fugiēdo vt inuit:sz sic tn̄ vt nescias vtri parti faueat: ppterea q̄ alea belli icerta erat: & 9sueuerūt algere & esurire.i.pati frig⁹ & inediā:qd etiā duplicē hz sensuz:aut p inertiā aut pfortitudinē.q: assueti sint malo: & ita ad malitiā aptiores. Uale.

Ordiatio littere.

Ira animū vertit & rectum cernere ipedit.

Depugnare dst gnare c pugnae tracta r.

M. T. C. Epistolarū familiarium Liber Nonus

M. T. C. M. Terentio Varroni. S. D.

Ex his litteris: quas Atticus a te missas mihi legit: quid ageres et vbi esses: cognoui qñ autem te visuri essemus nihil sane ex ijsdem litteris potui suspicari in spem tamen venio appropinquare tuū aduentum: qui mihi vtinam solatio sit. Et si tot tantisqꝫ rebus vrgemur: vt nullam alleuationem quisqꝫ non stultissimus sperare debeat: sed tamen aut tu potes me, aut ego te fortasse aliqua re iuuare. Scito enim me: postea qꝫ in vrbem venerim: rediisse cum veteribus amicis: id est cum libris nostris in gratiam. et si non idcirco eorum vsum dimiseram: qꝫ iis succenserem: sed qꝺ eorum me suppudebat. Videbar enim mihi: cū me in res turbulentissimas infidelissimis socijs demisissem: preceptis illorum non satis paruisse. Ignoscunt mihi: et reuocant in consuetudinem pristinā: teqꝫ qꝫ in ea permanseris: sapientiorem qꝫ me dicunt fuisse. Quamobrem quando placatis his vtor: videor: sperare debere: si te viderim: et ea que premant: et ea que impedeant: me facile transiturum. Quamobrem siue in Tusculano: siue in Cumano adire te placebit: siue (quod minime velim) Rome: dummodo simul simus: perficiam profecto vt id vtrique nostrum commodissimum esse videatur.

Vale.

Argumentum epl'e.

Ex his te. Marcus Terenti⁹ Varro vir doctissim⁹ qui de lingua latina libros ad Ciceronem scripserat: cum esset studiosissim⁹ reipu. secutus erat partes Pōpeianas: vt plurimi alij. Cum igitur abesset ab vrbe scripsit Cicero se ex eius litteris ab Attico acceptis intellexisse vbi esset: sed non quando venturus esset. Optat autē eius sibi aduentū solatio fore in tantis reip. malis. Deinde se contulisse ad litterarum studia: docetqꝫ quo eum venire velit.

Ordo lre. Ordo est. Ego cognoui ex his litteris quas missas a te. Atticus legit mihi/ quid ageres et vbi esses: autem. idest sed nihil sane. i. nullo modo potui suspicari ex hisdem litteris quādo essemus visuri te: tamen venio in spem. i. incipio sperare aduentum tuum appropinquare: qui scilicet aduentus tuus vtinam sit solatio. i. ad solatium. i. tibi tā prosper vt mihi solatium afferat. Etsi. i. qꝫ qꝫ

Vrgeri. [gram hazeramus] vrgemur. i. premimur: tot et tātis rebus scilicet aduersis: vt quisqꝫ non idest qui non sit/ stultissimus: nullam idest non vllā: nō debeat sperare (possit tamen optare) vllam alleuationem. i. diminutionē mali: et recreationem animi: sed tamen aut tu potes iuuare me: aut ego fortasse sup. possum iuuare te aliqua re. Scito enim me postqꝫ venerim in vrbē: rediisse cum veteribus amicis. i. cum libris nostris in gratiā idest cum eis consuetudinē innouasse: etsi. i. qꝫ qꝫ nō

Succēsere qd sit. dimiseram vsum eorum iccirco qꝫ succensrem. i. subiratus essem his scz libris nr̄is sed qꝫ suppudebat. i. aliquātulum pudebat me eorum. i. qꝫ ex eis pudorem contraxerim sicut solemus ab his quos offendimus: non qui nobis dedecori sint: quod probat dicens. Videbat enim mihi/ cum demisissem me in res turbulentissimas. i. in bellum contra Cesarem socijs infidelissimis aut qui temere rempu. periculo obiecerunt: aut qui eā defendere non potuerunt: non paruisse. idest si obediuisse satis preceptis illorū scilz librorum nostrorum: vetantium nil temere agere. Libri sup. ignoscunt mihi et reuocant sup. me in consuetudinem pristinam: hoc est libenter mecum conuersantur: hoc est ego cum illis libenter versor: et dicunt te fuisse sapientiorem qꝫ me: qꝫ permanseris in ea. s. consuetudine

Cicero in cumano et tusculano agro villā habebat. cum libris. Quamobrem quando. i. quoniam ego vtor his. scilicet libris: placatis. idest pacificatis: ego videor debere sperare si viderī te: me facile transiturū et ea. scilicet mala que p̄mūt. i. in p̄sentia nos vrgeant: et ea q̄ impendeāt. i. immineant. Quāobrem siue placebit te adire sup. me: siue in Cumano sup. agro vbi villā habebat Cicero: siue ī Tusculano vbi alterā habuit et Tusculanas qōnes scripsit: siue (qꝺ mime velit) Rome: dūmodo. i. si mō sim⁹ simul: perficiā p̄fecto vt id videatur cōmodissimū eē vtriqꝫ nr̄m. Vale

Cicero varroni. S. D.

Aninius tuus ⁊ idē noster: cū ad me nuper vesperi venisset: ⁊ se postridie mane ad te iturū eē dixisset, dixi ei me daturū aliqd litterarū mane: ⁊ vt peteret rogaui. Conscripsi ep̄lam noctu: nec ille ad me rediit: oblitū credidi, attamē eā ipsam epistolam misissem per meos: nisi audissem ex eodem postridie te mane e Tusculano exiturū. At tibi repente paucis post diebus cum minime expectarem venit ad me Caninius mane profici sci ad te statim dixit: ⁊ si erat εωλος illa ep̄la presertim tantis postea nouis rebus allatis: tn̄ perire meā lucubratione nolui: ⁊ eam Caninio dedi. Sed cum eo ⁊ hoīe docto ⁊ amantissimo tui locutus eam sum, que pertulisse illum ad te existimo.

Caninius tuus ⁊c. Excusat se ǒ epistola tardius ad Varronem missa deinde consuluit Varroni vt oppressa re publi. conferat se in aliquem locum vbi non videatur a suis inimicis. Quod ⁊ se facturū dicit. Reddit ad hoc rationes quare adhuc non discesserat roma ⁊ demum monet vt persistat in proposito viuendi secum in litterarum studiisq̄ cōmendat. Ordo est. Caninius tuus scȝ amicus ⁊ idem noster cum venisset nuper idest pauloante hac ad me: vesperi idest tempore vespertino. ⁊ dixisset se esse iterū ad te postridie idest die proxime sequente: mane: dixi me daturum ei aliquid litterarum: ⁊ rogaui vt peteret. scilȝ eas a me. Conscripsi epistolam noctu: nec ille scȝ caninius rediit ad me: ego credidi oblitum scȝ promissi: aut ad me redire: attamē misissem eam ipsam idest eādem epistolam p meos: nisi audissem ex eodem te exiturum postridie. idest die proxime subsequente: e Tusculano. s. agro cum villa. At idest scȝ: tibi vacat illud tibi: cum ad nullum referatur: sed tantū ex modo loquendi additum sit: non omnes tamen textus ipsum habent. Caninius venit ad me repente. i. celeriter paucis diebus post: cum expectarem minime: dixit se proficisci statim ad te: ⁊ si illa epistola scȝ quā noctu scripseram: erat εωλως. colos. i. antiqua non recens ⁊ marcida ⁊ ita vana presertim tantis rebus nouis allatis postea i. cum essent tanti res noue allate postea: tamen nolui meam lucubrationem. i. operationem quasi ad lucernam: perire. i. perditum ire si nulla vsui esset illa epistola: ⁊ dedi Caninio eam. Eam tamē his insertam nō puto forte ꝙ fuit raptim scripta: ⁊ de rebus haud scitu dignis. Sed locutus sum cum eo. s. Caninio: et idest simul homine docto: ⁊. i. simul amantissimo tui. i. qui te maxime amat: ea que existimo illum pertulisse ad te. i. denunciasse tibi. Quasi dicat se ideo nunc breuiorem esse ꝙ illius verbis multa Varroni nunciata putet. Affert tamē consilii sui rōnem subiungens.

Argumētū ep̄le.

Ordo est

eolos antiqua.

Tibi aūt me hercule idē ꝯsiliū do: qđ mihi met ipsi, vt vitemus oculos hoīm: si liguas minus facile possumus. Qui enim victoria se efferunt: quasi victos nos intuenť: q aūt victos eē nostros moleste ferūt: nos dolent viuere. Que res fortasse: cur cum hec in vrbe sint, non absim, quemadmodū tu. Tū enī ipse: q ⁊ me ⁊ alios prudētia vicis: oīa credo vidisti: nihil omnino te fefellit. Quis est tam lynceus: qui in tantis tenebris nihil offendat: nusꝙ incurrat. Ac mihi quidem iamprideȝ venit in mentem: bellum esse aliquo exire: vt ea que agebantur hic: queqꝫ dicebantur: nec viderem nec audirem. Sed calumniabar ipse: putabam qui

Tibi ⁊c. Autem. i. sed: ego do me Hercule. s. ita conseruante vt verum dico tibi consilii quod mihi metipsi: videlicet vitemus. i. fugiamus oculos hominem si minus. i. non satis facile possumus. scȝ vitare linguas hominū. Eni. i. q: sup. h. q̄ efferunt. i. extollunt se: victoria. i. ꝓpter victoriā Cesaris intuenť. i. inspiciunt nos quasi victos: ⁊ ita despiciunt nos: autem. i. sȝ hi qui moleste ferunt nostros. i. Pōpeianos esse victos: dolent. i. egre ferunt nos viuere: aut q: nos in culpa putant: aut q: indignos vita censent ꝙ cum aliis nō perimus. Tu forte queres cum hec scȝ mala sint in vrbe scȝ Roma: cur non absim. s. ab vrbe, quemadmoduȝ tu sup. abes. Tu enī ipse qui vincis ⁊ me et alios prudentia vicisti credo omnia: nihil omnino fefellit te idest fugit prudentiam tuam. Quis est tam Lynceus. idest tam acute vidēs: tracta metaphora aut a lince animali acutissimi visus: Aut a Lynceo viro qui in portu Carthaginēsi stās naues e Sicilia

Linceus vir acutissimi visus

obuiā mihi venisset: vt cuiq̄ cōmodū esset suspicaturū aut dictū: et si nō suspicaretur: hic aut metuit, & ea re fugit, aut aliq̄d cogitat: & habet nauē paratā. Deniq̄ leuissime qui suspicaret̃: & qui fortasse me mouisset optime: putaret me idcirco discedere: ꝙ quosdā hoīes oculi mei ferre nō possēt. Hec ego suspicans adhuc Rome maneo: & tamē λελοθότως consuetudo diuturna callū iam obduxit stomacho meo. Habes rationem mei consilij. Tibi igitur hec. cēseo latendū tātisper ibidē: dum efferuescit hec gratulatio, & simul dū audiam? quē admodum negocium confectū sit, cōfectū enīȝ esse existimo. Magni aūt intererit: q̄ fuerit victoris anim⁹: qui exitus rerū: ꝙq̄ quo me cōiectura ducat: habeo: sed expecto tū. Te vero nolo: nisi ipse rumor iā raucus erit fact⁹ ad Baias venire. Erit enim nobis honestius etiā cū hinc decesserim⁹ videri venisse in illa loca plo:atū, potius ꝙ natatuȝ. Sed hec tu melius: mō nobis ista pensanda sunt. Stet illud: vna viuere in studijs nostris: a quibus antea delectationē: mō solatiū capiebam⁹: nunc vero etim salutē deesse non arbitramur. Si quis adhibere volet nō mō vt architectos, verū etiam vt fabros ad edificandā rēpu. poterimus & nos libenter accurrere. Sin nemo vtet̃ opa. tū & scribere & legere πολιτείας. & si minus in curia atq̄ in foro, at in litteris: & libris. vt doctissimi veteres fecerunt nauare reipubli. & de moribus ac legibus querere. Mihi hec videntur: tu quid sis acturus & quid tibi placeat. pergratum erit: si ad me scripseris. Uale.

p:oficiscētes cernabat. vnde Horatius in epistolis. Nō poteris oculis quātū cōtendere Linceus &c. qui nihil offendat. i. peccet aut erret in tantis tenebris. i. ignoratione rerū futurū: & qui nusq̄ incurrat. s. damnū. q. d. nullus. Ac quidē. i. certe: in mentē venit iampridē mihi. i. cogitaui: eē bellum. i. aliquātulum bonū: exire. s. v:be aliquo. i. in aliquē locū/ vt nec viderē ea q̄ agebantur hic: ne audirē que dicebant̃ b Ipse idest ego me: calūniabar. i. per modū cauillantis lȝ me scirē recte sentire arguebant tū meipsum: q: putabā eū q̄ venisset obuiam mihi. s. egredienti v:bē: suspicaturum: aut dicturum etiā si non suspicaretur vt cuiq̄ esset cōmodū. i. opportunū visum. hic. s. Cicero ex v:be fugiens aut metuit & fugit ea re. i. ob eā causā aut cogitat aliquid sc; mali in Cesarem: & habet nauem paratam. s. qua ad hostes trāsfugiat. Deniq̄ is qui suspicaretur leuissime. i. de leuissima culpa: & q̄ fortasse nouisset me optime: putaret me discedere scirco ꝙ oculi mei non possent ferre. idest pati quosdam homines. s. insolentes propter victoriam Ego suspicās hec. s. de me suspicanda: maneo adhuc Rome & tamē cōsuetudo diuturna obduxit idest opprimendo imposuit idest latenter iam stomacho meo callū. i. partem induratam ex frequentia malorum. Tu habes rationē cōsilij mei. Igitur sup. scribo aut cōsulo tibi hec) cēseo. i. iudico latēdū sup. esse tibi tantisper ibidē. s. vbi es: tantisper. i. tandiu: dum idest donec: hec gratulatio. s. que fit Cesari & cesarianis de victoria efferuescit. i. feruent̃ fit: aut donec feruorem amittit: & refrigeratur: & dum. i. donec: audiamus quēadmodū. i. qualiter negociū sit confectū. i. absolutū: existimo enim esse cōfectuȝ. aūt. i. sed intererit magni. i. multū referet: q̄. i. qualis fuerit animus victoris. s. Cesaris: qui idest qualis exitus rerum. s. bellicaruȝ quāquā habeo quo coniectura ducat me. i. quod per coniecturam de exitu iudicem: sed tamē. i. attamen expecto. s. exitum rerum. Uero p sed: nolo te venire ad Baias. i. locum illū amenissimum. vnde Satyricus ianua baiaruȝ est & gratū littus/ ameni. Secessus &c. nisi ipse rumor. s. de victoria: erit iaȝ factus raucus. i. defessus multo clamore: ita vt nō amplius diuulgetur. Enim idest q: honesti⁹ erit nobis cū decesserimus hinc idest ab v:be: videri venisse in illa loca. s. amena: potius plo:atū. s. calamitatem reip. ꝙ natatū. i. balneatū. Sed tu melius sup. cōsiderabis aut iudicabis hec. Ista sunt pensanda nobis modo. i. in hoc rerum statu. Illud. i. firmū sit ꝓpositum est stet placeat ac constitutū sit: nō viuere vna. i. pariter in studijs nostris. a quib⁹. s. studijs nos petebam⁹: aut vt plures habent capiebam⁹ antea scȝ dum resp. floreret. Et nos in eas delectationē & mō. i. pauloante solatium. s. malorū/ vero pro sed: a q̄bus nos arbitramur etiā nunc salute nō deesse. Siquis volet adhibere. s. lr̄atos: nō mō. i. solū vt architectos. i. magistros edificiorū & principes in edificando: verū etiam vt fabros: i. ope

In mētē venire.

Lelethoytos.

Bage locus amenus vnde & amene denominantur vt hora. Null⁹ in orbe locus bais prelucet amenis.

rios ad remp. edificandam: poterimus & idest etiã nos accurrere libēter. Sin. i. sed si nemo. vtetur ope ra scilicet nostra: tñ sup. poterimus & legere & scribere politias, i. gubernationes ciuitatum & si minus idest nō poterimus id facere: in curia. i. coram senatu: atq; in foro. i. coram iudicibus: at. i. saltem poterimus in litteris & libris (vt veteres doctissimi scilicet Plato Aristoteles: & alij philosophi fecerūt) nauare idest operam reipu. & querere. i. disquirere & disputare de moribus ac legibus. Hec videntur. mihi: scilicet verisimilia: aut facienda. Pergratum erit si tu perscripseris ad me quid sis acturus et quid placeat tibi. Vale.

Cicero Varroni. S. D.

Etsi qd scriberē: non habebā tñ amico ad te eūti non potui nihil dare. Quid ergo potissimū scribā. Q̄ō velle te puto: cito me ad te eēvēturū. Et si vide q̄so satis ne rectū sit nos hoc tāto incendio ciuitatis in istis locis esse. Dabimus sermonē ijs q nesciūt nobis quocūq; in loco sumus eūdē cultū eūdē victū esse: qd refert tñ in sermonē incidem⁹. Valde id (credo:) laborandū est: ne cū oēs in oī gñe & scelerū & flagitio⁊ volutent, nr̄a nobiscū aut inter nos cessatio vituperet. Ego vō neglecta barbaro⁊ inscitia te persequar. q̄uis em̄ hec sint misera q̄ sunt miserrima: tñ artes nr̄e nescio q̄uo nūc vberiores fruct⁹ ferre videnf: q̄ olim ferebāt: siue q: nulla nūc in re alia adqescimus. siue q̄ grauitas morbi facit: vt medicine egeam⁹: eaq; nūc appareat: cui⁹ vi non sētiebam⁹ cū valebam⁹. Sȝ qd ego hec ad te, cui⁹ domi nascunt. γλαουκας ηςαθηνας Nihil scȝ, nisi vt rescribēs aliqd me expectares: sic igit facies.

Etsi. Pollicetur se celeri ter ventūrū ad varronē significat tñ locū vbi tūc erat Varro sibi displicere: & demum dicit se magnū fructū ex lr̄is capere. Ordo ē. Etsi. i. q̄q̄ nō habebāt qd scriberem: tñ nō potui nihil. s. lr̄arū dare amico eunti ad te. Quid ergo scribā potissimū? Scribā sup. id quod puto te velle: videlicet me vēturū esse cito ad te. etsi i. tametsi queso vide i. cōsidera. ne. i. an sit rectū. i. nō erroneū: nos esse in istis locis. s. tā notis aut delitiosis tanto incendio. i. ardore irarū & psecutionū ciuitatis scilicet Rōane. Nos dabimus sermonē. i. occasionē de nobis loquēdi ijs q̄ nesciūt eūdē cultū & eūdē victū eē nobis i quocūq; loco sum⁹: hoc ē philosophie vacare: & putabūt nos cōtra se consilia agere. Quid refert sup. inquies quid de te loquantur hoies dummō tu bonus sis: tñ. i. nihilominus icidem⁹ in sermonē: quem bonū eēt de iurare q: cura habēda est de noie bono: vnō (liceat etiā nr̄a afferre) diuus pater Augustinus dicit bonā vitā nostrā nobis esse necessariā: bonam famā nostrā primo. Est tñ etiā aliena expositio sic. Quid refert. s. an vnasim⁹ nec ne: tñ. i. nihilominus incidem⁹ in sermonē scilicet hoim de nobis. Ego credo (inquit Cicero) id laborandū. i. annitendū est nobis valde: ne cū oēs. s. alij volutentur i. frequēter inuoluantur in oī genere & scelerū & flagitiosorum: cessatio nr̄a vituperet nobis aut iter nos. Vero p sȝ ego psequar. i. donec te ꝯuenero sequar te: iscitia barbarorum idest ineptorū hoim neglecta. i. cōtēpta. Em̄. i. q: q̄uis hec q̄ sunt miserrima: q: rēp. possius dederunt sunt misera. i. nobis: tum artes nostre. s. liberales & philosophice videntur. nūc nescio q̄uo ferre fructus idest vtilitates vberiores q̄ ferebant olim: siue q: nunc in nulla alia re acquiescimus: siue q̄ grauitas morbi facit vt egeamus medicine: & ea. s. medicina appareat nunc: cuius vim idest potentiam: non sentiebamus cū valebam⁹. i. sani eram⁹. Sȝ qd. i. ad qd: ego sup. scribo hec ad te: cuius domi idest in cui⁹ domo nascuntur. Glauca is athenas: idest auē ferā: γλαουκας glauca. i. noctuā tis idest in: athenas: vbi plurime sunt noctue. q. d. frustra laborem: sicut qui noctuā iferat athenas: aut aquā in mare. Nihil scȝ. i. ad nullū cōmodū id facio: nisi vt tu rescribens aliquid expectares me. Facies igitur sic. i. me expectas aliquid rescribes. Vale.

Ep̄le argumētū & ordo.

Dare sermonem.

Dictum diui Augustini.

Glauca noctua.

M. T. Cice. Varroni. S. D.

Etsi Λυρατῶν me scito κατα Διο Δῶ᾿ρον κρίνε ι p. q̄ pp si vēturus es: scito necesse esse te venire.

Etsi &c. Iocose ad varronē scribit de eius ad uētu idncēs duas sententias de futuris ptingētib⁹: vt cum ordine aperiā. Ordo aūt est. Scito me cri nin. i. iudicare ... peri: i. de

Ep̄le argumentū & ordo.

Sinautem non τ ων δυνατον est te venire: nunc vide vtra te χρισις magis delectet Chrysippias hec, an quam noster Diodorus non conquoquebat. Sed de his etiam rebus ociosi cuz erimus loquemur: hoc etiam est κατα χρισιππων δυνατων. De costio mihi gratum est: nam id etiam Attico mādaram. Tu sis minus ad nos: nos accurrem⁹ ad te: si hortum in bibliotheca habes nihil deerit.

Vale

Crisin iudicare τ iudicis de crisis iudicium. possibilibus aut contingētibus: ca ta. i. scđm diodorum qui dicit quicquid venturum est necesse esse euenire. Quapropter si es venturus scito necesse esse te venire: sinautē: id est sed si: non: scz es venturus: est Ton dinaton. id est contingentium te venire Nunc vide. i. considera vtra crisis. i. iudicatio τ sententia delectet magis te. an hec scz posterior qua ēt si non sis venturus cōtra gentiuz esset te venire Chrysippias. i. a Chrysippo edita. (Est aūt Chrysippias forma patronymici femini pro nomine possessiuo posi ti: quasi sit Chrysippea aut Chrysippica) an: scilicet prior quam Diodorus noster. idest preceptor in philosophia: nō cōquoquebat. idest non satis digerebat: τ ad verum enucleabat. Sed nos loquemur etiam de his rebus cum erimus ociosi. Hoc scilicet nos locuturos esse de his rebus: est etiam Cataadinaton. id est secunduz Chrysippum id est contingens vt dicunt ad vtrumlibet sup. quod scripsisti te fecisse de Costio (vt oppinor) vnguento ex costio: est mihi gratum: nam ego mandaram etiam id Attico. s. vt emat an transigat si de negocio cum Costio transigendo loquitur. Si tu minus. id est non sup. accurres ad nos: nos accurremus ad te. Si habes hortum. i. [illegible] um amenum aut deambulatorium: in bibleotheca. i. loco bibliotece vicino: nihil deerit: scz ad voluptatem. Vale.

Costium vnguētū.

Argumētuz ep͞le.

M. T. Cice. Varroni. S. D.

Mihi vero ad No. bene maturū videtur fore, neqꝫ solum propter reipu. sꝫ etiā ꝓpter anni tēpus: quare diē istū probo. Itaqꝫ eundē ipse sequar. Consiliū nostri: nisi eos qdē q id secuti nō sunt nō peniteret: nobis penitēdū putarē. secuti em̄ sum⁹ nō spē sed officiū. Reliquim⁹ aūt nō officiū, sꝫ desperationē. Itaqꝫ verecūdiores fuimus: ꝙ q se domo nō cōmouerūt: saniores, ꝙ q amissis opibus, domum nō reuerterunt. Sed nihil minus fero: ꝙ seueritatez ociosorū, τ quo quō res se haberēt: magis illos vereor, q in bello occiderūt ꝙ hos curo: qbus nō satisfacimus qꝛ viuimus. Mihi si spaciū fuerit i Tusculanum ante No. ventēdi: istic te videbo. si min⁹ psequar in Cumanum τ ante te certiorem faciam: vt lauatio parata sit.

Vale

Mihi vero τc. Constituerat. Varro Ciceronez conuenire ad Nonas cuiusdem mēsis quem nō nominat. vnde respondet se diem. i. lum probare. Deinde purgat factum vtriusqꝫ ꝙ secuti essent Pompeianas partes: τ ꝙ eo occiso arma deseruissent in quibus nō erat salus. Ordo est. Vero. id est pro certo: quicquid tibi videtur: videtur mihi bene. i. multum maturum: id est tempestiuū neqꝫ citius neqꝫ serius sup. te venire ad Nonas. s. mensis per Varronem significati: neqꝫ soluz sup. videtur id propter tēpus. i. opportunitatem reip. sed etiam ꝓpter tempus anni: quare. i. quamobrem: ego probo idest approbo istum diez: itaqꝫ idest τ ita ego sequar eundem scilicet diē Nonarum. Ego putarem penitendum esse. idest penitudinem habendaz esse nobis consiliī nostri: nisi non peniteret eos qui non sunt secuti id quia etiam illi qui sequi noluerunt vel ausi non sunt dicunt sequendū fuisse. Nos enim secuti sumus non spem: quia: maior spes erat de victoria Cesaris: sed officium. scilicet debitum reipu. autem idest sed nos reliquimus nō officium: quia nemo vltra ꝙ potest tenet: sed desperationē: qua alhi vltima audebāt Itaqꝫ nos fuimus verecūdiores. s. erga remp. ꝙ qui nō cōmouerunt: se domo. i. ab vrbe: τ fuimus saniores. i. prudētiores ꝙ qui non reuerterunt domū opibus idest facultatibus belli amissis. Sed nihil fero minus. s. patienter ꝙ seueritatem ociosorū. i. q nihil egerūt τ tamē alios taxāt: τ quoquo. i. quocūqꝫ modo res haberēt se: ego magis vereor tanꝙ iustiores censores: illos qui occiderūt in bello: ꝙ curo hos quibus nō satisfacimus: qꝛ viuimus. Si spaciū fuerit mihi veniendi in Tusculanuz ante Nonas: videbo te istic: si minus. i. si nō psequar te i Cumanū τ faciā certiorē antea vt lauatio sit parata. Et ita de costio vnguēto locut⁹ videt

Ordo lr͞e

Desperatio quodlibet vltimū aggredi facit.

Cicero Varroni Salutem Dicit.

CAninius noster me tuis verbis admonuit: vt scriberem ad te siquid esset: qđ putares te scire oportere. Est igitur aduectus Cesaris in expectatõe: neq3 tu id ignoras. s3 tñ cum ille scripsisset (vt opinor) se in Alfiense venturum: scripserunt ad eum sui: ne id faceret: in expectatione esse aduentum multos ei molestos fore, ipsumq3 multis: in pontinum videri cõmodius eu3 exire posse. Id ego non intelligebam quid interesset. Sed tñ Hircius mihi dixit: τ se ad eum τ Balbũ τ Oppiũ scripsisse vt ita faceret: hoĩes (vt cognoui) amãtes tui. Hoc ego iccirco nosse te volui: vt scires hospitium tibi vbi parares: vel poti9 vtriq3. Quid enim ille facturus sit: incertum est, τ simul ostentaui me istis esse familiarem: τ cõsilijs eorum interesse. Quod ego cur noli3: nihil video. Non enim est idem ferre: si quid ferendum est, τ pbare: si quid probandum non est: τ si quid non pbem: quid enim iam scio p̃ter initia rerũ: nã hec in voluntate fuerunt. Vidi enim (nã tu aberas) nostros amicos cupere bellũ: hunc aũt nõ tã cupere: q̃ non timere. Ergo hec consilij fuerunt: reliqua necessaria: vincere autem hos aut illos necesse est. Scio te semper mecum in luctu fuisse cum videremus q̃ illud ingens malum alterutrius exercit9 ex ducum interitu. Tum vero extremũ malorum oĩm esse ciuilis belli victoriam: quam quide3 ego etiam illorũ timebã ad quos veneramus. Crudeliter enim ociosis minabãtur: eratq3 ijs, tua τ inuisa volũtas τ mea oratio. Nũc vero si eẽnt nostri potiti: valde intẽperãtes fuissent: erãt eñ nobis irati: quasi qcq̃ de nostra salute decreuissemus quod nõ idem illis censuissemus: vt quasi vtilius reip. fuerit: eos etiam ad bestiaru3 auxiliu3 cõfugere: q̃ vel mori: vel cum spe: si non optima: at ali

Epl'e hu ius materia.

CAninius Admonitus per Caninium Cicero Varro nemq̇ in Tusculano erat desiderare siq̇d noui accęperit velle certiore3 fieri: scribit aduentũ Cesaris ex belli reliquijs expectari: docetq3 cur cesarianis vtat̃: τ ꝙ in re turbata cõsolatio nẽ capiat ex eo ꝙ se ad oẽm statum preparauerat: laudatq3 Varronẽ ꝙ ociose dediderit. Ordo est. Caninius noster admonuit me verbis. i. ex mandatis tuis vt scriberem ad te: siquid esset qđ putarẽ oportere te scire. Igit̃: hoc est vt aliq̇d euismodi scribã: aduẽtus Cesaris est in expectatione. s. multorũ neq3 tu ignoras id. Sed tñ cũ ille. s. Cesar: scripsisset (vt opinor) se venturũ in Alsiense. s. solum aut in alsiensem agrum Italie sui. s. amici τ necessarij scripserunt ad eũ: ne. i. vt non faceret id: hoc est ne diuerteret se ad Alsiense3 agrũ scripserunt eñi aut dixerunt: aduentũ ei9 esse in expectatione: τ multos fore molestos ei τ ip̃m fore molestum sup. multis τ scripserunt eũ posse exire commodius in pontinũ. s. agrũ: vñ nõ placet ꝙ Huber: dicit ex Gallia expectari Cesarẽ. Ego non intelligebã q̇d id interesset. s. in Alsiense3 agrũ an in pontinũ exiret. s. e naui. Sed tñ Hircius dixit mihi: τ dixit se scripsisse ad eũ hoc est ad Cesarẽ: τ Balbũ τ Oppiũ qui cũ Cesare erãt: vt faceret ita: Balbũ inquã τ Oppium hoies (vt cognoui) amantes tui. i. qui te amant. Ego volui te nosse hoc idcirco vt scires vbi parares tibi hospitiũ. s. procul a Cesaris itinere: vel potius sup. vt parares hospitium vtriq3 s. nostrum. Incertum eñi est quid ille sit facturus. τ simul ostentaui me esse familiarem istis. s. Cesarianis: τ interesse consilijs eorum. Qđ. s. esse illis familiarem nihil video cur nolim. Non eñi idem est ferre. i. tolerare τ pati siquid est ferendum i. necesse vt feret̃: τ probare. i. approbaretur siq̇d. i. aliq̇d nõ est pbandũ Etsi. i. tã etsi q̇d nõ pbẽ. i. q̇d est qđ dicere possim me nõ probare. q. d. nescio Eñi. i. q: quid scio iam preter initia reru3. q. d. nihil τ de initijs nihil est qđ recte damnare possit in Cesare. Nam hec. s. initia fuerũt in voluntate. i. libera electione. Vidi eñi (nam tu aberas. q. d. dixissem nos vidisse: sed non dico te vidisse quia aberas) amicos nostros. scilicet Pompeianos cupere bellum: autem. id est sed: hunc scil3 Cesare3 non tam. idest in tantum cupere. sc3 bellum: q̃ non timere si necesse esset gerere. Ergo hec. sc3 initia fuerunt consilij. i. deliberationis libere: reliqua. sc3 que secuta

Series litere.

Alsiensis ager.

Huberti nũ taxat.

Cõsiliũ ẽ libera deliberatio.

sunt: sup. fuerunt necessaria. aut. i. sed vbi duo pugnat necesse est aut hos aut illos vicere: aut applicemus notis: aut. s. Pompeianos: aut illos. s. Cesarianos. Scio te semp fuisse mecũ in luctu: cuz videremus q̃. i. q̃tum ingens sup. foret illud malũ ex ercitus alterius ex interitu ducum: vero i. sed: nos vidimus tum. i. precipue: sup. vidimus: extremũ. i. maximũ oim malorum esse: victoriam belli ciuilis: quã. s. victoriã: eo quidem timebam ẽt illorum. i. si cõtigisset illis ad quos veneramus. s. Pompeianis. Ipsi enim minabant crudeliter ociosis. i. non gerentib⁹ secum bella aduersus Cesarẽ: ꝛ tua voluntas ꝛ oratio mea. sez cohortantis ad pacẽ erat inuisa ijs. s. cupientibus bellum. Nunc vero si nostri. i. Pompeiani essent potiti. s. victoria aut imperio: ipsi fuissent valde intẽperãtes. s. in vltione facienda. Ipsi eñ erant pirati nobis quasi decreuissemus quicq̃ de salute nostra: quod non idem censuissemus i. adiudicassemus illis. s. bella gerentibus: vt quasi fuerit vtilius reip. eos confugere etiam ad auxilium bestiarum. s. elephantorum regis Iube qui rex erat in Aphrica: aut etiam serpentũ Aphrice p quos Cato trãsiuit bellũ cũ Cesarianis gesturus. q̃ vel mori vel viuere cũ spe si nõ op tia attñ aliq. At. i. sed nos viuim⁹. s. nũc (vt illi dicunt) in rep. ꝑturbata: q̃s negat sup. illud. q. d. nemo. Sz ij viderit hec. s. mala reip. qui nulla. i. nõ vlla: nõ ꝑauerũt sup. sibi: vlla subsidia. i. subterfugia aut sustẽtacula: ad oẽs casus vite: hoc ẽ q̃ in solo foro vitã tutari poterãt. Oratio supior: fluxit. i. deducta ẽ longi⁹ q̃ volui: vt venirẽ huc. i. ad hoc dicendũ. Cũ eñ ita sit q̃ duxi. i. estimaui sp te hoiem magnũ: tñ sup. verũ est q̃ te duco magnum hoiem his tempestatibus: q̃ es ꝓpe. i. quasi solus in portu: ꝛ ꝑcipis eos fructus doctrine q̃ maximi sũt: vt ↄsyderes ea ꝛ tractes ea: quoꝝ ꝛ vsus ꝛ delectatio est anteponẽda oib⁹. ꝛ actis ꝛ voluptatib⁹ istoꝝ. s. contemnendoꝝ cum se beatos putant. Equidem. i. ego quidem puto hos dies tuos. Tusculanenses. i. quos in Tusculano cum litteris ducis: esse instar. i. ad statum ꝛ equiualentiã vite: ꝛ ego con cesserim libẽter oibus. q. d. ẽt inimicis: oẽs opes. i. facultates meas vt liceat mihi viuere isto modo. i. in ocio litterario: nulla vi. i. violentia: interpellante. i. impediente qð. i. quã rem: nos q̃ imitamur vt possim⁹ ꝛ ↄq̃escim⁹ libẽ ter i studijs nr̃is.

qua tamen viuere. Et in perturbata republi. viuimus: quis negat: sed hec viderint ij qui nulla subsidia ad omnes vite status parauerunt: huc enim vt venirez superior longius q̃ volui: fluxit oratio Cum enim te semper solus magnum hominez duxi: tuz his tempestatibus q̃ es prope solus in portu: fructusq̃ doctrine percipis eos: qui maximi sunt: vt ea consyderes: eaq̃ tractes quorũ ꝛ vsus ꝛ delectatio est omnibus istorum ꝛ actis ꝛ voluptatibus anteponenda. Equidez hos tuos Tusculanẽses dies instar esse vite puto libenterq̃ oibus omnes opes cõcesserim: vt mihi liceat: vi nulla interpellante isto modo viuere. Quod nos quoq̃ imitamur: vt possumus ꝛ in nostris studijs libentissime conquiescimus.

Extremũ p maximo.

Dixi sepe equidem non denotare ego quidem ꝛ testes citaui.

Quis eñ non dederit. i. ꝑmiserit ꝛ cõcesserit nobis hoc vt cum patria siue non possit: siue nolit vti opera nostra. s. in reipu. administratõe. nos reuertamur ad eã vitã. s. phisolophicã: quaz multi homines docti vt plato ꝛ alij fortasse non recte. id est non docenter (vt disputat in libris offi.) sed tñ multi putauerũt ꝑponendam etiaz reip. i. administrationi eius. q. d. nullus iustus iudex non dederit: sed omnes dederint. Igitur que studia habent vocationem. i. cessationem: ꝛ intermissionem sententia. i. secundum sententiam magnorum hominum. s. platonis ꝛ alioꝝ cur nõ abutamur eadem. s. vocatione: muneris: publici: rep. concedẽte ijs. s. studijs. s. vacationẽ. hoc est cũ ꝑhi plurimi dicãt ab rep. cessandũ interdũ propter veri inquisitiones: quare non possimus cessare ab eadẽ: eadem concedente: cuz nolit aut nõ possit vti opera nostra. Sed ego facio plus quã

Quis enim hoc non dederit nobis: vt cuz opera nostra patria siue non possit vti: siue nolit: ad eam vitam reuertamur: quã multi docti homines fortasse non recte: sed tñ multi docti homines fortasse non recte: sed tamen multi ẽt reip. preponendam putauerunt: Que igitur studia magnorum hoiz sñia vacationẽ habẽt: eadẽ publici numeris: ijs concedente rep. cur non abutamur: Sed plus facio: q̃ Caninius mandauit. Is eñ si qd ego scirez: rogarat: qð tu nescires: ego ea tibi narro: q̃ tu melius scis q̃ ipse qui narro. faciaz ergo illud: qð rogatus sum: vt eorum que tpis huius sint q̃ tua esse audiero: ne quid ignores. Uale.

Philosophica vita an sit reipu. administrationi ꝑponenda.

caninius mandauit. Is enim rogarat sup. vt scriberem ad te: si ego scirem quid .i. aliquid quod tu nescires. Ego autem narro tibi ea que tu scis melius que ipse .i. egomet qui narro .s. ea. Faciam ergo illud quod rogatus sum: vt nequid .i. non aliquid non ignores aliquid eorum que sint huius temporis .idest tempestatis: que audiuero, tua .s. interesse. Uale.

Marcus Cicero Uarroni .S. D.

Cenabā apud Seiū: cū vtriq; nostrū reddite sūt a te lr̄e. mihi vero iā maturū videt: nā qd̄ antea te calūniat⁹ sū indicabo maliciā meā volebā ppe alicubi esse: siqd bone salutis σύν τε δύ' ἐρχομένω: nūc qñ cōfecta sunt oia dubitādū nō est: quin equis viris. Nā vt audiui de lucij Cesaris filio mecū ipse. Quid hic mihi faciet patri. Itaq; nō desino apud istos: q nunc dominātur cenitare. Quid faciā: tēpori seruiēdū est. Sed ridicula missa faciam⁹. presertim cū sit nihil: quod rideamus Africa terribili tremit horrida terra tumultu. itaq; nullū ē ἀπροσδόκητον qd̄ nō verear. Sed qd̄ queris quādo: qua quo: nihil adhuc scimus. Isthuc ipsum de Baijs nōnulli dubitāt: an p Sardiniā veniat. Illud ei adhuc pdiū suū nō inspexit: nec vllū hz deterius. Sz tñ nō cōtēnit. Ego oino magis arbitror p Siciliam vel iam sciemus: aduentat enim Dolobella: eum puto magistrū fore. πολλοὶ μαθηταὶ κρείττους εἰσὶ διδασκάλων. Sed tamen si sciam quid tu constitueris: meum consilium potissimum accomodabo ad tuum: quare expecto tuas litteras.

Uale.

Cenabā ₇c. Dicit se nō probasse ppe rōnē varronis in vrbē ppter spatā necē Cesaris: quē dicit venturū sed nescire qua. Ordo ē. ego cenabā apud Seiū cū littere reddite sunt a te: scz misse: vtriq; nostrū: hoc est ₇ Seio ₇ mihi. Uero pro sed: aut certe: sup. te venire in vrbē videt mihi iā maturū. i. tēpestiuū nā q calūniatus sum .i. iniuste arguerim te antea: indicabo maliciā meā. ego/ volebā esse alicubi ppe .s. te. si quid bone salutis sup. cōtigere possit: synte dyo erchomeno .i. duob⁹ simul euntibus aut cum duo simul eunt: vt apud Homerū inquit Ulysses: nunc quoniam omnia sunt confecta .idest sopita bella: non est dubitandum quin scilicet aliquid bone salutis sit viris equis idest iustis ₇ integris quasi dicat tibi ₇ mihi aut non est dubitandum quin omnia sint confecta viris bonis ₇ integris idest per bonos ₇c. Nam vt .i. post quā ego audiui de filio Lucii Cesaris scz quomodo benigne tractauerit aliquē ex hostibus: ip̄se idest egomet sup. aiebam mecum: quod Simo terentian⁹ in andria ait de pamphilo filio suo qui nimis familiariter complexus fuerat Miyceriū quā Simo non putauit illi notam nisi propter familiaritatem eorum qui Chrisidē amabant. Quid hic scilz tam pius in hostes faciet mihi patri. idest patris loco post reconciliationem habendo. Itaq; non desino cenitare apud istos qui dominantur nunc. Fingit autem per imaginationē id Uarronem reprehendere vnde addit. qd faciam? Seruiendum idest inseruiendū intemptori. Sed faciam⁹ missa idest omittamus ridicula: presertim cum nihil sit q rideamus .i. recte ridere possim⁹ (ergo superiora per risum dixit) nam vt Cecinit Ennius prius de bello quod Scipio in aphrica gessit. Aphrica terra horrida tremit terribili tumultu. Itaq; .idest ₇ ita nullum est: apoproegmenon. idest non propositum sed reiectum: quod nō verear. Sed q queris quādo. qua quo scz Cesar veniet: nihil scimus adhuc. Istud ipsum. scz quod dicis te audiuisse de Baijs nonnulli dubitant an veniat per sardiniam. Ipse enim non inspexit adhuc illud predium suum: scilicet quod in Sardinia per victoriam acquisiuit: nec habet vllum deterius: quia terra veneni fere ₇ est: sed tamen non contemnit. Ego arbitror omnino: scilicet magis venturum per Siciliam. vel id est etiam iam sciemus enim. idest quia dolobella: scz gener meus: aduentat idest appropinquat: ego puto eum fore magistrum scz itineris: polli. idest multi mathete idest discipuli: creissones. idest meliores dedascalon. idest magistris supple sunt. Apud grecos comparatiua genitiues regūt: apud nos ablatiuum comparatiue posita: itaq; genitiuum in ablatiuū conuerti. Sed tamen si sciam quid tu constitueris ego accommodabo consilium meum potissimum ad tuum: quare expecto litteras tuas

Uale.

Argumētū ep̄le.

Structura, littere

Homer⁹

Terent⁹

Missa facere.

Ennius.

Cōpati⁹ [illegible] tiua gtōs apud grecos regūt ₇ apō nos ablt̄m.

Cicero Varroni. S. D.

Etsi munus flagitare: q̃uis qs oñderit ne pp̃ls qdē solet: nisi ɔcitat⁹ tñ ego expectatione p̄missi tui moneor: vt admoneā te: ñ flagitē misi āt ad te q̃tuor admonitores nō nimis verecūdos. Nosti enī p̄fecto os adulescentioris Academie. Ex ea igitur media excitatos misi: q metuo ne te forte flagitēt: ego aũt mandaui vt rogarent.

Argumētũ ep̃le.

Etsi &c. Quia Marcus Varro promiserat se scripturum aliquid quod ad Ciceronem mitteret: idq̃ distulerat Cicero nunc exigit promissum: quod ideo magis dicit esse debitum q̃ ad eum miserat libros quattuor academicorum quos dicit esse tanq̃ admonitores obligationis varroniane. Ostendit autem opus academicorum factum esse qui dialogum: quia introducte sunt persone loquentes polliceturq̃ se scripturum plura alias. Ordo est

Ordo l̃re

Etsi idest quāquā ne populus quidem tamen verecundior esse videtur q̃ viri graues: solet flagitare idest instanter et vrgēter exigere munus .s. publicum vt ludorũ scenicorũ et gladiatorũ: aut circensium/ q̃uis quis ostenderit: scz ludos paratos: aut munus paratum: nisi sup. sit concitatus .s. ad flagitandum: aut a tribunis aut ab rei spectabilitate: ñ ego moneor expectatione promissi tui .s. de libris ad me scribendis at admoneam te non flagitem. Misi autem ad te quattuor admonitores: videlicet quattuor libros academicarum disputationum: non nimis verecundos quasi dicat satis audaces exactores: promissi: q̃ qui munus accipit se ad referendum obligat. Tu enim profecto nosti os .i. impudentiam academie adulescentioris .i. recentioris. Igitur ego misi .s. quattuor admonitores excitatos ex ea media .s. recētiore academia: qui metuo ne forte flagitent te: ego aũt mandaui vt rogarem te: qd̄ modestius est.

Expectabā oīno iā diu: neq̃ sustinebā: ne ad te prius ipse qd scriberē q̃ aliquid accepissem vt possem te remunerari q̃ simillimo munere: sz cuz tu tardius faceres: idest vt ego interpretor diligētius. teneri non potui: quin coniunctionē studiorum: amorisq̃ nostri quo possem: litterarũ genere declararē. Feci igitur sermonē inter nos habitum in Cumano: cum esset vna Pōponius: tibi dedi partes Antiochianas: quas ad te probari intellexisse videbar: mihi sumpsi Philonis puto fore: vt cũ legeris mirere id nos locutos esse inter nos: qd̄ nunq̃ locuti sumus. Sed nosti morē dialogorũ. post hec aũt mi varro q̃ plurima: si videbitur: et de nobis īter nos sero fortasse: sz superiorũ tp̄m fortuna reip. cāiri sustineat: hec ipsi p̄stare debemus: atq̃ vtinā quietis tp̄ib⁹: atq̃ aliq̃ si nō bono: at saltē certo statu ciuitatis hec inter nos studia exercere possem⁹. q̃q̃ tũ quidez vel alias quepiam rationes honestas nobis et curas: et actiones darent: nũc aũt qd est sine his cur viuere velimus. Mihi vero cum his ipsis vix: his autez detractis: nec vix quidem. Sed hec coram et sepius

Expectabā oīno iādiu .s. vt p te p̄missum exhiberes: et sustinebam me .i. repressi auiditatē meā ne ipse scriberem qd .i. aliquid prius ad te q̃ accepissem aliquid .s. a te. vt possem remunerari .i. redonare te munere q̃ simillimo .i. per q̃ simili. q: etiā litterario et philosophico sed cum tu faceres tradius .s. promissum .i. vt ego iterpretor: cum faceres diligentius non potui teneri idest contineri: quin declararem coniunctionem studiorum et amoris nostri: sup. co genere litterarum quo possem. Fecit igitur sermonem habitum inter nos in cumano .idest villa nostra cumani agri: cũ Pōponius scz atticus esset vna scilicet nobiscum: ego dedi .i. assignaui tibi scz in disputando: partes antiochianas idest munus defendendi ea que ab Antiocho dicta afferentur: quas scz partes: ego videbar intellexisse probari a te: quia visus ē tibi bene locutus: ego sumpsi mihi sup. partes Philonis scz defendendas. Puto fore idest futurum esse: vt mirere cum legeris nos locutos esse .i. introductos esse tanq̃ loquentes id quod nunq̃ locuti sumus. Sed tu nosti morem dialogorũ .i. variorũ sermonũ et disputationũ fictaꝝ. Aũt .i. sz o mi Varro sup. ego scribā ad te aut nos colloquemur (quod verbũ q̄dā adiecerũt alij maluerũt itelligere: eo q̃ v̄ba ad loq̄lā spectātiā sepe subaudiant) post hec q̃ pluria .i. alia: si videbit .s. ɔgruũ aut oportunũ et colloq̄mur sup. aut cōmētabimur iter nos de nobis .i. de reb⁹ nr̃is et calamitatib⁹ tp̄oꝝ nr̃orum: fortasse sero .i. nimis tarde: sed fortuna superiorum tēporũ .s.

Fore futurũ notat

Verba ad loquelā spectātia sepe et venuste subintelligũtur.

Migrationē: ⁊ emptionē feliciter euenire volo: tuumq̄ in ea re consilium probo. cura vt valeas.

tristissimoꝝ: sustineat cām resp. i. faciat vt reip. satisfiat ꝺ iactura accepta: ipsi. i. nos debem⁹ p̄stare: hec s. nr̄a ƀ est vt scribēdo sustineam⁹ icōmoda nr̄a. Atq̄ vtinā nos possem⁹ exercere inter nos hec studia. s. lr̄aria tp̄ib⁹ q̇etis. atq̄ aliquo statu ciuitatis. s. Romane: si nō bono: at. i sed saltē certo: vt possit q̇s lȝ misere secur⁹ tm̄ viuere: q̄q̄. i. tametsi vel. i. ēt alie q̄piā rōnes: darēt nobis: tm̄. i tūc cū cert⁹ esset reip. stat⁹: honestas curas ⁊ actōes: aūt. i. sed. q̇d ē nūc cur velimus viuere sine his. s. curis ⁊ actōib⁹ lr̄arijs. q. d. nihil. Uero i. p certo vix ē mihi cur veli viuere. cuȝ his ipsis. s. lr̄is: aūt. i. sȝ his detractis nec q̇dē vi:: sed nullo mō: qꝺ em̄ vix fit. fit quidē lȝ cū difficultate: qꝺ q̄si fit nō fit. Sȝ sup. dicā hec corā. s. te: ⁊ sepi⁹. Ego volo. i. opto. Migrationē. i mutationē habitatōis: ⁊ ēptionē. s. noue dom⁹: euenire feliciter tibi ⁊ p̄bo ꝯsiliū tuū in ea re. Cura vt valeas.

Migratō ⁊ migraꝶ.

Dolobella Ciceroni. S. D.

SI vales gaudeo: equidem valeo: ⁊ Tullia nostra recte valet: ⁊ Cicero Terentia minus belle habuit: sed certū scio iā conualuisse eā: preter ea rectissime sunt apud te oīa. Et si nullo tp̄e in suspitionē tibi debui venire partiū cā potius q̄ tua tibi suadere vt te aut cū cesare nobiscū coniungeres: aut certe in ociū referres: p̄cipue nūc iā inclinata victoria: ne possum q̇deȝ in nullam aliam incidere opinionem: nisi in eam: in quā scȝ tibi suadere videar. qꝺ pie tacere nō possū. Tu aūt mi Cicero sic hec accipies vt siue p̄babuntur tibi: siue non probabuntur: ab optimo certe animo: ac deditissimo tibi ⁊ cogitata ⁊ scripta eē iudices. Animaduertis Cn. Pompeium nec nominis sui: nec rerum gestarum gloria: nec ēt regū ac nationū clientelis: quas ostentare crebro solebat esse tutum: ⁊ hoc ēt qꝺ infimo cuiq̄ contigit: illi non posse contigere: vt honeste effugere possit pulso Italia amissis hispanijs: capto exercitu: veterano circūuallato nūc demq̄ qꝺ nescio an vlli vnq̄ nostro acciderit imperatori.

SI vales ⁊c. Ubi res Cesaris crescere ⁊ Pōpeij decresceꝶ cep̄unt Dolobella Cicerōis q̄ in castris Pōpeianis erat gener cohortaꝶ hac ep̄l'a euȝ vt discedat illinc vbi nullam spē salutis videat: trāsferatq̄ se Athenas: vel i aliquē aliū locū bello vacuū: polliceturq̄ se ipetraturū oīa a Cesare q̄ ad Ciceronis dignitatē p̄tineat. petitq̄ vt cicero r̄ndeat Uideꝶ aūt ep̄l'a scripta aū pugnā pharsalicā: sȝ Pōpeio iā obsesso. Ordo est. O cicero gaudeo si vales. s. bn̄: eq̇dē. i. ego q̇dē valeo: ⁊ Tullia nr̄a: q: filia tua ⁊ coniunx mea: ⁊ Cicero. s. filius tu⁹ valet. Terentia s. vxor: tua ⁊ socrus mea: habuit sup. se minus bn̄ i. bn̄: q: valitudinaria fuit aut finxit: turpiter em̄ vixit sȝ scio certū sup. esse eā cōualuisse iā: p̄terea. i. p̄ter valitudinē Terētie: oīa sunt rectissime apꝺ te. i. in domo tua. Etsi. i. q̄q̄ ego nullo tp̄e debui venire tibi in suspitōem. i. vt suspicerꝭ me suadeꝶ tibi poti⁹ cā p̄tiū. i. vt p̄ti Cesariane ꝓsim q̄ cā tua. i. vt tibi cōsulā: vt cōiūgeres te aut cū Cesare nobiscū: aut certe referres. s. te in ociū. s. lr̄arū ⁊ vacationeȝ a bello: ego ne quidē. i. nō saltem possum precipue nunc iam victoria inclinata. s. ad Cesarem incidere in vllam aliam opionē: nisi in eam in quā ego videar. s. suadere tibi: sup. id qꝺ non possum tacere pie. i. salua pietate in te socerum meum. Tu aūt o mi Cice. accipies hec sic. i. in eā partē vt siue p̄babunꝶ. i. placebunt tibi: siue non p̄babunꝶ iudices: certe i. nihilominus esse ⁊ cogitata ⁊ scripta ab aīo optimo: ⁊ deditissimo tibi. Tu aīaduertꝭ. i. bn̄ cōsideras Gneū Pōpeiū non esse tutuȝ nec gloria nois sui: que tāta est vt magnus ab oīb⁹ noietur: nec gl'ia reꝝ gestaꝝ. que ēt incomparabilis erat: nec etiam clientelis. i. obseruantijs ⁊ cultibus tanq̄ patrono debitis regum ac nationum quas solebat ostentare. i. iactanter ostendere crebro. i. frequenter duȝ Rome floreret: ⁊ animaduertis hoc etiam quod contigit infimo cuiq̄ non posse contingere illi: videlicet ⁊ possit honeste effugere: illi inquam pulso. idest expulso Italia. scilicet patria sua ad quam non auderet se recipere: hispanijs quas prius tenuerat amissis: quia Cesar Pompeianos ante bellum pharsalicum illinc expulerat ⁊ Hispaniam totam in deditionem receperat ⁊ illi capto quia veterano exercitu circumuallato. idest obsesso nunc deniq̄. idest tandem vt Huber. sentit circa Brundusium: quod. scilicet capi cum exercitu veterano. idest eum obsideri ⁊ circumuallari nescio an acciderit vnq̄ vlli imperatori: q: veterani milites ea erant aīmi prestantia vt mori maluerint q̄ obsideri.

Ep̄l'e huius breue argumentum.

Littere structura

Ostentare q̇d sit.

¶ Quamobrem quid aut ille sperare possit aut tu animum aduerte pro tua prudentia: sic enim facilime quod tibi vtilissimum erit consilij capies: Illud autem a te peto vt si iam ille euitauerit hoc periculum: & se abdiderit in classem: tu tuis rebus cõsulas: & aliquando tibi potius: ꝙ ciuis sis amicus. Satisfactum est iam a te vel officio vel familiaritati: satisfactum etiam partibus & ei reip. quam tu probabas reliquũ est: vbi nunc est resp. ibi sim⁹ potius ꝙ dum illam veterem sequamur: simus in nulla. Quare velim mi iucundissime Cicero si forte Pompeius pulsus his quoqꝫ locis rursus alias regiones petere cogatur: vt tu te vel Athenas: vel in quamuis quietam recipias ciuitatem. Quod si eris facturus velim mihi scribas vt ego si vllo modo potero: ad te aduolem. Quecunqꝫ de tua dignitate ab imperatore erunt impetranda: qua est humanitate Cesar facilimum erit ab eo tibi ipsi impetrare: & meas tamen preces apud eum non minimum authoritatis habituras puto. Erit tue quoqꝫ fidei: & humanitatis curare: vt is tabellarius: quem ad te misi reuerti possit ad me: & a te mihi litteras referat. Vale.

¶ Quãobrem aduerte animuꝫ. i. considera pro tua prudentia. i. ſm prudentiã tuã quid aut ille. s. Põpeius possit sperare aut, tu: tu ei capies facillime sic sup. id cõsilij. qđ erit vtilissimũ tibi Aũt. i. sed: ego peto a te illud: vt si ille s. Pompeius: euitauerit hoc pꝛiculũ. i. ab obsidione liberatus fuerit: & abdiderit se in classem. i. per mare aufugerit meticulosus tu consulas i. prospicias tuis rebus: & sis aliqñ. i. tandem potius amicus tibi. i. plus facias pro salute tua: ꝙ ciuis. s. alteri. i. ꝙ facias ꝓ amicitijs alterius. Satisfactũ ẽ iã a te vl' officio si fuisti obnoxius Pompeio vel familiaritati. si nihil debes ꝑter cõsuetudinis vicẽ satisfactuꝫ ẽt est. s. a te ꝑtibus: & ei reipu. quã tu probabas. i. ꝓ qua Pompeius se dicit militare: reliquuꝫ est. i. id restat: vt nos sim⁹ ibi. i. in illius partib⁹: vbi i. in cuius potestate: respu. est nunc: hoc ẽ simus cum cesare. potius ꝙ dũ sequamur illã veterẽ. s. rẽpu. i. est collegiũ illorum q̃ iãdiu remp. tenuerũt: simus in nulla. s. re pu. q: vetus perijt & noue exptes simus. Quare velim o mi Cicero iucundissime: si forte Põpeius pulsus his qꝫ. i. ẽt locisqꝫ alijs multis vt Hispanijs totis & Italia iã pulsus fuerat: cogaꝶ rursus peterꝫ alias regiones: vt tu recipias te vel athenas vel in quãuis. i. q̃libet aliã sup. ciuitatẽ quietã. i. ab hoc bello. Quod si eris facturus velim scribas mihi: vt ego aduoleꝫ ad te si potero vllo mõ. Facillimum erit impetrare tibi ipsi quecũqꝫ erunt impetranda ab imperatore đ tua dignitate: qua humanitate Cesar est. i. tam magna est Cesar humanitate: ab eo. s. imꝑatore: Cesare qđ relatiuũ postposui: vt habeat quo referatur. Et tamen: idest licet facillimum fuerit impetrare tibi ipsi. i. per teipsum oĩa a Cesare quia tibi bene velit si Pompeium deserueris tamen ego puto preces meas habituras apud euꝫ non minimũ immo plurimum auctoritatis. Erit quoqꝫ. i. etiam fidei & humanitatis tue. i. pertinebit ad fidem & ad humanitatem tuam: vt is tabellarius: idest nuncius qui tabellas hoc est litteras: quia olim in tabellis scriptitabant perferendas suscepit: quam ego misi ad te: possit reuerti ad me: quia periculum erat ne detineretur captus eo ꝙ ab aduerse partis homine missus venerat. Et referat mihi litteras a te. Vale.

Cõsulere

Põpei⁹ hispania: & Italia tenditur.

M. C. Dolobelle. S. D.

Non sum ausus Saluio nostro nihil litteraruꝫ dare: Nec me hercule habebam quid scriberem: nisi te a me mirabiliter amari de quo ẽt nihil scribente me te nõ dubitare certo scio. Omnino mihi lr̃e magis sunt expectãde a te ꝙ a me tibi nihil enĩ rome geriꝶ qđ te puteꝫ scire curare:

Non sum ausus &c. Cum nihil scribere non audeat rem ridiculam scribit: sed iõ breuiter ꝙ nesciat quo animo sit Dolobella. Ordo est. Non sum ausus nihil litterarum dare Saluio. s. venienti ad te. Nec me hercule habebam quid scriberem nisi te amari mirabiliter a me de quo scio certo te nõ dubitare etiam me nihil scribente. Littere sunt omnino mihi magis expectande a te, ꝙ tibi a me. Nihil enim geritur Rome: quod putem te curare scire. idest vt scias nisi forte scire vis me esse iudicem inter

Argumẽtum ep'le

Series littere.

nisi forte scireris me inter Niciã nr̃m: et Vidiũ iudicẽ esse: pfert alter opinor duob⁹ versiculis expẽ suz Nicie: alter Aristarch⁹ hos Ego tã q̃ criticus antiqu⁹ iudicatur⁹ suz: vtrũ sint an Puto nũc dicere oblitus ne es igitur fungorũ illorum quos apud Niciam: et ingentiũ coclearũ cũ Sophia Septime: Quid ergo: tu adeo mihi excussam seueritatez veterez putas: vt ne in foro reliquie pristine frõtis appareãt. Sed tñ suauissimũ nostrũ prestabo integellũ: nec cõmittã: vt si ego eum condẽnaro: tu restituas: ne habeat Bursa Plancus apud quẽ litteras discat. Sed qd ego (cum mihi sit incertũ tranquillo ne sis animo: an vt in bello in aliqua maiuscula cura: negocio ve versere) labor longius. Cum igitur mihi erit exploratũ: te libenter esse risurum: scribam ad te pluribus. Te tamen hoc scire volo: vehementer populũ sollicitũ fuisse: de P. Sylle morte anteq̃ certũ scierit nunc querere desierunt: quõ perierit: satis putant se scire: quod sciunt. Ego cetera: qui animo equo fero vnum vereor ne hasta Cesaris refrixerit.

Niciã nr̃m et Vidiũ: Opinor alter .s. Vidius profert .i. in libello postulatorio: expẽsum Nicie .i. pecuniã i rem ei⁹ expositã et ita sibi debitã: alter .s. Nicias. Aristarchus .i. tanq̃ esset Aristarchus: sicut Horatius dicit de eo q̇ carmina non placẽtia veniant stellis hoc est obelisco aut asteriscis notaret: fiet aristrachus .i. aristarchi similis: obelixi .i. veru trãsfigit hos scilicz versiculos: hoc est negat debitũ et dicit delendũ: Obelus dicitur veru vel hasta: obelizo iugulo: hoc est veru trãsfigo: Ego iudicaturus sum tanq̃ criticus .i. iudex litterarũ antiquus: vtrũ scilz versiculi illi: quibus Vidius sibi Niciã obligatũ dixit: sint idest poete hoc est homeri. Naz Aristarchus acceperat versus homeri recognoscendos: erant em̃ plurimi homero ascripti q̇ eius non erãt: ea lege vt additi tios transfigat et deleat: hoc est an sit Nicie severe obligantis: an pare beblimeni idest interpositi et ab alio inserti idest non scripti a Nicea: sed a Vidio aut altero ei⁹ nomine. Puto sup. te nũc dicere o Cicero: es ne igitur quia te seuere dicis iudicaturum oblitus fungorũ illorum: scz tam delicatorũ sunt aut Fungi boleti: quos: scilicet cenasti aut comedisti apud Niciã: et ingentium Coclearum .i. limacum sup. comestarum cum Sophia .s. matre: Septime q̃ erat vxor Nicie: Sunt qui legant culinarum .i. coquinarum: sed aptius laudantur ingentes coclee q̃ cu[l]ine. Quid ergo o dolobella: tu putas veterem seueritatem idest obseruationem et seque[l]ã veri et equi esse excussam mihi adeo idest in tantũ: vt ne .i. nõ saltẽ i foro .s. iudicali appareant reliquie frontis idest seueritatis pristine? Sed tñ .i. licet nolim obscenas perperam iudicare. ego prestabo idest exhibebo iudicando. Symbioten .i. cõuiuam nostrum .s. Niciam suauissimum idest iucundissimum: integellum. idest in modica illa re indemnẽ .q.d. iudicabo scriptum illud esse: adulterinum: nec committam vt. si ego condemnaro eum: tu restituas. idest facias eum indemnem: ne Plancus Bursa aut Burse scilicet filius: habeat .s. Niciam: apud quem discat litteras. q.d. per risum: inuidere Planco talem preceptorem: et tamen non dubito: quin si litem amiserit a te confugiturus sit: et ita ad Plancum vt ab illo iterum audiatur accessurus vnde videtur Plancus vir multo doctior aliquando Niciam preceptorem habuisse aut constituisse habere, quod Cicero nunc ridet. Sed quid ego (al' habent ago: sed opinor legendum ego vt per parenthesim multa sint incerta et ordo sit) labor: idest iocando progredior longius: cum incertum sit mihi ne. idest an sis animo tranquillo an verseris vt in bello in aliqua cura maiuscula. idest aliquantulum magna: ve pro vel in negocio. Igitur cum erit exploratum mihi te risurum esse libenter: scribam ad te pluribus. Tamen volo te scire hoc: populum fuisse sollicitum vehementer de morte Publij Sylle: qui erat de genere Lucij Sylle, ante q̃ scierit certum nunc scilicet post q̃ sciunt mortuum esse: desierunt querere qño perierit: satis putant se scire quod sciunt idest mortuum esse vnde videntur solliciti fuisse / q̇ timerent q̇ non esset mortuus. Ego qui fero cetera equo animo / vereor: vnum ne idest vt non: vt hasta Cesaris: sub quia ipse proscriptorum bona vendebat: non refrixerit: sed adhuc ferueat idest feruenter exerceatur. Sane quia idem dicimus cum verbo vereo cum negatiõe et sine negatiõe dubius est sensus: Naz si dicit severeri q̇ refrixerit ironia est: certum em̃ est q̇ malit refrixisse: et iõ exposuimus vt negatio in pticula ne: referat ad verbum refrixerit: vt fit vereor: q̇ nõ refrixerit. Mutauit autez supra numerum dicens scierit et statim post desierunt: eo q̇ duplex est numer⁹ in vocabulo ppl's et similibus collectiuis: singularis in voce: vnde dixit scierit: et pluralis in re vnde per synthesin addidit desierũt.

Horati⁹.

Obelus. Obelizo.

Tõ poetõ Aristarchus homeri carmina annotauit.

Fũgi et boleti. Limaces

Plãc⁹ et Nicias eius pceptor perî tissimi viri.

Bõa sub hasta.

M. Cicero Dolobelle. S. D.

Vel meo ipsius interitu malem lit-
teras meas desiderares: quam eo casu
quo sum grauissime afflictus quem
ferrem certe moderatius: si te ha-
berem. Naz ꝛ oratio tua prudens
ꝛ amor erga me singularis multum leuaret. Sed
quoniam breui tempore: vt opinio nostra est: te sum visurus:
ita me affectum offendes: vt multum a te possim
iuuari: non quod ita sim fractus: vt aut hominem me esse
oblitus sim: aut fortune succumbendum putem.
Sed tamen hilaritas illa nostra: ꝛ suauitas. que te pre-
ter ceteros delectabat: erepta mihi omnis est: firmita-
tem tamen: ꝛ constantiaz si modo fuit aliquando in nobis
eandem cognosces quam reliquisti. quod scribis prelia
tua te mea causa sustinere: non tam id laboro: vt si qui
mihi obtrectent: a te refutentur quam intelligi cupio
quod certe intelligitur: me a te amari. Quod vt faci-
as te etiam atque rogo: ignoscasque breuitati mearum
litterarum: nam ꝛ celeriter vna futuros nos arbi-
tror: ꝛ nondum satis confirmatus sum ad scriben-
dum.

Vale.

Eple materia breuiter perscripta.

Vel meo ꝛc. Ostendit mortez Tullie filie sue sibi maximo esse dolori: vsque adeo vt ad scribendum inutilis sit. Gratuz preterea sibi esse quod a dolobella contra detractores defenditur. non taz quod maliuoli refutentur: quam quod per hoc se a dolobella amari intelligat. Ordo est acsi dicat Cicero scio a dolobella quod desideras litteras

Littere ordinatio

meas / quia multis diebus ad te non scripsi: verum: Mallem sup. vt desiderares litteras meas: vel. i. etiam interitu meo ipsius. i. propter interitum proprium quia si interijsset amplius scribere non posset: quam eo casu. i. propter eum casum. s. mortis filie quo sum afflictus grauissime. q. d. quod ad te non scripsi pluscul is diebus est propter mortem filie mee velim autem sit potius propter mortem meam. Quem. s. casum de morte filie mee: ferrem certe moderatius. i. temperantius: si haberem te. i. si mecum esses. Naz ꝛ oratio tua prudens ꝛ amor. s. tuus singularis erga me: leuaret multum sup. dolorem meum Sed quoniam ego sum visurus te breui tempore: vt

Suauitas comitas.

opinio nostra est: tu offendes. i. inuenies me affectum. s. dolore: ita vt possim iuuari multum a te: non quod sim fractus ita vt aut sim oblitus me esse hominem aut vt putez succumbendum sup. esse. i. necesse esse succumbere fortune. Sed tamen illa hilaritas nostra ꝛ suauitas. i. comitas ꝛ affabilitas morum: que delectabat te preter ceteros est mihi omnis. i. tota erepta: tamen tu cognosces in nobis eandem firmitatem ꝛ constantiam: quam reliquisti si modo. i. modo demusque ita sit quod firmitas ꝛ constantia fuit aliquando in nobis. quod scribis te

Obtrectare quid sit.

sustinere prelia. i. certamina / mea causa i. pro me ab obtrectatoribus defendendo: ego non tam laboro id: vt siqui obtrectent mihi. i. de laude mea ob inuidiam detractent: refutentur a te. q. d. non sum appetens vindicte: aut non tanti eos facio vt magni faciam eorum refutationem: quam. i. quantum cupio intelligi. s. ab omnibus (. q. d. ego enim certo scio) sup. id: quod certe intelligitur. me amari a te. Quod vt facias. i. vt me ames ego rogo etiam atque etiam: ꝛ sup. vt cognoscas breuitati litterarum mearum. Nam et. i. simul arbitror nos futuros celeriter. i. breuiter vna. i. pariter: ꝛ nondum sum satis confirmatus ad scribendum: propter dolorem de morte filie.

M. C. Dolobelle. S. D.

Gratulor Baijs nostris: siquidez vt
scribis salubres repente facte sunt:
nisi forte te amant: ꝛ tibi assentantur
ꝛ tamdiu dum tu ades sunt oblite sui
quod quidem si ita est minime miror: celum etiam: ꝛ terras vi suam:
si tibi ita conueniat: dimittere. Oratiunculam pro Deio-
taro: quam regrebas habebam mecum: quod non puta-
ram. Itaque eam tibi misi: quam velim sic legas: vt

Argumentum eple

Gratulor ꝛc. Gratulatur Cic. dolobelle quod apud Baias pristinam receperit sospitatez: deinde dicit orationem pro Deiotaro rege a se habitam / quam secum habere non putarat se ad eum mittere: sed non plurimi faciendam. vnde

Ordo litterae

modeste sua extenuat. Ordo autem est. Gratulor baijs nostris. i. nobis aut familiaribus: quidem. idest certe: si vt scribis facte sunt supple tibi repente. idest statiz vbi in balnea earuz te immiseris: salubres idest salutem ꝛ sospitatem afferentes nisi forte supple baie aut balnee apud Baias amant te. i. capte sunt amore tui: ꝛ sunt oblite sui. i. nature sue tantisper. i. tamdiu dum i. donec tu ades. Latenter autem / quantum

causam tenuē: & inopē: nec scriptiōe magnopere dignā; sed ego hospiti veteri & amico munusculū mittere volui leuidēse crasso filio cuiusmodi ipi⁹. solēt eē mūera. Tu velī; aio sapienti fortiq; sis: vt tua moderatio & grauitas alioꝝ infamet iniuriā.

perspicere possum hoc dicit: Baias quidē corporibus solere sospitatem afferre: sed cū delitias immodicas afferant animos eneruare: Grauior autem est animorū q̄ corporum morbus. Vn̄ si plenam sospitatē attulerūt: Dolobelle dicit eas mutasse naturā suam. Aut potius (nam sic dolobellam nisi manifeste carperet) dolobellā eo genere morbi laborasse q̄ apud baias potius augeri q̄ leuari soleret. Vn̄ si leuat⁹ est baie naturā suā mutauerāt. Quod quidē .s. eas oblitas sui: si est ita: ego miror minime celū etiā & terras dimittere vim suam sic cōueniat: ita tibi .i. si tibi vtile sit. Ego habebā mecū oratiūculā .i. paruā oratione p̄ Deiotario (pe. b. cui) rege armenie habitā: quā reqrebas .i. exhibebas a me: qd̄ nō putarā. Itaq; .i. & ita misi tibi eā/ quā .s. oratiūculā velim sup. vt legas sic/ vt cām tenuē .i. exilē: & inopē .i. nō argumumētosam/ de qua difficile sit copiose dicere: nec dignā magnope scriptiōe .s. vt scribat. Sed ego volui mittere hospiti veteri & amico .s. Deiotaro: munusculū leuidēse .i. habēs formā leuidēse; .i. vestis. leuiter dēsate crasso filio hoc est ofonē leuit ptextā & rōib⁹ paꝝ acut;: cuiusmodi mūera ipi⁹ .s. deiocari solēt eē: hoc ē modici valoris & paꝝ elegātia. Leuidēsa gen⁹ ē vestis auctore seruio ita dicte q̄ leuit' densata & texta sit: Ego vero .i sup vt tu sis aio sapiētiꝝ forti: vt moderatio & grauitas tua ifamet .i. ifamia afficiat iiuriā alioꝝ .s. q̄ de te male loquūt.

Grauior est aīoꝝ q̄ corpoꝝ morbus.

Deiotari rex armenie.

Cicero Dolobelle .S. D.

Caius Suberin⁹ Calenus et me⁹ est familiaris: & Lepte nr̄i familiarissimi pnecessari⁹. Is cū vitādi belli cā pfect⁹ eēt in Hispaniā cū Marco Varrone ante bellū vt i ea puincia eēt in qua nemo nostrū post Afraniū superatū bellū vllū fore putarat: īcidit in ea ipsa mala: q̄ summo studio vitauerat: Oppressus est eñ a bello repētino: qd̄ bellū cōmotū a Scapula: ita postea cōfirmatū ē a Pōpeio: vt nulla rōe se ab illa mi sia eripere posset. Eadē cā fere est. M. Planij heredis q est itē Calen⁹ Lepte nr̄i familiarissim⁹. Hosce igit' ambo sic tibi ꝯmēdo: vt maiore cura. studio. sollicitudine animi commendare non possi;. Volo ipsoꝝ causa: meq; in eo vehemēter: & amicitia mouet & hūanitas: Lepta vero cū ita laboret: vt eius fortune videant' in discrimē venire: nō possū ego nō aut prime atq; ille aut etiā eque laborare. Quapropter & si sepe expert⁹ sum quātū me amares: tñ sic velim tibi psuadeas. id me in hac re maxime iudicaturum. Peto igitur a te vel si pateris oro: vt hoīes miseros & fortuna: quā vitare nemo

Caius Suberinus &c. Cū apud Cesarē plurimum posset Dolobella: cōmēdat ei Cicero. C. Suberinum & Marcū Planiū tam suos q̄ Lepte familiares: rogatq; vt i Hispania cōmēdatos habeat: & apud Cesarem pro eis restituēdis patrie diligenter agat. Ordo est. Caius Suberinus Calenus .i. ex Caleno vrbe Campanie Italice est: & .i. simul familiaris meus: & pernecessari⁹ .i. valde necessari⁹ Lepte familiarissimi nostri. Is .s. Suberin⁹ cū pfect⁹ eēt in Hispaniā cum Marco Varrone causa vitandi belli: ante bellū vt esset in ei pūincia: in qui nemo post Afranium nr̄m .i. Romanum imperatorem superatū: putarat vllum bellum fore .i. futurū esse: incidit in ea ipsa mala .s. belli que vitauerat summo studio. Ipse eñ oppssus est bello repentino: qd̄ bellū cōmotū .i. excitatum a Scapula sc; duce a Pompeio misso cōfirmatum est postea a Pompeio: scilicet Sexto Cnei filio: ita vt nulla ratiōe posset eripere se ab illa miseria. Eadem causa est fere Marci Planij heredis scilicet cognominati (Nisi sit legendum: planci heredis .s. idest qui est heres planci s; si ad esset Cicero eum potius propter Planium q̄ Leptam commendasset) qui est item .i. similiter Calenus familiarissim⁹. Lepte nostri. Igitur ego commendo tibi hos aut hoste ambos sic: vt non possi; cōmendare supple eos maiore cura. studio sollicitudine animi. Volo .sc; eos tibi cōmendatos esse: causa ipsoꝝ: quia ita de me meriti sunt & amicitia & hūanitas mouet me vehemēter: scil; vt veli; causa ipsorum etiā si non essent familiares Lepte

Argumētū eple.

Structura littere.

Fore tps̄ denotat futurum.

Leptavero cuz labore.s.pro eis ita:vt fortune.i.diuitie eius videātur venire in discrimē.i.periculū:ego nō possuz non laborare aut prime sup.tm̄ atq;.i. sicut ille. aut etiā eque:i equaliter Quapropter et si.i.q̄q̄ expertus sum sepe q̄tum amares me:tn̄ ego velim p̄suadeas tibi sic:me iudicaturuz id. scilicet quantum me ames: maxime in hac re.idest in susceptione huius cōmendationis. Igitur peto a te:vel oro si pateris.scilicet te a meorari vt conserues incolumes.i.saluos et illesos:hoies miseros et calamitosos.i.erūnosos:magis fortuna.s. aduersa:quā nemo pōt vitare: q̄ culpa scilicet sua. Et velis me dare.i. vt ego dem.i.per intercessionē tuā: hoc muneris.idest bn̄ficij:cū.s.ita sit q̄ ipsis hoibus amicis scilicet Suberino et Planio: tuz.i.multo magis Caleno municipio:q; cum.i.cū quo:hoc est cū cui⁹ ciuib⁹ est mihi magna necessitudo.i. obligatio mutui officij.tū.i.adhuc magis velis me dare hoc muneris Lepte quē an̄pono o.b⁹ eq̄dē.i. ego certe puto sup.id q̄d sum dictur⁹ non pertinere valde ad rē:s; tn̄ nihil obest.i.nocet dicere. Res familiaris ē alteri eoꝝ valde exigua.i.modica:et est alteri.i.reliq vix eq̄stris.i.q̄ satis sit ad cēsuz eq̄strē:hoc ē quadrīgētoꝝ miliū sestertiū. Quapropter qn̄.i.qm̄ Cesar cōcessit his vitā liberalitate sua:nec est q̄d possit p̄terea.i.p̄ter vitā:adimi.i. auferri ijs magnopere.i.magni estimandū:ꝯfice.i.plene impetra hoibus reditū sc; in patriā suāvc; Calenū.si tu amas me tm̄/quātū certe amas In quo.s.reditu nihil est.s.difficile:aut poti⁹ ipis obtinēdū:q: in p̄ria parū aut nihil hn̄t:p̄ter viā lōgā.s.ex Hispanijs Calenū vsq;:quā.s.viā lōgā/ipsi nō refugiūt iccirco/vt viuāt cū suis:et moriant domi:q̄d vt enitare et ꝯtēdas/vel poti⁹ p̄ficias(ꝑsuasi ei mihi te posse sc; perficere)rogo te vehementer etiam atq; etiam idest iterum atq; iterum. Vale.

potest:magis q̄ culpa calamitosos ꝯserues incolumes:velisq; p te me hoc mūeris cū ipsis amicis hoibus:cū municipio Caleno: q cū mihi magna necessitudo est:tū Lepte:que oibus an̄pono:dare Q̄d dictur⁹ suz puto eq̄dē nō valde ad rē pertinere s; tn̄ nihil obest dicere. Res familiaris alteri eorū valde exigua ē.alteri vix eq̄stris. Quapropt̄ qn̄ his Cesar vitā sua liberalitate concessit: nec est q̄d ijs p̄terea magnope possit adimi:reditū:si me tm̄ amas q̄tū certe amas:hoib⁹ cōfice. In quo nihil est p̄ter viā lōgā:quā idcirco nō fugiūt:vt et viuāt cū suis et morianť domi. Q̄d vt enitare cōtēdasq; vel poti⁹ vt p̄ficias(posse ei te mihi persuasi) vehementer te etiam atq; etiam rogo. Vale.

Venire in discrimē.

Fortunā nemo vitare potest.

Argumētuz ep̄le.

Etsi contentus. Cesare in senatu interfecto cū q̄dā eidē eras et diuinos honores decernerēt/Dolobella ꝯsul singulari animi magnitudine eis restitit et puniēdos curauit q̄d factū summa eq̄tate ppl's cēsuit:vn̄ nūc eidē Cicero vehementer gratulať:docetq; eius laudē quodāmodo in se ꝯuerti:atq; ita se multū adiecisse ad amorem suuz in eum. Ordo est. Etsi.i.q̄q̄ o mi Dolobella:ego ꝯtent⁹ erā:gloria tua accipiebā ex ea satis magnā voluptatē et letitiā:tn̄ ego nō possuz nō ꝯfiteri.i.q̄n ꝯfitear: me cumulari.i.augeri maxio gaudio:q̄ opinio hoīm ascribat me vulgo.i.passim quasi p totū vulg⁹ sociū tuis laudib⁹.i. participē eē debere in laudib⁹ tuis tāq̄ sociū et adiutorē p̄clari facti. Ego neminē cōueni.i. colloquēdi gratia adij (Cōuenio autem quotidie plurimos. Sunt eīn permulti viri optimi/q cā valitudinis.s.male.i.egritudinis:ꝯueniāt in hec loca.s.vbi sunt: videť aūt Baijs tūc fuisse:aut in Cumano seu Tusculano p̄terea necessarij mei ꝯueniūt freq̄ntes ex municipijs sc; primis)q̄n oēs cū.i.postq̄ extulerunt te summus laudibus ad celum:agant mihi continuo maximas gratias.

Ordo lr̄e

Vulgo quid denotet.

M. C. Dolobelle. S.D.

Etsi contētus eram mi Dolobella tua gloria:satisq; ex ea magnam leticiam voluptatēq; capiebā:tamen non possuz non cōfiteri cumulari me maximo gaudio q̄ vulgo hominum opinio socium me ascribat tuis laudib⁹. Neminem conueni (conuenio autem quotidie plurimos:sunt enim permulti optimi viri: qui valitudinis causa in hec loca conueniant preterea ex municipijs freq̄ntes necessarij mei) qui omnes cum te summis laudibus ad celum extulerit mihi continuo maximas gratias agunt.

¶ Negant enim se dubitare: quin tu meis preceptis ⁊ cōsilijs obtēperās pstātissimū te ciuē ⁊ singularē ꝯsulē pbeas. Quib⁹ ego ꝙꝙ verissime possum respondere te: que facias: tuo iudicio: ⁊ tua sponte facere: nec cuiusꝙ egere cōsilio: tñ neqȝ plane assentior: ne imminuā laudē tuā: si oīs a meis consilijs profecta videatur: neqȝ valde nego. Sum enim auidior etiam ꝙ satis est glorie. Est tamen nō alienū a dignitate tua: quod ipsi Agamenoni regi regum fuit honestum: habere aliquē in consilijs capiundis. Nestorem. Mihi vero gloriosum te iuuenē cōsulē florere laudib⁹ quasi alumnū disciplinę mee. L. quidē Ces. cū ad eū egrotū Neapolim venissem: ꝙꝙ erat oppressus toti⁹ corporis dolorib⁹: tñ anteꝙ me plane salutauerit: o mi Cicero: inqt gratulor tibi: cū tm̄ vales apud Dolobellam: ꝙtū si ego apud sororis filiū valerē: salui esse possem⁹. Dolobelle vero tuo ⁊ gratulor ⁊ gratias ago quem quidē post te consulem: solum possumus vere cōsulē dicere. Deinde multa de facto: ac vere gesta: tum nihil magnificētius nihil pclari⁹ actū nihil reip. salutarius. Atqȝ hec vna vox oīm est. A te āt peto: vt me hāc quasi falsā hereditatē aliene glorie sinas cernere: meqȝ aliqua ex parte i societatē tuarū laudū venire patiare. ꝙꝙ mi Dolobella (hec ei iocat⁹ sū) libēti⁹ omes meas: si mō sunt aliq mee laudes: ad te trāsfuderī: ꝙ aliꝙ ptē exhauserī ex tuis. Nā cū te semp tm̄ dilexerim: ꝙtū tu itelligere potuisti: tū his tuis factis sic incēsus sū: vt nihil vnꝙ i amore mihi fuerit ardēti⁹. Nihil est ei (mihi crede) vtute formosi⁹ nihil pulchri⁹ nihil amabili⁹. Sp amaui: vt tu scis M. Brutū ꝓpter eius summū ingeniū: suauissimos mores: singularē ꝓbitatē: atqȝ ꝯstantiā: tñ idib⁹ Martijs tm̄ accessit ad amorē vt mirarer locū fuis

¶ Negant em̄. s. oēs: se dubitare quin tu obtemperans pceptis ⁊ ꝯsilijs meis prebeas i. exhibeas te ciuē pstantissimū ⁊ cōsularē singularē. i. egregie excellētē. Quibus ego ꝙꝙ possum respōdere verissime te facere ea q̄ facias iudicio tuo ⁊ sponte tua: quod dicūt proprio instinctu: nec agere cōsilio cuiusꝙ tñ neqȝ plane. i. omnino ⁊ aperte assentior: ne imminuē laudē tuam (quia vt docuit Hesiodus primus virtutis gradus est per se bñ agere. Secūdus consilio alterius) si omnis scȝ laus tua videat pfecta. i. orta cōsilijs meis: neqȝ nego valde. Sum em̄ audior glorie etiā ꝙ satis ē. Est tñ non alienū a dignitate tua habere aliquē Nestorē. i. senē prudētē vt Nestor erat qui iam tertiā viuebat etatē: in capiūdis consilijs: qd. s. hr̄e Nestorē: fuit honestū. i. pulchrū ⁊ honore dignum Agamēnoni regi regum. i. summo imperatori. Grecorū: in quorū exercitum multi erant reges. Vero ꝑ sed: gloriosum est mihi te iuuenē cōsulere florere laudib⁹ quasi alūnum disciplinę mee Luci⁹ Cesar auūcul⁹ Marci Antonij quidē. i. certe. q. d. vt de alijs taceā cum venissem Neapolim ad eū egrotū ꝙꝙ eēt oppressus dolorib⁹ totius corporis: tñ anteꝙ me salutauerit plane idest plene: inqt o mi Cicero: ego gratulor tibi/ cū. i. qm̄ tm̄ vales apud Dolobellā: quātū si ego valerē apud filiū sororis. s. mee: hoc est apd Marcū Antoniū: q Cesarē occisū mirifice extulit: nos possem⁹ eē salui: q: resp. reciperet pristinas vires. Vero. i. sȝ aut adverū/ ego gratulor ⁊ ago gratias Dolobelle tuo. s. quondā genero ⁊ adhuc necessario. Que qdē. s. Dolobellam nos possum⁹ dicere. i. appellare vere cōsulem solū post te cōsulē quasi omnes intermedij nō fuerint veri ꝯsules: quia nō consuluerint reipu. sȝ nocuerint. Deinde sup. adiecit aut locut⁹ est multa: de facto scilicet tuo ac de re gesta: tum supple adiecit: nihil actū sup. esse magnificentius nihil pclarius: nihil salutarius reip. Atqȝ hec vna vox omnium. i. qd Lucius Cesar de te predicauit omnes predicāt. Autem id est sed ego peto a te: vt sinas. idest permittas me cernere hanc quasi falsam hereditatem glorie aliene: hoc est glorie a te parte me succedere tanꝙ heredem cum non sim verus heres: non enim e me nata est: ⁊ ita nō debeat ad me reuerti: et pro. idest patiare me ex aliqua parte: in societatem tuarum laudū. ꝙꝙ o mi Dolobella (Sum enim iocatus idest per iocum locutus: hec scilicet. superiora) ego transfuderim. idest quasi de vase in vas fundendo addixerim libentius ad te: omnes

Primus virtutis gradus ē ꝑ se bñ agere.

Nestor senex prudens.

Agamemnon.

Iocari.

laudes meas si modo alique sunt laudes mee: q̄ exhauserim aliquā partez ex tuis.s. laudibus. Nam cū ego dilexeriz te semper tātū/quantū tu potuisti intelligere. (Valla dicit Cum ⁊ tum sic posita solo indicatiuo congruere: vñ hic legēdum putaret dilexi (tum.i. multomagis: incensus sum his factis tuis (Si queras a Valla quomodo his dicat et tuis dicet his de quibus loquor ⁊ tuis q̄ fecisti) sicut nihil fuerit mihi vnq̄ ardentius in amore Enim.i.q::crede mihi: nihil est formosius virtute(q̄ vt ex snia Platonis inquit in officiosi oculis cerni posset admirabiles excitaret amores sui) Nihil est pulchrius nihil amabilius virtute.i. animi fortitudine q̄ a virib⁹ ppriẽ virt⁹ dicit. Ego amaui sp: vt tu scis Marcū Brutū interfectorez Cesaris: propter summū ingeniū ei⁹ suauissimos mores: singularē probitatem: atq̄ constantiā eius: tñ tantū accessit ad amorē scz eius: Idibus Marthijs quibus cum Cassio ⁊ alijs cōiuratis Cesarez interemit: vt mirarer locum augendi. i. augeatur. fuisse meo.i. in ea re: hoc est in vehemētissimo amore: qd videbat̄ mihi iampridez.i. a pluribus diebus etiam cumulatū.i. sic refertum ⁊ plenum vt nihil posset superaddi: metaphora est a mēsura referta ⁊ cumulo desuper aucta. Quis erat q̄ putaret aliqd posse accedere.i. addi: ad eū amorem quē habebā erga te: q.d. null⁹: tñ.i. attamen/tantum accessit: vt videar mihi nunc deniq̄.i. tādem amare scz te(quod longe plus est q̄ diligere: nā diligere.i. seorsum quē eis legerent cum si dign⁹ sit amem⁹) ⁊ supple videar dilexisse sup. te: antea.i. ante hoc tempus. Quare quid est scilz cause aut rationis qd.i. propter quod: ego horter te vt seruias.i. inseruias dignitati ⁊ glorie: ⁊ sup. proponas tibi tanq̄ exemplar. claros viros: quod solent facere supple ij qui hortantur. q.d. nihil est cause: quia. Neminem habeo clariorē q̄ teipsum oportet supple vt: imitere te scilz ipsum: ⁊ sup. vt ipse certes tecum: quidem.i. certe/licet tibi/tātis rebus gestis.i. postq̄ tantas res gessisti: non esse similem tui.i. degenerare deinceps a preclaris inceptis tuis. Sepe admonui cum de moribus loquimur nomen simile aptius genitiuo iungi: vnde hic similem tui dixit: cum de corporis similitudine datiuo) Quod.i. queres: cum sit ita scilicet vt dictum est: hortatio scilz tui non est necessaria: sed supple vtendum ē magis gratulationi scilicet ob preclara incepta a quibus degenerare non liceat.

Nota.

Nota.

Amare ⁊ diligere i quo differunt.

se augendi in eo: qd mihi iam pridez cumulatum etiam videbatur. Quis erat qui putaret ad eum amorem: quem erga te habebā: posse aliquid accedere: tantū tamen accessit vt mihi nunc deniq̄ amare videar: antea dilexisse: Quare quid est: qd ego te horter: vt dignitati: ⁊ glorie seruias: proponas tibi claros viros: qd facere solēt: q hortātur. Neminem habeo clariorē q̄ teipm: te imitere opz tecū ipse certes nō licet quidē tibi iaz tātis rebus gestis nō tui similem esse. Qd cuz ita sit: hortatio non est necessaria gratulatiōe magis vtendū est.

Cōtigit em̄ tibi qd haud scio.i. nescio an nemini scilicet alteri contigerit: (videtur dicendum an alicui: scilicet alteri: sed vtrunq̄ nescisse et dubitasse potest Cicero: an scilicet alicui alteri contigerit ⁊ an nemini: supple alteri: quia duarum cōtradictoriarum veritas est eque incerta: nota enim veritate vnius statim scitur falsitas alterius: Et ita quicunq̄ nescit an alicui: etiam nescit an nemini: nam altero scito alterum ignorari non potest. Consuetior tamen modus loquendi esset: an alicui: sed interdum due negationes non plus efficiunt q̄ vna) Contigit autem vt summa seueritas. id est summus rigor: animaduersionis. id est iuste punitionis in eos qui Cesari diuinos honores decreuerant non modo. id est non solum non esset inuidiosa: sed esset etiam popularis. id est plausibilis ⁊ placens populo: ⁊ cum ita sic q̄ esset gratissima omnibus bonis: tum idest multo magis fuit gratissima infimo cuiq̄ idest maxime plebeio. Si contigisset hoc tibi quadam fortu•

Veritate rei vnius nota eius statim scit falsitas cōtrario ex ei ē eadē disciplina.

Contingit enim tibi: quod haud scio an nemini: vt summa seueritas animaduersionis nō modo non inuidiosa: sed etiā popularis esset: ⁊ cum bonis oībus: tum infimo cuiq̄ gratissima. Hoc si tibi fortuna quadā cōtigisset: gratularer felicitati tue: sed ɔtigit magnitudine tum animi: tum etiam ingenij atq̄ cōsilij. Legi em̄ concionē tuaz: nihil illa sapientius: ita pedetentim ⁊ gradatim tum accessus ad te ad causam facti: tum recessus vt res ipsa maturitatē tibi aīaduertendi oīm concessu daret. Liberasti igitur ⁊ vrbem periculo ⁊ ciuitatem metu: neq̄ solum ad tēpus maximā vtilitatem attulisti: sed etiā ad exēpluz facti: intellige•

re debes i te repositā eē rēp. tibiq̄ nō mō tuēdos sed etiā ornādos eē illos viros: a qb⁹ initiū libertatis pfectū est. Sz his de rebus corā plura ppe diē: vt spero. Tu qn̄ rēp. nosq̄ ꝯseruas: fac vt dili gētissime teipsum mi dolobella custodias. Uale.

na.i. felici euentu: ego gratularer felicitati tue: sed ꝯtigit magnitudine.i. ppt̄ magnitudinē tum animi.s. tui tū etiā ingenij atq̄ consilij. Ego enī legi cōtionē tuā. id est orationē quā habuisti ad ppl'm: nihil sup. fuit aut legi sapiētius illa.s. cōciōe tua (Ergo ūba etiaz sapientia dici pn̄t) ita.i. vsqueadeo pedetētim.i. quasi tentādo ingressum pede hoc est ita gradatim sup. factus est: tum accessus a te ad cām facti: tum recessus.s. facti ad te: vt ipsa res.i. casus q̄ euenerat: daret tibi maturitatē.i. celeritatē animaduertendi.i. puniendi: cōcessu.i. permissione seu vt alij legūt) consensu oīum. Notū est ex preceptis rhetoricis: qn̄ causa turpis est a cā ad personā transeundū eē & rursus qn̄ persona inuidiosa ad necessitatē facti: itaq̄ dolobelle nō accessus a cā ad se fuit nunc recessus a se ad cām facti: vt persuaderet maturādū fuisse. Igitur hoc faciendo: tu liberasti: & vrbez periculus.s. pereundi & ciuitatē.i. totū populū metu: neq̄.i. & nō: & attulisti nō solū ad tps.i. pro temporis parte maximā vtilitatē: sed etiā debes intelligere rempublicā.i. salutē reipu. esse repositā.i. collocatā in te ad exēplū facti s. tui: q: facto tuo ostēdisti alijs quid facere debeāt: & debes etiam intelligere illos viros.s. Brutum. Cassium & reliquos cōiuratos. a quibus initiū libertatis.s. a tyrannide Cesaris est pfectū.i. ortum: nō solū tuendos.i. ptegendos esse tibi: sed etiā ornandos.s. dignitatib⁹ & honoribus publicis. Sed sup. nos loquemur ppediam de his rebus plura vt spero. Tu o mi Dolobella: quando idest quandoquidem cōseruas rempu. & nos: fac vt custodias scz ab insidijs Antonij & augusti diligenter teipsum. Uale.

Cōtio p oratione.

Nota preceptū retoricū.

M. Cicero Papirio Peto. S. D.

Duab⁹ tuis epl'is rn̄debo: vni quā triduo ante acceperā a zeto alteri quā attulerat phileros tabellari⁹ Ex priorib⁹ tuis lr̄is itellexi pgratā tibi eē sn̄iaz meā: & aīm meū pspectū circa curā valitudis tue: quā tibi eē gaudeo Sz mihi crede nō pinde vt ē te: absens lr̄is perspicere potuisti. nā cū a satis multis (nō enī possum aliter dicere) & coli me videā: & diligi: nemo est illorū oīm mihi te iucūdior. Nā q̄ me amas: q̄ id ēt pridem: & cōstāter facis: est id quidē magnū atq̄ haud scio: an maximū sed tibi cōmune cū multis q̄ tuipse tā amandus est: tanq̄ dulcis: tanq̄ i oī genere iucūdus: idest pprie tuū. Accedunt nō attici: sed salsiores: q̄ illi atticoꝝ. Romani veteres atq̄ vrbani sales. Ego aūt (existimes licet quidlibet) mirifice capior facetijs maxime nostratibus presertim cū eas videā primū oblitas latio: tum: cum in vrbē nostrā est infusa peregrinitas: nūc vero etiam Braccatis: & Transalpinis nationibus vt nullum veteris leporis vestigium appareat.

Duabus &c. Respōdēs Cicero duab⁹ epistolis papirij: pmo dicit incolumitatez sibi cure esse: deinde laudat euz & eius sales ac leporē in dicēdo: demū q: ꝯsuluerat neuēdita domo q̄ Rome habuerat neapolim migret respondet nullam cām esse cur Rome esse velit. Ordo est. Ego respēdebo scz hac vna epistola duabus epistolis tuis: vni scz epistole: quā acceperam a zeto triduo ante scilicet quā secunda esset allata: alteri quā Phileros tabellarius & tabellarum hoc litterarum portator attulerat. Ego intellexi ex prioribus litteris tuis sententiam meam esse pergratam tibi & animum meum perspectum sup. esse: idest plane cognitum circa curam valitudinis tue: quā scz valitudinem scilz bonam: ego gaudeo esse tibi. Sed crede mihi tu absens nō potuisti perspicere idest perfecte videre & cognoscere litteris perinde idest ita vt est re scilicet ipsa: hoc est quantum de valitudine tua sollicitus fuerim. Nam cū vdeam me & coli & diligi a satis multis (non eniz possum dicere aliter quasi dicat nō possū dicere ab omnibus) tamen sup. idest nemo omniū illoꝝ scz qui me colunt & diligunt est iucundior mihi te.i. q̄ tu sis. Nā q̄ tu amas me: & q̄ facis id.i. q̄ amas me: etiam pridem idest a plurib⁹ diebus: & cōstanter.i. perseueranter est: quidem. id est certe id magnum atq̄ haud idest non scio: an scilicet sit maximum sz est tibi cōe cū multis q: multi me & colūt & amāt: sed q̄ tu ipse es tā amandus.i. amabilis: tāq̄ idest & tam dulcis tāq̄: idest & tā iucūd⁹ i

Argumētū epl'e.

Structura littere

est genere.s.Dotiū & Charitū ꝓprie.i.peculiariter tuū.Accedunt.s.ad mores tuos iucundissimos sales.i.lepores dicendi:hoc est sermones bene conditi lepore & acrimonia:non attici.i.Atheniesi.sed veteres romani atq3 vrbani.i.in vrbe Roma nati:salsiores.idest aptius conditi q̄ illi scilicet nobilissimi sales attici.Ego aūt(licet existimes.i.vt iudices/quidlibet.i.quicquid lubet)capior.i.afficior delectatione mirifice facetijs maxime nostratibus.i.romanis presertim cū videā eas oblitas.i.obliuioni traditas latio.i.in latio Huberti.aūt exponit oblitas lacio.i.latijs moribus refertas ab obliuor participio.idest cum videas eas esse vetustissimas & sapere latium.idest tales(inquit)quales erāt tunc cū primū peregrini immissi sunt in Italiā &c.Que expositio mihi nō placet.primū ꝙ nō diceret oblitas media breui de facetijs quibus nihil tam alienū q̄ esse oblitū.deinde ꝙ manifeste dicat paulatim abolitas:& demum ꝙ aptior est sententia si obliuioni traditas q̄ si illitas latijs moribus dicas Nam penuria rerum solet earum excitare charitatē:neq3 possent esse vrbane:si nō essent latinis moribus congrue.Accipietur ergo ab obliuiscor passiue:sicut in bugo.Vergi.Nunc oblita mihi tot carmina.Cum.i.tunc primum cū peregrinitas.i.ratio loquendi externa presertim grecanica:est infusa in nostrā vrbē.s.romā:nunc vero videā eas oblitas nationibus etiam braccatis.i.bracis hoc est longioribus tunicis vtentibus a quib⁹ dicta est Gallia braccata:& pro.i.nationibus transalpinis(vt videntur sicut nunc clerus:ita tunc totus populus romanus Gallican⁹ romanā linguā accepisse:que in eam que nunc est degenerauerit)ita vt nullū vestigiū veteris leporis appareat.s.alibi.

Sales lepores.

Huberti/nū taxat.

Oblitus

Vergili⁹

Gallia braccata.

¶ Itaq3.i.& ita:cum.i.qn̄:ego video te:ego videor mihi videre oēs gracchos oēs Lucilios:& vt dicā vere.i.syncere & nō ficte:ego video:mihi videre oēs Crassos q3 & lelios.i.oēs priscos romanos facundia & lepore dicēdi nobilitatos:quales fuerūt Gracchi lucilij Crassi & Lelij.Moriar.i.ꝓmitto vt moriar:si habeo quē q̄ reliquū ꝑter te:in quo ego possim agnoscere imaginē.i.imitatricē speciē festiuitatis i.vt dicūt solēnitatis loquendi antique.i.prisce:& vernacule.i.natiue & domestice:nō peregrine:sed quasi inter vnas.i.natos domi nostre ex ancillis nr̄is.Cū tāt⁹ amor.s.tuus/erga me/accedat.i.addat ad hos lepores.i.sales & festiuitates dicēdi:miraris me fuisse exanimatū.i.aio priuatum tā grauiter:tanta perturbatione i.ob tantā perturbationē valitudinis tue q.d.nō debeas mirari:deinde transiēs ad alterā epistolā dicit:ꝙ aūt purgas.i.excusas te:altera ep̄la:te nō fuisse mihi dissuasorē.i.dehortatorē emptionis Neapolitane.i.noue domus Neapoli habende:s3 auctorē.i.approbatorē moderatiōis vrbane.i.que esset in vrbe roma:neq3 ego accepi.i interpretatus sum aliter.s.q̄ tu dicis intelligendū:intellexi tn̄ idē qđ intelligo his litteris.s.vltimo datis:te nō existimasse.i.iudicasse licere mihi id qđ ego arbitrabar:vc3 nō licere relinquere has res.s.vrbanas oīno idest penitus:sed magnam partē.s.earū.Tu narras.i.adducis mihi i exemplū Catulū:qui nunq̄ voluit penit⁹ rem suā vrbanā distrahere & alienare.qđ simile sup.est de Catulo & de me.q.d.nihil:q: ne quidem.i.nō etiam aut non saltē placebat mihi ipsi tunc cū essem iniusto exilio dānat⁹:abesse diutius ab custodia reipu.Nos enim sedebamus s.tūc i puppi:& tenebam⁹ clauū.i.gubernaculū nauis.i.regebam⁹ ad nutū rēp.vt Nau

Gracchi lucilij crassi & lelij facūdia & lepore dicē di nobilitati

Purgarē excusare.

Tenere clauum nauis.

¶ Itaq3 te cum video: omneis mihi gracchos: omneis Lucilios:vere vt dicam: Crassos quoq3 & Lelios videre videor.Moriar si preter te quē quā reliquum habeo in quo possim imaginē antique & vernacule festiuitatis agnoscere. Ad hos lepores cum amor erga me tantus accedat: miraris me tanta perturbatione valitudinis tue tam grauiter exanimatum fuisse: ꝙ autem altera epistola purgas te non dissuasorem mihi emptiōis Neapolitane fuisse:sed authorem moderationis vrbane:neq3 ego aliter accepi.Intellexi tamē idē quod his intelligo litteris non existimasse te mihi licere id:quod ego arbitrabar:res has non omnino quidem:sed magnam partem relinquere. Catulū mihi narras & illa tēpora:qđ sīle.ne mihi quidē ipsi tūc placebat diutius abesse ab reip. custodia.Sedebamus eni i puppi:clauūq3 tenebamus:nūc aūt vix ēst in sentina locus.An minus multa senatusconsulta futura putas: si ego sim Neapoli:rome cū sum:& vrgeo forū: senatuscōsulta scribunt apud amatorē tui familiarem meum. Equidē cū in mentē venit ponor ad scribēdū. et ante audio senatuscōsultū in armeniā & Syriam esse perlatum:qđ in meā suiā3 factū eē dicat: quā oīno mētionē vllā de ea re esse factā. Ad hoc nolim me iocari putes:nam mihi scito iam a regib⁹

vltimis allatas esse litteras: qbus mihi gratias agant ꝙ se mea snia reges appellauerim quos ego non mō reges appellatos: sed oīno natos ne sciebaʒ. Quid ergo est tñ q̄diu hic erit noster hic prefectus moribus parebo authoritati tue: cum vero aberit ad fungos me tuos conferā. Domuʒ si habebo: in denos dies singulos sumptuarie legis dies conferā: sinaūt minus inuenero qḋ placeat decreui habitare apud te. Scio enim me nihil gratius tibi facere posse. Domū Syllanaʒ desperabā iāvt tibi proxime scripsi: sed tamen non abieci. Tu velim vt scribis: cū fabris eā pspicias: si enim nihil est in parietibus: aut in tecto vitij cetera mihi probabuntur. Vale.

clerus seu patronus nauē: nūc aūt vix locus est ī nobis: in sentina .i. infimo ⁊ vilissimo loco nauis quo omes sordes defluūt An putas minus multa senatusconsulta futura scilicet Rome: si ego sim Neapoli. q.d. non esse putandum: cum nulla sint per eum futura: siue Rome: siue alibi futurus sit. Cum ego sum Rome: ⁊ vrgeo idest cogo forum idest iudices: senatusconsulta scribuntur apud amatorē tui familiarem meuʒ. q.d. quē bene nosti et sunt qui ironicos locutum velint. Equidem .i. ego quidē cū venit in mentem .i. cū cogito: pono: .i. adhibeo: ad scribendum .s. sentētiā: ⁊ audio ante senatusconsultū esse perlatū in armeniam ⁊ Syriam quod .s. senatuscōsultum dicat esse factum in .i. sm sententiam meā: ꝙ oīno vllā mētionem esse factā de ea re. Atqꝫ nolim sup. vt putes me iocari idest per iocum dicere hoc. Nam scio litteras eē allatas mihi iā ab vltimis .i. vltimarū regionū regibꝰ qbꝰ agūt gratias mihi ꝙ appellauerī se reges mea sententia idest pronunciando sentētiā meā: quos ego nesciebā nō mō reges appellatos: sed oīno natos Ergo quid est .i. queris qd decreuerim facere: tñ .i. nihilominꝰ q̄uis triste sit Rome esse q̄diu hic noster prefectus moribus idest censor: quem nosti erat hic scilicꝫ Rome: ego parebo auctoritati tue .i. migrabo nec discedam ab vrbe: vero idest sed: cuʒ .i. q̄n ipse aberit cōferā me fungos tuos .i. boletos optime conditos: hoc est veniam ad te. Si ego habeo scilicet Neapoli domū: ego conferā singulos dies legis sumptuarie idest scripte de sumptibus moderādis ī dies denos .i. tā parcus ero: vt q̄ lex sumptuaria permittit expendere in singulos dies: expendam tantum in denos. sinaūt .i. sed si minus idest nō inuenero quod placeat idest domum q̄ placeat: ego decreui habitare apud te. Scio em̄ me nihil posse facere gratius tibi. Ego desperabam idest nullo modo sperabā iāvt scripsi tibi pxime domum Syllanam sed tamen non abieci eā .i. si preter spē mihi offeratur acceptarem eā. Ego velim sup. vt tu perspicias eā cū fabris scilicet iuratis: vt scribis .s. te facturū. Si em̄ nihil vitij .i. corruptiōis est ī parietibus aut ī tecto: cetera pbabūtur .i. placebūt mihi Vale.

M. Cice. Papirio Peto. S.D.

Delectauerūt me littere tue: ī qbꝰ primū amaui amorē tuū: q te ad scribendū īcitauit veterem: ne Silius suo nūcio aliqd mihi solicitudinis attulisset: de quo ⁊ tu mihi antea scripseras bis qdē eodē exēplo: facile vt intelligerem te esse commotū ⁊ ego tibi accurate rescripseram: vt quoquo mō in tali re atqꝫ tpe aut liberarē te ista cura: aut certe leuarē. Sed qm̄ primis quoqꝫ litteris ostēdis ꝙ te cure tibi sit ea res: sic mi Pete habeto qcquid arte ē fieri potuerit (nō em̄ iam satis eo cōslio pugnare: artificiū quoddā excogitādū est) Sed tamen qcquid elaborati aut effici po

Delectauerunt ⁊c. Verius erat Papirius Petus ne Cicero libertate nimia in loquendo efferretur cōtra Cesarem aut amicos eius. Ita ꝙ cum de eo locutus esset cū Silio: timens ne Silius aliquid sollicitudinis afferret si ei hoc renunciasset scripserat ad Ciceronem binas litteras eodem exemplo: vt saltem altere redderentur. Ad quas Cicero primum dicit se rescripsisse diligenter: deinde narrat qua arte vtatur in viuendo cum cesare et Cesarianis: ita vt libere dicta non accipiuntur in malam partem. Demum declarat vnde illis temporibus consolationem accipiat iocans cum ipso Peto et victu vtriusqꝫ. Ordo est. Littere tue delectauerunt me in quibus primum amaui amorem tuum: que incitauit te ad scribendum: verentem idest timentem ne Siliꝰ attulisset mihi aliquid sollicitudinis: idest negocij suo nuncio idest denunciatione de quo ⁊ tu scripseras mihi ātea bis q̄dē eodē exemplo idest hisdem verbis ⁊ ra

Argumētū eplē.

Lrē ordinatio.

tuerit ad istorum beneuolentiam consiliandam & colligendam summo studio me consecutum esse. Nec frustra vt arbitror: Sic enim color sic obseruor ab omnibus hijs qui a Cesare diliguntur: vt ab his me amari putem. Nam & si non facile dijudicatur amor verus & fictus: nisi aliquod incidat eiusmodi tempus: vt quasi aurum igne sic beneuolentia fidelis periculo aliquo perspici possit: cetera sunt signa communia: Sed ego vno vtor argumento quamobrem me ex animo: vereque arbitror diligi: quia & nostra fortuna ea est. & eorum vt simulandi causa non sit. De illo autem quem penes est omnis potestas nihil video quod timeam: nisi quod omnia sunt incerta cum a iure discessum est: nec prestari quicquam potest: quale futurum sit quod positum est in alterius voluntate: ne dicam libidine. Sed tamen eius ipsius nulla re a me offensus est animus. Est enim adhibita in ea reipsa summa a nobis moderatio. Ut enim olim arbitrabar esse meum libere loqui: cuius opera esset in ciuitate libertas: sic ea nunc amissa: nihil loqui quod offendat: aut illius aut eorum qui ab illo diligunt voluntatem. Effugere autem si velim nonnullorum acute aut facete dictorum offensionem fama ingenij mihi est abijcienda: quod si id possem non recusarem: sed tum ipse Cesar habet peracre iudicium & vt Seruius frater tuus quem litteratissimum fuisse iudico: facile diceret hic versus Plautus non est: hic est: quod tritas haberet aureis notandis generibus poetarum & consuetudine legendi sic audio Cesarem cum volumina iam confecerit

si quid afferatur ad eum pro meo quod meum non sit. reijcere solere. Quod eo nunc magis facit quia viuunt mecum fere quotidie illius familiares. Incidunt autem in sermone vario multa que fortasse illis cum dixi: nec illiterata: nec insulsa esse videantur. Hec ad illum cum reliquis actis perferuntur: ita enim ipse mandauit: Sic fit vt si quid

---

tionibus. vt intelligere facile te esse commotum: scilicet timore. Et ego rescripseram tibi accurate idest adhibita cura: vt aut liberarem te ista cura. i. sollicitudine quo quo. i. quocunque modo: in tali re atque tempore: aut certe. i. saltem si liberare non possem aut nollem: leuarem te. i. deonerarem te. s. ista cura. Sed quoniam tu ostendis quoque. i. etiam proximis litteris. i. tuis: quam te cure ea res sit tibi: o mi Pete habeto sic. i. teneto pro certo: quicquid potuerit fieri arte (nam est iam satis pugnare consilio quia quoddam artificium est excogitandum. i. cogitando inueniendum) Sed tamen. i. nihil hominum potuerit elaborari aut effici: me consecutum esse. i. obtinuisse summo studio ad consiliandam. i. de nouo acquirendam & colligendam. s. ex occasionibus quantumlibet paruis beneuolentiam istorum. s. Cesarianorum: nec super. consecutus sum frustra vt arbitror. Ego enim color passiuum verbum color coleris. i. veneror: et obseruor. i. timeor: ledi sic ab omnibus ijs qui diliguntur a Cesare: vt putem me amari ab his. Nam & si. i. quamquam amor verus & fictus: non dijudicatur. i. discernitur facile nisi aliquod tempus eiusmodi incidat vt quasi. i. perinde atque aurum potest perspici. i. probari igne: sic beniuolentia fidelis possit perspici. i. perfecte nosci periculo aliquo. Cetera scilicet extra periculum sunt signa communia. s. tam vero quam ficto amico. Sed ego vtor: vno argumento quamobrem ego arbitror: me diligi ex animo & vere Quia et nostra fortuna est ea: & illorum vt non sit causa simulandi idest cur simulent. s. me amare si non amarent: autem. i. sed: ego nihil video quod timeam de illo penes quem. i. in cuius manibus est omnis potestas: hoc est de Cesare: nisi quod omnia sunt incerta cum discessum est a iure idest cum quis regit rempublicam non secundum leges sed pro arbitrio suo: nec quicquam potest prestari i. firmiter polliceri cautione data: quale sit futurum: quod positum est in voluntate ne dicam libidine alterius Sed tamen animus eius ipsius vel Cesaris nulla re est offensus a me. Enim pro quia: vt idest quemadmodum ego arbitrabar olim meum esse loqui libere: cuius. s. mea opera idest diligentia & labore: libertas esset in ciuitate. s. Roma que aliter perijsset: sic super. meum est: ea. s. libertate ciuitatis amissa nunc nihil loqui quod offendat voluntatem aut illius. s. Cesaris aut eorum qui diliguntur ab illo. Autem idest sed si ego velim effugere offensionem nonnullorum dictorum acute aut facete: fama ingenij est abijcienda mihi: quod scilicet abijcere famam ingenij si ego possem id ego non recusarem. Sed tamen ipse Cesar habet peracre iudicium: & vt Seruius frater tuus quem iudico

Excogitare cogitando inuenire.

Color passiuum verbum.

preterea de me audiat.non audiendū putet: quā obrem Oenomao tuo nihil vtor:et si posuisti loco versus Accianos: Sed que est inuidia:aut qd nunc mihi inuideri potest: Veruz fac esse omnia: Sic video philosophis placuisse ijs qui mihi soli videntur vim virtutis tenere:nihil esse sapientis prestare nisi culpā:q̄ videor mihi dupl'r carere : et ꝙ ea senserim:q̄ rectissima fuerūt:et ꝙ cū viderez presidij non satis esse ea obtinēda:virib⁹ certāduz cū valentioribus nō putarim: Ergo in officio boni ciuis certe non sum reprehendendus.

fuisse litteratissimū diceret facile:hic versus nō ē Plauti:ꝙ scʒ Seruius hr̄et aures tritas i.assuetas notādis generibus i.notādo gn̄a poetarū/ꝛ ꝯsuetudine legēdi:sic audio Cesarē cū iā cōfecerit.i.ex diuersis collegerit:volumina.i.libellos apophthegmatō.i.acute ꝛ sentētiose ac mordaciter dictorū:solere.i.ꝙ ipse Cesar soleat:reijcere.i.abijcere ꝛ nō recipere:siq̇d i.si aliqd dictū afferatᷓ ad eū ꝑ me qd nō sit meū.i.a me dcm̄ ꝛ excogitatū. Quod.i. quā rē ipse facit nūc eo.i.tāto magis:q:fere.s.oēs familiares ei⁹ viuūt mecū q̄tidie aūt.i.sed multa incidunt in sermōe vario i.in loquendo aut dū loq̇mur de varijs rebus:nō dicit in sermonē:q:de vno eodē ꝙ sermone loq̇mur:citra trāsitionē in aliuz: que fortasse cū dixi illis.s.familiarib⁹ Cesaris.videantᷓ nec illiterata nec insulsa immo sapere litteraturā ꝛ sales. Hec.s.dicta mea ꝑferrentᷓ ad illū vcʒ Cesarē cū reliq̇s actis.i.publicīs meis dictis ꝛ iā in acta relatis.ipse em̄ mādauit.s.suis:ita sup.facere. Sic fit vt si Cesar audiat ꝑter ea.i.ꝑter ea q̄ a suis afferuntᷓ qd.i.aliq̇d de me:ipse putet nō audēidū sup.esse. Quāobrez ego nihil vtor Oenomao tuo.i.tragedia tua scripta de Oenomao martis filio rege elidis ꝛ Pise ꝛ pr̄e hippodamie:quē Acti⁹ in tragedia inducit de inuidia cōquerētē:de qua dicit Cicero nō esse sibi querēdū cū nihil hēat cui inuidēdū sit:etsi.i.ꝙꝙ.potuisti.i.īseruisti versus Accianos.i.Accij poete tragici. Sʒ quē est inuidia:aut q̇d pōt inuideri nunc mihi.q.d.nulla ꝛ nihil. Verū fac esse.i.esto vt sint oīa.i.īui deatᷓ mihi imerito: Ego video sic placuisse ijs philosophis vcʒ stoicis:q̇ soli videntᷓ mihi tenere vim.i. ptātem virtutis.i.cognoscere ꝙtum valeat ꝛ q̇d sit virtus nihil esse sapiētis ꝑtinere ad sapiētē ꝑsta re.i.ꝑsoluere:ꝛ qd dicunt facere bonū.est enim prestare qd ab alio aut a se peccatū est emendare et reparare:nisi culpam.i.sapientē nulli rei esse obnoxiū que preter culpā suā euenerit:qua.s.culpa ego video: mihi carere dupliciter:ꝛ.i.simul ꝙ senserim ea. s. de bello ciuili fugiendo:que fuerunt rectissima:ꝛ ꝙ cum viderem non satis presidij.i.roboris militaris:ad obtinenda ea.s.sensi obtinenda:putairim ꝑ putauerim non sup.esse certandum cum viribus valentioribus quales erat Cesaris. Ergo cū s.ita sit:ego non sum certe reprehendendus in officio.i.facto ciuis boni.

Habere aures tritas.

Oenomaus martij filius elidis ꝛ pise rex: ꝛ pr̄ hippodamie.

Certādū cum viribus valentiore.

¶ Reliquum est ne qd stulte:ne qd temere dicaz: faciā ve cōtra potētes. Id quoqꝫ puto esse sapientis:cetera vō qd qsqꝫ me dixisse dicat.aut quō ille accipiat:aut qua fide mecū viuant ij: qui me assidue colūt:ꝛ obseruāt:ꝑstare nō possum. Ita fit vt consiliorum superiorum conscientia: et presentis temporis moderatione me consoler:et illam Accij similitudinem non modo iam non ad inuidiā sed ad fortunam transferam: quam existimo leuē et imbecillem ab animo firmo ꝛ graui tanꝙ fluctū a saxo frāgi oportere. Etenī cū plena sint monimēta grecorū:quēadmodū sapientissimi viri regna tulerūt vel athenis:vel syracusis: cū seruientibus suis ciuitatib⁹ fuerint ipsi quodāmō liberi ego

¶ Reliquum est.i. restat cū nihil male fecerim in rempu.nequid dicaʒ stulte:neq̇d dicā temere.ve ꝑ vel nequid faciaʒ stulte ꝛ temere contra potentes : quales sunt Cesariani:ꝛ ego puto id quoqꝫ.s.nihil dicere aut facere temere esse sapientis:vero ꝑ sed non possum prestare.i.exhibere cetera vtpote quid quisqꝫ dicat me dixisse: aut qōo ille.scʒ Cesar accipiat aut qua fide viuant mecum ij qui colunt ꝛ obseruāt i.venerantur me assidue. Ita.i.ꝛ sic fit vt ego consoler me ꝛ.i.simul conscientia consiliorum superiorum.i superioris tpisque recta fuerunt:ꝛ moderatione.i. temperatione in dictis ꝛ factis:tpis presentis : et transferam illam similitudinem . Accij.i. quā adduxisti ex Tragedia Accij.non modo non ad inuidiam.idest non imputabo factum meum inuidie.sed transferam ad fortunam.i.imputabo fortune:quam . scʒ fortunam ego existimo leuem ꝛ imbecillē i.debilem : oportere frangi ab animo firmo ꝛ graui tanꝙ fluctū a saxo.i.a scopulo in mari posito. Etenim .i. num certe:cum plena sint monimēta.idest scripta ad me

Iudiciuz Cicerōis de fortūa

moria rerū: grecoꝝ.s.auctorum: quemadmodum viri sapientissimi tulerunt regna i. dominia ⁊ tyrānides. vel athenis vel syracusis: cū ipsi.s. sapientissimi viri fuerit quodammodo liberi: q: aius eoꝝ non seruiebat cū liberaliter q̄ imperarent facerent: ciuitatibus suis.i. reliq̄s ciuibus q̄bus p̄esidere debebant seruientibus: q: inuite impata obeūtib⁹. Ego non putem sup. me posse tueri statū meum sic: vt ne q̄ offendam.i. ledam: ⁊ ad successionem ꝓuocem aīm cuiusq̄: nec frangam .i. ⁊ nō imminuam dignitatem meā. Quia necesse est sub tyrāno alterum facere aut illum offendere seruando dignitatem: aut illi obsequendo dignitatem diminuere. Nūc venio ad iocationes tuas. Quando.idest quādoquidem tu introduxisti secundum Oenomaum.i. fabulā illam ab Oenomao vt iam dixi denoīatam. Accij.s. poete: non Attellanum.s. actorē verbis rudibus ⁊ in composito gestu: vt solebat olim.s. itroduci: sed vt nunc fit. mimum. i. gesticulatorē qui gestu verba ⁊ mores eorum quos agit imitaꝝ: Quem Pompiliū narras tu mihi quem Denarium sup. narras tu mihi locus obscur⁹ est q: desyderanꝝ Accij tragedie: q̄bus notis locus erat apertissim⁹: sicut qui diceret Gnatonem Terentij plane agis ⁊ perijt eunuchus Terentij plane obscurus esset locus nunc clarissimus. dubiū ergo est: an denariū ꝓ homine an potius ꝓ nūmo accipiat: ⁊ dicat Ciceronem more Pompilij emisse denario patinam Tyrotarichi.i. casei salsi ⁊ vetusti: vnō ait quā patinā tyrotarichi sup. narras mihi: Ista.s. scōmata amara ferebanꝝ facilitate.i. leuitate mea: nūc res ē mutata. Ego habeo Hircium ⁊ dolobellam discipulos dicendi: ⁊ sup. magistros cenandi: q: sunt ptus faciunt aut coquendi peritiores sūt Puto enim audisse te: si forte omnia.s. q̄ Rome fiant perferunꝝ ad vos: illos declamitare.i. frequenter se exercere in dicēdo per causas fictas apud me: ⁊ me cenitare apud eos. Aūt.i. sed: nihil est q̄ tu eiures.i. iurādo eripias ⁊ extorqueas mihi bonam copiam.s. obsoniorum (Huber. intelligit eiures.i. exp̄ess e iures ꝓ bonam copiam deam) Ego em faciebā te attentiorē questiūculis .i. ꝑuis q̄ōnibus tunc cum habebas rē.i. diuitias hoc est te exercebā: vt hoiem qui mihi cure esset: nunc cū ꝑdas bona.s. tua tā equo.i. in vtrūq̄ fortē parato aīo: non sis eo cōsilio.i. ne hoc tibi persuadeas vt cū recipias me hospitio putes te accipere aliquam existimationē aut potius estimationem.s. obsoniorum tuorum. Etiā.i. p̄ter hoc q̄

Nō seruit q̄ liberal'r imperata facit.

Sub tyrāno alterū facere est necesse aut illum offendere dignitatē seruando aut ipsā dignitatē diminuer̄

Tyrotarichus caseus salsus.

Eiurare quid sit.

me non putem tueri meum statum sic posse: vt ne q̄ offendam animum cuiusq̄: nec frangam dignitatem meam. Nunc venio ad iocationes tuas: q̄ñ tu secundum Oenomaum Accij: non vt olim solebat Attellanum: sed vt nunc fit Mimum introduxisti. Quem tu mihi Pompilium: quem Denarium narras: quam Tyrotarichi patinam: Facilitate mea ista ferebātur antea nunc mutata res est. Hircium ego ⁊ Dolobellam dicendi discip'los habeo: cenandi magistros. Puto enim te audisse si forte ad vos omnia perferuntur: illos apud me declamitare: me apud eos cenitare Tu autem q̄ mihi bonam copiam eiures: nihil est tuū enim cū rem habebas: questiunculis te faciebam attentiorem: nunc cum tam equo animo bona perdas: nō eo sis consilio: vt cum me hospitio recipias: existimationem te aliquam putes accipere. Etiā hec leuior est plaga ab amico: q̄ a debitore. nec tamen eas cenas quero: vt magne reliquie fiant: qd erit magnificum sit ⁊ lautū. Memini te mihi phamie cenā narrare: temperius fiat: cetera eodē mō. Qd si perseueras me ad matris tue cenam vocare: feram id quoq̄: volo enim videre animū: qui mihi audeat ista: que scribis apponere: aut etiā polypum Mimiani iouis similē. crede mihi nō audebis. Ante meum aduentum fama ad te de mea lautitia veniet: eam extimesces. Neq̄ est: qd i Promulside spei ponas aliquid quā totā sustuli. Solebam ei antea delectari oleis ⁊ lucanicis tuis. Sed quid hec loquimur: liceat modo isto venire. Tu vero: volo enim abstergere animi tui metū ad Tyrotarichum antiquum redi. Ego tibi vnū sumptum afferam: q̄ balneum calefacias oportebit cetera more nostro: supiora illa lusimus. De villa Seliciana ⁊ curasti: diligenter ⁊ scripsisti facetissime. Itaq̄ puto me pretermissurum: salis ei satis est. Sanionum parum. Vale.

bona tua mihi facis:hec plaga.i.pena ꝛ multa:est leuioꝛ ab amico ꝙ a debitoꝛe q: leuius est nihil ab amico ꝙ a debitoꝛe recipere. Nec tñ quero.i.exigo eas cenas vt magne reliquie fiant. Id quod erit sit magnũ ꝛ lautum (oia accipi debent ioco dicta) Memini te narrare mihi cenam Phãnie.s.lautã ꝛ immensam:sup.cena tua sit tẽperatius.i.non sit tã magna:cetera sup.fiãt eodẽ modo.i.eque laute ꝙ si perseueras vocare me ad cenã matris.s.tue:ego ferã.patiar quoqꝫ.i.etiam id volo enim vide re aim sup.eius qui audeat apponere mihi ista que scribis:aut ẽt polypũ.s.picẽ,multoꝝ pedũ:similẽ iouis mimiani.i.rubicũdi quasi mimio tincti:aut Mimiani.i.a Mimio introducti in fabulam:crede mihi nõ audebis sup.talem apponere. Fama de mea lautitia veniet ad te ante aduentũ meuꝫ tu extimesces eam. Neqꝫ est ꝙ ponas aliquid spei in pmulside.i.dulciario illo: aut liquamine exmulso hoc est ꝙ putes me pꝛo mulside contentum foꝛe:quã.s.pꝛomulsidẽ ego sustuli.i.deposui ꝺ cena mea totam. Ego enim solebam delectari antea oleis ꝛ lucanicis.s.hillis tuis salsis ex carne suilla rubente Sed quid.idest ad quid loquimur hec.licea t modo venire isto.i.ad istum locum vbi tu es. Tu vero redi ad Tyꝛotarichũ.i.caseum salsum antiquum (volo abstergere metum animi tui. Ego afferã tibi vnum sumptum:q: opoꝛtebit ꝙ calefacias balneum:cetera sup.facias ꝛ pares:moꝛe nostro:non lusimus.i.per iocum diximus illa superioꝛa. Tu ꝛ curasti diligenter ꝛ scripsisti facetissime de villa Seliciana. Itaqꝫ ego puto me pꝛetermissurum.i.dimissurum eam. Satis enim salis.i.facetiarum ẽ parum sup.est Sanioꝛũ.idest fatuoꝛum obscenoꝛum quos greci molochos vocant.

Cẽa phãnie p lauta ꝛ imensa.

Saniões fatui obscẽi quos greci molocos vocant.

Eple suc cincte materia narratio.

M. Cicero Papirio Peto. S. D.

NOn tu homo ridiculus es:q cum Balbꝰ noster apud te fuerit: ex me queras:quid de istis municipijs:ꝛ agris futurũ putẽ. Quasi aut ego qcq̃.sciã: qꝺ iste nesciat: aut si quid aliqñ scio:nõ ex isto soleã scire. Immo vero si me amas:tu fac vt sciam:quid de nobis futurum sit. Habuisti eniꝫ in tua potestate:ex quo vel ex sobꝛio vel certe ex ebꝛio scire posses. Sꝫ ego ista mi Pete non quero pꝛimum q: de lucro pꝛo pe iam quadrienniũ viuimus:si aut hoc lucrum est:aut hec vita:superstitẽ reipu.viuere. Deinde ꝙ scire mihi quoqꝫ videoꝛ quid futurũ sit:fiet enim quodcunqꝫ volent:qui valebunt:valebũt aũt semper arma. Satis igitur nobis eẽ debet:qcqd concedit hoc si quis pati nõ potuit:moꝛi debuit. Veientẽ qdẽ agrũ:ꝛ capenatẽ metiunt:hic non lõge abest a Tusculano. Nihil tñ timeo:fruoꝛ dũ licet opto:vt semper liceat. Si id minus contigerit:tñ qñ ego vir foꝛtis:idemqꝫ philosophus viuere pulcherrimum duxi non possum eum non diligere: cuius beneficio id consecutus sum: qui si cupiat esse rempubli.qualem foꝛtasse ꝛ ille vult:ꝛ omnes optare debemus:quid faciat tñ non habet ita se, cũ multis colligauit. Sed longiꝰ pgredioꝛ:scri-

NOn tu homo ꝛc. Moꝛis erat Romani vt veteranis militibus aliquot agros ad vite sustentationem darent:quod ꝛ Cesar se facturũ decreuerat quod cum petus a Cicerone doceri voluit. Scribit eum melius debere scire qui Balbum consulere potuerit: aperit tñ quid sentiat:ꝛ quo aio qꝺ euenerit ferendũ sit edocet. Oꝛdo est. Nõ.i. nõne tu o Petes es homo ridiculus.i risum excitans ꝛ ridendus:qui cum Balbꝰ noster fuerit apud te:queras ex me quid putẽ facturũ de istis municiphs.i. oppidis municipalibus ꝛ agris.s.illis adiacentibus:quos rumoꝛ erat Cesareꝫ velle Veterãis suis distribuere:quasi aut ego sciã quicꝙ̃ qꝺ iste.s.Balbus nesciat:aut si ego scio quid.i.aliquid aliqñ: ego nõ soleã scire sup.illud ex isto.s.qui apud te fuit:hoc est ex Balbo. Immo vero.i.econtrario si tu amas me:fac tu vt sciã quid sit futurũ de nobis.i.de agris nostris. Tu enim habuisti in tua potestate.s. Balbum ex quo tu posses scire vel ex sobꝛio vel certe ex ebꝛio:q: Ebꝛius insipiẽs:pueri dicent tibi verũ. Sed o mi Pete ego nõ quero ista i.non sum sollicitus de istis rebꝰ. Pꝛimũ q: viuimus iã ppe.i.quasi quadriẽniũ ꝺ lucro.i.vltra ꝙ putauimꝰ nos viuere posse:si aut hoc est lucrũ:aut hec est vita:veꝫ viuere superstitem reipu.i.post interituꝫ reipu Deinde non quero sup. ꝙ idest eo ꝙ ego videoꝛ mihi scire/quoqꝫ.i.etiaꝫ qd sit futurũ. Eni.i.quia id sup.fiet quodcũqꝫ volent qui valebunt.i.plus poterunt: aũt.i.sed:arma.i.in armis pꝛestantioꝛes vt Cesariani valebũt sp. Igitur satis debet esse nobis quicquid cõceditur. Si qs nõ potuit pati hoc.i. vt habeat satis ex eo quod sibi cõceditur: ipse debuit moꝛi. Quidem.i.certe sup. Cesariani metiunt

Oꝛdo lr̃e

Ebꝛius insipiens et pueri veꝝ dicunt.

idest metiendo inter se diuidūt agrū. Ueientē & capenatez.i.iuxta Ueios & Capenas iacentem hic.scz ager nō abest longe tusculano.s.agro (vbi Ciceronis erat possessio) tū.i.nihilominus ego nihil timeo.s. de ablatione agri mei. Ego fruor: i. ex eo fructum capio dū.i.q̄diu licet: opto vt liceat sp. Si id.i.semp licere frui meis: minus.i.non contigerit.i.datū sit: tū qū.id est qm̄ ego vir fortis.s.habitus: aut haberi cupidus: & idē pbs: duxi.i.existimaui: viuere esse pulcherrimū: nō possum nō diligere eū.s.Cesarē cuius beneficio ego consecut⁹ sum: id.s.vt viuā. Qui si capiat rem pu.esse qualem &.i.etiā ille vult fortasse: & nos omnes debemus optare: tū non hz quid faciat: q: non posset etiā si vellet rē pu.restituere pristine libertati ita.i. vsq adeo colligauit.i.deuinxit se cum multis qui.s.si respub.vigeret deponendi essent. Sed ego progredior longius.s.q̄ necesse ē

possessio ciceronis in agrotusculano erat.

bo enī ad te. Hoc tū scito nō mō nō me q cōsilijs nō intersum: sed ne ipsum qdē pricipē scire qd futurū sit: nos enī illi seruim⁹: ipse tēporib⁹: ita nec ille qd tempora postulatura sint: nec nos qd ille cogitet scire possumus. hec tibi antea nō rescripsi nō quo cessator eē solerē: p̄sertim in litteris: sed cū explorati nihil haberē: nec tibi solicitudinē ex dubitatione mea: nec spē ex affirmatione afferre volui. Illud tū ad scribā quod est verissimū: me his temporibus adhuc de isto periculo nihil audisse: tu tū pro tua sapientia debebis optare optima: cogitare difficilima: ferre quecunq erunt. Uale

Colligat

Scribo enim ad te: cui .s.pauca sufficerent: cū sis vir prudens & perspicaci ingenio. Tamē scito hoc: non modo me qui nō intersum consilijs: nō scire quid futurū sit: sed ne qdē.i.non etiā ipsum pncipē s.Cesarē scire qd sit futurū. (Ubi est nō mō nō me: legi posset nō modo me: vt illa negatione vtriq particule seruiret). Nos seruimus illi.s.Cesari: ipse sup.seruit.i.inseruit tēporib⁹.i.reb⁹ se pro tempore habētib⁹. Ita nec ille sup.scire pōt qd tpa sint postulatura: nec nos possumus scire qd ille cogitet. Ego nō scripsi tibi hec antea: nō q (melius q̄ quo) solerē esse cessator.i.pigritans presertim in litteris scz scribendis: sed cum nihil haberem explorati.i.certi: nec volui afferre tibi sollicitudinez ex dubitatione mea: nec spem ex affirmatione s.de re dubia. Ego tamen ascribam.idest scribendo addam illud quod est verissimum: me nihil audisse adhuc his tempor ib⁹ de periculo isto.s.qd times de agris nobis eripiendis: tu tū debebis optare optima pro sapientia tua.i.secūdū quod exigit sapientia tua & debebis cogitare difficillima.s.explicata posse euenire: & debebis ferre quecūq erunt siue optima siue difficillima: siue mediocria. Uale.

M. C. Papirio Peto. S. D.

Argumentū ep̄le.

Cum essem. Amissa repu. se dicit ad litterarū studia cōuersum Balbo. Hircio. Dolobelle ludum aperuisse: eo q illos in arte dicendi exercuit: non tamen post consulatum mercede precepit. Ordo est. Cum essez ociosus in tusculano .scz agro cum domo: propter ea q miseram discipulos scz meos obuiam: scz officij gratia: vt opinor: Cesari: vt ijdem scilicet discipuli mei. Balbus: Hircius. Et Dolobella: conciliarent. id est amicitia coniungerent me quā maxime familiari suo .scilicet Cesari accepi litteras tuas plenissimas suauitatis. Ex quibus intellexi consilium meum probari idest approbari tibi. idest a te. quod vt. idest quemadmodum Dyonisius tyrannus cum esset expulsus . Syracusis: vrbe Silicie vbi tyrannidem exercuerat: dicit aperuisse. in omnibus patefecisse: ludum scilicet litterarum: hoc est scholas publicas: sic ego indicijs. scilicet fori

Serieslittere.

Syracuse vrbs sicilie in qua dyonisius tyrānidez exercuit.

Cum essem ociosus in Tusculano ppterea q discipulos obuiā miserā vt ijdē me q̄ maxime ɔciliarēt familiari suo: accepi tuas lr̄as plenissima suauitatis: ex quibus intellexi probari tibi meum consilium: q vt Dionysius tyrannus cum Syracusis expulsus esset. Corinthi dicitur Ludum aperuisse: sic ego sublatis indicijs: amisso regno forensi: ludum quasi habere ceperim. Quid queris: me quoq delectat consilium. Multa enim consequor: primum id quod maxime nūc opus est: munio me ad hec tēpora.

sublatis & regno forensi .idest actione causarum in qua Cicero nuper regnauerat; amisso. ceperim habere quasi ludum .idest locum exercitationis in arte dicendi . Quid queris.i.quid vis vt ampli⁹ dicam: consilium: sup. hoc delectat quoq: idest etiam me. Ego enim consequor .idest obtineo multa

Id cuiusmodi sit nescio: tantum video: nullius adhuc consilia me huic anteponere: nisi forte mori melius fuit in lectulo fateor: sed non accidit in acie non fui: ceteri quidem Pompeius Lentulus tuus Scipio: Afranius fede perierunt. At Cato pclare: iam istuc quidem cum volumus: licebit demus modo operam: ne tam necesse nobis sit: illi fuit id quod agimus. Ergo hoc primuz sequitur illud: ipse melior fio: primum valitudine quam intermissis exercitationibus amiseram: deinde ipsa illa: si qua fuit i me facultas orationis: nisi me ad has exercitationes retulissem: exaruisset. Extremum illud est: quod tu nescio an primum putes: plures iam pauones confeci: ꝙ tu pullos columbinos: tu i stic tu atteriano iure delectato: ego me hic birciano. Veni igitur: si vires ⁊ disce quas queris: ⁊ si sus Mineruam. Sed quando vt video estimationes tuas vendere non potes neqꝫ ollam denariorum implere. Romam tibi remigrandum est. Satius est hic cruditate: ꝙ istic fame. Video te bona perdidisse: spero idem istuc: familiareis tuos. Actum igitur de te est nisi prouides. Potes mulo isto: quem tibi reliquum dicis: esse quando canterium comedisti Romam prouehi. Sella tibi erit in ludo tanꝙ hypodidascalo proxima: eam puluinus sequetur.

Vale.

Primum munio me ad hec tempora vitã tuendo ⁊ amicos comparando qđ est maxime opus nunc.

Id cuiusmodi ⁊c. Ordo est. Nescio cuiusmodi .i. quale sit id .s. se munire ad tempora: tm̃ .i. dũtaxat video .i. cognosco me nullius consilia anteponere .i. preferre adhuc huic .s. consilio meo nisi forte melius fuit mori in lectulo .i. non violenta morte: fateor .s. melius fuisse si accisset sed nõ accidit: ⁊ nõ fui in acie .s. vt violẽta morte perirem. Ceteri quidem sup. nobiles viri vt Pompeius. Lentulus tu⁹: Scipio Afranius: perierunt fede .i. ignominiose aũt .i. sed Cato sup. dices ꝙ Cato periit pclar̃ q: Utice ne in potestatẽ Cesaris veniret sibi manum intulit. Alij aũt aut fugã meditantes: aut non fortiter bellãtes perierunt (Augustinus tñ sanctus in lib. de Ciuitate dei: docet Catonẽ neqꝫ fortiter neqꝫ prudenter: neqꝫ iuste egisse inferendo sibi magnũ) Iam qđẽ istuc .i. sic preclare pire vt Cato vticeñ. periit: licebit .i. cõcedetur sup. nobis cũ volemus: mõ .i. solummodo demus operã .i. efficiamus ne sit tã necesse nobis .s. sic perire ꝙ fuit illi .s. Catoni qui ppetuũ tenorẽ vite sue ɔseruare non potuisset nisi mortẽ sibi cõsciuisset. Id qđ .i. quã rẽ agimus .i. curam⁹. Ergo hoc sc3. qđ dixi me munire ad hec tpa est sup. primũ: illud .s. manũ inferre in summa necessitate sequit̃ .i. est secundariũ. Ipse .i. ego fio melior primũ valitudine: q: sanior fio: quã .s. valitudinẽ amiseraz exercitationibus .s. in discendi arte amissis: deinde illa ipsa facultas .i. facilitas ⁊ potestas orationis: si qua fuit in me exaruisset .i. extincta fuisset nisi retulissem me ad has exercitationes .s. dicendi: declamandi: scribendi. Illud .s. quod iam dicam est extremũ quod nescio an tu putes primuz .i. prio eligendũ: ego iã confeci .i. assumpsi ⁊ deuoraui iam plureis pauones: ꝙ tu sup. ɔfecisti pullos columbinos. Delectato tu istic .s. vbi es te: iure .i. succo seu brodio: hoc est aqua in qua carnes sunt decocte. Atteriano .i. quod atterius tibi apponit. ego supp. delectabo me hic sup. iure hirciano. idest quod Hircius familiaris meus ⁊ Cesaris amicus mihi apponet. Igitur veni si es vir .i. virilis animi. ⁊ disce prologomenas. idest predicationes ⁊ declamationes preuias ꝗs queris. Etsi .i. ꝙꝙ ego hoc faciendo: facere quod sus. idest imperitissimum animal: supple faceret docendo: mineruam: idest deam scientie ⁊ artificij omnis inuentricem. Sed quando .i. quoniam: vt video .i. cognosco: tu non potes vendere estimationes tuas .i. pretia rerum tuarum: neqꝫ implere ollaz .i. fideliam hoc est vas terreum in terram defodiendum: denariorum .i. nũmis: remigrandũ sup. est tibi Romam. Satius est sup. perire hic .i. Rome cruditate .i. cibo indigesto propter crapulam: ꝙ istic .s. vbi es fame. Ego video .i. intelligo te perdidisse bona: ⁊ spero istos familiares tuos idem .sc3 fecisse. Igitur factum est de te: idest tu peristi: nisi prouideas. (Omnia iocose sunt dicta non tamen sine notatione Peti) tu poteris prouehi Romam isto mulo quem dicis relictum fuisse tibi: quando .i. quoniam comedisti .i. precia in obsonijs absumpsisti: canterium .i. equum castratum ⁊ molliter ingredientem: ideo autem castratuz ne inter equas petulantior sit. Sella .i. sedes erit tibi in ludo .s. litterario:

Ordinatio lre.

Põpei⁹ Lẽtulus. Scipio ⁊ Afranius ignominiose pierunt.

Cato an fortiter ⁊ an prudẽter egit sibi manuz inferẽdo.

Ius aq̃ i qua carnes decoquuntur

Canterius equus castratus

M. Cicero Papirio Peto. S. D.

Tamen malitia non discedis: tenuiculo apparatu significas Balbum fuisse contentum: hoc videris dicere: cum reges sint continentes: multomagis consulareis esse oportere. Nescis me ab illo omnia expiscatum: recta enim a porta domũ meam venisse: neq; hoc admiror: q non ad tuaz potius. Sed illud q nec ad suam. Ego autem tribus primis verbis quid nostre Petus at ille adiurans nusquã libentius Hoc si verbis assecutus es: aureis ad te afferam non minus eleganteis. Sinautem obsonior peto ad te: ne pluris esse Balbos quaz disertos putes. Me quotidie aliud ex alio impedit. Sed si expediero: vt in ista loca venire possim non comittam vt te sero a me certiorem factum putes.

Uale.

Puluinusquod ꝯpuluinare. — hoc est in scholis meis: prima .s. mihi pceptori: tãq hypodidascalo. i. sub monitore seu sub magro. Puluin⁹. i. plumis oppletũ cibis fulcimẽtũ: sequek eã .s. sellã: hoc ẽ habebis sup cellam puluinũ. Uale.

Argumẽtum eple. — Tamen a malicia ꝛc. Scripserat Petus Balbũ a se tenui mensa acceptũ ꝛ ꝯtentũ fuisse. Sz qm̃ Cicero itur⁹ erat ad Petum ipsum dicit eum hoc fecisse astute: vt Cicero q̃ minor Balbo erat cogak minore sumptu contentus esse. Uerum q: a Balbo laudata est cena petit se non minoris a Peto fieri q̃ Balbum fecerit. Oia aũt per iocuz scripta put.

Ordo lre. — Ordo est. Tñ. i. tametsi te sepe admonui vt simplicius ꝛ benignius mecum agas: tu si discedis a malitia. i. mala fraude ꝛ versutia tua. Tu significas Balbum fuisse contẽtum apparatu tenuiculo i. aliq̃tulum tenui ꝛ hoc dicẽdo: videris dicere hoc cum reges. i. opulentissimi viri ꝛ magnifici cenarum datores aut regis: hoc est Cesaris familiares sint continentes. i. modici sumpt⁹: oportere cõsulares sup. viros qualis erat Cicero multomagis sup. continentes esse. Tu nescis me expiscatum. i. quasi p inescationem qua pisces capiunk oia subtiliter extorsisse: ab illo. s. Hircio. Enim. i. quia: nescis sup. euz venisse domũ meam: recta. i. in nullam ptem exorbitando a porta. s. vrbis neq; admiror hoc q nõ potius sup. venerit ad tuam. s. domũ. Sed illud sup. admiror: q nec sup. venerit prius ad suam: sup. domum q̃ ad meam. Ego autem sup. allocutus sum aut, percunctatus tribus primis verbis. Quid noster Petus? sup. egit te recipiendo. at ille. s. Balbus: adiurans sup. dixit nusq̃ libentius. s. se cenaturum: aut cenatum fuisse. Si tu assecutus es hoc. i. tale testimonium Balbi aut talem predicationem Balbi verbis. i. sermonibus ego afferam ad te non minus elegantes aures. s. q̃ Balbus. Sin aũt. i. sed si sup. assecutos es: obsonio. i. genere cibi: ego peto. i. exigo a te: ne putes Balbos (. q. d. balbutientes alludit enim ad vocabulum: cum Balbus minime Balbutiret) q̃ disertos. q. d. q̃ me diserte loquentem. Aliud s. impedimentum sup. ortum ex alio. i. vnum natũ ex alio: impedit quotidie me: sed si expediero me. i. liberauero his impedimentis: ita sup. vt possiz venire in ista loca. s. vbi tu es: nõ cõmittam. i. non faciam aut non dabo occasionem vt putes. i. putare possis te factum certiorez a me s. de aduentu meo: sero. i. nimis tarde: ne. s. excusandus sit si nihil parauerit. Uale.

M. C. Papirio Peto. S. D.

Duplicitur delectatus sum tuis litteris ꝛ q ipse risi: et q te intellexi iaz posse ridere. Me aũt a te: vt scurrã velitem: malis oneratum esse nõ moleste tuli. Illõ doleo in ista loca venirẽ me vt ꝯstituerã nõ potuisse. Habuisses em̃ nõ hospitẽ: sed contubernalẽ. At quẽ

Eple argumẽtũ. — Duplicitur ꝛc. Iocatus fuerat Petus liberi⁹ in Ciceronem: ꝛ eum quodammodo momorderat: quod sibi minime molestuz fuisse nũc scribens Cicero vicissiz in eo iocatur.

Series littere. — Ordo est. Ego sum detestatus litteris tuis dupliciter: ꝛ q ipse. i. egomet risi: ꝛ q intellexi te posse iam ridere. Autem. idest sed: ego tuli non moleste: me oneratum esse a te malis: idest maledicis pbris ꝛ ꝯuicijs: vt scurram velitem. i. velitari solitũ. hoc ẽ leuiter referre ꝛ ita contẽptibilẽ. Leuis ei armature milites veli

virū: nō eū quē tu es solitus ꝓmulside conficere. Integrā famē ad ouū affero: ita vsq; ad assum vitellinū opa pducit. Illa mea que solebas antea laudare: o hoīem facilē: o hospitē nō grauē hunc abierūt. Nā oēm nostrā de rep. curā: cogitationē de dicēda in senatu sn̄ia: cōmēdationē causarū abiecimus. in Epicuri nos aduersarij nostri castra cōiecimus. Nec tñ ad hāc insolentiā sed ad illam tuā lautitiā: vetere dico: cū mecū sumpt⁹ habeas ⁊ si nunq̄ plura predia habuisti. Proinde te pa, ra: cū hoīe edaci tibi res est: ⁊ q iam aliqd intelli, gat aūt hoīes scis q̄ isolētes sint: dediscende tibi sunt sportelle ⁊ artolagini tui. Nos iam ex areis tm̄ habemus. vt Veriū tuū ⁊ Camil, lum: qua mūditia hoīes: qua elegātia: vocare sepius audeamus. Sz vide audaciā. Etiā Hircio cenā dedi sine pauone: tñ in ea cena cocus meus preter ius feruens nihil potuit imitari: Hec igiť est nū cvita nostra. Mane salutamus domi: ⁊ bonos viros multos: sz tristeis ⁊ hos letos victores qui me quidē pofficiose: ⁊ peramāter obseruant. vbi salutatio defluxit: Litteris me inuoluo aut scribo aut lego. Veniūt etiā qui me audiūt quasi doctū hoīem: q⁊ paulo sum: q̄ ipsi doctior. inde corpori oīe tp̄s datur: patriā eluxi iam ⁊ grauius ⁊ diutius: q̄ vlla mater vnicū filiū. Sed cura: si me amas: vt valeas: ne ego te iacente bona tua comedam. Statui em̄ tibi ne egroto quidem parcere.

tes dicuntur: p metaphorā ergo dicit se velitem estimatū vt qui non nisi leuia cōuicia referre valeat. Ego doleo illō me nō potuisse venire in ista loca. s. vbi tu es: vt cōstituerā. s. venire. Habuisses em̄ nō hospitem. i. amicum hospitio susceptum ⁊ cito recessurum: sed cōturbernalem. i. cohabitatorē assiduū eiusdē cōturbernij. At idest sed quē. i. qualē virū sup. habuisses: non eum quē tu solitus es cōficere. i. exaturare promulside. i. liquanime aut alio cibo dulciario ⁊ vili. Manet aūt in metaphora a velite incepta: nam velites vulneribus cōfici solent: vbi aūt fames sedata est: videntur māducones cōfecti ⁊ quasi enecti. Ego affero: hoc est attulissem: famē itegrā: ad ouū. i. ad primū ferculum: Nam ab ouo cenas incipere solebant: ⁊ finire pomis: vt attestať Horatius primo sermonū: ⁊ ita opera. s. edendi perduciť vsq; ad assum vitellinū: credam esse nouissimum genus obsonij qō ex carne vitellini que facilis digestionis est apponebatur. Huber. aūt de Vitello oui intelligit: sed modica esset opera que ab ouo ad Vitellum perduceretur. Illa mea. s. sobrietatis preconia: que solebas laudare. s. dicēdo de me o hominem facilē o hospitē non grauem. i. non molestū: abierūt. i. recesserunt nunc. s. a me. Nam nos abiecimus oēm curam nostrā de repu. ⁊ oēm cogitationē de sentētia dicēda in senatu: ⁊ oēm commentationē. i. inuentionē dicendarū scz causarum. Sententiā dicit iudex: causā reus aut eius defensor. Nos cōiecim⁹ idest intrusimus nos in castra Epicuri aduersarij nostri hoc est militam⁹ nunc sub Epicuro summū bonū in voluptate ponēte: cuius sn̄ie maxime refragantur nostri: hoc est Stoici in virtute et honestate summum bonū locantes. Nec tñ sup. cōiecimus nos ad hanc isolentiam. s. ad hūc immodicū sumptum quē nuper cepi facere: sed ad illam idest nobilem lauticiā tuā: dico veterem non recentem cū habebas predia i sumptus idest q̄ satis erāt sumptib⁹ faciēdis: ⁊ si. i. q̄q̄ nunq̄ habuisti plura pdia. s. q̄ nūc habes. Innuit ergo q̄ animi⁹ nō copia rerum diuitē faciat: nā que olim in sumptus sufficiēbāt Peto pdia nūc nō sufficiūt. Proinde idest ideoq; parat te: res. i. negocium est tibi cū hoie edaci. i. assiduē ⁊ multū edente: ⁊ qui intelgat iam aliquid s. de lautitijs cenarum lz trade inceperit discere aūt. i. sed tu scis q̄. i. q̄tum in solentes idest importuni ⁊ proterui sint hoies opsimathes. i. q iam grādes natu discūt (Aliter legiť ab Huber. a quo in multis discedo sciens ⁊ forte non inscienter) Sportelle. i. minute portiones pecuniarie que salutatoribus dabantur a diuitibus: sunt dediscēde. i. abolēde tibi: ⁊ Artolagani tui. i. cibi ex pane ⁊ placentis sup. sunt dediscendi tibi. Nos habemus iam tantum scilicet vectigalis aut pensionis ex areis idest tritura que fit in areis: vt audeamus sepius vocare scilicet ad cenam Verium tuum ⁊ Camillum: qua idest o qua idest quali munditia homines: qua elegantia. i. eleganti munditia. Sed vide idest animaduerte audaciam scilicet meam. Ego dedi etiam Hircio: quasi dicat delicatissimo homini cenam sine pauone. Tamen cocus meus nihil potuit imitari in ea cena preter ius feruens.

Cōtubernalis assiduus cohabitator.

Cenā quibus estis incipere: ⁊ qb⁹ finire solebant antiqui.

Epicur⁹ summum bonum in volupta te ponit ⁊ iō illi⁹ sectatores. Horati⁹ in epi. porcū appellat ingens. Cū redire voles epicuri degrege porcus inuenies.

Igitur: q: ius epicuro addiximus. hec. i. huiusmodi est nūc vita nr̄a. Nos salutamus mane domi. s. nostre: τ. i. simul bonos viros multos: sed tristes: τ sup. salutamus hos victores letos qui obseruant quidem me. i. venerantes cauent me offendere ac ledere: perofficiose. i. valde officiose τ peramanter id est valde amanter. Ubi. i. postq̄ salutatio. i. officium salutandi: de quo Martialis. Prima salutantes atq̄ altera suscipit hora Exercet raucos tertia causidicos: defluxit. i. transijt: inuoluo. id est occupo me litteris/ aut scribo aut lego sup. aliquid Ueniunt etiam qui audiūt me. s. docentem: qua si hoiem doctum: q: paulo. i. modico doctior sum q̄ ipsi. Inde. i. deinde omne tēpus datur. i. impenditur: corpori. s. curando τ fouendo. Ego eluxi. i. vsq̄ ad finem luxi: iam patriam. i. interritū reip. τ i. simul grauius: τ diutius: q̄ vlla mater sup. luxit: filium. s. suum vnicū. Sed cura i. diligentem operam da: si amas me vt valeas. i. sanus sis: ne ego comedam bona tua: te iacēte. i. decūbente: propter egritudinem. Enim. i q:. statui. i. cōstitui ne quidem. i non etiam egroto parcere tibi. i. bonis tuis.

Salutationes q̄liter fiebāt

Ain tandem ? Scripserat.

Epl'e materia.

Petus se imitādo vehemē tiā dicēdi Ciceronis visum sibi insanire ad qđ respondet Cicero simulq̄ redarguit q̄ dixerat papyrios omnes plebeios fuisse. Ordo est. Ain. i. aisne tandē: tu videris tibi insanire q̄ imitere (vt scribis) fulmina. i. vehemētē impetum verborum meorū. Tu insanires: tū. i. tūc: si non posses: τ sup. velles consequi. i. obtinere vim meam dicendi: vero pro sed: cum. s. ita sit q̄ vincas id est superes me oportet: sup. vt irrideas prius me q̄ te. Quare cum sis in dicendo acrior q̄ ego: nihil opus est tibi illud a trabea. i. sumptum ab oratione habita in trabea: id est in veste regali τ augurali: τ ita tranquillum τ sedatum sȝ potius apophthegma. i acre dictuȝ meū τ sententiosum. Uerūtamen quid videor ego tibi agere in epistolis? nonne videor agere tecum sermone plebeio. i. vulgari? Nec enim sup. decet loqui semꝑ eodem modo. Enim. i quia q̄d simile habet epistola: aut iudicio aut cōcione: quasi dicat nihil: τ ita nihil: τ ita licet simus in iudicio aut concione acuti: τ vehementes nō continuo tales erimus in epistolis Quin id est quinetiam nos non solemus tractare ipsa iudicia vno modo omnia quia nos agimus causas priuatas τ eas tenues. id est modici momenti subtilius. id est deductius τ magis tenuiter: scilicet. id est scire licet cur id faciamus: quia agimus causas capitis aut fame id est vbi aut vita aut fama in periculo est: ornatius vero id est sed: nos solemus texere. id est cōponere epistolas verbis quotidianis Sȝ tamen o mi Pete: quid. id est ad quid aut legamus qui. id est quomodo: venit tibi in mentem negare quemq̄ Papyrium fuisse vnq̄ nisi plebeium. id est humilem τ ignobilem. Fuerunt enim supple Papyrij: patricij. id est de genere patrum conscriptorum seu senatorum gentium minorum id est posteriorum non ab illis centum quos Romulus patres legerat orti: quorū Luci⁹ Papyrius Mugi

Ordo lr̄e

Apophthegma acre τ sententiosuȝ dictum.

Cpl'e qui bus vbis texantur.

M. L. Papirio Peto. S. D.

Ain tādē: insanire tibi: videris: q̄ imitere vbor̄ meor̄ vt scribis: fulmina: Tū isanires: si conseq non posses: cū vo ēt vincas: me prius irrideas: q̄ te oportet. Quare nihil tibi op⁹ est illud a Trabea: sed potius meum. Uerūtamen quid tibi ego in epistolis videor: nonne plebeio sermone agere tecum. Nec enim semper eo mō. Quid eniȝ simile habet epistola: aut iudicio aut cōcioni. Quin ipsa iudicia non solemus omnia tractare vno modo: priuatas causas: et eas tenueis agimus subtilius: capitis aut fame scȝ ornatius. Epistolas vero quotidianis verbis texere solemus. Sed tamen mi Pete quid tibi venit in mentem negare Papyrium quemq̄: nisi plebeium fuisse. Fuerunt enim patricij minorum gētium: quorū princeps Lucius Papirius Mugilanus: q ꝯsul cū Lucio Sempronio Atracino fuit: cū antea censor cum eodē fuisset annis post Romā ꝯditā trecētis. xij. sed tū Papisij dicebamini. Post hūc. xiij. fuerū t sella curuli ante Luciū Papiriū Crassuȝ: q prim⁹ Papirius est vocari desitus. Is dictator cum Lucio Papirio cursore magistro equitū fact⁹ est annis post Romā conditā quadring. quid. τ quadriennio post consul cū. L. Duellio. Hunc secutus est cursor hō valde honorat⁹: deinde Luci⁹ Masso edilitius:

inde multi massones: quorũ tu q̃dẽ oĩm patricio rum imagines habeas volo. Deinde Carbones et Turdi sequuntur. Hi plebeij fuerunt quos cõtẽnas censeo. Nã preter hunc Cn. Carbonẽ: quẽ Damasippus occidit ciuis e rep. Carbonum nemo fuit. Cognouimus Cnei. Carbonem et eius fratrem Scurraz. Quid his improbius. De hoc amico meo Rubrie filio nihil dico: tres illi fratres fuere. P. C. M. Carbones Publius Flacco accusant condemnatus fugit Marcus ex Sicilia. Caius accusante Lucio Crasso cantaridas sumpsisse dicitur. Is trib. ple. seditiosus ꝛ P. Africano vim attulisse existimatus est: hoc vero: q Lilybei a Pompeio nostro interfectus est ĩprobior nemo: meo iudicio: fuit iam pater eius accusatus a. M. Antonio sutorio atram ento absolutus putatur: quare ad patres censeo reuertare plebeij q̃ fuerint importuni vides. Vale.

lanus sup. fuit princeps idest principium capiens ꝛ primus: qui fuit consul cum Lucio Sempronio Atracino: cum fuisset antea censor cum eodem scz Sempronio: annis trecentis duodecim sed vos qui estis de genere Papyriorum / dicebamini tuz. idest tunc papisij (Sic Valesij dicebãtur qui postea Valerij: ꝛ Fusij qui furij) Tredecim. s. magistrat⁹ de genere Papyrioꝝ fuerũt sella curuli. i. q̃ ediles facti eo q̃ nobiles sella curuli gaudebãt post hunc scilicet Sempronium: ante Lucinum Papyriũ Crassuz / q̃ prim⁹ est desit⁹. i. desijt vocari Papiri⁹: q: sumpsit cognomentum Crassi. Is. L. Papiri⁹ factus est dictator: cum Lucio Papirio cursore magistro equitum quadringẽtis seu trecentis / q̃ndecim post Romam conditã. ꝛ factus ẽ cõsul cum Caio Duellio quadriennio. i. spatio quattuor annorum post. Cursor scz alter de genere Papiriorum: homo valde honoratus secutus est scz in magistratu: hunc scz Luciũ Papiriũ. Deinde sup. secutus est Lucius Masso edilitⁱ⁹. i. edilicie dignitatis: inde sup. secuti sunt multi massones: quoꝝ quidẽ oĩm ego volo supp. vt: tu habeas imagines scz cereas in stemmate tuo: q: omnes sunt de progenie tua Deinde insequũtur. s. in locũ Papirioꝝ Carbões ꝛ Thurdi. i. sic cognominati: hi scilicet. Carbões ꝛ Turdi: fuerunt plebeij quos censeo supple vt contemnas. i. vilipẽdas. Nam nemo Carbonũ fuit ciuis e rep. q̃ publicũ magistratum gesserit: preter hunc Cneum Carbonem / quem Damasippus occidit. Nos cognouimus Cneum Carbonem ꝛ eius fratrem scurram idest infamẽ vita ꝛ sermone victum queritantem. Quid supple fuit improbius his⁹ q. d. nihil. Ego nihil dico de hoc: scilicet Carbone amico meo: filio Rubrie Tres fratres fuerant illi: Publius. Caius. Marcus Carbones Publius condemnatus Flacco accusatore idest accusante: fugit scilicz ab vrbe. Marcus supple fugit ex Sicilia. Caius Lucio Crasso accusante. i. cum ab illo accusaretur: dicitur sumpsisse cantaridas idest vermiculos venatos in ficis interdum nascentes: quorum succo homines cito enecantur. Is scilicet Caius supple erat tribunis plebis seditiosus: ꝛ existimatus est attulisse viz idest necem Publio Aphricano qui domi sue inuentus est extinctus. Vero pro sed: nemo fuit meo iudicio idest quantum ego iudico: improbior hoc scilicet Marco Carbone / qui interfectus est Lilybei cum fugam pararet / a Pompeio nostro. scilicet amico. Jam idest deinde pater eius accusatus a Marco Antonio putatur absolutus attramento sutorio. i. cum nota infamie / sicut improbi sutorio attramento. i. quo sutores pelles denigrant sigillari solent: quare ego censeo supple. vt reuertare ad patres idest ad primos illos Papirios qui patricij ac viri boni fuerunt: hoc est te de illorum genere etiam moribus asseras: quia tu vides q̃. id est quantum importuni fuerint plebij. scilicet Papirij idest qui e plebe familiam Papiriorum asciti sunt. Vale.

Princeps principiũ capiens.

Damasipp⁹. C. carbone occidit.

Cantaride q̃d sint

Atramentum sutorium.

M. C. Papirio Peto. S. D.

Amoverecũdiã vel poti⁹ libertatẽ loq̃ndi: atq zenoni hoc placuit. (hoi me hercule acuto: etsi Academie nr̃e cũ eo magna rixa est sz vt dico: placet Stoicis) suo quãq rem nomine

Argumẽtuz eple.

Amoverecundiã ꝛc. Sicut de reb⁹: ita de verbis erat inter philosophos controuersia. Academici enim et Peripatetici existimauerunt multas esse res nõ inhonestas: cum sint naturales ꝛ necessarie: que tamẽ non sint proprijs vocabulis appellãde. Contra sentiebant Stoici: q: si turpia / vt sunt adulteriũ incest⁹ homici

dium. parricidium furtum sacrilegium et similia inhoneste suis vocabulis exprimūt ꝙ̄ turpia sūt inhoneste explicari nō possunt si suis explicentur. De quibus sentētijs cum Petus quesiuisset: vtra placeret Ciceroni: ipse Cicero excusatis nō nihil Stoicis dicit se in Academicorū potiꝰ iturum sententiā ꝗ verecundiores ꝙ̄ Cynici sunt ordo est. Ego amo verecundiam loquendi/quam academici cōmendāt vel potius libertatem quam Stoici. (Alij legunt: vel potius libertatē .i. ꝙ̄ libertatē quia Cicero alibi significat verecundiam sibi potius placere ꝙ̄ libertatem loquendi) Atqui: obiectio est: sed quō ꝛ hoc scilꝫ rem quoqꝫ appellare suo .i. proprio nomine placuit zenoni .s. pricipi stoice secte homini (me hercule) acuto .i. subtili ꝛ ꝗsi .i. ꝙ̄ ꝙ̄ magna rixa .i. lis ꝛ ꝯtrouersia est academie nostre .i. quā frequentius imitamur cum eo .s. zenone: sed vt dico placet stoicis quia zenoni placuit: ipsi enim stoici differunt .i. argumentantur: Nihil esse obscenum: nihil esse turpe dictu .i. dum dicitur aut ad dicendū sic. Nam si quod .i. aliqd flagitium .i. peccatū magnum sit in obscenitate: ipsi sup. differunt: id esse aut in re aut in verbo: nihil esse tertium scilicet preter rem aut verbum: qd possit esse obscenū. Sup. obscenitas nō est in re. Itaqꝫ .i. ꝛ ita: res ipsa narratur nō modo .i. nō solū in cōmedijs (vt ille sup. inducit dicere ī trinūmo .i. comedia illa a qua plautus titulum trinūmi mutuatus est: Virgo .i. puella modo .i. paulo aū: destituit .i. fugiēs dereliquit me nudum (Tu forte nosti canticum .i. carmen poete in comedia ꝛ meministi Rosciū .i. cū Roscius illud recitaret agendo personā iuuenis id dicētis. Sermo totus est tectus verbis: sed sup. est impudentior re: quia significando se nudū a virgine nuda destitutū innuit se prius rē cum ea habuisse) sed etiam in tragedijs. sup. narrat res ipsa: eo ꝙ turpis non est. Quid eī est illud qd dr in tragedia. Que mulier vna .i. cū sit vna: qd in quā ē: Vsurpato .i. in vsum cōuertito duplex cubile .q. d. videt ꝗ dē res turpis: et tamē non ē ꝓm stoicos q2 tā in comedijs ꝙ̄ in tragedijs satis exprimit: nā dicēdo: ꝗ mulier cū sit vna intelligit aut a duobus simul stuprū passa: aut duobus viris succubuisse cū duplex vsurpet cubile: quasi de cubili mariti dormientis ad cubile mechi se transtulerit. Itaqꝫ poterit vnū esse exemplum: ꝛ duo: si vnum sensus est ꝙ mulier cum sit vna duplex cubile vsurpet. id ē duos viros appetat: si duo: sensus ē prior: iscꝫ: mulier vna duobus simul operā turpē narrauit;

Ordo lr̄e

zeno stoice secte pnceps.

Obscenitas nō est in re.

appellare: sic enim disserunt: nihil esse obscenum nihil turpe dictu: nā si quod sit in obscenitate flagitiū id aut in re eē aut in verbo: nihil esse tertiū. In re non est (Itaqꝫ non mō in comedijs res ipsa narratur) vt ille trinūmo virgo modo: forte nosti canticum: meministi Rosciū (ita me destituit nudum: totus est sermo verbis tectꝰ: re impudētior) sed etiam in tragedijs: quid est enim illud: ꝗ mulier vna: qd in ꝙ̄ ē: vsurpato duplex cubile: quid illud Pherei hic cubile inire est ausus: quid est: virginem me quōdā inuitā per vim violat: iuppiter bone violat. Atqui idē significat: sed alter nemo tulisset. Vides igit cū eadem res sit: q2 verba non sint nihil videri turpe: ergo in re nō est: multo minus in verbis. Si enī quod verbo significatur: id turpe nō est: verbū qd significat turpe esse nō pōt. Anū appellas alio noīe: cur nō suo potiꝰ. Si turpe est: ne alieno qdem: si non est suo potiꝰ. Caudā antiq penē vocabāt: ex quo est ꝓpter silitudinē penicillus. At hodie penis est in obscenis. At vero piso ille frugi in annalibꝰ suis queritur adulescētes peni deditos eē. Qd tu in epl'a appellas suo noīe: ille tectiꝰ penē: sed iā multis factū est tā obscenū: ꝙ̄ id verbū: quo tu vsus es. Quid qd vulgo dicit. Qui nos te volumus cōuenire nō obscenū est. Memini in senatu disertū cōsularē ita eloq. Hāc culpā maiorē an illam dicā: potui obscenius nō inqs. Non em̄ ita sensit. Nō ergo in verbo est: docui aūt in re nō esse: nusꝙ̄ igit est: Liberis dare operā etiā patres rogant filios eiusꝯ pe nomē nō audēt dicere. Socratē fidibus docuit nobilissimꝰ fidicē: is Cōnus vocitatus est: nū: id obscenū putas. Cū loqmur terni nihil flagitij dicimꝰ: at cū bini: obscenū est: grecis qdē inqes: nihil est ergo in verbo quādo et ego grece scio: ꝛ tū tibi dico bini: idqꝫ tu facis quasi ego grece nō latine dixerim

Ruta ⁊ menta recte vtrunqꝫ: volo mentem pusillam ita appellare: vt rutelam: non licet: Bella tectoriola. dic ergo etiã pauimenta isto mõ: nõ potes. Vides igitur nihil esse nisi ineptias: turpitudinem nec in verbo esse: nec in re: ita nusꝗ̃ esse.

posterioris: ꝙ mli'er vna duplex cubile freq̃ntarit. Quid illõ scz ĩ alia tragedia: hic ausus est intrare cubile Pherei scz tyrãni ⁊ zelotypi: qui nũꝗ̃ ad vxorez ingressus esse fertur nisi stipatus armatis: ⁊ excussa muliere ⁊ toto cubili/ an telum aut ferrum aliquod lateret. ⁊ tamen ab ea interfectus est alij legunt: vt inducatur Phereus dicere ĩ tragedia Hoc modo? quid illud Pherei. i quod dicit Phereus ĩ tra

gedia: scilicet hic ausus est inire cubicule. q.d. certum est ꝙ significat cõiugẽ ei⁹ violatã. Quid ẽ sup.
illud in tragedia. Violat per vim: me quondam virginem: Iuppiter bone violat? Atqui. i. sed quo
modo? idem significat scz quod dicitur sic verbis tectis: ⁊ apertis: sed nemo tulisset idest passus fuis
set: alterum scz verbum quod proprĩũ est forte (bono: sit auribus) futuit: aut quid simile. Tu igitur
vides cum res sit eadem: quia verba non sint. scilꝫ turpia: nihil videri turpe: ergo sup. turpitudo aut
obscenitas non est in re: quia res satis indicatur ⁊ multo minus est in verbis. Si enim id quod signi
ficatur verbo. i. res significata: non est turpe: verbũ quod significat sup. illud non põt esse turpe. Tu
apellas anuz. s. podicẽ aut culũ: alio noĩe scz circũlocutiuo: vt posteriora aut clunes ⁊c. cur non appel
las supple eũ: poti⁹ suo. i. ꝓprio nomine? Si turpe est scz qđ dicit̃: ne q̃dem. i. non saltem supple di
ci aut nominari debeat alieno scz nomine: si nõ est supple turpe dici aut vocari debet potius suo scilꝫ
nomine. Antiqui scz Romani: vocabant caudam penem: ex quo est penicillus quo pictores vtuntur
propter similitudinem. scz cum cauda. At penis est. i. cõnumeratur: hodie in obscenis scilicet vocabu
lis: quia accipitur pro cauda salaci: hoc est pro mentula. At idest sed. Piso ille frugi. i. parcus et ad
frugem intentus/ queritur. i. conqueritur in annalibus suis: adulescentes esse deditos peni. i. libidi
ni ⁊ virge salaci. Id quod tu appellas in epistola nomine suo idest proprio vtpote mentulam: ille scz
Piso supple appellat tectius idest coopertius: penem: sed supple nomen penis: factum est iam mul
tis tam obscenum: ꝙ illud verbum scz mentula: quo tu vsus es. Quid supple dices de illo quod dici
tur vulgo: nos voluimus conuenire te? num. i. nunquid obscenum est. q.d. quia memini consularem.
scilꝫ virum disertum eloqui in senatu ita scilꝫ conuenire te voluimus: ⁊ tamen conuenire vulgo accipi
tur sicut a nobis coire: vnde sunt qui putent hic legẽdũ coire: pro conuenire. Dicam hanc culpã ma
iorem ꝙ illã potui. s. dicere obscenius nõ iqs? Non sensit ita. Ergo sup. obscenitãs non est in verbo:
quia idẽ verbũ significat rẽ hõestã ⁊ inhonestaꝫ. aut ẽ pro sed: docui supple obscenitatem non esse in
re: igitur nusꝗ̃ est: per locum ab inductione sufficienti: qꝛ non est dabile tertium. Etiaꝫ patres rogãt
filios dare. i. vt dent operam liberis: ⁊ tamen dare operam liberis: est generare: ⁊ non audẽt dicere
nomẽ eius opere scilicet quam rogant vt filij dent: hoc est habendi rem cũ muliere. Nobilissimus fi
dicen docuit Socratem fidibus scz canere. Is scilꝫ fidicẽ: vocitatus est cõnus: aut (vt alij scribunt)
cõnus: quod membri muliebris nomẽ est: sed greci. v. non habẽt: verum eodem fere modo profert̃ scz
per v scribatur membrũ illud: num. i. nunquid id supple est obscenum? q.d nequãꝗ̃: quia proprĩũ est
viri nomen. Cum nos loquimur. i. loquendo proferimus terni. i. illud nomen: nihil dicimus flagitij.
i. turpi flagitio digni: at cum sup. loquimur bini. i. dicendo illud verbũ bini: quod greci scribitur
idest futuit aut futue. i. agit aut age rem veneream: inquies obscenum est quidem grecis: licet nõ la
tinis. ergo nihil est scz obsceni in verbo quando ⁊. i. etiam ego scio grece scilicet loqui: ⁊ tamen dico ti
bi bini: et tu facis id: quasi ego dixerim grece non latine. Ruta ⁊ menta vtrumqꝫ dicitur recte. idest
honeste: ego volo idest demus vt velim mentã pusillam. i. per diminutionẽ appellare ita vt rutulã scz
pusillam appello: non licet: quia mentula obscenũ est vocabulũ Volo sup. appellare tectoriola idest
parua tectoria hoc est incrustationes ⁊ cooperimenta: bella. i. bona ⁊ venusta: dic ergo etiam paui
menta isto modo idest per diminutionem videlicet pauimentula: non potes: quia sic iterum profer
tur mentula: nomen obscenũ: Tu igitur vides nihil esse scilicet in vitanda tali turpitudine: nisi ine
ptias: qꝛ licet dicendo pauimentula sinet in fine id quod turpe putatur: tamen non illud significat̃
vides igitur turpitudinem nec in verbo esse/ nec in re: ⁊ ita nusꝗ̃ esse qđ pro Stoicis concludit.

Phere⁹ tyrannus vxoris nũꝗ̃ thalamum nisi armatis stipatus ⁊ toto cubili excussi intrabat a qua tãdẽ occisus est.

Dare operam liberis est generare.

Cõnus fidicẽ nobilissim⁹ fidibus canere Socratez docuit.

¶ Ergo in verbis honestis obscena ponimus. Quid eñ; non honestũ verbũ est diuisio; At ĩest obscenũ: cui respondet interscapedo: nũ hec ergo obscena sunt: Nos autẽ ridicule si dicimus ille patrem strangulauit: honorẽ non prefamur. Sin de

¶ Ergo nos qui dicimus in verbis obscenitatem esse: ponimus obscena. id est res obscenas in verbis honestis. i. dicim⁹ per verba honesta significari. Quid eĩ. i. q̃no nõ ponamus diuisio non. i. nõne est verbũ idest vocabulum honeste. q.d. etiam: at. i. attamen obscenum inest. s. in eo: aut qꝛ capitur per circũlocutionem ꝓ rima ⁊ fissura muliebri: vt sentit Huber. aut qꝛ. scilꝫ

Aurelia aliquid: aut Lolia bonos prefandus est Et qdē iā nō etiā obscena verba p obscenis sunt: batuit inqt ipudēter: depssit multo ipudēti⁹. At qui neutrū est obscenū. Stultorū plena sunt oīa. Testes verbū honestissimū i iudicio: alio loco nō nimis: at honesti colei: lanuini cliternini nō honesti. Quid ipa res mō honesta: mō turpis. Suppēdit flagitiū est: iā erat nud⁹ i balnea: nō rēphēdes. Habes scholā Stoicā

φιλόσοφος multa ex vno verbo tuo: te aduersus me oīa audere gratū est. Ego seruo: seruabo (sic em̄ assueui) Platonis verecūdiā. Itaqꝫ tectis vbis ea ad te scripsi q̄ aptissimis agūt Stoi. Sꝫ illi etiā crepitus aiūt eque liberos: ac ruct⁹ esse oportere. honor ē igit kalē. Martijs: tu me diliges ꝛ valebis.

dure vt a grecis pfertur prolata: diuisio: sonat vt diuitio .i. in diuersis vitio ꝛ corrū, po: qd nimirū obscenū est: cui scꝫ vocabulo: cor respōdet .i. synonimū est intercapedo .i. distātia spatiū aut loci aut tēporis intermedij: nunquid: hec quoqꝫ .s. intercapedo obscena sup. est sicut diuisio. q. d. minime: et tamen idem sunt. Aūt .i. sꝫ: si nos dicimus ridicule .i. ad excitandum risum: ille strāgulauit patrē: nō pfamur .i. fando non premittimus honorē .i. honor sit auribus vr̄is aut tuis / aut saluo honore ita loquar: cū tū turpissimū sit qꝫ imanissimū peccatū: strāgulare patrē suū. Sin .i. sꝫ si sup. nos dicim⁹ aliqd. scilicet libidinosum de Aurelia aut Lollia .i. meretriculis illis famosis sꝫ min⁹ flagitijs admittentibus: honos est pfandus .i. ne aures audientiū ledam⁹ pmittendus. Et quidē verba nō obscena: sunt .i. habentur iā pro obscenis Inquit .scilicet comicus quidam aut tragicus batuit .i. percussit (vt opinior Salacis verbere caude: quia additur impudenter) ꝛ suppressit .idest subagitauit nuclio impudentius. Atq̄ .i. sed qn̄o pro obscenis habentur: neutrum .i. nec batuere qd est percutere: nec supprimere est obscenum scꝫ ex propria significatione. Sed oīa sunt plena stultorū .i. turpitudinē censentiū vbi nulla est. Testes est verbū .i. vocabulū honestissimū in iudicio: vbi citant ꝛ audiuntur testes. alio loco .i. extra illam significationē: est sup. verbum non nimis scꝫ honestū: qꝫ testes ꝛ testiculi sunt virilitatis indicia ꝛ quasi testes: videlicet colei. At .i. sed: colei sup. sunt honesti .i. honeste nominantur aut quia. coleos grece vaginam significat: aut quia in cōsuetudine loquētium non inhoneste nominabātur etiam pro testibus seu testiculis. Lanuini .i. colei lanugine .i. pube tecti: ꝛ cliternini idest colei sic alio nomine dicti: sup. sunt non honesti. Quid supple dices: ipsa res est modo honesta modo turpis. scilicet ƀm estimationē hominū. Suppendit est flagitium .i. qui dicit hoc vocabulum suppendit aut (vt alij legunt) suppellit / quasi flagitium committit tam obscenum est dictu: sonat enim idē quod subagitat ꝛ quasi pellem subigit / aut qui desuper pependit. Jam erat nudus in balneo .i. siquis hoc dixerit: tu non reprehendes: quia non videtur obscenū: cum tamen nudū esse homini pudori sit: taceo siquid turpius celat: nam pro eodem suppellere aut suppendere ꝛ esse nudum in balneo accipit: cum dicat eandem rem / modo honestam / modo turpem. Tu habes scholam Stoicam o: articulus et sicut gallice le: ꝛ theutonice der: sophos .i. sapiēs euthirimon idest rectiloquus es .i. eris hoc est Stoicorum schola poteris rectiloquus euadere. φ̄ .i. o q̄tūꝫ multa supple attulimus verba: ex vno verbo tuo scilicet quo vsus est obscene putās q in verbis non sit obscenitas. Gratum est .i. acceptum mihi te audere oīa aduersus me .i. ausum esse obscenis verbis vti. Ego seruo ꝛ seruabo verecundiam Platonis scꝫ in loquendo. ego enim assueui sic .s. facere. Itaqꝫ ego scripsi ad te verbis tectis .i. coopertis ea sup. q̄ Stoici agūt apertissimis supple verbis. Sꝫ illi scꝫ Stoici aiunt crepitus scꝫ natium aut culi: hoc est pedendi sonitus oportere esse eque liberos ac ructus scilꝫ oris. Igitur honor est. Kalēdis Martijs: quibus rei vxorie operam dabant: vnde Flaccus Martijs celebs quid agaꝫ kalendis q. d. loqui obsceni ꝛ de re venerea est apud Stoicos honestū: cū nullū censeant verbū turpe: cui res sit licita. Tu diliges me ꝛ valebis. Illā ergo semp ponit i fine Vale. nec sole sunt voces vale et valete.

Aurelia ꝛ Lollia famose meretrices.

Testes q̄d sit.

Coleos vagina.

Natium crepitus ac ructus eque liberi cē dn̄t.

Argumētuꝫ eplē.

Ordo lr̄e

M. L. Papirio Peto. S. D.

Heri veni i Cumanū: cras ad te fortasse. Sed cū certū sciā: faciam te paulo an̄ certiorē. Et si Marcus Leparius cum mihi in silua gallinaria obuiā

Heri ꝛc. Laborabat Petus vt Cicero audiuerat pedib⁹ ipe tn̄ more suo iocās dicit se nihilomin⁹ ad eū iturū: quia credit coquum eius non laborare codē morbo nec lecto teneri q̄ min⁹ valeat cenā pare. Ordo est. Ego veni heri in Cumanum .i. in possessionē meā apud Cumas. Cras sup. veniaꝫ fortasse ad te.

venisset: quesissemq3 qd ageres: dixit te in lecto eē q ex pedibus laborares: tuli sc3 moleste vt debui: sed tñ constitui ad te venire: & vt viderē te: & viserē & cenarē etiā. Nō eni arbitror coquū etiā te Arthricū habere. Expecta igitur hospitem minime edacē: tum inimicum cenis sumptuosis. Vale.

Sed cū sciā certū .i. vt rem certam: ego faciam te certiorem .i. significabo tibi pauloante .s. quā venturis sim. Etsi Marcus Leparius cum venisset mihi obuiam: in sylua gallinaria: & quesissem pro quesiuissem sup. ab eo: quid ageres: dixi te esse in lecto: q laborares ex pedibus .i. dolore pedum. Scilicet idest scire licet quid fecerim eo audito: quia tuli idest portaui vt dicūt seu passus sum: moleste vt debui .s. portare morbum amici: sed tamē idest nihilominus constitui venire ad te vt & .i. sil': viderē te tanq amicū: cuius videndi essem cupidus: & viserem scil3 tanq egrotum: & cenarem etiam tanq apud bonum conuiuiorū instructorum. Non enim arbitror te habere ēt coquū arthricū .i. articulari morbo laborātē. Nā arthron dr articulus. Igitur expecta hoīe3 minime .i. nequaq edacē .i. multū comedētē: tū .i. insup inimicū cenis sumptuosis .i. magnorum sumptuum: in quib9 .s. multe maneant reliquie: nā vt alibi iocose dixit tales cenas odit innuens se potius gaudere cibo delicato & modico: q multo & vulgari. Nam licet pluris bos q turdus constet delicatus tamen malit ad turdum inuitari q ad bouem. Vale.

Arthron articulus

M. T. C. Papirio Peto. S. D.

Ruffum istū amicū tuū: de q iterū iā ad me scribis: adiuuarē quātū possem ēt si ab illo lesus essem: cū te tātope viderē eius cā laborare Cū vero & tuis lr̄is & illius ad me missis intelligā & iudicē magne cure ei salutē meū fuisse nō possū ei non amicus esse: neq3 solum tua cōmendatiōe: que apud me: vt debet: valet plurimū sed etiā voluntate ac iudicio meo. Volo eni3 te scire mi Pete initiū mihi suspitionis: & cautionis & diligētie fuisse litteras tuas quibus congruentes fuerunt alie postea multorum. Nam & Aquini & Frabaterie consilia sunt inita de me: que te video etiam audisse & quasi diuinarent: q his molestus essem futurus: nihil aliud egerunt: nisi me vt opprimerent. Quod ego non suspicans incautior fuissem nisi a te admonitus essem. Quāobrem iste tuus amicus apud me cōmendatione nō eget. Vtina3 ea fortuna reipubli. sit vt ille me q gratissimum possit cognoscere. Sed hec hactenus. Te ad cenas ire desisse moleste fero. Magna enim te delectatione & voluptate priuasti. Deinde etiam vereor. (Licet enim verum dicere) ne: nescio quid il

Ruffum istū &c. Scribit q iniustis de causis debeat habere Ruffum cōmendatū. quē Petus cōmēdauerat. Deinde quia scripserat se pretermisisse ire ad cenas amicorum: cum ioco reuocat & inuitat eum ad pristinam cōsuetudinem: quā approbat non ta3 causa cibi quā conuictus: dicitq3 se reipu. cura3 non abiecisse. Ordo est. Ego adiuuarem quantum possem Ruffum istum amicum tuum: de quo scribis iam iterum ad me: etiam si essem lesus ab illo: cum idest quādoquidem ego viderem te laborare tantopere idest tam diligenter & operose: causa eius idest vt eum cōmendatū haberem Vero pro sed: cū ego intelligam .i. cū ita sit q intelligam & iudicem .i. censeam: & .i. simul litteris tuis & illius sc3 Ruffi: missis ad me salutem meam scilicet cum essem in exilio: fuisse ei magne cure: non possu3 nō esse idest non possum quin sim amicus ei. neq3 solum commendatione tua idest propter cōmendationem tuam: que valet plurimum apud me: vt debet scilicet valere: sed etiam voluntate idest propria inclinatione & sponte mea: ac iudicio meo: scilicet quo dignum amori iudico. Enim idest quia o mi Pete: ego volo te scire litteras tuas fuisse mihi initium suspitionis & cautionis: idest cautele & custodie: & diligentie: quibus scilicet litteris tuis multe alie: scilicet littere multorum: fuerunt post modum congruentes: idest concordes & cōsone. Nam consilia sunt inita de me: sc3 opprimēdo aut capiēdo: & idest simul: Aquini idest in eo oppido Italie per sanctum Thomam nobilitato: & Frabaterie ēt oppido Italie: que sc3 consilia ego video .i. intelligo etiam te audisse: & quasi diuina-

Materia epistole

Ordo lr̄e

Aquinū italie oppidū frabateria italie oppidum.

rent quã.i.quantum molestus essem futurus his/nihil egerunt aliud nisi vt opprimerent me. Quod idest quam rez ego nõ suspicans/fuissem incautior nisi essez admonitus a te. Quamobrem iste animus tuus scz tam beniuolus & fauorabilis mihi non eget cõmendatione apud me. Utinam ea idest talis sit fortuna reipu. vt ille scz Ruffus quem mihi cõmendasti/possit cognoscere me quã gratissimũ.i. valde gratum. Sed hec hactenus sup. de Ruffi cõmendatione dicta sint. Fero moleste te desisse ire ad cenas. Tu enim priuasti te magna delectatione & voluptate. Deinde idest in super etiam vereor (licet enim dicere verum) ne dediscas illud nescio quid quod solebas hoc est laute instruere cenã & obliuiscare idest obliuiscaris facere cenulas scilicet modicas. Unde diminutiuo vtitur quasi per contemptum. Nam si non pficiebas multum: tũ.i. tunc cum idest quãdo habebas quos imitarere id est posses imitari scz frequentando corũ cenas: sed modicas pro opiperis reponẽdo quid putem te facturm nunc scz cũ nõ amplius aliorum cenas frequentes quasi dicat nihil aliud quã obliuisci conuiuandi ratione. Quidem idest certe. Spurina scz medicus & aruspex peritissimus cũ demonstrassem ei & exposuissem.i. declarassem vitã tuã superiorẽ: demonstrabat magnũ periculm summe rei.i. vite tue impendere: nisi reuertisses ad superiorem.i. priorem consuetudinẽ.s. conuiuandi: tũ. idest tunc cum Fauonius.i. ventus ille a fauendo aut fouendo dictus ab occidẽte tẽpore vero flans flarent: qđ vt dixi in veris pricipio fieri solet: & sup. demõstrabat quod nunc facis.i. non ire ad cenas aliorũ posse fieri hoc tempore: si forte tu nõ posses ferre frigus. Sed o mi pete me hercule modus est iurandi sepe a nobis expositus: ego moneo te extra iocum: vt viuas cum viris bonis: iucundis & sup. amantibus tui. Nihil enim sup. est aptius vite: nihil est accomodatius ad viuendum beate scz in hac vita: nec ego refero.i. reduco id ad voluptatem: sed ad comitatẽ.i. affabilitatẽ & mansuetudinẽ vite atq3 victus

Spurina. medic⁹ & aruspex peritissimus.

lud: quod solebas: dediscas & obliuiscare cenulas facere: nam si cum: cum habebas quos imitarere non multum proficiebas: quid nunc te facturum putem: Spurina quidem cum ei rez demonstrassem: & vitam tuam superiorem exposuissem: magnum periculum summe rei demonstrabat: nisi ad superiorem consuetudinem tum: cum fauonius flaret: reuertisses hoc tempore fieri posse: si forte tu frigus ferre non posses: sed me Hercule mi Pete extra iocum moneo te: quod pertinere ad beate viuendum arbitror: vt cum viris bonis: iucundis: amãtibus ãtui viuas. Nihil eniz aptius vite: nihil ad beate viuendum accomodati⁹: nec id ad voluptatem refero: sed ad comitatem vite atq3 victus remissionemq3 animorum que maxime sermone efficitur familiari: qui est in conuiuijs dulcissimus vt sapientius nostri q̃ greci illi. αυμποσια aut συνδειπνα idest compotatiões aut concenationes: nos conuiuia: q tuz maxime simul viuitur. Uides vt te philosophãdo reuocare coner ad cenas. Cura vt valeas: id foris cenitãdo facillime cõsequere. Sed caue: si me amas existimes meq3 iocosius scribaz: abiecisse curam rei pu. Sic tibi mi Pete persuade me dies & noctes nihil aliud agere: nihil curare. nisi vt mei ciues salui liberiq3 sint: nullum locum pretermitto monendi: agendi: prouidendi. Hoc deniq3 animo sum: vt si in hac cura atq3 administratione vita mihi ponenda sit preclare actum mecum putem: etiam atq3 etiam. Uale.

Symposia, cõpotationes Syndipna. cõcenationes nos conuiuia dicim⁹ Hora.

& ad remissionẽ.i. relaxationẽ aiorũ: que.s. remissio fit maxime.i. pcipue sermoné familiari: q.s. sermo familiaris est dulcissimus in cõuiuijs. vt nostri.i. Romani aut latini sapienti⁹: sup. vocauerũt q̃ greci: nã illi sup. vocauerũt Symposia.i. compotationes: aut syndipna.i. concenatiões: nos sup. vocam⁹ cõuiuia: q viuitur simul maxime tum.s. dum comeditur: aut cõpotatur. Tu vides.i. intelligis: vt.i. qualiter ego philosophãdo coner reuocare te ad cenas.s. solito more frequentãdas. Cura vt valeas tu consequere. idest obtinebis facillime id.s. vt valeas: cenitando.i. frequenter cenando foris: quod quidem verũ si sobrie. Sed si tu amas me: caue sup. vt aut ne existimes me abiecisse curam reip. sup. eo q scribam iocosius. O mi pete persuade tibi sic.i. fac vt sic credas: me nihil aliud agere dies & noctes. (Admonui sepe contra valle opinionem: vbi tps est cõtinuatum: frequentiorẽ esse per actm̃ tẽporis locutionẽ etiã apud Ciceronẽ: vt hoc loco: cui sil'ẽ est illud sexti eneidos. Noctes atq3 dies p

tet atri ianua ditis) nihil curare sup. Aliud nisi vt ciues mei idest quorum iam consul fui: sint salui & liberi. Ego nullum: idest nõ vllũ: nõ pretermitto vllũ locũ monẽdi: agendi prouidendi. s. vt salus & libertas ciuium seruet. Deinq3 idest vt vno verbo cõcludã: ego sũ3 hoc aio. i. habeo hunc. i. hmõi aim: vt si vita sit ponenda mihi idest deponenda in hac cura atq3 administratione. s. reip. Et reuera non multo post pro rep. extinguebar. sed iam oppressa: primum a Cesare. & deinde a triumuiris & potissimum ab Anthonio) ego putem. i. existimẽ: & censeam etiã: atq3 etiã. i. frequẽter & accumulate actum mecum preclare idest preclare mihi contigisse: q2 dulce & decorum est pro patria mori. Non opus est admonito quod sepe alibi dixi. Romanos gaudere suo idest ablatiuo quo greci carent casu: quo circa dixit hoc demq3 sum animo. i. hui9 sum animi: qđ etiã dicere liceat: sed minus Romone: magis tñ fortassis gratiamatice: si quid Seruio credimus. Notũ pterea puto: tũc quẽuis apte diceret vt ciues mei &c. cũ ipe est eo2 pricepts aliter diceret cõciues. mei &c.

Dulce et decorũ est p patria mori.

M. T. C. Imp. Papirio. S.

Summũ me ducẽ littere tue reddiderũt. Plane nesciebã te tã peritũ esse rei militaris Pyrrhi te libros & Cinee video lectitasse. Itaq3 obtẽperare cogito preceptis tuis. Hoc amplius nauicularũ habere aliqđ in ora maritima: contra equitẽ parthũ negãt vllã armaturã meliorẽ inueniri posse: Sed quid ludimus: nescis quo cũ imperatore tibi negociũ sit quam ꝯtriuerã legendo totã in hoc imperio explicaui. S3 iocabimur alias corã vt spero breui. Nũc adest ad imperandũ: vel ad parẽdũ potius. Sic eñ antiqui loquebãtur. Cũ. M. Fabio: quod scire te arbitror mihi summus est vsus: valdeq3 eũ diligo: tũ propter probitatem eius ac singularẽ modestiã tũ q2 i his controuersijs quas habeo cũ tuis cõbibonibus. Epicureis optima opera eius vti soleo. Is cum ad me Laodiciam venisset mecũq3 eũ ego esse vellẽ: repẽte percussus est atrocissimis litteris in quibus scriptũ erat fundum herculanensem. a Qu. Fa. fratre proscriptũ esse q fundus cum eo cõmunis esset. Id. M. Fabius pergrauiter tulit: existimauitq3 fratrem suũ hominẽ nõ sapientẽ impulsu inimicorũ suorũ eo progressum esse. Nũc si me amas mi Pete negociũ totu3 suscipe & molestia. Fa. libera Authoritate tua nobis opus est & consilio & etiam gratia. Noli pati litigare fratres: &

Summũ me duce3. Or: Petus scripserat ad ciceronẽ multa pcepta de re militari: quã non exercuerat Cicero iocans scrib t se multum adiutu3 illius pceptis que ex alicuius magni ducis vt Pyrrhi & Cynee libris eum excerpsisse autumat. innuens plane experimento ea non didicisse. Deinde cõmendat ei Marcum Fabiũ quendam amicum suum qui habebat controuersiam de agro: rogatq3 vt eum adiutet. Est autẽ non vulgaris cõmẽdatio: s3 digna que ab legentibus memorie mandetur. Ordo autem est. Littere tue in quibus plurima precepta rei militaris scripsisti: reddiderunt idest effecerunt (Tracta metaphora a ludi magistro qui cum puerum erudiendum acceperit reddit eruditum: hic autẽ Cicero e litteris Peti lectitandis dederat: vnde reddiderunt ipsum sibi) me summum qđ pertissimum ducẽ. s. exercitus. Ego plane. i. omnino nesciebã te esse ta3 peritũ rei militaris. Ego video te lectitasse idest frequẽter legisse: libros Pyrrhi regis epirotaru3: quem Annibal secundu3 in prestãtia rei militaris censuit eo q2 castra metari primus docuisset: vnde ꝯ ea re aut libros scripsisse aut scribere potuisse vero simile est. Preterea optime disposuisse presidia indicat illius Gnathonis Terentiani in Eunucho. Sic olim Pyrrhus factitauit idest sic disposuit et instruxit acies vt tu o Thraso nunc fecisti: & Cynee qui Pyrrhum videtur docuisse: & de re militari scripsisse. Fuit aut hor e Cicerone in de senectute Thessalus: vir vt ait Solin9 tanta memorie vi preditus vt Pyrrhi legatus romam missus postero q2 ingressus erat die & senatorium et equestrem ordinem totum proprijs nominibus salutauerit. Itaq3 idest & ita quia in preceptis tuis optimos preceptores secutus arbitror: cogito obtẽperare idest obedire preceptis tuis: & sup. cogito (quod ridicule dicit) hoc amplius. s. q2 precepisti habere aliquid nauicula2 in ora maritima. i. iuxta littora: q2. s. eius rei periti: negant

Argumẽtũ ep̃le.

Ire structura.

Pyrrh9.

Cyneas q̃lis fuerit vir memorie.

ulla armaturam posse inueniri meliorem contra equitem parthum: non enim equis in naniculis qui bus aufugitur pugnatur: Unde non resistendo sed fugiendo parthū vicerit. Sed q̄d. i. ad quid ludi mus. i. ioco tecum agimus? Tu nescis cum quo: idest quali imperatore negociuz sit tibi: idest qualis ego sim imperator: ego explicaui. i. exercui in hoc imperio pediam. Cyri. i. libruz Xenophontis de eru ditione Cyri regis persarum: que adhuc extat: & his diebus cum ab alijs: tum a Francisco Philel pho translata est. Est autem pedia cum diphthongo in media disciplina & eruditio presertim puerorum: nam pedia sine diphthongo in media d: infantia: & pes pedes puer: in eo autem libro Xenophon non tam qualis Cyrus fuit q̄ qualem esse decuit descripsit quaz. s. pediā: ego contriueram. i. frequenti attactu assumpseram: totam legendo. i. cum eam legerem. Sed nos io cabimur alias. i. alio tempore coram. i. in mutua p̄ntia quasi facie ad faciez: vt spero breui. Nūc ades i. ad sis: adueni ad imperandum. s. mecum vel potius ad parendum. i. obediendum sic enim antiqui loquebantur libere. s. loquentes & se cum alijs imperarent: alijs vt pote senatui & legibus parere di ctitantes. Summus vsus. i. summa consuetudo vite: est mihi cum Marco Fabio quod. i. quam rem ego arbitror: te scire & diligo eum valde: tum. i. simul ꝓpter ꝓbitatem ac singularem modestiam ei9: tum q̄ soleo vti optima opera eius in his controuersijs. i. contentionibus quas habeo cum Epicu reis. i. hoibus gule & voluptati deditis: combibonibus. i. compotoribus tuis: hoc est q̄ potens est po tato: vini & equalis haustus quos ipse expectare non possum pro me ebibit. Omnia aūt ioco dicit. Is cum venisset Laodiciam. i. ad eam vrbem in ꝓuincia ciliciana ad me: & vellem eum esse mecū ipe ꝑcussus est. i. attonit9 factus repente lr̄is atrocissimis: hoc est inimicissimis: q̄b9 scriptū erat: fundū herculanensem esse ꝓscriptum. i. venalē inscriptū a Quinto Fabio fr̄e. s. suo qui fundus est cōis scz Marco Fabio cū eo. s. Quinto Fabio Marcus Fabius tulit id ꝑgrauiter: & existimauit fr̄em suum hoiem non sapientem ꝓgressum esse eo. i. ad eam impudentiā & iniquitatem impulsu inimicoꝝ suoꝝ Nuncio mi Pete si amas me suscipe. i. ad te capi totum negociuz. s. Marci: & libera Fabiū. s. Mar cum molestiā. s. litis aut contra venditorez aut ꝯ emptores accipienda. Opus est nobis auctorita te tua & consilio & et grā. Noli pati fr̄es litigare. & cōflictari turpibus iudicijs. Fabius. s. Marc9: hz Mathonem & Pollionem. s. aduocatos inimicos. Quid multa sup. scribā de eo ad te. Me hercule. Ego non possum perscribere tam. i. tam diligenter: aut tam plene: q̄. i. q̄tum gratū feceris. s. mihi: si reddideris. i. effeceris Fabium ociosum. i. absolutum omni negocio. Ille. s. Fabius putat & ꝑsuadet mihi id positum esse in te. i. in tua potestate. Uale.

Pedia.

Hoc ē q̄ȝ p̄rime su pra dixi epicurum pro volu ptuoso & gule dedi to accipi & porcum ideo ap pellari.

Argumē tum ep̄le

Accubueram &c. Joca tur rursus Cicero cum peto scribens se acce ptum fuisse ab Eutra pelo in cena admoduz iocosa: in qua interfue runt familiares eius Atticus & Uerrius: & Ceteris meretricu la. In qua cena dicit se prestitisse meam fortitudinem ac continentiam: addens nō nulla faceta de peto. Ordo est. Ego accu bueram. i. in conuiuio fueram: nā veteres accubabant comedentes: hora nona que conuiuijs addicta erat: vnde Martialis. Imperat extructos frangere nona toros cum exaraui. idest scripsi stilo proscinden do ceram vt aratro sulcamus terraz in co dicillis. i. tabellis ceratis exemplum litte rarum ad te. scilicet mittendaruz. Dices idest queris vbi. scilicet accubueram: sup ple Accubueram apud volumniuz Eutra pelum: & quidem Atticus sup. accubabat supra me. i. in parte superiore: & Uerrius infra. scilicet me. idest in parte inferiore familiares tui. idest qui duo sunt familia res tui. Miraris seruitutem nostram: q̄ nunc quodāmodo seruiebant: Romani: cē tam. i. in tm̄ exhilaratam. i. letificatam. Ergo si non licet lete viuere: consulo te idest peto consilium a te qui audis philo

Series littere.

M. Cicero Papirio Peto. S. D.

Accubuerā hora nona cū ad te lite rarum exempluz in codicillis exa raui. dices vbi apud Uolūnium Eutrapeluz: & quidem supra me Atticus infra Uerrius: familia res tui. Miraris tā exhilaratā esse seruitutez no stram. Quid ergo faciam: te consulo: qui philoso phum audis. Angar excrucieȝ ne me. Quid asse quar. Deinde quem ad finem. Uiuas inquis in litteris. An quicq̄ me aliud agere censes: haud possem viuere: nisi in litteris viuerem. Sed est ea rum etiam non satietas: sed quidam modus: a quibus cum discessi: & si minimum mihi esset in cena: quod tu vnum Dioni philosopho posuisti. Tamen quid potius faciam prius: quam me dormitum conferam: non reperio. Au di reliqua. Infra Eutrapelum Citheris accu

buit. In eo igitur inquis cõuiuio Cicero ille: quẽ expectabam: cuius ob os graij ora obuertebant sua: Non me hercule suspicatus sum illam affore: sed tamen Aristippus quidẽ ille socraticus non erubuit: cũ esset obiectum habere eum Laida: habeo inquit: nõ habeor a Laide. Grece hoc melius tu si voles interpretabere Me vero nihil istorũ ne iuuenem quidem mouit vnq̃: ne nunc senem: conuiuio delector. Ibi loquor aliquid qd̃ in solũ (vt dicitur) et gemitum et risus maximos transfero. An tu id melius: qui etiam philosophũ irriseris. Cum ille: si quis qd q̃reret: dixisset: cenam te q̃rere a me dixeris: Ille vero te putabat q̃siturũ nũ vnũ celũ esset: an innumerabilia quid ad te: at hercule cena nũqd ad te: Tibi p̃serti. sic igit̃ viuit̃ quotidie aliqd legit̃: aut scribit. deĩde ne amicis nihil tribuam⁹: epulamur vna nõ mõ nõ ɔtra legẽ si vlla nũc lex est: sʒ etiã intra legẽ: et qdẽ aliquã to: q̃re nihil est qd̃ aduẽtũ nostrũ extimescas. Nõ multi cibi hospitẽ accipies: sed multi ioci. Vale.

sophũ. s. i re: hoc est Epicureũ. qd faciã: i. quid ɔsulis vt faciã: angar. i. dolore constringar: excruciẽ ne me: Quid assequar i. quid lucrer: Deinde ad quẽ finẽ sup faciã id: Tu inquis. i. rñdere potes: viuas in litteris. An censes me agere qcq̃ aliud. Ego haud. i. non possem viuere nisi viuerem in litteris. i. in studio litterario. Sed ẽt nõ satietas sed modus qdã. i. mensura certa: earũ. s. lrarum a qbus. s. lris et libris cum discessi: etsi. i. q̃q̃: minimũ. i. minima ps esset mihi in cena: qd .i. quã questionẽ vnã. i. solam: tu posuisti. i. ppo suisti. Dioni philosopho (hoc est si minimũ esset in cena: quid faciendũ sit) tñ. i. licet minimum sit: nõ reperio quid faciam pri⁹ q̃ cõferã me dormitũ. s. qd̃ melius sit q̃ cenare vt cũq̃ si nõ lautissime. Audi reliq. Citheris meretricula famosissima / accubuit infra Eutrapeliũ. s. Volũniũ: qd̃ vocabulũ significat facetũ. Igit̃ (inquis) Cicero ille. s. nobilissimus orator: quem expectabam. i. de quo quidam in eius laudem vt tunc notum erat rettulit: q̃ eum vnum expectabat. i. ex oĩbus vnum aspiciebat et ob cuius os. i. oris facundiã et vultus eloquẽtiã: graij. i. greci obuertebãt ora sua: dolebãt. s. se ẽt eloquentia ab Romanis vici: sup. accubuit aut fuit in eo cõuiuio: in quo. s. meretricula aderat: Me hercule (inquit Cicero) ego non sum suspicatus illã affore: sed tñ. i. nihilominus (sup. non uit tanto dedecori mihi) nam Aristipp⁹. qdẽ ille. s. notissim⁹: Socratic⁹. i. Socratice disciplinẽ nõ tñ vite sectator: (q: Socrates sũmope ɔtinẽtiã laudabat: vñ in eos q̃ vbo et nõ facto eũ mirabant̃ dicit Iuuena. cũ sis iter Socraticos notissima fossa cynedos) nõ erubuit cũ eẽt obiectũ: eũ hrẽ Laida: metricẽ Corithiã supbissimã: q: inqt: habeo Laidã: nõ habeor a laide: q: nõ cepit me: hoc sup. d: meli⁹. i. elegãti⁹ grece: tu iterp̃tabere. s. latine si voles: me vero nihil hoꝝ mouit. i. affecit vnq̃: ne qdẽ. i. non ẽt iuuenẽ. i. cũ essem iuuenis: ne. i. ne dũ nũc senẽ. Ego delector nõ meretrice. sʒ ɔuiuio. Ego loquor ibi aliqd: qd̃. s. dictũ in solũ vt d: . i. qd̃ nulli⁹ testimonio possit redargui cũ vni⁹ testimoniũ nullũ sit: solẽt aũt q̃ liberi⁹ loquunt̃ in mappã se inuoluere sicq̃ dicta sua p̃fari: et trãsfero. s. in cenã: et gemitũ et risus maximos. i. oĩa tam tristia q̃ leta. An sup. fecisti melius: qui etc. Reliqua aperta sunt.

Zetema.

Citheris meretrix famosa.

Socrates ɔtinẽtiã sũmope laudabat

M.T.C. Epistolarum familiariũ. Liber. X.

M.T.C. Cn. Planco Impa. Con. S. Dicit.

ET abfui proficiscẽs in greciam et postea quã de meo cursu reipub. sum voce reuocatus: nunq̃ per. M. Antonium quietus fui: cuius tanta est insolentia: nã id quã iam vulgare vitium

ET abfui. Si argumenta huius libri et vndecimi agnoscere vis. Hubertinum legito qui plura narrat. Igitur d insolentia atq̃ crudelitate M. Antonij queadmodũ tunc cõsul oẽs leges iudicia et sctõs mores ita pessundabat vt ne vestigiũ qdẽ vllũ ciuitatis relinqueret̃ et sic adducit in odium veritus ne Plãc⁹ cũ. M. Antonio cõiũgeret̃ aduersus rẽp. deinde de expectatiõe consulatus Planci: in annum sequentẽ et q̃tope eũ consulẽ videre cuperet vt reip. subueniret quam. M. Antonius occupare conabat̃. Postremo furnium familiarem suum illi cõmendat. Cn. Plancus ciuis romanus q̃ ciceronẽ in Macedonia exulãtẽ hospitio suo suscepit: Plancus autẽ vt inquit

cõmentarius: a planis pedib⁹ cognomen sumptum: nã planca est tabula. Ordo est Et adfui. i. vtrũq₃ verũ est: ꝛ ꝙ abfui. sc₃ Roma ꝓficiscens in greciã: vt vero sil'e est athenas ꝛ ꝙ post ea ꝙ reuocatus sum de meo cursu. i. incepto itinere: voce reip. nõ ꝙ resp. vocẽ hẽat sed ꝙ pñtiam suaz reip. necessariam ꝛ ab ea expeti nosset nunquã fui quietus ꝑ Marcuz Antoniũ. i. ꝓpter molestiã. M. Antonij Lu⁹. s. M. Antonij tanta est: insolẽtia. s. dicẽda: nã id quidem. s. insolentie viciũ: est viciũ vulgare s₃ tanta est imanitas. i. ferocitas efferata vt nõ mõ non possit ferre. i. pati vocẽ. i. loqlã cuiusq₃ sup. liberaz: sed neq̃ q̃dẽ. i. nõ tal tem vultũ liberũ. i. libertatis ai iudicẽ. q. d. letũ ꝛ ingenuũ. Itaq₃. i. ꝛ ita maxie cure est mihi: nõ q̃dẽ de vita mea cui satisfeci: hoc est ꝙ ꝯsummaui: vel etate: vel fact₹ vel gl'ia si ẽt hoc. s. gl'iam assecutum esse ꝑtinet quid. i. aliq̃d aut in aliquo: ad rẽ nõ dicit quid sibi cure sit: sed intelligim⁹. Antonij imanitatem frangere aut remp. liberari ab ea: aut quid simile: qd̃ ad alia trãsigẽs neglexit dicere. S₃ patria sollicitat

est sed immanitas non modo: vt vocez: sed ne vultum quidem liberum possit ferre cuiusq₃: Itaq₃ mihi maxime cure est non de mea quidẽ vita: cui satisfeci vel etate vel factis: vel (si quid etiã hoc ad rem pertinet) gloria: sed me patria sollicitat. In primisq₃ mi Plãce expectatio cõsulatus tui: que ita longa est vt optandũ sit: vt possimus ad id tẽpus reip. spiritum ducere. Que potest enim spes esse in ea rep. in qua hominus impudentissimi atq₃ imtemperãtissimi armis oppressa sunt oĩa: ꝛ in qua nec senatus: nec populus vim habet vllaz: Nec leges vlle sunt: nec iudicia: nec omnino simulachrum aliquod: ac vestigiuz ciuitatis. Sed quãdo acta omnia mitti ad te arbitrabar: nihil erat: quod singulis de rebus scriberem.

me: ꝛ in primis. i. precipue o mi plance/ expectatio est ita longa: vt sit optandũ. i. vt habeamus optare vt possimus ducere. i. protrahere spiritum. s. vitalem. i. ꝓducere vitã sup. vsq₃ ad id tp̃s. s. quo consuleris. qd̃ paulo post euenit. Docet aũt cur ei⁹ cõsulatũ tantoꝑe desideret dicẽs. Em̃. i. q: que spes s. libertatis põt esse in ea rep. in qua oĩa sunt oppressa armis hoĩs impudentissimi atq₃ intemperantissimi. s. Marci Antonij. q. d. nulla. Et in qua. s. rep. nec senatus nec populus h₃ vllam vim. i. ꝑtãtẽ. cum tñ per senatum senatusconsulta: ꝛ ꝑ populum plebiscita soleant ꝛ debeant fieri. Et in qua sup. nec vlle leges sũt: sup. que seruient: nec iudicia. s. iusta ꝛ libere ac legitime ꝓlata: nec oĩno simulacrũ i. imago: ac vestigiũ aliqd̃ ciuitatis. i. cõitatis ciuium sub vnis menibus ac legibus viuentium. Sed qñ. i. qm̃ ego arbitrabar oĩa acta. s. in rep. hoc est publica instrumenta: ꝛ scripta actoꝝ: mitti ad te. s. per amicos ꝛ familiares tuos: nihil erat ꝙ scriberem. i. scribere deberem de rebus singulis. i. seorsum de vnaquaq₃ re. Transit aũt ad alteram partem epistole que est amoris confirmatiua dicens.

Senatusconsulta ꝛ plebiscita a q̃bus fieri soleant.

¶ Illud autem scilicet quod sequitur: erat amoris mei. s. in te: quaz. scilicet amorem susceptum. idest pie ꝛ beniuole receptum a pueritia. scilicet tua: naz plancus longe iunior erat: non solum seruaui: sed etiam auxi: illud inquam videlicet monere atq₃ hortari te: vt incumberes. i. innitaris in rempu. omni cogitatione ꝛ cura: que. s. resp. si producitur. i. manet in vigore ꝛ libertate sua ad tempus tuum. idest donec consuleris. gubernatio est facilis. s. deinceps futura: autem. idest est magne tum. idest pariter diligentie tum idest pariter fortune. i. prosperi euentus (quia nõ omnia que diligenter conamur asseq̃mur refragante fortuna) vt. s. respu. perducat vsq₃ ad tp̃us tuum. Sed ꝛ habebimus te aliquando ante. scilicet ꝙ consul fias: vt spero: ꝛ preterq̃ ꝙ debemus consulere. id est prodesse ꝛ prospicere reip. tamen autem. i. insuper: fauemus dignitati tue: ita vt cõferamus oẽ consiliũ/ studiũ/ officium nostrum: ꝛ sup. omnem operam: laborem

Non oĩa que diligẽtem conamur assequimur fortuna refragãte.

¶ Illud aũt erat amoris mei: quẽ a tua pueritia susceptũ non seruaui soluz: sed etiã auxi: monere te: atq₃ hortari: vt in rempu. oĩni cogitatione: curaq₃ incũberes: q̃ si ad tuũ tempus ꝓducit: facilis gubernatio est vt ꝑducat aũt magne cũ diligẽtie est: tũ etiã fortune: S₃ ꝛ te aliquãto ãte: vt spero: habebimus ꝛ ꝑterq̃ ꝙ reipub. cõsulere debem⁹: tñ tue dignitati ita fauemus: vt omne nostrũ consilium. studium: officiũ: operam: laborem: diligẽtiã ad amplitudinem tuam conferamus. Ita facillime ꝛ reipu. que mihi charissima est: ꝛ amicitie nostre: quã sanctissime nobis colẽdã puto: me intelligo satisfacturũ: furniũ nostrũ tãti a te fieri

quātū ipsius hūanitas: ꝛ dignitas postulat: nec miror: ꝛ gaudeo: teq; hoc existimare volo: qcqd in eū iudicij: officijq; cōtuleris: id ita. me accipere: vt in meipsum te putem contulisse. Uale

diligentiam: ad amplitudinem tuam scilz fouendam. Ita idest, ꝛ sic intelligo facilli me me satisfacturum ꝛ idest simul reipu. que est charissima mihi: ꝛ amicitie nostre quā puto colendam nobis sanctissime. id est inuiolatissime. Ego nec miror: ꝛ gaudeo scz insuper: Furnium nostrum scz cōmunem: amicum: fieri a te tanti quantum humanitas ꝛ dignitas ipsius postulat. ꝛ volo te existimare: idest opinari hoc: quicquid iudicij. idest bone estimationis ꝛ officij. i. bñficij contuleris in eū: me accipere id ita vt putem te contulisse in meipsum. i. benefice impendisse mihi ipsi. Uale

M. Cicero. L. Plāco imp. Cons. Desi. S. D.

Meum studium honori tuo nō defuisset ꝑ necessitudine nostra: si aut tuto in senatum: aut honeste venire potuissem. Sed nec sine periculo quisq; libere de rep. sentiens versari potest in summa impunitate gladiorum: nec nostre dignitatis videt esse ibi sentētiā de repu. dicere: vbi me ꝛ melius ꝛ propius audiant armati: q̄ senatores. Quapter in priuatis reb⁹ nullū neq; officiuz neq; studium meū desyderabis: nec in publicis quidē: si qd erit: in quo me interesse necesse sit: vnq̄ deero: nec cū periculo qdē meo dignitati tue. In his aūt rebus: q̄ nihilominus vt ego absim: confici possunt: peto a te: vt me rōnem habere velis: et salutis ꝛ dignitatis mee. Uale.

Meum studium ꝛc. Scripserat Plancus ad Ciceronem se intellexisse honorem suum non fuisse ab eo detentum. Quo circa se purgat hac epistola Cicero: ꝛ dicit nulla alia causa id pretermissum a se nisi quod non licuisset sibi tuto in senatum ire: aut libere sententiam dicere. propter Marcum Antonium pollicetur autem operam suam. O: Ordo est. Studium meum idest diligens fauor ꝛ concertatio: nō defuisset honori tuo scz protegendo: si potuissem venire in senatum aut tuto. idest sine periculo: aut honeste: tuto autem non potuit tātisper dum Antonio obstitit honeste vero non potuisset si astipulatus fuisset. Sed nec quisq; sentiens libere idest vt liberum hominem decet de republi. potest versari. s. senatu. sine periculo s z vite: in summa impunitate idest vbi summa est impunitas: gladiorum. idest violentie armis illate: nec videtur eē nostre dignitatis. idest pertinere ad nostram dignitatem: dicere ibi sententiam de repub. vbi armati audiāt ꝛ melius ꝛ propius idest de minore distantia me q̄ senatores. Quapropter tu nullum. i. non vllum: non desiderabis q: presens erit tibi: desideramus autem absentia: aut non extantia vllum neq; officium neq; studiū meū: in rebus priuatis. idest non pertinentibus ad rempub. que in senatu agantur: nec quidem. idest non deero vnq̄ dignitati tue in publicis/siquid erit in quo necesse sit me interesse: nec quidem. idest non non etiam cum periculo meo. Sunt qui legant nunq̄: qd si legendum est: ita distinguam. Nec in publicis quidem si quid sit in quo necesse sit me interesse: quia nunq̄ deero dignitati tue: nec quidem cum periculo meo. Autē. i. sed: ego peto a te vt velis habere rationem. idest beniuolum respectum ꝛ curam ꝛ salutis ꝛ dignitatis mee: in his. idest huiusmodi rebus: que possunt confici idest complete fieri: nihilominus vt. s. demus q̄ ego absim. i. licet absim. Uale.

Argumētū ep̄le.

Ordo lr̄e ra.

Snia nō multū hz pōderis inter armatos.

M. T. C. Cn. Planco imp. Cōs. Des. S. D.

Cum ipsū Furniū ꝑ se libētissime vidi: tū hoc libēti⁹: q: illū audiēs te videbar audire. nā ꝛ in re militari virtutē ꝛ i administrāda prouincia iusticiā: ꝛ i oī gñe prudētiā mihi tuā exposuit ꝛ ꝑterea mihi nō ignotā: in ꝯsue

Cum ipsum ꝛc. Cum esset Plancus in Celtis cum tribus legionibus: neq; Cicero ei satis fideret neq; tamē auderet id aperte dicere: nititur eū occulte retinere in amore. Primum itaq; dicit se libenter vidisse. Furnium narrantem iucunda de Planco: quod ex arte facit: quia precipitur: ea q̄ ab aliquo desideramus aut obtinere volumus: significare penes illū esse: vnde q̄ misericordiā petunt a mia laudare solent

Ep̄le suo cincta materia.

sicut etiam in psalmo. Miserere mei deus secundum magnam misericordiam tuam. Quinetiam quem imitem putamus si opus sit ab eo misericordiam implorare: misericordem fingimus. Quia ergo Plancum in fide et studio erga rempu. maximopere manere cupit: dicit se bene de eo sperare: monetque (quod ex amore se facere dicit) vt patriam tueer. Ordo igitur est. Cum. s. ita sit / quod vidi Furnium ipsum libentissime per se. i. sua ipsius causa: tum scilicet multomagis est quod vidi eum libentius: hoc idest propter hoc quod ego audiens illum: videbar. s. mihi audire te. Nam ipse exposuit. idest expresse narrauit mihi / et. i. simul virtutem tuam in re militari: et iusticiam tuam in prouincia administranda: et prudentiam tuam in omni genere. Pulchre assignat rebus qualitates congruas. Nam in re militari maxime vtilis est virtus. i. fortitudo: que proprie virtus a viribus dicitur: in prouincia administranda: vt in alia omni administratione publica: maxime opus est iusticia: prudentia autem ad omnem rem gerendam vtilis est. Nam fortitudo sine prudentia: temeritas est: iusticia autem sine prudentia esse non potest: non enim potest ius suum cuique reddere qui nesciat quid suum cuiusque sit. Sic et fortitudo que virtus est sine iusticia non est: immo virtutes ille quattuor principales fortitudo. prudentia. iusticia et temperantia sic se habent vt alia sine alijs nulli plene contingat). Et preterea. i. preter dictas virtutes tuas: ipse adiunxit. s. narrando mihi: suauitatem tuam in consuetudine et familiaritate: non ignotam: immo notissimam mihi. Preterea idest preter hec omnia adiunxit summam liberalitatem. s. tuam erga se: que omnia sup. fuerunt iucunda mihi: quia attulerunt voluptatem: hoc extremum. s. quod liberalis in amicum fuisti fuit etiam gratum: quia attulit vtilitatem.

tudine et familiaritate suauitatem tuam adiunxit. preterea summam erga se liberalitatem: que omnia mihi iucunda: hoc extremum etiam gratum fuit.

Ordo lre

Virtus nulla sine iusticia esse pot.

¶ Ego o Plance habui necessitudinem i. necessariam coniunctionem amicitie constitutam. i. communi consensu statutam: cum domo. i. familia vestra. i. maiorum tuorum: aliquanto antequam tu natus es aut. i. habui sup. constitutum amorem erga te: ab pueritia tua ineunte idest ab eo tempore quo puer esse incipiebas transacta infantia: et sup. habui familiaritatem etate. s. tua: iam confirmata. idest stabilita: constitutam tum. i. simul studio meo: tum idest simul iudicio tuo. s. quo studium meum comprobasti. Ego faueo de his causis. idest ob has causas: mirabiliter dignitati tue: quam scilicet dignitatem: ego statuo. idest constituo et propono habere communem mihi tecum. Tu consecutus es omnia summa. (Ita verius legitur cum sint qui legant: omnia sum consecutus: is de se non loquitur Cicero: verum de planco: qui iam consulatum adeptus erat. Notandum aut omnia interdum cum superlatiuo congruere) virtute sup. ente tibi duce: et fortuna comite. et ita quasi inseruiente: et tu adeptus es ea. s. summa: adulescens idest adhuc in adulescentia: multis inuidentibus: quos fregisti ingenio et industria. Nunc si audies me amantissimum tui: et nemini cedentem qui posset esse tibi potior vetustate necessitudinis: tu ad quieres tibi omnem dignitatem vite reliquam ex optimo statu reipu. Tu perfecto scis (. Nihil enim potuit fugere. i. latere te) quoddam tempus fuisse: cum homines existimarent. i. iudicarent te nimis seruire. i. obsequi temporibus. i. dispositioni temporum: hoc est hominibus tunc plurimum potentibus: quod ego quoque existimarem. id est iudicarem te fecisse. si ergo arbitrarer te etiam probare. i. approbare et ex iudicio

ab ineunte etate.

Omne cui iungat

¶ Ego Plance necessitudinem constitutam habui cum domo vestra: ante aliquanto: quam tu es natus amorem autem erga te ab ineunte pueritia tua confirmata iam etate familiaritatem: tum studio meo: tum iudicio tuo constitutam. His de causis mirabiliter fauo dignitati tue quam mihi tecum statuo habere communem. Omnia summa consecutus es virtute duce: comite fortuna: eamque es adeptus adulescens multis inuidentibus quos ingenio: industriaque fregisti. Nunc me amantissimum tui nemini concedentem: qui tibi vetusta te necessitudinis potior possit esse si audies: omnem tibi relique vite dignitatem ex optimo reipu. statu ad quires. Scis perfecto (nihil enim te fugere potuit) fuisse quoddam tempus cum homines existimarent: te nimis seruire temporibus: quod ego quoque existimarem: si te ea que patiebare: probare etiam arbitrarer. Sed cum intelligerem: quid sentires: te arbitrabar videre quid posses. Nunc alia ratio est omnium rerum tuum iudicium est. Idque liberum: consul es designatus optima etate: summa eloquentia: maxima orbitate reipubli. virorum talium. Incumbe per deos immortaleis in eam: curam: et

cogitationē que tibi ſummā dignitatē ⁊ gloriā afferat. Unus aūt eſt hoc ꝓſertim tpe ꝑ tot ānos re pu. deiecta reip. bene gerende curſus ad gloriam. Hec amore magis impulſus ſcribenda ad te putaui: ꝙ ꝙ arbitrarer te monitis: ⁊ preceptis egere. Sciebā eñ ex iiſdem te hec haurire fontibus ex quibus ipſe hauſerā. Quare modū faciam. Nunc tantū ſignificandū putaui: vt potius amorem tibi oſtēderē meū: ꝙ oſtētarē prudentiā. Interea: que ad dignitatē tuam pertinere arbitrabor: ſtudioſe diligenterqꝫ curabo. Uale.

tuo facere que patiebare. i. patiebaris. i. coactus faciebas. Sꝫ cū ego intelligerem qd ſentires. ſ. faciēdum: ego arbitrabar te videre. i. cognoſcere qd poſſes. q. d. cum plura potuiſſe ꝙ putarer q: aliter non feciſſet que fecit. Nunc alia eſt rō oīm rerū iudiciū. eſt tuū ⁊ id iudiciū eſt liberū. i. tu potes libere ex ſnīa tua oia iudicare ⁊ facere tu es deſignatus. i. declaratus conſul etate optima: q: adhuc fere adoleſcens: eloquētia ſumma: ⁊ maxima orbitate. id eſt ſpoliatione aut carentia reip. quā paſſa eſt: aut accepit reſp. taliū vez fortium virorum. Incumbe. i. toto pectore ⁊ conatu intēde te: ꝑ deos imortales. ſ. rogatus: in eam curā ⁊ cogitationem: que afferat tibi ſummam dignitatem ⁊ gloriam. Aūt. i. ſed vnus curſus eſt ad gloriam preſertim hoc tempore rep. deiecta. ī. peſſundata. i. eo ꝙ fuit deiecta ꝑ tot annos. ſ. curſus reipu. gerende bñ hoc eſt ꝑ ſolā reip. rectam admiſtrationē pōt nūc quiſpiā celeriter ad gloriā peruenire. Ego putaui hec ſcribenda ſup. eſſe ad te magis impulſus. i. eo ꝙ eſſem ipulſus amore. ſ. tui: ꝙ ꝙ arbitrarer te egere ꝓceptis ⁊ monitis. ſ. cuiuſpiā. Ego eñ ſciebam te haurire hec ex iiſdem fontibus: ex qbus ego hauſerā: q: ex libris pꝰorū: ⁊ ex cōſideratione reipu. Romane: quare. i. quāobrē ego faciā modū. i. finē. Ego putaui nūc tm̄. i. dūtaxat ſignificandū. ſ. qd ſentirē. vt oñderē tibi potius amorē meū: ꝙ oſtētarē. i. iactanter demonſtrarē prudentiā. ſ. meā. Ego curabo interea ſtudioſe ⁊ diligenter ea que arbitrabor pertinere ad dignitatem tuam. Uale.

Cn. Plan. Imp. M. T. C. S. P. D.

Gratiſſime mihi tue littere fuerunt quas ex Furnij ſermone te ſcripſiſſe animaduerti. Ego autē preteriti tēporis excuſationē affero ꝙ te ꝓfectum audierā: nec multo ante rediiſſe ſciui ꝙ ex ep̄la tua cognoui: Nullum eñ in te officiū: nec minimū quidē ſine maxima culpa videor poſſe preterire: in quo tuendo habeo cāſ plurimas vel paterne neceſſitudinis vel mee a pueritia obſeruātie: tui erga me mutui amoris Quare mi Cice. ꝙ mea tuaqꝫ patitur etas: pſuade tibi te vnū eſſe in quo ego colēdo patriam mihi cōſtituerim ſanctitatē. Oia igit tua cōſilia mihi nō magis prudētie plena: q̄ ſumma eſt: videnf ꝙ fidelitatis ꝙ ego ex mea cōſcientia metior. Quare aut ſi aliter ſentirem: certe admonitio tua me reprimere: aut ſi dubitarē hortatio impellere poſſet vt id ſequerer: quod tu optimum putares.

Argumētū ep̄le. ⁊ illius ordinatio.

Gratiſſime ⁊c. Rñdet Plancus ſuperiori epiſtole oſtendens gratā ſibi eſſe admonitionē Ciceronis ⁊ ſe libēter pariturum dicēs. Litere tue fuerant mihi gratiſſime quas. ſ. litteras ego animaduerti te ſcripſiſſe ex ſermone idest vt dicunt relatione Furnij. Ego autem affero excuſationem temporis preteriti. i. ꝙ pretermiſerim hactenus reſpondere: ⁊ ita multum temporis fit preteritū ꝙ audieram te profectum. ideſt diſceſſiſſe nec ſciui multo antequam cognoui ex epiſtola tua. ſcilicet poſt reditū a me ſcripta te rediiſſe. Eñ. i. q: nullū. i. non vllum ego nō videor poſſe preterire ſine maxima culpa vllum officium in te: nec quidem. i. non ſaltem aut non etiam minimum in quo. ſ. officia in te: tuendo. i. cōſeruando: ego habeo cauſas plurimas: vel. ſcilicet cauſam neceſſitudinis paterne. ideſt quam cum patre meo contraxiſti: vel obſeruātie mee ideſt qua te obſeruaui: ⁊ veneratus ſum a pueritia vel mutui amoris tui erga me: videtur redundare erga me aut particula mutui nam erga vnum non eſt mutuus amor: ſed vtriuſqꝫ duorꝫ erga alterū. Quare o mi Cice. qđ mea ⁊ tua etas patiatur perſuade tibi: vnum eſſe in quo colendo ego conſtituerim. i. velim conſtituiſſe ſanctitatem patriam. i. patri debitam. Igit omnia conſilia tua videntur mihi non magis plena prudentie. que ſumma eſt ꝙ fi

delitatis quā. s. fidelitatē seruatā patri in me: ego metior ex mea cōscia. i. tantā magnā iudico q̄ tam volo tibi seruare. Quare. i. quāobrē si aut sentirē al'r. s. q̄ tu iudicas sentiendū p̄sertim de rep. certe ad monitio tua posset me reprimere: ne. s. qđ sentirē executioni mandarē: aut si dubitarē. i. anceps & dubius essem vtrā partē debeam sequi adhortatio tua posset impellere me vt sequerer id qđ tu putares optimū. s. ex oībus. Honesta est locutio: & amoris plena: si forma dicendi conspiciatur.

¶ Nunc vō quid est: qđ me in aliā partez trahere possit: Quecunq̧ in me bona sunt aut fortune bn̄ficio tributa: aut meo labore parta: & si a te p̄pter amorem carius sunt estimata: tñ vel inimicissimi iudicio tanta sunt: vt preter bonā famaz nihil desiderare videant. Quare hoc vnū tibi p̄suade quā tum viribus eniti: consilio prouidere: authoritate monere potuero: hoc oē reip. semp futurū. Non est ignotus mihi sensus tuus: neq̧ si facultas optabilis mihi qdez tui p̄ntis esset: vnq̄ a tuis ɔsilijs discreparē. Nec nūc cōmittā: vt vllū meū factū rep̄hendere iure possis. Sum in expectatione oīm rerū qd in Gallia citeriore: qd in vrbe mēse Januario gerat vt sciā. interim maximā hic sollicitudinē curāq̧ sustineo ne inter aliena vitia agentes: nr̄a mala suam putent occasionez. Qđ si perinde vt ipse mereor mihi successerit certe & tibi: cui maxime cupio: & oībus bonis viris satisfaciā. Fac valeas meq̧ mutuo diligas.

¶ Nunc vō. s. cū neq̧ al'r sentiā neq̧ dubitē: qd est qđ possit trahere me in aliam partē? q. d. nihil: q: Quecūq̧ bona sunt in me aut tributa. s. mihi bn̄ficio fortune: cui Romani semp plurimū tribuebant vt docet Plutarchus in libello de fortuna Romanorū & vtute Alexādri: aut p̄ta meo labore (: debebat loco fortūe p̄rem luminū ponere a quo oē datū optimū & oē donū p̄fectū sed vanū erat illi aū lucē surgere) & si. i. q̄q̄. sup. bona mea sunt estimata. i. appreciata a te cari⁹. i. pluris q̄ sint p̄p̄t amorē. s. tuū in me: tñ tanta sunt iudicio: vel i. ēt inimicissimi: vt nihil videant desiderare. i. putare sibi deesse: p̄ter bonaz famam. Quare p̄suade tibi hoc vnū: q̄tum potuero (alij legūt potero) . i. datū fuerit eniti virib⁹. prouidere ɔsilio. monere: aut mouere auctoritate. s. mea: hoc oē futurū sup. eē sp reip. i. ad vtilitatē reip. Sensus tuus nō est ignotus. i. p̄spect⁹ est mihi: neq̧ discreparē vnq̄ a consilijs tuis si facultas optabilis mihi quidē lz forte nō oib⁹: tui p̄ntis esset mihi. Nec comittā. i. & non patiar nūc. s. cū abero. vt possis reprehendere iure vllū factū meū. Ego sum in expectatione oīm rerū: vt sciā qd gerat in Gallia citeriore. i. cis alpes Italiam versus vbi sunt Lygures & isubres & vbi tunc Brutus erat: quid gerat in vrbe. s. Roma Januario mense. s. p̄xie futuro: in quo comitia haberi solebāt. Ego sustineo interī hic i. in Gallia vlteriore maximā sollicitudinē & curā: ne agētes. s. Rome inter aliena vitia. i. q̄ in hoc bello neutris fauēt: putēt mala nr̄a. s. q̄ ob discordiā patimur coacti abesse vrbe: esse occasionē suā. s. petendi cōsulat⁹ nobis debiti. q̄ si successerit mihi p̄inde. i. ita vt mereor: ego certe satisfaciam & tibi cui maxīe me cupio. s. satisfacere & oīb⁹ viris bonis. s. alijs. nam Cicero. q̧ virū bonū putat. Fac valeas & diligas me mutuo. s. vt te diligo.

Plutarchus.

Oē donū optimū a p̄re lumi nū procedit.

Lygures & insubres in gallia transalpina q̄ Lombardia dr̄

M. T. C. Planco Imp. con. des. S. P. D.

Binas a te accepi lr̄as eodē exēplo qđ ipm argumēto mihi fuit diligētie tue. Intellexi. n. te laborare vt ad me inde expectatissime litere p̄ferent. Ex qb⁹ cepi fructuz duplicē mihi in cōparatōe difficilē ad iudicanduz amorē: ne erga me tuū an aīm i rēp. pluris estimādū putarē. Est oīno p̄rie charitas meo qdē iudicio maxia: sz amor volūtatisq̧ cōiunctio plus cer

Binas &c. Respondens Cicero lr̄is a Planco receptis dicit se ex illis plurimū gauisum ob illius beniuolentiaz in se deinde ad remp. defendendam & ad immortalez gl'iam comparādam cohortat: & postremo de odio in M. Antoniū & de spe atq̧ expectatiōe. Plāci agit dicens. Ego accepi a te binas lr̄as i. duas epl'as eodē exēplo. i. ea forma & ijsdē verbis scriptas: qđ ipsum fuit mihi argumēto. i. approbationi diligētie tue. Intellexi cū te laborare. i. affectanter curare: vt lr̄e expectatissime p̄ferrent ad me inde. i. de eo loco aut de ea re vn̄ scripte sūt Ex qbus. s. litteris cepi duplicez fructum difficilē mihi ad iudicādū in cōparatione. i.

Epl'e argumentū

te habet suauitatis. Itaq; commemoratio tua paterne necessitudinis beniuolentieq; eius quam erga me: a pueritia cõtulisses: ceterarũq; rerum que ad eã sniam ptinebãt incredibilẽ mihi leticiã attulerunt. Rursus declaratio animi tui: quem haberes de rep. queq; habiturus esses: mihi erat iucundissima: eoq; maior erat hec leticia: quo ad illa superiora accedebat. Itaq; te nõ hortor solum mi Plance: sz plane etiã oro: qd feci his lris: quibus tu hũanissime rñdisti: vt tota mẽte oiq; animi impetu in rẽp. incũbas. Nihil ẽ qd tibi maioris fructus: glorie esse possit. nec qcq; ex oibus rebus hũanis est pclarius aut prestãtius q de rep. bene mereri. Adhuc eñ patitur tua sũma hũanitas & sapientia: me qd sentiã: libere dicere fortuna suffragante videris res maximas cõsecutus: qd qq; sine virtute non potuisses: tñ ex maxima parte ea: que es adeptus fortune: tẽporibusq; tribuũtur. his tpibus difficillimis reipu. quicqd subueneris: id erit totũ & pprium tuũ. Incredibile est oim ciuiũ latronibus exceptis odiũ in Antoniũ. Magna spes in te & in tuo exercitu: magna expectatio: Cuius p deos: gratie: glorieq; caue tpus amittas. Sic moneo: vt filium: sic faueo: vt mihi. Sic hortor: vt proprium & amicissimum. Uale.

ad discernendũ vter fuerit maior: hoc est ne: pro an putarem amorẽ tuũ erga me: an animum tuũ in rẽp. estimandũ .i. appretiandum esse pluris. Charitas patrie est oino, meo quidem iudicio: maxima. sed amor & coniunctio voluntatis hz certe plus suauitatis idest honeste delectationis. Itaq; commemoratio tua necessitudinis paterne idest que fuit cũ patre tuo: & beniuolentie eius quam tu cõtulisses erga me: a pueritia .s. tua: & sup. cõmemoratio ceterarum rerum que ptinebant ad eandẽ sniam: attulerunt mihi incredibilem leticiam. Rursus .i. ex altera parte: declaratio animi tui quẽ haberes de rep. & quẽ esses habiturus: si scilicet pro meritis tibi successerit / erat mihi iucũdissima & hec leticia erat eo maior q aut q̃ .i. qto sup. magis accedebat ad illa superiora .s. de necessitudine patris tui & obseruãtia tua i me. Itaq; o mi Plance ego non solũ hortor te: sed plane etiam oro: qd .i. quã rem feci his litteris qbus rñdisti humanissime: vt incumbas in remp. .i. sis procliuis ad eam seruãdam tota mẽte & omni impetu animi tui: Nihil est qd possit esse tibi maioris fructus idest vtilitatis: & glorie: nec quicq; ex omnibus rebus humanis est preclarius aut prestãtius q benemereri de rep. Eñ idest quia: summa humanitas & sapientia tua: patitur adhuc: dicere libere qd sentiam: tu videris consecutus maximas res fortuna suffragante idest aspirante & fauente tibi quod: scilicet maximas res cõsequi / qq; non potuisses sine virtute: tamẽ ea que adeptus es tribuũtur fortune & temporibus sed sup. quicqd subueneris reipu. his temporibus difficillimis idest periculosissimis reip. quia alij eam defendere alij inuadere moliuntur: id erit totum tuum & proprium odium in Antoniũ oim ciuium exceptis latronibus est incredibile: magna spes est in te: & magna expectatio in exercitu tuo. Cuius gratie & glorie tempus: caue per deos scilicet rogatus: ne amittas. Ego moneo supple te: sicvt filium: & ego faueo sup. tibi vt mihi: ego hortor sup. te vt proprium & amicissimum. Uale.

Charitas patrie

M. C. Cn. Planco Imper. Cons. des. S. D.

Que locutus est Furnius noster de aio tuo i rẽp. ea gratissima fuerũt S. P. q; R. pbatissima: Que autẽ recitate sũt lre i senatu nequaq cõsẽtire cũ furnij orõne vise sunt Pacis eñ author eras: cũ collega tuus vir clarissimus a fedissimis latronibus obsideret. Quia aut

Que locutus &c. Cum Furnius rettulisset rome plãcũ eẽ paratissimũ ad oia p rep. defẽsiõe sustinẽda: supuenerũt lre Plãci suadẽtis vt pax cũ Antonio fiat / quã pacem cicerone Plãcus adhereat Antonio nũc improbat adducẽs Antoniũ in odiũ. Ordo est Ea que Furnius locutus est de aio tuo in rẽp. fuerũt gratissima: sup. mihi: & probatissima senatui populoq; ro. Aũt .i. sz lre .s. tue: sz caute supprimit pnomen que fuerunt recitate in senatu nequaq vise sunt consentire cum

Argumẽtũ eple.

Exordium narratio.

orat de Furnij. Eras enī. s. in illis litteris auctor. i. approbato: pacis. s. cū Antonio: cū collega tuus vir clarissimus. s. Decius brutus tecū cōsul designatus obsideret. s. mutine a latronibus sedissimis. s. antonianis: qui. s. latrones debent aut petere pacē armis depositis. s. prius aut si postulant eā. s. pacem pugnātes pax est parienda i. acquirēda eis victoria. i. p victoriam: nō pactione. i. nō ex cōditionib⁹ pacis ante victoriam oblatis. Sed tu poteris cognoscere ex viro optimo fratre tuo et ex Caio Furnio in quam partē littere vel Lepidi vel tue de pace sint accepte. q. d. i pessimā. Autem idest sed charitas tui. i. q̄ est mihi in te impulit me: vt q̄q̄ nec cōsilium deesset tibi ipsi: q: potes tibi ipsi ꝯsulere: ⁊ beniuolētia ⁊ fidelis prudētia fratris et furnij eēt futura tibi presto. i. parata auxilio: tñ vellē pro plurib⁹ necessitudinib⁹ nostris: aliquod p̄ceptū quoq̄ꝫ. i. etiā nostre auctoritatis puenire ad te.

Presto esse.

Igitur o mi Plance / crede oēs gradus dignitatis quos cōsecut⁹ sis adhuc. i. ad hāc vsq̄ꝫ diē (Tu aūt adeptus es q̄ amplissimos. i. in primis amplos scȝ gradus) eos habituros vocabula honorum: nō insigna dignitatis: hoc est magistratus quidē ⁊ honores vocabuntur: sed nihil ex eis tibi dignitatis accedet nisi cōiunxeris te cū libertate po. Ro. ⁊ cū autoritate senat⁹.

Queso exigo.

Queso. idest exigo ⁊ requiro a te: seiūge. i. separa te aliquando. i. tandem: ab ijs. s. fautoribus Antonij ⁊ cesaris interempti: cū q̄bus nō iudiciū tuū sup. cōiunxit te: sed vincula. i. necessitates tēpoꝝ cōiunxerūt te. Cōplures dicti sup. sunt consules in cōturbatione reip. quorum nemo habitus sup. est. i. reputatus / consularis: i. consulari potestate dign⁹: nisi qui extiterit. i. emerserit animo consulari. i. cōsule digno. in. i. erga rempub. Igitur oportet te eē talē qui seiungas idest separes primū te ab societate ciuiū impiorum dissimillimoruȝ tui s. in moribus. deinde qui sup. prebeas idest exhibeas sup. te: ⁊ senatui ⁊ omnibus bonis auctorem: principem / ducem.

Pax nō est in armis posita.

Postremo vt iudices pacem esse non in armis positis: idest depositis ⁊ dimissis: sed in metu armorum et seruitutis abiecto: hoc est in abiectione talis metus. Si tu ages et senties idest iudicabis supple agenda hec: tu eris tum idest tunc non modo cōsul et consularis: sed etiam magnus consul ⁊ ꝯsularis. Sin idest sed si: sup. ages ⁊ senties: aliter: nō modo nulla erit dignitatis tua in istis amplissimis nominibus honorum: vt sunt nomina imperatoris ⁊ consulis: sed etiam summa deformitas

Iuuenalis.

Or: vt dicit Iuuenalis. Omne animi vitiū tāto cōspectius in se Crimen hȝ quanto maior q̄ peccat habetur. Ego scripsi hec / impulsus idest instigatus beniuolentia: paulo id est modico seuerius i. nimis seuere: que tu cognosces esse vera: experiēdo in ea rōne idest forma que digna est te. Datum ⁊c.

positis armis pacē petere debent: aut si pugnantes eaȝ postulant: victoria pax nō pactione pariēda est: Sed de pace littere vel Lepidi: vel tue: quaȝ in partē accepte sint: ex viro optimo fratre tuo et ex. C. Furnio poteris cognoscere. Me autem impulit tui charitas: vt q̄q̄ nec tibi ipsi consiliū deesset: ⁊ fratris Furnijq̄ꝫ beneuolentia: fidelisq̄ꝫ prudentia tibi presto esset futura: vellem tñ mee quoqȝ authoritatis pro plurimis nostris necessitudinibus preceptū est ad te aliquod peruenire. Crede igitur mi Plance: omēs quos adhuc gradus dignitatis cōsecutus sis. (es autē adeptus amplissimos) eos honorum vocabula habituros nō dignitatis īsignia: nisi te cū libertate. P. R. ⁊ cū Senatus authoritate cōiunxeris. Seiunge te queso aliquādo ab ijs: cū quibus te nō tuuȝ iudicium: sed tempoꝝ vincula coniunxerunt. Complures in cōturbatione reipu: cōsules dicti: quoꝝ nemo consularis habitus: nisi qui animo extiterit in remp. cōsulari. Talem igitur te esse oportet: qui primū te ab impioꝝ ciuium tui dissimillimoꝝ societate seiūgas: deinde ⁊ senatui: bonisq̄ꝫ oībus authorē: principē: ducē prebeas: Postremo vt pacē esse iudices nō in armis positis: sꝫ in abiecto armoꝝ ⁊ seruitutis metu. Hec si ages: et senties tum eris nō mō cōsul ⁊ cōsularis: sed magnus etiā cōsul ⁊ ꝯsularis. Sin aliter: tua in istis amplissimis noībus honoꝝ nō modo dignitas nulla erit: sed erit summa deformitas. Hec impulsus beneuolētia scripsi paulo seuerius que tu experiendo in ea rōne: que te digna est: vera esse cognosces. Datum. xiij. Kalen. Aprilis.

Cn. Pl. Imp. Consul. des. M. T. C. S. P. D.

Cura tibi de meis qsilijs scriberē rōnēq3 oiz rerū redderē verbosi⁹: quo magis iudicares oia me reip. cā pstitisse: q̄ r tua erhortatiōe excepi: r mea affirmatiōe tibi recepi Non enim minus a te probari: q̄ diligi semper volui nec te magis in culpa defensorem mihi paraui: q̄ predicatorem meritoꝝ meorū eē volui. Sed breuiorez me due res faciūt. vna q publicis lr̄is oia sum psecutus: altera q. M. Varisidiū equitē Romanū familiarez meū ipsum ad te trāsire iussi: ex quo oia cognoscere posses. Nō mediusfidi⁹ mediocri dolore afficiebar: cū alij occupare possessiōez laudis viderent̄: sz vsq3 mihi tēperaui: dū pducerē eo rez: vt dignū aliqd r qsulatu meo: r vestra expectatiōe efficerez. Qd spero si me fortuna nō fefellerit: me cōsecuturū vt maxio psidio reip. nos fuisse r nūc sentiāt hoīes: r in posterum memoria tenēat. A te peto vt dignitati mee suffrageris: r quarū rerū spe ad laudē me vocasti harū fructu in reliquū facias alacriorē. Nō min⁹ posse te q̄ velle: exploratū mihi est. fac vt valeas meq3 mutuo diligas.

Cura tibi rc. Admonit⁹ Plancus r stimulat⁹ ad hortatione Ciceronis ad rempu. tuendam/dicit se scripturam fuisse plurib⁹ verbis quid esset acturus nisi r scripsisset publice r dedisset mādata Varisidio: paucis tñ dicit se ita facturum vt hoies pspiciant beniuolentiaz suā in remp. rogatq3 vt dignitatē suā defendat Ordo est. Ego scriberē tibi plura de cōsilijs meis: r redderē verbosi⁹. i. pluribus verbis rationem oim rerū/quo. i. vt iudicares magis me pstitisse. i. exhibuisse causa reip. oia q̄ r. i. simul excepi. i. ex multis intellexi pcipue faciēda: exhortatione tua: r recipi. i. pmisi tibi sc3 perficienda: affirmatione. i. per affirmationem meaz. Non enim volui minus probari. i. approbari. r commendari a te. sc3 in hoc facto: q̄ diligi semper. Nec paraui magis mihi te defensorez in culpa. i. si admisissem culpā: q̄ volui eē pdicatorē. i. buccinatorē meritoꝝ meoꝝ. Sed due res faciunt me breuiorē. s. in scribēdo vna sc3 res facit me breuiorē q sum psecut⁹ oia/lr̄is publicis. i. publice ad senatū missis: alteraq iussi Marcū Varisidiū equitē Romanū familiarez meum/trāsire ipsum. i. in ppria vt dicunt persona: ad te: ex quo possis cognoscere oia. Ego mediusfidi⁹ afficiebar dolore nō mediocri: sed ingēti cum alij viderent̄ occupare. i. tanq̄ vacuam sibi vēdicare: possessionē laudis sz ego tēperaui mihi. i. cōpescui impetum meū: vsq3 dum: pducerē rē eo. i. ad id. vt efficerē aliqd dignū r consulatu meo r expectatione vestra Qd spero me qsecuturū si fortuna nō fefellerit. i. deceperit me: vt hoies: r. i. pariter sentiāt r nūc: r teneāt i meoria i posterū. i. tps adueniēs: nos fuisse reip. maxio psidio. i. ptectiōi ab irruētibus occupatoribus. Ego peto a te vt suffrageris. i. auxiliū r fauorem prebeas dignitati mee: r quarum rerum spe tu vocasti me ad laudem: facias me alacriorem in reliquū sc3 tempus fructu harū. s. rerum. Exploratum est sup. mihi. i. certo scio: te non minus posse q̄ velle. Fac vt valeas: r diligas me mutuo.

Eple sue cincta materia

Ordo lre

C. M. Pl. Imp. consul. Desi. S. P. Conss.

Pre. Tri. Pl. Sen. Pop. plebiq3 Romane.

Si cui forte videor diuti⁹ r hoiz expectationē: r spez reip. de mea voluntate tenuisse suspensam: huic prius excusandum me esse arbitror: q̄ de in sequenti officio quicq̄ vlli pollicēdū Non eñi preteritā culpam videri volo redemisse:

Si cui forte. Plācus absēs consul designatus cu3 diu post designationem consulatus tacuisset: neq3 quicq̄ ad senatū populūq3 Romanum scripsisset de animo suo erga rem pu. qualem deceret consulē prestare: hac epistola excusat tarditatem epistolarum suarum callide indicans eam in rem cum suam. tum reipub. fuisse Indicat preterea qualem exercitum habeat r quid pro repub. decreuerit. Salutatio sic legitur Cneus Plancus imperator Consul designatus Salutem dicit. Consulibus. Pretori. Tribunis plebis Senatui Po populo plebiq3 Romane, Ordo est, Si littere

Exploratū esse.

Argumētū eple.

Series

sed optime menti cogitata iampridem maturo tempore enũciare. Nõ me pteribat in tãta sollicitudine hominuʒ: ⁊ tam pturbato statu ciuitatis fructuosissimam esse pfessionẽ bone voluntatis magnosqʒ honores ex ea re cõplures cõsecutos videbam. Sed cum in eũ casum me fortuna demisisset: vt aut celeriter pollicẽdo magna in spe ad pficiendũ impedimenta opponerẽ: aut si in eo mihi temperauissem maiores occasiones ad opitulandum haberẽ expeditius iter cõmunis salutis: q̃ me laudis esse voluit. Nã quis in ea fortũa: q̃ mea est: ⁊ ab ea vita quam in me cognitã oĩbus arbitror: ⁊ cum ea spe quam in manib⁹ habeo: aut sordidum quicq̃ pati: aut pniciosum concupiscere potest: Sed aliquãtuʒ nobis tẽporis ⁊ magni laboris: et multe impense opus fuit vt q̃ reip. bonisqʒ oĩb⁹ pollicemur: exitu prestarem⁹. Neqʒ ad auxiliũ patrie nudi cũ bona volũtate: sed cum facultate accederem⁹. Confirmandus erat exercit⁹ nobis magnis sepe premijs sollicitat⁹: vt ab rep. potius moderata: q̃ ab vno infinita speraret: Cõfirmande complures ciuitates: q̃ superiore anno largitionib⁹ cõcessionibusqʒ premiorũ erant obligate: vt ⁊ illa vana putarent: ⁊ eadem a melioribus authoribus petenda existimarent. Eliciende etiã voluntates reliquorũ: q finitimis puincijs: exercitibusqʒ prefuerunt: vt potius cum pluribus societatem defendende libertatis iniremus: quam cum paucioribus funestam orbi terrarum victoriam pateremur.

ego video: forte cui. i. alicui tenuisse suspẽsam ⁊. i. simul expectationem hominum ⁊ spem reip. de volũtate mea. s. erga se: ego arbitror: me excusandum esse huic pri⁹ q̃ pollicendum quicq̃ vili de officio insequẽti. i. quod deiceps impẽdere decreui. Nõ enim volo videri redemisse. i. recompensasse aliquo merito: culpaʒ preteritam qʒ vult nullã culpã fuisse/ sed sup. volo videri enũciare tempore maturo. i. opportũo nec nimis tardato neqʒ nimis festinato: cogitata iampridem. i. a multo tempore: mẽtis optime. i. beniuolentissime in rempu. Non preteribat me. i. bene sciebam: professionẽ bone volũtatis eẽ fructuosissimã. idest vtilissimam/ in tanta sollicitudine hominum: et tam perturbato statu ciuitatis: et videbam complures consecutos sup. esse magnos honores ex ea re scʒ q̃ p fessi fuerant ⁊ declarauerant voluntates suas sed cum fortuna demisisset me in euʒ casum vt aut opponerem impedimẽta ad pficiendum in magna spe/ pollicendo celeriter/ aut si temperauissem mihi. i. oportunitateʒ temporis seruassem in eo. id est in ea re: haberem maiores occasiones ad opitulandum. idest opem ferendam reip volui haberi expeditius. i. facilius ⁊ paratius iter. i. ingressum salutis communis q̃ mee laudis: hoc est malui tardando facere vnde reipub. prodessem/ q̃ cito pollicendo mihi laudem consequi. Nam quis potest aut pati sordidum aut concupiscere perniciosum scʒ in rempu. in ea fortuna que mea est: hoc est qui imperium. Po. Ro. adeptus fit ⁊ ab ea vita quã ego arbitror cognitam oĩbus in me. q. d. honestissima ⁊ innocentissima ⁊ cum ea spe/ quam habeo in manibus: quia video: posse ɔstituere aut euertere remp. Sed op⁹ fuit nobis aliquãtum temporis ⁊ magni laboris ⁊ multe impense (vbi opus cũ genitiuo cõstruitur ⁊ cum noĩatiuo aut accusatiuo: nisi aliquantum aduerbium sit: sic enim cum genitiuo locutus fuerit: nam non possum⁹ dicere opus est aliquantum magni laboris ⁊c.) vt prestaremus exitu. i in fine: ea que pollicemur. s. nunc: reipu. et omnibus bonis scʒ ciuib⁹: neqʒ accederemus nudi cum bona voluntate ad auxilium patrie: sed cum facultate scilicet auxiliandi. Ad hoc autem: Exercitus quia dubie fidei erat confirmandus sollicitatus sepe nobis. idest a nobis magnis premijs: vt speraret potius ab repu. moderatata scilicet munera: quaʒ infinita ab vno scilicet tyranno Antonio: Complures ciuitates: que erant obligate scilicet Antonio superiore anno largitionibus ⁊ concessionibus premiorum supple erant confirmande: vt putarent et illa scilicet promissa vana, et existimarent eadem petenda a melioribus autoribus: quis repub. fautoribus. Etiam voluntates reliquorum/ qui prefuerunt prouincijs finitimis idest afinibus: et exercitibus supple erant eliciende. idest ex hominibus iam Antonio addictis alliciende: vt supple nos omnes hoc est nos simul cum illis iniremus. id est contraheremus et faceremus potius societatem

Tempus maturuʒ opportunũ dicit.

Op⁹ gtõ iũgit⁊ nõiatiuo ⁊ actõ.

libertatis defendende: idest ad defendendam libertatem populi Romani: hoc est nostram: quam pa
teremur cum paucioribus: scilicet antonio. Lepido. Augusto: et eorum fautoribus: victoriam funestā
idest perniciosam orbi terrarum.

Muniēdi vero nosmetipsi fuim⁹ auctor exerci
tu auxilijsq3 multiplicatis: vt cū pferrem⁹ sensus
aperte: tum etiā inuitis qbusdā sciri qd defensuri
essem⁹: nō esset periculosū. Itaq3 nūq̄ diffitebor
multa me: vt ad effectū horum cōsiliorū puenirē et
simulasse inuitū: et dissimulasse cū dolore: q̄ pma
tura denūciatio boni ciuis imparati: q̄ periculo
sa eēt ex casu collegę videbā. Quo nomīe etiā. C.
Furnio legato viro forti: atq3 strenuo plura etiā
verbo: q̄ scriptura mādata dedim⁹: vt et recti⁹ ad
vos pferrent. et nos essem⁹ tutiores: qbusq3 rebus
et cōem salutē muniri: et nos armari conueniret
precepim⁹. Ex quo ītelligi pōt curā reip. summe
defendēde iampridē apud nos excubare. Nūc cū
deū benignitate ab omī re sum⁹ patiores: nō solū
bñ sperare de nobis hoīes: sed explorare iudicare
volum⁹. Legiones habeo quinq3 sub signis: et sua
fide: virtuteq3 reip. cōiunctissimas: et nr̄a liberali
tate nobis obsequētes. Prouinciā oīm ciuitatū
consensu paratissimā: et summa ꝯtentione ad offi
cia certantē: equitat⁹ auxiliorūq3 tātas copias: q̄
tas he gētes ad defendendā suam salutē liberta
temq3 cōficere possunt. Ipse ita sum aīo paratus
vel prouinciā tueri: vel ire quo resp. vocet: vel tra
dere exercitū auxilia puinciāq3: vt vel oēm impe
tum belli in me cōuertere non recusem: si mō meo
casu aut ꝯfirmare patrie salutē: aut periculū pos
sem morari. Hec si iam expeditis oībus reb⁹: trā
quilloq3 statu ciuitatis polliceor in dāno mee lau
dis reip. cōmodo letabor. Sim ad societatē inte
gerrimorū et maximorꝫ periculorꝫ accedam cōsilia
mea equis iudicib⁹ ab obtrectatiōe inuidorū de
fendenda ꝯmēdo. Mihi qdē ipsi fruct⁹ meritorꝫ

Muniēdi. Prosequitur reliquaq̄ neces
saria visa erāt priusq̄ animū suum in rep.
aperiret dicēs. Vero i. scʒ: nosmetipsi fui
mus muniendi. s. ab inimicorꝫ incursione:
exercitu auctor auxilijs multiplicatis: vt
cū pferrem⁹. i. publicaremus aperte sen
sus. i. sententias nostras: tunc nō esse peri
culosum sciri quid essem⁹ defensuri etiam
sup. a quibusdam inuitis. i. inuite audien
tibus nos a rep. stare et reip. fauere. Ita
q3/q: hoc cōsilio mentē celaui: nunq̄ dif
fitebor. idest negabo: me et. i. sim. u. simu
lasse multa scʒ q̄ nō essent/eē inuitū. i. cō
tra volūtatē meā: et dissimulasse. i. finxisse
non eē que erant cū dolore: q: doluit non
audere aperte fauorem suū in remp. ostē
dere: vt peruenirē ad effectum horū consi
liorum. s. proxime dictorum: hoc est vt iter
ea sic se muniret et instrueret /vt vel inui
tis hostib⁹ remp. defendere posset. Ideo
autem dissimulaui inquit: q̄. i. q: ego vide
bam. i. cognoscebā ex casu college scʒ. D.
Bruti. q̄. i. q̄tum periculosa esset pmatu
ra. i. accelerata et añ maturitatē ostensa:
denūciatio. i. declaratio: ciuis boni: q: rei
pu. studiosi: īparati. s. ad resistendum ini
micis Quo noīe idest sub quo ptextu aut
cuius rōne: nos dedim⁹ etiā Caio Furnio
legato viro forti atq3 strenuo plura māda
ta verbo q̄ scriptura. i. scripto publicāda:
vt. s. ea mādata. et. i. simul: pferrent recti⁹
quia tutius ad vos et nos essem⁹ tutiores
quia min⁹ suspecti sed littere fuissent de
phense. Et nos precepim⁹. s. Furnio vt di
ceret quibus rebus cōueniret. i. vtile eēt:
et. i. simul: salutē cōem muniri: et nos arma
ri. i. protegi. Ex quo. i. ex qua re: pōt intel
ligi. s. ab oibus curā reip. defendēde sum
me. i. summopere/excubare. i. vigilare iā
pridem. i. iam a plurib⁹ diebus apud nos.
Nūc cū benignitate deū. i. deorū nos su
mus paratiores. i. instructiores ad bellū
ab omni re. i. ex omni parte: et re necessa
ria: volumus homines nō solū bene spera
re de nobis. i. de victoria nostra: sed indi
care explorate. i. certe: tanq̄ de re explora
ta. Ego habeo quinq3 legiōes sub signis
s. militarib⁹ ꝯiunctissimas reip. et fide et vir
tute sua: et obsequētes. i. obediētes et in
seruientes nobis nostra liberalitate. Et
habemus prouinciam paratissimā consen
su omnium ciuitatum: et certantē ꝯtētiōe
summa ad officia. s. prestāda. hoc est que
prima aut maxima pstare possit. et habe
mus: tantas copias equitat⁹ et auxiliorū.
i. auxiliariorum militū quantas. s. copias

Diffiteri negare.

Dissimulatio q̄ñ q̄ bona.

Conueni re.

Habere sub signis

h: gentes. s. in prouincia gallicana pñt: cōficere. i. simul facere 7 pstare: ad salutē 7 libertatē suā defendendaz. ipse. i. egomet ita sum parat' aīo: vel tueri prouinciam. s. cōtra Antonianos: vel ire sup. eo quo respu. vocet: vel tradere. s. successori a senatu misso: exercitū auxilia 7 prouinciā vt nō recusez ɔuertere in me vel. i. etiā oēz impetū belli: si mō. s. dūmō posse aut ɔfirmare salutē pr̄ie: aut morari. i. imora tenere piculū. s. pr̄ie casu. s. interitu meo. Si ego polliceo: hec iā oībus reb' expeditis: 7 statu ciuitatis tranqllo. i. si forte iā dei bellatū ē aut pactū cū Antonio: ego letabor ɔmodo reip. in dāno laudis mee: q: adhuc mihi preclari egerat s3 se dūtaxat acciuerat 7 istruxerat. Sin. i. s3 si/accedā ad societatē itegerrimoꝝ. i. nulla parte iminutoꝝ 7 maxioꝝ piculoꝝ ego ɔmēdo mea ɔsilia defendenda eqs iudicib' ab obtrectatiōe inuidoꝝ: Quidē. i. certe fruct' satis magn' ē pat' mihi ipsi in icolumitate. i. pspero statu reip. Uero p s3: videt petēdū sup. cē. i. oportere peti vt habeatis cōmēdatos vobis eos q sequuti in eā auctoritatē 7 multomagis fidē vr̄am/nec potuerūt decipi vlla spe. s. remuneratiōis ab aduersarijs pollicite: nec terreri vllo metu. s. ab hisdez illato: quales erāt Furni' 7 frater eius ac Laterensis. Uale.

meoꝝ in reip. incolumitate satis magn' est paratus: Eos vero q meam authoritatē: 7 multomagis vestram fidem secuti: nec vlla spe decipi nec vlmetu terreri potuerūt vt cōmendatos vobis habeatis petendum videtur. Uale.

Argumētuz ep'le. Nihil 7c. Primo ostēdit plā cus amoris sui certitudinez ex ɔsilij aptiōe: deide pollicet se in dies magis de rep. meriturū: 7 demū scribi vbinā hēat exercitū. Ordo est.

Fructu. Ego letor me nihil scripsisse tibi temere. i. inconsiderate ac vane: aut te recepisse. i. pmisisse de me frustra: hoc est sic euenisse vt ego tibi 7 tu alijs pmisisti. Certe tu habes hoc. i. tāto mai' testioniū amorꝫ mei q̄ i. quāto maturi'. i. citi' volui ɔsilia mea eē nota tibi q̄ ceterꝫ. Uero. i. s3: spo te puidere accessiōes. i. icremēta meoꝝ meritoꝝ. s. in rēp. fieri i dies. s. singulos: 7 recipio. id est polliceor te cogniturū. s. adhuc magis Qd. i. quantū attinet ad me: o mi Cicero ita sup. opto vt resp. liberet ab malis iminētib' me adiuuāte: sic suspicio. i. cū veneratiōe tāq̄ supra me posita aspicio/ vr̄a pmia ɔferenda certe cū imortalitate: nam cuicūq ɔsular' ob merita in rēp. decret' fuit imortali honore donat' videret: vt nihil sim remissur' de studio meo iuuādē reipu. 7 pseuerātia mea i fide: sine his. si pmijs: hoc ē ēt si nulla pmia ɔtulerꝫ. Nisi i pet' aī mei fuerit singl'aris: 7 opa mea pcipua: i ml'titudīe optioꝝ ciuiū: ego nihil. i. nō aliqd: nō volo aliqd accedere. i. addi ad dignitatē meā: suffragatiōe vr̄a. i. vr̄o fauore 7 suffragio: aūt. i. s3: ɔcupisco nihil mihi sup. coꝝ ɔ q̄ qdē ipe pugno. q. d. nō volo pvi3 q̄cq̄ pmij extorqre aut honores asseq: q: ɔ eos q talia volūt pugno: s3 ego patior facile te eē moderatorē 7 tpis 7 rei i. te discernere 7 qñ 7 qd mihi ɔferendu3 sit. Aūt. i. s3: nihil potest videri tributū ciui a pr̄ia aut sero. i. nimis tarde q̄ ad tps aut exigue. i. nimis modice q̄ ad re3. Ego traieci. i. traduci Rhodanū. i. ad alteram partem Rhodani: exercitū. s. meū ad sextum kalendas. Maias hoc est ad. xxv. diē Aprilis. magnis itineribus scilicet vt dicunt dictis. Ego pmisi via breuiore. i. per

Rhodanus.

Cn. Pl. Imp. Cōs. Des. M. T. Cice. S. P. D.

Nihil me tibi temere scripsisse: aut te ceteris de me frustra recepisse letor. Certe hoc maius habes testimoniū amoris mei quo maturi' tibi: q̄ ceteris ɔsilia mea volui eē nota. Indies vero meritoꝝ meoꝝ fieri accessiōes puidere te spero: cogniturꝫ magis recipio: Qd ad me attinet mi Cicero ita ab iminētib' malis respub. me adiuuāte liberet sic honores pmiaq vr̄a suspicio ɔferēda certe cū imortalitate sine vt his nihil de meo studio perseuerantiaq3 sim remissurus: Nisi in multitudine optimoꝝ ciuium impetus animi mei fuerit singularis 7 opa pcipua nihil ad meā dignitatē accedere volo suffragatione vestra. Cōcupisco aūt nihil mihi ɔtra quequidez ipse pugno: s3 7 tpis 7 rei moderatorē te facile patior eē. Nihil aūt sero aut exigue a patria ciui tributū potest videri. Exercitu3 ad. vj. kalē. Maias Rhodanū traieci magnis itinerib'. Uiennā eqtes mille via breuiore premisi: ipse: si a Lepido nō impediar: celeritate satisfaciā: si aūt i itinere meo se opposuerit ad tps ɔsiliū copiā copias adduco 7 genere et numero et fidelitate firmissimas. te ro diligas me si mutuo te facturum scis rogo.

Uale.

viā breuiorē Viennā i.ad eā vrbē super Rhodanū sitā:mille eqtes:ipse.i.ego satisfaciā celeritate.i.lōgiorē viā celeritate superabo:si non impediat a Lepido:si aūt lepidus opposuerit se in itinere meo ego capiā ɔsiliū ad tēp⁹.i.pro qualitate tp̄is τrei.Ego adduco copias firmissimas τgenere:q: vete ranos aut gallos:τ numero q: copiosas:τ fidelitate:q: liberalitate deuinctas.Ego te vt diligas me scis.i.confidis te facturum mutuo.i.in eum a quo tantūdem amaris. Vale.

Vienna vrbs gallie lugdunensis ad rhodanū sita.

M.C.Cn.Planco Imp.Cons.Des.S.D.

Etsi satis ex furnio nostro cognouerā que tua voluntas:qđ cōsiliū de repu.eēt.tñ tuis lectis lr̄is liquidus de toto sensu tuo iudicaui. Quāobrē q̄q̄ in vno p̄lio oīs fortuna reip. disceptat:qđ quidē cū hec leges iam decretum arbitrabar fore:tñ ipsa fama que de tua voluntate percrebuit magnā es laudē cōsecutus.Itaq3 si consulē Rome habuissem:declaratum eēt a senatu cū tuis magnis honoribus: q̄ gratus esset conatus et apparatus tuus.Cuius rei nō mō nō p̄teriit tp̄s sed ne maturū quidē etiā nunc meo quidem iudicio fuit. Is enim deniq3 bonos mihi videri solet:qui nō p̄pter spē futuri bñficij:sed p̄pter magna merita claris viris deferf τ datur. Quare sit modo aliqua resp.in qua bonos elucere possit: oībus mihi crede amplissimis honorib⁹ abūdabis Is aūt qui vere appellari pōt bonos: nō inuitamentū ad tp̄s:sed perpetue virtutis est premiū. Quāobrem mi Plance incūbe toto pectore ad laudē subueni patrie.Opitulare college:oīm gentiū cōsensum:τ incredibilē cōspirationē adiuua. Me tuorū consiliorum adiutorē:dignitatis fautorē oībus in rebus tibi amicissimū: fidelissimūq3 cognosces.Ad eas enim causas quibus inter nos amore sumus:officijs:vetustate cōiuncti patrie charitas accessit:eaq3 effecit vt tuam vitā anteferrem mee.iiij.kalen.Aprilis. Vale.

Etsi τc.Cū post Furnij legati relationē de voluntate Planci erga rēp.ipse Plancus scripsisset sua cōsilia Ciceroni:ipse Cicero eum hac epistola sūmopere laudat ostenditq3 eū non caritur meritis premijs si modo aliqua sit respu. futura:qđ tunc merito vereri potuit:cum Paulopost sit a triūuiris occupata.τ Cicero ipse p̄scriptus:τ mox deprehēsus capite plexus.Ordo est.Etsi.i.q̄q̄: ego cognouerā satis ex Furnio nostro sc3 cōmuni amico:q̄ voluntas tua:τ qđ cōsiliū scil3 tuū esset de repu.tñ litteris tuis lectis.i. postq̄ legerē litteras tuas:iudicaui liqdius.i.clarius τ defecati⁹ de toto sensu tuo idest sentētia de repub.Quāobrē q̄q̄ oīs fortuna reipu disceptat.i.versaf in ambiguo:vt qui in iudicio desceptāt ante s̄niā latā:i vno prelio.i.ad mutuā cōmittendo desceptā qđ quidē.s.preliū ego arbitrabar.s.cū hec rescriberē fore.i.futurū iā decretū .i. alteri parti adiudicatū τ ita profligatū τ finitū Huber.intelligit a senatu per decretū mandatum Planco qđ nō placet si enim senatus mādasset frustra Cicero iudicasset:preterea decernif armis vtrius partj res sit: aut vtra viuat:vnde illud Maronis inter se coijsse viros τ decernere ferro licet Seneca cernere pro decernere legat vult ergo dicere q̄ propediem futurū eēt prelium cum Antonianis in quo decernatur vtrunq3 respu.an tyranni rerum potituri sint)decretum ergo idest profligatū τ finitum :iam cum leges hec.i.has litteras:tñ tu es consecutus magnā laudē ipa fama.i.per ipsam famā:q̄ percrebuit.i.multū diuulgata est de voluntate tua.s.p̄cliui in rēp.Itaq3 si ego habuisse3 Rome cōsulē declaratū esset a senatu.i.publico decreto cum auctoritate consulis: cum magnis honoribus tuis.q̄.i.quātū grat⁹ eēt conatus τ apparatus tuus.s.pro iuuādā rep.q: vt visum est scripserat se collegisse maximas τ fidissimas copias. Cuius rei s.faciende :tp̄s nō mō.i.nō solū nō preterit.sed ne qdē.i.non fuit maturū.i tempestiuum etiā nūc iudicio meo:q: melius fieret rep.stabilita qđ propediē futurū sperauit Cicero:nunq̄ tñ vidit.Enim i.q: is deniq3 bonos videri mihi.s.ver⁹ q̄ deferf τdaf claris viris nō p̄pter spē futuri bñficij:cū nihil adhuc p̄eclari fecerit sed propter magna merita.quasi dicat expectandū esse donec qđ paratus erat facere fecerit. Quare modo.i.dūmodo aliqua respu.sit:in qua bonos possit elucere.idest resplēdere:crede mihi tu abūdab s omnibus amplissimis i.summis honorib⁹.(Vbi ois cū suplatiuo nō inepte iungif qđ vallam non notasse mireris).Aūt.i.sed:is.s.honos q̄ pōt appellari vere honos.i.honor:(id cū in sunt) non

Argumētū eplē.

Ordo lr̄e

Huberti n⁹ taxaf.

Vergili⁹.

Seneca.

Ois cū superlatiuo.

est inuitamentũ.i.prouocamentũ ad tẽpus.s.duraturũ:sed premiũ virtutis ꝑpetue. Quãob: ꝛ om Plãce incũbe toto pectore ad laudẽ. Subueni patrie. Opitulare.i.opẽ fer college.s.tuo iam obses so adiuua consensum oium gentiũ.s.bene de repu.sentientiũ: ꝛ cõspiratione incredibilẽ oĩuz gentiũ: vbi conspiratio d: de cõmuni studio in rẽp. ꝛ ita in bonã partẽ accipit. Tu cognosces me adiutorez cõ siliorum tuorũ: fautorẽ dignitatis tue ꝛ amicissimũ ꝛ fidelissimũ tibi in omnibus rebus: intelligit si toto pectore ad veram laudem incubuerit. Causam huiõi fauoris affert subdẽs. Eni.i.q: Charit patrie.i.quã simul habemus in patriã accessit.i.addita est ꝛ aduenit ad eas cãs quibus sumus con iuncti iter nos / amore scz mutuo: officijs beneficijs ex debito mutuo: ꝛ vetustate. scz amoris ꝛ neces situdinis: nam vt supra visum est pater Planci erat Ciceroni maxime necessarius: ꝛ plancus ipse a puero charissimus. Et ea scz charitas patrie effecit vt anteferrem idest proponerem tuam vitã mee scilicet vite: quod difficile est creditu: ꝛ difficilius factu. facile tamen dictu: verumtamen quia non pauci Romanorum vitam suam pro patria exposuerunt: ꝛ vitaz plãci Cicero putat patrie magis ne cessariam quã suam: non est omnino incredibile. Sup. scriptum aut datum est: quod tamen puten a Cicerone additum. Quarto Kalen. Aprilis. Vale.

Planc⁹ ꝛ illi⁹ pat ciceronis ꝑ ꝙ neces sarij

Epl̃e suc cincta ma teria ꝛ ar gumẽtũ.

IMmortales ꝛc. Scripserat Cicero ad Plancum se omnia diligenter fecisse pro tuẽda eius dignitate: ꝛ pro eo fortiter certasse: de quo plancus gratias agit dicitq₃ sibi rempub. eo maiori cure futuram: simulq₃ docet quid speret se facturum aduersus Antonium adiuuantibus Laterense ꝛ Furnio. Ordo est Ego ago tibi.s.verbis aut scriptis: gratias imortales.i.non inter morituras nec e memoria abolendas: ꝛ agam duz id est donec viuam: nam non possuz affirmare me relaturũ.i.re ipsa paria bñficia redditurum. Ego enim non videor mihi posse respondere idest satisfacere: tantis officijs tuis: nisi forte vt tu scripsisti grauissime ꝛ disertissime: tu censurus es.i. iudicaturus ita vt putes me referre gratiam.id est reipsa satisfacere: cũ.i.qñ tenebo memoria.s.bñficia in me collata: hoc est quãdo habebo gratias vt memorem esse sit instar relationis beneficij. Si actũ.i. transactũ ꝛ constitutũ de dignitate filij tui: tu nihil potuisses facere amabilius sup. mihi. Prime snie tue sup. õ me cõposite sũt i.constitute cũ muneribus.i. officijs infinitis.i.plurimis in me liberaliter collatis posteriores.s.snie tue cõposite sũt ad tp̃s i.pro rõne tp̃is: ꝛ ad arbitriũ amicoꝝ meorũ. Oratio.s.tua assidua.i.sermo quotidianus: ꝛ iurgia.s.tua ꝑpetua.i. continua: cũ obtrectoribus sup. meis: ꝓpter me. scz habita: sunt mihi noctissima. Quare non mediocris cura adhibenda ẽ mihi: vt sup. prestem.i.exhibeã reip. me ciuẽ dignum laudibus: ꝛ sup. memorẽ atq₃ pro.i.gratũ in amicia tua. Qd̃ reliquũ est: tuere.i. defende munus tuũ.i.partes ꝛ officiũ: ꝛ defende ac suscipe me: si cognosces. idest cognoscere voles eũ exitũ rebus quem voluisti esse. Cum traiecissem copias Rhodanum qui fluuius gallie lugduneñ. ꝛ ꝑmisissem fratrẽ cum trib⁹ milibus equitũ

Ordo lr̃e

Agere: ꝑ trãsigere

Rhodan⁹ fluui⁹ gal lie lugdu nensis.

Cn. Pl. imp. Cõs. Des. M. T. C. S. D.

IMmortales ago grãs tibi agã ꝙ dũ viuã: nã relaturũ me affirmare non possum. Tantis eniz tuis officijs nõ videor mihi rñdere posse: nisi forte vt tu grauissime: disertissime ꝙ scripsisti ita censurus es: vt me referre gratiaz putes: cũ memoria tenebo. Si de filij tui dignitate esset actũ amabilius certe nihil facere potuisses Prime tue snie ĩfinitis cũ mũeribus: posteriores ad tp̃s: arbitriũq₃ amicorũ meoꝝ cõposite: orõ assidua: ꝛ ꝑpetua de me iurgia cũ obtrectatorib⁹ ꝓpter me notissima sũt. Quare nõ mediocris adhibẽda mihi cura ẽ reip. me ciuẽ dignũ tuis laudib⁹ ꝓstem: in amicitia tua memorẽ atq₃ gratũ. Qd̃ reliquũ est: tuũ munus tuere: ꝛ me: si quẽ eẽ voluisti eũ exitũ reb⁹ cognosces defende: ac suscipe. Cum Rhodanũ copias traiecissem: fratrẽq₃ cũ tribus milib⁹ equitũ ꝑmisissem: ipse: iter ad Mutinã dirigerẽ: in itinere de ꝓlio facto: Brutoq₃: ꝛ Mutina obsidione liberatis audiui. Animaduerti nulluz aliũ receptũ Antoniũ: reliqasq₃: q̃ cũ eo erãt: habere: nisi in his partib⁹. Duasq₃ ei spes: eẽ ꝓpositas: vna lepidi: ipsi⁹ alterã exercit⁹. q: q̃dã pars exercitus nõ minus furiosa est ꝙ q cũ Antonio fuerũt: eq tatũ reuocaui. Ipse in Allobrogib⁹ cõstit:

vt pinde ad oia parat⁹ essem: ac res memoneret: si nudus huc se Antonius conferret. Facile mihi videor per me suscipere posse: remq́ꝫ publicam ex nostra snia administrare: q̃uis ab exercitu Lepidi recipiat. Si vero copiarum aliqd secũ adducet: et si decima legio veterana q̃ nostra opa reuocata cũ reliqs est: ad eũdem furorẽ redierit tamẽ neqd detrimẽti fiat: dabit opa a me: idq́ꝫ me pstaturũ spero: dũ istinc copie traijciant: cõiũcte q́ꝫ nobiscũ facili⁹ pditos opprimã. Hoc tibi spondeo mi Cicero neq́ꝫ aĩm: neq́ꝫ diligentiã mihi defuturã: cupio me hercule nullã residuã sollicitudinẽ esse. Sꝫ si fuerit nec aĩo: nec beneuolentie: nec patientie cuiusq̃ p vobis cedã. Do quidem ego operã: vt etiã Lepidũ ad huius rei societatẽ incitem: oiaq́ꝫ ei obsequia polliceor: si modo rempu. respicere volet. Utor in hac re adiutoribus interpretibusqꝫ fratre meo et Laterense: et Furnio nostro. Nõ me impedient priuate offensiões quo minus p reip. salute etiã cũ inimicissimo cõsentiaꝫ. q si nihil profecero: nihilominus maximo sum animo. et maiore fortasse: cum mea gloria vobis satisfaciã. Fac valeas meq́ꝫ mutuo diligas. Uale.

et ipse idest ego dirigerẽ iter ad Mutinaꝫ vbi. D. Brutus obsidebat (Notandum aũt pprio noi ciuitatis licere prepositionẽ addere) audiui i itinere de plio facto: et de Bruto: et Mutina liberatis obsidione Aiaduerti nullũ. i. non vllũ: Antoniũ et reliquas. s. copiarum q̃ essent cum eo non habere vllum aliũ receptũ. i. locũ refugij nisi in his partibus scilicet in quibus esseꝫ. Et duas spes esse propositas ei. s. Antonio: vnã lepidi. s. ad se: trahẽdi: alteraꝫ exercitus ipsius q quedã pars exercitus non minus furiosa est. i. mala sentiens de rep. q̃ q̃ fuerunt cum Antonio: r. uocaui equitatum idest equitũ exercitũ: ipse. i. egomet constiti. i. mãsi stãs in allobrogibus. i. gallis circa viennã et lugdunum: vt essem paratus ad õia pinde. i. perinde ac. i. sicvt res idest vtilitas rei moneret me: si Antonius cõferret se huc. i. ad hũc locum vbi esseꝫ nudus. i. inermis. Ego video: posse suscipere. s. negociuꝫ capiendi aut debellandi Antonij facile p me idest sine adiutorio: et administrare rẽp. ex sententia. i. volũtate nr̃a: q̃uis sup. Antoni⁹ recipiat ab exercitu Lepidi. Si vero adducet secũ aliquid copiarũ: et si decima legio veterana. i. veteranorum militũ q̃ precipue fortitudinis habebat: que reuocata est cum reliquis. s. legionibus opa. i. dilegẽtia nostra: q: volebat ad Antoniũ transire: redierit ad eundem furorẽ. i. trãseũdi ad Antoniũ: tñ. i. nihilominus: opera dabitur a me ne quid detrimẽti. i. dãni fiat. s. reip. et spero me pstaturũ. i. exhibiturũ et effecturũ id duꝫ modo copie. s. noue traijciant isthinc idest ex italia trãs alpes: et piuncte nobiscũ opprimãt facili⁹ pditos: scꝫ milites q: remp. pdentes. O mi Cicero ego spondeo tibi hoc. neq́ꝫ animi neq́ꝫ diligentiam defuturã mihi: cupio me hercule: nullam sollicitudinem esse residuam. i. reliquã: hoc est volo penit⁹ extirpare inimicos reip. Sꝫ si qua fuerit. s. aliqua sollicitudo residuat ego nec cedam aio nec beniuolentie: nec patientie. i perseuerantie cuiusq̃ p vobis idest derelictis vobis. Ego quidem do operam: vt incitẽ etiã Lepidum ad societatẽ hui⁹ rei. s. opprimendi Antonij: et polliceor ei omnia obsequia: si modo volet respicere. s. misericorditer et fauenter remp. Ego vtor in hac re fratre meo et Laterense et Furnio nostro scilicet communi amico: adiutoribus et interpretibus idest quasi intercessoribus et significatoribus voluntatis mee. Offensiones priuate idest lesiones priuatorum hoim aut quas priuatim fecero: non impedient me quo minus sentiã pro salute reip. etiam cum inimicissimo. q si nihil profecero. s. sic emitendo pro repu. nihilominus ego sum maximo animo: et satisfaciam vobis idest vestre cupiditati fortasse maiore aĩmo cum gloria mea: hoc est si vincere non potero: et alios in sententiam meam attrahere: paratus sum pro repu. fortiter pugnando si sors dabit cadere: quod gloriosius erit q̃ verbis vicisse. Fac sup. vt valeas et diligas me mutuo idest quod mutuo facturus es.

Nota.

Ueterani.

Gloriosũ p rep. fortit' pugnãdo mori.

Argumẽtũ ep'le.

S M. C. Cn. Plãc. imp. Cõ. desi. S. Et si reip. causa maxime gaudere d'beo tantũ ci te presidij: tãtũ opis attulisse extremis pene tẽporibus tñ ita reuictor: in

Et si reip. Cum scripsisset Plancus ad Ciceronẽ et senatũ de voluntate sua in rẽpu. ostendit. Cicero quãti Itas illas fecerit: hortatur q vt pgat verã gloriã virtute asseq: docetq́ꝫ manutij erga ipsum

Ordiatio littere. beniuolentiam. Ordo est. Etsi. i. quamquam ego debeo maxime gaudere cum reip. te attulisse ei pene. i. quasi extremis. i. vltimis temporibus tempis. i. quibus tibi prouincia habenda est: tunc autem cum sentirent ad successorem perfecte rei peruenturam raro magna inceptare solebant: tamen presidij. i. protectionis honorifice et custodie et tamen opis. i. auxilij: tamen ita. i. sic: et est comprecatiua locutio cōplectar te. i. precor vt deceat mihi te cōplecti repu. recuperata: vt tua dignitas. s. quam ex ea victoria consequeris afferat mihi magnam partem leticie. quam. s. dignitatem tuam ego intelligo et esse iam et futuram amplissimam. Etsi. q: caue sup. vt aut ne putes vllas litteras vnquam grauiores esse recitatas in senatu quam tuas. Et id. s. quod grauissime estimate sunt: contigit tum. i. simul eximia quadam magnitudine meritorum tuorum in rempu. tamen. i. simul grauitate verborum et sententiarum. Quod minime nouum supp. fuit quidem. i. certe aut saltem de alijs taceam mihi qui et. i. simul nossem: te et meminissem. i. memoria tenerem promissa litterarum tuarum missarum ad me: et haberem a furnio nostro cōsilia tua penitus cognita. Sed supp. que scripsisti erant visa senatui maiora quam erant expectata non quod. s. senatus dubitasset vnquam de volūtate tua. sed sup. quod nec habebat satis exploratum. i. cognitum quantum posses facere: nec quo. i. vsque ad quantum laboris et periculi velles progredi. s. pro re pu. Scripserat enim quod ad mortem vsque pro ea certare vellet. Itaque cum Marcus Varisidius reddidisset mihi litteras tuas ad octauum idus hoc est ad sextum diem apri lis: et ego legissem eas: ego sum elatus. i. supra me raptus incredibili gaudio. Cumque. i. et cum magna multitudo optimorum virorum et ciuium deduceret me. s. in senatum aut forum de domo. s. priuata: ego feci continuo omnes participes voluptatis mee. i. indicaui omnibus tuam voluntatem in rempu. de qua eque gauisi sunt ac ego. Interim Munatius noster venit ad me vt consueuerat: ac ego dedi ei litteras tuas: nihil enim sciebat dum. i. tunc adhuc Nam Varisidius sup. venerat primum ad me: et dicebat id. s. vt primum ad me veniret esse mandatum sibi a te. Idem munatius dedit mihi paulopost legendas eas litteras quas tu miseras ipsi: et easque miseras publice. s. recitandas in senatu. Placuit nobis vt deferremus statim litteras ad Cornutum pretorem vrbis. s. Rome: q. s. cornutus sustinebat munus consulare. i. fungebatur officio cōsulari: eo quod consules aberant more maiorum. i. sicut apud maiores et priscos Romanos: pretor vrbanus fungebatur

complectar republica recuperata vt magnam partem mihi leticie tua dignitas afferat: quam et esse iam et futuram amplissimam intelligo. Caue enim putes vllas litteras vnquam grauiores quam tuas in senatu esse recitatas. idque contigit tum merito rum tuorum in repu. eximia quadam magnitudine: tum verborum sententiarumque grauitate. Quod mihi quidem minime nouum: qui et te nossem et tuarum litterarum ad me missarum promissa meminissem et haberem a Furnio nostro tua penitus consilia cognita: sed senatui maiora visa sunt: quam erant expectata: non quod vnquam de tua voluntate dubitasset: sed nec quantum facere posses nec quo progredi velles exploratum satis habebat. Itaque cum ad. viij idus Apprileis mane mihi tuas litteras Marcus Varisidius reddidisset: easque legissem incredibili gaudio sum elatus. Cumque magna multitudo optimorum virorum et ciuium me de domo deduceret feci continuo omnes participes mee voluptatis. Interim ad me venit munatius noster: vt consueuerat: ac ego ei litteras tuas dedi: nihil dum enim sciebat. Nam ad me primum Varisidius: idque sibi a te mandatum esse dicebat. Paulopost idem mihi Munatius eas litteras legendas dedit. quas ipsi miseras et eas quas publice. placuit nobis. vt statim ad Cornutum pretorem vrbis litteras deferremus: qui quod consules aberant consulare munus sustinebat: more maiorum. Senatus est continuo conuocatus: frequensque conuenit propter famam: atque expectationem tuarum litterarum. Recitatis litteris oblata religio Cornuto est pullariorum admonitu: non satis diligenter eum auspicijs operam dedisse. Idque nostro collegio comprobatum est. Itaque res dilata est in posterum. Eo autem die magna mihi pro tua dignitate contentio cum Seruilio qui cum gratia effecisset. vt sua sententia prima pronunciaretur. frequens

eum senat⁹ reliquit: ⁊ in alia omnia discessit: mee ꝙ sententie que secunda pronunciata erat: cum frequens assentiretur senatus rogatu Seruilij. P. Titius intercessit. Res in posterum dilata ē. Uenit paratus Seruilius Joui ipsi iniquus cuius in templo res agebatur. Hunc quemadmodum fregerim: quantaꝙ contentione Titium intercessorem abiecerim: ex aliorum te litteris malo cognoscere. Unū hoc ex meis. Senatus grauior: constantior: amicior tuis Laudibus esse non potuit: ꝙ tum: fuit. Nec vero tibi senatus amicior ꝙ cuncta ciuitas. Mirabiliter enim. P. R. vniuersus: ⁊ omnium generum: ordinumꝙ consensus ad liberandam remp. conspirauit.

officio cōsulū absentium. Senatus est cōtinuo conuocatus: ⁊ cōuenit frequēs pp famā atꝙ expectatōem līarū tuarū. Līis. s. tuis recitatis. i. postꝙ erant recitate: religio. i. metus de non seruato auspicio ē oblatus. i. obiectus cornuto admonitu pullariorū. i. corū q̄ pullos ad auguria ⁊ auspicia nutritos obseruabāt eū nō dedisse satis diligenter operam auspicijs. i. non satis auspicato venisse ad consultandū eo die de rep. ⁊ id. s. eū nō satis diligēter operā dedisse: est ꝓprobatū sup. a collegio nostro: vcꝫ augurali. Itaꝙ. i. ⁊ ita res est dilata in posterū. i. in diem sequentē. Aūt. i. sed magna contentio supp. fuit mihi: eo die. s. postero: cū Seruilio: pro dignitate tua. s. tuenda: qui. s. Seruilius cū effecissꝫ grā. i. fauore quorundā: vt snia sua ꝓnunciaret prima: frequēs senatus. i. plurima pars senatus: reliq̄t eū. i. non est secutus aut secuta sniam ei⁹: ⁊ discessit in alia oīa i. ꝓbasset potius alia oīa ꝙ que a Seruilio dicebantur. ⁊ cum frequens senatus assentiretur mee sententie que pronunciata erat secunda Publius Titius intercessit. i. se opposuit: rogatu. i. ob preces Seruilij: Res est dilata in posterū. i. diem rursus sequentem. Seruili⁹ venit patus. s. ad resistendū snie Ciceronis: iniquus ipsi Ioui. s. auctori rep. Romane: in cui⁹ tēplo res agebat. Ego malo. i. magis volo te cognoscere ex līis alioꝝ sup. ꝙ ex meis: queadmodū ego fregerim hunc. i. impetū huius. s. Seruilij: ⁊ ꝙta ꝯtentiōe abiecerim Titiū intercessorē. i. repugnatorē snie mee. Uolo sup. te cognoscere: aut cognosce hoc vnū ex meis: sup. līis. Senat⁹ nō potuit esse grauior: constantior: amicior tuis laudib⁹ ꝙ fuit tum. i. tunc Nec vero senatus sup. est amicior. i. fauētior tibi: ꝙ tota ciuitas. Enim. i. q: ppl's Romanus vniuersus: ⁊ ꝯsensus oīm generum ⁊ ordinum conspirauit. i. consensit mirabiliter ad liberandam rempu.

Pullarij qui sunt.

Juppiter auctor rei romane.

Perge igitur: Ut agis: nomenꝙ tuum cōmenda īmortalitati. Atꝙ hec oīa: que habent speciē glorie: collecta inanibus splendoris insignibus cōtemne: breuia: fugacia: ⁊ caduca existima: Uerum decus in virtute positum est: que maxime illustratur magnis in remp. meritis. Eam facultatē habes maximam quā qm̄ complexus es: tene ⁊ perfice: vt ne minus resp. tibi ꝙ tu reipu. debeas. Me tue dignitatis non mō fautorem sed ēt amplificatorem cognosces. Id tum resp. que mihi est mea vita charior: tuꝫ nostre necessitudini debere me iudico. Atꝙ in his curis: quas contuli ad dignitatem tuā: cepi magnā voluptatē ꝙ bn̄ cognitā mihi T. Munatij prudentiam ⁊ fidē: magis etiam perspexi in eius incredibili erga te beneuolentia ⁊ diligentia. Datum. iiij. Idus Aprilis.

Uale.

Perge. idest procede ⁊ progredere: et perfice inceptum: igitur vt ais: ⁊ cōmenda nomen tuum immortalitati: quia constituerat Plancus aut remp. cum sollicitudine liberare aut pro ea mori. Atꝙ cōtemne hec omnia que habent speciem. id est similitudinem glorie sed non veraꝫ gloriam: vtpote / collecta insignibus inanibus. idest friuolis splendoris. idest magistratus clari: hoc est ex honoribus sine virtute acquisitꝭ: ⁊ existima breuia / quia diu durare non possunt: cum breuis sit hominis vita fugacia. quia etiam si vita perduret: hominem destituere solent: ⁊ cito ad alium transfugere. ⁊ caduca: quia per naturam suam sunt instabilia: splendor eniꝫ ille qui in principio magistratuum est cito languescit. Uerum. idest solidūꝫ ⁊ perpetuum decus est positum in virtute: que. s. virtus illustratur maxime magnis meritꝭ in rempu. Tu habes eam facultatem. scꝫ conferendi magna merita in rempu. maximam quam scilicet facultatem: quando. i. qm̄ cōplexus. i. aggressus es: tene ⁊ perfice: vt ne. i. non minus respu. debeat tibi ꝙ tu debeas reip. Tu cognosces me non mō idest non solum fautorem sed etiaꝫ amplificatorem dignitatꝭ tue. Ego iudico me debe

Breuis hominis vita.

re.i.d.s.vt sim amplificato: dignitatis tue: tum.i.simul reip. que est mihi charior: vita mea: tn̄.i. simul necessitudini nostre.s.a patre tuo primum contracte. Atq ego cepi magnam voluptatē in his curis quas contuli ad dignitatem tuam: cp perspexi prudentiam et fidez Titi Munatij cognitam mihi bene.i.multum etiam magis.i.amplius q̄ prius: in incredibili beniuolentia et diligentia eius erga te. Datum etc. Vale.

Argumentuz epl'e.

Et primum etc. Dicit Plancuz ex senatusconsulto pspicere posse q̄tum ipse Cicero p eius dignitate contenderit: Hortaturq vt bellum cum Antonio conficiat. Ordo est. Ut.i.

Structura littere

vbi primuz: potestas augende dignitatis tue est data.i.concessa et facta mihi: nihil pretermisi in te ornando/qd̄ positum eēt aut in premio virtutis aut in honore verborum. Tu poteris cognoscere id.i. cp ita fecerim ex ipso senatusconsulto: qd̄ missuz erat ad Plancum et de Planco augēdo. Ita enim sup. senatusconsultum est pscriptum: vt sn̄ia dicta est a me de scripto.i.de eo scribendo: quā.s.sn̄iam meam senatus frequēs.i.plurima pars senatorum: secutus est summo studio et magno consensu. Ego q̄q̄ pspexerā ex litteris tuis quas misisti: te magis delectari iudicio bonorum: vt sunt reip. fautores q̄ insignib⁹ glorie: tn̄ existimandum considerandum sup. esse nobis: et si tu nihil postules: q̄tuz deberet tibi a rep. Tu contexes.i.conferes extrema.i.p̄mia et gloriam: cuz primis.i.cum sudore et labore ac periculis. Labor autē erit in opprimendo Antonio. Premiū summus in repub. locus. Qui enim oppresserit Marcum Antonium: is confecerit.i finiuerit bellum. Itaq Homerus non Aiacē nec Achilez: appellauit i.vrbis populatorem et expugnatorem: q̄uis vterq esset fortissim⁹ bellator: sed Ulyssem: qui callido consilio plus valuit q̄ illis viribus. Quasi dicat consilio potius q̄ viribus cōtra Antonium contendendum. et pro eodem. dicitur a nomine quod est oppidum seu vrbs: et verbo quod est populo idest oppugno.

Contexere.

Ptoliporthos vrbis populator. ptoliporthos ptepteleoporthos ptolethron. ptortheo

M.T.Cn.Plā.imp.cō.des.S.P.D.

Et primuz mihi potestas data est augende dignitatis tue nihil pretermisi in te ornando: quod positum esset aut in premio virtutis aut in honore verborum: id ex ipso senatusconsulto poteris cognoscere. Ita enim est perscriptum: vt a me de scripto dicta sn̄ia est: quā senatus frequens secutus est summo studio magnoq cōsensu. Ego q̄q̄ ex tuis lr̄is quas mihi misisti perspexeram te magis iudicio bonorum q̄ insignib⁹ glorie delectari: tn̄ consyderandū nobis existimaui: etiam si tu nihil postules: q̄tum tibi a rep. deberetur. Tu contexes extrema cū primis. Qui enim M. Antonium oppresserit: is belluz confecerit. itaq homerus non aiacez nec achillē: sed Ulyssem appellauit πτολιπόρθον. Vale.

Argumentum epl'e

Gratā. Gratulatur Planco cp bonam famā consecut⁹ sit sine dispēdio: nā belliū ad qd̄ operam suam pollicitus erat cōfectū erat biduo post Hortat tn̄ ad reliqas delendas dicens.

Structura littere et ordo.

O famaz gratam sup. sparsam biduo ante victoriam de subsidio tuo: de studio: id est tempus de celeritate: de copijs: atq etiaz de hostibus fusis.s.a te in Gallia. Spes omnis est in te. Enim.i.quia notissimi duces latronum.idest Antonianorum dicuntur fuisse ex prelio Mutinensi.idest apud Mutinam commisso. Autem.i.sed: nō minus gratum.i.vtile et acceptum est: delere extrema.s.belli q̄ depellere prima. Equidem. idest ego quidem expectabam iam litteras tuas: idq.idest et id sup. feci cum multis: quia etiam alij multi eas expectabant. Et sperabam etiam Lepidū admonitum temporibus: qr res Antoniana ce

M.T.Cn.Plan.imp.cō.Des.S.P.D.

Gratā famā biduo añ victoriā de subsidio tuo: de studio de celeritate: de copijs atq ēt hostibus fusis Spes oīs in te est. Fugisse eñ ex p̄lio Mutinēsi dn̄r notissimi latronū duces. Est aūt nō min⁹ gratū extrema delere q̄ p̄ria depellere. eqdē expectabā iā tuas lr̄as id q cū multis. Spabāq ēt Lepidū tpibus admonitū: tecū et reip. satis eē facturū. In illā igit curā icūbe mi plāce: vt ne q̄ scitilla teterrimi belli relinquat. qd̄ si erit factū et rēp. diuino bn̄ficio affeceris et ipse eternā gl'iam ɔsequere. Datū.iij.id⁹ Maij.

perat labi esse sup. tecum: ⁊ satisfacturū reipu. Igitur o mi Plance incūbe in illaꝫ curam vt ne qua idest nō aliqua scintilla.i. particula vel minima que vt scintilla magnū posset incendiū excitare. Bel lū aūt nunc diluuio nūc incendio confici solet: belli teterrimi.i. execrandi eo ꝙ contra remp. cepti re linquatur. Quod si erat factū.s. per te tu affeceris.i. afficies rēp. beneficio diuino.i. eterno aut diui no cōparabili: ⁊ ipse consequere.i. obtinebis gloriam eternam. Datum ⁊c.

Plancus Pre. Ciceroni. S. P. D.

His litteris scriptis: q̄ postea acci dissent scire te ad remp. putaui ꝑ tinere. Sedulitas mea vt spero: ⁊ mihi ⁊ reipu. tulit fructuꝫ. Nāqꝫ assiduis internuncijs cū Lepido egi: vt omissa oī cōtētione: reconciliataqꝫ voluntate nr̄a cōi consi lio reipu. succurreret: se liberos: vrbēqꝫ pluris q̄ vnum perditū: abiectūqꝫ latronē putaret: obsequio meo: si ita faceret: ad oēs res abuteret. Profe ci itaqꝫ per laterensēꝫ iter nuntiū: fidē mihi dedit se Antoniū si ꝓhibere sua ꝓuincia nō potuisset bello persecuturū. Me vt venirē copiasqꝫ coniū gerē: rogauit: eoqꝫ magis ꝙ ⁊ antonius ab equi tatu firmus eē dicebat. Et lepidus ne mediocreꝫ qdē eqtatū habebat. Nā etiā ex paucitate eius nō multis ante dieb⁹ decem: q optimi fuerāt: ad me transierunt. Quibus rebus ego cognitis: cūctat⁹ non sum in cursu bonorum consiliorū Lepidum adiuuandum putaui. Aduentus meus qd profe cturus eēt vidi: vel ꝙ equitatu meo persequi atqꝫ opprimere eqtatum eius possem: vel ꝙ exercitus lepidi eam partem que corrupta est ⁊ ab repub. alienata ⁊ corrigere ⁊ coercere presentia mei exer citus possem. Itaqꝫ in Isara flumine maximo: qd in finibus est Allobrogū pōte vno die facto: exercitū ad.iiij.idus Maȷ̄ traduxi. Cuꝫ vero mi bi nūciatū esset luciū antoniū ꝓmissum cū equiti bus: ⁊ cohortibus: ad forū Iulij venisse fratrē cū eqtū q̄tuor milib⁹ vt occurreret ei: misi ad.ij.idus maȷ̄. Ipse maximis itineribus cū quattuor legi onibus expeditis: ⁊ reliquo eqtatu subsequar. Si nos mediocris mō fortuna reipu. adiuuerit: ⁊ au

His litteris ⁊c. Dicit se fecisse quod pollicitus erat in ea ep̄la cuius principiū ē. Im mortales ⁊c. vnde videt post illā ponenda. Ordo ē. Ego putaui pertinere ad rēp. te scire ea q̄ acci dissent his.s. superioribus litteris immorta les ⁊c. scriptis. Sedulitas mea tulit.i. at tulit. vt spero fructum.i. vtilitatē ⁊ mihi ⁊ reipu. Namqꝫ egi cū Lepido assiduis i ternunchijs: vt omni contentione omissa: ⁊ voluntate nostra.i. beniuolentia int nos reconciliata ipse succurreret reipu. consi lio cōmuni: ⁊ putaret. idest estimaret plu ris se.s. ipsum: liberos.s. suos ⁊ vrbeꝫ.s. to tam: q̄ vnum latronē perditum ⁊ abiectū videlicet Antonium: ⁊ sup. dixi agendo cū eo: ꝙ abuteretur.i. ad voluntatem suam non parcendo vteret (nam abuti est absu mere res vtendo eis: vnde abutimur vino oleo ⁊c. vtimur vestibus domo ⁊c. neqꝫ ca pitur hic in malam partem sed in liberā) obsequio meo ad om̄s res si faceret ita. Itaqꝫ ego profeci per Laterensem inter nuncium: nam sup. dedit mihi fidem.i. sā cte ꝓmisit se persecuturum bello Anto nium si non posset prohibere.i. arcere pro uincia sua. Rogauit me vt venirem ⁊ con iungerem copias scꝫ meas cum suis: ⁊ eo magis sup. rogauit: ꝙ ⁊ Antonius diceba tur esse firmus idest firmiter munitus ab equitatu ⁊ Lepidus nequidem.i. non sal tem mediocrē habebat equitatum Nam etiā decē scꝫ eqtes q̄ fuerāt optimi trāsie runt ad me ex paucitate eius.i. quā ipse habebat: nō multis dieb⁹ ante.s. q̄ me ro garet. Quibus rebus cognitis ego nō sū cunctatus.i. immoratus: putaui Lepidū adiuuandū in cursu.i. tantisper dū esset i cursu bonorū consiliorū. Vidi.i. aiaduer ti: quid aduentus meus esseꝫ profectur⁹.i. vtilitatis facturus: vel ꝙ possem perseq̄ atqꝫ opprimere equitatum eius equita tu meo: vel ꝙ possem ⁊ corrigere ⁊ coerce re presentia.i. per presentiam exercit⁹ mei eā partem exercitus: Lepidi que est corru pta.scꝫ donis aut pollicitationibus Anto nianis ⁊ alienata ab rep. Itaqꝫ ponte fa cto vno die in Isara flumine maximo qd est in finibus Allobrogum: est tamen mi nus Rhodano: sed Rhodanus seccat Allo brogas ab Gallijs: traduxisti exercitum ad quartum Idus Maȷ̄. Cū vo nuncia tum esset mihi Lucium Antoniū fratrem

Ep̄le argumētū ⁊ illi⁹ ordo.

Abuti qd sit.

Isara flu uius in fi nib⁹ allo brogu[m]

dacie perditorum et nostre sollicitudinis hic finē reperie mus. Quod si latro pcognito nrō adventu: rursus in Italiam se recipere ceperit: Bruti erit officium oc occurrere ei: cui scio nec cōsiliū: nec aiūz defuturum. Ego tamen si id acciderit fratrem cū eqtatu mittam: qui sequatur: Italiā a vastatione defendat. Fac valeas: meqꝫ mutuo diligas. Vale.

Forū Iulij vrbs gallie nō pcul ab alpibus

Marci premissū cū equitib⁹ et cohortib⁹ venisse ad forū Iulij vrbē Gallie nō longe ab Alpib⁹. misi fratrē supple meū cum quattuor millibus equitū ad scōm Idus Maij: vt occurreret et ei obsisteret ei scz Lucio Antonio. Ipse. i. ego subsequar maximis itinerib⁹ cū quattuor legionib⁹ expeditis et reliquo equitatu. Si modo. i. dūmodo mediocris fortuna reip. adiuuerit nos: nos reperiemus hic. i. in hoc conflictu finem et idest simul audacie perditorum. s. hoīum: et sollicitudinis nostre. ꝙ si latro. s. Antonius ceperit recipere. i. redire tanꝙ in locum tutiorē in Italiam rursus. i. iterum: cognito aduentu nostro: erit officium Bruti occurrere ei: cui. s. Bruto: scio nec cōsiliū: nec animum defuturum. Ego tū si id acciderit. i. si redierit in Italiam: mittā fratrē sup. meū cū equitatu/ qui sequatur sup. eū: et defendat Italiā a vastatione quā Antonius eēt facturus. Fac valeas et diligas me mutuo

M. T. C. Cn. Planco S. P. D.

Nihil post hoīm memoriā gloriosius: nihil grati⁹: ne tpe qdē ipso opportuni⁹ accidere vidi ꝙ tuas plance lr̄as. Reddite sunt eni frequēti Senatu cornuto: Cū is frigidas sane: et incōstātes recitasset lr̄as lepidi: sub eas statim recitate sunt tue: nō sine magnis qdez clamoribus. Cum rebus enim ipsis essent et studijs beneficijs in remp. gratissime: tum erant grauissimis verbis ac sententijs plene: flagitare Senatus instituit Cornutum: vt referret statim de tuis litteris. Ille se cōsiderare ait velle. Cū ei magnū conuitiū fieret a cūcto senatu: quinqꝫ tribuni pl. retulerunt. Seruilius rogatus rem distulit. Ego eam sn̄iam dixi: cui sunt assensi ad vnum. Ea que fuerit ex senatusconsulto cognosces. Tu quāquā cōsilio nō eges: vel abūdas poti⁹: tū hoc aīo esse debes: vt nihil huc reijcias: neve in rebus tam subitis: tanqꝫ angustis a senatu consiliuz petendum putes. Ipse tibi sis Senatus: quocunqꝫ te ratio reipub. ducet sequere. Cures: vt ante factum aliquod a te egregium audiamus: ꝙ futurum putarem⁹. Illud tibi promitto quicquid a te erit factum id senatum nō mō vt fideliter sed etiam vt sapienter factum comprobaturum. Vale.

Argumētū epl'e.

Nihil eiusdē est fere argumēti cum illa. Etsi reipu. cā ostēdit eni ꝙ grate fuerunt senatui Planci lr̄e: hortatꝰ vt pgat hostes psequi: neqꝫ differat donec cōsiliū a senatu acceperit.

Ordo lr̄e

Ordo est. Nil vidi accidere gloriosius: nihil gratius ne quidē. i. et nō ēt tpe ipso opportunius post memoriā hoīm idest post tm̄ tpis ꝙtū hō posset memoria cōplecti: ꝙ o plāce lr̄as tuas. Sūt ei reddite: senatu sup. ente frequēti: cornuto. i. a Cornuto ptore vrbis et cōsulis offō fungente. Cū is. s. Cornut⁹ recitasset lr̄as Lepidi frigidas sane. i. valde frigide operā suā pollicentis: et incōstātes qr ambigue scriptas: tue. s. lr̄e: recitate sunt statim: sub. i. post eas qdē. i. certe nō sine magnis clamoribus i. acclamationib⁹. Cū enim lr̄e tue: essent gratissime: reb⁹ ipsis: et studijs et bn̄ficijs in rēp. tū. i. multo magis erant plene grauissimis v̄bis ac sententijs (vbi plene cū gtō cōtra Valle opinionē). Senatus instituit. i. cepit flagitare Cornutū vt referret. i. cōsultationē faceret statiz d litteris tuis. Ille ait. i. rn̄dit se velle considerare: et cū magnū cōuiciū fieret ei a cuncto i. simul toto senatu: qnqꝫ tribuni pl. retulerunt. i. in cōsultationem attulerūt qd de lr̄is tuis sentiendū esset. Seruili⁹ qr aduersari⁹: rogatus. s. sn̄iam distulit rē i. noluit tūc dicere. Ego dixi eā sn̄iam cui assensi sunt. senatores ad vnū i. vno dūtaxat Seruilio excepto. Tu cognosces ex senatusconsulto scilicet a te misso que fuerit ea. s. sn̄ia mea. Tu ꝙꝙ non eges vel potius abundas consilio: tū debes esse hoc animo vt nihil reijcias. i. ex humeris tuis excussum transferas: huc idest ad nos: neue putes consilium petendū a senatu i rebus tam subitis. i. subito faciendis: et tam angustis. idest tam modicum tp̄s ad deliberationem habentibus. Ipse idest tu te sis tibi senatus: sequere te. i. consilium tuum quocunqꝫ ratio reipu. ducet te. Cures vt audiamus

Plenus valla.

Plancus Ciceroni. S. P. D.

Antonius idibus Maij ad forum iulij cũ primis copijs venit. Ventidius bidui spacio abest ab eo. Lepidus ad forũ Voconij castra habet qui locus a foro iulij quatuor & viginti milia passuum abest: ibiq; me expectare constituit quemadmodum ipse mihi scripsit. q si oia mihi integra & ipse & fortuna seruauerit: recipio vobis celeriter me negocium ex sñia confecturum. Fratrem meum assiduis laboribus concursationibusq; confectuz grauiter se habuisse antea tibi scripsi. Sed tñ cum primum posse ingredi cepit: non magis sibi q̃ reipu. conualuisse se existimans ad omnia pericula princeps esse non recusabat. Sed ego eum non solum hortatus sum. verumetiã coegi isto proficisci: q illa valitudie magis conficere se: q̃ me tueri posset in castris: & q acerbissimo interitu consulum rempu. nudatam tali ciue pretore in vrbanis officijs indigere existimabam. Qđ si qs vestrum nõ pbauit: mihi prudentiam in consilio defuisse sciat: nõ illi erga patriam fidelitatem. Lepidus tñ q ego desiderabã: fecit vt appellaz ad me mitteret. Quo obside fide illius & societate in repub. administranda vterer. Studium in re ea mihi suum. L. Gellius de trib⁹ fratribus segauiano pbauit quo ego interprete nouissime ad lepidum sum vsus amicum eum rei pu. cognoscere videor: libẽterq; ei suz testimonio & oib⁹ ero: q bñ merent. Fac valeas meq; mutuo diligas dignitatẽq; meã si mereor tuearĩ: sicut adhuc singulari cum beneuolentia fecisti.

aliqd factũ egregie a te aliq̃ putaremus futurũ. Ego pmitto tibi illud qcqd fecerit a te id senatũ pprobaturũ nõ mõ vt factũ fideli͛r sed ẽt vt fcm̃ sapienter.

Antonius &c. Postq̃ Antonius apud Mutinã superatus est celeri cursu ad alpes se pripuit spans Ventidiũ ad se venturũ ex Piceno cũ tribus legionib⁹: & Lepidum ac Plãcum sibi cõiungendos. Scribit ergo ad Ciceronẽ Planc⁹ vbi sit Antonius & vbi Lepidus: & qd speret se p rep. facturũ: deinde docet cur fratrẽ Romã miserit. Ordo est. Antoni⁹ venit ad forũ iulij. i. vrbẽ illaz gallie cisalpine Italie: idibus maijs cum primis. i. expeditissimis copijs Ventidius abest ab eo spacio bidui. i. itineris duoruz dierũ Lepidus hz castra ad Foz voconij oppidũ trãs alpes: q loc⁹ abest a Foro iulij: quatuor & vigiti milia passuũ & constituit expectare me ibi quẽadmodum ipse scripsit mihi. q si & ipse. s. lepid⁹ & fortuna seruauerit mihi oia integra. i. nõ ipedita nec violata aliqua pfidia recipio. i. polliceo vobis me cõfecturũ celeriter negociũ. i. totũ bellum ex sñia. i. ambitio nr̃o. Ego scripsi tibi antea eẽ tũ lr̃e nõ e. tãt fratrẽ meũ cõfectũ. i. debilitatũ: defatigatũ assiduis laborib⁹ & cõcursationib⁹ (pmiserat eñ eũ vt vidimus) habuisse se grauiter. i. multũ egrotasse: sz tñ cũ primũ cepit posse ingredi existimãs se cõualuisse non magis sibi. i. ad vtilitatẽ suam: q̃ reipubli. id est ad vtilitatem reipubli. non recusabat esse princeps ad oia picula. Sz ego nõ solũ hortatus sum eũ: verũetiã coegi pficisci isto. i. istuc: hoc est ad vos. Romã q ipe &. i. simul: posset magis: cõficere. i. interimere se illa valitudine. s. tã aduersa: q̃ tueri me in castris: & q existimabã rẽp. nudatã. i. orbatã & spoliataz: acerbissimo interitu cõsultũ. s. Hirtij & Pãse q in cõflictu cuz Antonianis ceciderant: vt Appianus late recitat: indigere in officijs vrbanis: tali. i. tã fideli & prudẽti ciue pt̃ore: Qđ. s. ↄsiliũ meũ & factũ fratris: si qs vr̃m nõ pbabit. i. nõ approbabit: sciat prudentiã defuisse mihi in consilio: nõ fidelitatez illi. s. fratri meo: erga patriã: Lepidus tñ fecit q ego desiderabã vt mitteret Appellam legatũ suum ad me quo obside supplente aut habito ego vterer fide illius & societate i re pu. administranda Lucius Gellius pbanit. i. ostendit mihi in ea re studiũ suum. s. in remp Segauiano. s. vno de tribus fratribus: hoc est vt intelligo: Segauiano mihi obside dato: quo. s. Gellio interprete. i. internuncio ego sum vsus nouissime. i. vltime ad lepidum ego video: cognoscere eum. s. Gellium amicum reipu. & libenter sum ei testimonio. s. fidelitatis: & ero oibus qui bñ merent. Fac valeas & diligas me mutuo: & tuearis dignitatẽ meam si mereor: sicut fecisti adhuc. i. in hunc vsq; diẽ cum singulari beniuolentia. i. ea comitante.

Eple materia.

Series littere.

Foz iulij vrbs vt dixi gallie cisalpine ppter alpes.

Foz voconij oppidũ vigiti passuum milia a foro iulij distans.

Hircius & pansa i conflictu cum Antonianis ceciderunt.

Plancus Ciceroni. S. D. P.

Quid in animo habuerim cū Lecernus Meruaqȝ discesserunt a me: ⁊ ex litteris quas eis dedi: ⁊ ex ipsis cognoscere potuisti: qui omnib⁹ rebus consilijsqȝ meis interfuerūt. Accidit mihi quod homini pudenti ⁊ cupido satisfaciendi reipu. bonisqȝ oībus accidere solet: vt consilium sequerer periculosum magis dum me probarem: ꝙ tutum quod habere posset obtrectationem. Itaqȝ post discessum legatorum cum binis continuis litteris ⁊ lepidus me vt venire₃ rogaret. ⁊ Laterensis multo etia₃ magis prope plorans obtestaretur: nullam rem aliam extimescens ꝙ eandem que mihi quoqȝ facit timore₃: varietatem: atqȝ infidelitatem exercitus eius non dubitandum putaui: quin succurrerem meqȝ communi periculo offerrem.

Epistole argumentum.

Quid in aio ⁊c. Rogat⁹ fuerat a Lepido Plācus vt se cū eo adiūgeret aduersus Antoniū quod ꝯsiliū licet suspectū haberet Planc⁹ dicit se maluisse sequi ꝙ accusari detrimento fuisse reipu. si ꝑ se stetisset quo minus Antoniū Lepidus ꝑsecutus fuisset: dicit ergo se coniunctū iri cū Lepido octo diebus postꝙ has dederat.

Ordo lr̃e.

Ordo est. Tu potuisti cognoscere qd habuerim in aio cu₃ Lecernus ⁊ nerua discesserunt a me ⁊.i. simul: ex lr̃is quas dedi eis sup. ad te: ⁊ ex ipsis.i. ex eorum relatione q̄ interfuerūt oībus rebus ⁊ ꝯsilijs meis. Accidit mihi.s. deinde sup. id qđ solet accidere hoī pudēti.i. verecūdo ⁊ cupido satisfaciendi reip. ⁊ oībus bonis: vt sequerer magis cōsiliū periculosu₃. dū.i. dūmodo ꝓbarē.i. ꝓbatū aut ꝓbū facerē ⁊ ostenderem me ꝙ.s. cōsiliū tutū.i. sine piculo qđ posset habere obtrectationē. Cōsiliū aūt aperui in argumento ⁊ statim explanabit. Itaqȝ post discessum legatorū vc₃ Lecerni ⁊ Merue: cū.s. ita esset ꝙ ⁊ Lepidus rogaret me binis lr̃is ꝯtinuis.i. alteris sup alteras missis: ⁊ Laterēn. multo magis ēt ꝑpe.i. quasi plorans obtestaret̃ i. deos ⁊ fidē meā in testes adducēs rogaret vt venirem.s. ad Lepidū: obtestaret̃ inꝙ Laterēn. nullā aliā rē extimescēs ꝙ eādē q̄ mihi quoqȝ facit timorē (Multi textus hn̄t iplorās ꝑ plorās: ⁊ nōnullā: ꝑ nullam sed minus ꝓbant̃: q: si nōnullā.i. aliqꝑ aliā extimuisset Laterensis nō tā excusabilis esset Plancus) ꝙ inꝙ eandē q̄ ⁊c. hoc ē ꝙ varietatē.i. variabilitatē (Nā variū qȝ dr̃ qđ est variabile: vt Enei.iiij. Variū ⁊ mutabile sp femina: vnde varietas mutabilitas) atqȝ infidelitatē exercitus eius.i. Lepidi: qui pollicitationibus Antōij fere corruptus erat non putaui dubitandum: quin.i. quominus succurrerem.s. Lepido quem fidem vterqȝ existimabat: ⁊ offerrem me periculo cōi.s. mihi ⁊ Lepido si non possent inducere exercitu₃ in sententiam suam: nihil autem de Lepido tunc timebat.

Varium quid sit.

¶ Sciebā enī ⁊ cauti⁹ illud erat cōsiliu₃ expectare me ad Pisaram: dū Brutus traijceret exercitum ⁊ cum collega cōsentiente: sicut milites faciūt: hostibus obuiā ire. Tū si qd Lepidus bn̄ sentiēs detrimēti cepisset: hoc oē assignatu₃ iri aut pertinacie mee: aut timori videbam: si aut hoīe₃ offensu₃ mihi coniunctum tum rep. non subleuassem aut ipse a certamine belli tā necessarij me remouissem Itaqȝ potius periclitari volui si posset mea presentia ⁊ lepidum tueri: ⁊ exercitum facere meliorē ꝙ nimis cautus videri. Sollicitiorem certe hominē non suis cōtractis neminem puto fuisse. Nam

¶ Sciebā eī: ⁊ illud ꝯsiliū: erat cauti⁹.i. hoīs magis caute agentis: me expectare: ad.i. iuxta Pisarā aut Isarā flumē: dū.i. donec brutus.s. Deci⁹ trajceret exercitū s. trās alpes ⁊ ire obuiā hostibus cū collega.s. Bruto: consentiente (sicut milites faciunt.s. dum pari consensu in hostē inferūtur) tū.i. tunc videba₃ si Lepidus bn̄ sentiēs.s. de rep. vt putabat̃ cepisset quid.i. aliquid detrimenti: hoc oē assignatū iri.i. ꝙ assignetur aut pertinacie mee aut timori.s. meo ꝑtinacie si aut nō subleuassem.i. adiuuissem in onere belli portando hominem offensum.i. inuisum mihi coniunctu₃ cum rep.i. licet esset coniunctus cum rep. noluerim tamē iuuare eo ꝙ esset inuisus multi: aut sup. timori: si remouissem me a certamine belli tam necessarij. Itaqȝ ego volui potius periclitari.i. experiri si. idest an mea presentia posset ⁊.i. simul tueri. id est protegere lepidum: ⁊ facere exercitum

Pisara aut Isara flumen vt dixim⁹ s. ꝑrime fluui⁹ maximus in finib⁹ allobrogu₃ minor in rhodano.

Periclitari ⁊ periculum facere experiri.

que res nullã habebat dubitatioñe: sic exercitus Lepidi ab sit ea nũc magnã affert sollicitudinẽ ma gnũq; hʒ casum mihi eñ si contigisset vt prior oc currerem Antonio. nõ me hercule horã ꝯstitisset: tñ ego mihi cõfido ⁊ sic pculsas illi⁹ copias: Ven tidijq; Mulionis castra despicio. Sʒ nõ possum nõ exhorrescere: si quid intra cutẽ subest vulneris quod prius nocere potest: ꝙ sciri curariq; possit. Sed certe: nisi vno loco me tenerẽ magnũ pericu lum ipse lepid⁹: magnũ ea pars exercitus adiret: que bene de repu. sentiret. Magnã etiam perdi ti hostes accessionẽ sibi fecissent: si quas copias a Lepido abtraxissent: que si aduẽtus meus repres serit: agã gratias fortune: constantieq; mee que adhanc experiẽtiam excitauit. Itaq; ad .xij. Ka len. Junias ab Visara castra moui pontem ta men quem in Visara feceram: castellis duobus ad capita positis reliqui presidiaq; ibi firma po sui: vt venienti Bruto exercituiq; eius sine mora transitus esset paratus. Ipse vt spero: diebus oc to: quibus has litteras dabam: cũ lepidi copijs me coniungam. Vale.

sup. eius meliorẽ: ꝙ videri nimis caut⁹: s. s. nollẽ aut nõ audere me lepido cõiunge re. Ego puto certe neminem fuisse hoiem sollicitiorem. i. magis sollicitũ sup. ꝙ me: nõ suis contractis. i. ob res quas ipse nõ contraxerit. Nã ea res que| nullam dubi tationem habebat si exercit⁹ Lepidi ab sit. s. longe a ꝑuincia: q: tunc certũ fuisset ꝙ Bruto coniũgi deberet: aut Antonium opugnare: affert nunc magnã sollicitudi nem: ⁊ habet magnũ casum: q: incertum est an Lepidus Antonio iungi velit: qd si faciat: non tutũ sit vtriusq; exercitui oc currere: sicut solius Antonij. Eñ. i. q: si contigisset mihi: vt occurrerem prior An tonio: scʒ ante ꝙ ille cum lepido cõiunge retur/ me hercule: sup. Antoni⁹ nõ consti tisset idest mãsisset stans: horã. i. ꝑ spaciũ vnius hore: tñ idest tam multũ ⁊. i. simul: confido mihi idest viribus meis: et despi cio. i. contemno ⁊ vilipẽdo: copias illius. s. Antonij perculsas. s. ex clade apud Mu tinam accepta: ⁊ Castra. i. exercitus q̃ in castris sunt Ventinij Muliodis. i. q̃ aut Mulio fuerat. i. agitator: mulorũ: aut sic cognominatus aut per cõtemptũ dict⁹ ꝙ nihil militare sciret ꝙ mulos. Clitellari os agere: Sed nõ possum exhorrescere: q: qd latet timere nequim⁹: verũ idipsuʒ exhorrescere possumus hoc est nequit la teat: vnde legendũ putẽ ꝑpter ꝑticulam aduersatiuã sed non exhorrescere nega uit eñ se aut Antoniũ aut Ventidiũ ti mere. Sed (inquit) nõ possum nõ exhorre scere quẽ formidem: si qd vulneris sub est intra cutem. i. latet i lepidi voluntate qd nocere põt prius ꝙ possit curari: q: non põt sciri nisi cũ summo periculo. Sed cer te nisi tenerem me vno loco. s. cum Lepido ipse lepidus adiret magnum periculum. s. ab Antonio et ea pars exercitus. s. Lepidi que bene sentiret de repu. adiret magnum periculum q: ab Antonio cũ alijs non bene sentientibus oppugnaretur. Et hostes perditi idest in quibus nihil est boni fecissent etiam sibi magnam accessionem. i. magnũ incrementum: si abstraxissent a Lepido quas i. aliquas co pias (Abstracturi autem non sunt: sed omnes cũ Lepido attracturi) que. s. dicta: hoc est periculũ bo norum ⁊ accessionem malorum: si aduentus meus repressserit: agã gratias fortune ⁊ cõstantie mee: q̃ excitauit me ad hanc experientiam. s. faciẽdam. Itaq;. i. Et ita in hoc proposito: ego moui castra ab Isara: ad duodecimum Kalendas Junias: tamen reliqui pontem quẽ fecerã i Isara: duobus castel lis idest vt dicunt fortelicijs: positis ad capita idest extremas partes põtis: ⁊ posui ibi presidia firma vt transitus esset paratus sine mora Bruto ⁊ exercitui eius. Ipse. i. egomet vt spero coniungam me cum copijs Lepidi: octo diebus sup. post illos: quibus dabam has litteras. Vale

Antoni⁹ cladẽ apd mutinam accepit. Mulio.

Castella ꝑpugna cula q̃ vul gus forte licia dicit

M. Tul. Cicero. Plãco. S. D.

Uanq; grarũ actionẽ a te nõ desy derabã cũ te reipa: atq; aio scirez eẽ gratissimũ tñ (fatẽdũ est eñ) fuit mihi piucũda Sic eñ vidi q̃ si ea q̃ oclis cernũtur mea te tamari. Dices quid

Uanq; Dicit se nõ expectas se a Planco gratiarũ actio nes: gratos tñ fuisse cohor tatur q; eñ ad reipu. defẽsio nẽ dicẽs ꝙ ꝙ nõ desiderabã a te actionẽ gratiarũ. cũ scirẽ te eẽ gratis simũ reipsa ⁊ aio: tñ. s. gratiarũ actio fuit enim periucũda: qd sup. dico fatẽdũ ẽ eñ: q: verũ est Ego eñ vidi sic q̃si ea q̃ cernũ tur oculis. s. exteriorıbus: me amari a te.

Argumẽ tuʒ eple.

Dices qd antea sup. tibi visum est. Semper quidẽ sup. idẽ visum est sed nunꝗ̃ illustrius. i. clarius. Lr̃e tue sunt grate senatui mirabiliter: cũ. s. ita sit ꝙ fuerant grate rebus ipsis. i. ꝑpter res ipsas q̃ erant gratissime ꝛ maxie ꝛ fortissimi animi ꝛ summi consilij: tum ẽt grauitate verboꝝ ꝛ sententiaruꝫ. Sed, o mi Plance incumbe. i. enitere vt ꝑficias extrema belli: summa ꝛ gratia ꝛ gloria erit in hoc. i. in hac re. Ego cupio oĩa. s. ꝓspera: cã reip. sed me hercule ego iam defatigatus. i. vsqꝫ ad extremũ fatigatus in ea. s. rep. conseruanda: nõ faueo multo plus patrie ꝙ̃ glorie tue: cuius s. glorie dij immortales dedere tibi vt spero: maximam facultatem: quam complectere obsecro. Qui eniꝫ oppresserit Antonium: is confecerit. i. finierit hoc belluꝫ teterrimum. i. execrabilissimum ꝛ periculosissimum. Vale.

Argumẽtuꝫ ep̃le.

Ita erant ꝛc. Binis litteris declarauerat Plãc⁹ se cõiungendũ breui cum Lepido: sed intellexisse Lepiduꝫ ad Antoniũ trãsisse: qđ Cicero nunc scribit nõ ita esse. Monet ergo vt bellũ conficiat dicẽs.

Ordo lr̃e

Oĩa que afferebanṫ istinc. i. a te ꝛ ab exercitu tuo erant: ita icerta vt nõ occurreret qđ scriberẽ. i. scribere deberẽ ad te: eñ. i. qꝛ mõ. i. interdũ ea nũciabanṫ de lepido q̃ vellemus mõ. i. interdũ ꝫ. i. cõtraria: vt pote que nollemus: tñ ꝯstans fama est de te. s. te nec posse decipi. i. capi ꝑ insidias: nec vinci. i. ꝑ vim apertam quoruꝫ s. duo: ũ: fortuna hꝫ partẽ quandaꝫ alterius. s. eius qđ est vinci non posse alteruꝫ. s. decipi non posse est ꝓpriũ prudentie tue. Sed accepi lr̃as datas a Collega tuo. s. D. Bruto idibus maijs in q̃bus erat te scripsisse Antoniũ nõ recipi a Lepido: qđ erit certius si tu scripseris idem ad nos: sꝫ fortasse minus. i. non audes: ꝑpter inanẽ leticiam lr̃arum superiorum: in quib⁹ scripserat se ꝓpediẽ cõiungendũ cũ Lepido Uerum o plance tu noluisti id. s. vt errarẽ vel vt errarem id. i. in ea re. Quis eñ effugerit id. scꝫ aliqñ errare: aut potius id qđ scriptum erat in litteris tuis: nobis quia eas non habemus ignotum. Quis non viderit te potuisse decipi sic. s. ꝑ tantã fraudem cum haberes obsides ꝛ laterensẽ interp̃tem ꝛ auctoreꝫ: sꝫ qꝛ prius dixit famã cõstãtẽ esse ipm̃ non posse decipi: Legunt hic qdã nõ potuisse Uerꝫ qꝛ dicit sic stare põt ipsum non plane deceptũ sed sic. i. ex parte. Nũc võ ẽt cã erroris est sublata iã: hoc ẽ credulitas q̃ nulla eẽ debet de homine semel fide frago. Culpa eñ illa bis ad-

antea: Semper quidem: sed nunꝗ̃ illustrius. Littere tue mirabiliter grate sunt senatui: cum rebus ipsis que erant gratissime: ꝛ maxime fortissimi aĩ summiqꝫ consilij: tum etiam grauitate sententiarum atqꝫ verboruꝫ. Sed mi Plance: incumbe: vt belli extrema perficias: in hoc erit summa ꝛ gratia ꝛ gloria. Cupio omnia reipu. cã. Sed me hercule in ea conseruanda iam defatigatus non multo plus faueo patrie: ꝙ̃ tue glorie: cuius maximã facultatem tibi dij immortales: vt spero: dedere: quam complectere obsecro. Qui enim Antoniuꝫ oppresserit: is hoc teterrimum bellum periculosissimumqꝫ fecerit. Vale.

M. T. Cicero. Cn. Planco. S. P. D.

Ita erant omnia: que istinc afferebantur incerta vt quid ad te scriberem: non occurreret. Modo eñ que vellemus de Lepido: modo: contra nunciabantur: de te tñ constans fama nec decipi posse: nec vinci: quorum alterius fortuna partem habet quandam: alterum proprium est prudentie tue. Sed accepi litteras a collega tuo datas idibus Maijs in quibus erat te scripsisse a Lepido non recipi Antonium. Qđ erit certius. si tu ad nos idem scripseris: sed min⁹ audes fortasse ꝑpter inanem leticiam litterarum superioꝝ. Uerꝫ vt errarẽ id Plãce noluisti. Quis eñ id effugerit: Sic decipi te potuisse quis nõ viderit: Nunc vero ẽt iam erroris causa sublata est. Culpa enim illa bis ad eundem vulgari reprehensa ꝓuerbio est. Sin: vt scripsisti ad collegaꝫ: ita se res habet omni cura liberati sumus nec tamẽ erimus priusquam ita esse tu nos feceris certiores. Mea quidẽ: vt a te sepius scripsi: hec sententia ẽ. Qui reliquias huius belli oppresserit: cũ toti⁹ belli cõfectorẽ fore: quem te ꝛ opto esse: ꝛ cõfido futurum. Studia mea erga te: quibus certe nulla esse

maiora potuerũt tibi tam grata esse: q̄ ego puta ui fore: minime miror: vehementerq̃ letor. Que quidem tu si recte isthic erit maiora et grauiora cognosces.iiij.kalẽ. Junias. Uale.

eũdẽ.s.scopulũ nauẽ impingere: aut ad eũdem insidiarũ locũ icidere: aut ad eun dem cãz erroris reijcere: est rep:ehensio p uerbio vulgari.s.dictitanti nõ dandam ve niam excusantibus eundem errorẽ. Sin. i.sed si: sup.prius nõ errasti sed res habet se ita vt scripsisti ad collegam: scz Brutũ: nos sumus liberati oĩ cura: nec tamẽ erimus scz securi/aut certiores priusq̄ tu feceris nos certiores ita esse. Sententia mea quidem: est hec vt scripsi sepius ad te: q̄ oppresserit reliquias hui⁹ belli scz cum Antonio eum fore confectorem.i.finitorem totius belli: quem scilz confectorem totius belli ego τ opto τ confido te futurum esse. Ego minime miror: τ vehemẽter letor: studia mea erga te/quib⁹ certe nulla potuerunt esse maiora: esset tibi tam grata: q̄.i.q̄tum ego putaui fore.i.futura esse. Queq̃ dem scz studia mea erga te: tu cognosces maiora τ grauiora: si recte erit isthic.i.tecum τ cum exercituo. Quarto kalendas. Junias. Uale.

Culpa ẽ bis nauẽ eidẽ sco pulo ipin gere. aut bis ad eũ dẽ insidia rum locũ incidere.

Cn. Plan. M. T. C. S. P. D.

Puderet me icõstãtie meaꝝ lraꝝ si nõ ex aliena leuitate pẽderet Oia feci: q̄re Lepido ꝯiũcto ad rẽp. defendẽdã minore sollicitudie vr̃a p ditis resisterem. Omnia ei τ petẽti recipi: et vltro pollicitus sum scripsiq̃ tibi biduo añ confidere me bono Lepido ex vsurũ cõmuniq̃ ꝯsilio belluz administraturũ Credidi chirographis eius: affirmationi pñtis Laterẽsis q tum apud me erat: recõciliarẽq̃ me Lepido fidemq̃ haberẽ orabat. Nõ licuit diuti⁹ bñ de eo sperere. Illud certe caui τ cauebo: ne mea credulitate reip. summa fallat. Cũ Hisaram flumen vno die ponte effecto: exercitũ traduxissez: p magnitudine rei celeritatem ad hibẽs: q̄ petierat per litteras ipse vt maturarem venire. Presto mihi fuit stator eius cum litteris: quib⁹ ne venirẽ: denũciabat: se posse conficere per se negocium: interea ad Hisaram expectarem.

Puderet τc. Quia scripserat planc⁹ se spare vt haberet Lepidũ τ coniũctũ τ fidũ ad rẽp. defendẽdã ideo cũ iuenisset se ab eo deceptũ: hac epl'a se excusauit: oẽmq̃ culpã trãstulit in leuitatẽ et pfidiã lepidi: quã q̃uo dephenderit etiaz scribit τ se vix cõtinere potuisse quin ad eum iuerit sed vidisse fore summe dementie obijcere se τ suos tantis piculis. Purgatq̃ fratrem q̄ non citius venerit: cõmẽdatq̃ eum rogatq̃ vt ipsemet in Hircij locum substituatur. Ordo est. Puderet me incõstantie litterarum mearũ: si sup. lr̃e mee nõ penderẽt ex leuitate.i.incõstãtia aliena scilz Lepidi. Mallem tñ legere pendere vt sit si inconstantia litterarum mearum non penderet ex leuitate aliena. Feci omnia quare.i.quãobrẽ lepido cõiũcto scz mihi: ad defendẽdam remp. ego resisterẽ pditis scz ciuibus Antonio τ eius fautorib⁹ sup.cum minore sollicitudine vestra. Ego τ.i.sil' recepi.i.pmisi: oia supp. Lepido peteti: τ scripsi tibi biduo ante/ me confidere me esse vsurum Lepido: bono.i.amico τ fauorabili: τ administraturũ bellũ ꝯsilio cõi.i.cõicato lepido. Credidi idest.fidem adhibui Cyrograph⁹.idest scriptis manu eius.scilicet Lepidi: credi di affirmationi Laterẽ q̄ erat tũ.i tũc apud me: τ orabat supple vt reconciliarẽ.i.amicitia coniungerem me Lepido τ haberẽ fidem.i.confiderem. Non licuit.i.nõ est datum aut cõcessum: sperare bñ de eo.scilicet Lepido diutius.i.multum diu. Ego certe caui i.cauẽdo insidias efficiet cauebo: scilicet deinceps: ne summa.i.suprema sal⁹ reip. fallat.i.decipiat τ fraudet: credulitate mea.idest per credulitatem meam hoc est facilitatem credendi. Cum traduxissem exercitum Hisaram aut Isaram.i.duxissem trans isaram flumen in delphinatu. Ponte effecto vno die (in quo cõmendat celeritatem: mirum est tamen quod alibi dicit duobus castellis multo presidio capita pontis munita reliquisse: si vno die pontem fecerit) adhibens celeritatem pro magnitudine rei que scilicet id exigebat: vt pote accessio Lepidi τ exercitus eius ad remp. vti sperabat: q̄.i.quia: ipse scz. Lepidus caput rei. petierat per litteras vt maturarẽ venire. Stator.id ẽ minister publicus dictus a stando q̃ stet paratus ad eundem quo mittatur: fuit presto.i presens cum litteris eius: quib⁹ dator nunciabat.idest contrarie sententie factus significabat: ne venirem.scilicet ad ipsum: τ denunciabat se posse conficere.idest absoluere negocium.i.expugnationem Antonij: τ liberationem reip. per se: τ sup. vt expectarem supple eam ad Isaram.

Argumẽtũ τ succicta materia epl'e.

Series lr̃e τ ordo

Cirographus.

Isara flu mus.

Stator minister publicus.

¶ Indicabo temerarium meum cõsiliũ tibi: nihilo minus ire decreueraꝫ existimãs eũ sociũ glie vitare. Putabã posse me neq̃ de laude ieiuni hoĩs delibare q̃cq̃: ꝛ subesse tñ ppinqs locis: vt si durius aliquid esset succurrere celeriter posseꝫ. Ego nõ malus hõ hoc suspicabar. At laterẽsis vir sctissimus suo chirographo mittit mihi lr̃as: meisq̃ desperans de se: de exercitu de Lepidi fide: q̃rẽsq̃ se destitutum. In quibus aperte denunciat videaꝫ ne fallar: suam fidẽ solutã esse reip. ne desim. Exemplar eius chirographi titio misi. Ipsa chirographa omnia ex quibus credidi et ea quibus fideꝫ non habendã putaui. Leuocispio dabo perferenda: qui omnibus his itẽrfuit rebus. Accessit eo: vt milites eius cũ Lepidus cõcionaretur: improbi per se corrupti etiã per eos qui presunt. Canidios: Rufrenosq̃: ꝛ ceteros quos cuꝫ opus erit scietis: conclamarint viri boni pacem se velle: neq̃ esse cum vllis pugnaturos: duobus iam consulibus singularibus occisis: tot ciuib⁹ pro p̃ria amissis: hostib⁹ deniq̃ oĩbus iudicatis: bonisq̃ publicatis: neq̃ hoc aut vindicarat Lepid⁹ aut sanarat. Huc me venire: ꝛ duob⁹ exercitib⁹ cõiũctis obiicere exercitũ fidelissimũ: maxia auxilia principes Galie: puĩciã cũctã summe demẽtie: ꝛ temeritatis esse vidi: mihiq̃: si ita oppressus esse remq̃ pub. mecuꝫ pdidissem: mortuo non modo bonorem: sed miam quoq̃ de futurã. Ita reditur⁹ sum nec tanta munera perditis hominibus dari posse si nam. Exercitũ locis habebo opportunis prouinciam tuear: etiã si ille exercitus defciuerit: omniaq̃ integra serueꝫ dabo operã: quoad exercit⁹ huc sum mittatis pariq̃ felicitate remp. vindicetis.

Nec depugnare: si occisio tulerit: nec obsideri: si necesse fuerit: nec mori: si casus inciderit p vobis paratior fuerit quisq̃. Quare hortor te mi. Cice-

¶ Indicabo tibi: o Cicero / ꝯsiliũ meuꝫ temerariũ: ego decreuerã ire. s. ad Lepidum nihilominus. i. q̃uis denũciasset mihi irem: existimans euꝫ vitare. id ẽ fugere sociũ gl'ie: hoc est velle se soluꝫ habere laudẽ deuicti Antonij. Putabam. i. secũdo loco: me nec delibare. i. degustare quicq̃ de laude hoĩs ieiuni. i. sic auidi ad laudẽ: vt ieiun⁹ est ad cibum: ꝛ putabã tñ subesse. i. clam inesse locis propinquis: vt si aliquid esset idest accideret durius: hoc ẽ si forte succũberet Lepidus / possem succurrere celeriter. Ego hõ nõ malus. i. minime astutus: suspicabar hoc: at Laterensis vir sanctissim⁹. i. integerrime fidei: mittit mihi lr̃as suo chirographo. i. scripto manus sue: ꝛ desperãs meis scꝫ copijs: de se: de exercitu: de fide Lepidi: ꝛ q̃rens se destitutũ. i. derelictum solum in fide. In quibus scꝫ litteris: ipse denũciat aperte: sup. vt videam. i. prospiciã: ne fallar: fideꝫ suã esse solutam: aut a se aut a lepido: si a se sensus est fidem suam non esse obligatam ad prestanda que non posset: cum denunciarit se amplius nõ posse: si a lepido hic solutam. i. violatam ꝛ interruptaꝫ. ne desim idest vt consulã reipu. Ego misi Titio: exemplar. i. vt dicunt duplum chirographi. i. manu scripti ei⁹: ego dabo Leuocispio perferenda scꝫ ad senatũ: oĩa chirographa. i. scripta manibus Lepidi laterensis. ꝛ aliorum ex q̃bus credidi scꝫ promissis eorum: ꝛ ea q̃bus putaui fidẽ non habendam. i. nõ credendũ esse: qui. s. Leuocispius interfuit omnibus his reb⁹. Accessit. i. additũ est: eo. i. ad eam infidelitatem Lepidi vt cum Lepidus concionaretur. i. orõnẽ haberet ad milites suos: milites eius improbi per se. i. ex ppria natura ꝛ corrupti etiã p eos qui p̃sunt: vt pote p Canidios. Rufrenos ꝛ ceteros / quos scietis cum opus fuerit conclamarint sup. tã q̃ viri boni se velle pacem / neq̃ eẽ pugnaturos cum vllis: ꝛ hoc duob⁹ consulib⁹ singularibus. scilicet Hircio et Pansa iam occisis: tot ciuibus amissis pro patria. deniq̃ omnibus. s. Antonianis iudicatis. s. a senatu hostibus: ꝛ bonis. s. eorum publicatis neq̃ Lepidus aut vindicarat hoc aut sanarat. idest ad sanum consilium cõuerterat. Ego vidi idest consideraui me venire huc idest ad talem exercitum ꝛ obijcere. s. trucidãdũ. duobus exercitib⁹ cõiunctis scꝫ Antonij ꝛ Lepidi: exercitum fidelissimum / ꝛ ita diligenduꝫ: ꝛ maxima auxilia / principes gallie: et cunctam prouinciam: esse summe dementie et temeritatis: et vidi si oppressus essem ita / et

Concionari.

ro exercitũ huc traijciendũ q̃ primuz cures: ⁊ ma tures priusq̃ hostes magis corroborant̃: ⁊ nr̃i p turbentur. In quo si celeritas erit adhibita: re͂ spu. in possessione victorie deletis sceleratis per manebit. Fac valeas: meq3 diligas. Fratrẽ meum tibi fortissimũ ciuem: ⁊ ad oĩa paratissimũ excu͂ ses litteris q ex labore in febriculã icidit assiduã: ⁊ satis molestã. Cũ primũ poterit istuc recurrere nõ dubitabit: ne q̃ luco reip. desit. Meã dignita tẽ cõmẽdatũ habeas rogo. Cõcupiscere me nihil oportet. Habeo te ⁊ amãtissimũ mei: ⁊ qd optaui summe authoritatis. Tu viders q̃tũ: ⁊ qñ tuũ mu nus apud me velis eẽ. Tñ te rogo: in Hircij locũ me subdas: ⁊ ad tuũ amorẽ: ⁊ ad meã obseruãtiã.

Vale.

perdidissem remp. mecũ: nõ mõ honorez: sed quoq3. i. etiã miaz defuturã mihi mor tuo. Itaq3 reditur⁹ sum s. in prouinciam nec sinam, i. patiar tãta munera. i. tam fi delẽ ⁊ bñ instructũ exercitum posse dari. i. obijci: hoibus perditis. Ego habebo ex ercitũ locis opportunis: tuear. i. protegaz puinciã: etiãsi: ille. s. Lepidi exercitus de sciuerit. i. defecerit a rep. ad Antoniũ ⁊ da bo operã vt seruez oĩa integra. i. neq3 fra cta neq3 iminuta/ quoad. i. donec mitta tis huc exercitũ: ⁊ vindicetis. i. libertati restituatis rẽp. pari felicitate qua. s. apd Mutinã. Nec q̃sq̃ fuerit patior. s. q̃ ego depugnare. i. excidionalẽ pugnã obire: si occasio tulerit. i. õderit: nec obsideri si ne cesse fuerit: nec mori pro vobis si casus in ciderit. Quare o mi Cicero: ego hortor te supple. vt cures exercitum traijciendũ. i. trãs alpes mittẽduz: huc. i. ad nos q̃ pri mum. i. valde cito ⁊ matures. i. accelercs priusq̃ hostes corroborẽtur nam ⁊ nostri q̃ paucio res ⁊ debiliores sunt perturbẽtur. In quo. i. in qua re: hoc est i exercit⁹ traie ctiõe: si celeritas erit adhibita resp. manebit in possessiõe victorie. s. apud Mutinã inite: ⁊ hoc sce leritas. s. reliq̃s deletis. Fac sup. vt valeas ⁊ diligas me. Hic videt̃ finis superioris epistole: vt sequẽ tia nouã cõstituãt/ aut saltẽ seorsuz scripta cẽseant̃. Sũt eñ alteri⁹ argumẽti ⁊ q̃ sic scripta vident̃ vt a solo Cicerone legant̃: cũ supiora ab oibus legi possint. Ordo autẽ est. Excusses litteris. s. mit tẽdis ad senatũ: fratrẽ meuz ciuẽ fortissimũ tibi ⁊ paratissimũ ad oia. s. mãdata obeunda: qui. s. fra ter incidit ex labore. i. fatigatione: in febriculã assiduã ⁊ satis molestã. Cum primum poterit non du bitabit recurrere istuc. i. ad vos: ne quo. i. aliquo loco desit reip. Ego rogo sup. vt habeas dignitatez meam cõmendatã scilz tibi: hoc est suscipias eam protegendam ab obtrectatoribus. Sed sup. nihil oportet me concupiscere. nam sup. habeo te ⁊. i. simul/ amantissimũ mei. ⁊ (quod optaui) summe au thoritatis. q. d. qui velis cum sis amantissimus mei: ⁊ possis me defendere cum sis summe auctorita tis. Tu videris. i. tuum fuerit videre ⁊ iudicare: quantũ. i. q̃ magnũ: ⁊ qñ. i. quo tẽpore/ velis tuũ mu nus esse apud me. idest me tibi esse obnoxium: aut tuum munus esse apud me. i. me obire munus ⁊ partes tuas. q. d. fuero semper ⁊ in omnibus paratus: vt sit simile illi postea ab Aeolo apud virgi lium ad Iunonẽ dicto: tuus o regina quid optes. Explorare labor: mihi iussa capessere fas est. Ego rogo te tantum. i dũtaxat supp. vt subdas. i. sufficias ⁊ substituas me in locum Hircij. i. vt sim pro Hircio cõsul: ⁊. i. simul ad amorem tuum scz augendum in me: ⁊ ad obseruantiam meam scz augen dam in te obseruando. q. d. cum id ⁊ amor tuus in me: ⁊ obseruantia mea in te exigat. Vale.

Descire

Ordo lr̃e

M. T. C. Cn. pl. Desi. S. P. D.

In te: et i collega oĩs spes est: dijs approbãtib⁹. Cõcordia vr̃a: q̃ se natui. declarata litteris vestris ẽ: mirifice ⁊ senat⁹ ⁊ cũcta ciuitas delectata est. Qd ad me scripseras de re agraria: si cõsultus esset vt quisq3 de te honorificẽtissimã sñiam dixisset: eaz secut⁹ essem: qua certe ego fuissẽ. Sed ppter tardi tatem sñiarũ: moráq3 rerũ cũ ea: q̃ cõsulebant̃ ad exitũ non puenirẽt: cõmodissimum mihi Plan

In te ⁊c. Cum Brut⁹ re cepisset se in Galliaz ad Plancũ scripserat Plã cus se cum eo ad patrie defensionem consentire. de qua re nunc dicit Ci cero senatum populumq3 Rom. mirifice letatuz. Deinde quod de agraria lege ro gatus erat. dicit se ad id paratum fuisse: sed opportunitatem defuisse: iterum in fiammans hominez. ad reipub. protectio nem: et ad litterarum scriptionem. Or do est. Omnis spes scilicet reipu. aut sa salutis est in te o Plãce: ⁊ i collega. s. tuo Bruto: dijs approbantibus idest vota no stra et vestra secundantibus. Et idest si mul senatus et cuncta ciuitas scilicet Ro mana: delectata est mirifice: concordia re

Argumẽ tuz epl'e.

Series littere.

stra.i.propter vestram concordiā que decla rata est.idest declare significata senatui lit teris vestris. Quod tu scripseras ad me de re agraria.i.agris diuidendis militib⁹ tuis vt bene de rep.meritis:si senatus es set cōsultus.i.rogatus sentētias:vt quis q̄ dixisset sententiā honoratissimam scz tibi:secutus essem eam:qua scz sententia honoratissima tibi aut de te:ego certe fuis sem:sed cum ea que consulebantur.i.de q bus fiebat consultatio non peruenirent ad exitum.i.ad decretionem:visum est mi hi et fratri scz tuo Planco:commodissi mum vti eo:scilz quo vt scis vsi sumus: qd

Lex agraria sup diuidendis agris ferebatur.

coq fratri visum est:vti eo qd ne nostro arbitratu componeretur:quis fuerit impedimēto:arbitror te ex Plāci lrīs cognouisse. Sed siue in senatuscō sulto:siue in ceteris reb⁹ desyderas aliqd:sic tibi p suade:tantā esse apud oēs bonos tui charitatē vt nullū gen⁹ amplissime dignitatis excogitari pos sit:qd tibi nō paratū sit. Litteras tuas vehemēter expecto. Et qdē tales:quales maxie opto. Uale.

scz decretum quo vsi sumus:ego arbitror te cognouisse ex litteris Planci: scilicet fratris tui: quis fuerit impedimento.i.quis impedinerit/ne componeretur.idest fieret τ absolueretur:arbitratu no stro.idest s̄m arbitratum τ voluntatem nostram:hoc est Planci τ meam. Sicut in multis alijs epi stolis quia res erat nota scribenti τ ei ad quem scribit nobis mansit ignota. Quis enim diuinaue rit quid fuerit quo vsi sint:aut quis impedinerit quo minus senatusconsultum ex sentia vtriusq fa ctum fuerit? Sed siue tu desideras aliquid in senatusconlto:siue in ceteris rebus:persuade tibi sic: charitatem tu.idest in te:esse tantam apud omes bonos:vtpote reip.amatores:vt nullum gen⁹ di/ gnitatis amplissime/possit excogitari scilicz a te:quod nō sit paratum tibi. Plus est quod dicit ex cogitari q̄ si diceret posci:facilius enim est aliquid excogitare q̄ poscere. Plus etiā est qd dicit tibi non paratum sit:q̄ si diceret:quod tibi non detur:quia quod paratum est:expectat habiturum etiā si non petierit. Ego expecto vehementer litteras tuas. Et quidem tales quales maxime opto: hoc est quibus significas te hostes deleuisse aut quid simile. Uale.

Argumētuz ep̄le.

Unq̄ τc. Quia plancus ab lepido vt vidimus deceptus erat:hac epistola se purgat ne putet p imprudētiaz suā fuisse decept⁹. Deinde scri bit quemadmodum sibi τ su is psperexerit postq̄ perfidiā lepidi cogno uerat purgatq Laterensem qui lepiduz cōmendarat non malitiose quo plancum deciperet:sed propter nimiam indulgen tiam suam erga lepidum. Dicit autez ex ea fraude se tantum doluisse vt parum ab fuerit quin sibi mortem inferret. Narrat etiam q̄ egre tulerint. Lepidus τ Anto nius q se.i. Plācum:non circūuenerint. Hortaturq vt Cesarez octauiū ad se mit tat. Ordo est.nō vnq̄:o mi Cicero nō pe nitebit vnq̄ me hercule/me subire maxia pericula pro patria: dum.i.dūmō siquid scilicet aduersitatis acciderit mihi:ego ab sim.i.immunis sim a rephēsiōe temerita tis.i.si nō vererer temeritatis argui si pre ter opinionē q̄cq̄ acciderit. Ego confite rer me lapsum imprudentia: si vnq̄ credi dissem ex animo.i.syncere τ plene/lepido dico supp.me lapsum fuisse non peccasse. Enim.i.quia credulitas.i.facilitas in cre dendo:est magis error q̄ culpa:et qdē.i. certe ipsa irrepit.i.tacite illabitur/ facil lime in mentem optimi cuiusq. Qd per q̄ve ū ē. Nā mali cū credant oēs sui sil'es non facile decipiuntur. Sed ego suz pene

Ordo lr̄e

Cn.Plancus.M.T.C.S.P.D.

Unq̄ me hercule mi Cicero me penitebit maxia picula pro p̄ria subire:duz siquid acciderit mihi a reprehensiōe temeritatis absiz: Cōfiterer imprudētia me lapsuz si vnq̄ lepido ex animo credidissez. Credulitas ei error est magis q̄ culpa:et quidem in optimi cu iusq3 mentem facillime irrepit. Sed ego non hoc vitiosum pene deceptus. Lepidum vero pulchre noram. Quid ergo est: Pudor me: qui in bello maxime est periculosus: hunc casum coegit subi re. Nam si vno loco essem verebar necui obtrecta torū viderer: τ nimiū partinaciter Lepido infen sus: τ mea patiētia etiā alere belluz. Itaq3 copias ppe in ɔspectū Lepidi: Antonijq3 adduxi: Qua draginta quinq3 miliū passuuz spacio relicto ɔse di eo cōsilio:vt vel celeriter accedere: vel cum salu

te recipere me possem. Adiunxi hec in loco eligendo: flumen oppositum vt haberem in quo mora transitus esset. Voconŷ sub manu vt essent p quorum loca mihi fideliter pateret iter.

idest quasi deceptus non hoc vitio scʒ credulitatis. dices sup. Ergo quid est scilicet ꝙ errasti. Responsio. Pudor: qui est maxime periculosus in bello: quia audacẽ fortuna iuuat: coegit me hunc casum. Nam si essem vno loco idest si manerem in prouincia mea verebar ne viderer cui idest alicui obtrectatorem. i. inuidorum fame mee detrahentium: infensus. i. iratus Lepido nimis pertinaciter: si scʒ pro cõmuni salute nollẽ me illi cõiungere: ⁊ viderer etiam alere bellum: mea patientia. i longanimitate aut tarditate: ꝙ paterer hostem tam diu viuere quos coniunctus cum Lepido possem statim opprimere. Itaqʒ adduxi copias sup. meas: prope idest quasi in conspectum Lepidi ⁊ Antonŷ. Consedi. i. locum quietis cepi (a consido: qͦd actiue accipiẽ enei. f. Vultis ⁊ his mecũ pariter cõsidere regnis: vnde verũ est sido quoqʒ sedi habere in pretorio qͦd docet Valla) spatio quadragintaquinqʒ millium passuũ relicto scʒ a castris lepidi: eo consilio vt possem vel accedere celeriter scʒ ad lepidum si fuisset in ea sentẽtia in qua eẽ debebat: vel posset recipere me. i. a conflictu eripere: cum salute. s. mea ⁊ exercitus. Ego adiunxi. i. addi: hec. i. has res quas dicã in loco. s. cõsidendi eligendi eligendo vt haberẽ flumẽ oppositum. s. exercitui lepidi: in quo scʒ flumine: esset mora transitus. i. in quo transeundo moram traheret Lepidi exercitus: ⁊ sup. adiunxi: hoc est effici: vt Voconŷ alŷ legunt Vocontŷ populi in illis partibus gallie: essent sub manu. i. potestate mea: per quorum loca iter pateret mihi fideliter.

Pudor: in bello periculosus.

Cõsido Vergiliꝰ

¶ Lepidus desperatio aduẽtu meo: quẽ non mediocriter captabat: se cum Antonio coniunxit ad iiŷ. Kalẽ. Junias: eodẽqʒ die ad me castra mouerunt: viginti milia passuum cum abessent: res mihi nũciata est. Dedi operã deũ benignitate: ⁊ vt celeriter me reciperẽ: ⁊ hic discessus nihil fuge simile haberet: nõ miles vllus: nõ eques: nõ quicꝙ impedimentoꝝ amitteretur: aut ab illis feruẽtibus latronibus iterciperetur. Itaqʒ pridie nonas iunias omnes copias. Bisaram traieci: pontesqʒ: quos feceram: interrupi: vt spacium ⁊ ad se colligendum homines: haberent: ⁊ ego me interea cum collega coniungerem: queʒ triduo cum has dabam litteras expectabam. Laterensis nostri ⁊ fidem ⁊ animum singularem in rempub. semper fatebor. Sed certe nimia eius indulgentia in Lepidum ad hec pericula perspicienda fecit eum minus sagacem. Qui quidem cum in fraudem se deductum videret: manus quas iustius in Lepidi perniciem armasset: sibi inferre conatus est in quo casu tamen interpellatus adhuc viuit: et dicitur victurus. Sed tamen de hoc mihi parum certum est: ⁊ magno cum dolore parricidarum elapsus sum his. Veniebant enim eodẽ furore in

¶ Lepidus aduentu meo quem captabat nõ mediocriter: imo ardenẽ desperato: cõiunxit se cũ Antonio ad quartũ kalen. Junias. ⁊. s. ipsi cõiuncti mouerũt castra. s. sua: ad me scʒ procedendo: res ẽ nũciata mihi cum abessent viginti milia passum. Ego dedi operam benignitate deuʒ i. deorum / qui eam mentẽ dederãt: vt ⁊. i. simul: reciperem. i. in loca tuta retraherem me celeriter: ⁊ hic discessus nihil haberet simile fuge: ⁊ vllus miles: non amitterẽ: eques vllus nõ amitterẽ: quicquid impedimentoꝝ scʒ itineris: hoc est machinarũ ⁊ sarcinarum bellicarum non admitteretur: aut interciperetur. idest in medio itinere per insidias caperetur ab illis latronibus: feruentibus: idest ardentibus ad predam. Itaqʒ ego traieci pridie nonas Junias idest die preeunte nonas Junias hoc est quarto die Junŷ: copias meas bisaram scʒ flumen gallie in delphinatu: et interrupi Pontes quos feceram: vt homines idest milites mei haberent spatiuʒ ad colligendum se idest ad resumendum animum ⁊ ad componendas res turbatas ex celeri profectione. ⁊ ego coniungerem me interea scʒ cum hostes pontes reficerent: cum collega. s. bruto: queʒ ego expectabam triduo. i. intra triduũ affuturũ: cum eum dabam scilʒ ad te: has litteras. Ego fatebor: idest protestabor: semper ⁊ fidem ⁊ animum singularem in idest erga rempubli. Laterensis nostri scʒ cõmunis amici. Sed certa nimia indulgentia idest immoderatus amor eius. in Lepidum: fecit eum minus sagacem idest prudentem ad hec pericula perspicienda. Qui. s. Laterensis: quidẽ. i. certe: cum videret se deductum in fraudem. idest deceptũ a lepi

Voconŷ seu vocontŷ populus gallie

Impedimenta exercitus.

me: quo in patriam incitati. Iracundias autem harum rerum recentes habebant: ꝙ Lepiduz castigate non destiteram: vt extingueret bellum: ꝙ colloquia facta improbabam: ꝙ legatos fide Lepidi dimissos ad me in conspectũ venire vetuerã ꝙ. C. Catinium Vestinũ tri. mi. missum ab Antonio ad me: interceperam. In quo hanc capio voluptatem ꝙ certe quo magis me petiuerunt: tanto maiorem his frustratio dolorẽ attulit. Tu mi Cicero: quod adhuc fecisti: idem presta vt vigilanter neruoseq; nos qui stamus in acie subornes. Veniet cesar cũ copijs quas habet firmissimas. Aut si ipsum aliqua res impedit exercitus mittatur: cuius ipsius magnum periculum agitur. Quicquid aliquando futurum fuit in castris perditorum contra patriam: hoc omne iam conuenit.

Pro vrbis vero salute cur non omnibus facultatibus quas habemus vtamur: ꝙ si vos istic nõ defueritis: profecto quod ad me attinet omnib9 rebus abunde reipubli. satisfaciam. Te quidem mi Cicero indies me Hercule habeo chariorem: sollicitudinesq; meas quotidie magis tua merita exacuunt: nequid ex amore: aut ex iudicio tuo perdam. Opto vt mihi liceat iam presenti pietate meorum officiorum tua beneficia tibi facere iucundiora octaua Idus Junias Ciuarone ex finibus Allobrogum.

Inferre sibi manũ. est se interficere.

do conatus est inferre sibi manus idest se ipsum interficere inferendo sibi manus: quas armasset iustius in perniciem idest cedem et interitum Lepidi: in quo tamen casu ipse interpellatus idest impeditus: viuit adhuc: et dicitur victurus: quia non adegerat adhuc vulnus satis altum. Sz tamen parum certum est mihi de hoc scz an victurus et conualiturus sit: et ego elapsus sum his scz malis et insidijs: cum magno dolore parricidarũ scz Antonij et Lepidi patriam persequentium et eius defensores trucidantium. Ipsi enim veniebant incitati in me eodem furore quo in patriam idest vt me penitus opprimerent. Autem idest sed ipsi habebant iracũdias harum rerum idest ob has res recentes: ꝙ non destiteram idest desineram aut pretermiserã castigare idest obiurgando monere Lepidum vt extingueret bellum: ꝙ improbabam colloquia facta scz inter ipsum et missos ab Antonio: aut potius Antonium ipsum: ꝙ vetueraz legatos dimissos idest a diuersis missos: ad me fide Lepidi. idest data eis fide a Lepido. Nihil molestie a me passuris: venire in conspectum: scilicet meum: et ꝙ interceperam idest in medio itinere ceperam. Caium Catinum vestinum idest ex vestinis populi Italie vltra picenum iuxta. Amiternos missum ad me ab Antonio. In quo scz facto: aut in qua re ego capio hanc voluptatem ꝙ certe quo idest quanto magis petinerunt me scz capere aut occidere: tanto maiorem dolorem frustratio idest irritus conatus attulit. his. Tu o mi Cicero presta sup. mihi id supple quod fecisti adhuc: vt subornes. idest per subsidia adiuues vigilanter et neruose. i. firmiter et solide: nos qui stamus in acie. s. pro patria cõtra hostes. Veniat Cesar. scz Octauius adolescens tunc adhuc: et a repu. stare visus: sed mox cum Antonio et Lepido conspiratus: cum copijs quas habet firmissimas: aut si aliqua res impedit eum: quo minus possit venire. mittatur exercitus. scilicet eius. Cuius ipsius scilicet Cesaris magnum periculum agitur idest impendet: fuderat enim Antonij copias apud Mutinam: et ita putauit plancus ꝙ non esset cum illo in gratiam rediturus: et hostes omnes vires suas collegerant. Vñ addit. Quicquid futurum fuit aliquando idest quouis tempore: in castris proditorum contra patriam: hoc omne conuenit iam idest congregatum est. Vero idest sed: econtrario: cur non vtamur omnibus facultatibus idest pijs et opibus quas habemus pro salute verbis: quasi dicat nullam esse rationem: tacite tamen saluti sue consulere videtur. ꝙ si vos nõ defueritis: scilicet reipu. istic idest Rome: aut isthic idest in ista re: profecto ego satisfaciam abunde reipub. in omnibus rebus: quod idest quantum attinet ad me. Quidem idest certe o mi Cicero: ego habeo te indies chariorem: idest te diligo per singulos dies cum quodam incremento: et merita tua scz in me exacuunt. i. vegetant et instigant quotidie magis sollicitudines meas: nequid perdam aut ex amore tuo scz in me: aut ex iudicio tuo scilicet de me. Opto vt liceat mihi facere beneficia tua in me: iocundiora scz tibi et etiam mihi pietate idest pia exhibitione meorum officiorum iam presenti: que nunc est futura: iucundum autem est ingratos beneficium conferre: et gratos referre.

Castigare

Intercipere.

Cn. Plan. M. T. C. P. D.

Facere non possum qn i singulas res meritaq tua tibi gratias agã Sed me hercule facio cũ pudore. Neq ẽm tãta necessitudo: quãtã mihi tecũ esse voluisti: desiderare videt gratiaruz ationem. Neq ego libenter pro maximis tuis beneficijs tam vili manere defungor orationis: et malo psens obseruantia: indulgentia: assiduitate memorẽ me tibi probare: qd si mihi in vita contigerit omnes gratas amicitas: atq etiam pias ppinqtates in tua obseruantia indulgentia: assiduitate vincam. Amor enĩ tuus ac iudicium de me vtrum mihi plus dignitatis in perpetuum: an voluptatis quotidie sit allaturus: non facile dixerim. De militũ cõmodis fuit tibi cure: quos ego non potentie mee cã (Nihil enim me non salutariter cogitare scio) ornari volui a senatu. Sz primum q ita meritos iudicabam: deinde q ad ad omnes casus cõiunctiores reip. esse volebam nouissime: vt ab omĩ oĩm sollicitatione auersos eos tales nobis pstare possem: quales adhuc fuerunt. Nos adhuc hic oĩa integra sustinuimus qd consiliũ nostrũ: & si quanta sit auiditas hominuz non sine causa talis victorie: scio tñ vobis pbari spero. Nõ ẽm si qd in his exercitib⁹ sit offensum magna subsidia resp. hz expedita: quibus subito impetu: ac latrocinio parricidarum resistat. Copias vero nostras notas tibi esse arbitror. In castris meis legiones sunt veterane tres. Tironum vel luculētissima ex oĩbus vna. In castris Bruti vna veterana legio altera bima octo Tironum Itaqz vniuersus exercitus numero amplissim⁹ est firmitate exiguus. Quantũ aũt in acie Tironi sit cõmittẽdũ nimiũ sepe exptũ habemus. Ad hoc robur nostrorũ exercituũ [illegible] Aphrican⁹ exer

Facere &c. Cũ egisset Cicero oĩa diligenter pro dignitate Planci et potissimuz de re agraria. Plãcus se artificio argũtũ more morēm ostendit. Nã significans nõ esse satisfaciẽdũ Ciceroni actione gratiarum: gratias agit & habere indicat maximas: deinde ostẽdit q diffidat copijs suis in quibus plurimi erant tyrones. Dicitq Cesarez Octauium esse causam quare Antonius & Lepidus nondum sint oppressi: significat enĩ eum latenter cõsentire cũ Antonio Dicit autẽ se misisse ad Cesarem cum mãdatis suis. Ordo est. Ego non possum facere quin agã gratias tibi in idest ob singulas res & merita tua. Sed me hercule facio sup. illud cum pudore. Neq ẽm tanta necessitudo .i. necessaria ɔsiliatio amicitie quãtã tu voluisti esse mecũ: videt desiderare .i. poscere actionẽ gratiarũ. Neq ego defungor libẽter tã vili munere oratiõis .i. verborũ: p maximis beneficijs tuis .i. agẽdo p beneficijs gratias quas referre deberẽ: & malo .i. magis volo: probare .i. ostendere me tibi memorem .s. beneficiorũ .i. gratũ: presens .i. qñ ero presens obseruãtia .i. veneratione & cultu quibus sic obseruam⁹ aliquẽ vt caueam⁹ quicq aut dicere aut facere qd illud offendat indulgentia .i. concessione obsequi etiam vltra q oportea t: assiduitate .s. obsequiorũ. Q. d. s. presentem esse: si contigerit mihi in vita: ego vincã .i. superabo oẽs amicitias gratas: (Alij legunt oẽs gratias amicitias &c. vtrũq placet: sz q: ad propinqtates addidit pias: puto: ad amicitias etiã gratas addidisse) atq etiã oẽs ppinquitates .i. cõsanguinitates & coniunctiones sanguinis pias .i. pietate obsequiosas in maiores suos: vincaz inquit ij obseruantia tua. Valla diceret tui: sed tua quam tibi impensam a me posside bis: in indulgentia & assiduitate: quibus sse me memorem probare iam dixit. Eñ idest q: ego non dixero .i. dhudicauero facile vtrum amor tu⁹ ac iudicium .s. tuum de me sit allaturus (noue figure locutio: nam per zeugma diceret allaturũ: & per syllepsim: allaturi aut q res sint inanime allatura) scilicet amor vñ pcedit iudicium: mihi plus dignitatis in perpetuum idest que sit in perpetuum duratura: an voluptatis quotidie idest q quotidie innouabitur fuit tibi cure .s. habuisti curam de cõmodis militũ. Rogauerat enim Plãc⁹ vt per Ciceronẽ militib⁹ diuiderẽtur agri: quos .s. milites ego volui ornari a senatu: nõ cã potẽtie mee .i. vt potẽtior

Argumẽtuz ep'le.

Ordina tia lr'e.

Indulgẽtia:

Propinquitas p cõsanguinitate.

Valla.

zeugma. Syllepsis.

citus qui est veteranus: siue Cesaris accessisset: equo aio summã reip. in discrimen deduceremus Aliquãto aũt propius esse quod ad cesarem attinet: videbamus nihil destiti eum litteris hortari neqꝫ ille intermisit affirmare se sine mora venire: cum interim auersum illum ab hac cogitatione ad alia consilia video se contulisse. Ego tamen ad eum Furnium nostrum cum mandatis: litterisqꝫ misi si quid forte proficere posset.

euadã. Sic esti me nihil cogitare nõ salutariter. i. ꝙ nõ sit cũ salute reip. piunctũ. Sz sup. volui eos ornari primum ꝙ iudicabam eos meritos esse ita deinde ꝙ volebaz esse cõiunctiores reip. ad oẽs casus: nouissime idest postremo loco: vt possem prestare idest exhibere nobis eos auersos i. abhorrentes ab omni sollicitatione oĩm tales quales fuerunt adhuc idest reifideles. Nos sustinuimus hic idest in prouincia adhuc omnia ĩtegra. i. salua. ꝛ nulla imminuta: qđ consilium nostrũ. s. sustinẽdo oĩa integra et si. i. ꝙꝙ scio quãta sit auiditas hoim talis victorie. s. habende nõ sine causa: q: in ea tota salus reip. pendebat: tamen spero probari idest approbari: vobis. i. a vobis. Nõ eni ꝛc. Affert ratioñẽ quare probabile putet consilium suum ꝙ nondũ cõmiserit pugnã dicens. Eñi. i. q: si si quid sit offensum. i. peccatũ ꝛ erratum in his exercitibus scilicet quos habem⁹: hoc est si male esset a nobis pugnatũ (Mitioribus tñ idverbis advitandum malum omen ꝓsequit) resp. nõ habet magna subsidia. i. magnas copias subsidio venturas: expedita idest parata: qbus scilicet subsidijs ipsa resistat. i. resistere possit ad latrocinia parricidaruz: impetu subito. alij legũt ac latrocinio vt sit quibus resistat subito impetu ꝓ impetui declinatione antiqua: ac latrocinio parricidarum. s. Antonij ꝛ Lepidi ꝛ aliorũ patriam persequentium. Vero pro sed ego arbitror copias nostras esse notas tibi. In castris meis sunt legiones veterane tres. Tironum idest nouitiorum militũ: vna. s. legio: vel. i. etiam luculẽtissima. i. clarissima ex omnibus. In castris Bruti est sup. vna legio veterana idest veteranorum militũ. i. q̃ multos annos in militia exigerunt: altera idest adhuc vna bima. i. duorũ annorũ. i. eorũ q̃ Bieñiũ militauerũt: octo sup. legiones. Tironum sup. sunt. Itaqꝫ vniuersus exercitus est amplissimus numero: exiguus firmitate: q: plurima pars Tironum est. Autẽ. i. sed: nos habem⁹ nimiũ expertũ i. compertũ cum malo nostro: quantum sit committendũ Tironi. i. nouo militi in acie. Siue exercitus aphricanus. i. ex aphrica reductus q̃ est veteranus: siue exercitus Cesaris. s. octauij: accessisset. i. additus: fuisset: ad hoc robur exercituum nostrorum: nos deduceremus in discrimen. i. periculũ summã reip. hoc est salutem eius: equo aio idest libẽter cõgressi essemus cũ hostibus cõflictu pernicioso. Aũt. i. sed nos videbamus. i. considerabamus id quod attinet idest spectat ad cesarẽ. esse aliquãto propius. i. cõiunctius saluti reip. Et ita: ego nihil idest in nulla re aut nullo mõ. i. destiti. ꝑtermisi seu intermisi hortari eũ lr̃is: neqꝫ ille scilicet Cesar (loquit vt notũ est de Octauio q̃ postea Augustus dictus est) intermisit. i. interdum omisit affirmare se venire sine mora: hoc est ad singulas litteras meas respondit se venire): cum ego video illum scilicet Cesarem: aduersum idest alienatuz interim idest interea temporis: ab hac cogitatiõe. s. fauende reip. cõtulisse se ad alia consilia. Ego tñ misi ad eũ Furnium nostrũ. s. amicum. ꝛ (vt opinor) legatum cum mandatis ꝛ lr̃is: sup nostris: si forte possit proficere quid idest in aliquo.

Datiuus quarte inflectionis in. v. Qui nũc in vs. terminat ꝛ desinebat.

Tiro nou⁹ miles.

¶ Scis tu mi Cicero: qđ ad Cesaris amorem attinet societatẽ mihi esse tecum vel ꝙ in familtaritate Cesaris viuo illo: iam tueri eum ꝛ diligere mihi fuit necesse. Vel ꝙ ipse quoad ego nosse potui: moderatissimi atqꝫ humanissimi fuit sensus Vel ꝙ ex tam insigni amicitia mea: atqꝫ Cesaris hunc filij loco: ꝛ illi⁹ ꝛ nostro iudicio substitutuz non perinde habere mihi turpe videtur. Sed qc quid tibi scribo: dolenter me hercule magis ꝙ inimice facio: ꝙ viuit Antonius hodie ꝙ Lepidus vna est ꝙ exercitus habent non contemnendos: ꝙ sperant quod audent id omne Cesari ac

¶ Scis tuo o mi Cicero ꝙ tu. i ĩten⁹ aut q̃ res attinet ad morem Cesaris. i. Octauij: societatẽ esse mihi te cũ. i. me habere in ea re te sociũ: v l ꝙ. i. q: i familiaritate Cesaris: scz Iulij sup. fuerim: viuo illo. i. dũ ille viueret necess e fuit mihi: si vez vir bon⁹ ꝛ fidelis amic⁹ velim haberi: tueri ꝛ diligere iã. s. post cedẽ ei⁹ eũ vel ꝙ. i. q: ipe. s. Cesar quoad. i. quaten⁹ potui nosse. i. nouisse fuit sensus moderatissimi atqꝫ humanissimi: q: nõ superbe nec immaniter dominat⁹ est: immo fuit vsqꝫ ad penitudinez clemẽs: vel ꝙ turpe videt mihi ex tã insigni amicitia mea idest post tam insignem amicitiam meam atqꝫ Cesaris: scz Iulij: non habere. i. estimare ꝛ amplecti: hunc. s. Octauiũ cesarem substitutum. s. testamẽto Iulij cesaris: loco filij: iudicio: ꝛ illius. s. Cesaris cesi: perinde. i. ita vt substitut⁹ est; hoc est vt filium Cesaris nobis dum

Octaui⁹ q̃ ꝛ augustus. Cesar C. Iulij Cesaris auũculi sui testamento est heres scriptus.

ceptum referre possunt. Neqȝ ego superiora te pe tam. Sed ex eo tempore. quo ipse mihi professus est se venire: si venire voluisset: aut oppressum iam bellum esset: aut in aduersissimam illi Hispaniaȝ cum detrimento eorum maximo extrusum. Que mens eum aut quorũ consilia a tanta gloria sibi vero etiam necessaria: ac salutari auocarint: ⁊ ad cogitationem consulatus bimestris summo cum terrore hominum: ⁊ insulsa cuȝ efflagitatione trã stulerint: exputare non possum. Multum in hac re mihi videntur necessarij eius ⁊ reipu. ⁊ ipsius causa proficere posse plurimum: vt puto: tu quoqȝ: cuius illa tanta merita habet: quanta nemo p̃ter me. Nunquaȝ enim obliuiscar maxima ac plurima me tibi debere. De his rebus vt exigeret cũ eo Furnio mandaui. Quod si quantaȝ debeo: habuero apud eam authoritatem: plurimum ipsuȝ iuuero. Nos interea duriori conditione belluȝ sustinemus: qꝛ neqȝ expeditissimam dimicationem putamus neqȝ tamen refugiendo commissuri sumus vt maius detrimentum respub. accipere possit. Quod si aut Cesar se respexerit: aut Aphricane legiones celeriter venerit: securos vos ab hac parte reddemus. Tu vt instituisti me diligas: rogo: proprieqȝ tuum esse tibi persuadeas: quinto Kalen. Sextilis ex castris. Uale.

viueret amicissimi. Sed qcqd scribo tibi: ego facio me hercule magis dolenter. i. qꝛ dolet mihi Cesarem non recte sentire de repu. qꝛ inimice. i. quasi sim inicus Cesarꝭ qꝛ Antonius viuit hodie. i. adhuc: qꝛ Lepidus est vna. i. simul cũ Antonio: qꝛ habent exercitus nõ ɔtẽnẽdos: qꝛ sperã. s. victoriã qꝛ audent. s. nos acessere: pñt referre acceptum. i. cognoscere se debere: vt a quo acceperit id oẽ Cesari. s. Octauio. Acceptũ ferre est fateri se accepisse ẽt si qs nõ acceperit. Pulchre aũt cũ datiuo d:: qñ volumus innuere bñficio alteri⁹ nos aliqd habere vt hoc loco. Neqȝ ego repetaȝ supiora. i. que multũ p:ecesserũt: sed ex eo tpe quo ipse. s. Cesar ꝓfessus est mihi se venire: si voluisset venire/ aut bellũ esset iã oppssum. i. sopitũ: aut extensuȝ. i. vi eiectũ ex Italia cũ maximo detrimẽto eoꝝ. s. Antonij ⁊ Lepidi: in Hispaniã aduersissimam illi. s. bello gerendo. Ego non possuȝ exputare. i. excogitare aut comminisci q̃ mens aut quoꝝ ɔsilia auocarint eũ: a tãta gl'ia s. libertate pr̃ie: necessaria ẽt ac salutari sibi: ⁊ trãstulerint eã cogitatione ɔsulat⁹ bimestris. i. duos tm̃ mẽses duraturi per mortẽ cõsulũ obtinẽdi: cũ summo terrore hoim. s. q̃ verebant̃ ne ɔsul effect⁹ pcussores Julij Cesarꝭ psequeret̃ qð ẽt euenit: eisqȝ deletis monarchiã inuasit: ⁊ cũ efflagitatiõe isulsa. i. insipiẽti. Necessarij. i. cõiunctissĩ amici ⁊ cõsanguinei eius vident̃ posse ꝓficere. i. ꝓfectũ facere multũ i hac re. s. vt a ɔsulatu desistat ⁊ Atonio nõ adhereat: ⁊. i. simul cũ reip. ⁊ ipsius. s. Octauij: ⁊ vt puto tu qꝫ sup. videris posse ꝓficere plurimũ cui⁹ ille. s. Octauius hȝ tanta merita: q̃ta nemo sup. hȝ: p̃ter me sup. qð dico. Enim. i. qꝛ ego nũq̃ obliuiscar me debere tibi maxĩa ac plurima. s. a te suscepta bñficia. Ego mandaui Furnio. s. legato meo vt exigeret. i. postularet ⁊ quasi q̃reret̃ cũ eo. s. Octauio de hꝭ reb⁹. s. vt ad isaniorẽ mẽtẽ redeat. qꝛ si habuero apð eũ tãtã autoritatẽ q̃tã debeo. s. hꝭ. i. merit⁹ suȝ de eo vt habeã: ego iuuero ipm plurimũ: qꝛ ad saniora ɔsilia reduxero. Nos sustinem⁹ interea. s. dũ Furni⁹ cũ eo aget: bellũ ɔditõe duriore. i. multũ aspa qꝛ neqȝ putamus dimicationẽ. i. pliationẽ: expeditissimã. i. maxĩe vtilẽ fore: neqȝ tñ cõmissuri. i. passuri sum⁹: refugiendo. s. dimicationẽ: vt resp. possit accipe mai⁹ detrimẽtũ. qꝛ si aut Cesar. s. Octaui⁹ respexerit. i. mihantes rẽp. aspexerit: aut lege resipuerit: aut legiões Aphricãe. i. q̃ in Aphrica nũc sũt venerit celeriter nos reddem⁹ vos securos ab hac pte. s. quã tuendã recepim⁹. Rogo sup. vt tu diligas me: vt istituisti i. data opera cepisti: ⁊ psuadeas sup. me: esse tuũ: pp:ie. i. peculiariter sic vt nõ alteri⁹. Quinto. ⁊c.

M. T. C. Cn. Furnio. S. P. D.

Si itereest: id qð hoies arbitrant̃: reip. te vt istituisti atqȝ fecisti: nauare operam: rebusque maximis: que ad extinguendas religas belli ptinẽt interesse: nihil vide,

Si itereest ⁊c. Furni⁹ plãci legat⁹ diligẽtissime se p rep. gesserat p̃sertiȝ i Gallia Narbonẽ. itaqȝ cũ primis comithspturã esset petitur⁹: vellet qꝫ ob id relicta ꝓuincia in vrbem venire: Cicero hac epistola sua

Argumẽtuȝ ep'le.

Ordo lrē

det ne id faciat: cū honori nō sit futurū: ꝛ facil⁹ assequaꝛ sub ꝯsulatu Plāci prio. Ordo ē. Si(id qd̄ hoīes arbitrāꝛ (itereſt i. refert ꝛ utilitate ē reip. te ut instituisti. i. cepisti aut ꝓposuisti: atqꝫ fecisti. i. hac te nus nauare. i. abūde dare opam: ꝛ itereē reb⁹ maximis q̄ ꝑtinēt ad extiguēdas reliqas belli. s. 5 Antoniū sumpti: tu nihil vi deris posse facere: neqꝫ laudabili⁹ / neqꝫ honesti⁹. s. ꝙ hoc. Et ego cēsco istā opam tuā: grauitatē. i. strenuitatē ope ꝛ aim. i. studiū in remp. āponēdā (rñdet pori) ce leritati ꝑture. Molo eñ te ignorare ꝙtaꝫ laudē ꝯsecut⁹ sis. Crede mihi sup. ꝯsecutus es laudē / ꝓximā Plāco. i. Plāci lau di: idqꝫ. i. ꝛ id testimonio ipsi⁹ Plāci ꝑte rea. i. insup fama ꝛ scīa oīm. Quāobrem si quid operis restat tibi ēt nunc. i. adhuc / ego censeo magnopere id persequendum. i. perficiendū tibi. Quid enim est honestius: autem quid est anteponendum honesto. q. d. nihil.

¶ Si aūt. i. sed si putas satisfactuꝫ sup. esse reip. ego censeo. i. iudico veniēdū sup. esse tibi ad comitia. i. cōgregationes ꝛ coitiones populi ad magistratus eligendos: celeriter qñ. i. qm̄ futura sunt mature. i. cito. Dū mō hec festinatio ambitiosa. i. plena ambitionis ꝛ suspecta de ambitione ne quid. i. nō aliqd: nō imminuat aliqd eius glorie quā sumus cōsecuti. Multi viri clarissimi cum darent opam reip. i. cū essent militie aut in legatōe aut alio officio publico: nō obierūt. i. non adiuuerunt seu inierunt annū petitōis sue. i. quo poterāt legitime petere magistratum. Nā p ordinē fere quasi gradatim ad summos honores ascendebant: qd̄. s. nō obire annū petitionis vr̄e est vobis. s. qui in castris agitis ꝙ hic me. i. pñs annus non est destinatus i. adiudicatus ꝛ addictus tibi: o Furni: vt i. quēadmodum / annus tu⁹ esset post biēniū si fuisses edilis: sed q: nō fuisti edilis biennio aū: non est nunc annus petitiōis tue. Nunc. i. qñ non est annus tuus: tu nihil. i. non aliqd: nō videbere ꝑtermittere aliquid vsitati ꝛ tpis quasi legitimi ad petendū. Aūt. i. sed: ego video petitionē tuā s. ꝑtorie: Planco consule. i. si differres cā donec Plācus impator tuus esset cōsul: etsi. i. ꝙꝙ: haberes ēt sine eo. i. eius auxilio ꝛ suffragio: rōnes. i. vias ꝛ media impetrande pretorie expeditas. i. a nullo ipeditas sꝫ paratas ad manū: tñ. i. nihilomin⁹ splēdidiorem sup. futuram: q: splendiduꝫ esset legatū sic ab imperatore suo cōmendari vt dignus censeaꝛ qui magistratū obtineat: si mō. i. dūmō ista. s. q̄ nūc ꝓ rep̄. geritis: essent ꝯfecta. i. pfecta ꝛ absoluta Ego non arbitrabar ita. i. multū necesse me scribere oīno plura: cū sit tm̄. i. dumtaxat consiliū ꝛ iudiciū tuū. vtrū. s. hoc anno

Dariopc raꝫ reipublice.

ris melius: neqꝫ laudabilius: neqꝫ honestius facere posse. Istamqꝫ operam tuam: nauitateꝫ: animum in rempu. celeritati preture anteponendaꝫ censeo. Nolo enim te ignorare quantam laudem consecutus sis: mihi crede proximam Planco: idqꝫ ipsi⁹ Planci testimonio: pretereaqꝫ fama sciētiaqꝫ omnium. Quamobrem si quid operis tibi etiam nunc restat id maximopere censeo persequendum. Quid enim honestius est: aut quid honesto anteponendum.

¶ Si autem satisfactum reipu. putas: celeriter ad comitia: quando mature futura sunt: veniendum censeo. Dummodo nequid hec ambitiosa festinatio aliquid imminuat eius glorie: quam consecuti sumus. Multi clarissimi viri cum reip. darent operam: annum petitionis sue non obierūt. Quod eo facilius vobis est: ꝙ non est annus hic tibi destinatus: vt si edilis fuisses: post biennium tuus annus esset. Nūc nihil pretermittere videbere vsitati. ꝛ quasi legitimi temporis ad petenduꝫ. Video autem Planco consule: etsi etiam sine eo rationes expeditas haberes: tñ splendidiorem petitionē tuaꝫ: si modo ista: ex sententia confecta essent. Omnino me plura scribere: cum tuum tantū consilium: iudiciumqꝫ sit: non ita necesse arbitrabar: sed tñ sñiam meam tibi: ignotam esse nolebā. Cuius est hec summa: vt oīa te metiri dignitate malim: ꝙ ambitione maioremqꝫ fructuꝫ ponere in perpetuitate laudis: ꝙ in celeritate ꝑture. Hec eadem locutus sum domi mee adhibito. Qu. fratre meo. ꝛ Cecinna: ꝛ Caluisio studiosissimis tui: cum Dardanus libertus tuus interesset: omnibus videbatur probari oratio mea: sed tu optime iudicabis. Vale.

an alio petere malis: sed tamē nolebant sententiam meam esse ignotā tibi. Cuius .s. sententie mee idest iudicij de petitione tua: hec est summa idest breuis expressio caput consilij complectens: vt malim idest magis velim te metiri. idest estimare dignitate. idest scđm dignitatem: q̄ ambitione idest secundum ambitionem. idest te iudicare id maxime vtile. ꝛ expectanduʒ tibi quod ex dignitate tua sit non quod ambitionem tuam expleat ꝛ te ponere maiorem fructum in perpetuitate laudis q̄ in celeritate preture. Ego locutus sum hec eadem. s. que scribo domi mee adhibito. s. consilio meo: ꝛ Cecinna ꝛ Caluisio studiosissimis tuis. i. tibi summe fauentibus: cum Dardanus libertus tuus interesset Oratio mea idest sententia videbatur probari omnibus. i. ab omnibus: sed tu iudicabis optime: qꝛ potuisti rem optime nosse. Vale.

M. T. C. Cn. Furnio. S. P. D.

Lectis tuis litteris: qb⁹ declarabas aut dimittendos narbonenses: aut cū periculo dimicanduʒ. Illud magis timui: qđ vitatū nō moleste fero. Qđ de planci: ꝛ Bruti cōcordia scribis in eo vel maximā spem pono victorie. De gallorum studio nos aliquādo cognoscemus vt scribis cuius id sit opera maxime excitatum. Sed iā mihi crede cognouimus. Itaq̄ iucundissimis tuis litteris stomachatus sum in extremo. scribis enim si in sextilem comitia: cito te: si iam confecta citius: ne diutius cum periculo fatuus sis. O mi furni q̄ tu cām tuam nō nosti: qui alienas tā facile discas. Tu nunc candidatū te putas: ꝛ id cogitas: vt aut ad comitia curras: aut si iā cōfecta: domi tue sis scʒ ne cum maximo periculo: vt scribis stultissimus sis. Non arbitror te ita sentire. Omnes enim tuos ad laudem impetus noui. Quod si vt scribis: ita sentis: non magis te q̄ de te iudicium reprehendo meū. Te adipiscendi magistratus leuissimi ꝛ diuulgatissimi si ita adipiscare: vt pleriq̄ preproperа festinatio abducet a tātis laudibus quib⁹ te oēs in celū iure: ꝛ vere ferūt.

Lectis ꝛc. Rursus deterret Furnium a petitione preture Hortaturq̄ eū vt poti⁹ ꝛ prius expediat que pro re. pu. instituerat: ex eo eniʒ dicit eum maiorem laudem assecuturum. Hortaturq̄ ne domum, re nondum cōfecta redeat: cum non min⁹ honorifice alias pretor fieri possit. Pollicetur autē se daturum operam vt comitia in Januarium differantur. Ordo est. Litteris tuis lect̄ idest postq̄ lecte sunt littere tue: quib⁹ declarabas aut Narbonenses scilicet Gallos dimittendos: aut dimicandum sup. eē cum periculo: ego magis timui illud scilicet pugnari cum periculo quod: ego fero non moleste vitatum sup. esse. Ego pono vel idest etiam maximam spem victorie: in eo quod scribis de concordia Planci et Bruti. Nos cognoscemus. idest disquiremus aliquando de studio Gallorū: quos Furnius ad defectionem spectare scripserat: ꝛ ideo ab exercitu amouendos: cognoscemus inquam cuius opera id scilicet studium Gallorum in Antoninum sit maxime excitatum. Sed crede mihi nos iaʒ cognouimus. Quasi dicat propter ambitionem tuam ab emulo tuo ad hoc sunt incitati. Itaq̄ stomachatus. idest indignatus ꝛ ira cōmotus sum litteris tuis iucūdissimis in extremo. idest calcearuʒ. Scribis eniʒ si comitia scʒ sint differenda in sextilem scʒ mensem hoc est: qui nunc Augustus dicitur: te cito scilicet affuturum: si supple comitia sup. sint iam confecta: te sup. rediturum citius: ne sis diutius fatuus cum periculo scʒ tuo: quia fatuus videtur: sed fatuis: qui neglecto proprio bono cōmuni inseruit: cum cōmune quodāmodo proprium sit. O mi Furni quā idest. o quantum tu nosti causam tuam: qui discas tam facile: alienas. scʒ causas. Tu putas te nunc candidatum idest candida veste ad petitionē preture indutum: ꝛ cogitas idest solum in animo habes id scʒ vt aut curras ad comitia aut sis domi tue: si comitia sup. sint iam confecta scʒ. (Ironie apta vox) ne sis stultissimus vt scribis cum maximo periculo: quia in bello periculosissimo Ego non arbitror te sentire ita. Ego enim noui oēs impetus tuos ad laudem. q̄ si sentis ita vt scribis: ego non magis reprehendo te: q̄ iudicium meum de te: quo scʒ te bonum ciuem ꝛ prudentem virum existimo. Festinatio p̄propera. i. ante temp⁹ properata adipiscendi magistratus leuissimi ꝛ diuulgatissimi: si adipiscare. i. obtineas sup. eum: vt pleriq̄. s. p importunos preces aut per ambitum aliquē occultū: abducet te a tantis laudibus: quibus omnes ferunt te in celum iure ꝛ vere: quia per ipsum precipue Plancus in fide manserat.

Argumētū epistole.

Ordo Ire

Sextiles mēsem augustū nūc dicimus

Scʒ Ironica vox vt apud Terē. Id ppl'usca rat. s. vt ꝓ gi. s. id superis labor est ꝛ

¶ Silicet id agitur vtrū hac petitione: an prima ꝑtor fiat: nō vt ita de repu. mereare: oī honore vt dignissimus iudicere. Utrū nescis ꝙ alte ascenderis: an ꝑ nihilo id putas. Si nescis: tibi ignosco nos in culpa sumus. Sin intelligis vlla tibi ē pretura: vel officio: qō pauci vel gloria quā oēs assequuntur dulcior. Hac de re ⁊ ego ⁊ Caluisius homo magni iudicij: tuiqꝫ amantissimus te accusamus quotidie. Comitia tñ (quādo ex his pēdes) quātū facere possum⁹: quod multis de causis reipu. arbitramur conducere: in Januarium mensem protendimus. Uince igitur ⁊. Uale

¶ Scilicet iterum indignante ⁊ Ironicos loquentis vox. q. d. scio cur ita properes: qꝛ scilꝫ id agitur. i. in eo oīs vis iacet vtrum fias pretor hac petitione. s. que nūc fiet: an proxima. i. in proximis comitijs et non sup. id agitur vt ita merearc de rep. vt iudicere. i. iudiceris dignissimus oī honore. Utrum nescis quā alte ascenderis an putas. i. reputas id pro nihilo. Si nescis. s. quā alte ascenderis. ego ignosco tibi nos sumus in culpa: qꝛ tibi non significauimus. Si intelligis est vlla pretura dulcior tibi: vel officio quod pauci assequunt vel gloria: quā omnes assequuntur. i. ad obtinendum sequuntur quasi dicat certe nulla esse debet: quia melius est officium fecisse aut gloriam meruisse sine pretura: ꝙ preturam sine illis. Et ego ⁊ Caluisius homo magni iudicij ⁊ amantissimus tui: accusamus te quotidie de hac re idest ob hanc rem. Nos tamen protrudimus aut protendimus comitia in mensem Januarium: quantū possumus facere: quod arbitramur conducere idest vtile esse reip. multis de causis idest ob multas causas (quod sup. dico aut facio: quandoquidem: tu pendes. i. suspensus es ex his scꝫ comitijs) Igitur vince. s. ⁊ ambitionem tuam ⁊ hostes: ⁊c. Uale

Caluisi⁹ magni vir iudicij.

M. T. C. M. Lepido. S. P. D.

Quod mihi pro mea summa erga te beneuolentia magne cure est vt ꝙ amplissima dignitate sis: moleste tuli: te Senatui gratias non egisse cū esses ab eo ordine ornat⁹ summis honoribus. Pacis inter ciues concilian de te cupidum esse letor. Pacem eam si a seruitute se iungis: consules ⁊ reipub. ⁊ dignitati tue. Sin ista pax perditum hominem in possessionē impotentissimi dominatus restitura est hoc animo scito omnes sanos: vt mortem seruituti anteponant. Itaqꝫ sapientius meo quidem iudicio facies: si te in istam pacificationem non interpones que neqꝫ Senatui: neqꝫ populo: neqꝫ cuiquā bono probatur. Sed hec audies ex alijs aut certior fies litteris. Tu pro tua prudentia quid optimum factu sit videbis. Uale.

Argumētū eplē.

Quod mihi ⁊c Lepido a senatu mandatum erat vt antonium oppugnaret: ille vero corrupto animo ⁊ in rem pub. male affecto secum antonio coniuncturum decreuit: scripsit autem se velle Romam venire consilij de pacis inter ciues gratia: quā Tecnam euꝫ intellexisset Cicero acerbe accusat Lepidū ingratitudinis: ⁊ pacem laudat modo bona sit. Ordo est. ꝙ idest quia summa cure est mihi: vt sis ꝙ amplissime dignitate. id est habeas amplissimā dignitatem: pro sūma beniuolentia mea: erga te sup. ideo tuli moleste: te nō egisse senatui gratias cū esses ornatus ab eo ordine scilꝫ senatorio summis honoribus. Ego letor te esse cupidum pacis conciliande idest componende inter ciues: si tu seiūgis idest separas eam pacem a seruitute. hoc est si vis vt illi cum pace rempub. tractent qui eam liberā esse velis: tu consules. i. proderis et reipu. ⁊ dignitati tue. Sin. i. sꝫ si ista pax scꝫ quā conciliare vis: est restituta hominem perditum scꝫ Antonium: in possessionem dominatus. idest tyrannidis impotētissimi. idest superbissimi scito omnes sanos hoc animo supple esse: vt anteponāt seruituti mortem. idest potius moriantur ꝙ illi seruiant. Itaqꝫ tu facies: meo quidem iudicio / sapientius: si non iterpones te in ista pacificatione: que neqꝫ probat. idest bona videtur senatui: neqꝫ populo: neqꝫ cuiqꝫ bono. Sed tu audies hec ex alijs: aut fies certior idest disces litteris. Tu videbis. idest considerabis pro prudentia tua. idest secundum prudentiam tuam: quid sit optimum factu. idest vt fiat. Uale.

Ordo lrē

M.T.C.C. Trebonio. S.P.D.

Quam vellē ad illas pulcherrimas epulas me Idibus Martijs inuitasses: reliquiarum nihil habemus. At nunc cum his tantū negocij est: vt vestrum illud diuinuz in rempu. beneficium nonnullam habeat querelaz. q vero a te viro optimo seductus est tuoqȝ beneficio adhuc viuit hec pestis: interdum: qđ mihi vix fas est tibi subirascor. Mihi enim negocij pl⁹ reliquisti vni q̄ preter me omnibus. Ut enim primum post Antonij fedissimum discessum senatus haberi libere potuit ad illum animum meuz reuerti pristinum quem tu cum ciue acerrimo patre tuo in ore: et amore semper habuisti. Nam cuz senatum ad.xiij. kalen. ianuarias tribuni pl. vocauissent: deqȝ alia re referrent: tōtam remp. sum cō plexus: egiqȝ acerrime. Senatumqȝ iam: languentem: et defessum ad pristinam virtutem consuetudinemqȝ reuocaui: magis animi q̄ ingenij virib⁹ hic dies meaqȝ contentio atqȝ actio spem primuz Po. Ro. attulit libertatis recuperāde. Nec vero ipse postea tempus illum intermisi de rep. non cogitandi solum sed etiam agendi.

Quā vellē et c. Cū videret Cicero. q̄tuz Antoni⁹ vexaret rē pu. post mortē cesaris conq̄rit de Trebonio q̄ cum detinuerat añ fores senatus donec cesar interficeretur: p hoc em̄ factū ē q̄ minus ille q̄ occideretur: et resp. mere liberaret qđ factuz velit: scribitqȝ q̄ fortiter in Antoniū in senatu dixerit: laudās bonos. Ordo est. q̄. i. o q̄tum vellē sup. vt inuitasses me Idib⁹ Martijs q̄bus Cesar a cōiuratis discerptus est: ad illas pulcherrimas epulas. i. q̄bus Cesarē absumpserūt cōiurati: nos nihil haberemus reliquiarū q̄ et Antoniū delendū curasset. Satis āt crudel'r cesaris cedez epulis cōparat. At i. sed tm̄. i. tam multū negocij est nūc cuz his. s. reliquijs: vt illud diuinū bñficiū vestrū in rēpu. hēat nōnullā. i. q̄dā q̄relā. s. nō cōsummatōis. q vo. s. Antonius seductus ē. i. ab oculis cōiuratoꝝ abduct⁹ capit em̄ in bonū: a te viro optio. i. de repu. optie sentiēte: et q hec pestis viuit adhuc bñficio tuo: ego subirascor tibi iterdum q vix est mihi fas. i. licitū et pmissum. Tu ei reliq̄sti mihi plus negotij .i. cure et laboris: q̄ oibus p̄ter me: Ei. i. q: vt. i. postq̄ senatus potuit haberi libere primū post discessum fedissimū Antōij. s. Marci: ego reuerti. i. iterū cōuerti pristinū aim meū ad illū s. senatū quē. s. senatū tu habuisti sp̄ i ore et amore cū: p̄re tuo ciue accerrimo. i. maxime strēnuo. Nā cū tribuni plebis vocauissez senatū: ad decimūtertiū kal'. ianuarias et si tribuni referrēt. i. cōsulerēt senatū de alia re: ego sum cōplex⁹ totam rēp. et egi acerrime. s. p rep. ꝯ antoniū et reuocaui senatū iā languentē et defessum. i. extreme fessuz ad virtutē et ꝯsuetudinē p̄stinā magis viribus ai. i. affectatōis: q̄ virib⁹ ingenij. Hic dies et cōtētio mea. s. p rep. atqȝ actio. s. in antoniū: Attulit pop. Ro. spē libertatis rēpande. Nec vo ip̄e. i. ego p̄termisi postea. i. deinceps vllū tp̄s: nō solum cogitandi sed et agendi. s. in senatu de rep. i. de eius libertate tuenda.

Epl'e: materia.

Structura littere

Seduct⁹

¶ Quod nisi res vrbanas actaqȝ oīa ad te perferri arbitrarer: ipse pscriberē q̄q̄ eraz maximis occupationib⁹ impeditus. Sed illa cognosces ex alijs A me pauca et ea summatim. Habemus fortem senatum consulares partim timidos: partim male sentientes. Magnum damnum factum est in Seruio. Lucius Cesar optime sentit: sed q anūculus est nō acerrimus dicit snīas. Cōsules egregij preclarus. D. Brutus egregius puer cesar de quo

¶ Quod nisi arbitrarer res vrbanas: et oīa acta. s. in senatu et iudicio pferri. s. scripto ad te: ip̄e egomet pscriberē. q̄q̄ erā impeditus. scilicet aim hec scriberez occupationibus maximis. Sed tu cognosces illa ex alijs supple cognosces pauca a me aut e me: et ea supp. cognosces summatim. i. per summas nō p singulas pticulas. Nos habemus senatū fortem: et habemus cōsulares. i. q̄ aliq̄n consules fuerunt partim timidos partim sentientes male: quia contra bonum publicum. Magnum damnuz factum est in Seruio. i. Seruij morte. Lucius cesar sentit optime: sed q. i. q: ipse ē anūculus. s. M. Antonij ipse non dicit sententias acerrimas: ꝯsules sup. sunt egregij. scz Hircius et Pansa Decius Brut⁹

Consulares q̄ aliq̄n ꝯsules fuerunt.

sup. e ꝑclar⁹. Cesar. s. octaui⁹ e puer egregius: de q. s. cesare: eqdē. i. ego eqdem spo reliq̄: hoc est qđ ꝑseuerabit i amore reip. q̄ tū solū ōnatur⁹ est: s3 clemēter. Uero p s3 habeto hoc certū nisi ille. s. Cesar ꝯscripsisset celeriter veteranos. s. milites: ꝛ nisi due legiōes de exercitu Antonij ꝯtulissēt se ad authoritatē ei⁹: atq3 is. s. Cesar eēt opposit⁹ terror Antonio: Antonium nihil sceleris ꝛ nihil crudelitat fuisse ꝑteritur. i. ꝑtermissurū. Ego ꝛ si arbitrabar hec eē audita tibi: tñ volui esse notiora tibi. Ego scribā plus si habuero plus ocij. Uale.

Argumē- tum ep'le

DE meo ꝛc. Ad eūdē appiū vt scriberet ad quē scripsit lib. iij. agēs de reb⁹ ꝓuincie nūc aūt de salute ei⁹ scribēs dicit se ꝓ ea iecisse optīa fundamenta nec cessatur deinceps. Ordo ē. Ego credo te cognoscere de studio meo erga salutem ꝛ incolumitatē tuā: ex lr̄is tuor: q̄b⁹ ego scio certo me satisfecisse cumulatissime. i. abūdātissime: nec ꝯcedo ijs. i. eis. i. nō fateor me ab eis vinci q̄ꝙ̄ sunt singulari beniuolētia in te: vt malint. i. mag velint te sup. esse q̄ ego. Necesse est sup. vt cōcedant. i. attribuāt mihi illud. s. vt. i. ꝙ possim ꝓdesse tibi hoc tpe plus q̄ ipsi. Qđ. s. tibi ꝓdesse, qdē. i. certe: ego nec dedisti facere: nec desistā ꝛ feci iā in maxīa re. i. pro maxīa pte. ꝛ iessi fundamenta. i. posui initia salutis tue: tracta metaphora a fundamētis edificior q̄ ꝙ in imo fiūt desuper iaci solent. Tu fac sup. vt sis aīo bono ꝛ magno: ꝛ ꝯfidas me nulla re defuturum tibi Pridie nonas Quintiles. i. q̄ postea Iulie dicte sunt. Uale.

Ordo lr̄e

DEcimoseptimo ꝛc. Galba vnus fuit ex hisqui in cesarē coniurauerāt: cui post eius mortē cū Antonius desinisset a volūtate senat⁹ cōmisse sunt quedam legionesaduersus eundē Antoniū q̄ mutine obsidebat brutū. Narrat autem hac ep'la quemadmodū eo die quo pansa ꝛ hirtius consuleserant futuri in castris Antonius eos aggressus sit: et quid in eo conflictu effectum. Ordo est. Antonius eduxit legiones duas. xvij. Kalen. Maij: hoc est in aprili. xvij. diebus añ primum diem maij: quo die Pansa erat futurus in castris: ꝛ sup. ēt hirti⁹ q̄ consules erāt cū quo. s. pāsa ego erā. Nam processeraz ei obuiam. s. officij ꝛ honoris grā centum milia passuum: quo. i. vt ipse veniret maturi⁹. i. citi⁹: s3 tamen in tpe opportuno Antonius inquam eduxit legiones duas scilicet secundam ꝛ trigesimaz quintam; ꝛ duas cohortes pretorias: vnam

Ep'le argumentū

Littere ordiatio.

spero equidem reliqua. Hoc vero certum habeto nisi ille veteranos celeriter cōscripsisset: legiones q̄ due de exercitu Antonij ad eius se authoritatem contulissent: atque is oppositus esset terror Antonio: nihil Antonium sceleris. Nihil crudelitatis preteriturum fuisse: hec tibi ꝛ si audita esse arbitrabar: volui tamen notiora esse. Plus scribam: si plus ocij habuero. Uale.

M. T. Cicero Appio. S. P. D.

DE meo studio erga salutez ꝛ incolumitatem tuam credo te cognoscere ex litteris tuorum quibus me cumulatissime satisfecisse certo scio: nec ijs cōcedo q̄ꝙ̄ sunt singulari in te beneuolentia: vt te saluum malint q̄ ego. Illud mihi necesse est cōcedant vt tibi pl⁹ q̄ ipsi hoc tempore prodesse possim: quod quidē nec dedisti facere: nec desistam: ꝛ iam in maxima re feci: ꝛ fundamenta iessi salutis tue. Tu fac bono animo magnoq3 sis: neq3 tibi nulla re defuturum esse confidas. Pridie nonas quintiles.

Uale.

Seruius Galba. M. T. C. S. P. D.

DEcimoseptimo Kalend. Maij quo die Pansa in castris: ꝛ hircius erat futurus cuz quo ego erā nā ei obuiā ꝓcesserā milia passuū centum quo maturi⁹ veniret. Antonius legiones eduxit duas secundam ꝛ trigesimamquintam: ꝛ cohortes pretorias duas: vnam suam: alteram Syllani: euocatorum partem. Ita obuiaz venit nobis: ꝙ nos quatuor legiones Tironuz habere solū arbitrabat: Sed noctu quo tutius venire in castra possemus legionē martiā cui ego pesse solebam: ꝛ duas cohortes pretorias mise

rat Hirci⁹ nobis Cũ eqtes Antonij appuissent ɔtineri neq; legio Martia: neq; cohortes ꝑtorie potuerunt: quas seq cepim⁹ coacti: qñ eas retinere nõ poteram⁹. Antoni⁹ ad foꝝ Galloꝝ suas copias ɔtinebat: neq; sciri volebat se legiones hr̃e. tm̃ equitatum: ꝛ leuem armaturam ostendebat.

scʒ cohortem suam: alteraʒ. Syllani. idest cui preerat Syllanus apositone partem euocatoruʒ. Ita q; bene instructus venit obuiam nobis: ꝙ idest quia arbitrabãr nos habere tantuʒ. idest dumtaxat quattuor legiones Tironum idest nouitiorum militum. Sed Hirtius miserat nobis noctu idest tempore nocturno quo. i. ideo vt: possemus venire tutius ĩ castra: legionem martiã q̃ prestãtissima habebatur ꝛ duas cohortes pretorias: que veteranoruʒ erãt.

Cum. idest postꝙ equites Antonij apparuissent: neq; legio Martia: neq; cohortes pretorie ab Hirtio misse: potuerunt contineri. scilicet quin in hostes irrruerent. Quas. scilicet legiones nos coacti/ ne eos turpiter deseramus: cepimus. idest incepimus sequi. Docet quomodo coacti: quando. idest quando quidem nos non poteramus retinere scilicet sub signis ꝛ in statione sua eas Antonius contĩnebat copias suas ad forum gallorum: quod galli in ea regione condiderant oppidulũ: dictum Celtaruʒ foꝝ seuvillam ab Appiano: eo ꝙ Celte condiderunt: aut frequentare solebant: neq; volebant sciri idest vt sciretur (Est autem verbum impersonale) se debere idest ꝙ ipse haberet legiones. id exercitum pedestrem: q; ostendebat scilicet nobis tantum idest dumtaxat aut solummodo equitatũ idest exercitum equestrem aut equitum seu equo merentiũ: ꝛ armaturã leuem. i. velites/ qui equitatum comitabantur: q; cum leuiter essent armati cum equis fugere ꝛ inuadere poterant: ideo autem noluit sciri vt illicere t insidias.

Foꝝ galloꝝ.

¶ Postea ꝙ vidit se inulto legionẽ ire Pansa sequi se duas legiões iussit Tironũ postea ꝙ angustias: paludis ꝛ syluaꝝ trãsiuimus: acies est instructa a nobis duodecim cohortũ (Nondum venerãt legiões due) repẽte Antonius in aciẽ suas copias de vico ꝑduxit: ꝛ sine mora cucurrit. Primo ita pugnatũ est vt acrius nõ posset ex vtraq; ꝑte pugnari. Etsi dexteri⁹ cornu ĩ quo ego erã cũ Martie legionis cohortib⁹ octo: impetu prĩo fugauerat legionẽ trigesimãquintã Antonij: vt amplius passus centũ vltra aciẽ: quo loco steterat: ꝓcesserit: Itaq; cũ eqtes nostrũ cornu circuire vellent: recipe me cepi ꝛ leuem armaturam opponere maurorũ equitib⁹: ne aduersos nostros aggrederẽtur: Interim video me eẽ ĩter Antonianos: Antoniũq; post me eẽ aliquãto repẽte equũ imisi ad eã legionẽ Tironũ: q veniebat ex castris: scuto reiecto: Antoniani me inseq nostri Pila cõijcere velle. Ita nescio q̃ fato sum seruat⁹: ꝙ suʒ cito a nr̃is cognit⁹. In ipsa Aemylia vbi cohors cesaris ꝑtoria erat: diu pugnatũ est. Cornu sinisteri⁹ qd̃ erat infirm⁹: vbi Martie legiõis due cohortes erãt:

¶ Postea ꝙ Pansa vidit legionẽ ire. i. ꝓficisci ĩ antoniũ se inuito: iussit duas legiones Tironũ sequi se. Postea ꝙ trãsiuim⁹ angustias paludis ꝛ syluarũ acies. xij. cohortũ est instructa a nobis (Nam sup. due legiones (vt opinor) pretoriane: Nõdum venerant) Antonius ꝑduxit de vico scʒ forigalloꝝ: repẽte copias suas in aciẽ: ꝛ concurrit. i. nobiscũ sine mora. i. dilatione facta. Pugnatũ est primo s. concursu: ita vt non possit pugnari ex vtraq; ꝑte acrius. Etsi. i. tametsi cornu dexteri⁹. i. dexterum in quo ego eram (inq̃t Cicero) Cũ octo cohortib⁹ legiõis martie: fugauerat trigesimãquintam legionem Antonij ita sup. vt ꝓcesserit ãplius centũ passus vltra aciẽ: quo loco steterat. s. prius. Itaq; cũ eqtes vellẽt circũire cornu nr̃ʒ: qd̃ ꝓsequẽdo hostẽ ꝓcesserit lõgi⁹: ego cepi recipere me. i. retrocedere ad castra tãꝙ in loca tutiora: ꝛ oppõere equitibus Mauroꝝ armaturã leuẽ. i. velites leuiter armatos ne aggrederent aduersus nr̃os. Interĩ. i. inter id faciẽdũ: video idest agnosco me esse inter Antonianos: et Antoniũ eẽ aliquãto post me: ego immisi repẽte equũ. s. meũ ad eã legionẽ tironum: q̃ veniebat ex castris: scuto reiecto. i. post tergũ iacto ne ferirentur ab insequẽtib⁹ Antoniani sup. ceperunt inseq̃ me aut inseq̃ ꝑ insequebant me: nostri. s. milites: velle sup. ceperunt aut velle ꝓ volebant: cõijcere. i. simul iacere in me pila. i. tela sua oblonga. Ita nescio quo facto sum seruat⁹: q; petitus tã a meis ꝙ ab hostib⁹: sum aũt seruat⁹: ꝙ. i. q; suʒ cognit⁹ cito a nr̃is. Pugnatũ ẽ diu ĩ ipsa Aemylia. s. via: vbi erat cornu qd̃ cohors ꝑtoria Cesaris. s. octauij. Cornu denotet

Mauri armatura leui vtũtur.

Pilũ oblõgum telum.

sinistrer⁹.i.qui erāt in cornu sinistro(capitur enī collectiue p h̄s q̄ in cornu sūt:) vñ ceperunt dicet)qd.i.cornu erat infirmi⁹.i. q̄ erāt infirmiores:vbi erāt due cohortes legionis martie:τ cohors p̄toria: ceperunt referre pedē.i.retrocedere:q.i. qr circuibant.i.ↄcludebant ab eq̄tatu/quo Antonius valet vel.i.ēt plurimū:cū oēs ordies nr̄i.i.milites i ordies dispositi:recepissent se.s.in castra:ego nouissim⁹.i.vltim⁹ cepi recipe me ad castra.Antoni⁹ tāq̄ victor.s. esset:putauit se posse cape castra.Quo.i. ad que:cuz.i.postq̄ venit amisit ibi cōplures nec egit q̄cq̄.i.nihil cepit.

Hirtius.

Hirti⁹ audita re occurrit cū vigīti cohortib⁹ Antonio redeūti in sua castra:τ deleuit oēs copias ei⁹:fugauitq̄ sup.ab eodez loco vbi erat pugnatū:sup.vsq̄ ad forū gallorūz.Antonius recepit se cū eq̄tibus hora quarta noctis.i.in castra sua:ad.i. apd̄ mutinā Hirtius rediit i castra vñ.i.e q̄bus Pāsa exierat vbi.s.pāsa reliq̄rat duas legionesque erāt oppugnate ab Antōio.Sic Antoni⁹ amisit maiorē ptē copiaz suaz veteranaz. Nec tñ id potuit fieri sine aliq̄ iactura.i. detrimēto cohortū p̄toriaz nr̄arū τ legionis martie.Due aquile.i.vexilla magna τ sexaginta signa s.minora vexilla.Antonij sunt relata.s.ex cōflictu.Res est gesta bñ .i.feliciter.Ad.x ij.Kal.maij:sup.dedim⁹ has ex castris. Vale.

Argumētuz ep̄le.

[A]nime τc.Cū in tumultib⁹ bellorz ciuiliū post cedē cesaris contra Antonium asini⁹ Pollio esset cordube in Hispania: neq̄ q̄cq̄ a pfectione sua Romaz scripsisset: ne h̄retur suspectus:q: fuerat Cesarian⁹: hac ep̄la se excusat trāsferās culpā cessationis sue in latrones:a quib⁹ lr̄e intercipiebant. Post q̄ vero ceptum nauigari dicit se q̄ p̄mum scripsisse. Scribit aūt se cupidissimū pacis τ cesaris ptes necessitate secutū. Dicit ēt se a lepido ne in Italiā trāsiret pbibitū: nec cuiq̄ se traditurz puinciā sine iussu senatus:demū se cupere vehementer ↄsuetudinem Ciceronis dicit.

Cordu bal Hispa nie ciui tas pria lucāi poe ta.

Ordo lr̄e

Ordo est. Nimime miruz debet videri tibi me nihil scripsisse de rep.postea q̄ ituz est ad arma.scilicet contra Antonium. Naz saltus castulonēsi.i.locus siluosus τ saltuosus in Hispania iuxta castulonem oppidum qui tenuit semper.idest i omni tpe: tabellarios nostros.idest eos qui ferunt tabellas hoc est lr̄as nr̄as:etsi.i.q̄q̄:factus est nūc infestior.i.maiorem vim inferens: frequentioribus latrociniis:tamen ipse nequaq̄ est in tanta mora.idest impedimēto nostros remoranti quāta sup.sunt/ij qui dispositi

τ cohors pretoriam pedem referre ceperunt q̄ ab equitatu circuibantur:quo vel plurimum vz Antonius:cum omnes se recepissent nostri ordines recipere me nouissimus cepi ad castra. Antonius tanq̄ victor castra putauit se posse capere. Quo cum venit: compl ures ibi amisit nec egit quicq̄ Audita re Hircius cum cohortibus viginti veteranis redeunti Antonio in sua castra occurrit:copiasq̄ omnes eius deleuit fugauitq̄ eodem loco vbi erat pugnatum ad Forum gallorūz Antoni⁹ cuz equitibus hora noctis quarta:se in castra sua ad Mutinam recepit Hircius in castra rediit vnde Pansa exierat vbi duas legiones reliquerat: que ab Antonio erant oppugnate. Sic partē maiorem suarum copiarum Antonius amisit veteranarum. Nec id tamen sine aliqua iactura cohortum pretoriarum nostrarum:τ legio. Martie fieri potuit Aquile due:signa sexaginta sunt relata Antonij Res bene gesta est Ad.xij.kalen. Maij ex castris.

Vale.

C.Asinius Pollio.M.T.C.S.P.D.

[N]imime miruz debet tibi videri nihil me scripsisse de repu.postea q̄ itum est ad arma. Nam saltus Castulonensis:qui semper tenuit nostros tabellarios:etsi nunc frequētioribus latrociniis infestior factus est tamen nequaq̄ tanta in mora est q̄ta qui locis omnib⁹ dispositi ab vtraq; parte scrutantur tabellarios τ retinent. Itaq; nisi naue perlate lr̄e essent oīno nescirem:quid istic fieret.nunc vero nactus occasionem postea q̄ nauigari ceptum est cupidissime τ quam creberrime potero scribam ad te ne mouear eius sermonibus:quez tametsi nemo est:qui videre velit:tamen nequaquam perinde ac dignus est oderunt homines.

omnibus locis scrutantur ab vtraq; parte aut factiõis aut regionis tabellarios & retinẽt. Itaq; ni si lr̃e cẽnt plate naue.i.nauigio: ego nescirẽ oĩo qd fieret istic.s. Rome vbi tu es. Nũc vero nact⁹ occasionem postea q̃ ceptum est nauigari: scribã ad te cupidissime/& q̃.i.q̃tũ potero creberrime: ne mo ficare sermonibus eius.s.pessimi delatoris (videlicet vt opinio est) Balbi questoris eius quẽ tamet si nemo est qui velit videre: tamẽ hoĩes non oderunt perinde ac.i.tantum quantum dignus est.

¶ Periculũ non est. Adeo est inuisus mihi vt nihil nõ acerbũ putem: qd cõmune cũ illo sit. Natura autẽ mea & studia trahũt me ad pacis: et libertatis cupiditatẽ. Itaq; illud initiũ ciuilis belli sepe defleui. Cũ vero nõ liceret mihi nullius partis esse: q: vtrobiq; magnos inimicos habebã: in ea castra fugi: in quibus plane tutum ab insidijs inimici sciebã nõ futurũ: cõpulsus eo: quo minime volebã ne in extremis eẽs plane: pericula non dubitãter adij. Cesarem vero q̃ me in tanta fortuna modo cognitum vetustissimorũ familiariũ loco habuit: dilexi summa cum pietate: & fide. Que mea s̃nia gerere mihi licuit: ita feci: vt optimus quisq; maxime probarit: Quod iussus sum eo tẽpore: id ita feci: vt appareret inuito impatum esse. Cuius facti iniustissima inuidia erudire me potuit q̃ iucunda libertas: & q̃ misera sub dominatiõe vita esset. Ita si id agitur: vt rursus in potestate oĩa vnius sint: quicũq; is est: ei me ꝓfiteor inimicũ. Nec periculũ est vllum: qd pro libertate aut refugiam: aut deprecer. Sz cõsules neq; senatuscons. neq; litteris suis preceperãt mihi: quid facerem. Unas ei post idus Martias demũ a Pansa litteras accepi in qbus hortatur me: vt senatui scribam me: & exercitũ in potestate eius futurum: qd cum Lepidus concionaretur: atq; omnibus scriberet se consentire cum Antonio: maxime cõtrarium fuit. Nam quib⁹ cõmeatib⁹ inuito illo per illius ꝓuinciã legiones ducerẽ: aut si cetera transissem: nuz etiã Alpes poterã trãsuolare: q̃ ꝑsidio illius tenenẽ. Adde huc: q̃ perferri lr̃e nulla conditione potuerunt. Sexcẽtis eni locis excutiũtur:

¶ Periculũ nõ est.s. si eũ oderint aut si male de me loquaẽ: ipse ẽ mihi adeo inuisus.i.odio habit⁹: vt nihil putẽ non acerbũ qd sit cõe cũ il'o. Aũt.i. sz natura mea & studia mea.i. inclinatiões naturales et exercitia mea: trahũt me ad cupiditatez pacis & libertatis. Itaq; ego defleui sepe illud initium belli ciuilis s. inter Cesarẽ & Põpeiũ: vero.i.sed: cũ non liceret mihi esse nullius.i.neutrius partis: q: tales pro hostib⁹ a Põpeianis iudicabantur: sed hic affert aliã occasionẽ: dicẽs: q: habebaz vtrobiq;.i.ab vtraq; parte imagnos inimicos: ego fugi in ea castra.s. Cesaris: in qbus sciebã me nõ futurũ tutum plane.i.in oĩno: ab insidijs iimici.s.a Põpeio stãtis: cõpulsus eo quo volebam minime.i.ad bella ciuilia gerenda: ne essem plane.i.oino in extremis.i.deputarer cuz abiectissimis & pessimis militib⁹. adij nõ dubitãter pic'ula. Uero.ꝓ sz: ego dilexi cũ summa pietate & fidẽ Cesarẽ.s. Iuliũ: q̃.i. q: ip̃e habuit me cognitũ mõ.i.pauloañ in tãta fortuna: loco.i. estimatione familiariũ scz suoꝝ/vetustissimoꝝ. Ego feci ea que licuit mihi gerere s̃nia mea.i.ex arbitrio & iudicio ꝓprio: ita vt optim⁹ quisq; probarit.i.laudarit maxime. Ego feci id quod iussus sum sup. facere eo tempore: ita vt appareret imperatũ esse inuito.q.d. siquid hostile gessi id coactus feci: & ita frigide feci vt coactus viderer. Cuius facti inuidia iniustissima: quia qd potuit fecerat: potuit erudire.i. docere me: q̃.i.q̃tum iucunda sup. esset libertas: & q̃.i.q̃tum misera vita esset sub dominatione.i. tyrãnide. Ita pro itaq;.i.& sic: si id agitur.i.pretenditur: vt omnia sint rursus.i. iterum in potestate vnius: ego ꝓfiteor me inimicum ei quicunq; is est. Sciebat autem Antonium esse. Uerum tamen post ea sub Augusto rerũ domino suauissime vixit. Nec vllum est periculũ quod aut fugiam aut deprecer.i.precer ne sit mihi obeundum: ꝓ libertate.i.publica. Sed cõsules.s. Pãsa & Hirti⁹ neq; ꝑceperãt mihi qd facerez senatusconsulto.i. mittẽdo ad me senatuscõsultũ.i.decretũ senat⁹ neq; lr̃is suis. Ego ei accepi demũ post Idus Martias vnas litteras a Pãsa.s.cõsule in quibus hortatur me vt scribaz senatui me et exercitum scz meum futurũ in potestate eius scz senatus: quod scilicet significasse me futurum in potestate senatus

Pãsa et hircius cõsules.

Deinde etiã retinẽtur a Lepido tabellarij. Illud me Cordube pro cõcióe dixisse nemo vocabit in dubium: prouinciã me nulli: nisi qui Senatu missus venisset traditurũ. Nã de legióe trigesima tradẽda quãtas habuerim conciones. qd ego scribã: Qua tradita quãto pro rep. infirmior futurus fuerim: quis ignorat: Hac eñ legióe noli acrius: aut pugnacius quicquam putare eẽ. Quare me eũ existia eẽ: qui primũ pacis cupidissimus sim (Oẽs em ciues plane studeo esse saluos.) Deinde qui et me: et rẽp. vindicare in libertatẽ paratus sim. Quod familiarẽ meum tuorum numero habes opinióe tua mihi gratius est. Inuideo illi tñ quod ambulat et iocatur tecum. Quõ quanti estimẽ: si vnquam licuerit viuere in ocio experieris. Nullum enim vestigiũ abs te discessurus sum. Illud vehementer admiror: non scripsisse te mihi: manendo in prouincia: an ducendo exercitum in italiam reipu. magis satisfacere possim. Ego quidem et si mihi tutius ac minus laboriosuz est manere tñ quia video tali tpe multomagis legióibus opus esse: quam prouincijs: que presertim recuperari nullo negocio põt cõstitui vt nũc est: cũ exercitu proficisci. Deinde ex lris: quas Pãse misi: cognosces oĩa: nã earũ tibi exemplar misi. xvij. Kalen. Aprilis Cordube.

fuit maxime cõtrariũ. i. nociuum cum Lepidus concionaretur. i. verba et milites suos faceret/atque scriberet oĩbus se cõsentire cum Antonio. Nam quibus cõmeatibus. i. vt dicũt victualibus pro itinere necessarijs ego ducerem. i. ducere possem legiones per prouinciã illius s. Lepidi: illo inuito? q. d. nullis aut si sup. Lepidũ vitans trãsissez cetera. s. loca: nũ. i. nunquid. poterã trãsuolare etiã alpes que tenentur presidio illius? s. Lepidi. q. d. mime. Adde huc. i. ad hac rõnez aut excusationẽ: quod lre nulla cõditióe potuerũt perferri. Lre em excutiuntur. i. inuestigantur et legũtur sexcentis. i. plurimis locis: deinde. i. insuper tabellarij retinentur etiã a Lepido. Nemo vocabit illud in dubiũ. i. nemo poterit asserere illud dubiuz: me dixisse Cordube: que ciuitas est hispanie betice pro concione. i. ante omnes ad concionem concitatos: me traditurũ nulli prouinciã nisi qui venisset missus a senatu scz Romano. Nã quid. i. ad qd scribaz quãtas cõciones habuerim de legióe trigesima tradẽda. i. quod nolim cuiquam tradere? Qua scilz legione tradita. i. si fuisset alteri vt lepido aut Antonio tradita/ quis ignorat quãto ĩfirmior pro rep. fuissem futurus? q. d. nẽo. Em. i. quare o Cicero/noli putare quicquam esse acrius aut pugnacius. i. affectatius ad pugnã hac scz legióe trigesima: Quare existia. i. iudica me eẽ eũ primũ qui siz cupidissimus pacis (Ego ei studeo. i. studiose cupio: oẽs ciues eẽ saluos) Deide sup. eũ qui sim paratus vindicare. i. asserere et me. et rẽp in libertatẽ quod habes familiarem meũ (opinor de appio loqui) in nũero tuorum est mihi gratius opinione tua. i. quam opinaris. Inuideo tñ illi quod ãbulat et iocatur tecũ hoc ẽ velut id mihi cõtigere Quõ s. tecũ ambulare et iocari quanti estimem. i. appretiandũ iudicez: tu experieris si licuerit sup. nobis viuere vnquam in ocio. Ego em nullum vestigiũ discessurus sum a te. Ego admiror vehemẽter illud te nõ scripsisse mihi vtrũ sup. ego possiz magis satisfacere reip. manẽdo in prouincia/hoc est in hispania: an ducendo exercitũ in italiam. Ego quidẽ/et si. i. quamquam tutius ac minus laboriosum est mihi manere scz in prouincia: tñ quia video multomagis opus esse. s. reip. tali tẽpore scz quo disceptatur pro libertate legionibus. s. quibus defendatur respu. quam prouincijs quibus augeatur: presertiz sup. illis prouincijs: que possunt recupari nullo negocio: cõstituit vt nunc est idest vt res se nũc habẽt: proficisci. i. discedere hinc in italiã cũ exercitu. Deinde. i. insup: tu cognosces oĩa. s. que decreuerim facere: ex lris quas misi Pãse. s. cõsuli: a quo lras accepit (Sunt qui legãt quas pansa mihi misit: sz nõ procedit: nouit em que Pansa scripserat etiã prius Cicero) Nã misi tibi exemplar. i. dyploma aut duplum earum Datum sup. aut scriptũ Cordube. xvij. kalend. Aprilis.

Excutiri litteras.

(vt diximus) ciuitas hispanie betice.

Diploma duplũ aut exẽplar.

Argumẽtuz epl'e.

Balbus &c. Commemorat Pollio Balbi questoris sui fugam ex hispania et rapinas et quasdam crudelitates: quas exercuit in quosdam. Deinde etiam ineptias eius in ludis quos iactabat se fecisse exemplo Cesaris. Postea vero exponit se totum arbitrio senatus

C. Asi. Pol. M. T. C. S. p. D.

Balbus questor magna nũerata pecũia: magno põdere auri maiore argẽti coacto de publicis exactio

nibus: ne stipendio quidem militibus reddito: duxit se a Gadib⁹ & triduũ tẽpestate retẽtus: ad Calpẽ. kalẽ. Junij traiecit se in regnũ Bogudis plane bene peculiatus. His rumoribus vtrũ Gadis referatur: an romam (ad singulos enim nuncios turpissime ꝯsilia mutat) nõdũ scio. Sz preter furta & rapinas: & virgis cesos socios: hec q̃z fecit (vt ipse gloriari solet) eadem q̃. C. Cesar: ludis quos Gadibus fecit. Herẽniũ gallũ histrionẽ summo ludoꝝ die annullo aureo donatũ in. xiiij. sessuz ꝑduxit (tot enim fecerat ordines equestris loci) quattuoruiratuz sibi rogauit. comitia biennij biduo habuit: hoc est renũciauit: quos ei visum est exules reduxit: non horum temporũ sed illorum: quibus a seditiosis Senatus trucidatus: aut expulsus est: Sexto Varo procõsule. Illa vero iam ne Cesaris quidem exemplo: ꝙ Ludis pretextaz de suo itinere ad L. Lentulũ ꝓconsulẽ sollicitãdũ posuit: Et quidez cum ageref fleuit memoria rerum gestarũ cõmotus. Gladiatoribus autez Fadiũ quendã militẽ Pompeianũ q: cuz depressus in ludum bis gratis depugnasset authore sese nolebat: & ad populũ cõfugerat: primũ Gallos equites immisit in populũ (ꝯiecti eni sunt lapides in eum: cum arriperef Fadius) Deinde abstractuz defodit in ludo: & viuũ cõbussit. Cũ quidẽ pransus nudis tunica soluta manibus ad integrum reiectis inambularet: illi misero q̃ritanti ciuis romanus sum natus responderet: vbi nunc: populi fidem implora. Bestijs vero ciues romanos: i bis circulatorem quendã auctionum notissimum hominem Hispali: quia deformis erat: obiecit.

populiq̃ romani: dicitq̃ se facturum q̇cquid ab his constitutum fuerit ostenditq̃ quem exercitũ habeat: & quemadmoduz cum vix retinuerit propter pollicitationes quas ei Marcus Antonius fecerat. Et postremo declarat qua moderatione vsus sit & in retinendo exercitu: et in conseruanda prouincia que omnia ad sui cõmendationem et studij sui in rempu. ostẽtationẽ facit. Ordo aũt est. Balbus questor. i. receptor acumulator pecunie publice in hispania duxit. i. proripuit se a Gadibus. i. vltima parte hispaniaꝝ / magna pecunia numerata. id ẽ vt dicunt monetata sup. coacta. i. coaceruata: & magno pondere auri & maiore scz põdere argenti coacto de exactiõib⁹ publicis idest quas publico nomĩe fecerat / ne q̇dem. i. non saltez stipendio. i. mercede militari / reddito militibus: et ipse retentus tempestate. s. aduersa triduum. i. per tres dies: ad Calpẽ. i. montem illum in finib⁹ hispanie / traiecit se kalendis iunijs in Regnũ Bogudis i. in mauritaniam: peculiatus. i. nũmatus aut peculatus. i. depredatus prouinciam plane. i. in omnino: bene. i. multũ Ego nõdum scio his minoribus: supp. diuulgatis vtrum referatur Gadis an Romam mutat enim turpissime: q: vt vir nullius fidei & constantie consilia ad singulos nuncios scilicet quos mittit diuersa nunciantes. Sed sup. Balbus fecit preter furta & rapinas: & socios cesos virgis: quoq̃. i. etiaz hec eadem que Cai⁹ cesar sup. factitauit (vt ipse solet gloriari. i. iactanter dicere) fecit dico ludis quos fecit gadib⁹ Ipse deduxit Herennium Gallum histrionez donatum. i. pro dono auctum & decoratũ annulo aureo summo. i. vltimo die ludorũ: in decimumquartum sessum. i. sedile: aut deduxit sessum. i. vt sederet in quatuordeciz scalz gradibus theatri (Enim. i. quia: tot. i. xiiij. erant ordines. i. gradus loci equestris. i. in quibus habentes censum equestrem. i. quadragies mille sestertiũ / solũmodo sedebant lege lata ob Othone: vnde Juuenalis. Sic libitũ vano / q̇ nos distraxit othoni. Reliq̇ autem in cauea sedebãt) Ipse prorogauit. i. prolongauit sibi. q. d. ꝓpria auctoritate: quattuoruiratum. idest magistratũ quẽ quattuor viri simul gerũt. Ipse habuit biduo. s. spacio duorum dierũ: comitia biẽnij. i. duoruz annoruz hoc est renũciauit. i. significauit saltem se habuisse comitia. Ipse reduxit exules quos visum est. i. placitum est ei reducere: non horum temporum. scz in quibus etiam boni viri exulant: sed illorum. s. temporũ q̇bus senatus. s. prouincialis est trucidat⁹ aut expulsus a seditiosis. Sexto Varo proconsule. i. cõsulari potestate in hispania fungente. Vero pro sed ipse fecit: illa. scillicet que sequuntur: ne quidem. i. non etiam exemplo. idest ad exemplum Cesaris: ꝙ

Ordo lre

Gades vltima pars hispaniarum.

Calpe mons hispanie.

Bogud rex mauritanie.

Herẽni⁹ gallus histrio.

Ordines equestris gradus. xiiij.

Juuenalis.

posuit.i.exposuit aut pposuit:ludis.s.futuris:ptextā.i.vestē illā nobilē:aut sollicitādū Lucius L&c tulum procōsulē de itinere suo.i.ne perferret iter suum donec ludi eēnt paracti:aut posuit de itinere suo.i.qua iter eēt factur⁹ ad sollicitandū.i.afficiendū forte inuidia Luciū. Et quidē.i.certe: ipse cō motus memoria rerum gestarū.s.ab ipso Cesare:fleuit cum agerek.i.interagendū. Aūt.i.sed posuit gladiatoribus.i.inter gladiatores quendā militem Pōpeianū Fadiū scz noīe:q: cum ipse Fadius depressus.i.vi intrusus in ludum.i.in harenā:depugnasset.i.ad finem vsq5 hoc est ad victoriam pugnasset bis/gratis.i.sine mercede/nolebat.s.amplius pugnare:auctore sese.s.Balbo:&.s.Fadi⁹ cōfugerat ad populū vt ab eo defenderek ipse Balbus imisit primū in populū gallos eqtes.s. ad recipiendū Fabiū:ideo autē immisit gallos:eū.i.quia:lapides sunt cōiecti scz a populo:in eū.s.Balbū cū.i.qñ Fadi⁹ acciperek.s.ab eo. Deinde ipse Balb⁹ defodit.i.in terra fodit:scz Fadiū abstractū.s. p Gallos e pplo:& cōbussit viuū:in ludo.i.in publico spectaculo:qdē.i.certe:cū ipe Balb⁹ pransus:& ita pot⁹ ac ebri⁹:iambularet.s.circa rogū:pinde ac sacrificiū factur⁹ nudis pedib⁹q: saltē alterū nudū habebāt sacrificātes:vt enei.iiij.ō Elyssa ō:: Unū exuta pedē vinculis iveste recicta i.soluta:ne qd nō solutū.i.nō liberū videreк in sacrificio.vñ addit:tunica soluta.i.hñs tunicā solutā &mānib⁹ reiect] ad tergū:vt scz nullam hostie vim inferre putaretur:respōderet illi misero.s. Fadio quiritāti.i inuocando quiritiū nomen et opem lamentāti ac dicēti:natus sum ciuis Roman⁹:respōderet inquā:abi nunc implora fidē populi scz vt te a dimicando defendāt q nō possunt ab igne defendere. Bestijs vero sup.obiecit ciues Romanos:& obiecit in his.i.inter hos ciues Romanos:hispali.i.i eo oppido hispanie betice:quendā circulatorē i.circūforaneū exercitorē auctionū.i venditionū sub auctione:hoc est sectatorem:aut actionum.i.fabularum ridicularum:hominem notissimū:quia erat deformis: q̄ causa erat q notissimus esset aut q obiectus bestijs deuorandus ab eis.

Elyssa di do quare dicta est.

Cum huiusmodi portento res mihi fuit. Sed de illo plura corā. Nūc (qd prestat) qd me velitis facere:cōstitui te. Treis legiones firmas habeo: quarū vnā vigesimāoctauā cū ad se initio belli accessisset Antoni⁹ hac pollicitatione quo die:in castra venisset denarios quingētos singulis militibus daturū:invictoria vero eadē premia: q̄ suis legionib⁹:quorū qs vllā fidē:aut modū futurū:putauit:incitatissimā retinui egre hercule nec retinuissem.si vno loco habuissez:vtputa cū singule cohortes quādā seditionem fecerint. Reliquas quoq5 legiones nō destitit lr̄is:atq5 infinitis pollicitatiōib⁹icitare. Nec vero min⁹ Lepidus vrsit me et suis & Antonij lr̄is:vt legionez trigesimā mitterem sibi. Itaq5 quez exercitū neq5 vēdere vllis premijs volui:nec eorū periculorū metu: q̄victorib⁹ vllis portēdebank diminuere debetis existimare retentū & ɔseruatū reip.esse:atq5 ita credere:quodcunq5 imperassetis:facturum fuisse siquod iussistis feci. Nam & prouinciam in ocio:& exercitū in mea potestate tenui:finibus mee prouincie nusq̄ excessi. Militem non modo legionarium: sed a

Ordo lr̄e. Cum &c. Ordo est. Res.i.cōmerciuz/ mihi:q: Questorē eū sortit⁹ erat: cum huiusmodi portēto.i.mōstro hoīs. Sed sup. dicā plura de illo corā.i.cū adero Nūc (qd pstat.i.de quo vtilius est loqui) cōstituite quid velitis me facere. Ego habeo tres legiones firmas: quarum vnā videlicet vigesimāoctauā cū Antoni⁹ accersisset.i.allexisset & vocasset ad se:initio belli:hac pollicitatione scz se daturū singulis militib⁹ quingentos denarios sup. eo die quo sclz legio illa venisset in castra: vero pro sed pollicitus est se daturum/invictoria eadē premia que legiōib⁹ suis. Quorū.s. militū sic sollicitatorū quis putauit vllā fidē modum.i.moderationem futurum ? q.d. nemo:& tñ:retinui (inqt) incitatissimam.s. legionē.i.maxime inclinataz ad premia illa:hercule.i.per herculem:egre.i. cū difficultate: nec retinuissem si habuissem scilicet omnes legiones vno in loco: vtputa cum singule cohortes seiuncte.s.ad cautelam ab alijs: fecerit quādā seditionē sed non perfecerunt timētes alias in fide mā sisse & in se immittendas: sed si simul fuissent conspirare impune potuissent: quia Antonius nō destitit incitare q5.i. etiā reliquas legiones lr̄is atq5 infinitis pollicitationibus. Nec vō min⁹.i. & eque Lepidus vrsit.i.vrgēter sollicitauit me: lr̄is et suis et Antonij: vt mitterem sibi legionem trigesimam: q̄ firmissima erat. Itaq5 vos debetis existimare exercitum quē neq5 volui vendere vllis premijs: nec diminuere metu eorum periculorum q̄ portēdebantur illis victoribus.i. si forte fuerint victores esse retentū.s. a me: & cōseruatum reip. atq5 ita sup. debetis credere

Presta re:

Urgere.

auxiliariū qdē vllū quoq̄ misi. Etsi quos eqtes decedētes nact⁹sum supplicio affeci. Quarum rerū fructū satis magnū rep. salua tulisse me putabo. Sed resp. si me nouisset: ꝛ maior pars senat⁹ maiores ex me fruct⁹ tulisset. Epistolam quā Balbo cum etiam nūc in prouincia esset: scripsi: legendā tibi misi: etiam pretextam si voles legere Gallū Cornelium familiarem meū poscito. Sexto idus Junias. Cordube. Uale.

sup. me fuisse facturū quodcūq̄ imperassetis: si feci qđ iussistis. Nā ego tenui ꝛ. i. simul puinciā in ocio. s. pacis: ꝛ exercitū in ptāte mea. nusq̄ excessi finibus prouincie mee. Nō mō. i. nō solū sup. nō misi quoq̄. i. ad quēuis locū militē legionariū. i. ad legionē pertinētē (q̄ sub sacramento legitime militabāt) sed ne quidē. i. nō saltem misi quoq̄ vllū auxiliariū. i. missum auxilio: ꝛ qui cū ei⁹ auxilio op⁹ nō eēt alio mitti posse videbaꝛ. Sane negatio q̄ est i pticula ne: oz vtriq̄ particule seruire. Et si nactus sum. i. deprehendi quos. i. aliquos milites: decedentes. s. de puincia: ego affeci sup. eos supplicio. Quarū rerū. idest quorū studiorū in remp. ego putabo me tulisse. i. reportasse aut accepisse satis magnū fructū. i. vtilitatē rep. salua. i. si respub. fuerit salua. Sed resp. si nouisset me: ꝛ maior pars senatus: sup. nouisset me. i. aīm meū: tulisset ex me maiores fructus. Ego misi tibi legendā epl'am quē scripsi Balbo cum esset etiam nunc. i. adhuc in puincia. Si etiam voles legere pretextā. i. comediā ꝛ fabulā agēdā in pretexta q: est de argumēto romano p̄sertim hoīs nois: vtpote Balbi hoc est de Balbi insolētia in q̄stura: poscito sup. eā Corneliū Gallū familiarem meum: qui vergilio s.ime dilectus erat poeta insignis. Scriptū sup. cordube. vj. idus iunias.

Sane negatio ē q̄ est in pticula ne.

Corneli⁹ gall⁹ poeta īsignis vergilio s.ñme dilectus.

C. Asinius Pollio. M. T. C. S. P. D.

Quo tardius certior fierē de prelījs apud Mutinā factis: Lepidus effecit: q meos tabellarios nouē dies retinuit. Tametsi tātā calamitatem reip. q̄ tardissime audire optādū est. Sed illis q pdesse nihil possunt ne q̄o mederi. Atq3 vtinā eodē senatuscōsulto: quo plācū: ꝛ Lepidū in Italiam accersistis: me quoq3 iussissetis venire. Profecto n̄ accepisset resp. hoc vulnus: quo si q letanꝛ in p̄ntia q: videnꝛ ꝛ duces ꝛ veterani milites Cesaris partiū interīsse: tamē post modū necesse est doleant cū vastitatem italie respexerint. Nā ꝛ robur: ꝛ soboles militū interījt si qdē q̄ nunciantur vlla ex parte vera sunt. Neq3 ego non videbā q̄to vsui reipu essem futurus: si ad Lepidum venissem omnē enī cunctationē ei⁹ discussissem: presertim adiutore Planco.

Quo tardius ꝛc de Marco Antonio apud Mutinā vbi brutū obsessum tenuerat ab Octauio Cesare ꝛ cōsulibus superato: interfectis tamē in prelio ipsis consulibus: Pollio se tardius intellexisse rem oēm dicit ppter Lepidū qui tabellarios ex Italia venientes nouē dies retinuerat. Dicit autē que audierit de illo cōflictu ob que decreuisset ad Lepidū venire: sed dicit se reuocatū a proposito ne obtrectatores sui in aliam partem eius consilium acciperent. Ostendit autem acerbissima de reipu. calamitate ad se delata esse: quib⁹ sentit succurrendū esse ab oībus: quibus facultas fuerit. Ordo est. Lepidus effecit: quo idest vt fierem certior. i. cognoscerem tardi⁹ de prelījs factis apud mutinā: qui sc3 Lepidus retinuit tabellarios meos. i. ad me missos nouem dies: tametsi idest q̄q̄ tamen optandū est audire tantā calamitatem reipu. q̄ tardissime. Sed nequeo mederi illis aut occisis aut perditis hoībus qui nullo mō possunt pdesse. Atq̄ vtinā iussissetis me quoq̄ venire in Italiam eodem senatusconsulto/ quo accersistis. i. aduocastis Plancum ꝛ Lepidū in Italiā sc3 ex gallia. Profecto respu. non accepisset hoc vulnus. i. hoc detrimentū: q: innuit se Antoniū aut absterruisse aut reconciliasse reip. si interfuisset: quo. s. vulnere. i. strage tot ciuiū si qui letantur in presentia. i. p̄senti tpe q: ꝛ duces ꝛ veterani milites partiū cesaris videnꝛ interījsse tñ necesse est sup. vt doleant post modum cū respexerint vastitatē. i. desolationē italie. Nā ꝛ robur ꝛ soboles. i. ppagatiua virtus militū interījt: quidē. i. certe: si illa que nuncianꝛ sunt vera ex vlla pte. Neq̄ ego nō videbā. i. ꝛ ego bñ cognoscebā quanto vsui futurus essem reip. si venissem ad Lepidum. Enim. i. q: discussissem. i. amouissem omnem cunctationem. i. moram aut dubitationem eius presertim Planco adiutore.

Argumētū eplē.

Ordo lre

Sed necesse erat sup. vt simularez pla
ne scz me in illius sententiam cõcessuruz
scribenti idest cum Lepidus scriberet ad
me eiusmodi litteras quas leges : q: eas
ad Ciceronem aut missurus aut allatu-
rus erat: τ cõcionibus .i. ꝓpter cõciones
videlicet quas dicitur habuisse. Narbo-
ne: si vellem habere cõmeatum idest viati
cum cibum faciens iter per ꝓuinciam ei⁹

Cõmea- tus qd sit

Si hec vera est lectio illud scribenti meo
iudicio positum est absolute: sicut enei. p
mo dicitur: talia iactanti .i. cuz talia iacta
ret: nam si in otõ cum verbo simularet po
sueris: dure poneretur vox concionib⁹ ni-
si sunt concionibus vtenti: vbi est videlicet
Sunt tamen q̃ legant nõ simularem: sed
sil'is parerem vt sit necesse ẽ parẽ scriben
ti eiusmodi lr̃as quas leges τ sil'es ꝯcio-
nib⁹ vez quas τc. Preterea .i. insup vere-
bar: ne si preliũ esset cõfectũ anteq̃ ego ꝑ
ficerẽ incepta .i. ꝑtraherẽ Lepidũ in ꝑtes
nostras obtrectatores mei caperẽt consi
liũ meũ piũ .s. in patriã in partẽ ꝯriã .i. ad
impietatẽ cõtra rẽp. ꝓpter amicitiã que
fuerit mihi cũ Antonio: nõ tñ maior q̃ cũ
Planco. Itaq3 iposui mense Aprili biõs
tabellarios in duas naues idest in singu-
las duarum duos: a Gadibus idest disce
dentes a Gadibus vltima parte Hispa-
niarum Scripsi τ tibi τ consulibus τ Oc
tauiano .s. Cesari qui raro alibi Octauia
nianus sed fere Octauius dicitur Vergi
lius Lusimus octaui τc. vt faceretis me
certiorem quonammodo possem prodesse
plurimum reipub. Sed vt ineo rationem
i. vt coniectura consequor: naues profecte
sunt a Gadibus eodem die quo die Pã
sa cõmisit prelium. Nulla eni nauigatio
idest facultas nauigandi fuit post hyeme
ante eam diem. idest id temp⁹. Et hercu-
le ego remotus longe ab omni suspitione
tumulus ciuilis collocaram legiones i Hi
bernis idest locis tutis in quibus hyemẽ
transigerent: penitus idest oĩno intus: in
Lusitania. Porro .i. sed: vterq3 .s. tam Pã
sa q̃ Antonius: festinauit cõfligere .i. pu-
gnare: ita tanq̃ nihil timerent peius. id-
est grauius τ tanq̃ magis malũ: q̃ ne bel
lum componeretur .i. finiretur: sine maxi
mo detrimento reipu. Sed si fuit properã
duz idest necesse ꝓperare: ego nihil video
Hircium gessisse non consilio .idest quod
non gesserit consilio summi ducis. Nam
hec scribuntur τ nunciantur mihi ex Gal
lia Lepidi idest Narbonensi cui Lepi-
dus preest. Exercitum Panse esse conci
sum idest simul cesum Pansam esse mor
tuum ex vulneribus. Marciã legionẽ iter
ijsse eodem prelio: τ Lucium Fabatũ et

Vergili⁹

Gades vltima ps hispanie

Vergili⁹

Sed scribẽti ad me eiusmodi litteras: quas le
ges: τ concionib⁹ videlicet: quas Narbone habu
isse dicitur: simularẽ plane necesse erat: si vellem cõ
meatum per prouinciam eius interfaciens habe
re. Preterea verebar: ne si ante: q̃ ego incepta per
ficerem: prelium confectum esset: pium meum cõ
silium raperent in contrariam partẽ obtrectato-
res mei propter amicitiã: que mihi cuz Antonio
non maior tñ: q̃ Planco fuit. Itaq3 a Gadibus
mense Aprili binos tabellarios in duas naues i-
posui: τ tibi τ consulib⁹: τ Octauiano scripsi. vt
me faceretis certiorem: quonã mõ plurimũ possez
prodesse reipu. Sed vt rationẽ ineo: quo die pre
lium Pansa cõmisit eodẽ a Gadib⁹ naues profe
cte sunt. Nulla enim post hyemẽ fuit ante eaz diẽ
nauigatio. Et Hercule longe remot⁹ ab omni su
spitione futuri ciuilis tumultus penitus in Lusi
tania legiones in hybernis collocarã. Itaq3 por-
ro festinauit vterq3 confligere: tanq̃ nihil peius
timerent: q̃ ne sine maximo reipu. detrimẽto bel
lum componeretur. Sed si properandũ fuit: ni-
hil non summi ducis cõsilio gessisse Hirciũ video
Nam hec mihi scribunt ex Gallia Lepidi: τ nun
ciantur. Panse exercitũ consisum esse Pansam
ex vulneribus mortuum eodem prelio Martiaz
legionem interijsse: τ L. Fabatum. τ C. Peduce
um. τ D. Carsulenum. Hirtiano autem prelio: τ
quartam legionem: τ oẽs per eque Antonij eẽ ce
sas. Itẽ Hirtij quartã: cũ castra quoq3 antonij ce
pisset: a qnta legione concisam esse. Ibi Hirtium
quoq3 perijsse τ pontiũ aquilã. dici etiã Octauia
num cecidisse. Que si (qđ dij ꝓhibeãt) vera sunt:
non mediocriter doleo. Antoniũ turpiter Muti
ne obsessionem reliquisse sed habere equitatũ: le-
giones sub signis armatas treis τ Pupilli Ba-
gieni vnã: inermes bene multos. Vẽtidiũ quoq3

ſecū legiōe ſeptima:octaua nona cōiunxiſſe. Si nihil in Lepido ſpei ſit deſcenſurū ad extrema: ⁊ nō modo natiōes: ſʒ etiā ſeruitia cōcitaturum Parmā direptaʒ.L. Antoniū alpes occupaſſe: Que ſivera ſunt:nemini noſtrū ceſſandū eſt: nec expectādū eſt.qd decernat.Senat⁹.Res enim cogit huic tāto incēdio ſucurrere oēs . q aut impe riū aut nomē deniqꝫ po.Ro.ſaluū volūt eē.bru tū em̄ decē⁊ſeptē cohortes ⁊ duas nō frequentes Tironū legiōes quas cōſcripiſerat Antoni⁹:ha bere audio.Neqꝫ tñ dubito qn om̄s q ſuper ſint de Hirtij exercitu:ↄfluāt ad eū.Nā,in delectu nō multū ſpei puto eſſe: p̄ſertim cū nihil ſit pericu loſius q̄ ſpaciū cōfirmādi ſeſe Antonio dari An ni aut tp̄s libertatē maiorē mihi dat ꝓpterea q: frumenta aut in agris:aut invillis ſunt.Itaqꝫ p ximis litteris cōſiliū meū expedieť . Nā neqꝫ de eſſe neqꝫ ſupeſſe reip.volo.Maxime tñ doleo ad eo.⁊lōgo⁊infeſto itinere ad meveniri: vt die qua drageſima poſt :aut vltra etiam q̄ facta ſunt om nia nuncientur. Uale.

Caiū Peduceū ⁊ Decium Carſulenum ſup.interijſſe.Aūt.i.ſed quartā legioneʒ ⁊oēs ſup.legiones antonij eē ceſas pere que:i.cōſimiliter ſup.in p̄elio Hirtiano. i.qd̄ Hirtius comm ſit.Itē quartā ſup. legionem Hirtij (ergo ſuperior antonij erat)cū ⁊cepiſſet quoqꝫ ideſt,etiāʒ caſtra antonij eſſe cōciſam.i. totam ſimul ceſaʒ a quinta legione.ſ. Antonij.Et ſup. ſcri bitur mihi Hirtium quoqꝫ perijſſe ibi: ⁊ pontiū Aqlā:dici etiam(qd̄ tñ verū non fuit)Octauianū etiā cecidiſſe ibi. Que ſi vera ſunt(qd̄ dij ꝓhibeāt)doleo non me diocriť.Et ſup.ſcribitur antoniū reliqſ ſe turpiter obſeſſionē. Mutine:ſed habe re equitatum⁊tres legiones armatas ſub ſignis:⁊vnā.ſ.legionē Pupilli Bagieni.ſ. quā ille duxerat: ⁊ ſup. milites inermes: bñ.i.valde multos. Uētidiū quoqꝫ ſe con iunxiſſe.ſ.Antonio cū legione ſeptima: oc taua:nona. Et ſup.antonium deſcenſurū ad extrema.i. vltimā fortunā tētaturū:ſi nihil ſpei ſit in Lepido ſcilicʒ attrahēdo. Parmā direptā ſup.eē L.antoniū fratrē ſcilicet antonij occupaſſe alpes:ita vt An tonius per eas liberum habeat trāſituʒ. Que ſi ſunt vera nemini noſtrū.ſ. q reip. fauemus eſt ceſſandū: nec expectandum eſt q̄d ſenat⁹ decernat. Res em̄ cogit oēs qui volunt aut imperiū aut deniqꝫ nomē populi Romani eſſe ſaluum:ſuccurrere.ſ. ad extinguendum:huic tanto incendio.ſ. tumultui bellico quo vt edificia incendio reſp.ſit ſubito peritura.Eniʒ.i.q: ego au dio Brutū habere decē⁊ſeptē cohortes : ⁊duas legiones tironū.i.nouitiorum mili tes non frequentes ideſt non plenas aut militum non ſemper preſentium:quas Antonius conſcrip ſerat ſcilicet ſibi non Bruto. Neqꝫ tamen dubito quin oēs qui ſuperſint de exercitu Hirtij:cōfluāt ad eum videlicet Brutum: Nam nō modo puto multū ſpei eſſe in delectu.i.conſctiptione nouorū mi litum. Preſertim cum nihil ſit periculoſius q̄ dare Antonio ſpatiuʒ cōfirmādi.i. corroborandi ſeſe. Autem ideſt ſed tēpus anni dat mihi maiorē libertatē:propterea q.i.q::frumēta: vt triticū:ordeuʒ: auena:ſiligo⁊ſimilia:ſunt aut in agris.ſ matura ⁊demeſſa:aut invillis ideſt domibus in agro poſitis. Itaqꝫ conſilium meum expedictur.i.explicabiť ꝓximis lr̄is. Nā neqꝫ volo deeſſe.i.qd̄ dicūt deffice re reip.neqꝫ ſupereſſe ideſt ſuperſtes eſſe illa cadente. Significat etiā)vt Gellius docet)ſuperfluū eſſe:ſed ſic nonvidetur hic accipiendum. Doleo tñ maxime:veniri.i.q veniť ad me:itinere adeo ⁊ lō go⁊infeſto(ideſt vim inferente q: ab latronibus obſeſſo:vt oia nūcienť die quadrageſimo,(Scriptuʒ repperi quadrageſima)poſt aut etiam vltra(ideſt ſupra quadrageſimum diem:q̄ facta ſunt. Uale.

Res cogit omnes.

Au. Gellius.

M.Lepidus Imper.itē Pont.max.

S.D.Sena.Po.Plebiqꝫ Roma.

Si vos:liberiqꝫ veſtri valetis bñ eſt ego quoqꝫ valeo . Deos hoīeſqꝫ teſtor patres cōſcripti qua mente ⁊quo animo ſemper in remp.fue rim: ⁊ q̄ nihil antiquius cōmuni ſalute : ac liber

Si vos ⁊c. Quia Antonius: ſuperatus apud mutinam in tranſalpinam galliam ſe receperat ſpe coniungendi ſecum Lepidum : ipſe Le pidus hac epiſtola docet Ci ceronem quid egerit in aduentu Anto nij : et vbi aduerſus eum caſtra fecerit: ⁊qualem quantumqꝫ exercitum habeat antoni⁹ a quo ſcribit ad ſe mil'tos ꝓ fugiſ ſe. Ordo. Si vos ſenat⁹ populuſqꝫ Roma n⁹ valetis ⁊ liberi veſtri aut per ſylleplim

Argumē tū ep̄le.

Ordo lit terc.

vos ⁊ liberi vestri valetis bene est: ego quo
q; valeo O patres cōscripti ego testor .i.
testes cito deos ⁊ hoīes quā mente ⁊ quo
animo fuerim semper in rempu. ⁊c̄. i. quā
topere nihil iudicarim antiqui⁹ idest cha
rius ⁊ obseruabili⁹ salute ac libertate cōi:
quod probassem idest effectu demonstras
sem vobis nisi fortuna extorsisset idest vi
eripuisset mihi cōsilium propium idest qđ
me apte natura ⁊ propria sponte secutus
fuissem. Nam exercitus cunctus retinuit
suā consuetudinem in ciuibus conseruan-
dis ⁊ cōmuni pace .s. cōseruanda facta se-
ditione .i. licet facta esset seditio inter ci-
ues tñ milites mei consueti cōcordiā ser
uare ⁊ saluti ciuiū consulere: non potuerūt
a me induci: vt contra ꝯciues pugnarent.
Et vt dicam vere .i. est fatear quod veruȝ
est ingenue exercitus cogit me suscipere
causam salutis atq; incolumitatis tante
multitudinis idest que esset tante multi-
tudinis ciuium Romanorum. In qua re
o patres conscripti ego oro vos: atq; ob-

Extorq̄re

tate iudicarim: quod vobis breui probassem nisi
mihi fortuna proprium consiliū extorsisset. Nā
exercitus cunctus consuetudinem suam in ciui-
bus conseruandis: comuniq; pace seditione fa-
cta retinuit: neq; tante multitudinis ciuium ro
manorum salutis atq; incolumitatis cām susci-
pere vt vere dicam coegit i qua re ego vos patres
conscripti oro: atq; obsecro vt priuatis offensioni
bus omissis: summe reip. consulatis: ne ve mise-
ricordiā nostram: exercitusq; nostri i ciuili dissē
sione sceleris loco ponatis. q si salutis omnium
ac dignitatis rationem habueritis: melius ⁊ vo
bis ⁊ reipu. consuletis. Data. iiij. kalen. Aprilis:
a ponte argenteo. Valete.

secro idest ob sacra precor: vt offensionibus priuatis omissis: hoc est quibus aliqui vestrum ab Anto
nio forte offensi sunt: ⁊ Antonius ab ipsis cōsulatis idest prospiciatis ⁊ opē feratis summe idest maxi
me ⁊ supreme saluti reip. Est quidem summa hic substantiuum. sed sicut quādo de rationibus loqui
mur summa accipitur pro vltima que omnes alias ꝯplectitur supputatione. ita dum dicimus summā
reipu. eam rationem intelligimus in qua tota salus eius continetur. Ne ve ponatis loco sceleris id
est reputetis vti scelus misericordiam nostram ⁊ exercitus nostri in dissensione ciuili idest qua vsi su-
mus non in hostes externos: sed in conciues licet dissentientes: q si habueritis rationem idest respe
ctum salutis ac dignitatis oīm vos consuletis melius ⁊ vobis ⁊ reip. Data ⁊c.

Sūma.

Si vales ⁊c. Excusat
hac ep̄la q Antoniū vt
potuisset non cōtinue
rit in Gallia ad quam
post cladeȝ Mutinen
sem fugerat: adducit
auteȝ pro excusatione
se coactum ab exercitu cōsulere saluti tot
bonorū ciuiū: petitq; ne putet cōiūctus
cū Antonianis aut pacificatū scelere aut
pfidia cuȝ id misericordia fecerit. Ordo
est. Si vales bene est i. bene se res habet.
q.d. gaudio ego quoq; valeo: hic est vulga
tus modus salutādi quo vtebantur fere
quorum amicitia suspecta erat. Post sa
lutationem autem incipit narrare rem
quam purgaturus est dicens. Cum audis
sent Antonium: scilicet Marcum venire
cum suis copijs idest exercitu armato:
Lucio Antonio: scilicet fratre eius premis
so cum parte equitatus. vt scilicet iter ex
ploraret ⁊ quodam modo viam muniret
venire inquam in prouinciam meā: hoc est
in Galliam: ego moui castra cum exerci-
tu meo a Rhodano confluente .i. simul cū
Arari ad eum locū vbi nunc Lugdunū est
ꝯfinētē faciēte. Cōfluēs enī est quo duo
flumina conueniunt: illis autem tempori

Ep̄le argumētū. Antoni⁹ i galliam post mutinensem cladem se recepit. Series sūt tere.

Rhodan⁹ arari ad lugdunū. Confluēs.

M. Lepidus impera. Iterū Pon.
Max. M. T. Ciceroni. S. P. D.

Si vales bene est: ego quoq; valeo
Cū audissem Antoniū cum suis
copijs pmisso Lucio Antonio cū
parte eqtatus in puinciā meam
venire cum exercitu meo a cōfluēte Rhodano ca
stra moui: ac cōtra eos venire institui. Itaq; con
tinuis itineribus ad forū vocontium veni: ⁊ vltra
castra ad flumen Argenteū contra Antonianos
feci. P. Ventidius suas legiones treis cōiunxit
cum eo ⁊ vltra me castra posuit. Habebat antea
legionem secundā: et ex reliquis legionibus ma-
gnam multitudinem: sed inermium: equitatū ha
bet magnum. Nam omnis ex prelio integer di-
scessit: ita vt sint amplius equitum triginta mil-

lia. Jtaq̄ ad me complures milites: ⁊ equites ab eo transierunt: ⁊ in dies singulos eius copie minuūtur. Syllanus: ⁊ Culleo ab eo discesserunt.

bus d: Plancus iecisse fundamēta vrbis Lugdunēn. sed in colle: q̄ centū annis postea vt auctor est Seneca penitus incendio perijt nūc aūt inter flumina duo ⁊ in ripis vtriusq̄ instaurata est) ac institui. i. proposui venire ꝯ eos. s. Antonios ⁊ Antonianos. Jtaq̄ veni continuis itineribus ad forum Vocontium: qḋ circa alpes est: ⁊ feci castra. i. castrametatus sum vltra. i. paulo vlterius ad Flumen argenteū. s. noie: ꝯ Antonianos. Publius Ventidius cōiunxit tres legiones suas cum eo. scilicet Antonio: ⁊ posuit castra vltra me. idest adhuc vlterius q̄ ego. Sup. Antonius habebat antea. i. ante aduentum Ventidij legionē scḋam: numero enim signabant legiones: vt iam videre fuit: nā alia dicebat̄ prima: alia scḋa ⁊c. alia ē trigesima: iterdum et virtute vt Martia legio: ⁊ nōnulle dignitate: vt legiones p̄toriane que ad pretoris: hoc est imperatoris custodiam erant addicte: ⁊ sup. Antoni⁹ habebat magnā multitudinē / ex reliq̄s legionibus / sꝫ sup. habebat multitudinem inermiū. i. nō armatoꝝ ⁊ sup. habebat equitatū magnū: qḋ tū Planc⁹ alr̄ scripsit: verꝫ Lepidus Antonij vires ostētare vr̄ / vt videat̄ ꝯsuluisse saluti suoꝝ: ⁊ vt indicet suos forte terrore ad miam motos. Nā oīs. s. equitatus Antonij: discessit ex p̄lio. s. ad Mutinaꝫ cōmisso integer. i. non diminutus nec mutilatus: ita vt sint amplius sup. q̄ triginta milia (Norit grammaticus: plus amplius: ⁊ similia aduerbia: non semper regere rem excessam in ablatiuo eo q̄ vr̄ subaudiri particula q̄: vt si dicas: plus decem milia desiderata sunt) Jtaq̄ complures milites. s. pedestres (cū tū sint qui p Decurione aut equite aurato militem dicant. Recte ergo Valla dicit militem potius peditē significare) ⁊ equites transierunt ab eo ad me: ⁊ eius copie minuuntur in dies singulos: q: Syllanus ⁊ Culleo discesserunt ab eo.

adverte ad singulare dogma.

Miles.

¶ Nos et si grauiter ab his lesi eramus q̄ contra nostram voluntatem ad Antonium ierant: tamen nostre humanitatis ⁊ necessitudinis causa: eorum saluti ꝫ rationeꝫ habuimus. Nec tamē eorum opera vtimur: neq̄ in castris habemus: neq̄ vlli negocio prefecimus quod ad belluꝫ hoc attinent: nec senatui: nec reip. deerimus: que postea egerimus faciam te certiorem. Et si omni tēpore summa studia: officia mutua inter nos certatim constituere: pro nostra inter nos familiaritate: ⁊ proinde diligēter ab vtroq̄ conseruata sunt tamen non dubito in tanto: ⁊ tam repētino motu reip. qn nōnulla de me falsis rumorib⁹ a meis obtrectatorib⁹ me indigna ad te delata sint: que tuū animū magnope mouerent p tuo amore in remp. Ea te moderate accepisse: neq̄ temere credēdū iudicasse a meis pcuratorib⁹ certior suꝫ factus: que mihi vt debent gratissima sunt. Memini enim ⁊ illa superiora: que abs tua voluntate: profecta sunt: ad meam dignitatem augendam: ⁊ ornandam que perpetuo animo meo fixa manebunt. Abs te mi. Cicero magnopere peto: si

¶ Nos etsi. i. q̄q̄ eramus lesi. i. offensi: grauiter ab his. s. Syllano ⁊ Cullioē aut etiā alijs: q̄ ierant ad Antoniū contra nostrā voluntatē: tū habuimus rōnē. i. piuꝫ respectū salutis coꝝ: cā nostre humanitatis ⁊ necessitudinis. s. quā habuim⁹ cū eis Verius tū ex ijs que secuta sūt dicere potuit ideo recepisse vt aios ceteroꝝ militum ad Antonij partes allicerent: qḋ ne quis suspicetur addit. Nec tamē vtimur opera eorum scꝫ qui transierunt ad nos: neq̄ habemus sup. eos in castris. neq̄ p̄ferim⁹ eos. vlli negocio quod attinet ad hoc bellum: nec deerimus senatui nec reipub. idest vtriq̄ semper auxilio erimus ego faciam te certiorem supple eoꝝ que egerimus postea. Hactenus narrauit. deinceps dolose factum suum purgat: dicens. Etsi summa studia / supple ⁊ officia mutua: constitere. idest apparuerunt inter nos certatim omni tempore pro nostra familiaritate inter nos ⁊ proinde. idest adeo aut sint similiter cōseruata sunt diligenter ab vtroq̄ scilicet nostrum: tamen non dubito: quin in tanto idest tam magno / ⁊ tam repentino motu reipublice. nonnulla de me indigna me idest fide ⁊ integritate mea sint delata ad te: falsis rumoribus ab obtrectatorib⁹ meis que mouerent. idest possent mouere: perturbare animum tuum / pro amore tuo idest propter aut iuxta vehementiam amoris tui in rempub. Ego factus sum certior. idest intellexi aut accepi a procuratoribus meis: te accepisse ea moderate. idest temperate: neq̄. i. ⁊ nō: ⁊ iudicasse nō credenda supple eē: temere. idest icōsiderare ⁊ leui

Dolose factū suum lepidus purgat.

ter:q̄.s.facta tua sunt mihi gratissima vt debēt. Memini ei ⁊ illa sup̱iora q̄ ꝓfecta sunt a volūtate tua ad augēdā ⁊ ornandā dignitatē meā:q̄ māebūt fixa ꝑpetuo aio meo. O mi Cicero:ego peto magnopere abs te:si hēs ꝑspecta.i.cognita diligētissi me q̄ digna sunt Lepido.s. vitā meā ⁊ studiū in admīstrāda rep.tꝑib⁹ supiorib⁹:vt sup.expectes paria aut ampliora:tēꝑe reliquo.i.qđ deinceps erit. Et ꝓide.i.ꝓ tāto existimes me tuēdū.i.ꝓtegendū autoritate tua:quo.i.q̄to plura debeo merito tuo. Ex ponte Argēteo.i.q̄ est semꝑ argēteum flu.extructus ⁊c.

Argumētū ⁊ breuiter ꝑstricta materia huius epistole.

QUo in statu ⁊ce. Interfecto Cesare:⁊ eodē ab lepido laudato:⁊ honorifice a plebe cōcitata cremato: Brutus profugit:de cui⁹ calamitate Decius brutus nūc conq̄rit:suadetq̄ vt cū Cassio Italia abeat:q: Antonius eis aduersat:⁊ futurū videt vt hostes iudicent. Aperit ēt in q̄bus spē ꝓcipuum habeāt. Propterea aūt vr̄ Cicceronianis inserta ep̄la cū sit Decij Bruti:vt argumētū appareat:aut q: Tiro' visa ē satis luculēter scripta.

Ordo lr̄e

Ordo aūt ē. Cognoscite o marce Brute ⁊ Cai Cassi i q̄ statu nos.s. ꝑcussores Cesaris sim⁹. Hirci⁹ q̄ reipu.amator paulopost cōsul futur⁹ erat:fuit apud me heri vespi.i.cū esset vesꝑ:⁊ sup.demōstrauit q̄ mēte Antoni⁹.s.Marc⁹:eēt,sup.in nos scʒ.i.scire lʒ q̄ mēte:q: pessima ⁊ ifidelissima. Nā aiebat se neq̄ posse dari mihi ꝓuinciā.vt.s.ab oculis militū absiʒ: neq̄.i.⁊ nō:⁊ aiebat se arbitrari quēq̄ nr̄m qui.s. cōiurauim⁹ in Cesarē ⁊ occidimus eū:esse in vrbe.s.Roma:tuto.s.sine ꝑiculo sup.aiebat aios militū:⁊ plebis esse cōcitatos i.cōmotos a deo.i.i tm̄. Quoꝝ vtrūq̄ esse falsum puto vos aiaduertere:atq̄ illud eē veꝝ qđ Hirti⁹ demōstrabat: cū.s. Antoniū timere:ne si habuissem⁹.s. in senatu/mediocre auxiliū dignitatis nostre s.hūde aut ꝓtegēde:nulle ꝑtes.i.nulla officia reliquerent ijs.s.Cesaris vltorib⁹:in rep. Cū ergo ṽsarer i hī.i.hmōi angustijs placitū est mihi vt postularē legationē liberā.i.q̄cūq̄ ire vellem⁹:aut liberā.i.sine ꝑsecutōe:mihi ⁊ reliquis nostris : vt Trebonio. Tullio Cimbro ⁊c. vt aliqua honesta cā ꝓficiscendi.i.discedendi ab vrbe: q̄reretur.i.acquireret nobis. Hirtius pollicitus est se impetraturuʒ hec.s. postulata mea:nec tn̄ cōfido sup.eū impetraturū sup.esse Tāta.i.tam magna est:insolētia i.superbia ⁊ immoderata cupiditas vlciscendi:hominum.scilʒ Antonij ⁊ aliorum per Antonium incitatoꝝ:⁊ insectatio.i.ꝑ

meam vitam:⁊ studium diligentissime superioribus temporibus in repu.administranda:que Lepido digna sunt perspecta habes:vt paria:aut eo[...] ampliora reliquo tempore expectes. Et prouide tua authoritate metuendum existimes: quo tibi plura tuo merito debeo. Vale.xij. Kalē. Junias ex castris ex ponte Argenteo.

Marcus Tullij Ciceronis.
Epistolarum familiarium.
Liber.xj.

D.Brutus Marcus Bruto: ⁊.C.Cassio.S.Dicit.

QUo in statu simus cognoscite. Heri vesperia apud me Hirtius fuit: qua mente esset Antonius demonstrauit:pessima scilicet te in fidelissima. Nam se neque mihi prouinciam posse aiebat dare; neq̄ arbitrari tuto in vrbe esse quemq̄ nostrum:adeo esse militum concitatos animos:⁊ plebis. Quoruʒ vtrūq̄ esse falsum puto vos animaduertere;atqʒ illud esse verum: quod Hirtius demonstrabat: timere eum: ne si mediocre auxilium dignitatis nostre habuissemus:nulle partes ijs in rep.relinquerentur. Cum in his angustijs versarer:placitum ē mihi:vt postularem legationem liberam mihi reliquisq̄ nostris:vt aliqua causa proficiendi honesta quereretur. Hec se impetraturum pollicitus ē nec tamen impetraturum confido. Tanta est hominum insolentia:⁊ nostri insectatio. At si dederim: quod petimus: tamen paulopost futurum puto vt hostes iudicemur:aut aqua ⁊ igni nobis interdicatur.

secutio nostri. At; idest sed: si. s. Antonius & fautores eius: dederint sup. iã quod petim⁹. idest liberã legationẽ. tamẽ idest nihilominꝰ puto futurũ paulopost: vt iudicemur hostes. s. populi Romani: aut sup. vt interdicatur nobis aqua & igni. i. nequis nobiscum cõmunicet aut nobis accõmodet vsum aq̃ & ignis: sine quibus vita nostra cõstare nõ põt. Nã oẽs qui viuimus vescimur aura. Et licet acris vsũ a nemine petimus: tamen grauius est aqua & igni interdici q̃ hostem iudicari: cum etiam hosti aquã & ignem accõmodare soleam⁹. Notũ est eleganter dici interdico tibi aqua & igni &c.

Aqua et igni interdicere q̃d sit.

Quid ergo est inquis tui cõsilij: dãdus est loc⁹ fortune cedendum: ex Italia migrandũ Rhodũ aut aliquo terrarum arbitror: si melior casus fuerit: reuertemur Romã: si mediocris: in exilio viuemus si pessimus: ad nouissima auxilia descendemus. Succurret fortasse hoc loco alicui vestrũ cur nouissimũ temp⁹ expectemus potius q̃ nũc aliquid moliamur. Qr vbi ꝯsistam⁹ nõ habem⁹ ꝑter sextum Pompeiũ & Bassum Celiũ: qui mihi videntur hoc nuntio de Cesare allato firmiores futuri. Satis in tẽpore ad eos accedemus: vbi q̃d valeant: scierimus. Pro Cassio & te: si quid velitis me recipere: recipiam. Postulat eniꝫ hoc Hirtius: vt faciam. Rogo vos q̃ primum mihi rescribatis: nam non dubito: quin de his reb⁹ ante horam quartã Hirtius me certiorẽ sit facturus: quẽ in locum conuenire possimus: quo me velitis venire: rescribite. Post nouissimũ Hirtij sermoneꝫ placitum est mihi postulare: vt liceret nobis esse Rome publico presidio: quod illos nobis nõ cõcessuros puto. Magnam enim inuidiam ijs faciemus: nihil tamen non postulandum putaui: quod equum esse statuerem. Valete

Quid ergo est inquis (sic puto legẽdũ q: seorsum ad fratrem nunc loquitur) ꝯsilij tui. i. de cõsillo tuo: aut q̃d est cõsilium tuum o Deci: Responsio. Dandus est locus. s. furori: cedendũ est fortune: migrandum arbitror ex Italia Rhodum aut aliquo. s. alio terrarum: si casus. i. euent⁹ fuerit melior: nos reuertemur Romam: si casus erit mediocris nos viuemus in exilio si pessimus: nos descendemus ad nouissima auxilia. s. cõtra seuitiam inimicorum: hoc est morituri in medio arma ruemus. Fortasse hoc loco idest cum hec legetis: succurret. i. in mente veniet alicui vestrũ: cur expectemus tẽpus nouissimũ scilicet quo nil amplius possim⁹: potius q̃ moliamur nunc aliquid. s. ad nos liberandos? Responsio. Qr non habemus vbi consistamus: ꝑter. Sextũ põ. Pompeij filiũ qui erat in hispania: & Bassum Celiũ q̃ erat i Syria qui videntur mihi futuri firmiores i. fortiores in seruanda repu. hoc nũcio de cesare. i. de cede Cesaris allato. Nos accedemus ad eos satis in tpe: vbi scierim⁹ quid valeant. Si velitis me recipere quid i. aliquid: hoc est polliceri: & spondere pro cassio & te scꝫ Marco Bruto: ad quẽ precipue loquimur: recipiam. i. spõdebo. Hirtius enim postulat vt faciam hoc. i. vt recipiam aliquid ꝑ vobis. Rogo vos sup. vt rescribatis q̃ primũ. i. valde cito. Nã nõ dubito quin Hirtius facturus sit me certiorem de his rebus ante horam quartã. scꝫ diei sequentis: hoc est post ortuꝫ solis. Rescribite in quẽ locum possimus cõuenire & quo. i. ad quẽ locũ velitis me venire. Placitum est mihi postulare. s. ab hirtio post nouissimum sermonem hirtij: hoc est cuꝫ a me discederet: vt liceret nobis esse Rome presidio publico. i. sub custodia & protectione publica: q̃d puto illos non concessuros nobis. nos enim faceremus ijs scꝫ Cesarianis magnã inuidiam. idest molestiã & dolorẽ: q: graue fuerit eis nos videre publico presidio munitos: aut inuidiam. i. odium: q: qui nos libertatis auctores sine ꝑsidio i vrbe esse non posse viderent eos oderint. Tñ ego nihil putaui non postulãdũ: quod statuereꝫ eẽ equũ idest iustum vt impetremus. Vale: aut potius quia ad duos scribit. Valete.

Furori cedenduꝫ ẽ

Presidium ꝑtectio.

M. Brutus & C. Cassi⁹. M. An. Cõs. S. P. D.

Nisi te tua fide: & beneuolentia in nos nisi ꝑsuasaꝫ esset nobis non scripsissemus hec tibi: q̃ profecto quando istum animum habes: in optimam partem accipies. Scribitur nobis magnam ve-

Nisi te tua fide &c. Concitatis a M. Antonio animis militũ in interfectores Cesaris & Bruto ac cassio vrbe egressis: cõsilium inierunt sciscitandi per litteras humaniores quo in se esset animo Antoni⁹ itaq; significantes se summã in eo & in ei⁹ fide fiduciã habere rogãt certiores faciat an tuti

Epistole materia.

sint Rome futuri inter tot veteranos mili
tes. Ordo ē. Nos nō ꝯscripsissem⁹.i. si
scripsissem⁹ hec tibi nisi ꝑsuasū eēt nobis
de fide & beniuolētia tua in nos: ꝗ s. scri-
pta nr̄a: tu ꝑfecto: qm̄.i. qm̄ habes istū.s.
tā beniuolū aim in nos: accipies i. optimā
partē. Scribitur nobis magnā multitudi
nē veteranoꝝ.s. militū: ꝗ sub Cesare me-
ruerant cōuenisse iā romā: & futurā ml'to
maiorē ad.i. circiter kalēdas Junias. Si
nos dubitemus aut vereamur de te nos si
mus dissimiles nr̄i.i. facientes ꝯ naturam
nostrā. que fidelis ē & oib⁹ bōis ꝯfidit. Sꝫ
certe cū ipsi.i. nos fuerim⁹ in tua potesta
te & nos adducti ꝯsilio tuo dimiserim⁹ ex
municipijs.i. oppidis italie municipalib⁹
necessarios nostros. ut familiares: & ꝑpi
quos cū seruis & clientib⁹: neqꝫ solū fe-
cerimus id edicto.i. publico mandato: sed
etiā litteris.i. tuis ꝑuatis: nos sum⁹ digni
quos habeas ꝑticipes tui ꝯsilij: presertim
i ea re que ꝑtinet ad nos. Quare petim⁹
a te sup. ut facias nos certiores voluntatꝭ
tue: in.i. erga nos. Ne idest an putes nos
fore idest futuros tutos in tanta frequen
tia militū veteranoꝝ: quos audiuim⁹ etiā
cogitare de ara reponēda.s. Cesari: quā-
tū dolobella prohibuerat qđ.s. reponere
aram Cesari: vix quisꝗ̄ ꝗ velit nos saluos
& honestos sup. viuere: videt̄ posse crede-
re te velle probare.i. approbare. Exit⁹ de
clarat nos spectasse.i. ꝑtendisse & quesiuis
se ab initio.s. cōiurationis ociū.i. pacem
coēꝫ aut vitā priuatā in ocio. nec ꝗ̄sisse ꝗc
ꝗ̄ aliud a libertate cōi.i. ꝗ̄ libertatē cōeꝫ
Nemo pōt fallere nos nisi tu: ꝗ: nō alteri
confidebāt. qđ.s. fallere/abest certe a vir-
tute & fide tua sed nemo alius hꝫ faculta-
tē decipiendi nos. Nos enim credimus ti
bi & simus credituri. Amici nostri afficiū
tur maximo timore de nobis: quib⁹.s. ami
cis nostris: etsi i. ꝗ̄ꝗ̄ fides.i. fidelitas tua
est explorata tū illud venit in mentē: mul
titudinem veteranoꝝ posse ipelli.s. i nos:
facilius a quolibet alio quā retineri a te.
Nos Rogamus sup. ut rescribas nobis ad
oia. Nam illud est valde leue & nugatoriū: denunciatū esse veteranis.s. ut veniat in vrbem: ea re.i. ꝑ
pterea ꝙ laturus esses scꝫ legem aliquā de cōmodis eoꝝ mense Junio. scꝫ proximo: quod adeo nu-
gatoriū censet: quia superuacaneum innuit addens. Quem eniꝫ putas futurum impedimento: cū
sit certum de nobis: nos quieturos sup. esse? Nos nō debemus videri cuiꝗ̄ nimiū cupidi vite: cū ni
hil possit accidere nobis.s. pernitiosum sine ꝑnicie & cōfusione oium rerum.

mūicipia que dicāt̄

Fore futurū temp⁹ denotat.

Fallere ꝟ tuo si⁹ aberret.

ternoꝝ multitudinē romā ꝯuenisse iā: & ad kalē.
Ju. futurā multo maiorē de te si dubitem⁹ aut ve
reamur sim⁹ nr̄i dissimiles. Sed certe cū ipsi i tua
potestate fuerim⁹: tuoqꝫ adducti ꝯsilio dimiseri
mus ex municipijs nr̄os necessarios. Neqꝫ soluꝫ
edicto: sed ēt litteris id fecerim⁹ digni sum⁹ quos
habeas tui ꝯsilij ꝑticipes: i ea ꝑserti: re: ꝗ ad nos
ꝑtinet. Quare petimus a te: facias nos certiores
tue voluntatis in nos. Putes ne nos tutos fore
in tāta frequētia militū veteranoꝝ: quos etiā de
reponenda ara cogitare audiuim⁹: qđ velle te pro
bare vix qsꝗ̄ credere posse videt̄: qui nos saluos
& honestos velit. Nos ab initio spectasse ociū: nec
quicꝗ̄ aliud a libertate cōmuni ꝗ̄sisse exit⁹ decla-
rat. Fallere nemo nos pōt nisi tu qđ certe abest a
virtute tua: & fide: sed alius nemo facultatem ha
bet decipiendi nos. Tibi eni credim⁹ & credituri
sum⁹. Maxio timore de nob afficiunt̄ amici nr̄i:
qb⁹ & si tua fides explorata ē: tū illud in mentem
venit multitudinē veteranoꝝ facilius impelli ab
alio quolibet: ꝗ̄ a te retineri posse. Rescribas no-
bis ad omnia: rogamus. Nam illud valde leue ē:
ac nugatorium ea re denunciatum esse veteranis:
ꝙ de cōmodis eorum mense iunio laturus esses
Quē enim ipedimento futurum putas: cū de no
bis certum sit nos quieturos. Nō debem⁹ cuiꝗ̄ vi
deri nimiū vite cupidi: cum accidere nobis nihil
possit sine pernicie: & cōfusione oim rerū. Vale

Ep'le succicta narratio et breuis materia. Series littere.

Litteras &c. Rnderat anto
ni⁹ sup hec lr̄is bruti & cassij
ꝗ nūc etiā aio se rescribūt
se vere libertos & libertatꝭ
authores nec cū sint ꝑtores ab eo ꝯtēnen
do ꝑcātur ꝙ ei mētē bonā. Ordo ē. Nos
legim⁹ lr̄as tuas simillias edicti tui: ꝯtūe
liosas miaces minꝭe dignas ꝗ mitterēt̄ no

M. Brut⁹ & C. Cassi⁹ Pre. M. Anto. Cō. S.

Litteras tuas legim⁹ similimas edicti
tui ꝯtumeliosas: minaces: min ie di
gnas ꝗ a te nobis mitterētur. Nos
Antoni te nulla lacessiuim⁹ iniuria

neq miraturum credidimus: si pretores et ea dignitate homines aliquid edicto postulassemus a consule: q si indignaris ausos esse id facere concede nobis: vt doleamus ne hoc quidem abs te bruto et Cassio tribui. Naz de electibus habitis et pecunijs imperatis exercitibus: sollicitatis et nuncijs trans mare missis: q te questum esse negas nos tibi quidem credimus optimo animo te fecisse. sed tamen neq agnoscimus quicquam eorum: et te miramur: cum hec reticueris: non potuisse cotinere iracundiam tuaz quin nobis de morte Cesaris obijceres. Illud vero quemadmodum ferendum sit: tute cogita: non licere pretoribus concordie ac libertatis causa: per edictum de suo iure decedere: quando consul arma minetur quorum fiducia nihil est quod nos terreas. Neq enim decet aut conuenit nobis periculo vlli submittere animum nostrum. Neq est Antonio postulandum: vt ijs imperet: quorum opera liber est. Nos si alia hortarentur: vt bellum ciuile suscitare vellemus: littere tue nihil proficerent. Nulla enim minentis authoritas apud liberos esse debet: sed pulchre intelligis non posse nos quoq impelli: et fortassis ea re minaciter agis vt iudicium nostrum metus videatur. Nos in hac sententia sumus vt te cupiamus etiam in libera republi. magnum atq honestum esse. Vocemus te ad nullas inimicitias: sed tamen pluris nostram libertatem q tuã amicitiam estimemus. Tu etiam atq etiaz vide quid suscipias: quid sustinere possis. neq q diu vixerit Cesar: sed quãdiu nõ regnarit: fac cogites. Deos quesumus consilia tua reipu. salutaria sint atq tibi: si minus vt salua atq honesta reipub. tibi q minimum noceant optamus. Pridie Nonas. Sex. Vale.

bis a te. O Antoni: nos nulla. i. nõ vlla: nõ lacessiuimus. i. iniuriose puocauim⁹ te vlla iniuria: neq credidim⁹ sup. te miratũ rũ si nos p̃tores et hoĩes ea dignitate q̃. s. nos sum⁹ postulassem⁹ aliqd a cõsule edicto. i. publica postulatiõe. q si indignaris nos ausos esse facere id concede nobis vt doleamus ne q̃dẽ. i. nõ saltẽ hoc. s. edicto aliquid postulare tribui abs te Bruto et Cassio. Nã q negat te esse questum. i. fecisse querelã de electibus habitis. s. a nobis. i. de acq̃sitõe militũ: et de pecunijs imperatis. s. ciuibus ad stipendia militũ et de nũcijs missis. s. a nobis trãs mare: nos quidez credim⁹ tibi te fecisse optimo animo: verisimilius tamen est pessimo animo fecisse: nam qui iniuste queq calũniatur solet sic dicere: non quero: aut nihil dico: de delectibus habitis etc: sed tamen neq agnoscimus. i. fatemur fecisse quicq eorũ et miramur te cũ reticueris hec idest nihil questus sis de his potuisse continere iracundiã tuã: quin obijceres nobis de morte. i. cede Cesaris. Vero idest sed tute. i. tuipse cogita quẽadmodum illud sit ferẽdum non licere. i. quod dixisti nõ licere p̃toribus decedere per edictum de suo iure causa concordie ac libertatis quando consul minetur. i. tu cõsul mineris arma: quorum. s. armorũ fiduciã nihil est q terreas nos. Neq enim decet. i. decẽs est: aut cõuenit nobis submittere. i. subijcere animũ nostrum vlli periculo. Neq est postulandum Antonio. i. antonius nõ debet postulare: vt ipse impetret ijs quorum opera liber est. Si alia hortarent nos vt vellem⁹ suscitare. i. excitar̃ bellũ ciuile lr̃e tue. s. tã minaces nihil pficerent. Eñ. i. q: auctoritas minãtis apd liberos dz eẽ nulla. i. nullius momẽti. Sz tu ĩtelligis pulchre. i. euidẽter: nos ñ posse ĩpelli quoq: et fortassis tu agis minacit̃ ea re. i. pp eã rẽ: vt iudiciũ nr̃z videat̃ met⁹. i. vt qd certo iudicio facimus metu facere videamur. Nos sum⁹ in hac snĩa: vt cupiamus te eẽ ẽt rep. libera: magnũ atq honestũ. i. decoratũ honorib⁹ et sup. vt vocem⁹. i. puocem⁹ te ad nullas inimicitias: sz tñ estimem⁹ plurĩ libertatẽ nr̃az q amicitiã tuã. tu vid. i. cõsidera ẽt atq ẽt. i. itez atq itez qd suscipias. s. faciẽdũ qd possis sustiere. i. vt dñt portare et sufficere: neq fac cogites q diu vixerit. Cesar. sz q nõ diu. i. q parũ regnarit. Nos q̃sumus deos sup. vt cõsilia tua sint salutaria reip. atq tibi. Sin minus. i. si nõ sup. sint salutaria tibi. nos optamus vt ip̃a salua et honesta. i. honorifica reipu. noceant tibi q minimum. idest valde parum. Pridie Nonas Sextiles. i. eius mensis qui nunc Augustus dicitur. Vale.

Auctori/tas minã tis apud liberos debet eẽ nulla.

Argumētũ ep'le.

Si de tc. Brutus anteq̄ Mutine obsidebat' se in galliā trāsalpinā (ad Italos spectes) se contulerat: vñ ad Ciceronē scribēs petit suā dignitatē ab eo vt cōfidit defensum iri. Ordo est. Si dubitarē de voluntate. i. beniuolētia tua: in. i. erga me ego peterē a te multis verbis vt tuereris. i. defenderes τ ꝓtegeres dignitatē meā. Sz ꝓfecto ē. i. res se hz ita vt. i. q̄ ꝑsuasi mihi me eē tibi cure. Ego ꝓgressus suz ad trāsalpinos. s. ppl'os cū exercitu: nō tā captās i. affectās nomē imꝑatoriū q̄ cupiēs satisfacere militib⁹ τ efficere eos firmos ad tuēdas res nr̄as. Qđ. i. quā rē ego videor mihi cōsecut⁹. i. obtinuisse. Nā sup. milites sunt experti. i. re ipsa cognouerūt τ. i. siml' libertatē nr̄am: q̄ milites multū deuinciūtur imꝑatori: τ aīm. i. aut beniuolentiā nostrā in se sed si coincideret cū liberalitate aut igit' ꝓpositū τ quo aīo bellū susceꝑiz sed potissimū aīm. i. aīositatē: q: sequitur gessi bellū cū ppl'is bellicosissimis oīuz: cepi multa castella. vastaui multa: misi lr̄as ad senatū nō sine cā. Adiuua nos s'nīa tua qđ cū facies inseruieris cōi cōmodo ex i. pro magna parte. Uale.

Ordiatio τ series littere.

D. Brutus Impe. M. T. Cic. S. P. D.

Si de tua in me volūtate dubitarem multis a te verbis peterē: vt dignitatem meaz tuerere: sed profecto: est ita: vt mihi persuasim me tibi esse cure. Progressus sum ad transalpinos cum exercitu: non tam nomen captans imperatorium q̄ cupiens militibus satisfacere: firmosq̄ eos ad tuendas nostras res efficere. Quod mihi videor consecutus: nam τ liberalitatem nostram: τ animum sunt experti: cum oīz bellicosissimis bellū gessi: multa castella cepi multa vastaui. Non sine causa ad senatum litteras misi. Adiuua nos tua sententia quod cum facies ex magna parte communi commodo inseruieris.

Uale.

Ep'le materia.

Lupus τ ce. Excusat se primū Cicero q̄re non rescripserit Bruto per Lupuz: q̄ lr̄as eius ad se attulerat: dicens se Rome non fuisse deide hortat' Brutum vt iactis tam magnis fundamentis libertatis reliqua perficiat Antoniū opprimendo q̄ solus libertati obstet: polliceturq̄ se omnia ꝓ eius dignitate factuꝝ. Ordo ē. Lupus familiaris nr̄ cū venisset a te: τ cū cōmoraret' Rome quosdaz. i. aliquot certos dies: ego erā in ijs locis in q̄bus arbitrabar me eē maximū. i. p̄cipue tuto. i. sine periculo. Eo. i. per id factum est vt Lup⁹ rediret ad te sine litteris meis cum tñ curasset tuas. s. litteras perferendas. i. vt ꝑferantur ad me. Aūt. i. sed ego veni Romā ad quintum idus decēb. nec habui quicq̄ ātiquitus. i. charius (eo q̄ antiquissimos quosq̄ amicos charissimos habere solemus) q̄ vt conuenirem. i. colloquendi gratia adirem statim pansam. s. consulem: ex quo cognoui de te ea que optabam maxime. Quare tu quidem non eges hortatione sine quidem. i. nō saltē desiderasti hortatorē in illa re. s. i cede tyrāni vtpote Cesaris que gesta est a te maxia post memoriam hominum. Tñ. i. nihilomin⁹ illud vi/

Series littere τ ordo.

Antiq̄s amicos charriores habemus.

M. T. C. D. B. impera. S. P. D.

Lupus familiaris noster, cum ad te venisset cūq̄ Rome quosdam dies cōmoraret' ego eraz in ijs locis: in quibus maxie me tuto esse arbitrabar. Eo factū est: vt ad te Lupus sine meis litteris rediret: cum tñ curasset tuas ad me ꝑferēdas Romam aūt veni ad. v. idus decembris: nec habui quicq̄ antiquius q̄ vt Pansam statim cōuenirem: ex quo ea de te cognoui: que maxime optabam. Quare hortatione tu quidem non egeres: ne in illa quidez re: que a te gesta est. post hominū memoriam maxima hortatorem desiderasti. Illud tamen breuiter significandum videtur populum Ro. oīa te expectare: atq̄ in te aliquando recuperande libertatis omnem spem ponere. Tu si dies: noctesq̄z memineris (quod te facere certe scio) quātā rez gesseris nō obliuiscere ꝓfecto quā

te tibi etiã nũc gerende sint. Si eñ iste ꝓuinciam nactus erit: cui qdẽ ego semper amicus fui: ante ꝙ illũ itellexi non modo aperte: sed etiã libenter cum repu. bellum gerere. spem reliquam nullam video salutis. Quãobrem te obsecro ijsdem precibus quibus Senatus. P.Q.R. vt in perpetuũ rempu. dominatu regio liberes: vt principijs cõsentiãt exitus. Tuũ est hoc munus: tue partes: a te hoc ciuitas vel omnes potius gentes non expectant solum sed etiã postulãt. Quãꝙ cũ hortatione non egeas (vt supra scripsi) nõ vtar ea pluribꝰ verbis. Faciam illud: quod meum est: vt tibi oĩa mea officia studia: curas: cogitationes pollicear: que ad tuam laudē: ⁊ gloriã pertinebũt. Quãobrē velim tibi persuadeas: me tum rep. cã: que mihi vita mea chariorē: tũ ꝙ tibi ipsi faueã: tuamꝙ dignitatē amplificari velim: tuis optimis cõsilijs amplitudini glĩe nullo defuturum. Uale.

detur significandũ beniter pplm ro. expectare a te oĩa: atꝙ reponere. i. collocare i te oēm spem libertatis recuperãde aliqñ. i. tandem. Si tu meminieris dies ⁊ noctes idest ꝑ totũ tempus cõtinuum (quod scio certe te facere) quantam rem gesseris: ꝑfecto idest reuera: nõ obliuiscere idest obliuisceris quante scilicet res: sint tibi gerende etiam nunc. i. adhuc. Si enim iste scilicet Antonius homo contemptibilis: cui quidem ego fui sp amicus. anteꝙ intellexi illum bellum gerere cum rep. idest cõtra remp. eam oppugnando: non modo aperte idest manifeste sed etiam libenter nactus fuerit prouinciam. scilicet Gallicanam: nullam i. non vllam. n video vllã spē salutis. s. reliquam. i. relictam Quamobrem obsecro te ijsdem precibus quibus senatus populusꝙ Romanus vt liberes remp. in perpetuum dominatu regio idest tyrannide: vt exitus idest fines consentiant idest concordent principijs: quibus scilicet vnum regē substulisti. Hoc est munus tuum: he sup. sunt partes tue. i. officia tibi a rep. assignata: ciuitas. s. Romana: vel potius omnes gentes. i. nationes mundi: nõ expectant solũ. i. dũtaxat hoc a te: sed etiam postulēt. i. quasi debitum exigunt: ꝙꝙ: cũ non egeas hortatione (vt scripsi supra. i. paulo ante i hac epl'a) non vtar ea. s. hortatiõe pluribꝰ verbis. Faciã illud quod est meum idest officij mei (Non legi vbi mea dixerit cũ verbo est) vt pollicear tibi omnia officia mea: studia scilicet oĩa: curas omnes. cogitationes sup. oēs que ꝑtinebunt ad laudē ⁊ ad gloriam tuam. Quamobrem: velim sup. vt persuadeas tibi ita. me nullo loco defuturum. i. omni loco auxilio futurum tuis optimis consilijs ⁊ sup. amplitudini glorie tue: tum. i. pariter cã reip. tum. i. pariter ꝙ faueam tibi ipsi: ⁊ velim dignitatem tuã amplificari.

Argumētũ epistole

Lupus ⁊c. Rñdens Bruti eple dicit sibi Bruti dignitatem non minus ꝙ suam esse cõmēdatam ac charã. dicitꝙ eius causa iuisse in senatum et ibi dignitatem eius acerrime defendisse qd ex alijs potiꝰ ꝙ ex se illum discere velit. pollicetur ꝙ se oĩa q̃ ad eũ ꝑtinebunt ꝓ virili sua defensurũ.

M.T.C. Bruto Imp. S.P.D.

Lupꝰ noster cũ Romã sexto die mutina venisset: postridie me mane cõuenit tuaꝙ mihi mãdata diligentissime exposuit ⁊ lr̃as reddidit. ꝙ mihi tuã dignitatē cõmēdas: eodē tpe existimo te mihi meã dignitatē cõmēdare quã me hercule nõ habeo tua chariorē. Quare mihi gratissimũ facies: si exploratũ habebis tuis laudibus nullo loco nec ꝯsiliũ nec studiũ meũ futurũ. Cũ tri. ple. edixissent senatꝰ adesset. ad. xiiij. Kal. ianuarias haberētꝙ in aĩo de ꝑsidio cõsulũ designatorũ referre: ꝙꝙ statuerã in senatũ añ Kal. ianuarias:

Ordo est. Lupus noster cum venisset Romam mutina. i. ab ea vrbe in italia non lõge a Rhegio. vl. s. die. i. spatio sex dierum: conuenit me. i. ad me postridie idest die q̃ proxime secutus est: mane: ⁊ posuit mihi diligētissime mandata tua: ⁊ reddidit lr̃as ꝙ (vt erat ĩ lr̃is) tu cõmēdas mihi dignitatem tuam: ego existimo te commendare mihi meã dignitatē eodē tpe: hoc est quasi eadem opa: quã. s. dignitatē tuã nõ habeo chariorē tua. i. ꝙ tuam: me hercule. s. ita prosequēte vt vere dico. Quare tu facies mihi gratissimũ si habebis exploratũ. i. oĩno certũ nullo loco nec ꝯsiliũ meũ nec studiũ meũ ꝺfutuꝝ tuis laudibꝰ

Ordo lr̃e Mutina vrbs italie nõ ꝓcul a rhegio.

Cũ tribuniplebis edixissent. i. denũciassent publice sup. vt senat⁹ adesset ad. xiij Kalen. Januarias: ⁊ hr̃ent in aio referre i. cõsulere senatũ de p̃sidio ɔsulũ designatoꝝ. i. qd̃ p̃sidiũ illis addicerent statuerã: q̃q̃ nõ venire in senatũ añ kalẽ. ianua. tñ cũ edictũ tuũ eẽt ꝓpositũ eo ipso die: duxi. i. existimaui nefas eẽ aut senatũ hr̃i ita vt sileret de tuis diuinis meritis in rẽpu. (qd̃ factũ eẽt. i. si ita dicere liceat silẽtiuꝫ aut tacitũ fuisset de te nisi ego venissem) aut ẽt me nõ adesse siqd̃ diceret honorifice de te. Jtaqꝫ ego veni mane in senatum qd̃ cũ eẽt aĩaduersum / senatores frequentissimi conuenerũt. Sed sup. ego malo te cognoscere lr̃is alioꝝ. s. q̃ meis: ea q̃ egeri de te in senatu: ⁊ que dixerim in cõcione. i congregatiõe hominũ maxima. Ego velim sup. vt persuadeas tibi illud: me suscepturꝫ sup. esse: ⁊ defensurũ semp sũmo studio oĩa que pertinebunt ad augẽdã dignitatẽ tuã: que est amplissima ꝑ se. i. absqꝫ alicuius suffragio. Quod q̃ q̃ itelligo me esse facturũ cũ multis tamen appetã. i. conabor habere principatũ: idest primũ locũ huius rei: idest in hac re Uale

Argumẽtum epistole

Cuꝫ ad bibuisset ⁊c. Cũ multi ex amicis bruti domi ciceronis cõsultarẽt qd̃ bruto agẽdũ eẽt: intererat Marc⁹ Seius equo dicit. Brutũ posse oĩa itelligere. Monet aũt vt ꝑgat nec expectet aut horitatẽ ⁊ iussa senatus quisatis iussisse iisus ẽ cũ se velle significaret: lꝫ ob metũ palã nõ auderet. Ordo ẽ. Cũ

Ordinatio littere

lup⁹ adbibuissꝫ. s. ad cõsultationẽ aggregasset domi mee me ⁊ Libonẽ ⁊ Seruiuꝫ cõsobrinũ tuũ: ego arbitror te cognoscere ex Cn. Seio q̃ interfuit ſmoni nr̃o: q̃ fuerit sñia mea ⁊ tu poteris cognoscere reliq̃ ex Greccio q̃q̃ greceius subsecut⁹ ẽ stati Seiũ aũt. i. sed. caput. i. p̃ncipalis cõclusio: est hoc. i. hmõi: q̧ veliꝫ te ꝑcipere ⁊ meminisse diligẽtissime: vt ne. i. nõ expectes auctoritatẽ senat⁹ nõdũ liberi in libertate ⁊ salute po. ro. cõseruãda. ne. i. simul cõdẽnes factũ tuũ. (nullo em̃ cõsilio publico liberasti rẽp.) quo. i. ꝑ qd̃ res illa. s. quam egisti ẽ sup. etiã maior ⁊ clarior. i. illustrior q̃ si alteri⁹ auctoritate eã suscepisses ⁊ iudices Cesarem. s. Octauium adulescentẽ vel potius puerum fecisse temere. i. incõsiderate: qui susceperit tantam causam publicam silicet quantaꝫ peregerat: deniqꝫ tu iudices: scilicet sic: homines rusticos. sed viros fortissimos et ciues optimos. primum milites veteranos commilitiones tuos: deinde legionem. Martiaꝫ: legionẽ

non venire: tamen cum eo die ipso edictum tuum propositum esset nefas esse duxi: aut ita haberi Senatum vt de tuis diuinis in rempubli. meritis sileretur (quod factum esset: nisi ego venissem) aut etiã siquid honorifice de te diceretur. me non adesse. Jtaqꝫ in Senatum veni mane quod cum esset animaduersum: frequentissimi senatores cõuenerunt. Que de te in senatu egerim: que in contione maxima dixerim: aliorum te litteris malõ cognoscere. Jllud tibi persuadeas velim: me omnia que ad tuam dignitatem augendam pertinebũt: que est per se amplissima summo semper studio suscepturum ⁊ defensurum. quod q̃q̃ intelligo me cum multis esse facturum: tamen appetaꝫ huius rei principatum. Uale.

M.T.C. Bruto. Jmper. S.D.

Cum adbibuisset domi mee Lup⁹ me: ⁊ Libonem: ⁊ Seruium consobrinum tuum: que mea fuerit sententia cognoscere te ex Cn. Seio arbitror: qui nostro sermoni interfuit. Reliqua q̃q̃ statim Seium Greccius est subsecutus: tñ ex Greceio poteris cognoscere. Caput autem est hoc q̧ te diligentissime ꝑcipere ⁊ meminisse velim: vt ne in libertate ⁊ salute Po. Ro. conseruanda auctoritatem senatus expectes nõdũ liberi: ne ⁊ tuũ factũ condẽnes (nullo em̃ publico: cõsilio remp. liberasti: q̃ ẽt ⁊ res illa maior ⁊ clarior) ⁊ adulescentẽ vel potius puerũ Cesarẽ iudices temere fecisse q̃ tantã cã m publicã priuato ɔsilio suscepit: deniqꝫ homĩes rusticos: sed fortissimos viros: ciuesqꝫ optimos dementes fuisse iudices primũ milites: veteranos commilitones tuos: deinde legionem Martiã: legionẽ quartã: que suũ ɔsulẽ hostẽ iudicauerunt: seqꝫ ad salutẽ reip. defendendã contule

runt. Voluntas senatus ꝑ authoritate haberi debet cum authoritas impeditur metu. Postremo suscepta tibi causa iam bis est: vt non sit integrum primum idibus Martijs: deinde proxime exercitu nouo et copijs comparatis. Quamobrẽ ad oia ita parat⁹: atq3 aiatus esse debes: nõ vt nihil facias: nisi iussus: sed vt ea geras: q̃ ab omnibus summa cum admiratione laudent̃.

M.T.C.D. Bruto Imp. S.D.

SO tpe Polla tua misit ad me: vt ad te: siqd vellẽ: darẽ lr̃arũ qd cu3 scriberẽ: nõ habebã. Oia em̃ erãt suspẽsa ꝑpter expectationẽ legatorũ: qcqd egissent: nihil dũ nũciabantur: Hec tamen scribenda existimaui. S.P.Q.R. de te laborare non solum salutis sue causa sed etiam dignitatis tue. Admirabilis est em̃ quedã tui nominis charitas amorq3 in te singularis oĩ3 ciuiũ. Ita ei spe rat atq3 cõfidunt vt antea rege: sic hoc tẽpore regno te rempu. liberaturũ. Rome delectus habetur: totaq3 in italia: si hic delectus appellãdus est cum vltro se offerunt oẽs. Tantus ardor animos hoim occupauit desiderio libertatis: odioq3 diutine seruitutis. De reliqs rebus a te iam expectare literas debemus: quid ipse agas: quid noster Hirtius: quid Cesar meus: quos spero breui tpe societate victorie tecũ copulatos fore. Reliquum est: vt de me id scribã: qd te ex tuorũ litteris ⁊ spero: ⁊ malo cognoscere: me neq3 deesse vlla in re: neq3 vnq̃ defuturũ dignitati tue. Fac valeas.

quartã: que indicarũt suũ cõsulẽ.s. Antoniũ: hostẽ s.po.Ro. ⁊ cõtulerũt se ad salutẽ reip. defendendã: hos inquam omnes iudices fuisse demẽtes. Sed nõ est ita iudicãdũ quia Voluntas senatus debet haberi ꝑ auctoritate: cum auctoritas.i. publica approbatio impeditur metu. Postremo.i. quod vltimo loco dico: causa est suscepta tibi.i. a te iam bis vt non sit scil3 tibi: integrũ.i. mere liberum vtrum ꝑgas an desistas: quia necesse est pergere. Primũ sup. suscepta ẽ tibi: idib⁹ martijs qb⁹ Cesarẽ occidisti: deide ꝑxie: exercitu nouo ⁊ copijs ꝯparatis. Quãobrẽ tu debes eẽ parat⁹ atq3 animatus ad oia ita/ nõ vt facias nihil nisi iussus: s3 vt geras ea q̃ lau dẽtur ab oib⁹ cũ sũma admiratõe. Vale.

Voluntas senatus ꝑ auctoritate habenda est.

Ep[istu]le argumẽtũ.

SO tpe ⁊c. Quo tpe eodẽ Antoni⁹ maximis viribus opprimebat Mutine scripsit ad Brutũ Cicero dicẽs ei⁹ salutari maxie cure eẽ senatui omiq3 populo/ cũ spõte sua noia darẽt ⁊ ad militã scriberent̃ ꝑ liberando codẽ: ⁊ ꝑ eũ repu. subleuãda a regno vt liberata erat a rege. Ordo est. Polla tua sc3 vxor misit ad me vt siquid litterarũ vellem sup. dare a te: darẽ (Sũt q̇ legãt dare: qũo subaudiẽdũ eẽt: aliud verbũ qle esset: vt sup. admoneret aut sciret ⁊c) eo tpe: cũ.i. quo nõ habebã q̇d scriberẽ. Oia em̃ erant suspensa propter expectationẽ legatorũ: q̇ missi fuerãt ad Anto. vt desisteret ab obsidiõe; q.s. legati q̇d egissent s apud Antoniũ: nihil dũ.i. nihil adhuc nunciabatur. Ego tamẽ existimaui hec scribenda Senatum populũq3 Romanũ laborare de te nõ solũ causa salutis tue: sed etiam dignitatis tue. Eni3 i. quia: Charitas quedam nominis tui est admirabilis: ⁊ amor omniũ ciuium est in te singularis. Ipsi enim sperãt atq3 confidũt: ita te vt antea. scil3 liberasti remp. rege idest tyranno: ita te liberaturum supple esse hoc tempore remp. regno hoc est nullus deinceps se regẽ profiteri audeat. Delectus.i. cõscriptio militũ q̇ de multis legitur: habetur Rome ⁊ in tota italia: si hic.i. hmõi conscriptio est appellãdus delectus: cũ oẽs se offerunt vltro. Tãtus ardor occupauit.i. inuasit aios hoi3 desiderio libertatis ⁊ odio seruitutis diutine. Nos debem⁹ expectare a te litteras de reliqs rebus: q̇d sc3 ipse.i. tu agas: quid Hirtius nr̃ sup. agat: q̇d Cesar meus.s. singularis amic⁹ dicit me⁹ me q: ꝑpter interfectũ Cesarẽ ad heres script⁹ erat ⁊ filij loco habit⁹: nõ audet eũ Bruto dicere amicũ sup. agat qs spo breui tpe fore copulatos tecũ societate victorie. Reliquũ ẽ vt scribã id de me: q̇ ego ⁊ spo ⁊ malo te cognoscere ex lr̃is tuorũ: me neq3 deesse neq3 defuturũ vlla i re dignitati tue. Fac valeas.

Ordo lr̃e

Delect⁹ militũ cõscriptio.

Argumentum ep[ist]l[a]e

Pansa &c. Fuso Antonio apud Mutinam non sine clade eorum qui vicerunt q[uia] hirti[us] et Pansa consules in eo conf[l]ictu ceciderant hortat[ur] Brut[us] Ciceronem ut prospiciat ne p[ro]p[ter] necem [con]sulum hostis vires augeatur dicitq[ue] q[uo]d ipse sit factur[us]: et quid sentiat de Lepido / Pollione: et Plãco. Ordo est. Non preterit te. i. scietiã tuã non fugit: hoc est bene scis: quãtum detrimenti re[s]pu. acceperit. Pãsa scz consule amisso: quia occiso: nõ oportet sup. ut prospicias auctoritate et prudentia: ne inimici nostri sperent se posse conualescere. i. fieri validiores: consulibus. scz Pãsa et Hirtio sublatis. i. de medio viuentiũ. Ego dabo operam ne Antonius possit cõsistere. i. sedez figere in italia: sequar enim confestiz: hoc est cum festinatione: ego spero me prestaturum. i. effecturumq[ue] utrunq[ue] ne aut Ventidius elabatur: aut Antonius qui iã elapsus erat: morietur in Italia neutrum tamẽ p[re]stitit. In primis rogo te sup. ut mittas ad Lepidũ hominem ventosissimũ. i. leuissimũ et inconstãtissimuz: ne possit redintegrare nobis bellum: Antonio cõiũcto sibi: id aũt euenit. Nam ego puto te p[ro]spicere de Asinio Polliõe qui p[ro]consul i Hispanijs erat: quid si facturus. Multe et bone et firme legiões sunt legiones Lepidi et Asinij. Neq[ue] scribo id tibi iccirco / q[uod] sciam te non animaduertere eadem: sed q[uod] persuasissimũ est. i. omnino creditum mihi / Lepidum nunq[uam] facturum recte. i. pro rep. Si id forte dubiuz est vobis de hoc. s. Lepido: cõfirmetis oro Plancum: quem spero non defuturum reip. Antonio pulso: ita autem simulauit se facturũ: sed nihil boni effecit Sed si Antonius traiecerit alpes: ego cõstitui. i. proposui: collocare in alpibus presidium. i. militum custodiam qui transitum prohibeant: et facere te certiorem de omni re. Que fere tota contra constitutũ bonorum euenit. Nam Lepidus et Antonius etiam Cesarem in partes suas traxerunt: et simul triũuiratum inierunt. Ex castris Regijs. i. que sunt Regij: quod oppidum est non longe a Mutina: dictum Regium Lepidi. Vale.

Ordo l[itte]r[a]e

Asini[us] pollio p[ro]cõsul hispanie.

Regiũ lepidi nõ p[ro]cul a mutina.

D. Brutus. M. T. C. S. P. D.

Pansa amisso quantũ detrimenti resp. acceperit: nõ te preterit: nũc autoritate et prudentia p[ro]spicias oportz: ne iimici n[ost]ri [con]sulib[us] sublatis sperẽt se cõualescere posse. Ego ne [con]sistere possit in italia Antoni[us]: dabo operã: sequar eũ cõfestiz: utrũq[ue] me p[re]staturũ spero: ne aut Ventidi[us] elabat[ur]. aut Antoni[us] in italia moret[ur]. In primis rogo te ad hoĩem vẽtosissimũ Lepidũ mittas: ne bellũ nobis redintegrare possit Antonio sibi [con]iũcto. Nã de Pollione Asinio puto te p[ro]spicere q[uo]d sit facturus. Multe et bone et firme sũt legiões Lepidi et Asinij. Neq[ue] idcirco tibi scribo: q[uod] te nõ eadẽ animaduertere sciam: sed q[uod] mihi persuauissimũ est. Lepidũ recte facturũ nunq[uam]. Si forte vobis id de hoc dubiũ est. Plãcũ quoq[ue] cõfirmetis oro: quẽ spero pulso Antonio rei. nõ defuturũ. Sz si alpes Antoni[us] traiecerit: cõstitui presidiũ in alpib[us] collocare: et te de omni re facere certiorez. Quarto kalen. Maias ex castris agendis. Vale.

Ep[ist]l[a]e argumẽtũ.

Non mihi &c. Dicit se plurimum debere Ciceroni a quo grauissime defensus erat. Ostendit etiã in quãto periculo sit respu. p[ro]p[ter] q[uo]d moliatur Antonius cuius inceptis facile obsistere potuisset si Cesarem Octauiũ adiutorem habuisset: quod et senatui indicari petit: et in quanta sit pecunie penuria. Ordo e[st]. Nõ arbitror rempu. debere mihi plus q[uam] me tibi: tu habes exploratuz idest perspectum et cognitum / me posse esse (si videlicet libere in ciuitate libera viuere possem) gratiorem. idest magis memorem beneficij in te: q[uam] isti peruersi / qui scilicet ob liberatam rempubl.

Structura littere

D. Brutus. M. T. C. S. D.

Non mihi remp. plus debere arbitror: q[uam] me tibi: gratiorem me e[ss]e in te posse: q[uam] isti peruersi sint i me: exploratum habes. Si aũt hoc tempore ab his videatur dici causa simulatiõis. mallẽ me hercule tuum iudiciũ: q[uam] ex altera parte oĩm istorũ. Tu eĩ a certo sensu: et vero indicas de nobis: quod isti ne faciant summa maleuolentia

τ liuore impediunt. Interpellēt me: quomin⁹ ho norat⁹ sim: dū ne iterpellēt quomin⁹ resp. a me cō mode administrari possit. Que q̄to sit in piculo q̄ potero breuissime exponā. Primū oīm quan tam pturbationē rerū vrbanap afferat obit⁹ consulum. quantā q̄ cupiditatē hoībus iniiceat no uitas: nō te fugit satis me multa scripsisse q̄ litte ris cōmendari pñt arbitror. Scio eni cui scribā.

pro qua immortales mihi gratias debēt: vt hostem patrie persequuntur sint in .i. erga me. Antē. i. sed: si videat hoc tēpore. scz adhuc dubio τ icerto de exitu belli dici scz sentētia honesta de me: ab his scz per uersis: causa simulatiōis. i. vt simulem se amicos reip. ego me hercule: Mallem. id est pluris estimē iudiciū tuum scz soli⁹ de me/ q̄ sup. iudicia oīm istorum. s. peruerso rum/ ex altera parte scz si iudicium tuū ponatur ex vna parte quasi bilancis: τ iu dicia omniū peruersorum in altera parte ego pluris faciā iudicium tuum solius q̄ omniū istorum: etiam si causa simulationis pro me iudicent. Tu enim iudicas de nobis a sensu certo τ vero. i. non ficto nec pro tempore assumpto: quod isti scilz peruersi impediuntur ne faciant. i. impe diuntur facere non quia illis iusta causa dedit. sed summa maliuolentia τ liuore scilicet summo. i. te tra inuidentia /que hominem liuidum facit: hec est plumbei coloris: qualis fit ex morsu non aperta cute aut ex congressu violento: vnde Tibulus. Tu succos herbas q̄ dedi/ quis liuor abiret. Quem fa cit impressio mutua dente Venus. Et Iuuenalis. Vnaq̄ conspecta liuore inducit ab vna interpel lent id est sino aut concedo vt interpellent. i. disturbent et impediant me/ quo minus. idest vt nō sim honoratus: dum ne. idest non interpellent. idest impediant quominus. idest vt non respu. non possit administrari commode a me. Que scz repu. in quanto sit periculo/ ego exponam. idest declarabo: q̄ idest q̄tum potero breuissime. Primū omnium non fugit te. i. scientiā tuam: hoc est bene scis: quan tam perturbationem oim rerum vrbanarum hoc est vrbis Rome q̄ per excellentiam diciturvrbs/ obi tus. i. interitus τ cedes consulū scz Pause τ Hirtij in bello occisorū: afferat. s. modo: est eīn presen tis coniūctiui non futuri optatiui: τ quantā cupiditatē nouitas. s. statuū τ gubernatorū iniiciat id ē q̄ cupidi τ auidi sint hoīes: vt semper fuerunt/ innouandarū rerum: iniecta scilicet spe per mortem consulum. Et sup. aut de qua re. Ego arbitror me scripsisse satis multa que possunt commendari id est tuto credi litteris. Scio enim cui scribam: quia amatori reipu. τ homini sapientissimo.

Tibullus. Liuor. Iuuenalis.

¶ Reuertor nunc ad antoniū: qui ex fuga cum paruulā manū militū haberet inermiū: ergastula soluendo: omne q̄ genus hoīm arripiendo satis magnū numerū videtur effecisse: huc accessit ma nus Ventidij: q̄ trans Apēninū itinere facto dif ficillimo: ad vada peruenit: atq̄ se ibi cum Anto nio coniunxit. Est numerus veteranorū: et arma torum satis frequēs cum Ventidio cōsilia Anto nij hec sint: necesse est: aut ad Lepidum vt se confe rat: si recipit: aut Apēnino: alpibus q̄ se teneat τ decursionibus per equites quos habet multos: vastet ea loca: que incurrerit aut rursus se in He truriam referat: q̄ ea pars italie sine exercitu est. Quod si me Cesar audisset: atq̄ in Apenninum transisset. in tantas angustias Antoniū compu lisset: vt inopia potius: q̄ ferro cōficeretur. Sed neq̄ Cesari imperari potest: nec Cesar suo exerci

¶ Reuertor nunc ad Antoniū: cum ha beret paruulam manū militū inermiū ex fuga scz collectorū: videtur effecisse satis magnū numerū scz militū soluēdo. s. ape rienda ergastula. i. carcerē seruorū aut er gastula. i. seruos ipsos qui in ergastulis li gati tenebantur ad faciendum opus do minis suis: et arripiendo omne genus ho minum: vt sunt latrōes. sicarij exules par ricide qui solum verterunt τ similes. Huc i. ad hoc malum: aut ad hanc vim militū accessit. i. addita est man⁹. i. exercit⁹. Vē tidij: que scilz manus itinere difficillimo facto trans Apeninū scz montē qui italiā dirimit a Ligustico in mari in Adriaticū fere protensus: peruenit ad Vada scilicz Sabbatia nunc quidem portum Vado rum ad Saonam dici volunt: atq̄ coniun xit se ibi cum Antonio. Numer⁹ veterano rum τ armatorum scz militū cum pau⁹ pau cos armatos habuisset est satis frequēs. s. in exercitu Antonij post aduentū Vēti dij. Necesse est vt cōsilia Antonij cū Vēti tidio sint hec: aut vt scilz Antonius confe rat se ad Lepidum si recipitur scz a Le pido: aut teneat se Apēnio scilicet monte et alpibus: hoc est in Liguria inter Ape ninum τ alpes: τ vastet ea loca q̄ incurre rit decursiōibus per equites quos habet

Ergastula seruorū carcer et ipi etiam serui qui i ergastuli ligati as seruabāt

Apenin⁹ mons ita liam diri mēs a ly gustico mari in a driaticuz fere ppē sus.

tui: quod vtrunq3 pessimū est. Cum hec talia sint quominus: qḋ ad me pertinebit: hoīes interpellent vt supra scripsi: non impedio: Hec queadmodum explicari possint: aut a te explicabuntur: ne impediant timeo. Alere milites iam nō possum Cū ad remp. liberandā accessi: mihi fuit sestertiū quattuor milibus amplius. Tantū abest: vt mee rei familiaris liber sit quicq̄: vt meos iā oēs amicos ere alieno obstrinxerim. Septenū nūerū legionum alo: qua difficultate tu arbitrare. Nō si Varronis thesauros haberē: sustinere sumptū possem Cū primū de Antonio exploratū habuero: faciā te certiorē. Tu me amabis: si me hoc idē i te facere senseris. iij. nonas est castris Derthona. Vale.

multos: aut referat se rursus in Hetruriam / q ea pars italie est sine exercitu. q si Cesar scz. Octauius / audisset me: atq3 transisset in Apeninum preclusurus scilicet iter Ventidio: ipse compulisset Antonium in tantas angustias / vt conficeret. i. consumaretur et periret potius inopia: scz cōmeatus / q̄ ferro Sed neq3 potest. s. a me aut quoq̄ imperari Cesari: nec Cesar sup. potest imperare suo exercitui qḋ vtrūq3 est pessimū. Cum hec sint talia. i. tam periculosa / non impedio. i. non obsto (vt scripsi supra) quo. idest vt homies minus. idest non interpellent. idest disturbēt qḋ ptinebit ad me. i. ad honorē meuz Ego timeo. scz nō inueniri / aut timeo pro dubito: sicut dubito pro timeo interdū accipit quēadmodū hec. s. q̄ impēdēt mala possint explicari. i. extricari et absolui: aut ne impediant cū. i. qñ explicabūtur a te. Ego nō possuz iā alere milites q: pecūie defecerūt. Cū. i. qñ accessi ad rēp. liberādā: fuit mihi amplius quattuor millibus sestertiū: pro sestertiorum: qḋ si non dicit (dicere tū licet: q: sestertius reperitur) sit ordo: sestertiū fuit mihi amplius quattuor milibus. Tm̄ abest supp. nūc vt quicq̄ rei mee familiaris sit liberū. i. nō obligatū ere alieno: vt obstrinxerim iam oēs amicos meos ere alieno. i. debito quo se pro me obligauerūt. Ego alo numerū septenū legionū. i. legiones septem numero: in quibus sunt vltra quadraginta milia militū. Arbitrare tu. i. existima: qua difficultate. q. d. nimirum maxima. Ego non possem sustinere sumptus. i. impendia: si haberē thesauros Varronis: hominis ditissimi. Ego faciam te certiorem cum primum habuero sup. aliquid exploratum de Antonio Tu amabis me: si senseris sup. me facere hoc idem in te. Datū sup. aut scriptum Derthone: alij habent Derthona subaudiendo ex ex Castris tertio Nonas Maias. Vale.

Hetruria vel etraria pars italie.

Sesterti um.

varro homo ditissimus.

D. Brutus. imp. et Cōs. Des. M. T. C. S. D.

Odē exēplo littere a te mihi reddite sunt: quo pueri mei attulerūt. Tm̄ me tibi debere existio: quātū psoluere difficile ē. Scripsi tibi: q̄ hic gererētur i itinere ē Antonius: ad Lepiduz proficiscit: ne de Plāco quidē spē adhuc abiecit vt ex libellis ei⁹ aīaduerti qui in me īciderūt. in qbus quos ad Asiniū quos ad Lepidū: quos ad Plancū mitteret: scribebat Ego tū nō habui ambiguū: et statiz ad Plancū misi: et biduo ab Allobrogib⁹: et toti⁹ Gallie legātos expecto: quos ɔfirmatos domū remittā. Tu q̄ istic opus erūt administrari pspicies: vt ex tua volūtate: reiq3pub. cōmodo fiant. Maleuolētie

Argumētum eple.

Odem et c. Ex alpibus scribens Brutus dicit se dubitare de Lepido et Planco ne cum Antonio cōiungantur: q: miserat ad eos nūcios occulte dicit se expectare Allobrogas: et petit a Cice. defendi. Ordo ē. Littere sunt reddite mihi a te. scz misse: eodē exemplo. i. eadem forma scribēdi et eodem argumēto: q̄ pueri mei idest serui: attulerūt. i. annūciauerūt mihi verbis: hoc est id quod pueri mihi annunciauerāt de te: perspexi in litteris tuis que fuerunt consone verbis eorum: et ideo. Ego existimo. idest iudico: me debere tibi tantum: quantum difficile sit persoluere. Scripsi tibi que gererent hic. Antonius est in itinere proficiscitur ad Lepidum: ne quidem. idest non etiam aut saltem abiecit spem de Planco scilicet in partes suas vocando: vt animaduerti ex libellis. idest epistolis eius: qui inciderunt in me. idest in man⁹ meas aut meorū. In qbus. s. libellis scribebat: qs s. nuncios aut sollicitatores mitteret ad Asiniū. s. Pollionē in hispania: qs mitteret ad Lepidū q̄s ad Plācū. Ego ta

Ordo lre

hominū in me si poteris: occurres: si non poteris hoc consolabere ꝙ me de statu meo nullis contumeliis deterrere possunt: pridie nonas Maii ex castris: finibus Statilentium.

men non habui ambiguum.i.dubiū: ⁊ mihi statim ad Plancum ⁊ expecto biduo idest itra biduū: legatos ab Allobrogib⁹ populis Gallie inter alpes ⁊ Rhodanum ⁊ legatos totius Gallie: quossc legatos vbi venerint: ego mittam domum sc suam confirmatos sc in fide reipu. Romane: si prospicies que opus erunt administrari

Allobroges popu lus gallie iter alpes ⁊ rhodanum.

istic.i. Rome: vt fiant ex voluntate tua ⁊ cōmodo reipu. Tu occurres.i. resistes si poteris malivolentie hominum in me si non poteris: consolabere sup. te hoc.i. hac re: ꝙ ipsi malivoli nullis contumeliis possint deterrere me de statu meo. Vale ⁊c.

M. T. C. D. Bruto. imp. S. D.

Treis vno die a te accepi epistolas vnā breuem: quā Flacco Volūnio dederas: duas pleniores quarum alteram tabellarius. T. lubii attulit alteram ad me misit Lupus. Ex tuis litteris ⁊ ex Greceii oratione nō modo nō restinctū bellū sed etiā īflāmatum videtur. Non dubito autē pro tua singulari prudentia quin pspicias: si aliqd firmitatis nactus sit Antoni⁹ oīa illa tua pclara in rēp. merita ad nihilū esse ventura. Ita eniz romā erat nūciatū: ita persuasum omnib⁹ cū paucis inermib⁹ preteritis metu: fracto animo fugisse antonium. Qui ita se habet: vt quemadmodum audiebam te Greceio. confligi cum eo sine periculo non possit: non ille mihi fugisse a Mutina videtur sed locum belli gerendi mutasse. Itaqz hoies alii fracti sunt: nonnulli etiam queruntur: ꝙ persecuti non sitis. Opprimi potuisse: si celeritas adhibita eēt existimant. Oīno est hoc populi: maximeqz nostri in eo potissimū abuti libertate: p quē eā ꝯsecut⁹ sit. Sed tū puidendū sit: ne qua iusta querela eē possit: Res sic se habet. Is bellū cōfecerit: qui antonium oppresserit. Hoc quā habeat vim te existimare malo: ꝙ me apertius scribere. Vale.

Treis ⁊c. Cū intellexisset Cicero quas vires haberet antonius dicit eum nō fugisse sz locū mutasse videri; itaqz brutum culpari ꝙ eum non sit statim persecutus monetqz caueat dare iustam querele causā. Ordo est. Ego accepi a te tres epistolas vno die: vnam breuem quam dederas sc perferendam Flacco Volūnio duas pleniores.i. plenius rem declarātes q: proliriores. Quarum sc duarum tabellarius Titi lubii attulit alteram. Lupus misit ad me alteram. Bellum videtur ex litteris tuis: idest vt sonant littere tue: ⁊ ex oratione Greceii. idest scōm ꝙ Grecesius locutus est: non modo non restinctuz sed etiam inflammatum. Non dubito autem quin pspicias pro singulari prudentia tua si Antonius nactus sit.i. acquisiuerit aliquid firmitatis oīa illa preclara merita tua in rempu. esse ventura ad nihilum: q: nunc videaris tantum peccasse quantum prius demeruisse. Eniz idest q: nunciatum erat Romam ita persuasum erat omnibus ita Antonium fugisse animo fracto.i. habēs aim fractū: cū paucis s. militib⁹: inermib⁹: ⁊ sup peterritis metu. Qui.s. Antoni⁹: si hz se ita vt nō possit confligi.i. cōflict⁹ fieri hoc est pugnari cuz eo sine periculo: quēadmodū audiebā de te.i. ex vel a Greceio ille.s. Antonius nō videtur mihi fugisse de Mutina: sed mutasse locū gerendi belli. Itaqz.i. ⁊ ita hoies: h est ciues Romani: alii.i. aliq sunt fracti.s. aio.i. desperantes de victoria: nōnulli queruntur.i. cōquerūtur ēt ꝙ non sitis persecuti eos.s. fugiētes: tantisper dū erāt trepidi ⁊ inermes. Ipsi sup. existimāt eos potuisse opprimi.i. vi expugnari ⁊ occidi: si celeritas sc persequendi eos esset adhibita (Callide quod ipse opinatur ne Brutū ledat dicit alios opinari) verūtū fieri potuit vt ⁊ alii opinarent. hoc.s. qō dicet: vcz abuti libertate.i. nimis libere loq: potissimū.i. pcipue i eo: vcz in te: p quē ꝯsecut⁹ sit eā.s. libertatē. Est oino.s. ppriū ppl'i ⁊ maxie nostri.i nobis fauētis. Sed tū.i. tāctsi forte ppl'us id iniq fecerit: tū puidendū sit ne qua iusta querela possit esse. Res.s. negociū hoc hz sic se: sup. vt is cōfecerit.i. finierit bellū q oppresserit Antoniū. Quā vim.i. efficaciam hēat hoc sc cōsiliū aut dictū: malo te existimare.i. iudicare ꝙ me scribere apertius. Vale.

Eple materia.

Ordo lfe ⁊ series.

Argumentum epistole & illius materia

Iam &c. Quia in precedenti epistola Cicero familiariter monuerat brutum vt daret operam ne iusta habeatur de eo querela: brutus se tantum debere Ciceroni fatetur vt agendo gratias non putet se satisfacturū. Purgat autem q̄ nō statim persecutus sit Antonium adducēs varias rationes & bonam de se spē concitans. Ordo est. Iam nō ago gratias tibi i. iam non est mihi honestum aut satis agere idest verbis dicere tibi gratias enim idest q: res non patitur satisfieri verbis: huic: cui vix possum referre .i. tantundē ferre atq̄ acceperim re .s. ipsa: reddendo scz rem aut operam equiualentē. Ego volo te attendere. idest animaduertere: que sunt in manibus idest parata vt proxime fient. Enim idest quia qua prudentia es i. scd̄m eam prudentiam qua polles: nihil fugiet idest preteribit, aut latebit te. i. rem omnē intelliges: si legeris litteras meas diligenter. O Cicero: ego non potueram seq̄ Anto. ɔfesti. i. cū festinatione: statim post cladem apud Mutinam ab eo acceptam: his causis idest propter has causas sine equitibus & sine iumentis. idest cum non haberem equites vt ille: & deessent iumenta que impedimenta nostra ferrent. Vna causarum est q̄ nesciebam. Hirtium scz consulem perijsse. Ego non credebam idest confidebam Cesari scz Octauio: prius q̄ conuenissem sup. eum. & locutus essem scz cum eo. hic dies scz qui tunc erat: abijt i. transactus est hoc modo. s. cum auxilia & cōsilia deessent. Ego sum accerscitus. i. vocatus bononiā. i. in eam vrbem: postridie

Series littere.

D. Brutus. M. T. C. S. P. D.

Iam non ago tibi gratias. Cui enim re vix referre possum: huic verbis non patitur res satisfieri. Attende re te volo: que in manibus sunt: qua enim prudētia es: nihil te fugiet: si meas litteras diligenter legeris. Sequi confestim Antonium his causis Cicero non potueram: sine equitibus sine iumentis Hirtium perijsse nesciebam: Cesari non credebā prius quā conuenissem & collocutus essem. Hic dies hoc modo abijt. Postridie mane a Pansa sum accersitus Bononiam. Cum in itinere essem nunciatum mihi est eum mortuum esse. Recurri ad meas copiolas (sic enim vere eas appellare possum. sunt extenuatissime: & inopia omnium rerum pessime accepte) Biduo me Antonius antecessit: itinera multo maiora fugiens: quam ego sequens. Ille enim ijt passim ego ordinatim. Quacunq̄ iuit: ergastula soluit: homines arripuit: constitit nusq̄ prius quā ad vada venit. Quem locum volo tibi esse notum. Iacet inter Apenninū & alpes impeditissimus ad iter faciēdū.

scz eius diei: hoc ē die prime sequēti: mane idest cum prima luce a Pansa. s. consule. cum essem itinere nunciatum est mihi sup. Pansam esse mortuum scz ex vulnere accepto. Ego recurri ad copiolas idest modicas copias. i. meas vires exercitus mei. (Possum appellare eas vere sic. i. per diminutionem copiolas non copias. Nam supple ipse sunt extenuatissime. i. maxime extenuate & imminute: & accepte idest affecte pessime idest incommodissime: inopia idest propter inopiam oīum rerum) Antonius antecessit me biduo. i. spacio duoꝝ dierū: fugiēs. i. fugiendo, faciēs itinera. i. vt dicūt dietas multo maiora: q: fugiētibus semp comes est celeritas. Vñ facete Maro: pedibus timor addidit alas: q̄ ego sequens: affert rationem. Enim. i. quia: ille scz Antonius fugiens ijt. i. iter fecit passim idest vage quacunq̄ viam reperiebat: alij legunt sparsim. i. disperso exercitu ex fuga: ego sup. iui aut processi ordinatim. i. agmine in ordinem instructo. Quacunq̄. i. per quēcunq̄ locum Antonius sup. iuit. soluit ergastula. idest carcerem seruorum ad opus faciendum in ergastulis cathenis victorum: arripuit hoies. scz prius vinctos: aut alios se sibi iungentes. Nusq̄ ɔstitit. i. mā sit stās: prius q̄ venit ad vada. s. Sabatia. Quē locū volo esse notū tibi iacet iter Apēninū & Alpes: eas sup. ipeditissimus ad īter faciēdū

Pedibus timor addidit alas

Cū. i. qñ: ego abessē ab eo. s. Antonio aut ab eo loco iā ɔ̄scripto. xxx. millia passuū: & sup. antonius ɔiūxisset se iā vētidio: cōcio eius. i. orō quā ad milites suos hūit ē allata ad me. s. p occultos exploratores: aut p trāsfugas in q̄. s. ɔciōe antonius cepit. i. ceperat petere a militibus: vt sequerentur se trās alpes: q: sup. dixit cōuenire. i.

Cum abessem ab eo milia passuū triginta: & se iam Ventidio cōiunxisset: cōcio eius: ad me ē allata: in qua petere cepit a militibus: vt se trans alpes sequerētur: sibi cum. M. Lepido conuenire: succlamatum est: & frequēter a militibus Ven

tidianis (nam suos valde q̄ paucos habet) sibi aut in italia pereūdū esse: aut vincendi etiā orare ceperūt: vt Pollentiā iter facerent. Cū sustinere eos non posset: in posterum diē iter suū contulit. Hac re mihi nūciata statim quinq3 cohortes Pollentiā premisi: meūq3 iter eo contuli. hora añ presidiū meū Pollentiam venit: q̄ trebellius cū equitibus. Sane q̄ sum gauisus. In hoc em̄ victoria3 puto consistere. In spē venerant: q neq3 Planci quattuor legiones oībus suis copijs pares arbitrabantur: neq3 ex italia tā celeriter exercitum traici posse credebāt. Quos ipsi adhuc satis arroganter Allobroges equitatusq3 omnis q eo p̄missus erat a nobis: sustinebāt. nostroq3 aduentu sustineri facilius posse confidimus. Tamen si quo etiā casu Isara3 se traiecerint: neqd detrimenti reip. iniūgant summa a nobis dabit̄ opera. Vos magnū aīm: optimāq3 spē de summa reip. habere volumus: cū τ nos de exercitus nostros singulari concordia cōiunctos ad oīa pro vobis videatis paratos. Sed tñ nihil de diligētia remittere debetis: dare opera3: vt q̄ paratissimi ab exercitu: reliqsq3 rebus pro nostra salute contra celeratissimā cōspirationē hostiū cōfligamus. Qui qdē3 eas copias: quas diu simulatiōe reip. cōparabāt: subito ad patrie periculum cōuerterūt. Vale.

cōcordiā esse sibi cū Marco Lepido. Succlamatū. i. statim post cōcionē clamatum est: τ ita etiam frequēter a militibus vētidianis idest quos Ventidius adduxerat (nam habet valde q̄. i. p q̄: paucos suos. i. quos ipse ex fuga eduxerat preter equites) aut pereūdū esse sibi. s. militibus in italia: aut vincendum in italia Etiam supple. milites ceperunt orare vt facent iter Polentiā. i. ad cāvbe Ligurie in loco alto ad Tanarū fluuiū quē a sinistra hz Cū sup. antonius nō posset sustinere eos. i. impetū eorū: quin irent quo vellēt: ipse cōtulit iter suū in diē posterū. i. proxime secuturū Hac renūciata mihi premisi statim quinq3 cohortes Pollentiā. et cōtuli iter meū eo. i. ad eā. Presidiū meum premissum. s. ad custodia3 vrbis illius venit Pollentiam hora. i. spatio vni⁹ hore: anteq̄ Trebellius sup. venit cū equitibus. s. antonianis. Ego sum sane q̄. i. per q̄ gauisus. Puto em̄ victoriā cōsistere in hoc idest in occupatione Pollētie. Ipsi sup. venerant in spē. s. victorie aut preuētionis: q neq3 arbitrabātur quattuor legiones. Planci pares oibus copijs suis: neq3 credebant exercitū posse trahci tā celeriter s. vt subueniri possit Plāco ex italia. Quos: sc3 Antonianos: ipsi Allobroges. s. populi Gallie τ ois equitatus q̄ premissus erat a nobis: sustinebāt adhuc satis arroganter idest iactāter: nullo mo dimissis animis: τ confidimus sup. eos posse sustineri facilius nostro aduentu idest per aduentum nostrum. Tamen si ipsi: sc3 hostes traiecerint se quo. idest aliquo casu: etiā Isarā. s. fluuium iuxta Grationopolim: summa opera dabitur a nobis: ne iniungant. aut potius ingerant aliquid detrimenti reip. Nos volumus vos. s. qui in vrbe estis: habere magnū ai3 τ optimā spē de summa. i. precipua salute reipu. cum videatis et nos et exercitus nostros coniunctos singulari concordia paratos vobis ad oia. s. subeunda Sed tamē nihil debetis remittere de diligentia: τ sup. debetis dare operā: vt nos confligamus q̄ paratissimi ab exercitu τ reliquis rebus idest in ijs que concernunt exercitum τ reliquas res pro salute nostra: contra sceleratissimam conspirationem hostiū q̄ scilicet hostes: quidem idest certe conuerterunt subito ad periculum patrie eas copias: quas cōparabant diu simulatione idest per simulationē reip. inuade. Vale

Pollētia vrbs lyguríe ad tanarū fluuium i loco alto

allobroges popul⁹ (vt dixi) gallie

M. T. C. D. Bru imp. S. D.

Mirabiliter mi Brute letor mea cōsilia measq3 sententias a te probari de decenuiris de adornādo adolescente. Sed quid refert. Mihi crede homini non glorioso plane iam Brute fri-

Mirabilitet τc. Scripserat consilia sua de decem viris creandis vel dignitate cōcedenda Cesari que placuisse Bruto dicit se gaudere: addens quantum de eo speret et quid de libertate publice. Ordo est. O mi Brute ego letor mirabiliter consilia mea et sententias meas de decenuiris et de adulescente. scilicet Cesare adornando: probari idest approbari

Epistole argumētū

Ordinatio lr̄e.

geo: organuz em̄ iam id erat meū senatus dissolutum. Tantā spem attulerat: explorata tua victoria: tua preclara Mutine eruptio: fuga antonij conciso exercitu vt omnium animi relaxati sint meeq̄ ille vehemētes conciones: tanq̄ [sciamachie] esse videātur. Sed vt ad rez redeā: legionē Martiam: & quartā negant: qui illas norunt vlla conditione ad te perduci. Pecunie quaz desideras: ratio potest haberi: eaq̄ habebitur. De Bruto accersendo Cesareq̄ ad italie presidium tenendo valde tibi assentior. Sed vt scribis: habes obtrectatores: quos equide facilime sustineo: sed bellū istic renatum homines mirantur: nihil tam preter spem vnq̄. Nam die tuo natali victoria nūciata in multa secula videbamus rempu. liberatam. Noui timores retexunt superiora. Scripsisti autez ad me ijs quas idibus Maijs dedisti: modo te accepisse a Planco litteras non recepi a Lepido Antoniū. Id si ita est: omnia faciliora sin aliter magnū negotium: cuius exitū ne extimescam tue partes sunt. Ego plus q̄ feci: facere non possum. Te tamen id quod spero: omniuz maximū: et clarissimum videre cupio. Vale.

bari a te. Sed q̄d refert. i. interest. s. sic se res hr̄e an al'r. Rn̄sio. O Brute crede mihi hōi nō gl'ioso. i. nō affectāti gl'iā: sed qd̄ vez est simpl'r patēti: ego iā frigeo. i. ī ocio suz pla[cid]e. i. oino. Em̄. i. q2 ad organū meū senatus. i. quo sonabā in senatu excitādo: erā iā dissolutū. i. nō amplius tensuz: q2 sicut chorde tense acutius sonāt solute lentius: ita homo curis agitatus ad cōcionē acrior est: secur⁹ remissior: sic aūt securiorē fcm̄ docet addēs. Victoria tua explorata i. manifesta: preclara eruptio tua Mutie: vbi obsessus obsidentes in fugaz vertisti. Fuga Antonij exercitu sup. cōciso. i. siml' ceso attulerat sup. nobis tantā spē: vt animi oim sint relaxati: & ille vehemētes conciones mee: videant' esse tanq̄ sciamachie. i. vmbratiles pugne. i. ī cubiculo aut scholis excogitate: dicitur vmbra pugna cum vmbra: nā pugna dr̄. Sed vt redeā ad rē. puenīā ad rē. i. principale institutū: negāt legionē Martiā & quartā perduci. s. posse ad te vlla cōditōe: negāt inq̄ q̄ norūt illas. Ratio. i. inuētio aut supputatio pecunie quā desideras pōt haberi: & ea habebit'. Ego assentior tibi valde: de Bruto. s. Marco accersendo: & de Cesare tenendo ad p̄sidiū. i. custodiā Italie: sed (vt scribis) tu habes obtrectatores: quos equidez sustineo. i. pfero ita q̄ me defensorē tui nō videant facillime. Sz hoīes mirātur bellū renatū istic. s. cū antonio. Nihil sup. accidit: vnq̄ tā p̄ter spē. Nā victoria nūciata. i. postq̄ erat nūciata: die tuo natali: q. s. celebrabat' ab oibus cūq̄ bn̄ meriti de patria (vn̄ Iuuenalis. Quale coronati Heluidius Traleasq̄ bibebant Brutorum & Cassi natalibus) nos videbamus rempu. liberatam multa secula. sed sup. timores noui retexunt. i. destruunt superiora. s. gaudia. Scripsisti autem ad me ijs. s. litteris quas dedisti ad me idibus Maijs. te recepisse ciuē. i. pauloante lr̄as a planco: Antonium. i. que dicebant Antoniū non recepi a Lepido. Si idest ita omnia sup. erunt faciliora: sin. i. sed si aliter sup. sit magnum negociuz sup. erit. i. difficile bellum: cuius exitum. i. finem ne extimescam sunt tue partes. i. ad tuum officiuz pertinet: Ego non possum plus facere q̄ feci. Tamen cupio id quod spero. s. videre te maximum & clarissimum omnium: scilicet mortalium Vale.

Sciamachie vmbratiles pugne. Sciamachio pugnomache pugna.

Iuuenal'

M. T. Ci. D. Bru. impera. S. D.

ET si mihi tue lr̄e iucūdissime sūt tn̄ iucūdius fuit: q̄ in sūma occupatiōe tua plāco collegē mādasti: vt te mihi per lr̄as excusaret qd̄ fecit ille diligēter mihi aūt nihil amabilius officio tuo & diligētia. Cōiūctio tua cū collega cōcordiaq̄ vr̄a: que lr̄is oib⁹ declarata est. S. P. Q. R. gra

Argumētum ep'le

STsi &c. Mandarat plā co Brutus vt se apud Ciceronē excusaret q̄ ad eū nō scripserat: qd̄ factuz esse sibi placere dicit. sicut & concordiā plāci ac bruti monens Brutū vt se solū mirec' Ordo ē. Etsi. i. q̄uis q̄ lr̄e tue sunt iucūdissime mihi: tn̄ iucundi⁹ fuit q̄ mādasti in sūma occupatōe tua planco collegē. s. tuo: vt excusaret mihi te p lr̄as: q̄ ille. s. plancus fecit diligenter āt i. sed nihil sup. est mihi amabilius officio tuo & diligentia. s. in vindicanda libertate reipub. Coniunctio tua cum collega: i. co

Ordo lr̄e

tissima accidit: quod superest: perge mi Brute et iã non cũ alijs: sed tecũ ipse certa. Plura scribere non debeo presertim ad te quo magistro breuitatis vti cogito. Litteras tuas vehementer expecto et quid em tales quales maxime opto.

impatore Planco: et concordia vr̃a q̃ declarata est oĩbus lr̃is. i. per lr̃as: accidit Senatui ppl'oq; Rom. gratissima. Qđ superest. i. restat: o mi Brute perge. i. perfice et procede et certa iã nõ cũ alijs. s. quos superasti: sed tecum. Ego nõ debeo scribere plura: presertim ad te/ quo cogito. i. propono vti magistro breuitatis. Ego expecto vehemẽter litteras tuas et quidem. i. certe, tales. s. victorie tue indices: quales opto maxime.

M. T. C. D. Bruto. impera. S. D.

PEr magni interest: quo tibi hec tẽpore epistola reddita sit: vtrum cũ solicitudinis aliqd haberes: an cũ ab oĩ molestia vacuus esses. Itaq; ei precepi: quẽ ad te misi: vt tẽpus obseruaret epistole tibi reddẽde. Nam quẽadmodum corã qui ad nos intẽpestiue adeunt molesti sepe sunt: sic epistole offendũt non loco redite. Si autẽ: vt spero nihil te perturbat: nihil impedit: et ille cui mãdaui satis scite: et cõmode tempus ad te cepit adeundi confido me: quod velim ad te facile impetraturũ. L. Lamia preturã petit: hoc ego vtor vno omniũ plurimũ. Magna vetustas: magna consuetudo intercedit: quodq; plurimũ valet: nihil mihi eius est familiaritate iucũdius. Magno preterea beneficio eius magnoq; merito sum obligatus nam clodianis tẽporibus cum equestris ordinis princeps esset: proq; mea salute acerrime propugnaret a Gabinio consule relegatus est: quod ante id tp̃s ciui romano rome contigit nemini. Hoc cũ. P. R. meminit meipsum nõ meminisse turpissimũ est. Quapropter persuade tibi mi Brute me petere preturam. Q̃q̃ em̃ Lamia summo splẽdore: summa gratia est magnificẽtissimo mũere edilitio tamẽ q̃si ea ita nõ essent: ego suscepi totũ negotiũ. Nunc si me tanti facis: q̃ti certe facis quãdo equitũ centurias tenes in quibus regnas: mitte ad lupũ nostrum vt is nobis eas centurias conficiat. Non tenebo te pluribus: Ponã in extremo quod sentio. Nihil est Brute cum oĩa a te expetẽ: qđ nihil gratius facere possis.

PEr magni et ce. Hec epistola cõmendaticia paucis verbis vim amplissimam continet. Cõmẽdat aũt Lamiã Bruto absenti petẽs ab eo vt lupus pro eo centurias conueniat ad preturã eidem impetrandam. Ordo est. Interest. i. refert per magni: quo tpe hec epistola sit reddita tibi: vtrum cum haberes aliqd sollicitudinis: an cũ esses vacu9 ab oĩ molestia. Itaq; ego precepi ei quem misi a te vt obseruaret. i. custodiret tp̃s. i. opportunitatẽ epl'e reddende tibi. Nam quemadmodum qui coram. i. cum sint in presentia adeunt nos intempestiue. i. non suo tẽpore: sunt sepe molesti: sic epl'e offendũt redite non loco. s. suo. i. non opportune Aũt i. sed: si nihil perturbat te vt spero: et sup. nihil impedit: et ille cui mandaui: cepit satis cõmode tp̃s adeũdi ad te ego cõfido me facile impetraturum qđ confido. s. posse ipetrare. Lucius Lamia petit preturã: ego vtor hoc vno. s. viro/ plurimũ aduerbium est. i. frequentissime omnium. magna vetustas. s. amicitie: et magna consuetudo i. conuersatio intercedit. i. inter nos cõis est: et quod valet plurimum. s. ad amorem et gratiam: nihil est mihi iucundius familiaritate eius. Preterea ego sum obligatus magno bñficio et magno merito eius. nã clodianis tpibus. i. cũ psequeret me Clodius: cũ. s. Lamia eẽt pnceps ordis eq̃str̃ et propugnaret acerrime pro salute mea: relegatus ẽ. i. in alienã prouinciã legatus est a Gabinio cõsule: qđ nemini. i. nõ alicui: nõ contigit alicui ciui Romano añ id tp̃s cũ po. Ro. meminit hoc. s. ip̃m fecisse et possũ esse pro me: turpissimũ est meip̃m non meminisse. Quapropter persuade tibi o mi Brute me petere p̃turã. i. ac si peterẽ pro me. Em̃. i. q2 q̃q̃ Lamia est summo splendore et sup̃ma gr̃a. i. bñs summam gr̃am in ppl'o magnificẽtissimo munere edilitio. s. propter mun9 edilitiũ ab eo magnif. centissime exhibitũ: tñ ego suscepi. i. ad me cepi totum negociũ quasi ea. s. iã dicta: hoc est splẽdor gr̃a. et munus edilit ñ preclare exhibitum. non essent ita. Nunc si tu facis i. estimas me tanti quanti certe facis: q̃ñ

Epistole materia

Lre structura.

Tpa ab aliquo p̃/ claro ac/ tu vel facti nor̃ q̃ñq; supputa/ mus.

i.q̄m tu tenes.i.in potestate habes centurias equitum:in quibus regnas:q: imperatores mitte a d Lupum nostrum:vt is conficiat.i.fauorabiles faciat centurias.Ego tenebo te pluribus.s.precib⁹ oc cupatum.Ego ponam in extremo.i.fine epistole quod sentio.o Brute cum ego expectem.i.sperē oia a te:nihil est quod possis facere mihi gratius. Uale.

M.T.C.D.Bruto Imper.S.D.

Lamia vno omnium familiarissime vtor. Magna eius in me non dico officia: sed merita eaq; sunt P.R.notissima. Is magnificentissimo munere edilitatis perfunctus petit preturam. Omnesq; intelligunt:nec dignitatem ei deesse.nec gratiam. Sed is ambitus extare videtur: vt ego omnia pertimescam totamq; petionem lamie mihi sustinendam putem. In ea re quantuz me possis adiuuare facile prospicio:nec vero quantum mea causa velis dubito . velim igitur mi brute tibi persuadeas nihil me maiore studio a te petere nihil te mihi gratius facere posse: q̄ si omnibus tuis opibus:omni studio Lamiaz in petitione iuueris:quod vt facias vehementer rogo.

Epistole succincta narratio

Lamia ⁊c. Cōmēdat eodē argumēto eūdē lamiā quē i supio:i ep̄la Decio Bruto: vt eū adiuuet in obtinēda ptura quo nihil sibi gratius fieri posse affirmat. Ordo ē. Ego vtor Lamia

Ordo lr̄e

s.lucio:vno.i.solo familiarissime oim: magna sunt ei⁹ in me:nō dico officia : q̄ sunt q̄si debita:s; merita.i.bñficia gratis ipensa:⁊ ea sunt notissima pop. Ro. Is pfunctus magnificētissimo mūere edilitat;:petit p̄turā. Oēsq; itelligūt nec dignitatez ei deesse nec grām. S; is ābitus.i.corruptio suffragio; p munera aut p̄ces ; vr̄ extare.i.eminere:vt ego ptimescā oia.s.pro amico:⁊ putē totā petitionē Lamie sustinēdā mihi.i.tanq̄ meā iuuādā ego facile pspicio q̄tuz possis iuuari me in ea re nec veros dubito q̄tū velis cā mea. Ueli igit̄ o mi Brute/sup.vt psuadeas tibi/ me nihil petere a te maiore studio:te nihil posse facere:mihi grati⁹:q̄ si iuueris Lamiā in petitōe.s.p̄ture:oībus opib⁹.i facultatib⁹ tuis:⁊ oi studio.s.tuo. Qd̄ vt facias rogo vehemēter. Uale. Dubitet forsitan q̄spiā cū de eadē p̄tura eiusdē āni p eodē amico ab eodē Bruto petat:cur duab⁹ id faciat ep̄lis:s; potuit alteꝝ amicis Lamie dedisse ad Brutū:aut p suos misisse: alterā ipsi Lamie ddisse pferēdā:aut forte altera pret duas scripsisse:non eiusdē penitus exēpli vt res magis cordi videret̄ nec ipse verborum inops.

M.T.C.D.Bruto Impe.S.D.

Etsi ex mandatis que Galbe: Uolumnioq; ad Senatum dedisti:quid timendū suspicandumq; putares:suspicabamur tamē timidiora mandata videbantur:q̄ erat dignuz tua : populiq; Ro.victoria. Senatus autez mi Brute fortis est ⁊ habet fortes duces: Itaq; moleste ferebat : se a te quem oīm q̄cunq; fuissent fortissimū iudicaret timidum atq; ignauum iudicari. Etenī cū te iclusos:spez maximā oēs habuissent in tua virtute: florente Antonio q̄s erat q q̄cq̄ timeret: profligato illo te liberato : Nec vero Lepidum timebamus. Quis em̄ esset q illū tam furiosum arbitraretur:

Argumētum epistole

Etsi ⁊ce. Scripserat brutus se timere ne vires colligat Antonius : qd̄ displicere senatui vt pote q̄ pfugatū timeret nunc scribit Cicero:cū tantā de eo spē concepe

Ordinatio littere

rint. Ordo est. Etsi.i.q̄q̄:nos suspicaba/mur ex mādatis q̄ dedisti Galbe ⁊ Uolūnio ad senatū.i.recitanda senatui:nos suspicabamur quid putares timendū ⁊ sus/picandū pro suspicio hn̄dū:aut vt suspi/tiosum timenduz:t̄n mandata tyavidebā tur timidiora.i.magis timida : q̄ erat di/gnum victoria tua ⁊ populi Romani.s.habita de Antonio:Autez.i.sed:o mi Brute senatus est fortis ⁊ h; duces fortes. Itaq;.i.⁊ ita ferebat moleste:se iudicari timidum atq; ignauum a te : quem iudicaret fortissimū oīm q̄cunq; fuissent. Etenī cuz te incluso.s.Mutine oēs habuissent spez maximā in virtute tua florēte Antonio.i. cuz Antonius floreret:quis erat qui timeret quicq̄:illo.scilic; Antonio:pfligato.i.

vt qui in maximo bello pacem velle se dixisset: is in optatissima pace bellum reipub. indiceret. Nec dubito quin tu plus prouideas. Sed tñ tã recenti gratulatione quã tuo noĩe ad omnia deorũ tẽpla fecimus: renouatio timoris magnã molestiã afferebat. Quare velim equidem id qđ spero: vt plane abiectus: & fractus sit Antonius. Sin aliquid virium forte collegerit sentiet nec Senatui ꝯsiliũ nec populo romano virtutẽ deesse nec reip. te viuo imperatorem. xiiij. kalen. Junij. Uale.

decusso & pulso: & te liberato. q. d. nullꝰ. Nec vero timebamus Lepidum: qui enĩ esset qui arbitraretur illũ. s. Lepidum tã furiosum vt qui dixisset se velle parem i. l. durante maximo bello: is idiceret. i. denũciaret reipu. bellũ in pace aptatissima. q. d. nullus & tñ secꝰ euenit. Nec dubito qn tu prouideas plus. i. ꝙ vt hoc non perspicias. Sed tamen renouatio timoris: afferebat magnam molestiam sup. in gratulatione tam recenti. i. tam pauloante habita quã feremus tuo noĩe ad oĩa tẽpla deorum: per supplicationes scz indictas: quinquaginta dierum. Quare ego velim quidem id quod spero: vt Antonius sit plane i. omnino fractus & abiectus. Sin idest sz ipse colligerit forte aliquid viriũ: sentiet nec consilium deesse sanatui nec virtutem scz bellicam. i. animositatem & fortitudinẽ: deesse populo Romano: nec imperatorem deesse reipub. te viuo. i. tantisper dum tu viues. Decimoquarto Kalẽ. Junij. Uale.

D. Brutus. M. Tul. Ciceroni. S. D.

AD senatũ quas litteras misi: veli prius plegas & si qua tibi videbũtur cõmutes. Necessario me scripsisse ipse animaduertes. Nã cũ putarẽ qrtã & martiã legiões mecũ futuras: vt Druso: Pauloqꝫ placuerat: vobis assentientibꝰ minus de rebus reliqs laborandũ existimaui: nũc vero cũ sim cũ Tironibꝰ egentissimis: valde & meã & vestrã vicem timeã: necesse est. Uicentini me & marcũ Brutũ pcipue obseruant His nequã patiare iniuriã fieri in senatu vernarũ cã: a te peto. Causam habẽt optimã officiũ in rẽpub. summũ genus hoĩm aduersariorũ seditiosũ: & inertissimum. xij. kalẽ. Junij Uercellis.

AD senatũ quas &c. Scripserat ad senatũ Brutus lrãs de belli conficiẽdi opinione: de cesaris & lepidi cõiũctiõe: quas a Cicerone cõmutari petit. Ordo est. Ego velim sup. vt perlegas. i. prĩꝰ eas litteras qs misi ad senatũ sup. ꝙ reddant senatui: & veli sup. vt cõmutes si qua videbũtur tibi sup. cõmutãda. Ipse. i. tute aĩaduertes. i. aĩaduertendo intelliges me scripsisse necessario. Nã cũ putarẽ quartã & martiã legiones futuras mecũ vt placuerat Druso & Paulo vobis assentientibꝰ Ego existimaui minus laborandũ. i. minꝰ anxie agendũ & curãdũ de reliquis rebꝰ. Nunc vero cũ sim cũ tironibꝰ. i. nouitijs in re militari: egẽtissimis. s. armorũ: cõmeatus & stipendij: necesse est sup. vt timeam valde & meã & vestrã vicẽ i. sortem aut periculum qđ per vices obitur dũ eã vicesalterius obimus eiusqꝫ pericula obimꝰ vnde vices p periculis quãdoqꝫ ponimꝰ vt enei. ij. Nec tela nec vllas. Uitasse vices danaũ &c. Uincentini. s. populi: õ certis tñ ciuibus loquitur: non de oĩbus: obseruant. i. colunt & honorant me & Marcũ Brutũ. s. fratrẽ: peto a te sup. vt nequaꝙ patiare iniuriã fieri his in senatu causa vernarum. i. eo ꝙ leserunt vernas. i. seruos ex ancillis alterius familie potentis natos. Ipsi hñt optimã cãm (iudicio. s. Bruti) & hñt officium. s. suũ: sũmũ in. i. erga rempu. & hñt genus hoĩm aduersariorũ seditiosum. i. factiosum & inertissimum. i. minime industrium.

Epistole materia

Structura littere.

Tirones nouitij in re militari.

Uergilꝰ

D. Brutꝰ ipa. M. T. C. S. D.

QUod p me nõ facio: id p te facere meus in te amor: tuaqꝫ officia cogunt: vt timeã. Sepe enĩ mihi cũ eẽt dictũ: neqꝫ a me ꝯtẽptũ nouis

QUod pro &c. Audierat Brutus Octauium Cesarẽ egere ferre quod Cicero dixisset eum tollendum quod verbum in malam partem acceperat: & quod Cesarem ac Decium in decẽuiris esse prohibuisset: quocirca monet eum amice vt pericula deuitans de decemuiris: veteranos se

quatur: ⁊ illis premia assignet. Ordo est Amor meus in te. ⁊ tua officia sup. in me ⁊ in remp. cogunt me facere id pro te: qđ ego non facio pro me. vez vt timeā. Cum enim dictū esset mihi sepe: neqꝫ cōtēptus i. pro nihilo habitū sed magni estimatū a me. Labeo Segulius hō simillimus sui. id est vt videat̄ ita perfidus narrauit mihi nouissime. i. vltimo tpe: se fuisse apud Cesarē. s. Octauium: ⁊ multū sermonē esse habitū de te. Et narrauit ipsum Cesarē nihil questum sane. i. oīno de te: nisi dictū. i. ob dictū: q̄ diceret te dixisse sup. Cesarez adolescētē laudādū/ornādū/tollēdū/qđ vltimū pōt dupliciter intelligi: in bonam partē: vt sit extollēdū ⁊ augendū: sicut pueri tollunt̄ dum educant̄: vnde cōmicus. Quicquid peperisse decreuerunt tollere aut in malā: quasi de medio auferendū: sicut illud in euāgelio. Tolle tolle crucifige eū. Potuit autē fieri: vt Cicero qui petulanti satis fuit ingenio: ⁊ se vt in superioribus patuit nōnunq̄ iactauit ob sales suas: tale quid de Cesare per ambages dixerit: quod ille in peiorez partē acceperit vnde Cesar indignatus rñderit: se nō eē cōmissurū. i. passurū vt possit tolli. i. auferri de hoc mundo. Ego credo Labeonē retulisse i. narrasse: illa scz Cesari: hoc scilz a te dictum esse: aut finxisse dictū esse a Cesare: non prolatum ab adulescente. s. Cesare. Uero pro sed. Labeo volebat me credere idest vt crederem veteranos scilz milites loqui pessime. s. de te: ⁊ periculuz instare. i. imminere tibi ab hjs: ⁊ sup. eos indignari. i. egre ferre maxime idest p̄cipue quod neqꝫ Cesar neqꝫ ego essemus habiti in decemuiris. idest inter decem viros creatos ad reipu. gubernationem donec consules crearentur: atqꝫ volebat eos maxime indignari: q̄ omnia essent collata id est redacta ad arbitrium vestrum. scz qui decemuiris essetis. Cum ego audissez hec ⁊ essem iaz ī itinere idest proficiscerer: nō putaui cōmittendū idest q̄ deberē: vt pati transgredere prius alpes: q̄ scirem qđ ageretur istic: hoc est Rome. Nam (crede mihi) eos scz veteranos sperare te perterrefacto. idest si fueris perterrefactus iactatione verborum. idest iactando verba: de tuo periculo. idest quibus innuant te versari in magno periculo: ⁊ denunciatione idest insinuatione periculi. s. in quo verseris ⁊ adulescente. s. Cesare impulso scz per eos in vos decēuiros: sperare dico posse cōsequi magna p̄mia: ⁊ crede mihi totā istā cantilenā. i. istā fictionē indignationis Cesaris pēdere. i. eē ortā ex hoc vt lucrifaciant. i. vt lucrent̄ q̄plurimū Pe

sime Labeo Segulius homo sui simillimus narrauit mihi apud Cesarem se fuisse: multumqꝫ sermonem de te habitum esse. Ipsum Cesarem: nihil sane de te questuz: nisi dictū: q̄ diceret te dixisse laudandum adolescentem: ornandū: tollēdū: se non esse cōmissurum vt tolli possit. Hoc ego Labeonē credo illi retulisse: aut finxisse dictū: nō ab adulescente prolatuz. Ueteranos vero pessime loqui volebat labeo me credere: ⁊ tibi ab ijs instare periculū maximeqꝫ indignari: q̄ in decēuiris: neqꝫ cesar neqꝫ ego habiti essemus: atqꝫ oia ad vestrum arbitrium essent collata. Hec cum audissez ⁊ iam in itinere essem: cōmittendū nō putaui: prius vt alpes transgrederer: q̄ quid istic ageret̄ scirem. Nā de tuo periculo (crede mihi) iactatione verborū: ⁊ denunciatione periculi. sperare eos te perterrefacto: adulescente īpulso: posse magna consequi premia: ⁊ totā istā cantilenā ex hoc pēdere vt q̄plurimū lucrificiant. Neqꝫ tñ nō te cautū eē volo: ⁊ insidias vitantē. Nihil enim tua vita pōt mihi esse iucundius: neqꝫ charius. Illud vide: ne timendo magis timere cogare. Ex quibꝫ rebꝫ pōt occurri veteranis: occurrat. Primū quod desyderant de decēuis: facias: deinde de premijs (si tibi videtur) agros militum eorū: qui cū Antonio veterani fuerūt: his iudicādos cēseas. Ab vtrisqꝫ nobis de nummis lente ac ratione habita pecunie senatum de ea re constitutuz: quattuor legionibus ijs quibus agros dandos censuistis: video facultatem fore ex agris syllanis: ⁊ ex agro Campano equaliter: aut forte agros legionibꝫ assignari puto oportere. Hec me tibi scribere non prudentia mea hortatur: sed amor in te et cupiditas ocij: quod sine te consistere non potest. Ego: nisi valde necesse fuerit: ex Italia nō excedam legiones armo: paro spero: me non pessimum exercitū habiturū ad omnes casus: ⁊ impetus hominū. De

exercitu quem Pansa habuit: legionez mihi Ce sar non remittit. Ad has litteras statim mihi re scribe tuorumq; mihi aliquem mitte: si quid recō ditum magis erit: meq; scire opus esse putatis Septimo Kalen. Junias e Poredia. Uale.

tierūt em̄ agros sibi diuidi. Neq; tamen volo te nō esse imo volo esse cautū & vitā tē insidias. Nihil em̄ pōt esse mihi neq; iucūdius neq; charius vita tua. Uide.i. ɔsidera & caue illud ne cogare.i.cogaris. timere magis timēdo.i.si pcipiaris time re. Et sup. vt occurras.i.obsistas: vetera nis sup. oibus rebus q̄bus potest occurri sup.eis. Et sup. vt facias primū qō deside rant de decēuiris.i. vt ego & Cesar in eis simus. deinde de premijs.i. qō attinet ad pmia: cēseas si vr tibi.s. vtile agros eoꝝ militū q̄ fuerūt veterani cū Antonio dādo his.s. veteranis nr̄is. Et cēsendo sup. agi ab nobis vtrisq;.i. me & Cesare lente.i. tarde ac rōne.i. cōsideratōe pecunie.s. publice q̄ minima ē habita: de nūmis.s. dādis militib⁹: hoc ē lȝ veterani & agros & pecunias sibi decerni in premia petāt: nos dūtaxat de agris agimus vobiscū de nūmis aūt lente & cēseas aut dicas senatū cōstitutuꝝ de ea re. Ego video facultatē forte ex agris syllanis.i. quos olī sylla suis distribuerat: & ex agro Cāpano: his quattuor legionibus quib⁹ cēsuistis agros dādos: aut puto forte oportere agros assignari legio nibus equal'r. Prudētia mea.q.d. q̄ magna nō est: nō hortat me scribere tibi hec: sed amor in te: et cupiditas ocij.i. cessatōis a bello: qō.s. ociū nō pōt cōsistere.i. firmū & stabile esse sine te. Ego nō exce dā ex Italia nisi fuerit valde necesse. Ego armo & paro legiones: & spero me habiturū exercitū non pessimum.i. satis vtilem ad omnes casus & impetus hoim. Cesar nō remittit mihi legionez de exerci tu quem Pansa habuit: q: reuera iam tum Cesar sperare ceperat ad defectionez. Rescribe mihi sta tim ad has lr̄is: & mitte mihi aliquem tuorum: si quid erit magis reconditum.i. occultum & putaris opus esse me scire.i. vt ego sciam. Poredia locus est vbi castra habebat. Uale.

M.T.C.D. Bruto Impe.S.D.P.

Si isti Segulio malefaciant hoi nequissimo oim qui sunt: qui fue runt qui futuri sunt. Quid tu il lum tecum solum aut cuz Cesare: q neminem pretermisit. qui cū lo qui potuerit: cui non eadem ista dixerit. Te tamē mi Brute sic amo: vt debeo ꝙ istud qcquid esset nugarum: me scire voluisti. Signum enī magnū amoris dedisti. Nā ꝙ idem Segulius ait vetera nos queri ꝙ tu & Cesar in decemuiris non essetis vtinā ne ego qdez eēm. Quid em̄ molestius. sȝ tū cū ego sensissem de ijs q exercit⁹ haberēt snīaz fer ri oportere. ijdē illi q solēt reclamarūt. Itaq; exce pti etiā estis me vehemēter repugnāte. Quocirca seguliū negligam⁹: qres nouas q̄rit: non ꝙ veterē comederit: nullā.n. habuit sȝ hāc ipam recētez no uaz deuorauit. ꝙ autem scribis: te; qō pro teipo non facias: id pro me facere vt de me timeas ali qd: oīni te vir optīe: mihiq; charissime Brute: de me metu libero. Ego em̄ que puideri poterunt non fallar: in ijs que cautioné nō habebūt d ijs

Si isti &c. Respondēs superiori ep̄le decij Cice ro ōndit Seguliū cum multis vana locutū re spōdens deinde ad re liqua q̄ scripserat Bru tus & ad id precipue ꝙ scripserat vt caueret ne timēdo magis ti meret dicēs se imitari in hac re Deciuz q̄ nūꝙ fuit timidus vitaturus tū sit picula demū pbat qō de legionibus scripserat. Ordo est. Dij malefaciāt isti.s. cōtēptibi li & pnicioso Segulio.s. Labeoni: hoi ne qssimo.i. minime virtutis oim q̄ sunt qui fuerūt: & q̄ futuri sunt. Hyperbolicos dictū q̄d sup. putas tu illū sup. locutū solū i. dū taxat tecū: aut cū Cesare.s. octauio q̄ ne minē ptermisit q̄cū.i. cū quo potuerit lo qui cui nō dixerit ista eadē. Tū.i. lȝ ille fu tilis & contēnendus sit tamē o Brute ego amo te sic vt debeo. ꝙ id est quia tu volui sti me scire istud quicquid esset nugaruz. Dedisti em̄.s. hoc faciēdo magnū signum amoris. Nā ꝙ idem Segulius ait vetera nos q̄ri.i. cōqueri: ꝙ tu & cesar nō essetis in decēuiris.i. numero decēuiroꝝ. Utinā ne q̄dē.i. nō etiā ego esses. Quid em̄ sup. est molestius.s. ꝙ eē magistratū nūc gere re.q.d. nihil. Sed tamē cū ego sensissem oportere snīam ferri de ijs qui haberent exercitus quales erant Brutus et Cesar illi ijdē qui solent.i. noti ob murmurato res: reclamarāt. Itaq; vos estis excepti: scilicet e decēuiratu: me etiā repugnante vehementer. Quocirca.i. quapropter ne gligamus id est contēnamus Segulium

Ordo lr̄e

non ita valde laboro. Sim etenim impudens: si plus postulem q̄ homini a rerum natura tribui potest. q̄ mihi precipis vt caueam ne timendo magis timere cogar: & sapienter & amicissime precipis: Sed velim tibi persuadeas: cum te constet excellere hoc genere virtutis: vt nunq̄ extimescas: nunquam perturbere: me huic tue virtuti proxime accedere. Quamobrem neq̄ metuam quicquā & cauebo omnia. sed vide ne tua iā mi Brute culpa futura sit: si ego quicq̄ timeam. Tuis eniz opibus: & consulatu tuo etiaz si timidi essemus tamē omnem timorem abijceremus: presertiz cum persuasum omnibus esset. mihiq̄ maxime nos a te vnice diligi. Cōsilijs tuis que scribis de quatuor legionibus: deq̄ agris assignandis ab vtrisq̄ vestrum vehementer assentior. Itaq̄ cum quidam de collegijs nostris agrariam curationem ligurirent disturbaui rem totamq̄z vobis integram reseruaui. Si quid erit occultius: & vt scribis reconditum meorum aliquē mittam quo fidelius ad te litteris perferant. Pridie Nonas Junij. Vale.

qui q̄rit res nouas.i.mutationē statuz non q̄ comederit.i.asumpserit rē.i.substātiā suā veterē (data opa vtit vocabulo eq̄uoce: naz res noue dicuntur. noue rerum administrationes sicut rerum potiri est earum admistratōe aut imperio fungi. Res aūt singulariter est aut vero: aut lis aut substātia alludit ergo ad vocabuli equiuocationē) nullā ei habuit.s.rē veterē: sz denorauit hāc ipsam.s.modicā quaz habuit recentē.i.recēter a p̄re p morte eius acceptam: & ita nō pmisit eā fieri veterē: q̄ āt scribis.s.in principio ep̄le: te facere id p me: q.i.ō te nihil timeas. o Brute vir optime & charissime mihi ego libero te oī metu: de me.i.nolo q̄cq̄ metuas de me aut p me: & ē stomachose satis dictū. Ego eī nō fallar in ijs q̄ poterāt puideri & ego non laboro ita.i.mltū valde de ijs.s.si decipiar in ijs q̄ nō habebūt cautionē. i. q̄ nr̄o humano ɔsilio caueri poterūt. Eī.i. q̄z ego sim impudēs.i.inuerecūdus i petēdo si postulē plus q̄ pōt tribui hoī a natura rez: q̄ vnicuiq̄ rei limites cōstituit: ita vt minus videant hoies q̄ dij. q̄ p̄cipis mihi vt caueā ne timēdo cogar magis timere. tu p̄cepis.i.mones: & sapiēter & amicissime: sz veli sup vt psuadeas tibi: cū ɔstet te excellere hoc gn̄e v̄tutis: vt nunq̄ extimescas & sup. nunq̄ pturbere: me accedere.i.appropinquare p̄rie huic v̄tuti tue: hoc est me nō multominus ipterritū esse q̄ te. Quāobrē: neq̄ metuam.i.nō timebo: q̄cq̄ & cauebo oīa.s.metuēda. Sz o mi Brute vide ne tua culpa futura sit si ego timeam q̄cq̄ Etenim.i.quia etiam si essemus timidi.s.a natura: tamen abijceremus omnē timorē tuis opibus.i. potētijs & ɔsulatu tuo.s.freti: presertiz cū esset persuasum oībus & maxie mihi nos diligi vnice a te. Ego assentior vehemēter cōsilijs tuis q̄ scribis de quatuor legionibus: & de agris assignādis ab vtrisq̄ vr̄m.i.te & Cesare. Itaq̄ cū quidā de collegijs nr̄is.i.de decemuiris ligurirēt.i.iam quasi rē dulcem fingerent & degustarēt (spantes ex ea re lucrū aut fauorē sese capturos) curationez agrariam i. agrorum distribuendorum curam. ego disturbaui rem: & reseruaui sup. eam vobis totam integrā. Si quid erit occultius & (vt scribis) reconditum: ego mittam aliquem meorum: quo.i.vt littere perferātur ad te fidelius Pridie &c.

Res noua q̄ dicat & que noua admistratio.

Curatio agraria.

M.T.C.D.Bru.Imper.S.P.D.

Cum Appio Claudio.C.F. sūma mihi necessitudo est: multis eius officijs: & meis mutuis ɔstituta. Peto a te maiorē i modū vel hūanitatis tue vel mea cā vt eū ancte tua: q̄ plurimuz vz ɔseruatū velis. Volo te cū fortissimus vir cognitus sis ēt clemētissimū existiari. magno tibi erit ornamēto nobilissimū adulescētē bn̄ficio tuo eē saluū.

Cum Appio &c. Commendat diligentissime decio Bruto Appium quendam qui cum maximam sibi dicit necessitudinem rogatq̄ vt eū tueatur contra aduersarios qui eum eijcere vrbe contendebāt dicens. Sūma necessitudo.i.necessaria cōiunctio amicitie est mihi cū Appio. Claudio filio Cath.s.Claudij.instituta.i.inita & comparata: multis officijs eius & meis mutuis. Peto a te in maiorem modū.i. obnixe: vel cā humanitatis tue: vel mea: vt velis eum conseruatum: idest saluum esse: auctoritate tua: que valet plurimuz.

Argumētuz ep̄le.

Ordo lr̄e

Cuius quidem cum hoc melior dz esse: q pietate adductus propter patris restitutionem me cum Antonio ꝯiūxit. Quare et si min⁹ vera cām habebis tñ vel pbabilē aliquā poteris inducere. Nutus tuus pōt hominem summo loco natum: summo ingenio: summa virtute officiosissimum preterea et gratissimum incolumem in ciuitate retinere. Quod vt faceas: ita a te peto: vt maiore studio magisue ex animo petere non possim. Uale.

D. Brut⁹. M. T. C. S. D.

NOs hic valem⁹ recte: et quo meli⁹ valeamus operā dabim⁹: Lepidus cōmode de nobis sentire videt omni timore deposito debem⁹ libere reip. ꝯsulere. Quod si oīa essent aliena tamē tribus tātis exercitibus propriis reip. valentibus magnū aīm habere debebis. quē et semper habuisti: et nunc fortuna adiuuāte augere potes. Que tibi superioribus litteris mea manu scripsi: terrendi tui caz hoīes loquunt. si frenum momorderis: pereā: si oēs quotquot sunt conātem loq ferre poterunt. Ego tibi vt antea scripsi. dum mihi ad te littere veniant: In italia morabor. viij. kalend. Junias e Poredia. Uale.

M. Cice. D. Bruto. S. dicit.

PArū tibi ante subirascebar breuitate tuaz litterarum: nūc mihi loquax eē videor. Te igit imitabor. q̄ mlta: q̄ paucis: te recte valere: operāq dare: vt quotidie melius Lepidū cōmode sentire Trib⁹ exercitib⁹ qduis nos oportere confidere: si timidus essem: tñ ista ep̄la oēm mihi metum abstersisses. Sz (vt mones) frenū momordi

Uolo te cū sis cognit⁹ vir fortissim⁹ existimari. i. iudicari tiā clemētissimuz. Erit tibi magno ornamento adulescētē nobilissimū esse saluū. i. ꝯseruatum beneficio tuo. Cui⁹. s. adulescētis cā debet qdem eē melior / hoc. i. pter hoc q ipē adduct⁹ pietate. s. i patrē: coniūxit me cuz Antonio: propter restitutionē patris. s. sui. Quare et si. i. q̄q̄ / habebis causam min⁹ verā. i. non satis iustā: tñ poteris inducere vel. i. saltē aliquā pbabilē: Nut⁹ tuus. i. solū iudiciuz volūtatis: pōt retinere incolumē i ciuitate: hoiez natum summo loco. i. clarissimis natalib⁹: et sūmo igenio: et summa virtute: pterea. i. preter illas dotes: officiosissimū. s. i ꝯferēdis beneficiis: et gratissimū i reddendis. Quod vt facias. i. vt i columē retineas: ego peto a te ita / vt non possim petere maiore studio. ve pro vel magis ex modo idest sententia mea. Uale.

NOs et c. Hortat Decius Ciceronem vt bono sit animo de rep. bene speret cū Lepidus iam bene sentiat: et ipse bonas habeat copias Ordo est: Nos valemus hic recte: et dabimus operā quo. i. vt valemus meli⁹. Lepidus videt sentire cōmode. i. bene et vtiliter de nobis. nos debemus cōsulere reip. libere: q: omi tpe deposito. q si omnia essent aliena. s. a nobis: tñ tu debebis habere magnū aīm tribus tantis exercitibus propriis reip. valētib⁹. i. cū tres tm exercit⁹ reip. propriis sint valētes. s. me⁹ Cesaris et planci. quē. s. aīm: tu et. i. simul. habuisti semper: et potes nunc augere fortuna fauente. idest aspirante. Homines loquunt cā tui terrendi. i. vt te terreant ea que scripsi tibi mea manu litteris superioribus. Propria autem manu secreta et recondita scriptitabant Scribe sui manibus vulgatiora. Si momorderis frenū. i. pertinaci aio oia contra oia terricula restiteris: tracta metaphora ab equo qui duz equiti obtemperare non vult frenū mordet: et dentibus tenet: per eā si oēs quotquot sunt poterunt ferre te conantem loq. Ego vt scripsi tibi antea. morabor i italia dū donec lr̄e veniant mihi a te. viij. et c.

Ep̄le materia.

Ordinatio lr̄e.

PArū et c. Rñdet breuiter supiori epistole dicens se imitatari in breuitate epistolarum ipsum Brutuz: et oēm timorem si modo timidus fuissz potuisses: illius epistola deposuisses Ordo est. Ego subirascebar: idest succensebā tibi parum antea: breuitate. i. pter breuitatē lrarū tuaz: et ego video: mihi nūc eē loqx. Ego igitur imitabor te. s. breuiter rūdendo ad

Argumētū ep̄le.

Ordo littere.

ea que breuiter scripsisti.q.i.o qui multa sup.scripsisti:q.i.o qñ paucis sup.vbis. Scripsisti em̃ te recte valere:⁊ dare operam:sup vt valeas quotidie melius. Lepidum sentire cõmode.i.vtiliter p rep.nos oportere cõsidere q̃ duis.i.q̃dlibet bonuz trib⁹ exercitib⁹.s.Bruti Planci et Lepidi. Si essem timid⁹:tñ tu absterisisses mihi oẽm metũ ista ep̃la.Sz vt mones:ego momordi frenũ.i.cõtra impetũ vires assũpsi:sicut equus recalcitrare volẽs contra sessorẽ:ne freno obediat frenũ mordic⁹ tenet. Etem̃ q̃d putas sup.nũc facere:aut quã spem habere:me q̃ habuerim omnez spẽ in te incluso:o Brute ego cupio tradere iam tibi vigiliã meã.i.solicitudinẽ ⁊ curam p rep.q.d.nõ opus est vt ipse vigilẽ dũ tu p rep.excubabis:sed ita sup.cupio tradere:vt non desim cõstãtie mee.q̃ scribis te moraturum in italia:dũ.i.donec l̃re mee veniant.i.afferantur tibi:nõ erraris pro erraueris/si lz p hostẽ:i.si hostis q̃z in ira mãserit. Multa em̃ sup dicunt ⁊ fiũt rome seditiose:aut quid sil̃e intelligit. Si bellũ põt confici.i finiri in aduentu tuo.i.statim cum ad hostẽ perueneris:nihil sit antiquius i.charius. Pecunia que erat expeditissima.i.paratissima:est decreta tibi. Tu habes Seruilium amantissimum.s.tui:nos non desumus sup.tibi. Uale ⁊c.

Mordere frenuz q̃d sit.

Etem̃:qui te incluso oẽm spẽ habuerim in te q̃d nunc putas. Cupio iam vigiliã meam Brute tibi tradere:sed ita vt nõ desim cõstãtie mee. Quod scribis in Italia te moraturũ:dũ tibi littere mee veniãt:si per hostẽ licet:nõ erraris. Multa enim Rome. Si in aduẽtu tuo bellum cõfici potest:nihil sit antiquius. Pecunia expeditissima: q̃ erat tibi decreta est. Habes amantissimũ Seruilium nos non desumus. Octauo idus Junias.

M.T.C.D.Bruto.S.P.D.

Argumẽtum ep̃le

Expectãti ⁊c. Hortatur cicero Brutuz vt diligentissime agat pro rep.cũ in eo ⁊ Plãco tota sit spes. Dicitq̃z Marcum Brutum vocãduz ad id bellum:q̃ si adesset min⁹ mali timeretur. Ordo est Lupus noster denunciauit subito mihi expectanti quotidie litteras tuas:vt scriberez ad te:siquid vellez: ego aũt ⁊ si non habebam q̃d scriberem (Sciebaz em̃ acta.s.publica mitti ad te) aũt.i.sed /audiebã sermonem litterarum inanẽ.i.minime necessariũ esse iniucũduz tibi secutus sum breuitatẽ te magistro.i. qui id re ipsa docuisti. Scito igitur oẽm spẽ esse in te ⁊ in collega s. Plãco. autẽ. idest sz:nihil sup.habeo aut audiui adhuc certe de Bruto.s.Marco:quẽ ego nõ desino vocare ad bellũ cõmune(quemadmodũ precipis)l̃ris.s.meis p̃uatis.i.mea auctoritate nõ pub.sc̃ptis:q̃ vtinaz adesset iã.nos timerem⁹ minus.s.q̃ nũc facimus malũ vrbis intestinũ.i.internũ q̃d ẽ iter ciues q̃ sũt sub vnis menib⁹:vt itestina sub vna pelle. Sz q̃d ago.⁊ go nõ imitor.s.vt cõstituerã Lacõismõ.i.formã scribẽdi breuitate laconica. Altera pagella.s. tabelle p̃cedit.i.occupat̃ scriptura. Uince.s.hostes:⁊ vale.xiiij.kal̃.q̃ntiles i. Julias.

Structura l̃re.

Laconismos forma scribẽdi breuitate laconica.

Expectanti mihi tuas quotidie litteras Lup⁹ noster subito denũciauit vt ad te scriberem:si q̃d vellẽ. Ego aũt ⁊ si quid scriberem: nõ habebam (acta enim ad te mitti sciebam) inanem autem sermonem litterarum tibi iniucundum esse audiebam:breuitatem secutus sum te magistro. Scito igitur in te:⁊ in collega spem omnem esse. De Bruto autez nihil adhuc certi quem ego quemadmodum precipis: p̃uatis litteris ad bellum cõe vocare non desino qui vtinam iam esset. Intestinum vrbis malum: quod est non mediocre minus timeremus. Sz q̃d ago nõ imitor tuũ:altera iam pagella p̃cedit. Uince:⁊ vale.xiiij.Kal̃.q̃ntiles. Uale.

D.B.imp.M.T.C.S.P.D.

Argumẽtum ep̃le

Ordo l̃re

In mario ⁊c. Cũ deci⁹ habuisset Lepidũ sp suspectũ ne Antonio se p̃iũgeret ⁊ id meticulosior h̃ret postq̃ Lepid⁹ illi p̃iũctus erat:hac ep̃la dicit iã pateṝ q̃ ñ sine cã timuerit ⁊c. Ordo ẽ.ego vtor i mario dolore meo h̃ solatio q̃ hoies intelligũt me timuisse ista q̃ acciderũt scz

In maxio meo dolore hoc solatio vtor q̃ itelligũt hoies nõ sine ⁊ cã me timuisse ista q̃ accideṝt. Deliberẽt vtrũ traijciãt legiones ex aphrica:nec ne: ⁊ ex sardinia ⁊ brutũ accersãt : nec ne

et mihi stipēdiū dent: an non decernāt: ad senatū litteras misi. Crede mihi: nisi ita oīa ista fiūt quē admodū scribo: magnū nos omnes adituros periculū. Rogo te videre: qbus hoībus negociū detis: q ad me legiōes adducāt: ⁊ fide opus est: ⁊ celeritate. Tertio Nonas iunias ex Castris. Vale.

C. Mati⁹. M. T. C. S. P. D.

Magnā voluptatē ex tuis lr̄is cepi: ꝙ quā sperabā atq̄ optarā habere te de me opinionē cognoui. De qua ⁊ si nō dubitabā: tñ qꝛ maximi estiabā vt īcorrupta maneret: laborabā. Cōsci⁹ aūt mihi erā: nihil a me ꝯmissum eē: qd̄ hoī cuiusꝙ̄ offenderet aīm. Eo min⁹ credebā plurimis: atq̄ optimis artib⁹ ornato tibi temere qcq̄ ꝑsuadere potuisse p̄sertiꝫ in quē mea ꝓpēsa: ⁊ ꝑpetua fuisset: atq̄ eēt bñuolētia. Qd̄ qñ: vt volui: scio esse respōdebo criminib⁹: qb⁹ tu ꝓ me (vt par erat) tua singulari bonitate. ⁊ amicitia nr̄a sepe restitisti. Nota eñ mihi sunt. q̄ in me post Cesaris mortem cōtulerint. Vitio mihi dāt: ꝙ mortē hoīs necessarij grauiter fero: atq̄ eū quē dilexi: ꝑijsse īdignor. Aiūt ei patriā amicitie p̄ponēdā eē: ꝓinde acsi iā vicerint: obitū ei⁹ reip. fuisse vtilē. Sꝫ nō agā astute. Fateor me ad istū gradū sapiētie nō ꝑuenisse. Neq̄ eñ Cesarē in dissensiōe ciuili sum secut⁹ sed amicū: q̄q̄ re offendebar tñ nō deserui. Neq̄ bellū vnq̄ ciuile: aut etiā cām dissensiōis ꝓbaui: quā etiā nascētē extigui summe studui. Itaq̄ in victoria hoīs necessarij neq̄ honoris neq̄ pecunie dulcedine sum capt⁹: qbus p̄mijs reliqui min⁹ apud eum: q̄ ego: cuꝫ possent immoderate sunt abusi. Atq̄ etiā res familiaris mea: lege Cesaris diminuta: est cui⁹ bñficio pleriq̄: q Cesaris morte letāur. remāserūt i ciuitate. Ciuib⁹ victis vt parcereꝛ eq̄ ac ꝓ mea salute laboraui. Possuꝫ igiꝛ q oēs vo

de ꝑfidia Lepidi: non sine causa. Ego misi litteras ad senatum vt sup. deliberent: vtrū traijciāt legiōes. i. trāsmittāt in italiaꝫ ex Aphrica nec ne. i. an non: et an accersant. i. vocēt ad se: Brutum ex Sardinia nec ne. et sup. an dēt mihi stipēdiū: an nō decernāt. s. dādū Crede mihi o Cicero nisi ista oīa fiunt ita quēadmodū scribo. i. nisi legiones accersuntur et stipēdū decerniꝛ mihi. nō oēs adituros magnū ꝑiculū. Rogo te videre. i. vt attēdas qb⁹ homib⁹ detis negociū q adducāt legiones ad me: op⁹ est ⁊ fide et celeritate. Tertio ⁊c.

Magnā ⁊c. Matius ciuis Roman⁹ cū apud Cesarē multos annos in summa gratia fuisset: et mutua beneuolētia eūdē semper prosecut⁹: et eo interfecto vehemēter cōturbatus ⁊ quest⁹ fuisset: percussores Cesaris obijciebant id illi ꝙ fleret necē Cesaris ⁊ reipu. liberationeꝫ iniquo aīo ferret: quocirca hac ep̄la ostēdit se semꝑ fuisse amatorē concordie. neq̄ secutū Cesarē: vt rēp. opprimat: sꝫ vt officio satisfaciat: purgās ꝙ ludos in honorem Cesaris faciendos curauerit demum dicit se aut in exilio aut Rome: si detur victurum amatorem reip. Ordo est. Ego cepi magnam voluptateꝫ ex lr̄is tuis: ꝙ cognoui te habere de me sup. eam opinionē quam sperabam atq̄ optaram. De qua. i. opiniōe et si non dubitabā: tñ qꝛ maximi estimabam / laborabā / vt manerēt icorrupta. i. integra. Aūt. i. sꝫ ego erā cōscius mihi: nihil eē commissum a me: qd̄ offenderet. i. lederet ⁊ ad irā ꝓuocaret aīꝫ cuiusq̄ boni Eo. i. tāto aut ꝓpterea credebā min⁹: quicq̄ potuisse ꝑsuadere temere. i. incōsiderate ⁊ sine certa ratiōe: tibi ornato plurimis atq̄ optimis artib⁹. p̄sertiꝫ i quē mea beniuolētia fuisset. s. pri⁹ atq̄ eēt s. adhuc ꝓpēsa. i. ꝓna ⁊ iclinata: ⁊ ꝑpetua. i. nō itermissa. Qd̄ qñ. i. qm̄ scio esse vt volui: rñdebo criminib⁹. i. criminationib⁹: quib⁹ tu restitisti sepe pro me (vt par. i. equuꝫ erat) ꝓ tua singulari bonitate ⁊ amicitia nr̄a. Eñ. i. qꝛ ea q̄. s. obtrectatores cōtulerint in me. i. obiecerint mihi post mortē Cesaris: sūt nota. i. manifestaria Ipsi sup. dāt mihi vitio i. ducūt mihi vitiosuꝫ eē: ꝙ fero grauiter. i. moleste: mortē hoīs necessarij. s. Cesaris: atq̄ sup. ꝙ idignor. i. idignāter patior eū quē dilexi. s. Cesarē ꝑijsse. Ipsi ei aiūt Patriam eē p̄ponēdā amicicie. i pl⁹ diligendā q̄ amiciū. Proīde. i. ꝓinde acsi vicerit. i. probauerit ꝯ aliꝛ sentientes necessarijs argumentis: obitum ei⁹. i. Cesaris

Eplē materia.

Structura littere

Dare vitio improperare.

fuisse vtilem reip. Sed nō agam astute q: nō ficte nec dissimulāter. Fateor me non peruenisse ad istum gradum sapientie scz vt cognoscā Cesaris mortem fuisse vtilē reipu. Neqz em̄ secutus sum Cesarez in dissensiōe ciuili.i.eo animo vt fouerē discordiaz ciuilē: sed q̄ q̄ offendebar re.i.ipsa discordia: tn̄ nō deserui amicū. Neqz pbaui.i.non approbaui neqz laudaui vnq̄ bellū ciuile aut cām dissensiōis: quā.s.dissensionem aut causam eius: ego studui summe extingui.i.vt extingueret: etiā nascentē.i.in primis exordijs. Itaqz neqz suz captꝰ dulcedie honoris neqz pecunie/in victoria hois necessarij.i.Cesaris: qbꝰ pmijs.s.honoris & pecūie/reliq.s.Cesaris assecle: cū possent minus apud Cesarē q̄ ego: tn̄ sup.abusi sunt immoderate. Atqz etiā.i.insup res mea familiaris est diminuta lege Cesaris.i. p Cesarē lata. Cuiꝰ bn̄ficio pleriqz q letātur morte.i.de morte Cesaris remāserūt in vrbe. Ego laboraui eē ac pro mea salute vt parceret ciuibꝰ victis. Possuz igitur ego q voluerīz oēs icolumes sup. cē nō indignari: eum a quo id impetratū.s.obtentū est: perijsse: q.d.merito non possum non indignari: sed cogor indignari: presertim cum ijdem hoies fuerūt illi scz Cesari: & inuidie et excidio.i.causa inuidie & excidij. Inquiūt ergo tu plecteris.i.punieris: qūo qn̄ quidē audes improbare factum nostrum. O superbiam.i.insolentiā inauditam: alios gloriari.i.gloriantes se actare: in facinore.i facto scelerato: & non licere alijs ne quidem.i.non saltem dolere impune idest sine punitione.aut pena.

luerim incolumes eum a quo id impetratum est perijsse non indignari: cū presertim ijdem homines illi & inuidie et exitio fuerint. Plecteris ergo inquiunt: quādo factum nostrum improbare audes. O superbiam inauditam: alios in facinore gloriari: alijs ne dolere quidem impune licere.

¶ At.i.sed: hec.s.sequentia fuerunt semper seruis libera.i.impune pmissa: vt scz timerēt/gauderēt/dolorēt/potiꝰ arbitrio suo q̄ alterius. Que nunc (vt quidē isti.s. maliuoli dictitāt.i.frequēter dicūt) auctores libertatis conant extorquere.i.eripere nobis metu.i. p metū. Sed nihil agūt.i.in vanum laborant. Ego nulliꝰ.i.nonnullius nō desistā vnq̄ ab officio aut ab hūanitate: terroribus.i. ppter terrores vlliꝰ periculi. Ego em̄ nūq̄ putaui mortē honestaz fugiendā sup.eē: & putaui etiam sepe appetendam pro expetendā sup.eē. Sed quid succensent.i. occulte irascuntur mihi: si ego opto id vt peniteat eos facti sui Cupio enim mortem Cesaris esse omnibus acerbam. At.i.sed: debeo velle remp. saluam sup.esse: p parte ciuili.i.co q̄ sum pars ciuitatis: et ita particeps reip. eius Quidē.i.certe ego non postulo vincere.i. necessario probare dicendo.idest argumētando: me cupere: id.s.remp.esse saluaz nisi et vita mea acta.i.trāsacta: & spes mea reliqua idest que est de re.iqua parte vite probat id me tacente.idest q̄uis tacerez. Quare o Cicero: ego rogo te in maiorem modum.idest magnopere: vt ducas.i.estimes rem.i.effectū: potiorē oratione.i.verbis meis. & credas si sentis expedire.idest vtile est fieri recte: nullā cōmunionē posse esse mihi cū improbis. An ego cōmutem nunc etate precipitata.i ad exitūz accelerante: id quod prestititi.i.exhibui & effeci Adulescēs.i. cum essem adhuc adulescēs cum possem errare etiā cū excusatiōe: q: facilius ignoscitur adulescentie peccanti: q̄ virili etati: ac retexam.idest dissoluā & destruam: meipsum. idest pristinos mo

Dictitare freqn̄t dicere.

¶ At hec etiā seruis semp libera fuerūt timerēt. gauderent dolerēt suo potius: q̄ alteriꝰ arbitrio Que nunc: vt quidē isti dictitēt: libertatis authores metu nobis extorquere conantur. Sed nihil agūt. Nullius vnq̄ periculi terroribꝰ ab officio aut ab humanitate desistaz. Nunq̄ em̄ honestam mortem fugiendā sepe etiam appetendā putaui. Sed quid mihi succēsent: sed in octo: vt peniteat eos sui facti: cupio em̄ Cesaris mortez omnibus esse acerbam. Ac debeo pro ciuili parte remp. velle saluam. Id quidē me cupere: nisi et acta vita et reliqua mea spes tacente me probat: dicendo vincere non postulo. Quare maiorem in modum te rogo vt rem potiorez oratione ducas: mihiqz (si sentis expedire) recte fieri credas nullam cōmunionem cum improbis esse posse. An quod adulescens prestiti: cum etiam errare cum excusatione possem: id nunc etate precipitata commutem: ac meipse retexam: Non faciā: neqz quod displiceat: committam: preter q̄: q̄ bonis mihi coniunctissimi: ac viri amplissimi doleo graue casum. q̄ si aliter essem animatus: nunq̄ qd̄ facerē negarē: & ne

in peccando improbus: & in dissimulādo timid⁹ acvanus existimaret. At ludos: quos Cesaris victorie Cesar adulescēs fecit: curaui. At id ad priuatum officiū: non ad statū reipu.ptinebat. Quod tamē munus & boīs amicissimi memorie: ac honoribus pstare etiā mortuo debui: & optime spei adulescēti: ac diligentissimo Cesari repetenti negare non potui. Ueni etiā cons. Antonij sepe domū salutandi causa: ad quē qui me parum patrie amātem existimant: rogādi quidē aliquid aut auferēdi causa frequentes ventitare reperies. Sed que hec est arrogantia: q Cesar nunq̄ interpellauit: quin quibus vellem: atq3 etiam quos ipse non diligebat: tamen ijs vterer: eos qui mihi amicū eripierunt carpendo me efficere conari: ne quos velim diligam: Sed non vereor. ne aut mee vite modestia parum valitura sit in posterū contra falsos rumores: aut ne etiā: ij q me nō amāt ppter meā in Cesarem cōstantiā: nō malint mei q̄ sui similes amicos habere. Mihi quidem (si optata contingent) quod reliquum est vite in ocio Rhodi degam. Sin casus aliquis interpellarit: ita ero Rome. vt recte fieri semper cupiam. Trebatio nostro magnas gratias ago: q tuum erga me animum simplicem: atq3 amicum aperuit: et q eum quem semper dilexi libēter: quo magis iure colere atq3 obseruare deberem: fecit. Bene vale et me dilige.

res meos: Non faciam. Neq3 committam quod displiceat: preterq̄ q doleo casum grauem hominis coniunctissimi mihi ac viri amplissimi. q si ego essem animatus aliter: ego nunq̄ negarem quod facerem: et ne.i. nō existimarer idest iudicarer improbus in peccando: & timidus acvan⁹.i. mēdax & futilis: in dissimulādo.i. simulando me nō facere qđ facerē. At.i.sed: supp. dicunt aduersarij: ego curaui scilicet vt fierent decenter: ludos quos Cesar adulescēs scilicet Octauius fecit victorie.i. propter victoriam Cesaris scil3 iulij a quo adoptatus fuerat. At.i.sed: id sc3 curare illi⁹ ludos: ptinebat ad officiū priuatū non ad statū reip. Quod tamē munus.i.ludos funebres: debui prestare.i. exhibere: &.i. simul memorie ac honoribus hominis amicissimi sc3 Cesaris: etiā mortuo.i.cum iam esset mortuus (Absolutius & apertius legeretur mortui) & non potui negare Cesari sc3 Octauio adulescēti optime spei idest de quo optime speramus: ac dignissimo sc3 cui obsequar: repetēti idest frequēter exigenti. Ueni etiam sepe domum.id est ad domum Antonij consulis causa salutandi ad quem scil3 Antonium consulē: tu reperies supple eos qui existimant.i. iudicant me parum amantē patrie: vētitare frequenter: quidem idest certe causa rogandi aut auferendi aliquid ab eo. Sed que idest qualis est hec arrogantia.i. superbia ? q Cesar sc3 Julius nunq̄ interpellauit.idest impediuit: quin vterer quibus vellem atq3 etiam hjs: tamen.i. nihilominus: quos ipse non diligebat eos q eripierunt mihi amicum/ conari efficere carpēdo.i. rodendo & reprehendendo me: ne diligam quos velim ? Sed non vereor ne aut modestia vite mee/ sit valitura parum in posterum contra falsos rumores: aut ne etiā ij qui non amant me propter constātiā meam.i. constantem amorem meum & fidem in Cesarē eis inuisum: non malint habere amicos similes mei sc3 q amicum etiam post mortem amore psequor: q̄ sui sc3 q inconstātes sunt. Quidem.i. certe: si lisvei ?est optata contingent mihi: degam.i. transigam Rhodi in ocio scil3 vacatione a munere publico & nego q mortuū cio militari: id sup. vite: quoad est reliquum.i. relictū mihi adhuc viuendū. Sin.i.sed si: aliquis casus aut absen interpellarit.i. impediuerit quo minus viuā Rhodi in ocio: ego ero Rome ita vt cupiam supp. omnia tē aurat fieri semper recte: aut cupiam recte.i. nihil fieri: vt sim illi in ocio. Sicut in Terentio. Tum quod illi dem recte est.i. nihil est: quare antē recte pro nihil dixerit ostēdit subdens: nā nihil dicere.i. dicere q nihil mihi sit q dem illi: est religio.i. metu mali hominis cauendum. Putabant enim superstitiosi illi mortales si dixissent sibi nihil esse nihil etiam futurum: et si interroganti quis me petijt nullus respondisset puer. se a nullo deinceps expetendos: vnde respōdere solebat: bona fortuna herc.i. nullus. Ego ago Trebatio nostro magnas gratias: q aperuit animū tuum simplicem idest non dolosum atq3 amicum erga me. & q fecit quo.i. vt deberem iure.i. merito magis colere atq3 obseruare.i. cauere ne ledam eum quem dilexi semper libenter.i. quantum in me fuit: hoc est te. Uale bene: quia valetudo etiam mala est: et dilige me.

Octaui⁹ cesar ludos victorie fecit.

Amic⁹ te

Ualetu do ēt mala est.

Argumētum ep[isto]le.

Ondū tc. Hec epistola videtur superiori ꝑponēda. Nā cum Trebatius in Tusculanum ad Ciceronē venisset exposuit et querelam Matij de Cicerone: ꝙ tulisset suffragium legi de efficiendis omnibus que Cesar instituerat commentarijs suis: unde se excusaturus Cicero repetit longius causam amicitie cum Matio: docetq; se eum potius defendisse ꝙ accusasse optatq; ad eū delatos fuisse sermōes quos de eo habuerit: et potissimum de moderatione eius circa bella ciuilia. Ordo est. Ego nōdū constitui. i. definiui ac decreui satis: ne. i. an.

Ordo l[itte]re. Trebatius noster attulerit mihi plus molestie an voluptatis: Trebatius inquā homo tum plenus officij/tum amantissimus vtriusq; nostrum idest tui et mei. Nam cū venissem vesperi. idest hora vespertina: in

Tusculanus ager ciceronis. Tusculanum scilicet prediū et villam meā ille venit ad me postridie idest die proxime secuto: cum esset mane/ens supp. corpore nondum satis firmo idest adhuc aliquantulum infirmo pre valitudine egrotauerat enim. Quem cum obiurgarem ꝙ parceret parum valitudini scʒ infirme: tū ille: sup. respōdit mihi: nihil fuisse sibi longius. i. desideratius: q: que longe absunt maiore cruciatu desideramus: q̄ vt videret me. In quaʒ. i. animo tunc illi: nō q̇dnā noui supple. eēt aut afferret: Et sup. ille tūc. Detulit ad me. i. enarrauit mihi q̇relā tuā: de qua prius q̄ respōdeā. i. me purgē: ꝑponā pauca. s. ad purgationē accōmoda: et fidē factura. Quātū ego possum repetere memoria. i. recordari ꝑterita/nemo. i. nullus ē mihi amicus antiquior. i. vetustior et charior (nā vtrumq; significat antiquū) mihi te. i. q̄ tu. Sed vetustas habet aliq̇d cōe cuʒ multis: q: multos eque diu amaui ac te: amor non hʒ scʒ quicq̄ cōe cum multis: q: te plus q̄ ceteros amaui. Dilexi (qui primus gradus amoris est) te supple. eo die quo cognoui. scilicet primum te: et indicaui me diligi a te.

Dilectio primus gradus amoris.

Deinde discessus tuus. scilʒ e patria et is diuturnus. idest diu durans ambitio nostra. i. emulatio in obtinēdis honoribus quas brigas Galli vocant et dissimilitudo vite quia ego domi/tu foris agere delectabaris: non est passa voluntates nostras conglutinari. idest consolidari consuetudine idest commercio et communione vite. Ego tamen cognoui animum tuum. idest beniuolentiam tuaʒ erga me multis annis ante bellum ciuile. idest inter Cesarem et Pompeium cum Cesar esset in Gallia. Tu enim perfe-

Aduerte ad gallos barbaraʒ locutōeʒ.

M. T. C. C. Matio. S. D.

Ondum satis constitui molestie ne plus an voluptatis attulerit mihi Trebatius noster: homo tū plenus officij: tum vtriusq; nr̄m amantissimus. Nam cuʒ in Tusculanum vesperi venissem. Postridie ille ad me nōdum satis firmo corpore cum esset mane venit. Quem cum obiurgarē ꝙ parum valitudini parceret: tum ille nihil sibi fuisse longius: q̄ vt me videret. Num quidnā inquam noui: Detulit ad me querelam tuā: de qua prius q̄ respondeaʒ pauca preponam. Quantum memoria repetere preterita possum: nemo est mihi te amicus antiquior: sʒ vetustas habet aliquid commune cum multis: amor nō habet. Dilexi te quo die cognoui: meq; a te diligi indicaui. Tuus deīde discessus isq; diuturnus: ambitio nr̄a: et vite dissimilitudo non est passa volūtates nostras ꝯsuetudine cōglutinari. Tuuʒ tñ erga me animū cognoui multis annis ante bellum ciuile: cum Cesar esset in Gallia. Qđ eniʒ vehemēter mihi vtile esse putabas; nec inutile ipsi Cesari: ꝑfecisti: vt ille me diligeret: coleret: haberet in suis. Multa ꝑtereo: que tēporibus illis inter nos familiarissime dicta: scripta: cōmunicata sunt: grauiora enī sunt ꝯsecuta: et initio belli ciuilis cum Brundusium versus ires ad Cesarem: venisti ad me in Formianum primum hoc ipsuʒ quāti: presertim tēporibus illis: Deinde oblitū me putas ꝯsilij sermonis hūanitatis tue q̇bus rebus interesse memini Trebatium. Nec vero oblitus sum litterarum tuarum: quas ad me misisti: cum Cesari obuiā venissem in agro (vt arbitror) Trebulano. Secutū illud tp̄s est: cuʒ me ad Pōpeiū proficisci siue pudor meus coegit siue officium si-

ne fortuna: quod officium tuum: quod studium vel in absentem me vel in presentes meos defuit. Quem porro omnes mei: et mihi: et sibi te amiciorem iudicauerunt. Venit Brundusium oblitum ne me putas qua celeritate: vt primum audieris ad me Tarẽto aduolaris: que tua fuerit assessio: oratio: confirmatio animi mei fracti cõmunium miseriarum metu. Tandem aliquando Rome esse cepimus: quid defuit nostre familiaritati in maximis rebus: quonam modo me gererem aduersus Cesarem vsus tuo consilio sum. In reliquis officijs cui tu tribuisti excepto Cesare: preter me: vt domum ventitares: horasque multas se pe suauissimo sermone consumeres: Tum cum etiam si meministi: vt hec φιλόσ. φουμεμα scriberem: tu me impulisti. Post Cesaris reditum quid tibi maiori cure fuit: quam vt essem ego illi quam familiarissimus: quod effeceras.

cisti.s.tunc: id quod putabas esse valde vtile mihi: nec intile ipsi Cesari scilz vt ille diligeret: coleret: haberet in suis idest inter sibi charissimos me. Ego pretereo .id est pertransco multa que dicta scripta cõmunicata sunt inter nos illis temporibus familiarissime.i.vt inter maxime familiares. Enim idest quia grauiora idest maiora testimonia familiaritatis et amicitie sũt consecuta et initio belli ciuilis cũ ires Brũdusium versus ad Cesarem venisti ad me in Formianum scz agrum et villam: primuz quanti sup. putas estimandũ: hoc ipsum scz deflectere se de via vt visas amicum: presertim temporibus illis scz tam dubijs et suspectis? quasi dicat haud dubio maximi. Deinde putas.q.d.scio quod non putas aut non debes putare me oblitum consilij/sermonis/humanitatis tue. Quibus rebus memini Trebatium interesse.(Vidservices quod Agrecius adnotauit memini fere presenti coniungi) Nec vero oblitus sum litterarum tuarum quas misisti ad me cũ venissem obuiã Cesari in agro Trebulano (vt arbitror.i.si recte recordior) illud tempus est secutum: cũ.i.quo tpe: si ne pudor me?: siue officiũ: siue fortuna.i. sors iniqua mihi coegit me pficisci ad põpeium non dicit cõtra Cesarem: quasi nõ tam odio Cesaris quam amore Pompeij in bellum profectus sit: quod officium tuuz — Memini.

et sup. quod studium tuum defuit vel in me absentem vel in meos presentes? quasi dicat nullũ. Porro idest sed: quem omnes mei iudicauerunt amiciorem idest magis amicum et mihi et sibi.te.i.quam te? quasi dicat nullum profecto. Ego veni Brundusium: putasne me oblitum qua celeritate aduolaris p aduolaueris idest accurreris Tarento idest Tarentum (est autem datiuus localis quem octauuz casum quidam vocant: vt: It clamor celo idest in celum) ad me: vt primum audieris scz me adesse: et que idest qualisfuerit assessio idest apud me sessio tua: que supple oratio: scz tua que: confirmatio animi mei fracti metu cõmunium miseriarum? quasi dicat iucundissima et amicissima. Nos tandem cepim? esse aliquando Rome: quid defuit familiaritati nostre in maximis rebus? Ego vsus sum cõsilio tuo quonam modo gererem me aduersus Cesarem: vbi aduersus non capitur in malam partez In reliquis officijs: cui tribuisti preter me idest preter quã mihi (ex cepto Cesare) vt ventitares.i.frequenter venires: domũ scz ei?: et consumeres sepe multas horas sermone suauissimo: tũ.i.tũc: quuz idest quando tu impulisti me: si meministi.i.si forte tenes memoria: vt scriberem hec philosophoumena.i.a philosophis tractata aut hos philosophicos tractatus: vt libros officiorum: de amicitia: de senectute: de paradoxis. de questionib? Tusculanis. Quid tibi fuit maiori cure post reditum Cesaris scz e pugna Pharsalica a se feliciter pugnata: quam vt ego essem quam familiarissim? illi scz Cesari: quod effeceras. Aliter tamen ad Cassium et Brutum scribet. — Datiuus localis a quibusdã octau? casus vocat. — Philosophoumena a philosophis tractata.

¶ Quorsũ igitur hec oratio longior: quam putaram. Quia sum admirat? te: qui hec nosse deberes quicquam a me cõmissum: qd esset alienũ a nostra amicitia: credidisse. Nã preter hec q commemoraui que testata sunt illustria: habeo multa occultiora: que vix verbis exequi possum. Omnia me tua delectant:

¶ Quorsum igitur: hec.i.mea oratio longior: sup. tẽdat: qres sup. Rñsio. Quorsũ admiratus: te qui deberes nosse idest cognoscere hec. scilicet dicta testimonia amoris credidisse quicquã commissuz esse a me: quod esset alienum ab amicitia nostra. Nam ego habeo multa occultiora id est secretiora indicia vere amicitie que vix possum exequi.i. exprimere verbis preter hec que cõmemoraui: que sunt testata idest testibus comprobata et pro.i. illustria.i.clara et manifestaria. Omnia tua L

sed maxime maxima cũ fides in amicitia: cõsiliũ grauitas: constantia: tum lepos: humanitas litere. Quapropter redeo nunc ad querelã. Ego te suffragium tulisse in illa lege primum nõ credidi Deinde si credidissem: nunq̃ id sine aliqua iusta causa existimarem te fecisse. Dignitas tua facit vt animaduertatur quicquid facias. Maleuolẽtia aũt facit hoiũ: vt nonnulla durius q̃ a te facta sint pferant. Ea si tu non audis: quid dicam nescio. Equidem si quãdo audio tam defendo: q̃ me scio a te contra iniquos solere defendi. Defensio autem est duplex: alia sunt que aliquando negare soleam: vt de isto ipso suffragio: alia que defendam a te pie fieri: et humane: vt de curatiõe ludorum. Sed te hominem doctissimuz non fugit si Cesar rex fuerit: quod mihi quidem videtur: in vtranq̨ partem de tuo officio disputari posse: vel in eam qua ego vti soleo: laudãdam esse fidez et humanitatem tuam: qui amicum etiam mortuum diligas: vel in eam qua nonnulli vtuntur: libertatem patrie: vite amici anteponendam. Ex his sermonibus vtinam essent delate ad te disputatiões mee. Illa vero duo: que maxima sunt laudum tuarum: quis aut libentius q̃ ego commemorat: aut sepius: te et non suscipiendi belli ciuilis gratissimum authorem fuisse et moderande victorie. in quo qui mihi non assentiretur: inueni neminem. Quare habeo gratiam Trebatio familiari nostro: qui mihi dedit cãm harum litterarum quibus nisi credideris: me omnis officij: et humanitatis expertem iudicaris: quo nec mihi grauius quicquam potest esse: nec a te alienius.

Uale.

dicta et facta delectant me: sed maxime idest precipue maxima cum scilz ita sit q̃d me delectent: fides in amicitia: consiliuz grauitas: constantia: tum supple. verum est apertius q̃ me delectent: lepos idest suauitas loquendi / humanitas idest suauitas viuendi: et littere idest eminentia doctrine: que licet maiora nõ sunt q̃ fides. cõsiliũ grauitas. constantia: plus tamen earũdẽ rerũ studiosos delectare solent. Quapropter redeo nunc ad querelã scz quã dicunt te de me fecisse. Ego primũ non credidi te tulisse suffragiũ idest assensum et fauorem in illa lege. s. qua decretũ est vt que Cesar statuerit rata haberent Deide si credidissem ego nunq̃ existimarẽ te fecisse id sine aliqua iusta cã. Dignitas tua facit vt animaduertat. i. diligent consideret quicquid facias: maliuolẽtia aũt hominũ facit vt nonnulla proferant i. diuulgentur durius: q̃ sint facta a te. si tu nõ audis ea. s. que pferunt durius q̃ sint facta a te: nescio q̃d dicã. q. d. si auderem dicere te surdastrum. Equidẽ. i. ego quidem si audio quãdo. i. qñq̨ sup. ea ego tã i. tantopere defendo sup. ea q̃. i. q̃topere ego scio me solere defendi a te contra iniquos. s. de me censores. Autẽ idest sed defensio est duplex: q2 alia sunt que soleã aliqñ negare: vt de isto ipso suffragio. s. facto in legẽ latã: alia sup. sunt que defendã. i. defendendo asseram fieri a te pie et humane: vt de curatione ludorũ. s. funebrium in honorez Cesaris. Sed nõ fugit te hoiem doctissimum idest tu bene scis cum sis homo doctissimus: si Cesar fuerit rex quod quidem videtur mihi: posse disputari d̃ officio tuo: scz in illum exhibito: in vtranq̨ partem et bonam et malam: vel in eam sup. partem qua ego soleo vti: videlicet fidem et humanitatem tuam in Cesarem eẽ laudandam: qui diligas amicum etiam mortuum: vel in eam sui partem / qua nonnulli vtuntur sup. dicentes: libertatem patrie esse anteponendam idest preferendã vite amici. s. cesaris tibi. Utinam disputationes mee essent delate ad te: ex his sermonibus. Uero. i. sed: quis commemorat aut libentius aut sepius q̃ ego: illa duo que sunt maxima. i. precipua capita laudum tuarum: te fuisse grauissimũ anctorẽ belli ciuilis non suscipiendi scilicet a Cesare contra Pompeium et victorie moderande idest modeste habende: in quo scz iudicio de te: ego neminem inueni qui non assentiretur mihi. Quare ego habeo gratiam Trebatio familiari nostro: qui dedit mihi causam: harum litterarum scilicet ad te scribendarum: quibus nisi crederideris / tu iudicaris pro iudicaueris: me expertem idest sine participatione. hoc est habentem nihil: omnis officij et humanitatis quo scilicet iudicio tuo: nec quicquã potest esse grauius idest molestius: mihi nec alienius a te.

Uale.

M. T. C. M. Oppio. S. D.

Dubitanti mihi (qđ scit Atticus noster) de hoc toto cōsilio ꝓfectionis: qm̄ in vtrāq3 partē in mētē multa veniebāt: magnū pondus accessit ad tollendā dubitationē iudiciū ⁊ consiliū tuū. Nā ⁊ scripsisti aperte quid tibi videreť: ⁊ Atticus ad me sermonē tuū ꝑtulit. Semper iudicaui in te ⁊ in capiēdo consilio prudētiā summā esse: ⁊ in dādo fidē. Maximeq3 sum expertus cū initio ciuilis belli ꝑ litteras te cōsuluissem: quid mihi faciendū esse censeres: eundū ne ad Pōpeium: an manendū in italia. Suasisti vt cōsulerē dignitati mee: ex quo, ꝗd sentires intellexisti. Et sum admirat⁹ fidē tuā ⁊ ī cōsilio dādo religionē ꝙ cū aliud male amicissimum tuū putares antiqui⁹ tibi officiū meū ꝙ̄ illi⁹ volūtas fuit. ¶ Eqđdē ⁊ an̄ hoc tp̄s te dilexi: ⁊ sempꝑ me a te diligi cēsi: ⁊ cū abeēm ⁊ ī magnis ꝑiculis eēm: ⁊ me absentē: ⁊ meos pn̄tes a te cultos ⁊ defensos eē memini. Et post meū reditū ꝙ̄ familiariter mecū vixeris. queq3 ego de te ⁊ senserim: ⁊ ꝑ̄dicarim oēs ꝙ̄ solēt hec aiaduertere: testes habem⁹. Grauissimū vero iudiciū de mea fide: ⁊ cōstātia fecisti cū post mortē Cesaris tot ū te ad amicitiam meā cōtulisti. Qđ tuū iudiciū nisi mea summa beniuolētia erga te oībusq3 meritis cōprobato: ipse me hoīem nō reputo. Tu mi Oppi cōseruabis amorē tuū (⁊ si amore magis hoc quidē scribo: ꝙ̄ quo te admonendū putē) meaq3 oīa tuebere: que tibi ne incognita essent. Attico mādaui. A me autem cum paulum ociū nacti erimus vberiores litteras expectato. Da operā vt valeas: hoc mihi gratius facere nihil potes.

Dubitāti ⁊c. Profectur⁹ Cicero legatus in Greciā: dubitāsq3 vtrū iret: cōsuluit ꝑ litteras. Oppium de ea re: quiꝰ per lr̄as ⁊ ꝑ atticū quid sentiret ita aperuit vt Cicero sibi faciendū putaret: quod ille consuluisset: qđ hac epistola fateť cōmemorās ⁊ aliud cōsiliū ab oppio datū. Oratq3 demū vt amorē sui cōseruet. Ordo est. Iudiciū ⁊ cōsiliū tuū accessit mihi magnū pondus .i. momentū ad tollendā dubitationē mihi dubitāti (quod .i. quā rē Atticus noster scit) de hoc toto consilio profectionis .s. in greciā: ꝙ .i. quia multa veniebāt mihi in mētē in vtrāq3 partē .i. eūdi ⁊ nō eūdi. Accessit dico magnū pondus oīa ⁊ scripsisti aperte qđ videreť tibi: ⁊ Atticus pertulit ad me sermonē tuū. Ego iudicaui semꝑ summā: ⁊ .i. simul prudentiā esse in te in cōsilio capiendo: ⁊ fidē in dando .s. cōsilio ⁊ sū maxime expert⁹ sup. illud cū ꝯsuluissem te initio belli ciuilis ꝗd censeres faciendū eē: ne .i. an eundū sup. esset. Ad Pōpeiū an manendum in italia. Suasisti vt cōsulerē .i. prodessem dignitati mee: ex quo intellexi ꝗd sentires: ⁊ sum admiratus fidē tuā ⁊ religionē .i. metū duorū in cōsilio dādo: ꝙ cū putares amicissimū tuū: sc3 Cesarē. male aliud officium meum .i. debitum munus: fuit tibi antiquius .i. charius ꝙ̄ voluntas illius.

¶ Eqđdē .i. egoqđdē dilexi te: ⁊ .i. simul an̄ hoc tp̄s ⁊ sensi sempꝑ me diligi a te ⁊ memini cū abeēm: ⁊ eēm in magnis ꝑiculis: ⁊ .i. simul me absentē ⁊ meos presentes cultos ⁊ defensos esse a te. Prudēter cōmemorat bn̄ficia eius ante acta vt inuitet ad noua: turpe em̄ videť in tā gratos nō augere beneficia. Et ꝙ̄ .i. quātū familiariter vixeris mecū post reditū meū. ⁊ que ego ⁊ senserim ⁊ predicarim de te habemus testes oēs .s. hoīes ꝗ solēt aiaduertere .i. cōsiderare hec .i. hmōi officia hoīm inter se. Vero .i. sed tu fecisti gratissimū .i. maximi momēti ⁊ pōderis iudiciū de fide ⁊ cōstātia mea cū cōtulisti te totū ad amicitiā meā post mortem cesaris. Qđ iudiciū tuū nisi cōprobaro .i. ꝯprobauero summa beniuolētia mea erga te: ⁊ oībus meritis: ipse .i. egomet: putabo me nō esse hoīem. sꝫ pecudē sup. O mi Oppi tu conseruabis amorē tuū .s. in me (etsi .i. ꝙ̄ꝙ̄: ego scribo hoc ꝗdē mag⁹ amore .i. ex vehemētia amoris mei in te: ꝙ̄ quo .i. vt aut lege: ꝙ .i. qꝛ putē te admonendū sup. esse) ⁊ tuebere .i. ꝓteges oīa mea ꝗ ne

Attende ciceronis mentem.

essent incognita tibi mandaui Attico .s. vt tibi patefaceret. Autem. i. sed: expectato a me litteras vberiores: cũ. i. quãdo nos erimus nacti paulũ. i. modicum ocij. Da operã vt valeas: tu nihil potes facere mihi gratius hoc. s. ꝙ vt eã operã des scꝫ vt valeas. Quotiens autẽ illam aut similẽ particulã appositã videmus superfluũ fuerit addere. Vale. Est aũt amãtius dictũ. Cura aut da operã vt valeas ꝙ illud tritũ vale. Sane in tota hac epistola Cicero id agit vt se in amicitiã Oppij insinuet. Cõmemorans eius fidẽ ⁊ religionẽ ⁊ sanctissimã amicitiam: cũ potius indicarit Ciceroni faciendũ qđ ex officio debuit hoc est Pompeiũ sequi cui plurimũ deuinctꝰ erat: ꝙ qđ nouit amico sibi charissimo hoc est Cesari magis placiturũ fuisse. In quo facto dicit se admiratũ eius religionẽ: hoc est vt hubertinus interpretatur sanctitatẽ: vt mihi autẽ placet metũ deorum. quos amicitie inseruiendo vltra id quod verũ ⁊ iustũ est lederet. Scitũ em̃ est apud. A. Gelliũ preceptũ. Amicis inseruiendum vsqꝫ ad aras seu deos. i. sic vt propter amicitiam iusticia et veritas nõ ledantur. vnde ⁊ ipse Cicero in Lelio seu libro de amicitia dicit primã esse legẽ amicitie ne quid inhonestũ rogemus ab amico: nec faciamꝰ rogati. Hec aũt ⁊ hmõi breuitati studeas lubens pretereo ¶ Finis Libri. xj.

Amantius verbum

Au. Gelliꝰ amicis inseruiendum esse sꝫ vsqꝫ ad aras.

M. T. C. Epistolarum familiariũ. Liber. xij.

F Inẽ nullũ facio ⁊c. Argumẽta huiꝰ libri cõsonãt argumẽtis. x. ⁊. xj. librorũ. Nam cũ interfectores Cesaris ex vrbe profugissent ⁊ Antoniꝰ q̃ iam ad imperiũ aĩm adiecerat oĩa ꝑ libidine sua in vrbe ageret: Cicero ad profugos scribens ea dolenter cõmemorat: docẽs oẽm libertatis spẽ esse in Decio ⁊ Marco Brutis ⁊ Cassio quos ẽt ad Antonij cedẽ incẽdit. Ordo est. O cassi crede mihi: ego nullũ finẽ facio cogitandi de te ⁊ de Bruto nostro ⁊ de tota repu. Cuius oĩs spes est in vobis. i. in te ⁊ Marco Bruto ⁊ in Decio Bruto. Quã. s. spẽ: quidem. i. certe: ipse. i. ego habeo iã meliorẽ repu. gesta. i. administrata ꝑclarissime a Dolobella meo. s. genero: qui vetuit aras Cesari extrui ⁊ occulte cõtra antoniũ sensit. Em̃. i. qꝛ illud malũ vrbanũ. i. seditio excitata in vrbe per Antoniũ cõcitantẽ veteranos in vltionẽ Cesaris: manabat. i. extendebaƚ ⁊ corroboratur quotidie ita: vt ego quidẽ diffiderẽ: ⁊ vrbi. i. saluti vrbis: ⁊ ocio vrbano. i. tranq̃llitati future in vrbe quã nullã fore fidebã. Sꝫ sup. vrbs. i. commotio incepta fieri in vrbe est cõpressa. i. simul sedata ⁊ sopita ita vt videamur futuri iã ad oẽ tp̃s: dũtaxat. i. saltẽ ab illo periculo sorditissimo. i. turpissimo: qđ imminebat ab Antonio in Cesaris interfectores. Eo tñ nõ erat defunctus nec liberatꝰ Cice. sꝫ nescia mẽs hoĩm fati sortisqꝫ future.

Argumentũ epistole

Ordinatio litteræ.

Reliquum.

M. T. C. Cassio. S. P. D.

F Inẽ nullũ facio mihi crede Cassi de te: et de Bruto nr̃o et de tota repu. cogitandi cuiꝰ oĩs spes in vobis est et in. D. Bruto. Quã q̃dẽ iã habeo ipse meliorẽ repu. a Dolobella meo ꝑclarissime gesta. Manabat em̃ illud malũ vrbanũ ⁊ ita corroborabaƚ quotidie: ⁊ ego q̃dẽ ⁊ vrbi ⁊ ocio diffiderẽ vrbano. Sꝫ ita cõpressa ẽ vt videamur oĩe iam ad tp̃s ab illo dũtaxat sordidissimo periculo tuti futuri. Reliqua magna sunt ⁊ multa sꝫ posita oĩa sunt in vobis ꝙꝙ primũ q̃dq; explicemus Nã vt adhuc quidẽ actũ est: nõ regno sꝫ rege liberati videmur. Interfecto em̃ rege regios oĩes nutꝰ tuemur. Neqꝫ vero id solũ: sed etiã que ipse ille si viueret: non faceret: ea nos quasi cogitata ab illo probamus: nec eius quidẽ rei finẽ video.

Reliq̃. i. q̃ adhuc restãt vltra ea q̃ dobobella fecit: sunt magna ⁊ multa: sꝫ oĩa sunt posita in vobis. i. in potestate sunt vestra: ꝙꝙ. i. tametsi explicemꝰ. i. expediamus primũ q̃cqꝫ. i. quolibet qđ primũ expediendũ est: aut explicemꝰ. i. declaremus primũ q̃cꝙ i. qđ primũ explicandũ occurrerit. Nã vt q̃dẽ. i. scđm ꝙ actũ est adhuc: nos videmur liberati non regno: qꝛ adhuc resp. libera nõ est: ea aũt potiturus rex futurus fuerit: sꝫ rege. s. Cesare. Em̃. i. qꝛ rege interfecto. i. postꝙ rex est interfectus: nos tuemur. i. inspicimꝰ oẽs nutus. i. gestus magnificos q̃si ad nutũ cũcta regẽtiũ regios. i. q̃les haberẽt reges (Ad notãdũ dico versiculũ illũ Dic tuor inspicio: tueor defendere dico: nõ sic esse admittẽdũ: vt ꝑ venio inspicio nõ dicamꝰ ẽt tueor: nã hic dicit tuemur nõ tuimur. Neqꝫ vo sup. tuemur. i. ĩspicimꝰ solũ h̃. i. nutꝰ regios: sꝫ ẽt nos ꝓbamꝰ. i. cõprobamꝰ ea q̃ ille ipse. s. Cesar res nõ faceret si viueret comprobamus dicit quasi cogitata. i. premeditata ab illo: ne quidẽ video finẽ eiꝰ rei hmõi mali coꝝ q̃ referũt nutꝰ regios.

Tueor ⁊ tuor ⁊ in quo differant.

¶Tabule figunt: immunitates dantur: pecunie maxime distribuūtur: exules reducūtur: senatusconsulta falsa referūtur: vt tm̄mō odiuʒ illud hoīs impuri: ⁊ seruitutis dolor depulsus esse videatur Resp. iacet in his ꝑturbatiōib⁹ in quas eā ille cōiecit: Hec oīa a vobis sunt expedienda: nec hoc cogitādū: satis iā habere rēp. a vobis. Habet illa qdē tantū quātū nūq̄ mihi in mentē venit optare. Sed cōtēta nō est: ⁊ ꝓ magnitudine ⁊ animi: ⁊ beneficij vestri a vobis magna desyderat. Adhuc vlta suas iniurias ē ꝑ vos interitu Tyranni: nihil āplius. Ornamēta vero sua: q̄ recuperauit: an q̄ ei mortuo paret: quē viuū ferre nō poterat: cuius era refigere debebamus: eius etiaʒ chirographa defendimus. At em̄ ita decreuimus fecimus id qdem tēporibus cedentes: que valent in rep. plurimuʒ. Sed immoderate qdaʒ ⁊ ingrate nostra facilitate abutūtur. Verū hec ꝓpe diem ⁊ multa alia corā. Interim velim sic tibi ꝑsuadeas mihi tuʒ reip. quā semper habui charissimā: tum amoris nostri causa: maxime cure esse tuā dignitatem. Da operam: vt valeas.

¶Tabule. i. leges noue: aut tabule ꝓscriptionis figunt. s. ad publicas colūnas: immunitates dantur. s. militibus Cesaris mortem vlturis: pecunie maxime distribuuntur sup. ipsis exules reducuntur. s. in vrbem: senatuscōsulta falsa. i. nunq̄ a senatu probata: referuntur. s. ad populum: vt ab eo approbentur: ita sup. vt tātū modo illud odiū hois impuri. s. Cesaris nihil verentis remp. per quam ita creuit opprimere: ⁊ dolor seruitutis videat esse depulsus. Resp. iacet in his perturbationibus: in quas ille. s. Cesar cōiecit eam. Hec oīa sunt expedienda. i. abolenda a vobis: nec cogitandū est. s. vobis: hoc: videlicet remp. habere iaʒ satis. s. officij a vobis. Illa quideʒ habet tantū quantū nunq̄ venit mihi in mētē. i. cogitauerim ⁊ ausus fuerim optare: sed nō est contenta ⁊ desiderat a vobis magna: pro magnitudine ⁊ animi ⁊ beneficij vestri. Ipsa vlta est adhuc. i. hactenus iniurias suas ꝑ vos: interitu. i. per cedem tyranni: nihil amplius. s. assecuta est: vero: pro sed: que ornamēta sua recuperauit: q. d. nulla. An sup. illud ornamentum q̄ patet. i. obtemperat ei mortuo: quem non poterat ferre. i. tolerare viuū: ⁊ sup. q̄ defendimus etiam chirographa. i. manu scripta eius cuius era. i. leges in era incisas: debebamus refigere. i. euellere ex colūnis aut tabulis. Etem̄. i. sed certe: nos decreuim⁹ ita. idest approbauimus era. i. leges eius. Responsio fecimus quidem id cedentes tēpibus: que valent plurimū in rep. Sed qdaʒ vt Antonius: ⁊ eius sequaces: abutuntur facilitate nr̄a immoderate ⁊ ingrate. Verum sup. nos dicemus propediem hec ⁊ multa alia coram. idest in mutua presentia: loquētes alter ad alterum. Ego velim sup. vt persuadeas tibi interim sic: tuam dignitatem esse mihi maxime cure: tum. idest pariter causa reip. quam habui semper charissimam: tum. idest pariter causa amoris nostri. s. mutui aut mei in te. Da operam vt valeas.

M. T. C. C. Cassio. S. P. D.

Ehementer letor tibi ꝓbari sententiā: ⁊ orationē meā: qua si sepius vt liceret: nihil eēt negocij libertatē: ⁊ remp. recuperare. Sed homo amens: ⁊ ꝑditus: multoq; nequior: q̄ ille ipse quē tu nequissimū occisuʒ esse dixisti: cedis initiū q̄rit. Nullamq; aliā ob causam me authorem fuisse Cesaris interficiēdi criminat: nisi vt in me veterani incitent. Qđ ego periculū non ex

Ehemēter le. ⁊c. Quia Cesar⁹ ꝑcussores Cicero defendebat: Antonius in eū atrociter seuiens excidium minitabatur. vnde ad Cassiuʒ scribens exponit qui sint cōsulares viri in rēp. bene alati ⁊ qui audeāt apte sniam dicere: addens rursus oēm spē esse in ipso cassio ⁊ duob⁹ Brutis. Ordo ē. Ego letor vehemēter sniaʒ ⁊ orōnē meā ꝓbari. i. approbari ⁊ laudari tibi. i. a te: q̄. s. oratiōe mea. si liceret vti sepi⁹: nihil negocij eēt. i. facillimū eēt recupare libertatē ⁊ rēp. Sʒ hō amēs i. sine mēte ⁊ ratione: ⁊ ꝑditus. i. desperate salutis. s. Antonius ⁊ nequior. i. peior multo: q̄ ille ipse scilicet Cesar:

Epistole narratio.

Ordinatio littere.

timesco: modo facti vestri gloriaz cū mea laude cōicem. Ita nec Pisoni: q̄ in euz primus invect⁹ est nullo assentiente: nec mihi q̄ idem trigesimo post die feci: nec Publio Seruilio: q̄ me est cōsecut⁹ tuto in senatū venire licet. Cedē em̄ gladiator querit: eiusq; initiū ad. xiij. Kal. Octobris a me se facturū putauit. Ad quē paratus venerat: cum in villa Metelli complures dies cōmentatus esset. Que autē in lustris: ⁊ in vino cōmentatio potuit esse: Itaq; oībus est visus: vt ad te antea scripsi: suo more vomere non dicere. Quare quod scribis te confidere authoritate: ⁊ eloquētia nostra aliquid profici posse: nō nihil: vt in tantis malis est profectum. Intelligit em̄ ppl's Ro. treis eē ɔsulares: q̄ q̄ q̄ de rep. bn̄ senserint: libere locuti sunt: tuto in senatū venire non possunt.

quē tu dixisti eē occisum nequissimuz i. eo q̄ eē tauit cū esset nequissim⁹: querit initiū cedis. s. faciende in me: ⁊ nullā. i. nō vllā: ipse criminatur me fuisse auctorē Cesaris interficiendi non ob vllā aliaz cām: nisi vt veterani. s. milites cesarem sub quo militauerant adhuc amantes. Quod periculū ego nō extimesco modo. i. dūmodo cōicē gloriā facti vestri cuz mea laude. i. dūmō vt particeps fuero pene ⁊ vltiōis sub eunde: ita sim particeps glorie vestre de tyrannicidio: qđ tn̄ me nesciente cōmisistis. q. d. tā gloriosuz est factū vestrū vt vitā velim pro tali laude pacisci. Ita. i. ⁊ sic nec licet Pisoni: qui inuectus est primus in eū. s. Antoniuz aut Cesarez: nullo assentiente: nec mihi q̄ feci idē trigesimo die post. i. qui inuectus sum in Antoniū: aut Cesarē Nec Publio Seruilio: qui est consecut⁹ me i. sniam meā: aut post me idē dixi: licz venire tuto. i. sine periculo in senatū. Enim. i. q̄ gladiator. s. Antonius: quē per ɔtemptū gladiatorē appellat q̄rit cedē sup. facere: ⁊ putauit se facturuz initiū eius. s. cedis / a me. i. incipiendo a me: ad decimūtertiū Kalē. Octobris ad quē. s. me: ipse venerat paratus cū esset cōmētatus. i. excogitasset modū mei interficiendi: dies cōplures. i. per pluscu los dies in villa. i. domo rustica: Metelli. Et si dicas si paratus ⁊ cōmentat⁹ ac premeditatus venit: quomō ergo nō effecit quod voluit? Rn̄sio: aūt. i. sed: que cōmētatio. i. subtilis medij excogitatio potuit esse in lustris. i. lupanaribus ⁊ in vino? q. d. nulla. Itaqz vt scripsi ad te antea: ipse est visus oīb⁹ non dicere sed vomere suo more. Quare quod scribis te cōfidere aliquid posse profici auctoritate ⁊ eloquētia nostra: nō nihil. i. aliquid est ꝓfectū. i. vtilitatis factū: vt. s. fieri potuit: in tantis malis. Em̄. i. q̄ populus Roman⁹ intelligit: tres. s. viros in senatorio ordine. s. me: Pisonē ⁊ Seruiliū: esse cōsulares. i. cōsulari aīo ⁊ dignos qui cōsules fuerint: qui quia locuti sunt libere que senserint bene de rep. non possunt venire tuto. i. sine periculo: in senatum. Est autē tuto aduerbium: sed ne coincidat cū pronomine cōposite figure tute: frequentius tuto q̄ tute legimus.

Antonium cōtēnes cicero | cōtēpte gladiator appellat.

Cōsulares q̄ aliq̄n cōsules fuerit

¶ Nec ē preterea q̄ q̄cq̄ expectes. Tuus em̄ necessarius affinitate noua delectatur: Itaq; iā nō est studiosus ludorū: infinitoq; fratris tui plausu dirūpit. Alter itē affinis nouis cōmentarijs Cesaris delinitus est. Sed hec tolerabilia: illud nō ferendū q̄ est q̄ vestro āno cōsulē filiū suuz futurū putet: ob eāq; causaz se huic latroni deseruire pre se ferat. Nā L. Cotta familiaris me⁹ fatali quadā desperatione: vt ait min⁹ in senatū venit L. Cesar optim⁹: ⁊ fortissimus ciuis valitudine impeditur: Seruius Sulpitius: ⁊ summa authoritate: ⁊ optime sentiens nō adest. Reliquos: exceptis designatis (ignosce mihi si nō numero)

¶ Nec est preterea. i. preter nos tres qui sumus quodāmō ꝓhibiti a senatu eo q̄ liberi locuti q̄ expectes quicq̄ s. p te fieri aut dici. Em̄. i. q̄ necessarius tuus. s. Lepidus: delectatur noua affinitate. s. cū Antonij propinq̄s. Itaqz. i. ⁊ ita: ipse iaz nō est studiosus ludoꝝ. i. nō studet sic ijs ludis. i. plausibus qui fiunt ob cedē Cesaris: vt studuit olim ludis Romanis: aut funebribus in laudē Cesaris celebratis: ⁊ dirūpitur. s. inuidia ⁊ dolore infinito plausu. i. propter infinitū plausum ⁊ leticiam fratris tui. Item alter affinis. s. tuus: vt opinor Paulus Lepidi frater est delinitus. i. inescatus ⁊ obiectatus nouis cōmentarijs Cesaris. i. tabulis testamētarijs ⁊ de rebus a se si vixisset gerendis. Sed hec. i. huiusmodi insolentia gaudia ⁊ studia: sup. sunt tolerabilia: illud non sup. est ferenduz: q̄ est s. quidā: vt verosimile sit: Philippus vitric⁹ Octauij Cesaris qui putet filiuz

Philipp⁹ vitric⁹ octauij.

cōsulares :habes authores ꝯsilij publici: q nume rus etiā bonis reb⁹ exigu⁹ esset: qd censes ꝑditis. Quare spes est oīs in vobis :q si idcirco abestis: vt sitis in tuto: ne in vobis qdē. Sin aliq dignuz vestra gloria cogitatis velim saluis nobis. Sin id minus: res tñ publica per vos breui tempore ins suum recuperabit. Sed ego tuis neqꝫ desuz: neqꝫ deero :qui siue ad me referent siue nō: mea tibi ta men beneuolentia: fidesqꝫ prestabitur. Uale.

suū saltē priuignū futurū cōsulē: annoue stro .i. quo vos merito cōsules sitis ꝛ pre se ferat idest indicet se deseruire huic la troni .s. Antonio: ob eā cām. Nam Luci⁹ Cotta familiaris meus minus idest non aut non frequenter venit in senatum: qua dam desperatione fatali: vt ait .i. quā a fa to ꝛ astris aut deorū prefinitione depēde re putat: vt resp. Romana a tyrannis oc cupetur. Lucius Cesar: auunculus Anto nij ciuis optimus ꝛ fortissimus .s. aio: im peditur .s. venire in senatum : valetudine i egritudine: Seruius Sulpitius: sup. ci uis ꝛ sūma auctoritate ꝛ optime sentiēs scꝫ. de repub. non adest scꝫ in vrbe. Tu ha bes reliquos consulares .i. qui cōsules ali quādo fuerunt (ignosce mihi si nō numero cos: videt̃ hoc ironice precari: quasi paucissimos aut nul los vere consulares censeat) auctores approbatores consilij publici .i. quod a maiore numero decerni tur: id enim ignari ꝛ imperiti rerū sequi solent/ exceptis designatis .s. consulibus in proximū annum Decio Bruto ꝛ. L. Planco. qui numerus .s. vere consularium: esset exiguus .i. modicus: etiam bo bis rebus .i. in bono statu reipu. quid censes sup. eñ esse: perditis sup. rebus. q. d. aut minimum aut nullum: ꝛ ita non opus esse vt numerentur reliqui consulares. Quare cū alij non sint: omnis spes est in vobis :qui si abestis .s. ab vrbe: iccirco vt sitis in tuto: nequidem .i. non etiam in vobis sup. spes est sin .i. sed si vos cogitatis aliquid dignū gloria vestra .s. iam perta velim sup. id faciatis nobis saluis .i. tantisper dum salui sumus. Sin .idest sed si: id sup. fiet minus .i. non saluis: tamē respu. recuperabit breui per vos ius suum. Sed ego non desum .i. semper auxilio sum: tuis .s. necessarijs :neqꝫ deero .s. vnqꝫ qui .s. tui: siue referent ad me .i. consultabunt me: siue non : tamē .i. nihilominus beniuolentia mea ꝛ fides prestabitur tibi. Uale

Ualetu do ꝑ egri tudine.

M.T.C.C. Cassio. S.P.D.

Auget tuus amicus furorē in dies primū in statua: quā posuit in ro stris: inscripsit parēti optime me rito vt nō mō sicarij: sꝫ ēt parrici de iudicemini. Quid dico iudice mini: iudicemur potius. Uestri enī pulcherrimi facti :ille furiosus me principē dicit fuisse. Utinā quidē fuissem: molestus nobis non esset: sed hoc vestrum est: quod qunado ꝑterijt : vtinam habe rē: qd darez vobis cōsilij. Sed ne mihi qdē ipsi re perio: qd faciendū sit. Quid enī ē: quod cōtra viꝫ sine vi fieri possit. Consilium aūt omne hoc est il lorum: vt mortē Cesaris ꝓsequant̃. Itaqꝫ ante di em sex nona Octobris productus in concionem a Canutio: turpissime ille quidem discessit. Sed tñ ea dixit de cōseruatorib⁹ patrie q̄ dici deberent de proditoribus. De me qdem nō dubitāt: quin omnia de meo consilio: ꝛ vos fecissetis: ꝛ Canu

Auget ꝛc. Adducit Antoniū in ꝓximū odiū cassij: osten dēs quid fecerit in honorem Cesaris ꝛ in cōtumeliā cas sij. vnde egre fert ꝙ tātā ar rogantiā sic patiat̃. Ordo est. Amicus tu us (per ironiā) .i. summus inimicus: videli cet Antoni⁹ auget indies furorē: primū in statua .s. Cesaris quā posuit in rostris: in scripsit .i. titulū posuit. Parēti .s. patrie optime merito .s. de patria: vt vos occiso res cesaris: iudicemini nō mō sicarij .i. do losi homicide sica .i. pugione vsi: sed etiam parricide .i. percussores parentis patrie. Quid dico iudicemini: iudicemur potius Enim idest quia: ille furiosus scꝫ Antoni⁹ dicit me fuisse principem .i. principalē au ctorē facti vestri pulcherrimi. Utinā qui dem fuissem: ipsi sup. non esset molest⁹ no bis: qꝛ ꝛ ipse interfectus fuisset: sed hoc ē vestrum .i. vestre negligentie qui non ab stulistis simul oē malū e rep. qđ qñ .i. qm̄ preter hjt .s. oportunitas aut occasio eius: vtinā haberē quid ꝯsilij darez .i. dare pos sem vobis. Sed ne quidē .i. non saltē repe rio mihi ipsi quid sit faciendū. Quid enīꝫ est quod possit fieri cōtra vim sine vi .q.d. nihil. Aūt .i. sed oē ꝯsilium illoꝝ .s. qui rem pub. oppugnant est vt ꝓsequant̃ .s. vltio ne mortem Cesaris. Itaqꝫ sup. Antoni us product⁹ a Canutio .scꝫ tribūo plebis

Argumē tū ep̄le.

Ordo lr̄e

tius faceret. Cetera cuiusmodi sint ex hoc iudica ꝙ legato tuo viaticum eripuerunt. Quid eos interpretari putas: cum hoc faciunt: ad hostem scilz portari. O rem miseram: dominum ferre non potuimus: conseruo seruimus: & tñ me quidē fauēte magis ꝙ̄ sperante: etiā nunc residet spes in virtute tua. Sed vbi sunt copie. De reliquo malo te ipsum loq tecū ꝙ̄ dicta nr̄a cognoscere. Vale

aduersario antonij auctore appiano: i. cōcionem idest cetum populi Romani cōgregati ad audiendā orationez eius: ante diem sextū nonarū octobris ille scz Canutius: equidē certe discessit turpissime: q: debeat resistere: aut presentia sua deterrere sed tñ Antoni⁹ sup. dixit, ea de cōseruatoribus patrie: que deberent dici de pditoribus. Non dubitant. s. aduersarij quidem. i. certe de me qui vos fecistis & quin Canutius faceret oia de consilio meo. Iudica ex hoc. s. qd dicā: cuiusmodi. i. qualia sint cetera: ꝙ eripuerunt legato tuo viaticum. i. pro via facienda sumptum necessariū. Quid putas eos interpretari. i. innuere cū faciūt hoc? s. i. scire licet quid interpretentur: q: portari. s. viaticū/ad hostem. O rem miseram: nos nō potuim⁹ ferre dominum. i. tyrannū Cesarem: & seruimus cōseruo. i. Antonio qui nobiscum sub Cesare seruierat: & tñ me quidā magis fauente. i. optante ꝙ̄ sperante: quia nō verisimile hoc malum posse expugnari: spes residet etiam nunc in virtute tua: Sed vbi sunt copie. q. d. nusꝙ̄. Ego malo. i. magis volo te ipsum loqui de reliquo. i. quod restat: ꝙ̄ cognoscere dicta nostra. Vale.

M. T. C. C. Cassio. S. P. D.

Vellem idib⁹ Martijs me ad cenā inuitasses: reliquiarū nihil fuisset. Nunc me reliquie vestre exercent: & quidē p̄ter ceteros me. ꝙ̄ꝙ̄ egregios cōsules habemus: sed turpissimos ꝯsulares. Senatū fortē: sed īfimo quēꝙ honore fortissimū: pplo vo nihil forti⁹ nihil melius Italiaꝙ vniuersa. Nihil aūt fedi⁹ Philippo: & Pisone: legatis: nihil flagitiosius: q cū essent missi: Ut antonio ex senat⁹ snia certas res nunciarēt: cū ille earū rerū nulli paruisset: vltro ab illo ad nos intolerabilia postulata retulerunt. Itaꝙ ad nos cōcurritur factiꝙ iam in re salutari pplares sum⁹ sz tu qd ageres: qd acturus vbi deniꝙ eēs nesciebā famā nūciabat te eē i Syria autor erat nemo. De bruto q̄ ppi⁹ ē eo firmiora videnẗ eē q̄ nūciāẗ Dolobella valde vituperaẗ ab hoībus nō insulsis ꝙ tibi tā cito succederet cū tu vix dū triginta dies in syria fuisses. Itaꝙ cōstabat eū recipi in syriaz nō oportere. sūma laus & tui & bruti ē ꝙ exercitū p̄ter spē existimaui cōpasse. Scriberē plura; si rē cāmꝙ nossem. Nunc q̄ scribo: scribo ex opinione hoīm atꝙ fama. Tuas lr̄as auide expecto. Vale

Ep'le succincta materia & argumētū.

Vellem &c. Dolet Ciceroni ꝙ non interfectus sit Antonius cum Cesare: quod fuisset: si interfuisset docetꝙ quales sint sententie in dissensionibus ciuilibus: & qualis de Cassio & Bruto opinio.

Structura littere.

Ordo est. Vellem inuitasses me ad cenam idest mactationē Cesaris. Idibus Martijs: nihil reliquiarū fuisset: q: etiam Antonium assumpsissem idest interfecissem. Nunc reliquie vestre. idest quos reliquistis percutiendos: exercent idest persequuntur & cura afficiunt me: & quidem me sup. exercent: preter ceteros. i. plusꝙ̄ oēs alios: ꝙ̄ꝙ̄. i. licet habemus egregios consules. s. Hirtiū & Pansam: sed turpissimos consulares. i. consulatu functos: habemus senatū fortez: sed quēꝙ̄ infimū honore/fortissimum hoc est vt quisꝙ infimus est honore: ita fortissimus est. vero pro sed nihil sup. est aut habemus fortius: & nihil melius populo. scz Romano: & Italia vniuersa. Nihil autez fedius Philippo & Pisone legatis. s. cōcordie faciende causa ad antoniū missis. & nihil flagitiosius. i. scelestius & increpatione dignius. s. legatis: qui cum essent missi vt nunciaret Antonio res certas. i. specificatas vt non alias: ex sentētia senatus cū ille. i. Antonius nulli. i. nō vlli: nō paruissz vlli earum rerum. s. quas nūciabāt ex snia senatus: retulerunt. i. reportauerūt vltro i. insuper: ab illo. s. Antonio: intolerabilia scz mandata: ad vos: postulantia. s. caput vestrū aut qd simile. Itaꝙ cōcurriẗ. scz ab oibus ad nos: & nos facti sumus populares. i. de secta populi & ei⁹ fautores in re salutari. i. que ad salutē publicā spectat. Sz ne sciebā qd tu ageres qd actur⁹ sup. eēs deniꝙ vbi esses. Fama nūciabat te eē

in Syria:nemo erat auctor.i.certus assertor. Ea que nunciant de Bruto.s.Marco:vident eo.i.tāto firmiora.i.certiora quo.i.quanto sup.Brutus est proprius Dolobella ¡vituperat valde ab hoibus: nō insulsis.i.nō imprudentibus:ꝙ succederet tibi tam cito:quū tu vix.i. vix adhuc fuisses triginta dies in Syria. Itaqꝫ cōstabat.i.cōstās opinio erat:aut manifestū erat:nō oportere eum recipi in Syriā. Sūma laus est ꝛ tua aut(vt fere textus habēt tui.i.de te ꝛ Bruti ꝙ existimamini cōparasse i.acquisiuisse exercitū:preter spē scꝫ oim. Ego scriberem plura:si noscem.i. cognoscerem rem ꝛ causam:scꝫ rei. Nunc scribo ea que scribo ex opinione atqꝫ fama hominum.i.ex priore. Ego expecto aui de litteras tuas. Uale.

M.T.C.C.Cass.o.S.P.D.

Hyemez credo adhuc prohibuisse. quominus de te certum habere mus:quid ageres maximeqꝫ vbi esses loquebant oēs:tū credo ꝙ volebāt in Syria te esse hre copias. Id aūt eo facilius credebat q2 simile vero videbat. Brutus quidē noster egregiam laudez est cōsecutus. Res enim tantas gessit:tamqꝫ inopinatas vt esse cuz p se grate essent:tum ornatiores ppter celeritatē. ꝙ si tua tenes:que putam⁹: magnꝫ subsidijs fulta resp.est. A prima enim ora Grecie vsqꝫ ad Aegyptum optimorum ciuium imperijs muniti erimus ꝛ copijs: Ꝙꝙ nisi me fallebat res sic se babebat vt totius belli oīe discrimen in. D. Bruto positū videret:q si(vt speramus)erupisset Mutina:nihil belli reliqui fore videbatur. Paruis oīno iaz copijs obsidebat: ꝙ magno presidio Bononiam tenebat Antonius. Erat aūt Claterne noster Hirtius:ad forū corneliū Cesar vterque cū firmo exercitu magnasqꝫ Rome Pāsa copias ex delectu Italie cōparat. Hyems adhuc rē geri pbibuerat. Hirtius nihil nisi considerate vt mihi crebris lr̄is significat acturus videbat. Preter bononiā Regiū lepidi parmaz totaz galliam tenebamus studiosissimam reipu. Tuos ēt clientes trāspadanos mirifice cōiūctos cū cā hēbamus.

Hyemē ꝛc. Dicit nūciari Cassium esse in Syria eidē ab senatu decreta:laudat Brutū qui. C. Antoniū. M. fratrē ad se cōuertit: iterū quales sint in senatu aparieš. Ordo est. Ego credo hyemē ꝓhibuisse adhuc quominus. i. vt non haberemus de te certū quid ageres ꝛ maxime.i. pcipue esses. tū.i. tāet si nihil certi haberemus oēs loquebant credo ꝙ.i.quia volebāt.i. optabant aut opinabantur te esse in Syria ꝛ sup. habere copias.i.collegisse exercitum. Autem.i. sꝫ id credebatur eo facilius. q2 videbatur simile vero. Quidem.i. certe quicquid tu tu feceris Brutus noster.s. Decius consecutus est laudē egregiā:gessit eni; tātas res ꝛ tā iopinitas:vt ee.s. res cū eēnt grate.i.vtiles ꝛ accepte p se:tū sup. erant ornatiores pp celeritatē.ꝙ si tu tenes ea q̄ putamus:resp.est fulta.i. sustētata ꝛ munita:magnis presidijs.i.custodijs ꝛ protectionibus. Enim.i.q2 nos erimus minuti a prima ora.i.extremitate grecie vsqꝫ ad egyptū imperijs ꝛ copijs optimorū ciuiū ꝙꝓ.i.nisi.s.res eo aut opinio fallebat mee res hēbat se sic vt oē discrimē.i.piculū toti us belli videret positū in Decio Bruto q̄ si erupisset.i.vt in hostes impetuz fecisset mutina.i.ex ea vrbe vbi obsessus erat ab Antonio.nihil belli reliq.i.relicti: aut nihil reliquū belli videbat fore.i. futurū. Ipse obsidebat iā paruis copijs: ꝙ.i. q2 Antonius tenebat bononiā magno presidio.i.multitudine militū ad custodiaz vrbis ipositorū. Aūt.i.sꝫ Hirtius nr̄.s. cōsu lerat Claterne.i.in eo oppidulo cui Imole nūc nomē putāt. Cesar. s. Octauius: sup.erat ad forū cornelij:vterqꝫ sup.erat tā Hirtius ꝙ cesar cum firmo exercitu:ꝛ Pāsa alter consul. cōpararat Rome magnas copias ex delectu Italie Hyems ꝓhibuerat rez geri adhuc Hirtius nihil videbat acturus nisi cōsiderate:vt significat mihi lr̄is crebris. Nos tenebamus totam Galliā.s.Cisalpinā:pter Bononiā Regiū Lepidi nam est etiā in Silicia Regiū sup. ꝛparmā. Nec habebamus transpadanos tuos clientes i.tuo patrocinio dū Rome agebas vtentes ꝛ ita tibi addictos:cōiunctos mirifice cum cā.s. quā fauemus.i.cum defensione reip.

Argumētum ep'le

Ordinatio littere

Decij Bruti la.

Presidium.

¶ Erat firmissimus senatus exceptis consularibus:ex quibus vnus.Luc. Cesar firmus est: ꝛ re

¶ Senatus erat.s. tūc cū Decius Brutus obsideretur fortissimus exceptis consularibus.i.ijs qui cōsulatū gesserāt ex

q̄bus vnꝰ .i. solꝰ. Luciꝰ cesar est firmus ⁊ rectus. Nos amisimus morte .i. ꝑ mortez seruij Sulpitij magnū ꝑsidiū; ꝑtectorē ⁊ custodē salut[is] nr̄e. Reliq̄ .s. cōsulares: par ti sup. sunt inertes .i. sine arte ⁊ industria partim iꝑrobi .i. iꝑrobandi q2 ꝑ rep . face re q̄ sciūt ⁊ pn̄t noluūt nōnulli inuident lau di coꝝ quos vident ꝓbari .i. approbari in rep. Uero ꝑ s2 mira cōsensio: est pop. ro. ⁊ totius Italie: Hec erāt fere .s. oia q̄ vel lē eē nota tibi. Nūc aūt opto vt lumē vir tutis tue eluceat ab istis ꝑtibꝰ orietis: vn̄ .s. sol oriēs totū illuminat hemispherium: nr̄um pulchre ergo ad solē alludit: cum in Syria parte orientali esset cassius.

ctus Seruij sulpitij morte magnum presidium amisimus . Reliqui partium inertes: partim im probi nonnulli inuident eorum laudi : quos in repu. probari vident. Populi vero Romani to tiusq3 italie mira cōsensio est. Hec erant fere que tibi nota esse vellem. Nunc antez opto vt ab istis orietis ꝑtibus virtutis tue lumē eluceat. Uale.

M. T. C. C. Cassio. S. P. D.

Argumē-tum ep̄le

Ui statꝰ ⁊c. Cōmēdat Cas sio. C. Tidiū Strabonez ad ipm cassiū ꝓficiscētē vt cum eo eēt dicit ātē eū posse ex ip so intelligere ꝑsentiū rerum statū: deinde dicit magnā spē esse in ip so Cassio ⁊ M. Bruto. Naz Deciū Bru tū dicit obsidiōe teneri. itaq3 ad illos ꝑfu giū fore: si Decius vincat̄. Ordo est. Tu poteris scire ex Caio Tidio strabone viro bo no ⁊ optime sentiente de rep. q̄ .i. q̄lis. (Nā sequēte .s. sepe q̄ ꝑ q̄s legit) status rerū fuerit tū .i. tūc cū .i. q̄n ego dedi has lr̄as .s. ad te dico sup. sentiēte op. ⁊c. Naz q̄d .i. ad q̄d dicā cupidissimo .i. ꝙ possis sci re ex vno cupidissimo tui: q̄ ꝑfectꝰ est po tissimū ad te domo ⁊ fortūis .i. diuitijs oi bus relictis Itaq3 ego ne q̄dē .i. nō etiaz cōmendo eū tibi q2 aduētus eius ad te cō mēdabit sat[is] eū. Ego veli sup. vt tu existi mes ⁊ ꝑsuadeas tibi sic: oē ꝑfugiū bonoꝝ .i. spē se cōseruādi ꝑfugā: eē positū in te ⁊ in Bruto siq̄d .i. aliq̄d aduersi euenerit .s. bonis: hoc est reip. fautoribꝰ: qd̄ nolim .s. euenire. Res .s. bellica erat cuz scribebam hec deducta i extremū discrimē .i. summū ꝑiculū Brutus eñ vix sustinebat iā Mu tine .s. viz obsidētiū. q̄ .s. Brutus si erit cō seruatus vicimꝰ nō dicit vincemus sed ꝓp certitudinem victorie vicimꝰ. Cōseruatꝰ aūt fuit nec tñ vicit. Sin .i. sed si: ipse erit oppressus ibi (qd̄ omen dij auertāt) omis cursus boīm est ad vos .s. a facie Antonianorum (Annotandū omnis mali amouēdi gr̄a: quotiēs tri ste quid quod impenderet dicturi erant solitos premittere: quod noliz quod dij auertant ⁊c.) Pro inde .i. ⁊ ideo: fac sup. vt habeas tantum animum ⁊ tantum apparatum: quantum opus est .s. habe re ad recuperandam vniuersam rempu.

Ordina-tio lr̄e.

Extremū discrimē.

Nota pri scum ma lum.

Ui status rerum fuerit tū cum has litteras dedi scire poteris ex. C. Tidio Stra bone viro bono ⁊ optie de rep. sentiente. Nā quid di cā cupidissimo tui: qui do mo ⁊ fortunis relictis ad te potissimū profectus est. Itaq3 eum tibi ne cōmendo quidē aduentus ipsius ad te: satis eum cōmendabit. Tu velim sic existimes tibiq3 persuadeas: oē ꝑfugiuz bonorū in te ⁊ in Bruto esse positū. Si quod nolim : ad uersis quid euenerit. Res cum hec scribebā : erat in extremū deducta discrimē. Brutꝰ enim. Mu tine vix iam sustinebat. Qui si conseruatus erit: vicimus. Sin quod Dij omē aduertant: oppres sus ibi erit oīs boīm cursus est ad vos. Proinde fac tantum animum habeas : tanꝙ apparatum q̄tuz opus est ad vniuersam rem recuperandam. Uale.

Uale.

M. T. C. C. Cassio. S. P. D.

Ep̄le ma teria.

Series littere.

Uanto stu. ⁊ce. Defenderat Cassium pugnantem cum do lobella quod nunc paucis tan git monens vt ea prestet sena tui que Cicero de eo promisit cum speret totam Asiam ab eo propediem liberan dam . Ordo est. Ego malo .i. magis volo te cognoscere ex tuis scilicet necessarijs ꝙ

Uanto studio dignitatē tuā ⁊ in senatu ⁊ ad populuz defenderim ex tuis te malo: ꝙ ex me cognosce re. Que mea sn̄ia i senatu facile va

luisset: nisi pansa vehementer obstitisset. Et snia di cta productus sum in cōcionē a tribunople. M. Seruilio. Dixi de te q̄ potui: tanta contentione: quātū fox est: tāto clamore: cōsensuq; ppl'i: vt ni hil vnq̄ simile viderim. Id velim mihi ignoscas q̄ inuita socru tua fecerim. Mulier timida vere bat: me Pāse animus offenderet. In ɔcione qui dē Pansa dixit matrē quoq; tuā: ⁊ fratrē: illaz a me sniaz noluisse dici. Sed me hec nō mouebant Alia malebā. Fauebam ⁊ reipu. cui semp faui ⁊ di gnitati ac glorie tue. Quod aūt ⁊ in senatu pluri bus verbis disserui: ⁊ dixi in cōcione: in eo velim fidē meā liberes. Promisi em̄ ⁊ ppe cōfirmaui te nō expectasse: nec expectaturū esse decreta nostra: sed teip̄m tuo more rēp. defensurū ⁊ q̄q̄ nihilduz audieramus: nec vbi esses nec quas copias habe res: tñ sic statuebā: oēis q̄ in istis partibus essent: opes: copiasq; tuas esse: p teq; Asiam pͥuinciam cōfidebam iam reip. recuperatā: Tu fac in augen da gloria tēipsum vincas. Uale.

M.T.C.C.Cassio.S.P.D.

Scel⁹ affinis tui Lepidi sū māq; leuitatē ⁊ inconstātiā ex actis: q̄ ad te mitti certo scio cognoscere te arbitror. Itaq; nos confecto bello: vt arbitrabamur: renoua tum bellum gerimus spemq; omnem in. D. Bru to: ⁊ Planco habemus. Si verum queris in te ⁊ i meo Bruto non solum ad presens pfugiū: si(qd olim) aduersi qd acciderit: sz etiā ad cōfirmatio nē ppetue libertatis. Nos hic de dolobella audie bamus q̄ vellemus: sed certos authores nō habe bamus. Te quidē magnū ho iez: ⁊ p̄senti iudicio

ex me quando studio ego defenderim di gnitatē tuā ⁊ in senatu ⁊ ad populū. Quae sniam mea. s. de te valuisset. i. approbata fuisset facile in senatu: nisi Pāsa obstitis set vehemēter. Esa snia(nō scribit eā: q: scit ab amicis Cassij pscriptā) dicta idest postq̄ erat dicta: ego pductus sū ī cōcio nē i. cetū ppl'i: a Marco Seruilio tribu no plebis. Dixi de te q̄lpotui. s. decēter di cere: tāta cōtētiōe. i. vocis extēsione ⁊ aue tiōe quā tū est fox ī qd ppl's conuenit: tā to clamore ⁊ cōsensu ppl'i: vt nihil viderim vnq̄ simile. Uelim sup. vt ignoscas mihi id: vez qd fecerim. i. ita cōtēderim: socru tua. i. matre vxoris tue inita. Mulier ti mida verebat ne anim⁹ Pāse qui ī sena tu obstiterat: offenderet. Pāsa q̄dē dixit ī cōciōe matrē quoq; tuā ⁊ fratrē/noluis se illā sniaz dici a me. Sz hec. s. obstacula nō cōmouebāt me: ego malebaz. i. magis volebā alia. Fauebā ⁊. i. simul reip. cui fa ui semp ⁊ glorie tue. Aūt i. sz ego veliz sup. vt liberes fidē meā. i. facias vt pollicit⁹ sū te facturū: in eo qd disserui verbis pluri b⁹ senatu: ⁊ dixi ī ɔciōe. Promisi eīt ppe ɔfirmaui. i. asserui ita fore/te nō expectas se nec expectaturū eē. Decreta nostra: sz teipsum. i. pprio iudicio ⁊ auctoritate de fēsurū sup. eē rēpu. tuo more. i. sicut icepi sti Cesarē occidēdo. Et q̄q̄ nihilduz. i. tūc adhuc audieram⁹: necvbi esses: necq̄s copias haberes: tamē statuebā. i. ī animo proponebā sic oēs opes que essent ī istis partibus: sc; vbi tu es: ⁊ copias supple om nes esse tuas: ⁊ cōfidebā Asiam iā esse re cuperatā reipubli. per te. Tu fac supple vt vincas teipsum. i. plus facias q̄ hactenus fecisti: cuz tñ ea faciendo alios superaris in augenda gloria: scilicet tua. Uale.

Scel⁹ ⁊c. Dicit pfidia lepidi iam cū Antonio cōiuncti plu rimū noceri ppl'o libertatiq; Romane: vnde spem reli quam dicit in Cassio ⁊ Mar co Bruto. Ordo ē. Ego arbi tror te cognoscere scelus ⁊ summam leui tatem idest mutabilitatem ī fide: ⁊ p. i. ī cōstātiā: affinis tui Lepidi: ex actis idest scriptis de rebus in acta relatis ⁊ de hjs q̄ publice aguntur: que. s. acta ego scio cer to mitti. i. q̄ mittant ad te Itaq; q: Le pidus in fide non māsit gerimus bellū re nouatum: bello ɔfecto. i. postq̄ bellū erat confectum ⁊ finitum vt arbitrabamur: vt habemus oēm spē in decio bruto ⁊ plāco: ⁊ sup. si q̄ris vez i. vt qd vez est dicā: habe m⁹ sup. ī te ⁊ ī bruto. s. familiarissimo meo marco. Nō solū pfugiū. i. ad quos fugere poterim⁹ ad p̄sens. i ad euitantiū instan

Cicero reipu. in defessus fautor.

Argumē tū seu ma teria epi stole.

Structu ra littere

tiaʒ piculū: aut ad tutelā parū duraturā si q̄d aduersi acciderit. s. nobis ⁊ reipu. qd nolim: sed ēt ad cōfirmationē. i. stabilitio nē ꝑpetue libertatis. Nos audiebamus hic de dolobella q̄ vellem⁹: vcʒ ꝙ a rep. sta ret: sʒ n̄ habebam⁹ certos auctores. Scio te quidē esse magnū hoiem ⁊. i. simul iudi cio presenti. i. quod fertur iaʒ de te ob res peractas: ⁊ expectatione temporis reliqui. i. ob ea que ho mines sperant te gesturum. Hoc scilicet premio proposito tibi: fac sup. vt contendas. i. toto conatu eas ad summam. i. consummationem rei. Nihil est tantum. i. tam magnum/ quod populus Roman⁹ non iudicet posse perfici atqʒ obtineri a te. Vale.

⁊ reliqui tpis expectatiōe scito esse. Hoc tibi pro posito fac vt ad summam contēdas. Nihil est tan tum: quod non populus Ro. a te pfici: atqʒ obti neri posse iudicet. Vale.

M.T.C.C. Cassio. S.P.D.

Ep(isto)l(a)e argumētuʒ

Breuitas ⁊c. Eodem est argu mento cum superiore nisi ꝙ ostendit aduentum Cassij plurimum profuturuʒ reip. in parua spe que relicta est: dicitqʒ in principio cur tam breuis sit.

Ordo l(itte)re

Ordo est. Breuitas litterarum tuaꝝ facit ꝙ i. ēt me breuem in scribendo. Et vt dicam vere: non occurrit satis q̄d scribam. Scio enim certo res nostras pferri ad te in act⁹ i. instrumentis de actis publicis: aūt. i. sʒ nos ignoramus. tuas. s. res. Enim. i. quia nihil perfertur ad nos sic. tanquā Asia sit clausa preter rumores de Dolobella opps so: quidem. i. certe illos preter Rumores illos satis constantes. i. continuatos sed adhuc sine auctore. i. certo assertore. Nos cū putarem⁹ bellū ɔfectū. i. finitū eē ad ducti sum⁹ repēte a Lepido tuo. s. affine sollicitudinē summā. i. maximā. itaqʒ psua det tibi maximā spē reip. eē in te ⁊ i copijs tuis. Nos habemus exercitus. s. Bruti ⁊ Planci omnino firmos: sed tamē: vt. i. de mus aut ponamus: vt omnia pcedant p spere: vt spero. s. ea pcessura: tamen mul tum interest. i. multe vtilitatis est te veni re. Enim. i. q: spes reip. est exigua (nā nō libet dicere nullā sup. spē reip. esse) sed q̄ cunqʒ est ea despondetur. i. promittitur futura anno consulatus tui. Vale.

Breuitas tuarum l(itte)rarum meqʒ breuiorē in scribendo facit: ⁊ ve re (vt dicā) nō satis occurrit: quid scribā. Nr̄as enim res in actis p ferri ad te certo scio: tuas autem ignoramus. Tanq̄ enim clausa sit Asia: sic ni hil pfertur ad nos p̄ter rumores de oppresso Do lobella satis illos quidem constantes sed adhuc sine authore. Nos confectum bellum cum putare mus: repente a lepido tuo in summam sollicitu dineʒ adducti sumus. Itaqʒ persuade tibi maxi mam reip. spē in te: ⁊ in tuis copijs esse. Firmos omnino exercitus habemus: sed tamen vt omnia (vt spero) prospere procedant multum interest te venire. Exigua est ei spes reip. (nam nullā nō libet dicere) sed quecūqʒ est. ea despondetur anno consulatus tui. Vale.

M.T.C.C. Cassio. S.P.D.

Argumētum ep(isto)l(a)e

Lepidus ⁊c. Certiorem fecit Cassium quemad modum Lepidus decla ratus sit hostis prescri pto tū ei termino quo possit adhuc redire ad sanitatem mentis: hoc est ad societatem pop. Rom. dicitqʒ eius ad Antonium accessione bellum multum auctū esse: deinde q̄d nūciatū sit de Do lobella ⁊ demū cū cuʒ Bruto expectari in Italia scribit.

Ordina tio littere ⁊ structu ra.

Ordo est. Lepidus affinis tuus familiaris me⁹: iudicat⁹ est hostis a senatu oibus sententijs: pridie kalē. Qui tilis. i. Julij nunc dicti mēsis: ⁊ ceteri qui defecerunt vna. i. pariter cum illo a repu. Quibus tamē potestas redeundi ad sani tatē. i. meliorē mentem ⁊ saniora/ consilia

Lepidus tu⁹ affinis: me⁹ familia ris: pridie. Kal' quintilis senten tijs oib⁹ hostis a se natu iudicat⁹ ē. Ceteriqʒ q vna cū illo a rep. de fecerūt. Quib⁹ tū ad sanitatē redeūdi ante Kal. Septēbris ptās fcā ē. Fortis sane senat⁹: sed ma xima spes subsidij tui: bellū qdē cū hec scribebaʒ sane magnuʒ erat scelere: ⁊ leuitate Lepidi. Nos de Dolobella quotidie: q̄ volum⁹ audim⁹: sed ad huc sine capite: sine authore: rumore nuncio. Qd ita cū eēt: tū l(itte)ris tuis: quas No. maijs ex castris

datas acceperamus ita persuasum erat ciuitati: vt illum iam oppressum omnes arbitrarentur: te autem in italiam venire cum exercitu: vt si hec ex sententia confecta essent consilio atq; autoritate tua roborarentur: sin quid forte titubatum esset vt fit in bello: exercitu tuo niteremur. Quem quidem ego exercitũ qbuscũq; potero reb⁹ ornabo.

ante Kalen. Septembris est facta. i. permissa a senatu. Senatus sup. est: sane id est multum fortis sed maxima spes sup. est subsidij tui id est in subsidio tuo. Bellum quidem erat sane id est valde magnũ / cum scribebam hec: scelere et leuitate. i. perfidia et inconstantia Lepidi. Nos audimus quotidie que volumus de dolobella. i. eum oppressum esse sed adhuc rumore nuncio. i. nunciante sine capite: sine auctore. id est certo assertore. Quod cum id est q̃uis esset ita: tamen persuasum erat ciuitati ex litteris quas acceperamus datas Nonis maijs ex castris: ita vt omnes arbitrarẽtur illum iam oppressum sup. esse: te autem venire in italiam cum exercitu: vt si hec essent confecta. i. absoluta ex sentẽtia. i. voluntate: roborarent. i. ɔfirmarẽt cõsilio atq; autoritate tua: sin id est sed si. quid id est aliquid: esset titubatum id est vacillatum forte: vt fit. i. fieri solet in bello: nos niteremur id est corroboraremur ꝛ fulciremur tuo exercitu: quem quidem exercitum scilicet tuum: ego ornabo quibuscũq; rebus potero.

Rumor quid sit.

¶ Cuius rei tunc tẽpus erit: cũ quid opis reipu. laturus exercitus sit: aut quid iam tulerit: notuz esse ceperit. Nam adhuc tantum conatus audiũtur: optimi illi quidem: et preclarissimi: sed gesta res expectatur. Quam quidem: aut iam esse aliquam: aut appropinquare confido. Tua virtute magnitudine animi nihil est nobili⁹. Itaq; optamus: vt q̃primum te in italia videamus. Remp. nos habere arbitrabimur: si vos habebim⁹. Preclare viceramus: nisi spoliatum inermen fugientem Lepidus recepisset Antonium. Itaq; nũq̃ tanto odio ciuitati Antonius fuit: q̃to est Lepidus. Ille enim ex turbulenta repu. hic ex pace: et victoria bellum excitauit. Huic oppositos consules designatos habem⁹: in qb⁹ est magna qdẽ spes: sed anceps cura propter incertos exitus preliorũ. Persuade tibi igitur in te: ꝛ in Bruto tuo esse omnia. Uos expectari. Brutuz quidem iam iãq;. q si (vt spero) victis hostib⁹ nr̃is veneritis: tñ auctoritate vr̃a resp. surget et aliquo statu tolerabili consistet. Sunt em̃ permulta: quib⁹ erit medendum: etiaz si respu. satis esse videbitur sceleribus hostium liberata. Uale.

¶ Cuius rei exercitus scilicet ornandi tempus erit sup. tunc: cuz. i. quando ceperit esse notum i. constare quid opis id est auxilij: exercitus sit allaturus: aut quid attulerit iam reipu. Nam conatus tantum et non effectus audiuntur adhuc: illi quidem scilicet conatus audiuntur optimi et preclarissimi: sed res gesta expectatur. Quã scilicet rem gestam: quidẽ id est certe: ego confido / aut aliquam esse iam aut appropinquare. i. proxime futurum. Nihil est nobilius. i. illustrius et notius: virtute tua ꝛ magnitudine anime. Itaq; nos optamus vt videamus te q̃ primum in Italia. Nos arbitrabimur habere rem pub. si habebimus vos idest te et Brutũ. Nos viceramus preclare: nisi Lepidus Antonium spoliatum: inermem: fugientẽ. Itaq; Antonius nunq̃ fuit ciuitati tanto odio: quanto Lepidus est. Enim idest quia: ille scilicet Antonius excitauit bellum ex repub. turbulenta: hic scilicet Lepidus / excitauit bellum ex pace ꝛ victoria idest vbi pacem habuisset respu. propter victoriã. Nos habemus consules designatos scilicet Decium Brutum et plancum oppositos huic scilicet Lepido cum Antonio: in quibus scilicet consulibus designatis est quidem magna spes: sed cura anceps propter incertos exitus preliorum. Persuade igitur tibi: omnia esse in te ꝛ in Bruto scilicet Marco: ꝛ vos expectati: sed Brutũ iam iamq; i. in singula momenta q si veneritis hostibus nostris victis vt spero: tñ resp. exurget. i. extolletur / auctoritate vestra: ꝛ consistet. i. stabilietur: aliquo statu tolerabili. Sunt em̃ permulta quibus erit medenduz. i. quibus erunt remedia adhibẽda etiaz si resp. videbitur liberata satis sceleribus hostium. Uale.

C. Cassius Procos. M. T. C. S. P. D.

S I vales bene est: ego quoq3 valeo. In Syriā me pfectū esse scito ad L. Murcū: & Q. Crispū impatores. Viri fortes: optimiq3 ciues: postea q̄ audierunt: que rome gererentur exercitus mihi tradiderūt: ipsiq3 mecū vna fortissimo aīo rēp. administrāt. Itē legionē quā Qu. Cecilius Bass⁹ habuit: ad me venisse scito. Quattuorq3 legiōes: q̄s A. Allien⁹ ex Egypto eduxit: traditas ab eo nihil esse scito. Nūc te cohortatiōe nō puto īdigere vt nos absentes rēq3 publicā q̄tuz opus est defendas. Scire te volo firma presidia nobis senatuiq3 nō deesse: vt optima spe: et maximo animo rempu. defendas. Reliqua tecuz aget L. Carteius familiaris meus. Vale. Data Nonis Martijs ex Castris Taricheis.

Argumētū ep̄le.

S I vales &c. Dicit se Cassius ī Syriā venisse addēs quid illic egerit: firma eñ p̄sidia se habere dicit: ad defensionē reip. hortat̄ autem latēter vt rēp. tueat̄ & se nō negligat ī mo curret defendendū. Breuis autez est eo q̄ reliqua dicit ex Carteio familiari suo accipienda.

Ordo textus.

Ordo est. Si vales bene est ego quoq3 valeo. Scito me profectuz esse in Syriā ad Luciū Murcū & Quin. Crispū imperatores. Viri fortes et optimi ciues. s. Murcus & Crispus: postq̄ audierunt q̄ gerent̄ Rome tradiderunt mihi exercitus & ipsi administrāt vna mecū rēp. aīo fortissimo. Itē scito legionē quā Quint⁹ Cecilius Bassus habuit venisse ad me: & scito q̄ttuor legiōes quas Aulus Allien⁹ eduxit ex Egypto esse traditas mihi ab eo. Nūc postq̄ sic reip. studem⁹: Ego nō puto te egere cohortatione vt defendas nos absentes & rēp. quātū op⁹ est. Ego volo te scire firma p̄sidia nō deesse nobis senatuiq3 vt defendas rēp. optima spe & maximo aīo. i. habēs optimā spem victorie: et maximū animū ad resistendū inimicis. Luci⁹ Cartei⁹ familiaris meus aget. i. dissereret & loq̄t̄ aut tractabit tecū cetera sc3 q̄ essent scribenda: si ille nō diceret ea. Vale. Data. s. epistola Nonis Martijs: ergo anno fere reuoluto: post cedē Cesaris ex castris Taricheis. i. ad Tarichā Syrie ciuitatem positis.

Tarichea syrie ciuitas.

C. Cassius. M. T. C. S. P. D.

S I vales bñ est. ego qdē valeo. Legi tuas lr̄as in quib⁹ mirificum erga me amorē recognoui. Videbaris eñ nō solū fauere nobis: id qd̄ & nr̄a & reip. cā semp fecisti: sed etiā grauē curā suscepisse: vehemēterq3 esse de nob3 sollicitus. Itaq3: q̄ te primū existimare putabā nos oppr̄ssa rep. q̄escere nō posse. Deide cū suspicarere nos moliri q̄ te sollicitū eē & de salute nr̄a & de rex euētu putabā: sil' ac legiōes accepi: q̄s A. Allien⁹ eduxerat ex egypto: scripsi ad te ac tabellarios cplures Romā misi: Scripsi ēt ad senatū lr̄as q̄s reddi vetui p⁹q̄ tibi recitare eēnt: si forte mei obtēpare mihi voluerūt.

Succincta episto le materia.

S I vales. Hec ep̄la videtur ponenda post illam que superius incepit quanto studio. Cum enim Cicero significasset que pro Cassio egisset: et quid de eo senatui pmisisset: respondit Cassius se cognouisse amorem eius in se et statim respondisse et petijsse vt litteras suas ad senatum det et inspiciat: rogans vt suā dignitatē tueat̄: et Murcū cōmendatum habeat: additq3 se Dolobellam persecuturum.

Series litere.

Ordo est. Si vales bene est: ego quidem valeo. Familiaris salutandi forma. Ego legi litteras tuas in quibus recognoui mirificum amorem tuum erga me. Videbaris enim non solum fauere nobis: id quod fecisti. i. qui fauisti nobis semp & nostra causa & reipu. causa id est tam ob bonum nostruz priuatum q̄ ob publicum: sed etiā suscepisse grauem curam: & esse sollicitus vehemēter de nobis. Itaq3 q̄. i. q: ego putabā te existimare primum nos nō posse quiescere repu. opp̄ssa. i. si resp. sit opp̄ssa: deinde eum suspicarere. i. suspicareris nos moliri. i. aliq̄d magnū conari: q̄. i. q: putabā te esse sollicitū et de salute nr̄a et de euentu rex: sil' ac. eo dē tpe quo/accepi legiōes. s. quatuor: quas Aul⁹ Allien⁹ eduxerat ex Egypto: scripsi ad te: ac misi Romam cōplures tabellarios. i. nuncios qui tabellas. i. literas in tabellis more antiquo scriptas pferrent: ideo aūt cōplures: vt saltē vn⁹ ex illis lr̄as pferret. Scripsi etiā lr̄as ad senatū: quas. s. luci

ras:vetui reddi.i.tradi senatui priusq̄ essent recitate tibi:si forte mei:scilz tabellarij qui ex meis (vtpote)seruis aut libertis erant voluerunt obtemperare.i. obedire mihi.

¶ Mi si lr̄e plate nō sunt:nō dubito q̄n Dolobella:q̄ nefarie Trebonio occiso:Asiā occupauit:tabellarios nostros deprehēderit: lr̄asq̄ intercepit Exercit⁹ oīs: qui in Syria fuere teneo. Habui paululū more:dū pmissa militib⁹ psoluo. Nūc iaz sum expedit⁹. A te peto:vt dignitatē meā tibi cōmendatā habeas:si me itelligis nullū neq̄ piculū neq̄ laborē patrie denegasse:si cōtra iportunissimos latrones arma cepi te hortante:ꝛ authore:si nō solū exercitū ad rēpu. Libertatēq̄ defendēdā cōparaui: sed etiam crudelissimis tyrānis eripui: Quos si occupasset Dolobella: nō solū aduentu sed etiā opiniōe:ꝛ expectatiōe exercit⁹ sui:Antonium cōfirmasset. Quas ob res milites tuere: si eos mirifice:de rep.meritos eē aiaduertis ꝛ effice ne quē peniteat rēp. q̄ spē p̄de ꝛ rapinaꝝ sequi maluisse: itē Murci ꝛ Crispi impatoꝝ dignitatē q̄tū ē in te tuere. Nā Bassus misere noluit mihi legionē tradere. q̄ si milites iuito eo legatos ad me misissent:clausaz Apameā tenuisset:quoadvi esset expugnata. Hec a te peto:nō solū reipu. q̄ tibi semp fuit charissima:sz etiā amicitie nr̄e noīe: quam cōfido apud te plurimū posse. Crede mihi hūc exercitū quem habeo senat⁹:atq̄ optimi cuiusq̄ esse maximeq̄ tuum. De cuiusvolūtate assidue audiendo mirifice te diligit:charūq̄ habet. Qui si intellexerit cōmoda sua cure tibi esse: debere etiā se tibi oīa putabit. Litteris scriptis audiui Dolobellā in Ciliciāvenisse cū suis copijs pficiscar in Ciliciā q̄d egeriz celeriter vt scias dabo operā. Acvelizvt meremur de rep.sic felices sim⁹. Facvaleas meq̄ ames. Nonis. Maijs ex castris.

¶ Mi si lr̄e nō sunt plate: non dubito quin dolobella q̄ occupauit Asiā Trebonio occiso nefarie.i.p nefas: deprehenderit.i. in itinere cōprehēderit tabellarios nr̄os ꝛ intercepit lr̄as.s.nostras. Ego teneo oēs exercit⁹ q̄ fuere in Syria. Ego habui paululū more.i. difficultatis aut dilationis:dū psoluo militib⁹ pmissa.i.q̄ pmiserā vt inuerba mea reip.iurarēt. Ego sum nūc iaz expedit⁹. Ego peto a tevt habeas dignitatē meā cōmēdatā tibi: si intelligis me:nullū neq̄z periculū neq̄z laborem denegasse patrie:ꝛ sup. si cepi arma cōtra iportunissimos latrones.s. Antonios ꝛ Dolobellā/q̄ tūc rēp.oppugnare inceperūt:cū ab illis pcipue fuit defendēda:te hortāte et auctore: et sup.si nō cōparaui.i. conq̄siui exercitū ad rēp.ꝛ libertatē defendēdaz:sz etiam eripui.s.exercitū tyrānis crudelissimis.s. iam dictis Antonijs ꝛ dolobelle:q̄ tū ab initio p reip. defensoribus sensit (Duplex autē bn̄ficiū facit reip.q̄ e manib⁹ hostiū copias illi allicit:ꝛ etiā dupliciter quodāmō auget: nā sivtriq̄z triginta fuerint milia:ablatis decem millib⁹vni parti:altera erit duplo nūerosior qd nō esset si aliūde cōparauerit) Quos.s. milites(prius autē dixit exercitū)q̄ erant in exercitu: si Dolobella occupasset.i. priusq̄ Cassius sibi assumpsisset: cōfirmasset Antoniū nō solū aduētu.s.suo:sz etiā opiniōe ꝛ expectatiōe exercit⁹ sui:q̄ animosiores sum⁹ dū ppedic auxilia affutura speram⁹. Ob quas res o Cicero:tuere.i.defende ꝛ ptege milites si aiaduertis eos eē meritos mirifice et mira faciēdo de rep.ꝛ effice nequē.i.aliquē peniteat maluisse seq̄ rēp. q̄ spē prede ꝛ rapinaꝝ. Itē tuere.i.ptege dignitatē Murci ꝛ Crispi impatorum:q̄ Cassio statim exercitū tradiderant: quantū est in te.i.q̄tum fieri potest p te. Nā Bassus(q.d.ideo eum nō cōmēdo)quia noluit misere.i. misere affectāter resistēdo: tradere mihi legionē. q̄ si milites misissent legatos ad me.s. de recōciliatiōe ipsorū:eo.s. Basso:iuito.i.renuēte: tenuisset Apameā.s.vrbem clausam:quoad.i.donec esset expugnata vi:q̄ sponte nunq̄ se aut suos tradidisset. Ego peto hec a te:nō solū noīe reip.q̄ fuit semp charissima tibi:sz etiā amicitie nr̄e:quā.s. amicitiā nostrā:ego cōfido posse.i.valere:plurimū apd te. Crede mihi hūc exercitū quē habeo esse:senat⁹atq̄z optimi cuiusq̄z.i.oīs boni:ꝛ maxime tuū.i.militaturū pro senatu ꝛ optimo quoq̄z ꝛ maxime pro te. De cui⁹.s.tua:volūtate.i.beniuolētia in se:audiēdo.s.a te

Mora pro difficultate

Occupare

Apamea vrbs.

quotidie: diligit te mirifice atq; habet charum. Quijscȝ exercitꝰ si intellexerit cōmoda sua/esset ibi cure: putabit se debere etiam omnia tibi. Litteris audiui dolobellā in Ciliciā venisse cum copijs suis: ego proficiscar in Ciliciam dabo operā vt scias sceleriter quid egerim. Ac velim sup. vt simus sic felices vt meremur scȝ bene de rep. Fac valeas ⁊ ames: me Nonis Maijs ex castris.

Cassius. Qu. S. D. M. T. C.

Si vales bñ ē. Ego q̄dē valeo. Cū reip. vel salute vel victoria gaudemus: tū instauratiōe tuaꝝ laudū: ꝙ maximꝰ ꝯsularis maximū cōsulem te ip̄m vicisti: ⁊ letamur: et mirari nō satis possumꝰ fatale nescio q̄d tue vtuti datū: idq; iaȝ sepe exp̄ti sumꝰ. Est eī tua toga oīm armis felicior: q̄ nūc q̄ȝ nobis pene victā rēp. ex manibꝰ hostiū eripuit: ac reddidit. Nunc ergo viuemꝰ liberi. Nūc te oīȝ maxīe ciuis: ⁊ mihi charissime id qđ maxīe reipu. tenebar. cōparasti: Nūc te habebimꝰ testē nr̄i ⁊ in te ⁊ ī ꝯiūctissimā tibi rēp. amoris: ⁊ q̄ sepe pollicitꝰ es: te ⁊ tacituꝝ: dū serui essemꝰ: et dicturū de me tūc cū mihi ꝓfutura cēnt. nūc illa nō ego quidem dici tātopere desiderabo: ꝙ̄ sentiri a teipso.

Argumentū epistole

Si vales ⁊c. Scriptis a Cicerone mandatis ad antoniū vt ab obsidiōe Mutinensi desisteret: et deniq; cū nō obtēperaret eo iudicato hoste consilio hortatuq; Ciceronis: ita coniunctus est Octauianus Cesar cum repu. vt eius auspicijs simul cum consulibus fusus pulsusq; sit Antonius Mutina quā victoriā ita nūc ascribit Cassiꝰ Ciceroni vt hoc eiꝰ factū anpo nat ꝯiuratiōis Catilinarie opp̄ssioni dicatq; eū eē cām libertatis romane: petit aūt ab eo vt testis sit amoris sui erga rēp. docēs q̄d in asia egerit: ⁊ demū bonā spem de rep. cōcipiēdā predicat.

Ordo l̄re.

Ordo est. Si vales bene est: ego quidem valeo. Cum scȝ ita sit ꝙ gaudemus vel salute vel victoria reipub. tum. i. multo magis letamur instauratione. i. in pristinum statum restitutione laudū tuarum: ꝙ tu maximus consularis. i. quia ꝯsulatū gesseris: consulari honore preditus: fecisti teipsum consulē. i. plus fecisti ꝙ̄ cum esses cōsul: ⁊ non possumꝰ satis mirari nescio quid fatale. i. a fatis dependens: datū i. cōcessum tue virtuti: ⁊ nos experti sumꝰ sepe id: scȝ noī tuo fatale q̄ppiā esse. Toga em̄ tua est felicior. i. tu in toga. i. habitu pacis es felicior: armis. i. rebus in bello gestis oīm: que scilȝ toga tua: eripuit ex manibꝰ hostiū: ac reddidit nunc quoq; nobis. i. ad vtilitatē nostram remp. pene victam. i. depressam. Nos ergo viuemus nunc liberi. Nūc o ciuis maxime oīm ⁊ charissime mihi cōparasti. i. consecutꝰ es id qđ tenebaris. i. debebas maxime reip. s. liberationē eius. Nos habebimus nunc te testem amoris nostri ⁊. i. simul in te: ⁊ in remp. cōiunctissimaȝ tibi: ⁊ q̄ pollicitus es sepe: te ⁊ taciturum. i. celaturū dum essemus serui scilȝ sub Cesare: ⁊ dicturum de me tunc cum essent profutura mihi non desiderabo tantopere illa quidem nunc dici ꝙ̄ sentiri a teipso.

Toga qđ genus vestis.

Neq; enim oīm iudicio malim me a te cōmendari: ꝙ̄ ipse tuo iudicio digne: ac mereor cōmendatus esse: vt hec nouissima nostra facta non subita: ne incōuenientia: sed similia illis cogitationibus: quarum tu testis es: fuisse iudices: neq; ad optimaȝ spem patrie non minimum tibi ipsi producendum putes. Sunt tibi Marce Tulli liberi: propinquiq; digni quidē te ⁊ merito tibi charissimi esse etiam debēt in re. proxime hos chari: qui studiorum tuorum sunt emuli: quorum esse cupio tibi copiam: sed tamen non maxime turba puto excludi: quo minus tibi vacet me excipere: et ad omnia que velis: ⁊ probes: producere. Animū ti-

Neq; eī malim me cōmēdari a te iudicio oīȝ: ꝙ̄ ipse. i. egomet sup. malim esse cōmēdatꝰ digne ac. i. sicut mereor iudicio tuo: vt iudices hec nouissima facta nr̄a. s. de nece Cesar. nō fuisse subita. i. ex iopinato ꝯcepta: nec incōuenietia. i. dissona ceteris factis aut cogitatis meis: sȝ silr̄ia illis cogitationibus/quaꝝ tu es testis: ⁊ putes me ꝓducēdū. i. ꝓferendū ⁊ ꝓponēdū tibi ipsi nō minimū imo primariū ⁊ p̄ncipē ad optimā speȝ p̄rie. Aut ꝓducēdū. i. ꝓmouēdū nō minimū. i. nō mīmi emolumēti futurū tibi ipsi ad optimā speȝ p̄rie. i. ad id qđ optimū sp̄at de patria O. Marce Tulli liberi ⁊ ꝓpiq̄ digni q̄dē te: ⁊ merito charissimi tibi: sunt tibi ⁊ ij sup. d̄nt etiā esse chari tibi. proxime hos (A prope aduerbiū qđ vtute positiui vn̄ deducit actm̄ regit). s. ꝓpinq̄s tuos: q̄ sunt emuli. i. imitatores studiorum tuorū. s. in rēp. quoꝝ. s. emulorū

Producere.

Proxime sicut ⁊ suum positiuum actm̄ regit

bi nostrū fortasse ꝓbabimus. Ingenium diutina
seruitus certe qualecūq; est min⁹ tñ ꝙ erat passa
est videri. Nos exora maritima Asie ꝓuincie: ꝛ
ex insulis: quas potuim⁹ naues deduxim⁹. Dele
ctū remigū magna cōtumacia ciuitatū: tñ satis
celeriter habuim⁹. Secuti sumus classez Dolo-
belle: cui Lucilius preerat: q̄ spem sepe transitio
nis prebēdo: neq; vnq̄ non decedēdo nouissime
Coricū se cōtulit: ꝛ clauso portu se tenere cepit.
Nos illa relicta: ꝙ ꝛ in castra ꝑuenire satius esse
putabamus: ꝛ seq̄batur classis altera: quam āno
priore in Bithynia Tullius Cimber comparat:
cui Turulius Questor preerat. Cyprū petiuim⁹
Ibi q̄ cognouimus scribere ad vos ꝙ celerrime
voluimus. Dolobelli vt Tarsenses pessimi socij:
ita Laodiceni multo amētiores vltro accersierūt
Ex q̄b⁹ vtrisq; ciuitatib⁹ grecorū militū numero
speciē exercit⁹ effecit. Castra habet aut oppidū
Laodiceā posita: ꝛ partē muri demolitus est: ꝛ ca
stra oppido cōiunxit: Cassius noster cum decē le
gionib⁹ ꝛ cohortib⁹ viginti auxiliarijs: ꝛ q̄ttuor
miliū eq̄tatu: a milibus passuū viginti: castra ha
bet posita cū vallo: ꝛ existimat se sine prelio pos
se vincere. Nam iam ternis tetradrachmis triti
cum penes Dolobelā est: nisi q̄d nauibus Laodi
cenorum supportarit: cito fame pereat: necesse
est. Ne supportare possit ꝛ cassij classis bene ma-
gna: cui pre est Sextilius rufus: ꝛ tres nos quas
adduximus: ego Turulius ꝛ Patiscus facile pre
stabunt: ꝛ volo vos bene sperare: ꝛ remp. vt ꝛ vos
istic expedijstis: ita pro nostra parte celeriter in-
ter nobis expediri posse confidere. Vale Data
idibus Junij Cypro. Ac romani. Jacride.

studioꝝ tuorū: ego cupio copiā. i. abū
dantiā esse tibi. sed tñ nō puto me ex-
cludi maxime turba. i. ob copiā minus
vacet. i. libeat aut sat tp̄is ac ocij sit ti
bi excipere. i. ex multis illis recipere
me ꝛ producere ad oīa quevelis et ꝓ-
bes. Nos probabimus. i. demonstrabi
mus fortasse tibi animū nostrū: serui-
tus diutina. s. sub Cesare: minus. i. nō
erat passa ingeniū nostrum certe qua
lecūq; est. i. licet fortasse tenue aut ru
de sit: tamē quale est nō passa videri.
Non em̄ sub Cesare fiebāt iudicia nec
iuuenum ingenia sese exercitabāt vt
antea. hactenus aūt ad sui cōmenda-
tionem locutus est: deinceps res a se
gestas ꝓsequitur: dicens. Nos dedu-
ximus exora. i. regione maritima. i. ad
mare iacēte: vbi fere sunt naualia Asie
prouincie: ꝛ ex insulis. s. vicinis: naues
quas potuimus. Nos habuimus dele
ctum. i. vt dicant monstrā ꝛ electionez
remigū. i. eoꝝ qui naues impellerent
remis: magna cōtumacia. i. in cōtuma
ci repugnātia ciuitatū: tamē. i. licet re
pugnarent habuimus satis celeriter.
Nos secuti sumus classem Dolobelle:
cui. s. Classi Lucilius preerat: qui pre
bendo sepe spem transionis. s. ad nos
aut vt alij intelligunt ad aliā regionē:
neq; vnq̄ nō. i. ꝛ semꝑ decedēdo: hoc
est nō faciēdo copiā pugne: cōtulit no
uissime. i. vltimo loco se Coritum. i. ad
illud oppidū Cilicie vbi magnavis bo
ni croci nascitur. ꝛ cepit se tenere por
tu clauso: ne. s. quisq̄ ingredi posset.
Nos illa. s. classe dolobelle: relicta sup
ple: ideo: ꝙ ꝛ. i. simul putabamus esse
satius idest conducibilius peruenire
in castra scilicet nostra: ꝛ altera clas-
sis sequebatur: quā Tullius Cymber
comparat idest cōstruxerat ꝛ cura sua
parauerat anno priore idest prime ela
pso in Bithynia: cui Turulius questor
preerat: nos petiuimus Cyprum: pu-
tantes. s. duarum classiūz victores fie
ri difficile esse. Nos voluimus scribe-
re ad vos ꝙ celerrime. i. maxīe celerit
ea q̄ cognouim⁹ ibi: vt. i. quēadmodū
Tarsenses. i. ciues tarci pessimi socij:
scz ppl'i ro. ita Laodiceni amētiores. i.
insensati magis: accersierūt ꝓ accersi
uerūt. i. ad se vocauerūt Dolobellā: vl
tro. i. nō rogati ab eo. Ex q̄busvtrisq;
ciuitatib⁹ Tarso ꝛ Laodicea: Dolobel
la effecit speciez. i. imaginē exercitus
nūero. s. iusto militū grecoꝝ. q. d. cōtē
ptibiliūz: q2 vt dicit Ouidius Grecia exercitus
facundū sz male forte genus. Et sup. magnus ē

Delectus.

Coritū oppidū cicilie

Turulius questor bithynie preerat.

Grecus

Dolobella habet castra posita ante oppidum Laodiceā scilicet nomine. Et demolitus est. idest vtplurimū
deiecit partem muri ꝛ coniunxit castra oppido ita vt castra essent oppido presidio: ꝛ oppidum sed cōtem
castris. Cassius noster (scilicet amicus ꝛ frater; Nam tota epistola Cassio ascribitur; vnde ptibilis.

necesse est alterum fuisse. Cassium de quo loquatur: et vt dixi de fratre suo loquitur) habet castra posita cum vallo: cum decem legionibus viginti cohortibus auxiliarijs .i. eorum qui auxilio venerint: et equitatu quattuor milium scz equitum aut capitum: a scz castris dolobelle viginti milibus passuum: et existimat se posse vincere .i. expugnare dolobellã: sine prelio: quia fame. Nam triticum est .i. estimatur et venditur penes dolobellã: ternis tetradrachmis .i. singulos modios duodecim drachmis: nam tetradrachma est nũmus quattuor drachmarũ: ter autem quattuor duodecim sunt. Certum est valde earum significare triticum: sed de qua mensura loquatur incertum videtur tñ tunc fere vna mensura vendi solitum: alioqui enĩ ei expressisset. Necesse est sup. vt pareat cito fame nisi supportarit .i. occulte importarit: quid .i. aliquid scz tritici aut frumẽti alteri⁹: nauibus laodicenorũ Sed sup. et .i. simul: classis Cassij .s. fratris bñ .i. multũ magna: cui Sextili⁹ Ruffus preest: et tres sup. naues quas ego Turuli⁹ et Patisc⁹ adduxim⁹: pstabũt .i. efficiẽt facile ne scz Dolobella: possit supportare .i. clanculũ inferre frumentũ. Et volo vos bñ sperare et rẽp. confidere vt et vos expedijstis istic scilz vbi vos estis sup. omne negociũ: qđ tamen longe secus erat. Ita iter posse expediri vobis celeriter: pro parte nostra .i. quantũ ad nos attinet. Vale &c.

Epistole materia.

Cum Brutũ &c. Hec epistola fere tota licet lõgiuscula sit cõsumitur in rerũ narratiõe: quẽadmodum et sequens. Cum enĩ preesset Asie proquestor .P. Lẽtulus: narrat quem admodũ cũ a Bruto in Asiam reuertisset: vt reliquũ pecunie que colligẽda fuerat colligeret et Romã mitteret intellexit Dolobellã esse in Lycia cuz magno numero nauiũ onerariarũ: cõtra quẽ se iuisse dicit cũ paucioribus et minorib⁹ nauibus facileq3 ei ablaturũ fuisse totã classem nisi impedit⁹ fuisset a Rhodijs. de quibus queritur: rogãs vt cõsules sibi cõcedant procurationẽ prouincie addẽs et alia q̃ legẽti patebũt.

Ordo l̃re.

Ordo est. Cũ .i. quãdo aut postq̃ conuenissem .i. adijssem colloquẽdi gratia: Brutũ nostrũ .s. marcũ et animaduerterẽ .i. ex verbis eius cognoscerẽ: eũ vẽturũ tardius in Asiam vt colligerẽ reliquias laboris mei: et vt mitterẽ q̃primũ .i. valde cito: pecuniã Romã. Cognoui interim classem dolobelle esse in Lycia: nõ in Cilicia: videlicet amplius q̃ centũ naues onerarias .i. onera negociatorũ ferre solitas in quas .s. naues: exercitus ei⁹ posset imponi: et cognoui. Dolobellã comparasse id .i. eã classem: ea mente: vt si spes Syrie .s. potiunde esset frustrata eũ: cõscenderet in naues et peteret Italiam: et cõiungeret secũ Antonijs .s. duobus fratribus: et reliquis latronibus. Cuius rei ego fui in tanto timore vt oĩbus rebus relictis ego conatus sim ire ad illas .s. cẽtum naues onerarias: cũ paucioribus et minorib⁹ .s. nauibus. Que res si non essem interpellatus .i. impeditus a Rhodijs: eẽt fortasse sublata tota: tñ .i. nihilominus licet Rhodij interpellarint: ipsa est profligata .i. afflicta ex magna pte. Quãdoquidẽ classis est dissipata: et milites ducesq3 effugerunt timore aduentus nostri: onerarie sup. naues sunt exce-

Nauis oneraria.

Lentulus Ciceroni. S. P. D.

Cum Brutũ nostrã cõuenissez: eũq3 tardius in Asiã venturũ aiaduerterem: in Asiã redij: vt reliquias mei laboris colligere m: et pecuniã q̃ primũ Romã mitterẽ. Interim cognoui in Lycia esse classem Dolobelle: amplius q̃ centũ naues onerarias: in quas exercitus eius imponi posset Id Dolobellã ea mẽte cparasse: vt si Syrie spes eũ frustrata esset: cõscẽderet in naues: et italiã peteret: seq3 cũ antonijs: et reliquis latronibus coniũgeret. Cuius rei tãto in timore fui: vt oĩbus rebus relictis cũ paucioribus et minoribus nauib⁹ ad illas ire conatus sim. Que res si a Rhodijs nõ interpellatus essem: fortasse tota sublata eẽt tñ magna ex pte profligata est. Qñquidẽ classis dissipata est aduent⁹ nři timore milites: ducesq3 effugerũt: onerarie oẽs ad vnã a nobis sunt excepte. Certe (qđ maxime timui) videor cõsecutus: vt nõ possit Dolobella ĩ italiã puenire: nec socijs suis firmatis durius vobis efficere negocium. Rhodij nos et rẽpu. q̃ valde despauerint ex l̃ris: quas publice misi: cognosces. Et q̃dẽ multo pci⁹ scripsi: mirari noli: mira est eorũ amẽtia: nec me mec vlle priuatim iniurie vnq̃: malus anim⁹ eorũ in nostra salute: cupiditas ptiũ aliarũ: pseuerantia in cõtẽptiõe optimi cuiusq3 ferẽda nihil non

fuit:nec tamē oēs perditos esse puto. Sed ijdem illi qui tū fugientē patrē meū: q.L.Lentuluz qui Pompeiū:qui ceteros viros clarissimos nō rece perūt:ijdē tanq̄ aliquo fato ⁊ nūc magistratū ge rūt:aut eosqui sunt in magistratu:in sua habent potestate. Itaq3 eadē superbia in prauitate vtun tur quorū improbitatē aliquādo retundi: ⁊ non pati impunitate augeri:nō solū vtile est reip. no stra:sed etiā necessariū. De nostra dignitate veliz tibi:vt semper cure sit: ⁊ quocūq3 tempore occasio nem habueris: ⁊ in senatu: ⁊ in ceteris rebus lau di nostre suffragere. Quando consulibus decreta est asia ⁊ pmissum est ijs: vt dū ipsi venirēt: darēt negociū qui asiā obtineāt rogo te petas ab ijs:vt hanc dignitatem potissimū nobis tribuant ⁊ mi hi dēt negociū vt asiā obtineā: dum ipsorū alte ruter venit. Nā q̄ huc properent in magistratū ve nire aut exercitū mittere:causam non habēt. Do lobella em̄ in Syria est: ⁊ vt diuina tua mente pro spexisti ⁊ predicasti dū isti veniēt. Cassius eum op primet. Exclusus em̄ ab Antiochiam Dolobella ⁊ in oppugnādo male acceptus. nulla alia confi sus vrbe Laodiceā q̄ est in Syria ad mare se contu lit vbi spero celeriter eū penas daturū. Nam neq3 quo refugiat habet: neq3 diutius ibi poterit tan tum exercitum Cassij sustinere. Spero etiā confe ctum esse iam ⁊ oppressum Dolobellam.

pte.i.capte a nobis oēs ad vnā .s. inclusi ue:hoc est nulla excepta. Certe ego video: cōsecutus qđ timui maxime vt Dolo bella nō possit puenire in italiā:nec effice re vobis negociū.s.bellicū durius.i.diffici lius sociis.s. Antonijs ⁊ lepido firmatis. i.firmioribus factis: Tu cognosces ex lr̄is quas misi publice.i.ad senatū publice le gendas: q̄.i.quātum valde: Rhodij decepe rauerint nos ⁊ rēp.i.salutē nostrā ⁊ reip. Equidē.i.ego certe scripsi multo parti⁹. s.qua res se habeat:noli mirari: dementia eorum.s.rhodiorū est mira. Nec ille iniu rie mee priuatim.i.que inferebātur in me noie priuato:sup.mouerunt vnq̄ me:ani mus eorū malus.i.puersus in salute nr̄a. cupiditas .i. nimiū studiū eorū: aliarum partiū.i.aduersas partes perseuerātia. s.eorū,i.cōtumacia in cōtēptione.i.vilipē sione:optimi cuiusq3.i.ex nr̄is:non fuit fe renda.i.toleranda mihi: nec tamen puto oēs.s. Rhodios esse perditos .i. peruerse mētis. S3 illi ijdē qui nō receperūt tū .i. tunc videlicet tempore belli ciuilis cū Ce sare prēm meum fugientē.s. a pharsalica clade:qui non receperunt Luciū Lentu lū:qui nō receperunt Pompeium.s.ma gnū:qui non receperūt ceteros viros cla rissimos ijdē tanq̄ aliquo fato .s. reipu. nr̄e inimico: ⁊ nūc gerunt magistratū:aut habēt i sua potestate eos q̄ sunt i magi stratu Itaq3 ipsi vtūtur eadē supbia i prauitate. Quorum improbitatē retundi .i. frangi ⁊ repelli: ⁊ nō pati sup.eum augeri i punitate:non solū est vtile reip.sed etiam necessariū. Ego vellem vt tibi sit s. mp cu re de dignitate nostra: ⁊ vt suffragere .i. suffragiū ⁊ fauorem p̄beas nostre laudi ⁊ i senatu et in ceteris rebus:quocunq3 tem pore habueris occasionem. Quādo.i. qm̄ Asia decreta est idest decreto addita:con sulibus: ⁊ pmissum est ijs : vt dū.i. donec ipsi venirēt darent negociū.i cōmissionē ijs sup. qui obtineant asiā:rogo te petas ab ijs:vt tribuāt hāc dignitatē potissimū nob ⁊ dēt mihi negociū:vt obtineā Asiā dū i.donec alteruter eorum venit. Nā nō hn̄t cām q̄ properent idest festinēt venire huc i magistratū.s.suū:aut q̄ properēt mittere exercitū huc. Dolobella enim est i Syria: ⁊ vt psperisti diuina mēte tua: ⁊ pdicasti: Cassi⁹ opprimet eū:dū.i.donec isti scilicet consules veniēt. Dolobella em̄ exclusus ab Antiochia ⁊ accept⁹.i tractatus male i oppugnā do scilicet Antiochiā:nulla.i.nō vlla:nō cōfisus vlla alia vrbe.i.q̄ possit ab alia recipi cōtulit se L aodi ceam que est i Syria ad mare:ego spero eū daturū ibi celeriter penas.s.pfidie sue in patriam. Nā neq3 h3 sup.alium locū q̄ refugiat:neq3 poterit sustinere.i tolerare:resistendo ipetum ei⁹ tm̄ exercitū Cassij Spero etiā sup.negocium esse confectum iam scilicet cū hec legis ⁊ dolobellā esse oppressum.

Lr̄e pub lice.

Retūde re.

Laodi cea ciui tas syrie ad mare.

¶ Quare nō puto Pansam: ⁊ Hirtiū in cōsulatu pperaturos in pūincias exire: s3 Rome actu

¶ Quare non puto pansam ⁊ Hirtium i consulatu.i.cū erant cōsules properatu ros exire s. italia : in pūincias: sed actu ros consulatum Rome. Itaq3 si petie ris ab ijs : vt dent interea nobis procura

tionez asie: spero te posse impetrare. s. ab
eis. Preterea. i. insup Pansa et Hirtius
pmiserunt mihi: et. i. simul corã. i. cuz psns
essem: et scripserũt mihi absenti et Pansa
affirmauit. Uerrio nostro. s. cõmuni ami
co: se daturum operã ne succedat mihi. i.
vt pmanerez in magistratu meo. in suo cõ
sulatu. i. durante consulatu suo. Ego por
ro. i. aũt: nõ volo mediusfidius. i. p hercu
lem iouis filium aut ita me iudicet deus
fidei perspector spaciũ. s. tuẽde prouincie
produci mihi lõgius. cupiditate. i. pter
cupiditatem prouincie. s. regẽde: nam ista
prouincia fuit mihi plena laboris: pericu
lis et sup. detrimenti. que. s. dicta labores
pericula detrimenta: ne ego subierim. id
est passus sũ frustra. i. sine fructu aliquo
neue cogar decedere priusq consequar re
liquias diligẽtie mee: ego laboro. idest cõ
tendo valde. Nam si potuissem mittere
pecuniam vniuersam: quã exegerez. s. a p
uincialibus: ego postularez vt succederet
mihi. Nũc volo. i. paro: cõsequi et reficere
i. reparare id qđ dedi Cassio qđ amisim?
s. oẽs qui remp. fouem? morte Trebonij:
etiam qđ amisim? crudelitate. i. propter
crudelitatem Dolobelle aut pfidia corũz
q nõ prestiterũt. i. nõ exhibuerunt fidẽ mi
hi et reip. Qđ. s. illud consequi et reficere:
non põt fieri aliter: nisi habuero spatiũz
s. temporis: ego velim vt tibi cure sit vt so
let scilicet tibi res mea eẽ cure: vt ɔsequar
idest impetrem id: scz spatium. Ego puto
me esse meritũ de rep. ita vt nõ debeam
expectare: scilicet solũ beneficiũ isti? pro
uincie. s. prorogande: sz tantũ. i. tã magnũ
premiũ quantũ Cassius et Bruti. s. Mar
cus et Decius non solũ societate illius fa
cti et periculi: quo Cesarem abstulerunt.
sed etiam studio et virtute hui? tpis idest
quo. vto: erga remp. hoc tẽpore periculo
sissimo. Ego eñ primus fregi leges anto
nianas. i. quas Antonius tulit in vltionez
interfectorũ Cesaris. Ego primus tradu
xi equitatũ dolobelle qui alter tunc erat
consul ad remp. et tradidi sup. ipsum cas
sio. Ego primus habui delectus idest ele
ctionem militũ p salutẽ oim. s. bonorum
contra coniurationem scelleratissimam
Ego solus coniunxi Cassio et reipu. Syri
am et exercitus q erant ibi: idest in Syria.
Nam nisi ego dedissem Cassio tantam
pecuniam et tanta presidia: et tam celeri
ter ne quidem: idest non saltem ausus es
set ire in Syriam. Et non minora pericu
la instarent nunc reipu. a Dolobella q
ab Antonio: scilicet instant: si scilicet Do
lobellam non expulissem e Syria. Atq
ego feci hec omnia is idest eius aut si di?

Subire pericula.

Antoni? leges i vltionẽ interfectorũ cesaris tulit.

ros cõsulatum. Itaq si ab ijs petieris vt interea
nobis procurationẽ asie dent. spero te posse im
petrare. Propterea mihi pmiserunt Pansa et
Hirti? corã et absenti mihi scripserunt. Uerrio
q nostro pansa affirmauit se daturum operam
ne in suo consulatu mihi succedatur. Ego porro
non mediusfidius cupiditate prouincie produci
longius spatium mihi volo: naz mihi fuit ista p
uincia plena laboris: periculi detrimenti: q ego
ne frustra subiecerim: neue priusq reliquas mee
diligentie cõsequar decedere cogar valde laboro.
Nam si potuissem quam exegeram pecuniam vni
uersam mittere postularez: vt mihi succederetur:
Nũc qđ Cassio dedi qđ Treboni morte amisim?.
qđ ẽt crudelitate dolobelle aut pfidia eoꝝ q mihi
fidem reiq publi. nõ pstiterũt: id cõsequi et refice
re volo. Qđ aliter nõ põt fieri nisi spaciũ habue
ro: id vt p te cõseqre veli: vt solz: tibi cure sit. Ego
me de rep. ita puto eẽ meritũ: vt nõ puĩcie istius
bñficiũ expectare debeã: sz tm qtũ Cassi? et Bruti
non solũ illi? facti piculiq societate: sed ẽt huius
tpis studio et virtute. Prim? eñ ego leges Anto
nianas fregi: prim? eqtatũ Dolobelle ad rep. tra
duxi: Cassioq tradidi prim? delectus habui p sa
lute oim: cõtra coniurationem sceleratissimã. So
lus Cassio et reip. Syriã exercitusq: q tibi erãt con
iunxi. Nã nisi ego tãtã pecuniã: tãtaq presidia. et
taz celeriter Cassio dedissem ne ausus qdem esset
ire in Syriã: et nũc non minora picula reip. a Dolo
bella instarent: q ab Antonio. Atq hec oia is
feci q sodalis et familiarissim? dolobelle eram con
iunctissimus sanguine Antonijs puinciã quoq
illorum beneficio habebam

Omnibus meis bellum prim? indixi. Hec
et si adhuc non magnopere mihi tulisse fructum
animaduerto: tamen non despero: nec defatiga

bor permanere non solum in studio libertatis sed etiam in labore ꝛ periculis. Attamen si etiam ali qua gloria iusta ꝛ merita prouocabimur: Sena tus: ꝛ optimi cuiusqꝫ officijs maiore cum autho ritate apud ceteros erimus: ꝛ eo plus prodesse rei pu. poterimus. Filium tuum ad Brutū cū veni: videre non potui: ideo ꝙ iam in Hyberna cū eq tibus erat ꝓfectus. Sed mediusfidius ea esse eū opione: ꝛ tua ꝛ ipsius ꝛ in primis mea causa gau deo. Fratris enim loco mihi est: qui ex te natus: te qꝫ dignus est. Vale. iiij. kal. Junij. Perge.

catur in hoc significatu) existens is: q̄ erā sodalis. i. socius dapis: hoc est ꝯuictor: ꝛ familiarissimus Dolobelle: ꝛ q̄ erā cōiū ctissimus sanguine. i. cōsanguinitate: An tonijs: habebam ꝗ. i. ēt bñficio illoꝝ qui tūc cōsules erāt: ꝓuinciā. i. Ciliciam Sꝫ .i. amo: .i. magis: .i. patriam: .i. meam. (Grece aūt primitiuū est mei aut mis.) Ego primus indixi oibus meis. i. necessa rijs Antonio fauentibus bellū. Etsi. i. ꝙ ꝙ: ego aiaduerto: hec. i. hmōi studia mea in rēp. nō attulisse mihi fructū. i. vtilitatē magnopē. i. abūde: tñ ego nō despero: nec defatigabor. i. nō desistā pre fatigatione: ꝑmanere nō solū i studio libertatis: sꝫ ēt in labore ꝛ periculis. i. ꝓ ea obeundis. At tñ. i. licet hoc sim aio: tñ si ꝓuocabimur. s. ad talia studia: aliqua gloria iusta ꝛ meri ta. s. a nobis: officijs. i. debita exhibitione. senatus ꝛ optimi cuiusqꝫ: nos erimus apud ceteros cū ma iore auctoritate: ꝛ poterimus ꝓdesse reipu. eo plus. Argutissima forma petendi beneficij: cū illō qđ petimus ad rem conferentis facturum ꝓbamus. de his aūt rebus pulchre locutus: transit ad cōmē dationē filij Ciceronis / non minus arguto ꝯsilio: sciens non posse melius placere Ciceroni ꝙ vt illi bona de filio denūciet: dicit igit̄ sic. Cū. i. qñ: veni ad Brutū s. Marcū: nō potui videre filiū tuū. s. Marcū Ciceronē: ideo ꝙ erat ꝓfectus iam cum equitibus in hyberna. i. loca tuta vbi hyemem trā sigant cum equis suis. Sed mediusfidius. i. ita me dius iouis amet aut iudicet vt verū dico: vel Her cules vltor perfidorū: aut ita media sit fides: ego gaudeo eū. s. filiū tuū: esse ea opinione. i. in ea esti matione hoim: aut in eo proposito iuuande reipu. ꝛ. i. simul causa tua: qui pater eius es: ꝛ ita illius gloria in te redundat: ꝛ ipsius. s. filij tui: qui ex bono studio ꝛ bona estimatione fructum aliquando cōsequetur: ꝛ in primis. i. precipue (quod amanter dicit) causa mea. Enī. i. q: qui natus est ex te: ꝛ di gnus te. s. patre: est mihi loco fratris: frater autem dicitur fere alter quasi inter se coniunctiores sint fratres: ꝙ pater ꝛ filius. Perge que est ciuitas Pamphilie.

Philo amomallon. magis patrida patriam emou meam.

Nota.

Mediusfidius. id est hercu les iouis filius me amet ꝛ est iurantis particula seu impre cantis.

P. Len. Pub. Fi. Proquestor. Po. Ro. Cons. Pret. Tri. ple. Senatui Po. ple. Q. Ro. S. D.

Si valetis: liberiqꝫ V. V. B. E. E. V. Scelere Dolobelle opp̄ssa Asia in proximam prouinciam Mace doniā: presidiaqꝫ reipu. que. M. Brutus. V. C. tenebat: me contuli ꝛ id egi: vt per quos celerrime posset Asia prouincia: vectigalia qꝫ in vestram potestatem redigerentur. Quod cū ꝑtimuisset Dolobella vastata ꝓuincia: correptis vectigalibus: ꝑcipue ciuibꝰ Romanis oibus cru delissime denudatis. ac diuēditis: celeriusqꝫ Asia excessisset: ꝙ eo presidium adduci potuisset: diu tius morari aut expectare ꝑsidiū nō necesse habui ꝛ ꝙ primū ad meū offīm reuertēdū mihi esse existi

Si valetis ꝛc. Scribit eodē argumēto fere hāc epl'am publice quo superiorē scri pserat ad Ciceronē nisi ꝙ quū Dolobella inuasisset Asiam eamqꝫ vastasset ꝛ ciues Romanos spoliasset ꝛ venditis spolijs celerius deces sisset ex Asia ꝙ presidium in eam adduci potuisset: dicit non putasse sibi presidium mittendum a Bruto omnem autem dili gentiam facere ꝛ fecisse ad inquirendum scelus Dolobelle. Ordo est. Si o patres conscripti ꝛ popule Romane valetis ꝛ li beri vestri valent bene est / ego valeo. Asia oppressa. idest cum Asia esset oppressa sce lere. Dolobelle contuli me ꝛ presidia rei pu. que Marcus Brutus vir clarus tene bat in prouinciam proximam: videlꝫ Ma cedoniam: ꝛ egi. i. effeci id: vt Asia ꝓuicia ꝛ vectigalia. s. Asie: redigerentur in ꝑtātē vestram: sup. per eos per quos posset sup. redigi: celerrime. Quod cum Dolobella ti muisset. s. me facturum: prouincia vasta ta: vectigalibus. i. pensionibus publicis / correptis. s. simul raptis: omnibus ciuibꝰ precipue romanis denudatis ac diuēditis crudelissime: ꝙ pro ꝛ: excessisset Asia ce

Argumē tum epl'e

Ordina tio lr̄e.

lerius ꝙ presidium potuisset adduci eo: non habui necesse morari aut expectare p̄sidium diutius: ⁊ existimaui. idest iudicaui: reuertendum esse mihi ad officium meum ꝙ primum. idest valde cito: vt ⁊. idest simul exigerem reliqua vectigalia: ⁊ colligerem pecuniaz quam deposueram: ⁊ supple vt cognoscerem quicquid esset correptum ex ea. scilicet pecunia deposita: aut quorum culpa id accidisset: ⁊ vt facerem vos certiores ꝙ primum. idest valde cito: de omni re. Interim cum nunciatuz esset mihi naviganti in Asiam: classem Dolobelle esse in Lycia: ⁊ Rhodios habere naues complures instructas ⁊ paratas in aqua. idest super aquam: reuerti Rhodum cum ijs nauibus quas aut adduxeraz mecum: aut Patiscus proquesto: homo cõiunctissimus mihi cum scilicet ita sit ꝙ familiaritate: tum etiam sensibus. idest consensu in republica comparauerat. idest acquisiuerat: reuerti inquam Rhodum: cõfisus auctoritate vestra: ⁊ senatuscõsulto quo iudicaretis Dolobellam hostem. cõfisus quoq; federe quod renouatũ erat. Marco Marcello et Seruio Sulpitio cum ijs. scilicet Rhodijs: quo scilicet federe Rhodij iurauerant se habituros eosdẽ hostes quos Senatus Populusq; Romanus. Que res fefellit nos vehementer Tantum enim abfuit vt firmaremus classem nostram presidio eorum: vt etiam milites nostri prohiberentur a Rhodijs: vrbe. idest ingressu vrbis: portu scilicet diuturno: statione. idest loco vbi ad tempus stare possent in nauibus: commeatu. idest victualibus: deniq; aqua. scilicet dulci aut omni communione: ⁊ nosipsi. scilicet duces: vix reciperemur cum singulis nauigiolis. idest paruis nauigijs Quam indignitatemq; pro. idest diminutionem maiestatis non solum iuris nostri: sed etiam imperij ⁊ Populi romani: nos tulimus. idest tolerauimus idcirco ꝙ cognoramus pro cognoueramus; litteris interceptis. idest per litteras a Dolobella missas interceptas a nostris/ Dolobellam si desperasset de Syria et Aegypto. scilicet retinendis: quod erat necesse fieri: quia potentior erat in Syria Cassius: paratum esse conscendere in naues: cum omnibus latronibus suis: atq; omni pecunia. scilicet surrepta: ⁊ petere Italiam. Et cognoueramus idcirco etiam naues onerarias/ quarum nulla erat minor duum milli um amphorarum. idest qui non caperet bis mille amphoras contractas. idest in vnuz locũ tractas: obsideri in Lycia a clas

Dolobelle nauis ⁊ rhodicorum.

Patisco proquesto:

Dolobella cuz hostis a senatu Ro. dictus.

Prohibere vrbe

Magne onerarie naues.

maui vt ⁊ reliqua vectigalia exigerem: ⁊ quã deposui pecuniam colligerez: quicquid ex ea correptũ esse: aut quorum id culpa accidisset cognoscerem: ꝙ primum ⁊ vos de oĩ re facerem certiores. Interim cuz per insulas in Asiam naviganti mihi nũciatum esset classem Dolobelle in Lycia esse: Rhodiosq; naueis complures instructas ⁊ paratas in aqua habere: cum ijs nauibus: quas aut mecum adduxeram: aut comparauerat Patiscus ꝓquestor: homo mihi cũ familiaritate tum ẽt sensibus in rep. coniunctissimus Rhodum reuerti: confisus authoritate vestra Senatusq; consulto: quo hostem dolobellam iudicaretis: federe q̃z qđ cum ijs. M. Marcello: seruio sulpitio renouatũ erat: quo iurauerant Rhodij eosdez hostes se habituros: quos. S.P.Q.R. Que res nos vehemẽter fefellit. Tm̃ enim abfuit: vt illorum presidio nr̃az firmaremus classem: vt etiam a Rhodijs vrbe: portu: statione: que extra vrbẽ: est cõmeatu: a qua est deniq; prohiberent nostri milites: nos vix ipsi singulis cũ nauigiolis recipemur. Quã indignitatẽ diminutionẽq; maiestatis nõ solũ iuris nr̃i. sed ẽt iperij: Populiq; romani idcirco tulimus: ꝙ iterceptis lr̃is cognoramus Dolobellã si desperasset de Syria: Aegyptoq; qđ necesse erat fieri. in naues cũ oĩbus suis latronibus: atq; oĩ pecunia conscendere esse paratũ. Italiamq; petere. Idcirco ẽt naues onerarias: q̃rũ minor nulla erat duum milliũ amphorarũ: cõtractas in Lycia a classe eius obsideri. Huius rei timore patres cõscripti percitus iniurias ꝑpeti: ⁊ cuz cõtumelia ẽt nostra oĩa prius experiri malui. Itaq; ad illorum voluntatẽ introductus in vrbẽ: ⁊ in senatũ eoꝝ ꝙ diligẽtissime potui causam reip. egi periculumq; omne quod instaret: si ille latro cum omnibus suis naues conscendisset: exposui. Rhodios autem tãta

in prauitate animaduerti:vt oēs firmiores puta rent ꝙ bonos:vt hāc cōcordiā ꝛ cōspirationē om niū ordinū ad defendendā libertatē ꝓpense non crederent esse factā:vt patiētiā senatus: ꝛ optimi cuiusqꝫ manere etiam nunc cōsiderent nec potuis se audere quēquā Dolobellā hostem iudicare.

se eius:o patres cōscripti ego parcitus ti more huius rei:ne scilicet in Italiam tra iiceret:malui perpeti iniurias:ꝛ experiri prius omnia etiā cum contumelia nostra. Itaqꝫ ego introductus ad voluntatē eo rū.s.Rhodiorū in vrbē.s.Rhodum ꝛ in se natum eorum:egi ꝙ potui diligentissime cām reipu.ꝛ exposui omne periculum qđ instaret:si ille latro.s.Dolobella:conscē disset naues cum omnibus suis.Autēꝫ id est sed:ego animaduerti Rhodios in tā ta prauitate.i.peruersitate:vt putarent omnes.scilꝫ alios esse firmiores.s.in defendenda causa in ꝙ bonos idest reipu.fautores:vt nō crederent hanc concordiam ꝛ conspirationem oim ordinum esse factam propense.i.affectanter ꝛ ex iclinatione animi:ad defendendaꝫ libertatem:vt confiderent pa tientiam idest tolerantiam senatus ꝛ optimi cuiusqꝫ.i.omnis boni manere etiam nunc.idest in eum vsqꝫ diem:nec quēꝙ potuisse audere iudicare Dolobellam hostem.

¶Ut deniqꝫ oia que iprobi fingebāt: magis ve ra existimarent:ꝙ que vere facta erant:ꝛ a nobis dicebantur.Qua mente etiā ante nostrum aduē tum post Treboniꝫ indignissimā cedem ceteraqꝫ tot tāqꝫ nefaria facinora:hinc ꝓfecte erant ad Do lobellam legationes eorū:ꝛ quidē nouo exemplo cōtra leges ipsorū ꝓhibentibꝰ iis q tum magistra tus gerebāt.Hec sine timore:vt dictitāt de agris quos in cōtinenti hñt:siue furore:siue impotētia paucorum qui ꝛ antea pari contumelia viros cla rissimos affecerant:ꝛ nūc maximos magistratus gerentes nullo exemplo neqꝫ vestra ex parte:neqꝫ nostra presentium.Neqꝫ imminenti Italie:vrbi qꝫ nostre periculo si ille parricida cum suis latro nibus:nauibus ex Asia Syriaqꝫ expulsus Ita liā petisset:mederi:cū facile possent:voluerūt.Nō nullis etiam ipsi magistratus veniebāt in suspiti onem detinuisse nos ꝛ demorati esse dum classis Dolobelle certior fieret de aduentu nostro.Quā suspitionem consecute res aliquot auxerunt: ma xime ꝙ subito ex Lycia.Sex Martius ꝛ.C.Ti tius legati Dolobelle a classe discesserunt nauiqꝫ lōga pfugerunt:onerariis relictis in quibus col ligendis non minimum temporis. Laborisqꝫ cōsumpserunt. Itaqꝫ Cum a Rhodo cum iis: quas habueramus nauibus in Lyciā venissemus

¶Deniqꝫ animaduertit Rhodios tan ta prauitate:vt existimarent omnia q̄ im probi fingebāt sup.esse magis vera ꝙ que erant vere facta ꝛ que dicebant a nobis. Qua mente.i.affectione ꝛ voluntate hinc legationes eoꝝ profecte erāt ad dolobel lā etiā ante aduentū nostrū:post indignis simā cedē Treboniꝫ:ꝛ cetera tot ꝛ tā ne fanda facinora:ꝛ quidē.i.certe:legatiōes erant ꝓfecte nouo.i.insolito exēplo:qꝛ cō tra leges ipsorū prohibētibꝰ iis qui gere bant tum.i.tunc magistratus.s.Rhodi os.Hec sup.fecerunt:sine timore vt dicti tant de agris.i.ꝓpter agros:quos habēt in continenti.i.terra partim mari septa partim secum alia terra tenenti:timebāt autem ne vestarentur a Dolobella: sine furore:quo correpti nesciunt quid faciant siue impotentia:idest superbia ꝛ insolen tia paucorum (dicuntur autem impoten tes qui ire ꝛ animo suo moderari neque unt)qui affecerant antea pari contume lia qua scilicet nunc nos afficiunt viros clarissimos scꝫ patrem Lentuli: Pom peium ꝛ Lucium Lentulum:ꝛ nunc sup. afficiunt gerentes maximos magistratus vcꝫ nos ꝓconsules Romanos:nullo exem plo sumpto scꝫ ab aliis:neqꝫ ex parte vr̄a qui abestis:neqꝫ nostra.s.ex parte presen tium.i.qui presentes sumus. Neqꝫ volue runt cuꝫ possent facile mederi.i.remediū facere periculo immināti italie ꝛ vrbi no stre:si ille parricida.s.Dolobella expulsꝰ ex Asia ꝛ Syria:petisset nauibus cum su is latronibus Italiam.Ipsi etiam magi stratus scꝫ Rhodii qui videbantur i aliis fauere nobis: veniebant nonnullis in su spitionem detinuisse nos ꝛ esse demorari nos idest donec classis Dolobelle fieret certior de aduentu nostro. Quam suspi tionem res aliquot consecute idest q̄ secu te sunt auxerūt maxime ꝙ Sextꝰ Mar tius ꝛ Caius Titiꝰ:legati Dolobelle:di

Cōtinēs.

Impotē tes: q̄ di cant.

naues onerarias recepimus: dominisq₃ restitui- mus. Idemq₃ qd maxie verberamur: ne posset Do lobella cũ suis latronibus in Italiã venire time- re desimus: classem fugientem persecuti sumus vsq₃ in Sydã: que extra mare regio est prouincie mee. Ibi cognoui partem nauium Dolobelle dif fugisse: reliquas Syriam: Aegyptumq₃ petijsse. Quibus disiectis cũ scirẽ. C. Cassij singularis ci uis et ducis classem maximã fore. Presto in syriã ad meũ officiũ reuerti. Daboq₃ operã: vt meũ stu diũ: diligẽtiã vobis. P. C. reiq₃ pu. pstẽ pecuniã q₃ q̃ maximã potero: et q̃ celerrime cogã: oibusq₃ rationibus ad vos mittã. Si percurrero puinciã et cognouero q vobis et reip. fidẽ prestiterũt: in cõ seruãda pecũia a me deposita: qq₃ scelere vltro de ferẽtes pecuniã pub. hoc munere societatem faci- norum cũ Dolobella inierunt: faciã vos certiores De quib⁹ si vobis videbitur: si vt meriti sunt gra uiter ɔstitueritis: nosq₃ vestra autboritate firma ueritis facilius: et reliqua exigere vectigalia: et ex- acta seruare poterimus. Interea q̃ cõmodi⁹ vecti galia tueri puiciãq₃ iniuria defendere possimus psidiũ necessariũ: volũtariũq₃ cõparaui. His lit teris scriptis milites circiter. xxx. quos Dobella ex Asia cõscripserat: e Syria fugientes in Pan- philiam venerunt. Hi nunciauerunt dolobellam Antiochiam que in Syria est venisse: nõ receptũ conatum esse aliquoties vi introire: repulsuq₃ sem per esse: cum magno suo detrimento.

scesserunt subito ex Lycia a classe: et pro- fugerũt naui longa: onerarijs scz nauib⁹ relictis in quib⁹ scz nauibus onerarijs col ligendis ipsi consumpserãt. s. prius nõ mi nimũ immo plurimũ tpis et laboris. Itaq₃ cum venissem⁹ a Rhodo in Lyciam: cũ ijs nauib⁹ quas habueramus: nos recepim⁹ naues onerarias q: derelictas et restitui- mus dominis a quibus illas abstulerant. Itẽq₃. i. et similiter non desijmus timere quod verebamur maxime. s. priusq̃ onera rias recepissemus: ne Dolobella poss₃ ve nire in Italiam cum latronib⁹ suis: nos p secuti sumus classem. s. Dolobelle fugien tẽ vsq₃ in sydã que regio est. Lycie. s. extra mare ẽ puincie mee. Ibi cognoui partes nauiũ Dolobelle diffugisse: reliquas pe- tijsse. s. consilio. Syriã et Aegyptũ. Quib⁹ disiectis cum scirem classem Cai Cassij singularis ciuis et ducis: maximam fore p sto idest paratam sup. proficiscendi in sy- riam: reuerti idest redij ad officium meu₃ scz tutande prouincie Et dabo operam o P. C. idest patres conscripti vt prestem studium meum sup. et diligentiam vobis et reipubli. et cogam idest congregabo: pecuniam q̃ potero maximam et q̃ celerri me sup. potero. aut et valde celerit: et mit- tam ad vos: omnibus rationibus. i. vijs et medijs. Si percurrero prouinciam et co- gnouero qui prestiterunt fidem vobis et reipu. in conseruanda pecunia deposita a me quiq₃. i. et qui deferentes. s. ad Dolo- bellam vltro scelere idest per scelus pecu- niam publicam. i. reipu. inierunt. i. contra xerunt societatem. i. participationem faci norum: cum Dolobella: hoc munere. i. do no pecunie publice. De quibus si videba tur vobis. s. vtile: si constitueritis. i. indica ueritis animaduertendu₃: grauiter. idest acerbe: vt meriti sunt et firmaueritis. id- est corroboraueritis nos auctoritate vrã: nos poterimus facilius et. i. simul. exigere vectigalia reliqua. i. nõdũ recepta et po- terimus seruare exacta: ne scz alteri dent q̃ a rep. misso. Ego comparaui. i. accumu laui presidium necessarium: q: sacramen- to astrictũ aut stipendio obnoxium: et vo- luntariũ. i. eo qui spõte obtulerũt: quo possim⁹ cõmodi⁹ tueri. i. cõseruare interea vectigalia. s. publi ca: et defendere puinciã iniuria. His litteris scriptis. i. postq̃ he lrẽ erãt scripte: sed nõdũ signate: mi lites circiter triginta quos dolobella ex asia cõscripserat: fugiẽtes e Syria venerũt in Pãphiliã. hi s. milites nunciauerũt Dolobellã venisse Antiochiã: que. s. vrbs est in Syria: nõ receptũ. s. in eã vrbẽ: conatũ esse aliquoties introire vi. i. per vim ac violẽtiã: et sup. repulsum esse semp cũ magno detrimẽ to. i. dãno ac denũciatione suo. hoc est suarũ copiarũ: q: semp multos e suis amisit.

Sydã regio lycie extra mare.

Cogere p cõgregare

antiochia vrbs syrie

¶ Itaq₃ centũ circiter amissis: egrisq₃ relictis no ctu Antiochia pfugisse Laodiceam versus. Ea

¶ Itaq₃ sup. nunciarunt eñ: hoc ẽ dolo- bellã amissis. s. militibus circiter centũ: et egris. s. alijs relictis: profugisse noctu. An tiochia versus Laodicea₃. et sup. nuncia uerũt fere omnes milites asiaticos discel

no.te oĩs fere Asiaticos milites ab eo dicessisse & ex his octingentos Antiochiam redijsse & se tradidisse q: Cassio relicti vrbi illi p̃erant. Ceteros p amanum in ciliciaʒ descendisse quo ex numero se quoqʒ esse dicebant. Cassiuʒ aũt cũ suis oĩbus copijs nunciatuʒ esse quatridui iter a Laodicea abfuisse tũ cũ Dolobella eo tenderet: Quamobrem opione celerius confido sceleratissimum latronẽ penas daturum quarto nonas Junij Perge.

C. Trebonius. M. T. C. S. P. D.

SI vales.b.e.e.q.v. Athenas veni ad.xj. Kal. Junij: atqʒ ibi quod maxime optabaʒ vidi filium tuum deditum optimis studijs summaqʒ modestie fama. Qua ex re q̃tam voluptatem ceperim scire potes etiam me tacente. Non eni nescis quãti te faciam: & q̃ pro nostro veterrimo verissimo, qʒ amore omnibus tuis ẽt minimis cõmodis nõ modo tanto bono gaudeam. Noli putare mi Cicero me hoc auribus tuis dare. Nihil adulescente tuo: atqʒ adeo nostro (nihil enim mihi a te potest esse seiunctum) aut amabilius omnibus ijs qui athenis sunt est: aut studiosius earuʒ artium: q̃s tu maxime amas: hoc est optimarum. Jtaqʒ tibi: quod vere facere possum: libenter quoqʒ gratulor nec minus etiam nobis qʒ eum q̃ necesse erat diligere: qualiscunqʒ esset: talem habemus vt libenter quoqʒ diligamus. Qui cum mihi in sermõe iniecisset se velle Asiam visere non modo inuitatus: sed etiam rogatus est a me: vt id nobis potissimũ obtinentibus puinciam faceret. Cui nos de charitate & amore tuũ officiũ prestaturos non debes dubitare. Jllud quoqʒ erit nobis cure: vt cratippus vna cum eo sit: ne putes in asia feriatũ illũ ab

fisse ab eo ea nocte.s.q̃ aufugit & octingẽtos ex hijs.s.asiaticis redijsse Antiochiã & tradidisse se sup.hijs q relicti a Cassio p̃erant illi vrbi.s.Antiochie: aut tradidisse se cassio q̃ relicti &c. sʒ id minus plʒ: nõ eñ verosimile est trãsfugis vrbẽ relictã esse. Et sup.nũciauerũt: ceteros.s.dolobelle milites descendisse in Ciliciã p amanũ.s. mõtẽ itermediũ: ex quo numero.s.ceterorũ dicebãt se qʒ esse. Aũt.i.sʒ nũciatũ ẽ.s. ab alijs Cassiũ abfuisse iter.i.p spatiũ itineris quatridui.i.qđ quatuor dieb⁹ fieri solet a Laodicea.s. vrbe cuʒ oibus copijs suis: sup.tũc cũ dolobella tẽderet eo.i.ad eã vrbem. Quãobrẽ ego cõfido latronẽ sceleratissimũ.s. Dolobellã datuʒ penes.s. scelerũ suorũ celeri⁹ opione.i.q̃ optmari põt Datum sup.aut scriptum Perge quarto Nonas Junij.

SI vales &c. Treboni⁹ post cedẽ cesaris ex decreto Asiam petẽs vidit athenis Ciceronẽ Ciceronis filiũ philosopantem sub Cratippo: vt in principio officiorũ meminit Cicero. Cũ ergo sibi visum laudat: dicit se iuitasse ad Asiã secũ visendã: tũ dicit se audisse turbulenta ab vrbe seqʒ inuectũ in cesarem. Ordo ẽ. Si vales bũ est ego veni Athenas ad vndecimum Kal. Junij atqʒ (qđ optabaʒ maxie vidi ibi filiũ tuũ.s. Marcũ Ciceronẽ deditum optimis studijs: & summa fama.i.hñtem summã famaʒ modestie.i. moderate vite. Qua ex re tu potes scire ẽt me tacẽte q̃tã voluptatẽ cepim. Nõ ei nescis.i.q: bñ scis q̃ti faciã.i.estimẽ te: & q̃.i.q̃tum gaudeã p nr̃o veterrimo & v̄issimo amore.i.p pter vetustissimũ & v̄issimũ amorem nr̃m. (Qđ nũc d: vet⁹ oli dicebat veter q̃ circa in abl'to pprie tñ facit vetere: & in plura li vetera vñ ẽt suplatiuũ veterrim⁹) oib⁹ cõmodis tuis ẽt minimis nõ mõ.i.necũ tanto bono q̃tũ est hr̃e filiũ talẽ (Ubi notãdũ nos ẽt alienis gaudere bonis: p̃sertim dũ ea nr̃a censem⁹) o Cicero noli putare me dare hoc auribus tuis.i.tibi blandiri dicẽdo qđ libenter audias. Nihil est aut amabilius oibus hijs q̃ sunt Athenis: aut studiosius earũ rerũ quas amas maxime hoc est optimarum: adulescente tuo atqʒ adeo.i. omnino nostro.i.nobis cõmũi (Nihil eniʒ potest esse seiunctũ.i. diuisum mihi a te: q: amicorum oĩa sunt communia.) Jtaqʒ qđ possum facere vere: gratulor qʒ i.ẽt libenter tibi: nec etiã minus gratulor nobis.s.ambobus. qʒ habemus eũ.s.filiuʒ tuum quem necesse erat diligere qualis

Amanus mons cilicie.

Laodicea vrbs.

Argumẽtum ep̃le

Ordo lr̃e

Veteroli pro eo qđ nũc vetus ẽ dicebat vñ, veterior & veterrimus deducta sũt

Alienis bonis gaudemus.

Amicorũ oĩa cõia.

Feriatus p ocioso.

cunc𝔮3 esset habemus dico talem vt diligamus 𝔮3. i. et libenter. Qui cū iniecisset mihi in sermone. i. interloquendū dixisset se velle visere Asiā: nō mō inuitatus sed et rogatus est a me vt faceret id potissimuz nobis obtinentibus puinciam. s. Asiā cui nō debes dubitare nō pstaturos: ⁊ charitate ⁊ amore offm̄ tuū. i. p̄rmum. Illud𝔮3 erit nobis cure: vt Cratippus. s. pcepto: eius sit vna. i. simul cuz eo ne putes illum futurū feriatū. i. ociosuz in Asia: in hijs studijs: in. i. ad que incitat cohortatiōe tua. Nā nos non intermittemus cohortari illum paratū vt video ⁊ ingressum. s. ad docta studia pleno gressu. i. q tā multuz processit aut pfecit quo. i. vt pcedat indies longius: dicēdo ⁊ exercēdo se. Ego nō sciebā q̄d vos egeritis in rep. cū dabā has litteras. Ego audiebā quedā turbulenta: q̄ s. cupio esse falsa vt fruamur aliqn̄. i. tādē libertate ociosa. i. sine negocio belli: qd cō tingit mihi adhuc vel. i. et mime. Ego tū nactus in nauigatione nr̄a. i. dū essem in naui pusilluz. i. modicū laxamēti. i. recreationis ⁊ relaxationis: cōcinnaui. i. cōposui tibi. i. ad honorē tuū: munusculū. i. paruū munus lr̄ariuz. s. ex instituto. i. more ⁊ studio meo: ⁊ ꝯclusi. i. in fine posui dictū. i. elegans verbū: dictū. i. pnūciatū a te cū magno honore nr̄o ⁊ subscripsi. i. assensum pbui tibi ifra. i. ab iferiori pte: hoc est subsequenter: in q̄bus verbis si videor tibi

Aschemo neteros. ascbemos Aschemō

. i. inuerecundior aut turpior nam or turpis inuerecundus aut turpis: turpitudo psone: in quā inuehimur liberius. i. nimis libere: vindicabit nos. s. a rephēsione digna. Tu ignosces et iracūdie nr̄e q̄ iusta est in eiusmodi ⁊ hoīes ⁊ ciues: deinde q̄d. i. cur nisi sit legendum q̄ licuerit magis Lucilio. s. satyrico: assumere hoc libertatis vt apte vitiosos taxet: cum etsi. i. 𝔮uis fuerit: par i. equalis mihi sup. odio in eos quos lesit: tū certe nō habuit mag dignos i q̄s incurreret tāta libertate ṽboꝝ sup. 𝔮 ego. Tu adiūges me 𝔮 primū. i. valde cito ad ṽmones tuos. i. ad scripta tua: sicut pollicitus es mihi. Nā𝔮3 ego nō dubito illud quin si q̄d scribas de interitu Cesaris: nō patiaris me ferre mimā ptē: ⁊ rei. i. facti: vez cedis Cesaris ⁊ amoris tui. Vale ⁊ habe matrem ⁊ meos. s. domesticos cōmendatos tibi. Data ⁊c.

ijs studijs: in que tua cohortatione incitatur futurum. Nam illum paratum vt video: ⁊ ingressum pleno gradu: cohortari non intermittemus: quo indies longius discendo: exercendo𝔮3 se pcedat. Vos quid egeritis in repu. cum has lr̄as dabam non sciebam. Audiebam quedam turbulenta: q̄ scilz cupio esse falsa: vt aliqn̄ ociosa libertate fruamur: qd vel minime adhuc mihi contigit. Ego tū nactus in nauigatione nostra pusillum laxamēti concinnaui tibi munusculum ex instituto meo: et dictum cum magno nostro honore a te dictum cō clusi: ⁊ tibi infra subscripsi. In quibus versiculis sit tibi quibusdam verbis videbor turpitudo psone eius in quā liberius inuehimur nos vindicabit. Ignosces etiam iracundie nostre que iusta est in eiusmodi: ⁊ homines ⁊ ciues. Deinde quid magis hoc Lucilio licuerit assumere libertatis: 𝔮 nobis: cum etiam si odio par fuerit in eos quos lesit: tū certe nō magis dignos habuit in quos tanta libertate verborum incurreret. Tu sicut mihi pollicitus est adiunges me 𝔮 primum ad tuos sermones. Nam𝔮3 illud non dubito: qn si quid de interitu Cesaris scribas non patiaris me minimam partem ⁊ rei ⁊ amoris tui ferre. Vale ⁊ matrem: meos𝔮3 tibi commendatos habe.

Data. viij. Kalen. Ju. Athenis.

Eple materia.

G Rata ⁊c. Cesare rerū potito Cornificius vir i poetica clarus Lybie prepositus illi etiam post necem cesaris pfuit qui cum scripsisset ad Cicer. rescribit Cicero sibi gratum esse 𝔮 sui memorem noscat: timuisse illi tumultum ortum in Syria: ocium honestuz esse Rome: se𝔮3 scripsisse de optimo genere dicendi quod vt laudet eius ingeniuz miratur. Ordo est. Memoria tua nostri. i. quā

Ordo lr̄e

M. T. C. Cornificio College. S. D.

G Rata mihi est vehemēter memoria nr̄i tua: quā significasti lr̄is 𝔮 vt cōserues nō 𝔮 d tua ꝯstātia dubitē: sz q2 mos ē ita rogādi rogo. Ex syria nob' tumltuosiora q̄daz nūciata sūt q̄ q2 tibi sūt ppiora: 𝔮 nob': tua me cā

magis mouent: q̄ mea. Rome summū ociū est: sȝ ita vt malis salubre aliqḋ: ⁊ honestū negociū: qḋ spero fore: q: video id cure eē Cesari. Me scito dū tu absis: quasi occasionē quādā: ⁊ licentiā nactuȝ scribere audacius: ⁊ cetera qdeȝ fortasse: que ēt tu concederes. Sed proxime scripsi de optimo gn̄e dicendi in quo sepe suspicatus suȝ te a iudicio nō stro sic scȝ vt doctū hoīem a nō indocto paululuȝ dissidere. Huic tu libro maxime velim ex animo. si minus gratie cā suffragere. Dicā tuis vt eum si velint describant: ad teq; mittant. Puto em̄ ēt si rem minus ꝓbabis: tn̄ in ista solicitudine qcqd a me ꝑfectuȝ sit: iucundū tibi fore. q̄ mihi existimationem tuaȝ: dignitatemq; cōmendas: facias tu quidem omnium more. Sed velī sic existimes me cum amori: quem inter nos mutuum esse intelligam plurimum tribuam: tuȝ de summo ingenio ⁊ de optimis tuis studijs: ⁊ de spe amplissime dignitatis ita iudicare: vt nemineȝ tibi anteponaȝ comparem paucos. Uale.

habes de nobis: est mihi grata vehementer quā. s. mēoriā significasti lr̄is. quaȝ rogo vt ꝯserues: nō q̄. i. q: dubitē ḋ cōstātia tua: sȝ q: mos est rogādi ita. Quedā sunt nūciata nobis ex Syria: tumultosiora. s. q̄ velimus: aut aliquantulū tumultuosa: q̄ q: sunt ꝓpiciora. i. viciniora tibi q̄ nobis: mouent. i. timore afficiunt: me magis cā tua q̄ mea Summum ociū est rome: sȝ ita: vt malis. i. magis velis aliqḋ negociuȝ salubre. s. patrie ⁊ honestū: qḋ spero fore. i. futurū breui: q: video. i. cōsidero id esse Cesari. s. Julio cure. Scito me dū. i. interea dū tu absis. s. ab vrbe: quasi nactū occasionē quādā ⁊ licentiā: scribere audaci⁹ q̄. s. si adesses: vn̄ innuit se eū vereri: docuerat eniȝ Cornificius publice lr̄as: ⁊ sunt q̄ eius putēt ad herēniuȝ libros rhetoricoꝝ q̄ cicerōi ascribūt ⁊ q̄dē fortasse: sup. ascribere audaci⁹ cetera q̄ etiam tu: si public⁹ censor: concederes: sed scripsi ꝓxime de optimo gn̄e dicendi: in quo. s. ope: ego suspicatus sum sepe: te dissidere. i. diuersum esse ⁊ dissentire paululū a iudicio nostro: sic vt hominem doctum a non indocto. Ego velim sup. vt tu suffragere idest faueas ⁊ aspires: huic libro maxīe. i. ꝑcipue ex animo. i. vero iudicio: si minus. i. si non sup. possis id facere: causa gr̄e. i. beniuolētie tue in me. Ego dicam tuis. s. ministris ⁊ seruis: vt describā. i. de meo scribā si velint eū. s. librū: ⁊ mittā. s. eū ad te. Puto em̄ ēt si. i. q̄q̄ min⁹. i. nō satis ꝓbabis rem i. opus ipm̄ tn̄ iucūdū fore tibi q̄cq̄d ꝑfectū. i. ortū sit a me: in ista sollicitudine. q̄ tu cōmēdas mihi estimationē ⁊ dignitatē tuā: tu q̄dē facis sup. id more oīm. s. q̄ absunt a p̄ria. Sȝ velī sup. vt existies sic: me cū. s. ita sit q̄ tribuā plurimū amori quē intelligā eē mutuū iter nos: tū. s. ml'to magis est: me iudicare de sūmo ingenio. s. tuo: de optimis studijs tuis ⁊ de spe amplissime dignitat̄. s. quā ꝯsecuturū sꝑamus: ita vt neminē anteponaȝ tibi: ⁊ cōparē. i. cōparādos ⁊ sil'es quodāmō putē: paucis.

Cornificius lybiē ꝑposit⁹ vir ī poetica clarus publice lr̄as docuit cuiusq; putant libri rhetoricoruȝ ad herennium.

Cice. Cornificio College. S. D.

Quod extremuȝ fuit in ea epistola quam a te proxime accepi: ad id primuȝ respondebo. Animaduerti eniȝ hoc vos magnos oratores facere. Nonnunquam epistolas requiris meas. Ego autem nunq̄ cum mihi denunciatum esset a tuis ire aliquem non dedi. Quod mihi video, ex tuis lr̄is intelligere: te nihil cōmissurum esse temere nec ante q̄ scisses: quo iste nescio q: Cecilius Bassus erūperet: qcq̄ certi ꝯstiturū: id ego: ⁊ sperarам prudentia tua fretus: ⁊ vt considerem fecerunt tue gratissime mihi lr̄e. Idq; vt facias q̄ se-

Quod extremuȝ ⁊c. Excusat se primo q̄ Cornificius lr̄as a se non acceperit: cuȝ nullū qui eas ferret pretermiserit damnat ociuȝ vrbis vt qḋ putat contra dignitatem suam: mallet enim in repu. s. orere. Optatq; ipsum Cornificium adesse: qui cum videre possit que in vrbe fiant. Ordo est. Ego respondebo primum ad id quod fuit extremum. idest vltimum in ea epistola quam accepi ꝓxime a te. Ego enim animaduerti vos magnos oratores: facere hoc. idest respondere primuȝ extremo loco dictis aut obiectis. Incipiens auteȝ respondere dicit. Tu requiris nonnunquam. idest interdū epistolas meas: hoc est accusas q̄ non scripserim ad te. Ego aūt nunq̄ nō dedi. i. semper dedi: cum denunciatum esset mihi aliqueȝ a tuis. i. tuorū ire. i. proficisci. s. a me ad te. Qḋ video: mihi intelligere ex litteris tuis: te

Argumētum ep̄le

Ordo lr̄e

nihil cōmissurū.i.facturū esse temere.i.in ꝯsiderate:nec ꝯstitutū quicꝗ certi.i.firmi ꝓpositi anteꝗ scisses.i.sciuisses: quo.i.i quā ptē:iste nescio q̄ (vulgatꝰ diceret nescio quis) ꝛita inuitur ꝯtenendꝰ: Cecilius Bassus: erūperet.i. diu celatū ac tecū cōsiliū suū:tandē vi reuelaret ego: ꝛ.i. simul:sperarādi i.te ita facturū:fretꝰ.i.cōfisus ꝛ adiutꝰ prudētia tua:ꝛlr̄e tue gratissime mihi fecerunt vt ꝯsiderē.s.te id facturū. Et ego rogo te valde: vt facias ꝙ sepissime.i.frequentissime/ id: vt possim scire: ꝛ.i.simul: q̄d agas: ꝛ q̄d agat.s.ab alijs: ꝛ etiā q̄d sis acturus Etsi.i.ꝙꝙ patiebar aīo periniquo te digredi a me: tū ego cōsolabar eo tp̄e me: ꝙ arbitrabar te ne ꝛi summū ociū: ꝛ discedere magnis negocijs impēdentibꝰ.i.iminētibꝰ. Utrunꝗ accidit cōtra.s.opinionē meā Bellū. cm̄ est exortū istic.s.vbi tu es: ꝛ pax est cōsecuta hic: sed tū pax hmōi i qua.si adesses: mlta nō delectarēt te: tū.i.sed ea q̄ ne q̄dē.i.non saltem delectāt Cesarē ipm.s.caput rei. ¶ Bellorū ꝛc. ꝓbat assumptū dicēs. Em̄.i.q: hi.i.hmōi sunt sp̄ exitꝰ bellorū ciuiliū: vt nō solū ea q̄ victor velit fiāt: sꝫ ētvt mos gerēdꝰ sit.i.vt obsequēdū sit: hijs q̄bꝰ adiutoribus victoria sit parta.i.acq̄sita. Eq̄dē.i.ego quidē obdurui.i.ī vidēdis rebꝰ iniusis sic aīꝫ obduraui: vt viderēꝫ iā aīo eq̄ssimo ludos cesarꝭ nr̄i.i.q̄s Cesar victor agēdos curat: ꝛ vt viderē.s.agētē Titum placū.s.histrionē: aut audirē Titū plancū.s.poetā: ꝛ poemata Laberij ꝛ Publij: q̄ sunt mimographi. Et scito nihil tā deesse mihi ꝙ sup.aliquē q̄cū.i.cū q: ego rideā, hec familiariter ꝛ docte.i.ex idicio arguto. Tu eris is.s.q̄cū ridebo: si venerꝭ ꝙ primū.i.valde cito: q̄d vt facias ego arbitror: interee.i.ī̄re esse: non solum mea: sed etiam tua. Uale.

Titꝰ plācus ꝛ liberiꝰ poete.

pissime: vt et quid tu agas: et quid agatur scire possim: ꝛ etiam quid acturus sis: valde te rogo. Etsi periniquo patiebar animo te a me digredi: tamen eo tempore me consolabar: ꝙ ꝛ in summuꝫ etiam ocium te ire arbitrabar: ꝛ impendentibus magnis negocijs discedere. Utrunꝗ contra accidit. Istic enim bellum est exortum: hic pax consecuta: sed tamen huiusmodi pax in quasi adesses: multa te non delectarent: ea tamen: que ne ipsum Cesarem quidem delectent.

¶ Bellorum enim ciuiliū hi semper exitus sunt: vt non ea solum fiant: que velit victor: sed etiam vt ijs mos gerendus sit quibus adiutoribus parta sit victoria. Equidem sic iaꝫ obdurui: vt ludos cesaris nostri equissimo animo viderem. T. Plancum audireꝫ: Laberij ꝛ publij poemata. Nihil mihi tam deesse scito ꝙ qui cum hec familiariter docteꝗ rideam. Is tu eris: si ꝙ primū veneris. Q̄d vt facias non mea solum: sed etiam tua interesse arbitror. Uale.

Argumētū ep̄le.

Ibētissime legi tuas lr̄as ꝛc. Cū cesar p̄fecisꝫ Cornificiū syrie: ꝛ in ea bellū timeret aut iā eēt: optat Cice. eā rē illi feliciť euenire: postea. ꝺ orꝫ bellū parthicū monet quō agere debeat: ꝺn ditqꝫ se cupere scire q̄d ille hactenꝰ egerit

Series lr̄e ordo.

O: do ē Ego legi libētissime lr̄as tuas: in q̄bꝰ fuit mihi iucūdissimū ꝙ cognoui meas s.lr̄as eē redditas tibi. Nō em̄ dubitabaꝫ q̄n eēs lecturꝰ eas libēter verebar.i.formidabā ne redderenť.s.tibi. Ego cognoui ex lr̄is tuis: Bellū q̄d ē in Syria/ ꝛ syriā ꝓuinciā esse tributā tibi a cesare. Ego volo.i.opto eādē rē.s.belli ꝛ ꝓuīcie admistratione euenire tibi bn̄ ꝛ feliciť. Q̄d ꝯfido fore.i.futurꝫ ita: fretꝰ.i.cōfisus ꝛ idustria ꝛ prudētia tua. Sꝫ q̄d scribis de suspitiōe bel

Uolo aliquātuluꝫ plusꝙ opto imperiosū est.

Cicero Cornificio. S.

Ibentissime legi tuas litteras: in q bus iucundissimuꝫ mihi fuit: ꝙ cognoui meas tibi redditas esse. Non enim dubitabaꝫ: quin eas libenter lecturus esses verebar ne redderentur. Bellum q̄d est in syria: Syriamꝗ prouinciam tibi tributam esse a Cesare ex tuis litteris cognoui. Eandem rē tibi volo bene: ꝛ feliciter euenire. Quod ita fore cōfido fretus ꝛ industria et prudentia tua. Sed de Parthici belli suspitione q̄d scribis: sane me commouit. ꝙtum copiarum haberes cum ipse coniectura consequi poterā: tum ex tuis litteris cognoui. Itaꝗ opto ne se illa gens moueat hoc tpe: dum ad te legiones et producantur quas audio

dici. Qз si pares copias ad cõfligẽdũ nõ habebis nõ te fugiet vti ꝯsilio. M. Bibuli: q se oppido munitissimo: ⁊ copiosissimo tãdiu tenuit: ꝙdiu in ꝓuincia Parthi fuerũt: sз hoc meli⁹ ex re ⁊ ex tempore ꝯstitues. Mihi qdẽ vsqз cure erit: qd agas dũ qcqd egeris sciero. Lr̃as ad te nũꝙ habui cui darẽ: quin dederim: A te: vt idẽ facias: peto. In primisqз vt ita ad tuos scribas vt me tuũ sciãt eẽ.

li parthici. s. qð instare scribis: cõmonuit me sane. i. multũ: q: sup. cũ. s. ita sit: ꝙ ipe idest ego ꝑ meipm̃: poterã cõseq. i. cognoscere ꝯiectura. i. ꝑ coniecturã: tũ. i. multo apti⁹ cognoui ex lr̃is tuis. Itaqз opto ne i. vt nõ: vt illa gẽs. s. ꝑthica: nõ moueat se hoc tpe: dũ. i. donec eẽ legiões quas audio duci. i. aut dici. i. deligi ꝑducant a te. Qз si non habebis copias pares. i. satis magnas ad cõfligendũ: nõ fugiet te. i. me mineris: vti cõsilio Marci Bibuli q retinuit se oppido munitissimo et copiosissimo: tãdiu quãdiu parthi fuerunt in prouincia. Sз tu cõstitues hoc. i. quid de hoc sit faciendũ meli⁹ ex re. i. ex dispositione negotij: et ex tpe. i. qualitate tpis. Quidẽ. i. certe qd agas erit mihi cure vsqз. s. illð tẽp⁹ dũ sciero qcqd egeris. Nũꝙ habui cui darẽ lr̃as ad te: q: dederi: Peto a te vt facias idẽ. i. sil'r Et sup. peto in primis vt scribas ad tuos ita vt sciant me esse tuum.

Cõsiliũ Marci Bibuli

M. C. Cornificio college. S.

Grate mihi tue lr̃e: nisi ꝙ Sinuessanũ diuersoriolũ ꝯtẽpsisti. Quã qdẽ ꝯtumeliã villa pusilla ĩquo aĩo ferret: nisi in Cumano: ⁊ Põpeiano reddideris. Si igitur facies: meqз amabis: ⁊ scripto aliquo lacesses. Ego eñi rñdere facili⁹ possum ꝙ ꝓuocare. Qз si vt es cessabis: lacessaз: nec tua ignauia etiã inertiã efferet plura ociosus. Hec cũ essem in senatu exaraui. Uale.

Grate ⁊c. Iocatr ꝙ i villã suã nõ diuerterit ⁊ ad scribẽdũ inuitat dicẽs. Lr̃e tue fuerunt grate mihi: nisi ꝙ cõtẽpsisti diuersoriolũ sinuessanũ. i. quod habeo. Sinuesse. quã quidem contumeliam villa. i. domus mea insticie pusilla. i. exigua. ferret iniquo aĩo alludit ad pauperes qui se cõtẽni egre fuerũt: nisi reddideris. i. sis redditur⁹ in Cumano et Pompeiano sup. diuersorijs meis. .i. omnia .i. de idest oĩbus. Tu igitur facies sic et amabis me: et lacesses. i. prouocabis aliquo scripto. Ego eñ possum facilius respondere ꝙ ꝓuocare. Qз si cessabis vt es. s. tardus ad scribendum: ego lacessam. idest prouocabo te: nec ignauia tua efferet etiam sup. mihi inertiã. Plura sup. scribam ociosus ego exaraui. idest scripsi hec cum essem in senatu. Uale.

Argumẽtũ epl'e ⁊ illi⁹ ordo.

M. C. Cornificio Salutẽ dicit.

Caius Aniti⁹ familiaris me⁹: vir oĩb⁹ reb⁹ ornat⁹: negotioꝝ suoruз cã legat⁹ est ĩ Africã legiõe libera Eũ velim reb⁹ oĩb⁹ adiuues: operã des: vt ꝙ cõmodissime sua negocia cõficiat. In primisqз qð ei charissimũ est dignitatẽ ei⁹ tibi ꝯmẽdo. Idqз a te peto: qð ipe ĩ ꝓuincia facere sum solit⁹ nõ rogat⁹ vt oĩb⁹ senatorib⁹ lictores darẽ: ꝙ idẽ acceperã: ⁊ id cognoueram a summis viris factitatũ. Hoc igit mi cornifici facies: ceterisqз rebus omnibus ei⁹ dignitati reiqз: si me amas: consules: id erit mihi gratissimum. Da operam vt valeas.

Caius ꝯmẽdat cornificio p̃fecto aphrice C. Anitium familiarẽ suũ dicens. Caius Aniti⁹ familiaris me⁹ vir ornatus omibus rebus: legatus est in aphricam legione libera q: causa negociorum suorum non publicoꝝ. Velim adiuues eum rebus oĩbus et des operam vt cõficiat. i. perficiat negocia sua ꝙ commodissime: et in primis commẽdo tibi dignitatem eius: quod. s. eam esse commendatam est ei charissimum. Et peto a te id quod ipse. idest ego solitus sum facere in prouincia non rogatus: vt darẽ. i. solitus sum dare lictores. i. ministros publicos oĩbus senatoribus. i. senatorij ordinis viris ꝙ. i. q: acceperam idem. s. beneficiuз scз ab alijs ⁊ cognoueram id factitatũ. i. frequenter factuз: a summis viris. Tu igitur o mi Cornifici facies hoc: ꝙ consules. i. prouidebis et proderis: ceteris rebus eius omnibus: ⁊ dignitati et rei eius si amas me: id erit gratissimum mihi. Da operam vt valeas.

Ep'le materia et series.

M. T. C. S. D. P. Cornificio.

Nos hic cum homine gladiatore omnium neqssimo collega nr̃o Antonio bellum gerimus: sed nō pari cōditione: contra arma verbis. At etiam de te concionatur: nec impune: nā sentiet quos lacessierit. Ego autem acta ad te omnia arbitror perscribi ab alijs. A me futura debes cognoscere: quorum quidē non est difficilis coniectura. Oppressa omnia sunt nec habent ducem boni: nostriqʒ longe gentium absunt. Pansa et sentit bene: et loquitur fortiter. Hirtius noster tardius con valescit. Quid futurum sit plane nescio. Spes tamen est vna: aliquando populum romanum maiorum similem fore. Ego certe reipu. non deero ꝛ quicquid acciderit a quo mea culpa absit: aio forti feram. Illud profecto quoad potero tuā famā ꝛ dignitatē tuebor. Ad. xiij. kalē. Janua. Senatus frequens mihi est assensus: cū de ceteris rebꝰ magnis ꝛ necessarijs: tū de prouincijs ab ijs: qui obtinerēt: retinēdis: neqʒ cuiq̄ tradēdis: nisi q ex senatuscōsulto successisset. Hec ego cū reip. cā censuit: tū me hercule ī primis retinēde dignitatꝭ tue Quamobrē te amoris nr̃i causa rogo: reip. causa hortor: vt ne cui quicq̄ iuris in tua prouincia esse patiare. Atqʒ vt omnia referas ad dignitatem: qua nihil potest esse prestantius. Uere tecū agam vt necessitudo nostra postulat. In Sempronio si meis lr̃is optēperasses: maximā ab oibus laudē adeptus esses: sʒ illud ꝛ preterit ꝛ leuius est. Hec magna res est. Fac vt prouinciam retineas in potestate reipub. Plura scripsissem: nisi tui festinarēt. Itaqʒ Cherippo nr̃o me velim excuses. Uale

Argumētum ep[istu]le: Nos ꝛc. Scribit se post eadē Cesaris habere magnū bellū cū Antonio: sed se agere verbis: illū armis. Queritur q̄ rēp. desolatā cū Bruti et Cassiꝰ absint. Deinde scribit de decreto senatꝰ vñ videt̃ hec ep[isto]la scripta paulopost necē Cesaris superiores añ eā. Ordo l[itte]re: Ordo est. Nos gerimꝰ hic bellum cū Antonio collega nr̃o. i. cōsenatore/ homine gladiatore. i. vili et gladiatorio aio arma tractāti: vtpote neqssimo oim. Sūt q̄ putēt Ciceronē de collega cōsulatꝰ sui loqui qđ minime placet. Sed gerimꝰ bellū cōditione nō pari. i. impari vtpote verbis cōtra arma. At scʒ Antoniꝰ cōcionat̃ Cōcionari: i. verba ad ppl'm facit/ cōtra te: nec impune. i. nō sine punitiōe futura: nā sentiet q̄s lacesserit hoc dicit vt Cornificiū ad vltionē stimulet. Ego autē arbitror oīa acta perscribi ad te ab alijs. Tu debes cognoscere a me futura: quoꝝ quidē. s. futuroꝝ coniectura non est difficilis. Oia sunt oppressa/ nec boni hn̄t ducē: ꝛ Tyrannoctori i. tyrannicide nr̃i/ absunt longe gentiūʒ. i. in longinquis regionibus. Pansa et sentit bene ꝛ loquit̃ fortiter. Hircius noster cōualescit. s. ex egritudine tardius. Quid futurum sit plane nescio. At qui dixerat se futura dicturumꝰ sed ea duntaxat quorum nō difficilis esset ꝯiectura. Est tamē vna spes: populum Romanum futurū aliquando. i. tandem similem maiorum. scilicet suorum. i. libertatis vindicē. Ego certe non deero reipub. et ferā. i. patiar animo forti / quicquid acciderit a quo culpa mea absit. Profecto sup. faciā: illđ quoad potero: hoc est tuebor famam tuam ꝛ dignitatem. Senatus frequens est assensus mihi ad decimumtertium Kalendas Januarij: cum scilʒ ita sitꝰ q̄ est assensus de ceteris rebus magnis et necessarijs: tum idest multo euidentius est assensus de prouincijs retinendis ab ijs qui obtinerent. scilicet eas: neqʒ tradendis cuiq̄ nisi q̄ successisset ex senatuscōsulto. Ego censui. idest dicendo sententiam cui senatus assensus est indicaui hec cum causa reipub. tum me Hercule in primis causa dignitatis tue retinende. Quamobrem ego rogo te causa amoris nostri: et hortor te causa reipubli. vt ne patiare cui. idest alicui/ quicq̄ iuris in prouincia tua. Atqʒ et vt referas oīa ad dignitatē non ad vtilitatē qua scʒ dignitate/ nihil pōt esse prestantius. Ego agam tecum vere. i. ex aio et aperte vt necessitudo nr̃a postulat. Si obtēperasses literis meis in Sēpronio. i. in eo qđ mandaui de sempronio: tu adeptus esses ab oibus maximā laudē. Sed illud et preterijt et leuiꝰ. i. modici momenti est: hec res est magna fac vt retineas prouinciam in potestate reipu. Ego scripsissem plura nisi tui festinarent. Itaqʒ velim excuses me Cherippo nostro scilicet q̄ nihil ad eum scribo. Uale.

M.T.C.S.P.D.Cornificio.

OMné cõditionẽ imperij tui sta‑rumq; puincie mihi demõstauit Tratori⁹. O multa intolerabilia locis oib⁹. Sz quo tua maior dignitas eo que tibi acciderunt minus ferenda. Neq; eñ q̃ tu pp̃ter magnitudine: et animi ⁊ inmoderate fers: a te nõ vlciscenda sunt etiã si non sint dolenda. Sed hec posterius. Uale.

M.T.C.S.P.D.Cornificio.

REnum vrbanarum acta tibi mitti certo scio: quod ni ita putarem ipse scribere. In primisq; cesaris Octauiani conatum: de quo multitudini fictum ab Anto. crimẽ videtur: vt in pecuniam adulescentis: impertum faceret. Prudentes autem et boni viri ⁊ credunt factum et probant. Quid queris: magna spes est in eo: nihil est: quod nõ existimetur laudis: ⁊ glorie causa facturus: Antonius autem noster familiaris tanto se odio esse intelligit vt cũ interfectores suos domi comprehenderit rem proferre nõ audeat.

¶ Ad septimũ idus Octobris: Brundusiũ venerat pfectus obuiã legiõibus Macedonicis. iiij. quas sibi cõciliare pecunia cogitabat: easq; ad vrbẽ adducere ⁊ in ceruicib⁹ nr̃is collocare. Habes formã reipu. si in castris põt esse resp. In qua tuã vicẽ sepe doleo: q̃ nullã partẽ per etatẽ sane ⁊ salue. reip. gustare potuisti. Atq; ante hac qdẽ sperare saltẽ licebat: nũc etiã illõ ereptũ est. Que eñ spes est: cum in cõcione dicere ausus sit Antoni⁹ Canutiũ apud eos sibi locũ q̃rere: qbus te saluo loc⁹ in ciuitate esse nõ posset. Et qdẽ ⁊ hec: et oĩa que hoi accidere possant: sic fero: vt philosophia

OMnẽ ⁊c. Dicit ex Tratorio rio se oĩa intellexisse que intolerabilia quidẽ sunt sed q̃ speret ab eo vlciscenda. Ordo autẽ est. Tratorius tu⁹ scilicet amicus demõstrauit michi omnez conditionem imperij tui ⁊ statum puncie scz tue. O exclamandi particula multa intolerabilia oib⁹ locis ⁊c. Cetera patẽt. Sed hoc posteri⁹ supple scribã ⁊c.

REum ⁊c. Hãc epistolã q̃dã exẽplaria habẽt supiori annexam. In qua scribit acta rerum vrbanarũ licet ea putet ad cornificium mitti: scribit autem precipue de Antonio ⁊ Cesare octauiano. Ordo est. Ego scio certo. id est vt certũ: acta rez vrbanarũ mitti tibi: quod ni. i. nisi putarem (Mire subiungit putarẽ cum se certo scire promiserit) ipse idest egomet scriberez sup. ea: ⁊ in primis supple. scriberem/conatum Cesaris octauiani. idest octauij filium: de quo videtur multitudini/crimẽ fictum ab Antonio vt faceret impetũ in pecuniã adulescentis i. derelictam ei testamento a Cesare: vnde Antonius magnã vim sustulit. Autem. i. sed: viri prudẽtes ⁊ boni: ⁊ credunt factũ scz a Cesare exanimo: ⁊ probãt. i. cõmendant. Quid queris: scz vt multa scribam. Magna spes est in eo scz Cesare: nihil est quod non existimetur esse facturus causa laudis ⁊ glorie. Antonius autez noster familiaris (ironia est) intelligit se esse tanto odio: vt cum cõprehenderit interfectores suos. i. ad se interficiendum a Cesare missos: domi scz sue: non audeat proferre id est diuulgare rem.

¶ Antoni⁹ sup. venerat ad septimũ Id⁹ Octobris Brundusiũ pfect⁹. i. egressus obuiã: quattuor legionib⁹ Macedonicis quas cogitabat cõciliare sibi pecunia: et adducere eas in vrbẽ. s. Romã: et locare i ceruicib⁹ nr̃is vt nobis sint grauamini. Habes. i itelligis formã reip. si resp. põt esse in castris. In qua. s. re: ego doleo sepe vicẽ. i. sortẽ tuã: q̃ nullã. i. nõ vllã nõ potuisti per etatẽ (q: cum respu. vigeret nimis iuuenis eras et postq̃ vir esse cepisti resp. oppssa fuit) gustare vllã partẽ reip. sane ⁊ salue. Atq; licebat quidẽ ante hac idest añ hoc tẽp⁹: saltẽ. i. ad minimũ/ sperare. i. gustare aliqñ partẽ reip. salue ⁊ sane nunc etiã illud. s. sperare talia: est ereptum. Que eñ spes est: cum Antoni⁹ ausus sit dicere in concione. idest sermõe ad populum conuocatum: Canutiũ querere sibi locum apud eos. scilicet perditos homines: quibus te saluo. idest donec fueris

Argumẽtum ep̃le

Ordinatio text⁹.

Breuis hui⁹ ep̃le et pstructiua materia.

Structura lr̃e.

saluꝰ locꝰ nō posset ee in ciuitate. Eqdēꝫ i. ego quidē fero ⁊ hec: ⁊ oīa q̄ pn̄t accidere hoī: sic: vt habeā magnā grām pbie. q̄ nō mō. i. nō solū abducit me a sollicitudine sꝫ etiā armat me ꝯtra oēs impetꝰ fortune: et ego cēseo idē faciēdū tibi: nec numerandū qcꝙ̄ i malis. i. q̄ vt a cēsenda sunt mala: a quo culpa absit. Jd aūt ex Stoicoꝝ dicit dogmate. Sꝫ tu meliꝰ sup. nosti aut diceres hec. Cū. s. ita sit ꝙ pbasseꝫ. i. approbassem semꝑ Tratoriū nr̄m. s. cōeꝫ amicū: tū cognoui maxime summā fidem diligentiā prudētiā eiꝰ: in rebꝰ tuis. Da operā vt valeas. Nihil potes facere mihi gratiꝰ: hoc. i. ꝙ̄ hoc scꝫ vt valeas. Jd aūt amanter dictū est: quo addito frustra immo inepte adderet Uale: nā eiꝰ loco ponit: habetꝙ quandā vim accuratiorem.

Argumētū ep'le.

Ego ⁊c. Scripta est hec ep'la q̄ tpe. M. Antonius obsidebat Mutine deciū Brutū i qua dicit se tueri dignitatē Cornificij. Hortat vt in rēp. incūbat: dicit nihil certi esse rome: cū legati ad antoniū missi vt desisteret: nōdū redierint ac demū cōmēdat ei. T. Pinariū. Ordo

Ordo textus.

est. Ego nullū. i. nō vllū: nō ꝑtermitto vllū locū (nec em̄ debeo) nō mō laudādi tui sꝫ neqdē qd̄ magis liceret ornādi tui. Sꝫ ego malo mea studia ⁊ officia erga te eē nota tibi ex lr̄is tuoꝝ. s. amicoꝝ ⁊ familiariū ꝙ̄ ex meis Tū ego hortor te: vt incumbas. i. ꝓpēsus sis om̄i cura: in rēp. s. iuuādā. Hoc. s. icūbere i rēp. est. s. officiū ai tui

Incumbere.

hoc est igenij tui: hoc est eiꝰ spei. i. ꝑtinet ad eā spē dignitatis tue āplificāde / quaꝫ debes hr̄e. Sꝫ sup. scribemꝰ aut loq̄mur al's. i. alio tpe: pluribꝰ. s. verbis de hac re ad te: em̄. i. q: oia erāt in expectatione: et ita nihil certi neqꝫ pacti: cū ego scribebā hec. Legati. s. ad Antoniū missi: nondum redierāt: q̄s senatꝰ miserat: non ad paceꝫ depcandā. i. ꝑcibus impetrandā: sꝫ ad bellum denunciandū. i. indicendū: nisi. s. Antoniꝰ: paruisset: nūcio. i. mādato: legatoꝝ Ego tū vt primū occasio data est. s. libere loquendi: defendi remp. more meo pristino. i. in priore statu cōsueto ⁊ ꝓfessus suꝫ me principeꝫ senatus ppl'i Romani: neꝙ amisi postea ꝙ̄ suscepi causam libertatis scꝫ tuende: minimum tempus salutis ⁊ libertatis communis tuende. Sed ego malo te cognoscere: quoꝙ. idest etiam hec: ex alijs. Ego commendo tibi Titum Pinarium familiarissimū meū tanto studio i. molimine vt non possim. s. eum cōmēdare: maiore. s. studio. Cui ego sum amicissimus cū. s. ita sit ꝙ propter om̄es artes: tum etiaꝫ propter studia cōmunia. scꝫ in

habeam magnam gratiam: que non modo me sollicitudine abducit: sed etiam contra om̄es fortune impetus armat: tibiqꝫ idem censeo faciendum. nec a quo culpa absit quicꝙ̄ in malis numerandum. Sed hec tu melius. Tratorium nostrum cum semper probassem tum maxime i tuis rebus summā eius fidē: diligētiam: prudētiamqꝫ cognoui. Da operaꝫ vt valeas. hoc mihi gratius facere nihil potes.

M.T.C.S.D.P.Cornificio.

Ego nulluꝫ locū pretermitto (nec enim debeo) non modo laudādi tui: sed ne ornandi quidem. Sed mea studia erga te: et officia malo tibi ex tuorū literis: ꝙ̄ ex meis esse nota. Te tū hortor: vt om̄i cura in rēpub. incūbas. Hoc est animi: hoc est ingenij tui: hoc eiꝰ spei quam habere debes amplificande dignitatis tue. Sed hac de re alias ad te pluribus: cū em̄ hec scribebā: in expectatione erant oīa. Nondū legati redierant: quos senatus nō ad pacē deprecādam sed ad bellum denunciandum miserat: nisi legatorum nuncio paruisset. Ego tamen: vt primum occasio data est. meo pristino more rēpu. defendi: me pricipē senatui. P.Q.R. professus suꝫ neꝙ postea ꝙ̄ suscepi cām libertatis: minimū tēpus amisi tuēde salutis libertatisꝙ cōiꝫ. Sꝫ hec quoqꝫ te ex alijs malo cognoscere. T. Pinariū familiarissimū meū: tanto tibi studio cōmēdo: vt maiore non possim. Cui cū ꝑpter omnes virtutes: tum etiam propter studia cōia sum amicissimus. Js procurat rationes negociaqꝫ Dionysij nostri: quem et tu multum amas: ⁊ ego omnium plurimū. Ea tibi ego non debeo commendare sꝫ cōmēdo tū. Facies igit vt ex Pinarij gratissimi

hominis litteris tuum: et erga illum: et erga Dionysium studium perspiciamus. Vale.

rēp. Js. s. Pinarius pcurat. i. qd dicunt sollicitat: rōnes et negocia dionysij nostri scilz cōis amici: quē et. idest simul, tu amas multū et ego amo plurimū. i. abundātissime oium. Ego nō debeo cōmēdare tibi ea. i. eiusmodi que mihi tātopere sunt cordi: sed tñ cōmendo. Tu igitur facies vt perspiciamus. i. euidēter cognoscamus ex litteris Pinarij hois gratissimi studiū i. fauorē diligentē tuū: et idest sil' erga illū. s. Pinariū tanq̄ sollicitatorē et pcuratorem: qui si rē amici bene procurauerit emolumtū ab eo consequeretur/ et. i. simul: erga Dionysium: scz cōem amicum: cuius rationes et negocia ille agit. Vale

M. T. C. S. P. D. Cornificio.

Liberalibus litteras accepi tuas quas mihi Cornificius altero vigesimo die vt dicebat: reddidit. Eo die non fuit senatus neq3 postero. Quinquatribus frequenti senatu cām tuā egi non inuita minerua. Eteniz eo ipso die senatus decreuit: vt minerua nr̄a: custos vrbis quā turbo deiecerat: restitueretur. Pāsa tuas lr̄as recitauit. Magna senatus approbatio cōsecuta est cum summo gaudio: et offensiōe. Minotauri idest clauis et tauri. Factū de senatuscō. honorificū postulabatur aūt vt etiaz illi notarentur: sed pāsa clemētior. Ego mi Cornifici quo die primū in spē libertatis ingressus sum: et cūctantibus ceteris ad. xiij. kalē. Janua. fundamenta reip. ieci. eo ipso die prouidi multū atq3 habui rationē dignitatis tue. Mihi eniz est assensus senatus de obtinēdis puincijs. Nec vero postea destiti labefactare eū q summa cum tua iniuria: contumelia reip. puinciā absens obtiebas. Itaq3 crebras: vel potius quotidianas ɔpellatiōes meas nō tulit: seq3 in vrbē recepit inuitus: neq3 solū spe: sed certa re iam: et possessione deturbatus ē. Meo iustissimo: honestissimoq3 cōuitio te tuā dignitatē summa tua virtute tenuisse: puincieq3 honoribus amplissimis affectū vehemēter gaudeo. Qd te mihi de Sempronio purgas accipio excusationē fuit enī illud qdā grecū tps seruitutis ego tuorū cōsiliorū author: dignitatisq3 fautor iratus temporibus in Greciam desperata libertate rapiebar: cuz

Liberalibus et c. Narrat vt diligenter egerit cām Cornificij: et vt littere eius cōmendate fuerint cū eas pansa recitarit. Deinde dicit decretum esse de prouincijs retinendis. Admitti excusationē et de sempronio pollicetur se reipu. non defuturuz: ac demū cōmendat amicos suos qui hereditatez habebāt in aphrica. Ordo est. Ego accipi litteras tuas liberalibus. s. festis i. die liberaliū: quas cornificius tuus. s. filius reddidit (vt dicebat) altero vigesimo die idest quadragesimo die postq̄ scripte erant Senatus non fuit scz habitus collectus eo die scz liberalium: neq3 postero. i. proxime sequenti. Ego egi causam tuam frequenti senatu. i. cum multi adessent senatores quinqua tribus. i. festis minerue que quinto quoq3 anno celebrabantur: non inuita minerua. i. naturali ingenio astipulante: alludit aūt ad quinquatria q̄ si minerue eo die precipue fauerit. Eteni senatus decreuit eo die, : vt minerua nostra. i. facunda sapientia custos vrbis: vt patuit in deiectione coniurationis catilinarie quā turbo. i. tumultus belli ciuilis deiecerat. i. de sede sua expulerat: vt turbo. idest vis ventorum deiecerat prius mineruam Phidie opus que in arce posita fuerat tanq̄ custos eius ad eam ergo alludit Pansa recitauit litteras tuas. Magna approbatio senatus est consecuta cū summo gaudio: et cū offensione Minotauri. i. clauis et Tauri: sic ferre textus hūt: non nullis dicētibus non esse v̄ba Ciceronis sed apposititia: qd facere crederē: si minotaurū in pprio significatu accepisset: sz quia metaphoricos nō ociosum fuerit rē aperire minotauri igitur: vcz Antonij i. clauis et tauri. i. qui claue potētie, rēpu. occludere vult et cornibus tauri. i. petulantie sue īpingere: sicut minotaurus labyritho īclusos opprimebat. Senatuscōsultū honorificū factū sup. est de te aūt. i. sed postulabatur s. a me aut ab ijs qui cām tuā agebant: vt ēt illi. s. quos criminatus es: notarentur. s. infamia: sed Pāsa (vt putatur iunior: nō cōsul q̄ iam ceciderat in plio) sup. fuit clemētior: idest nimis clemens. Ego o mi Cornifici quo die ingressus sum primū i spē libertatis. s. publice: et ceteris cunctantibus. s.

Epistole argumentum.

Ordinatio littere

Minerua p facūdiaz.

Phydias scultor eximius mineruā sculpsit

hestātib9: τ imortātib9 vt dubijs q̄d age rēt ieci fundamēta reip. i. incepi facere q̄ ptinebāt ad statū reip. ad decimūtertiuȝ Kal'. Januarias. aut ianuarij mensis: eo die pridi pipexi multū: atq; habui rōnē dignitatis tue. Eū. i. qz senat9 ē assen sus mihi de puincijs obtinēdis. Nec vero dedisti postea labefactare i. debilitare et ab instituto amouere eū. s. quē nosti: qui absens obtinebat puinciā cū sūma iniuria tua: τ cōtumelia reip. Itaq; ipse non tulit. i. nō potuit pferre: cōpellationes. i. molestationes v̄bales aut icrepatiōes meas crebras vel potius quotidianas: τ ipse inuitus recepit se in vrbē. Neq; solum deturbatus. i. eiect9 est spe sed etiā certa re q; pro. i. possessione. s. puincie quā iā tenebat. Ego gaudeo vehementer te tenuisse cōuitio. i. increpatione mea iustissimo τ honestissimo. s. mihi inferēti: nā ei cui intulera: dignitatē tuā virtute tua. i. sp virtuteȝ tuā τ affectū esse āplissimis honorib9 puincie q;. i. q: tu purgas te mihi de Sēpronio accipio. i. approbo excusationē. s. tuā. eni i. q: illud tp̄s: fuit quoddā tp̄s grecum. i. quo viuēdū fuit nobis in grecia: seruitut; i. eo q; esset tp̄s seruitutis τ nō libebat nobis libere viuere in patria. Ego autor. i. approbator cōsilior̄ tuor̄: τ fautor dignitatis tue: τ natus tpibus. i. qualitati tēpor̄ rapiebar in greciā libertate desperata: cū Etesie. s. venti illi a tergo eūtibus i grecia ab italia flātes: quasi boni ciues. i. tanq̄ essent boni ciues: noluerūt psequi me relinquētē rēp. i. noluerūt a tergo flare τ auster. s. ventus aduersus. i. cōtrarius retulit me mario flato Rhegiū. i. ad illud oppidū in ora Sicilie: ad tribules tuos. i. eos qui tecū eiusdē sunt trib9. atq; pperaui inde. i. e Rhegio ventis τ remis omni festinatione in patriā (qn̄ aliquid plena opa τ sūma pperatione fecerimus pulchre remis τ velis nauare dicemur) τ ego postridie. i. die sequente ingressum meū: ego vn9. s. i. solus fui liber in summa seruitute alior̄. Ego sic sum inuectus in Antonium. i. tā vehementer crinatus sum Antoniū vt ille nō ferret: τ effunderet oēm furorē suū vinolentū. i. cōtractū ex ebrietate: cui sepissime idulgebat i me vnum: τ vellet tum. i. simul elicere. i. foras attrahere me ad cām cedis. i. vt me interficeret: tum. i. simul: tentare idest circūuenire in vrbe: insidijs: quē ructantē τ pro. i. nauseantem ego confeci. i. contuli τ repressi: in plagas. i. retia tanq̄ fere tensa: Cesaris octauiani. i. de domo octauior̄um. Sepe tn̄ octaui9 q; octauianus dicitur: aut in plagas. i. vulnera hoc est detrimēta ab octauiano illata. Puer eni egregius (postea tn̄ mutauit aīm: τ ciceronem pscribi pmisit) cōparauit presidium. i. custodiā militarē: primū sibi τ nobis deinde summe. i. vltime saluti reip. q̄. s. cesar nisi fuisset reditus Antonij a Brundusio fuisset pestis patrie. Ego arbitror te scire que acta sunt deinceps. Sed redeamus vn̄ diuertimus. Accipio excusationeȝ tuā de sempronio: neq; enim potuisti habere q̄d. i. aliq̄d statuti. i. firmi. ppositi in tanta perturbatione. Nunc vt ait Terēti9. i. Simo terētianus in andria: hic dies defert aliā vitā: τ postulat alios mores. Quāobrē o mi Quinte (gaudent pre noīe molles auricule: vt dicit Horatius) cōscende nobiscū τ quidē ad pupim. i. summa gubernacula. Una nauis est iam oium bonor̄ quā quidē. s. nauē: nos damus operā vt teneamus rectā. vtinā sup. in cursu pspero.

Labefctā

Etesias ventus

Rhegium oppidū in ora sicilie

Terenti9 Horati9.

me Etesie quasi boni ciues relinquētē rēp. psequi noluerunt: austerq; aduersus mario flatu me ad tribules tuos Rhegiū retulit: atq; inde vētis: remisq; in patriā omni festinatiōe pperaui: postridieq; in sūma reliquor̄ seruitute liber vnus fui. Sic sum in Antoniū inuect9: vt ille nō ferret: oēmq; suū vinolentū furorē in me vnū effunderet: meq; tū elicere vellet ad cedis cāȝ tum tētare insidijs quē ego ructātem τ nauseātē cōfeci in Cesaris octauiani plagas. Puer enim egregius presidium sibi primū τ nobis deinde sūme reip. cōparauit: qui nisi fuisset Antonij reditus a Brundusio pestis patrie fuisset. Que deinceps acta sunt: scire te arbitror. Sed redeamus vn̄ diuertimus. Accipio excusationē tuā de Sempronio: neq; eū statuti quid in tanta perturbatiōe habere potuisti. Nunc hic dies aliā vitā deferret: alios mores postulat: vt ait Terenti9. Quāobrē mi Quinte conscēde nobiscū: τ quidē ad puppim. Una nauis est iam bonor̄ omniū: quā quidē nos damus operā vt rectā teneamus: vtinā prospero cursu.

¶ Sed quicunq; venti erant siue prosperi siue aduersi: certe ars nostra nō aberit Quid enim potest virtus prestare aliud scȝ que obniti aduersis: τ decēter vti psperis. q. d. nihil. Tu fac vt sis aio magno τ excelso. τ cogites oēm dignitatem tuam de

¶ Sed quicūq; vēti erāt: ars nostra certe nō aberit. Quid eni p̄stare aliud virt9 pōt: Tu fac vt aio magno sis τ excelso cogitesq; oēm dignitateȝ tuā

cum repu. coniunctam esse debere. P. Lentulum mihi meum commendas: quem quibuscunq; rebus potero diligenter tuebor. Hirtium quidem & Pansam collegas nostros homines in consulatu reipub. salutareis alieno sane tempore amisimus: Repu. Antoniano quidem latrocinio liberata: sed nondum omnino explicata: quam nos si licebit more nostro tuebimur: quanquam admodum sumus iam defatigati. Sed nulla lassitudo impedire officium & fidem debet: verum hec hactenus. Ab alijs te d me: q̃ a meipso malo cognoscere. De te audiebamus ea: que maxime vellem⁹. De Cne. Minutio quem tu quibusdam litteris ad celum laudibus extulisti: rumores duriores erant. Id quale sit omninoq; quid istic agatur: facias me velim certiorem. Quintus Turius qui in Aphrica negociatus est vir bonus & honestus heredes fecit similes sui. C. Saturnium Sextiliũ Aufidium Cne. Anneum. Qu. Corfidium Gallum Lucium Seruilium Postumanum. C. Rubellium: ex eorum oratione intellexi gratiarũ actione eos magis egere q̃ commendatione. Tanta eniz liberalitate se tua vsus predicabant vt ijs plus a te tributum intelligerem: q̃ ego auderem te rogare: audebo tamen. Scio enim quantum ponderis mea commendatio sit habitura. Quare a te peto: vt ad eaz liberalitatem: qua sine meis litteris vsus es: q̃ maximus his litteris cumulus accedat. Caput autem est mee commendationis: ne patiare Erotem Turium Quinti Turij libertum vt adhuc fecit hereditatem Turianam auertere: ceterisq; omnibus rebus habeas eos a me cõmendatissimos. Magnam ex eorum splendore: & obseruantia capies voluptatem. Quod vt velis te vehementer etiam atq; etiam rogo.

Vale.

bere esse cõiunctã cũ repu. Tu cõmendas mihi Publium lentulum meũ. s. summũ amicum: quẽ ego tuebor. i. protegam diligẽter quibuscunq; rebus potero. Nos q̃dem amisissimus tempore sane. i. multuz alieno. i. importuno: Hirtium & pansam collegas nostros. i. nobiscum senatores et reip. defensores: hoĩes salutares reipu. in consulatu. s. suo. Amisimus inquit: Republica quidem. i. certe liberata latrocinio Antoniano: q: Antonius in fugaz versus erat: sed nõdũ explicata. i. expedita oĩno s. curis & emulationibus: quam. s. rempu. nos tuebimur more nostro si licebit: q̃q̃ nos sumus admodum. i. valde defatigati i. ad extremam potentiam vsq; fatigati: sed nulla lassitudo debet impedire officiũ & fidem. s. in remp. Ego malo te cognoscere de me ab alijs q̃ a meipso. Nos audiebamus. s. cum has scriberem: de te ea que vellemus maxime. i. optia. Rumores erãt duriores. i. non satis boni: de Cneo minutio quem tu extulisti ad celum laudibus. i. laudando eum sup. in quibusdam lr̃is. s. tuis. Velim sup. vt facias me certiorem q̃le sit id. s. qđ Rumores sparserunt de munitio & oĩno quid agaẗ istic. s. vbi tu es. Quintus Turius vir bonus: & honestus qui negociatus est. i. mercaturam egit in Aphrica fecit heredes similes sui. i. viros bonos & honestos. Cneum Saturnium Sextum Aufidium Cneum Anneum. Quintum Corfidium Gallum Lucium Seruilium Postumanum: Caiuz Rubellinz. Ego intellexi ex oratione. i. verbis eorum eos magis egere actione gratiarum s. tibi agendarum q̃ cõmendatione. Predicabant enim se vsos tanta liberalitate tua: vt ego intelligerez plus tributum eẽ ijs a te. q̃ ego auderem rogare. s. a te: tñ audebo. s. rogare. Scio eñ q̃tum ponderis cõmendatio mea sit habitura. Quare peto a te: vt q̃ maximus cumulus. i. summum incrementũ accedat his litteris meis. i. propter has litteras meas. (Sũt eñ septimi casus non datiui) ad eam liberalitatem qua vsus es sine litteris meis. Autem. i. sed caput. i. principale propositum commẽdationis mee est; ne patiare. Erotem Turium liberum Quinti Turij auertere. i. a veris heredibus id se trahere: hereditatem Turianam. i. quam Quintus Turius reliquit: vt fecit adhuc: & vt habeas eos cõmendatissimos a me supp. in ceteris rebus oĩbus. Tu capies magnaz voluptatẽ ex splendore. i. honestate vite & ex obseruantia. i. cultu eorum quo te obseruabunt & colent. Qđ vt velis: ego rogo te ẽt atq; ẽt. i. iterum atq; iteꝝ vehemẽter.

Cne⁹ minutius.

Negociari ẽ mercaturã ageẽ

Septius casus.

M.T.C.S.P.D.Cornificio.

Sextus aufidius & obseruantia qua me colit accedit ad proximos: & splendore equitis Ro. nemini cedit. Est autem ita temperatis moderatisq; moribus vt summa seueritas summa cum humanitate iungatur. Cuius tibi negocia que sunt in Aphrica: ita commēdo: vt maiore studio: magisue ex animo commēdare non possim. Per gratum mihi feceris si dederis operam vt is intelligat meas apud te litteras maximum pondus habuisse. Hoc te vehementer mi Cornifici rogo.

Vale.

M.T.C.S.P.D.Cornificio.

Assentior tibi eos. Quos scribis Lilybeo minari: istic penas dare debuisse sed metuisti: vt ais ne nimis liber in vlciscendo viderere. Metuisti igit̄ ne grauis ciuis ne nimis fortis ne nimis te dign⁹ viderere. ꝙ societatē reip. cōseruāde tibi mecū a prē acceptā renouas: gratū est q̄ societas inter vos semper mi Cornifici manebit.

Gratum ēt illud: ꝙ tuo noīe gr̄as agēdas non putas: nec eñ id inter nos facere debemus. Senatus sepius pro dignitate tua appellaret̄: si absentibus consulibus vnq̄ nisi ad rem nouam cogeretur. Itaq; nec de HS.xx. nec de HS.x. quicq̄ agi nunc per senatū pōt. Tibi aūt ex senatuscōsulto imperandum mutuumq; sumendum censeo. In repu. quid agat̄ credo te ex eorum litteris cognoscere qui a te acta debent prescribere. Ego sui spe bona consilio cura labore nō desum oibus inimicis reip. esse me accerrimum hostem pre me fero. Res neq; nunc difficili loco mihi vr̄ esse & fuisset facillima: & culpa a quibusdam abfuisset. Vale.

Argumētum ep̄le

Sext⁹ &c. Cōmēdat Cornificio Sextū Aufidiū eqtē Romanū p hr̄ditate Turij obtinēda p q̄ ēt cōmēdauit eū i fine p̄cedēt ep̄le cū alijs cohr̄dib⁹.

Series littere.

Ordo ē. Sext⁹ Aufidi⁹ &c.i. parit̄ accedit ad pxios.i. mihi cōiūctissimos: ob seruātia.i. veneratōe q̄ me colit & nemini cedit.i. par ē vnicuiq; splēdore eqtis Romai. Est aūt morib⁹ ita tēpatis & moderatis: vt summa seueritas.i. grauitas & rigor iūgat̄ cū sūma hūanitate.i. clemētia. Cui⁹ negocia q̄ sūt i Aphrica: ego cōmēdo tibi ita vt nō possi cōmēdare sup. ea maiore studio ve p vel magis ex aīo. Tu feceris mihi pgratū si dederis operam: vt is itelligat lr̄as meas habuisse maximū pōdus.i. plurimū valuisse apō te. O mi Cornifici ego rogo te hoc vehementer. Vale.

Succīcta hui⁹ ep̄le materia.

Assentior &c. Cepat Cornifici⁹ q̄sdā siculos e Lilybeo q̄s cū Rōanos itellexisset eos a rōanis puniēdos misit q̄d factū ei⁹ pusilāimitati ascribit Cice. ondēs se eū libenter recipere sociū i rep. cōseruāda. De pecūijs āt q̄s a senatu petierat dicit se nihil posse cōsulit āt alicunde mutuo accipiat.

Ordo textus.

Ordo ē. Ego assentior tibi.i. sentio tecū eos q̄s scribit minari Lylibeo.i. oppido & pmōtorio Sicilie: debuisse dar̄ penas istic.s. vbi tu es: s; vt ais: tu metuisti ne videret̄ nimis liber.i. asp.i. i vlciscēdo & q̄ mibat eos romā. Igit̄ h metuēdo: metuisti ne viderē ciuis grauis: ne viderē nimis fortis: ne viderē nimis dign⁹ te.i. q̄ te digna sūt facē. ꝙ renouas societatē reip. cōseruāde mecū. acceptā.i. dērelictā tibi a patre.s. tuo: ē gtū q̄ societas o mi Cor. mācbit sp.

Illud ēt sup. fuit in ep̄lis tuis gratū ꝙ non putas gr̄as agēdas tuo noīe.i. pro beneficijs abs te acceptis. Nec enim debemus facere id inter nos.i. sic debemus esse officiosi alter in alterum vt non sit necesse gratias agere.

Officiosi alter in alterū esse debemus

Senatus appellaret̄ s.a me.i. conueniretur sepius pro dignitate tua.s. tuenda si cogeretur.i. congregaretur vnq̄.i. aliquo tp̄e: consulibus absentibus.i. tantisper dum cōsules absunt nisi ad rem nouam. Itaq; nec de HS.i. sestertijs viginti nec de sestertijs decē.s. a te petitis: pōt nunc quicq̄ agi per senatū. Ego autē censeo imperandum tibi.i. a te: sup. prouincialibus tuis ex senatusconsulto & sumēdū mutuum.s. publico nomine. Ego credo te cognoscere quid agatur in repu ex litteris eorum qui debent perscribere a te acta.s. publica. Ego sui spe bona.s. de rep. nō desum consilio, cura labore supple

reip.ego pre me fero.i.palam ostendo me acerrimũ hostem oibus inimicis reip. Res idest negocium quod agitur de libertate publica: neq3 videtur mihi esse nunc loco difficili idest videtur facile posse transigi:r fuisset facilima si culpa abfuisset quibusdã:vt a Lepido r Ventidio. Vale.

MD.T.C.S.P.D. Cornificio.

Non mõ te cui oia nostra notissima sunt:sed neminem in populo Ro.arbitror eẽ: cui sit ignota ea familiaritas: q̃ mihi cũ.L.Lamia est. Et ei magno theatro spectata est tũ:cũ est ab Aulo Sabinio consule relegat⁹ q liberer fortit' salutẽ meã defendisse. Nec ex eo amor ĩter nos natus ẽ:s3 q erat vet⁹:r magn⁹: ppterea nullũ piculũ p me adire dubitauit. Ad hec officia vel meriti poti⁹ iucũdissima ɔsuetudo accedit:vt nullo p̃r⁹ pl⁹ hoie delecter. Nõ puto te iã expectare: qb⁹ eũ tibi vbis cõmẽdẽ. Cãm eñ tãti amoris ĩtelligis: q̃ vba desideret ijs me oib⁹ vsum putato. Tm̃ velĩ existies:si negocia Lamie pcuratores: liberos: familiã: qbuscũq3 reb⁹ op⁹ erit defenders: grati⁹ mihi futurũ: q̃ si ea tua liberalitas ptinuisset ad rẽ familiarẽ meã. Nec dubito qn sine mea cõmendatõe (qd tuũ ẽ iudiciũ de hoibus) ipsius Lamie cã studiose oia factur⁹ sis. q̃ q̃ erat nob3 dictũ te existimare alicui senatuscõsulto qd ɔtra dignitate3 tuã fieret scribẽdo Lamiã affuisse: q oĩno ɔsulib⁹ illis nũq̃ fuit ad scribẽdũ. Deinde oia tu3 falsa senatuscõsulta deferebant. Nisi forte etiã illo Semproniano senatusconsuto me censes affuisse: q ne Rome qdẽ fui:vt tũ de eo ad te scripsi recẽti. S3 hec hacten⁹. Te mi Cornifici etia3 atq3 etiã rogo vt oia Lamie negocia mea putes eẽ curesq3: vt intelligat hãc cõmẽdationẽ maximo sibi vsui fuisse hoc mihi grati⁹ facere nihil potes. cura vt valeas.

Non mõ r c. Commendat Cicero Cornificio. L. Lamiam amicissimũ suũ quez etiam lib.x.commendauit. Decio Bruto: r purgat suspitione3 quã habuerat Cornificius q Lamia interfuisset senatuscõsulto contra dignitatẽ suã decreto. Ordo est. Ego arbitror nõ mõ .i.nõ solũ te cui oia nr̃a .s. acta sũt notissima (videtur dicẽdũ nõ mõ te nõ eẽ:sed vt doctissime annotauit Budeus sepe altera negationũ cõtenti sunt auctores p̃sertim accedẽte negatiõe q̃ ad plura posset referri vt hoc loco) sed neminẽ arbitror esse in pplo Romano cui ea familiaritas q̃ mihi est cum Lucio Lamia/ sit ignota. Etenĩ .i. quia certe ipsa est spectata magno theatro.i. in cõspectu tot⁹ ppli: tũ.i.nunc: quũ.s.q̃ si relegat⁹ est.i.in exilium missus ab Aulo Sabinio cõsule:/ q defendisset liberer r fortiter salutẽ meã. Nec amor est natus inter nos ex eo.s. facto ei⁹: sed q amor.s.erat vetus r magn⁹: propterea nullũ dubitarat adire periculũ pro me. Cõsuetudo iucũdissima: accedit. i.additur.ad hec officia vel potius merita (officia eñ sunt q̃ ex debito fiunt merita q̃ ex liberalitate) q̃ debito ẽ faciũt: sup. ita/vt nullo.i.nõ vllo: nõ delecter vllo prorsus hoie pl⁹.s.q̃ Lamia. Nõ puto te expectare: ia3.s.post q̃ docui q̃ charus mihi sit: quibus verbis cõmẽde eũ. Tu enĩ itelligis cãm tãti amoris: putato me vsum oib⁹ ijs.s.verbis: q̃ verba desideret Tm̃.i.dũtaxat velim sup. vt existies: si defẽderis negocia procuratores liberos familiã quibuscũq3 rebus opus erit: sup. id futurum gratius mihi: q̃ si ea liberalitas .s. tua ptinuisset ad rem familiarem mea3 Nec dubito qn factur⁹ sis oia istudiose.i. diligẽter: cã ipsius Lamie: q.s. vir dign⁹ tibi videbit: sine commendatione mea: qd.i. q̃le hoc est q tale: est iudiciũ tuum de hoib⁹ vt.s facile me iudices que digni sint auxilio tuo. q̃ q̃ erat dictum: te existimare Lamiam affuisse alicui senatuscõsulto scribẽdo.i. dũ scriberet: qd fieret ɔtra dignitatẽ tuã: q.s. lamia nũq̃ fuit.i.parat⁹ aut p̃ns ad scribẽdũ.s.aliqd: oĩno illis consulib⁹.i. q̃diu illi essent cõsules sub qb⁹ scriptũ est. Deide i.secũdo loco: oĩa senatusconsulta deferebant.i.nũciabant tũ.i.tũc falsa aut falso nisi forte cẽses etiam me (vt delatũ est) affuisse sup. ĩ illo senatuscõsulto Sempronião idest qd sub Sempronio aut Sempronio referente factũ ẽ: q me qdẽ.i.nõ saltẽ fui.s.tũc Rome: vt scripsi ad te tum.i.tũc de eo recenti idest recẽti⁹ facto. S3 hec hacten⁹ sup. dicta sint. O mi Cornifici ego rogo te ẽt atq3 ẽt: vt putes oĩa negocia Lamie esse mea: curesq3 vt intelligat hãc.s. meã cõmendationẽ fuisse sibi maximo vsui idest summe vtilitati. Tu nihil potes facere gratius mihi: hoc idest q̃ hoc. Cura vt valeas.

Epl'e argumẽtũ.

Ordinatio l're. Budeus.

Officiũ r meritũ in quo discrepent.

M. T. C. S. P. Dicit Cornificio.

Ita ne preter litigatores ne mo ad te meas lras: multe iste quidem. Tu enim perfecisti vt nemo sine lris meis tibi se cõmendatũ putaret. Sed qsvnq̃ tuorũ mihi dixit esse cui darẽ: qn dederim: Aut qd mihi incũdi⁹: q̃ cũ corã tecũ loq nõ possum: aut scriberẽ ad te: aut tuas legere lras. Illud magis mihi solet eẽ molestũ: tãtis me ĩpediri occupatõib⁹ vt ad te scribẽdi meo arbitratu facultas nulla detur. Nõ ei te eplis: sz voluminib⁹ lacesserem: qb⁹ qdẽ me a te puocari oporteret. Quis eni occupatus sis: ocij tñ plus habes. Aut si ne tu quidem vacas noli impudens esse: nec mihi molestiã exibere: & a me litteras crebriores: cũ tu mihi raro mittas flagitare. Nam cum antea distinebar maximis occupationibus: propterea q̃ omnib⁹ curis rempu. mihi tuendam putabã: tñ hoc tempore multo distineor vehementius. Ut enim grauius egrotant: ij qui cum leuari morbo videntur: in eum de integro inciderunt: sic vehementi⁹ nos laboramus: qui profligato bello: ac pene sublato: renouatum bellum gerere conamur. sed hec hactenus. Tu tibi mi cornifici fac vt persuadeas: non esse tam imbecillo aio: ne dicam inhumano. vt a te vinci possim aut officijs: aut amore. Non dubitabam equidem. Uerumtñ multo mihi notiorẽ amorẽ tuum effecit. Cherippus. O hoiem semp illum qdẽ mihi aptũ: nunc vero ẽt suauem. Uultus me hercule tuos mihi expressit: oẽis. nõ solũ aim ac verba ptulit. Itaq̃ noli vereri: ne tibi succẽsuerim: q̃ eodem exẽplo ad me: quo ad ceteros. Requisiui equidem proprias ad me vnum a te litteras: sed neq̃ vehementer & amanter. De sumptu quẽ te in rem militarẽ facere: & fecisse dicis: nihil

---

Ad hac ep̃la cõtinet breuis cõstrictio.

Ita ne &c. Respõdet potissimuz in fine varijs reb⁹: itaq̃ facili⁹ legẽti patebit argumentũ q̃ ex huiuscemodi collectione ne tñ nihil dicã: p̃mũ se excusat q̃ a Cornificio fuerat accusatus q̃ nullas misisset ep̃las nisi cõmẽdatitias. docẽs se ẽt alias scripsisse. Ordo est. Ita ne sup. scribis: aut vere putas/ q̃ nemo preter litigatores. i. qui p lite sua cõmendari volũt/ sup. afferũt ad te lras meas. Iste quidẽ. s. cõmendatitie litigatorum sup. sunt multe. Tu eni te facilem prebendo effecisti/ vt nemo putaret se cõmendatuz tibi sine litteris meis. Sed q̃s vnq̃ tuorum dixit mihi esse sup. aliquem cui darem. i. dare possem/ quin dederim? Aut quid sup. contingere põt mihi iucũdius q̃ (cũ non possuz loqui tecum coram. i. in p̃ntia & vt d̃ñtore ad os) aut scribere ad te aut legere litteras tuas. q. d. nihil. Illud solet mihi esse magis molestum me impediri tantis occupationibus: vt nulla facultas detur sup. mihi scribendi ad te arbitratu meo. Nõ enim (si facultas detur) lacesserem. i. prouocarem te ad scribendum epistolis: sed voluminibus. i. integris libris quibus. s. voluminibus quidem idest certe: oporteret. i. deceret me puocari a te. Quis enim sis occupatus: tñ habes plus ocij. s. q̃ ego aut si ne tu quidez qui magis videris posse vacare: vacas. i. cessas: noli esse ĩpudẽs s. exigendo qd̃ prestare nequeas: nec sup. velis (nam vole aut voli non dicitur) exhibere mihi molestiam: scilicet exigendo litteras: & noli flagitare litteras crebriores a me: cum tu raro mittas mihi. Nam cuz destinebar antea occupationibus maximis: propterea q̃ putabam rempub. tuendam mihi oĩbus curis: tñ ego distineor. s. occupationibus hoc tpe vehementi⁹ multo. s. q̃ antea. Ut enim grauius egrotant ij: qui cum videntur leuari morbo: inciderunt in eum de integro. i. de nouo: sic nos laboramus vehementius: qui bello profligato. i. oppresso ac pene sublato conamur gerere bellum renouatuz. Sed hec hactenus. Tuo mi Cornifici fac sup. vt persuadeas tibi: sup. me: nõ esse aio tam imbecillo. i. debili: ne dicam inhumano. i. duro. vt possim vinci a te: aut officijs aut amore. Equidem. i. ego certe: non dubitabaz sed de amore tuo: verumtñ Cherippus qui a te venit: effecit amorem tuuz multo notiorem mihi. s. q̃ prius erat. O hominem (letitie causa exclamat) illum quidem: scilicet Cherippum semper aptum mihi. nũc

Series littere.

Corã loq̃

Lacesserẽ quid sit.

Grauius egrotant ij q̃ cum morbo leuari vidẽturincidũt in eum de integro.

sane possum tibi opitulari: propterea q̄ ⁊ orbus senatus consulibus amissis: ⁊ incredibiles angustie pecunie pub. que conquiritur vndiq̄ vt optime meritis militib⁹ promissa soluantur. Quod quidem fieri sine tributo posse non arbitror. De Actio Dionysio nihil puto esse: qm̄ nihil mihi dixit Tratorius. De publio Luceio nihil tibi concedo: quo studiosior eius sis: q̄ ego sim. Est enim nobis necessarius. Sed a magistris cum contenderem de proferendo die: probauerunt mihi sese: quo minus id facerent: ⁊ compromisso: ⁊ iureiurando impediri. Quare veniendum arbitror Luceio: q̄q̄ si meis litteris obtemperauerit cum tu hec leges: illum Rome esse oportebit. Ceteris de rebus: maximeq̄ de pecunia: Cum Panse mortem ignorares: scripsisti que per nos ab eo consequi te posse arbitrarere: que te non fefelissent: Si viueret: nam te diligebat: post mortem autem ei⁹ quid fieri posset: non videbamus. De Venuleio: Latino: Horatio valde laudo. Illud non nimium probo: quod scribis: quo illi animo equiore ferrent: te tuis etiam legatis lictores ademisse. Honore enim cum ignominia dignis non erant comparandi eos ex senatuconsulto si non decedunt cogendos: vt decedant existimo. Hec fere ad eas litteras: quas eodem exemplo binas accepi. De reliquo velim tibi persuadeas non esse mihi meam dignitatem tua chariorem. Vale.

vero etiam suauē. Me hercule ipse expressit idest effinxit mihi oēs vultus tuos: nō solum. i. nedum pertulit animū ac verba. Itaq̄ noli vereri ne succensuerim. i. subiratus fuerī tibi q̄ sup. misisti lr̄as ad me eodem exemplo quo ad ceteros. i. eadem forma scriptas. Requisiui equidem litteras a te proprias ad me vnū. s. datas: sed neq̄ requisiui sup. vehementer sed amāter. i. tu carū amator si fuissent non vehemens exactor q: non fuerūt. Ego nihil sane idest omnino possum opitulari. i. opis afferre tibi: de sumptu quem dicis te facere ⁊ fecisse in rem militarem propter ea q̄ ⁊ senatus orbus supple est. idest quasi sine patre: consulibus scilicet Pansa et Hirtio: amissis. idest cesis. ⁊ incredibiles supple sunt angustie idest penurie pecunie publice. i. ad rēp. pertinentis: que cōquiritur vndiq̄ vt promissa soluantur militibus optime meritis. Quod quidem ego arbitror non posse fieri sine tributo scz per tribus dato. Ego puto nihil scilicet eorum que agebamus: esse de Actio Dionysio: quoniam Tratorius nihil dixit mihi: non taciturus tamen si aliquid fuisset Ego nihil cōcedo tibi de Publio Luceio: quo idest per quod: aut vt sis studiosior eius. idest cōmodi illius q̄ ego sum Est enim necessarius nobis. Sed cum cōtenderem. idest obnixe peterem a magistris idest arbitris cause eius: de die proferendo idest prolongando: probauerunt idest satis ostenderunt mihi sese impediri compromisso ⁊ iureiurando quo minus idest vt non facerent id idest non proferrent diem. Quare ego arbitror Luceio veniendum sup. esse. q̄q̄ si obtemperauerit litteris meis oportebit illum esse Rome: cum tu leges hec. s. scripta mea. Tu scripsisti de ceteris rebus ⁊ maxime de pecunia scz tibi mittenda: cum ignorares mortem Panse. s. consulis ⁊ amici tui sup. ea que tu arbitrarere te posse consequi ab eo per nos idest per nostram intercessionem aut sollicitationem que non fefellissent te: si viueret: naз ipse diligebat te: autem idest sed: Non videbamus quid aut qui idest quomodo id scz quod postulasti posset fieri post mortem eius scz Panse. Ego valde laudo sup. que scripsisti de Venuleio Latino ⁊ Horatio. Ego non probo. idest laudo nimium: illud quod scribis te ademisse etiam legatis tuis lictores: idest publicos ministros cum insignibus: quo idest vt illi scz iam dicti. ferrent animo equiore idest minus molesto: se scilicet lictoribus carere. Enim idest quia supple digni honore: vt legati a republi. stantes: non erant comparandi cum dignis ignominia scz Venuleio: Latino/Horatio. (Ubi notandum: etiam de digniore dici q̄ non sit comparandus cum indigniore). Ego existimo eos. scilз iam dictos: cogendos vt decedent: si non decedunt ex senatusconsulto. idest parentes illi. Hec fere supple sunt responsa ad eas litteras quas accepi binas eodem exemplo. De reliquo velim persuadeas tibi dignitatem meam non esse mihi chariorem tua. Vale.

Tributuз dici tur q̄ per trib⁹ def.

Cōparādus

M.Tullij Ciceronis. Epistolarum familiarum Liber decimus tertius.

M.T.C.S.P.D.L.Memmio.

Etsi non satis mihi cõstiterat: cũ aliqua ne animi mei molestia: an potius libenter te Athenis visurus essem: q iniuriam quã recepisti: dolore me afficeret: sapientia tua: qua fers iniuriã letitia: tñ vidisse te mallẽ. Nã qđ est molestie: nõ sane multo lenius ẽ: cum te nõ video: qđ esse potuit voluptatis certe si vidissem te: plus fuisset. Itaq non dubitabo dare operam: vt te videam: cũ id satis cõmode facere potero. Interea qđ per litteras & agi tecum & (vt arbitror) confici põt: agã. Nunc a te illud primũ rogabo: nequid inuitus mea cã facias: sed id qđ mea intelliges: tua nullã in partẽ multũ interesse: ita mihi des: si tibi: vt id libenter facias: ante persuaseris. Cũ patrone Epicureo mihi oĩa communia sunt: nisi q in philosophia vehemẽter ab eo dissentio. Sed & initio Rome cũ te quoq: et tuos oẽs obseruabat: me coluit in primis: & nup cũ ea: que voluit de suis cõmodis: & pmijs consecutus est: me habuit suoꝝ defensoꝝ & amicoꝝ fere principẽ: & iã a Phedro: qui nobis cũ pueri essemus: anteq̃ philonem cognouimus: valde vt philosophus: postea tñ: vt vir bonus & suauis: & officiosus pbabatur: traditus mihiq cõmendatus est. Is igitur patro cum ad me Romam litteras misisset: vti te sibi placarem: peteremque: vt nescio quid illud Epicurei parietinarum sibi concederes: nihil scripsi ad te ob eam rem: quod edificationis tue consilium mea commendatione nolebam impedtri. Idem vt veni Athenas: cum

Epl'e argumentũ

Etsi non satis &c. Hi duo sequentes libri vt facillimi ita vtilissimi sunt. eo q cõmendationum varias & elegantes imitationes habent quibus docemur & ornate dicere: & amicorum causas diligenter cõmendare idq cuz delectatione maxima. In hac autem prima hoc est argumenti. C. Mẽmius vir nobilissim⁹ Athenis domũ ceperat edificare ad edes Patronis philosophi Epicurei amicissimi Ciceronis qui ad Ciceronem scripserat vt a Mẽmio exoraret ne quendam parietem impediret: de quo negocio tota fere hic agitur epistola.

Ordo lře

Ordo ẽ. Etsi idest q̃q non satis constiterat.i. euidẽs fuerat mihi: ne.i. an visurus essem te Athenis cũ aliqua molestia animi: an potius libẽter q.i. quia iniuria quam accepisti.i. passus es afficeret me dolore: sapientia tua qua fers iniuriam sup. afficeret me letitia: tamen mallẽ vidisse te. Nã sup. id molestie qđ est.s. ob iniuriã illatam: nõ est sane mł to lenius cum nõ video te: id sup. voluptatis quod potuit esse: fuisset certe plus si vidissem te. Itaq nõ dubitabo dare operam: vt videam te: cum potero facere id satis cõmode. Interea agam quod agi põt tecũ & (vt arbitror) cõfici.i. absolui & perfici: per litteras. Ergo rogabo nũc a te illđ primũ: nequid facias inuitus.i. cõtra placitũ tuũ mea cã: sed des mihi id qđ intelliges multũ interesse.i. in te eẽ mea: hoc est mihi vtile esse: & in nullam partẽ multum interesse tua: ita scz des mihi: si persuaseris tibi ante.i. si te ad hoc adduxeris ãte: vt facias id libenť. Incipiens ãt ordiri rẽ quã pretendebat: dicit. Omnia sunt mihi cõmunia: cum Patrone Epicureo: nisi q dissentio vehementer ab eo in philosophia: q stoicus potius aut academicus erat Cicero. sed & initio.s. coniunctionis nostre cum obseruabat quoq ite & tuos omnes rome: coluit: me in primis.i. precipue: & nuper.i. nunc parum est temporis: cum cõsecutus est de cõmodis & pmijs suis ea que voluit: habuit me fere principez defensorum & amicoꝝ suoꝝ: & ipse tradit⁹ & cõmendatus est mihi iã.i. his diebus: a Phedro: q.s. Phedr⁹ pbabať.i. laudabatur & placebat nobis cũ essem⁹ pueri: anteq̃ cognouim⁹ Philonẽ.s. phm/ pbabať inquã vt philosophus, postea tñ pbabať vt vir bon⁹ & suauis & officiosus. q.d. ppť illi⁹ q nobis cõiter est obseruãd⁹ cõmendationẽ debere cõmendatio: ẽ eẽ. Is igiť patro cũ misiss; romã lřas ad me: vti.i. vt placarẽ.i. recõciliarẽ & pacatum face

Patro epicureus Cicero academice secte phs.

philo. phs

idem ad te scriberem: rogasset ob eam cām impetrauitq; te abiecisse illā edificationē cōstabat inter oēs amicos tuos. Qđ si ita est et si iā plane tua nihil interest: velim si qua offenciūcula facta est animi tui puersitate aliquorū (noui em̄ gētē illā) des te ad lenitatē: vel ꝑpter summam humanitatē vel ēt honoris mei cā. Equidē si: qd ipse sentiaz: queris nec cur ille tantopere contendat video nec cur tu repugnes: nisi tñ multo minus tibi cōcedi potest: q̄ illi laborare sine causa. q̄q̄ patronis et orationem: et causam tibi cognitam esse certo scio: honorem officiumq; testamentorum ius. Epicuri authoritatem: Phedri obtestationem sedem: domicilium: vestigia summorum hominum sibi tuēda esse dicit. Totā hoīs vitā: rationemq; quā sequtur in philosophia derideamus licet: si hāc eiꝰ cōtentionem volumus reprehendere.

rem te sibi: et peterem. s. a te: vt sup. cōcederes sibi illud Epicurei. i. qđ ad epicureuz hoiem ptineret: nescio qd parietinarum sup. rerū. i. ad parietē cōem ptinētiuz: sic legit et exponit fere: sz lectio parū placet: expositionē aūt meliorē cuiq; inueniēdaz relinq̄mus. ego sup. tūc nihil scripsi ad te: ob eā rē q nolebā cōsiliū edificatiōis tue impediri cōmēdatōe mea. Idē. s. Patrocū rogasset: vt. i. postq̄ veni Athenas vt scriberē ad te idē. i. eādē rē. s. vt se sibi placarē et de parietis pte cōcedēda rogarē: impetrauit. s. petitū suū a me ob eā cāz q cōstabat. i. notū erat it oēs tuos te abiecisse i. vt displicētē reiecisset et dimisisse illā edificatōez. Qđ si ē ita et si. i. q̄q̄. iā nihil ē plāc i. oīno tua. velī si q̄. i. aliqua offēsiūcula. i. lesiūcula ai tui facta est puersitate aliquoz (noui em̄ gente illā. s. mēdacez et ad discordiā seminādā pcliuē) des. i. accōmodes te: ad lenitatē. i. placabilitatē: vł pp summā humanitatē. s. tuā vel ēt cā honoris mei: ne videar frustra a te petisse. Eqdē si q̄ris q̄d ipse. i. ego sentiaz: nec video cur ille cōtēdat. i. istet tātopere: nec cur te repugnes: nisi tñ cōcedi pōt multominus tibi. s. q̄ vir prudēs haberis q̄ illi. s. homi Epicureo laborare sine cā: q̄q̄ ego certo scio et orationem et cām Patronis esse cognitā tibi: tñ sup. repetā tibi: ipse dicit: honorē. s. suuz: eo q philosophus est et turpe fuerit alteri de suo iure cedere: et officiū q: dz ꝑ secte totius honore cōtēdere: et ius testamentoz: q̄bus sibi ille edes erāt relicte. authoritatē Epicuri: quē inuitat: obtestatōez i. maxiam pcationem cum fidei attestatione: Phedri. s. philosophi et cōis amici: sedē. i. longam et firmam habitationem domicilium. i. propriā habitationē: vestigia. i. imitatiōes summorum hominum aut qui in iisdem edibus habitarunt aut q̄ simile factitarunt dicit in quam hec oīa esse tuenda. i. ꝑtegenda sibi. Licet. i. lic: tñ est sup. vt derideamus totā vitam hominis et rōnem quam sequitur si volumus reprehendere hanc contentionem. i. petitionem eius.

¶ Sed me hercule qñ illi: ceterisq; quos illa delectant: non valde inimici sumus: nescio an ignoscendum sit, huic: si tantopere laborat: in quo etiaz si peccat magis ineptiis q̄ improbitate peccat. Sed ne plura (dicendum enim aliquando est) Pomponium Atticum sic amo, vt alterum fratrez nihil est illo mihi: nec charius nec iucundius Is non q sit ex istis (Est enim omni liberali doctrina politissimus) sed valde diligit Patronez valde Phedrum amauit: sic a me hoc cōtēdit hōmime ambitiosus: minime in rogādo molestus vt nihil vnq̄ magis nec dubitat: quin ego a te nutu hoc cōseq possem: ēt si edificaturus esses. Nūc vero si audierit te edificationem deposuisse, neq;

¶ Sed me hercule. qñ. i. quandoquidem seu quoniā: nos nō sumus valde inimici. i. aliquantulum fauemus illi vez Patroni et ceteris quos illa. sc3 que ille sibi tuenda dicit delectant: nescio an ignoscendum sit huic. s. Patroni: si laborat tantopere. sez tueri dicta in quo. s. studio: etiaz si peccat s. per cupiditatem: tñ peccat potius ineptiis: q: est hō minus culto ingenio: q̄ improbitate. i. malitia. Sed ne plura sup. dicam dicendum est enim aliqñ. i. tandem finiendum est. Ego amo Pomponium Atticū: sic vt alterū fratrē: ē nihil ē illo mihi nec chariꝰ nec iucūdius. Is. s. Pōponiꝰ nō q sit ex istis. s. epicureis porcis (Est eī politissimus omni doctrina liberali) sed sup. q valde diligit Patronez et amauit phedruz q̄ pro eo rogauit valde ens sup. aut cum sit homo minime ambitiosus: minime molestus in rogando contendit. i. instanter petit hoc a me sic vt nihil scilicet contendit vnq̄ magis. idest instantius: nec dubitat quin ego possez consequi hoc

Epicurus phs porcus vt sepius sum testatus qñ dicit

a te mutu. s. solo: et si esses edificaturus. Nunc vero si audierit te deposuisse edificationem neque tamen me impetrasse a te. s. quod Patro petit: ipse non putabit te illiberalem in me: sed me negligentem in se. Quamobrem peto a te vt scribas ad tuos decretum illud areopagitarum. i. iudicium atheniensium. in vico martis qui Areopagus dicitur: quem hypomnematismon. i. decretum illi. s. Athenienses. vocant posse tolli. i. amoueri, et abrogari tua voluntate. i. te volente. Decretum autem vero fuisse: vt in fundo suo sine respectu vicini ad placitum edificet. Sed reddeo ad prima. i. ad illa que in principio huius epistole scripsi. Ego velim prius i. potius: vt persuadeas tibi vt facias hoc causa mea libenter quam vt facias: hoc est velim quidem te facere: sed potius vt libenter facias quam vt facias si non libenter. habeto tamen sic si feceris (quod rogo) fore. i. futurum gratissimum mihi. Vale.

Areopagus vicus martis Athenis.

Argumentum epistole

Caio &c. Commendat Memio. C. Auianum statuarium quendam vt ei concedat Memmius habitationem: quod cum citra iacturam Memmij fiat facile impetraturum confidit. Ordo est. Ego vtor multum et ipso Caio Auiano Euandro qui habitat in sacrario tuo. i. loco vbi conseruantur sacra per te edificato: et vtor familiarissime patrono eius Marco Aemylio. Peto igitur a te in maiorem modum. i. obnixius: vt ei accommodes de habitatione quod fiat sine molestia tua. Nam subitum. i. festinum aut propinquum aut necessarium est ei remigrare. i. redire in pristinam habitationem: propter multa opera multorum: instituta. i. incepta ab eo. Ego impedior verecundia ne rogem te pluribus verbis. Neque tamen dubito quin si nihil aut non multum intersit tua. i. si parum aut nihil detrimenti ex ea re habiturus sis: sis eo animo quo ego essem: si tu rogares me quid. i. aliquid certe tu feceris. scilicet hoc faciendo gratissimum mihi. Vale.

Ordinatio litere.

Tullum &c. Commendat Aulum fusium per literas: quem etiam coram commendauerat: vt cum ita tractet vt promisit dicens. Ego velim tractes Aulum Fugum vnum ex intimis meis. s. amicis obseruantissimum. i. maximum cultorem et studiosissimum nostri hominem eruditum et dignissimum summa humanitate et amicitia tua: tractes dico ita vt recepisti. i. promisisti mihi coram. i. in presentia tecum agenti. Id erit mihi tam gratum quam quod sup. erit aut est gratissimum. Preterea tu deuinxeris. i. obligaueris ipsum in perpetuum tibi summo officio et summa obseruantia: i. ad prosequendum te summo officio et summa obseruantia. Vale.

Quid hec epistola contineat argumentum breue. Series littere.

tamen me a te impetrasse: non te in me illiberalem sed me in se negligentem putabit. Quamobrem peto a te: vt scribas ad tuos posse tua voluntate decretum illud Ariopagitarum: quem illi vocant tolli. Sed redeo ad prima. Prius velim tibi persuadeas vt hoc mea causa libenter facias: quam vt facias sic tamen habeto: si feceris quod rogo fore mihi gratissimum.

Vale.

M. T. C. S. P. D. C. Memmio.

Caio Auiano Euandro: qui habitat in tuo sacrario: et ipso multum vtor et patrono eius Marco emylio familiarissime. Peto igitur a te maiorem in modum: quod sine tua molestia fiat: vt ei de habitatione accommodes. Nam propter opera instituta multa multorum subitum est ei remigrare Kalen. quintilibus. Impedior verecundia ne te pluribus verbis rogem. Neque tamen dubito quin si tua nihil aut non multum intersit: eos sis animo: quo ego essem: si quid tu me rogares: mihi certe gratissimum feceris.

Vale.

M. T. C. S. P. D. Memmio.

Tullum Fusium vnum est meis intimis obseruantissimum studiosissimumque nostri eruditum hominem: et summa humanitate tuaque amicitia dignissimi velim ita tractes: vt mihi coram recepisti. Tam mihi gratum id erit: quam quod gratissimum. Ipsum preterea summo officio: et summa obseruantia tibi in perpetuum deuinxeris.

Vale.

M.T.C. Qu. Ualerio. Qu. Orce.fi. Legato Propret.S.dicit.

Um municipib⁹ Uolateranis mibi summa necessitudo est: magno eni meo bñficio affecti cumullatissime mibi gratiā retulerūt: nā nec i honorib⁹ meis: laboribusq̄ vnq̄ defuerūt. Cuz q̄bus si mibi nulla cā intercederet: tñ q̄ te vehementissime diligo q̄q̄ me a te plurimi fieri sentio: ꝛ monerē te ꝛ hortater: vt eorum fortunis cōsuleres: p̄sertim cū prope p̄cipuā cām babe rent ad ius obtinēdū. Primū: q̄ syllani tpis acerbitatē deoꝝ imortalium benignitate subterfugerūt. Deinde q̄ sūmo studio po.Ro.a me in cōsulatu meo defensi sunt cum tribuniplebis legē iniq̄ssimā de eoruz agris p̄mulgassent facile. S.P.Qu.R. p̄suasi vt eos ciues: q̄bus fortūa pepcisset saluos esse vellent. Hāc actionē meā. C. Cesar primo suo consulatu lege i agraria cōprobauit: agrū q̄ Uolateranum ꝛ oppidum oīni periculo imperpetuū liberauit: vt mibi dubiū nō sit: q̄n is q̄ nouas necessitudines adiungat: vetera sua bñficia cōseruari velit. Quamobrē est tue prudētie: aut sequi ei⁹ authoritatē: cui⁹ sectā: atq̄ imperiū summa cū tua dignitate secutus es: aut certe illi integrā oēm cām reseruare. Illud vero dubitare non debes: q̄n tā graue: tā firmū: tā honestum municipiū tibi tuo sūmo beneficio in p̄petuū obligari velis. Sed hec q̄ scripta sunt supra eo spectant: vt te horter: ꝛ suadeaz. Reliqua sunt que p̄tinent ad rogandū vt nō solū tua causa tibi cōsiliū me dare putes sed q̄d mibi op⁹ sit: mea te petere ꝛ rogare: Gratissimum igitur mibi feceris: si Uolateranos oībus rebus integros: incolumesq̄z esse volueris Eoruz ego domicilia: sedes: rē fortunas: q̄ a dijs

Um municipibus ꝛc. Cū volateraniv exarentur de reb⁹ suis publicis. Cicero hac epistola eos diligenter commendat. Q. Ualerio p̄pretori vt diligēti⁹ commēdare nō possit: Ostēdit enī eos gratos ꝛ viris optimis acceptissimos: quos oīno debeat idem Ualerius suo sibi bñficio deuincire. Ordo est. Summa necessitudo est mibi cum municipibus volateranis. i. i. incolis Uolaterrarum oppidi hetrurie: ipsi enim affecti magno bñficio meo/retulerunt cumulatissime mibi gratiam nam nec fuerunt vnq̄ in honorib⁹ meis. s. augēdis ꝛ in laborib⁹. s. ferēdis: cū q̄bus si. i. tamet si nulla cā itercederet. i. media eēt ad cōciliationē amoris: tñ q̄. i. q̄ ego diligo te vehemētissime: ꝛ q̄ sentio me fieri. i. estimari/ p̄limi a te: ꝛ monerem: ꝛ hortare te. vt consules. i. cōsilio ꝛ ope p̄desses fortunis eoꝝ presertim cū haberēt cām prope. idest quasi p̄cipuā. i. potissimā ad obtinēdum ius. Primū q̄ subterfugerūt acerbitatem tpis syllani. i. quo Sylla tyrannidem exercuit benignitate deorū immortaliū q̄: cum illis p̄scriptos obsideret. ꝛ illi factis inducis abirēt nibil nocuit vbi q̄d deorū benignitati ascribit: vt q̄bus dij fuerint turpe sit hominē nō fauere. Deinde q̄ defensi sunt a me in cōsulatu. s. meo: sūmo studio. i. fauore populi Romani: cū tribuniplebis p̄mulgassent legem iniquissimā: de agris eos. s. alijs disp̄tiēdis p̄suasi facile senatui populoq̄ Romano: vt vellēt eos ciues esse saluos q̄bus fortuna (prius tamē deos dixit eos seruasse) pepercisset Caius Cesar comprohabuit hāc actionē meam primo consulatu suo in lege agraria idest cuz ferret legem agrariā: ꝛ liberauit agrum ꝛ oppidū Uolaterranū oi periculo in perpetuum vt nō sit dubium mibi: quin is qui adiungat nouas necessitudines: velit vetera beneficia sua conseruaui. Quamobrē est prudentie tue. i. ad prudētiā tuam refertur aut sequi auctoritatem eius. s. Cesaris cuius sectā. i. partialitatē atq̄ imperiū tu secutus es cū sūma dignitate tua: aut certe reseruare illi oēm idest totam cām integrā. i. ita q̄ de ea nibil ad huc sic per te actum. Uero. i. sed: tu non debes dubitare illud: quin velis. i. debeas velle obligare tibi in p̄petuū summo beneficio tuo: illud municipiū. i. oppidū munerum Romanorū capax: tā graue. i. cōstās: tam firmū ꝛ tam honestum. Sed hec que scripta sunt supra. i. in priori parte huius ep̄le spectāt. i. tēdūt eo: vt horter te: ꝛ suadeam. s. tibi: Reliqua idest que deinceps.

Ep̄le materia.

Structura littere ꝛ ordo.

Uolaterra oppidū italie.

dicā: sunt q̄ ptinēt ad rogādu: vt putes me dare tibi ɔsiliū nō solū cā. i. p vtilitate tua: sʒ me petere ꝛ rogare a te: qḋ opꝰ fit mihi. Tu igiť fecerʒ mihi gratissimū si vo- lueris Volaterranos eē itegros. i. iden nes ꝛ icolumes sup. i oibꝰ rebꝰ. Ego ɔmē do tue fidei iusticie ꝛ bonitati: domicilia: sedes. i. māsiōes p̄turas aut sepulchra: vt enei. vi. Sedibꝰ hūc referāte suis. rē. s. quā habēt: fortunas/quas habere possūt/ q̄ ɔseruare sūt a dijs imortalibꝰ ꝛ a p̄stātis simis ciuibꝰ i nr̄a. i. romana rep. vcʒ a Ce- sare ꝛ tpō ciceroē: sūmo studio. i. fauore se natꝰ ppl'iqꝫ ro. Si res. i. copia reꝝ daret mihi facultatē hoc tpe p pristinis opibꝰ meis. i. iuxta pristinas opes meas: vt pos sē defēdere volaterranos ita queadmo dū ɔsueui tueri meos. s. clientes ego nul lū officiū d. niqꝫ. i. vt vno verbo dicā nullū certamē p̄termitterē. i quo possē, pdesse illis. Sʒ qn̄. i. qn̄ qdē ego ɔfido me nihilo i. i nullo minꝰ valore apḋ te hoc tpe: q̄ va- luerī semp apḋ oms: ego peto abs te: pro necessitudine. i. necessaria ɔiūctiōe i amo re ꝛ amicitia/sūma: ꝛ pari. i. equali iter nos ꝛ mutua beniuolētia/ vt merearc de vola teranianis ita vt existimēt eū: scʒ te p̄posi tū eē. s. a me: isti negocio. s. de coꝝ ɔserua tiōe quasi diuino ɔsilio: apḋ quem vnum nos perpetui defensores eorum possemꝰ valere plurimum. Vale.

Vergiliꝰ

Argumē- tum ep̄le

Non moleste ꝛc. Prefecerat ce sar Valerius diuidūdis agris volateranoꝝ. Itaqꝫ cū i ea re giōe. L. Curtiꝰ haberet agrū: nitiť Cice. persuadere honestis simis rōnibꝰ eidē valerio agrū illū curtij n̄ esse dādū alijs: qḋ i pricipio ptestať equū ꝛ honestū. Ordo ē. Ego nō fero moleste cā necessitudinē q̄ mihi tecū ē. notā eē q̄ plu rimis: neqꝫ tū ipedio te ob cā cām. i. ppť necessitudinē: nostrā (qḋ tu potes existi mare. i. iudicare optime: qꝛ optime scis) quo minꝰ possis gerere negociū susceptū/ tua fide ꝛ diligētia ex volūtate cesaris / q̄ cōmisit tibi rem magnā ꝛ difficilē. Nam cū multi petūt a me multa: q̄. i. q: nō dubi tent de volūtate. i. beniuolentia tua erga me nō cōmitto. i. nō patior vt cōturbē ābi tione. i. ipo tuna petitōe mea offm̄ tuum. Ego sum vsus familiarissime ab ineunte etate caio curtio. Ego ꝛ. i. sil' dolui iniusti sima calamitate eiꝰ. s. curtij: tpis syllani. i. q̄ erat tpe syllano: ꝛ fui adiutor icolumi tatis i. salutis eiꝰ: cū. i. qn̄ reditus in pa triā videreť cōcedi volūtate oīm/ hijs qui accepant similē iniuriam: oībus fortunis amissis. i. licet omnes fortunas amiserūt tamē reditus ꝛc. Aliter illud tū redūdet.

Ordo lr̄e

immortalibus ꝛ a prestantissimis in nostra rep. ciuibus summo. S. P. Q. R. studio conseruate sunt tue fidei iustitie bonitatiqꝫ commendo. Si pro meis pristinis opibus facultatem mihi res hoc tempore daret: vt ita defendere possem. Vola teranos: quemadmodum consueui tueri meos: nullum officium: nulluʒ deniqꝫ certamen: in quo illis prodesse possem pretermitterem: sed quādo apud te nihilominus hoc tempore valere me con fido, qua valuerim semper apud omnes: pro no- stra summa necessitudine: pariqꝫ inter nos ꝛ mu tua beneuolentia abs te peto vt ita de Volatera- nis mereare: vt existiment eum quasi diuino con silio isti negocio prepositum esse apud quem vnū nos eorum perpetui defensores plurimum vale- re possemus. Vale.

M. T. C. Qu. Valerio. Qu. Orce. fi. Le. Propret. S. P. D.

Non moleste fero eam nece ssitudinem: que mihi tecum est notam esse q̄ plurimis: neqꝫ tū ob eaʒ cām (qḋ tu o ptime existimare potes) te impedio quo minus susce- ptum negocium tua fide: ꝛ diligentia ex volunta te Cesaris: qui tibi rem magnam difficilemqꝫ cō misit: gerere possis. Nam cum multi a me petunt multa: q̄ de tua erga me voluntate non dubitent non committo: vt ambitione mea conturbeʒ offi cium tuuʒ. Caio Curtio ab ineunte etate familia rissime suʒ vsus. Eius et syllani temporis iniusti sima calamitate dolui: ꝛ cum ijs qui similem iniu riam acceperant amissis omnibus fortunis: redi tus tamen in patriam voluntate omnium conce di videretur: adiutor incolumitatis fui.

¶ Is habet in Uoleterano possessionem: cũ in eã tanq̃ e naufragio reliquias contulisset. Hoc autem tempore eum Cesar in senatum legit: quẽ ordinem ille ista possessione amissa tueri vix potest Grauissimũ aũt est: cum superior factus sit ordine: inferiorẽ esse fortuna minimeq́ȝ cõuenit ex eo agro: q Cesaris iussu diuidaꝛ: eũ moueri: q Cesaris beneficio senator sit. Sed mihi minus libet multa de equitate rei scribere: necã poti⁹ apud te ualuisse videar: q̃ gratia. Quãobrẽ te maiorez in modũ rogo: vt Caij Curtij rem meam putes eẽ: quicquid mea causa faceres: vt id. C. Curtij causa cum feceris meum existimes: quod ille per me habuerit: id me habere abs te putabo. Hoc te vehementer etiam atq́ȝ etiam rogo. Uale.

¶ Is scȝ Curtius: habet possessionez in volaterrano scȝ agro: cũ ꝯtulisset in eã. s. possessionẽ reliquias. s. reꝝ suarũ: tanq̃ e naufragio scȝ receptas: aũt. i. sed: Cesar legit eũ hoc tꝑe in senatũ: quẽ ordinẽ. i. vt dicũt statũ ille vix põt tueri. i. seruare in victu ⁊ vestitu: ista possessione amissa. i. si eã amiserit. Autẽ. i. sed: grauissimũ. i. molestissimum est. s. Curtio: cũ factus sit superior. i. altior ordine. i. statu esse inferiorẽ. i. minorẽ fortuna. i. reꝝ possessiõe: ⁊ minime cõuenit eũ qui factus sit senator beneficio Cesaris moueri. i. pelli ex eo agro i. ei⁹ agri possessione: qui diuidaꝛ. s. militibus iussu Cesaris. Sȝ libet mihi scribere minus multa de eq̃tate rei scȝ quã postulo: ne videar valuisse poti⁹ apud te cã. i. propter equitatẽ cause: q̃ grã. Quãobrẽ ego rogo te in maiorẽ modũ. i. egregie: vt putes rẽ. i. negociũ aut possessionẽ Caij Curtij esse meam: vt quicquid tu faceres causa mea. i. si res mea esset: cum feceris id causa Caij Curtij existimes meũ sup. esse et putabo me habere abs te: quod ille habuerit per me. Uale.

M. T. C. Qu. Ualerio. Qu. Orce. fi. S. P. D.

Credo te memoria tenere me ⁊ coram Publio Cuspio tecum locutum esse: cũ te ꝓsequerer paludatũ: ⁊ itẽ postea plurib⁹ verbis tecũ egisse: vt quoscũq́ȝ tibi eius necessarios commendarẽ haberes eos in numero meoꝝ necessariorũ. Id tu ꝓ tua summa erga me bñuolentia: ꝑpetuaq́ȝ obseruantia mihi liberalissime atq́ȝ humanissime recepisti. Cuspi⁹ hõ in oẽs suos officiosissim⁹ mirifice quosdã homines ex ista ꝓuincia tueꝛ ⁊ diligit: propter ea q̃ fuit in Aphrica bis: cum maximis societatis negocijs preesset. Itaq́ȝ hoc ei⁹ officiũ qd adhibetur erga illos: ego mea facultate ⁊ gratia soleo: quantum possum adiuuare. Quare Cuspianoꝝ oĩm cõmẽdatiõis cãm hac tibi epistola exponendam putaui. Reliquis eplis tñ faciam vt notam apponã eã: q̃ mihi tecũ cõuenit: ⁊ simul significẽ de numero esse Cuspij amicoꝝ. Sed hãc cõmendationem quã his literis cõsignare volui: scito esse oĩm gratissimã. Nam. P. Cuspius singulari studio con

Credo te ⁊c. Miro quodam artificio vtiꝛ Cicero in commẽdatiõe. L. Julij. ꝑ Publio Cuspio Amico suo: ita vt verbis suis quodãmodo cogat Ualeriũ prestare quod petit. Postremo cõmẽdat etiã noĩe Cuspij. Cornelių hãc tabellariũ sed diuersa putaꝛ ep'la

Ep'le argumentũ

Ordo est. Credo te tenere memoria. i. nõ oblitum: me et. i. simul locutum: esse tecũ coram Publio Cuspio: cum prosequerer te paludatum. i. ornatum paludamento. idest veste imperiali proficiscentez in bellum comitarer: ⁊. idest simul egisse postea tecum pluribus verbis: vt quoscunq́ȝ necessarios eius scilicet. Pub. Cuspij commendarem tibi: tu haberes eos in numero necessariorum meorum: tu recepisti. idest promisisti mihi id: pro summa beniuolentia tua erga me: et perpetua obseruantia. Cuspius homo officiosissimus in omnes: tuetur et diligit mirifice quosdã homines ex ista scilicet tua aphricana prouincia: propterea qd fuit bis in aphrica cum preesset maximis negocijs societatis scilicet negociatorum. Itaq́ȝ ego soleo adiuuare quantum possuȝ mea facultate et gratia hoc officium eius qd adhibetur erga illos. scilicet homines istius prouincie. Quare ego putaui causam commendationis omniuȝ Cuspianorum. i. necessarioꝝ cuspij: esse exponendã idest declarandaȝ tibi hac epistola. Ego

Series litere.

faciā ⁊ apponā.i.ego apponā:reliq̇s epi-stolis tm̄/eā notā.i.id signū/q̄ ꝯuenit mihi tecū.i.quā ex cōuētiōe duximꝰ apponēdā ⁊ significē sīl' eē de numero amicoꝝ cuspij. Sed scito hāc cōmendationē quā voluit cōsignare his lr̄is(vt opinor q̄dā note lr̄aꝝ erāt apposite:quas cū videret Valerius sciret intimā esse cōmendationē)esse gratissimā oīm. Nā Publiꝰ Cuspiꝰ ꝯtēdit a me singulari studio vt cōmendarē tibi ꝙ diligētissime Luciū Juliū. Ergo ego vix videor mihi posse satisfacere studio.i. fauori eiꝰ.s.Cuspij i Juliū/si vtor ijs verbis q̇bꝰ solemꝰ vti cū agimꝰ q̇d diligētissime:ipse postulat q̄dā noua.s.verba:⁊ putat me tenere.i.callere quoddā artificiuꝫ eiꝰ gn̄is.s.nouoꝝ verboꝝ. Ego pollicitus sum ei:me depromptuꝝ.i.haustuꝝ/ mirificū genꝰ cōmēdatiōis/ex intima arte nr̄a. Qm̄.i.qm̄:ego nō possum asseq̇.i.attingere:id.s.cōmēdatiōis genus/velim tute.i. tuipse efficias vt illi arbitreꝛ quidā.i. q̇d certi/ꝑfectū incredibili gn̄e lr̄aꝝ meaꝝ/(Certe negādo se posse asseq̇ id mirifice assequitur) Tu facies id:si expresseris.i. significaueris oē genꝰ liberalitatis qđ poterit ꝓficisci ab humanitate ⁊ potestate tua:nō mō.i.nō solū re.i.effectu ipso : sed etiam verbis ⁊ deniqꝫ vultu. Que.s.v̄ba et vultus beniuoli : velim expertus esses quantum valeāt in prouincia.q.d. profutuꝝ amico si experiri voluerint. Sꝫ tm̄ suspicor ipsum hoiem scꝫ Juliū:quem commendo tibi:esse perdignum amicitia tua non solū credo quia Cuspiꝰ dicit:tametsi id debeat esse satis:sed quia noui iudicium eius.s.Cuspij:in hominibus et amicis diligendis.idest de multis legendis. Ego iudicabo propediem.i.statim vbi Julius rescripsient quanta fuerit vis.id est potentia harum lr̄arum:⁊ agam tibi gratias:vt confido scꝫ te promeritu um. Ego curabo oīa studiose et diligenter que arbitarabor te velle et pertinere ad te. Cura vt valeas.

tēdit a me:vt tibi ꝙ diligētissime. L. Juliū cōmēdarē. Eiꝰ ergo studeo vix videor mihi satisfacere posse:si vtor v̄bis ijs:q̇bꝰ cū diligētissime quid agimꝰ vti solemꝰ. Noua q̄dā postulat:⁊ putat me eiꝰ gn̄is artificiū quoddā tenere. Ei ego pollicitus sum me ex intima nr̄a arte depromptuꝝ mirificū genus cōmēdatiōis. Jd qm̄ assequi nō possum:tu te velim efficias:vt ille gn̄e meaꝝ lr̄aꝝ incredibili:quiddā perfectum arbitreꝛ. Jd facies si oē genus liberalitatis qđ ⁊ ab humanitate:⁊ potestate tua ꝓficisci poterit nō modo re: sed etiam verbis:vultu deniqꝫ expresseris:q̄ quantū in prouincia valeat:vellem expertꝰ esse. Sed tm̄ suspicor ipsum hoīem:quem tibi cōmendo perdignū esse tua amicitia:non soluꝫ quia mihi Cuspius dicit: credo(tametsi id satis esse debeat)sed quia noui eius iudicium in hominibus:et amicis deligendis. Harū litteraꝝ vis q̄ta fuerit:propediē iudicabo:tibiqꝫ vt confido:gratias agam. Ego que te velle:queqꝫ ad te pertinere arbitror:omnia studiose.diligenterqꝫ curabo. Cura vt valeas.

Ordo lr̄e

¶ Publiꝰ ⁊c. Hec ꝑs videꝛ supiori annectēda : q: has dicit seorsum:tm̄ scripta. Ordo ē. Publiꝰ Corneliꝰ q̇ reddidit tibi has lr̄as:ꝯmēdatꝰ est mihi a Publio Cuspio:cuiꝰ.s.Cuspij quātoꝑe cuperē ⁊ deberē cām:tu cognosti ꝓfecto ex me.s.ꝑ lr̄as supiores. Ego rogo te vehemēter vt cures vt cuspiꝰ agat mihi ꝙ primū.i. valde cito:ꝙ sepissime.i. valde frequenter ꝙ maximas.i.valde magnas gratias.

¶ Publius Cornelius:qui tibi has literas reddidit:est mihi a.P.Cuspio ꝯmendatus cuiꝰ causam quatopere cuperem : deberemqꝫ profecto ex me facile cognouisti. Vehementer te rogo vt cures vt ex hac cōmēdatiōe mihi Cuspiꝰ ꝙ maximas ꝙ primū:ꝙ sepissime agat gratias. Vale.

Quid hec ep̄la habeatur.

Cum in galliā. Ager Attellanus vectigalis erat vectigalibꝰ aūt oībꝰ in gallia cisalpina Cluuiꝰ prepositꝰ a Cesare erat: vn̄ cum Attellani valde essent opp̄ssi penuria pecunie eos Cicero diligēter cōmendat dicto Cluuio

Ordo textus.

Ordo est. Cum tu ꝓficiscens in galliam venisses ad me domum, idest in domum meam : pro necessitudine, idest necessa-

M.T.C. Cluuio Salutem. P.D.

Cum in galliā proficiscēs:pro nostra necessitudine:tuaqꝫ summa in me obseruātia ad me domū venisses:locutus sum tecuꝫ de agro vectigali municipij Attelani : qui esset in Gallis

quantoque opere eius municipij causa laborem tibi ostēdit. Post tuā autē pfectionē: cū et maxima res municipij honestissimi: mihique coniunctissimi: et summū meū officiū ageretur: pro tuo aīo in me singulari existimaui me oportere ad te accuratius scribere: et si non sum nesci⁹: et q̄ tēporum rō: et que ptās sit: tibique negocium datum esse a. C. Cesare: non iudicium preclare intelligo. Quare a te tantum peto: q̄tū et te facere posse: et libēter mei cā factum esse arbitror. Et primū velim existimes qd res est: municipij fortunas oēs in isto vectigali cōsistere: His aūt tēporib⁹: hoc municipiū maximis oneribus pressum: summis affectū esse difficultatib⁹. Hoc et si cōe videt esse cum multis: tñ mihi crede singulares huic municipio calamitates accidisse: quas idcirco nō cōmemoro: ne de miserijs meorum necessariorum conquerens hoīes quos nolo videar offendere. Itaque nisi magnā spē haberē. C. Cesari nos causam municipij pbaturos non erat causa cur a te hoc tpe aliqd contenderē: sed qr confido: mihique persuasi: illum et dignitatis municipij: et equitatis et etiā volūtatis erga se habitum esse rationē ideo a te nō dubitaui contendere: vt hanc causam illi integrā conseruares. Qd et si nihilomin⁹ a te peterē: si nihil audiuissem te tale fecisse: tñ maiorē spē impetrādi nactus sum postea q̄ mihi dictū est: hoc idem a te Rhegiēses impetrauisse: qui etsi te aliqua necessitudine attingunt: tñ tuus amor in me sperare me cogit: te qd tuis necessarijs tribueris idē esse tributurum meis: presertim cū ego pro his vnis petā: habeā autē: q simili cā laborarēt cōplures necessarios. Hec me nō sine cā facere: neque aliqua leui ambitione cōmotū a te contendere et si te existimare arbitror tñ mihi affirmanti credas velim me huic municipio debere plurimum: nullum vnq̄ fuisse temp⁹ neque honorum: neque laborum meorum: quo non municipij studium in me extiterit singulare.

ria (si officio fungi volum⁹) in amicitia cōiunctiōe nr̄a: et summa obseruātia tua in me: locut⁹ sum tecū de agro vectigali municipij. i. oppidi municipalis / attelani. i. debenti vectigal attelanis: q. s. ager esset in Gallia: et ōndi tibi quātopere laborarem. i. sollicitarer et in laborē essem / cā ei⁹ municipij. Aūt. i. sed cū post tuā pfectionē et. i. sil' res maxima municipij. s. attellani / honestissimi et cōiūctissimi mihi et summū officiū meū ageret. i. vsaret in ambiguo: existimaui oportere me scribere ad te accurati⁹. i. multū accurate et diligēter pro aīo tuo singulari in me. Etsi. i. q̄q̄ nō sum nesci⁹. i. bene scio, et q̄ ratio / et q̄ potestas sit tēporum: et intelligo pclare negocium datū tibi a Caio Cesare nō iudiciuz. s. libere iudicādi ptātē. Quare ego peto a te tm̄ q̄tū arbitror te et posse facere: et factu rū eē libēter cā mei. Et primū velim sup. vt existimes sup. id qd res est. i. sicut est: oēs fortunas. i. facultatates Municipij: cōsistere in isto vectigali: aūt. i. sed: existimes hoc municipiū pssum maximis oneribus / affectum esse maximis difficultatibus. Etsi. i. q̄q̄: hoc. s. affectū sic eē: videt eē cōe. s. attellanis: cū multis. s. alijs ciuitatib⁹ tñ crede mihi singulares calamitates accidisse huic municipio: qd nō cōmemoro idcirco: ne cōquerēs de miserijs necessariorum meorū: videar offendere hoīes quos nolo. s. offendere: hoc ē Cesarianos Itaque nisi haberē magnā spē / nos pbaturos. i. q̄ simus probaturi Caio Cesari caussam municipij sup. iustā esse: nō erat causa cur cōtenderē. i. cū cōtētiōe peterē aliquid a te: hoc tpe. s. turbulento. Sed qr cōfido: et psuasi mihi. i. induxi in animū vt crederē: illū. s. Caiū Cesarē: habitum esse rationē. i. respectū piū et cōsiderationē: et. i. simul / dignitatis municipij qd olim floruit: et equitatis. s. cause: et etiam voluntatis. i. beniuolētie et studij erga se: ideo non dubitaui contendere. idest animose petere a te: vt conseruares hanc causam illi. scz Cesari integram. idest intactā iudicio tuo: q̄ facilius datur venia vbi nihil actum est de causa: q̄ reuocetur q a iudice de legato licet durius iam iudicatum est. Quod et si peterem a te nihilominus: si audiuissem te nihil tale fecisse: tamen nactus sum maiorem spem impetrandi: postea quam dictum est mihi: Rhegienses impetrauisse a te hoc idem scilicet reseruationem cognitionis cause ad Cesarem: qui scilicet Rhegienses: etsi. idest q̄q̄ attingunt te aliqua necessitudine tamen amor tuus in me: cogit (quod plus est quam facit) me spe

Fortuna pro facultatibus

Cogere plus ē q̄ facere.

rare te tributurū esse idē necessarijs meis/ qđ tribueris necessarijs tuis: psertim cum eo petam pro his vnis. i. solis: autē. i. sed: cū sup. habeam/ cōplures scʒ alios necessarios q̄ laborarent. i. in periculo diuersarent: simili causa. Ego ꝛ si arbitror te existimare. i. iudicare: me facere hec nō sine causa: neqꝫ contendere. i. instanter petere a te cōmotum aliqua ambitione. i. cupidate glorie leui. i. modica: tñ velim sup. vt credas mihi affirmanti: me debere plurimum huic municipio: et sup. nullum tēpus fuisse vnqꝫ: neqꝫ honorum. i. cum adirem honores aut cum accusarentur mihi honores: vt in consulatu ꝛ reductione: neqꝫ laborum meorum. idest cum afficerem laboribus vt exilij et periculorum in bello ciuili: in quo scʒ tempore: studium huius municipij scʒ attellani: non extiterit. idest apparuerit singulare. idest egregium: quia singularia. idest vnica fere egregia sunt: in. idest erga me.

¶ Quapropter ego peto atqꝫ cōtēdo. i. instanter exigo a te in maiorē modū: etiaʒ atqꝫ etiā. i. iterū atqꝫ iterū: p summa ꝯiunctione nr̄a: ꝛ p ppetua ꝛ maxima beniuolentia tua in me vt cum intelligas fortunas ei⁹ mancipij qđ sit mihi mancipij qđ sit mihi ꝯiunctissimū necessitudine: officijs: beniuolentia agi. i. in periculo versari: tu des. i. cōcedas mihi id: qđ erit hmōi vt si impetrauerimus a Cesare qđ speramus nos iudicem⁹ nos ꝯsecutos esse id bñficio tuo. Sin. i. sꝫ si: minus. i. nō impetrauerim⁹ a Cesare tñ habeam⁹. i. reputemus id pro eo. i. tanqꝫ si tuo bñficio impetratū qm̄. i. cū opera data sit a te vt impetrarem⁹. s. ita sit: qꝛ fecerꝭ mihi: hoc gratissimū: tum. i. multomagis: deuinceris tibi et tuis in ppetuū summo bñficio. s. tuo (quod firmissimum est vinculum) viros optios: hoīes honestissimos: ꝛ eosdeʒ gratissimos et dignissimos tua necessitudine idest quibuscuʒ necessitudinem ꝯtrahas hoc est ciues Attellanos. Uale.

Firmissimū vinculum.

Argumētum ep̄le

Um ꝛc. Rogat⁹ a. P. Sextio cōmendat Cice. P. Rutilio causam. C. Albini de quibusdam predijs que quondaʒ fuerant. Laberij ꝯrogatqꝫ vt ea predia non attingat diuidenda licet diuidundis agris esset prepositus. Ordo est. Cum et. idest simul: ego essem consci⁹ mihi quanti facerem. idest estimarem te: et expertus essem veniuolentiam tuaʒ erga me: non dubitaui. idest non sum veritus petere a te quod petenduʒ esset idest qđ decuit peti: mihi. i. per me. Ipse. idest ego met scio optime. s. hominum qui secreta cordium scrutari nequeant quanti faciaʒ idest estimem. Publium Sextium autē idest sed: et tu. et omnes homines sciunt que locutio zeugmatica est: nam per conceptionem (diceret scitis) quanti debeam facere scilicet eum. Is scilicet Sextius: cum cognosceret ex alijs te studiosissimum mei: petiuit a me: vt scriberem ad te quam accuratissime de re Caij Albini Senatoris: ex cuius familia natus est: Lucius Sextius optimus adulescēs fili⁹ Publij Sextij. Ego scripsi hoc idcirco: vt intelligeres me non

Ordinatio lr̄e.

zeugma figura.

¶ Quapropter a te etiam: atqꝫ etiam pro nostra summa coniunctione: proqꝫ tua in me perpetua et maxima beneuolentia maiorem in modum peto: atqꝫ contendo: vt cum fortunas agi eius municipij intelligas: quod sit mihi necessitudine officijs beneuolentia coniunctissimuʒ: id mihi des quod erit hmōi: vt si a Cesare: quod speram⁹ impetrauerim⁹: tuo beneficio nos id cōsecutos esse iudicemus. Sin min⁹ pro eo tñ id habeam⁹: qm̄ a te data sit opera: vt impetraremus. Hoc cū mihi gratissimum feceris tuʒ viros optimos hoīes honestissimos: eosdemqꝫ gratissimos et tua necessitudine dignissimos summo beneficio in perpetuum tibi: tuisqꝫ deuinceris. Uale.

M. T. C. M. Rutilio. S. P. D.

Um ꝛ mihi conscius essem: q̄ti te facerem ꝛ tuā erga me beneuolentiam expertus eēm: non dubitaui a te petere quod mihi petendū eēt. P. Sextiū q̄ti faciā ipe opti me scio: q̄ti autem facere debeam ꝛ tu ꝛ om̄es homines sciūt. Is cū ex alijs te mei studiosissimum cognosceret petiuit a me vt ad te q̄ accuratissime scriberem de te. C. Albini senatoris cuius ex familia natus est. L. Sextius optimus adulescēs filius. P. Sextij. Hoc idcirco scripsi vt intelligeres non solū me pro Sex. laborare debere sed Sextium etiam pro Albino. Res aūt hec est a. M. Laberio. C. Albin⁹ pdia ī estimationē accepit: q̄ predia Laberius emerat a Cesare de bonis Plotianis: ea si dicā non esse reip. diuidi docere te vi-

dear nō rogare. Sed tñ cū cesar syllanas vēditiones ꝛ assignationes ratas eē velit quo firmiores existimenť sue: si ea pdia dividenť: q̄ ipse Cesar vēdidit: que tandē in eius vēditionib⁹: autboritas esse poterit. Sed hoc quale si tu pro tua prudētia cōsiderabis. Ego te plane rogo: atq̧ ita vt maiore studio: iustiore de cā magis ex aīo rogare nihil possim: vt Albino pcas: predia Laberiana ne attingas. Magna me affeceris non mō letitia: sed ēe quodāmodo gloria. si. P. Sexti⁹ homini maxime necessario satisfecerit pro me: vt ego illi vni plurimū debeā. Qđ vt facias te vehementer etiaꝫ atq̧ etiā rogo. Maius mihi dare bñficiū nulluꝫ potes. Id mihi intelliges esse gratissimū. Uale

solū debere laborare p Sextio: sed sextium etiā debere laborare pro Albino. Res aūt. s. de qua laborā dū est: est hec. i. hmōi Caius Albinus accepit a Marco Laberio predia in estimationē. i. ad psoluendū quāti estimarenť: q̄ predia Laberi⁹ emerat a Cesare de bonis Plotianis. i. q̄ fuerant Plotij priusq̄ ea Cesar fisco addiceret: si ego dicā nō esse e rep. i. vtile reip. ea diuidi. s. militib⁹ Cesaris que semel a cesare data sunt: ego videar docere te nō rogare. Sed tñ cū Cesar velit venditiones ꝛ assignationes Syllanas. i. quas sylla perpetuus dictator factus fecerat: esse ratas firmas ꝛ approbatas: quo idest vt sue. s. venditiones ꝛ assignationes / existimentur i. iudicenť firmiores: si ipsa predia que ipse Cesar vendidit diuidenť que tandē auctoritas poterit esse in venditionib⁹ eius q. d. nulla. Sed tu cōsiderabis pro prudētia tua. i. fm prudentiaꝫ tuā: quale hoc sit idest quante efficacie sit hoc argumentū. Ego rogo te plane. i. omnino atq̧ ita supple rogo vt nihil possim rogare maiore studio de causa iustiore: sup. ꝛ magis ex aīo: vt parcas albino: ne attingas. s. in diuidendo predia Laberiana. i. a laberio empta Tu affeceris me magna nō modo letitia: sed etiam quodāmodo gloria. si Publius sextius satisfecerit p me hoī maxime necessario: vt ego debeā plurimū illi vni. Qđ vt facias ego rogo te vehemēter ēt atq̧ etiam Tu nullū. i. nō vllū: non potes dare mihi vllū beneficiū mai⁹ ꝛ sup. tu intelliges id beneficium esse gratissimū mihi. Uale.

Caius albinius.

M. T. C. Crassipedi. S. D. P.

Uanq̄ tibi presens cōmēdaui vt potui diligentissime socios Bitbinie: teq̧ cū mea cōmendatiōe tū etiā tua sponte intellexi cupere ei societati quibuscūq̧ reb⁹ posses cōmodare: tamen cum ij quorū res agitur magni sua interesse arbitrarentur: me ēt per litteras declarare tibi q̄ essem erga ipsos voluntate: non dubitaui hoc ad te scribere. Uolo enim te existimare: me cum vniuerso ordini publicanorum semper libentissime tribuerim idq̧ magnis ordinis erga me meritis facere debuerim: tum in primis amicum esse huic Bitbynice societati: que societas ordine ipso hominum genere pars est maxima ciuitatis: Constat enim ex ceteris societatibus: ꝛ casu permulti sunt in ea societate valde mihi familiares. In primisq̧ is: cuius precipuum officiuꝫ agitur

Uanq̄ ꝛc. Publicani exigentes vectigalia habebant inter se societates in puinciis. Cum igiť Crassipes: qui ꝛ Piso dictus est gener Ciceronis: questor esset in Bithynia cōmendat ei Cicero societatē publicanorum Bithynie docens eā cōstare ex preclaris ciuibus Romanis sibiq̧ coniūctissimis Ordo est. q̄q̄ psens. i. cū essem pñs cōmendaui tibi diligētissime vt potui: socios bithynie. i. mercature in Bithynia: ꝛ intellexi tecū. s. ita sit q̧ cōmendatiōe mea. i. pter cōmēdatiōeꝫ meaꝫ tū. i. mł'o magis etiā tua sponte idest ppria natura: cupere cōmodare idest cōmodū facere ꝛ pdesse ei societati quibuscunq̧ reb⁹ posse: tamen cum ij quorū res agitur / arbitrarentur interesse. i. in re ꝛ vtilitate sua eē magni. i. magnopere: me declare tibi etiā p litteras: qua voluntate essem erga ipsos nō dubitaui scribere ad te hoc. i. qua volūtate in eos sim. Uolo enim te existimare i. iudicare ꝛ sentire: me cū tribuerim. i. cōcesserim ꝛ indulserim semp libētissime vniuerso ordini i. statui ꝛ vt dicunt collegio publicanoꝝ. i. publicoꝝ vectigaliū redemptorū: q̄ simul negociatores erant naꝫ pecuniam quā in puincijs acceperant mer-

Argumētū epistole.

crassipes q̄ ꝛ piso bithinie pretor cicero nis gener Seriesl're

Ordo p collegio seu cgregatione.

ctibus cōmutabunt pro quibus alteraȝ ro me recipiebant: ꝛ debuerim facere id magnis meritis ordinis.i.totius collegij er/ga me: qꝛ cum exularet ab illis pecuniaȝ mutuatus erat/tum volo te existimare: me esse in primis.i.precipue amicum huic societati Bithynie. Que societas est ipso ordine ꝛ genere hoium: maxima pars ci/uitatis.s.romane. Constat enim ex ceteris societatibus ꝛ casu.i.a casu: multi sunt in ea societate valde familiares mihi. Et in primis Publius Rupilius filiꝰ publij qui est magister.i.primarius in ea societate.: cuius scȝ Rupilij: officiū precipuū agitur hoc tpe. Que cū ita sint peto a te i maiorem modū.i.obnixe ꝛ nō vlgariter: sup. vt tuare omnibus officijs tuis atqȝ omni liberalitate Cneum Puppiū qui est in operis.i.industrijs ꝛ laboribus aut famulatibus eius societatis (.Est enim operis ablatiui casus ab opere operarū ꝛc.) ꝛ cures vt opere.i.labores ꝛ industrie eius (qđ est facile factu.i.vt fiat a te) sint gratissime.i.vtilissime ꝛ acceptissime socijs: ꝛ velis rē ꝛ vtilitatē sociorū (cuius rei quantam potestatem pretor habeat.s.in prouincia: nō sū ignarus) sup. esse defensam ꝛ auctam per te ꝙ maxime. Tum.s.ita sit/ꝙ tu feceris id gratissime mihi/tum ego expertus promitto tibi illud/ꝛ spondeo/te cogniturum socios Bithynie esse memores ꝛ gratos: si cōmodaris.i.cōmodū feceris ijs.i.eis. Vale.

P. rupilius pmarius societatis bythinice.

tpe. P. Rupilius. P. F. q ē magister in ea societate. Que cū ita sint maiorem in modū a te peto. Cn. Puppium qui est in operis eius societatis: oibus tuis officijs atqȝ oi liberalitate tueare: cureśqȝ vt eiꝰ opere: qđ tibi facile factu est ꝙ gratissime sint socijs: rēqȝ ꝛ vtilitatem sociorū: cuius rei quātā ptātem questor habeat: nō sum ignarus p te. ꝙ maxime defensam: ꝛ auctā velis. Id cū mihi gratissime feceris: tū illud tibi expertus pmitto: ꝛ spondeo te socios Bithynie: si ijs cōmodaris memores esse: ꝛ gratos cogniturum. Vale.

Argumentū eple.

Cum ad te M. Terentius Varro profecturus i Galliam questor Bruti: qꝛ sciebant quanti esset habere ꝓmos aditus ad pretorem cōmendatos. Curauit habere Ciceronis cōmendationē: quē apud Brutum plurimū valere sciebat. Quocirca eum Cicero bruto hac epistola cōmendat docens se id nō ab re facere. Ordo est. Cum Marcꝰ Varro questor idest conquisitor ꝛ receptor pecunie in stipendium ꝛ onera militie expēdende tuus idest publico nomine tibi assignatus: proficisceretur ad te: non putabam eum egere commendatione: arbitrabar enim eum satis cōmendatuȝ tibi: ab ipso more.i.instituto maioruȝ idest priscorum Romanorū: qui scȝ mos antiquorum voluit (vt non fugit te.i.vt bene scis) hāc coniunctionem questure.i.ex eo ꝙ quispiam alterius questor fuerit contractam eē primam necessitudini.i.necessarie cōiunctioni liberorū.i.ꝑlis legitime. Sed cum ipē.s. Varro persuasisset sibi ita: meas litteras scriptas accurate de se/ habituras maximum pondus.i. plurimū valituras ad sui cōmendationem /apud te: ꝛ contēderet.idest obnixe peteret a me: vt scriberem ꝙ diligentissime/malui facere sup.id quod necessarius meus scȝ Varro: arbi/traretur interesse.i.in re esse sua: tanti.i tantopere. Igitur vt intelligas me debere facere hoc.s.qđ ille cōtēdit: cū marcus Terentius.s. Varro venit primū in forū.s.

series lr̄e.

Nō fugere aliquē ꝛ ipsuȝ bene scire.

M.T.C. Bruto. S.P.D.

Cum ad te tuus questor ꝓficisceretur. Mar. Varro commēdatiōe egere eū nō putabā. Satis enī cōmendatū tibi euȝ arbitrābar ab ipso more maioꝝ: q (vt te nō fugit) hanc questure cōiunctionē liberorū necessitudini ꝓximā voluit esse. Sed cū sibi ita ꝑsuasisset ipse meas de se accurate scriptas lr̄as maximū apud te pondus habituras: a meqȝ contēderet: vt ꝙ diligentissime scriberem malui facere: quod meus familiaris tanti sua interesse arbitraretur. Ut igitur debere facere me hoc intelligas: cum primum. M. Terentius in forum venit: ad amicitiā se meam contulit. Deinde vt se corroborauit: due cause accesserūt: que meā in illuȝ beneuolentiam auxerunt: vna ꝙ versabatur in hoc studio nostro: quo etiam nunc maxime delectamur: ꝛ cum ingenio vt nostri nec sine industria: deinde ꝙ mature se contulit in societates publicanorum quod quidem nollem ma

rimis eni dãnis affectus est: sed tamẽ cõmunio ordinis mihi cõmendatissimi fecit amicitiam nostram firmiorẽ. Deinde versatus invtrisq subsellijs optima ꝛ fide ꝛ fama iã ante hãc commutationẽ reip. petitioni sese dedit: honorẽq honestissimũ existimauit fructũ laboris sui. His aũt tẽporibus a me Brundusio cũ litteris ꝛ mãdatis profectus est ad Cesarem qua in re ꝛ amorem eius in suscipiendo negocio perspexi: ꝛ fidem in conficiẽdo ac renunciando.

iudiciale: dicturus causas p alterio ipe cõtulit se ad amicitiã meã: deinde vt .i. post q̃ ipse corroborauit idest cõfirmauit se p noticiam ꝛ experientiã fact⁹ potẽtior: ꝛ nue cause accesserunt .i. addite sunt q̃ auxerunt beniuolentiã meã in illũ. Una q̃ versabat i hoc studio nostro .s. philosophico quo delectamur maxime etiam nũc .i. ad huc: ꝛ .i. etiam cũ ingenio vt nosti: nec .i. ꝛ nõ sine industria idest ꝛ cũ industria: hoc est ingenio ꝛ industria comitib⁹: deinde q scilicet Uarro contulit se mature idest cito in societatem publicanorũ .i. q̃ publica vectigalia redimũt ꝛ portoria cõducũt: qd q̃dẽ nollent .i. vellẽt eũ nõ fecisse (vbi negatio nõ agit in verbũ: sꝫ in adiectũ) est eni effect⁹ maximis dãnis: sꝫ tñ cõis .i. cũ eẽt communis socius ordinis .s. publicanorũ cõiunctissimi mihi: mallẽ tñ legere cõmunio .i. commertium ordinis coniunctissimi mihi fecit amicitiam nostram firmiorẽ. Deinde versatus .i. agẽs invtrisq subsellijs .s. causidicorum ꝛ publicanorum: optima ꝛ fide ꝛ fama idest habẽs optimã fidem ꝛ famaꝫ de fide .i. fidelitate: ipse dedit idest addixit se petitioni .i. supplicationibus faciendis aut requestis vt Galli dicunt pro alijs iã ante hanc comutationem reip. .i. priusq̃ resp. per te liberata eẽt a tyrannide Cesaris: ꝛ existimauit fructum laboris sui .i. quem ex labore suo assequeret: honestissimum sup. esse Aũt. idest sed ipse profectus est his diebus Brũdusio ad Cesarem .s. Octauium cũ mãdatis a me .s. acceptis in qua re ego perspexi .i. euidenter cognoui aut aiaduerti: ꝛ amoreꝫ eius .s. in me. in suscipiendo negocio idest eo q suscepit negocium tam libenter: ꝛ fidẽ .i. fidelitatẽ in cõficiẽdo .i. trãsigendo ꝛ expediẽdo ꝛ renunciando .i. reportando rñso. Qꝛ multi libenter suscipere videntur: sꝫ susceptum neligunt alij etiã susceptum minus cõficiũt diligẽter sꝫ i renũciãdo negligẽtes sunt: vbi sciem⁹ renũciare pprie esse nũciũ reportare ꝛ significare qd nunciatum est: his premissis cõmẽdationẽ ipaꝫ aggredit pmittens tamen nõ impertinẽter cur superiora plocutus sit.

> **Negatio** q̃nq nõ agit i verbum sꝫ in adiectuꝫ.
>
> **Petitiones** galli req̃stas dicunt.

¶ Uideor mihi cũ separatim de probitate eius: ꝛ moribus dictur⁹ fuissem: si pri⁹ cãm cur eũ tantopere diligerẽ: tibi exposuissem: in ipa cã exponenda satis etiã de pbitate dixisse. Sꝫ tñ separatim pmitto in meq recipio fore eũ tibi ꝛ voluptati et vsui. Nam ꝛ modestũ hoiem cognosces: ꝛ prudentẽ ꝛ a cupiditate oi remotissimum: pterea magni laboris summeq industrie. Neq ego hic pollicer debeo: q̃ tibi ipsi cũ bñ cognoueris indicanda sunt: sed tñ in oibus nouis cõiũctionibus interest: qualis prim⁹ adit⁹ sit: ꝛ qua cõmẽdatiõe quasi amicitie fores aperiant. Qd ego his lrĩs efficere volui: ꝛ si id ipsa p se necessitudo questure effecisse dꝫ sꝫ tamẽ nihilo infirmi⁹ illud hoc addito. Cura igit si me tãti facis quãti ꝛ Uarro existimat ꝛ ipse sentio: vt q̃primum intelligã hãc meam cõmendationem tantum illi vtilitatis attulisse: quantũ ꝛ ipse sperarit: nec ego dubitarim. Uale.

¶ Uideor mihi cũ fuissem dictur⁹ separatim .i. diuisim de pbitate ei⁹ .s. Patroĩs ꝛ de morib⁹: si exposuissem tibi pri⁹ cãm cur diligerẽ eũ tãtopere dixisse ẽt satis de pbitate .s. ei⁹ in ipsa cã exponẽdo cãm amoris q̃ in pbitate eius fundat: sꝫ tñ ego pmitto separatim: ꝛ recipio in me .s. onus pstãdi hoc est spondeo p Uarrone: eũ fore .i. futurũ tibi: ꝛ voluptati ꝛ vsui .i. vtilitati. Nam tu cognosces sup. eũ: hoiem ꝛ modestũ ꝛ prudentẽ ꝛ remotissimũ a cupiditate oĩ: preterea magni laboris ꝛ summe industrie idest grauitatis ꝛ solertie. Neq ego debeo polliceri tibi hec: que iudicanda sunt tibi ipsi cũ scilꝫ ita sit q bene cognoueris: sed tamen interest idest refert in oibus coniunctionibus nouis qualis sit primus aditus ꝛ qua commendatione aperiãtur quasi fores amicitie. Qd scilicꝫ aperire fores amicitie: ego volui efficere his litteris: et si .i. tametsi: ipsa necessitudo questure debet effecisse id ex more maiorum vt pmisit: sꝫ tñ illd sup. erit nihilo .i. i nullo infirmi⁹ hoc .s. cõmẽdatiõis nre addito igit cura si tu facis me tãti q̃ti ꝛ varro existimat: ꝛ ego sentio: vt intelligaꝫ q̃primũ .i. valde cito: hãc cõmẽdationem meaꝫ atulisse illi .s. Uarroni: tñ vtilitatis quantum ꝛ ipse sperarit nec ego dubitarim scilicet illi allaturam fuisse. Uale.

> **Fore** futurũ (vt sepe sunt testat⁹) denotat.

M.T.C.Bruto.S.P.D.

Quia semper animaduerti studio se te operã dare: vt neq̃d meoꝝ tibi eẽ ignotũ ꝑpterea nõ dubito quin scias nõ solũ cuius municipij sim: sed etiam q̃ diligenter soleam meos municipes arpinates tueri. Quorum quidem oĩa cõmoda oẽsq; facultates qbꝰ ⁊ sacra cõficere⁊ sacra tecta edium sacraruz: locorũq; coĩuz tueri possint consistunt in his vectigalibꝰ que habẽt in prouincia Gallia Ad ea visenda pecuniasq; que a colonis debentur exigẽdas totamq; rẽ⁊ cognoscẽdã: ⁊ administrandaz legatos equites Ro. misimꝰ. Qu. Suffidiũ. Qu. F. M. Fantiuz. M. F. Qu. Mamercũ. Q. F. Peto a te maiorẽ in moduz pro nostra necessitudine: vt ea res tibi cure sit operamq; des: vt per te q̃ cõmodissime negociũ municipij administretur: q̃ primũq; cõficiatur ipsosq; quorũ noĩa scripsi: vt quaz honorificẽtissime pro tua natura⁊ q̃ liberalissime tractes: bonos viros ad tua necessitudinẽ adiũxeris: municipiũq; gratissimũ bñficio tuo deuinxeris: mihi vero etiam gratius feceris q: cũ semper tueri municipes meos cõsueui: tũ hic ãnus ꝑcipue ad meã curã officiũq; pertinet. Nã constituẽdi municipij cã hoc anno edilẽ filiũ meũ fieri volui: ⁊ fratris filium: ⁊. M. Cesiũ hominẽ mihi maxime necessariũ (Is enim magistratus in nostro municipio nec alius vllus creari solet) quos cohonestaris: imprimisq; me si resp. municipij. tuo. studio diligentia bene administrata erit. Quod vt facias te vehementer etiam atq; etiam rogo. Vale.

Epl'e materia. Quia ⁊c. Arpinates cõpatriote Ciceronis habebãt in Gallia cisalpina q̃tum ad Italos: vectigalia quibus publica sustinebant negocia: quocirca Brutuz rogat vt in eis recipiẽdis faueat dicens. Quia ego aĩaduerti semꝑ te dare operaz studiose: vt ne q̃d meorũ. i. eorũ que agere esset ignotũ tibi: ꝑpterea nõ dubito q̃n scias non solũ cuius municipij sim: q: Arpini: sed etiã q̃. i. q̃tum diligenter soleã tueri. i. ꝓtegere Arpinates municipes: vñ ꝓm Vallam dicendum cõmunicipes meos: nõ enim Cicero princeps eorum erat. Quorum. s. Arpinatum quidem. i. certe oĩa cõmoda: ⁊ oẽs facultates quibus possint et i. simul conficere. i. perficere sacra. i. res sacras: vt sacrificia ⁊ templa. ⁊ tueri. i. cõseruare tecta ediũ sacrarũ. i. sacroꝝ ⁊ locoꝝ cõium. i. ad ciuitatem cõiter ꝑtinẽtiuz. vt sunt fora menia: ⁊ similia sacra. i. cõcinnata ⁊ integra consistũt in his vectigalibus que hñt in prouinciam Gallia. Nos misimus Quintum Suffidium filium Quintij Marcum Fantium filium Marci Quintum Mamercium filium Quinti equites Romanos legatos ad visenda ea. s. vectigalia arpinatuz: ⁊ ad exigendas pecũias que debent a colonis ⁊ ad cognoscendaz ⁊ administrandam totam rem. i. totũ negocium. Ego peto a te in maiorem modũ pro necessitudine nostra. i. ꝑpter necessitudinẽ nostrã vt ea res sit tibi cure ⁊ des operam: vt negociũ municipij admistret per te. i. tuo presidio: q̃ cõmodissime ⁊ vt conficiatur. i. absoluatur ⁊ expediatur: q̃ primũ. i. valde cito: ⁊ vt tractes ipsos quorum noĩa scripsi q̃ honorificentissime ⁊ q̃ liberalissime pro natura tua. idest iuxta naturam tuam tu adiunxeris scilicet hoc faciendo viros bonos ad necessitudinem tuam: idest cumulum tuorum necessariorum: ⁊ deuinxeris. idest obligaueris beneficio tuo municipiũ gratissimum: vero. i. sed tu feceris mihi etiam gratius q. cũ scilicet ita sit q consueui semper tueri municipes meos: tum hic idest presens annꝰ pertinet precipue ad curam meam et officium scilicet meum. Nam ego volui filiuz meum. scilicet. M. Ciceronem ⁊ filium fratris sup. mei: ⁊ Marcum Cesiũ hoiem necessarium mihi maxime fieri hoc anno edilem idest curatorem edium ⁊ edendorum in eo municipio: causa municipij constituendi. i. ad meliora instituta redigendi (Enim idest quia: is magistratus videlicet edilitius nec vllus alius solet creari in municipio nostro) quos scilicet omnes: tu cohonestaris idest simul honestaueris: et imprimis idest ꝑcipue me: si respu. municipij erit administrata bene: studio tuo ⁊ diligentia tua. Quod vt facias rogo te vehementer etiam atq; etiam idest iterum atq; iterum Vale.

Ordo littere.

Valla.

Cicero. Arpinas.

M.T.C.Bruto.S.P.D.

Alia epistola cōiter cōmendaui tibi legatos arpinatū: vt potui: diligentissime: hac separatim Quī. Suffidiū: qcū mihi oēs necessitudines sunt: diligētius ꝯmēdo: nō vt aliqd de illa cōmendatōe cōminuam: sed vt ad hanc addaz. Nam ꝛ priuignus est. M.Cesij mei maxime ꝛ familiaris: ꝛ necessarij: ꝛ fuit i Cilicia: mecum tribunus militum: quo in munere ita se tractabat: vt accepisse ab eo bñficium viderer nō dedisse. Est preterea (qđ apud te valet plurimū) a nostris studijs non abhorrens. Quare veliz eū ꝙ liberalissime cōplectare: operaqꝫ des: vt in ea legatione quā suscepit contra suum cōmodum secutus authoritatem meam ꝙ maxime eius excellat industria. vult eñ id qđ optimo cuiqꝫ natura tributū est: ꝙ maximā laudē tum a nobis: qui eū impulim⁹: tū a municipi ꝯseq: qđ ei ꝯtiget si hac mea cōmēdatōe tuū erga se studiū erit ꝯsecutus.

Alia epl'a ꝛc. Q. Suffidius p dicta arpinatū cā ad Brutū legatus: fuerat tribunus militū cū Cicero in Cilicia imparet quocirca hūc singuriter cōmendat eidē Bruto: rogās vt sic eius legationez sua ope iuuet vt inde laudē cōsequaꝛ Suffidi⁹ ꝛ ipse grām. Ordo est. Ego cōmēdaui tibi alia epl'a legatos arpinatū cōiter.i.siľ oēs diligētissime vt potui: ꝛ ego cōmēdo tibi diligētius / sepatim hac.s.epl'a: Quitū Suffidiū: quicum i.cū quo / oēs necessitudines.i. necessarie amoris ꝛ amicitie ꝯiūctōes sūt mihi: non vt cōminuā.i.detrahā aliqd de cōmendatōe illa.s.cōi: sꝫ vt addā sup. aliqd ad hāc Nā ipse Suffidi⁹ est ꝛ priuign⁹.i. ex vxore ab alio viro genit⁹: Marci Cesij mei maxie ꝛ familiaris ꝛ necessarij: ꝛ fuit mecum cū eēm impator in Cilicia tribun⁹ militū in quo mūere.i. offō aut magistratu: ipse tractabat.i.regebat se ita: vt viderer accepisse bñficiū ab eo: nō dedisse sup. ei Preterea qđ plurimuz valet apud te: ipse: est nō abhorrēs.i.nō alien⁹ a studijs nr̄is.s. phie stoice ꝑsertim secte. Quare ego veliz sup. vt cōplectare eum ꝙ liberalissime: ꝛ des opam: vt ei⁹ industria excellat.i.ꝑemineat ꝙ maxie in ea legatōe quā suscepit ꝯ suū ꝯmodū: secut⁹ auctoritatē meā. Vult eñ (id qđ tributum est optimo cuiqꝫ a natura) cōseq ꝙ maximā laudē tā a nobis q impulimus eū: tū a municipio. Qđ cōtinget ei si cōsecutus erit studiuz.i. fauorem tuū erga se: hac cōmendatione mea.

Eple argumentū — *Ordinatio text⁹.*

M.T.C.Bruto.S.P.D.

Lucceius Castronius Petus longe princeps municipij Lucensis: ē honestus: grauis: plenus officio: bon⁹ plane vir: ꝛ tum virtutibus: tum ēt fortuna: si quid ad rez ptinet: ornatuz: meus aūt est familiarissimus: sic prorsus vt nostri ordinis obseruet neminem diligentius. Quare vt ꝛ meuz amicum: ꝛ tua dignum amicitia tibi commendo. Cui qbuscunqꝫ rebus cōmodaueris. tibi pfecto iucundū: mihi certe erit gratum. Uale.

Luceius ꝛc. Paucis sꝫ efficacib⁹ vbis cōmēdat Cicero ipsi Bruto L. Castroniū: petū lucēsem ciuē: quē ꝛ morib⁹ ꝛ v̄tute ꝛ fortūa q multū allicere solet ornatum dicit sic Luceius Castronius Petus / longe.i. facile aut emineuter princeps municipij Lucēsis: ē vir hōestus grauis plenus officio ꝛ plane bonus ꝛ ornatus tum.i. pariter virtutibus tum ēt fortuna.i. diuitijs siquid pertinet ad rem.i. ad eius cōmendationem: aūt.i. sed: ipse est familiarissimus meus itavt neminem ordinis nr̄i.s.senatorij: obseruet.i. colat ꝛ offendere metuat: diligētius sup. ꝙ me. Quare ego cōmendo tibi eum: vt ꝛ amicum meum: ꝛ dignum amicitia tua. Cui quibuscunqꝫ rebus cōmodaueris.i. cōmodū feceris: erit pfecto.i. reuera iucūdum tibi: ꝛ erit certe.i. haud dubie mihi gratum.i.vtile. Uale.

Quid hec epl'a cōtineat breuiusculuz argumentum. — *Ordo textus.*

M.T.C.Bruto.S.P.D.

Lucio Titio Strabone Equite Romano in primis honesto: et ornat familiarissime vtor. Omnia mihi cum eo intercedunt iura

Lucio ꝛc. Corneli⁹ qdā debebat pecūiā Lucio titio Strabo i gallia cui ꝑerat brut⁹ cūqꝫ ꝯueīss ipe. stra

Eple hubebat ius materia.

Ordinatio lr̃e.

Dicere ius est ee̾ iudex.

bo debito: ẽ suũ sub Volcatio pretore vrbano: Volcati⁹ cām remiserat in galliam ad debitũ recupandũ quo cũ Strabo mitteret libertũ suũ Cicero eũ diligenter cõmẽdat: dicẽs. Ego vtor familiarissime Lucio Titio Strabone eq̃te Romano honesto ꝛ ornato in primis. i. p̃cipue. Oĩa iura summe necessitudinis. i. cõiũctõis necessarie amoris ꝛ amicitie: intercedũt. i. cõicantur mihi cũ eo. Publi⁹ Corneli⁹ dz huic pecuniã in ꝓuĩcia tua. s. Gallia. Ea res i. cognitio exactõis ei⁹ pecunie est reiecta in Galliã a Volcatio qui dicit Rome ius i. qui iudicis fungit̃ officio. Ego peto hoc a te diligenti⁹ q̃ si res mea esset. quo. i. q̃to: aut q. i. q: honesti⁹ est laborare. i. anxium esse de pecunia amicoꝝ q̃ de sua. i. propria: peto inquã: vt cures negociũ cõficiẽdũ. i. expediẽdũ aut finiẽdũ: ꝛ sup. ipse. i. tu/qd̃ dñt in ꝓpria p̃sona: suscipias. s. negociũ: trãsigas. i. absoluas: ꝛ des operaꝫ: quoad. i. quatenus videbit̃ tibi equũ ꝛ rectum: vt libertus Strabonis: qui missus est. s. ad te in Galliã: eius rei cã/ conficiat. i. perficiat aut finiat: negocium: ꝯditõe cõmodissima. i. vtilissima: ꝛ pueniat ad nũmos. Id et. i. simul erit gratissimũ mihi: ꝛ tu ipse cognosces Luciũ Titiũ gratissimũ: ꝛ dignissimum amicitia tua. Qd̃ vt sit tibi cure: vt oĩa que scis me velle solent esse: rogo te vehementer etiam atq; etiã. i. iterũ atq; iterũ. Vale.

summe necessitudinis. Huic in tua prouincia pecuniaꝫ debet Publius Cornelius. Ea res a Volcatio qui rome ius dicit: reiecta in galliaꝫ est. Peto a te hoc diligentius: q̃ si mea res esset: quo est honestius de amicoꝝ pecunia laborare q̃ de sua: vt negociũ cõficiendũ cures ipse suscipias transigas operãq; des quo ad tibi equũ ꝛ rectũ videbitur: vt q̃ cõmodissima cõditiõe libertus Strabonis: qui eius rei cã missus est negociũ cõficiat ad nũmosq; pueniat. Id ꝛ mihi gratissimũ erit: ꝛ tu ipse. L. Titiũ cognosces amicitia tua dignissimũ. Qd̃ vt tibi cure sit: vt oĩa solẽt esse que me velle scis te vehementer etiam: atq; etiam rogo.

Eplẽ argumentũ

Allemon. palla e mõ oupo te thimõ eniste the sphin. epi then aori stos deuteros pitho. Alcimos esso ina tis se ke obsigono enipe. os nephele ecalypse mede ra me me naras.

Preciliũ ꝛc. Cõmendat Cesari iã rerũ potienti Preciliũ a quo se vt Cesarem sequeret̃ sepe admonitũ frustra fatet̃: dicẽs. Ego cõmendo tibi vnice. i. singulariter: filium viri optimi: necessarij tui ꝛ familiarissimi mei: quẽ tũ. i. pariter: adulescentẽ ipm diligo mirifice ꝓpter modestiã eius: humanitatem: aĩm. i. beniuolentiam: ꝛ amorẽ singulareꝫ erga me: tũ doct⁹. i. certior factus re. i. effectu ipso: itellexi ꝛ didici patrẽ eius fuisse semp amicissimũ mihi. En hic est ille maxime. i. precipue de illis: qui solitus est irridere atq; obiurgare me: q nõ cõiungereꝫ me tecũ: presertim cũ inuitarer. s. ad taleꝫ coniunctionem tecũ: abs. i. a te: honorificentissime pro .i. sed i. meũ: .i. nunq̃. .i. animũ seu volũtatẽ: .i. pectoribus. .i. persuasit. Est aũt aũt hoꝝ verboꝝ inquit Huber. est. Sed nũ q̃ mihi aĩum inducere potuit. Sunt aũt verba Homeri. Cesari nota quo circa maluit grece q̃ latine rẽ exprimere: p̃sertim cũ ꝓposito maxime conducunt.

M. T. C. C. Cesari imper. S. P. D.

Preciliũ tibi ꝯmẽdo vnice: tui necessarij: mei familiarissimi viri optimi filiũ: quẽ tu adulescẽtẽ ipsuꝫ ꝓpter ei⁹ modestiam: hũanitatẽ: aĩm: ꝛ amorẽ erga me singularem mirifice diligo: tum p̃rem ei⁹ re doctus intellexi: ꝛ didici: mihi fuisse semp amicissimũ. En hic ille ẽ de illis maxime: qui irridere atq; obiurgare me solitus est q me non tecum: presertim cum abs te honorificẽtissime iuitarer ꝯiungereꝫ. αλλα εμε ... ουποτε ουμον ενι στηθεσσι ... επειθεν. aoristos secundus: nam ... dicitur persuadeo. Sensus

Audiebam eniꝫ ꝓceres nostros. i. principes Romanos clamitantes i. fortis: .i. sis vel esto. .i. vt i. aliquis .i. te: .i. ꝛ i. sero nascentium. hoc est posterorum i. bene: .i. dicat: hoc est sis fortis vt aliquis posteriorum te benedicat. .i. sic .i. nebula texit aut velauit: .i. idest nigra .i. mera hoc est caligo menti addita fecit vt sanuꝫ

Audiebã enim nostros proceres clamitanteis αλκιμος εσσο ινα τις σε και οψιγονων ευ ειπη ως φατο ... εικαι ... Sed tamen idẽ cõsolatur etiam hominem perustum: ꝛ inanem gloria volunt incendere: atque ita loquuntur. αλλα ... Sed me

minus iã monẽt vt vides. Itaqꝫ ab homeri magniloquẽtia cõfero me ad vera precepta ευριπι δου μισῶ σοφιστὴν ὅστις οὐκ αὐτῷ σοφός quẽ vsũ senex Precili⁹ laudat egregie: et ait posse eũdẽ ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω videre: tñ nihilominus. αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων. Sed vt redeã ad id: vnde cepi gratum vehementer mihi feceris: si hunc adulescentẽ humanitate tua: q̃ est singularis cõprehenderis. Et ad id quod ipsorũ p̃ciliorũ causa te velle arbitrabor: addideris cumulũ cõmẽdationis mee. Genere nouo sum litterarũ ad te vsus: vt itelligeres nõ vulgarem esse cõmendationem. Uale.

cõsiliũ nõ viderẽ i.furie. i.quodãmodo i.opꝫ adiectio ẽ ex modo loquẽdi sũpta p se nihil significãs: i.et i.in glorię est aduerbiũ: i.aboleri aut perire .s. tñ idẽ cõsolat me etiã volunt hoiem perustũ. i.desiccatũ aut qui perfricuit frontez et inanẽ. i.vacuũ gloria incẽdere. s. ad gloriam atqꝫ loquunt ita i.sed idest facis. i.aliquid i. et i.futuris i.psuasum iri: hoc est: qđ credendum sit. Sed sup. eiusmodi verba: minus idest non mouente iam me vt vides Itaqꝫ confero me ab magniloquentia homeri cuius sunt superiora verba: ad verba precepta i.euripidis dicitur et sapientem i.qui non i.sibi i.sapiens sup. est: hoc est odi sapientem q̃ sibi non sapit. Quem versum Precilius senex. s. pater: et ait eundem posse videre i.simul i.ante i.et i.retro: et nihilominus .i.semp .i.optime agere .i.et i.summũ .i.existere .i.aliorũ. Sed vt redeã ad id: vnde cepi. s. scribere aut loq. Tu feceris mihi gratũ vehementer: si cõprehenderis. i.complexus fueris: hũc adulescentez scꝫ Precilium humanitate tua que est singularis: et addideris ad id quod ego arbitrabor te velle causa preciliorum ipsum: hoc est propter amorem ipsorum: cumulum i.magnam accessionem cõmendationis mee. Ego sum visus ad te nouo genere litterarum vt intelligeres sup. hanc cõmendationem non vulgarem sup. esse: sed egregiam.

Pou dige ke aclenos apoleste. Alla rexastike essomenisi pythestye. Euripidõ miso odi miseo sophisten. ostis ouk auto sophos. Ama pso ke opiso aristeuin ke ypichoron emmene allon. Ep̃le argumẽtũ.

Publium crassum et c. Apoloni⁹. P. Crassi libert⁹ cum res gestas Cesaris monimẽtis litterarũ grecarũ mãdare cupet: vt id Cesari grati⁹ accideret p testimoniũ ciceronis lr̃as cõmẽdatitias ad cesarẽ optauit quas nũc exhibet Cicero dicẽs. Ego dilexi plurimum ex oĩ nobilitate i.inter oẽs nobiles Publiũ crassum adulescẽtẽ: et cũ bñ sperauissem ex eo: ab ineũte: etate. s. ei⁹: tũ. i.multo magis cepi existimare. i.iudicare per me. s. ipsum: ex hjs iudicijs (que fecerã de eo) cognitis. i.exploratis et cõpertis. Ego et faciebã. i.estimabã magni: et pbabã. i.laudabã et approbabã: Apoloniũ libertũ ei⁹. i.ei⁹ liberalitate libertate donatũ: qđẽ. i.certe: iã tum cũ ille. s. Crassus viueret. Enim. i. q: sup. Apoloni⁹ erat studiosus Crassi. i. studiose fauẽs et inseruiens Crasso: et erat vehementer aptus ad optima studia ei⁹ s. crassi adiuuãda. Itaqꝫ. i. et ita ipse Apolloni⁹ diligebat admodũ. i.perfecte quasi vsqꝫ ad iustũ modũ: ab eo. s. Crasso. Autez i.sed ipse visus est mihi post mortẽ Crassi eo. i. ppterea dignior quem reciperẽ i fidẽ atqꝫ amicitiã meã: qꝛ putabat eos obseruãdos. i.verendos: et colendos supplecẽ a se. quos ille. scꝫ Crassus dilexisset: et

Ordo lr̃e

Apollõi⁹.

M.T.C.C.Cesari Impera. S.P.D.

Publiũ Crassuz ex omni nobilitate adulescentẽ dilexi plurimũ et ex eo cuz ab inuente eius etate bñ sperauissem tuz per me existimare cepi ex ijs iudicijs: que de eo fecerã cognitis ei⁹ Libertum Apollonium iã tũ qđẽ: cũ ille viueret: et magni faciebam et pbabã. Erat eniz studiosus Crassi: et ad eius optima studia vehemẽter apt⁹. Itaqꝫ ab eo ad modũ diligebat. Post mortẽ autem Crassi eo mihi etiã dignior visus: est quez in fidẽ atqꝫ amicitiã meã reciperez: qꝛ eos a se obseruãdos: et colendos putabat: quos ille dilexisset et qbus char⁹ fuisset. Itaqꝫ et ad me in ciliciã venit: multisqꝫ in reb⁹ mihi magno vsui fuit: et fides ei⁹: et prudẽtia: et vt opinor tibi in alexandrino bello quãtũ studio: et fidelitate cõseq potuit: nõ defuit.

quibus fuisset charus. Itaque cum venit ad me in Ciliciam .i. prouinciam: quae .i. et fides eius et prudentia: fuit mihi magno usui .id est multum vtilis: in multis rebus: et vt opinor: nō defuit tibi .i. etiam auxilio fuit: in bello alexandrino .i. quod alexandrie que regia est egypti gessisti: quātum potuit consequi .i. efficere: studio et fidelitate. Quod .i. quā rem: cum speraret te quoque existimare .i. iudicare ita: ipse est profectus in hispaniā ad te quidem .i. certe: ille inquā profectus est maxime cōsilio suo: sed etiā me auctore .i. approbatore eius cōsilij. Cui ego non sum pollicitus cōmendationē: nō quia arbitrarer: eam scz cōmendationē meā valituram apud te: sed sup. Apollonius: neque videbatur mihi egere cōmendatiōe: qui et fuit tecum in bello: et qui eēt vnus de tuis .s. familiaribus aut necessarijs: propter memoriā Crassi. Et videbam si vellet vti cōmēdationibus: eum posse cōsequi id .i. vti commēdationibus etiam per alios. Ego dedi ei libenter testimonium meū aut mei iudicij de eo: quod scz iudicium: et ipse estimabat magni: et ego eram expertus valere apud te. Igitur (vt .s. testimonium perhibeā) ego cognoui sup. eū hoiem doctum et deditū optimis studijs et id a puero. Nā fuit multū a puero .i. puerili etate: domi mee cū Diodoro stoico homine meo iudicio eruditissimo.

alexādria regnū egypti regia.

Quod cum speraret te quoque ita existimare. In hispaniā ad te maxime ille quidē suo cōsilio: sed etiam me authore est profectus. Cui ego cōmendationem nō sum pollicitus: nō quia eā valiturā apud te arbitrarer: sed neque mihi agere cōmendatiōe videbat: qui et in bello tecū fuisset: et propter memoriam crassi de tuis vnus eēt: et si vti cōmēdationibus vellet ēt per alios eū videbā id cōsequi posse. Testimonium meū de eo iudicij quod et ipse magni estimabat et ego apud te valere erā expertus et libēter dedi. Doctū igit hoiem cognoui et studijs optimis deditū: idque a puero. Nā domi mee cum Diodoro stoico hoie meo iudicio eruditissimo multū a puero fuit.

¶ Nunc aūt incensus studio rerū tuarū cupiebat mandare ea litteris grecis: ego arbitror sup. eū posse .s. mādare grecis litteris: nā sup. valet ingenio: habz iā pridez .i. a plusculo tpe: vsum .i. experiētiā et vt dnt practicā: et vsatur in eo gnē studij et litterarū: cupit mirabiliter satisfacere .i. sufficiētia alimenta prebere imortalitati laudum tuarū. Tu habes testimonium opinionis mee: sed tu iudicabis hoc multo facilius pro singulari prudētia tua .i. per singularem prudentiā tuā. Et tū quod negaueram .s. me facturū ego cōmendo tibi eū. Quicquid cōmodaueris .i. cōmodi feceris ei: erit mihi gratum maiorem in modum. Uale

¶ Nunc aūt incensus studio rerum tuarum: eas lrīs grecis mandare cupiebat: posse arbitror. Ualet ingenio habet vsum iā pridē: in eo gnē studij: litterarumque versatur: satisfacere imortalitati laudum tuarum mirabiliter cupit. Habes opiniōis mee testimoniū: sed tu hoc facilius multo pro tua singulari prudentia iudicabis. Et tū quod negauerā cōmendo tibi eum. Quicquid ei cōmodaueris erit mihi maiorem in modum gratum. Uale.

M Arcus &c. Seruius sulpitius grecie preerat: igitur cum patris vrbe achaie in peloponesso. M. Curtius multa negocia haberet commendat eum Seruio vt amicum sibi et attico iucundissimum dicens Marcus Curius qui negociat .i. mercationi incūbit Patris vrbe Achaie diligitur a me de causis multis et magnis .i. ob cās multas et magnas: nā et amicitia puetus valde vetusta ē mihi cū eo istituta .i. icepta cū eo: vt pmū veni in forum .s. iudiciale: et domus eius tota patuit mihi Patris idest in ea vrbe: cum .s. ita sit quod aliquoties antea tū .i. multomagis: hoc bello miserrimo .scilicet ciuili cuius miserrimus est exitus. Et .s. domo ego fuissem tā .i. tm̄ quam .i. quātū mea. si fuisset opus. Aūt .i. sed maximū vinculuz qua

Eplē huius materia.

Structura littere.

M. T. C. Ser. Sul. S. P. D.

M Arcus Curtius qui patris negociat: mltis et magnis de causis a me diligit. nā et amicitia puetus mihi cū eo ē: vt primū in forū veni instituta: et pris cū aliquoties ātea: tū prime hoc miserrimo bello: dom eius tota mihi patuit. Qua si opus fuisset tā eēm vsus quam mea. Maximū āt mihi vinculū cū eo ē quasi sanctioris cuiusdā necessitudinis: quod est attici nri familiarissimus: eūque vnū pter ceteros obseruat ac diligit. Quem si tu iam forte

cognouisti puto me hoc qd facio facere serius. Ea enim est hũanitate: & obseruãtia: vt eũ tibi iam ipm p se cõmẽdatũ putẽ. Qđ tñ si ita est: magno pere a te q̃so vt ad eã voluntatẽ: si quã in illũ ante has meas lr̃as cõtulisti: q̃ maxim⁹ postea cumul⁹ accedat. Sin aũt ꝑpter verecundiã suã minus se tibi obtulit: aut eum nondũ habet satis cognitũ aut q̃ cã est: cur maioris cõmẽdatiõis indigeat: si eũ tibi cõmẽdo. vt neq3 maiore studio quẽq̃ neq3 iustiorib⁹ de causis cõmẽdare possim. Faciãq3 id qđ debent facere: ĥ q religiose & sine ambitione cõmendant. Spõdebo em̃ tibi vel poti⁹ spondeo in meq3 recipio eos esse. M. Curij maiores eãq3 tum probitatẽ tum etiã humanitatẽ: vt eũ & amicitia tua & tam accurata cõmẽdatiõe: si tibi sit cognit⁹: dignũ sis existiatur⁹. Mihi certe gratissimũ feceris: si intellexero has lr̃as tãtũ quantum scribẽs ↄfidebã apud te põdus habuisse. Vale.

si necessitudinis cuiusdam sanctioris. i. mi nime violabilis: est mihi cum eo: q. i. eo q ipse est familiarissim⁹ attici nostri. s. Põponij. & obseruat. i. offẽdere timet: ac diligit eum vnũ preter ceteros. Quẽ. s. curiũ si tu cognouisti forte iã. s. ante q̃ hec legeris. Ego puto me facere hoc qđ facio. i. eum commendare serius. i. nimis tarde. Ipse enim est ea humanitate & obseruantia. i. obseruãdi suos studio: vt putẽ ipsu3 iã (si em̃ cognouisti) cõmẽdatũ tibi ꝑ se. i. sine litteris meis. Qđ tñ si est ita. i. si eum nosti & commendatũ habes: ego q̃so. i. req ro a te magnopere: vt q̃ maxim⁹ cumul⁹. i. maximum incrementũ accedat. i. addat aut adueniat ad eã volũtatẽ quã ↄtulisti añ has litteras meas in illũ: si quam. i. ali quã cõtulisti. Aũt. i. sed: si ipẽ propter verecũdiã suã minus. i. nõ obtulit tibi se aut si nondum habes eũ satis cognitũ: aut q̃. idest aliqua cã est (legere vna dictione aut qua) cur indigeat maioris cõmẽdationis: ego commendo eum tibi sic: vt neq3 possi3 commendare quẽq̃ maiore studio. i. affectu: neq3 de iustiorib⁹ causis. i. ob iustiores causas. Et ego faciã id qđ debẽt facere ĥ qui cõmendãt reliose. i. sancte & cũ timore & sine ambitione idest affectatione nimia Spondebo em̃ tibi vel poti⁹ spõdeo. s. iã & recipio in me. i. polliceor me prestaturũ eos esse mores Marci Curij & eã tñ probitatẽ tum etiam hũanitatem vt sis existimaturus idest iudicaturus si sit cognitus tibi: eum dignũ & amicitia tua: & tam accurata cõmẽdatione. s. mea Certe tu feceris mihi gratissimum si intellexero has litteras habuisse apud te tantum pondus idest tantum valorem: quantum scribens idest cum eas scriberem confidebam scilicet eas habituras. Vale.

M. T. C. Seruio sul. S. P. D.

Non concedam vt Attico nr̃o: quem elatum leticia vidi iucundiores tue suauissime ad eum & humanissime scripte littere fuerint: q̃ mihi. Nã & si vtriq3 nostrum ꝑpe eque grate erãt tamẽ ego admirabar magis te (quasi rogatus aut certe admonitus liberaliter attico rñdisses. Qđ tñ dubiũ nob3 qn ita futurũ fuerit: nõ erat) vltro ad eũ scripsisse eiq3 nec opinãti voluntatẽ tuã tantam per lr̃as detulisse. De quo non modo rogare te vt eo studiosi⁹ mea quoq3 causa facias nõ debeo. (Nihil em̃ cumulatius fieri põt q̃ polliceris) s3 ne gratias quidẽ agere qđ tu ipsius cã & tua spõte feceris. Illud tamen dicã: mihi id quod fecisti esse gratissimum.

Argumẽtũ ep̃le. Non &c. Pomponi⁹ attic⁹ i Epyro negocia habebat. Cui seru⁹ tũc preerat: ita cũ seru⁹ id intelligẽs vltro scripserit ad Atticũ sepatũ esse ipm iuuare quibuscunq3 rationibus posset: oñdit Cice. has seruij liberatissimas litteras sibi gratissimas ẽe nec min⁹ Attico quẽ tñ ei cõmẽdatiorẽ facit dicẽs. Non concedã vt lr̃e tue suauissime & scripte humanissime ad atticũ fuerint iucundiores Attico nr̃o. s. pomponio quem vidi elatũ. i. exultantem leticia q̃ mihi.

Ordo textus. Nã & si. i. q̃q̃. littere tue erant ꝑpe. i. q̃si eq̃ grate vtriq3 nostr̃ tñ ego admirabar magis te scripsisse ad eũ vltra & detulisse ꝑ litteras tuas ei nec opinãti tãtã volũtatem tuam quasi rogatus aut certe. i. saltẽ admonit⁹ rñdisses liberaliter attico. i. votis attici. De quo non modo. s. i. non solũ non debeo rogare te vt facias. q3. i. etiã cã mea eo. i. tanto studiosius. i. fauorabili⁹ & diligenti⁹ (Nihil enim põt fieri cumulatius idest auctius q̃ polliceris. s. te sponte facturũ) sed ne quidem idest non saltẽ sup. debeo

agere gratias q tu feceris: aut qd.i.de eo qd tu feceris z.i sil' cã ipsius.s.põponij Attici: z tua spõte i. pp:ia inclinatõe ac naturali volũtate. Ego tñ dicã illud id qd fecisti mihi esse gratissimum mihi.

¶ Tale em̃ iudiciũ tuũ de eo hoie quem ego diligo vnice nõ põt esse nõ summe iucũdũ mihi. Qd cũ sit ita necesse est eẽ gratũ.i.vtile. Sed tñ qñ.i.qñquidẽ licz mihi p cõiũctõe nostra: vel.i.etiam peccare in scribendo: ego faciam vtrunqz eorũ que negaui.i. dixi non esse facienda mihi. i. a me. Nam ego veliz sup. vt addas ad id qd ostẽdisti te facturũ cã Attici tm̃ quantum accessionis.i.icremẽti: fieri potest ex amore meo.i.propter accessionez amoris mei. Et qd verebar mõ.i.pauloante: videlicet agere tibi grãs: ago plane.i.oĩno aut manifeste: z volo te existimare ita: quibuscũqz officijs.i.beneficijs quasi ex dbito aut honesto factis obstrinxeris. i. deuinxeris Atticuz in rebus Epiroticis.i. quas curã das hz in Epiro: z reliqs. s. reb⁹ me fore obligatũ tibi ijsdẽ.s.rebus. Uale.

¶ Tale enim tuum iudicium de hoie eo: quem ego vnice diligo: non põt mihi non summe esse iucundum. Quod cum ita sit esse gratum necesse est Sed tñ qñ mihi p coniunctione nostra: vel peccare apud te in scribendo licet: vtrunqz eorum que negaui mihi facienda esse faciam. Nam z ad id: quod Attici causa te ostendisti esse facturum tm̃ velim addas q̃tuz ex meo tibi amore accessionis fieri põt. Et qd modo verebar tibi gratias agere nunc plane ago teqz ita existimare volo quibuscunqz officijs in Epiroticis reliqsqz reb⁹ Atticũ obstrinxeris ijsdem me tibi obligatũ fore. Uale.

Argumẽtum ep'le

Cum Lysone zc. Lyso ciuis patrensis Ciceroni veteri hospitio z consuetudine cõiunctus in dissentione ciuili pompeianas partes secut⁹ erat: quocirca licet putet Seruium eidez fauturum: tum q: omnia erant in potestate Cesaris aliquãtulum verebat: hũc Cicero diligenter cõmendat in presenti epistola dicens. Hospitiuz vetus.i.ius hospitalitatis est quidem mihi cũ Lysone Patrensi.i.ciue patraz in Achaia: quã necessitudinẽ.s. hospitalitatis ego puto colendã sancte.i.inuiolabil: nam ioui cure est vnde. Dido Aeneið. s. Juppiter hospitibus nam te dare iura fatẽtur. Sed ea cã. s.necessitudinis est sup. mihi etiam cum compluribus alijs: qui etiam illius hospites sunt familiaritas tanta sup. est mihi cum nullo hospite. scilicet quanta cum ipso: z ea: scilicet familiaritas aucta est tuz officijs multis tum etiaz consuetudine.i. communicatione. vite quotidiana: sic vt nihil sit coniunctius familiaritate nostra Js scilicet Lyso cum fuisset rome prope idest quasi annum ita vt viueret mecum z si eramus in magna spe te facturum diligentissime id quod fecisti litteris meis z commendatione mea. idest propter litteras meas z commendationem meam: videlicet vt tuerere. idest protegeres rem z fortunas eius absentis: tamenqz.i.quia omnia erant in potestate vnius. scilicet cesaris: et q Lyso fuerat in causa nostra.i. pompeianas partes nobiscum secutus: z in presidijs nr̃is.i.nr̃arũ ptium: nos timebam⁹ quottidie aliquid.s.aduersi illi posse contingere. Tñ effectũ est: z.i.siml' splẽ

Ordinatio litterẽ. Patrearum. ciuitas acaie. Vergili⁹

M.T.C. Seruio Sulpitio. S.P.D.

Cum Lysone Patrensi est mihi qdẽ hospitiũ vetus: quã ego necessitudinẽ sancte colẽdaz puto: sed ea cã ẽt cũ alijs cõpluribus familiaritas tanta nullo cuz hospite z ea tum officijs eius multis tum ẽt cõsuetudine quotidiana sic est aucta vt nihil sit familiaritate nr̃a coniunctius. Js cum rome annum ppe ita fuisset: vt mecum viueret: z si eramus in magna spe te meis litteris cõmendationeqz diligentissime facturum: id qd fecisti vt eius rem: z fortunas absentis tuerere: tñ q̃ in vnius potestate erant oĩa z q Lyso fuerat in nr̃a cã: nr̃isqz presidijs quotidie aliqd timebam⁹. Effectũ tñ est: z ipsius splendore z nr̃o reliquorũqz hospitũ studio vt oĩa que vellemus a Cesare impetrarenl. Qd intelliges ex his litteris quas Cesar ad te dedit. Nunc nõmodo non remittimus tibi aliquid ex nostra cõmendatione quasi adepti iam oĩa sed eo vehementius a te cõtẽdimus: vt Lysonẽ in fidem: necessitudinẽqz tuam recipias. Cuius dubia fortuna timidius

tecum agebamus: verentes ne quid accideret eiuſ modi: vt ne tu quidem mederi poſſes. Explorata vero eius incolumitate omnia a te ſtudio ſummo curaqȝ peto. Que ne ſingula enumerem: totam tibi domum cōmendo: In his adoleſcentem filiuȝ eius quem Caius Memmius Gemellus Cliens meus cum calamitate exilij ſui Patrenſis ciuis actus eſſet Patrenſium legibus adoptauit: vt eius ipſius hereditatis ius: cauſamqȝ tueare. Caput illud eſt: vt Lyſonem quem virum optimum gratiſſimūqȝ cognoui recipias in neceſſitudineȝ tuam. Quod ſi feceris non dubito quin in diligēdo ceteriſqȝ commendando: idem quod ego ſis iudicij: ⁊ voluntatis habiturus: Quod fieri tum vehementer ſtudeo: tum etiam illud vereor: ne ſi minus cumulate videberis feciſſe aliquid eius cā me ille negligenter ſcripſiſſe putet: non te oblituȝ mei. Quanti enim me feceris: tum ex ſermonib⁹ quotidianis meis tum ex epiſtolis etiam tuis potuit cognoſcere. Uale.

do: e.i. eminēti honeſtate vite ipſius ⁊ ſtudio nr̄o ⁊ reliquoꝝ hoſpitiū: vt oīa ipetrarent a ceſare q̄ vellem⁹. Qđ intelliges.ſ. veriſſimū eſſe ex hijs lr̄is quas Ceſar dedit ad te. Nunc.ſ. qm̄ tuto ſcribere poſſumus nō mō.i. nō ſolū nō remittimus.ſ. relaxamus aut detrahimus tibi aliqd ex cōmendatōe nr̄a: quaſi adepti ſup. ſimus iā oīa: ſed contēdim⁹.i. petimus a te eo.i. ppter ea vehemētius: vt recipias Lyſoneȝ in fidē.i. fidelē tutelā ⁊ neceſſitudinē tuā Cuius fortuna ſuplente dubia.i. ⁊ antiſq̄ dn̄ dubia erat nos agebamus tecum timidius.i. magis timide q̄ tūc: aut aliq̄tuluȝ timide: q: nūc timide nō agit verentes.i. formidātes neqđ eiuſmodi accideret: vt ne tu quideȝ/ qui maxime poſſe videris: poſſes mederi.i. curare ⁊ incolūitati reſtituere. Uero.i. ſed: incolumitate.i. ſalute cum fortunis eius explorata.i. comperta ego peto a te oīa ſummo ſtudio ⁊ cura.ſ. ſumma. Que.ſ. petita: ne enumerem ſingula: ego cōmendo tibi totā domū.i. familiam ⁊ rem familiarem eius: ⁊ cōmendo in his. (Nō dicit in hac: q: ad reȝ reſpicit/ ſic domus Aarō ſperauit in dn̄o: adiutor eoꝝ ⁊ ptector eoꝝ eſt).i. inter hos q̄ ſub noīe dom⁹ cōprehendunt filiū eius adoleſcētē quem Caius Memius Gemellus cliens meus.i. qui me colit eo q̄ patrocinio meo vtit: cū factus eſſet ciuis Patrenſi ſup. in calamitate exilij ſui: adoptauit.i. in filium aſſumpſit legibus.i. ſm̄ leges Patrēſiū.ſ. ciuiū: vt tueare.i. defendas ius ⁊ cām hereditatis ipſius.ſ. filij Lyſonis q̄ obueniret illi ex mēmio. Illud eſt caput.i. pcipua ps petitōis mee vt recipias in neceſſitudinē tuam.i. iter neceſſarios tuos aut in vinculū neceſſitudinis tue: Lyſonē quē ego cognoui virū optimū ⁊ gratiſſimū. Qđ ſi feceris nō dubito q̄n in diligēdo ⁊ cōmēdedo.ſ. eo: ceteris ſis habitur⁹ idē iudicij ⁊ volūtatis.i. de eo ⁊ in eū: qđ ego.ſ. hēo. Qđ fieri.i. vt fiat ſtudeo.i. ſtudio laboro: tū vehemēter: tū ēt vereor: illud ne ſi videberis feciſſe aliqd min⁹ cumulate.i. aucte: cā.i. in cā eius: ille putet me ſcripſiſſe negligenter non ſup. petet te oblitū mei. Em̄.i. q: ipſe potuit cognoſcere q̄ti.i. q̄ magno: feceris.i. eſtimaueris me: tū i. pariter.i. pari menſura: ex ſermonibus meis quotidianis q: quotidie de beneficijs tuis in me aliquid loquor: tum etiam ex epiſtolis tuis: quibus omnia mihi defers ⁊c. Uale.

Recipe in fidem qd ſit.

Cliēs dr̄ q̄ſi colēs.

M.T.C.S. Sulpitio. S.P.D.

Aſclapone Patrenſi medico vtor familiariter: eiuſqȝ tū conſuetudo mihi iucunda fuit: tuȝ ēt ars quā ſum expertus in valitudine meoꝝ. In quaꝝ mihi ipſa ſcia: tū ēt fidelitate bn̄uolētiaqȝ ſatiſfecit. Hūc igit̄ tibi cōmendo: ⁊ a te peto: vt des opaȝ vt intelligat me diligēter ſcripſiſſe đ ſeſe: meāqȝ ɔmēdatōeȝ vſui magno ſibi fuiſſe: erit id mihi vehemēter gratū. Uale.

Aſclapone. Cōmēdat Aſclaponē medicuȝ bn̄ de ſuis (vt inquit) meritum dicēs. Ego vtor familiariter Aſclapone patrenſi.i. ex patris oppido achaie medico: ⁊ tū ɔſuetudo.i. cōuerſatio ⁊ cōicatio ei⁹: fuit mihi iucūda tuȝ ēt ars (vr̄ addendum ſcđm valle elegantias grata) quam ſum exptus in valitudine.i. mala diſpoſitione meoꝝ. In qua.ſ. valitudine meoꝝ ipſe ſatiſfecit mihi tū.i. parit̄ ipſa ſcia: tum ēt fidelitate ⁊ bn̄uolentia. Igit̄ cū fuerit talis i meos ego cōmendo tibi hūc: ⁊ peto a te vt des opaȝ vt intelligat me ſcripſiſſe diligēter đ ſeſe: ⁊ ɔmēdatōem meā fuiſſe ſibi magno vſui.i. magne vtilitati: id erit mihi vehementer gratuȝ.

Ep̄le huius argumentum: ⁊ ordo.

Marcus ꝛc. Cōmendat diligē ter ꝛ accuratis verbis Marcū Aemiliū auianū: ꝛ domū eius: ꝛ precipue Hāmonium libertū ei⁹ ob predara vtriusq̄ merita dicens. Marcus Aemylius Auianus: obseruauit. i. coluit me cauēdo offendere me ab adolescentia. s. sua: incūte i. incipiēte. Et dilexit me semp. s. deiceps: vir. i. q̄ est virtum bonus: tum p̄humanus ꝛ diligēdus oī gn̄e officij. Quē si ego arbitrare esse Sycione. i. in ea vrbe Achaie: ꝛ nisi audirē eum cōmorari ēt nūc. i. adhuc Cybire. i. in vrbe Asie australis: vbi ego reliqui eū. s. tunc cum essem impator Cilicie. nihil esset necesse me scribere plura de eo: enim. i. q: ipse p̄ficeret p̄fecto suis moribus ꝛ sua hūanitate vt diligenter a te sine cōmendatione cuiusq̄ non minus sup. q̄ diligit a me: ꝛ a ceteris familiarib⁹ suis. Sed cū putē. s. eum abesse: ego commdo tibi in maiorē modū. i. non vulgariter domū. i. familiā eius: q̄ est in Sycione ꝛ rē familiarē sup. eius ꝛ maxie Caium Auianum Hāmoniū libertū eius. quem q̄dem ego cōmēdo tibi ēt suo. i. p̄prio noie nedū patroni. Nam cū. s. ita sit q̄ est probat⁹ i. probus habitus mihi q̄. i. q: est officio ꝛ fide singulari in. i. erga: patronum suum: tum etiam contulit magna officia in meipsum: ꝛ fuit mihi presto. i. auxilio parat⁹ temporibus molestissimis aut exilij aut post cladem pharsalicam: ita fideliter: et beniuole: vt sup. esse deberet: si esset manumissus a me. Itaq̄ peto a te vt tueare s. eum Hammoniuz ꝛ. i. simul negocio patroni eius. s. marci Aemylij: sic vt diligas eius procuratorem quem commendo tibi ꝛ ipsum. s. Hammonium suo. i. proprio nomine. i. respectu: ꝛ habeas in numero tuorum: quia sup. tu cognosces eum hominē prudentem ꝛ officiosum ꝛ dignum qui diligatur a te. Vale.

Presto eē q̄d sit.

Ep̄l'e argumentum.

Ordo textus.

quid hac ep̄l'a hēatur. Series littere.

Titum ꝛc. Urbane commendat Titum manlium ꝛ negocia ei⁹ Seruio Sulpitio amico cōmuni: ꝛ homini docto ac probo dicens. Ego diligo vehementer Titum Manliuz qui negociatur. idest mercaturam agit. Thespijs. idest in eo oppido iuxta heliconem vnde Muse Thespiades interdum dicuntur. Naz ipse ꝛ. i. simul coluit ꝛ obseruauit me semp diligentissime: ꝛ non abhorreret. i. nō est alienus a studijs nostris aut legalis aut oratorie: aut stoice discipline. Accedit. i. additur eo. i. ad eam commendationez: q̄ Uarro Murena vult magnopere oia scz fieri aut facere cā eius. i. p̄pter euz qui. s.

Syclo vrbs achaie cybira vrbs asie australis.

M. T. C. Seruio Sulpitio. S. P. D.

Marcus Aemilius Auianus ab ineunte adulescētia me obseruauit: sēpq̄ dilexit vir tū bon⁹: tū p̄hūanus: omniq̄ gn̄e officij diligēdus. Quē si arbitrarer esse Sycione et nisi audirē ibi eū ēt nūc: vbi ego reliqui Cybire cōmorari nihil esset necesse plura me ad te de eo scribere. Perficeret ei ipse p̄fecto suis morib⁹: suaq̄ hūanitate: vt sine cuiusq̄ cōmēdatiōe diligeret a te: nō min⁹ q̄ ꝛ a me: ꝛ a ceteris suis familiarib⁹ Sed cū illum abesse putē: cōmēdo tibi maiorē in modū domū ei⁹ q̄ ē in Syciōe: rēq̄ familiarē maxime Caiū Auianū Hāmoniū libertū eius: quez quidē tibi ēt suo noie cōmendo. Nam cum p̄pter ea mihi est probatus q̄d est in patronum suū officio: ꝛ fide singulari: tūz etiā in me ip̄m magna officia contulit: mihiq̄z molestissimis tp̄ibus ita fideliter beneuoleq̄z presto fuit: vt si a me manumissus esset. itaq̄z peto a te vt eum Hāmonium ꝛ in patroni eius negocio sic tueare: vt eius procuratorē quē tibi cōmēdo: ꝛ ip̄m suo noie diligas habeasq̄z in numero tuoꝝ hoīem prudentē ꝛ officiosum cognosces ꝛ dignum qui a te diligat. Uale.

M. T. C. Ser. Sul. S. P. D.

Titū Manliuz: q negociat Tespijs vehemēter diligo: Nā ꝛ semper me coluit diligentissimeq̄z obseruauit ꝛ a studijs nr̄is nō abhorret Accedit eo q̄ Uarro Murena magnopere eius causa vult oīa: q tū existiauit: ꝛ si suis lr̄is qb⁹ tibi Manliū cōmēdabat valde ꝯfideret: tū mea ꝯmēdatōe aliq̄d accessiōis fore. me q̄dē tū Mālij familiaritas: tū Uarrōis studiū cōmouit vt ad te q̄ accuratissime scriberē. gratissimū igit mihi fecerꝭ si huic

commendationi mee tm̃ tribueris: q̃tum cui tri
buisti plurimum id est si Titum Manliũ q̃ ma
xime quibuscũqꝫ rebus honeste: ac pro tua digni
tate poteris iuueris atqꝫ ornaris. Ex ipsius pre-
terea gratissimis: ꝛ humanissimis moribus con-
firmo tibi eum: quem soles fructum a bonorum
virorum officijs expectare esse capturũ. Uale.

M.T.C.S.Sulpitio.S.P.D.

Lucio Cossinio amico et Tribuli
tuo valde familiariter vtor. Nam
inter nosmetipsos vetus vsus in-
tercedit: ꝛ attic⁹ nr̃ maiorẽ etiam
mihi cum Cossinio consuetudinem fecit. Itaqꝫ
tota Cossinij domus me diligit. In primisqꝫ Li-
bertus ei⁹ Lucius Cossinius Anchilaus hõ et
patrono: et patroni necessarijs (quo in numero
ego sum) probatissimus. Hunc tibi ita commen
do vt si meus libertus esset: eodemqꝫ si apud me
loco esset: quo et est apud patronum suum maio
re studio commendare non possem. Quare per-
gratum mihi feceris si eum in amicitiam tuaꝫ re
ceperis: atqꝫ eum (quod sine molestia tua fiat) si
qua in re opus ei fuerit: iuueris. Id et mihi vehe
menter gratum erit: et postea tibi iucundũ. Ho-
minem enim summa probitate humanitate: ob-
seruantiaqꝫ cognosces. Uale.

M.T.C.S.Sulpitio.S.P.D.

Cum antea capiebã ex officio meo
voluptatem: q meminerim q̃ ti
bi diligenter Lysonem hospitem
et familiarem meum cõmendas-
sem: tum vero postea q̃ ex literis eius cogno-
ui tibi cũ falso supectuꝫ fuisse vehementissime le-
tatus sum me tã diligentem in eo commẽdando
fuisse. Itaqꝫ enim scripsit ad me sibi meam cõmẽ
dationẽ maximo adiumẽto fuisse: q ad te dela-

Uarro tñ etsi ꝑ tametsi ꝯsideret valde
lr̃is suis q̃b⁹ ꝯmendabat tibi. Maliũ tñ
existimauit aliqd accessiõis.i.augmẽti fo
re: ꝯmẽdatiõe mea.i.ꝑ ꝯmẽdationẽ meã:
qdẽ.i.certe: tñ familiaritas Malij: tñ stu
diũ Uarronis.s. Murene: cõmonuit me:
vt scriberẽ ad te q̃ accuratissime. Igitur
tu feceris mihi gratissimũ.i.rẽ gratissimã
si tribueris huic cõmendatiõi mee tm̃ q̃-
tũ sup. illi cui tribuisti plurimũ. Idest si
iuueris atqꝫ ornaris ꝑ ornaueris Titum
Manliũ q̃buscũqꝫ reb⁹ poteris honeste
ꝑ dignitate tua.i.seruata dignitate tua.
Ego pterea ꝯfirmo tibi ex gratissimis et
hũanissimis morib⁹ ei⁹ te capturũ esse euꝫ
fructũ.i.eã vtilitatẽ: quẽ.s.fructũ soles ex
pectare ab officijs bonorũ virorũ. Uale.

Lucio ꝛc. Cõmẽdat Seruio Sul
pitio Luciũ Cossiniũ Lucij Cos
sinij amici ꝛ tribulis sui.i.ei⁹ qui
cũ de eadẽ tribu erat libertũ pin
de ac si prop:i⁹ esset dicens. Ego vto: val
de familiarit Lucio cossinio amico ꝛ Tri-
buli tuo.i.viro d tribu tua. Nã vet⁹ vsus
i.mutuũ obsequiũ intercedit.i.mediũ est
inter nosmetipos: ꝛ attic⁹ nr̃.s. Põponi⁹
fecit mihi etiã maiorẽ ꝯsuetudinẽ cũ Cos
sinio. Itaqꝫ tota domus Cossinij ꝯdiligit
me: ꝛ in primis.i.pcipue libert⁹ ei⁹ Luci⁹
Cossini⁹ Anchyla⁹: hõ ꝑbatissim⁹: ꝛ.i.fil'
patrono.s.suo ꝛ necessarijs patroni.s.sui
in quo numero ego sum. Ego ꝯmẽdo tibi
hunc.s.Libertũ ei⁹: ita vt si esset Libert⁹
me⁹: ꝛ si esset apud me eodẽ loco.i.in ea-
dẽ charitate: quo ꝛ.i.etiã est apd patro-
nũ suũ: ego nõ possem ꝯmẽdare eũ maio
re studio. Quare tu feceris mihi pergra-
tũ: si receperis eũ in amicitiã: atqꝫ iuue-
ris eũ (qd fiat sine molestia tua) si op⁹ fue
rit ei qua.i.aliqua re. Id erit: et.i. si mul
gratũ mihi vehemẽter: ꝛ erit postea iucũ
dũ tibi. Tu em̃ cognoscis sup. eũ esse ho-
minem: summa probitate: humanitate et
obseruantia. Uale.

Ep̃le hu ius succin cta mate ria ꝛ stru ctura.

Tribulis de tribu eodẽ nat⁹

Cum antea ꝛc. Seruius suspe
ctũ habuerat Lysonem q au-
dierat ꝯtra dignitatẽ suã Ro
me locutũ: quã suspitionẽ pro
cõmẽdatiõe Ciceronis depo-
suerat: qd factum sibi gratissimum nunc
dicit Cicero. Ordo est. Cũ.s.ita sit: q ca-
piebã antea voluptateꝫ ex officio meo: q
meminerim q̃ diligẽter cõmẽdassem tibi
Lysonem hospitem ꝛ familiarem meum:
tum vero.i.tunc multomagis et quasi ex
vero aut ad verum: posteaq̃ cognoui ex li
teris eius euꝫ fuisse suspectũ tibi falso: le
tatus sum vehementissime: me fuisse tam
diligentem in eo commendando. Itaqꝫ

Argumẽtum ep̃le

Series litere.

eum scripsit ad me: meā cōmēdationē fuisse tibi maximo adiumento: q̄.i.eo q̄ diceret delatū sup. fuisse ad te: sese solitū esse loqui Rome de te cōtra dignitatē tuam. De quo etsi.i q̄q̄ scribit se purgatū esse tibi ꝓ facilitate et hūanitate tua: tū ego ago plurimū tibi maxias grās vt debeo: cū.i. qñq̄dē lr̄e mee potuerīt tm̄.i. tā multū vt ijs lectis.i.postq̄ eas legeras: depone res omnē offensionē suspitiōis.i.ortam ex suspitiōe / quam habueras de Lysone Deinde velim sup. vt credas mihi affirmanti: me scribere hoc nō magis ꝓ Lysone.s.purgando: q̄ ꝓ oib⁹.s. Rome agentibus: hoiem neminē.i.nullū esse q̄ fecerit vnq̄ mētionē tui sine summa laude tua. Vero.i.s;: Lyso cū esset mecū ꝓpe.i. fere q̄tidie: et viueret vna.i.pariter: nō q: arbitrabat̄.i.putabat me audire libēter: s; q: ipse libēti⁹ loq̄bat̄: laudabat mihi oia facta et dicta tua. Quapropt̄ etsi. i. q̄q̄/ tractat̄ a te ita: vt iā nō desideret ꝯmendationē meā: et is putet se cōsecutū.i.obtinuisse oia.s.que velit lr̄is meis.i. ꝑ lr̄as meas: tū peto a te ī modū maiorē.i.formā nō vulgarē/ vt cōplectare eū ēt atq̄ etiā i.frequēter tuis officijs sup. et liberalitate. Ego scriberē ad te qualis vir eēt: vt fecerā supiorib⁹.s.lr̄is nisi arbitrarer eū; iā esse satis notū tibi per seipsum. Vale.

tum diceret sese contra dignitatem tuam Rome de te loqui solitum esse. De quo et si pro tua facilitate et humanitate purgatum se sibi scribit esse: tamen primum tibi: vt debeo maximas gratias ago: tantum cum litere mee potuerūt vt ijs lectis oēm offensionem suspitionis quam habueras de Lysone deponeres. Deinde credas mihi affirmāti velim: me hoc non pro Lysone: magis q̄ ꝓ omnib⁹ scribere: hominem esse neminem: q vnq̄ mētionē: tui sine tua summa laude fecerit. Lyso vero cū mecū ꝓpe q̄tidie esset: vnaq̄ viueret nō solum q: me libēter audire arbitrabat̄: s; q: libentius ipse loquebatur: oia mihi tua et facta: et dicta laudabat. Quapropter et si a te ita tractat̄: vt iā non desideret cōmendationē meā. Isq̄ se litteris meis oīa consecutum putet tamen a te peto maiorē in modū: vt eū etiam atq̄ etiam tuis officijs liberalitate cōplectare scriberē ad te q̄lis vir esset: vt superioribus feceram: nisi eum iā per seipsu; tibi satis esse notum arbitrarer. Vale.

Ep̄le argumentū

Asagaret⁹ et c. Laudat Hasagareti larissei gratitudinē et bñuolentiā: atq̄ ita eū Sulpitio facit cōmēdatiorē dicēs Hasagaret⁹ Larisseus. i. ex Larissa oppido Thessalie in sinu pelagisco vñ Achilles Larisse⁹ vocat⁹ est ornat⁹ magnis bñficijs meis i ꝯsulatu meo: fuit memor: et grat⁹ et coluit me postea diligentissime. Ego cōmēdo tibi eū magnope: vt et hospitē meū et familiarē meū: et sup. vt hoiem gratū: et virū bonū et principē ciuitatis sue et dignissimū necessitudine.i.arcta cōiunctione tua. Tu feceris mihi pergratū si dederis operis opam vt hic intelligat hanc cōmēdationē meam habuisse apd̄ te magnū pōdus.i.momētū in cōmēdādo. Oia sunt tā apta vt expositiōis nō egeāt: nec in ordie q̄sq̄ p̄mas mō lr̄as doctus errare possit: nolui tū ꝓpt̄ facilitatē vni⁹ aut alteri⁹ ep̄le ab icepto desistere. Vale.

Larissa oppidu; thessalie patria Achillis.

M.T.C.S. Sulpitio. S.P.D.

Hasagaretus Larisseus magnis meis beneficijs ornatus in cōsulatu meo memor et gratus fuit: meq̄ postea diligētissime coluit Eū tibi magnope cōmēdo: et vt hospitem meum et familiarem meum: et gratum hominem: et virum bonum et principem ciuitatis sue: et tua necessitudine dignissimū. Pergratum mihi feceris si dederis operam hic intelligat hanc commendationem magnum apud te pondus habuisse. Vale.

Ep̄le materia.

Lucius Mescinius et c. M. Mindi⁹ Mescinij q̄storis Ciceronis frater Helide picrat q̄ circa cu; L. Mescinius fr̄is hereditatem peteret Oppiam vxorem Mindij aduersariā habuit: contra quam hic Mescinium com

Ordo lr̄e menda. Cicero dicens. Luci⁹ Mescinius

M.T.C.S. Sulpi. S.P.D.

Lucius Mescinius ea mecum necessitudine coniunctus est: q̄ mihi questor fuit. Sed hāc causam: qua;

ego:vt a maiorib⁹ accepi:semp grauez duxi: fecit virtute et humanitate sua iustiorem. Itaqȝ eo sic vtor:vt neqꝫ familiarius vllo:nec libentius. Is ꝙꝙ confidere videbat:te sua causa ꝗ honeste posses:libēter esse factuz:magnū tñ esse spauit apud te meas lr̄as pōdus habituras. Id cū ipse ita iudicabat:tñ ꝑ familiari cōsuetudine sepe ex me audierat:ꝙ suauis esset inter nos ⁊ ꝙta coniunctio Peto igitur a te tanto scȝ studio:quanto intelligis debere me petere pro homine tam mihi necessario et tam familiari vt eius negocia: que sunt in Achaia ex eo ꝙ heres est: Marco Mindio fratri suo:q Heli negociatus est:explices ⁊ expedias tū iure ⁊ ptāte quā habes:tū etiā authoritate ⁊ consilio tuo. Sic em̄ prescripsimus ijs: quibus ea negocia mandauim⁹ vt oīb⁹ in reb⁹:ꝗ in aliquā cōtrouersiaz vocarent te arbitro:⁊ qd cōmodo tuo fieri posset te deceptatore vterent. Id vt honoris mei causa suscipias vehementer te etiaz atqȝ etiā rogo. Illud preterea: si non alienum tua dignitate putabis esse:feceris mihi gratum: si qui difficiliores erunt:vt rē sine cōtrouersia cōfici nolint: si eos qm̄ cum senatore res est. Romā reieceris. Qd quo minore dubitatione facere possis literas ad te a. M. Lepido consule:non ꝗ te aliquid iuberēt (Neqȝ em̄ id tue dignitatis esse arbitramur) sed quodāmodo quasi ↄmēdatitias sumpsim⁹. Scriberē ꝙ id bn̄ficiū bene apud Mescinium positurus esses:nisi ⁊ te scire confiderem:⁊ mihi peterē. Sic enim velim existimes non minus me de illi⁹ re laborare. ꝙ ipsum de sua. Sed tum illum studeo ꝙ facillime ad suum peruenire: tum illud laboro:vt non minimum hac mea commendatione se consecutum arbitraretur. Vale.

est coniunct⁹ mecū ea necessitudine.i.vinculo amicitie ꝙ fuit mihi questor.i.in Cecilia:sȝ fecit virtute ⁊ hūanitate sua hanc causaȝ quā ego duxi.i. estimaui semp grauem.i.magni momenti ⁊ ponderis:vt accepi sup.eā a maiorib⁹.i. ꝑcessorib⁹ nr̄is: fecit dico iustiorem.i.meliorē. Itaqȝ ego vtor eo sic:vt neqȝ sup. vtar vllo familiarius nec libenti⁹. Is.s.Luc⁹:ꝙꝙ videbatur cōfidere te factuz esse libenter causa sua.i.amore sui:ꝗ posses.s. facere: honeste:tū sperauit meas lr̄as habituras sup. esse magnū pondus apud te. Cū.s.ita sit ꝙ ipse iudicabat id sup.esse ita: tū.i.multomagis:audierat sepe ex me:pro ↄsuetudine familiari.i. ꝑpter cōsuetudinē familiarē quā mecū habet:audierat inquā: ꝙ idest ꝙtuȝ suauis.i.dulcis:⁊ ꝙta.i.ꝙmagna/cōiunctio esset inter nos.i.inter te ⁊ me. Peto igitur a te.s.tāto studio/ quāto itelligis me debere petere ꝑ hoīe tā necessario mihi/et tā familiari: vt explices et expedias.i.oīni impedimento liberes/ negocia ei⁹ que sunt sup. ei in Achia: ex eo ꝙ est heres Marco Mindio fratri suo qui negociatus est.idest mercaturam gessit:Heli idest in eo oppido in Helide regione Achaie: sunt qui helide legant: expedias inquā:tum iure et potestate quaȝ habes scilicet illic/tum etiam autoritate et consilio tuo. Nos enim prescripsimus. idest precepimus ijs quibus mandauim⁹ ea negocia scilicet sollicitanda ⁊ procuranda: vt vterentur in omnibus rebus ꝗ vocarentur in aliquaȝ controuersiam.idest litem aut diuersas assertiones iuris te arbitro ⁊ quod.idest quoad posset fieri cōmodo tuo:te deceptatore.idest litigatore et causa discussore. Ego rogo vehementer etiam atqȝ etiam / vt suscipias id scilicet oneris causa honoris mei. Preterea tu feceris mihi pergratum illud nō putabis esse alienum a dignitate tua:si qui erunt difficiliores.scilicet in hereditate assignāda: ita sup.vt nolint.idest non patiantur rem confici.i. transfigi ⁊ finiri sine controuersia. idest sine lite: si reieceris eos Romam.idest ad forum Romanum:qm̄.i.qm̄ res.i.negociū ⁊ lis est eis cū senatore scȝ Mescinio. Qd.s.reijcere litigatores Romam:quo.i.vt: possis facere minore dubitatione scilicet an liceret tibi:nos sumpsi lr̄as ad te a Marco Lepido consule:non que. idest non tales que iuberent te sup. facere aliquid: aliter diceret tibi (Neqȝ enim arbitramur id.scilicet iubere aliqd tibi qui in prouincia consularē habes potestatem.esse dignitatis tue)sed quodāmodo quasi cōmendatitias.s.negotij. Scriberem ꝙ bn̄ positurus.i.locutur⁹ esses id beneficiū apud Mescinuū nisi ⁊ cōfiderē te scire:et peterē mihi.i. repu

Helis: oppidū i helide regione achaie

tare mihi impensum quod Melcinio ipederis. Velim enim existimes. i. iudices sic: me non minus laborare de re illius: quam ipsum de sua scilicet re. Sed tamen. i. pariter studeo. i. cupio illum scilicet Melcinium: peruenire quam facillime ad suum. scilicet ius/aut bonum hereditarium: tum laboro. idest contendo: illud vt arbitraretur se consecutum non minimum. idest non minimam partem hac commendatione mea. Vale.

M. T. C. S. Sulpitio. S. P. D.

Licet eodem exemplo sepius tibi huius generis litteras mittam: cum gratias agam: quod meas commendationes tam diligenter obserues: quod feci in alijs: et faciam vt video sepius: sed tamen non parcam opere. Et vt soletis in formulis: sic ego in epistolis de eadem re alio modo. Caius Auianus igitur Hammonius incredibiles mihi per litteras gratias egit: et suo: et Aemelij Auiani patroni sui nomine nec liberalius: nec honorificentius tractare potuisse nec se presentem nec rem familiarem absentis patroni sui. Id mihi cum iucundum est eorum causa quos ego tibi summa necessitudine: et summa coniunctione adductus commendaueram (quod Marcus Aemylius vnus ex meis familiarissimis: atque intimis maxime necessarius homo: et magnis meis beneficijs deuinctus: et prope omnium: qui mihi aliquid debere videntur: gratissimus) tum multo iucundius te esse in me tali volūtate: vt plus prosis amicis meis: quam ego presens fortasse prodessem.

¶ Credo quod magis ego dubitarem: quid illorum causa facerem quam tu quid mea. Sed hoc non dubito quin existimes mihi esse gratum. Illud te rogo: vt illos quoque gratos homines esse putes: quod ita esse tibi promitto atque confirmo. Quare velim quicquid habent negocij: des operam quod commodo tibi fiat vt te obtinente Achiam conficiant. Ego cum tuo Seruio iucundissime: coniunctissimeque viuo: magnamque tum ex ingenio eius: singularique studio: tum ex virtute: et probitate voluptatem capio. Vale.

Argumentum epistole

Licet &c. Agit Seruio gratias quod C. Auianum Hammonium liberalissime tractarat: et suo idest Ciceronis nomine atque respectu et patroni ipsius Auiani. Ostenditque quantum sibi id gratum et iucundum fuerit: et rursus tam patronum quam libertum et vtriusque negocia eidem Seruio Sulpitio commendat: dicens. Licet ego mittam

Ordinatio litterae.

tibi sepius litteras eodem exemplo. i. eadem forma scriptas et fere ijsdem verbis: huius generis: cuius sunt hec: cum agam gratias: quod obserues. i. perficias tam diligenter commendationes meas: quod. i. quam rem: feci in alijs: scilicet litteris meis: et faciam vt video sepius: sed tamen. i. attamen non parcam opere. i. labori. Et vt sup. vos iurisconsulti: soletis in formulis. i. instrumentis vestris scilicet scribere de eadem re alio modo: sic

Formule

ego sup. scribam in epistolis. Igitur vt rem exequar. Caius Auianus Hammonius homo libertine conditionis egit mihi per litteras: gratias incredibiles: et suo nomine et nomine Aemylij Auiani patroni sui. cum scilicet ita sit quod. idest mihi iucundum: causa eorum quos ego commendaueram tibi adductus summa necessitudine et summa coniunctione (quod Marcus Aemylius vnus ex meis familiarissimis atque intimis: homo maxime necessarius: et deuinctus maximis beneficijs meis et gratissimus prope. idest quasi omnium videntur debere mihi aliquid) tum supple est mihi multo iucundius: te esse tali voluntate in me: vt prosis plus amicis mei quam ego presens. i. si essem presens prodessem fortasse sup. eis. Causam addit dicens.

¶ Credo quod. idest propterea quod ego magis dubitarem quid facerem causa illorum: scilicet meorum: quam tu quid supple faceres: mea scilicet causa. Sed non dubito quin existimes hoc scilicet beneficium tuum esse gratum mihi. Ego rogo te illud: vt putes: illos quoque homines gratos: quod esse ita: ego probo. idest approbo atque confirmo quare velim supple vt des operam: supple vt conficiant. idest absoluant et perficiant/te obtinente. idest tantisper dum obtinebis Achaiam: quicquid negocij habent. scilicet in ea. Ego viuo iucundissime et coniunctissime/cum Seruio tuo scilicet filio: et capio magnam voluptatem: tum ex ingenio eius et studio singulari: tum ex virtute et probitate. Vale.

M. T. C. Sernio. Sulpi. S. D.
Etsi libēter petere a te soleo: si qd opus ē meoꝝ cupiā: tñ multo libentius grãs tibi ago: cū fecisti aliquid cōmendatione mea: qđ semp facis. Incredibile est enim: quas mihi gratias agāt etiaꝫ mediocriter a me tibi cōmendati, q̃ oīa mihi grata: sꝫ de Lucio Mescinio gratissimū. Sic enī est mecū locutus: te vt meas litteras legeris statim ꝓcuratoribus suis pollicitū esse oīa. Multo vero plura ꝛ maiora fecisse. Id igit̃ (Puto enim etiã atqꝫ ēt mihi dicendū esse) velim existimes mihi te fecisse gratissimū qđ equidē hoc vehemēti⁹ letor. q ex ipso mescinio te video magnã capturū voluptatem Est enim in eo tū animi virtus ꝛ ꝓbitas: ꝛ sūmū officiū: sūmaqꝫ obseruātia tū studia illa nr̃a: qb⁹ antea delectabamur nūc etiã viuim⁹. Qđ reliquū est: velim augeas tua in eū bñficia oībus reb⁹: q̃ te erūt digna. Sꝫ duo qdē noīatim rogo. Primū vt si qd satisdādū erit amplius, eo noīe nō peti: cures vt satisdet̃ fide mea. Deinde cū fere cōsistat hereditas in ijs rebus quas auertit. Oppia: q̃ vxor Mindij fuit: adiuues in easqꝫ rōnē queadmodū ea mulier romã perducat̃: quod si putarit illa fore: vt opinio nr̃a est negociū cōficiam⁹. Hoc vt assequamur te vehementer etiã atqꝫ ēt rogo. Illud qđ supra scripsi: id in me recipio: te ea que fecisti Mescinij cã: queqꝫ feceris: ita bñ collocaturū: vt ipse iudices hoīe gratissimo iucundissimo benigne fecisse. Uolo enim ad id quod mea cã fecisti: hoc etiam accedere. Nec Lacedemonios dubitare arbitror qn ipsi sua maiorūqꝫ suoꝝ authoritate satis cōmēdati sint fidei ꝛ iusticie tue. Et ego qui te optime nouissē nō dubitaui: qn tibi notissima ꝛ iura ꝛ merita populorū essent. Itaqꝫ cum a me peteret Philipus Lacedemoniuꝫ: vt tibi

Argumētū eplē.

Etsi ꝛc. Exposuerat Lucius Mescini⁹ Ciceroni lr̃as ei⁹ ꝑ se cōmēdatitias: ad Seruiū sulpitiū: tm̄ sibi ꝓfusi se vt statim illis lectis Seruius oīa pollicitus sit: ꝛ maiora effecerit q̃ pollicit⁹ fuerit quãobrē Cicero gratias agit: petens tñ vt bñficiū in eundē augeat. Ordo est. Etsi. i. q̄q̄: soleo libenter petere a te si qd opus ē cupiā. i. alicui meorū: tñ ego ago multo libētius tibi gratias cum fecisti aliquid cōmendatione mea. i. ꝓpter cōmendationem meã: qđ facis semper. Enī idest q: incredibile est quas gratias agant mihi, cōmēdati a me tibi etiã mediocriter que oīa sup. sunt grata mihi sed gratissimum sup. est de Lucio Mescinio. i. qđ factū audio per te de illo. Ipse enim locutus est sic te vt. i. postq̄ legeris litteras meas: statim pollicitū esse procuratoribus suis oīa: vero pro sed: fecisse mlto plura ꝛ maiora. Ridiculū videretur nisi ex more loquendi sit/q plura q̄ omnia fecisse dicat: sed intelligam⁹ omnia que polliceri debebant pollicitum fecisse aut longe plura. Igitur ego velim existimes (puto enim dicendū esse mihi etiaꝫ atqꝫ etiã i. est frequenter) te fecisse mihi id gratissimū: qđ. i. quã rē: equidē. i. ego quidem: letor. i. letitia plenꝰ sū: hoc. i. eo vehementius: q video te capturū magnã voluptatē ex ipso Mescinio. Enī idest q: tum. i. simul virtus ꝛ ꝓbitas animi est in eo tuꝫ. i. simul sup. sunt in eo: illa studia nostra scꝫ philosophica: quibus delectabamur antea. i. ante occupationē re. pu. nunc etiaꝫ viuimus: q: sine illis viuere nolemus. Qđ i. est quãtū ad id qđ reliquū est. i. adhuc restat: ego velim supple vt augeas beneficia tua in eū. s. Mescinū: oib⁹ reb⁹: que scꝫ beneficia erunt dignitate. i. que a te fiant. Sed rogo te duo quidem nominatiꝫ idest ꝑ nois expressionē. Primū vt si qd erit satisdādū. i. pollicendū prestare: non peti amplius. s. q̄ iustus est: eo noie. s. hereditatis: vt sup. cures sup. vt id satisdet̃ i. cōpromittat̃: fide mea. Videretur oia diffidere Mescinio si ordo sit: peto vt cures si qd amplius erit satisdandū eo noie: nō peti vt satisdet̃ noie mō (legam⁹ ei go ꝑ ore meo). Deinde cū hereditas ꝯsistat te Oppia re in ijs rebus quas oppia que fuit vxor vxor Mindij. s. fratris mescinij auertit. i. abstulit fratris sit in suū vsum vtēdo: adiuues. s. petrato Mescinij, res tineas. i. inuenias rōnē. i. modū ꝛ viam queadmodū ea mulier ꝑducat̃ romã. Qđ s. eã ꝑduci romã: si illa putarit fore. i. futurū nos ꝯficiam⁹. i. absoluam⁹ negociū: vt opinio nr̃a ē: q: malit restituere oblata q̄

series lr̄e

Romã pficisci. Ego rogo te vehementer etiam atq etiam: vt aliequamur. i. obtineamus hoc. Ego recipio in me. i. pollliceor me prestare id qđ scripsi supra: te collocaturũ ea que fecisti / q̃cq. i. τ que feceris i. facturus fueris cã Mescinij: ita bñ: vt ipse. i. tute iudices te fecisse benigne boi gratissimo. Volo ei ẽt hoc accedere. i. addi aut aduenire ad id quod fecisti cã mea hoc est vt etiã Mescinius tibi grãs agat. Nec abitror lacedomonios dubitare / qn ipsi satis cõmẽdati sint fidei τ iusticie tue auctoritate sua τ maioꝝ suoꝝ. Et ego qui nouissem te optime nõ dubitaui q̃ τ iura τ merita pplõꝝ sc3 Lacedemonioꝝ essent notissima tibi. Itaq cũ Philipp⁹ Lacedemoni⁹ peteret a me vt cõmẽdarẽ tibi ciuitatẽ. s. Lacedemoniã: hoc est Lacedemonẽ: etsi meminere3 me debere ciuitati oĩa: tñ respondi Lacedemonios nõ egere cõmendatione. Itaq ego velim sup. vt existimes sic / me arbitrari oẽs ciuitates Achaie felices sup. esse pro perturbatiõe. i. ƀm perturbationẽ aut ƀ3 q possunt esse in perturbatiõe hoꝝ tẽpoꝝ: in quib⁹. s. Cesar oĩa tenet: q tu p̄esis hs. s. ciuitatib⁹. Et me eundẽ iudicare te: aut me iudicare te eundem q. i. q: tu vnus. i. solus nosses optime non solu3 omnia monimenta. oẽs antiquitates τ antiqua instituta nostra. i. Romana sed etiam grecie esse τ fore. i. futurũ esse amicũ Lacedemonijs tua sponte. i. p̄opria voluntate τ inclinatione.

Lacedemones.

Sponte sua qd sit

ciuitatẽ cõmendarẽ: τ si meminerã me ei ciuitati omnia debere: tñ respondi cõmẽdatione Lacedemonios apud te non egere. Itaq sic velim existimes: me omneis Achaie ciuitates: arbitrari pro boꝝ tẽpoꝝ perturbatiõe felices: q tu ijs p̄esis. Eundẽq; me ita iudicare te: q vnus optime nosses non nostra solũ sed etiã Grecie monimẽta oĩa tua sponte amicum Lacedemonijs τ esse τ fore.

Quare ego peto ad te tantũ. i. dumtaxat: vt cũ. i. qñ facias cã Lacedemonioꝝ ea que fides: amplitudo iusticia tua postulat significes ijs s. lacedemonijs si videbitur tibi. s. honestũ ac vtile: te ferre non moleste q ĩtelligas ea que facias eẽ grata quoq. i. etiã mihi. Eni. i. q: ptinet ad officiũ meũ eos existimare res suas eẽ mihi cure. Ego rogo te hoc. i. vehementer ẽt atq etiam. Vale.

Quare tantũ a te peto vt cum ea facies Lacedemonioꝝ cã: que tua fides amplitudo: iusticia postulat ijs (si tibi videbitur) significes te non moleste ferre: q intelligas ea que facias mihi quoq grata esse. Pertinet enĩ ad offm̃ meũ eos existimare cure mihi suas res esse. Hoc te vehementer etiam atq etiam rogo. Vale.

Epl'e huius materia.

Non du. τc. Hec epistola docemur q difficile sit aliquid ab eo postulare quẽ leseris: i qua postulatione sepe longa opus est insinuatiõe qua vtitur Cicero: quã causam Capitonis in hereditate adeũda quã sine fauo:e Cesaris impetrare non poterat. plãco Cesaris familiari cõmẽdat: dicẽs. Nõ dubito quin scias me esse tibi vel. i. etiam coniunctissimũ in hs necessarijs. i. inť eos necessarios: qui relicti sunt tibi a p̄re: hoc est qui patri necessarij etiam propterea sunt tibi necessarij habendi. Non sc3 coniunctissimum esse me tibi: hs de causis. i. propter eas causas que hñt speciem. idest imaginẽ magne cõiunctiõis: s3 ẽt ijs q̃ te tenenť familiaritate: τ cõsuetudine quã. s. cõsuetudinẽ scis fuisse mihi cũ patre tuo iucundissimã τ sũmã. Amor noster in te pfect⁹ ab his. i. huiusmodi initijs: auxit necessitudinẽ paternam. i. a patre relictam τ eo magis q intellexi me ceptum esse obseruari: coli diligi a te in primis. idest inter primos: vt primũ potueris p etatẽ facere iudicium. i. dijudicare quanti quisq faciendus eẽt tibi. i. a te. Nõ mediocre. i.

Ordo textus.

Diligere quẽ imprimis dicimur quẽ inter p̄ios habemus

M. T. C. Cn. Plan. S. P. D.

Non dubito: quin scias i ijs necessarijs: q tibi a p̄re relicti sũt: me tibi eẽ vł cõiũctissimũ. Nõ ijs mõ causis: q̃ spẽm hñt magne cõiunctiõis: sed ijs etiã q̃ familiaritate τ cõsuetudĩe tenenť: quã scis mihi iucundissima3 cũ p̄re tuo: τ sũmã fuisse. Ab his initijs noster in te amor pfectus auxit paternam necessitudinẽ: τ eo magis q intellexi: vt primũ per etatẽ iudiciu3 facere potueris: quãti q̃sq tibi faciẽdus eẽt: mea te in primis ceptũ esse obseruari coli: diligi. Accedebat nõ mediocre vinculũ tũ studioꝝ: qđ ipsu3 ẽ p se graue: tũ eoꝝ studioꝝ: earũq artiũ q̃ p se ipse eos q volũtate eadẽ sunt etiã familiaritate deuin

eiunt. Expectare te arbitror hec tam longe repetita principia quo spectent. Jd primum ergo habeto nõ sine magna: iustaqz causa hanc a me cõmemorationẽ esse factaz. Caio Atteio Capitone vtor familiarissime. Note tibi sũt varietates meorum temporum. Jn omni genere: et honorũ: ⁊ laborum meorũ ⁊ animus et opa ⁊ autoritas ⁊ gratia etiam res familiaris. C. Capitonis presto fuit: et paruit ⁊ tẽporib⁹ et fortune mee. Huius propinquus fuit Titus Antisti⁹: q cũ sorte questor Macedoniã obtineret: neqz ei successum esset. Pompeius in eã prouinciam cum exercitu venit: facere Antistius nihil potuit. Nam si potuisset: nihil ei fuisset antiqus: q̃ ad Capitonẽ: quẽ vt parẽtem diligebat reuerti presertim cum sciret quãti is Cesarẽ faceret: semperqz fecisset. Sed oppressus tantum attigit negocij. quãtuz recusare non potuit. Cum signaret argẽtum Apollonie: nõ possuz dicere eũ prefuisse: neqz possum negare euz affuisse. Sed nõ plus duob⁹ aut tribus mẽsibus. Deinde abfuit a castris: fugit omẽ negociuz: hoc mihi: vt testi velim credas: meam eni ille mestitiam in illo bello videbat mecuz oĩa cõicabat. Jtaqz abdidit se in intimã Macedoniã: quo potuit lõgissime a castris nõ mõ vt nõ p̃esset vlli negocio: sz etiam vt ne iteresset qdẽ. Js post p̃liũ se ad hoiem necessariũ Aulũ Plãcũ in Bithyniã ꝯtulit. Jbi eum Cesar cũ vidisset nihil asperẽ: nihil acerbe dixit. Romã iussit venire. Jlle in morbum cõtinuo incidit ex quo non conualuit: eger Corcyram venit: ibi est mortuus Testamento: quod Rome Paulo et marcello consulibus fecerat: heres ex parte dimidia: et tertia est Capito: in sextante sunt. ij quorum pars si ne vlla cuiusqz querela publica potest esse: ea est ad. xxx. sestertia. de hoc Cesar viderit.

magnũ vinculũ: tũ. s. pariter studiorũ. s. cõsilium qd ipsuz est p se graue. i. magni põderis ac momẽti: tum eorũ studiorũ. s. humanitatis: ⁊ eay⁹. i. euismodi artiũ. s. liberaliũ: q̃ ipse per se. i. ex ppria natura deuinciunt. i. ligant eos qui sunt eadẽ voluntate idest q̇ habent idẽ propositũ: etiã familiaritate: accedebat idest adebat̃ ad veterem cõiũctionẽ. Ego arbitror te expectare quũ hec legis quo. i. ad quẽ finẽ spectent hec principia. i. exordia orationis repetita tam longe. Ergo ne diutius hesites habeto. i. vt certũ teneto primũ id videlicet: hanc cõmemorationẽ. i. necessitudinis nostre esse factã. s. a me nõ sine magna ⁊ iusta cã: q: sup. Ego vtor familiarissime Caio Atteio capitone Varietates. i. mutationes meoꝝ tẽporũ. s. nũc letorum nũc tristiũ: sunt note tibi. Et anim⁹ ⁊ opera: ⁊ auctoritas ⁊ gratia res familiaris etiam Caij capitonis fuit presto. i. parata mihi in oĩ genere ⁊ honorum ⁊ laborũ meorum: ⁊ paruit. i. obsecuta est ⁊ tẽporibus ⁊ fortune mee. i. inseruiuit mihi p conditione mea. Titus Antistius fuit ppinquus. s. consanguinitate hui⁹ scilicz talis amici mei qui. scilicet antisti⁹ cũ questor obtineret sorte macedoniaz neqz sucessum esset ei: Pompeius venit in meã prouinciam cũ exercitu. Antistius nihil potuit facere q: potentior erat Pompeius. Nã si potuisset nihil fuisset ei ãtiqui⁹. i. cari⁹ q̃ reuerti ad capitonez quẽ diligebat vt parentem. idest patrem presertim cũ sciret quanti is. s. Capito faceret ⁊ fecisset semp Cesarẽ Sz oppressus. s. a Põpeio: attigit tãtuz negocij. i. administrationis publice. quantum nõ potuit recusare. i. quãtũ coactus est suscipere. Cũ argẽtuz signaret̃. i. cum fieret moneta argentea Appolonie: q̃ vrbs est in Macedonia: nam sunt eiusdem nois alie vt in Thracia migdonia Pisidia ⁊c. non possuz dicere eũ prefuisse. s. ei rei: neqz possum negare euz affuisse: sed sup. non affuit plus duobus aut tribus mẽsibus: deinde affuit a castris fugit oẽ negocium: velim credas hoc mihi vt testi. s. iurato: ille enim videbat meam mestitiam in illo bello: ⁊ sup. communicabat mecuz omnia. Jtaqz vt fugeret negocium: ipse abdidit idest proripuit sese in intimã Macedoniam: quo. i. quanto longissime potuit a castris. Pompeianis: vt non modo. s. non solum non p̃esset vlli negocio. s. belli co: sed etiã vt ne qdẽ i. nõ etiã interesset. i. psñs esset: Js. s. Antistius cõtulit se in Bithyniã post p̃liũ. s. Pharsalicũ: ad Aulũ plãcũ hoiem necessariũ. s. sibi aut suũ Cesar cũ vidisset eũ ibi: nihil dixit aspe neqz

Antiquũ p charo.

Apolonia vrbs ẽ in macedonia ⁊ eius dem sunt nois alie in Thracia migdonia et pisidia.

acerbe: iussit. s. dn̄tārat venire Romā. (Ille s. Antisti⁹ incidit ↄtinuo. i. stati post morbū: venit eger Corcyrā vrbē in Corcyra isula iuxta Epirū mortu⁹ ē ibi. Capito ē heres sup. ei⁹: testamēto. i. p testamētū qd̄ fecerat Rōe Paulo ⁊ Marcello ↄsulibus: ex pte dimidia ⁊ tertia sup. assis hoc est ex decē vncijs: ꝗ quoꝝ ps pōt eē sine vlla q̄rela publica. i. de iure cōi: sunt in sextāte. i. sexta pte assis: hoc est duab⁹ vncijs: ea. s. ps ē ad trigita sestertia de hoc. i. de illa pte viderit Cesar. s. q̄d statuere voluerit.

Corcyra vrbs ⁊ insula iuxta epirum.

O mi Plāce ego rogo te p necessitudine p̄rna p amore nr̄o p studijs ⁊ p oī cursu nr̄o toti⁹ vite simillimo ⁊ peto a te ita vt nullo. i. nō vllo non possim. s. petere sup. vlla cura maiore: ⁊ vllo studio maiore vt suscipias i. defendendā capias hāc rē: ⁊ sup. vt putes meā sup. eē: vt enitare: cōtendas: efficias: vt Cai⁹ Capito obtineat hereditatē ppinq̄ sui. s. Antistitij: cōmēdatōe mea: studio tuo: sup. ⁊ bn̄ficio Cesaris. Ego putabo te ōtulisse ad me vltro oia q̄ potui ipetrare a te in hac sūma grā tua. s. quā hēs in oculis cesaris: ac potentia. s. tua: si impetrauero hāc rē. Ego spo illud fore tibi adiumēto. s. ad ipetrādū a Cesare: cui⁹ ipse Cesar pōt eē optimus iudex: q: noscit an veꝝ scit: vcꝫ ꝙ Capito coluit ⁊ dilexit semp Cesarē. Sed ipse. s. Cesar est testis huius rei: q: noui memoriā hois. s. cesaris: q̄ oēs memoria tenet: a q̄bus obseruatus est. Itaqꝫ nihil doceo te: sumito tibi p capitone. i. defensionem capitonis q̄tum ipse. i. tute senties sup. Cesarem meminisse. Ego deferā ad te. i. tibi significabo: tu videbis. i. iudicabis q̄tum ponderis sit in eo. s. qd̄ indicabo tibi Tu non ignoras quartam partam ⁊ causam ego defenderiꝫ rep. ⁊ per quos hoīes ⁊ ordines steteriꝫ. s. in honore ⁊ dignitate ⁊ quibus fuerim munitus. i. protectus ac confisus: ego velim credas mihi hoc siq̄d fecerim in hoc ipso bello minus. i. nō: aut non satis ex voluntate cesaris: quod intellexerim ipsum cesarem scire: me fecisse inuitissimum. i. feci consilio: hortatu: aucto ritate aliorum: vt Pompeij. Lentuli. catonis ⁊c ꝙ fuerim moderatior ⁊ temperatior. scilicet in oppugnando cesare: q̄ quis q̄ scilicet alius in ea parte. scilicet Pompeiana: credas inquam: me fecisse id maxime auctoritate capitonis. cuius scilicet capitonis (vtitur genitiuo: quia de moribus loquitur) si habuisseꝫ reliquos necessarios similes: ego profuissem fortasse nō nihil reipu. quia pauciores boni ciues perijssent: ⁊ profuisseꝫ certe. i. sine dubio: plurimum mihi. O mi Plance si tu effeceris hanc reꝫ: tu confirmaueris. i. corroboraueris spem meam de beniuolentia tua erga me ⁊ adiunxeris summo beneficio tuo ad necessitatem tuam. i. ad necessaries tuos ad deuinctionem amicitie: qua si necessarie. ipsum capitonem/ virum gratissimū/ officiosissimum/ optimum. Vale.

Te mi Plance pro paterna necessitudine pro nostro amore pro studijs: ⁊ omni cursu nostro totius vite simillimo rogo ⁊ a te ita peto vt maiore cura maiore studio nullo possim vt hanc reꝫ suscipias meam putes enitare contendas efficias vt mea commendatione tuo studio Cesaris beneficio hereditatem propinqui sui. C. Capito obtineat. Omnia que potui in hac summa gratia tua hac potentia a te impetrare: vltro te ad me detulisse putabo: si hanc rem impetrauero. illud fore tibi adiumento spero cuius ipse cesar esse optimus iudex potest semper Cesarem capito coluit ⁊ dilexit. Sed ipse huius rei testis est. Noui hominis memoriam. Itaqꝫ te nihil doceo tantum tibi sumito pro capitone apud Cesarem: quantum ipse meminisse senties. Ego quod in meipso experiri potui ad te deferam. In eo quantum sit ponderis tu videbis. Quam parteꝫ in republi. causamqꝫ defenderim: per quos homines ordinesqꝫ steterim quibusqꝫ munitus fuerim non ignoras. Hoc mihi velim credas si quid fecerim: hoc ipso in bello minus ex Cesaris voluntate (quod intellexerim scire ipsum Cesarem) me inuitissimum fecisse. Id feci aliorum consilio hortatu authoritate ꝙ fuerim moderatior: temperatiorqꝫ q̄ in ea parte quisquam id me fecisse maxime authoritate Capitonis cuius similis si reliquos necessarios habuissem reipubli. fortasse non nihil mihi certe plurimum profuissem. Hanc rem mi Plance si effeceris: meam de tua erga me beneuolentia spē confirmaueris ipsumqꝫ capitonem gratissimum officiosissimum: optimum virum ad tuam necessitudinē: tuo summo bn̄ficio adiunxeris. Vale.

M.T.C. Acilio proc. S.P.D.

Ucius manlius est Sosis: is fuit Catinēsis: s3 est vna cum reliquis Neapolitanis ciuis Romanus factus: decurioq3 Neapoli. Erat enim adscriptus in id municipium: ante ciuitatē socijs: & latinis datam. Eius frater catine nuper mortuus est: nullaz omnino arbitramur de ea hereditate controuersiam eum habiturū: & est hodie in bonis: sed qn̄ habet preterea negocia vetera in sicilia sua: & hanc hereditatem fraternaz: & omnia eius tibi cōmendo. In primisq3 ipsum virum optimum: mihiq3 familiarissimum his studijs litterarum doctrineq3 preditum quibus ego maxīe delector. peto igitur abs te: vt euz siue aderit: siue venerit in Siciliam: in meis intimis maximeq3 necessarijs scias esse: itaq3 tractes vt ītelligat meā cōmendationem sibi magno adiumento fuisse.

Ucius mālius &c. Cōmēdat Acilio pcōsul in Sicilia Māliū quēdā ad obtinēdā hereditatē fris Catine defūcti dicēs. Luci⁹ Māli⁹ ē Sosis i. in ea vrbe Asie q̄ & Susa dr̄. is. s. Manlius fuit Catinēsis. s. ciuis: hoc ē Catine ciuitat3 Sicilie: s3 ē fact⁹ ciuis Romanus vna. i. sil'. cū reliqs. Neapolitanis: ergo & ipse Neapolitanus: qn̄o ergo Catinen̄. docebit id statī: & fact⁹ ē decurio neapoli. i. i ea vrbe: q̄ noua vrbs dicitū pri⁹ Parthenope diceret: Ipse em̄ erat ascriptus i. scripto recept⁹ in id municipiū. s. neapolitanū (& ita l3 Catine nat⁹: neapolitan⁹ dici potuit) an̄ ciuitatē. s. Romanā / data3 socijs & latinis Frater ei⁹. s. Māij: mortu⁹ ē nup Catine: nos nullā. i. nō vlla3 nō arbitramur eū habiturū oīno vllā controuersiā. i. litē de ea hereditate: & est hodie in bonis. i. in bonoz possessiōe. s3 qn̄. i. qm̄ h3 p̄terea. i. p̄ter hereditatē illā vetera negocia in Sicilia sua. s. p̄ria: ego cōmendo tibi & hāc hereditatē fraternaz: & oīa ei⁹. s. bona: & in p̄mis. i. p̄cipue cōmēdo tibi ip3 viz optimū: & familiarissimū mihi: p̄ditū his studijs lr̄az & doctrie q̄b⁹ ego delector maxie. Igit̄ ego peto abs te / vt scias eu3 eē in itimis meis & maxie necessarijs: siue aderit. i. p̄ns erit: siue venerit in Siciliā: & tractes eū ita vt intelligat meam cōmendationem fuisse sibi magno adiumento. Sunt qui legunt siue aderit sup. te: siue non venerit in Siciliam: sed si non venerit quomodo Acilius eum tractabit?

Ordo lre.

Neapolī vrbs q̄ olī parthenope diceba tur.

Uale.

M.T.C. Acilio procon. S.D.

Aio Flauio honesto & ornato equite romano vtor valde familiariter fuit enim generi meo C. Pisonis pernecessari⁹ meq3 diligentissime obseruat: & ipse & Lucius Flauius frater eius qua propter velim honoris mei causa quibus reb⁹ honeste: & pro tua dignitate poteris q̄p honorificentissime: & q̄p liberalissime Caiuz flauium tractes: Id mihi sic erit gratum: vt gratius esse nihil possit. sed preterea tibi affirmo (neq3 id ambitione adductus facio: sed tum familiaritate & necessitudine: tum etiam veritate) te ex Caij flauij officio & obseruantia: & preterea splendore: atq3 inter suos gratia magnam voluptatem esse capturum. Uale.

Aio &c. Eidē pcōsuli i Sicilia cōmēdat. C. Flauiū equitem Romanum. Necessariū Cnei pisonis dicēs. Ego vtor valde familiariter Caio Flauio / equite Romano honesto & ornato. i. decorato s. moribus & virtute. Fuit ei pnecessari⁹ i. valde necessari⁹ Caij Pisonis. s. Crassipedis: gn̄i mei. i. mariti filie mee Tullie: & obseruat. i. cauet offendere me diligenter & i. sil' ipse: & Luci⁹ Flaui⁹ frater eius. Quapropter velim cā honoris mei: sup. vt tractes Caiū Flauiū q̄p honorificētissime & q̄p liberalissime quibus. i. quibuscūq3 rebus poteris sup. eum sic tractare honeste & pro dignitate tua. i. secundu3 dignitatē tuā. Id erit mihi sic gratum / vt nihil possit esse grati⁹. S3 p̄terea. i. preter hoc q̄p erit mihi gratissimum: neq3 affirmo tibi. (Neq3 facio id adductus ambitione. i. nimia cupiditate impetrandi q̄ velle3: q̄ dicunt ambitiosi: sed sup. adduct⁹ tu3 familiaritate & necessitudie: tū ēt veritate) te esse captu3 magnā voluptate3: ex officio Caij Flauij. qd̄. s. tibi reponet & obseruātia. s. eius in te: & p̄terea ex splēdore atq3 gr̄a. iter suos. i. que3 h3 inter suos. Uale.

Epl'e argumentū.

Cai⁹ piso q̄ & Crassipes gener Cice.

Ambitio: quid sit.

M. T. C. Acilio. Proc. S. P. D.

In Halesina ciuitate taz lauta: & nobili cõiũctissimos habeo & hospitio & familiaritate. M. & Clodium Archagathum & philonẽ. Sed vereor: ne: qr cõplures tibi precipue cõmẽdo exequare videar ambitione quadã cõmendatões meas: q̃q̃ a te quidem cumulate satisfit: & mibi & meis omnibus. Sed velim sic existimes banc familiam: & hos mibi maxime esse coniunctos vetustate: officijs beneuolentia. Quamobrem peto a te maiorem in modum: vt his omnibus in rebus quantum tua dignitas: fidesq̃ patietur: commodes. Id si feceris erit mibi vehementissime gratum. Uale.

Argumẽtũ & ordo lr̃e. Halesa oppidũ sicilie.

In Hal. &c. Commendat hospites suos Halesinos quos hoc loco nominat dicens. Ego habeo in ciuitate Halesina. i. halese oppidi in Silicia: taz lauta. i. splendida & culta q̃ nobili: coniuctissimos sup. mihi & hospitio & familiaritate Marcum & Clodium Archagathum: et Philonem. Sed vereor: ne: q: commendo tibi precipue complures) videar exeq̃re. i. equales facere cõmendationes meas quadã ambitione. i. cupiditate glorie: gloriosum enim vr̃ multos habere equaliter cõmendandos: q̃q̃ satisfit quidem. i. certe a te & mihi & meis oĩbus. Sed veli sup. vt existimes sic. hanc familiaz. s. Archagatanam: & hos. s. supra nominatos esse maxime coniunctos mihi: vetustate: officijs sup. & beneuolentia. Quamobrem peto a te in modum maiorem. i. nonvulgarem. vt cõmodes. i. cõmodum facias: his. s. supradictis: in oĩbus rebus quantum dignitas tua: & fides patit̃. Si tu feceris id: erit mihi gratum vehementissime.

M. T. C. Acilio Procon. S. P. D.

Cneo Octacilio Masone vtor familiarissime: ita prorsus vt illius ordinis nullo familiarius: Nã & humanitate eius: & ꝓbitate in ꝯsuetudie quotidiana magnopere delector. Nibil iã opus est expectare te: qbus eñ verbis tibi cõmendẽ: quo sic vtor: vt scripsi. Habet is in ꝓuincia tua negocia: q̃ ꝓcurant liberti Hilarius Antigonus: Demonstratus: quos tibi: negociaq̃. oĩa Masonis: nõ secus commẽdo: ac si mea essent Gratissimum mihi feceris: si intellexero hac ꝯmẽdationẽ magnũ apud te pondus habuisse. Uale.

Quid hec ep̃la cõtineat.

Series littere.

Cneo &c. Cõmendat octaciliuz & negocia eius p tris libertos eius q̃s & noĩat curãda: paucis quidẽ s3 electis verbis dicens. Ego vtor familiarissime Cneo octacilio. Masone: ita prsus. i. oĩno & in oẽm ptẽ versus: vt nullo illius ordinis sup. vtar familiarius nã ego delector: magnope & hũanitate eius & ꝓbitate: in cõsuetudine. i. cõuersatõe quotidiana. Nihil opus est iam expectare te: qbus vbis ꝯmẽdẽ tibi eum: q̃ vtor: sic vt scripsi. q. d. scis q exq̃sitissimis ꝯmẽdatũ veli Is h3 i ꝓuicia. s. tua Siciliẽsi negocia: q̃ ꝓcurãt liberti. s. eius: Hilarius: Antigonus: demõstratus: q̃s & negocia oĩa Masonis ego ꝯmẽdo tibi nõ secus. i. nõ al'r ac. i. q̃ si essent mea. Tu feceris mihi gratissimũ si intellexero hãc cõmẽdatõez habuisse magnũ pondus apud te.

M. T. C. Acilio Procõ. S. P. D.

Auitum mibi hospitiũ est cũ Lysone Lysonis filio Lybitoni: valdeq̃ ab eo obseruor: cognouiq̃ dignum & patre & auo. Est enĩ nobilissima familia. Quapropter ꝯmẽdo tibi maiorẽ in modũ rẽ domũq̃ eius magnoq̃ ope a te peto cures: vt is intelligat meã ꝯmendationẽ maxio sibi apud te: & adiumento: & ornamento fuisse. Uale.

Ep̃le materia & series.

Auitũ &c. Nõ minus accurate cõmẽdat Lysonẽ Lysonis lybitoni filiũ ac domũ & negocia eius dicẽs. Hospitiũ auitum. i. ab auo vsq̃ inceptum ius hospitalitatis est mihi cũ Lysone Lysonis filio Lybitoni: & ego obsuor. i. veneror ab eo valde / & cognoui sup. eũ dignuz & pr̃e & auo. Familia ei sup. eoz ẽ nobilissima. s. i Sicilia. Quãobrẽ ego cõmẽdo tibi i maiorẽ modũ: rẽ & domũ eius: & peto a te magnope sup. vt cures: vt is. s. Lyso: intelligat ꝯmẽdatõez meã fuisse sibi apõ te maximo & adiumẽto & ornato. Uale.

M.T.C. Valio. Procō. S.P.D

C Auius Auianus Philoxenus antiquus est hospes meus ⁊ preter hospitium valde etiaꝫ familiaris: quē Cesar meo beneficio in Nouo comenseis retulit. Nomē autē Auiani secutus est: ꝙ homine nullo plus est vsus ꝙ̄ flacco Auiano meo: quemadmodū te scire arbitror familiarissimo. Que ego oia collegi: vt intelligeres: non vulgarem esse cōmendationem hanc meam. Peto igitur abs te: vt omnibus reb⁹: qḋ sine molestia facere possis: ei cōmodes habeasq́ꝫ in numero tuorum. perficiasq́ꝫ vt intelligat has litteras meas magno sibi vsui fuisse. Erit id mihi maiorem in modum gratum. Vale.

M.T.C. Acio. Procō. S.P.D.

C Um Demetrio mega mihi vetustū hospitium est: familiaritas autem tanta quanta cum Siculo nullo. ei Dolobella rogatu meo ciuitateꝫ a Cesare impetrauit. Qua in re ego interfui. Itaq́ꝫ nunc Publius Cornelius vocatur. Cumq́ꝫ propter quosdam sordidos homines: qui Cesaris beneficia vendebant tabulam: in qua nomina ciuitate donatorum incisa essent iussisset reuelli: eidē Dolobelle me audiente Cesar dixit nihil esse: ꝙ ḋ Mega vereretur beneficium suū in eo manere. Hoc te scire volui vt eum in ciuium Romanoruꝫ numero haberes: ceterisq́ꝫ in rebus tibi eum ita cōmendo: vt maiore studio neminē commendarim. Gratissimum mihi feceris. si eum ita tractaris vt intelligat meam commendationem magno sibi ornamento fuisse. Vale.

C Auius ⁊c. Cōmendat C. auianum siculum iure hospitij. quod plurimū apud priscos valuit: presertim longa serie deductum. dicens. Cai⁹ auianus Philoxenus est antiquus hospes meus: ⁊ valde familiaris etiam preter hospitium quē Cesar retulit. i. recensuit: et annumerauit: in Nouo comenseis. i. inter ciues Nouicomi vrbis in radice montium iuxta rhetos beneficio meo. i. intercessione mea Aūt idest sed: ipse est secut⁹ idest assecutus: nomen auiani: ꝙ nullo homine vsus est pl⁹ ꝙ̄ flacco Auiano meo familiarissimo. quēadmodum ego arbitror te scire. Que omnia s. vincula amicitie: ego collegi. idest simul citaui ⁊ adduxi vt intelligeres hanc cōmendationē meam eē non vulgarem. idest egregiaꝫ Peto igit̃ abs te: vt cōmodes. i. cōmodum facias ei scilꝫ Auiano omnibus rebus quod idest quoad possis facere sine molestia: ⁊ habeas sup. eū in numero tuoꝝ: ⁊ perficias vt intelligat has litteras meas fuisse sibi magno vsui. i. magne vtilitati. Id erit mihi gratum in modum maiorem. i. ad mensuram non vulgarem. Vale.

Argumētū ⁊ ordo huiusꝫe.

C Um ⁊c. Cōmendat Demetrium Siculum sed Ciuem Romanū effectū: dicens. hospitiuꝫ. i. ius hospitalitas. Ivetustum. i. antiquum: est mihi cum Demetrio Mega: autem. i. sed: tanta familiaritas sup. est mihi cum eo: quanta cū nullo siculo. s. alio: nam ⁊ ipse siculus est: Dolobella qui gener Cicerōis fuit impetrauit ei a Cesare ciuitatem sꝫ Romanam: rogatu meo. i. propter preces meas. In qua re. i. in donatione ciuitatis eius ego interfui. Itaq́ꝫ ipse vocatur nunc. s. ciuis effectus Publicus Cornelius. Cūq́ꝫ. i. ⁊ cū hoc est quādo: Cesar sup. iussisset tabulā i qua noia dōatoꝝ. i. eoꝝ ꝗ donati fuerūt ciuitate: incisa essent / reuelli. i. a loco eminenti in quo fixa erat auelli ꝓpter quosdam hoies sordidos. i. turpiter auaros: ꝗ vendebant beneficia Cesaris idest ius ciuitatis gratis a Cesare donatum: Cesar dixit eidem Dolobelle me audiente: nihil idest nullā cām esse ꝙ veretur de Mega. s. Demetrio: beneficium. s. donate ciuitatis: manere. i. irreuocatuꝫ esse in eo. Ego volui te scire hoc: vt haberes. idest reputares eum in numero ciuium Romanorum: ⁊ cōmendo tibi eum in ceteris rebus ita vt neminem cōmendarim ꝓ cōmendauerim / maiore studio. idest affectu ⁊ conatu. Tu feceris mihi gratissimum si tractaris pro tractaueris eum ita: vt intelligat meam commendationem fuisse sibi magno ornamento. idest ad hoc vt ornatur honore ⁊ estimatione. Vale.

Argumentum ⁊ structura lr̃e.

Quid hec ep'la hēat et illus or dinatio.

Hippiam &c. cōmendat Hippiam amicū cuius bona vsurpabantur inique dicēs. ego cōmendo tibi in maiorē3 modum Hippiam Calatinum. filium philoxeni. s. Auiani: hospitem et necessarium meum. Bona eius poss. dentur. s. ab iniustis occupatoribus: publice idest manifeste: q: noie alieno cōtra leges Calatinorum queadmodū res est delata ad me. i. vt accepi. Si idest ita: res ipsa debet impetrare ab equitate tua vt subuenias etiā sine cōmendatione. Autē. i. sed quoquo. i. quocunq3 mō res h3 se peto a te: vt cā honoris mei expedias. i. lite liberes eū. i. Hippiā: & cōmodes. i. cōmodum facias ei in hac re & in ceteris tantū ꝙtu3 fides tua & dignitas patietur. Id erit mihi gratum vehementer. Vale.

Cōmodare qd sit.

Argumētū ep'le et ordo.

Lucius &c. Cōmendat Lucium Brutū equitē diligētissime. dicens. Luci⁹ Brutus eques Romanus adulescēs ornatus oibus reb⁹ est in familiarissimis meis i. iter familiarissimos meos: & obseruat. i. cauet offendere & ita venerat me diligētissime. Cū cui⁹ p̄re fuit mihi magna amicitia iam inde a questura mea siciliensi. i. statim ab eo tpe quo q̄stor in Sicilia fui. Ipse brutus est nūc Rome oino mecū sed tn̄ ego cōmendo tibi domū eius: & rē familiarē & p̄curatores sic vt nō possim cōmendare maiore studio. Tu feceris mihi gratissimū: si curaris pro eo qđ est curaueris vt brutus intelligat id qđ recepi. i. p̄misi ei hanc cōmendationē meā fuisse sibi magno adiumento. Vale.

Breuis hui⁹ ep'le materia & series.

Cum familia &c. Cōmendat Marcum Titurnium. dicēs Vetus necessitudo idest necessaria quodammodo amicitie coniunctio intercedit. idest communis est: mihi cum familia Titurnia: ex qua Marcus Titurnius Ruffus est reliquus. idest solus superstes: q̄ est tuendus idest protegendus mihi omni diligentia atq3 officio. Igitur est in potestate tua vt ille. s. M. Titurnius: putet satis presidij. i. tutele & protectionis honeste esse sibi in me. Quapropter ego cōmendo tibi eum in modum. i. formam aut mensuram: maiorem. i. non vulgarem aut ingentem. Et peto abs te (sed ante q & t venuste dicitur abs) sup. vt efficias vt is intelligat hanc commendationem sc3 meam fuisse sibi magno adiumento. Id erit mihi gratum vehementer. Nihil est quod expositionis egeat. Vale

Abs venuste l'ris q & t preponitur.

M. T. C. Acilio procō. S. P. D.

Hippiam philoxeni filium Calatinum hospitem & necessarium meu3 tibi cōmendo maiorem in modum. Eius bōa quemadmodum ad me delata res est publice possidentur alieno nomine contra leges Calatinorum. Id si ita est: etiam sine commendatione ab equitate tua res ipsa impetrare debet vt ei subuenias. Quoquomodo res autem se habet: peto a te vt honoris mei causa: eum expedias: tantum q3 ei commodes in hac re: & in ceteris: quantum tua fides: dignitasq3 patietur. Id mihi vehenter gratum erit. Vale.

M. T. C. Acilio Procon. S. P. D

Lucius Brutus eques romanus adulescēs: oībus reb⁹ ornat⁹ i meis familiarissimis est meq3 obseruat diligentissime. Cuius cū patre magna mihi fuit amicitia iā inde: a questura mea siciliēsi. Oino nūc ipse Brut⁹ rome mecū est sed tn̄ domū ei⁹: rē & familiarē & p̄curatores tibi sic cōmēdo vt maiore studio commēdare non possim. Gratissimū mihi feceris: si curaris vt intelligat. Brutus: id quod ei recipi hanc meā cōmēdationem sibi magno adiumento fuisse. Vale

M. T. C. Acilio Proc. S. D. P.

Cum familia titurnia necessitudo mihi itercedit vetus: ex q̄ reliqu⁹ est marc⁹ Titurni⁹ Ruffus: q mihi oī dilgētia: atq3 officio est tuendus. Est igit in tua potestate: vt ille in me satis sibi p̄sidij putet esse. Quapropter eū tibi cōmendo maiorē in modū. Et abs te peto: efficias: vt is cōmēdationē hanc itelligat sibi magno adiumento fuisse. Erit id mihi vehemēter gratum. Vale.

M.T.C. Anchario. Qu. F. Procon. S.

Lucium et Caium aurelios: lucij filios quibus et ipsis et patre eorum viro optimo familiarissime vtor: commendo tibi maiorem in modum adulescenteis omnibus optimis artibus ornatos: meos perque necessarios tua amicitia dignissimos. si vlla mea apud te cōmēdatio valuit qd scio multas plurimū valuisse hec vt valeat rogo quod si eos honorifice et liberal'r tractaris et tibi gratissimos optiosque adulescenteis adiunxeris et mihi gratissimum feceris.

M.T.C. Calleolo. S.P.D.

Que fecisti Lucij Lucei causa: scire te plane volo: te homini gratissimo cōmodasse et tū ipsi que fecisti per grata sunt: tum pompeius quotiēscūque me videt (videt aūt sepissime) gratias tibi agit singulares. Addo ēt illud qd tibi iucundissimū esse certo scio meipm ex tua erga luceium benignitate maxima voluptate affici. Qd superest quod mihi nō est dubiū qn cum antea nr̄a cā: nūc iā ēt tue cōstātie gr̄a māsurus sis in eadē ipsa liberalitate. Tñ abs te vehemēter etiam atque ēt peto: vt ea q̄ initio ostēdisti deinde que fecisti ad exitū augeri et cumulari p te velis. Id et luceio et Pōpeio valde gratū fore teque apud eos pclare positurū cōfirmo et spōdeo. De rep. deque his negocijs cogitationibusque nostris perscripseram ad te: diligēter paucis ante diebus: easque litteras dederam pueris tuis. Vale.

M.T.C. Calcolo Procon. S.P.D.

Lucius luceius meus famillarissim⁹ homo omnium gratissimus mirificas tibi apud me gratias agit cū diceret te oia cumulatissime et liberalissime procuratoribus suis pollicitum esse. Cum oratio tua tā ei

Lucium et Caium aurelios cōmēdat Epl'e argumentū dicēs. Ego cōmēdo tibi i maiorē modū luciū et caiū aurelios filios et ordo. Luci: qb⁹ et ipsis et pr̄e eorum viro optimo vtor familiarissime cōmēdo inquam eos adulescētes ornatos oibus optimis artibus (Ubi ois cū suplatiuo iungit̄ sz vr̄ illud cōplexū optie artes quasi p vno vocabulo poni: sicut artes liberales) p necessarios meos dignissimos tua amicitia. Si vlla cōmēdatio mea valuit apud te quod scio vtpote multas. s. cōmendationes meas valuisse plurimum. s. apud te rogo vt hec valeat: scilicet apud te plurimum. quod si tractaris pro tractaueris eos honorifice et liberalitater tu et. i. simul coniunxeris tibi adulescentes gratissimos et optimos et feceris mihi gratissimum. Vale.

Omnis

Que fecisti et c. Gratū sibi dicit quod C. Calcolus luce ium ad quē lib. v. scripsit epl'am coram me tecū et c. liberaliter tractauerat dicens. ego volo te scire plane te cōmodasse. i. ad cōmodum impēdisse: hoi gratissimo sup. ea que fecisti causa Lucij Lucej: et tum. i. pariter ea que fecisti sunt pergrata ipsi: tum Pompeius scilicet magnus quotienscūque videt me (videt āt sepissime) agit tibi gratias singulares Addo ēt illud qd scio certo gratissimum esse tibi: me ipsum affici maxima voluptate: ex benignitate tua. i. propter benignitatem tuam erga Luceium. Quod super est. i. qd reliquum est quod non est dubium mihi quin cum antea cā nr̄a nunc iam. i. deinceps ēt gr̄a constantie tue sis mansurus in eadē ipsa liberalitate: tñ peto abs te vehemēter ēt: vt velis augeri. i. pduci ad exitum et cumulari. i. multiplicari per te ea q̄ ostendisti initio. s. te facturum: deinde q̄ fecisti. Ego confirmo et spondeo id. et. i. simul fore valde gratum Luceio et Pompeio et te positurum. i. locaturum apud eos preclare q: apd gratissimos. Ego perscripseram ad te diligenter paucis diebus ante s. quod has scriberē de rep. et de his negocijs et cogitationibus nostris: et dederam eas litteras pueris. i. seruis tuis vnde non est opus nunc scribere. Vale.

Argumētum epl'e

Ordo lr̄e

Puer p seruo.

Lucius et c. Luceiū cōmēdat dicēs. Luci⁹ lucei⁹ familiarissimus meus et sup. hō gratissimus oim egit tibi apud me. i. me audiente gr̄as mirificas cū diceret te pollicitū esse cumulatissime et liberalissime pcuratoribus suis oia. s. q̄ petebāt. cum orō. i. pollicitatio tua fuerit tam grata ei quod. i. quantum gratā existimeo rē ipsam fore: cum feceris oino (vt spero) scz

Argumētū et ordo huius lr̄e

te facturū) ea q̄ pollicit⁹ es: q.d. certū eē φ gratissimā. Belliōes .s. debitores sic vocati oñdert sese satisfacturos Luceio arbitratu Pōpeij. Sz op⁹ sup. ē: nobis vehemēter: ꝛ volūtatē ꝛ authoritatē ꝛ ipiū tuū accedere. i. addi (Verosile est nō esse Luceiū ad quē scribat: cū ēt si alr ei⁹ nois fuisset: nō tacuisset Cicero de nois saltē cōicatōe q̄ circa malū ad eū quē superior scripta est datā dicere) Qđ vt facias. i. authoritatē ꝛ ipiū tuū addas: rogo te ēt atq ēt. Et illō ē gratissimū mihi φ ꝓcuratores Luceij sciūt ita ꝛ ipse Lucei⁹ itellexit ita ex lr̄is q̄s misisti ad eū: authoritatē aut gratiā nulli⁹ hois valere plus apud te φ meam: Ego rogo te iterum ꝛ sepius vt. s. Luceius experiat. i. experimento cognoscat id. Vale.

Argumētum ep̄le

Et si ꝛc. Cōmēdat gallo ꝓcōsuli Cilicie L. oppiū curatorē negocioꝝ Lucij Egnatij: rogatq vt ꝛ ipz oppiū p̄ntē ꝯmēdatū hēat ꝛ egnatij absentꝭ negociū tueat dicēs. Etsi spero pluribus reb⁹ fore. i. futurū vt pspiciā iāpridē me amari a te: tñ ea cā dat nunc tibi in q̄ possis declarare facile beniuolētiā tuā erga me Luci⁹ oppius fili⁹ Marci negociat i. mercaturam agit philomeli (in vrbe illa phrygie maioris in planicie cuiusdā iugi sita in cui⁹ altera pte est ātiochia: vt docet strab. lib. xij. hō) familiaris mihi. Ego cōmēdo tibi eū vnice. i. singulariter ꝛ eo magis φ cū. s. ita sit φ diligo ipz tñ φ ꝓcurat negocia Lucij Egnatij Ruffi: q̄ eqte Romano ego vto: vno. s. solo familiarissime: ꝛ q̄ coniūctus est mihi tū ꝯsuetudie quotidiana: tū maximis ꝛ plurimis officijs.

Series littere ꝛ illius ordo.

Philomeliū vrbs maioris phrygie.

¶ Igit ego peto eque. idest equaliter a te ac si essent negocia mea: vt diligas oppium presentem. scilz tibi in prouincia: ꝛ tueare. i. protegas rem. i. diuitias ꝛ negocia. Egnatij abſentis. Ego velim supp. vt des. s. mihi aut Egnatio. aliquid litterarum causa memorie tue. s. per eas conseruande que: scilicet littere reddantur tibi in prouincia: hec igitur ad eum scripserat Cicero cuz iā ꝓfecturus esset sed sup. vt conscribas. s. lr̄as ita vt possis recordari facile diligentiam huius cōmendationis mee: vt tum. i. tunc cum leges eas. s. in ꝓuincia. Ego rogo te vehementer ēt atq hoc. s. vt id facias.

Et si ꝛc. Cōmendat. rursus eū dē eidē dicēs. Et si cognoui ex litteris tuis: ꝛ ex litteris Lucij Oppij familiarissimi mei: te fuisse memorez commendationis mee: ꝛ ego suz minime admiratus id pro sum-

Ep̄le breuius pstricta materia.

grata fuerit: φ gratam rem ipsam existimes fore: cum vt spero que pollicitus es feceris oino. Ostēderunt Belliones sese Luceio pompeij arbitratu satisfacturos. Sz vehemēter opus nobis: ꝛ voluntatem ꝛ authoritatem ꝛ imperium tuum accedere. Quod vt facias: te etiam atq etiā rogo. Illud φ mihi gratissimum est: φ ita sciunt. Luceij ꝓcuratores: ꝛ ita Lucei⁹ ipse ex litteris tuis quas ad euz misisti intellexit hominis nullius apud te authoritatem: aut gratiam valere plus φ meaz. Id vt experiatur iterum ꝛ sepius te rogo. Vale.

M. T. C. Qu. Gallo. S. D.

Et si plurimis rebus spero fore vt perspiciam: qđ tñ iampridem perspicio me a te amari: tñ nunc ea cā tibi datur in qua facile declarare possis tuam erga me beneuolentiam: Lucius Oppius marci filius Philomeli negociatur homo mihi familiaris eum tibi vnice cō mendo. Eoq magis φ cum ipsum diligo: tum φ negocia ꝓcurat Lucij Egnatij Ruffi quo ego vno equite Romano familiarissime vtor: et qui tum consuetudine quotidiana: tum officijs maximis plurimisq mihi ꝯiūctus est.

¶ Oppium igitur presentem vt diligas: egnatij absenti rem vt tueare: eque a te peto ac si mea negocia essent. Velim memorie tue causa des litterarū aliqđ q̄ tibi in ꝓuincia reddant sed ita conscribas vt tum cū eas leges facile recordari possis huius mee cōmēdationis diligentiam. Hoc te vehementer etiam atqz etiam rogo. Vale.

M. T. C. Q. Gallo. S. P. D.

Et si ex tuis: et ex Lucij Oppij familiarissimi mei litteris cognoui te memorem commendationis mee fuisse. Idque pro tua summa erga me beniuolentia:

proq; nostra necessitudine minime sum admira‑tus. Tamen etiam atq; etiã tibi Lucium Oppiũ presentem: ⁊ Luciũ Egnatiũ mei familiarissimi ab sentis negocio commendo. Tanta mihi cum eo necessitudo est: familiaritasq;: vt si mea res esset: non magis laborarem. Quapropter mihi gratis simum feceris si curaris vt is intelligat: me a te tã tum amari: quantũ ipse existimo. Hoc mihi gra tius facere nihil potes. Idq; vt facias: vehemen ter te rogo. Uale.

M.T.C. Apuleio Proquestori. S.P.D.

Ucio Egnatio vno equite Roma no vel familiarissime vtor. Eius Anchilaum seruũ: negociaq; que habet in Asia tibi cõmendo: non minore studio: q̃ si rem meam cõ‑mendarem. Sic enim existimes velim mihi cum eo non modo quotidianam consuetudinem sum mam intercedere: sed etiam officia magna: ⁊ mu tua nostra inter nos esse. Quamobrem etiaz atq; etiam a te peto: vt cures: vt is intelligat me ad te satis diligenter scripsisse. Nam de tua erga me vo luntate non dubitat. Id facias: te etiam at atq; etiam rogo. Uale.

M.T.C. Apuleio Proquestori. S.P.D

Ucius Nostius zoilus est coher[e]s meus: heres autem Patroni sui. Ea re vtrunq; scripsi: vt et mihi cum illo causam amicitie scires esse; et hominem probuz existimares: q patroni iudicio ornatus esset. Eum tibi igitur sic commendo: vt vnum ex nostra domo. Ualde mihi gratũ erit: si curaris: vt intelligat hanc com mendationem sibi apud te magno adiumento fuisse. Uale.

ma beniuolentia tua erga me: ⁊ pro neces‑situdine nostra: hoc est q: id beniuolentia tua in me ⁊ necessitudo mutua exigebat: tamẽ ego cõmẽdo tibi etiã atq; etiã Lu‑cium Oppium presentem: ⁊ negocia Lucij Egnatij familiarissimi mei/absentis .s. a prouincia tua. Tanta necessitudo ⁊ fami‑liaritas est mihi cum eo: vt nõ laborarẽ .i. cõtenderem magis .i. validius aut abun dantius. Quapropter tu feceris mihi gra tissimum: si curaris pro curaueris: vt is s. Egnatius intelligat me amari a te tm̃ i. tam multum aut tam impense/quantum ipse .i. ego existimo scz me amari a te. Tu nihil potest facere mihi gratius hoc .i. q̃ hoc ⁊ rogo te vehemẽter vt facias id. Uale

Ucio ⁊c. Cõmendat Egna tium equitẽ romanũ: dicẽs Ego vtor: vel .i. etiã/familia rissime vno idest solo Lucio Egnatio/equite Romano ego cõmendo tibi Anchilaum seruum ei⁹ ⁊ negocia que hz in Asia: nõ minore studio q̃ si cõmendarem .s. tibi rem meam. Ueli enim sup. vt existimes sic: non modo quo‑tidianã consuetudinẽ intercedere .i. com munem esse ⁊ coniunctionem facere mihi cum eo: sed etiã officia magna ⁊ mutua no stra esse inter nos. Quãobrem ego peto a te etiã atq; etiam vt cures: vt is .s. Egna‑tius: intelligat me scripsisse ad te satis di ligenter. Nam ipse non dubitat de volun tate idest beniuolentia tua erga me: ⁊ ita si non senserit presidium abs te: putarit a me nõ satis diligenter petituz. Ego rogo te etiaz atq; etiã sup. vt facias id. Uale.

Ucius ⁊c. Diligenter com‑mendat coheredem suum di cens. Lucius Nostius zoil⁹: Scilicet cognomento est co‑heres meus idest mecum ho res: heres autem patroni sui scilicet Lucij Nostij: nam libertate do nati patronorum accipiebant nomina. Ego scripsi vtrunq; scilicet ⁊ coheredem mihi esse: et patroni sui: ea re idest propte rea vt ⁊ .i. pariter scires mihi cãm amicitie cum illo esse. quia coheredes inter se ama re debent: vnde nobis magna necessitas amandi Christi indita: cuius ⁊ per quem coheredes dei patris facti sumus. Et id est pariter existimares ; idest iudicares: sup. eum hoiem probum q̇ ornatus esset iudicio patroni: vt ab eo heres sit scrip‑tus. Igitur ego commendo tibi eum sic/ vt idest tanq̃ vnum ex nostra domo. Erit mihi valde gratũ/si curaris pro curaueris vt itelligat: hanc cõmendationẽ fuisse si‑bi magno adiumento apud te. Uale.

Necessi‑tudo.

Argumẽ‑tũ ⁊ ordo hu⁹ epi‑stole.

Argumẽ‑tũ eplẽ ⁊ ordo.

Epistole materia et structura

Uid etc. Eundem quodammodo dissimulanter commendat dicens. Quid .i. ad quid ego commendem tibi eum quem tu diligis? q.d. frustra Sed tamen vt scires eum (loquitur de Egnatio) non solum diligi: verum etiam amari/quod plus est a me: ego scribo tibi hec ob eam rem. Gratissimum omnium officiorum tuorum que sunt et multa et magna fuerit mihi: si tractaris .p tractauer[is] Egnatium ita vt sentiat et se amari a me et me amari a te Ego rogo te hoc vehementer etiam atque etiam. Scilicet idest scire licet cur sic peccer. Illa nostra quibus in foro nuper prestabamus: ceciderunt. Utamur igitur consolatione vulgari vt .i. velimus id quod possumus: Quid sup. dicas: si hoc melius: voluit aliquid dicere sed reticuit: subdens. Sed hec sup. dicam coram. Tu fac quod facis vt ames me: et scias te amari a me. Uale.

M.T.C. Silio. S.P.S.D.

Uid ego tibi commendem eum: quem tu ipse diligis Sed tamen: vt scires eum non a me diligi solum: verum etiam amari: ob eam rem tibi hec scribo: Omnium tuorum officiorum quam multa et magna sunt gratissimum mihi fuerit: si ita tractaris Egnatium vt sentiat: et se a me et me a te amari. Hoc te vehementer etiam atque etiam rogo. Illa nostra scilicet ceciderunt. Utamur igitur vulgari consolatione. Quid si hoc melius: Sed hec coram. Tu fac: quod facias vt me ames: teque amari a me scias. Uale

Quid hec habeat epistola et illius ordo.

Mneis etc. Commendat questori omnes Cyprios: dicens. Ego commendo tibi omnes Cyprios: sed magis sup. quam ceteros Paphios. i. Paphi cines: quibus quecunque tu commodaris i. impertiueris: erunt mihi gratissima: et facio eo. i. propterea libentius vt commendem tibi eos: hoc est ideo eos tibi libentius commendo: quod arbitror: et .i. etiam conducere .i. prodesse tue laudi: cuius ego sum fautor (Ergo fautor etiam genitiuum regit) cum primum veneris in eam insulam: hoc est in Cyprum questor .i. tanquam questor te instituere. i. vt dicunt a principio ordinare ea que alij sequantur. i. sequi debeant Que (vt spero) tu consequere. i. obtinebis penul. longa: facilius: si volueris sequi legem Publij Lentuli necessarij tui ad quem agente in Cilicia cui Cyprus annexa est: sunt epistole .f. li. et ea que constituta sunt a me: nam et ipse in Cilicia imperator fuerat. Quam rem .idest ea sequi: ego confido fore tibi magne laudi quam etiam Lentulo et Ciceroni laudi fuerit. Uale.

Cyprus Cilicie iuncta est.

M.T.C. Sestilio Rufo Quest. S.P.D.

Mneis tibi commendo Cyprios sed magis Paphios: quibus tu quecunque commodaris: erunt mihi gratissima. Eoque facio libentius: vt eos tibi commendem quod et tue laudi: cuius ego fautor sum: conducere arbitror: cum primum in eam insulam questor veneris ea te instituere que sequantur alij. Que vt spero facilius consequere: si et Publij Lentuli necessarij tui legem: et ea que a me constituta sunt: sequi volueris. Quam rem tibi confido magne laudi fore. Uale:

Uintus etc. Commendat Quintum Pompeium sexti filium: dicens Quintus pompeius filius sexti .s. Pompeij coniunctus est mihi: multis et veteribus causis necessitudinis. i. amicitie necessario conseruande (Iam sexcenties fere exposita sunt vocabula: sed quia forte in vnum epistolum incidet qui alia non legerit: cogor rem vnam sepius exponere) Is cum consuerit .i. consueuerit d: enim vtrunque et sueui et sueuit sua tueri .i. protegere: et rem .i. diuitias: et gratiam: et auctoritatem: commendationibus meis: d3 nunc profecto te obtinente prouinciam .i. dum tu obtines prouinciam assequi .i. nancisci litteris meis idest per litteras meas vt itelligat

Argumentum huius littere et illius series.

Cicero Curio Procos. S.P.D.

Uintus Pompeius Sexti filius multis et veteribus causis necessitudinis mihi coniunctus est. Is cum antea meis commendationibus: et rem et gratiam: et authoritatem suam tueri consuerit: nunc profecto te prouinciam obtinente meis litteris assequi d3: vt nemini se intelligat commendationem vnquam fuisse. Quamobrem a te maiorem in modum peto: vt cum omnes meos eque: ac tuos obseruare pro nostra necessitudine debeas hunc in primis ita in tuam fidem recipias: vt ipse intelligat: nullam rem sibi maiori vsui aut ornamento quam meam commendationem esse potuisse. Uale.

se nemini fuisse vnq̄ cõmẽdatiorẽ.i.magis cõmẽdatũ q̄ tibi:(Videt hoc loco passiue capi rtpis pre teriti rõnẽ seruare:ita vt pticipia interdũ cõparatiua putes) Quaobrẽ ego peto a te in modũ maiorẽ vt cũ debeas obseruare.i.colere r vt dicũt suppo:tare oẽs meos. s. familiares r amicos:eque.id est equaliter:ac.i.sicut tuos: p nostra necessitudine.i.pter necessitudinem:hoc est necessariã coniũctionẽ r amicitiã nr̃am recipias hũc.s. Quintũ Põpeiũ:in primis.i.inter primos aut precipue.in fidẽ.i.fidelẽ ptectionẽ r pseruationẽ tuã:ita vt ipse intelligat nullã rẽ potuisse eẽ sibi maiori vsui.i. vtilitati:aut ornamento.i.deco:i:quantum ad bonũ honestũ/q̄ cõmendationẽ meam. Vale.

M.T.C.Aristo.Procon.S.P.D.

Sumpsi hoc mihi pro tua i me obseruantia: quã penitus perspexi q̄diu Brũdisij fuimus: vt ad te familiariter: et quasi p meo iure scriberem si qua res esset: de qua valde laborarem M.Curius qui Patris negociatur:ita mihi familiaris est: vt nihil possit esse coniũctius. Multa illius in me officia:multa in illum mea quoq̄: et quod maximum est:summus inter nos amor: et mutuus. Que cum ita sint si vllam in amicitia mea spem habes: si ea que in me officia et studia Brundusij contulisti:vis mihi etiam gratiora efficere q̄q̄ sunt gratissima:si me a tuis omnibus amari vides:hoc mihi da:atq̄ largire: vt Marcum Curium sartum:et tectum (vt aiunt) ab omni incommodo:detrimento:molestia sincerũ integrumq̄ conserues. Et ipse spondeo r omnes hoc tibi tui p me recipient ex mea amicitia:et ex tuo in me officio maximum te fructũ summamq̄ voluptatem esse capturum. Vale.

Argumẽtũ ep'le.

Sumpsi rc. Cõmendat. M. Curiũ pr̃is negociantẽ apprime diligẽter aut Aristo. pro cõsule aut Celio vt q̃dã textus h̃nt. Ordo est. Ego sumpsi.i.assumpsi r q̄si arrogaui hoc mihi) p obseruãtia tua i.i.erga me hoc est ppt eã in dictis r factis tuis ne me ledas custodiã ex veneratiõe quadã pcedentẽ: quã psperi.i.pcepi penit⁹: q̄diu fuimus Brũdusij:sumpsi inquã vt scriberẽ ad te familiariter:et quasi p iure meo si qua.i. si aliqua res est/de qua labo:arẽ valde.i. p qua vellem multos subire labores aut multũ timerẽ Marc⁹ Curi⁹ q̃ negociat idest mercimonia agit. Pr̃is in ea vrbe Achaie est mihi familiaris ita vt nihil possit esse piucti⁹. Multa sup. sunt officia.i. ex debito bñ facta/illi⁹ in me r multa q̃z sunt sup. officia mea in illũ r qõ maximũ est.s.vinculũ cõiũctiõis: summ⁹ r mutu⁹ amor est iter nos. Que cum sint ita/si habes vllã spẽ in amicitia mea:si vis efficere ea officia r studia q̃ ptulisti Brundusij in me etiam gratiora mihi.s.q̄ nũc sint: q̄q̄ sunt gratissima: si vides me amari a tuis oĩb⁹:da atq̄ largire mihi hoc:vt pserues Marcũ Curiũ:sartũ r tectũ vt aiũt.i.vt est in vetere puerbio ex villarũ locatione sumpto:q̃s sic locare solemus vt pductor eas sartas.i.oĩb⁹ partibus suis conseruatas:r clausas ac tectas a seuitia celi pseruet:alioquin locato:i id p̄standũ esset: exponit autẽ Cicero subdẽs vt sup. conseruea eñ sincerũ et integrũ ab oĩ incommodo detrimento r molestia. Et ipse.i.ego/spondeo:r oẽs tui recipient.i.pmittent hoc tibi p me te esse capturũ ex mea amicitia et ex officio tuo in me maximum fructum et summam voluptatem.

Ordo textus.

Conductor eas sartas.

M.T.C.Celio.S.D.

Publiũ Messeniũ equitẽ Romanum oĩb⁹ reb⁹ ornatũ: meũq̄ p familiarẽ tibi cõmẽdo ea cõmendatione: que potest esse diligentissima. Peto a te et pro nostra et pro paterna amicitia vt eũ in tuã fidẽ recipias:eiusq̄ rem famamq̄ tueare. Virũ bonum:tuaq̄ amicitia dignum tibi adiunxeris: mihiq̄ gratissimum feceris. Vale.

Ep'le huius materia et lr̃e series.

Publiũ cõmẽdat dicẽs. Ego cõmẽdo tibi. P. Messeniũ equitẽ Romanũ ornatũ omnib⁹ reb⁹ r p familiarẽ.idest valde familiarem meũ/ea cõmendatione: que potest esse diligentissima. Peto a te et pro nostra et pro paterna amicitia vt recipias eum in fidem. id est fidelem protectionem tuam et vt tueare.i.ptegas rẽ r famẽ eius. Tu adiũxeris tibi virũ bonum et dignum amicitia tua: et feceris mihi gratissimum. Vale.

Argumētum ep[l]'e

Aulus &c. Commēdat Regi Aulū Licinium Melitēsem hospitē suū: q Pōpeianaꝝ partiū studiosus fuerat: sed recōciliat Cesari: verꝫ qꝛ eo noīe eū cōmendat ꝙ Pōpeian⁹ esset: ne lr̄e forte dephēnse officiant ei ad quē scri bit credo nō noīat aū Ciceronē sꝫ noīe re gis tm̄ significatū. Reges em̄ diuites oēs et precipue principes conuiuꝫ vocabāt ve teres. Melite īsula est sicilie auctore Pō ponio aphricā versus. Et strabo dicit eaꝫ imminere pachino: vnde Catelli melitei asportabantur de qua Ouidius fast. iij. Fertilis est Melite sterili vicina Cosure insula quā libyci verberat vnda freti. Or do est Aulus Licini⁹: Aristoteles cognomento: melitēsis patria / est hospes meus antiqssim⁹: et ꝑterea. i. ꝑter eā cōiunctio nē: coniunct⁹. s. mihi: magno vsu familiari tatis. i. magna cōsuetudine. Cū hec sint ita: nō dubito quin sit satis cōmendat⁹ tibi. Etem̄ ego cognosco ex multis cōmendationē meā vale re plurimū apud te. Ego liberaui hūc a Cesare. i. ꝓsecutiōe Cesaris: hoc est reconciliaui eū. Fuerat em̄ nobiscū. i. in partib⁹ Pōpeianis freqūēs. i. negociosus & diligēs: atqꝫ morat⁹ est in cā. i. vt dicūt in q̄rela Pōpeiana / diuti⁹. s. ꝙ nos: q: etiā post mortē Pōpeij: q. i. ꝑpter qd: ego arbitror sup. te existimaturꝫ de eo me i⁹. Igitur o mi Rex: fac vt intelligat has lr̄as ꝓfuisse sibi plurimum. Uale.

Regis nomine oēs diuites & principes potissimū dicebant.

Melite. Ouidius

Series litere.

Cicero Regi. S. D.

Aulus Licini⁹ Aristoteles Melitēsis antiqssim⁹ est hospes me⁹: & ꝑterea ꝯiūct⁹ magno vsu familiaritatis. Hec cū ita sint nō dubito: quin tibi satis commendatus sit. Etenim ex multis cognosco meā cōmēdationē plurimū apud te valere. Hūc ego a cesare liberaui. Frequens enim fuerat nobiscum: atqꝫ etiā diutius in causa est: ꝙ nos commoratus: quo melius te de eo existimaturū arbitror. Fac igitur mi Rex: vt intelligat has sibi literas plurimum profuisse. Uale

Argumētū ep[l]'e.

Lucio &c. Thermo ꝓpretori in Syria cōmēdat Semiciliuꝫ quem dicit nihil petituꝝ nisi quod se & Thermo dignuꝫ sit quo noīe Horati⁹ etiā Brosphū cōmēdat in ep[l]'a dicēs. Utere Pōpeio Brospho: & si quid petet vltra Defer: nil Brosph⁹ nisi verꝫ orabit & equum. Ordo est. Ego vtor iāpridēꝫ. i. a plusculo tempore familiarissime Lucio Semicilio Curno: viro optio & hoie gratissimo: ego cōmendo tibi eum penitus atqꝫ trado. s. fidei tue: primū vt cōmodes. i. cōmode exhibeas te ei in oibus rebus quoad. i. quatenus fides tua. s. in seruāda equitate qꝛ fides fundamentū est iusticie vt dicit: primo officiorum: et dignitas tua patiet: patietur autem in omnibus scꝫ que petet: ipse enim nihil postulabit vnq̄ abs te: quod sit alienum tuis aut etiam suis moribus idest quod non sit honestū et equū. Ego autem commendo tibi precipue negocia eius q̄ sunt in Hellesponto insula Phrygie ab helle sorore Phrixi illic in ponto submersa denominata. Primum vt obtineat in agris scilicet Hellespōticis: id iuris quod Ciuitas patriana que illic est / decreuit et dedit ei et quod obtinuit semper sine vlla controuersia. idest contradictione. Deinde si habebit aliquid controuersie. idest litis et disceptationis cum aliquo Hellespontino. idest incola Hellesponti vt reijcias in illam diocesim. idest

Horati⁹ Ordo lr̄e

Hellespōtus īsula phrygie ab helle sorore phryxi ibi submersa denoiata Hellespōtin⁹ icola hellesponti.

M. T. C. Qu. Thermo Prop. S. D.

Lucio Semicilio Curno iāpridē familiarissime vtor: optimo viro & homine gratissimo. Eū tibi penit⁹ cōmendo atqꝫ trado. Primū vt oib⁹ in rebus ei te commodes: quoad fides tua dignitasqꝫ patietur: patietur autem in omnibus. Nihil enim abs te vnq̄: quod sit alienū tuis aut etiā suis moribus postulabit. precipue autem cōmendo negocia eius que sunt in Hellesponto. Primum vt obtineat id iuris in agris quod ei Patriana ciuitas decreuit et dedit: & quod semp obtinuit sine vlla controuersia. Deinde si quid habebit cum aliquo Hellespōtino controuersie: vt in illam Diocesim reijcias. Sed non mihi videor: cū tibi totū hominem diligentissime commendarim: singulas ad te eius causas perscribere debere. Summa illa: sit quicquid officij: beneficij: honoris in Semiciliuꝫ contuleris: id te existimabo in meipsum: atqꝫ in rem meam cōtulisse. Uale.

in illā iurisditionē: hoc est ad forū illius iurisditiōis vbi antiquū ius obtinet. Nequis erret ꝙ: dioce sis secūda & tertia longis nō diocesis: nā grece scribit Sed ego cōmendarim tibi diligē tissime totū hoiem.i.oia negotia eius nō video: mihi debere pscribere ad te singulas causas ei⁹. Il la sit summa.i.gn̄alis clausula: quicquid officij quasi debiti: beneficij.i.benefacti liberaliter impē si: sup.ei honoris/contuleris in Hemicilium.i.impenderis Hemicilio: ego existimabo te contulisse id in meipsum atq; in rem meam. Vale.

Diocesis

M.T.C.Qu.Thermo.Propr.S.D.

Cum mihi multa grata sint: q̄ tu adduct⁹ mea cōmēdatiōe fecisti: tum in primis ꝙ Marcū Marciliū amici: atq; interpretis mei filiū liberalissime tractauisti. Venit em̄ Laodiceā & tibi apꝺ me: mihiq; ppt te gr̄as maximas egit. Quare qꝺ reliquū est: a te peto q̄n apud gratos hoīes bn̄ficiū ponis: vt eo libētius his cōmodes: operāq; des: quoad fides patiet: vt socrus adulescentis rea ne fiat. Ego cū antea studiose cōmendabā Marciliū: tū multo nūc studiosius. ꝙ in longa apparitione singularem: & pe incredibilem patris Marcilij fidem: abstinētiam: modestiamq; cognoui. Vale.

Cum mihi &c. Primū ōndit sibi gratū eē qꝺ fecerat Thermus p.M.Marcilio: deide rogat vt det operā ne socrus Marcilij rea fiat. Ordo est. Cū multa sint grata mihi/q̄ tu fecisti adduct⁹ cōmendatiōe mea.i.p me facta: tū ip̄imis sup.gratū est (nō sit:, vn̄ p̄m Vallā q̄ vult cū & tn̄ indicatiuum postulare legendū esset: cū mihi multa grata sunt &c. ꝙ tractauisti liberalissime. Marcū Marciliū/filiū amici mei atq; interpretis forte in lingua Cilicinꝫ: aut intercessoris q: per interpretē res agere magni viri solēt: sed cū cōstet depcatoris illic eguisse Ciceronē dicā lingue aliene expositorē fuisse & per regulam seruiuanā eo noīe quo filium vocatum. Em̄.i.q:.M. Marcilius venit Laodiceā que vrbs est in prouincia Cilicie & egit mihi maximas gratias propter te.i.beneficiū tuū. Quare ego peto a te quod reliquꝫ est i.quod restat adhuc q̄n idest quādoquidē aut qm̄ tu ponis. idest tu collocas beneficiū apud hoīes gratos vt ꝯmodes.i.prosis & commodū facias ijs eo.i.tanto libentius: et sup.des operam: quoad fides.s.tua patiet (Fidē vt dixi/ hic eam intelligit que est fundamentum iusticie qua ea que decenter pmisimus fideliter seruamus: vnde ad finē iudicū pertinet nemini iniuriam facere dū alicui cōmodū facit) vt socrus.i.mater vxoris adulescentis scꝫ Marcilij: ne.i.non fiat rea.i.non vocetur in iudicium. nam reus dicitur quicūq; cogitur causam dicere et se defendere etiam si culpa vacet: non autem esset iudicis eam que sons esset facere vt insons sit: licet ignoscere posit. Eo cum commendabam (ergo prius legam cum multa sunt) antea Marcilium studiose: tum sup. commendo eum nunc multo studiosius: ꝙ cognoui in lōga apparitione. idest obsequio quasi apparitoris: singularem & prope. idest quasi incredibilem fidē idest fidelitatem abstinentiam modestiam Marcilij patris.i senioris Vale

Eple materia.

Ordinatio text⁹.

Laodicea vrbs i puincia Cilicie

Fides iudicū q̄lis eē debet.

M.T.C.Qu.Thermo: Propr.S.D.

Etsi mihi videor itellexisse: cū tecū Ephesi de re Marci Annei legati mei locut⁹ sū: te ipi⁹ cā vehemēter oia velle: tn̄ & M.Anneū tāti facio: vt mihi nihil putē ptermittendū: qꝺ illius intersit: & me a te tāti fieri puto: vt nō dubitē: qn ad tuā voluptatē magn⁹ cumu/ accedat commēdationis mee. Nā cū iā diu diligerē. M.Anneū: deq; eo sic existimarē vt res declarat: ꝙ vltro ei detulerim legationē: cū multis

Etsi mihi &c. Diligētissime cōmēdat Thermo.M.Annei legati sui negocia: ꝺ quo dicit se locutū esse cū Thermo cū essent Ephesi. Ordo est. Et si videor mihi intellexisse cū locutus sū tecū Ephesi: que ciuitas est Asie: de re Marci Annei legati mei: te velle vehemēter oia causa ipsi⁹: tamē ego facio.i. estimo tanti.M.Anneum vt nihil putem pretermittendum mihi/quod intersit.i.in re et vtilitate sit illius: et puto me fieri.i. estimari a te tanti: vt non dubitem quin magnus cumulus commendationis mee idest qui sit commendationis mee: malim tamen legere commendatiōe mea. id est ppter cōmendationem meā: accedat. idest addatur ad voluptatē tuam. Nam cum diligerem diu. idest per multos dies.

Argumētū eple.

Ordo lre

Marcū Anneū: r existimare .i. iudicare; de eo sic (vt res declarat) q̄ detulerim. i. obtulerim ei vltro .i. nō reqsit⁹: legationē i. vt eēt mihi legat⁹ in Cilicia: cū denegassem sup. eā multis iā petentib⁹. s. eā: tum vo. i. pcipue: postea q̄ fuit mecum in bello atq; in re militari: cognoui in eo/ tantam virtutē. i. fortitudinē: prudentiā: fidē r tā tā beniuolentiā erga me/ vt neminē. i. nullū hoiem faciā pluris sc; q̄ eū. Tu scis eū hr̄e cōtrouersiā cū Sardianis. i. ciuibus Sardie ciuitatis in puincia Cilicie: nos exposuim⁹ tibi causam Ephesi. i. cū illic essem⁹ quā tū tu cognosces facili⁹ et meli⁹ corā. i. qn̄ venerj in rē presentē aut litigatores audieris. Me hercule dubiū fuit diu/ qd scriberē de reliquo. i. de eo qd restat: potissimū ad te. Em̄. i. q: ius sup. ei⁹ queadmodū dicis est claꝝ. i. euidēs: r notū est. sc; tibi/ cū magna laude tua: q: iurisperit⁹ euasit. Nihil aūt aliud opus est nobis i hac causa: nisi te dicere. i. vt dicas ius: i. indices: instituto. i. more tuo. S; tn̄ cū nō fugiat. i. lateat me: quanta auctoritas sit in ptore presertim ista integritate i. q̄ preto: sit isti usmodi itegritate grauitate clemētia: qua cōstat te esse inter oīs peto abs te p necessitudine nr̄a piūctissima. i. arctissima/ r officijs plurimis: paribus ac mutuis. s. iter nos: vt pficias volūtate: auctoritate/ studio tuo vt Marcus Anne⁹ intelligat te r. i. sil' amicū eē sibi: qd nō dubitat (locut⁹ est em̄ sepe mecū s. hoc asserēdo) r esse factū amiciorē multo. s. q̄ fueras: his lr̄is meis. Nihil est qd possis facere mihi grati⁹ i toto impio tuo atq; puincia. i. tātisper dū eris in puincia impator. Ego nō existimo te dubitare iā. s. vbi cognoscis rē mihi tātope cordi eē q̄ bn̄ positur⁹. i. locutur⁹ sis/ studiū atq; officiū tuū h; hoiem gratissimū atq; viꝝ optimū. Cū vir a vtute dicat frequens illi epitheton est bonus aut optim⁹. Uale.

Sardia ciuitas in puincia Cilicie

Tātisper

nota

Argumē eple.

Caius Cluuius rc. Negociū Cluuij Putcolani cōmendat Thermo vt dicat ipsum Cluuiū de eo desperare nisi id cōfecerit: Thermo puinciam obtinente. Exponit autē quid sit in eo negocio r quid agendum putet vt luce clarius patebit legentibus: hoc ordine. Caius Cluuius Puteolanus. scilicet patria: a Puteolis vrbe Campanie obseruat me valde: et est valde familiaris mihi. Js persuadet sibi. idest firmiter credit: se habiturum in perditis et desperatis id negocij quod habet in prouincia tua nisi confecerit. idest absoluerit commendationibus meis. idest ob com-

Puteole vrbs campanie.

iam petentibus denegassem: tum vero: postea q̄ mecum in bello atq; in re militari fui tantam in eo virtutem prudentiam fidem tantāq; erga me beneuolentiam cognoui: vt hominem neminem pluris faciam. Eū cum Sardianis habere cōtrouersiam scis: causam tibi exposuimus Ephesi: quam tu tamen coram facilius meliusq; cognosces. De reliquo mihi me hercule diu dubiū fuit: quid ad te potissimum scriberem. Jus enim quēadmodum dicis clarum: et magna cum tua laude notū est. Nobis autem in hac causa nihil aliud opus est: nisi te ius instituto tuo dicere. Sed tn̄ cum me non fugiat: quanta sit in pretore authoritas: presertim ista integritate grauitate clementia: qua te esse inter omneis constat: peto abs te pro nostra cōiunctissima necessitudine: plurimisq; officijs paribus ac mutuis: vt voluntate authoritate studio tuo perficias: vt M. Anne⁹ intelligat te et sibi esse: quod nō dubitat (Sepe em̄ mecum locutus est) et multo amiciorē his meis literis esse factum. Jn tuo toto imperio: atq; puincia nihil est: quod mihi gratius facere possis. Eam apud ipsum gratissimum hominem: atq; optimum viruꝫ q̄ bene positurus sis studiū tuū atq; officium dubitare te non existimo. Uale.

M. T. C. Qu. Thermo Prop. S. D.

Caius Cluuius Putheolanus valde me obseruat valdeq; est mihi familiaris. Js ita sibi persuadet: quod in tua puincia negocij habet: nisi te prouinciam obtinente meis commendationibus cōfecerit: id se in perditis: et desperatis habiturum. Nūc qn̄ mihi ab amico officiosissimo tantum oneris imponit ego q̄ tibi imponā p tuis in me summis

officijs:ita tñ vt tibi nolim molest⁹esse. Milassij & Alabandenses pecuniam Cluuio debent. Dixe rat mihi Euthydemus cũ Ephesi essem se cura turũ:vt ecdici Milassij Romã mitterẽtur. Jd fa ctuz nõ est legatos audio missos esse:sed malo ec dicos vt aliquid cõfici possit. Quare peto a te: vt eos & Alabandenses iubeas ecdicos Romã mit tere. Preterea Philoties Alabandensis Hypo tecas Cluuio dedit. He commisse sunt. Cures ve lim:vt aut de Hypothecis decedat easq; procura toribus Cluuij tradat:aut pecuniam soluat.

mendationes meas:te obtinẽte p:ouinci am.i.tantisper dũ obtinebis puiniciam. Nunc qñ.i.quãdoquidẽ tm̃ oneris iponi tur mihi ab amico officiosissimo.i.plenissi mo officij in me:ego quoq; iponã tibi scz tm̃ oneris:pro summis officijs tuis in me tñ ita sup.imponã/vt nolim esse molestus tibi Milassij & Alabandenses.i.ciues in Millassa & Alassa ciuitatib⁹ Lydie Moe nie debent pecuniam Cluuio. Euthyde mus dixerat mihi cũ essem Ephesi: se cu raturum vt Ecdici.i.Syndici defensores Milassij initerent Romã:id non est fa ctũ:ego audio legatos idest oratores mis sos esse:sed malo. Ecdicos sup. mitti: vt aliquid possit confici.i.transigi & compo ni. Quare ego peto a te vt iubeas eos .scz Milassios:& Alabandenses mittere Ro maz Ecdicos.i.syndicos suos. Preterea Philoties Alabãdensis dedit Cluuio hypothecas.i.obligationes bonoꝝ imobilium:he.s.hypothe ce sunt cõmisse.i.finite:velim sup.vt cures vt Philoties aut decedat de hypothecis.i.obligationi bus rerum immobilium vt dixi & tradat eas procuratoribus Cluuij:ne.s.amplius petantur aut per soluat pecuniam.s.pro nouis hypotecis:aut pro termini productione.

Milassa & alassa ci uitates ly die.

¶ Preterea Heracleote & Bargilete:qui itez de bent aut pecuniã soluãt:aut fructib⁹ suis satisfaci ant Caunij preterea debent sed aiũt se depositam pecuniã habuisse. Jd velim cognoscas:& si intelle xeris eos neq; ex edicto neq; ex decreto depositaz habuisse des operã vt vsure Cluuio instituto tuo conseruentur. His de rebus eo mazis laboro qd agitur res Cn. Pompeij etiã nostri necessarij : & q is magis etiaz mihi laborare videt q ipse Clu uius cui satisfactũ eẽ a nobis valde volo. His d re bus vehemẽter te etiã atq; etiã rogo. Uale.

¶ Preterea Heracleote & Bargilete.i. Heraclea ciues heraclee & Bargilie ciuitatũ Carie & Bargi qui itẽ.i.similiter dñt.s.cluuio:aut soluãt pecuniã aut satisfaciãt suis fructib⁹.s.in teresse aut vsurã.preterea Caunij a Cau no oppido Carie dñt.s.pecuniã & (vt vi de tur innuere) vsuram:sed aiunt se habuisse pecuniã depositã vt nihil debeãt de vsura des operã vt vsure cõseruentur cluuio isti tuto.i.ex more aut cõstituto tuo.ego labo ro de his rebus eo magis q res.i.negociũ aut vtilitas etiã Cnei Pompeij necessa rij agitur:& q is.s.Pompeius videt mi hi laborare eius magis q ipse Cluui⁹:cui s.põpeio ego volo.i.cupio valde satisfactũ esse a nobis. Rogo te vehementer etiam atq; etiaz de his rebus.i.ob has res:aut vt has res cures. Uale.

lia ciuita tes carie.

M.T.C.Qu.Thermo.Prop.S.D

Quo mag̃ quotidie ex lr̃is:nũcijs q; bellũ magnũ eẽ in syria cogno sco:eo vehemẽti⁹ a te p nr̃a necessi tudine contendo: vt mihi. M. Anneum legatum primo quoq; tempore remittas. Nam eius opera consilio sci entia rei militaris : vel maxime intelligo me : et rẽpublicam adiuuari posse. Quod nisi tanta res eius ageretur nec ipse adduci potuisset; vt a me

Quo magis &c. Primum ro gat Cicero Thermum vt ad se remittat. M. Anneum le gatum priusq Cicero profi ciscatur in Ciliciam:deinde cõmendat eius negocium. Ordo autem ẽ Quo idest quanto magis ego cognosco quotidie ex litteris & nuncijs bellum ma gnum esse in Syria:eo.i.tanto vehemen tius contendo i.instanter peto: a te p ne cessitudine nostra:vt remittas mihi pmo quoq; tẽpore.i.vt primũ possis Marcuz Anneũ legatũ.i.qui sit mihi legatus. Nã ego intelligo me & rẽp.posse adiuuari vel i.etiam maxime.opa cõsilio:sciẽtia rei mi litaris eius scz annei.q.idest ppter qd:ni si tanta res eius ageretur scilz in puincia tua nec ipse potuisset adduci.idest psua

Epistole materia.

Structu ra littere

deri vt discederet a me: neq3 ego sup. po-
tuissem adduci vt dimitterem eu3 ad me.
Ego cogito proficisci in Ciliciam circiter
kalen. Maij: oportet supple. vt Anneus
redeat ad me añ eam diẽ. Illud quod egi
tecum ꝛ corã .i. in presentia per verba. et
sup. absens per litteras: ꝛ qđ rogo nũc ẽt
atq3 etiã / sit tibi cure: vt cõficiat .i. transi
gat ꝛ absoluat / negociũ suũ qđ h3 cũ po-
pulo Sardiano cõficiat inquã pro verita
te idest equitate cause: ꝛ ꝓ dignitate sua
Ego intellexi ex oratione tua cum locut⁹
sum tecum Ephesi te velle omnia cã ipsi⁹
Marci Annei: sed tamen velim sup. vt exi
stimes sic: te nihil posse facere mihi grati
us: ꝙ si intellexero illũ ꝯfecisse .i. finiuisse
negocium ex sñia .i. voluntate sua .per te.
idest te auxiliante: idq3 .i. id. Et rogo sup
ple te ẽt atq3 etiã vt efficias id ꝙ primu3
valde cito. Uale.

Argumẽ-
tũ episto-
le ꝛ ordo.

Ucius ꝛc. Cõmendat Lu
cium Custidiũ dicens Lu
cius Custidius est tribu-
lis meus .i. mecũ de eadem
tribu: ꝛ municeps idest de
eodem municipio .s. arpi-
no: ꝛ familiaris meus. Is habet causam
.i. litẽ: quã cãm .i. cuius defensionem defe-
ret ad te. Ego cõmendo tibi hoiem sicut
fides tua: ꝛ pudor meus postulat .i. vsq3
ad aras aut deos. tm̃ .i. dũtaxat aut tm̃ .i.
itantũ vt habeat faciles aditus ad te: et
vt ipetret te iubente: sup. ea equa .i. iusta
que postulabit: ꝛ sentiat amicitiã meam
ꝓdesse sibi: in pmis .i. pcipue apud te etiã
cũ absim longissime: vtpote i cilicia. Uale

De mate
ria ꝛ seri-
es.

Arcũ ꝛc. Cõmendat Mar-
cũ Fabiũ dicẽs. Ego diligo
vnice .i. singularit Marcu3
Fabium: ꝛ summa consue-
tudo ꝛ familiaritas peruc-
tus. idest valde: vetus est mihi cũ eo. Ego
non peto a te qđ decernas .i. iudices in cõ
trouersijs .i. litib⁹ eius. Tu seruabis edi-
ctum ꝛ institutum .i. mandatũ tuũ. vt di
gnitas tua ꝛ fides postulat: sed vt hẽat
aditus ad te ꝙ facillimos: impetret te iu-
bente .i. iussu tuo: ea que erãt equa: vt sen
tiat amicitiã meam ꝓdesse sibi etiam cu3
absim procul .s. Roma q: in prouincia: pre
sertim .i. precipue apud te. Ego rogo hoc
vehementer etiam atq3 etiam.

Quid hec
ep'la cõti
neat ꝛ illi
us struc-
tura.

Uci⁹ Lenineius Trypho
est libertus Lucij. Reguli
familiarissimi mei. Cuius
sc3 reguli calamitas idest
aduersitas miserãda: facit
me etiam officiosiore3 in illũ. Nã nõ possũ
esse beniuolentior .s. in illũ ꝙ fui semper:

discederet: neq3 ego: vt eum a me dimitterẽ. Ego
in ciliciam ꝓficisci cogito circiter kalẽ. maij. ante
eã diẽ Anneus ad me redeat op3. Illud qđ tecũ ꝛ
corã ꝛ per litteras diligentissime egi ꝛ nunc etia3
atq3 etiam rogo: cure sit tibi vt suũ negocium qđ
habet cum populo Sardiano pro cause veritate:
ꝛ pro sua dignitate conficiat. Intellexi ex tua ora
tione cum te cum ephesi locutus sum: Te ipsius
M. annei causa omnia velle. Sed tamen sic ve-
lim existimes: te mihi nihil gratius facere posse:
quã si itellexero per te illũ ipsum negocium ex sen
tentia confecisse. Idq3 quãprimũ: vt efficias: etiã
atq3 etiam rogo. Uale.

M. T. C. Titio. L. F. Rufo. Pret. Urbano. S.

Ucius Custidius ẽ tribulis ꝛ mu
niceps ꝛ familiaris me⁹. Is cãm
h3 quã cãm ad te deferet. Cõmen
do tibi hoiem: sicuti tua fides: et
me⁹ pudor postulat: tm̃ vt faciles
adit⁹ ad te habeat: q̃ postulabit equa: vt iubẽte te
impetret: sentiatq3 meã sibi amicitiã etiã cũ lon-
gissime absim ꝓdesse in primis apud te. Uale.

M. T. C. Curtio Peduceano Pretori. S. D.

Arcũ Fabiũ vnice diligo sũmaq3
mihi cũ eo ꝯsuetudo ꝛ familiari
tas ẽ ꝑuet⁹. In eius cõtrouersijs
qđ decernas a te nõ peto. Ser[ua]
bis vt tua dignitas ꝛ fides postulat edictũ ꝛ insti
tutũ tuũ: s3 vt ꝙ facillimos ad te adit⁹ habeat: q̃
erũt equa iubẽte te ipetret: vt meã amicitiã sibi ẽt
cũ procul absim ꝓdesse sentiat: ꝑsertim apud te.
Hoc vehementer etiam atq3 etiã rogo. Uale

M. T. C. C. Munatio. C. F. S

Ucius Liuinius Trypho ẽ oino
Lucij reguli familiarissimi mei li
bert⁹. Cui⁹ calamitas etiã officio

ciorē me facit in illū. Nā beneuolentior ꝙ semper fui: esse nō possum. Sed ego libertū eius ꝑ seipm diligo: summa em̄ eius erga me officia extiterunt his nostris tēporib⁹: quibus facilime beneuolentiā hoīm ⁊ fidē ꝓspicere potui. Cum tibi ita cōmendo: vt hoīes grati ⁊ memores benemeritos de secō cōmendare debent. Pergratū mihi feceris: si ille itellexerit: se ꝙ pro salute mea multa pericula adierit sepe hyeme summa nauigarit: pro tua erga me beneuolētia gratum etiam tibi fecisse. Uale.

sed ego diligo libertū eius ꝑ seipsum.i. si ne respectu patroni. Sūma eni officia eius extiterūt erga meis temporibus nostris. s.tā periculosis ⁊ malis quibus potui per spicere facilime beniuolentiā ⁊ fidez hoī: que in aduersis ꝓspici solent. Ego cōmendo tibi cum ita vt hoīes grati: memores. s.beneficij accepti: debent commendare benemeritos de se(Si forte alibi non dixi: noīt puer non Recommendo: sed commendo in vsu esse) Tu feceris mihi ꝑgratum si ille intellexerit se ꝙ adierit multa pericula pro salute mea: ⁊ sup. ꝙ nauigarit sepe. summa idest asperrima hyeme .i. tempestate pluuiosa ⁊ frigida: fecisse gratum etiam tibi pro summa beniuolentia tua arga me. Uale.

Recōmendo nō dicitur.

M.T.C.P.Silio proprętori.S.P.D.

Tito Pinnio familiarissime me vsum esse scire te arbitror: qd̄ quidē ille testamento declarauit: qui me tum tutorē: tum etiā ſm heredē instituerit. Ei⁹ filio mire erudito ⁊ studioso ⁊ modesto pecuniā Niceēses grandē debēt ad sextertiū octogies: ⁊ vt audio: in primis volunt ei soluere. Pergratum igit̃ mihi feceris quando nō m̄ reliq tutores q sciūt quāti me facias: sed etiaꝫ puer ipse sibi persuasit te oīa mea cā facturū esse: si dederis operā: quoad tua fides dignitasqꝫ patietur: vt ꝙ primū pecunia Pinnio soluatur Nicecensium nomine. Uale.

Titore. Commendat Titum Primū ciuē romanum: cui Niceēses grandez debebāt pecuniam: rogās pretorē vt eam cui ꝑsoluendam. Ordo est. Ego arbitror te scire me vsum esse familiarissime Tito Pinnio: qd̄.i. quam familiaritatē: ille quidē declarauit testamento que instituerit me tum tutorem. s. filio suo: tū etiā secūdū.i. secundarium heredem: vt.s. si fili⁹ ei⁹ moriatur Cicero heres fit: Niceēses idest ciues Nicee ciuitatis in prouincia massilieñ. debēt filio eius scilicet Titi Pinnij. erudito mire ⁊ studioso ⁊ modesto: pecuniā grandem ad sestertium octogies.i. adducentas libras(Monui prius neutra nō admittere syncopē gtiui si coīcidant cū ntō singulari: ⁊ tū cum noīe numerali venuste syncopem in gtō fieri: vnde maluit Cicero dicere ad octogies sestertium ꝙ ad octoginta sestertia: aut sestertiorum aut sestertiū) Et vt audio ipsi volunt in primis .i. maxime soluere ei. s filio Titi. Tu igitur feceris mihi pergratum quando idest quoniam non solum reliqui tutores qui sciunt quanti facias me sup. persuaserunt sibi: sed etiam puer ipse persuasit sibi te facturum esse omnia causa mea: si dederis operam quod idest quantenus fides ⁊ dignitas tua partietur vt pecunia soluatur Pinnio scilicet minori ꝙ primum idest valde cito: noīe idest ex debito Nicecensiū: pro quo aliqui Nicensium legunt. Uale.

Argumētū eplē.

Ordo litere.

Nota doctrinam.

M.T.C.P.Silio. Propre.S.D.

Et si in Attilij negocio te amaui: cū enim sero venissem: tamen honestū equitē romanū bñficio tuo cōseruaui. Et me hercule semper sic in animo habui: te in meo ere esse propter. L. Lamie nostri coniunctionē: ⁊ singularem necessitudinem. Itaqꝫ primum tibi ago gratias: ꝙ me

Et si ⁊c. Primū grās agit: deinde amorē suum pollicetur dicens. Et si .i. ꝙꝙ. ego amaui te in negotio .i. transactione negotij Attilij(Cū n. venissem sero .i. tarde tū conseruaui beneficio tuo .i. per beneficiū tuum equitez Romanum honestum. Et me hercule scilicet ita vindicante vt verum dico ego semper habui in animo idest iudicaui te esse in ere meo idest meum: vt que ere nostro emimus aut deuinximus propter coniunctionem ⁊ singularem necessitudinem Lucij lamie nostri Itaqꝫ ago primum grās

Eplē materia ⁊ ordinatio.

Sero pro tarde.

tibi q liberas me molestia: deinde prose- quor impudentia.i.ipudēti petitiōe (sed sarciā.i.reficiā τ cōpensabo idē. ego enim colam τ tuebor te semp sic. vt sup. eū quē s.colam diligentissime) Cura si diligis me vt habeas Quintum fratrem meū eo nu mero.i.ea estimatione quo.i.qua me. Tu auxeris ita beneficium tuum magnum cu mulo magno. Vale.

Sarcio quid sit.

Non putaui τc. Lenium sic affectanter commendat vt in eius commendatione dicat si bi verba deesse. Ordo ē. Nō putaui posse fieri vt verba deessent mihi.i.deficerent in commendando aliquo: sed tamen desunt in commendando Caio Lenio. Itaq ex ponam tibi rem paucis verbis: sed tamen sup. sic vt possis perspicere plane volunta tem meam. Incredibile est: idest difficile creditu: quanti: τ ego τ frater meus qui est charissimus mihi. faciamus Marcum Lenium. Id scilicet: q cum sic amamus: fit tum plurimis officijs eius: tum sum ma probitate τ singulari modestia eius. Ego inuitissimus dimisi eum a me tum ꝑ pter familiaritatem: τ suauitatem cōsue tudinis: tum q̄ vtebar libenter consilio eius fideli ac etiam bono. Sed vereor ne putes verba superesse.i. redundare τ ni mia esse mihi que dixeraz de futura. Ego commendo tibi hominem sicut intelligis me debere cōmendare eū de quo scripseri ea supra.i. que premisi. Et peto a te ve hementer etiam atq etiam: vt expedias sup. id negocij: quod habet in prouincia tua: τ sup. vt dicas ipsi id quod videbitur tibi rectum esse. Tu cognosces hominem faci limum τ liberalissimum. Itaq rogo vt remittas eum ad me q̄primuz.i. valde cito: solutum τ liberuz negocijs confectis per te. Tu feceris mihi τ fratri.s. meo id gratissimum. Vale.

Argumē tum τ ordo huius epistole.

Hero meus τc. Commendat et laudat plurimum gratitudinē Heronis cuiusdam: non quidē illius tyranni qui longe post Ciceronez fuit sed alterius fa ciens per hoc eundem commendatiorem. Ordo est. Hero meus.s. amicus egit tibi mirificas gratias apud te.i. me alloquēs sup. τ prorsus: idest omnino incredibiles: vt diceret nullum honorez potuisse habe ri.i. inpendi sibi qui pretermissus esset a te: tu capies magnuz fructum ex eo: idest eius gratitudine. Nihil enim est gratius illo adulescente: sed me hercule: tu fecisti gratissimum: quoq.i. etiam mihi. Ego ei neminem facio pluris ex omni nobilitate

Argumē tum ep'le

Ordo τ textus.

molestia liberas. Deinde impudentia prosequor (sed idem sarciam. Te enim semper sic colam: et tuebor vt quem diligentissime) Quintum fratrē meum: si me diligis. eo numero cura vt habeas quo me. Ita magnum beneficium tuz magno cu mulo auxeris. Vale.

M. T. C. P. Silio Propre. S. D.

Non putaui fieri posse vt mihi ver ba deessent: sed tamē in. C. Lenio cōmendando desunt. Itaq rem tibi exponam paucis verbis: sed tñ vt plane perspicere possis voluntatem meam. Incredibile est quāti faciamus τ ego: τ frater me us q mihi charissimus est. M. Leniū. Id fit tuz plurimis eius officijs: tum summa eius probita te τ singulari modestia. Ego eū a me inuitissim⁹ dimisi tum propter familiaritatem: τ consuetudi nis suauitatem: tum q cōsilio eius fideli ac etiaz bono libenter vtebar. Sed vereor ne iam mihi su peresse verba putes que dixerā de futura. Cōmen do tibi hoīem sicut intelligis me: de quo ea supra scripserim debere cōmendare. A teq vehementer ēt atq ēt peto: vt qđ habet in ꝓuincia tua negocij expedias: qđ tibi videbitur rectum esse: ipsi dicas Hoīem facillimum: liberalissimumq cognosces. Itaq te rogo vt eū solutū: liberum cōfectis nego cijs per te: q̄primū ad me remittas. Id mihi fra triq meo gratissimum feceris. Vale.

M. T. C. P. Silio. ppre. S. D.

Hero meus mirificas apud me tibi gratias egit: pror sus incrediles vt nulluz ho norem sibi haberi potuisse diceret qui a te ꝑtermissus esset: magnum fructum ex eo capies: Nihil enim est il lo adulescente gratius sed me hercule mihi quoq

gratissimum fecisti. Pluris enim ex oi nobilitate neminez facio. Itaqz si ea feceris: que ille per me tecum agi voluit: gratissimum mihi feceris. Primum de Pausania Alabandensi sustentes rem: dum Nero veniat. Vehementer eius causa cupere eum intellexi. Itaqz hoc valde te rogo. Deinde Miseos: quos Nero in primis habet necessarios diligentissimeqz tuetur ac defendit: habeas tibi commendatissimos: vt intelligat illa ciuitas sibi in Neronis patrocinio summum esse presidium. Strabonem Seruilium tibi sepe commendaui: nunc eo facio id impensius: ꝙ eius causam Nero suscepit. Tantum a te petimus: vt agas eam rez: ne relinquas hominem innocentem ad alicuius tui dissimilis questum. Id tum gratuz mihi erit: tum etiaz existimabo te humanitate tua esse vsuz. Summa huius epistole hec est: vt oẽs omnibꝰ rebus Neronem: sicut instituisti: atqz fecisti. Magnum theatrum habet ista prouincia: non vt hec nostra adulescentis nobilis: ingeniosi: abstinẽtis commendationes atqz gloriam. Quare si te fautore vsus erit: sicuti et profecto vtetur: et vsus est: amplissimas clientelas acceptas a maioribus cõfirmare poterit: ⁊ beneficijs suis obligare. Hoc in genere si eum adiuueris eo studio quo ostendisti apud ipsum preclarissime posueris: sed mihi etiam gratissimum feceris.

Vale.

i. omnibus nobilibus. Itaqꝫ si feceris ea que ille. s. Nero voluit agi. i. tractari ⁊ trãsigi tecum per me: tu feceris mihi gratissimum. Primuz sup. vt sustentes. i. suspẽdas ⁊ protrahas: rem. i. litem ⁊ controuersiam: de Pausania Alabandensi dum. i. donec Nero veniat Ego intellexi eum. s. Neronem cupere vehementer sup. id causa eius. s. Pausanie (Videbitur forte ordo melior. Primum intellexi vt sustẽtes rem de Pausania Alabandensi dum Nero veniat eum cupere vehementer causa eius. s. Pausanie. Itaqꝫ rogo te valde hoc. deinde sup. vt habeas commendatissimos tibi. Miseos. i. ciues Mise ciuitatis Lydie Meonie. quos Nero habet necessarios in primis. i. inter primos: ⁊ tuetur ac defendit diligentissime: vt illa ciuitas intelligat/summum presidiuz esse sibi in patrocinio Neronis. Ego commendaui tibi sepe Strabonem Seruilium: ego facio nunc id impensius. i. maiore cura ⁊ impensa: eo. i. propterea/ꝙ nero suscepit. s. tuendam causam eius. Nos petimus tm̃. i. dũtaxat a te: vt agas eam rem ne relinquam hoĩem innocentem. s. Seruiliũ ad questũ. i. lucrũ aut rapinã alicuiusdissimilis tui. i. iniq ⁊ inhumani. Id erit tum. i. simul: gratum mihi/tum. i. simul: existimabo. i. iudicabo te/vsum esse humanitate tua. Hec est summa. i. principalis petitio huiꝰ eplẽ vt oẽs Neronem oĩbus rebus: sicut instituisti. i. incepisti: atqꝫ fecisti. Ista puincia. s. in qua es: habet magnum theatruz i. multos spectatores vt theatrũ habere solet: nõ vt hec nostra. s. puincia: q: ea nõ hꝫ tm̃ theatrũ: hꝫ aũt theatruz appositorie: cõmendatiões atqꝫ gloriam adulescẽtis nobilis: ingeniosi: abstinentis. Quare si Nero erit vsus te fautore (sicuti vtetur profecto ⁊ vsus est) ipse poterit confirmare. s. sibi amplius cliẽtelas acceptas a maioribus ⁊ obligare sup. eas sibi beneficijs suis. Si adiuueris eum in hoc genere eo studio quo ostendisti: tu posueris. i. locaueris. s. illud beneficiuz: preclarissime apud illum sed feceris etiaz mihi gratissimum.

Vale.

Misa ciuitas lydie meonie.

Theatrũ quid sit.

M. T. C. P. Silio. Propret. S. D.

CUm Publio Terentio Hispone: qui operas in scriptura ꝑ magistro dat: mihi summa familiaritas consuetudoque est. Multaque: ⁊ magna inter nos officia paria: et mutua in

CUm publio ⁊c. Cõmẽdat Terentium Hisponem qui in scriptura. i. officio scribendi puinciales ⁊ vectigalia vicẽ magistri tenebat. dicẽs Summa familiaritas ⁊ consuetudo est mihi cum Pub. Terẽtio. Hispone qui dat opas in scriptura. i. qui scribit ꝑ magistro. i. loco magistri. s. rõnũ ⁊ multa ⁊ magna officia intercedũt. idest

Quid hec eplã contineat.

Ordo lrẽ

obi: sunt & coniunctione faciunt inter nos pa ria.i.eqlia & mutua: Sũma existimatio.i. reputatio eius agit.i.versat in eo vt con ficiat pactões.i.in cõficiendis pactõibus & cõuẽtõibus cũ reliqs ciuitatibus. Nõ pterit me.i.memor sum nos expertos esse i.tentasse periclitando: eã rẽ vt.s. pactio nem cõficiat. Ephesi: nec potuisse.s. nos impetrare.s.illud vllo modo ab Ephesijs Sed qñ.i.qm̃ quemadmodum oẽs existi mant: & ego intelligo (sunt qui frustra iter serant fecisti) tu cõsecutus es cũ tua sum ma integritate: tum singulari humanita te & mansuetudine: vt consequare.i. obti neas grecis libentissimis.i. violentissimis nutu.s.solo iudicio capitis: qd velis: peto a te in maiorem modũ: vt velis causa ho noris mei: Hisponez affici hac laude.s.vt confecerit reliqs pactões. Preterea sum ma necessitudo est mihi cũ socijs scriptu re.i.q̃ sil' rõnes cũ Hispone scribunt: non solum ob eã cãm q ea societas vniuersa.i. simul tota: est i fide.i.fideli ptectiõe mea sz ẽt q vtor familiarissime plerisq socijs ita.i.& sic ornaris pro ornaueris.i. honore affeceris Hisponem meũ & feceris societa tem.s.scribẽtiũ: coniunctiorẽ mihi. Et tu ipse capies maximũ fructũ ex obseruãtia s.actiua in te: eius.s. Hisponis: hois gra tissimi & ex grã socior/ appositor ie hoim amplissimoz: & affeceris (Coniũgit diuer sos modos capies & affeceris). i. afficies me summo beneficio. Veliz em sup. vt exi stimes: sic nihil eẽ quod possis facere gra tius mihi ex tota prouincia tua: & ex omni isto.i.tuo imperio. Vale.

Epl'e hu ius argu mentum.

T Vlũ Cecinnaz &c. Cõ mẽdat A.cecinnaz qui prius in asia negociat⁹ fuerat: cui pẽrat Ser uilius: reliquerat autez in ea negociatione mul ta que cõsequi non po tuerat: & postea q3 Ces. scripserat vt li. vs. visũ ẽ exilio dãnatus fuerat. Ordo est.

Series littere.

Ego nõ cõmẽdarẽ tibi Aulũ Cecinnã cliẽ te maxie ppriũ nr̃e familie cũ scirẽ: qua fi de.i.fideli ptectõe soleres eẽ.i.erga tuos & q̃ clemẽtia in calamitosos: nisi & mẽoria pr̃is eius quo sum vsus familiarissime: et fortuna hui⁹.s.Auli filij ei⁹: moueret. i. af ficeret me ita: vt sup. fortũa hois cõiũctissi mi mecũ/oib⁹ studijs & officijs. debebat mouere sup me. Ego peto a te oĩ conten tione.i.instãtia: hoc.s. qd statim dicet: ita vt nõ possim petere maiore cura & maiore labore ai vt mee lr̃e afferãt aliquẽ cumu lũ.i.aliqd magnũ augmentũ: in.i.erga ho minem tm̃ & talez: calamitosum: quo.s.cu

tercedũt. Eius summa existimatio agitur in eo: vt pactiones cum ciuitatibus reliquis conficiat. Non me preterit nos eam rem. Ephesi expertos esse: nec ab Ephesijs nullo modo impetrare po tuisse. Sed qñ quemadmoduz oẽs existimant: et ego intelligo: tua tum summa integritate: tuz sin gulari humanitate: & mansuetudine consecutus es: vt libentissimis grecis nutu: quod veris conse quare: peto a te maiorem in modum: vt honoris mei cã: hac laude hisponem affici velis. Preterea cum socijs scripture mihi summa necessitudo est non solũ ob eã cãm: q ea societas vniuersa in mea fide est sed etiam q plerisq socijs familiarissime vtor ita & hisponẽ meũ p me ornaris: & societatez mihi coniunctiorẽ feceris. Tuq3 ipse & ex ei⁹ obser uãtia gratissimi hois & ex sociorũ gratia hoĩz am plissimorũ maximũ fructuz capies: & me summo beneficio affeceris. Sic em̃ velim existimes ex to ta tua prouincia: omniq3 isto imperio nihil esse: quod mihi gratius facere possis. Vale.

M.T.C.P.Seruilio.S.P.D.

T Vlum Cecinnam maxime pprium cliente familie no stre non cõmendarez tibi: cum scirem: qua fide in tu tos: qua clementia in cala mitosos soleres eẽ nisi me & patris eius: quo sum fa miliarissime vsus memoria: et huius fortuna ita moueret: vt hominis: omnibus mecum studijs officijsq coniunctissimi: mouere debebat. A te hoc omni cõtentione peto sic vt maiore cura: ma iore animi labore petere non possim vt ad ea que tua spõte sine cuiusq cõmẽdatõe faceres: in hoĩez tantum: & talem calamitosum: aliquem afferãt cu mulũ mee littere quo studiosius eũ quibuscunq3 reb⁹ possis: iuues. q si rõe fuisses ẽt salutẽ Auli: ce

cinne essem⁹: vt opinio mea fert: p te cōsecuti. De qua tñ magnā spē habemus freti clemētia colle ge tui. Nūc qñ iusticiā tuā secutus tutissimū sibi portum ꝓuinciam istā duxit eē: etiā atqꝫ etiā ro go te atqꝫ oro vt eū ꝛ in reliquijs veteris negocia tionis colligendis iuues ꝛ ceteris reb⁹ tegas: atqꝫ tueare. hoc mihi grati⁹ facere nihil potes. Uale.

mulo: aut quo pro vt iuues eum studiosi us. idest maiore studio. i fauore ꝛ conatu ꝙ faceres si nō esset cōmendatus a me: q buscunqꝫ rebus possis ꝙ si fuisses Rome s. qñ in exilium actus est: nos consecuti es semus per te (vt opinio mea fert) idest vt opinor. Etiam salutem idest conser uationem in patria: Auli Cecinne. De qua. s. salute eius ꝛ recuperanda: non tñ idest nihilominus ꝙuis nunc amissa videa tur: nos habem⁹ magnam spem: freti idest confisi ꝛ aduti clementi. i. benignitati col lege tui scꝫ Rome agentis. Nunc quando. idest quando quidem ipse Cecinna secutus iusticiam tu am. idest famam aut opinionem de iusticia tua: duxit. idest existimauit ꝛ arbitratus est. prouinciaꝫ istam. idest quam tu geris in Asia: esse sibi portum idest receptaculum salutis tutissimum: rogo ꝗ te etiam atqꝫ etiam. idest iterum atqꝫ iterum: hoc est frequenter ꝛ ita ex animo: vt iuues eum: ꝛ. idest simul in reliquijs. idest veteribus debitis veteris idest pristine negociationis: quia ante bellum ci uile illic negociari solitus erat: colligendis. idest coaceruandis a debitorib⁹: ꝛ tegas. idest protegas: ac tueare. idest defendas supple. in ceteris rebus. Tu nihil. i. non aliquid non potes facere mihi ali quid gratius: hoc. i. quā hoc. Uale.

Portus pro rece ptaculo.

M. T. C. P. Seruilio. S. D.

Ex ꝓuincia mea Ciliciēsi: cui scis τρεις διοικησεις. Asiaticas attributas fuisse nullo sū familia rius vsus ꝙ androne arthemōis filio laodicēsi: eūqꝫ habui i ea ciuitate tñ hospitē: tñ vehemēter ad mee vite rōnē: ꝛ cōsuetudinē accō modatū. Quē quidē multo etiā pluris postea quā decessi: facere cepi: ꝙ multis reb⁹ expertus sū gra tū hoiēꝫ: meiqꝫ memorē. Itaqꝫ eū libētissime vidi Nō te eni fugit: q plurimis in ista ꝓuincia beni gne fecisti ꝙ multi grati reperiant. h ꝓpterea scri psi ꝛ vt me nō sine cā laborare itelligeres ꝛ vt tu ip se eū dignū hospitio tuo iudicares. feceris igit mi hi gratissimū si ei declararis ꝙti me facias. i. si re cepis eū in fidē tuā ꝛ qbuscūqꝫ reb⁹ honeste: ac si ne molestia tua poteris. adiuueris. hoc mihi vehe menter erit gratū. idqꝫ vt facias: te ēt atqꝫ ēt rogo

Ex prouincia ꝛc. Andronem Laodiceñ. familiarem suuꝫ in Asiaꝫ proficiscentem dili genter commendat Cicero Seruilio dicens. Ego nullo sum vsus ex prouincia mea Ciliciensi cur scis treis dioceses. idest iurisdictiōes asia ticas attributas fuisse: familiarius quaꝫ Androni Laodicensi / filio Arthemonis: ꝛ habui eum idest in ea ciuitate scꝫ Laodi cea: tum idest pariter / hospitem tñ. i. pa riter accōmodatum. i. applicitum ꝛ idone um vehementer: ad rationem ꝛ consuetu dinem vite mee. Quem quidem ego cepi facere etiam multo pluris postea ꝙ deces si: ꝙ idest eo ꝙ expertus sum multis reb⁹ sup. eum: hominem gratum ꝛ memorem mei. Itaqꝫ ego vidi euꝫ libentissime. Nō eniꝫ fugit te: qui fecisti benigne plurimis in ista prouincia scilicet tua: quam multi. quasi dicat scio ꝙ paucissimi inueniantur grati. Ego scripsi hoc propterea: ꝛ vt in telligeres me laborare idest sollicitum eē non sine causa ꝛ vt tu ipse iudicares eum dignuꝫ hospitio tuo. Tu igitur feceris mi hi gratissimū: si declararis ꝓ declaraue ris ei: quāti idest ꝙ magni aut multi: faci as. idest estimes me. i. si receperis eum in fidem tuam: ꝛ adiuueris eum quibuscun qꝫ rebus poteris honeste ꝛ sine molestia tua. Hoc erit mihi gratum vehementer: ꝛ rogo te etiam atqꝫ etiam vt facias id. Uale.

Argumen tuꝫ lrē hu ius ꝛcīdo

M. T. C. P. Seruilio Isauri co. Procon. College. S. P. D.

Grate vehemēter mihi tue lrē fue rūt ex quib⁹ cognoui cursus naui

Grate ꝛc. Cum proficiscere tur Seruilius in Asiam pre tor: scripserat ad Ciceroneꝫ nauigationem suam quod hoc ordine sibi placuisse di cit Cicero. Littere tue fuerunt mihi gra

Argumen tum eplē

Ordinatio littere

te vehementer ex quibus cognoui cursum idest processum nauigationum tuarũ. Significabas enim. s. hoc faciendo memoriã tuam. i. te memorem necessitudinis nr̃e: qua nihil poterat esse iucundius mihi. Quod reliquum est. i. adhuc restat: erit mihi etiam gratius multo: q: vtili⁹: si scribes ad me familiariter de repu. ꝛ de statu prouincie: ꝛ sup. de institutis. i. ordinationibus tuis. Que quãquã audiam ex multis pro tua claritate. i. propter claritatẽ tuam que nihil sinet te in occulto agere: tamen cognoscam libentissime ex litteris tuis. Ego non scribam sepe ad te q̃d sentiam de summa. i. maxima salute reip. propter periculum eiusmodi litterarũ autẽ i. sed ego scribam sepius quid agatur. ego tamen video: sperare fore. i. futurum esse: ꝛ esse. s. modo Cesari college nostro. i. qui proconsul fuit in Gallia cum ego essẽ in Cilicia / cure: vt habeamus aliquã remp. Si dicas etiam tunc cũ Cesar in Gallia esset aliqua erat respu. verũ de tempore quo Cesar quodãmodo coactus vt se et suos tueret remp. inuaserat loquitur: quã illi fuerat in aĩo aliqñ restituere: collegã autem vocat q: quondã simili magistratu functi erãt: aut q: iam tunc in aliquo collegio seu augurali seu consulari siml' erãt Cuius scꝫ Cesaris consilijs referebat. id est in re ꝛ vtilitate erat: magni idest magnopere: te interesse. i. presentem esse: sed si est tibi vtilius. idest gloriosius preesse Asie: ꝛ tueri. i. protegere istam partẽ reipu. male affectã. i. animatam aut tractatam idem quod profuturum. i. vtile futurum est tibi ꝛ laudi tue: debet esse quoq; idest etiam optabilius mihi. Ego curabo summo studio ꝛ diligentia. scꝫ summa ea que arbitror pertinere ad dignitatem tuam. Et in primis tuebor omni obseruantia idest veneratione ꝛ custodia patrem tuum virum clarissimum / quod debeo facere ꝛ idest simul pro vetustate necessitudinis. i. necessarie amicitie que est mihi cum eo: ꝛ. i. simul pro beneficijs vestris. i. tuis et patris: ꝛ pro dignitate ipsius. s. patris tui. Vale.

Fore (vt seue: sim testatus) futurum spectat.

referre q̃d sit.

gationum tuarum. Significabas enim memoriam tuam nostre necessitudinis. Qua mihi nihil poterat esse iucundius. Quod reliquum est: multo etiam erit gratius: si ad me de republica: et de statu prouincie: de ĩstitutis tuis familiariter scribes. Que quãquã ex multis pro tua claritate audiam: tamen libentissime ex tuis litteris cognoscam. Ego ad te de reipublic. summa quid sentiã non sepe scribam propter periculum eiusmodi litterarũ. Quid agatur autem scribam sepi⁹. Sperare tamen video: Cesari college nostro fore cure ꝛ esse vt habeamus aliquam rempublicam cuius consilijs magni referebat te interesse. Sed si tibi vtilius est ideo gloriosius Asie preesse: ꝛ istaꝫ partem reipublic. male affectam tueri. Mihi quoq; idem: quod tibi ꝛ Laudi tue profuturum est: optatius debet esse. Ego que ad tuam dignitatem pertinere arbitrabor: summo studio: diligentia: q; curabo. In primisq; tuebor omni obseruantia clarissimum virum patrem tuum: quod ꝛ pro vetustate necessitudinis: ꝛ pro beneficijs vestris: ꝛ p dignitate ipsius facere debeo. Vale.

Epistole argumentum.

Caius ꝛc. Curium Mitherem libertum posthumi familiarissimi sui Cicero commendat Seruilio vt in quadam controuersia quã habebat cum Colophonio de fundo quodã eum adiuuet: dicens. Caius Curtius mitheres: est ille quidem (videtur vacare ille: sed quia apte coheret particule quidẽ: illi coniunxit) libertus. Posthumi familiarissi mei: sed colit atq; obseruat me: eq̃ atqꝫ. i. equaliter vt: illũ ipsum scꝫ posthumum patronũ suũ. Ego fui ephesi: in ea ciuitate Asie: quotienscunq; fui scꝫ Ephesi; apud eum scilicet. C. Curtiũ: sic tanq̃

Ordo lr̃e

Ephesus vrbs asie.

M. T. C. P. Seruilio college. S. D.

Caius Curtius Mitheres est ille quidem vt sis libertus Posthumi familiarissimi mei: sꝫ me colit ꝛ obseruat eque atq; illũ ipsuꝫ patronum suũ. Apud eũ sic Ephesi fui: quotiẽscunq; fui: tanq̃ domi mee. Multaq; acciderũt qb⁹ ꝛ bñuolẽtiã ei⁹ erga me experirer ꝛ fidem. Itaq; si q̃d aut mihi: aut meorũ cuipiã in

Asia opus est: ad hunc scribere consueui. Huius tum opera & fide: tum domo & re vti tanq̃ mea. Hec ad te eo pluribus scripsi: vt intelligeres me non vulgariter nec ambitiose: sed vt pro hoie inti mo ac mihi pnecessario scribere. Peto igit a te vt in ea controuersia: quã habet de fundo cum quo- dam Colophonio: & in ceteris rebus q̃tum tua fides patiet: q̃tumq; tuo cõmodo poteris: tm̃ ei honoris mei cã cõmodes. Et si (vt eius modestiã cognoui) grauis tibi nulla in re erit: si & mea cõ- mendatione: & sua pbitate assecutus erit: vti de se bene existimes: oĩa se adeptum arbitrabit. Ut igi tur eum recipias in fidem habeasq; in numero tuorum: te vehementer etiam atq; etiam rogo. Eoq; te velle queq; ad te pertinere arbitrabor: oĩa studiose diligenterq; curabo.

Uale.

scilz fuissem domi mee. Et multa accide runt in quibus experirer & .i. simul beni uolentiam eius erga me: & fidẽ. Itaq; si quid opus est aut mihi aut cupiã meo: ĩ in Asia consueuit scribere ad hũc: & sup. consueui vti tum opera & fide huius .s. C. Curtij: tum domo & re tanq̃ mea. Ego scripsi hec ad te eo .i. propterea pluribus sup. verbis vt intelligeres me non scribe re vulgariter idest more vulgi: aut vt de vulgo: nec ambitione idest more ambien tis: qui digna & indigna vt impetret quod petit obire solet: sed vt pro homine itimo ac pnecessario mihi. Igit q: honeste pos sum & ex officio debeo: ego peto a te vt cõ modes idest psis: & a te applices ei causa honoris mei: q: honorificum est magni fie ri a magnis viris: in ea controuersia idest lite: quam habet de fundo idest de posses sione fundi cum quodam Colophonio .i. ciue colophonis oppidi in Ionia: & in ce teris rebus quantũ fides .i. equitas tua patiet. & quãtum poteris tuo commodo scz saluo & si (vt cognoui modestiã eius.) in nulla .i. non vlla non erit grauis .i. mo lestus & onerosus tibi in nulla re: & si asse cutus erit: & idest simul commendatione mea: & idest simul pbitate sua. vti .i. vt be ne existimes: idest iudices de se: hoc est iu dices eũ bonũ: ipse arbitrabitur se adeptum .i. nactum omnia .s. que vult. Igit ego rogo te vehemen ter ẽt atq; ẽt .i. iterum atq; iterum: hoc est frequenter & diligenter vt recipias eum in fidem .i. fide lem ptectionem tuam: & habeas in numero tuorum .s. amicorum ac necessariorum. Ego curabo oĩa studiose .i. affectanter & diligẽter: q̃ arbitrabor te velle q̃q; .i. & q̃ arbitrabor ptinere ad te. Uale.

Colophõ oppidum Ionie qd de home- ri ortu cũ alijs sex vrbib⁹ cer tat.

M. T. C. P. Seruilio Sulpitio. S. D.

Quia non est obscura tua in me be neuolentia sic fit vt multi per me tibi velint cõmẽdari. Ego autem tribuo nõnunq̃ in vulgus sed ple rumq; necessarijs vt hoc tempore. Nam cum Ty to Ampio Balbo mihi summa familiaritas ne cessitudoq; est. Eius libertum Titum Ampium Menandrum hominem frugi & modestum & pa trono & nobis vehementer probatum tibi cõmen do maiorem in modum. Uehementer mihi gra- tum feceris: si quibuscunq; rebus sine tua mole- stia poteris: ei commodaris. Quod vt facias: te vehementer etiam atq; etiam rogo.

Uale.

Quia &c. Excusans ve- nuste multitudinẽ cõ mendatorum a se com mẽdat adhuc Titi Ap pij libertũ dicens. Q: beniuolentia tua: in .i. erga me non est obscu ra: sic .i. ex eo fit vt multi velint commẽda ri tibi per me. Ego autem tribuo nonnun q̃ scilicet beneficium commendationis in vulgus .i. vulgares: sed plerumq; idest vt plurimum tribuo supple. necessarijs vt hoc tempore. Nam summa familiaritas: & necessitudo .i. necessaria in amicitia cõ- iunctio est mihi cum Tito Ampio Balbo. Ego cõmendo tibi in modũ .i. formam ma iorem hoc est nõ vulgarẽ sed ingentẽ liber tum eius Titũ Ampiũ (q: liberti patrono rum suorũ noĩa accipiebant) Menãdrũ hoĩem frugi .i. vtilẽ & modestũ: & pbatum .i. pbum reputatũ vehemẽter & patrono & nobis. Tu feceris mihi gratũ vehemen- ter: si cõmodaris .i. cõmodũ feceris ei qui buscunq; rebus poteris sine molestia tua Quod vt facias rogo te vehementer etiã atq; etiam. Uale.

Epl'a hec qd ptīeat Series littere.

Liberti suor pro nor noĩa accipie- bant.

Multos ⁊c. Rursus se purgās cōmēdat Titū Augustū dicēs. Necesse ē sup. vt ɔmendē tibi multos qñ.i.qñqdē necessitudo nr̄a.i.necessaria ɔiūctio i amicitia ⁊ beniuolētia tua erga me est nota oibus. Sʒ tametsi ego debeo velle.s.qd̄ peto: cū oim quos cōmēdo tñ nō eadē cā.s.petēdi est mihi cuʒ oibus q: alijs plus alijs minus dʒ plurimū aūt se debere quē nūc cōmēdat inuit subdēs. Titus augustus fuit ⁊.i.fil' comes me⁹.i. me comitās tāq̄ minor: illo tpe miserrimo s.exilij mei: aut fuge cū alijs Pōpeianis ⁊ soci⁹ me⁹.i.eq̄l'r ꝑticeps oim itineꝝ nauigationū laboꝝ ꝑiculoꝝ meoꝝ. Neqꝫ discessisset a me hoc tpe: nisi ego ꝑmisissem ei. Quare ego cōmendo tibi eū sic: vt vnū de domesticis meis ⁊ necessarijs maxime. Tu feceris mihi pergratum si tractaris ꝓ tractaueris eum ita: vt intelligat hanc cōmendationem fuisse sibi magno vsui atqꝫ adiumento. Uale.

Cerelie ⁊c. Cōmēdat ⁊ Cereliā mulierē sibi necessariā que multa habebat i Asia vbi Seruili⁹ iā tūc erat negocia. Ordo est. Ego ɔmēdaui tibi p̄ns.i. corā in hortis tuis q̄.i.q̄tum potui diligētissime: rem.i.litem: nomina.i.debita per nomina debitorum notata ⁊ possessiones Asiaticas.i.quas habet in Asia. Et tu recepisti.i.promisisti liberalissime mihi pro consuetudine tua: ⁊ pro perpetuis ⁊ maximis officijs tuis in me: hoc est conformiter ad ea te facturum omnia. Ego spero te meminisse.i.memoria tenere: id: scʒ te recepisse: scio enim sup. te solere.s.meminisse. Sed tamen procuratores Cerelie scripserunt te esse cōmonefaciendum etiam atqꝫ etiam.i.frequenter ⁊ diligenter propter magnitudinem prouincie: ⁊ multitudinem.s.tuorū in ea. Peto igitur vt memineris te recepisse.i.promisisse mihi cumulate.i.abunde: omnia que fides tua pateretur. Equidē.i.ego certe existimo te habere magnam facultatem. Sed hoc est consilij tui.i.ꝑtinet ad cōsilium tuum ⁊ iudicij: scʒ ad iudicium tuum: cōmodandi.i.cōmodi faciendi Cerelie ex eo senatusconsulto idest virtute illius senatuscōsulti: quod factum est in.i.ɔtra heredes Caij Uenonij q: quod in vnū latū est p̄t in cōsimiles applicari: vñ addit tu interp̄tabere id senatuscōsultū ꝓ sapiētia tua. Scio eñ autoritatē ei⁹ ordinis.s.senatorij fuisse semper apud te magni.i.magne estimatiōis. Quod reliquū est.i.q̄tū ad id quod restat scribēdū: ego velim sup. vt existimes sic q̄buscūqꝫ reb⁹ feceris benigne.i.fauorabil'r cerelie: te facturū eē gratissimū.i.rē gratissimā mihi. Uale

M.T.C.P.Seruilio.S.D.

Multos tibi cōmēdeʒ necesse ē: qñ oibus nota nostra necessitudo est: tuaqꝫ erga me beneuolentia. Sed tametsi oīm cā quos cōmendo velle debeo: tñ cū oibus nō mibi eadem cā est. Titus Augustus ⁊ comes me⁹ fuit illo miserrimo tpe ⁊ oīū itinerū nauigationū laboꝝ ꝑiculoꝝ meoꝝ socius Neqꝫ hoc tpe discessisset a me nisi ego ei ꝑmisissē Quare sic tibi eū cōmēdo vt vnū de meis domesticis ⁊ maxime necessarijs. Pergratū mihi feceris si eum ita tractaris vt intelligat hāc cōmendationeʒ sibi magno vsui atqꝫ adiumento fuisse Uale.

M.T.C.Seruilio im.S.D.

Cerelie necessarie mee rē noia possessiōes Asiaticas cōmēdaui tibi presens in hortis tuis q̄ potui diligētissime. Tuqꝫ mihi pro tua cōsuetudine ꝓqꝫ tuis in me ꝑpetuis maximisqꝫ officijs oia te facturū liberalissime recepisti. Meminisse te id spero. Scio enim solere: se tñ Cerelie ꝓcuratores scripserunt te propter magnitudineʒ ꝓuincie multitudinēqꝫ negociorum ēt: atqꝫ etiaʒ esse cōmonefaciendum. Peto igit' vt memineris te oia q̄ tua fides pateret': mihi cumulate recepisse. Equidē existimo te habere magnā facultatem sed hoc est tui consilij: ⁊ iudicij ex eo senatuscōsulto qd̄ in heredes. C. Uenonij factū ē Cerelie commodādi: id senatusconsultum tu interpretabere pro tua sapientia. Scio eñ eius ordinis authoritatē semp apud te magni fuisse. Qd̄ reliquū est sic velim existimes q̄buscūqꝫ reb⁹ Cerelie benigne feceris. mihi te gratissimū esse facturum. Uale.

M. T. C. Qu. Philippo procos. S. D.

Gratulor tibi: ꝙ ex puīcia saluū te ad tuos recipisti icolumi fama et rep. ꝗ si Rome te vidissē corā gr̄as ꝯgissē: ꝙ tibi. L. Egnati⁹ familiarissim⁹ meus absens. L. Oppi⁹ p̄sens cure fuisset. Cū Antipatro Derbete mihi nō solū hospitiū verūetiā summa familiaritas intercedit. Ei te vehemēter succensuisse audiui: ⁊ moleste tuli: De re nihil possū iudicare: nisi illud mihi p̄suadeo: te talē virū nihil temere fecisse. A te aut̄ ꝓ vetere nr̄a necessitudine etiā: atq̧ etiā peto vt ei⁹ filios: ꝗ in tua potestate sunt mihi potissimū condones: nisi ꝗd existimas in ea re violari existimationē tuā. Qđ ego si arbitrarer: nunꝙ̄ te rogarem: mihiq̧ tua fama multo antiquior esset ꝙ̄ illa necessitudo est ſ; mihi ita persuadeo pōt fieri: vt fallar: eā rem laudi tibi potius ꝙ̄ vituperationi fore. Quid fieri possit ⁊ quid mea causa facere possis (Nam quin velis: non dubito) velim si tibi graue non erit certiorem me facias. Uale.

Gratulor ⁊c. Gratulatur Publio Philippo ꝙ bn̄ administrata prouincia icolumi fama et repu. ad suos recepisset. Deinde eisdem gratias agendas a se dicit ꝙ Lucium Oppiū presentē ⁊ Egnatiū absentem commendatos habuit. cū Antipatri recōciliationē ⁊ filiorū eius liberationē ambit honestissimis verbis hoc ordine. Ego gratulor tibi ꝙ recepisti te saluū ex prouincia ad tuos ex hoc fama scilicet tua incolumi .i. integra: ⁊ rep. incolumi .i. salua. ꝗ si vidissem te Rome: egissem gr̄as: ꝙ Lucius Egnati⁹ familiarissimus meus fuisset tibi cure absens idest esset absens: ⁊ Lucius Oppi⁹ presens .i. cum esset presens. Non solum hospitiū verū etiā summa familiaritas intercedit idest est vinculum necessitudinis mihi Cū Antipatro Derbete: ego audiui te succensuisse .i. iratū fuisse vehementer ⁊ tuli sup. id moleste idest dolenter. Ego nihil possum iudicare de re idest de causis irarum nisi sup. ꝙ persuadeo mihi illud te talem virum .i. cū sis talis idest tā iustus ⁊ prudens vir: nihil fecisse temere idest sine legitima causa. Autē .i. sed. ego peto a te etiam atq̧ etiam pro necessitudine nostra vetere: vt condones .i. dono emittas ⁊ libere abire sinas potissimum mihi idest precibus aut amori meo: filios eius qui sunt in potestate tua idest detinent̄ a te captiui: nisi existimas .i. iudicas existimationē .i. reputationem seu nomē ⁊ famam tuā violari quid .i. in aliquo in ea re .i. per eorum ꝯdonationem ⁊ remissionem. Quod si ego arbitrarer scilicet futurum: ego nunꝙ̄ rogarem .i. te id: ⁊ tua fama esset mihi multo antiquior idest charior: eo ꝙ̄ antiquissimos amicos charissimos habemus: ꝙ̄ est illa necessitudo scilicet cum Antipatro hospite. Sed persuadeo mihi ita (potest fieri vt fallar) eam rem fore tibi potius laudi idest ad laudem ꝙ̄ vituperationi idest ad vituperationem Velim si non erit graue sup. vt facias me certiorem: quid possit fieri: ⁊ quid velis facere causa mea: nam non dubito quin velis scilicet multa facere. Uale.

M. T. C. Qu. Philippo procos. S. D.

Et si nō dubito ꝓ tua ī me obſuātia ꝑq̧ nr̄a necessitudine: qn ꝯmēdationē meaꝫ mēoria teneas: tn̄ etiā atq̧ eundē tibi. L. Oppium familiarē meum presentem ⁊. L. Egnatij familiarissimi mei absent̄ negocia ꝯmēdo. Tāta mihi cū eo necessitudo ē: familiaritasq̧: vt si mea res eēt: non mag̃ laborarē. Quapropt̄ gratissimū mihi feceris:

Et si ⁊c. Commendat rursus Oppium ⁊ Egnatium Philippo dicens. Et si non dubito pro obseruantia tua in me ⁊ pro necessitudine nostra quin teneas memoria commendationem meam scilicet quam nuper feci: tamen ego commendo tibi etiam atq̧ etiam eundem Lucium Oppium familiarē meum presentem idest qui apud te est: ⁊ negocia Lucij Egnatij familiarissimi mei: absentis: quia Rome agentis. Tanta necessitudo et familiaritas est mihi cum eo: vt non laborarem magis si esset res mea. Quapropter feceris mihi gratissimum / si curaris pro curaueris: vt is scilicet Egnatius intelligat: me amari a te tm̄: quātum ipse existimo. Nihil potes facere mihi gra

Argumentū huius littere et ordo.

tius hoc idest q̄ sit hoc rogo te vehementer vt facias id. Vale.

Epl'e hec qui contineat.

S Et si ꝛc. Epistola hec imitatiōe digna ē ad excusandam importunitatē eiusdē cōmendationis quā se facere cicero fatetur dicēs. Et si nō dubito quin prima cōmendatio mea valeat satis apud te: tamen obsequor: idest inseruio ꝛ morē gero Caio Auiano Flacco homini familiarissimo/cuius cā ego tum .i. pariter cupio omnia tum idest pariter etiā me hercule debeo oīa scilicet que possem illi commodare. De quo ꝛ .i. simul: egi tecū diligēter pn̄s .i. cum pn̄s tibi essem: ꝛ cū tu rn̄disti mihi hūanissime: ꝛ scripsi ante ad te accurate .i. cū cura ꝛ diligētia. Sȝ sup. auianus putat interesse .i. in re esse ac referre sua: me scribere q̄ sepissime ad te. Quare velim sup. vt ignoscas mihi: si ego obtēperās .i. morē gerens voluntati illi⁹ min⁹ idest nō aut nō satis videbor meminisse .i. memor esse: ꝯstātie tue: q̄ qḋ semel ꝓmisisti non pretermittis. Ego itē .i. similiter / peto a te illud: vt cōmodes .i. commodum facias ꝛ inseruias Auiano: de loco ꝛ de tpe quo deportet idest transportet frumentum .s. qḋ emit ac vendere vult. Quorum vtrūq̄ .i. ꝛ locū ꝛ tempus deportandi frumēti ipse obtinuit triēniū .i. p spatiū triū annorū per eundem me .i. per cōmēdationem meā dum Pōpeius prefuit isti negotio .i. rei frumētarie. Sūma .s. votorū: aut principalis petitio mea est sup. ei⁹ in quo possis facere mihi gratissimū: si curaris procurauerisvt Auianus qn̄ .i. qn̄ quidem putat se amari a me: sciat me amari a te. Id erit mihi pergratum. Vale.

Argumētū huius epistole.

T Ante ꝛc. Quatuoruiris ꝛ Decurionib⁹, q̄ magistrat⁹ a numero dicti sunt: ꝯmēdat Valgiū Hippianū: dicens: Tāte cause necessitudinis sunt mihi cū Quito Hippio (qui vt coniectura cōsequi possem: aut pater aut frater aut saltem alioqui necessarius fuit eius quē commēdat: aliter eī frustra illi⁹ necessitudinis meminerit) vt nihil possit eē cōiūcti⁹ q̄ nos sum⁹ inter nos (Credam tū legendū nō q̄ nos inter nos sumus: sȝ q̄ sumus inter nos: idq̄ valla astipulāte) Qḋ nisi

Series littere.

esset ita vterer consuetudine mea: vt nulla .i. nō vlla: nō eēm molest⁹ vobis ī vlla re. Etenim .i. nā certe vos estis mihi optimi testes q̄ q̄ ꝑsuasum eēt mihi nihil eē qḋ possem impetrare a vobis: tū me nūq̄ voluisse eē grauē .i. molestū vobis. Ibi ꝗ ꝯcogo: ego rogo vehementer vos etiā atq̄

Valla.

si curaris vt is intelligat me a te tm̄ amari: quantum ipse existimo. Hoc mihi gratius facere nihil potes. Idq̄ vt facias: te vehementer rogo. Vale.

M.T.C. Titio Titi fi. Leg. S. P. D.

Et si nō dubito quin apd te mea cōmendatio prima satis valeat tamen obsequor homini familiarissimo Caio Auiano Flacco: cuius causa omnia tum cupio: tum me hercule etiam debeo. De quo et presens tecū egi diligenter: cum tu mihi humanissime respondisti: et scripsi ad te accurate antea. Sed putat interesse sua: me ad te q̄ sepissime scribere: quare velim mihi ignoscas: si illius voluntati obtemperans: minus videbor meminisse constantie tue. A te illud item peto: vt de loco deportet frumentum: ꝛ de tempore Auiano commodes. Quorū vtrunq̄ per eundem me obtinuit triennium: dū Pompeius isti negocio prefuit. Sūma est: ī quo mihi gratissimū facere possis si curaris: vt Auianus: quando se a me amari putat me a te amari sciat. Erit id mihi pergratum. Vale.

M.T.C. Quatuoruiris: ꝛ decurionibus. S.D.

Tante mihi cū Q. Hippio cāe necessitudinis sūt: vt nihil possit eē ꝯiūct⁹ q̄ iter nos sumus. Qḋ nisi ita eēt: vterer mea ꝯsuetudine vt vobis nulla ī re molest⁹ essem. Etenī vos mihi optimi testes estis: q̄ q̄ mihi persuasum esset: nihil esse qḋ a vobis impetrare non possem nunq̄ me tamē grauē vobis esse voluisse. Vehementer igitur vos etiā: atq̄ etiam rogo: vt honoris mei causa liberalissime .C. Valgiū Hippianum tractetis: ꝛ remq̄ cum eo conficiatis: vt quam possessionē habet in agro Fregellano: a vo

bis emptā eā liberam ⁊ immunem habere possit Idsi a vobis impetraro summo me beneficio vestro affectū arbitrabor. Ualete.

bere eā possessionē liberā ⁊ immunē.i.nulli oneri obnoxiā: quam habet in agro Fregellano. i.iuxta Fregellas vrbē Cāpanie: emptā a vobis. Si ego ipetraro pro impetrauero a vobis id: ego arbitrabor me affectū.s.a vobis summo bñficio. Ualete.

etiā vt eā honoris mei q: turpe est pꝛesentē nō exorare: tractetis liberalissime Caius Ualgiū: sunt q Ualgeniū scribāt / Hippianū / ergo de domo hippiorū: ⁊ pficiatis i.finiatis cū eo rē. ꝯtrouersiā: vt possit habere

M.T.C.P.Sulpi.Imp.S.D.

Cum his tēporibus nō sane in senatum ventitarem tamē vt tuas litteras legi: non existimaui me saluo iure nostre veteris amicitie multorūq3 inter nos officiorū facere posse vt honori tuo deessem. Itaq3 affui: supplicationemq3 tibi libenter decreui.

¶ Nec reliquo tempore vllo aut rei: aut existimationi aut dignitati tue deero. Atq3 hoc vt tui necessarij sciant hoc me animo erga te esse: velim facias eos per litteras certiores vt si quid tibi opus sit: ne dubitēt mihi iure suo denūciare. M. Bollanum virum bonum et fortem: ⁊ oībus rebus ornatum: meumq3 veterem amicum tibi magnopere commendo. Pergratum mihi feceris: si curaris vt is intelligat: hanc cōmendationē si magno adiumento fuisse. Ipsumq3 virum optimuz: gratissimumq3 cognosces. Promitto tibi ex eius amicitia magnam voluptatem esse capturum. Preterea a te peto maiorem in modū pro nostra amicitia: et pro tuo perpetuo in me studio vt in hac re etiam elabores. Dionysius seruus meus: q meaz bibliothecam multorum nummorum tractauit: cum multos libros surripuisset: nec se impune laturum putaret aufugit. Is est in prouincia tua: Eum ⁊ M. Bollanus familiaris: et multi alij Narone viderunt. Sed cum se a me manumissuz diceret: crediderunt. Hunc si tu mihi restituendum curaris: non possum dicere: q̄ mihi gratuz

Cum his ⁊c. Scribit ne deesset honori ipsius Sulpitij: libēter affuisse i senatu ⁊ ei supplicationē decreuisse. Deide ꝯmēdat ei Marcū Bollanū veterē amicū suū: dicēs. Cū nō sane.i.multuz ventitarē.i.frequenter irē aut venirē: in senatū: tū vt.i.postq̄ legi lrās tuas scz petentes supplicationē ꝓ re bñ gesta.nō existimaui me posse deesse honori tuo.i. rei in qua agaf de honore tuo saluo iure veteris amicitie nostre: ⁊ multorū officiorū inter nos.i.mutuo exhibitorū. Itaq3 ego affui.i.pñs fui: ⁊ decreui.s. cū alijs libenf tibi supplicationē.i.vt dñi rogationē gñalē ¶ Nec deero vllo tpe reliquo.i.deinceps aut rei aut existimationi.i.fame ⁊ reputationi aut dignitati tue atq3 vt necessarij tui sciant me esse hoc.i.hmōi aio erga te: velim sup. vt facias eos certiores ꝑ lrās: vt siqd sit opus tibi: ne dubitent.i. vereantur / denūciare.i.indicare mihi suo iure.i. audacter quasi sup. iure quid denunciēt Ego cōmēdo tibi magnope. Marcū Bollanū virū bonū et fortē: et ornatū oībus rebus.i.ornamentis debitis / ⁊ veterē amicū meū. Tu feceris mihi pergratū. i. rem valde gratā: si curaris.i.curaueris: vt is intelligat: hanc cōmendationem fuisse si fuisse magno adiumēto. Et cognosces ipsum sup. esse virum optimū et gratissimū Ego ꝓmitto tibi te esse capturū magnam voluptatez ex amicitia eius.scilz Bollani Preterea ego peto a te in modū maiorē i.nō vulgarē: ꝓ amicitia nostra et ꝓ perpetuo studio.i.fauore tuo in me / vt etiaz elabores.i.enitaris efficere qd peto i hac re. Dionysius seruus meus / q̄ tractauit bibliothecā.i.vt dicunt librariā meā: multorū nummorū.i.multis nummis emptā: aut constantē: erat enim vt.v.lib. ad Uatiniū dictum est anagnostes.i. lector: cum surripuisset.idest clā abstulisset multos libros nec putaret se laturum impune: aufugit. Is est in prouincia tua Marcus Bollanus familiaris scz meus: et multi alij viderunt eum. Narone.i.in ea vrbe Dalmatie. Sed cū diceret se manumissum a me crediderunt sup. ei. Si curaris hunc restituendum mihi: non possum dicere q̄ gratum sit futurum mihi. Res ipsa est parua sed dolor animi mei, est magnus.

Frāgelle vrbs Cāpanie.

Argumētum ep̄le Ordinatio textus.

Naro vrbs dalmatie.

Bollanus docebit te vbi sit et quid possit fieri. s. pro eo comprehendendo. Ego si recuperauero hoiem per te: arbitrabor me affectum beneficio. Uale.

Argumētū ep̄le.

Demoritus etc. Alienū proconsulē grecie rogat vt recipiat in amicitiā suam Democritū Sicyoniū: deinde vt si dignus videat rogat cū cōseruet et diligat: dicēs. Democritus Sicyonius est non solū hospes meus: sed etiam valde familiaris sup. mihi: qd. s. esse mihi familiarē: cōtingit nō multis: p̄sertim grecis. Eū. i. q: summa probitas: summa virtus summa liberalitas in hospites et obseruātia sup. summa est in eo: et colit et obseruat et diligit (Aux esis est) me p̄ ceteris. i. ante alios hoc est plus q̄ ceteros hospites suos. Tu cognosces eū principē. i. primariū: nō solū ciuiū suoz. s. Sicyoniorū: verū etiā pene. i. quasi totius Achaie ergo Sicyō in Achaia est. Ego patefacio huic tūmodo aditū ad cognitionē tuā: et innuo i. significo: cognitū. i. per teipm. i. vbi cognosces eū: q̄. i. scdm quod natura tua est tu iudicabis dignū tua amicitia atq hospitio Peto igit a te vt his lr̄is lectis recipias eū in fidē tuā sup. et vt pollicearis te facturū omia. s. licita et honesta causa mea. De reliquo peto si cognoueris: id qd confido fore. i. futuz: eū dignū tua amicitia et hospitio vt cōplectare eū et sup. diligas et habeas in tuis. i. in numero tuoz. Id erit mihi gratum in maiorē modum. Uale.

Ordo litere.

Princeps pro p̄mario.

Sicyon vrbs achaie

Ep̄le huius argumentum.

Et te etc. Auianū Flaccū quē supra Titio cōmēdauit Cicero cōmēdat nūc alieno procōsuli grecie: cōmēdans etiam eiusdē liberos et fratrē Marcū Auianū: vn̄ hic liber fere cōmēdatitius ē sed tāta varietate vt torrentē Ciceroniane facundie nemo satis mirer. Ordo est.

Ordo textus.

Et. i. simul aut pariter seu pariformiter: ego arbitror te scire quanti fecerim. idest estimauerim semper Caiū Auianū Flaccum et ego. i. pariter audieram ex ipso. s. Auiano: hoie optimo et gratissimo: q̄. i. q̄tum liberaliter esset tractatus a te Ego cōmēdo tibi filios eius: dignissimos tali. i. tam optimo patre / et necessarios meos: quos diligo vnice. i. singulariter: hoc est maxime quia quos vnicos habeamus maximopere diligimus: commendo inquam sic: vt nullos. idest nō vllos: non possim cōmendare vllos maiore studio. i. affectu: fauore: et conatu. Caius Auianus est in Cilicia: Marcus. s. Auianus frater eius est nobiscum rogo te vt omnes dignitatē illius. s. Cai presentis. s. tibi: vt de duxi legendum in Cicilia non Sicilia: et defendas rem vtriusq. Tu nihil potes facere mihi gratius hoc. i. q̄ hoc in ista scz tua prouincia: et rogo te vehementer etiam atq etiam. i. iterum atq iterum vt facias id. Uale.

futuz sit. Res ipsa parua: sz animi mei dolor magnus est. Ubi sit et qd fieri possit: Bollanus te docebit. Ego si hoiem per te recuperato: summo me a te beneficio affectum arbitrabor. Uale.

M. T. C. Alieno Procon. S. P. D.

Democritus Sicyonius nō solū hospes meus est: sed etiā qd nō multis cōtingit grecis p̄sertim: valde familiaris. Est eni in eo summa probitas: summa virtus: summa in hospites liberalitas et obseruātia: meq pre ceteris et colit: et obseruat et diligit. Eū tu nō mō suoz ciuiū: verum etiā pene Achaie pricipē cognosces. Huic ego tātūmō aditū ad tuā cognitionē patefacio et innuo cognitū per teipm: q̄ tua natura est: dignū tua amicitia atq hospitio iudicabis. Peto igitur a te vt his lr̄is lectis: recipias eū in tuā fidē: pollicearis oīa te factuz mea cā. De reliquo: si id qd confido fore dignū eū tua amicitia hospitioq cognoueris peto vt eū complectare: diligas: in tuis habeas. Erit id mihi maiorem in modum gratum. Uale

M. T. C. Alieno Proc. S. D.

Et te scire arbitror: q̄ti fecerim. C. Auianū Flaccū: et ego ex ipso audierā optio: et gratissimo hoie q̄ a te liberaliter esse tractatus. Eius filios dignissimos illo patre meosq necessarios: quos vnice diligo: commendo tibi sic: vt maiore studio nullos commendare possim. C. Auianus in Cilicia ē Marcus ē nobiscū. Ut illius dignitatē p̄ntis ornes: rē vtriusq defendas: rogo. Hoc mihi gratius i ista prouincia facere nihil potes. Idq vt facias te vehemēter etiam atq etiam rogo. Uale.

M.T.C.Epis.Familiariū Liber.xiiij.

M.T.C.Terentie ꝛ tullie ꝛ Ciceroni suis.S.P.dicit.

Ex litteris multoꝝ et sermone omnium perfertur ad me incredibilem tuā virtutem ꝛ fortitudinem esse: teq꞉ nec animi nec corporis laboribus defatigari. Me miserum te ista virtute:fide:probitate humanitate in tantas erumnas propter me incidisse. Tulliolāq꞉ nostram ex quo patre tantas voluptates capiebat:ex eo tantos percipere luctus. Nam quid ego de Cicerone dicam:qui cum primum sapere cepit:acerbissimos dolores:miseriasq꞉ percepit. Que si ita (vt tu scribis) fato facto putarem: ferrem paulo facilius sed omnia sunt mea culpa cōmissa:qui ab ijs me amari putabam: qui inuidebant:eos non sequebar:qui petebāt:ꝙ si nostris consilijs vsi essemus:neq꞉ apud nos tantum valuisset sermo aut stultorum amicorum: aut improborum beatissimi viueremus. Nunc quando sperare nos amici iubēt:dabo operam: ne me valetudo tuo labori desit. Res quanta sit intelligo quantoq꞉ fuerit facilius manere domi:ꝙ redire. Sed tamen si omnis tribunos ple. habemus: si Lentulum tam studiosum ꝙ videtur:si vero etiā Pompeium et Cesarem non est desperandum. De familia quo mō placuisse amicis scribis:faciemus. De loco nunc quidē abijt pestilentia:sed ꝙ diu fuit:me nō attinit. Plācus hō officiosissim⁹ me cupit esse secum:et adhuc retinet. Ego volebā loco magis deserto esse in Epiro: quo neq꞉ ipse veniret:nec milites. Sed adhuc Plancus me retinet:sperat posse fieri: vt mecum in italiam decedat. Quē ego diē si videro:ꝛ si in vestrū cōplexū venero: ac si et vos:et meipsum recuperato: Sa-

Ex lris ꝛc. Huius decimi quarti lib:i eplē vno fere sunt argumento ad Terentiā vxorē Ciceronis misse: ꝙ tpe erat in exilio. Sꝫ i hac prima dolet et ingemiscit ꝙ sua culpa. Terētia in tantas miserias cum lris suis cōiecta sit. Ondit deinde in quib⁹ spem reditus habeat:ac demū obsecrat ne villam vendat. Ordo est. Perferē ad me ex lris multoꝝ scꝫ qui ad me scribunt:ꝛ ex sermone oiū.s. ꝙ de te loquunē:virtutē ꝛ pro.i.fortitudinē tuā esse incredibilē.i. tā magnā vt nemo credere possit:id aūt scribit Cicero vt talis esse velit: iterdū enim dn̄ immerito laudamur:erubescim⁹ nos tales non esse quales pdicamur. Erat autē reuera mulier parum pudica ꝛ rei familiaris dissipatrix:quā repudiatā Salusti⁹ factus Ciceroni inimicus duxit vt secreta ei⁹ rimaretur ex ea. Et fertur ad me: te neq꞉ labori bus animi vt curis ꝛ sollicitudinibus:nec laboribus defatigati. i. ad extremū vltra qd nil possis fatigari. Me miserū: minor est ex cādescētia ꝛ min⁹ pathos inducaē ꝙ si dixerit. O me miserum:te.s. preditā: ista virtute/fide/probitate: humanitate incidisse in tantas erumnas. i. calamitates et miserias propter me: et Tulliolam (blandiendi gratia vtitur diminutiuo) nostram.s.communē filiam/ percipere tātos luct⁹ ex eo patre/ex quo patre capiebat tantas voluptates. Or Cicero eam vsq꞉ ad notam adamasse dr: casto tamen vt boni interpretātur amore. Nam quid dicam ego:de Cicerone.s. cōi filio qui cū cepit primū sapere. i. aliquid intelligere: percepit.s.in patre:acerbissimos dolores et miserias. Quia ergo minor natu erat ꝙ tullia:eum postremuꝫ in salutatiōe ponit ꝛ nunc cōmemoret. Que.s. mala aut aduersa:si ego putarem ita vt scribis facta esse fato.i. ex constituto voluntatis ꝛ fati.i.dicti deorum:ego ferrem paulo id est modico facilius: immo si que fato fieri sciremus modestissime ferenda essent:sed nouit Cicero se hominem: nec posse tantam suoruꝫ calamitatem equo animo ferre:sed omnia sunt commissa mea culpa.i. errore non tamen peccato qui (Nota relationem fieri ad primitiuum cum tū poni non possit). s. ego cum dictum sit mea putabam me amari ab hs qui inuidebāt: et nō sequebar eos qui petebāt.i. expetebant amicitiā ꝛ amorē meū. Q̄ si vsi fuissemus cōsilhs nostris.i.si fecisse m⁹ quod iudicabamus faciendū:neq꞉ sermo. idest oratio aut amicorum stultorum si nesciuerunt se perperaꝫ consulere: aut improbo

Argumētum eplē

Ordinatio text⁹.

Terētiā ipudicā a Cicerone repudita tam salustius illi⁹ inimic⁹ factus repudiauit.

Relatio fit ad primitiuū cū tū poni nō possit.

rũ si sciuerunt valuisset tñ.s.q̃tũ valuit apõ nos: nos viuerem⁹ btissimi. Nũc qñ i. qm̃ amici iubẽt nos sperare. i. hr̃e spem de reditu in grãm: dabo operã ne valitudo. p valitudo aut valetudo a valendo ducto vocabulo est em̃ scõa longa: mea desit i. nõ rñdeat labori tuo. Ego itelligo q̃ta i. q̃te difficultatis res sit: r q̃to facili⁹ fuerit manere domi q̃ redire. s. domũ. Sz tñ si habem⁹ oẽs tribunos plebis: sup. studiosos r fauẽtes: si habem⁹ Lẽtulũ. s. cõsulẽ ad quẽ primi libri ep̃le: tã studiosum. s. nostri: q̃. i. q̃tũ videt. s. studiosus: nõ est desperandũ. s. de reditu. Nos faciem⁹ de familia quõ scribis placuisse amicis. De loco. s. quã dicis fugiendũ: pestilẽtia q̃dem abijt nunc: sed non attigit me q̃diu fuit. Plãcus homo officiosissim⁹ cupit me eẽ secũ et retinet adhuc. Ego volebã esse in epiro loco magis deserto. s. a frequẽtia notoꝝ: q̃ neq̃ ipse s. pcipu⁹ hostis noster alij legũt hispo veniret: nec milites sup. venirẽt. Sz Plãc⁹ (vt opinor senior) retinet me adhuc: r sperat posse fieri vt decedat mecũ in Italiã. Quẽ diẽ si ego videro: r si venero in cõplexũ vr̃m: ac si recupauero r vos r meipsum: ego videbor pcepisse satis magnũ fructũ pietatis i. pij amoris r vestre. i. tue et liberoꝝ in me: r mee. s. in vos. Humanitas virtus: amor Pisonis. s. generis nostri Crassipedis: est tãtus in nos oẽs: vt nihil possit esse supra. Utinã ea res sit ei voluptati video q̃dẽ fore glorie. i. facturam ad gl'iam eius. Ego nihil accusaui te. s. in alijs lr̃is: de Quinto fratre. i. q non adhibuistis eum consilijs vestris: sed volui vos presertim cũ essetis tam pauci esse q̃ coniunctissimos. i. viuere maxime vnanimes. Ego egi gr̃as sup. his q̃bus voluisti me agere. s. gr̃as: r scripsi me esse factũ certiorẽ a te. s. de eoꝝ in nos fauore aut meritis. Qõ o mea Terẽtia scribis ad me te venditurã vicũ. i. villã totã quã habem⁹ in agro. Quid (obsecro te) quid futuꝝ est me. i. o mi miserũ Et si eadem fortuna premet nos quid fiet puero misero scz Ciceroni.

tis mihi magnũ fructũ videbor pcepisse: r vestre pietatis: r mee. Pisonis hũanitas virt⁹: amor i oẽs nos tãt⁹ est vt nihil supra possit. Utinã ea res ei voluptati sit: glĩe quidẽ video fore. De Qu. fratre nihil ego te accusaui: sz vos cũ psertim tã pauci sitis volui esse q̃ cõiunctissimos. Quibus me voluisti agere gratias egi et me a te certiorem factum esse scripsi. Quod ad me mea Terentia scribis: te vicum vendituram. Quid obsecro te: me miserum: quid futurum est. Etsi nos premet eadem fortuna: quid puero misero fiet.

Valetudo.

Epir⁹ locus desertus.

Nõ queo (Nimis amãter oĩa scribit: ita vt etiã mollioris animi notat⁹ sit) reliqua scribere tãta vis. i. tã vehemẽs copia lachrymaꝝ est: ne adducã te in eundẽ fletũ. Tñ. i. duntaxat scribo sup. id: si amici erunt in officio. i. faciẽt qõ debebũt: pecunia nõ deerit. s. nobis ad reditũ cõparandũ p quo simulabat Terẽtia se vendere villã si sup. amici non erũt sup. in officio: tu nõ poteris efficere scz vt sint in officio aut q̃ pretẽdis: pecunia tua. i. p pecuniaz tuã. Uide. i. pspice sup. rogata aut obsecrata p fortunas miseras ne pdam⁹ puerũ perditũ. i. destitutuz auxilio paterno. Cui. s. puero: si aliquid. s. rei erit: ne egeat opus est mediocri virtute et mediocri fortuna: vt consequatur cetera: q̃. s. ad gloriã et dignitatez ptinent. Fac sup. vt valeas et mittas tabellarios. i. nuntios scripta i tabellis perferrentes: et sciam quid agatur scilicet Rome de me: et quid vos agatis. Omnino breuis expectatio scilicet litterarum tuarum est mihi iam. Dic Tulliole. s. filie lepidissime r Ciceroni filio: salutẽ. Datũ Dirrachij. i. in eo oppido Macedonie qõ etiã Epidamnũ dictũ volũt: ad Sextũ Kal. decẽbris. Ego veni i. applicui me dirrachiũ: q r. i. simul est ciuitas libera: et ita non obnoxia Roma no imperio: r officiosa in me: r pxia italie: sed si celebritas. i. celebris frequẽtia loci: offendet me. i. non placebit mihi. Ex hoc videtur Cicero aut fugisse aut proscriptus esse: non habere locũ exilij in quo tutus sit) ego conferam me alio. i. ad locum: et scribam ad te. Uale.

Nõ queo reliqua scribere: tãta vis lachrymaꝝ est: ne te in eũdẽ fletũ adducã. Tãtũ scribo si erũt in officio amici: pecunia nõ deerit: si nõ erũt: tu efficere tua pecunia nõ poteris. Per fortunas miseras nr̃as vide: ne pueꝝ pditũ pdam⁹. Cui si aliq̃d erit: ne egeat: mediocri v̓tute op⁹ est: r mediocri fortuna: vt cetera cõsequat. Fac valeas: r ad me tabellarios mittas vt sciã q̃d agat: r vos q̃d agatis. Mihi oĩno iã breuis expectatio est. Tulliole et Ciceroni salutẽ dic. Datũ a d. vj. Kal. Decẽbris Dirrachij. Dirrachiũ veni: q r libera ciuitas est in me officiosa r pxia italie. Sz si offendet me loci celebritas alio me ɔferã: r ad te scribã. Uale.

Dirrachiũ oppidũ macedonie qõ et epidãnũ a plerisq̃ putatur.

M. T. C. Terentie et Tullie et Cice. suis. S.

Noli putare me ad quemquã longiores epistolas scribere: nisi si quis ad me plura scripsit cui puto rescribi oportere. Nec eniz habeo quod scribam: nec hoc tẽpore quicq̃ difficilius facio. Ad te vero: et ad nostrã Tulliolam nõ queo sine plurimis lachrimis scribere. Uos enim video esse miserrimas q̃s ego beatissimas semper esse volui: idq̃ prestare dbui et nisi tã timidi fuissemus p̃stitissem Pisonez nostrum merito eius amo plurimũ. Euz vt potui p literas cohortatus sum gratiasq̃ egi: vt debui. in nouis tribunisple. intelligo spẽ te habere: id erit firmum si Pompeij voluntas erit: sed Crassum tamẽ metuo. A te quidẽ omnia fieri fortissime et amantissime video nec miror: sed mereo casũ eiusmodi: vt tantis tuis miserijs mee miserie subleuẽtur. Nam ad me. P. Ualerius homo officiosissimus scripsit id quod maximo cũ fletu legi: quemadmodum a Ueste ad tabulam Ualeriam ducta esses. Hem mea lux meum desiderium: vnde omnes opem petere solebant: te nunc mea Terentia sic vexari: sic iacere in lachrimis et sordibus: idq̃ fieri mea cl'pa: q ceteros seruaui vt nos perirem⁹ Qđ de domo scribis: hoc est de area: ego vero tuz de[illegible] mihi videbor restitut⁹ si illa erit nobis restituta. Uerum hec nõ sunt in nr̃a manu. Illud doleo q̃ impensa facienda est in eius parte miseram et despoliatã venire. q̃ si cõficit negociũ: oĩa consequemur. Sin eadẽ nos fortuna p̃met: etiã ne reliquias tuas misera p̃ijcies obsecro te vita mea.

Noli etc. Excusat se de breuitate litterarũ cuz ad oẽs alios tum vero ad vxorem suaz ad quã dicit se non posse scribere sine multis lachrimis. deinde dicit se dolere quod intellexit eam a quibusdam vexataz esse cum id fiat culpa sua. Postremo suadet ne sumptũ in edificando faciat moneto vt valitudinẽ curet. Ordo est. Noli putare me scribere ad quemq̃ epistolas lõgiores scilicet quã ad te: aut longiores idest aliquantulum longas: nisi si quis scripsit ad me plura. i. valde m'lta: cur puto oportere rescribi. s. a me. Nec eni habeo quod scribã: nec facio hoc tpe quicq̃ difficilius i. inuitius. s. q̃ scribere. Uero. i. sz nõ queo scribere ad te et ad Tulliolam nostrã. s. filiam Lepidulã: sine plurimis lachrimis. Ego enim video vos eẽ miserrimas: quas ego volui semp esse beatissimas: et debui p̃stare. i. efficere id. s. vt beatissime sitis et p̃stitissem: nisi fuissemus tam timidi. Ego amo plurimũ Pisonẽ nostrũ. s. generum merito eius. Ego cohortatus sum eũ per litteras vt potui: et egi gratias vt debui. Ego intelligo te habere spem. s. reductionis mee: in nouis tribunisplebis. i. proxie creandis: id scz spei erit firmũ: si volũtas Pompeij erit. i. aderit: sed tñ timeo crassum: nam illi tres. Pompeius Crassus et et Cesar tunc principes erant in senatu. Ego video oĩa fieri: quidem. i. certe a te vt de alijs taceam aut dubitẽ fortissime et amantissime: nec miror: sed mereo. i. doleo casum eiusmodi vt mee miserie subleuentur. i. minuant tantis miserijs tuis. Nam publi⁹ Ualerius hõ officiosissimus scripsit ad me: id quod legi cũ maximo fletu queãdmodũ ducta esses a veste. s. templo aut ede: ad tabulam Ualeriam. i. caz in qua scripta erat lex valeria de vendendis bonis proscriptorum ac profugorũ: vt ea lecta ad venditionem bonoz compellaris. Hem flentis vox o Terentia mea lux mea: desiderium meũ vnde. i. aqua oẽs solebant petere opem idest auxilium (quia per cõiunges sepe ad viros aditus patefit) te vexari sic. i. dignũ ne est aut ferendum: aut dhs placitum (Est enim figuratum et elegans pathos: vt in illo Pacuuiano qđ in Cesaris cõmiseratione recitatum est Men seruasse vt essent qui me perderent) et sup. te iacere sic in lachrimis et sordibus: et id fieri mea culpa: nõ quidẽ peccati sed negligentie aut meticulositatis: q seruaui ceteros. s. a coniuratione Catiline: vt nos periremus manifeste. Alludit ad illud qđ mõ citaui Pacuuianũ. Quod scribis de domo. i. area: q: videt domus fuisse direpta sup. soluenda ab hypotheca: aut potius fisco: ego vero idest certe: videbor mihi deniq̃ tum. i. tunc restitutus idest totus in pristinum statum reductus si illa erit restituta nobis. Uerum hec non sunt in manu. i. potestate nostra: q: (vt dixi) in manu fisci erant. Ego doleo illud sup. te miseram et spoliatam scilicet bonis omnibus: venire supple in impen/

Argumentũ eple.

Ordo textus.

Tabula valeria qđ sit.

tam que impensa facienda est in parte eius.i.reparatione alterius: quã vt opinor Terentia noie do tis sibi vendicarat. ꝙ si negociũ cõficit.i.si restituimur: nos cõsequemur oia.s.ablata. Sin.i.sed si ea dem fortuna premet nos: obsecro te.i.quero a te vita, o mea qḋ blande dr sed bladi⁹ grece iuxta illud Juuenalis. Quoties lascivum interuenit illud i.vita τ aia.s.mea ne.i.an tu mise ra.i.miseranda projcies.i.vltro perdes etiã reliquias tuas.i.quod tibi fortunarum relictum est: Si esset projcias: tunc exponerem: obsecro.i.per sacra rogo ne projcias τc.

ζωὴ καὶ ψυχή.

¶ Quod.i.quantum attinet ad sumptũ scʒ faciendũ: τ.i.simul sine.i.pmitte alios vt Pisonē τ fratrem sustinere scʒ onus: si mõ.i.dũmodo possunt: τ noli vexare.i. nimium torquere valetudinē tuã ifirmaʒ si amas me. Nã tu versaris.i.presentaris mihi ante oculos: dies τ noctes. Ego vi deo te excipere.i.ex alijs assumere oẽs la bores: timeo vt.i.ne nõ sustineas.i. possis sustinere. Sed video oia.s.auxilia aut bo na nostra esse i te. Quare vt cõsequamur id quod speres τ id qḋ agis.i.moliris as sequi: serui.i.iserui valitudini. Ego nescio ad quos scribã.i.scribere debeaʒ: nisi aut ad eos q̇ scribunt ad me aũt ad eos de q̇ bus vos scribitis aliq̇d de me. Ego nõ di scedam longi⁹: qm̃ ita placet vobis: sʒ ve lim sup.vt mittatis litteras ꝙ sepissime: presertim siq̇d ē firmi⁹ qḋ speremus. Va lete o desideria mea: valete. Datum ad tertium Nonas octobris Thessalonice.q̇ ciuitas est Macedonie.

Thessalo lonice vrbs Macedo nie.

Accepi τc. Iterum sibi dolo ri esse scribit ꝙ culpa sua sit causa doloris vxori τ liberis: τ ꝙ ignaue discesserit cũ po tuerit remanere in patria si voluisset se inimicis opponere. Dicitq̃ se facile vitam tutari cum etiam hostes ip sum sic viuere velint: certior autem fieri vult quid pro se egerint. Ordo ē. Ego ac cepi ab Aristocrito.i.quas Aristocritus li bert⁹ noster attulit tres epl'as: quas ego ppe.idest fere deleui lachrimis. Enim id est q: o mea Terentia: ego cõficior.i. pe reo merore.i.tristitia: nec mee miserie ex cruciãt me magis ꝙ tue: τ vestre scʒ oium hoc τ tue τ liberorũ nostrorũ. Ego autẽ sum hoc idest tanto aut in hoc miserior ꝙ tu: tu q̇ es miserrima: ꝙ ipsa calamitas ē cõis vtriusq̃ nostrũ: sed culpa est mea p pria.i.mea solius. Officium meũ fuit; vel vitare periculum.s.exilij aut proscriptio nis legatione.s.cã honoris in aliquã puin ciã impetrata vt plurib⁹ cõtingebat: vel re sistere.s.periculo: diligentia τ copijs.i.ma nu armata: vel cadere fortiter si resistere nequiuissem. Nihil fuit nobis miserius: turpius: indignius: hoc i.ꝙ hoc qḋ pati mur scʒ modo. Quare cũ.s.ita sit ꝙ affici or dolore: tum ēt sup.afficior τ multo ma gis pudore. Pudet eni me: nõ prestitisse idest exhibuisse vxori optime τ liberis sua

Epistole materia

Structu ra littere.

¶ Quod ad sumptũ attinet: τ sine alios qui pos sunt: si mõ volunt sustinere: τ valitudinē istã ifir mã si me amas noli vexare. Nã mihi ante oculos dies noctesq̃ versaris. Oẽs labores te excipere vi deo: timeo vt sustineas. Sed video in te omnia. Quare vt iã qḋ speras τ quod agis: ꝯsequamur serui valetudini. Ego ad quos scribã nescio: nisi aut ad eos: qui ad me scribunt: aut ad eos: de qui bus ad me vos aliquid scribitis. Lõgius (qm̃ vo bis ita placet) nõ discedaʒ: sed velim ꝙ sepissime litteras mittatis presertim; si quid est firmius qḋ speremus. Valete mea desideria valete. Datuʒ ad iij. Nonas. Octob. Thessalonice.

M. T. C. Terẽtie τ Tullie τ Cicerõi suis. S. D.

Accepi ab Aristocrito treis epi stola quas ego lachrimis ppe de leui. Cõficior eni merore mea Te rentia nec me mee miserie magis excruciãt: ꝙ tue vestreq̃. Ego aũt hoc miserior sum ꝙ tu: q̇ est miserrima: ꝙ ipsa ca lamitas cõis est vtriusq̃ nostrũ: sʒ culpa mea pro pria est. Meũ fuit officiũ: vel legatiõe vitare peri culum vel diligentia τ copijs resistere: vel cadere fortiter. hoc miserius: turpius: indignius nobis nihil fuit. Quare cum dolore afficior: tum etiam pudore. Pudet enim me vxori mee optime: sua uissimis liberis virtutem τ diligentiam non pre stitisse: Nam mihi ante oculos dies noctesq̃ ver satur squalor vester τ meror: τ infirmitas valetu dinis tue spes autem salutis pertenuis ostendit. Inimici sunt multi: inuidi pene omnes. E ỹcere nos magnũ fuit excludere facile est. Sʒ tñ ꝙdiu

vos eritis in spe:non deficiam:ne omnia mea cul pa cecidisse videantur. Ut tuto sim ꝙ laboras:id mihi nunc facillimum est quem etiam inimici vo lunt viuere in tantis miserijs. Ego tamen faciā que precipis. Amicis quib⁹ voluisti:egi gratias ⁊ eas litteras Desippo dedi meqꝫ de eorum offi cio scripsi a te certiorem esse factum. Pisonem no strum mirifico esse studio in nos:⁊ officio : ⁊ ego perspicio:⁊ omnes predicāt. Dij faxint: vt tali ge nero mihi presenti tecum simul:⁊ cum liberis no stris frui liceat. Nunc spes reliqua est in nouis tri bunis ple. ⁊ in primis quidem diebus. Nam si in ueterarit actum est.ea re ad te statim Aristocritū misi vt ad me continuo initia rerum : ⁊ rationes totius negocij posses scribere . et Desippo quo, iqꝫta imperaui statim vt recurreret et ad fra, trem misi:vt crebro tabellarios mitteret. Naꝫ ego eo nomine sum Dirrachij hoc tempore vt ꝙ celer rime quid agatur audiam ⁊ sim tuto. Ciuitas enī hec semper a me defensa est cum inimici nostri ve nire dicentur:tum in Epirum ibo.

uissimis virtutē.i.fortitudinē animi: ⁊ di ligentiā.s.in resistendo aduersarijs. Naꝫ squalor.i.sorditas ⁊ sit⁹ vester: ⁊ meror i.mestitia:⁊ infirmitas valitudinis tue⁹ v. sāt mihi añ oculos dies ⁊ noctes. Aūt.i.sꝫ spes salutis oñdit: ptenuis.i.valde tēuis Multi sunt inimici.s.apti ⁊ pene oēs sūt inuidi.i.inuidentes glorie mee. Magnuꝫ fuit eijcere nos qꝛ potuisset resistere: faci le est excludere.s.erectū. Sed tñ quādiu vos eritis in spe.s. restitutionis mee. ego non deficiā.s.in pcuranda salute : ne oīa s.⁊ exiliū ⁊ pmansio in exilio videanť ceci disse culpa mea.i.per culpaꝫ meā. Jd qȯ laboras modo.s.vt sim tuto.i.in loco tuto est mihi nunc facillimū vtpote quem etiā inimici volunt viuere in tantis miserijs ꝙ morte finirenť qꝛ vt dicit Flaccus in epi stolis: Mors vltima linea rerum est. Ego tñ faciam supp. ea que precipis. Ego egi gratias sup.illis amicis quibus voluisti. Et dedi Desippo.s.domestico nostro eas litteras sup.quas voluisti ⁊ scripsi me eē factum certiorem a te de officio eorum.scꝫ quos mihi significasti. Et.i.simul ego per spicio:⁊ oēs predicant Pisonem nostruꝫ s.generuꝫ:esse mirifico studio ⁊ officio. in i.erga nos:dij faxint.i.faciant vt liceat mi hi frui tali genero presenti simul tecū ⁊ li beris nostris.i.prole legitima. Nunc spes reliqua est in nouis tribunis plebis:⁊ qui dem in primis diebus.s.magistratus eoꝝ Nam si inueterarit.i.in obliuionem res abierit.actum est.i.nulla spes est reliqua Ea re.s.propterea ego misi statim ad te Aristocritum vt posses scribere continuo ad me initia rerum ⁊ rōnes totius negocij. Et imperauiqꝫ desippo ita vt recurreret statim ⁊ misi ad fratrem.s. Quintum vt mitteret crebro.i frequenter ta bellarios.i.nuncios litterarum. Nam ego sum Dirrachij.i.in eo oppido. Macedonie hoc tempore: eo noie.i.ea rōne: vt audiam ꝙ celerrime quid agatur.s.de me Rome:⁊ sim tuto.s. extra periculum ⁊ in loco tuto Ciuitas enim hec est defensa semper a me:cum.i.quando inimici nostri dicentur venire tum.i.tunc ibo in Epirum.

Poeta⁹.

Dirrachium oppiduꝫ (vt p ximediximus) macedonie.

Quod scribis si velim te ad me venturaꝫ. Ego vero cum sciam magnā ptē istius oneris abs te su stineri:te istic esse volo. Si pficitis qȯ agitis me ad vos venire oportet. Si autem . Sed nihil est opus reliqua scribere. Ex primis aut ad summuꝫ secundis litteris tuis constituere poterimus : quid nobis faciendum sit. Tu mō ad me velim omnia diligentissime perscribas:⁊ si magis iam rem ꝙ litteras debeo expectare. Cura vt valeas ⁊ ita tibi persuadeas: mihi te charius nihil esse:

¶ Quod scribis te venturaꝫ ad me si ve lim:ego vero.i.reuera cuꝫ sciā magnā par tē istius oneris sustineri abs te:volo te eē istic.i.vbi nunc es:hoc est Rome. Si pfici tis.s.tu ⁊ tui adiutores qȯ agitis.i. pten ditis hoc est reditum meum . oportet me venire ad vos. Si aūt.i.sed si:sup. non p ficitis:voluit dicere miserrimum esse eam in exilio viuere aut exulem sequi aut quid simile:quod per aposiopisim decenter re ticet:subdens. Sed nihil est opus scribe re reliqua. Nos poterimus cōstituere.i. decernere ex primis aut ad summaꝫ.i. ma ximum numerū ex secundis litteris tuis: quid sit faciēdū nobis. Velim modo.i.so lūmodo sup.vt tu pscribas ad me oīa dili gentissime:etsi.i. tametsi ego debeo iam magis expectare reꝫ :scilicet optatam:ꝙ

B

lras.s.eã significãtes. Cura vt valeas & p suadeas tibi ita nihil esse mihi chariusse neqꝫ fuisse vnꝗ̃ O mea Terentia Vale. quã ego video:.s.p fantasiaz ex desiderio ortaz videre. Itaqꝫ.i.& ita debilitor.i.fio debilis:lachrymis.i.ob lachrymas Pridie Kalen. Decemb.

Argumẽtum ep'le

Ordo lr'e

Ego &c. Scribit ad Terentiam licet inferat mentionẽ liberorũ ostendens quanto dolore ɔficiatur cũ ad suos scribere cogatur. Deide exponit vbi sit & quo iturus: docens an Terentia ad se venire velit: & alia qdã. Hoc ordine. Ego do min⁹ sepe lr̃as ad vos ꝗ̃ possum: hoc est darem sepius si vellem ꝗ tum.i.pariter oia tpa sunt mihi misera.i. afflicta: tũ vero.i.sed tunc maxime & qua si ad verum cum.i.qñ ego autez scribo ad vos: aũt lego vestras.s.lr̃as conficior.i.cõ sumor: lachrymis sic vt non possim ferre.i. sustinere. ꝗ.i.propter qđ vtinam fuissem minus.i.non tam cupidus vite: certe nos nihil aut non multum mali vidissemus in vita.s.nostra. ꝗ si fortuna reseruauit nos ad aliquam spem alicuius commodi recu perandi aliquando.i.tandem minus.i.nõ tammultum est erratuz a nobis si hec ma la sunt fixa.i.firma et diuturna. Ego vero cupio videre te o Terentia mea vita: & emori in complexu tuo qñ.i. quando quidem: neqꝫ dij quos tu coluisti castissime neqꝫ hoies quos ego seruaui.i.saluos feci semp retulerunt nobis gratiam.i.pro beneficijs nostris. Id aũt de deo impiuz est cogitare nedũ scribere: sed miseris sepe caligant oculi. Nos fuimus dies.xiij. Brundusij apud marcum Ennium Flaccum virum optimum qui neglexerit periculũ fortunarum & capitis sui p salute mea: quia comitatum mihi prestitit: in quo si deprehensus fuisset & rem & vitaz amisisset. Neqꝫ deductus est.i.absterritus aut amot⁹ pena.i.propter penaz improbissime legis s.qua interdictum erat Ciceroni aqua & igni & quicunqꝫ eũ hospitio recepisset pene capitali subiectuz iri: cautum est: quominus.i.vt non prestaret ius & officiuz hospitij & amicitie. Utinam nos possumus referre aliquando: idest tandem gratiam scilicet parem: quidem: idest certe aut saltez habebimus: scilicet in animo: semper scilicet donec viuemus. Nos sumus profecti: idest discessimus Brundusio ad quin. tũ Kal'. Maij per Macedoniã: & petebamus Ciziçum: vrbez Asie in ppontide ab Hemonijs ɔditã: o me perditũ o me afflictũ qđ deliberãtis est & nescientis quid

Ciceroni aqua et igni interdictũ est.

Cizicum vrbs asie i ppõtide ab hemonijs condita.

neqꝫ vnꝗ̃ fuisse. Vale mea Terentia: quam ego videre videor. Itaqꝫ debilitor lachrymis Pridie Kalen. Decemb.

M. T. Cicero Terẽtie & Tullie & Ci. suis. S. D.

Ego minus sepe ad vos do lr̃as ꝗ̃ possum propterea ꝗ tum oia mihi tpa sunt misera: tũ vero cũ aut scribo vos: aut vestras lego: conficior lachrymis sic vt ferre non possim ꝗ̃ vtinam minus vite cupidus fuissem: certe nihil aut non multuz in vita mali vidissemus. ꝗ si nos ad aliquam alicuius commodi aliquando recuperãdi spem fortuna reseruauit: min⁹ est erratũ a nobis si hec mala fixa sunt. Ego vo te ꝗ̃primũ mea vita cupio videre: & in tuo complexu emori: quando neqꝫ dij quos tu castissime coluisti: neqꝫ homines quos ego seruaui semper nobis gratiam retulerunt. Nos Brundusij apud. M. Enniuz Flaccum dies.xiij. fuimus: virum optimum: qui periculum fortunarum: & capitis sui pro mea salute neglexit. Neqꝫ legis improbissime pena deductus ẽ: quo minus hospitij: & amicitie ius officiũ ꝗ prestaret: Huic vtinam aliquando gratiam referre possimus: habebimus quidem semper Brũdusio pfecti sumus ad quin. kal'. Maij per macedoniam: & Ciziçum petebamus. O me perditum o me afflictum quid nunc rogem te vt venias mulierem egram & corpore & aio confectam. Nõ rogẽ Sine te igitur sim. Opinor sic agam. Si est spes nostri reditus eã confirmes: & rem adiuues Sin (vt ego metuo transactum est) quoqũo potes ad me fac venias. Unuz hoc scito: si te habebo nõ mihi videbor plane perijsse. Sed quid de Tulliola mea fiet: iam id vos videte mihi non consilium, Sed certe quoqũo res se habebit illius misere & mr̃imonio & fame seruiendũ est. qd Cicero meus. Tu vo sis i sinu sp & ɔplexu meo. Nõ qo iã plura

scribere. Impedit meror. Tu qd egeris: nescio: Utrum aliquid teneas an quod metuo: plane sis spoliata. Pisonem vt scribis: spo fore sp nostrũ.

facere debeat) sup. faciam: rogem .i. pcer ne te nũc mulierem egram & cõfectam .i. cõsumptam & corpore & animo: vt venias .s. ad me? q.d. id non decere. Non rogem .i. nũquid debeam non rogare. Igitur .s. si non rogem vt venias: sim .i. oporteat me esse sine te. q.d. id tristissimum fore. Opinor (quasi inuento consilio) ego agam sic. Si spes reditus nostri est. sic vlla. tu confirmes eam & adiuues rem idest medium quo fiet: aut rem familiarem. Sin (vt ego metuo) est transactum. idest penitus actum & desperandum de reditu meo / fac venias ad me quoquo. idest quocunq modo potes. Scito hoc vnum: si habebo te: ego nõ videbor mihi perisse plane idest omnio. Sed sup. si veneris / quid fiet de Tulliola mea. scilicet filia videte iam vos qui domi estis: id q: consilium: idest virtus deliberatiua non est mihi. Sed certe quoquo. idest quocunq modo res habebit: se seruiendum. idest consulendum est & matrimonio & fame illius miselle. idest ne amissa per inopiam aut desolationem fama repudietur. Quid Cicero meus: scilicet filius faciet sup. Tu vero sis. scilicet si hic esses: semper in sinu & complexu meo: voluit adere & ille miser mẽdicabit: aut quid tristius: q: etiam pudicitie illius imminebat periculum. Ego non queo iam scribere plura. meror impendit. Nescio quid tu egeris. Utrum teneas al: qd. s. rerũ an (quod metuo) sis spoliata plane. idest oino. Ego spero (vt scribis) pisonem scilicet generũ nostrũ: fore idest futurũ semp nrm idest nobis fauentem.

Piso ciceronis gener:

De familia liberata nihil est: qd te moueat Primũ tuis ita pmissũ e te facturã esse: vt qsq esset meritus. Est aũt in officio adhuc Orpheus. Preterea magnopere nemo ceterorum seruorũ. Ea causa est: vt si res a nobis abesset: liberti nri essent. si obtinere potuissent. Sin ad nos ptinerent: seruirẽt: pter q oppido pauci: sed hec minora sunt. Tu q me hortaris vt animo sim magno: & spẽ habeã recuperãde salutis: id velim sit eiusmodi: vt recte sperare possimus. Nũc miser qñ tuas iã lras accipiã: qs ad me pferet: Quas ego expectassem Brundusij: si esset licitũ p nautas: q tẽpestatẽ ptermittere noluerũt. Quod reliquũ est: sustẽta te mea Terentia: vt potes: honestissime viximus: floruimus: nõ vitiũ nostrũ. sed virtus nostra nos afflixit. Peccatũ est nullũ: nisi q nõ vna animã cũ ornamẽtis amisimus. Sz si hoc fuit liberis nostris gratius nos viuere. cetera: q̃q fer̃eda non sunt: feramus. Atq ego: q te cõfirmo: ipse me nõ possum. Clodiũ Philaterũ q valetudine impediebatur oculorũ: remisi hominẽ fidelẽ. Sallustius officio vincet oẽs spes. Lennius est per beniuolus nobis: quem semper spero tui fore obseruan-

Nihil est quod moueat .i. mouere et turbare debeat te: de familia liberata .i. manumissione seruorũ. Profugiẽs enim Cicerone serui in alienã potestatẽ venirent / aut spe liberatis obtinẽde in dominum insurgerent manumisit eos: sed tñ non oẽs: quia qui vxoris nomine dotis erant: in eius arbitrio reliquit: vnde addit. Primum. q d. prima est ratio vt non mouearis: promissum est te facturam esse tuis. s. seruis ita vt quisq meritus. Autem .i. sed Orpheus est adhuc in officio .i. debito seruitio: preterea i. preter eum nemo ceterorum seruorũ magnope sup. in officio est. Causa est ea .i. talis: idest hoc consilio id feci: vt si res possessio .i. iusta: abesset a nobis .i. si essemus priuati omni re nra: ipsi manumissi essent liberti nostri: si potuissent obtinere. s. confirmationẽ manumissionis: sin .i. sed si: ipsi pertinerent ad nos. s. iure licet oia nostra essent surrepta: ipsi seruirẽt .i. manerent in seruitute: preter q oppido idest valde pauci: qui forte manumitterentur vt dominũ persequerentur. Sed hec sunt minora scz dãna. Tu q hortaris me: vt sim aio magno: & habeam spem salutis recuperande: ego velim sup. vt id: sit eiusmodi: vt possimus sperare recte idest nõ frustra. Nũc miser (q: procul abest) quando accipiam litteras tuas: quis perferet ad me? Quas .s. litteras: ego expectassem Brundusij si licitum esset idest licuisset idest permissum fuisse per nautas: qui noluerunt pretermittere tempestatem .i. tpis & aure opportunitatem: ergo tempestas etiã bona est. Quod reliquum est mea Terentia susten ta te: vt potes. Nos viximus honestissime: floruimus: scilicet in foro & senatu: non vitiũ nostrum sed virtus nostra: quia viriliter coniuratos afflixmus: afflixit nos.

Cicero suos manumisit & quare.

Tempestas.

tem Sicca dixerat se mecum fore:sed Brundusio discessit. Cura:quoad potes:vt valeas:ꝛ sic existimes vehemẽtius me tua miseria:q̃ mea commoueri. Mea Terentia fidissima atq3 optima vxor ꝛ mea charissima filiola:ꝛ spes reliqua nostra Cicero valete. Pridie kalen. Maias Brundusio.

Nullum peccatum est.s.nobis:nisi q̃ non amisimus vna.i.simul:cu3 ornamentis.s. nostris:aiam.i.vitã sup.nr̃a3. Sed si hoc s.nos viuere:fuit grati⁹.i. vtilius liberis nostris:feramus cetera q̃ non sunt ferẽda. Atq3 ego qui confirmo.i.qd dicunt cõforto te:non possu3.s.cõfirmare me. Ego remisi tibi Clodiũ Philaterũ vnũ e familia:q.i.q: ĩpediebat valitudine.i.mala dispositione oculoꝝ:appositorie hoiem fidelẽ Salustius.s.seruus aut libertus noster(Nõ em̃ de Crispo illo historico loquit) vincet oẽs spes.s.quas de eo habuimus:officio.s.impetiendo Tennius alter libertus est perbeniuolus: quẽ spero fore sp obseruantẽ.i.cultore3 tui. Sicca alter familiaris dixerat se fore sp mecũ:sed discesserat Brundusio:ꝛ ita a me qui eram Brundusij:nisi forte Brundusij legendum sit:vt discesserat Brundusij sup.a me. Cura/quoad potes/vt valeas:ꝛ existimes sic:me cõmoueri vehemẽtius miseria tua q̃ mea. O mea Terentia fidissima atq3 optima vxor:ꝛ filiola mea charissima.s.Tullia:ꝛ Cicero spes nostra reliqua.i.sola relicta. Valete Pridie Kalendas Maias.i.vltimo Aprilis Brundusio.i.ex eo oppido maritimo in Italia.

Brũdusium oppidum Italie maritimum.

M. T. C. Teren. ꝛ Tul. Suis. S. P. D.

Si tu:ꝛ Tullia lux nr̃a valetis. Ego ꝛ suauissimus Cicero valem⁹. Pridie Jdus Octobris Athenas venim⁹ Cũ sane aduersis ventis vsi essemus:tardeq3:ꝛincõmode nauigassemus. De naui exeuntibus nobis Achastus cum lr̃is p̃sto fuit vno ꝛ vigesimo die:sane strẽnue accepi tuas litteras qb⁹ intellexi te vereri ne superiores mihi reddite non essent. Omnes sunt reddite diligentissimeq3 a te perscripta sunt oĩa. Jdq3 mihi gratissimum fuit. Neq3 sum admiratus hanc epistolam: quã Achastus attulit breuem fuisse. Jam em̃ me ipsum expectas:siue nosipsos:q qdẽ q̃primũ ad vos venire cupim⁹. Etsi in quã rẽp. venimus:itelligo:cognoui enim ex multoꝝ amicorum litteris quas attulit Achastus ad arma rem spectare: vt mihi cũ venero dissimulare nõ liceat qd sentiam.

Argumẽtum ep̃le

Si tu ꝛc. Sribit se nauigasse Athenas aduersis ventis cu3 haberet secũ Ciceronẽ filium: deinde significat se accepisse lr̃as ab vxore ꝛ postremo orat vt sibi obuenia veniat q̃ lõgissime valeat docẽs qd agere debeat de hereditate quadam.

Ordo lr̃e

Ordo est. Si tu,ꝛ Tullia lux nr̃a valetis. (Cõceptio ẽ p̃sonaꝝ.) Ego ꝛ Cicero suauissim⁹.s.fili⁹ nr̄:valem⁹ (eadẽ ẽ figura.) Nos venim⁹.i.applicuim⁹ nos Athenas pridie idus Octobris: cũ vsi essem⁹ vẽtis sane.i.multũ aduersis:ꝛ cũ nauigassem⁹ tarde ꝛincõmode(Nemo tñ sit tã stolid⁹ vt a Kal. Maijs qb⁹ Brũdusio soluit:sip aq̃s fuisse putet:q: tũc Ciceronẽ secũ nõ habuit:ꝛ postea Dirrachij morat⁹ est:vñ hec ep̃la longe post scripta est:neq3 tñ seruata est rõ tp̃m in colligẽdis ep̃lis) Achastus.s.libertus nr̄ fuit p̃sto.i.p̃sis ꝛpatus cũ lr̃is.s.dãdis:nobis exeũtibus naui:vno aut p̃rio ꝛ vigesimo die.s.p⁹ discessum suũ Roma. Ego accepi lr̃as tuas sane.i.multũ strẽnue:qb⁹ itellexi te vereri: ne supiores.s.lr̃e tue nõ essent reddite mihi. Oẽs sup. lr̃e sunt reddite: ꝛ oĩa sunt p̃scripta a te diligentissime:ꝛ id fuit mihi gratissimũ. Neq3 sum admirat⁹ hãc ep̃lam quã Achastus tulit fuisse breue3. Tu em̃ expectas iam meip̃m:siue nosipsos:hoc est me ꝛ filiũ:q̃ qdẽ cupimus venire q̃primu3.i. valde cito:ad vos.

Achastus libertus Cicerõis

Etsi.i.q̃q̃ intelligo in quã.i.qualem:tempu. nos venimus:media longa:est em̃ p̃sitis tp̃is.q.d.in turbulentissimã. Ego ei cognoui ex lr̃is multorum amicorum quas Achastus attulit:rem spectare.i.tendere ꝛ inclinari ad arma.i.bella ciuilia. Quia iam mortuam intellexit Juliam Julij Cesaris filiam vxorem Pompeij et Pompeium Cesaris potentie que in Gallia maxima erat resistere velle:sic sentit Huber. Verũtñ q: id mlto p⁹ p̃tigit. Nã Cic. p⁹ reditũ Ciliciã obtinuerat p̃uinciã e qua reuersus hãc cõmotionẽ reperit:dicamus ad arma.i. ad resistendũ inicis vi:vt nõ liceat mihi cũ venero dissimulare qd sentiã.

Huberti nũ taxat.

¶ Sed qn̄ subeunda fortuna est eo citius dabimus operam: vt veniamus: quo facilius de tota re deliberemus. Tu velim qđ cū cōmodo valetudinis tue fiat: quā longissime poteris obuiam nobis properes. De hereditate pretiana: que quidē mihi magno dolori est (valde eni3 illū amaui) hoc velim cures: si auctio ante meū aduētū fiet: vt Pomponius: aut si is minus poterit. Camillus nostrum negociu3 curet. Nos cū salui venerimus reliqua per nos agemus. Sin tu iā Roma profecta eris: tamē curabis: vt hoc ita fiat. Si dij nos adiuuabunt circiter idus Nouemb. in Italia speramus fore. Uos mea suauissima τ optatissima Terentia: τ Tulliola: si nos amatis: curate vt valeatis. Athenis. ad. xv. Kalen. Nouēb.

M. T. C. Terentie sue. S. D.

Nec sepe est cui lr̄as: demus: nec rem habemus vlla3 quā scribere velimus. Ex tuis lr̄is quas proxime accepi: cognoui ꝑdiū nullū venire potuisse. Quare videaris veli qūo satisfiat ei cui scitis me satisfieri velle. ꝙ nostra tibi gratias agit: id ego nō miror te mereri vt ea tibi merito tuo gratias agere possit Pollucem si adhuc non est ꝑfectus: ꝙ primum fac extrudas. Cura vt valeas. Idibus quintilis.

M. T. C. Terentie: τ Tullie suis. S. D.

Omnes molestias τ sollicitudines qbus τ te miserrimā habui: id qđ mihi molestissimū ē: Tulliolāqꝫ: q̄ nobis nr̄a vita dulcior est: deposui τ eieci. qđ cāe aut fuerit postri die intellexi ꝙ a vobis discessi Χολαρ. ακρατορ

¶ Sed qn̄. i. qm̄. fortuna. i. dubius euentus rei: ē subeūda: nos dabimus eo citius operā vt veniam⁹ quo. i. vt deliberem⁹ facili⁹ de tota re. Uelim sup. vt: tu ꝑperes obuiā nobis ꝙ. i. ꝙtū poteris longissime: qđ fiat cū cōmodo valetudinis. i. sospitatis tue. Ego velim cures de hereditate ꝑciana. i. que nobis obuenit per testm̄ pretij iurisconsulti nuper defuncti q̄ q̄dē est mihi dolori (Ego eni amaui illū. i. ꝑtium valde) hoc: si auctio. i. venditio rerū per auctionē qua res dant plurimū offerētibus: fiet ante aduentū meū: vt Pōponi⁹ s. Atticus aut si is minus. i. nō poterit: vt Camillus curet negociū nostrū: vt ps hereditatis sit nobis integra. Nos cū puenerimus. s. in vrbē salui: agemus reliqua per nos. Sin. i. sed si tu eris iā ꝑfecta Roma: tn̄ curabis. s. per nūcios aut lr̄as: vt hoc fiat ita. i. vt res cura curet per Pōponiū aut Camillū. Si dij adiuuabunt nos: speramus fore in Italia circiter Idus Nouēbris. Uos o mea suauissima τ optatissima Terentia / τ Tulliola. s. filia: si amatis nos curate vt valeatis. Athenis ad. xv Kalendas nouembris.

Nec sepe τc. Ut docuit quid ē Terentia intellexit monet ad se seruum mittat: dicens Nec est sup. aliquis sepe cui demus. i. dare possimus litteras: nec habem⁹ vlla3 rem quā velim⁹ scribere. Ego cognoui ex lr̄is tuis quas accepi ꝑxime / nulliū prediū sc3 nostrū: potuisse venire. i. vendi. Quare velim sup. vt omnes videatis qūo satisfiat i. satisfieri possit ei: cui scitis me velle satisfieri. ꝙ nostra. s. filia agit tibi gr̄as (Non ergo ad filiā scribit) ego non miror te mereri id: vt ea possit agere tibi gr̄as merito tuo. i. ꝑpter meritū tuū Fac extrudas. i. vi extre cogas ꝙ primū pollucē. s. seruū nostrum / si non est adhuc profectus. i. si nondum exiuit ad nos venturus. Cura vt valeas. Scriptum sup. Idibus Quintilis sup. mensis. i. eius qui nunc Iulius dicitur. Ridiculu3 ē huic τ superiori addere Uale τ valete: cum premissum sit cura vt valeas τ curate vt valeatis.

Argumētū eple τ ordo.

Omnes τc. Dicit se hilariorem affectum: pollicens scribere ad amicos pro suorum cōmendatione docensqꝫ Terentiam in quibus villis degat. Ordo est. Ego deposui τ eieci omnes molestias τ sollicitudines quibus idest in quibus ego habui: τ idest simul: te sc3 coniugem meam miserrimā: id quod est molestissimum mihi idest que res est mihi gratissima: τ. i. simul sup. habui Tulliolā. s. filiam nostrā miserrimā: que est nobis dulcior. i. delectabilior vita nostra. Huber. ex

Eple materia.

Ordo lr̄e

Huber. sinus.

noctu eieci stati. Ita sũ leuat⁹ vt de⁹ mihi aliquis medicinã fecisse videat. Cui qdẽ tu deo queadmodũ soles pie et caste satisfacias. i. Apollini: et aesculapio. Nauẽ spo nos valde bonã hr̃e in cã siit atq; ascẽdi: hec scripsi. Deide cõscribã ad nr̃os familiares multas ep̃las qb⁹te: et Tulliolã nostrã diligẽtissime cõmẽdabo. Cohortarer vos: quo aĩo fortiores essetis: nisi vos fortiores cognoscerẽ: q̃ quẽ q̃ virũ. et tñ eiusmodi spo negocia eẽ: vt et vos istic cõmodissime sperẽ eẽ: et me aliqñ cũ sĩlib⁹ nr̃i rep. defensurũ. tu primũ valetudinẽ tuã velim cures. Deide tibi si videbit: villis ijs vtere: q̃ longissime aberũt a militib⁹. Fũdo Arpinati bene poteris vti cũ familia vrbana: si annona carior fuerit. Cicero belissim⁹ tibi salutẽ plurimã dicit etiã: atq; etiam. Uale. Datum. iij. Idus Junij.

ponit quibus. i. propter quas: habui. i. affeci et te etc. sed non procedit: nõ enim sollicitudinibus suis affecit aut afflixit vxorem et filiã: sed iter sollicitudines habuit. i. annumerauit eas afflictas miserrimasq;. autẽ. i. sed ego intellexi postridie. i. die p̃xie sequenti post q̃ discessi a vobis / quid cãe fuerit. s. q; molestias eiecer m: q: ego eieci statim cholen. i. colera acraton. i. pura ac meram noctu. et sup. sum leuatus. i. a grauedine morbi: ita vt deus aliqs videat fecisse mihi medicinam. i. me curasse: q: deorum curatio est subitanea. Cui quidẽ deo tu satisfacias. i. persoluas vota debita: pie et caste: queadmodũ soles: hoc dicit vt si non fuerit solita icipiat assuescere. Sane erubescendũ est nobis si Ethnici nõ putauerunt deos suosqui demonia sunt ñ posse placari nisi pie et caste illis satisfiat: si putauerimus deũ verũ ab impijs aut impijs aut imũdis placari posse. Sed dicet forte aliquis si dij gẽtiũ demonia sũt: quõ pietatis et castitatis amatores erant. Ad quod respondere licet: nõ pp̃ter bonũ hominũ ab illis virtutes laudatas: sed ideo vt veros dei honores qui sine pietate et castitate nulli sunt sibi vsurparent: quibus nihil dulcius illis contingere potest: nam in illa peruersa cupiditate equandi se deo in qua ceciderunt obstinati sunt: ideoq; idolatrias introduxerant: non solũ vt homines in errore tenerent, et a celestibus sedibus arcerent: sed etiam vt deo latriam preciperent: aut ideo vt homines in illo errore perstringerent. Sciebant enim quia amor virtutum inscriptus est pectoribus nostris: propter synteresin nihil probari posse quod non sit virtuti consonũ: atq; ita nimine dijs accommodandum videri. Ut ergo in idolatria genus humanum semper tenerent et vt varias superstitiones et ludorum et cerimonialium gentiliũ astruerent: virtutum que negari non poterant se finxerunt amatores. Sed ordinem persequamur: ne forte ignoraret Terentia cui deo satisfaciendum sit: addit; idest Apollini et Esculapio scz Apollinis filio: qui summi medici putati sunt. Ego spero nos habere nauem valde bonam. (Dixi prius epistolas non eẽ repositas quo ordine scripte sunt. Nam hec scripta erat cum Athenas profugeret cum filio. Et in illa. Si tu et Tullia etc. Significauit se redire) ego scripsi hec simul atq; idest immediate post q̃ conscendi in eã. Deinde idest post hac: conscribam idest simul scribam ad familiares nostros multas epistolas quibus scilicet epistolis: aut quibus scilicet familiaribus ego commendabo diligentissime te et Tulliolam nostrã. Cohortarer vos quo idest vt essetis fortiores animo: nisi cognoscerem vos fortiores quã quemquã virum. Et tamen spero negocia scilicet nostra: esse eiusmodi vt sperem et in simul vos esse commodissime. Istic scz Rome: et me defensurum aliquando rempublicam cum similibus nostri: vt pote cõmunis boni et iusticie amatoribus. Uelim si vt tu cures primum valetudinem tuam. Deinde si videbitur tibi: vtere ijs villis que aberunt longissime a militibus. Tu poteris bene vti fundo arpinati idest iuxta arpinũ cum familia vrbana idest ea quã Rome habere solemus: si annona fuerit carior. i nimis chara sup. Rome Cicero bellissimus. i. maxime bonus et Lepidus filius noster dicit tibi etiam atq; etiam: plurimum salutem. Uale. Datum tertio Idus Junij.

Caste et pie sacra fieri; õbẽt

Amor virtutũ pectorib⁹ hominum inscriptus ẽ

Argumẽtũ et ordo littere.

Si vales. Monet vt salutem curet: et diligenter q̃ scire oporteat perscribat: dicens. Si vales bene est: ego quidem valeo. Uelim sup. vt cures diligentissime valetudinem tuam. Nam et scriptum et nunciatum scz ore est mihi te incidisse subito in febrim. q; fecisti me certiorem celeriter de litteris cesaris. i. quas cesar misit: fecisti mihi gratum tu facies itẽ. i. similit post hac vt sciã

M. T. C. Terẽtie. S. P. D.

Si vales bñ ẽ: ego qdẽ valeo. Ualetudinẽ tuã veli cures diligẽtissĩe nã mihi et scriptũ et nũciatũ ẽ te i febri subito icidisse: q̃ celerit me fecisti de cesaris lr̃is certiorẽ: fecisti mihi gratũ. Itẽ postbac: si qd

opus erit si quid acciderit noui: facies vt sciam. Cura vt valeas. Datum.iiij.nonas iunias.

M.T.C.Terentie.S.P.S.

Ad ceteras meas miserias accessit dolor ex Dolobelle valetudine et Tullie. Omnino de omnibus rebus ne quid consilij capiaz ne qd faciam scio. Tu velim tuã ꝛ Tullie valetudinem cures.

M.T.C.Terentie.S.P.D.

Quid fieri placeret scripsi ad Pomponiũ serius ꝙ oportuit. Cuz eo si locuta eris intelliges quid fieri velim. Apertius scribi qñ ad illuz scripseram necesse non fuit. De ea re ꝛ de ceteris rebus ꝙprimum velim nobis lr̃as mittas. Valetudinem tuam cura diligenter. vij. idus quin.

M.T.C.Terentie.S.P.D.

Si vales bñ est: ego qdẽ valeo. Tullia nr̃a venit ad me pridie id⁹ Junij: cuius summa ṽtute ꝛ singulari hũanitate grauiore ẽt suz dolore affectus: nostra factum esse negligentia vt longe alia in fortuna esset: atq; eius pietas ac dignitas postulabat. Nobis erat in animo Ciceronem ad Cesarem mittere: ꝛ cũ eo Cn. Sallustium: si profectus erit: faciam te certiorẽ. Valetudinẽ tuã diligẽter cura. xiiij. kal. quin.

M.T.C.Terentie.S.P.D.

Quod nos in Italiã saluos venisse gaudes perpetuo gaudeas veliz. Sed pturbati dolore animi magnisq; iniurijs metuo ne id cõsilij cepimus: quod non facile explicare possimus. Quare quantum potes adiuua: quid autem possis: mihi in mentem non venit. In viam ꝙ te des hoc tpe nihil est: ꝛ longum est iter: ꝛ non tutum: ꝛ nõ video qd ꝓdesse possis: si veneris. Vale. Datum Pridie Nonas Nouem. Brundusij.

si quid erit opus: si quid acciderit noui cura vt valeas ꝛc.

Ad ceteras ꝛc. Hec ep̃la vr̃ lõge alio tpe scripta nã durãte exilio Tullia erat nupta Pisoni Crassipedi: Dolobelle autẽ nupsit duz esset impato: in cilicia pauloañ bellũ ciuile dicit añt se dolere de valetudine dolobelle hoc ordine. dolor ex valetudine. i. mala dispositione dolobelle s. generi nostri ꝛ Tullie. s. filie nr̃e accessit i. additus est ad ceteras miserias meas. Oĩno nescio penitus de oĩbus rebus qd cõsilij capiã nec qd faciam. Velim sup. vt tu cures valetudinem tuam ꝛ tullie.

Ep̃le materia.

Quid ꝛc. Dicit se scripsisse monet vt ꝓ rescribat ꝛ valetudinẽ curat dicẽs. Scripsi ad Põponiũ. s. atticũ serius. i. tardi⁹ ꝙ oportuit: qd placeret supp. mihi fieri. s. a vobis. Si eris locuta cũ eo itelliges qd veli fieri. Nõ fuit necesse scribere apti⁹ qñ. i. qm̃ scripseraz ad illũ. s. optimũ amicoꝝ. Ego veli sup. vt mittas nob lr̃as ꝙprimũ de ea re ꝛ cetis reb⁹. Cura diligẽter valetudinẽ tuã. Septio. id⁹ Quitiles i. Julias aut Julij mẽsis postea dicti.

Hui⁹ ep̃stole materia ꝛ series.

Si vales ꝛc. Dicit Tulliã suã ad se venisse eiusq; pietatẽ cõmẽdat dicẽs. Si vales bñ est: ego qdẽ valeo. Tullia nostra. s. filia venit ad me. s. in villã nr̃am pridie idus Junij cui⁹ summa ṽtute ꝛ singulari humanitate. i. ꝓp cuius virtutẽ ꝛ singularẽ humanitatẽ: ego sum affectus etiã grauiore dolore: nõ ꝙ bona esset sed factũ esse negligentia nostra videtur de sua solius loqui: vt ipsa esset in fortuna longe alia idest diuersa ꝛ miseriore multo: atq; idest ꝙ pietas: ac dignitas eius postulabat. In animo erat nobis. i. nos volebamus mittere Ciceronem scilicet filium ad Cesarem scilicet Julium: et Cneum Salustiũ cũ eo. s. Cicerone. i. si. s. Cicero erit profectus. i. qñ discesserit faciam te certiorem. Cura diligenter valetudinem tuam. Decimo quarto Kal. Quintiles idest Quintilis mẽsis q̃ nũc iuli⁹ dr̃.

Argumẽtum ep̃le ꝛ illius ordo.

Quintilẽ mẽsem iulium dicimus.

Quod ꝛc. Dicit se vereri ne ꝓ fuerit in Italiã nõdũ venisse cui malo mõet vxorẽ vt medeat si possit dehortã añt ne obuiaz sibi ꝓdeat dicens ꝙ gaudes nos. i. me ꝛ filium venisse saluos in italiã velim sup. vt gaudeas perpetuo. i. vt gaudiũ istud possit eẽ ꝑpetuũ ita vt ex aduentu nr̃o nihil mali subsequatur. Sed metuo ne nos perturbati dolore

Argumẽtum ep̃le

Ordo textus.

ꝛ magnis iniurijs ceperimus.i.iniuerimus id consilij.s.redeundi in Italiam qđ non possimus facile explicare.i.difficultatibus eximere. Quare adiuua.s.nos illođexplicare ꝙtũ potes aũt.i.sed nõ venit in mẽtẽ.i.non possum considerare:qđ.i.in quo possis.s.nos adiuuare. Nihil.i.nulla causa est: ꝙ des te in viam.i.vt venias ad nos hoc tempoꝛe.ꝛ.i.simul iter est longum ꝛ non tutum pꝛopter inimicos: vt non video quid possis pꝛodesse si veneris. Uale. Datum ꝛc.

Argumẽtum ep̃l'e huius.

Series littere.

Quod scripsi ꝛce. Scripserat Cicero ad vxoꝛẽ de nũcio remittendo vt sciret q̃ aĩo Cesar siue ex Gallia siue ex victoꝛia Pharsalica redierit in vꝛbẽ: de qua re iterũ eã monet dicẽs.qđ scripsi ad te pꝛimis lr̃is.i.in pꝛimis lr̃is de nũcio.s.quem ad te misi:remittẽdo.s.ad me.ignoꝛo que sit vis istius.s.Cesaris ꝛ que.i. qualis cõcitatio.i.cõmotio multitudinis. s. populi in aduentũ eius. Si.i.ꝛ si sup. Cesar iratus.s.ob negatũ iperiũ:est metuẽdus: tñ quies i.tranqlus status vꝛbis: nascet foꝛtasse ab illo. Tu indicabis sup.mihi totũ s.negociũ quale sit. Et tu facies id qđ putabis miserũ mime.i.(ẽm interptatioẽ Laurẽtij Ualle) nequaꝙ aut in nulla parte:sed q: non est vere sil'e in miserrimis rebus aliqđ esse nequaꝙ aut in nulla parte miserũ:putẽ hoc loco minime p̃ minimũ positũ:eo ꝙ melius sonat mime miserũ ꝙ minimũ miserũ. Minime aũt ẽm Uallã negat:minimũ cõparat.i.p̃ minima parte. Dicam⁹ ergo qđ putabis minime aut minimum.i.minima parte miserum in rebus miserrimis. Uale.ꝛc.

Minime

M.T.C.Terentie.S.P.D.

Quod scripsi ad te pꝛimis litteris denũcio remittẽdo:q̃ sit istius vis hoc tpe ꝛ q̃ concitatio multitudinis ignoꝛo. Si metuẽdus iratus est:quies tñ ab illo nascet foꝛtasse:totũ indicabis quale sit. Et qđ in miserrimis rebus minime miserũ putabis id facies. Uale septimo idus quin.

Si vos ꝛc. Uenturo Cesare romã dixit vxoꝛẽ posse ex amicis discere qđ facere debeat:ostẽdit tñ qđ sentiat vtpote id qđ alie mlieres eius similes.i.quoꝛũ mariti i simili sint cõditione. Oẽs aũt amatoꝛie sunt epistole. Oꝛdo est. Si vos.s.tu vxoꝛ ꝛ filia valetis: nos.s.ego ꝛ filius valem⁹. Cõsiliũ est iam vr̃m nõ solũ meũ:hoc est vos debetis iudicare potius ꝙ ego qđ faciẽdũ sit vob. Si ille.s.Cesar quẽ timem⁹ vẽtur⁹ sup. est romã modeste.i.pacifice aut victoꝛia modeste ꝛ nõ insolẽter vsurus vos potestis esse domi recte.i.cõuenienter in pñtia.s.aduẽtus eius. Sin hõ amẽs.i.sine bona mente daturus est.s.militibus suis vꝛbẽ diripiendam:vereoꝛ vt Dolobella ipse.i.q̃ multũ potest apud Cesarẽ qui eius partes semper secutus est(Musꝙ exprimitur de quo reditu loquatur. Nam pauloante aduentum cesaris e gallia Tullia dolobelle nupserat:sed quia adhuc parum pꝛo cesare fecerat vr̃ vereri non satis posse: ꝛ ita credam de reditu e gallia loqui) possit pꝛodesse nobis satis. Et metuo illud ne intercludamini.i.arceamini ab exitu vt cum velitis exire non liceat.i.non sit facultas nõ permittatur. Nam liberis hominibus vr̃ semp licere exire nõ tñ semp permitti. Reliquum est.s.consilij quod ipse. i. vosmet sine me cõsiderabitis optie ne.i.vtrum femine sil'es vr̃i.i.eiusdem status ꝛ conditionis vobiscum: qtũs est a ntõ vos sint Ro

Licet.

Tullius Terentie ꝛ pater Tulliole duabus animis suis ꝛ Cicero matri optime ꝛ suauissime soꝛoꝛi.S.P.D.

Si vos valetis nos valemus. Uestrum iam consilium est non solũ meum:quid sit vobis faciendum. Si ille Romam modeste venturus recte in pñtia domi esse potestis. Si hõ amens diripiẽdã vꝛbẽ datur⁹ est vereoꝛ vt Dolobella ipse satis nobis pđesse possit. Etiã illud metuo:ne intercludamini vt cũ velitis exire non liceat. Reliquũ est qđ ipse optime considerabitis vr̃i simi les femine sint ne Rome. Si enim nõ sunt: videndũ est:vt honeste vos esse possitis. Qũquidẽ nũc res se hꝫ:mõ vt hec vobis loca tenere liceat bellissime vel mecum vel in nr̃is pꝛedijs esse poteritis. Etiam illud verendũ est:ne bꝛeui tpe fames in vꝛbe sit. His de rebus velim cũ Pomponio: cum Camillo:cũ quibus vobis videbitur:cõsideretis. Ad summam animo foꝛti sitis Labienus rẽ me

liorē fecit. Adiuuat etiā Piso: q ab vrbe discedit ⁊sceleris condēnat generū suum. Uos mee charissime anime: q̄ sepissime ad me scribite: et vos qd agatis: ⁊quid istic agatur. Quintus pater ⁊ fili et Rufus vobis salutem dicunt. Ualete Octauo kalen. Quin. Minturnis.

me. Si enim nō suntvtvidēdū estvt.i.quō vos possitis eē honeste.s.rome. q.d. timē dū nō fore honeste. Qū quidem res h₃ se nūc.i.ita est nūc stat⁹ re⁊:mō vt.i. dumō liceatvobis tenere hec loca.s.nr̄a q̄ ego teneovos poteritis eē bellissime.i. commodissime vel mecū vel in p̄dijs nr̄is. Etiam illud est verēdū ne fames.s. ob penuria₃ cibi sit breuitpe.i.intra breue tp̄s i vrbe. Ego velim sup. vt cōsideretis.i. ↄsultetis de his reb⁹ cū pōponio.s.attico cū Camillo aut sup.cū illis:cū q̄b⁹videbit vobis.s. conducibile. Ad summam idest vt precipua vota mandem: sitis animo forti. Labienus vir senatorius fecit rem idest vt dicunt querelam⁊cām pompeij:meliorem. Piso etiam socer cesaris: adiuuat sup. rem: q discedit ab vrbe: ⁊cōdēnat generū suum: vc₃ cesarē sceleris.s.iniq belli. Uos aie mee charissime (De quibus in prescriptōe dixi: duabus animis nō aiab⁹ suisvt ad notauit Ualla) scribite ad me q̄ sepissime idestvalde sepe⁊idest simul: q̄dvos agatis: ⁊q̄d agat.s.ab alijs: istic.i. rome vbi estis Quintus pater⁊filius.q.d. vterq₃ frater meus⁊filius eius⁊ Ruffus dicūt vobis salutem. Ualete. Minturnis que sunt inter Formios⁊ Sinuessam ⁊c.

M. T. C. Terētie sue. S. P. D.

SI vales bū est: ego q̄dē: valeo. Cōstitueram⁹ (vt ad te antea scripseram) obuiā Ciceronē Cesari mittere. S₃ mutauimus cōsiliū q: de illius aduētu nihil audiebamus. De ceteris reb⁹: ⁊si nihil erat noui: tū qd velimus: ⁊ quid hoc tpe putemus opus esse: ex Sicca poteris cognoscere. Tulliam adbuc mecum teneo. Ualetudinē tuam cura diligenter. xij. Kalen. Quin.

SI vales ⁊c. Dicit demittendo filio se cōsiliū mutasse: ⁊ noui nil habere: s₃ q̄ fieri velit e Sicca accipi posse. Ordo ē. Si valeas bū ē: ego q̄dē valeo. Cōstitueram⁹ vt scripserā antea ad te mittere obuiā cesari.s. veniētivt plurimivolūt e Gallijs: sed tū etati pueri magis ↄgruat si e Pharsalica victoria itelligat mittēd⁹: ciceronē .s. filiū nr̄m. S₃ mutauim⁹ consiliū: q: nihil audiebam⁹ de aduētu illi⁹.s. Cesaris: q̄lis.s. fuisset. Tu poteris cognoscere de ceter̄ reb⁹/⁊si nihil erat noui: tū q̄dvelim⁹ ⁊q̄d putem⁹opus.i.ope p̄tiū eēvt fiat hoc tpe ex Sicca.s. amico nr̄o: aut familiari. Ego teneo tuliā adhuc mecū. Cura diligēter valetudinē tuā.i. cura vt bōa sit⁊valeas

M. T. C. Terētie sue. S. P. D.

ETsi eiusmodi tpa nr̄a sunt: vt nihil habeā: q̄d aut a te lr̄a⁊ expectē: aut ip̄e ad te scribā: tū nescio quo mō: ⁊ip̄e vr̄as lr̄as expecto: ⁊ scribo ad vos cū habeo q ferat. Uolūnia debuit i te officiosior esse q̄ fuit. ⁊id ipsum qd fecit: potuit diligentius facere: ⁊ cautius q̄q̄ alia sunt que magis curemus: magisq₃ doleamus. Que me ita cōficiunt. vt ij voluerūt: qui me de mea sententia detruserunt: Cura vtvaleas.

ETsi. Dicit se libēter scribere⁊accipere lr̄as: accusatq₃ Uolūniam neglecti officij. Ordo est. Etsi tpa sunt eiusmodivt nihil lr̄a⁊ habeā q̄d aūt expectē a te: aut ip̄e scribam ad te: tū nescio quō d.i.sil: ip̄e.j.i. ego expecto lr̄as vr̄as.i. ex vrbe mittēdas: et scribo ad vos cū habeo sup. aliquē q̄ ferat Uolūnia .s. matrona illa Romana debuit esse officiosior in te q̄ fuit: ⁊potuit facere diligēti⁹ ⁊ cauti⁹ idip̄m q̄d fecit: q̄q̄ sunt alia q̄ curem⁹ magis et doleam⁹ magis.s. q̄ factum priuatum Uolūnie. Que.s. alia negocia conficiūt.i. ↄsumunt me ita vt ij voluerūt qui detruserūt.i. violent discedere fecerūt me de snīa.i. firmo p̄posito. Cura vt valeas. Loquit de reb⁹ iter se dūtaxat notis.

M. T. C. Terentie. S. D.

SI qd haberē: q̄d ad te scriberē: facerē id: de plurib⁹ v̄bis: ⁊ sepius nūc q̄ sunt negocia: vides. Ego

SI q̄d ⁊c. Dicit se nihil habere q̄d scribat ad vxorē: eāq₃ posse itelligere ex Lepta⁊ Trebatio quomō ipse sit afflict⁹. Ordo ē. Si

hrem qd.i.aliqd qd scriberē ad te:facerē id.i.scriberē ad te:r.i.sil' plurib⁹ vbis:r.i. sil':sepi⁹:nūc vides q̄ sunt negocia. Aūt.i. s;:tu poteris cognoscere ex lepta r Trebatio.s.amicis nr̄is qūo ego sim afflict⁹. Tu fac vt cures valetudinē tuā r Tullie.s.filie nostre. Post qd dictum vt sepe admōui frustra adderetur. Uale.

Argumētum ep̄le

Consideradū rc. Eodē est fere argumēto q̄ illa supio:q̄ icipit Uestrū iā ɔsiliū nisi q̄ in fine monet Terentiam vt curet domui faciēda ꝓpugnacula siquā vim militū iminere itellexerit. Ordo ē. Ego o aie mee Terētia r Tullia puto ɔsiderādum

Ordinatio littere

sup.esse vobis ēt atq̄ ēt.i.frequēter r diligēter qd faciatis:ne.i.an sitis Rōe: an mecū in aliq̄ loco tuto. Id cōsiliū est non solū meū.i.nō incūbit mihi soli:s; ēt vr̄m i.sed incūbit ēt vobis. Hec veniūt mihi in mētē vos posse esse Rome tuto.i.sub ꝓtectōe(raro legit tute ꝑꝑ ꝓ nomē)ꝑ Dolobellā.s.generū nr̄m r cā rē.s.affinitatē Dolobelle:posse eē nob; adiumēto si q̄ vis.s. militū aut si q̄ rapine cepint fieri. S; rursus.i.ecōtrario illud monet.¶i. turbat me: q̄ video oēs bonos.i.reipu.amatores: abesse rōa:r eos hr̄e ml'ieres.i. vxores suas secū. Hec aūt regio.s.iuxta Formios in q̄ ego sum ē nr̄oꝝ tū oppidoꝝ.i.quoꝝ patronus su;:tū ēt p̄dioꝝ:vt possitis:r.i. simul esse mecū multū:r cū abieritis esse cōmode in p̄dijs nr̄is. Nō cōstat.i.nō ē manifestū adhuc plāe mihi:vtrū.s. an Rome manere:an ad me vēire sit meli⁹. Uidete vos qd alie femine isto loco.i.isti⁹ ɔditiōis cuius vos estis faciāt r ne nō liceat exire cū velitis. Ego veli sup.vt ɔsideretis diligenter ēt atq̄ ēt.i.frequēter:vobiscū.i.inter vos r cū amicis:id.s.qd dcm̄ est. Uos dicetis.i. mādabitis Philotimo.s. liberto nr̄o:vt dom⁹.s.nr̄a hēat ꝓpugnacula.i defensoria r vt dicit fortalicia:r p̄sidiū.i.custodias armatoꝝ. Et veli istituatis.i.vt ornetis:tabellarios.i.lr̄aꝝ baiulos: certos.i.n dubie fidei:vt accipiam quotidie a vobis aliquas litteras. Date autem maxime.i.precipue operam:vt valeatis.i.sospites sitis: si vultis non valere. Octauo rcetera.

Tuto vbi imperite q̄da; tute frequēter ponunt.

autem quomodo sim afflictus ex Lepta: r Trebatio poteris cognoscere. Tu fac vt tuaz r tullie valetudinem cures.

M.T.C. Terentie: r Tulliole suis. S.D.

Considerandum vobis ēt atq̄ ēt aie mee diligēter puto.qd faciatis Rome ne sitis:an mecum in aliquo tuto loco: Id nō solum meū cōsiliū est:sed ēt vr̄m. Mihi veniunt in mentem hec. Rome vos esse tuto posse per Dolobellam. Eamq̄ rem posse nobis adiumēto esse:si qua vis:aut si que rapine fieri ceperint. S; rursus illd monet q̄ video oēs bonos abesse Roma:r eos mulieres suas secum habere. Hec autē regio in qua ego sum nostrorum est tum oppidorum:tum etiam prediorum:vt r multū esse mecū r cū abieritis cōmode r in nostris predijs eē possitis. Mihi non plane satis constat adhuc:vtruz sit melius. Uos videte quid alie faciant isto loco femine:r ne cum velitis exire non liceat. Id veliz diligenter etiam atq̄ etiam vobiscū:r cum amicis consideretis. Domus vt propugnacula:r presidium habeat Philotimo dicetis:r velim tabelarios instituatis certos vt quotidie aliquas a vobis litteras accipiam. Maxime autem date operam:vt valeatis:si nos vultis valere. Octauo kalen. Formijs.

Epistole huius argumentū r ordo.

In maximis. Dicit sibi valetudinem Tullie dolori esse:r se propius accessurum. Ordo est. Ualetudo.i.mala dispositio. Tullie nostre.s.filie excruciat me in maximis dolorib⁹.i.alīj. De qua.s. Tullia nihil est q̄.i.cur scribā ad te plura Eni.i.q: ego scio certe sup.eā eē tibi cure eque magne:vt.s.mihi. Qd vultis me ac

M.T.C. Terentie. S.P.D.

In maximis meis dolorib⁹ excruciat me valetudo Tullie nr̄e. De q̄ nihil ē qd ad te plura scribā. Tibi eni eque magne cure esse certo

scio. q me propius vultis accedere video ita esse faciendum: et iam ante fecissem: sed me multa impediuerunt que nec nunc quidem expedita sunt. Sed a Pomponio expecto litteras quas ad me quamprimum perferendas cures velim. Da operam vt valeas.

M. T. C. Terentie. S. P. D.

In Tusculanum nos venturos putamus aut nonis; aut postridie: ibi fac sint omnia parata. Plures enim fortasse nobiscum erunt: et (vt arbitror) diutius ibi commorabimur. Labrum si in balneo non est fac vt sit. Item cetera que sunt ad victum et valetudinem necessaria. Vale. iiij. kalen. Octobris: de venusio. 128

M. T. C. Terentie. S. P. D.

Si vales bene est quidem valeo. Da operam vt conualescas: quod opus erit. vt res: tempusque postulat prouideas atque ministres: et ad me de omnibus rebus quamsepissime litteras mittas. Vale.

M. T. C: Terentie. S. D.

Si vales bene est: ego quidem valeo: Nos quotidie tabellarios vestros expectamus: qui si venerint fortasse erimus certiores: quid nobis faciendum sit. Faciemusque testatim certiorem: Valetudinem tuam cura diligenter kalen. Septembris.

M. T. C. Terentie. S. D.

Si vales bene est. ego. q. va. Reddite mihi iam tandem sunt a Cesare littere satis liberales: et ipse opinione celerius venturus esse dicitur. Cui vtrum obuiam procedam: an hic eum expectem: cum constituero: faciam te certiorem. Tabellarios mihi velim quamprimum remittas. Valetudinem tuam cura diligenter. Datum pridie Kalendas sexti.

cedere propius: ego video. i. considero faciendum esse ita: et fecissem iam ante. s. quam monuissetis: sed multa impediuerunt me: que ne quidem. i. non etiam nunc sunt expedita. i. vt dicunt euacuata. Sed ego expecto litteras a Pomponio. scilicet Attico. Quas velim sup. vt curas perferendas ad me quamprimum. i. valde cito da operam vt valeas.

In tuscu. &c. Significat quasi in villam suam Tusculanam venturus sit: vt omnia parentur: etiam in balneo: sibi quod et comitibus suis dicens. Nos putamus nos venturos sup. esse: in tusculanum. i. villam nostram tusculanam/aut nonis. s. istius mensis/aut postridie. i. die proxime secuturo. Fac sup. vt omnia sint parata ibi. Enim. i. quia: plures erunt erunt fortasse nobiscum: et vt arbitror: nos commorabimur ibi diutius. Si labrum. i. vas lauandis aptum: non est in balneo: fac vt sit. Item fac vt cetera que necessaria ad victum et valetudinem sup. sint. Vale. Quarto Kalen. Octobris de venusio oppido iter Lucaniam et Apuliam.

Argumentum epistole et illius structura.

Venusium oppidum inter lucaniam et apuliam.

Si vales &c. Monet vt saluti consulat: vt omnibus prospicere possit et ad se crebras dare litteras dicens. Si &c. da operam vt conualescas supple si minus vales: et supple vt prouideas et administres quod opus. idest necessarium erit: vt res et tempus postulat: et mittas ad me quamsepissime litteras de omnibus rebus. Vale.

Si vales &c. Dicit se expectare tabellaros terentie e quibus quid agendum habeat noscat et statim rescribat. Ordo est. Si &c. Nos expectamus quotidie tabellarios vestros. Qui si venerint nos erimus certiores fortasse: quia potuissent nihil scripsisse/quid faciendum sit nobis: et faciemus te statim certiorem scilicet quid faciendum sit. Valete &c.

Argumentum epistole et illius ordo.

Si vales &c. A cesare se litteras accepisse dicit: et eum celerrime aduentare: vnde dubitat an obuiam eat dicens. Littere satis liberales reddite sunt mihi tandem a Cesare: et ipse dicitur esse venturus. scilicet ad vrbem celerius opinione. idest quam homines opinentur. Cui cum constituero. idest decreuero: vtrum procedam obuiam an expectem eum hic: faciam te certiorem. Ego velim remittas mihi tabellarios. scilicet quos a te remitto: quamprimum idest valde scito. Cura &c.

Quid hec epistola continet et illius series.

Argumẽtũ ep̃le.

Si vales &c. Dicit se nihil certi habere de cesaris aduẽtu: neq; de lr̃is quas philotimus a cesare ad se habere dicebat͂ vñ videt͂ hec ep̃la scripta ante p̃xime p̃cedentẽ.

Ordo textus.

Ordo est. Si &c. Nos neq; habem⁹ adhuc q̃cq̃ certi de aduẽtu Cesaris: neq; de lr̃is q̃s Philotim⁹: scz libert⁹ nr̃ dr̃ habere. scz a Cesare. Si quid certi erit supple mihi: faciaz te certiorem &c.

Argumẽtũ ep̃le.

Etsi nõ dubie mihi &c. Argumentũ cõdepẽdet cũ ep̃lis in scđo & tertio libris habitis vbi de p̃cõsulatu suo in Cilicia plenius scripsit. In hac aũt dicit qb⁹ reb⁹ adduct⁹ sit scribere romã de trãsitu parthoꝝ: & q̃ varij fuerint de eis rumores: deinde qđ egerit perspecto transitu parthoꝝ: cõtra quos cum op⁹ sit maiore exercitu rogat vt ad se mittatur tant⁹ q̃to opus sit ad maximũ bellũ cõficiendũ: cũ nulla sit spes in p̃uincia lib⁹ nec in socijs excepto deiotario Prescriptio legetur sic Marcus Tullius Cicero Marci fili⁹ p̃consul: Salutẽ plurimã dicit Consulibus pretori tribunisplebis senatui ppl'oq; romano qđ addit. Si vos &c. addendũ non est.

Ordinatio & structura textus.

Ordo est. Etsi nunciabat͂ mihi nõ dubie. i. certe/ p̃thos transisse Euphratẽ. s. flu. fere cũ oĩb⁹ copijs suis: alibi tñ dicit arabes fuisse in vestitu parthico: tamen q̃. i. qr ego arbitrabar certiora posse scribi ad vos de his rebus a Marco Bibulo p̃consule. s. Syrie et ita viciniore statuebã non esse necesse mihi scribere publice. i. ad senatũ ea que nunciarent͂ de prouincia alteri⁹. Postea vero q̃ sum factus certior certissimis auctoribus: legatis: nuncijs: litteris putaui ea que delata essent ad me: scribenda esse ad vos: vel q̃ res erat tanta vt cum periculo ignoraretur vel q̃ nondum audiebamus Bibulum venisse in Syriam / vel qr administratio huius belli est mihi pene cõis cũ Bibulo: quia proximam habebat prouinciam. Legati cõmageni: a loco dicti: regis Antiochi nunciauerunt mihi primi magnas copias parthoꝝ cepisse trãsire Euphratẽ. Quinto quo nuncio allato: cum essent nonnulli qui putarent minorem. idest non integram fidem habendam: idest non satis credendum esse ei regi: statui expectandũ esse. s. pri⁹ q̃ scriberẽ siquid certius afferret͂. Lr̃e sunt reddite mihi e Cappadocia a Tarchondimoto: qui existimatur fidelissimus soci⁹ trãs Tauꝝ. i. eoꝝ q habitant trans Taurum. scz Montem: et amicissimus populi Ro-

Parthorũ copie euphratẽ fluuium trãsierũt

M. T. C. Terentie. S. D.

Si vales bene est: ego. q. v. Nos neq; de Cesaris aduentu: neq; de literis quas: Philotim⁹ habere dr̃ quicq̃ adhuc certi habemus. Si quid erit certi: faciam te certiorem: valetudinem tuam fac: vt cures. iij. idus sextilis.

M. T. C. Epistolaꝝ familiariũ. Liber. xv.

M. T. C. M. F. p̃cõs. S. P. D. Cons. Pret. Tri. ple. Senatui. P. Q. R.

Etsi non dubie mihi nũciabatur. Parthos transisse euphratẽ cũ oĩb⁹ fere suis copijs: tñ q̃ arbitrabar a M. Bibulo p̃consule certiora de his reb⁹ ad vos scribi posse statuebam mihi non necesse esse publice scribere ea: que de alteri⁹ prouincia nunciarent͂. Postea vero q̃ certissimis authoribus: legatis: nuncijs: lr̃is sum certior factus: vel q̃ tanta res erat: vel q̃ nondũ audieram⁹. Bibulũ in Syriã venisse: vel qr administratio huius belli mihi cuz Bibulo pene est cõis: que ad me delata ẽẽnt: scribenda ad vos putaui. Regis Antiochi Cõmageni legati primi mihi nunciarunt Parthorum magnas copias Euphratẽ transire cepisse. Quo nuncio allato cũ ẽẽnt nõnulli q ei regi minorẽ fidẽ habendã putarẽt: statui expectandũ esse: si qd certi⁹ afferret͂. Ad. xiij. Kal. Octobris. cũ exercitũ in Ciliciã ducerẽ in finib⁹ Lycaonie e Capadocia mihi lr̃e reddite sunt a Tarchõdimoto: q fidelissim⁹ soci⁹ trãs taurũ: amicissimusq; ppl'i Ro. existimat͂. Parchodẽ Orodi regis parthoꝝ filiũ cũ per magno eqtatu parthico trãsisse euphratẽ et castra posse posuisse tybe: magnumq; tumultũ eẽ in p̃uincia syria excitatũ. Eodẽ die a Iablico Phylarcho Arabũ quã hoĩes opinãt͂ bene senti

re:amicũqꝫ esse reip. nr̃e:lr̃e de ijsdẽ reb⁹ mihi reddite sunt. His reb⁹ allatis:⁊ si intelligebã socios infirme aĩatos eẽ:⁊ nouaꝝ reꝝ expectatiõe suspẽsos:sperabã tamẽ eos ad quos iam accesserã qq̃ꝫ nostrã ꝯsuetudinẽ:itegritatẽqꝫ ꝑspexerãt amiciores Po.Ro.eẽ factos. Ciliciã aũt firmiorẽ fore: si eqtat⁹ nostri ꝑticeps facta eẽt. Et ob eã cãm: ⁊ vt opprimerent:ij q ex Ciliciũ gẽte in armis eẽnt: et vt hostis is:q esset ĩ Syria: sciret exercitũ ppl̃i Ro.non modo non cedere his nuntijs allatis:sꝫ etiam propius accedere: exercitum ad Taurum institui ducere. Sed si quid apd̃ vos authoritas mea ponderis habet:in his presertim reb⁹: quas vos audistis: ego pene cerno: magnopere vos et hortor et moneo: vt his ꝓuincijs serius vos quidem q̃ꝫ decuit: sed aliquando tamen consulatis.

mani:redite:dico sunt in finib⁹ Lycaonie ad decimũtertiũ Kal. Octobris cũ ducerẽ exercitũ in Ciliciã Parcodem.i.nunciantes Parcodẽ seu Parcorẽ: filium: Orodo ꝑ Orodis (Alij tñ Orodis scribunt) regis Parthoꝝ transisse Euphratẽ cũ permagno.i.valde magno equitatu parthico: ⁊ posuisse castra Tybe.i.in eo loco Syrie:⁊ magnũ tumultũ esse excitatũ in ꝓuincia Syria. Lr̃e de eisdẽ reb⁹.i. de transitu parthoꝝ sunt reddite mihi eodẽ die a Jãblico phylarco.i. tribuno seu prefecto Arabũ:quẽ hoĩes opinant bene sentire.s.de nobis vt amicũ esse reip.nr̃e. His reb⁹ allatis.i.postq̃ꝫ he res erant allate:⁊ si intelligebã socios.s.Ro.impij eẽ aĩatos infirme.i.debiliter: et suspẽsos.i. dubios in fide:expectatiõe.i. ꝑpter expectationẽ reꝝ nouarũ:sperabã tñ eos: ad quos ego accesserã iã qq̃ꝫ.i.⁊ q̃ ꝑspexerãt consuetudinẽ nostrã.i.cõmerciũ nostruꝫ: et integritatem nostrã.i.fidei nostre: factos esse amiciores ppl̃o Romano. Autẽ idest sed:sperabam sup.Ciliciam.s.ꝓuinciam fore firmiorem:si esset facta ꝑticeps equitatus nostri. Et institui.i. proposui ob eam causam scꝫ vt amiciores fierent:⁊ vt ij qui ex gente Ciliciũ essent in armis opprimerent:⁊ vt is hostis.s.Parthus q̃ esset in Syria/ sciret exercitum ppl̃i Romani/non mõ cedere his nuntijs allatis.i.licet hmõi nuntij essent allati:sꝫ etiã accedere ꝓpius institui inquã/ducere exercitũ.s.Romanũ ad Tauꝝ.s.montem q̃ prouincias illas dirimit. Sed si auctoritas mea hꝫ qd̃.i.aliqd põderis apd̃ vos:p̃sertim in his reb⁹ quas vos audistis ego pene cerno:et horto:⁊ moneo vos magnopẽ vt vos cõsulatis.i.ꝓspiciatis consilio:his ꝓuincijs Syrie ⁊ Cicilie:serius quidem q̃ꝫ decuit:sed tamen aliquando.idest tandem.

Parcodes seu paco:ro dis regis parthorũ filius.

Taurus mons.

¶ Vos queadmodũ instructos: ⁊ qb⁹ presidijs munitos ad tanti belli opinionẽ miseritis:non estis ignari. Qd̃ ego negociũ nõ stulticia obcecatus:sed verecũdia deterrit⁹ nõ recusaui. Neqꝫ eĩ vnq̃ꝫ vllũ piculũ tm̃ putaui:qd̃ subterfugere mallem: q̃ꝫ vestre auctoritati obtẽperare. Hoc aũt tẽpore res sese sic habet:vt nisi exercitũ tãtũ q̃tũ ad maximũ bellũ mittere soletis:mature in has prouincias miseritis:summũ periculũ sit:ne amittende sint oẽs he prouincie qb⁹ vectigalia Po. Ro. cõtinent. Quãobrẽ:vt in hoc prouinciali delectu spẽꝫ habeatis aliquam:causa nulla est:neqꝫ multi sunt:⁊ diffugiunt:qui sunt metu oblato: et qd̃ genus hoc militum sit:iudicauit vir fortissimus. M. Bibulus in Asia qui cum vos ei permisisse

¶ Vos nõ estis ignari.i.bene scitis queadmodũ miseritis sup.nos instructos ⁊ q̃bus p̃sidijs munitos. q.d. infirmissimis ad opinionẽ.i. vbi esset opinio tãti belli. Qd̃ negociũ.s.tã arduũ ego nõ recusaui: non obcecatus. idest non propterea q̃ꝫ essem obcecat⁹ seu occecatus:sed deterritus verecundia. Neqꝫ eñ putaui vnq̃ꝫ vllũ periculũ tãtũ q̃ꝫ mallẽ subterfugere/q̃ꝫ obtẽperare auctoritati vestre. Autẽ.i.sed res habet sese hoc tempore sic:vt nisi miseritis mature.idest cito:in has prouincias tantum exercitum quantum soletis mittere ad maximum bellum: summum periculum sit ne oẽs he ꝓuincie q̃bus vectigalia.i. pecunie quas ex rebus vehendis et portandis recipere solebã: populi Romani cõtinent:sint amittende.i.debeant amitti (Videri solet Cicero quibusdam meticulosior: qd̃ vitium prudentioribus frequens est) Quãobrẽ causa nulla est:vt vt habeatis spem in hoc delectu ꝓuinciali.i. in militibus quos possimus per delectum in prouincijs conscribere:quia sup. milites / neqꝫ multi sunt et qui sunt diffugiũt metu oblato. idest qñ metus est eis

a Parthis obiect⁹: et Marc⁹ Bibulus vir fortissimus indicauit aut iudicauit in Asia: qd .i. quale sit hoc gen⁹ militū: q̄ cū vos ꝑmisissetis ei: habere delectū .i. cōscribere milites nouos: noluit sup. habere. Nā auxilia socioꝝ sunt ꝑpterea acerbitatē atq; iniurias imperij nostri: aut ita imbecilla vt nō possint iuuare nos multū aut alienata a nobis ita vt neq; quicq̄ videatur esse expectandū ab ijs: neq; committendū ijs. Ego duco .i. iudico voluntatē et copias deiotari regis ꝓ quo extat Ciceronis ōro: quātecunq; sunt: esse nostras .i. nobis fauentes. Cappadocia est inanis .i. exhausta militib⁹ et pecunia. Reliqui reges .s. iusti et tyrāni .i. incubatores regiaꝝ: neq; sunt satis firmi opibus neq; volūtate. Anim⁹ certe non deerit mihi in hac paucitate militū spero ne q̄dē .i. q̄ nō etiā cōsiliū. Incertū est q̄d sit casuꝝ .i. casum euenturū. Utinā possim⁹ cōsulere .i. cōsilio ꝓspicere saluti nr̄e: nos certe cōsulemus .i. ꝓspiciem⁹ et satisfaciem⁹ / dignitati .i. honori nr̄o: hoc est nihil faciem⁹ cōtra dignitatem nostram. Ualete.

Argumētū ep̄le.

Cum pdie &c. Quidā ꝓpositā hn̄t salutationē vulgarē. Si vos valetis bn̄ est: ego q̄dē valeo. Facit aūt certiorē Senatū pp̄l'mq; romanū q̄d egerit cū primū i Asiā venit ipato: in Ciliciā ꝓficiscens. Deinde quē admodū ī insidijs sui exercit⁹ liberauerit Ariobarzanē regē Cappadocie ab insidijs q̄ illi parabant cū salus illi⁹ regis fuerit sibi cōmendata postremo eiusdē regis ingeniū: fidē et bn̄uolētiā erga. S. P. Q. R. se ꝑspexisse affirmat: q̄b⁹ dicit illū meruisse vt pp̄lo romano sit charus. Ordo est. Cū venissez pridie .i. die q̄ precessit kal'. Sextilis .i. primū diē augusti: in ꝓuinciā .s. Ciliciā: neq; potuissez venire maturi⁹ .i. citius: ꝓpter difficultatē itineꝝ per terras: et nauigationū per maria: putaui cōuenire maxime officio meo et cōducere .i. vtile esse reip. parare ea q̄ ꝑtinerēt ad exercitū et ad rē militarē. Que cū essent cōstituta .i. ordinata et instructa a me magis cura et diligentia q̄ facultate et copia: et nūcij et lr̄e de bello illato a Parthis in ꝓuinciā Syriā afferent fere quotidie: arbitrat⁹ sum: iter faciēdū sup. esse: mihi p Lycaoniā et p Isauros: et p Cappadociā regiões illas Asie. Suspitio enim magna erat parthos si conarentur egredi ex Syria atq; irrumpere in prouinciam meam videlicet Ciliciam: eos facturos esse iter per Cappadociam: q̄ ea pateret maxime. Erat enim vt supra dixit inermis. Itaq; feci

Ariobarzanes rex capadocie,

Lycaonia isaur⁹ et capadocia regiones asie.

tis delectum habere noluerit. Nam sociorum auxilia propter acerbitatem: atq; iniurias imperij nostri aut ita imbecilla sunt: vt non multum nos iuuare possint: aut ita alienata a nobis: vt neq; expectandum ab ijs neq; cōmittendum ijs quicq̄ esse videatur. Regis Deiotari et voluntatē et copias q̄tecūq; sunt: nostras esse duco. Cappadocia est inanis. Reliqui reges Tyrāniq;: neq; opibus satis firmi: nec volunt a te sunt. Mihi i hac paucitate militū certe animus nō deerit. Spero ne consilium quidem. Quid casurum sit: incertū est. Utinam saluti nostre consulere possim⁹ dignitati certe consulemus. Ualete.

M. T. C. M. F. Procons. S. P. D. Cons. Pre. Tr. Pl. Sena. P. Q. R.

Cum pridie kal'. sextilis in prouinciam venissem neq; maturius ꝑpter itinerum et nauigationū difficultatem venire potuissem: maxime conuenire officio meo: reiq; pu. conducere putaui: parare ea que ad exercitū: queq; ad rem militarem pertinerent. Que cum essent a me cura magis: et diligentia: q̄ facultate: et copia constituta: nuncijq;: et littere de bello a Parthis in prouinciam Syriam illato quotidie fere afferentur: iter mihi faciendum per Lycaoniam: et per Isauros et per Cappadociam arbitratus sum. Erat enim magna suspitio Parthos. Si ex Syria egredi atq; irrumpere in meam prouinciam conarentur: iter eos per Cappadociam q̄ ea maxime pateret: esse facturos. Itaq; cum exercitu p Cappadocie partē eā. que cum Cilicia continens est iter feci: Castraq; ad cybistra: qd oppidū est ad montem taurū: locaui: vt Artuasdes Rex Armenius quocūq; aīo esset: sciret nō ꝓcul a suis finib⁹ exercitum populi Roma. esse: et Deiotarum fidelissimum Regem: atq; amicissimum reipub. nostre

maxime cõiunctũ habere: hoiez cui⁹ τ ɔsilio τ opi bus adiuuari posset resp. Quo cum in loco castra haberem: equitatũqꝫ in ciliciam misissem vt τ me us aduentus his ciuitatibus: que in ea parte es sent nunciatus firmiores animos hoim faceret: τ ego mature quid ageretur in Syria scire possez tempus eius tridui: quod in his castris morabar in magno officio: τ necessario mihi ponendũ pu taui. Cum enĩ vestra authoritas intercessit vt ego regẽ adriobarzanẽ: eusebẽ τ philorhomeũ tuerer: eiusqꝫ regis salutẽ: incolumitatẽ: regnumqꝫ de fenderẽ regi: regnoqꝫ presidio essem: adiũxissetis qꝫ salutem eius regis pp̃lo senatuiqꝫ Ro. magne cure eẽ: qꝺ nullo vnq̃ de rege decretũ eẽt a nostro ordine existimaui me iudiciũ vestrũ ad regez ɔfer re debere: eiqꝫ p̃sidiũ meũ: τ fidẽ τ diligẽtiã polli ceri: vt qñ salus ipsi⁹: τ icolumitas regni mihi cõ mendata esset a vobis: diceret si qd vellet. Que cũ essem in cõcilio meo cum rege locutus: initio ille orationis sue vobis maximas vt debuit. deide ẽt mihi gratias egit: q ei pmagnũ τ phonorificũ vi debatur. S. P. Q. R. tante cure esse salutẽ suam meqꝫ tantã diligentiã adhibere: vt τ mea fides: τ cõmendationis vestre authoritas perspici posset Atqꝫ ille primo: qꝺ mihi maxie letitie fuit ita me cum locutus est: vt nullas isidias vite sue: neqꝫ re gno diceret se aut intelligere fieri: aut etiã suspica ri. Cum ei ego gratulatus essem: idqꝫ me gaude re dixissem: cohortatus vt recordaretur casum illũ interitus paterni: τ vigilanter se tuereꝛ. atqꝫ ad monitu senatus consuleret saluti sue: tum a me di scessit in oppidũ Cybistra. Postero aũt die: cum Ariarate fratre suo τ cũ paternis amicis maiori bus natu ad me in castra venit: perturbatusqꝫ et flens: cum idem τ frater faceret τ amici: meam fi dem: τ vestram cõmendationem implorare cepit.

iter per eã partẽ Cappadocie q̃ ẽ ɔtinẽs i. se tenens τ affinis cũ Cilicia. τ locaui ca stra ad cybistra/ qꝺ oppidũ est ad montẽ Taurũ (Cicero fere in appositiõe magis cõe preponit: vt Regis deiotari: montem taurũ ꝓuinciam Syriã τc. nõ tamen sem per: nam sequitur) vt artuasdes rex arme nius/ quocunqꝫ animo esset. i. quemcun qꝫ animum in nos haberet sciret exerci/ tum populi romani esse non longe a fini bus suis τ vt scꝫ haberem Deiotarum re gem fidelissimũ atqꝫ amicissimum reipu. nostre coniunctionum maxime: apposito ri: hominem idest qui est homo cuius τ cõ silio τ opibus: respub. scꝫ Romana possit iuuari maxime. In quo loco cum habe/ rem castra τ misissem equitatum in Cili ciam: vt τ aduentus meus nunciatus his ciuitatibusque essent in ea parte: faceret animos hominum firmiores: τ ego possez scire mature idest cito: quid ageretur in Syria: putaui tempus eius tridui quod morabar in his castris ponendum. i. expẽ dendum ex officio magno τ necessario mi hi. Cum enim authoritas vestra interces sisset. i. confirmasset vt ego tuerer. i. prote gerem regem Ariobarzanem: eusebẽ. i. pi um cultorem: τ philorhomeñ. idest amicũ romanorum greca sunt vocabula τ grece scribenda. Nam dicitur pius τ religiosus. amicus τ amator. rhomeus Romanus. Hec enim aspiratur: vt roma. i. valentia: et defenderem salutẽ/ incolumitatẽ τ regnũ eius regis τ essem presidio idest custodie τ protectioni regi τ regno: τ sup. cum ad iunxissetis salutem eius regis esse popu lo senatuiqꝫ romano magne cure: quod vllo idest non vllo: non esset decretum vn quã de vllo rege: ab ordine nostro. i. sena torio: existimaui. i. iudicaui me debere de ferre ad regem idest indicare regi/ iudici um vestrum: τ polliceri ei presidium meuz τ fidem τ diligentiam vt quando. i. quo niam salus ipsius τ incolumitas regni es set cõmendata mihi a vobis: diceret siqd vellet. Que cũ essez locut⁹ in cõsilio meo idest in cetu meoꝝ cũ rege illo. s. rex egit initio orationis idest responsionis sue vo bis vt debuit maximas gratias. Deinde egit mihi gratias q videbaꝛ ei permagnũ τ honorificum idest valde magnum τ val de honorificum esse: salutem suam esse se natui populoqꝫ Romano tante idest taz magne cure: Et me adhibere tantam dili gentiam vt τ fides idest fidelitas mea et auctoritas vestre commendationis pos/ sit perspici Atqꝫ ille locutus ẽ primo me cuz. quod fuit mihi maxime letitie: ita vt

appositio

Deiota rus rex fi delissim⁹ amicissĩ musqꝫ rei pu. roma ne.

eusebes pius. phi los rhomeus.

diceret se nullas.i.non vllas:aut nõ intel ligere aut etiã suspicari vllas insidias fie ri vite sue:neqꝫ regno sup.suo. Cum ego essem gratulatus ei:⁊ dixissem me gaude re id idest ꝑpter id:cohortatus vt recor/ daretur illum casum i.fortuitum euentũ interitus paterni qui per insidias cesus erat:⁊ tuereť.i.ꝑtegeret se vigilanter:at qꝫ cõsuleret.i.ꝓspiceret saluti sue admo nitu.i.ex admonitinoe senatus.s. Roma ni:tũ.i.deinde discessit a me in oppidũ cy bistra scꝫ noie:est aũt neutri gñis ⁊ pl'is numeri. Aũt.i.sed:ipse venit ad me in ca stra postridie.i.die ꝑxime secuto:cũ Aria rate fratre suo/⁊ cũ amicis paternis ma ioribus natu.i.sermonibus. Et perturba tus ac flens:cũ ⁊ frater faceret idẽ.i.etiã fleret:⁊ amici sup.facerent idẽ cepit iplo rare.i.implorãdo pascere fidẽ meã ⁊ com mẽdationẽ vestrã. Cũ admirarer qd no ui accidisset:dixit indicia.i.manifestamen ta insidiaꝝ manifestarũ.s.tunc nõ prĩ ee delata.i.denunciata sibi que essent occul tata ante aduentũ meũ:qꝛ hi qui possent pate facere ea retinuissent propter metũ Aũt.i.sed cõplures detulisse ad se.i.sibi ĩ dicasse audacť eo tẽpore spe presidij mei idest custodie ⁊ protectionis mee:ea que sciret.⁊ sup.dixit fratrem amantissimũ sui.s.regis preditum summa pietate dice re o ijs.i.inter eos qui que scirent detule rant ea que eis dicebat quoqꝫ.i.etiaꝫ me audiente:se esse sollicitatum vt vellet re gnare.i.regnũ inuaderet.⁊ sup.id non po tuisse accedere fratre suo viuo:se tamen nunqꝫ ꝓtulisse eã rẽ in mediũ.i.indicasse fratri ante illud tempus propter metum periculi quod imminebat ab ijs qui vole bant illum regnare. Que cũ esset locutus monui regem vt adhiberet omnem diligẽ tiã ad conseruandum se:⁊ hortatus sum amicos probatos.idest fideles inuentos in fide atqꝫ iudicio patris eius:sup.vt do cti casu acerbissimo idest per casum acer

Cum admirarer qd accidisset noui:dixit ad se idi cia manifestaꝝ insidiaꝝ esse delata:que essent an te aduentum meũ occultata:qꝛ ij qui ea pateface re possent ꝑpter metũ reticuissent. Eo autẽ tẽpo re spe mei presidij complures ea:que scirẽt:auda cter ad se detulisse. In ijs amantissimum sui sum ma pietate preditũ fratrẽ dicere ea q̃ meis qꝫ au diẽte dicebat:se sollicitatũ eẽ:vt regnare vellet. Id viuo fratre suo accidere nõ potuisse se tñ ante tem pus illud eam rem nunqꝫ in mediũ ꝑpter pericu li metum ꝓtulisse. Que cũ esset locutus monui re gẽ:vt oẽm diligẽtiã ad se conseruãdũ adhiberet. amicosqꝫ in patris eius fide:atqꝫ iudicio proba tos hortatus sum regis sui vitam docti casu acer bissimo patris eius oĩ cura custodiaqꝫ dĕfenderẽt Cum rex a me equitatum cohortesqꝫ de exercitu meo postularet:⁊ si itelligebam vestro senatuscõ sulto non modo posse me id facere sed etiã debere tamen cum respu.postularet ꝑpter quotidianos ex Syria nuncios vt quãprimũ exercitũ ad Cili cie fines adducerem:cũqꝫ rex mihi patefactis iaꝫ insidijs non egere exercitu po. Ro.sed posse se su is opibus defendere videretur illũ cohortatus sũ vt in sua vita conseruanda primum regnare disce ret:a qbus ꝓspexisset sibi isidias:paratas:ĩ eos vteretur iure regio:pena afficeret eos:quos neces se esset:reliquos metu liberaret.

bissimum patris eius defenderent omni cura ⁊ custodia vitam regis sui. Cuꝫ rex postularet a me eq tatum ⁊ cohortes de exercitu meo:⁊ si intelligebam me non modo posse:sed etiam debere facere id: senatusconsulto vestro idest propter senatusconsultum vestrum:tamen cum respu.postularet ꝑpter quotidianos nuncios ex syria.s.de aduentu parthorum:vt adducerem q̃primum exercitum ad fines Cilicie:⁊ cum rex videretur mihi iam insidijs patefactis non egere exercitu populi Romani:sed vide retur posse defendere se suis.i.proprijs opibus.i.facultatibus:cohortat⁹ sum illũ:vt disceret regna re primum in conseruanda vita sua:⁊ vtereť iure regio in eos a quibus perspexisset isidias paratas sibi:⁊ afficeret pena eos quos esset necesse.s.afficere ⁊ liberaret reliquos metu.

¶ Presidio ⁊c.⁊ sup. cohortatus sum regem:vt vteretur presidio exercitus mei potius ad timorem eorum:qui essent in culpa:q̃ ad contentionem.i.longam con certationem. Autem idest sed dixi sup. fo re.i.futurum:vt oẽs quãdo.i.quãdoqui dem nossent senatusconsultum.s.de presi

¶ Presidio exercitus mei ad eoꝝ:qui in culpa es sent timorem potius:q̃ ad cõtẽtionẽ vtereť. Fore autem vt omnes:quãdo senatuscõsultum nossent intelligerent me regi si opus esset ex authoritate

vestra ꝑsidio eẽ futurũ. Ita ꝯfirmato illo ex eo loco castra moui. iter in Ciliciam facere institui: cũ hac oppiniõe e Cappadocia discederẽ vt consilio vr̃o casu incredibili: ac pene diuino regẽ quẽ vos honorificentissime apellassetis nullo postulante queq̃ mee fidei cõmẽdassetis cuiꝰ salutẽ magne vobis cure eẽ decreuissetis meꝰ aduẽtus p̃ntibus insidijs liberaret. Qđ ad vos a me scribi non alienũ putaui: vt intelligeretis ex ijs q̃ pene acciderũt: nos multo añ ne ea acciderent ꝓuidisse: eoq̃ vos studiosius feci certiores qꝛ in rege Ariobarzane ea mihi signa video virtutis: ingenij: fidei beneuolẽtieq̃ erga vos perspexisse: vt non sine cã tantã curã in eius vos salutẽ. diligẽtiam videamini contulisse. Valete.

M. T. C. pcõ. M. catõi. S. D.

Cum ad me legati missi ab Antiocho Cõmageno venissent i castra ad Iconiũ. iij. nonas septẽb. ijq̃ mihi nũciassent regis Parthorũ filium quo cũ eẽt nupta regis armenioꝝ soror ad Eufratẽ cũ maximis ꝑthorũ copijs mltarũq̃ ꝑterea gẽtiũ magna manu venisse euphratẽq̃ iã trãsire cepisse diciq̃ Armeniũ regẽ in cappadociam impetũ eẽ facturũ putaui, ꝓ n̄ra necessitudine me hoc ad te scribere oportere publice ꝓpter duos cãs nihil scripsi: qꝛ ꝑmo cõmagenum legati dicebãt ad senatũ stati nũcios: lr̃asq̃ misisse ⁊ existiabã. M. Bibulũ ꝓcõsulẽ: q circiter idus Sextilis ab ephesoi Syriã nauibꝰ ꝓfectꝰ erat qꝛ scđos ventos habuisset iã i ꝓuĩciã suã ꝑuenisse: cuiꝰ lr̃is oĩa certiora ꝑlatũ iri ad senatum putabã. Mihi vt in hmõi te tãtoq̃ bello maxie cure est: vt q̃ copijs: ⁊ opibꝰ tenere vix possumꝰ: ea mãsuetudine ⁊ contiñẽtia n̄ra socioꝝ fidelitate teneamꝰ. Tu velim vt cõsuesti: nos absentes diligas ⁊ defendas. Vale

dio regi ferendo. intelligeret me futurum esse regi ꝑsidio. i. ad ꝑsidiũ si opꝰ esset ex auctoritate vestra. Illo. s. rege cõfirmato ita moui castra ex illo loco ⁊ institui facere iter in Ciliciã: cũ discederam e Cappadocia hac opiniõe. s. de relicta: vt aduentus meus liberaret insidijs presentibus. i. tũc imminẽtibus: cõsilio vestro. i. ꝓpter consiliũ vestrum casu icredibili ac pene. i. quasi diuino (nõ enĩ sciebat regẽ insidijs petiꝫ) regẽ. s. Ariobarzanã quẽ vos appellassetꝫ honorificentissime: videlicet noĩe amici socijq̃ imperij romani queq̃. i. ⁊ queꝫ commẽdassetis fidei mee. ⁊ sup. cuius saluteꝫ vos decreuissetis esse vobis magne cure. Quod. i. quam rem ego putaui nõ alienũ sup. esse. i. imptinẽs scribi. i. si scriberetur a me ac vos: vt intelligeretis ex ĥis q̃ acciderunt. i. euenerũt pene: idest quasi non tamẽ euenerũt (loquitur aũt de cede regis Cappadocum) nos prouidisse multo añ ne ea acciderent: ⁊ ego feci eoq̃. i. propterea vos certiores studiosius. i. diligentius: qꝛ ego video: mihi mihi perspexisse in rege Ariobarzane ea signa virtutis, ingenij fidei ⁊ beniuolentie erga vos: vt vos videamini cõtulisse in salutẽ eius tantaꝫ curã ⁊ diligentiam non sine cã. Valete.

Cum ad me ⁊c. Scribit ad. M. Catonem quid ex legatis Antiochi intellexerit de Parthis qui Euphratem transire ferebantur. atq̃ alia multa super eodẽ negocio: vt cũ ordine patebit q̃ talis est. Cum legati missi ab Antiocho. Commageno. i. rege Commagene: q̃ est ps Syrie: venissent ad me in Castra: in Iconium oppidum Lycaonie tertio nonas Septemb. ⁊ ij nunciassent mihi filium: regis Parthorum cum quo soror regis Armenioꝛuꝫ esset nupta venisse ad euphratem. s. fluuium: cum maximis copijs Parthorum: et preterea: idest preter parthos: cum magna manu multarum gentium: cepisse iã transire euphratem ⁊ nunciassent dici. i. qꝛ diceretur regem Armeniũ facturuꝫ esse impetũ in Cappadociam: putaui pro necessitudine nostra oportere me scribere hoc ad te. Ego nihil scripsi publice. i. ad senatum que publice legerentur (videtur tamen publice misisse primas huius libri sed) vt oppinor: (post has qꝛ nõ eo ordine duo date sunt posite in hoc opere lr̃e) propter duas causas: qꝛ legati dicebant ⁊ idest simul ipsum Cõmagenum. scilꝫ Antiochum regem misisse statim nuncios ⁊ lr̃as ad senatum. s. Romanum: ⁊ sup. qꝛ existimabam Marcum Bibulũ ꝓconsulem. i.

Ariobazanes rex ro. po. dilectus.

Argumẽtũ ep̄le.

Antiochꝰ rex ꝯmagene.

Iconiuꝫ oppidũ licaonie

habentem potestatem cõsularẽ in Syria: q̃ pfectus erat circiter Idus sextilis .i. Augusti mẽsis vt nunc dicitur ab Ephelo oppido asie in Syriam nauibus idest p naues: q.i. q: habuissetvẽtos scdos: peruenisse iam in prouinciam suã: cuius lr̃is ego putabã eã piatũ iri.i. pferẽda esse certiora i. euidẽtia ad senatũ. Maxime cure est mihi: vt scilicet debet esse in re hmõi in tanto bellovt teneam⁹ ea q̃ vix possumus tenere copijs.i. multitudine armatorum: topibus idest potẽtijs mãsuetudine: cõtinẽtia idest abstinentia ab alienis nostra: fidelitate sociorum. Egovelim sup. vt tu diligas τ defendas nos absentes vt consuesti pro cõsueuisti.

Ephesus oppidum asie sepulchro Joãnis zebedei nobilitatum.

Argumẽtuz ep̃le.

Vale.

M. T. C. impa. M. Catoni. S. P. D.

Umma tua τc. Scripta in superioribꝰ ep̃lis ad ꝯsules senatũq̃: nunc catoni exponit τ simul quo cõsilio τ qua arte res maximas aduersus Parthos gesserit τ q̃ oppida ceperit q̃ Catonis oratiõe ornatavelit ad argumẽtuz aũt facit ep̃la scdo lib. incepta. Tuvide τc. Ordo est summa auctoritas tua τ perpetuum iudicium meũ de tua singularivirtute fecit vt putarez interesse idest i rer vtilitate esse mea: magni.i. multum: τ.i. simul eas res quas gessissem esse notas tibi τ nõ ignorari a te qua equitate τ continentia .s. appetitus prau tuerer.i. defenderẽ socios τ administrarem puĩciã. Enim .i. q: ego arbitrabar: his cognitis .i. vbi hec cognoueris: me pbaturũ facilꝰ tibi sup. ea q̃vellem. Cu venissem in prouinciã pridie Kalenõ. sextilis.i. vltima die mẽsis q nũc iulꝰ dicitur: τ videretur mihi propter tp̃s anni: q: post mediũ erat estatis: esse eũdẽ mihi.i. me debere ire confestim idest cum festinatione: τ statim ad exercitũ: fui Laodicie.i. in ea vrbe Biduũ.i. p duos dies: deinde fui Appamee in altera ciuitate seu vrbe quatriduum τ fui Synadis (declinatur ergo Synada: orum pluraliter vt in secundum τ tertium dicta explanãt) triduũ: τ fui Philomeli totidẽ dies.i. tres cum tamen prius non tris dies sed triduuz dixerit. Saue (vt sepe admonui) Cicero de tempore q̃ duo presertim continuo libentius semper in actõ loquitur: nec potius greco q̃ latino more.

Ordo litere.

Umma tua authoritas: fecit meũ q̃ ppetuũ de tua singulari ṽtute iudiciũ vt magni mea ĩteresse putarẽ τ res eas quas gessissem tibi notas eẽ τ nõ ignorari a te qua equitate: τ continẽtia tuerer socios: puĩciãq̃ administrarem. His enim a te cognitis arbitrabar facilꝰ me tibi: q̃vellẽ probaturũ. Cũ in prouinciã pridie Kale. Sextilis venissem τ propter anni tẽpus ad exercitum mihi cõfestim eẽ eundẽ videret: Biduum Laodicee fui: deinde Apamee quatriduũ: triduum: Synadis: totidem dies Philomeli.

Synada orum ciuitas cilicie

¶ Quibus i oppidis ergo superiora oĩa sunt oppida cũ fuissent magni cõuẽtus. i. magni cetus hoĩm: ego liberaui multas ciuitates acerbissimis tributis τ grauissimis vsuris: τ ere alieno falso.i. nõ vere debito. Cũq̃ idest et cũ exercitus esset dissipatus ante aduentum meũ quadã seditione sup. τ q̃nq̃ cohortes cõsedissent .i. sedem cepissent apud philomelum: sine legato sine tribuno militũ deniq̃ ẽt sine vllo cẽturione.i. quouis (vt nunc dicunt) capitaneo τ reliquus exercitꝰ esset in Lycaonia ego imperaui Marco mãneio legato scilicet meo vt duceret eas quĩq̃ cohortes ad reliquum exercitum: τ faceret castra i Lycaonia apud iconium exercitu coacto. idest postq̃ coegerit τ congregauerit exercitum in vnum locũ. Qd cũ factũ esset diligenter ab eo ego veni in castra ad septimum Kal'. Septem. cum ego comparauissem idest acquisiuissem interea diebꝰ superiorib⁹.i. añ illũ diẽ elapsis ex senatuscõsulto.i. iuxta decretũ senatꝰ τ .i. simul manũ firmã.i. copias satis magnas. euocatorũ.s. militũ q̃ ad tp̃s vocantur ad belluz τ

Cẽturio est quem vulgꝰ capitaneuz vocat.

¶ Quibus in oppidis cũ magni cõuẽtꝰ fuissent multas ciuitates acerbissimis tributis τ grauissimis vsuris τ falso ere alieno liberaui. Cunq̃ ante aduẽtũ meũ seditiõe quadã exercitus eẽt dissipatus q̃nq̃ cohortes sine legato sine tribuno militũ: deniq̃ ẽt sine Cẽturiõe vllo apud Philomelũ cõsedissent: reliquus exercitus esset in Lycaonia. M. Mãneio legato impauivt eas q̃nq̃ cohortes ad reliquum exercitũ duceret: coactoq̃ in vnũ locũ exercitu castra ĩ Lycaonia apd Iconiuz faceret. Qd cũ ab eo diligẽter esset actũ: ego in castra ad sept. kal'. Septẽb. veni cũ interea superioribus diebꝰ τ senatusconsulto: τ euocatoꝝ firmam manũ τ equitatũ satis idoneũ: τ populoꝝ liberorum: regumq̃ τ socioꝝ auxilia volunta. ia com

parauissem. Interim cum exercitu lustrato iter in Ciliciam facere cepissez: kal. Septembris legati a rege Cõmageno ad me missi pertumultuose: neq tamen non vere Parthos in Syriaz transisse nũciarunt. Quo adiuto vehementer sum cõmotus tum de Syriatum de mea prouincia: de reliqua deniq Asia. Itaq exercitum mihi ducendum p Cappadocie regionem: eam que Ciliciam attingeret: putaui. Nam si me in Ciliciam demisissem. Ciliciaz quidem ipsam propter montis Amani naturã facile tenuissem. Duo sunt eniz aditus in Ciliciam ex Syria: quorũ vterq paruis presidijs ppter angustias itercludi põt. Nec ẽ qcq Cilicia cõtra Syriã muniti⁹. Sz me Cappadocia mouebat: q̃ patet a Syria: regesq habet finitimos: qui etiam si sunt amici nobis tñ aptе Parthis inimici esse non audẽt. Itaq in Cappadocia extrema non longe a Tauro apud oppidum Cybistra castra feci: vt ꝛ Ciliciam tuerer ꝛ Cappadociã tenẽs noua finitimorũ cõsilia impedirẽ. Interea in hoc tanto motu: tantaq expectatione maximi belli: Rex Deiotarus cui non sine cã plurimũ semper meo ꝛ tuo: ꝛ Senatus iudicio tributuz est: vir tñ bñuolẽtia: ꝛ fide erga. P. R. singulari: tuz pstanti magnitudine ꝛ aĩ: ꝛ consilij: legatos ad me misit se cũ oibus suis copijs in mea castra esse venturũ. Cui⁹ ego studio: ꝛ officio cõmotus egi p litteras grãs. Idq3 vt maturaret hortatus sum. Cuz aũt ad cybistrã ppter rõnẽ belli quinq3 dies essez cõmoratus regem Ariobarzanẽ: cuius salutẽ a senatu te authore cõmẽdatã habebaz pñtibus insidijs neq3 opinãtẽ liberaui. Neq3 solũ ei saluti fui sz etiã curaui: vt cũ authoritate regnaret. Metrã ꝛ eũ: quẽ tu diligẽter mihi cõmendaras Atheneũ importũitate Athenaidis: exilio mltatos: maxima apud regem authoritate: gratiaq3 constitui. Cumq3 magnum belluz in cappadocia concitare

equitatũ. i. equitũ cumulũ / satis idoneuz s. ad iustũ exercitum: ꝛ auxilia volũtaria i. non coacta a me populorũ liberorum et regum sociorũ. s. Ro. imperij: ꝛ sup. cepissẽ interim facere iter in Ciliciam cum exercitu lustrato. i. inspecto / ꝛ vt dicũt ad mõstrã educto: legati missi ad me a rege Cõmageno. scilicet Antiocho nomine: Kalendis Septembris: nunciarunt pertumultuose. i. properantissime vt in summo tumultu fieri solet: neq tñ non. i. ꝛ tñ vere: Parthos transisse in Syriam. Quo audito cõmotus sum vehementer: tum. i. pariter de Syria: tuz. i. pariter de prouincia mea. s. Cilicia: deniq de reliqua Asia. Itaq putaui exercitum ducendum sup. esse mihi per eam regionez Cappadocie: que attingeret Ciliciam. Nam si demisissem me in Ciliciam: ego quidem tenuissem. i. ptexissem facile ipsam Ciliciam: ppter naturam montis Amani: qui difficulter a Parthis pertransiretur. si presidium obsisteret: Duo enim aditus sunt ex Syria in Ciliciam: quorum vterq põt intercludi paruis presidijs propter angustias. Nec quicq est munitius. i. magis munitum ꝛ defensum contra Syriaz: Cilicia. s. q Cilicia (Est enim ablatiui casus) Sed Cappadocia mouebat me: que patet. id est aperta est a Syria. i. ab ea parte qua spectat ad Syriam: ꝛ hz reges finitimos qui etiamsi sunt amici nobis: tñ non audẽt esse aperte inimici Parthis. Itaq feci castra in cappadocia extrema. i. extrema parte eius: non longe a Tauro. s. monte: apud Cybistra oppiduz: vt ego tuerer i. ptegerem Ciliam: ꝛ tenens Cappadociam impedirem noua consilia finitimorũ. s. regum de Parthis recipiendis. Interea in hoc tanto motu ꝛ tanta expectatione maximi belli. Deiotarus rex cui tributum est semper plurimum. non sine cã: iudicio meo ꝛ tuo ꝛ senatus appositorie: vir tñ beniuolẽtia ꝛ fide erga populũ Romanũ singulari: tũ prestãti. i. excellẽti magnitudine ꝛ animi ꝛ cõsilij: misit ad me legatos. s. qbus nũciaret se venturũ esse in castra mea: cũ oib⁹ copijs suis. Cui⁹ ego cõmotus officio ꝛ studio egi grãs p lrãs: ꝛ hortat⁹ sum vt maturaret. i. celerius faceret hoc. Cũ aũt eẽm cõmorat⁹ q̃nq dies ad Cybistra pp rõnẽ belli: liberaui regez Ariobarzanem cuius salutem habebam commendatam a senatu te auctore: insidijs presentibus. idest instantibus: neq opinantem. Neq solũ fui ei saluti. i. causa salutis: sed etiam curaui vt regnaret cum auctoritate. idest maiestate regia: aut auctoritate senatus: ꝛ constitui maxi

Lustrare quid sit.

Amanus mons cilicie

Taurus mons pter cybistra oppidum.

Deiotarus rex.

tur: si sacerdos armis: se quod facturus putabatur defenderet: adulescens: et equitatu et peditatu et pecunia paratus: et toto: ijs qui nouari aliquid volebant: perfeci: vt regno ille discederet. Rexque sine tumultu ac sine armis omni authoritate aule communita: regnum cum dignitate obtineret.

Interea cognoui multorum litteris: atque nunciis magnas Parthorum copias Arabum ad oppidum Antiochem accessisse: magnumque eorum equitatum: qui in Ciliciam transisset ab equitatu in eorum turmis: et a cohorte pretoria: que erat Epiphanie presidij causa occidione occisum. Quare cum viderem a Cappadocia parthorum copias auersas non longe a finibus esse Cilicie: quam potui maximis itineribus ad Amanum exercitum duxi. Quo vt veni hostem ab antiochia recessisse Bibulum Antiochie esse cognoui. Deiotarum confestim iam ad me venientem cum magno et firmo equitatu: et peditatu: et cum omnibus suis copijs certiorem feci: non videri esse causam: cur abesset a regno: meque ad eum siquid forte noui accidisset: statim litteras: nunciosque missurum esse. Cumque eo animo venissem: vt vtrique prouincie. si ita tempus ferret subuenirem: tamen id quod iam ante constitueram: vehementer interesse vtriusque prouincie: pacare Amanum: et perpetuum hostem ex eo monte tollere: agere perrexi. Cumque me discedere ab eo monte simulassem: et alias parteis Cilicie petere: abessemque ab Amano iter vnius diei: et castra apud Epiphaneam fecissem: ad quartum Idus Octobris: cum aduesperasceret: expedito exercitu ita noctu iter feci: vt ad tertium idus Octobris cum lucesceret Amanum ascenderem: distributisque cohortibus: et auxilijs: cum aliis:

Sex metra.

ma autoritate et gratia apud regem Mec-trā et cum Atheneū quē tu cōmēdaras mihi diligēter multatos .i. punitos et dānatos importunitate Athenaidis s. vrbis aut mulieris. sed q: cū Atheneū dicit: putē Atheneū non esse ppriū sed patriū nomen quē noiare nō voluerit: ciuē vez Athenaidis vrbis. Et cū magnū bellū cōcitaretur in Cappadocia si Sacerdos. s. regionis maximus forte inter insidiatores compertus: defenderet se armis qd putabat facturus: a posito: ie adulescēs parat9 equitatu: et peditatu et pecunia et toto in omni re: ijs q volebāt aliqd nouari. i. nouū regē fieri: pfeci vt ille discederet regno: et Rex obtineret regnū cuz dignitate sine tumultu ac sine armis omni autoritate aule. i. regie seu curie sue: cōmunita. i. firmis presidijs stabilita.

Interea cognoui literis et nūcijs multoz: magnas copias parthoz. Arabum. i. eoz q arabiā habitāt aut potius et arabū accessisse ad oppidū Antiocheū: et magnū eqtatū eoz q trāsisset in Ciliciā occisum sup. esse: occidio ne. i. suprema cede ab eqtatu in turmis. i. q erat in turmis eoz. s. ciliciū. et a cohorte ptorie q erat epiphanie id est in ea vrbe Cilicie: cā presidij. i. custodie eius: Quare cū viderem copias pthorum auersas a Cappadocia / esse non longe a finib9 Cilicie: duxi exercitū ad Amanū. s. mōtē in cōfinio Cilicie itinerib9 maximis q. i. quātū potui. Quo. i. ad quē vt id est postq veni: cognoui hostē recessisse ab Antiochia et Bibulū. s. pcōsulē Syrie esse Antiochie. Ego feci deiotarū venientem iam ad me cū eqtatu et peditatu magno et firmo: et cū oibus copijs suis certiorē. i. docui cū nō videri cāz esse cur abesset a regno. s suo: et me missurū eē statim literas et nūcios: ad eū / si forte qd. i. aliqd noui accidisset Et cū venissem eo aīo i. proposito: vt subuenirē vtriqz puīcie: si tps. i. opportunitas ferret. i. daret aut pateret ita. s. fieri tū prexi agere / qd cōstituerā. i. iudicaueram iam añ. s. interesse. i. in vtilitate esse vtriusqz puincie: pacare. i. pacatuz et trāquillū reddere. Amanū. s. mōtē iter vtrāqz puinciā: et tollere ex eo mōte: hostem ppetuum. Et cum simulassem me discedere ex eo mōte: et petere alias partes Cilicie: et abessem ab Amano iter vnius diei: et fecissem castra apud Epiphaniam scz vrbē: ad quartū idus octobris cum aduespasceret: feci iter noctu exercitu ita expedito: vt ascēderē Amanū ad tertiū id9 octob. cū lucesceret: et cohortibus. s. Ro. et auxilijs distributis id est assignatis suis ducibus cum Quin. frater sup. meus le-

Amanus mons in confinio cilicie.

Epiphania vrbs cilicie.

Quintus frater legatus mecum simul: alijs .C. Pontinus legatus reliquis Marcus Manneius: et Lucius Tulleius legati preessent: plerosque nec opinanteis oppressimus: qui occisi: captique sunt interclusi reliqui. Fugeranam autem que fuit non vici instar sed vrbis quod erat Amani caput. Itemque Sepyrã et Cemino:im acriter: et diu repugnantibus Pontino illã ptẽ Amani tenente ex ante lucano tpe vsque ad horã diei decimã magna multitudine hostium occisa cepimus: castellaque sex capta: cõplura incendimus. His reb⁹ ita gestis castra in radicibus Amani habuim⁹ apud aras Alexandri quatriduum: in reliquijs Amani delendis: agrisque vastandis: que pars eius mõtis mee puincie est: id tp̃s oẽ cõsumpsimus. Confectis his rebus ad oppidũ Eleutheron Pindenisum exercitũ adduxi: qd̃ cũ esset altissimo: et munitissimo loco: ab hisque icoleret: qui ne regibus quidem paruissent: cũ et fugitiuos reciperent: et parthorum aduentum acerrime expectarent ad existimationem imperij pertinere arbitrat⁹ sum cõprimere eorum audaciam quo faciliu⁹ etiã ceterorũ animi: qui alieni essent ab imperio nr̃o frangerẽtur. Vallo et fossa circũdedi: sex castellis castrisque maximis sepsi. Aggere: vineis turrib⁹ oppugnaui vsque tormentis multis: multis sagittarijs magno labore meo sine vlla molestia: sumptuve sociorũ septimo et quinquagesimo die rẽ cõfeci vt oĩb⁹ partibus vrbis disturbatis aut incẽsis cõpulsi in potestatẽ meã peruenirent. His erãt finitimi pari scelere et audacia Tebarani. Ab his pindeniso capto: obsides accepi. Exercitũ i hyberna dimisi Qu. fratrẽ negocio preposui vt i vicis aut captis aut male pacatis exercitus collocaretur.

gatus preesset simul cum alijs. Caius potius legatus preesset alijs: et. M. Mãneius et Lu. Tulleius legati p̃essent reliq̃s scz cohortibus et auxilijs: quos nec oppressimus plerosque. i. complures nos opinanteis: qui sunt occisi et capti: reliqui interclusi. i. exitu prohibiti. Autem idest scz nos cepimus Fugeranam que non fuit instar idest ad magnitudinem vici sed vrbis qd̃ caput. idest precipuum propugnaculum Amani erat: et item. idest similiter Sepyram et Ceminorim oppida: sup. hostibus repugnantibus acriter et diu et Pontino tenente illam partem Amani. scz montis cepimus dico: multitudine hostium occisa: ex tempore ante lucano. idest quod est ante lucem: vsque ad decimam horam diei idest post ortum solis. Et castella. idest vt dicunt fortalicia sex sunt capta. et nos incendimus idest combussimus complura. His rebus gestis ita. idest tam victoriose nos habuimus quatridium castra in radicibus. idest pede Amani scz montis. apud aras Alexandri scz magni: qui victo Dario illic Joui et ceteris dijs constructis aris sacrificauit. hoc autem dicendo se tacite Alexandro comparat: et cõsumpsim⁹ omne id tempus. scilz que tridui: in reliquijs Amani delentis: et in agris vastandis. His rebus confectis: adduxi exercitum ad Pindenisum oppidon Eleutheron. idest liberum (. Alij legunt eleuchenfilium: alij eleuchencilicum) quod supple oppidum cum esset loco altissimo et munitissimo et incoleretur ab his: qui ne quidẽ idest saltem regibus paruissent: cum et simul: reciperent fugitiuos et expectarent acerrime. idest auidissime aduentũ Parthorum vt cum illis finitimos spoliarent: arbitratus sum pertinere ad existimationem. idest famam et maiestatem imperij: cõprimere audaciam eorum Quo idest vt etiam animi ceterorum qui essent alieni ab imperio nostro: frangerentur facilius. Ego circũdedi sup. dictum oppidũ: Vallo. idest munimento ex vallis: et fossa. sepsi sup. ipsum sex castellis. idest oppugnaculis: et maximis castris: aggere: vineis turribus: oppugnaui sup. ipsum vsque. i. assidue: multis tormentis multis sagittarijs et confeci. idest absolui rem septimo et quinquagesimo die magno labore meo: sine vlla molestia vel sumptu sociorum: vt omnibus partibus vrbis disturbatis aut incẽsis: hostes supple. compulsi. idest coacti venirent in potestatem meam Tebarani erant finitimi his: scelere et audacia pari. Accepi ab his. s. Tebaranis obsides: Pindeniso capto: dimisi exercitum in Hyberna. Preposui. Quintumm fratrem scz meum. negocio vt exercitus collocaretur in vicis aut captis aut male. idest non pacatis.

Sepyra et ceminoris oppida cilicie.

Castella sũt q̃ nos fortalicia dicimus.

Eleutheron liberũ.

Vallum munimentum.

¶ Nunc velim o Cato vt sup. persuadeas tibi sic: si relatum sit ad senatum .i. si consultatio fiat de his rebus: me existimaturā summā laudez tributā mihi: si tu cōprobaris honorem meū .i. mihi decernendum: sententia tua. Etsi .i. quāq; ego scio grauissimos hoies solere τ rogare τ rogari: talibus .i. pro talibus reb⁹: tū ego puto te potius monendū a me q̄ rogandū id. Tu enim es is q̄ ornasti me sepissime sententijs tuis: qui extulisti me ad celuz. oratione/predicatione sūmis laudibus .i. laudationibus senatu τ in concionib⁹ ad populum. Cuius pondera verborum ego putaui semper esse tāta: vt vno verbo tuo cōiuncto cum laude mea: arbitrarer me consequi omnia. Deniq; memini te: cuz non decerneres cuidā viro clarissimo atq; optimo supplicationem: dicere te decretu⁊ si referretur ob eas res quas is consul gessisset in vrbe (sunt qui ad Ciceronem hoc referunt). Tu idē decreuisti mihi supplicationē .s. oijs faciendā togato .i. in toga agenti: non vt multis sup. decerni solet: re pu. bene gesta: sed vt nemini sup. alteri: re pu. conseruata. Mitto .i. omitto dicere: q̄ subieris .i. tanq̄ onus tuum essz supportaueris. inuidiam meam .i. quā patiebar ob gloriam seruate vrbis pericula: oēs tempestates meas .i. impetus hoīum aut diuersitates fortune: τ q̄ fuerit paratissim⁹ subire etiā multo magis si licuisset per me idest si permisissem. Deniq; q̄ putaris .p. putaueris: inimicum meum videlicet clodum: inimicum tuum: cuius etiam interitum. idest cedem τ necem tu approbaris pro approbaueris: defendenda causa. idest dum defenderetur causa Milonis in senatu: vt intelligerem facile quantū tribueris mihi. Aūt .i. sed hec .s. que deinceps dicam: sunt .p.fecta .i. collata: a me in te .s. que ego non pono .i. reputo in loco beneficij: sed /i sup. loco: veri testimonij atq; iudicij: scz de te: non sup. ita profecta sunt: vt admirer idest laudem cum admiratione: tantas prestantissimas virtutes tuas (Quis enim non facit idem? quasi dicat nemo τ ita omnis facit) sed vt anteferrē te in omnibus orationibus: sententijs dicendis: causis agendis: omnibus scriptis grecis /latinis: deniq; in omni varietate idest diuersitate stili litterarum mearum non modo ijs quos vidissemus: sed sup. etiam ijs de quibus audissemus. Tu forsasse que res quid sit qd .i. propter quod ego estimē tanti: nescio quid gratulationis τ honoris .i. si in me cōferatur a senatu. Ego agā iā tecū familiariter .s. vt intelligas mētē meā plane: vt dignum ē: τ stu-

¶ Nunc velim tibi sic .p.suadeas si de his reb⁹ ad senatū relatū sit me existimaturū sūmā mihi laudem tributā si tu honorē meū sentētia tua cōprobaris. Idq; τ si talib⁹ rebus grauissimos hoīes τ rogare solere τ rogari scio: tū admonēdū poti⁹ te a me q̄ rogandū puto. Tu es enim is qui me tuis sentētijs sepissime ornasti: q oratione qui predicatione qui summis laudibus in senatu in concionibus ad celū extulisti. Cuius ego semp tanta eē verbo⁊ pondera putaui: vt vno v̄bo tuo cuz mea laude cōiūcto oia ꝯsequi me arbitrarer. Te deniq; memini cū cuidā clarissimo atq; optimo viro supplicationē nō decerneres dicere te decreturū si referret̄ ob eas res: quas is ꝯsul in vrbe gessisset. Tu idē mihi supplicationē decreuisti togato nō vt multis rep. bene gesta sed vt nemini: rep. cōseruata. Mitto q̄ inuidiā: q̄ pericula q̄ oēs meas tēpestates τ subieris τ multo etiā magis si p me licuisset subire paratissim⁹ fueris. q̄ deniq; inimicum meū: tuū inimicū putaris cui⁹ etiā interituz vt facile itelligerē mihi q̄ṫū tribueris: Milonis cā in senatu defendēda approbaris. A me autez hec sunt .p.fecta q̄ ego in beneficij loco nō pono: sz in veri testimonij atq; iudicij: nō vt .p.stātissimas tuas virtutes tacitus admirarer. (Quis eniz idē nō facit) sed in omnibus orationibus sentētijs dicendis: causis agēdis: oībus scriptis: grecis: latinis: oī deniq; varietate lr̄a⁊ mea⁊: te nō mō ijs quos vidissemus sz ijs de qb⁹ audissem⁹ oīb⁹ anteferrē. que res fortasse: qd sit qd ego nescio qd gratulatiōis: τ honoris a senatu tanti estimē. Agam iā tecū familiarit̄ vt ē: τ studijs τ officijs nostris mutuis: τ summa amicitia dignū τ necessitudine etiā paterna. Si q̄s q̄ fuit vnq̄ remot⁹ τ natura τ magis vt mihi qdē sentire videor ratione τ doctrina ab inani laude: τ ∓monib⁹ vulgi: ego .p.fecto is

ſum. Teſtis eſt conſulatus meus: in quo ſicut in reliqua vita: fateoꝛ ea me ſtudioſe ſecutum: ex quibus vera gloria naſci poſſet. Ipſam quidem gloriam per ſe nunꝙ putaui expetendam. Itaqꝫ ⁊ ꝓuinciam oꝛnatam: ⁊ ſpem non dubiam triumphi neglexi. Sacerdotium deniqꝫ cum quemadmodum te exiſtimare arbitroꝛ non difficillime conſequi poſſem non appetiui. Idem poſt iniuriaꝫ acceptam quam tu reip. calamitatem ſemper appellas: meam non modo non calamitatem: ſed etiaꝫ gloriam ſtudui ꝙ oꝛnatiſſima Senatus Popu. Q. Ro. de me iudicia intercedere. Itaqꝫ ⁊ augur poſtea fieri volui quod antea neglexerem ⁊ eum honoꝛem qui a Senatu tribui rebus bellicis ſolet neglectum a me olim: nunc mihi expetendum puta. Huic mee voluntati in qua ineſt aliqua vis deſiderij: ac ſanandum vulnus iniurie: vt faueas adiutoꝛqꝫ ſis: quod pauloante me negaram rogaturum vehementer te rogo. Sed ita ſi non ieiunuꝫ hoc neſcio quid: quod ego geſſi et contemnenduꝫ videbitur: ſed tale atqꝫ tantum vt multi nequaꝙ paribus rebus honoꝛes ſummos a ſenatu conſecuti ſunt.

¶ Equidem etiam mihi illud animaduertiſſe videoꝛ (ſcis enim ꝙ attente te audire ſoleam) te nō tam res geſta ꝙ moꝛes inſtituta atqꝫ vitam imperatoꝛum ſpectare ſolere in habendis aut nō habendis honoꝛibus. Quod ſi in mea cauſa conſiderabis: reperies me exercitu imbecillo cōtra metum maximi belli firmiſſimum pꝛeſidium habuiſſe equitatem ⁊ continentiam. His ego ſubſidijs ea ſum conſecutus: que nullis legionibus conſequi potuiſſeꝫ vt ex alieniſſimis ſocijs amiciſſimos ex infideliſſimis firmiſſimos redderē: aioſqꝫ nouarū rerū expectatōe ſuſpēſos ad veteris impꝑij bñuolētiā traducerē. Sꝫ nimis hec mlta de me ꝑſcripſi ad

dijs ⁊ officijs noſtris mutuꝫ ⁊ ſumma amicitia: ⁊ neceſſitudine paterna. i. a p̄re incepta Si qs ꝙ fui: vnꝙ remotus ⁊ natura ⁊ magis ratione: vt quidē videoꝛ ſentire mihi: ⁊ doctrina ab inani laude ⁊ ſermonibus vulgi. ego ſum is ꝑfecto. Teſtis eſt cōſulatus meus in quo fateoꝛ me ſecutū ſtudioſe ſicut in reliqua vita: ex qbus vͣ gloria poſſet naſci: qdē. i. ſed certe nunꝙ putaui ipſam gloꝛiaꝫ expetēdā ꝑ ſe. i. ſine reſpectu honoꝛū operū. Itaqꝫ ego neglexi ꝓuinciam oꝛnatā: que erat mihi decreta vt patuit lib. v. epl'a. ij. ad Metellum Celerem ⁊ ſpē nō dubiam triumphi. ſ. ex illa ꝓuincia repoꝛtandi Deniqꝫ non appetiui ſacerdotum. ſ. augurale cum poſſeꝫ cōſequi non difficillime quemadmodū arbitroꝛ te exiſtimare. Ideꝫ. ſ. ego ſtudui. i. volui aut elaboꝛaui poſt iniuriā. ſ. exilij acceptam. ſ. a me quā. ſ. iniuriaꝫ meā tu appellas ſemꝑ calamitatē reipu. nō mō. i. non ſolū calamitatē meā non intercedere. i. in mediū adduci: ſed ēt volui gloꝛiam meam vtpote ꝙ oꝛnatiſſima iudicia. S. P. Q. Romani de me intercedere. Itaqꝫ volui poſtea ⁊ augur fieri. ⁊ puto eum honoꝛeꝫ. i. triūphū q ſolet tribui a ſenatu reb⁹ bellicis neglectum olim a me: expetendum mihi nunc. ſ. parta victoꝛia. Rogo te vehementer qđ negarē pauloante me rogaturum ſup. eſſe: vt faueas ⁊ adiutoꝛ ſis huic voluntati mee: in qua eſt aliqua vis deſiderij. i. cupiditatis ad ſanandum vulnus i. offenſionem iniurie. Sed ita ſup. peto: ſi id qđ geſſi videbit non neſcio quid ieiunum. i. aridum ⁊ modicum facinus. ⁊ ꝑ. i. contemnendum: ſed tale atqꝫ tantum vt mlti aſſecuti ſint a ſenatu: ſummos honores rebus nequaꝙ paribus: ideſt ꝓpter res nequaꝙ pares.

¶ Equideꝫ. i. ego certe videoꝛ mihi aiaduertiſſe ēt illud (ſcis em̄ ꝙ attente ſoleaꝫ audire te) te ſolere ſpectare in honoꝛibus hn̄dis aut non hn̄dis. non tā res geſtas ꝙ vitas atqꝫ moꝛes imperatoꝝ. Qđ ſi conſiderabis in cauſa mea: videbis me habuiſſe equitatem ⁊ continentiam firmiſſimū pꝛeſidium. i. ꝑ firmiſſimo p̄ſidio exercitu ſup. ente imbecillo ꝯ metū ma. ime belli. Ego ꝯſecut⁹ ſum. i. obtinui his ſubſidijs ſ. eqtate ⁊ cōtinentia: q̄ nullis legionib⁹ potuiſſem conſequi: vt redderem. i. efficerem ex ſocijs alieniſſimis amiciſſimos: ex infideliſſimis firmiſſimos ſcilicet in fide ⁊ traducerem animos ſuſpenſos. ideſt in dubio ve. ſantes expectatione. ideſt propter expectationem rerum nouarum ad beniuolentiam veteris imperij: ſcilicꝫ Romani. Sed hec ſup. ſunt dicta aut ſcripta.

nimis multa de me presertim ad te:a quo vno querele omnium sociorum audiuntur tu cognosces ex hisq̃ putant se recreatos i.refectos:τ ad veterem amicitiam reductos institutis.i moribus meis. Cũq3.i.τ cum.s.ita fit φ oẽs predicabũt apud te ppe.i.quasi vno consensu de me ea que sũt optatissima mihi tum.i.tunc multo magis:due maxime clientele tue Cyprus insula τ regnum Cappadocie loquant.sc3 honorifice tecum de me. Puto ẽt Deiotarum regẽ sup.locuturũ tecũ de me: qui est maxime necessarius tibi vni. Que.s.ab illis dicẽda si sunt τ maiora.s.φ a me dicãtur:τ si pauciores viri repti sunt oĩbus seculis:q̃ vincerent cupiditates suas φ qui s.vincerẽt copias hostiũ pfecto tuũ est.s. offm:cum adiunxeris ad res bellicas: hec genera virtutis.s. equitatis τ cõtinentie que sunt rariora τ difficiliora: putare illa si ipsas res gestas eẽ iustiores: τ maiores s.φ sint. Illud est extremũ.s. suffragium: vt quasi diffidens rogationi mee:allegem i.mittam ad te phiam: q̃ nec vlla res fuit mihi vnφ charior in vita:nec vllũ munus maius.datũ est generi hoĩum a dijs. Hec igit societas studiorum que est mihi cõis tecum:atq3 societas artium bonarum quibus nos deuincti τ dediti a pueritia propemodum.s.quasi soli deduxim⁹ in forum:atq3 in remp.atq3 pene in ipsa3 aciem.i.con flictũ bellicum:hoc est ad oẽ3 exercitationẽ nrãm:phiam illam veram τ antiquam.que vr̃ quibusdam esse ocij ac desidie.i.pertinere ad ocium ac desidiam Ea sup.agit tecum de laude mea:cui non puto fas esse negari.s.quicφ a Catone. Quamobrem velim persuadeas tibi sic:si honos fuerit tributus mihi tua sententia i.per tuam sententia3 ex litteris meis me existimaturu3 contigisse mihi quod cupierim maxime.tum authoritate tua beniuolentia tua erga me.

Cyprus insula.

Argumẽtum ep̃le

Quod τc. Dicit se diligenter cõmendasse virtutem Ciceronis in senatu de hortat tñ a petitione triũphi dicẽs. Ego facio libẽter id quod τ resp.τ amicitia nr̃a hortat me vt gaudeam virtute3 i.fortitudinem tuã innocentiam diligentiã tuã cognitã in maximis rebus tua3 dicit togati domi τ armati foris.i.i bello administrare idest gerere magistratum cui⁹ est administrare pari industria. Itaq3 feci qõ potui facere iudicio meo.s. vt laudarem sententia mea τ decreto puinciam.s. Ciliciã defensam innocentia.s.tua τ consilio tuo Regnum Ariobarzanis.s. Cappa

Ordo lr̃e

Ariobarzanus rex cappadocie.

te a quo vno oĩm sociorũ querele audiunt:cognosces ex ijs qui meis institutis se recreatos putãt. Cũq3 oẽs vno ppe consensu de me apud te ea q̃ mihi optatissima sunt predicabunt:tum due maxime clientele tue Cyprus insula:τ cappadocie regnum tecum de me loquentur. Puto ẽt regem Deiotarum:qui vni tibi est maxime necessarius. Que si etiam maiora sunt:τ in oĩbus seculis pauciores viri reperti sunt:qui suas cupiditates:φ q hostium copias vincerent:est pfecto tuũ:cum ad res bellicas hec que rariora:τ difficiliora sunt gñª virtutis adiunxeris:ipsas illas res gestas iustiores esse τ maiores putare. Extremum illud est:vt quasi diffidens rogationi mee phiam ad te allegẽ qua nec mihi charior vlla vnφ res in vita fuit: nec hominum generi maius a dijs munus vllum est datum. Hec igitur que mihi tecum cõis est societas studiorum:atq3 artium nostrarum quibus a pueritia dediti ac deuincti:soli ppemodũ phia3 illam veram τ antiqua3: que quibusdam ocij esse ac desidie vr̃ in forum atq3 in remp.atq3 in ipam aciem pene deduximus:tecum agit de mea laude cui negari a Catone fas esse non puto. Quam obrem sic tibi psuadeas velim:si mihi tua sententia tributus honos ex meis litteris fuerit me existimaturum tum auctoritate tua: tum bñuolentia erga me mihi qõ maxime cupierim cõtigisse.

M. Cato. M. Tullio. C. imp. S. P. D.

Quod τ resp.me:τ nr̃a amicitia hortat:libẽter facio:vt tuã virtutẽ innocentiã:diligẽtiã cognitã in maximis rebus domi togati:armati foris pari industria administrare gaudeã. Itaq3 qõ p meo iudicio facere potui vt innocẽtia:consilioq3 tuo defensam prouinciã:seruatũ. Ariobarzanis cũ ipso rege regnum:sociorum reuocatam ad studium imperij nostri voluntatem: sentẽtia

mea ⁊ decreto laudarē: feci supplicationē decretā si tu qua in re nihil fortuito: sȝ sūma tua rōne ⁊ cōtinentia reip. puisum est: dijs immortalibus gratulari nos ꝙ tibi referre acceptū mauis gaudeo. ꝙ si triūphi prerogatiuā putas supplicationem: ⁊ idcirco casum poti⁹: ꝙ te laudari mauis: neqꝫ supplicationem sequit semp triūphus: ⁊ triūpho multo clarius est senatū iudicare potius mansuetudine: ⁊ innocentia impatoris puinciā: ꝙ vi militum aut benignitate deorum retentam: atqꝫ cōseruatam esse. Quod ego mea sniā censebam atqꝫ hec ego idcirco ad te cōtra cōsuetudinē meā pluribus scripsi: vt (qđ maxime volo) existimes me laborare vt tibi persuadeam: me: ⁊ voluisse de tua maiestate: quod amplissimum sum arbitratus ⁊ quod tu maluisti factum esse gaudere. Vale ⁊ nos dilige ⁊ instituto itinere seueritatem diligentiam qꝫ socijs ⁊ reipub. presta.

M.T.C.M. Catoni. S.P.D.

L Aetus suȝ laudari me inquit Hector opinor apud Neuiuȝ: abs te pater laudato viro. Ea est enim profecto iucunda laus: que ab ijs pficiscit qui ipsi in laude vixerunt. Ego vero vel gratulatione lrarū tuarū: vel testimonijs sniē dicte nihil est: qđ me non assecutum puteȝ. Idqȝ mihi tum amplissimum tum gratissimum est te libenter amicitie dedisse: quod liquodo veritati dares. Et si non modo vnus: verum etiaȝ multi Catones essent in ciuitate nostra: in qua vnam extitisse mirabile est: quem ego currum: aut quā lauream cū tua laudatione cōferrem. Nam ad meuȝ sensum: ⁊ ad illud syncerum ac subtile iudiciuȝ nihil potest esse laudabilius: ꝙ ea tua oratio: que est ad me perscripta a meis necessarijs. Sed causam mee voluntatis: non eni dicam cupiditatis: expo sui tibi superioribus litteris. Que etiam si paruȝ

dociā: seruatū sup. esse cū ipso rege: volūtatē sociorū reuocatū sup. esse ad studiū imperij nostri. Gudeo si tu mauis .i. magis vis: gratulari .i. grato aīo attribuere dijs imortalib⁹ ꝙ .s. nos referre acceptuȝ tibi .i. nos estimare accepisse a te supplicationem decretum .s. pro rebus bene gestis a te: in qua re nihil sup. contigit fortuito: sed puisum est reip. summa rōne .s. prudētia ⁊ cōtinētia tua. ꝙ si putas supplicationē pͬogatiuā .i. quasi pͥiudicialeȝ cām triūphi: ⁊ mauis idcirco casum .i. fortuitum euentū laudari potius ꝙ te: neqꝫ triūphus sequit semp supplicationem: et multo clarius est triūpho senatuȝ iudicare puinciā retentā atqꝫ ꝯseruatā esse potius mansuetudine atqꝫ inocentia impatoris: ꝙ vi militum aut benignitate deoꝝ. Quod .i. quā rē ego censebā mea sniā: atqꝫ scripsi idcirco hec ad te pluribus .s. verbis: ꝯ ꝯsuetudinē meā vt (qđ volo maxie) existimes me laborare vt persuadeaȝ tibi me ⁊ voluisse đ maiestate tua / qđ arbitratus sum āplissimū sup. esse: ⁊ gaudere factū esse qđ tu maluisti. Vale ⁊ dilige nos: ⁊ presta socijs ⁊ reip. securitatē ⁊ diligentiam: itinere instituto .i. iuxta mortē tuū inceptū: aut vbi inceperis redire.

L Aetus sum. Gratuȝ dicit sibi ꝙ a Catone laudet: innuit tn̄ triūphum sperare dicens. Hector sup. vt opinor inquit apđ Neuium in tragedia: o pater .s. Priame ego letus suȝ .i. gaudeo me laudari abs te viro laudato. Ea em̄ laus est profecto iucūda: que proficiscit ab ijs q̇ ipsi vixerunt in laude. Nihil est qđ ego non putē me assecutū sup. esse .i. obtinuisse vel gratulatiōe litteraꝝ tuaꝝ: vel testimonijs sniē tue. Et idest mihi tuȝ amplissimū tū gratissimū: te dedisse libēter amicitie / qđ dares liquido .i. manifesto iudicio veritati. hoc est tam tum amicitie causa me laudasse: quantum faceres si ita essem laudandus. Et si non modo vnus: verum multi catones essent in ciuitate nr̄a in qua vnum extitisse .idest emersisse / est mirabile: quem currum .s. triumphalem: aut quā laureā cōferrē ego cū laudatiōe tua q.d. nullū ⁊ nullā. Nā ad sensuȝ meū et ad illud synceꝝ ac subtile iudiciū .s. qđ credit in me esse: nihil potest esse laudabilius ꝙ ea oratio tua que est perscripta ad me a necessarijs meis. Sed ego exposui ⁊ cupiditatis mee (non enim dicam cupiditatis) Que causa etiam si visa sit tibi parū iusta: habet tamen hanc rationem: vt ho

Triūph⁹ sp supplicationem non seqt.

Argumētum epl'e

Series littere.

Volūtas ⁊ cupiditas quid differunt

tibi litteris superioribus causam voluntatis

nos videatur nō cōcupiscendus nimis: sȝ tamen si deferatur.i.presentetur a senatu: videatur aspernādus esse. Spero aūt illuȝ ordinē.s.senatoriū pro laboribus meis susceptis ob remp.non existimaturum me indignū honore presertim vsitato.q si erit ita: ego peto tantum a tē/ qd scribis amicissime: vt cum tribueris mihi iudicio tuo idq qd arbitraris esse amplissimuȝ: hoc est a virtute ⁊ prudentia laudari gaudeas: si id maluero scilicet triumphus acciderit. Ego enim video idest intelligo te fecisse ⁊ scripsisse ⁊ verius dicā: sensisse sic. Et res ipsa declarat: illuȝ honorē supplicationis nostre fuisse iucūdū tibi ꝙ.i. eo ꝙ affuisti scribendo.i. dū scriberetur. Ego enim non ignoro hec senatuscōsulta solere scribi ab amicissimis eius de cuius honore agitur. Ego vt spero videbo te ꝑpediē.i. statim atq vtinam rep.sup.ente meliore.i. pacatiore ꝙ̄ timeo: q: bellū ciuile inter cesareȝ ⁊ pompeium audierat excitari. Vale.

Ep'le argumētū.

Ex pic. Gratulatur M. Marcello ob cōsulatū fratris petit sibi succedi: Purgatq ꝙ nō scripserit: hoc ordine. Ego gaudeo vehementer te recepisse fructum: ⁊ idest simul pietatis in idest erga tuos ⁊ animi.i. beneuolētie ī rēp. ⁊ cōsulatus.s.tui optimi atq clarissimi ⁊ hoc Caio marcello.s.fratre facto consule. Nō dubito quin pñtes.i.q̄ rome sunt/ sentiāt scilicet aut fructū tuum aut gaudium ex eo. Nos quidē lōginquī missi a te.i.tua snia: in vltimas gentes.s.imperij Romani: extollimus sup.te aut factum istud: ad celum me herculeverissimis ac iustissimis laudibus. Nam cum dilexerim te vnice a pueritia tua: ⁊ tu me ⁊ volueris ⁊ iudicaris me esse amplissimū semper in omni gñe scilicet honorum: tum diligo te multo acrius ⁊ vehementius vel hoc facto tuo: vel iudicio ppl'i Ro. de te ⁊ afficior maxia letitia cum ego audio ab hominibus prudētissimis: ⁊ viris optimis vel me esse similēȝ tui vel te mei oībus dictis/ factis/ studijs: institutis idest moribꝰ. vero ꝑ sed: si addis ad preclarissimas res cōsulatus tui vnū. s. vt aut aliquis succedat mihi ꝙ̄ primuȝ: aut ne quid temporis accedat idest addatur: ad id scilicet tempus: quod tu finisti. idest constituisti mihi ⁊ senatusconsulto.s. de nouo decreto ⁊ lege scilicet antiqua vt annua sit prouincia: putabo me consecutum omnia per te. Cura vt valeas et diligas me absentem atq defendas. Ego ne quidem pro familiaritate nostra volui ad te scribere ea que nunciata sunt mihi de Parthis scilicet qui Euphratē trāsie

Ordo textus.

iusta tibi visa est: hanc tñ habet rōnē vt nō nimis cōcupiscēdus honos: sȝ tñ si deferatur a senatu: minime aspnandus esse videatur. Spero aūt illū ordinē pro meis ob rēp. susceptis laboribꝰ: me nō indignū honore: vsitato ꝑsertim existimaturū. Qd si ita erit tm̄ ex te peto qd amicissime scribis: vt cū tuo iudicio: qd amplissimū esse arbitraris: mihi tribueris. Si id qd maluero acciderit: gaudeas sic em̄ fecisse te: ⁊ scripsisse: ⁊ verius sensisse video Resq ipsa declarat tibi illuȝ honorē nostrū supplicationis fuisse iucunduȝ ꝙ scribendo affuisti. Hec eni senatusconsulta non ignoro ab amicissimis eius: cuius de honore agitur scribi solere. Ego vt spero: te ꝑpediem videbo atq vtinā rep. meliore: ꝙ̄ timeo. Vale.

M. T. C. pcōs. M. Marcello Cons. S. P. D.

Te pietatis ī tuos: ⁊ animi ī rep. ⁊ clarissimi atq optimi cōsulatꝰ C. Marcello ꝯsule facto fructuȝ cepisse vehemēter gaudeo: Nō dubito qn pñtes sentiant. Nos quidē lōginqui ⁊ a te ipso missi in vltimas gētes ad celū me hercule tollimus verissimis: ac iustissimis laudibꝰ. Nam cū te a pueritia tua vnice dilexerim. tuq me ī oī gñe semp amplissimū esse: ⁊ volueris ⁊ iudicaris: tum hoc vel tuo facto vel po. ro. de te iudicio multo acrius vehementiusq diligo. Maxiaq letitia afficior cū ab hoībus prudētissimis: viris q optimis omnibus dictis: factis: studijs: institutis: vel me tui similē esse audio: vel te mei. Unum vero si addis ad preclarissimas res cōsulatus tui vt aut mihi succedat ꝙ̄ primum aliqs. aut neqd accedat temporis ad id: quod tu mihi: ⁊ senatuscōsulto: et lege finisti: oīa me per te consecutum putabo. Cura vt valeas ⁊ me absentem diligas atq defen

das. Que mihi de Parthis nũciata sũt q̄ nõ pu tabã a me ẽt nũc scribẽda esse publice: ꝓpterea ne ꝑ familiaritate qdẽ nr̃a volui a te scribere ne quũ ad ꝯsulẽ scripsissez publice viderer scripsisse. Vale

M. T. C. ꝓcõs. C. Marcello cõs. desi. S. P. D.

MAxima sum letitia affectus cũ au diui te consulẽ factũ esse: eũq; bo norẽ tibi dos fortunare volo: atq; a te ꝑ tua: parẽtisq; tui dignitate administrari. Nã cũ te semꝑ dile xi: amauiq; : tũ mei iã amãtissimũ cognoui in oĩ varietate reꝝ meaꝝ tũ pr̃is tui plurib⁹ bñficijs vł defensus tristib⁹ tpib⁹ vel ornat⁹ scdis: ⁊ suz tot⁹ vester: ⁊ esse debeo. Cũ ꝑsertim mr̃is tue grauissi me: atq; optime femine: maiora erga salutẽ digni tatẽq; meã studia: q̄ erãt a muliere postulãda per sperexerim. Quapropter a te peto in maiorẽ modũ vt me absentem diligas atq; defendas.

M. T. C. Procõs. C. Marcello. S. P. D.

MArcellũ tuũ cõsulẽ factũ: teq; ea letitia affectũ e : quã maxie opta sti mirũ in modũ gaudeo. Idq; cũ ipi⁹ cã: tũ q̄ te oib⁹ secundissi mis rebus dignissimum iudico: cui⁹ erga me sin gularem beneuolentiam: vel in labore meo vel in honore ꝑsperi. Totã deniq; domũ vr̃am vel salu tis: vt dignitatis mee studiosissimã cupidissimã q; cognoui. Quare gratũ mihi feceris si vxori tue Junie grauissime: atq; optime femine meis ver bis eris gratulat⁹. A te id (qđ sueſti) peto me ab sentem diligas atq; defendas. Vale.

M. T. C. imp. C. marcello. cõs. desig. S. P. D.

QUãdo id accididit: qđ maxie mi hi fuit optatũ: vt oĩm marcelloꝝ Marcellinoꝝ ẽt (mirific⁹ eĩ nois ac gñis vr̃i fuit erga me sp anim⁹

runt q: non putabã ea scribẽda esse a me etiã nũc. i. adhuc publice ne cũ scripsissem ad cõsulẽ viderer scripsisse publice. Erat ergo marc⁹ adhuc ꝯsul: sꝫ Cai⁹ designat⁹

Maxima ⁊c. Gratulat᷑ Caio Marcello q̄ cõsul sit desi gnat⁹. Ordo est. Affectus sum maxima letitia: cũ au diui te factũ esse cõsulem ⁊ et volo. i. opto: deos fortunare. i. secũdare tibi eũ honorẽ: atq; administrari a te pro dignitate tua ⁊ parẽtis tui: nã cũ. s. ita sit q̄ dilexi ⁊ amaui semꝑ te: tũ cognoui sup. te iã amantissimũ mei in oĩ varietate reꝝ meaꝝ: tũ. i. insuꝑ vel defensus cũ plurib⁹ bñficijs pr̃is tui tpib⁹ tristib⁹. i. aduersis vel ornat⁹ secũdis. i. ꝓspis. s. tpib⁹ ⁊ sum et debeo esse tot⁹ vester. i. tu⁹ ⁊ pr̃is: pre sertim cũ ꝑsperexerim studia matris tue fe mine grauissime atq; optime maiora er ga salutẽ ⁊ dignitatem meã q̄ erãt postu lãda a muliere. Quapropter peto a te in modum maiorem vt diligas et defendas me absentem. Vale.

Argumẽ tũ ep̃le ⁊ illi⁹ ordo.

MArcellũ. Gratulat⁹ est. M. Marcello fratri: et Caio Marcello cõsuli: nũc autez gratulat᷑ vt ꝓspicio vtriusq; pr̃i dicẽs. Ego gaudeo miꝝ in modũ Marcellũ tuũ. s. filiũ esse factuz ꝯsulẽ: ⁊ te affectũ esse ea letitia quã opta sti maxime. idq; sup. facio: tũ. i. pariter cã ipsius. s. C. Marcelli: tũ q̄ iudico te di gnissimũ oib⁹ reb⁹ secũdissimis. i. ꝓsper rimis te dico: cui⁹ ꝑsperi beniuolentiã sin gularẽ erga me vel in labore. i. aduersita te vel in honore meo: deniq; cognoui to tã domũ vr̃am studiosissimã et cupidissi mã vel salutis. s. in labore vel dignitatis mee. i. in honore. Quare tu feceris mihi gratum si gratulat⁹ eris verbis meis Ju nie vxori tue femine grauissime atq; opti me. s. de cõsulatu filij. ego peto a te id qđ sueuisti. idest suetus es vt diligas atq; de fendas me absentem. Quia in superiori dixit se matri consulis debere: quam nunc coniugem dicit: certum est q̄ patri nõ fra tri gratulatur. Vale.

Ep̃le materia.

Structu ra lr̃e.

QUãdo. Rogat vt sibi ꝓsit in honore decernẽdo cum q: ꝯsul sit possit: et q: ne cessari⁹ debeat dicẽs. Qñ i. qm̃ id qđ fuit optatũ mi hi maxime accidit. idest euenit vt consula tus tuus possit satisfacere studio omniuz marcellorum et etiam Marcellinoꝝ (ani mus em̃ nois ac generis vestri fuit semꝑ mirificus erga me) Quando ergo ita ac cidit vt consulatus tuus posset satisfa

Ep̃le ar gumẽtũ ⁊ ordo.

cere studio oim vrm: in quē. s. ɔsulatū res mee geste. s. in ꝓuincia sup. inciderant: ⁊ laus et honoꝛ eaꝝ incideret potissimū: peto a te id qd̄ sit facillimū factu. i. vt fiat: senatu (vt cōfido) nō aspernante: vt literis meis recitatis. i. postq̄ erunt recitate cures senatusconsultū. i. decretū de honore meo: faciendū. i. vt fiat q̄ honorificētissimū. Si min⁹. s. necessitudinis et amicitie esset mihi tecū q̄ est cū oib⁹ tuis. s. cōsanguineis: allegarē. i. intercessores mitterē ad te oēs a qb⁹ intelligis me diligi p̄cipue. Bñficia pr̄is tui sunt amplissima in me. Ego arbitroꝛ neminē. i. nullū hoiēz esse q̄ ignoret quātū frater tuus. s. Marcus me faciat. s. mō (Est eñ pñtis subiūctiui) et fecerit semꝑ. Deniq̄ tota domus. i. familia tua ꝓsecuta est me semꝑ oib⁹ summis officijs. Neq̄ vo tu cōcessisti. i. locū dedisti cuiq̄ tuoꝝ. s. parentū: in diligendo me. Quare peto a te vt velis me esse ꝑ te. i. tuo decreto: q̄ ornātissimū. i. summis honorib⁹ vt sunt supplicatio ⁊ triūph⁹ ⁊ putes existimationē. i. reputationē meā esse satis cōmēdatā tibi ⁊ in supplicatiōe decernēda / ⁊ in ceteris rebus. Vale.

Nemo.

Omnes.

Argumētū ep̄le.

Quante: ⁊c. Fatet̄ gratū esse officiū Marcelli et se illi deuinctū: ac demū dicit se ꝓpediē ventuꝝ nisi a vētis ipedita fuerit nauigatio sua. Ordo est. Etsi. i. q̄q̄ res ipsa loquebat̄. i. satis declarabat: tñ cognoui ex lr̄is oim meoꝝ: quāte cure honos me⁹ fuerit tibi: ⁊ q̄. i. q̄tum extiteris. i. fueris aut apparueris idē. i. eiusdē animi in me ornando ⁊ amplificādo cōsul. i. cū eēs consul q̄. i. q̄lis fueras semꝑ cū parētib⁹ tuis. Itaq̄ nihil est tm̄. i. tā magnū qd̄ ego nō debeā cā. i. in re tua: ⁊ qd̄ ego nō sim factu rus studiose. i. diligenter ac libēter. Nam interest. i. refert magni. i. multum: cui debeas: aut. i. sed ego nemini malui debere q̄ tibi: cui cū. s. ita sit: q̄ studia cōia: ⁊ bñficia paterna ⁊ tua cōiūxerat me iā ante. S. p̄i⁹ tñ. i. euidenti⁹ quidē. i. certe: sententia mea. i. quantū sentio maximū vinculū accessit. i. additum est necessitudini amoris: q̄ geris atq̄ gessisti rē p. qua nihil est charius mihi: ita vt nō recusem quo min⁹ i. vt non ego debeam tibi tm̄ quantū oēs boni. Quāobrē velim sup. vt hi atq̄. i. tales sint tibi exitus. s. cōsulatus tui: quos idest quales mereris et confido fore. idest futuros. Ego (vt spero) videbo te pro pediem si nauigatio non morabitur. idest tenebit in mora me. que scilicet nauigatio incurrebat in ipsos ethesias. s. ventos qui a strabone subsolani. i. euri dicuntur

Ordo textus

Interest qd denotet.

Qñ ergo ita accidit vt oim vestrū studio tuo consulatus satisfacere posset: in quem mee res geste lausq̄ ⁊ honos eaꝝ potissimū incideret: peto a te id: qd̄ facillimum factu sit: non aspernante: vt confido senatu: vt q̄ honorificentissimum senatuscōsultum litteris meis recitatis faciendū cures. Si mihi tecū minus esset: q̄ est cū tuis oib⁹: allegarē ad te oēs: a quib⁹ intelligis me precipue diligi. Patris tui beneficia in me sunt amplissima. Neq̄ enim saluti mee: neq̄ honori amicioꝛ quisq̄ dici pōt. Frater tuus q̄ti me faciat semꝑ q̄ fecerit: esse hoiem q̄ ignoret: arbitroꝛ neminē. Domus tua deniq̄ tota me semꝑ oib⁹ summis officijs ꝓsecuta est. Neq̄ vero tu in me diligendo cuiq̄ cōcessisti tuoꝝ. Quare a te peto in maiorē modū vt me ꝑ te q̄ ornatissimū velis eē: meāq̄ in supplicatiōe decernenda: ⁊ in ceteris reb⁹ existimationē satis tibi esse commendatam putes. Vale.

M. T. C. Marcello. cōs. designato. S. P. D.

Quante tibi cure honos fuerit: et q̄ idē extiteris cōsul in me ornādo: ⁊ amplificādo q̄ fueras semper cū parentib⁹ tuis et cū tota domo: et si res ipsa loquebatur: cognoui tamē ex meoꝝ oim lr̄is. Itaq̄ nihil est tm̄: qd̄ ego nō tua cā debeā facturusq̄ sim nō studiose ac libenter. Nā magni interesse cui debeas debere aūt nemini malui q̄ tibi: cui mecū studia cōia: beneficia paterna: tuaq̄ iam ante coniunxerant: tñ accedit: mea qdem sententia: maximum vinculum q̄ ita rēpu. geris atq̄ gessisti: qua mihi charius nihil est: vt quantum tibi oēs boni debeant: quo minus tantundē ego vnus debeā nō recusem. Quāobrē tibi velim hi sint exitus: quos mereris et quos fore cōfido. Ego (si me nauigatio nō morabitur) q̄ incurrebat in ipsos ethesias prodiem te vt spero videbo. Vale.

M.T.C.Imp.Paulo cõs.desig.S.P.D.

Etsi mihi nũq̃ fuit dubiũ: quin te ppl's Ro.pro tuis summis in rẽp.meritis ꝛ ꝑ amplissima familie dignitate: summo studio cunctis suffragijs cõsulẽ factur⁹ esset: tñ incredibili leticia sum affect⁹: cuȝ id mihi nunciatũ est. Eũq̃ honoreȝ tibi deos fortunare volo: a teq̃ ex tua maiorũq̃ tuoꝝ dignitate administrari. Atq̃ vtinã presens illũ diẽ mihi optatissimũ videre potuissem proq̃ tuis amplissimis erga me studijs: atq̃ beneficijs tibi operã meũ studiũq̃ nauare. Quam mihi facultatẽ: qñ hic nec opinatus: ꝛ improuisus prouincie casus eripuit, tñ vt te ꝯsulẽ rẽp. ꝑ tua dignitate gerentẽ videre possim: magnope a te peto vt operã des: efficias: neq̃d mihi fiat iniurie: neue q̃d tp̃is ad meũ annuũ mun⁹ accedat. Qđ si feceris: magnus ad tua pristina erga me studia cumulus accedet. Vale.

Etsi ꝛc. Gratulaẽ paulo de cõsulatu: dicit se velle inter fuisse honorib⁹ illi⁹: rogãs neq̃d tp̃is sibi ꝓrogeẽ. Ordo est. Etsi nũq̃ fuit dubiũ mihi quin ppl's Romanus facturus esset summo studio ꝛ cũctis suffragijs te consulẽ ꝑ summis meritis tuis in rẽp. ꝛ ꝑ amplissima dignitate familie tue: tñ ego affectus sum incredibili leticia cũ id nũciatũ est mihi: ꝛ volo.i.opto deos fortunare.i.secundare tibi eũ honorẽ.i.honorificũ magistratum: et administrari a te ex dignitate tua.i. scđm dignitatẽ tuã ꝛ maioꝝ tuoꝝ. Atq̃ vtinã ego p̃sens potuissem videre illum diem.s.comitioꝝ optatissimum: atq̃ nauare.i.copiose impendere tibi operam meã ꝛ studiũ.s.meũ ꝑ amplissimis studijs tuis erga me. Quã facultatem: qñ.i. qm̃: hic casus.i. fortuitus addit⁹ ꝓuincie nec opinat⁹ ꝛ iprouisus eripuit mihi: tñ peto magnop̃e a te. vt des operã: ꝛ efficias, nequid iniurie fiat mihi neue quid.i. aliq̃d tp̃is: accedat.i.addaẽ ad munus.i. onus meũ annuũ.i. legitime duntaxat per annũ gerendũ: vt possim videre te consuleȝ gerentẽ rẽp. ꝑ dignitate tua. Qđ si feceris magnus cumulus.i.magnum incremẽtum/accedat. idest addeẽ ad pristina studia tua erga me. Vale.

Argumẽtũ ep'le.

Ordinatio lr̃e.

M.T.C.Imp.Paulo cons.S.P.D.

Maxime mihi fuit optatũ Rome esse tecũ multas ob causas: sȝ precipue vt in petẽdo ꝛ in gerẽdo cõsulatu meũ debitũ tibi studiũ perspicere potes. At petitiõis q̃dẽ tue rõ mihi semp fuit explorata: sed tamẽ nauare operã volebam. In cõsulatu vero cupio equidem te minus habere negocij: sed moleste fero me cõsulẽ tuũ studiũ adulescentis pspexisse: te meũ cuȝ id etatis sit sim perspicere nõ posse. Sed ita fato nescio quo cõtigisse arbitror vt tibi ad me ornandũ semper detur facultas: mihi ad remunerandũ nihil suppetat p̃ter voluntatẽ. Ornasti cõsulatũ: ornasti reditũ meũ. Incidit meũ tp̃s rex gerẽdarũ in ipm ꝯsulatũ tuũ. Itaq̃ cum ꝛ tua summa amplitudo ꝛ dignitas ꝛ meus magnus honos magnaq̃ existimatio postulare videaẽ vt a te plurimis verbis contendam ac peterẽ vt q̃ honorifi

Maxime mihi ꝛc. Iterum sibi debere dicit q̃ nõ fuerit rome cum Paulus consulatũ peteret: vt ei auxilio fuisse potuisset. Deinde commẽdat ei honorem suum in senatusconsulto habendo: et demum rogat ne prouincia sibi prorogetur. Ordo est. O paule/Optatũ fuit maxime/ mihi. idest a me: esse tecum Rome ob multas causas: sed precipue vt posses perspicere studium meum debitũ tibi in petendo et gerendo consulatu. idest dum peteres et gereres consulatũ. At ratio.idest ratificatio quidem petitionis tue fuit semper explorata mihi: sed tamẽ volebã.idest optabã nauare operã.i. tibi impedire magnum auxilium. Vero. idest sed: cupio equideȝ te habere minus negocij idest difficultatis in consulatu.scilicet gerendo sed fero moleste me consulem.id est cum essem consul perspexisse studium tuum.i. diligentẽ fauorẽ in me adulescentis.i.cũ esses adhuc adulescẽs: ꝛ te nõ posse p̃spicere studium meũ. s. i te: cũ sim id etatis.i.ea etate: hoc ẽ tã senex (figurate dicitur id etatis sicut id genus pro eius generis) Sed arbitror contigisse nescio quo fato.idest deorum ordinatione: ita vt dictum

Quid hec ep'la cõtineat.

Structura lr̃e.

Id etatis figurate

facultas detur tibi semper ad ornandum me et nihil suppetat. i. facultatis sit ad renumerandum preter voluntatem. Tu ornasti consulatum meum: ornasti reditum meum: q: Meū tēpus rez gerēdaz. idest quo res gessit. s. p̄clara in Cilicia: incidit in ip̄m consulatū tuū. Itaq3 cum summa amplitudo et dignitas tua: et magnus honos me⁹ et magna existimatio. i. reputatio de me: videatur postulare vt concedā ac peterē a te plurimis verbis: vt cures se

cētissime. Senatus'cōsultū de meis reb⁹ gestis faciendū cures: nō audeo vehemēter a te cōtendere ne aut ipse tue p̄petue cōsuetudinis erga me oblitus esse videar aut te oblitū putē. Quare vt te velle arbitro. ita faciam atq3 ab eo quē oēs gentes sciunt de me optime meritum breuiter petam.

natusconsultum. i. decretum senatus super ea re consulti: faciendum. idest vt fiat: q̄ honorificentissimum de rebus gestis meis: non audeo contendere. i. exigere vehementer a te/ ne aut ipse. idest egomet videar oblitus esse aut putem te oblitum esse: perpetue cōsuetudinis tue erga me. Quare ego faciam ita: vt arbitror te velle: atq3 petā breuiter ab eo: hoc est a te: quē oēs gentes sciunt meritum optime de me. Ideo ergo breuiter: quia quem semper munificum in nos perspeximus: non opus est multis verbis vrgere: ingeniose ergo: vt semper: petit.

¶ Si alij essent consules o Paule ego mitterē. s. nūcios et lr̄as potissimū ad te: vt redderes in eos q̄ amicissimos mihi: nūc cū summa ptās et summa auctoritas tua: et necessitudo nr̄a nota sit oib⁹: rogo te vehemēter vt cures decernendū q̄ honorificētissime de reb⁹ meis gestis: et q̄ celerrime. i. valde cito Tu cognosces res esse dignas et honore et gratulatione ex ijs litteris quas misi publice ad te et collegā idest consulē. C. Marcellū et ad senatum et velim sup. vt habeas susceptā. idest suscipias p̄curationē oim reliquaz rerum meaz/ et maxime. i. precipue/ existimationis mee. i. fame mee vbi me videt passiue poni inest tū vis possidēdi quevis: et sup. vt cure sit tibi in primis quod petiui quoq3. i. etiā litteris superiorib⁹ abs te: ne tēpus p̄rogetur. i. extendat mihi. i. in administratione prouincie mee. Cupio videre te consulem: et assequi oia te consule: tum absens. scilicet supplicationem: tum presens scilicet triumphum. Uale.

Oēs passiue pōt poni.

¶ Si alij consules essent ad te potissimū Paule mitterem vt eos mihi q̄ amicissimos redderes. Nūc cū tua summa ptās summaq3 authoritas notaq3 oib⁹ nr̄a necessitudo sit vehementer te rogo vt q̄ honorificentissime cures decernēdū de meis rebus gestis: et q̄ celerrime. Dignas res esse et honore et gratulatiōe cognosces ex ijs lr̄is: quas ad te et collegā et senatū publice misi omniūq3 meaz reliquiaz rez maximeq3 existimationis mee procurationē susceptā velim habeas. In primisq3 tibi cure sit qd abs te superiorib⁹ quoq3 litteris petiui: ne mihi tēpus p̄roget. Cupio te cōsulē videre oiaq3 q̄ spero tum absens: tum etiā presens te consule assequi. Uale.

Argumētum ep̄le

Marcum et c. Scripta est hec epistola an̄ bella ciuilia cū Cicero Cilicie p̄esset. Pollicetur itaq3 primum se omnia studiosissime facturum pro Marco Fabio sibi a Cassio commendato. Exponit etiam quis sentiat de reditu suo in vrbez. Postremo ab eo petit vt diligentissime curet ne quid temporis sibi prorogetur. Ordo est. Ego nullum questum. i. lucrū facio i eo q̄ das. i. efficis tua cōmendatione. Marcum Fabium amicum mihi. Multi enim anni sunt cum. idest post quos ille est in ere meo. idest me⁹ et diligitur a me propter summam humanitatem et obseruantiam eius scilicet in me. Sed tamē factus sum multo amicior ei: q̄ idest quia/ diligeris egregie ab eo.

Ordo est. Amicior: non (vt plerique et male) amicitior est dicendum.

M. T. C. C. Cassio Proq̄st. S. P. D.

Marcū Fabiū: q̄ mihi amicū tua commendatione das nullum in eo facio questū. Multi eñ anni sunt cū ille in ere meo est: et a me diligitur propter summam eius humanitatem et obseruantiam. Sed tamen q̄ ab eo egregie diligeris multo ei amicitior sum factus. Itaq3 q̄q̄ p̄fecerunt lr̄e tue tū aliquanto plus commendationis apud me habuit animus ipsius erga te mihi perspectus et cognitus. Sed de Fabio faciemus

studiose q̄ rogas: tu multis de causis vellē me conuenire potuisses. Primū vt te quē iam diu plurimi facio tāto interuallo viderē. Deinde vt tibi qd feci per lr̄as possez p̄sens gratulari. Tū vt quib⁹ de rebus vellemus: tu tuis: ego meis iter nos cōmunicaremus. Postremo vt amicitia nr̄a que sūmis officijs ab vtroq3 culta est: sed lōgis interuallis tēporis iterruptā cōsuetudinē habuit: confirmaretur vehemēti⁹. Id qm̄ nō accidit: vtemur bono litterarū r eadem fere absentes: q̄ si coram essemus: cōsequemur. Unus sc3 ille fructus: qui in te videndo est: pcipi litteris nō pōt: alter gratulationis est r is quidem exilior: q̄ si tibi teipsam intuens gratularer. Sed tn̄ r feci antea r facio nūc: tibiq3 cum pro rerū magnitudine quas gessisti, tuz p oportunitate tēporis gratulor q te de puincia decedentē summa laus r sūma gr̄a puincie psecuta est. tertium est: vt id qd de nr̄is rebus corā cōicassemus inter nos: cōficiā idē litteris. Ego certarū rerū cā tibi Romā pperandū magnopere censeo. Nā r ea que reliqui tranquilla de te erāt: r hac tua recenti victoria tā clarū aduentū tuū fore intelligo. Sed si qua sunt onera tuorum si tanta sunt: vt ea sustinere possi prope nihil tibi erit lautius: nihil gloriosius. Sin maiora cōsidera: ne in alienissimum tempus cadat aduentus tuus. Huius rei totum cōsiliuz tuū est. Tu eni scis qd sustinere possis: si potes laudabile atq3 populare est. Sin plane nō potes absens hoīum sermones facilius sustinebis. De me aūt idē tecū his ago lr̄is: qd superioribus egi: vt oīs tuos neruos in eo cōtēdas nequid mihi ad hanc prouinciam quam et senatus: r po. annuam esse volunt temporis prorogetr

Itaq3 quāquā lr̄e tue pfecerunt: itā animus ipsius erga te perspectus r cognit⁹ habuit plus aliqnāto cōmēdatiōis apud me. Sed nos fauemus studiose ea q̄ rogas de Fabio: velles de multis causis. id est ob multas cās sup. vt tu potuisses conuenire. i. adire me. Primū vt viderem tāto interuallo. i. post tantū interuallum ite quē facio plurimi iā diu. Deinde vt quod feci per litteras possem. i. facere presens: hoc est gratulari tibi. Tū idest tertio loco vt cōicaremus inter nos de quibus rebus vellemus: tu sup. cōicares: de tuis: r ego sup. cōmunicarem de meis. Postremo vt Amicitia amicitia nostra que culta ē ab vtroq3 sc3 colere qd fit. nostrum: sūmis officijs: sed habuit consuetudinem interruptaz longis interuallis tēporis: cōfirmaret vehemētius. Qm̄ idest qm̄ id. s. nos conuenisse nonn accidit: vtemur bono. i. vtilitate litteraꝝ r consequemur idest obtinebimus fere eadez absentes que. s. consecuti essemus si essem⁹ coram. i. presentes. Scilicet cur fere dixerim: q: ille vnus fruct⁹. i. ea vna voluptas q̄ est in te videndo: nō pōt percipi litteris alter. s. fructus est gratulationis r is quidem exilior: i. minor: est q̄ si gratularer tibi intuens teipsuz Sed tn̄ r feci antea r facio nunc: q: p. i. gratulor tibi cum scilz ita sit q pro magnitudine rerū quas gessisti. s. reijciendo Parthos Antiochia tuz pro oportunitate tēporis q summa laus summa gratia r puincie prosecuta est te decedētem de prouincia. Tertiū est vt idē conficiā. i. transigā litteris id qd cōicassemus coram inter nos de reb⁹ nostris. Ego censeo properandum esset tibi romā causa certarum (melius q̄ ceterarū) rerum. Nam r ea que reliqui. s. exiens in ciliciaz erūt tranquilla. i. q̄ dicta de te. i. nihil male dicebatur: r intelligo aduentū tuū fore tā clarum: hac victoria tua recenti. Sed si qua sunt onera tuorū: aut necessario: uz aut militū: si sup. ea tāta. s. oñtapat vt possis sustinere. i. portare ꝯ ipetū ppli ea: prope. i. quasi nihil lauti⁹. i. splendidius: aut gloriosius erit tibi. s. q̄ ea sustinere. Sin i. si: sup. sunt: maiora q̄ vt sustinere possis considera ne aduentus tuus cadat in tēpus alienissimū. i. quo propter tuorū culpa po. Ro. sit maxime infensus. Consiliū huius rei est totū tuū. Tu eni scis qd possis sustinere si potest sup. sustinere: est laudabile atq3 populare. i. plausibile populo. Sin plane non potes. s. sustinere psens tu sustinebis facilius absens sermones hominum. Autem. idest sed: ego ago de me tecum his litteris idem quod egi superiorib⁹: vt contendas sc3 reuerēs: omnes neruos tuos. idest vires in eo. ne qd temporis prorogetur idest addatur mihi ad hanc prouinciam/ quā r senatus r populus volunt esse annuam idest durare annum.

¶ Ego cõtendo.i.exigo a te hoc.ſ.non ꝓrogari imperium:vt putē fortunas meas i.oēs facultates poſitas ſup.eſſe i eo.Tu habes.ſ.Forme paulū.ſ.conſulē: noſtruʒ i.cõmunem amicum:cupidiſſimū noſtri.Curio:eſt ſup.tibi.Furnius eſt tibi.i. habes eos.Ego velim enitare in eo ſic quaſi omnia mea ſint in eo.Extremum de ijs que propoſueram eſt illud:vcʒ confirmatio amicitie noſtre.de qua nihil opus eſt pluribus verbis.Tu puer.i.cum eſſes adhuc puer appetiſti/me.i.cõſuetudinē meā Ego aūt duxi.i.iudicaui ſemꝑ te fore mihi ornamento:tu fuiſti etiā.i. inſuper preſidio.i.protectioni ⁊ cuſtodie: tēporibus meis triſtiſſimis(.ſ.qū exulauit) Familiaritas mihi maxima:cū Bruto tuo.ſ. propinquo:acceſſit.i.addita eſt:poſt diſceſſum ſuum ſcʒ in ꝓuinciam.Itaqꝫ ego puto plurimum ⁊ ſuauitatis ⁊ dignitatis cõſtitutum mihi in ingenio veſtro. ſcʒ tuo ⁊ Bruti ⁊ in induſtria ſup.veſtra. Rogo vehementer vt tu confirmes ideſt ſtabilias id.i.eaʒ ſpem meā/ſtudio.i.fauorabili anexu tuo:⁊ vt mittas litteras adme:⁊.i. pariter continuo.ſ.his lectis:⁊ ꝙ ſepiſſime cum veneris Romam. Uale.

Tp̄s exilij ciceronis appellat ipſe triſtiſſimum.

¶ Hoc a te ita cõtēdo:vt i eo fortunas meas poſitas putem.Habes paulū noſtrū nři cupidiſſimū:eſt Curio:eſt Furnius.Sic velim enitare:q̄ſi in eo ſint mihi oīa.Extremū illud ē de ijs:q̄ ꝓpoſuerā cõfirmatio noſtre amicitie de qua pluribus verbis nihil opus eſt.Tu puer me appetiſti.ego aūt ſemꝑ ornamēto te mihi fore duxi.Fuiſti etiaʒ preſidio triſtiſſimis meis tꝑibus. Acceſſit poſt tuū diſceſſuʒ familiaritas mihi cū Bruto tuo maxima.Itaqꝫ in veſtro igenio:⁊ induſtria mihi plurimum ⁊ ſuauitatis ⁊ dignitatis conſtitutū puto.Id tu ⁊ tuo ſtudio confirmes: te vehementer rogo:litteraſqꝫ ad me:et continuo mittas:⁊ cum Romam veneris ꝙ ſepiſſime. Uale.

M.T.C.C.Caſſio.S.P.D.

Etſi vterqꝫ ⁊c. Declarat ſniam ſuā de exitu bellorū ciuiliū inter ceſarē ⁊ Pōpeiū:⁊ quid alij arbitrarent:deinde ſcribit ſe nō potuiſſe ad Ceſarē venire queādmodū feſtiauerat. Itaqꝫ petit a Caſſio vt ad ſe ſcribat q̇d ſentiat:⁊ quid expectādū ⁊ q̇d agēdū putet. Ordo eſt.Etſi vterqꝫ noſtrū voluit abeſſe:a pertinatia neceſſaria belli.ſ ciuilis cõtra Ceſarē:ſpe/pacis.ſ.cū Ceſare in eunde:⁊ odio ſanguinis.i.effuſiōe ſanguinis ciuilis:tū quādo.i.qm̄ ego video: fuiſſe princeps.i.primis ⁊ precipuus author eius conſilij:ipſe.i.ego debeo preſtare ideſt exhibere:plus ꝙ expectare aut expetere a te Et ſi(vt ſoleo recordari ſepe mecū)ſermo familiaris meus tecū ⁊ tu⁹ itē i.ſimiliter mecum:adduxit vtrūqꝫ noſtrū ad id cõſiliū:vt putaremus cõuenire.i.docere:ſi ideſt licet non totā cām/at certe.i. ſed ſaltem iudicium noſtrū:definiri:ideſt ad alterā partem adduci:vno prelio neqꝫ quiſqꝫ reprehendit vnꝙ vere.i.iuſte/hāc ſententiam noſtram. Preterea ſup.eos qui arbitrantur melius eſſe remp. deleri omno:ꝙ manere.ſ.ineſſe imminutā ⁊ debilitatam.Ego aūt nullā ſpē ꝓponebam.ſ. ideſt certe mihi ex interitu eius.ſ.reip. ⁊ ꝓponebam magnā ſpē ex reliquijs ſup. cū ſi cato ⁊ ceteri viri preſtātes ſalui mā

Argumentū ep̄le.

Ordinatio lr̄e.

Ut ſi vterqꝫ noſtrū ſpe pacis:⁊ odio ciuilis ſanguinis abeſſe a belli neceſſaria pertinacia voluit:tū qū eius cõſilij princeps ego fuiſſe videor:plus preſtare ipſe debeo:ꝙ a te expectare. Etſi(vt ſepe ſoleo mecum recordari)ſermo familiaris meus tecū:⁊ item mecū tuus adduxit vtrūqꝫ noſtrum ad id cõſiliū:vt vno prelio putaremus ſi non totam cām:at certe noſtrum iudiciū definiri conuenire:neqꝫ quiſꝙ hanc noſtram ſententiā vere vnꝙ reprehendit. Preterea: qui arbitrātur melius eſſe deleri oīno rempu.ꝙ iminutā:⁊ debilitatā manere.Ego aūt ex interitu eius nullā ſpē ſ.mihi ꝓponebā:ex reliquijs magnā. Sed ea ſūt cõſecuta vt magis mirū ſit accidere illa potuiſſe ꝙ nos nō vidiſſe ea futura:nec hoīes cum eſſemus: diuinare potuiſſe.Equidem fateor meā coniecturam hanc fuiſſe.vt illo quaſi quodā fatali ꝑlio fcō ⁊ victores cōi ſaluti conſulere vellent: ⁊ victi ſue. Utrūqꝫ autē poſitum eſſe arbitrari in celeritate victoris.Que ſi fuiſſet tādē clementiā experta eſſet Aphrica quā cognouit Aſia:quā etiam achaia:⁊

(vt opinor) ipso legato & deprecatore. Amissis autem tēporibus que plurimū valēt: presertim in bellis ciuilibus: interpositus annus alios induxit. vt victoriā sperarēt: alios vt ipm vinci cōtēnerēt: atq; bonorū malorum oīm culpā fortuna sustinet. Quis enim aut Alexendrini belli tātā morā huic bello adiunctū iri: aut nescio quē istuz Pharnacē Asie terrorē illatum putaret. Nos tñ in cōsilio pari: casu dissimili vsi sumus: tu em̄ eā partem petisti: vt & consiliis interesses: & (qd maxime curaz leuat) futura aīo pspicere posses. Ego q festinaui vt Cesarem in Italia viderem (Sic em̄ arbitrabamur) eumq; multis honestissimis viris cōseruatis redeūtem ad pacē currentē: vt aiūt: incitarē: ab illo longissime. & absum & abfui. Versor aūt ī gemitu italie & ī vrbis miserrimis querelis: quibus aliquid opis fortasse ego p mea: tu pro tua: pro sua quisq; parte ferre potuisset: si autor affuisset. Quare velim p tua egra me beneuolentia: scribas ad me qd videas: qd sētias qd expectādū qd agēdū nobis existimes. Magni erunt mihi tue littere atq; vtinā primis illis q̄s Luceria miseras paruissē: sine vlla em̄ molestia dignitatē meā retinuissem. Vale.

fuissent post mortem Pompii. Sz ea.s.mala sunt cōsecuta vt sit magis mirū: illa potuisse accidere q̄nos non vidisse ea futura nec potuisse diuinare idest more dei prouidisse sup.ea cum essemus homines. Equidem idest ego certe fateor meam coniecturam fuisse hanc.i.hmōi vt illo.s. Pharsalico prelio facto quasi quodam fatali .i. a diis sic statuto & idest simul: victores vellēt consulere .i. opem & fauorē prestare cōmuni saluti. et victi vellēt cōsulere sue scilicet saluti. Autē.i.sed arbitrari.i. arbitrabar vtrunq;.s.qd dictū est: esse positū in celeritate victorie: que .s. celeritas si fuisset: hoc est si q vicit vicisse existimatꝰ fuisset Aphrica.i. cato & reliqui q in aphrica bellū innouauerūt experta eēt eādē clemētiā.s.Cesaris: quā cognouit Asia: quā ēt Achaia.i.q in illis erāt: &.i.etiā (vt opinor) ipso.s.victore legato & deprecatore .i. fungente officio legati & deprecatoris. hoc inuitante victos vt clementiā exposcerēt. aūt.i.sed tpibꝰ amissis & ita nulla celeritate victorie habita que vallent: plurimum presertim in bellis ciuilibus: annus interpositus scilicet anteq̄ ageretur de concordia induxit alios vt sperarent victoriam alios vt contemnerent .i. nihili facerent ipsum vinci: atq; fortuna sustinet .i. in se tenet: culpam oīm horum malorum. Quis enim putaret aut tātā moraz belli Alexandrini: a Cesare illic gesti: adiunctum iri.i.continuādam esse huic bello.s. ciuili.q.d. nemo aut istū nescio: quem .q.d. contēptibilē Pharnacē Mitridatis filiū illaturū sup. fuisse Asie terrorem.q.d. etiam nemo. Tñ nos.i.ego & tu: vsi sumus dissimili casu.i.euētu in consilio pari. Tu em̄ petisti eā partem: vt & .i. simul interesses consiliis & (qd maxime leuat curam) posses perspicere aio futura. Ego qui festinaui vt viderem Cesarem in Italia (arbitrabamur em̄ sic scilicet futurū) & incitarē eū redeūtē & currentē (vt aiūt) ad pacē: multis honestissimis viris conseruatis: & absum & abfui longissime ab illo.s. Cesare. Versor aūtem in gemitu Italie & miserrimis querelis vrbis. Quibus si autor.s. Cesar abfuisset quicq; potuisset fortasse ferre aliquid opis idest auxilii: pro sua parte: ego pro mea: tu pro tua. Quare velim vt scribas pro tua beniuolentia erga me. quid videas: quid sentias: quid existimes nobis expectandum quid agendum. Littere tue erunt mihi magni idest magne estimatiōis: atq; vtinā paruissem illis primis.s.litteris quas miseras Luceria ab ea vrbe italie vbi Strabo dicit Minerue fanū fuisse. Diomedis monumentum. Enim idest q: si paruissem illis retinuissem dignitatem meam sine vlla molestia.

Pharsalicum prelium.

Achaia.

Pharnax Mitridatis regis pōti filius q in eū conspirauit.

M.T.C. Cassio. S.P.D.

Puto te iā suppudere cū hec tertia iā ep'la ante te oppssit: q̄ tu schedulā: aut lrāz: sed nō vrgeo lōgiores enī expectabo: vel potiꝰ exigā. Ego si semper haberē cui darē: vel ternas in hora darē. Fit enim

Puto &c. Arguit Cassiū taciturnitatis iocatur q; epicureum factum dicēs. Ego puto te suppudere idest aliquātulum pudere cum hec tertia ep'la.s.mea oppressit te anteq̄ tu sup. miseris schedulā.i. breuiculum scriptum: aut litteram.i.vnū elemētum: sz nō vrgeo te idest nolo nimis pperes. Expectabo enī vel potiꝰ exigā lōgiores.s. lrās. Si ego haberem semp cui darem: darē in hora.i.

singulis horis: vel. i. etiā ternas sup. lr̄as. Enī. i. q2 nescio qd. s. imaginarīj boni fit. i. cōtingit mihi vt videare. i. videaris quasi adesse corā. i. in p̄ntia: cuz scribo aliqd ad te. Neq3 id sup. contingit . i. p̄m . i. ideas aut figuras . i. vel phantasias vt amici tui noui. i. epicurei dicunt Qui putāt ēt dianoeticas. i. itellectiuas excitari spectris. i. imaginibus τ idolis catianis. i. a Catio epicureo excogitatis ad cuius nomē alludēs inquit Horati?. Ēni τ quo Catius. Nā ne fugiat. i. lateat te. Catius insup epicure? q̄ nup est mortu?: hic noīat spectra q̄ ille Sāgati?: democritus ēt añ sup. noīauit idola. Aūt. i. sed ēt si oculi possent feriri. i. pcuti his spectris q̄ ipsa spectra currāt. i. dnagenł p cellulas phātasie: velis. i. obtegumētis vaporosis. Huber. iterp̄tał vt velis sit v̄bū τ qd̄ nomē dicēs: qd̄. i. q̄tū velis: ego non video i. nō intelligo: q̄. i. q̄ aīus possit. s. sic discurrere. Oportebit sup. vt tu q̄ epicure? es: doceas me: cū. i. postq̄ veneris salu?: ne. i. an sit spectrū tuū. i. imago tua sit in potestate mea vt sil' ac collibitū sit mihi cogitare de te: illud. s. spectrū occurrat. Neq3 solū sup. occurrat de te q̄ heres. i. fix? es mihi in medullis: sed si cepero cogitare Britāniā insulā idolon. i. spēs eius aduolabit mihi ad pect?. S3 hec posteri? sup. discutiemus: tento eñ te. quo aīo accipias. Si eñ stomachabere τ p. i. feres moleste: nos dicem? plura τ postulabimus. s. a te: vt ex qua heresi. i. secta τ pfessiōe sis deiect?: vi sup. ab hoīb? armatis: restituere in eā. s. sectā: hoc ē vt q̄ tpe belli e stoico Epicureus factus es: rursus stoic? fias. In hoc iterdicto. s. ab aliena secta: non solet addi pticula in hoc āno. s. vt annus deł ad deliberādū. Quare si iā bieniū aut trienium est: cū remisisti nūciuz virtuti. i. deseruisti stoicos q̄ in v̄tute summū bonū ponūt: delinitus illecebris voluptatis, in q̄ Epicurei idē collocāt res erit nobis in itegro. i. plenissiuris nr̄i nulla facta p̄scriptiōe. q̄ q̄ cū. i. cū quo loquor. R̄ñdet cum viro fortissimo qui postea q̄ attigisti forum. i. romanum nihil fecisti si plenissimum amplissime dignitatis. Ego metuo ne plus neruorū. i. viriū sit in ista ipsa heresi. s. epicurea: q̄ ego putauerim modo si. i. dummodo tu probas. i. approbes eam. Tu inquies quid venit tibi o Cicero in mentē. s. vt ista scriberes. Respōdet. quia nihil possum sup. aliud scribere. Neq3 enim libet scire quid sentio. Vale.

Catius.

nescio quid. vt quasi corā adesse videare: cū scribo aliqd ad te. Neq3 id κατα ειδωλων φαντασιας vt dn̄t tui amici noui: qputāt ēt διανοητικας φαντασιας spectris Catianis excitari: nam ne te fugiat Catius insuper epicureus qui nup est mortuus q̄ ille Sangatius ēt añ Democrit? ειδωλα hic spectra nominat: his aūt spectris etiam si oculi possent feriri q̄ velis: ipsa currāt: animus qui possit ego nō video doceas tu me oportebit. Cū saluus veneris in mea ne ptāte sit spectrū tuū: vt simul ac mihi collibitū sit. de te cogitare illud occurrat. Neq3 solū de te: qd mihi heres in medullis: sed si insulā Britanniā cepero cogitare eius ειδωλον mihi aduolabit ad pect?: sed hec posterius tento enim te quo animo accipias. Si enim stomachabere τ moleste feres: plura dicemus postulabimusq3 ex qua heresi vi hominibus armatis deiectus sis: in eam restituare. In hoc interdicto non solet addi in hoc anno. Quare si biennium: aut trienniū est cū virtuti nunciū remisisti delinitus illecebris voluptatis: in integro res nobis erit q̄ q̄ qui cum loquor cum vno fortissimo viro q postea q̄ forū attigisti nihil fecisti nisi plenissimū āplissime dignitatis. In ista ipsa αιρεσει metuo: ne plus neruorum: sit q̄ ego putarim. Si mō eam tu probas. Quid tibi in mentē venit inquies q2 nihil scribere possum neq3 enim qd̄ sentio libet scribere. Vale.

Prepostereos. Accusans rursus Cassiū taciturnitatis: scribit quedaz sub obscure de morte decij Sylle τ statu reip. Ordo ē. Tu habes tabellarios preposteros. i. nō suo ordine rem gerentes etsi. i. q̄ q̄ non offendūt me sed tamen cū discedunt a me flagitant. i. imperiose petunt lr̄as τ nullas afferunt

M. T. C. C. Cassio. S. P. D.

Preposteros habes tabellarios τ si me qdē nō offendūt: s3 tñ cū a me discedunt flagitāt lr̄as cū ad me veniūt: nullas afferūt. Atq3 id ipsum facerent cō modius si mihi aliqd spatij

ad scribēdū daret: sȝ petasati veniūt: comites ad ad portas expectare dicūt: ergo ignosces: alteras hēbis has breueis: sȝ expecta παρτα περι παρ των. Et si qd ego me tibi purgo cū tui ad me ia nes veniant: ad te cum epistolis reuertantur: Tamen ad te scribam aliquid. Nos hic. D. Syllam patrem mortuum habebamus: alij latronibus: alij crudelitate dicebant: populus non curabat: conbustū ei eē ꝯstabat: hoc tu pro tua sapīa feres equo animo: q̄q̄ προσωπον πολεως amisimus. Cesarem putabant moleste laturū verentem ne hasta refrixisset. Mindius Marcellus: ⁊ Accius Pigmentarius valde gaudebant se aduersarium perdidisse. De Hispania noui nihil: sȝ expectatio valde magna: rumores tristiores: sȝ αδεσποτοι. Pansa noster paludatꝰ ad.iij. kal. Januarias ꝑfectus est: vt quis intelligere posset id.: qđ tu nup dubitare cepisti τὸ καλὸν δι᾽ αὑτὸ αἱρετὸν eē. nāq; ꝙ m̄ltos miserijs leuauit: ⁊ ꝙ se malis hoīem ꝓbuit: mirabilis eum viroꝝ bonoꝝ beneuolētia ꝓsecuta est. Tu ꝙ adhuc Brundusij moratꝰ es: valde ꝓbo: ⁊ gaudeo: ⁊ me hercule puto te sapiēter facturū: si ἀχρεῖος πιλος fueris. Nobis quidē q te amamus: erit gratum: ⁊ amabo te: cum dabis post hac alij: quid domū lr̄aꝝ: mei memineris. Ego nunq̄ quemq̄ ad te: cū sciā sine meis litteris ire patiar. Uale.

cū veniūt ad me. Atq; facerent id ipsum i. peterēt lr̄as cōmodius si daret mihi ali qd spatij ad scribēdū: sed veniūt Petasati. i. ꝑati ad iter hñtes petasa. i. calciamēta ad iter apta q̄ Mercurio addicūt dñt cōites expectare sup. se ad portā. s. vñ hȝ ergo ignosce has breues. i. ꝙ mitto has tam breues habebis alteras: sed expecta panta ꝑferꝫ panda. i. oia peri i. de pāton ꝑferꝫ pādō. i. oībꝰ est tñ gti casus: q: peri gtm̄ vult: ꝺ abltm̄. Etsi. i. q̄q̄: qd. i. ad qd ego purgo me tibi cū tui veniāt ad me inanes. i. sine lr̄is: ⁊ reuertanꝫ ad te cū lr̄is: q. d. stulte: cū neq; scribere neq; purgare me debeā: tñ scribā aliqd ad te. Nos habemus. s. cū hec scriberemꝰ: h. s. Rome Deciū Syllā patrē. i. seniorē: mortuū: alij dicebāt sup. extinctū latronibꝰ: alij crudelitate. i. idigestione cibi. ppl's nō curabat s. qua morte pierat. Cōstabat eiꝰ q ppl's ꝯtētus erat: cōbustū eē post mortē. s. Tu feres hoc equo aīo ꝓ sapia tua hoc ē non nimis gaudebis (nā gauisuꝝ nō dubitat) q̄q̄ amisimus ꝓsopo poleos. i. ꝑsonā vrbis: hoc est vñ alij exēplū sumerent: vt āt ꝑ Sarcasmō dictū. Uñ addit. Putabāt os ꝑsonā s. plerīq;: Cesarē. s. Juliū latuꝝ esse moleste: verētē ne hasta. i. auctio bonoꝝ ꝓscriptoꝝ: qz tabellā Luciꝰ Sylla gētilis huiꝰ primꝰ fixit: refrixisset. i. in desuetudinē venissꝫ: morte tali patrono Mindiꝰ Marcellꝰ ⁊ Accius pigmētariꝰ gaudebāt valđ se ꝑdidisse aduersariū. s. q̄stui suo: nā dūz hasta ꝓscriptiōis feruet neq; Marcello neq; pigmētario q̄stus ē: quo circa dubitē an Marcellꝰ sit legēdū: vt sint noīa cerdonū. Nihil noui sup. allatū est de Hispania: sȝ expecto valde magna. Rūores sup. dispsi sūt: tristiores: sȝ .i. sine dño ⁊ certo auctore. Pāsa nr̄. s. amicꝰ ꝑfectꝰ est paludatꝰ. i. īpialis veste instructus ad tertiū kal'. Januarias: vt quis posset intelligere id qđ tu factus Epicureꝰ cepisti .i. se ipso: .i. eligibile eē. Nā ꝙ

Petasatus.

Prosopon poleos ꝑsonā vrbis.

Adespoti i. sine dño

To calon honestuꝫ diafto ere ton

i. cepisti dudū dubitare. articuꝰ ē honestū s. Pāsa leuauit. i. deonerauit m̄ltos. s. ciues miserijs: ⁊ ꝙ ꝓbuit se hoīem. i. humanū in his malis. s. q̄ victoriā Cesaris secuta sūt: beniuolētia mirabilis bonoꝝ viroꝝ ē ꝓsecuta eū. s. ꝓficiscētē. Ego valde ꝓbo. i. laudo ⁊ gaudeo: ꝙ tu moratꝰ es adhuc Brūdusij: ⁊ puto (me hercl'e) te facturū sapiēter si fueris Achrios. i. inutilis pilos. i. pileꝰ seu galea. i. si ad bellū ñ accesseris: qdē. i. certe sup. id erit gratū nobꝭ q amamꝰ te: ⁊ amabo te: blādiēter dcm̄: cū dabꝭ post hac alij. i. alicui qd lr̄aꝝ memineris mei: vt s. ad me q; des. Ego nunq̄ patiar queq̄ ne ad te sine lr̄is meis: cum sciam. s. ad te ire. Uale.

M. T. C. Cassio. S. P. D.

Longior epl'a fuisset: nisi eo ipso tpe petita eēt a me cū iā irēt ad te lōgior āt si φιλόσοφον aliquē habuisset. Nā σπουδαῖον sine ioco vix

Longior: purgat ꝙ longiorem non scripserit epistolam dicitq; rempu. in flebili esse statu: vnde gratulatur Cassio ꝙ abest vrbe Ordo est. Epl'a sup. hec hec fuisset longior: nisi eēt petita a me eo tempore cum iretur iam ad te. Longior autem supple fuisset: si habuisset aliquē

Argumētum epl'e ⁊ ordo.

.i. hilarē & alacrē sup. scriptorē aut tabellariū. Nā vix possum⁹ spoudazin. i. serio & studiose loqui: sine piculo. Igit tu inqes nos possum⁹ ridere? Me hercule nō sup. possum⁹ facillime. i. ēt sine piculo. Verūtñ nullā aliā ab erratione. i. dinagationē a molestijs habem⁹. Igit tu inqes: vbi sup. est phia? Et qdez aut ea quidē est in culina. idest coquina molesta. i. rebellis cocis: pudet ei sup. eaz seruire. Itaq facio. i. fingo me agere al's res. s. q̄ domesticas aut vrbanas: ne audiā 9uitiū. i. obiurgationē cōtumeliosā Platonis in eos phos q: veri īuestigatiōe ad rerū admistratōez auertunt. Ego adhuc nihil oīno certi noui de Hispania. Ego fero moleste te abesse. s. ab vrbe cā mea: q: mallē talē mecuz esse gaudeo tua. s. cā: q: non vides quas nos miserias. Sed tabellarius flagitat sup. lr̄as. Igit tu valebis: & amab⁹ me vt fecisti a puero. Recte ergo valebis a vale dicitur.

Valebis

Argumētum ep̄l'e

S J vales &c. Rñdet ad illā q̄ incipit Puto iaz te & ad illā p̄c posteros habes tabellarios: & ad reliqs a Cicerone scriptas. Ordo est. Si vales bñ est: ego qdē valeo. Me hercule ego nō facio q̄cq̄ libēti⁹ in hac pegriatōe mea. i. aberratōe ab vrbe: q̄ scribo ad te: video: eni loq & iocari cū p̄nte. s. qñ scribo: nec tñ hoc vsiuenit. i. cōtingit mihi: pp spectra. i. idola & simulacra catiana. i. q Cati⁹ finxit de abñ tib⁹ offerri: p q̄. i. q̄ re: ego regerā. i. vicissem ide adducā ep̄'a p̄xia. i. quaz p̄rime scribam: nō tñ extat: & forte scripta nunq̄ fuit: tot Stoicos rusticos. i. ieruditos: vt dicas. s. respectu Stoicoz q̄s regerā: Catiū. s. Epicureum eē natū Athenis. Ego gaudeo Pansam nostrum exurrexisse. id est emersisse postquā diu oppressus fuit: paludatum. idest insigni imperatorio ornatum: secunda idest plausibili voluntate hominum gaudeo inquam tum causa ipsius: tum me hercule etiam causa omniuz nostrum. Spero eniz homines intellectu ros: quanto odio crudelitas sit oībus: et quanto amori probitas & clementia. Atq̄ repete intellecturos ea que mali petant maxime: hoc est dignitates & honores peruenire ad bonos. Difficile enim est persuadere hominibus: articulus est idest honestum esse .i. per se idest eligibile: vero. idest sed & rerum͡p probabile est hedonen i. voluptatem: &. i. etiam .i. propter dignitatem parari. i. acquiri virtute iusticia: .i. honesto ipso. Ipse eni Epicurus a quo omnes Catij & Ama

Ordo textus.

Stoici phi.

To articulus calō diafro. Ereton. Diarian Tocalo.

possumus. Ridere igitur inquies possumus nō me hercule facillime verumtamen aliam aberrationem a molestijs nullaz habemus. Ubi igitur inquies philosophia tua & quidez in culina mea molesta est. Pudet enim seruire itaq facio: me alias res agere: ne conuitium Platonis audiaz. De Hispania nihil adhuc certi: nihil omnino noui. Te abesse me causa moleste fero: tua gaudeo. Sed flagitat tabellarius. Ualebis igitur: meq̄ vt a puero fecisti amabis.

C. Cassius. M. T. C. S. P. D.

SJ vales bene est: ego quidē valeo. Non me hercule in hac mea peregrinatione q̄c quam liberius facio q̄ scribo ad te: videor enim cum presente loqui: & iocari. Nec tamen hoc vsuuenit pp̄ter spectra Catiana: pro quo tibi proxia ep̄la tot rusticos stoicos regeram: vt Catiuz Athenis natū esse dicas. Pansam nostrum secunda voluntate hominum paludatum exurrexisse: tum ipsius cā gaudeo: tum me hercule etiam oīm nostrū. Spero enim hoīes intellecturos q̄to sit oībus odio crudelitas: & q̄to amori probitas & clementia: atq̄ ea que maxīe mali petant: & cōcupiscant ad bonos peruenire. Difficile est eī hoībus persuadere τοκαλορ λὶ αυ̃τοδιρετορ esse ηλορηη vero & λι αχια virtute iusticia τω̃καλω̃ parari: & verum & probabile est. Ipse eñ Epicurus a quo oēs catij & Amafinij mali v̄boꝝ iterp̄tes p̄ficiscunt dicit. ουκ ε̃ς ι ρηλ̃ε ω̃ σ α̃ με ν τουκα̃λω̃σ. και λι και ω̃σ ζηρ. Itaqz & pāsa q segt: virtutē retinet: & ij q a vobis vocāt. sunt φιλοκαλοι: και φιλολι καιοι oēsq̄ v̄tutes. & colūt & retinēt. Itaqz silla: cui⁹ iudiciū p̄bat dēm⁹: cū dissētire philo

sophos videret:nõ quesiuit:qd bonũ esset: ⁊ oĩa bona coemit cui⁹ ego morte; forti me hercule aio tuli. Nec tñ cesar diutius nos eũ desyderare patietur. Nã habet dãnatos quos nobis restituat:nec ipse sectorẽ desyderabit:cuz filiũ viderit. Nũc ad rẽp. redeã:qd in hispanijs geraẽ:rescribe. Peream nisi solicitun sum:ac malo veterẽ:⁊ clementẽ dñm habere ꝙ nouũ:⁊ crudele; experiri. Scis Cneus ꝙ sit fatuus: quomodo crudelitatẽ virtutẽ putet scis ꝙ se semper a nobis derisum putet vereor ne nos rustice gladio velit ἀντιμυκτηρίσαι Quid fiat:si me diligis:rescribe. Hui ꝙ velim scire vtruz istas sollicito animo:an soluto legas. Sies enim eodem tempore:quid me facere oporteat ne longior sim. Uale:⁊ me vt facis ama. Si Cesar vincit:celeriter me expecta.

sinth .i.epicurei:mali interpretes verborũ quia aliter accipiunt voluptatem ꝙ Epicurus pficiscunẽ.i.oriuntur:dicit i.non i.est i.suauiter i.sine i.honeste i.⁊ i.iuste i.viuere. Itaq; ⁊.i etiã Pansa qui sequiẽ hedonen.i.voluptatẽ:retinet virtutẽ:⁊ hi q vocantur a vobis.s.stoicis: i.amatores voluptatis sunt philocali .i. amatores honesti i.⁊ philodiceoi i.amatores iusticie ⁊ colunt ⁊ retinẽt oẽs virtutes. Itaq; Sylla.s. Decius:cuius iudicium debemus probare.i.laudare: ẽ aũt ironia:cũ videret philosophos dissentire.s.in diffinitione summi boni:non quesiuit quid esset bonũ.s.summũ aut verũ: ⁊ coemit.i.simul emit:oĩa bona.i.oim proscriptorum diuitias. Cui⁹ mortẽ ego tuli me hercule/animo forti:nec tñ Cesar patietur nos desiderare eũ diutius. Na; hz damnatos.i.malos hoies:quos restituat nobis.i.sufficiat in locum de mortui: nec ipse.s.Cesar desiderabit sectorem. idest diu carebit sectore idest venditorem sub hasta per auctionem:cum viderit filium s. Sylle patris vestigia sequi paratũ. nũc

estin ideos Anen tou calos ke dikeos sen philedoni.

s.post iocos:redeam ad rempu. Rescribe quid geratur in Hispanijs sc; a Pompeianis contra Cesarianos. Peream nisi sum sollicitus ac malo habere veterem ⁊ clementem dominum sc; Cesarem ꝙ experiri nouum ⁊ crudelem. Scis quã.i.quantum Cneus.s.Pompeius pompeij magni filius:sit fatuus:⁊ quomodo putet crudelitatem sup.esse virtutem. Scis ꝙ idest quantum putet semper se derisum a nobis vereor ne velis idest contra aut viciss.m subsannare ⁊ deridere nos rustice idest rustico more gladio:quia rustici dum se rideri sentiunt gladio vlciscuntur iniuriam vnde dici solet non esse peiorem ludum ꝙ rusticorum. Si tu diligis me:rescribe quid fiat Rome. Hui admirantis interiectio:ꝙ.i.o quantum vellm scire:vtrum legas istas.s.litteras loco scriptas:animo sollicito:an soluto scilicet curis. Scies enim eo tempore scilicet quo sciam quo animo sis:quid oporteat me facere. ne sim longior scilicet in scribendo. Uale ⁊ ama me vt facis. Si Cesar vincit scil; in Hispania:expecta me celeriter:quia illum quã Cneum Pompeij filium tolerare maluisset:postea tamen sententiam mutauit.

M.T.C.C.Trebonio.S.P.D.

Oratorem meũ(sic eni inscripsi) Sabino tuo cõmẽdaui natio me hoĩs ĩpulit:vt ei recte putarẽ:nisi forte candidatorũ licẽtia hic quoq; vsus hoc subito cognomẽ arripuit ⁊ si modest⁹ ei⁹ vult⁹ sermoq; cõstans hr̃e qd dã a curib⁹ videbatur:s; de sabino satis. Tu mi treboni quando ad amorem meum aliquantum olim discedẽs addidisti:quo tolerabilius feram⁹ igniculũ desyderij tui crebris nos litteris appellato. Atq; ita:si idem fiet a nobis ꝙꝙ due cause

Oratorem ⁊c. Dicit se dedisse oratorem suum idest librũ de oratore deferendum ad Trebonium Deinde rogat vt ad se crebro scribat ⁊ de eius itinere se doceat: atq; alia quedam que cum ordine patebunt. Ordo autem ẽ Ego cõmendaui.i.sub fide cõmisi: Sabio tuo sc; familiari aut liberto: Oratorẽ meum.i.librũ de oratore:ego eni inscripsi s. nuncupaui(caue dicas intitulaui) eũ sic. Natio.i.naturalis inclinatio ex patria p̃sumpta:hominis sc; sabini:vbi viri fideles:⁊ mulieres caste fere habentur:impulit idest induxit me:vt putarem sc; cõmisisse recte. Nisi forte quoq;.i.etiam hic: vsus licentia candidatorum.s.qua abutebanẽ candidati.i.magistratuũ petitores q vt se cõmẽdatiores facerẽt iterdũ alteri⁹ gẽti se metiebanẽ arripuit subito h co

Epistole argumentum.

Ordo textus.

sunt:cur tu frequentior in isto officio esse debeas ꝙ nos. Primū ꝙ olim solebant qui rome erant ad prouinciales amicos de rep.scribere nūc te nobis scribere oportet. Res enim publica istic est. Deinde ꝙ nos alijs officijs tibi absenti satisfacere possumus. Tu nobis nisi litteris non video: quare alia satisfacere possis. Sꝫ cetera scribes ad nos postea. Nunc hec primo cupio cognoscere iter tuum cuiusmodi sit ad nos: vbi Brutum nostrum videris: quādiu simul fueris. Deinde cuꝫ processeris longius de bellicis rebus de toto negocio: vt existimare possumus: quo statu simus Ego tantum me scire putabo quantum ex tuis litteris habeo cognitum. Cura vt valeas: meqꝫ ames amore illo tuo singulari.

numa rex Ro. ex cu ribus vr be sabinorum.

gnome.s.sabinorum ꝛ ꝛ.i.ꝙꝙ vult⁹ ei⁹ modestus ꝛ sermo cōstans.i.nō vacillās videbatur habere quiddā.i.certā naturā a curibus vrbe sabinorum:patria Nume regis Sed satis sup.dictū aut scriptū sit ð Sabino. Tu o mi Treboni qn̄.i.qm̄ tu discedens.s.ab vrbe:olim addidisti aliquantulum.s.incrementi:ad amorem meū.s.in te quo idest vt feramus tolerabilius.i.patientius:igniculum.i.ardorem desiderij tui.i. quod habemus de te appellato.i.alloqui tor aut conuentio sup.me crebris litteris. Itaqꝫ ita sup.appellato sit idem.s. appellare litteris:fiet a nobis:quāquā due cause sunt cur tu debeas esse frequentior in isto officio.scꝫ appellandi litteris:hoc est scribendi:ꝙ nos. Primum ꝙ olim ij sup. qui erant Rome:solebāt scribere ad amicos prouinciales idest qui agebant in prouincia aliqua:de repu.oportet te scribere nobis. Enim.i.qꝛ respu.est istic.s. vbi tu es. Deinde ꝙ nos possumus satisfacere tibi absenti alijs officijs. Tu nisi sup.satisfeceris nobis litteris:hic idest in hac regione:non video idest non itelligo qua aliare possis satisfacere.s.nobis. Sed tu scribes postea ad nos cetera:ego cupio nunc cognoscere primo hec:cuiusmodi iter tuum sit ad nos: vbi videris brutum nostrum:scꝫ amicum:quādiu fueris simul scꝫ cum eo. Deinde sup.scribes:cum processeris longius.de rebus bellicis:sup.ꝛ de toto negocio:vt possimus existimare.i.iudicare:quo statu simus. Ego putabo me scire tantum:quantum habebo cognitum ex litteris tuis. Cura vt valeas ꝛ ames me amore tuo singulari.s.quo soles amare tuos.

Argumentum ep'le.

Et epistolam ꝛc. Scripserat Trebonius librum in quo vehementer laudat dicta ciceronis quem Cicero dicit se libenter legisse: cognouisseqꝫ ex illo magnum eius erga se amorem. Deinde respondet Trebonio de litteris missis. Ad caluū:exponens quare eū laudauerit. Ordo aūt est. Ego legi ꝛ ep'lam tuā libenter ꝛ librū.s.tuū libentissime: sꝫ tn̄ ego accepi in ea voluptate hūc dolorem ꝙ cū incendisses cupiditatē meā:cōsuetudinis.i.vt dicunt cōuersationis nostre augende. (Nā ad amorē quidē nihil poterat accedere.i.addi) tum.i.tn̄c discedis:a nobis:ꝛ afficis me tanto desiderio:vt relinquas mihi vnam sup.dūtaxat consolationem:fore.i.ꝙ spero futurū vt desiderium vtriusqꝫ nostrum vtriusqꝫ absentis leniatur.i.mitigetur ꝛ minuatur:epistolis crebris ꝛ longis. Quod ego possum nō mō.i. non solū spondere tibi de me sed et̄ mihi ð te. Tu enim nullā dubitationē reliquisti apud me:quātū.i.vt dubitē ꝙtū tu amares me.nā vt omittā.i.pterea illa que fecisti teste ciuitate.i.cōitate ciuiū Romanorū:cuꝫ.i.quādo cōicasti mecū inimicitias i.declarasti te inimicū inimici mei:cum de

M.T.C.Trebonio.S.P.D.

Et epistolā tuā legi libēter.ꝛ librū libentissime:sꝫ tn̄ in ea voluptate hūc accepi dolorē:ꝙ cū icēdisses cupiditatē meam:consuetudinis augende nr̄e(nā ad amorē qdē mihi poterat accedere)tum discedis a nobis:meqꝫ tanto desyderio afficis:vt vnā mihi cōsolationē relinquas:fore vt vtriusqꝫ nostrū absentis desyderiū crebris:ꝛ longis ep'lis leniatur:qđ ego non mō de me tibi spondere possum:sed te etiā mihi. Nullam enim apud me reliquisti dubitationē ꝙtū me amares. Nā vt illa omittā:q̄ ciuitate teste fecisti:cū mecū inimicitias cōmunicasti:cū me cōcionib⁹ tuis defēdisti cū q̄stor in mea:atqꝫ in publica causa ꝯsulū pteris suscepisti:cū tribuno pl.q̄stor nō paruisti:cui tu⁹ psertim collega pareret. Ut hec recētia q̄ memine

ro semp: obliuiscar: que tuā sollicitudo de me ī armis que letitia in reditu: que cura: qui dolor. cum ad te cure & dolores mei perferentur. Brundusiū deniq̨ te ad me venturū fuisse: nisi subito in Hispaniam missus esses: vt hec igitur omittā: que mihi tanti estimanda sunt: q̄ti vitam estimo: & salutem meam. Liber iste quem mihi misisti: quātā hȝ declarationem amoris tui. Primum q̄ tibi facetum vr̄ quicquid ego dixi: qd̄ aliis fortasse non idem. Deinde q̄ illa siue faceta sunt: siue sic fiunt narrāte te: & venustissima: quinetiā anteq̄ ad me veniatur: risus omnis pene consumitr̄. q̄ si in his scribendis nihil aliud: nisi quod necesse fuit de vno me tamdiu cogitauisses: ferreus essem: si te non amarem. Cum vero ea: que scriptura persecutus es: sine summo amore cogitare non potueris: nō possuȝ existimare plus quemq̨ a seipso q̄ me a te amari. Cui quidem ego amori vtinam ceteris rebus possem: amore certe respondebo: quo tn̄ ipso tibi cōfido futurū satis. Nūc ad eplam venio cui copiose: & suauiter scripte nihil ē: qd̄ multa respōdeam. Primum enim ego illas Caluo lr̄as misi non plus q̄ has: quas nunc legis existimans exituras. Aliter enim scribimus quod eos solos quibus mittimus: aliter quod multos lecturos putamus. Deinde ingenium eius melioribus extuli laudibus: q̄ tu id vere potuisse fieri putas. Primum q̄ ita iudicabam: acute mouebatur genus quoddam sequebatur in quo iudicio lapsus quo valebat: tamen assequebatur qd̄ probaret. Multe erant & recondite littere: vis non erat: ad eam igitur adhortabar. In excitando autem & in acuendo plurimum valet: si laudes eum quem cohortere. Habes de Caluo iudicium: & consilium meum. Consilium q̄ hortandi causa laudaui iudiciū q̄ d̄ ingenio eius valde existimaui bene. Reliquū est: tuam profectionem amorem prosequar

fendisti me cōcionib⁹ tuis. i. orōnibus ad ppl'ȝ: cū q̄sto: suscepisti in cā mea atq̨ publica: ptes. i. offm̄ consulū: cum tu q̄stor & ita inferioris dignitatis nō paruisti. i. obediuisti tribuno plebis: p̄sertim cui collega tuus. i. q̄ tecū q̄stor erat: pareret. Et sup. vt obliuiscar hec p̄ritia (q̄ sup. tn̄ meminero. i. recordabor sp̄) que. i. qualis sup. fuit sollicitudo tua de me in armis. i. cum armatus me defendere velles. que sup. fuit leticia tua in reditu. s. meo. q̄ cura. s. ne nimis cito redierim: q̄. i. q̄lis dolor: cuȝ cure & dolores mei p̄ferrent ad te. Deniq̨. i. d̄mū vt omittaȝ sup. te venturum fuisse ad me Brundusium nisi missus esses subito in hispaniaȝ: vt igit̄ omittā hec: que sunt estimāda. i. reputāda & appretianda mihi. i. a me: tāti: q̄ti estimo vitā & salutē meaȝ. Iste liber quē misisti mihi: q̄tam declarationē amoris tui hȝ: q. d. maximā. Primū q̄ q̄cq̄d ego dixi vr̄ tibi facetū. i. venustū & vrbanū: qd̄ fortasse sup. vr̄ aliis nō ideȝ. i. non simil'r: d̄inde q̄ illa. s. dicta mea siue sunt faceta siue fiunt sic. i. faceta: narrāte te & venustissima: quinetiā anteq̄ veniat̄ ad me. s. vt gratuletur mihi ob facetiā: pene oēs risus ↄsumit̄ q: te narrante inceptus est. q̄ si nihil aliud cogitauisses nisi quod fuit necesse in his scribendis sup. cogitare: de me vno tā diu: ego essem ferre⁹. i. durissimis precordiis si non amarem te. Cum vero nō potueris cogitare ea que p̄secutus es scriptura. i. scribēdo sine summo amore: non possum existimare: quemq̄ amari plus a seipso q̄ me a te. Cui quidem amori ego vtinam possim sup. respōderi ceteris rebus: respondebo: idest satisfaciam certe: idest haud dubie: amore: idest redamando te. quo ipso: idest amore meo ego confido tamen: idest nihilomin⁹ futurum: idest factum iri satis tibi. Nūc venio ad epistolam i. vt respondeā ad epistolam postq̄ locutus sum de libro: cui. s. epistole: scripte. scilicet a te copiose & suauiter: nihil est: idest nulla est vrgens causa. q̄: idest propter quam ego respondeaȝ multa. Enim idest quia: primum: idest vt id primo respondeam: ego misi illas litteras Caluo existimans supple eas non exituras: idest diuulgandas plus quam has quas nunc legis. Nos enim scribimus aliter supple: id quod putamus eos solos q̄bus mittimus sup. ipsum lecturos: scilicȝ: esse aliter sup. id quod putamus multos lecturos. Deinde ego extuli. i. exaltaui ingenium eius. s. Calui. melioribus laudibus: q̄ tu putas id potuisse fieri ve. Primum q̄ iudicabam ita ipse mouebat̄ acu

Brundusium vrbs Italie.

reditum spe expectem: abſentem memoria colam. Omne deſiderium litteris mittendis accipiendiſ ꝙ leniam. Tu velim tua in me ſtudia: ⁊ officia multum tecum recordare: que cum tibi liceat mihi nefas ſit obliuiſci: non modo virum bonum: me exiſtimabis: verum etiam te a me amari plurimum iudicabis. Vale.

te ⁊ ſequebat quoddã gen⁹ i quo iudicio lapſus. i. errãs. ſ. in eo quo valebat aſſeq̄baꝛ. i. obtinebat tñ qḋ ꝓbaret. Lr̄e erãt multe ⁊ recõdite. i. ſecretioris ſcie. Uis. ſ. mouẽdi: ñ erat. Igiꝛ ego adhortabar eũ ad eã Añt. i. ſed ipſe valet plurimũ in exitãdo: ⁊ accuãdo ſi laudes. i. ſi ipſe laudet eũ quẽ cohortere. i. quẽ ipe cohorteꝛ: Tu habes de caluo. ſ. poeta iudiciũ ⁊ cõſiliuꝫ meũ. Cõſiliũ ꝙ laudaui eũ cã hortãdi iudiciũ ꝙ eſtimaui valde bñ de ingenio ei⁹. Reliquũ eſt ſup. vt ꝓſeq̄r ꝑfectionẽ tuaꝫ

Caluus poeta.

amore: ⁊ vt expectẽ reditũ tuũ ſpe: ⁊ colã te abſẽtẽ mẽoria: ⁊ leniã oẽ deſideriũ lr̄is mittẽdis ⁊ accipiẽdis. Veliꝫ ſup. vt recordere tecũ multũ officia ⁊ ſtudia tua in me: q̃. ſ. ſtudia ⁊ officia cũ liceat tibi obliuiſci ⁊ nefas ſit mihi obliuiſci: tu non mõ exiſtimabis me virum bonum: verum etiam iudicabis te amari plurimum a me. Vale.

M. T. C. Epiſtolarum familiarium. Liber. xvj.

M. T. C. ⁊ Cicero. Tironi humaniſſimo ⁊ optatiſſimo. S. P. D.

Vide quãta in te ſit ſuauitas: duas horas Thirei fuimus: Xenomenes hoſpes tã te diligit. ꝙ̃ ſi vixerit tecũ. Is oĩa pollicit⁹ eſt: que tibi eſſent opus facturum puto: mihi placebat: ſi firmior eſſes: vt te Leucadẽ deportares: vt ibi te plane confirmares. Uidebis quid Curio quid Lyſoni: quid medico placeat. Volebã ad te Marionẽ remitterẽ: queꝫ cũ meliuſcule tibi eſſet: ad te mitteres ſed cogitaui vnas lr̄as Marionẽ afferre poſſe: me autẽ crebras expectare. Poteris igitur ⁊ facies ſi me diligis: vt quotidie ſit Acaſtus in portu. Multi erũt quibus recte lr̄as dare poſſis: quid ad me libẽter perferãt: equidẽ Patras euntẽ neminẽ pretermittã. Ego oẽm ſpẽ tui diligenter curandi in Curio habeo: nihil põt illo fieri hũanius: nihil nr̄i amãtius. Ei te totũ trade: malo te paulo valẽtẽ: ꝙ̃ ſtatim imbecillũ videre. Cura igitur nihil aliud: niſi vt tu valeas cetera ego curabo: ẽt atq; etiã Vale. Leucade ꝓficiſcens Septimo idus Nouembris.

Argumẽtum ep̄le

Vide ⁊c. Tironẽ libertũ ſuuꝫ ꝓpter doctrinã fidemq; ei⁹ ſingularẽ Cicero ita dilexit vt filium quocirca cuꝫ ex Cilicia rediens reliquiſſet euꝫ in Achaia ꝓpter valetudinem: ad eũ nũc ſcribit quid faciat ⁊ qño ſaluti ſue conſulat dicens. Vide. i. aĩaduerte o Tyro ꝙ̃ta ſuauitas ſit in te. Nos fuimus Thirei q̄ locus in grecia eſt: duas horas. i. dũtaxat ꝑ ſpatiũ duaꝝ horarũ: ⁊ ſup. Xenomenes hoſpes diligit te tã. i. tãtopere ꝙ̃. i. ꝙ̃topere aut ꝙ̃tũ diligeret: ſi vixerit. i. vitaꝫ egerit tecũ. Is. ſ. hoſpes pollicit⁹ eſt oĩa q̃ eẽnt op⁹ tibi puto factuꝝ. ſ. q̃ pollicit⁹ eſt. Placebat mihi ſi eẽs firmior vt deportares te Leucadẽ ad ꝓmõtoriũ illud Epiri vt cõfirmares. i. firmuꝫ faceres te tibi plane. i. oĩno. Videbis qḋ placeat Curio qḋ Lyſoni: qḋ medico. i. ijs oĩbus q̄bus ſaluteꝫ tuam cõmendaui. Ego volebaꝫ remittere ad te Marionẽ nomẽ eſt ſerui: quẽ mitteres ad mecũ eſſet tibi meliuſcule. i. aliquã to melius: ſed cogitaui Marionem poſſe afferr̄. ſ. ad me vnas lr̄as: me aũt expectare crebras. i. frequentes ſup. litteras a te. Uult dicere ſi miſiſſet Marionem vt litteras afferret dũmodo vnas haberet ſtatim rediret nec Tiro alias ſcriberet donec iterum reuerſus fuerit: nunc autem vult vt quotidie noui nuncij per Acaſtuꝫ indagentur ſubdens. Igitur tu poteris ſup. facere: ⁊ facies ſi diligis me vt Acaſtus alter ſeruus ſit quotidie in portu. ſcilꝫ vnde Romam nauigaꝛ: q: ſup. multi erunt. ſ. in portu: quibus poſſis dare litteras recte i. tu te: q̄ ꝑferãt libẽter ad me: eqdẽ. i. ego q̄dem nemineꝫ p̄termittã. ſ. quin illi lr̄as dem euntẽ Patras. i. in eam vrbẽ Achaie vbi tu es. ego habeo oẽm ſpẽ tui curãdi i Curio: nihil põt fieri hũanius illo. ſ. Curio. Sunt aũt diuerſa noĩa Curius ⁊ Curio: hic eſt a ntõ Curi⁹ cuius prima eſt bre

Ordo lr̄e

Leucade ꝓmõtorium epyri ⁊ iſula ceꝑhaloniei

Patras vrbs achaie.

nis Juuenalis: Qui curios simulant. Curio autem a Curia aut Cura.prima longa Lucan?. Venal. Curio lingua rc.nihil pōt fieri amantius nostri idest qd̄ nos magis amet.s.ꝙ Curius. Trade ei.i.fidei rcustodie eius te totum. Malo videre tevalentem:paulo.i.modico sup.serius:aut post/ꝙ videre statim imbecillum idest ifirmū. Cura igitur nihil aliud nisi vt tuvaleas.i.sanus sis. Ego curabo cetera:vale etiam atqꝫ etiam Dedi sup.has proficiscēs.i.dum ꝓficisceret. Leucade.i.ab eo ꝓ montorio Epiri(nisi forte loquatur de Leucade insula Cephalonie) Septimo Idus Nouembris. Juuenal.

M.T.C.Tironi.S.P.D.

Septimū iam diē Corcyre tenebamur. Q.aūt fratre:rfili? Brutroti soliciti eram? de tua valetudīe mirum in modū:nec mirabamur nihil a te lrāꝝ: bis enivētis istuc nō istinc nauigaꝛ: q si esset nos Corcyre nō sederem?. Cura igiꝛ te:rcōfirma r cuꝫ commode r per valetudinem r per anni tempus nauigare poteris:ad nos amātissimos tui veni. Nemo nos amat q te nō diligit. Charus oībus expectatusqꝫ venies. Cura vt valeas:ēt atqꝫ etiam Tiro noster. Vale.xv.Kal. Nouemb. Corcyre.

Epti.rc.Scribit se r fratrem sollicitos de valetudine. Tirōis. Ordo est. Nos tuebamur Corcyre.i.in eo oppido, Corcyre insule q̄ est in epiro: autem.i.sꝫ. Quitus.s.Cicero frater:r filius etiā Marc? Cicero:sup. tenebantur avento:Brutoti.i.in ea vrbe epiri in thesprotis:iam.s.cū hec scriberē diē septimuꝫ: Nos.s.oēs eramus sollicitti.i. anxij:mirū in modum de valitudine tua. Nec mirabamur nihil littararū sup.missum esse a te nauigaꝛ eni his.i.huiꝰ modi vētis istuc. idest ad vos aut ad te:nō istinc.i.a te q̄.s. vēti istinc flātes: si essent nos nō sederemus.i.ociosi nauigationē expectarem?: Corcyre. Cura igitur r cōfirma te:r cū poteris nauigare cōmode r ꝑ valetudinē r ꝑ tempus anni.i.vbi deseuerit hyems: veni ad nos amantissimos tui: Nemo amat nos qui non diligit te. Tu venies charus r expectatus omnibus. Cura vt valeas etiam o Tiro noster. Vale.xv.kal. Nouēb. Corcyre.

Argumē r ordo epistole. Corcyra vrbs r isula. Brutrotum vrbs epyri.

M.T.C.C.meus r frater r filius Tironi.S.P.D.

Paulo facili? putaui posse me ferre desideriū tui:sꝫ plane nō fero r ꝙꝙ magni ad honorē nr̄ꝫ iterest ꝙ primū ad vrbē me venire: tū peccasse mihi videor:q a te discesseri. Sed q: tua voluntas ea videbatur esse: vt prorsus nisi confirmato corpore nolles nauigare approbaui tuum consilium. Neqꝫ nunc muto: si tu in eadem es snia. Sin aūt postea:ꝙ cibum cepisti: videris tibi me posse conseq tuū consiliū est. Marionem ad te eo misi:vt aut tecum ad meꝙ primū veniret: aut si tu morarere statim ad me rediret.

Paulo facili? rc. Oñ dit se dolere ꝙ dereliquerit Tironem sꝫ id fecerat q: ita voluit Tiro qui noluit nauigare donec esset conualescens. vnde hortatur vt patris maneat dicēs. Ego putaui me posse ferre.i.pati: paulo facilius idest leuius r modestius desiderium tui.i. absentiam tuaꝫ:sed nō fero plane:idest oino. Et ꝙꝙ magni interest.i.facit r vtile est ad honorem nostrum me venire ꝙ primū.i.valde cito:ad vrbem.i.Romā tū video: mihi peccasse/qui.i. ꝙ discesserim a te.s.egrotante. Sed q: voluntas tua videbatur esse ea.i.talis:vt nolles nauigare: nisi corpore scilicet tuo cōfirmato.i.corroborato prorsus.i.oino r in oēm partē versus: approbaui consiliū tuū:scꝫ vt istic maneres ego discederē. Neqꝫ muto nūc.s approbationē r sniam meā si tu es in eadē sententia Sin autem idest sed si post ꝙ cepisti cibum:videris posse consequi me:cōsiliū est tuū.i. in deliberatione r prudentia tua:vt id facias qd̄ expedire censeas. Ego misi Marionem.s.seruum: ad te:eo.i. propter ea/vt sup. ipse aut veniret ad me tecum ꝙ primum.i.valde cito:quoad inceptionem:non eñ penitus vnum sunt:valde cito facere r ꝙ primum/nā valde cito ꝓprie significat ꝓperāter r q̄si citato cursu:ꝙ primum primo quoqꝫ tp̄e etiam silenter vt egroto cōuenit:aut vt rediret statim ad me si tu morarere.

Argumētū eplē. Ordo littere. ꝙ primū.

Tu aūt hoc tibi persuade:si commodo valetudinis tue fieri possit:nihil me malle: ꝙ te esse me

Tu autem ꝑsuade tibi hoc si possit fieri sup.cū cōmodo valitudinis tue me nihil malle idest magis velle ꝙ te esse mecum

Leucade promontorium epyri vt dixi.

Sin autem.i.sed si:intelliges opus eẽ ;cã cõualescẽdi .i. vt cõualescas te; cõmorari paulũ Patris:psuade tibi:me nihil malle ꝙ te valere. Si nauigas statim consequere.i.offendes nos.s.adhuc Leucade.i. in eo promontorio:Sin vis confirmare.i. firmiorem facere te videbis diligenter vt habeas ⁊ comites idoneos: ⁊ tẽpestates idoneas idest dispositionem aeris idoneã: et nauem idoneam. O mi Tiro: videto.i.cõsiderato illud vnum si amas me: ne aduẽtꝰ Marionis ⁊ he littere moueant te. s. ad pperandum:q: si feceris qd conducit maxime valetudini tue:tu obtẽperaris p obtẽperaueris maxime voluntati mee. Considera hec pro ingenio tuo idest iuxta mensuram ingenij tui: Nos desideramus te ita vt amemus. Amor hortatur vt videamus valentem: desideriũ vt videamus ꝙ primũ: Igitur illud.s.qd amor hortatur: potius sup.est aut potius est faciendum. Ergo cura potissimũ vt valeas (duo ppo suit ⁊ hoc tertiũ est: vnde potissimũ dixit: vt primũ sit videre valentẽ: scdꝫ videre ꝙ primũ tertiũ valentẽ esse etiã si nõ statim viderit) hoc.s.officiũ tuũ:erit mihi gratissimum de innumerabilibus officijs tuis in me. Tertio nonas Nouembris. Uale.

Eple huius materia.

N On queo ⁊c. Rursus amorẽ suũ in Tyronem oñdit. Monendo vt saluti sue q̃sibi charissima est consulat: vt ꝙ primũ venire possit dicẽs. Ego nõ queo nec libet scribere ad te quo idest quali anio sim affectus: tm idest dũtaxat scribo: fore idest futurũ maxie voluptati ⁊ tibi; ⁊ mihi si videro ꝙ primũ idest statim te firmũ idest valẽtẽ ⁊ fortẽ. Nos accesseramus tertio die abs te idest postꝙ discesseramus a te ad Alyziam. Is locus est citra Leucadem scilicꝫ promontoriũ epiri: stadia. cxx. Ego putabam me accepturum Leucade idest cum essẽ Leucade: aut te ipsum: aut litteras tuas a Marione: idest quas marioni dederis. Quantum diligis me/tantum fac vt valeas: vel quantum scis te diligi a me. Nonis Nouembris. Alyzia. idest ex eo loco. Uale.

Ordo littere.

Alyzia locus extra leucadẽ.

Argumẽtũ eple ⁊ illiꝰ series.

N Os ⁊c. Iterũ amanter scribit nauigationem suã ⁊ mouet vt Tiro aut scribat aut ꝙ primũ incolumis redeat. Ordo est. Nos commorati sumus vnũ diem apud Alyziam (sunt qui Aluciam scribant) ex quo loco nos dederamus tibi litteras antea: ꝙ idest Quintus frater scilicet meus non erat consecuturus idest obtenturus sequendo nos. Is dies erat None nouembris. Nos pro-

cũ. Sin aũt intelliges opus eẽ te Patris cõualescẽdi cã paulũ cõmorari nihil me malle: ꝙ te valere. Si statim nauigas: nos Leucade consequere Sin te cõfirmare vis: ⁊ comites ⁊ tẽpestates: ⁊ nauẽ idoneã vt habeas diligẽter videbis. Unũ illud mi Tiro videto: si me amas: ne te Marionis aduẽtus ⁊ he lrẽ moueãt: qd valetudini tue maxie cõducet: si feceris: maxie obtẽperaris volũtati meę. Hec p tuo ingenio cõsidera: Nos ita te desideramus vt amemꝰ. Amor: vt valẽtẽ videamꝰ hortat: desideriũ vt ꝙ primũ illud igit potiꝰ. Cura ergo potissimũ vt valeas. de tuis innũerabilibꝰ in me officijs erit hoc mihi gratissimũ. iij. no. Noueb.

M. T. C. Tironi. S. P. D.

N On queo ad te nec libet scribere: quo aĩo sim affectus: tantũ scribo ⁊ tibi: ⁊ mihi maxie voluptati fore: si te firmũ ꝙ primum videro Tertio die abs te ad Alyziam accesseramus: is locus est citra Leucadem stadia. cxx. leucade aut teipsum aut tuas litteras a Marione putabam me accepturum. Quantum me diligis: tantum fac vt valeas vel quantum te a me scis diligi: Nonis Nouembris Alyziam. Uale.

M. T. C. ⁊ Q. Fra. ⁊ Q. fil. Tironi. S. P. D.

N Os apud alyzã: ex quo loco tibi lrãs ante dederamꝰ: vnũ diẽ cõmorati sumꝰ: ꝙ Qu. nos cõsecuturus nõ erat. Is diẽ fuit none Noueb. Inde ante lucẽ pficiscẽtes aũ diẽ. viij. idꝰ noueb. has lrãs dedimus. Tu si nos omneis amas: ⁊ pcipue me magistrũ tuũ: cõfirma te. Ego valde suspenso aĩo expecto te primũ scilicet Deinde Marionẽ: cum tuis litteris. Omnes cupimus ego in primis ꝙ primũ te videre: sed mi Tiro valentem

Quare nihil ꝓperaris:satis q̊tidie videro si vale bis. Utilitatib⁹ tuis possum carere:te valere tua causa primū volo:tum mea mi Tiro. Uale

ficisc⁹tes inde ante luce⁹ dedim⁹ has lr̄as octauo idus noueb.añ dič.i.priusq̄ diesce ret:nō posset dici añ dieȝ octauū idus qȝ is dies q̄ ante est none sunt. Tu si amas nos oēs ꝛ precipue me magistrū tuū.s. in lr̄is(nō dicit patronū : ne seruitutis mo neret)confirma te. Ego expecto aio valde suspēso.i.anxio ꝛ incerto primū scȝ te:deinde Marioneȝ, scȝ seruū cū lr̄is tuis. Nos oēs cupim⁹ ꝛ ego in primis videre te q̄primū:sȝ o mi Tiro cupim⁹ videre valentē. Quare nihil ꝓperaris.i.properaueris:ego videro te satis quotidie.i.queq̄ die aut satis ci to:si valebis. Ego possum carere vtilitatib⁹ tuis.i. quas mihi faceres:ego volo te valere o mi Tiro primū cā tua.i.ꝓpter bonum tuū:tū.i.deinde mea.i.propter vtilitatem meam. Uale.

M.T.C.ꝛ.Q.Fr.ꝛ.Q.Fil.Tironi.S.

Varie sunt affect⁹ tuis lr̄is: valde priore pagina perturbat⁹ paulū altera recreatus Quare nunc quidem non dubito:quin quo plane valeas:te neq̄ nauigationi:neq̄ vie committas. Satis enim te mature videro:si plane confirmatum videro. De medico et tu bene existimari scribis:et ego sic audio. Sed plane curationes eius non probo. Jus enim tibi dandum non fuit. cuȝ κακόστομαχος esses : sed tamen ꝛ ad illū scripsi accurate:et ad Lysonem.

¶Ad Curium vero suauissimum hominem : et summi officij:summeq̄ humanitatis multa scripsi. In his etiam:vt si tibi videretur te ad se trāsferret. Lyso enim noster vereor ne negligētior sit. Primum quia omnes greci:deinde q̄ cum a me litteras accepisset:mihi nullas remisit. Sed eum tu laudas. Tu igitur quid faciendum sit:indicabis. Jllud mi Tiro te rogo sumptui ne parcas vl la in re:qua ad valetudinē op⁹ sit. Scripsi ad Curiū:qd̄ dixisset daret medico ipsi:puto aliqd dandū eē:quo sit studiosior. Jnnumerabilia tua sūt i me officia:domestica:forēsia:vrbana ꝓuincialia: in re priuata:in rep.in studijs in lr̄is nr̄is. Oīa vicers:si (vt spero) te validū videro. Ego puto te bellissime si recte erit: cū questore Mescinio de

Varie ꝛc. Tota hec epl'a sua uitatis ꝛ amoris Ciceronis in Ciceronē libertū suum plena est: Ostēdit aūt quid cū medico ꝑ salute sua faciat. Ordo est. Ego suȝ affect⁹.i.disposit⁹ varie.i.diuersimode lr̄is tuis:pturbatus valde priore pagina:recreat⁹ paulū.i.modicū altera. Quare ego non dubito:qdeȝ i.saltē nūc:quin quo.i. vt aut quoad valeas plane.i.oīno:neq̄ cōmittas te nauigationi neq̄ vie. Ego eñ videro te satis mature.i.cito si videro plane confirmatū. Tu ꝛ.i.fil' scribis bene existimari.i. iudicari de medico ꝛ ego audio sic. Sed ego plane non probo curationes eius. Jus eñ.i. succus frigidus/non fuit dandum tibi cū esses .i. mali stomachi et difficilis digestionis : sed tū ego scripsi accurate et ad illū et ad Lysonē.s.amicū ¶Uero pro sed:ego scripsi multa ad Curium hominem suauissimum et summi officij.idest debiti obsequij et summe hūanitatis.idest mansuetudinis et beniuolētie. Et supple scripsi in his. idest iter hec multa:vt si videretur tibi scilicet vtile:ipse transferret te ad se.idest in domū suam Uereor enim ne Lyso noster sit negligentior scilicet in te curando et fouēdo. Primum quia omnes greci supple sunt inofficiosi:et multa pollicentes et parum facientes:deinde q̄ cuȝ accepisset litteras a me nullas remisit mihi. Sed tu laudas eum. Tu igitur indicabis quid sit faciendum o mi Tiro:ego rogo te illud:ne parcas sumptui in vlla re qua opus sit ad valetudinem scilicet tuam. Scripsi ad Curiū sup. vt daret medico:supple in mercedis / qd̄ dixisses. scilicet illi dandū. Ego puto aliquid dandum ipsi scilicet medico:quo.id est aut propter quod sit studiosior. Officia tua in me sunt innumerabilia:domestica forensia / vrbana / prouincialia. idest impensa domi in foro in vrbe. in prouincia:in re priuata:in repu.in studijs / in litteris nostris. Tu viceris. idest superaueris omnia scilicet officia: si videro(vt spero) scilicet me visurum te validum. Ego

Epl'a ista quid contineatur.

Structura lr̄e.

Belle pro cōmode. puto te decursurū.i. celeri nauigatiōe vē tur:bellissime.i.cōmodissime cum q̄store Mescinio si erit recte.i. ꝓspere tibi sup. nō est inhūan⁹ et diligit te vt visus est mihi. Et o mi Tiro cū cōsuleris.i.opē tuler̄ et ꝓsperer̄ diligentissime valitudini tue tū.i.tūc multo magis cūsulito nauigatiōi Ego nulla.i.nō vlla:non volo te festinare iā in vlla re nihil laboro.i.laboriose peten do:nisi vt sis salu⁹. O mi Tiro habeto.i. firmiter teneto sic. Neminē esse q̄ amet me quin idē amet te. Tu(cū.s.sit ita:ꝙ te valere interest maxime tua et mea:tū est multis cure)dū adhuc nullo loco vis deesse mihi:nunq̄ꝫ potuisti te cōfirmare.i.firmū efficere. Nihil ipedit nūc te: depone omnia:serui.i.indulge corpori:ego iudicabo mefieri tāti a te:ꝙ tam diligentiam cōtuleris in valetudinem tuam. Uale ⁊c.inculcatio affectum exprimens Lepta qui fuerat in Cilicia cum Cicerone prefect⁹ fabrorum ⁊c.

Eplē argumētū. Ertiā ⁊c. Eodē fere argumēto quo i supioribꝰ eplīs hortat Cicero Tyronē ad valetudinē curandū ⁊ ad ꝯsulēdū nauigationi dicens. Ego

Ordinatio text⁹. scripsi iā ad te t̄tiā eplā ꝫ eodē die: magis cā tenēdi īstituti.i. moris ac ꝓpositi mei: q: nact⁹ erā cui darē: q̄ ꝙ haberē qd scriberem. Igitur quantum diligis me:tantum diligentie adhibe i.confer in te. Adde ad inumerabilia officia tua in me: hoc s.vt in te adhibeas tantum diligētie. qđ erit mihi gratissimū oīm. Cum habueris rationē.i.curā ⁊ respectū valetudinis scꝫ tue:habeto etiam sup.rationem nauigationis.s.vt recte fiat. Tu dabis oībꝰ cuntibus in Italiam/lr̄as ad me:vt ego neminem pretermitto cuntem Patras. id est in eam vrbem vbi tu es scꝫ quin ei litteras dem. Cura/cura te/o mi Tiro:q̄n.idest q̄m nō contigit.i.non est datū vt naui gares simul.i.vna mecum nihil est ꝙ.idest nulla est causa cur festines:nec cures quicq̄ꝫ nisi vt valeas. Etiam atqꝫ etiam Uale

Actium vrbs ⁊ ꝓmōtoriū epyri aū qđ Augustus et Agrippa vicerunt antoniū Actio.idest ab ea vrbe Epiri aut ad illud promontorium ante quod Augustus et Agrippa vicerunt Antonium et Cleopatram. Septimo Idus Nouembris vesperi.idest tempore vespertino.

Eplē ordo ⁊ argumentum. Agne no. ⁊c. Ostendit quāte sollicitudini sibi sit valetudo Tironis: cuius absentis desiderio se vehementer moueri dicit. Ordo est. Ualetudo tua est nobis magne sollicitudini. Nā tametsi qui veniūt scꝫ Patris:nun

cursum:non inhumanus est: teqꝫ vt mihi visus est:diligit:et cum valetudini tue diligētissime cōsulueris:tum mi Tiro cōsulito nauigationi:nulla in re iā te festinare volo nihil laboro nisi vt saluus sis. Sic habeto mi Tiro neminem esse q me amet:quin idem te amet. Tu cum tua ⁊ mea maxime interest te valere tum multis est cure:adhuc dum mihi nullo loco deesse vis:nunq̄ꝫ te cōfirmare potuisti. Nunc te nihil ipedit oīa depone corpori serui q̄ꝫ tam diligentiam in valetudinem tuā contuleris:tanti me fieri a te iudicabo. Uale mi Tiro.vale ⁊ salue. Lepta tibi salutem dicit:vt omnes vale.vj.idus Noueb. Leucade.

M.T.⁊.C.et.Q.⁊.Q.fil.Tironi.S.

Ertiā ad te hanc epistolā scripsi eodē die magis instituti mei tenēdi cā:q: nactus eram: cui darem: q̄ꝙ haberē:qd scriberē. Igit quātum me diligis: tātum adhibe in te diligentie. Ad tua innumerabilia in me officia:adde hoc quod mihi erit gratissimum oīm. Cum valetudinis rationem: vt spero: habueris habeto etiam nauigationis. In italiam euntibꝰ omnibus ad me litteras dabis:vt ego euntē Patras neminem pretermitto. Cura:cura te: mi Tiro:quando non contigit:vt simul nauigares:nihil est qđ festines:nec quicq̄ꝫ cures:nisi vt valeas. etiam atqꝫ etiam vale. Septimo Idus Nouembris. Actio vesperi.

L.Tironi.S.

Agne nobis ē sollicitudini valetudo tua. Nā tametsi q veniūt ακιρανμαιεμ χρομιωτεραλ nūciāt tū: in magna ꝯsolatione ingēs est sollicitudo:si diuti⁹ a nobis abfutur⁹ est is:cui⁹ vsum:et suauitate desiderādo sentim⁹. At tū q̄ꝫ q̄ꝫ videre te tota cogitatione cupio tamen te

penit⁹ rogo: ne te totā lōge nauigationi ⁊ vie: p hyemē: nisi bene firmū, cōmittas: neue nauiges: nisi explorato. Vix in ipsis tectis: et oppidis frigus infirma valetudine vitatur: nedum in mari et via sit facile abesse ab iniuria temporis.

ciant men.i.quidē acyndina. ·periculo caretia: oc.i.aūt chroniotera.i.longioris tpis seu diuturniora sup.esse nūc nauigādi negocia: tñ ingens sollicitudo est in magna cōsolatiōe φ sine periculo sint: si is est diutius absfutur⁹ a nobis (Loq̄r de Tirone) cui⁹ vsum.i.vtilitatē ⁊ suauitatē sentim⁹ s.p imaginationē: desiderando. Attñ φφ cupio tota cogitatiōe videre te tñ rogo penit⁹: ne cōmittas te per totā hyemen longe nauigationi ⁊ vie nisi bene firmū: neue.i.vel ne nauiges nisi explorato scilicet mari. Frigus vix vitatur in ipsis tectis et oppidis in valetudine supple ante infirma: nedum.idest ne dicam φ sit facile: abesse ab iniuria temporis in mari et via. Ubi notandum nedum poni cum vna negatione negatiua.

Nedum. De.lepto chroti.esti.poleniotaton

ψύχος δὲ λεπτῷ χρωτὶ πολεμιώτατον inquit Euripides: cui tu φtū credas nescio. Ego certe singulos eius versus singula ei⁹ testimonia puto. Effice (si me diligis) vt valeas: ⁊ vt ad nos firmus: ⁊ valens φprimum venias. Ama nos ⁊ vale. Q. Frater tibi salutem plurimam dicit.

psychos.i.frigus. .i.autem .i.macilēto. .i.corpori: sup. .i.est: inimicissimū aut maxīe hostile: inq̄t Euripedes cui.s.Euripidi nescio φtū tu credas. Ego certe puto singulos vsus ei⁹ singula testimonia ei⁹.i.ex animi iudicio prolatos: vt dū iurati testimonia dam⁹ q̄ vera indicamus dicim⁹. Effice si diligis me vt valeas et vt venias ad nos φprimū.i.statim aut primo quoq; tpe: firmus et valens Ama nos ⁊ Vale. Quintus frater.scilȝ meus dicit tibi plurimam salutem.

M.T.⁊.C.et.Q.Tironi.S.

Nos a te vt scis: discessim⁹ ad.iiij. no.Noueb. Leucadē venim⁹ ad viij.idus Nouē.ad.vij. Actiū: ibi morati sumus. Inde ad.v.idus Corcyram bellissime nauigamus: Corcyre fuim⁹ vsq; ad decimūsextum Kal. Decemb. tempestatibus retenti: ad xvj. Kal. Decēb. in portum Corcyreorum: ad Cassiodem stadia.cxx. processimus ibi retenti ventis fuimus vsq; ad.ix.kal. Interea qui cupide profecti sunt multi naufragia fecerunt: nos eo die cenati soluimus. Inde austro lenissimo: celo sereno: nocte illa: et die postero in Italiam ad Hydruntē ludibundi puenimus eodēq; vento postridie: id erat.vij.kalen. Decemb. hora.iiij. Brundusiū venim⁹ eodemq; tpe simul nobiscū in oppidū introijt Terentia: q̄ te facit plurimi. Ad qntū kal. Decēb. seru⁹.C. Planci. Brūdusij: tandē aliqñ mihi a te expectatissimas lrās reddidit: datas idibus No. que me molestia valde leuarunt: vtinam omnino liberassent. Sed tamē Asclapomedicus plane cōfirmat propediem te valentē fore.

Nos ⁊c. Exponit oēs rōnē sue nauigatiōis ⁊ vie Brūdusiuȝ vsq; deinde hortat ad valetudinē curandā ⁊ vt caut⁹ sit in nauigādo cū Mescino si pōt.

Argumētū eplē.

Ordo est. Nos discessim⁹ a te vt scis / ad quartū Nonas Nouēbris. nos venimus Leucadē.i.ad eā partē Epiri: ad octauū Idus Nouēb. ⁊ venim⁹. Actiū.i.ad illō oppidū seu pmōtoriū Epiri ad septimū s.Id⁹ Nouēb. nos morati sumus ibi. Inde nauigam⁹ bellissime Corcyrā ad qntū Idus. Funi⁹ Corcyre vsq; ad decimumsextum kalendas Decembris: retenti tēpestatibus.idest ventis aduersis: et processimus ad duodecimum Kalendas Decembris in portum Corcyreorum ad Cassiodem: locus est iuxta portum: stadia centum viginti. Nos retenti ventis fuimus ibi vsq; ad nonum Kalendas scilicet Decēb. Interea multi qui profecti sunt.idest discesserunt cupide.idest nimis cito propter cupiditatem fecerunt naufragia nos cenati eo die scȝ nono Kalendas soluimus scilicet retinacula nauiū.i. discessimus nauigio: inde peruenimus Ludibundi.idest assidue ludentes: austro scȝ vento lenissimo celo sup. ente sereno: illa nocte et die postero in Italiam ad Hydruntem oppidum in finibus Italie qd̄ Strabo appellat vrbiculam: retinet tamen priscum nomen et paucos adhuc annos e Turcis receptum est. et venimus eodē vento scilicet austro: postridie: id erat scilicet

Ordinatio lrē.

Corcyra vrbs vt sepe testatus sum ⁊ insula.

Hydrus oppidū vel vrbicula in finibus italie.

Nunc quidem ego te hortor: vt omnem diligētiā adhibeas ad conualescendū: tuam prudentiam: temperantiam amorē: erga me noui. Scio te omnia facturum: vt nobiscum q̄primum sis. Sz tamen ita velim: vt ne quid properes. Symphoniā Lysonis velim visitasses: ne in quartā hebdomada incideres. Sed quando pudori tuo maluisti obsequi q̄ valetudini: reliqua cura. Curio misi vt medico honos haberetur: et tibi daret quod opꝰ esset: me cui iussisset curaturum. Equum: et mulum Brundusij tibi reliqui. Rome vereor ne ex kalen. Januarij magni tumultus sint. Nos agemus omnia modice. Reliquum est vt te hoc rogem ⁊ a te petam: ne temere nauiges. Solēt naute festinare questus sui causa. Cautus sis mi Tiro: Mare magnum: et difficile tibi restat. Si poteris cum Mescinio: caute is solet nauigare. Si minus cuz honesto aliquo homine: cuius autoritate nauicularius moueatur. In hoc omnem diligentiam adhibueris: teq3 nobis incolumē feceris omnia a te habebo. Etiam atq3 etiam noster Tiro vale. Medico. Curio. Lysoni de te scripsi diligentissime. Uale. Salue.

ptimo Kal'. Decēb. hora quarta Brūdusiū: oppidū illud cū portu italie: ⁊ Terentia. s. vxor: introijt eodē tpe nobiscū in oppidū que scz. Terētia. facit. i. estimat te plurimi. Seruꝰ Cnei Planci redidit mihi tandē: aliqn̄: ad quintū Kal'. Decēb. (oīa repetit tandē: aliqn̄: ad qntū Kalen. ⁊c. vt desiderij sui vim explicet) Brūdusij litteras a te scz acceptas expectatissimas. s. mihi datas. s. a te Idibus Nouēbribus: que scz littere leuarunt pro leuauerunt. idest deonerauerūt me valde molestia. s. animi: vtinā liberassent me omnino. Sed tamen Asclapo medicus confirmat. i. asserit plane/ te fore propediē valētem. i. fortē et sanum. Quidē. idest certe aut precipue nunc adhortor te vt habeas omnem diligentiam ad conualescendum. Ego noui prudentiam tuam: temperantiam: et sup. amorem scilicet tuū erga me. Scio te facturuz omnia scilicet que facta oporteat: vt sis q̄primum. idest valde cito nobiscuz Uelim supple vt vitasses Symphoniam. i. concentū ⁊ cetera oblectamēta Lysonis. idest ad que Lyso te inuitauit et induxit: ne incideres in quartā hebdomada. i. quartum septenarium scilicet dierum a febri numeruz: hoc est vt opinor in eam febris speciem quam quartanam vocant: de qua in sequenti epistola. Sed quoniā maluisti obsequi pudori tuo: non audendo refragari petitioni Lysonis: q̄ valetudini scilicet bone: hoc est sospitati: cura reliqua. idest que reliqua sunt: ne scilicet in grauiorem morbum recidas. Ego misi: idest per epistolaz significaui Curio: vt honos haberetur medico: et daret tibi quod opus esset scilicet habere et sup. misi. idest significaui me curatum supple reddere cui iussisset: scilicet reddere. Ego reliqui tibi. i. ad vsum tuū Brundusij: equum: et mulū: scz vt eis in reditu vtaris. Ego vereor ne magni tumultus. s. ciuiles: sint Rome ex Kalēdis Januarij i. ex senatuscōsultis q̄ tunc fient Nos agemꝰ oīa modice: ne scz alteri partiū inuisi simꝰ. Reliquuz est vt cogēte hoc ⁊ petā a te ne nauiges temere. i. inconsulte. Naute solent festinare idest anteq̄ bona sit tempestas/ soluere: causa questus: idest lucri sui. O mi Tiro sis cautus. Mare magnū et difficile restat tibi: scz adhuc nauigandū Si poteris sup. nauigare cū Mescinio: scz questore: sup. nauiga cū eo quia is solet nauigare caute: Si minꝰ. i. si nō poteris sup. nauigare cum eo: nauiga cū aliquo homine honesto cuiꝰ auctoritate nauiculariꝰ: idest gubernator nauis moueatur. Si tu adhibueris omnem diligentiam in hoc: ⁊ feceris te incolumen nobis: ego habeo a te omnia: scz que peto. O noster Tiro Uale etiam atq3 etiam. Ego scripsi diligentissime de te medico. Curio et Lysoni. Uale et salue.

Ascla pro medicus.

Symphonia pcētꝰ

Eple materia.

Etsi oportuni ⁊c. Primum dicit se magis laborare de valetudine. Tironis eius causa quā sua: deinde iterum hortatur ad curandaz valitudinē que in febrē quartanā conuersa erat. Postea dicit se offendisse bella ciuilia rome triūphūq3 suum dilatum causa lentuli consulis. Ordo est. Etsi idest

Ordo textus.

M. T. ⁊ C. Terētia. Tullia. Qu. et. Qu. Fi. Turoni: S. P. D.

Etsi oportunitatē opere tue oībꝰ locis desidero: tn̄ nō tā mea q̄ tua cā doleo te nō valere. Sed qn̄ iu

quartanā cōuersa vis est morbi(sic enī scribit Curius)Spo te diligētia adhibita etiā firmiorē fore. Modo fac id qd hūanitatis tue ē:ne qd aliud cures hoc tēpore nisi vt ꝙ cōmodissime conualescas. Non ignoro quātū ex desiderio labores: sed erūt oia facilia:si valebis festinare te nolo:ne nausee molestiā suscipias eger:⁊ periculose hyeme nauiges. Ego ad vrbē accessi pridie no. Januarias. obuiā mihi sic ꝑditū est:vt nihil fieri potuerit honoratius. Sed incidi in ipsam flāmam ciuilis discordie:vel potius belli:cui cū cuperē mederi:⁊(vt arbitror)possem cupiditates certorū hoīm(nam ex vtraqꝫ parte sunt qui pugnare cupiāt)impedimento mihi fuerunt oīno. Et ipse cesar amic⁹ noster minaces ad senatum:⁊ acerbas litteras miserat:⁊ erat adhuc impudens:qui exercitū ⁊ ꝓuinciā inuito senatu teneret:⁊ Curio me⁹ illū incitabat. Antonius quidē noster ⁊ Quintus Cassius nulla vi expulsi ad cesarē cū Curione ꝓfecti erant. Postea ꝙ senat⁹ cōsulibus:ꝓtorib⁹:tribunis ple. ⁊ nobis q ꝓcōsules sum⁹ negociū dederat:vt curarem⁹ ne qd resp. detrimēti caperet:nunꝙ maiore ī periculo ciuitas fuit. Nunꝙ īprobi ciues habuerunt paratiorē ducē oīno. Ex hac quoqꝫ pte diligentissime cōparatur. Jd fit authoritate ⁊ studio Pōpeÿ nostri:qui Cesarē sero cepit timere. Nobis inter has turbas senat⁹ tñ frequēs flagitauit triumphū:sed Lentulus cōsul quo maius suū bñficium faceret:simul atqꝫ expedisset que essent necessaria de rep. dixit se relaturū. Nos agimus nihil cupide:eoqꝫ est nostra pluris authoritas. Jtalie regiones descripte sunt quā quisqꝫ partē tueretur. Nos capuā sumsimus:hec te scire volui. Tu etiam atqꝫ etiam cura vt valeas:litterasqꝫ ad me mittas quotienscūqꝫ habebis cui des. Etiam atqꝫ etiam vale. Datum pri. idus Januarÿ.

ꝙꝙ ego desidero in omnib⁹ locis oportunitatem.i.cōmoditatem tēpestiuā:ope.i. operationis diligentis tue:tñ doleo nō tā idest tantopere cā mea:ꝙ.i.quātopere cā tua. Sed quādo.i.qm̄ vis.i.violētia morbi cōuersa est in quarta nā.s.febrē. Sic eī Curius scribit Spero,diligētia adhibita idest postꝙ diligentia erit adhibita te fore.i.futurū etiā firmiorē:mō.i.solūmodo fac qd est humanitatis tue.i.qd pertinet ad humanitatē tuā:qua te ⁊ me ꝓsequeris:videtur,enī sibi nō parcēs in se inhumanus vt menedemus ille terētianus seipsum crucians.hoc ē ne cures hoc tēpore aliud nisi vt cōualescas ꝙ commodissime. Non ignoro quātū labores.i.labore ⁊ molestia afficiaris ex desiderio.i.q: tm̄ desideres mihi inseruire:sed oia erūt facilia s.toleratu si valebis.i.sanus ⁊ firmus eris Nolo te festinare.i.vt festines:ne eger suscipias molestiā nausee.s.ex aqua maritima:⁊ nauiges periculose hyeme.i. tempore hyemali. Ego accessi ad vrbē.s.Romā pridie nonas Januarias. Proditum est obuiam mihi sic vt nihil potuerit fieri honoratius. Sed incidi in ipsam flāmā.i.aptissimum incendium discordie ciuilis vel potius belli:cui cū cuperem mederi.i. remedium afferre:⁊(vt arbitror)possem.s. mederi cupiditates certorū hoīm.(Nā sunt ex vtraqꝫ parte qui cupiant pugnare)fuerunt mihi impedimento. Et ipe cesar amicus noster miserat minaces litteras ad senatum:⁊ erat adhuc impudens idest sine verecundia ⁊ pudore:qui teneret exercitum ⁊ prouinciam senatu inuito Et Curio meus:scꝫ amicus incidebat illum scꝫ Cesarem Antonius quidem noster ⁊ Cassius profecti erant:scilicet cum hec scriberem:ad Cesarem : cum Curione:nulla vi expulsi quasi dicat ꝓpria spōte. Postea ꝙ senatus dederat cōsulibus ꝓtoribus:tribunis p. ⁊ nobis qui sumus ꝓconsules/negociū vt curaremus ne respu. caperet quid:idest aliquid detrimenti :ciuitas nunꝙ fuit in maiore periculo. Ciues improbi idest improbandi: quia contra rempu.sentientes:nunꝙ habuerūt oīno ducem paratiorē scꝫ ꝙ nunc sit Cesar. Comparatur.s.exercitus .i. acquiritur: quoqꝫ idest etiā/ex hac parte.s.nostra: ⁊ reipu. Jd fit auctoritate ⁊ studio Pompeÿ nostri:qui cepit timere Cesarē sero idest nimis tarde. Senatus sup.ꝙuis inter has turbas.s.cogeret:tñ frequens flagitauit.i.exegit nobis triūphū. Sꝫ Lentulus cōsul:quo.i.vt faceret bñficiū mai⁹ i.auctius q: difficili⁹ acq̄sitū :dixit se relaturum .i.consultaturū de triūpho nostro

simul atqꝫ .i. statim postqꝫ expedisset ea que essent necessaria de repu. Nos nihil agimus cupide e eo idest tanto aut ꝓpterea auctoritas est .i. estimat̄ pluris. Regiones italie sunt descripte: quā par tē quisqꝫ tuereť .i. defenderet. Nos sumpsimus Capuā .s. tuendam. Ego volui te scire hec. Tu cu ras etiā atqꝫ etiam / vt valeas ꝛ mittas litteras ad me quotiēscunqꝫ habebis cui des. Vale etiā at qꝫ etiam .i. iterū atqꝫ iterum Datum pridie Idus .i. die qui precessit idus Januarij.

Capua tuēda Ciceroni data est.

Argumētū epl'e.

Uo ꝛc. Exponit bellorum ciuilium seminaria dicens. Tu potes scire in quo discrimine salus mea ꝛ omnium bonorū atqꝫ vniuerse reipubli. versetur: ex eo ꝙ reliquimus domos nostras ꝛ patriam ipsam vel diripiendam vel inflā mandā: aduentāte enim Cesare oēs fugerunt. Res est deducta in eū locum: vt nisi quis .i. aliquis deus vel casus aliquis subuenerit nequeamus esse salui. Equidem .s. ego quidē vt veni ad vrbē .s. ex prouincia nō destiti ꝛ sentire ꝛ dicere ꝛ facere omnia que pertinerent ad concordiā .s. Cesaris ꝛ Pōpeij. Sed mirus furor inuaserat scꝫ precordia aut legi inarserat non solum improbis: sed etiam ijs qui habent̄ boni: vt cuperent pugnare: me clamante nihil esse miserius bello ciuili. Itaqꝫ cū Cesar raperetur quadā amētia: ꝛ oblitus nois atqꝫ honorū suorū occupasset Ariminum Pisaurū Anconā Aretiū: nos reliquim⁹ vrbē .s. romā: ꝙ .i. quātū sapient̄ aut ꝙ fortiter nihil attinet disputare .i. discutere. Quo qdē ꝛc. Ordo est Quidem .i. certe. (Est tñ expletiua cōiunctio: plus ad orna tū ꝙ ad sniam faciēs) tu vides .i. itelligis in quo casu nos simus. Cōditiones .s. pacis: ferunt̄ oino ab illo .s. Cesare: vt pōpeius eat .s. cū imperio: in Hispaniā: ꝛ sup. delectus .i. militū nouorꝫ scriptiōes q̄ sūt habiti .i. que iaꝫ sunt facte: ꝛ presidia nr̄a .i. que imposuimus vrbib⁹ cōtra Cesarem dimittant̄ ꝛ sup. offert: se traditurū Domitio Galliā vlteriorē .i. remotiorē ab italia: Domitio: ꝛ sup. Considio Noniano Galliā citeriorē .i. viciniorē .ꝛ que citra alpes ē. Eni .i. q: sup. dicte ꝓuincie obtigerunt .s. forte: his .s. duob⁹ Domitio ꝛ Cōsidio: ꝛ sup. se vēturū ad petitionē cōsulatus: neqꝫ .i. ꝛ nō: ꝛ sup. dixit se nō velle rōnē .i. piū respectū sui i. ō se aut in se habē ri se iā absente: ꝛ sup. dixit aut obtulit se ꝑsentē petiturum tridinūdinū .i. spacium triū dierū ꝑ nundinis .i. dicendis ꝛ nūciādis nouis seu legib⁹ seu fest' ꝑpl'o ex agro in vrbē cōuocato. Nos accepimus conditiōes .s. oblatas a cesare: sed ita vt remoneat ꝑsidia .i. armatos milites ad custodiam locorū fortiū impositos: ex his locis q̄ occupauit: vt senatus possit haberi Rome: de ijs ipsis conditionib⁹. Si ille scilꝫ Cesar fecerit id .idest amouerit presidia: spes est pacis. Non enim leges .i. cōditio

Structura littere.

Hec sunt noia ciuitatis italie.

Ordo lr̄e

Et illa lōbardia vulgo dicitur

M. T. C. Tironi. S. P. D.

Uo in discrimine versetur salus mea ꝛ bonorꝫ oium atqꝫ vniuerse reip. ex eo scire potes: ꝙ domos nostras: ꝛ patriā ipsam vel diripendā vel inflāmandā reliquimus. In eū locū res deducta est: vt nisi qs deus: vel casus aliquis subuenerit: salui eē nequeamus. Eqdē vt veni ad vrbē non destiti oia ꝛ sentire ꝛ dicere ꝛ facere: q̄ ad cōcordiā ꝑtinerent: sed mirus inuaserat furor: nō solū improbis: sed etiā ijs qui boni habent̄: vt pugnare cuperent: me clamante nihil esse bello ciuili miserius. Itaqꝫ cum Cesar amentia quadā raperetur: ꝛ oblitus nois atqꝫ honorū suorꝫ Ariminū pisaurū: Anconā: aretiū occupasset: vrbē reliquimus: ꝙ sapienter: aut ꝙ fortiter nihil attinet disputare. Quo quidē in casu simus vides. Ferunt̄ oino cōditiones ab illo vt pōpeius eat in Hispaniā: delectus q sunt habiti: ꝛ ꝑsidia nr̄a dimittantur: se vlteriorē Galliā Domitio: citeriorē Considio Noniano (His eniobtigerūt) traditurūꝫ: ad cōsulatus petitionē se ventuꝝ: neqꝫ se iā velle absente se rōnē haberi sui: se ꝑsentē Trinūdinū petiturū. Accepim⁹ cōditiōes: sꝫ ita: vt remoueat ꝑsidia ex his locis q̄ occupauit: vt sine metu de ijs ipsis cōditionibus Rome senatus haberi possit Id ille si fecerit: spes est pacis. Nō eni honeste leges imponunt̄: sed qduis est meli⁹: ꝙ sic esse vt sumus. Sin aūt ille suis cōditionib⁹ istare voluerit bellū paratū est: eiusmodi tñ qd sustinere nō possit: ꝑsertim cū a suis cōditiōib⁹ ipse fugerit tantū mō vt eū intercludamus: ne ad vrbē possit accedere: qd sperabam⁹: fieri posse. Delect⁹ eni magnos

habebamus p[...]amusq3 illum metuere si ad vr
bem ire cepisset: ne Gallias amitteret: quas ābas
habet munitissimas: preter transpadanos. Ex hi
spaniaq3 sex legiones ⁊ magna auxilia Afranio ⁊
Petreio ducibus haberi a tergo videntur. si insa
niet posse opprimi modo vrbe salua. Maximam
autem plagam accepit: φ is: qui summam autho
ritatem in illius exercitu habebat. Titus Labie-
nus: eius socius sceleris esse noluit: reliquit illuz:
⁊ nobiscum est: multiq3 idem facturi esse dicunt.
Ego adhuc ore maritime presum a Formijs. Nul
lum maius negocium suscipere volui: quo plus
apud illum mee littere cohortationesq3 ad pacez
valerent. Si autem erit bellum: video me castris
⁊ certis legionibus prefuturum. Habeo etiam il
lam molestiam: φ Dolobella noster apud Cesarē
est. Hec tibi nota esse volui. que caue ne te pertur
bent ⁊ impediant valetudinem tuaz. ego. A. Var
roni: quem cum amantissimum mei cognoui: tuz
etiam valde tui studiosum: diligentissime te com
mendaui: vt ⁊ valetudinis tue rationem haberet:
⁊ nauigationis ⁊ totum te susciperet: ac tueretur
quem omnia facturum confido: recepit eniz ⁊ me
cum locutus est suauissime. Tu quando eo tem-
pore mecum esse non potuisti: quo maxime ope-
ram ⁊ fidelitatem desideraui tuam: caue festines:
aut committas: vt aut eger aut hyeme nauiges.
Nunq̄ ego sero te venisse putabo: si saluus vene-
ris. Adhuc neminez videram qui te postea vidis
set q̄. M. Volusius: a quo tuas litteras accepi:
quod non mirabar. Neq3 enim meas puto ad te
litteras tanta hyeme perferri. Sed da operam vt
valeas: ⁊ si valebis cum recte nauigari poterit tū
nauiges. Cicero meus in Formiano erat Teren
tia: ⁊ Tullia Rome Cura vt valeas. quarto ka-
lend. Feb. Capua.

nes pacis honeste. i. senatui honorifice: im
ponunt. s. a Cesare quasi iam tunc dño:
sed quiduis est melius quelibet conditio
est melior: φ esse sic vt sumus Sin aūt. i.
sed si: ille. s. Cesar voluerit instare. i. inniti
conditionibus suis. s. non al'r admittēdo
pacem: bellum est paratum. tm̄ eiusmodi.
i. tale aut tam magnum contra Cesarem
qd. i. quale aut quantum sup. Cesar non
possit sustinere. presertim cum ipse fuge-
rit. i. meticulose discesserit a conditioni-
bus suis: tantummodo. i. eo solo dato: vt
intercludamus eum. i. ei facultatem preri
piamus ne possit accedere ad vrbē: quod
sperabamus posse fieri. habebamus eniz
delectus magnos ⁊ putabamus illum me
tuere si cepisset ire ad vrbem. s. Romaz: ne
amitteret Gallias. s. vlteriorem ⁊ citerio
rem: quas ambas habet munitissimas. s.
presidijs suis: preter transpadanos. i. eos
Gallos qui transpadum incolunt. Et sex
legiones. s. Romanorum: ⁊ magna auxilia
s. sociorum videntur haberi a tergo. s. Cesa
ris. i. vt instent illi a tergo ex Hispania A
franio ⁊ Petreio ducibus. quos tm̄ Ce-
sar ad deditionez compulit: si sup. Cesar
insaniet. i. temere oia audebit sup. vr̄ pos-
se opprimi: modo. i. dummodo id fiat vrbe
salua. Aūt. i. sed Cesar sup. accepit maxi-
mam plagam. i. maximum incōmodum: φ
is vcz Titus Labienus qui habebat sum
mam auctoritatem in exercitu illius: no-
luit esse socius sceleris eius. s. in patriā in
cepti. sed sup. reliquit illum ⁊ est nobiscū
vt multi: scz alij boni viri: dicūtur facturi
esse idem. i. relicturi illum. Ego presum. i.
protectioni sum adhuc ore maritime. i. re
gioni ad mare iacenti a Formijs: nullum
i. non vllum non volui suscipere vllū nego
cium maius quo idest vt lr̄e ⁊ cohortatio
nes mee ad pacē: valerēt plus apud illum
s. Cesarem: Sin aūt. i. sed si: bellū erit ego
video me prefuturū castris ⁊ certis. i. qui
busdam legionibus. Ego habeo etiam il-
lam molestiam. i. cruciatum animi: φ Do
lobella noster (qr gener Cicerōis) est apd
cesarē. Ego volui hec eē nota tibi que ca-
ue ne perturbēt te ⁊ impediant valetudi-
nem tuam. Ego cōmendaui te diligentis-
sime Aulo varroni. s. Patris agenti quē
cognoui cū. s. ita sit φ amantissimuz mei:
tum etiaz valde studiosum tui. i. tibi opti
me volentem: vt haberet rōnem: ⁊. i. simr̄
valetudinis tue: ⁊ nauigationis: ⁊ suscipe
ret. i. in custodiam suam assumeret ac tue
ret te totū: quē ego ɔfido facturū oia: eñ
i. qr ipse recepit. i. promisit: et locutus est
mecum suauissime. Tu qñ. i. qm̄: non po-

Honeste pacis con ditiones a victore rara dan tur.

Padus maximus est fluui⁹ Italie, ⁊ xx. secum flumia hō stijs sceptē in mare a driaticuz trahens.

Preesse quid sit.

tuisti esse mecum eo tpe quo ego desideraui maxime operā.i.diligentē laborē [...] atē tuaz: cauel sup.ne festines aut cōmittas vt nauiges: aut eger aut hyeme. Ego nūq̄ putabo venisse sero.i.nimis tarde: si veneris saluꝰ. Ego neminē viderē adhuc.s.cū hec scriberē q̄ vidisset te postea q̄ Marcus Volusius sup.vidi te a quo accepi lr̄as tuas.qđ nō mirabar. Neq̄z ei puto meas lr̄as pferri.i ad finē vsq̄ ferri ad te tanta hyeme.i.tēpestate pcellosa durāte. Sz da opam vt valeas: ⁊ si valebis i.sanus eris: nauiges: tū.i.tūc: cū.i.qn̄ poterit nauigari recte.i.sine piculo. Cicero meꝰ.s.filius erat s.cū has scriberē i Formiano.s.villa nr̄a formiana. Terētia.s.vxor ⁊ tullia.i.filia sup. erāt Rome cura vt valeas. Datū sup.e Capua.iiij.kal. Febr.

Argumētum ep̄le ⁊ illius ordo.

Ego ⁊c. Scripserat Tiro se vēturū mō Cicero id cuperet: ad qđ rn̄det. Ego vo.i. veraciter cupio te veīre ad me. sed timeo viam.i.onera rie: tu egrotasti grauissime cōsumptus.i.exaustus es inedia idest abstinentia a cibo ⁊ purgationibus ⁊ vi ipsius morbi: offensiones ex grauibus morbis.i.post graues morbos: solent esse graues: si q̄.i.aliqua culpa cōmissa est.s.post morbū. Dies qnq̄z accedentiaz continuo ad reditum.idest priusquam redieris: ad id biduum qđ fueris in via dum.i.donec veneris.i.potueris venire in cumanuz.i. villam cumanam. Ego volo esse in formiano sup.vsq̄ ad tertium kalen.s.sequentis mensis. effice o mi Tiro vt offendam.i.inueniam te ibi firmum.i.valentem. Litterule mee siue nostre.i.cōmunia studia: oblanguerunt desiderio tui. tamen sustulerunt.i.erexerunt paululuz oculos hac epistola quam Acastus attulit Pompeius erat apud me cū scribebam hec: ego dixi ei cupienti hilare ⁊ libenter audire nostra s.scripta oīa mea esse muta sine te: para vt reddas musis nr̄is operas.i.solitas lucubratiōes. Nostra dicta.i.promissa fiēt ad diem.s.statutam: docui enim te quod etymon.i.interpretamentum vere significationis haberet fides: q̄r vt primo officiorum dr̄ stoicis: dr̄ q̄ fiat dictum non ergo legendum Fac vt valeas plane i.pene. Nos sup.valemus ad summuz.i. optimam valetudinem. Vale.

Offendā

Ep̄l'e materia ⁊ illiꝰ series.

Aegypta ⁊c. Dixit se itellexisse Tironem ɔualuisse: sz q̄r nihil scripsit dterīꝰ suspicari. Ordo ē. Aegypta ppriū ē serui: veīt ad me pridie: i.die pcedēte Idus Aprilis Is ⁊ si nūciauit mihi te carere.i.liberū eē plane.i.oīno febri: ⁊ habere belle.i.meliuscule: tamen attulit mihi curā.i.sollicitudinē q̄ negauit te potuisse scribere ad me ⁊ eo.i.tanto magis.s.attulit curā: q̄ hermia non venerat quem oportuerat venire eodem die. ego sum incredibili sollicitudine de valetudine tua: qua si liberaris pro.li beraueri: me ego liberabo te oī cura. Ego scriberem plura si putarem te posse legere libenter. Cōfer.i. applica ingeniū tuū

Careo

Cōferre: quid sit.

M.T.C.Tironi.S.P.D.

Ego vero cupio te ad me venire: sz viam timeo grauissime egrotasti inedia ⁊ purgationibus: ⁊ vi ipsius morbi consumptus es: graues solent offensiōes esse ex grauibus morbis: si qua culpa cōmissa est. Iā ad id biduū: qđ fueris i via dū in Cumanū veneris: accedēt cōtinuo ad reditū dies qnq̄z. Ego in formiano ad ter. kal. esse volo ibi te vt firmū offendā mi Tiro effice. Litterule mee siue nostre tui desiderio oblanguerūt. Hac tū ep̄la: quā Acastꝰ attulit oculos paululū sustulerūt: Pompeius erat apud me: cū hec scribebaz: hilare ⁊ libenter ei cupiēti audire nostra: dixi sine te oīa mea muta esse: tu musis nr̄is para: vt opas reddas nostra ad diem dicta fient docui enim te fides ἔτυμον quod haberet. Fac plane vt valeas nos ad summum Vale. xiiij. Kalen. Janua.

M.T.C.Tironi.S.P.D.

Aegypta ad me venit pridie idus Aprilis Is ⁊ si mihi nunciauit te plāe febri carere: ⁊ belle habere tū q̄ negauit te potuisse ad me scribere: curā mihi attullit ⁊ eo magis q̄ Hermia quē eodē die venire oportuerat: non venerat incredibili sum sollicitudīe de tua valetudīe: q̄ si me liberaris ego te oī cura liberabo. Plura scriberē si iā putarē libēter te legere posse. Ingenium tuum: qđ ego maximi facio: cōfer ad te mihi tibiq̄z conseruandum. Cura te etiam atq̄z etiam diligenter. Vale. Scripta iam ep̄la. Hermia venit. Accepi tuam

eplam vacillantibus litterulis: nec mirum tam graui morbo. Ego ad te Aegyptam misi: q nec in humanus est: & te visus est mihi diligere: vt is tecum esset: & cum eo cocum: quo vterere.

M. T. C. Tironi. S. P. D.

Andric⁹ postridie ad me venit: q̄ expectarā. Itaqȝ habui noctem plenā timorib⁹: ac miserijs. Tuis lr̄is nihilo suȝ fact⁹ certior: quō te haberes: sȝ tn̄ sum recreatus. Ego oī dilectatiōe litterisqȝ oībus careo: quas ante q̄ te videro: attingere non possuȝ. Medico mercedis quātū poscit: pmitti iubeto: id scripsi ad Muniū. Audio te aīo angi: & medicū dicere ex eo te laborare. Si me diligis: excita ex somno tuas lr̄as: humanitatēqȝ ppter quam mihi es charissim⁹. Nūc op⁹ ē te aīo valere: vt corpore possis. Id cū tua: tum mea causa facias a te peto. Acastum retine: quo commodius tibi ministretur. Conserua te mihi: dies pmissorum adest quem etiam repsentabo: si adueneris: etiam atqȝ etiam vale. tertio idus Aprilis.

qd ego facio. i. existimo maximi: ad te conseruādū mihi & tibi. Cura te ēt atqȝ etiaȝ diligenter. Uale. Epl'a iam scripta Hermie venit: accepi. s. ab eo epl'am tuā litterulis vacillantibus. i. more vacillantis extra tramitem rectū scriptis: nec mirū sup. sic scripsisse correptum/ taȝ graui morbo. Ego misi ad te Aegyptam. s. seruū: q. i. qz ipse nec est inhumanus & visus est mihi diligere te: vt is esset tecuȝ: & misi sup. cū eo cocum quo vterere idest vti posses. Uale.

Andric⁹ &c. Amatorie scribit sollicitudinem suā de Tirone dicens. Andricus nomen est serui forte ex Andro: vt Aegypta ex egypto: venit ad me postridie. i. die posteriore q̄ expectaram. i. expectauerā. Itaqȝ habui noctē plenam timoribus ac miserijs. Tn̄. i. in sup nihilo. i. in nullo factus sum certior lr̄is. s. quas attulit: quō haberes te: sed tn̄ suȝ recreatus. Ego careo oī delectatione & lr̄is oībus/ quas nō possum attingere ante q̄ videro te: Iubeto. s. tm̄ mercedis pmitti. s. ab amicis nostris: me dico quātuȝ poscit. Ego scripsi ad Munium: id. i. vt id faciat Audio te angi. i. torqueri aīo: & medicum dicere te laborare. i. q labores ex eo. s. q angeris aīo. Si diligis me excite lr̄as tuas. i. p̄cepta philosophica de tolerandis aduersis ex somno. i. sopore obliuiōis: et humanitatē. s. tuam ppter quā tu es charissimus mihi. Op⁹ est nūc te valere aīo: vt possis. s. valere corpe. Peto a te facias id. i. vt valeas aīo: cū. s. ita sit: q tua cā: tū. idest multo magis mea. s. cā. Retine Acastū. s. seruū: quo. i. vt ministret. i. ministeriū fiat tibi cōmodi⁹. i. magis ꝯmode. Conserua te mihi: dies pmissor. s. de pecunia pfundo emēdo dāda: adest quē repsentabo. i. exhibebo: aut sint due pticule: quem p̄sentabo etiam re. i. effectu ipō si adueneris. Uale etiam atqȝ etiam Tertio Idus Aprilis.

Argumētū epl'e & ordo illi⁹.

Angi torqueri.

M. T. C. Tironi. S. P. D.

Omnia a te data mihi putabo: si te valētē videro sūma cura expectabā aduētū Menādri: quā ad te miserā. Cura: si me dilig: vt valeas & cū te bn̄ ꝯfirmaris ad nos venias. Uale quarto idus Aprilis.

Omnia idē fere facit: dicēs. Ego putabo omnia data mihi a te si videro te valentem. Ego expectabam summa cura aduentum Menandri quem miseram ad te. Cura si diligis me: vt valeas: et venias ad nos: cum. idest post q̄ confirmaris. idest confirmaueris te Ualete.

Structura huius epistole.

Qu. C. M. Ciceroni fratri. S. D.

De Tirōe mi Marce: Ita te: meūqȝ Ciceronē & meā Tulliolā: tuūqȝ filiū videam vt mihi gratissimum fecisti: cum eū indignū illa fortuna nobis amicuȝ q̄ seruū eē maluisti: mihi crede tuis & illius litteris plectus exilui.

De Tirone &c. Gratulatur. Qu. frater Ciceronis q Tironem manu miserit dicēs. O mi Marce. scilicet frater: ita. idest sic (& est precātis/ vtraqȝ particl'a) videā idest dij dent vt videā: scilicet incolumes: Te Ciceronē meum. s. nepotē ex te fratre: & Tulliolam meam. scilicet neptem ex eodem & pro. idest filium tuum (nisi forte di

Argumētū & series hui⁹ epistole.

eamus vtriq3 Ciceronē ꝛ Tulliolā liberos fuisse: ſ3 q: te premisit: mallē de Marci li beris itelligere (vt fecisti mihi gratissimū de Tirone. i. de manumissione ei⁹: cū ma luisti eū indignū illa fortuna. i. cōditione seruili: esse amicū nobis ꝙ seruū. Crede mihi exilui. i. extra me quasi salui gaudio idest ꝑgaudio litteris tuis ꝛ illi⁹. s. Tironis perlectis ꝛ ago gratias tibi ꝛ gratulor. s. etiā tibi. Si enī fidelitas Statij. s. liber ti mei: est mihi tāte voluptati: quāte sup. voluptati hec eadē bona. s. fidelitatis de bēt esse in isto. s. tuo liberto Tirone: addi tis litteris: sermonib⁹: hūanitate: q̄ sunt potiora. i. eligibiliora hisipsis ꝯmodis q̄. s. assequimur ex bo nis seruis. Ego amo te: equidē ꝑ quidē: de oib⁹ maximis causis. i. propter oēs maximas causas (vbi oēs cū suplatiuo) verūetiā ꝑpter hācvel. i. ēt / ꝙ nūciasti mihi sicvt debuisti. Ego vidi. i. cognoui te to tū i lrīs. Ego ꝛ ꝓmisi ꝛ faciā puerj. i. fuis Sabini oia. Vale

Omnes.

gaudio: ꝛ tibi ago gratias ꝛ gratulor. Si enim mi bi Statij fidelitas est tāte voluptati quāte eē in isto hec eadē bona debent additis litteris sermo nibus humanitate: q̄ sunt his ipsis cōmodis po tiora: Amo te omnib⁹ equidē de maximis causis verū etiam ꝑpter hanc: vel ꝙ mihi sic: vt debuisti nunciasti. Te totum in litteris vidi. Sabini pue ris: ꝛ promisi omnia: ꝛ faciam. Vale.

Epl'a hec q̄d conti neat ꝛ il li⁹ structura.

Fidel'r q̄ liter sum matur.

Aphomi lesa.

Video ꝛc. Jocatur cū Tirone sup impropri etate voca buli fideliter dicens. Ego video idest intelligo: quid agas. i. pretendas: tu vis sup. vt referā. i. colligā involumia. i. libel los: quoq3. i. etiā epistolas tuas: ſ3 heus tu q̄ soles esse canon. i. regula scriptorum meoꝝ vū illud tā a kyron. i. impropriū va letudini fideliter inseruiēdo (sic enim scri pserat Tiro) vnde fideliter. i. istō aduer biū fideliter venit in istū locū. cui verbo. i. parti orationis: domiciliū proprium. i. pro prius vsus: est in officio. i. vt quis dicatur fideliter officio functus non inseruisse va letudini: multe migrationes. i. tralatiōes sup. sunt in alienum. Naꝫ ꝛ doctrina: ꝛ do mus ꝛ ars ꝛ ager potest etiā dici fidelis: vt sit quō placet Theophrasto: tralatio. s. a ꝑprio a d īpropriū: verecūda. Sed sup. di sputabim⁹ hec corā. i. qn̄ corā erimus. De metri⁹ venit ad me. quo quidem comita tu. i. quo comite: .i. vsus sui: tu scis satis ꝛ tu nō potuisti (vt scripse rat) videre eū. ip se aderit cras: tu igit vi debis sup. eū. Nā ego cogito. s. proficisci: hinc perendie. i. pacto crastino die: mane. Valetudo tua sollicitat me valde: ſ3 iser ui sup. ei ꝛ fac oia. s. ꝯducibilia: ꝛ putato te tum esse mecū tū satisfacere cumulatissi me. Gratū est mihi ꝙ dedisti operam Cu spio ego enī volo. s. te ei operā dedisse val de causa eius. Vale.

M. T. C. Tironi. S. P. D.

Video qd agas: tuas quo q3 epl'as vis referā i volu mīa: ſ3 he⁹ tu. q κανὼν ee meoꝝ scriptoꝝ soles: vū il lō tā ἄκυρον valetudini fi deliter iseruiendo. Vñ in istū locū fideliter venit: cui v̄bo domiciliū ē ꝑpriū in officio: migratōes i alienū multe. Naꝫ doctrina ꝛ dom⁹ ꝛ ars: ꝛ ager etiā fidelis dici pōt vt sit quō Theophrasto placet: verecūda tralatio. Sed hec corā. Demetrius venit ad me: quo qdē comitatu ἀφωλιαστ satis scis: ꝛ tu eū videlicet nō potuisti vi dere: cras aderit. videbis igit. Nā ego. hic pendie mane cogito. Valetudo tua me valde solicitat sed inserui ꝛ fac oia: tū te mecū eē tū mihi cumulatissi me satisfacere putato. Cuspio ꝙ operā dedisti mi hi gratum ē. Valde eniꝫ eius causa volo. Vale.

Epl'e ar gumētū.

Ordina tio text⁹.

Quid igitur? Ridet opinionē Tironis de quadaꝫ forma lo quendi ad hortans rursus eum ad curam valitudinis ac dicens. Quid igitur sup. ais? Non opor tet supple scribere aut loqui sic scilicet vt locutus sis. Equidem idest ego censeo sup. loquendum esse addendum supple esse etiam suo. idest illud pronomen quod

M. T. C. Tironi. S. P. D.

Quid igit: nō sic oportet: Eqdē cē seo sic: addēdū etiam suo: ſ3 si pla cet: inuidia vitetur: quam quideꝫ ego sepe contempsi. Tibi δια φωρητι ꝑ gaudeo ꝓfuisse. Si vero etiam tuscula

nam: dij boni: q̃to mihi illud erit amabilius: Sz si me amas (quod quidem aut facis: aut perbelle simulas qđ tñ in modũ pcedit (sed vtut est: indulge valetudini tue: cui quidẽ tu adhuc: dũ mihi de seruis: seruiuisti non satis: ea q̃ postulet nõ ignoras πέψιν ἀλυπίαν περίπατον σύμμετρον τέρψιν εὐλυσίαν κοιλίας. Hac bellus reuertare: nõ mõ te: sed ẽt tusculanũ nostrũ plus amẽ. Parhedrum excita: vt hortum ipse conducat: sic holitorem ipsuz cõmonebis. Helico nequissimus sestertia. cc. dabat nullo aprico horto: nullo emissario: nulla maceria: nulla casa. Is ne nos tanta impensa derideat: calefacce hoiem vt ego Motonem. Itaqz abutor coronis De Crabra quid agatur: ⁊ si nunc quidem etiam nimium est aq̃ tñ velĩ scire Horologiũ mittã: ⁊ libros si erit sudũ: Sz tu nullosne tecũ libellos an pangis aliqd Sophocleum fac opus appareat. Aligurius cesaris familiaris mortuus est: bonus homo: ⁊ nobis amicꝰ: te qñ expectemꝰ fac: vt sciam. Cura te diligenter. Uale.

M. T. C. Tironi. S. P. D.

Expecto tuas lr̃as de multis rebꝰ te ipsuz multo magis 3 Demetriũ redde nr̃m ⁊ aliud: siqd potes boni. De Aufidiano nomĩe nihil te hortor scio tibi cure esse sed conficce. Et si ob eã rẽ moraris accipio cã̃m: si te id non tenet: aduola: litteras tuas valde expecto. Uale.

M. T. C. Tironi. S. P. D.

Solicitat ita viuã: me tua mi tiro valetudo: sed cõfido si diligẽtiaz quã instituisti: adhibueris cito te firmũ fore: libros cõpone. videlicet. cũ metrodoro libebit: qñ eiꝰ arbitratu viuẽdũ est cũ holitore: vr̃. Tu potes. kal. vt expectare gladiatores postridie redire: ⁊ ita censeo. verum vt videbitur: Cura te: si me amas diligenter. Uale.

Tiro negarat. Sed si placet: inuidia. idest offensa aliorum vitetur: quam. scilicet inuidiam ego quidem contempsi. idest vilipendi sepe. Gaudeo Diaphonesim. idest declamationem profuisse tibi. idest hospitati tue. Si vero etiam tusculanum supple nostrum profuerit tibi: dij boni quanto illud. s. te ex Tusculano nostro conualescere: erit mihi amabilius? Sed si amas me: quod quidem aut facis aut simulas perbelle: quod s. simulare procedit in modum. i. valde prospere: sed vtut. i. qualitercunqꝫ est: indulge. i. vsqꝫ ad indulgentiaz da operam valitudini tue: cui tu quidem adhuc. idest hactenus cũ de seruis mihi: non seruiuisti satis: tu nõ ignoras que es s. valetudo postulet; postulat eni pepsin. i. digestionem: alypiam. i. carentiam tristitie peripaton. i deambulationem: symmetron. i. moderatam ⁊ commensurataz: terpsim i. delectationem .i. bonam euacuationem .i. ventris aut alui. Fac sup. vt reuertare bellus. i. bellatule te habens: q: plus amem nõ mõ te: sed etiam tusculanum nostrum in quo s. cõualueris. Excita parhedrũ. i. accessorem ⁊ proximũ vt ipse conducat hortũ: tu cõmonebis sic holitorẽ qui non vult iusto precio cõducere. Parhedrus ille belluo i. gulosus: aut potius Helico. i. inuersor rerum: nequissimus. i. perditissimus: dabat ducenta sestertia: nullo horto aprico. i. soli exposito supp. habito nullo. i. non emissario. scilicet alicuius rei: vt dicamus patronos interdum cum possessionibus: locare boues aratorios ⁊ emissarios equos. i. ad generationem aptos: licet reciament commentarij nulla maceria. idest clausura firma: nulla casa. idest tugurio. Ne is derideat nos tanta impensa. s. in villam colata calefacce. i. commoue vsqꝫ ad calorez hominem: vt ego supple. calefacio motonem virum illuz. Itaqꝫ abutor coronis que virtuti non cauillationi debentur. Et si nũc quidem nimium aque scilz pluuialis est tamen velim scire quid agatur de Crabra. scilicet lixa. Ego mittam horologium ⁊ libros si erit ludum. idest serenum tempus Sed tu nullosne sup. apportasti libellos tecum: an pangis aliquid sophocleum. id est alti cothurni: fac supple vt opus appareat. Aligurius familiaris Cesaris mortuus est: homo bonus ⁊ amicus nobis. Fac vt sciam quando expectemus te: Cura diligenter te: supple ⁊ Uale.

¶ Rel qua duo epistolia patent. Nomine. idest debito aufidiano Holitore conductore hortorum. Gladiatores: ludos ⁊ cultor. gladiatorios. ⁊c.

Diaphonesis declamatio.

Eliosin kilias.

Corone virtutinõ cauillationi dbent.

Holitor hortorum cõductor

Argumētū ep̄le.

Cum esset ꝛc. Cicero filius a patre athenas missus vt sub Cratippo philosopharetur: qui mores paulum emendasse dicebatur: nam ebrietati dedit⁹ antea fuerat: vnde ad eum scripserat Tiro se gratulari fame de eo sparse ꝛ hortari vt pergat: quibus r̄ndens dicit se eius consilio pariturum ꝛ alia que ad studia ꝑtineant declarat dicens. Cum expectarē vehementer quotidie tabellarios.i.tabellarios seu litterarum gerulos.ipsi venerunt aliquando.i. tandem post diē quadrasimū ꝛ sextum q̄ discesserant a nobis: q: miserat eos(aut lege a vobis)quorum aduentus fuit mihi optatissimus. Nam cum cepissem.i.accepissem maximā leticiam ex epistola humanissimi ꝛ charissimi patris sup.mei.Marci Tullij: tū vero.i.tum multo magis quasi adverū littere tue iucūdissime attulerunt mihi cumulū gaudij. Ita q̄ nō penitebat iam me fecisse intercapedinem.i.intermissionē scribēdi s3 letabar potius. Ego enim capiebā magnū fructū idest magnā vtilitatem: ex silētio .i. intermissiōe lr̄arū mearū. Igit̄ vt nūc r̄ndeam ego gaudeo vehemēter te accepisse .i. approbasse meā excusationē sine dubitatione: o mi Tiro dulcissime ego non dubito rumores qui afferunt̄ de me .i. de moribus meis emandatis esse tibi gratos et optatos ꝑstaboq̄.i.efficiam ꝛ nitar: vt hec opinio nascens de me duplicetur in dies magis magisq̄. Quare q̄ polliceris te fore. idest futurum buccinatorem .i. preconē in gentem ꝛ diuulgatorem existimationis .i. fame ꝛ reputationis mee: licet .i. licitū est ꝛ tutum vt facias id aio firmo ꝛ cōstanti Enim.i.q: errata etatis mee .s. transacte (q: vinosus semper fui ꝛ vecors) attulerunt mihi tantū.i.ta3 magnū dolorē ꝛ cruciatum: vt nō solū animus abhorreret .i. alienus fit ꝛ abhominaretur a factis: sed aures quoq̄.i.etiam abhorrerent a cōmemoratione.i. recitatione .s. etatis anteacte: Cuius sollicitudinis ꝛ doloris notum ꝛ exploratum est mihi te fuisse participem. Nec id mirum sup. est. Na3 cū.s. ita esset q̄ velles causa mea idest propter bonu3 meu3: oīa successa .i. prospere euenisse mihi tū etiā sup.le volebas: causa tua .i. propter vtilitatem tua3. Volui enī semper te esse sociū cōmodorū meorū . Igit̄ q̄.i. q:. tu doluisti tum.i.tūc cu3 ꝑditus erā em ex me idest propter me: ego ꝑstabo.i.efficia3 vt gaudiū tuū duplicet̄ ex me. Scito me esse cōiūctissimū Cratippo.s.pho: de quo in principio officiorꝫ meminit Cicero nō vt discipulū sed vt filium. Nam cum scilicet

Ordo textus.

Fore futurū tempus(vt sepe dixi) denotat.

Cicero pho cratippo coniunctissimus.

Cicero filius Tironi suo dilectissimo. S. P. D.

Cum vehemēter tabellarios expectarē quotidie: aliq̄n venerūt post diē.xl.ꝛ sextū q̄ a nobis discesserāt quorū mihi fuit aduēt⁹ optatissimus: nam cum maximam cepissem leticiam ex humanissimi ꝛ charissimi patris epistola: tum vero iucūdissime tue lr̄e cumulū mihi gaudij attulerūt. Itaq̄: me iā nō penitebat intercapedinē scribēdi fecisse: sed potius letabar. Fructū enī magnū hūanitatis tue capiebā ex silētio mearꝫ lr̄arꝫ Vehementer igit̄ gaudeo te mea3 sine dubitatione accepisse excusationē. Gratos tibi optatosq̄ esse q̄ de me rumores afferunt̄: nō dubito mi dulcissime Tiro. prestaboq̄ ꝛ nitar: vt in dies magis magisq̄: hec nascēs de me duplicet̄ opinio. Quare qd̄ polliceris te buccinatorē fore existimationis mee: firmo id: cōstantiq̄ aīo facias licet. Tā tū enī mihi dolorē: cruciatumq̄ attulerūt errata etatis mee: vt nō solū animus a factis sed aures quoq̄ a cōmemoratione abhorrerēt: cuius te sollicitudinis: ꝛ doloris participē fuisse notū exploratūq̄ est mihi: nec id mirū. Nā cū oīa mea cā velles mihi successa: tū etiā tua sociū enī te meorum cōmodorū semp esse volui: q̄ igit̄ tū ex me doluisti: nūc vt duplicet̄ tuū ex me gaudiū ꝑstabo. Cratippo me scito nō vt discipulū: sed vt filiū esse coniunctissimum. Nam cum ꝛ audio illum libenter tum etiam eius propriam suauitatem vehementer amplector: sum totos dies cum eo noctisq̄ sepenumero partem: exoro enim vt mecum q̄ sepissime cenet. Hac introducta consuetudine sepe inscientibus nobis: ꝛ cenantibus obrepit: sublataq̄ seueritate philosophie humanissime nobiscum iocatur . Quare da operam vt hunc ta

lem: tā iucundū: tam excellētē virū videas quāpri mū. Nā quid ego de Bruto dicā: quē nullo tēpo re a me patior discedere cuius cum frugi: seueraq; est vita: tum etiam iucundissima cōiunctio.

ita sit: q; gaudio libenter illum: tum etiaz amplector: vehementer suauitatem eius ego sum totos dies cum eo: & sepenumero partem noctis / eroro enim .i. impetro pre cibus: vt cenet q; sepissime mecum. Hac cōsuetudine introducta .i. postq; est intro ducta: ipse obrepit idest clanculum inter uenit nobis inscientibus & cenantibus: & locatur .i. confabulatur nobiscum humanissime: seueritate philosophie sublata. Quare da operam vt vid⁊as p̄rimū .i. statim: hunc talē virū .s. Cratippū: tā iucundū .s. in re familiari: & tā excellentem in philosophia. Nā quid ego dicā de Bruto .s. Marco stoice secte studioso: quē nullo tpe patior disce dere a me. Cuius cū .s. ita sit q; vita est frugi .i. parca & vtilitati inseruiēs: & seuera .i. rigida in seque do vero & iusto: tum coniunctio est etiam iucundissima.

M. brut⁹ stoice sece cte studio sus.

¶ Enim .i. q: iocus .s. noster: nō est se iun ctus .i. separat⁹ a philologia .i. amore stu dij vel sermonis: & .i. coinquisitio ne quotidiana .s. veri. q. d. nō est scurrilis aut dissolutus io⁹ nobis. Ego pduci huic .s. bruto: locū .s. habitatiōis: in primo: & su stento tenuitatē .i. paupertatē illi⁹ .s. bru ti ex angustijs .i. modicis reb⁹ meis vt pos sum. Preterea ego institui .i. icepi aut p posiu declamitare .i. frequēter declamare hoc est in themate ficto & cā nō vera: me i oratoria exercere: apud cassiū: ēt ciuem ro manū volo aūt exerceri latine .i. in lingua latina apud Brutū. ego vtor cōuictoribus .i. sodalib⁹ & cōmensalib⁹ quotidianis & fa miliarib⁹ sup. his quos Crattippus addu xit secū mytilenis .i. cū rediret ex ea vrbe i lesbo nobili: appositorie hoib⁹ & doctis & pbatissimis .i. maxime approbatis & cō mendatis illi .s. Cratippo. Epicrates prin ceps atheniē. est etiā multū mecū: & Leo nides & ceteri siles hoz .i. viri appme no biles & spectatis morib⁹ .i. hec i. qdē p .i. fm hy mas .i. nos .i. de nobis sup. dicta sint. De gorgia autē qd scribis mihi. erat quidem ille vtilis in quotidiana declamatiōe .i. fa cienda: q: egregius est rhetor: sed postpo sui sup. eum: dummodo parere preceptis patris eni .i. q: pr̄ scripserat i. palā seu apte: vt dimitterē eū statim no lui tergiuersari .i. dissimulant agere & ad tempus illudere cām hoc est mandatum patris ne sponde .i. studium & diligentia mea nimia: scz in Gorgiam aut eius pro fessionem importaret ei: scz patri / aliquā suspitionem scilicet leuitatis. Deinde il lud etiam succurrebat .idest in mentez ve niebat mihi graue esse me iudicare de iu dicio patris: tamen studiū & iudicium tu um est mihi gratum & acceptum. videtur consuluisse vt Gorgiam audiret. Accipio idest probo excusationem angustiarū tui tēporis .s. ad scribēdū. Scio eni: q; .i. quan tum soleas esse occupatus. Gaudeo vehe mēter te emisse pdium .i. possessionem in

¶ Nō est eni se iūctus ioc⁹ a philologia: & quoti diana συζητησει. Huic ego locū i prio cōduci: & vt possū ex meis āgustijs illi⁹ sustēto tenuitatē Preterea declamitare grece apd Cassiū institui latine āt apud brutū exerceri volo. Utor familia ribus: & quotidianis cōuictorib⁹: quos secū myti lenis cratipp⁹ adduxit hoib⁹ & doctis & illi pba tissimis. Multū ēt mecū est epictates princeps atheniēsiū: & Leonides: & hoz ceteri siles τοιεμ κτοημα. De gorgia āt qd mihi scribis: erat qdē ille quotidiana declamatiōe vtilis: sed postposui dūmō pceptis pr̄is parerē διαρρηδην eū scripse rat vt eū dimitterez statim: tergiuersari nolui: ne mea nimia σπουδη suspitionē ei aliquā iporta ret. Deide illud ēt mihi succurrebat: graue eē me de iudicio pr̄is iudicare: tuū tñ studiū & ɔsiliū gra tū: acceptūq; mihi. Excusationē angustiaruz tui tpis accipio. Scio eū q; soleas esse occupatus. Emisse te pdiū vehemēter gaudeo. feliciterq; ti bi rē istā venire cupio. Hoc loco me tibi gratulari noli mirari. Eodē ei fere loco: tu quoq; emisse te fecisti me certiorē. habes: vbi deponēde sint vrba nitates: rusticus romanus fact⁹ es. Cū ego mihi nūc āñ oculos tuū iucūdissimū ɔspectū pponovi deo: videre emētē te rusticas res: cū villico loquē tem: in lacinia seruātem ex mensa secūda semina: Sed qd ad rē ptinet: me taz tibi defuisse: eque ac

Syzetesi

Cōuictor quē nō cō mensales dicimus.

Diarre den.

ziro. et cupio istā rē. i. hanc emptionē eue nire tibi feliciter. Noli mirari me gratula ri tibi: hoc loco. i. in hac re.: tu enim fecisti me certiorē. i. significasti emisse te. idest φ emeris teipm eodē fere loco. q. d. vitā tibi nouā aut lōgiorē emisti emēdo pdiū illō. Tu em̄ habes vbi vrbanitates. s. tue sint deponēde. i. ad tēpus exuēde vt indulgen tius viuas. Tu roman⁹ / fact⁹ es rusticus Cū ego propono nūc mihi an oculos: con spectū tuū iucundissimū: video: videre te emētē res rusticas loquentē cū villico. i. custode ville: seruantem in Lacinia idest veste laxa et lineā more rustica no. semina.

tu doleo. Sz noli dubitare mi Tiro: quin te suble natur⁹ sim: si mō fortuna me p̄sertim cū sciā cōem nobis emptū esse istū fundū. De mādatis qd tibi cure fuit: ē mihi gratū. Sed peto a te: vt φ celerri rime mihi librari⁹ mittat: maxie qdē grec⁹. Mul tū ei mihi eripit ope in excribēdis hyponematis tu velim i pmis cures: vt valeas: vt vna σ υμφιλο λογειν possim⁹, Antherū tibi cōmēdo. Uale.

i. reliquias ex secunda mēsa q̄ pomorū erat: vū semina forte ad sat'onē seruabāt. Sed qd ptinet ad rem ego doleo eque. i. equaliter actu: me defuisse tū. s. cū emeres / tibi sup. o mi Tiro noli dubitare / quin sum subleuatur⁹ te. s. ab onere eris alieni: si mō fortuna me sup. subleuarit aut conseruarit pre sertim cū sciā istū fundū esse emptū cōem nobis. i. vt tecū illic diuersarer. Qd fuit tibi cure de māda tis. s. meis obeundis est gratum mihi. Sed peto vt librarius idest scriptor librorum: mittatur mihi φ celerrime / quidem. idest certe / maxime grecus. multum enim opere. idest laboris philosophie im pendendi: eripitur mihi in hyponematis. idest commentariis seu dictatis exribendis. Tu velim cu res imprimis vt valeas vt possim⁹ symphilologin. idest cōmentari vna idest pariter. ego commen do tibi Antherum scilicet vt opinor tabellarium. Uale.

Lacinia vestis laxa et linea more rusticorum.

Symphilologin cōmētari. Argumētū eplē et illi⁹ ordo.

Spero tc. Hortatur rursus vt valetudinē curet dicēs. Spero i. spē capio ex lr̄is tuis: meli⁹ es se tibi: certe. i. haud dubie cu pio: certe. i. haud dubie cupio: cui rei. s. vt meli⁹ tibi sit: cura (verbū est) vt inseruias: et caue sup. vt aut ne / suspi ceris te facere cōtra volūtatē meā φ non sis mecū tu es mecū si curas te. i. sanitatē tuā. Quare malo te fuire valetudini tue φ oculis et aurib⁹ meis: em̄ i. q: et si et au dio et video te libēter tū si valebis hoc erit mihi multo iucūdi⁹. Ego cesso. i. vacuus sum labore q: ipe nihil scribo: lego autē li bētissime. Si librarij. i. librorū trāscripto res: q. d. i aliqd sup. scriptū mea manu nō intelligēt. i. nesciēt legere: tu monstrabis istic. s. vbi es vna oino interpositio. scilz clausule aut partis pri⁹ omisse est diffici lior oino. s. φ vt legat ab eis: quā ne qdez ipse. i. nō etiā egomet soleo legere facile: interpositio aūt est: de qua primo Cato. Cura de triclinio. s. parando vt facis. Ter tia proprīū est: sed nescias viri an mulier aderit mō Publi⁹. s. ei⁹ inimic⁹ nō sit ro gat⁹. s. ad ōuiuiū. Iste demetri⁹. s. cuius memini sti fuit demetri⁹. i. demetrij filis: sed est nūc plane. s. oino bilien⁹. i. bilieni fil'is hoc est inept⁹. Itaqz do. i. ōstituo te vicariū: tu obſuabis eū scz neqd auferat.

¶ Etsi verūtū de illis. Aposiopisis. idest reticentia est alicu⁹ clausule quā dicere incepit: perducere tamen noluit: addens pro causa. Nosti cetera que restant. sz tū si habueris quem. i. aliquem sermonē cūz eo. scilicet Bilieno: scribes ad me vt ar-

M. T. C. Tironi. S. P. D.

Spero ex litteris tibi melius esse cupio certe cui quidem rei omni ratione cura vt inseruias: et caue suspiceris contra voluntatē meā te facere: φ non sis mecum. mecum es: si te curas. Quare malo te valitudini tue fuire: φ meis ocu lis: et auribus. Etsi enim et audio te: et video li benter tamen hoc multo erit: si valebis iucundi⁹ Ego hic cesso: quia ipse nihil scribo lego autez li bentissime. Tu istic siquid librarij mea manu non intelligent: monstrabis vna omnino inter positio difficilior est quam ne ipse quidem facile legere soleo. De qua primo Cato. De Triclinio cura: vt facis. Tertia aderit modo ne publius ro gatus sit. Demetrius iste nunφ omnino Phale reus fuit: sed nunc plane Bilienus est. Itaqz te do vicarium: tu eum obseruabis.

¶ Etsi verūtū de illis nosti cetera: sed tū si qui eo sermonem habueris scribes ad me vt mihi nasca tur epistole argumentū: et vt tuas φ longissimas

litteras legam. Cura mi Tiro vt valeas: hoc mihi gratius facere nihil potes. Uale

M.T.C. Tironi. S.P.D.

Tu vero cōfice pfessionē: si potes. Et si hec pecunia ex eo gñe est: vt professione nō egeat: verūtamen balbus ad me scripsit tāta se epiphora oppressum: vt loqui nō possit. Antoni⁹ de lege qd egerit: liceat mō rusticari. Ad bitinicum scripsi de Seruilio: tu videris q senectutē nō contemnis. Etsi atticus noster q quondā me cōmoueri πανικοῖσ intellexit: idē semp putat: nec videt quib⁹ psidijs philosophie sept⁹ sim: et Hercle: q timidus ipse ē: θορυβοποιεῖ. Ego tñ antonij inueteratā sine vlla offensione amicitiā retinere sane volo: scribāq3 ad eū sed non ante: q tu videro nec tamen te auoco a syngrapha. Cras expecto leptam: et enim ad cuius rutam pulegio mihi sermonis tui vtendum est. Uale.

argumentum. i. ferrago et materiam ep'le. s. scribēde ad te: nascatur mihi: et vt legam litteras tuas q longissimas i. valde longas. O mi Tiro cura vt valeas. Tu nihil potes facere gratius mihi hoc i. quā hoc scz vt valeas. Uale.

Epistole materia.

Tu vero &c. Quod supra scripsit Cicero de Aufidiano noīe nihil te horto:: nomen p debito accipi solet. Hortatur nunc vt pfessionē. i. liberā cōfessionē cōficiat. q. d. vt corā testibus id eum profiteri faciat: deinde significat Antonium cuius amicitiā retinere velit quedam contra se decreuisse vt cum ordine aperietur qui talis est. Tu vero. i. qd dicunt pro vero et certo: et non opinanter tm̄ confice. i. perfice et affice vt habeas/ si potes professionem. i. manifestam confessionem debiti: etsi idest tametsi hec pecunia. idest hoc debitum est ex eo genere. id est forma aut rōne vt nō egeat pfessione verūtamen Balbus scripsit ad me: se oppressum tanta epiphora. i. morbo oculorū vt non possit loqui. i. explicare quid Antonius egerit de lege. s. ferenda aut antiquanda: incertū est que sit lex et quid de ea constituere pararit Antonius: q2 d ea scripserat Tiro: rescribēs ergo vt de re nota breuior est q vt possit intelligi ab his q bus res alioquin non constet. Neq3 id vitium est scribentis. Nō enim scripsit hāc epistolā vt ab omnib⁹ sed vt ab vno Tirone legeretur. Tiro aūt vt patroni sui amorē i se patefaceret id genus oēs ad se datas colegit: atq3 emisit: Liceat idest pmittatur mō. i. solūmodo rusticari. q. d. nō curem quid antonius egerit de lege. Ego scripsi ad Bitinicum de Seruilio: tu videris. i. concedo aut moneo vt videas. (Est enim cōiunctiui modi futuri tpis: media breui pnunciandū) tu inquā qui non contemnis: imo veneraris senectutē. Etsi idest tametsi: Atticus scz pōponius/ qui itellexit quōdā me cōmoueri panikis seu panicis. i. rumorib⁹ repentinis: putat semper. i. me semper eodem modo cōmonendū: nec videt. i. et non considerat: quibus presidijs. i. munimentis: philosophie ego septus idest vndiq3 munitis sim: et hercule quod. i. q2 ipse timidus est: thoryboph. i. tumultū facit seu tumultuatur. Ego tamen volo sane. i. oīno: retinere sine vlla offensione amicitiā Antonij inueteratā. i. vetustate corroboratam. Et scribam ad eū: sed nō ante q videro te: nec tñ auoco. i. auerto te a syngrapha i. manuscripto sup. accipiendo ab eo. Ego expecto cras Leptam: etenim. i. sed tamē eū ad cuius rutam. i. amaritudinē sermonis vtendū est mihi pulegio. i. dulcore sermonis tui. Uale.

Ordo lr'e

Tyro ciceronis libert⁹ epistolas ei⁹ collegit et emisit.

M.T.C. Tironi. S.P.D.

Etsi mane Harpalū miserā: tñ cū haberē: cui recte darē lr̄as: et si nouí nihil erat: ijsdē d reb⁹ volui ad te sepius scribere: non qnin confiderem diligentie tue: sed rei magnitudo me mouebat. Mihi prora: et puppis (vt grecorum prouerbium est) fuit a me tui dimittēdi: vt rōnes nr̄as explicares

Etsi mane &c. Primū dicit se necessitate quadā dimisisse Tironē vt negocia sua explicaret: Deinde docet quid ab eo fieri velit. Postremo dicit Balbum fuisse aquini et etiā Hircium. Ordo est. Etsi. i. qq: ego miseram mane Harpalum. s. seruū nostrū ad te cū haberem. i. tabellariū cui darem recte. i. tute litteras. s. ad te: etsi nihil erat noui volui scribere sepi⁹ ad te d ijsdē reb⁹ non quin. i. qui non confiderem diligentie tue: sed magnitudo rei mouebat me. Prora et puppis idest principium et finis nauis hoc est tota rō nauande opere (vt

Argumentū ep'le.

Structura littere.

Prora nauis ē principium et puppis finis.

vtar prouerbio grecorum) fuit mihi: tui cōmittēdi a me: vt explicares. i. ab omni intricatione absolueres rōnes nostras. s. debitorū̄ nostrorū. Utiqȝ. i. omnino aut saltem satisfiat offilio ꝛ Aurelio. Si nō potes sup. extorquere. i. vi eripere a flamma i. a perditione ꝛ cōsumptione (manifesta est tralatio ab incendio dom⁹) oēm ptē scȝ suppellectilis domestice: hoc est rei cōseruande velim sup. vt extorqueas. i. fuces sup. saltē: aliquā. s. partē. Et sup. velim: i primis. i. precipue eo ꝙ que precipue volumus prima occurrunt vt pēsio. s. dom⁹ nostre. i. pecunia quā quotānis pendimus ꝓ ea: sit expedita. i. absoluta ꝛ euacuata kalē. Januarijs. Tu cōficies. i. absolues totū̄ negociū̄ de attributione, i. de eo qd̄ attribuendū̄ scis. Uidebis. i. deliberabis ꝛ cōsiderabis de representatione. s. a nobis aut nobis facta quid vtilitatis hēat. Hactenus sup. scripsi de reb⁹ domesticis. De publicis sup. reb⁹ sup. fac vt sint: oīa certa mihi. Quid sup. parat Octauius: quid Antonius: q̄ sup. sit opinio hoīm quid putes futurū̄. Ego teneor vix. i. difficulter quin accuram scȝ ad vrbem: erat enī cum hec scriberet Cicero absens ꝛ Tiro in vrbe. Sed expecto litteras tuas: scȝ per quas omnia sciam ꝛ scito Balbum fuisse Aquini. i. in eo oppido Apulie cum. i. quando dictuȝ est tibi: ꝛ Hirciū̄ sup. fuisse Aquini postridie. i. die sequenti. ego puto vtrunqȝ sup. nunc esse ad aquas Semas. vbi balnea sunt non longe ab Aquino: fac sup. ipsi admoneantur quid procuratores dolobelle egerint: tu appellabis etiam scȝ ad consiliū̄ consortium Puppiam. Uale.

Offilio ꝛ aurelio vtiqȝ satisfiat. a flāma: si nō potes oēm partē: aliquā velim extorqueas. In primisqȝ vt expedita sit pensio. kalē. Janua. de attributione conficies: de representatiōe videbis. De domesticis rebus hactenus: de publicis omnia mihi certa. quid Octauius: quid antonius: que hominū̄ opinio: quid futurū̄ putes: ego vix teneor: quin accurram. Sed litteras tuas expecto. et scito Balbum tum fuisse Aquini cum tibi est dictum: ꝛ postridie hirciū̄ puto vtrūqȝ ad aquas Semas. quid egerint Dollobelle ꝓcuratores fac vt admoneant: appellabis etiā Puppiā. Uale

Aquinum oppidum apulie.

Eplē materia.

Etsi iusta ꝛc. Excusauerat se Tiro apud Ciceronem filiū̄ qui Athenis erat se ꝓpter angustiā tēpoꝝ ꝛ magnitudinē negociorū̄ intermisisse ad eū̄ scribere: quare cicero primū̄ dicit ei⁹ excusationē iustā ꝛ idoneā: sed rogat vt malit satisfacere offō suo scribēdo ꝙ se excusando. Ordo est. Etsi. i. ꝙꝙ vsus es iusta ꝛ idonea excusatiōe itermissiōis i. ꝙ ad tps omiseris dationē lrarū̄ tuarū̄: tū̄ rogo ne facias id sepi⁹. Naȝ et si. s. ꝙꝙ fio certior de rep. rumoribus. i. incerto auctore sermonib⁹: ꝛ nunchs: ꝛ pr. s. Marcus Tullius perscribit sēp ad me de voluntate. i. beniuolentia sua in me: tū̄ eplā scripta a te ad me de quauis re minima i. ꝙuis eēt res minima fuit mihi lp gratissima. quare cū̄ dsiderē i pmis lras tuas noli cōmittere. i. efficere vt expleas. i. ꝓficias ꝛ absoluas potius officiū̄ scribēdi excusatione ꝙ assiduitate litterarum. Uale.

Ordo lrē

Cicero filius. Tironi. S. P. D.

Etsi iusta: ꝛ idonea vsus es excusatiōe intermissionis litterarum tuarū̄: tū̄ id ne sepi⁹ facias rogo. Nam ꝛ si de repu. rumoribus: et nunchs certior fio: ꝛ de sua in me voluntate semper ad me perscribit pater: tū̄ de quamuis minima rescripta a te ad me eplā semper fuit gratissima. Quare cum in primis tuas desiderem lras: noli cōmittere vt excusatione potius expleas officium scribendi: ꝙ assiduitate litterarū̄. Uale.

M. C. fi. Tironi. Salutē dicit.

Argumētū̄ huius epistole.

Series litere

Uerberaui ꝛc. Accusat tironē negligētie ꝙ inter mltas eplas a Tyrone nullā accepat: ꝙ culpā iocose dicit vix a pre posse orādo purgari. Ordo est. Uerberaui. i. affeci te dūtaxat tacito. i. mētali/ꝯuitio. i. exprobratiōe/cogitatiōis scȝ mee: ꝙ

Uerberaui te cogitationis tacito dūtaxat cōuitio: qd̄ fasciculus alter ad me tuis iā sine litteris plat⁹ ē. n̄ potes effugē hui⁹ culpe penā te ꝓno. marc⁹ ē adhibēdus. Isqȝ diu ꝛ mltis lucubratiōib⁹ cōmētata orone: vide vt ꝓbare possit: te nō peccasse. Plane te rogo: sicut olim mrē

nr̃am facere memini: q̃ lagenas etiã inanes obsi/gnabat ne dicerent inanes aliq̃ fuisse: q̃ furtim essent exiccate. Sic tu etiã: si qd scribas: nõ habebis scribito tñ: ne furtũ cessatiõis quesiuisse videaris Valde enĩ mihi semper et vera et dulcia tuis epistolis nunciantur. Ama nos et vale.

alter fasciculus. s. lrãz ab alijs missaz pla/tus est iã sine lr̃is tuis. Tu nõ potest effu/gere penã huius culpe. s. negligẽtie te pro/no. i. defensore et purgatore: Marcus. s. pr̃ meus: est adhibẽdus. s. ad defensionẽ tãte culpe: et is. s. Marcus pr̃: etiã in summo pe/riculo reis auxiliari solitus sup. adhibẽdus est orõne cõmẽtata. i. habẽs orõnẽ cõmẽ/tatã et p̃meditatã multis lucubratiõibus: vide. i. cõsidera: vt. i. quõ sup. Marcus pr̃ possit pbare te nõ peccasse. Ego rogo te plane sicut memini mr̃em nr̃am facere olim: q̃ obsignabat lagenas. i. vascula vinaria: etiã inanes. i. i qbus nihil erat vini: ne aliq̃. s. lagene dicerent fuisse inanes q̃ eẽnt exiccate. i. exhauste furtim. i. furtiue: sic tu etiã si nõ habebis qd scribas: tñ. i. nihilominus scri/bito: ne videaris q̃siuisse furtũ. i. fictitiã et quasi furtiuã excusationẽ cessationis. s. amissione lr̃aruz. Enim. i. q: et vera et dulcia nunciant mihi semper epistolis tuis. Ama nos et vale.

Furtũ q̃ re qd sit.

M. C. Tironi. S. P. D.

Mirificã mihi verberationẽ cessa/tionis epl'a dedisti. Nã q̃ parcius frater pscripserat: verecũdia vez et pperatione: ea tu sine assentatione: vt erant ad me scripsisti: et maxie de cõsulibus designatis: q̃s ego penitus noui libidinũ et lãguoris effeminatissimi animi plenos: q nisi a gubernaculis recesserint: maximũ ab vniuerso naufragio pi̇culũ est. Incredibile est que ego illos scio oppositis Galloz ca/stris in estiuis fecisse: quos ille latro: nisi aliqd fir/mius fuerit: societate vitioz deliniet. Res est aut tribunitijs: aut priuatis cõsilijs municẽda. Nam isti duo vix sunt digni qbus alteri. Cesenã alteri Cossutianarũ tabernaz fundamẽta credas. Te vt dixi: fero oculis. Ego vos ad. iiij. Kal. videbo tuosq; oculos: etiamsi te veniẽs in medio foro vi/dero dissuauiabor. Me ama et Vale.

Finis epistolarum.

Mirificã mihi etc. Dicit se mi/rifice cõcussum ex lr̃is Tiro/nis qbus q̃ cõsules creati es/sent significabat. loquẽs pm cõmẽtarios de Hircio et pã/sa: de quoz fide et v̉tute tũc dubitabat: cũ tñ vterq; fortissime p rep. casurus sit: ce/sus ab Antonio mutine cũ Deciũ brutuz obsidente. Hãc aũt epl'am inseruisse vide/tur Tiro vt significet quã fidẽ sibi habue/rit frater patroni sui. Ordo est. Tu dedi/sti mihi mirificã verberationẽ. i. incussio/nẽ verecundie cessationis. i. pter cessa/tionẽ meã: epl'a. s. tua. Nã tu scripsisti ad me ea que frater. s. Marcus Tullius Cice/ro perscripserat ad me parcius. i. nimis so/brie: vez verecũdia et pperatiõe. i. pter verecundiã et pperationẽ suã: tu scripsisti inquã ea sine assentatione vt erant: et ma/xime de consulibus designatis. i. declaratis in proximũ annũ: vez Hircio et Pãsa: q̃s ego noui penitus plenos libidinũ: et lan/guoris. idest corruptionis animi effemina/tissimi: qui. s. consules nisi recesserint a gu/bernaculis. s. reip. maximũ periculum est ab vniuerso naufragio. s. totius reip. In/credibile est q̃ ego scio illos fecisse in esti/uis castris galloz oppositis. s. nr̃is quos ille latro. s. Marcus Antonius detinet. i. blande attrahit societate vitiorũ: nisi ali/quid firmius fuerit. s. eis obsistẽs. Res est munienda. s. a periclitatione consilijs tri/bunitijs aut priuatis. i. alicuius viri auctoritate prediti licet sit priuatus. i extra oẽm magistratũ po/situs. Nam isti duo. s. consules designati vix sunt digni quibus credas. i. sub fide committas: alteri Cesenam. i. oppidulum illud desertum in gallia togata: alteri fundamenta tabernarum Cossutia/norum. i. domiciliorum vilissimi cuiusq; Cerdonis Ego fero oculis. i. imaginor videre te (vt dixi). Ego videbo vos ad. iiij. Kal'. s. huius mensis: et dissuauiabor. i. affectanter osculabor oculos tuos: etiã si ego veniens. s. tibi obuiam: videro te in medio foro. Ama me et Vale.

Eple argumentũ

Ordinatio textus

Hirtius et pãsa cõsu/les, et illoz mores.

Cesena oppidulũ desertum gallie togate.

Finiunt. M. Tullij Ciceronis epistole familiares cum Jodoci Badij Ascẽsij per q̃familia/ri expositiõe marginalibusq; (vt in titulo premittit) annotationibus et q̃ttis Impresse Lugdu/ni in calchographia Johãnis Moilin: al's de Cambray. Impẽsis vero honorabilis viri Ste/phani Gueinard Lugdunẽsis bibliopole. Anno post partũ virginis. [illegible] Die vo. 15. Julij.

ad. locuz & p̄sonam. co ad patrem. co ad rus. in quo est similima sedit & sigñt p̄so
et aliquando impressuz
na: vt eo in catonez. ad sig. proximitatem. in sig. ingressuz. necessario vt eo in
templuz q̄ entro enel templo. ad pro apud. ad vnidam pro apud. hallase apuesta
j ... puesta. lo qual no haze apud. y sig. cercania. pro loco. & apd locuz. apd locu
foruz. i. in foro. & p̄sonam apd ovidiuz. i. in ovidio. ante. delante. prim. posies
ad verbi. vt ante peribunt omnes homines q̄ tui memineris ante gimnasiuz
antego. antefero. adversus. adversuz. en contrario. vt adversus deuz pug
nant demones. y tanbien pro erga. vt ter. et id gratiuz fuisse adversuz te ina
beo grãm. cis citra. destabanda. vltra delaotrabanda. vt vltramontes pas
cuztur eqni capre vero citra. citra pro sine. vt citra ingeniuz impossibile est
discere. i. sine.

propius proxime.

propius. cerca. propius mortem. natura positivi datur conparativo. sum similior tibi p̄
propius sunt mortem probi reprobis. proxime sumus nos duo celum omnibus.
ad verbios son & vocantur p̄positiones q̄ a serviunt casui.
postridie. posteriore die. pridie priore die. vn dia antes pridie obitum p̄ris. i. obitg.
a vispera de todos santos. pridie omniuz s̄toz. vl. pridie festuz.
procul. alexos. y no mucho. palus non est procul opiduz. procul ab opido. procul opido
post. despues. post vitam. est p̄xima mors. betis preter labitur h̄is palim p̄terflui
en poder
penes. cerca. en senorio. no lugar. cerca de ti estan mis bienes. penes te est menz primoniuz
penes te est liber. i. in p̄tãte tua. penes vsuz est norma loquẽdi. senorio. o p̄sona.
preter. exclusion. omnes volucres sunt penate preter bespertilionez. preter vco.
propter. caã finalez. propter homines animalia creata sunt. propter. cerca.
supra. infra. super. subter. intra. extra. encima. contigue. sup lapidem sedeo.
secundüz. segũ. secundüz tuã sententiam. quater singulis diebg ien tandu zeit. cerca despui
secuz duz platonez.
secus. cerca. secus de cursus. cerca delas corrientes. aquaruz.
trans — detras. trans fluviuz. trano. traduco. transporto. Retinet & Remitit. s.
vsq. hasta. vsq ad. vsq ex. sub vsq. illis casibg servit quibg p̄rep̄ servit cuz qua iunge
vltra. delaotrabanda. vltra calendas. vltra sauromatas. | dextrorsuz. i. dextrã versus
versus. s. hazia. salmanticam versus. megaram versus. seorsuz. deorsuz. retrorsuz.

philacolus appellatur qui tantum se ipsum ... d.

Vsq capit ... homines sermone ligatu

... ... coiui homo sermone ligatur

colorchecker CLASSIC
calibrite